
600084220M

NIEUW

VLAEMSCH-FRANSCH

WOORDENBOEK.

OUVRAGES DU MÊME AUTEUR.

Nouveau Dictionnaire français-flamand.

Nouveau Dictionnaire de poche flamand-français et français-flamand.

Nouveau Dictionnaire flamand-français et français-flamand, à l'usage des commençants.

Grammaire flamande simplifiée, accompagnée de thèmes, et suivie des Racines de la langue flamande.

De vlaemsche Kindervriend, leesboek in proza en poëzy, ten gebruike der scholen. — L'Ami des Enfants, livre de lecture en prose et en vers, à l'usage des écoles.

La langue anglaise à la portée de tout le monde, avec une traduction littérale et interlinéaire, conforme au génie de la langue anglaise, et les deux textes en regard.

Nouveau Dictionnaire hollandais-français et français-hollandais.

Nouveau Dictionnaire classique hollandais-français et français-hollandais.

Lexicon latino-græco-belgicum.

Les Racines de la langue hollandaise, accompagnées d'une Grammaire simplifiée.

La langue hollandaise à la portée de tout le monde.

De kleine Telemachus (Le Petit Télémaque en flamand, avec une double traduction et le texte français en regard).

De kleine Telemachus (Le Petit Télémaque traduit en hollandais).

Cornelius Nepos, verrykt met eene latynsche en nederduitsche woordenlyst.

Grammaire latine de Lhomond et de Letellier, accompagnée de thèmes français-latins sur chaque règle de la Syntaxe.

Nouveau Cours de thèmes français-latins, rédigé d'après la Grammaire latine de Lhomond et les notes de Constant Villemeureux, et précédé de nombreux exercices sur les déclinaisons et les conjugaisons.

Nouveau Cours de Versions latines, extrait des meilleurs auteurs classiques.

Imprimé chez P. J. HANICQ, à Malines,
ÉDITEUR-PROPRIÉTAIRE.

NIEUW VLAEMSCH-FRANSCH WOORDENBOEK.

NOUVEAU DICTIONNAIRE FLAMAND-FRANÇAIS,

DANS LEQUEL ON TROUVE

1.° L'ORTHOGRAPHE FIXÉE D'UNE MANIÈRE UNIFORME; 2.° PLUSIEURS MILLIERS D'ARTICLES QUI NE SE TROUVENT DANS AUCUN DICTIONNAIRE; 3.° LE PLURIEL DES SUBSTANTIFS; 4.° LES TEMPS LES PLUS DIFFICILES DES VERBES, L'IMPARFAIT, ET LE PARFAIT ACCOMPAGNÉ DE SES AUXILIAIRES; 5.° LES TERMES PROPRES AUX SCIENCES, AUX ARTS, AUX MANUFACTURES, AUX DIVERSES PROFESSIONS ET AUX DIVERS MÉTIERS; 6.° LES EXPRESSIONS ET LOCUTIONS FAMILIÈRES, POPULAIRES, PROVERBIALES, POÉTIQUES ET DU STYLE SOUTENU; 7.° LE SENS PROPRE ET FIGURÉ DES MOTS, ET LEURS DIVERSES ACCEPTIONS JUSTIFIÉES PAR DES EXEMPLES; 8.° LES PRINCIPAUX NOMS DE PEUPLES, DE PAYS, DE VILLES, DE RIVIÈRES, D'ILES, DE MONTAGNES, ETC.;

Par l'abbé Olinger,

BACHELIER ÈS-LETTRES, MEMBRE DE LA SOCIÉTÉ DE LITTÉRATURE HOLLANDAISE DE LEYDE, DE LA SOCIÉTÉ DE LANGUE ET DE LITTÉRATURE FLAMANDE DE BRUXELLES, CORRESPONDANT DE LA SOCIÉTÉ DE LITTÉRATURE FLAMANDE DE GAND, PROFESSEUR A L'ÉCOLE CENTRALE DE COMMERCE ET D'INDUSTRIE A BRUXELLES.

TROISIÈME ÉDITION,

REVUE, CORRIGÉE AVEC SOIN PAR L'AUTEUR, ET AUGMENTÉE D'ENVIRON DIX MILLE ARTICLES NOUVEAUX.

OUVRAGE DÉDIÉ A SA MAJESTÉ LE ROI.

Multa renascentur quæ jam cecidère, cadentque
Quæ nunc sunt in honore vocabula, si volet usus,
Quem penes arbitrium est et jus et norma loquendi.
HORAT. *ars poet.*

MALINES.

P. J. HANICQ, IMPRIMEUR DU SOUVERAIN PONTIFE, DE L'ARCHEVÊCHÉ DE MALINES ET DE LA SACRÉE CONGRÉGATION DE LA PROPAGANDE.

1842.

A SA MAJESTÉ

LÉOPOLD PREMIER,

ROI DES BELGES, ETC. ETC. ETC.

SIRE !

En acceptant la dédicace de mon nouveau Dictionnaire flamand-français et français-flamand, Votre Majesté m'a imposé l'obligation de rendre mon travail digne d'une si haute protection. Je n'ai rien négligé pour répondre à ses intentions; mais quel que soit le résultat de mes efforts, je me croirai toujours heureux de publier mon ouvrage sous les auspices d'un Prince ami des lettres, et qui encourage avec tant de bienveillance les écrivains qui cherchent à se rendre utiles.

Je suis avec le plus profond respect,

SIRE !

De Votre Majesté,

Le très-humble, très-obéissant et très-fidèle sujet,

L'ABBÉ OLINGER.

ABRÉVIATIONS.

Agric.	Agriculture.
Anat.	Anatomie.
Antiq.	Antiquités.
Archit.	Architecture.
Artill.	Artillerie.
Art mil.	Art militaire.
Astr. Astron.	Astronomie.
B. n.	Byvoegelyk naemwoord.
B. w.	Bedryvend werkwoord.
Bill.	Billard.
Blas.	Blason.
Bot.	Botanique.
Bouwk.	Bouwkunst.
Byw.	Bywoord.
Charp.	Charpenterie.
Chim.	Chimie.
Chir.	Chirurgie.
Comp. Comparat.	Comparativus.
Cordonn.	Cordonnerie.
Cyferk.	Cyferkunst.
Deelw.	Deelwoord.
Dichtk.	Dichtkunst.
Dogm.	Dogme, dogmatique.
Enz.	En zoo voorts.
Escr.	Escrime.
F.	Féminin.
F. pl.	Féminin pluriel.
Fabelk.	Fabelkunde.
Fam.	Familièrement.
Fauc.	Fauconnerie.
Fig.	Figurément. Figuerlyk.
Fin.	Finance.
Fond.	Fonderie.
Fortif.	Fortifications.
Gem.	Gemeenzaemlyk.
Geneesk.	Geneeskunst.
Genit.	Genitivus.
Géogr.	Géographie.
Géom.	Géométrie.
Gezichtk.	Gezichtkunde.
Gramm.	Grammaire.
Grav.	Graveur.
Heelk.	Heelkunst.
Hist. nat.	Histoire naturelle.
Horl.	Horlogerie.
Impr.	Imprimerie.
Jard.	Jardinier.
Kruidk.	Kruidkunde.
Lidw.	Lidwoord.
Log.	Logique.
M.	Masculin. Mannelyk.
M. pl.	Masculin pluriel.
M. mv.	Mannelyk meervoud.
Maç.	Maçonnerie.
Man.	Manége.
Mar.	Marine.
Math.	Mathématiques.
Méd.	Médecine.
Menuis.	Menuiserie.
Mét.	Métier.
Mil.	Militaire.
Monn.	Monnaie.
Mus.	Musique.
Mv.	Meervoud.
N.	Neutre.
O.	Onzydig.
O. mv.	Onzydig meervoud.
O. w.	Onzydig werkwoord.
Onb.	Onbepaeld.
Onp. w.	Onpersoonlyk werkwoord.
Onv. b. n.	Onveranderlyk byvoegelyk naemwoord.
Ontleedk.	Ontleedkunst.
Orf.	Orfévre.
Pal.	Palais.
Peint.	Peinture.
Pers. voornw.	Persoonlyk voornaemwoord.
Pharm.	Pharmacie.
Phys.	Physique.
Poët.	Poëtiquement.
Pop.	Populairement.
Prat.	Pratique.
Prov.	Proverbe.
Rel.	Relieur.
Scheik.	Scheikunst.
Schilderk.	Schilderkunst.
Schimpw.	Schimpwoord.
Sculpt.	Sculpture.
Spr.	Sprekende.
Spraekk.	Spraekkunst.
Spreekw.	Spreekwoord.
Sterrek.	Sterrekunde.
T.	Terme.
Tann.	Tanneur.
Teekenk.	Teekenkunst.
Telw.	Telwoord.
Théol.	Théologie.
Tonn.	Tonnelier.
Tusschenw.	Tusschenwerpsel.
V.	Vrouwelyk.
V. mv.	Vrouwelyk meervoud.
V. a.	Verbe actif.
V. n.	Verbe neutre.
V. d.	Verleden deelwoord.
Vén.	Vénerie.
Verr.	Verrerie.
Voegw.	Voegwoord.
Voornw.	Voornaemwoord.
Voorz.	Voorzetsel.
W.	Woord. — Werkwoord.
Wapenk.	Wapenkunde.
Wed. w.	Wederkeerig werkwoord.
Wisk.	Wiskunde.
Z. mv.	Zonder meervoud.

— *Tient lieu du mot ou d'une partie du mot qui fait le sujet de l'article.*

**Dénote que l'expression est populaire, basse, comique, burlesque, ironique, vieille et moins bonne.*

PREFACE.

Rédiger un Dictionnaire Flamand-Français et Français-Flamand plus correct et plus complet que celui qu'on appelle ordinairement Dictionnaire de *Des Roches;* fixer l'orthographe de la langue flamande d'une manière uniforme d'après la décision de la commission royale; déterminer la juste valeur des mots et leurs diverses acceptions, tant propres que figurées; classer ces acceptions méthodiquement, et les justifier par des exemples; enrichir mon ouvrage de plusieurs milliers d'articles qui ne se trouvent dans aucun dictionnaire; lever une foule de difficultés grammaticales dont on chercherait en vain la solution ailleurs; composer un lexique qui joigne à la modicité du prix l'avantage d'être aussi complet que le permettent les limites d'un ouvrage de cette nature, telle est la tâche pénible que je me suis imposée depuis plusieurs années; c'est au Public à juger si je l'ai remplie avec quelque succès. Qu'il me soit permis d'entrer dans quelques détails sur le plan que j'ai adopté, et sur la marche que j'ai suivie dans la rédaction de cet ouvrage.

En suivant une orthographe uniforme, j'ai soigneusement conservé à la langue flamande son caractère distinctif, c'est-à-dire, tout ce qui est nécessaire pour ne pas la confondre avec la langue hollandaise. Ce serait donc injustement qu'on voudrait me reprocher d'avoir *hollandisé* la langue flamande; cet ouvrage diffère essentiellement de mon Dictionnaire hollandais-français; je l'ai écrit entièrement de ma main, et je suis prêt à en montrer le manuscrit à quiconque désirerait le voir. Il est d'ailleurs enrichi de plusieurs milliers d'articles qui ne se trouvent dans aucun dictionnaire. J'ai profité des conseils de M.r l'abbé David, Président du collége du pape Adrien VI, et professeur de littérature flamande à l'université catholique de Louvain. Je prie ce savant et modeste ecclésiastique de recevoir ici mes remercîments bien sincères pour la solution de plusieurs difficultés que j'ai rencontrées dans le cours de mon travail.

Je me suis efforcé de donner à mon ouvrage les différents genres d'utilité qu'on peut désirer dans un livre de cette nature. J'ai tâché de fixer rigoureusement le genre et le sens primitif des mots, ainsi que toutes leurs significations; j'explique par une définition ou par un synonyme le terme flamand toutes les fois qu'il change de signification; de sorte qu'il est impossible de se tromper sur le sens du mot dont on a besoin. J'ai fait une attention particulière au choix des exemples, et je ne crois pas qu'on trouvera dans tout l'ouvrage une seule expression qui puisse blesser les convenances. Je donne le pluriel des substantifs, et les deux temps les plus difficiles des verbes, l'imparfait, et le parfait accompagné de ses auxiliaires. J'indique également les imparfaits et les participes passés irréguliers, en renvoyant aux verbes auxquels ils appartiennent. Cette addition m'a paru nécessaire à cause de la difficulté de trouver les verbes dont ces temps font partie.

Un (—) tient lieu du mot ou d'une partie du mot qui fait le sujet de l'article, et la lettre ou les lettres qui suivent immédiatement ce tiret indiquent les changements que subit le mot. *Arts*, par exemple, qui fait *artsen* au pluriel, est abrégé ainsi (*-en*), *bakker*, pl. *bakkers* (*-s*); *balie*, pl. *balien* (*-n*); *godin*, pl. *godinnen* (*-nnen*), en doublant la lettre finale du singulier; *lykbus*, pl. *lykbussen* (*-ssen*); *huis*, pl. *huizen* (*-zen*); *laster*, pl. *lasters* et *lasteren* (*-s*, *-en*); *doolhof*, pl. *doolhoven* (*-ven*); *hofraed*, pl. *hofraden* (*-aden*); *hoofdstad*, pl. *hoofdsteden* (*-eden*); *hoofdzweer*, pl. *hoofdzweren* (*-eren*); *hanespoor*, pl. *hanesporen* (*-oren*); *biduer*, pl. *biduren* (*-uren*); *beleefdheid*, pl. *beleefdheden* (*-heden*); *krygsman*, pl. *krygslieden* (*-lieden*); *kind*, pl. *kinders* et *kinderen* (*-s*, *-eren*). Quand le mot est court, je le donne tout entier au pluriel: *as* (*assen*); *beek* (*beken*); *noot* (*noten*). Il en est de même des substantifs qui sont tout-à-fait irréguliers au pluriel, et dans lesquels le tiret ne pourrait remplacer qu'une ou deux lettres: *lam* (*lammen*, *lammeren*). Lorsque le nom n'a point de pluriel, j'ajoute: *zonder meervoud* (z. mv.).

J'ai soigneusement distingué les diverses significations des verbes employés soit activement soit passivement, ainsi que les verbes auxiliaires dont on doit se servir. Nederdryven (ik dreef neder, heb nedergedreven), b. w. *Chasser* ou *pousser en bas.* —, o. w. (met *zyn*). *Flotter en descendant.* Omgeven (ik gaf om, heb omgegeven), b. w. *Donner* ou *distribuer à la ronde.* — (ik omgaf, heb omgeven). *Cerner; entourer de tous côtés.* Omryden (ik reed om, heb omgereden), b. w. *Renverser en allant à cheval* ou *en voiture;* (met *zyn*). *Faire le tour à cheval* ou *en voiture.* —, o. w. (met *hebben*). *Aller çà et là à cheval* ou *en voiture;* (met *zyn*). *Faire un détour à cheval* ou *en voiture.* Doorloopen (ik liep door, ben doorgeloopen), o. w. *Passer en courant par; courir à travers.* — (ik doorliep, heb doorloopen), b. w. *Parcourir d'un bout à l'autre; voir* ou *examiner rapidement.* Ondergaen (ik ging onder, ben ondergegaen), o. w. *Se coucher* (en parlant des astres); *aller* ou *couler à fond; déchoir; tomber en décadence; périr.* — (ik onderging, heb ondergaen), b. w. *Subir; souffrir; endurer; supporter.* Ces exemples, dont je pourrais citer un grand nombre, suffisent pour démontrer que mon ouvrage est fait d'après un plan nouveau, et qu'il lève beaucoup de difficultés dont on chercherait en vain la solution dans un autre lexique.

J'ai inséré dans mon Dictionnaire tous les termes ordinaires de la langue, au moins tous les mots simples qui sont usités. Mais il était difficile, pour ne pas dire impossible, d'y faire entrer tous les mots composés, et s'il y a de ces termes qu'on ne trouve pas, il faut les décomposer et recourir aux mots simples. Sous le rapport du français, j'ai tâché de rendre mon travail le plus correct possible; j'ai vérifié tous les mots sur les meilleurs Dictionnaires de cette langue, et je ne pense pas qu'on trouvera une expression qui ne soit pas française.

La seconde édition de ce dictionnaire tirée à 3000 exemplaires a été épuisée dans l'espace de trois ans, et cet accueil favorable du Public m'a imposé le devoir de retoucher et de perfectionner mon ouvrage; aussi l'ai-je fait avec toute l'attention possible. Chaque mot a été examiné de nouveau; les fautes qui s'étaient glissées dans la seconde édition ont été corrigées avec soin; un grand nombre d'exemples, et environ DIX MILLE articles nouveaux ont été ajoutés. La signification des mots, rendue souvent par une périphrase, est exprimée par le terme propre; c'est ainsi que le mot *oorlogskunst* (au lieu de : *art de la guerre*) est traduit dans la nouvelle édition par : Art militaire, tactique, stratégie; *onbedrevenheid* (manque d'habileté) par : Impéritie, malhabileté; *afschering* (action de tondre, de raser) par : Tonte; *afveerdiger* (celui qui expédie, qui envoie) par : Expéditeur, expéditionnaire; *bejager* (celui qui poursuit, qui recherche) par : Poursuivant, brigueur; *breker* (celui qui brise, qui rompt) par : Briseur, casseur; *dryweg* (carrefour où aboutissent trois rues) par : Carrefour triviaire; *gegluer* (action de lorgner, d'épier) par : Lorgnerie; *kauwer*, *kauwster* (celui, celle qui mâche) par Mâcheur, mâcheuse; *vliegenklap* (instrument qui sert à tuer les mouches) par : Chasse-mouche; il en est de même de plusieurs milliers d'articles qui ont été corrigés et traduits par le mot propre. Presque tous les adjectifs flamands peuvent être pris adverbialement; j'ai donc cru devoir ajouter cette signification, et souvent j'ai renvoyé aux adverbes pour ne pas grossir mon ouvrage inutilement.

Cependant je suis loin de croire que mon Dictionnaire soit parfait. Avec toute l'attention possible on ne saurait empêcher qu'il ne se glisse des fautes dans un ouvrage aussi long et aussi pénible; j'espère donc qu'on voudra bien me pardonner si l'on y rencontre quelques inexactitudes. Au reste, je n'ai rien épargné pour offrir à mes concitoyens un nouveau travail digne de l'indulgence avec laquelle ils ont accueilli mes autres ouvrages. S'il leur est utile, j'ai atteint mon but, et je crois mes peines suffisamment récompensées.

NIEUW
VLAEMSCH EN FRANSCH
WOORDENBOEK.

A

A, v. Eerste letter van den AB. *A*, m., *première lettre de l'Alphabet.* Hy kent noch A noch B. *Il ne sait ni A ni B ; il ne sait rien.* Een kruisken A. *Un ABC ; un abécédaire ; une croix de par Dieu.*
AB, m. *Alphabet*, m.—, kruisken A. *Abécédaire*, m.; *croix de par Dieu*, f.
*Abandonnement, o. *Délaissement*, m.
*Abandonneren (ik abandonneerde, heb geabandonneerd), b. w. *Délaisser.*
Abast, o. Albast (marmer). *Albâtre*, m.
Abasten, onv. b. n. Albasten. *Qui est d'albâtre ; qui y ressemble.*
Abberdaen, m. (visch). *Morue salée*, f.
Abberdaenvangst, v. *Pêche de la morue*, f.
AB-boek (-en), m. *en* o. *Abécédaire*, m.
*Abces, o. Verzwering. *Abcès ; apostème* ou *apostume*, m.
ABC-jongen (-s), m. *Petit garçon qui apprend l'ABC*, m.
ABC-ling, m. *zie* ABC-jongen.
Abdis (-ssen), v. } *Abbesse*, f.
Abdisse (-n), v. }
Abdy (-en), v. *Abbaye*, f.
Abdygoed (-eren), o. *Bien d'abbaye*, m.
Abebank (-en), v. *Banc d'une école d'enfants*, m.
Abeel (-en), m. Abeelboom. *Peuplier blanc*, m. —, abeelhout. *Bois de peuplier blanc*, m.
Abeelboom (-en), m. *Peuplier blanc*, m.
Abeelen, onv. b. n. Dat van abeel is. *Qui est de peuplier blanc.*
Abeelhout, o. *Bois de peuplier blanc*, m.
*Abel, b. n. *Gaillard.*
Ab intestato, byw. *Ab intestat.*
Abissinië, o. (landschap in Africa). *Abyssinie*, f.
Ablativus, m. (spraekk.). Nemer. *Ablatif*, m.
*Abolitie, v. *Abolition*, f. — van straf. *Abolition de peine.*
*Abonneren (ik abonneerde, heb geabonneerd), b. w. Inschryven. *Abonner.* —, o. w. *S'abonner.*
Abrikok, v. *zie* Abrikoos.
Abrikoos (-ozen), v. (vrucht). *Abricot*, m.
Abrikoosboom (-en), m. *Abricotier*, m.
Abrikoossuiker (z. mv.), v. *Abricoté*, m.
*Abrogatie, v. *Abrogation*, f.
*Abrogeren (ik abrogeerde, heb geabrogeerd), b. w. *Abroger.*
*Absent, b. n. Afwezend. *Absent.*
*Absenteren (zich), ik absenteerde my, heb my geabsenteerd), wed. w. *S'absenter.*
*Absentie, v. Afwezendheid. *Absence*, f.
*Absolutie, v. Vergiffenis, ontslaging. *Absolution*, f.
*Absolutoir, b. n. *Absolutoire.* — vonnis. *Jugement de décharge.*
*Absolveren (ik absolveerde, heb geabsolveerd), b. w. Ontslaen, vryspreken. *Absoudre.*
Abt (-en), m. (van eene abdy). *Abbé*, m. Huis van eenen —. *Maison abbatiale.*
*Abues, o. *zie* Abuis.
*Abuis (-zen), o. Misgreep. *Abus*, m.; *erreur ; bévue*, f.
Acacia, m. *zie* Acaciaboom.
Acaciaboom (-en), m. *Acacia* (arbre), m.
*Academie enz. *zie* Akademie enz.
*Accent (-en), o. Klankteeken. *Accent*, m. —, uitspraek. *Accent*, m.; *prononciation*, f.
*Acceptatie, v. Aenneming. *Acceptation ; réception ; admission*, f.
*Accepteren (ik accepteerde, heb geaccepteerd), b. w. Aennemen. *Accepter ; recevoir ; admettre ; agréer.*
*Acceptilatie, v. *Acceptilation*, f.
*Acces, o. Toegang. *Accès*, m.
*Accessie, v. *Accession*, f. Regt van —. *Droit d'accession.*
*Accident, o. Toeval. *Accident*, m.
*Accidenteel, b. n. Gevallig. *Accidentel.*
*Accionist (-en), m. Deelhebber. *Actionnaire*, m.
*Acclamatie, v. *Acclamation*, f.
*Accompagnement, o. Verzelling. *Accompagnement*, m.
*Accompagneren (ik accompagneerde, heb geaccompagneerd), b. w. Verzellen. *Accompagner.*
*Accoord, o. *Accord ; accommodement*, m.; *convention ; composition*, f. De stad werd met — overgegeven. *La ville se rendit par composition.*
*Accorderen (ik accordeerde, heb geaccordeerd), b. w. Vergunnen, toestaen. *Accorder.*—, o. w. *S'accorder.* Die speeltuigen — wel. *Ces instruments sont bien d'accord.*
*Accusatie, v. *Accusation*, f.
Accusativus, m. (spraekk.). Aenklager. *Accusatif*, m.
*Accyns, o. *zie* Accys.
*Accys, o. Belasting op bier, wyn enz. *Accise*, f.
*Accyskamer (-s), v. *Bureau d'accise*, m.
*Accyskantoor, o. *zie* Accyskamer.
*Accysmeester (-s), m. *Receveur d'accise*, m.
Ach! tusschenw. *Ah! hélas! eh!*
Achaië, o. (oud landschap in Griekenland). *Achaïe*, f.

Acht, b. n. (een getal). *Huit.* — dagen. *Huit jours.* Een dag of —. *Une huitaine; huit jours.* Heden over — dagen. *D'aujourd'hui en huit.* —, v. *Huit*, m.

Acht, v. Aendacht, oplettendheid. *Attention; réflexion; considération*. f. — slaen, hebben, geven *of* nemen op iets. *Faire attention à quelque chose, y prendre garde.* —, zorg. *Soin*, m.

Achtbaer (-der, -st), b. n. Eerwaerdig, aenzienlyk. *Vénérable, estimable, honorable, respectable.*

Achtbaerheid, v. Achting, aenzien. *Vénération, estime*, f.; *respect*, m.

Achtbre, b. n. *zie* Achtbaer.

Achtdobbel, b. n. } *Octuple.*
Achtdubbel, b. n. }

Achteling (-en), m. (koornmaet). *Boisseau*, m.

Achteloos (-zer, -t), b. n. Onachtzaem. *Négligent; nonchalant; indolent; étourdi.* —, byw. *Négligemment; nonchalamment; indolemment.*

Achteloosheid (-heden), v. Onachtzaemheid. *Négligence; indolence; nonchalance*, f.

Achten (ik achtte, heb geächt), b. w. Hoogachten. *Estimer faire cas de.* Iemand zeer hoog, zeer veel —. *Faire beaucoup de cas de quelqu'un, l'estimer beaucoup.* —, schatten, waerderen. *Priser, évaluer.*

Achtendeel, o. Achtste deel. *Huitième*, m.; *huitième partie*, f.

Achter, voorz. *Derrière; après.* Van —. *Par derrière.* — de deur. *Derrière la porte.* — het stadhuis. *Derrière l'hôtel de ville.* — zynen heer gaen. *Suivre son maître.* — den rug van. *En l'absence de.* — een geheim komen. *Découvrir un secret.* Gy zyt er niet —. *Vous n'y êtes pas.* — het net visschen. *Faire des efforts inutiles.* — malkander. *L'un après l'autre.*

Achteraen, byw. *Par derrière; après.* — komen. *Venir ou suivre par derrière; venir à la suite.* — slepen. *Traîner par derrière.*

Achteraenstelling, v. *Mépris*, m.; *omission*, f. Het —. *Au mépris de.*

Achteraenzetting, v. *Paragoge*, f.

Achteraf. byw. *A l'écart.*

Achterbaks, byw. In het heimelyk. *Secrètement; en cachette; en tapinois.*

Achterbanks, byw. In eenen hoek. *Dans quelque coin.*

Achterbende (-n), v. Achterhoede. *Arrière-garde*, f.

Achterbleef. } *zie* Achterblyven.
Achterbleven. }

Achterblyven (ik bleef achter, ben achtergebleven), o. w. Vertoeven; niet komen. *Rester en arrière; traîner; retarder; ne pas venir; s'absenter; être en défaut* (t. de pal.). Het —. *Retard, défaut*, m.

Achterblyver (-s), m. *Celui qui reste en arrière, qui tarde; traîneur*, m.

Achterblyving (z. mv.). v. *Action de rester en arrière*, f.; *retard; défaut* (t. de pal.), m.

Achterborg (-en), m. *Certificateur de caution, arrière-garant*, m.

Achterborgtogt (-en), m. *Arrière-caution*, f.

Achterbout (-en), m. *Gigot*, m. — van een schaep. *Gigot de mouton.*

Achterbouw, m. *Arrière-corps* (t. d'archit.), m.

Achterbrein, o. (ontleedk.). *Cervelet*, m.

Achterburgwal (-llen), m. *Arrière-fossé*, m.

Achterdeel (-en), o. *Partie postérieure*, f. — des hoofds. *Occiput*, m. — van een schip. *Poupe*, f. —, nadeel. *Désavantage, préjudice*, m.

Achterdeelig, b. n. Nadeelig. *Désavantageux; préjudiciable.*

Achterdenken (z. mv.), o. Achterdocht. *Soupçon; ombrage*, m.; *défiance; suspicion* (pal.), f. — hebben, in — zyn. *Soupçonner, avoir des soupçons.* — krygen. *Concevoir des soupçons.*

Achterdenkend, b. n. *Soupçonneux; ombrageux; défiant.*

Achterdenkig, b. n. *zie* Achterdenkend.

Achterdeur (-en), v. *Porte de derrière*, f. — (fig.). Uitvlugt. *Subterfuge*, m.

Achterdocht, v. *zie* Achterdenken.

Achterdochtig, b. n. *zie* Achterdenkend.

Achterebbe, v. *Fin du reflux*. f.

Achtereen, byw. Vervolgens, na malkander. *L'un après l'autre; consécutivement; de suite.*

Achtereenvolgend, b. n. *Consécutif; successif.*

Achtereenvolgens, byw. *Consécutivement.*

Achtereergisteren, byw. *Il y a trois jours.*

Achtereinde (-n), o. *Extrémité*, f.; *bout*, m.

Achteren, byw. *Derrière.* Ten —. *En arrière.* Ten — gaen. *Aller mal.* Ten — zyn, ten — blyven in betaling. *Être en arrière ou en retard; ne pas payer à l'époque.* Van —. *Par derrière.*

Achterend, o. *zie* Achtereinde.

Achtergang (z. mv.), m. *Diarrhée*, f.

Achtergebleven, v. d. van achterblyven.

Achtergebouw (-en), o. *Bâtiment de derrière; arrière-corps*, m.

Achtergehouden, v. d. van achterhouden.
Achtergekomen — achterkomen.
Achtergelaten — achterlaten.
Achtergelegen — achterliggen.
Achtergeleid — achterleggen.

Achtergevel (-s), m. *Façade de derrière*, f.

Achtergracht (-en), v. } *Arrière-fossé*, m.
Achtergraft (-en), v. }

Achtergrond (-en), m. *Fond (d'un tableau, d'un théâtre)*, m.

Achterhaeld, v. d. van achterhalen.

Achterhaer (-aren), o. } *Cheveux de derrière*, m.
Achterhair (-en), o. } pl.

Achterhalen (ik achterhael, achterhaelde, heb achterhaeld), b. w. Inhalen. *Atteindre, joindre quelqu'un.* —, ontdekken. *Découvrir.* —, betrappen. *Surprendre, attraper.* —, onderscheppen. *Intercepter.*

Achterhaler (-s), m. *Celui qui attrape, qui surprend.*

Achterhaling (-en), v. *Action d'atteindre, découverte; interception*, f.

Achterhals (-zen), m. *Nuque*, f.

Achterhand (-en), v. *Metacarpe* (t. d'anat.), m.

Achterhield. *zie* Achterhouden.

Achterhoede, v. *Arrière-garde*, f.

Achterhoofd (-en), o. *Occiput*, m. Van het —. *Occipital.*

Achterhouden (ik hield achter, heb achtergehouden), b. w. *Retenir; recéler; cacher, réserver.*

Achterhoudend, b. n. *Secret, caché.*

Achterhoudendheid, v. *Dissimulation*, f.; *déguisement*, m.; *réticence*, f.

Achterhouder (-s), m. *Détenteur*, m.

Achterhouding, v. *Action de retenir, de cacher; rétention; détention*, f.; *recèlement*, m.

Achterhoudster (-s), v. *Détentrice*, f.

Achterhuidkwael, v. *Paraphimosis* (terme de chir.), m.

Achterhuis (-zen), o. *Arrière-maison*, f.

Achterjaer (-aren), o. *Arrière-saison*, f.

Achterkabel (-s), v. *Croupière* (câble), f.

Achterkamer (-s), v. *Chambre de derrière*, f.

Achterkant, m. *Revers*, m.
Achterkasteel (-en), o. *Poupe*, fig (fam.) *le derrière*, m.
Achterkelder (-s), m. *Cave de derrière*, f.
Achterkeuken (-s), v. *Arrière-cuisine*, f.
Achterklap (z. mv.), m. Lastering. *Médisance*, f. — spreken. *Médire.*
Achterklappen (ik achterklapte, heb achterklapt), o. w. Achterklap spreken. *Médire.*
Achterklapper (-s), m. Lasteraer. *Médisant*, m.
Achterklapster (-s), v. *Médisante*, f.
Achterklauw (-en), m. *Serre de derrière*, f.
Achterkomen (ik kwam achter, ben achtergekomen), o. w. Ontdekken. *Découvrir*, *apprendre.*
Achterkousig, b. n. (gem.). *zie* Achterdenkend.
Achterkwam. *zie* Achterkomen.
Achterkwartier (-en), o. *Quartier de derrière*, m.
Achterlag. *zie* Achterliggen.
Achterland (-en), o. *Terrain qui se trouve derrière une digue*, *une ferme*, m.
Achterlap (-ppen), m. *Talon de soulier* ou *de botte*, m.
Achterlast (-en), m. *Charge de derrière; envie d'aller à la selle*, f.
Achterlastig, b. n. *Qui est trop chargé par derrière.*
Achterlaten (ik laet achter, liet achter, heb achtergelaten), b. w. Teruglaten, verlaten. *Laisser*, *quitter*, *abandonner.* Ik moest alles —. *Je fus obligé d'abandonner tout.* —, nalaten. *Laisser en mourant.* Hy heeft zes kinderen achtergelaten. *Il a laissé six enfants.* —, overslaen. *Passer*, *omettre.*
Achterlating, v. Het achterlaten. *Action de laisser; omission; perte*, f.
Achterleder (-s), o. *Quartier de derrière d'un soulier*, m.
Achterleen (-en), o. *Arrière-fief*, m.
Achterleenman (-lieden), m. *Arrière-vassal*, m.
Achterleggen (ik legde (leide) achter, heb achtergelegd (achtergeleid), b. w. Achterzetten. *Mettre derrière.* —, o. w. *zie* Achterliggen.
Achterleide. *zie* Achterleggen.
Achterliet. *zie* Achterlaten.
Achterliggen (ik lag achter, heb achtergelegen), o. w. *Être placé* ou *couché derrière.*
Achterlyf (-ven), o. *Partie postérieure du corps*, f.; *train de derrière* (*du cheval* etc.), m.
Achterlyk, b. n. Langzaem, traeg. *Tardif; paresseux; qui n'avance pas.* — zyn. *Être en retard.* —, byw. *Tardivement.*
Achterlykheid, v. Langzaemheid. *Tardiveté*, f.; *retard*, m.
Achtermiddag (-en), m. *Après-midi*, m. et f.; *après-dînée*, f. Het — eten. *Le goûter.* 'S —s eten. *Goûter.*
Achterna, byw. *Derrière; après; par la suite.*
Achterneef (-even), m. *Arrière-neveu*, m.
Achternicht (-en), v. *Arrière-nièce*, f.
Achternoen enz. *zie* Achtermiddag enz.
Achterom, byw. *Par derrière.*
Achterop, byw. *Par derrière*, *en croupe*, *acroupetons.* — zitten. *Être assis en croupe.*
Achterover, byw. *A la renverse.* — vallen. *Tomber à la renverse.*
Achteroverbuiging, v. (der hand). *Supination* (t. d'anat.), f.
Achterovermorgen, m. *Surlendemain*, m.
Achterpad (-en), o. *Sentier de derrière*, m.
Achterpael (-alen), m. *Pieu de derrière*, m.
Achterpand (-en), m. *en* o. (van een kleed). *Pan de derrière* (*d'un habit*), m.
Achterplaets (-en), v. *Arrière-cour*, f.
Achterplein (-en), o. *Place* ou *esplanade derrière une maison; arrière-cour*, f.
Achterpoort (-en), v. *Porte de derrière*, f.
Achterpoot (-en), m. *Pied de derrière*, m.
Achterpost (-en), m. *Jambage de derrière d'une porte*, m.
Achterquartier, o. *zie* Achterkwartier.
Achterrad (-eren), o. *Roue de derrière*, f.
Achterrente (-n), v. *Sous-rente*, f.
Achterriem (-en), m. *Croupière*, f.
Achterschip (-epen), o. *Poupe*, f.
Achterspraek, v. *zie* Achterklap.
Achterstal (-llen), m. *Écurie* ou *étable de derrière*, f. —, onbetaelde rente. *Arrérages*, m. pl., *arriéré*, m.
Achterstallig, b. n. Onbetaeld. *Arriéré.* —e renten. *Arrérages*, m. pl.
Achterstand, m. *Arriéré*, m.
Achterste, b. n. Laetste. *Dernier.*
Achterste (-n), o. *Le derrière*, m.; *partie postérieure*, f.
Achtersteek (-eken), m. *Arrière-point*, m.
Achtersteekster (-s), v. *Arrière-pointeuse*, f.
Achterstel, m. *Arrérages*, m. pl., *arriéré*, m.
Achterstellen (ik stelde achter, heb achtergesteld), b. w. Achterzetten. *Mettre* ou *placer derrière.* —, minder achten. *Estimer moins.*
Achterstelling (-en), v. *Action de placer derrière; négligence*, f.
Achtersteven (-s), m. (van een schip). *Étambord* ou *étambot* (t. de mar.), m.
Achterstraet (-aten), v. *Rue écartée*, f.
Achterstraetje (-s), o. *Petite rue écartée*, f.
Achterstuk (-kken), o. *Pièce de derrière*, f.
Achtertael, v. *zie* Achterklap.
Achtertogt, m. *Arrière-garde*, f.
Achtertyd, m. *Arrière-saison*, f.
Achteruit, o. *Cour* ou *porte de derrière; issue de derrière*, f.
Achteruit, byw. Achterwaerts. *En arrière; à reculons.* — dryven. *Repousser*, *chasser.* — gaen. *Reculer*, *aller à reculons; déchoir*, *tomber en décadence*, *empirer*, *décliner.* — leeren. *Désapprendre.* — loopen. *Rétrograder.* — slaen. *Ruer*, *regimber.* — springen. *Sauter en arrière.* Het — springen. *Reculade*, f.; *reculement*, m. — teren. *Déchoir*, *décliner.* — zetten. *Arriérer*, *différer.*
Achteruitslag, m. *Ruade*, f.
Achteruitwerkend, b. n. *Rétroactif.* —e kracht. *Effet rétroactif.*
Achtervinkenet, o. *Susin* ou *susain* (mar.), m.
Achtervlag (-ggen), v. *Pavillon de derrière*, m.
Achtervloed (-en), m. *Fin de la marée*, f.
Achtervoegen (ik voegde achter, heb achtergevoegd), b. w. *Ajouter*, *joindre par derrière.*
Achtervoeging, v. *Action d'ajouter*, *de joindre par derrière*, f.
Achtervoet, m. *zie* Achterpoot.
Achtervolgen (ik achtervolgde, heb achtervolgd), b. w. Volgen. *Suivre.* —, vervolgen, naloopen. *Poursuivre.* —, aenhouden. *Continuer.* —, onderhouden. *Observer*, *garder.*
Achtervolgend, b. n. *Suivant; successif.*
Achtervolgens, voorz. Volgens, naer. *Suivant*, *selon*, *en vertu de.* —, byw. Achtereen. *Consécutivement*, *l'un après l'autre.*
Achtervolging, v. Opvolging. *Suite*, *succession*, f. —, aenhouding. *Continuation*, f. —, vervolging. *Poursuite*, f. —, onderhouding. *Observation*, f.

Achterwaerborg (-en), m. *Arrière-garant*, m.
*Achterwaerster (-s), v. *Garde d'accouchée*, f.
Achterwaerts, byw. *En arrière.*
Achterwaertsch, b. n. *Rétrograde.*
Achterwald, o. *La forêt d'Ardennes*, f.; *les Ardennes*, f. pl.
*Achterwaren, b. w. *Garder, soigner.*
Achterweg (-en), m. *Chemin de derrière; chemin détourné*, m.
Achterwege, byw. *En arrière; de côté.* — blyven. *Demeurer en arrière, échouer.* — houden. *Détourner; receler; mettre de côté.* —, op den weg. *En chemin, chemin faisant.*
Achterwerk, o. *Engrêlure*, f.
Achterwezen, o. *zie* Achterstal.
Achterwiel (-en), o. *Roue de derrière*, f.
Achterwinkel (-s), m. *Arrière-boutique*, f.
Achterzeil (-en), o. *Voile de derrière*, f.
Achterzolder (-s), m. *Grenier de derrière*, m.
Achthoek (-en), m. *Octogone*, m.
Achthoekig, b. n. *Octogone.*
Achthonderd, telw. *Huit cents.*
Achting (z. mv.), v. *Estime; considération; réputation*, f.; *crédit; égard*, m. In — brengen. *Accréditer.* — krygen, in — komen. *S'accréditer.*
Achtjarig, b. n. *Qui a huit ans.*
Achtkantig, b. n. *Qui a huit côtés.*
Achtmael, byw. *Huit fois.*
Achtponder (-s), m. *Bâtarde* (pièce d'artillerie), f.
Achtste, b. n. *Huitième.* Ten —. *Huitièmement.*
Achttal, o. *Nombre de huit*, m.
Achttien, b. n. *Dix-huit.*
Achttiende, b. n. *Dix-huitième.* —, o. *Dix-huitième partie*, f.
Achttoon (-en), m. Octaef (in de muziek). *Octave* (t. de mus.), f.
Achtvoetig, b. n. *Qui a huit pieds; de huit pieds.*
Achtzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Attentif; soigneux; diligent; appliqué.* —, byw. *zie* Achtzaemlyk.
Achtzaemheid, v. *Attention*, f.; *soin*, m.
Achtzaemlyk, byw. *Attentivement; soigneusement.*
Achtzydig, b. n. *Qui a huit côtés* ou *faces.*
*Acoliet (-en), m. Kerkbediende. *Acolyte*, m.
Acolietschap, o. *Acolytat*, m.
*Act (-en), m. } *Acte*, m. — van geloof. *Acte*
*Acte (-n), v. } *de foi.* — van een treur- of blyspel. *Acte d'une tragédie* ou *d'une comédie.* — voor den notaris. *Acte par-devant notaire.*
*Acteur (-s), m. Tooneelspeler. *Acteur; comédien*, m.
*Actie (-n), v. Aenspraek. *Action*, f. Iemand — aendoen in regt. *Former une action contre quelqu'un en justice.* —, gevecht. *Action*, f.; *combat*, m.; *rencontre entre des troupes*, f. Eene scherpe —. *Une action très-vive.* —, aendeel. *Action; somme placée dans une opération*, f.; *effet de commerce*, m.
*Actiehandel (z. mv.), m. *Agiotage*, m. — dryven. *Agioter.*
*Actiehandelaer (-s), m. } *Agioteur*, m.
*Actiehandeldryver (-s), m. }
*Activum, verbum activum, o. (spraekk.). Bedryvend werkwoord. *Verbe actif*, m.
*Actrice (-n), v. Tooneelspeelster. *Actrice; comédienne*, f.
Adamiten, m. mv. *Adamites* (sectaires), m. pl.
Adamsappel, m. (ontleedk.). *Pomme d'Adam*, f.
Adder (-s), v. *Vipère, couleuvre*, f.; *aspic*, m.
Adderbeet (-eten), m. *Morsure de vipère* ou *d'aspic*, f.
*Adderen, b. w. *zie* Optellen.
Addergebroedsel, o. } *Race* ou *engeance de*
Addergeslacht, o. } *vipères*, f.
Addergif, o. } *Venin de vipère*, m.
Addergift, o. }
Adderken (-s), o. *Vipéreau; couleuvreau*, m.
Adderkroost, o. *zie* Addergebroedsel.
Adderkruid (z. mv.), o. (plant). *Scorsonère; vipérine* (plante), f.
Adderolie, v. *Huile d'aspic*, f.
Adderslang, v. *zie* Adder.
Adderspog, o. *zie* Addergif.
Addertong, v. (plant). *Langue de serpent*, f. *ophioglosse*, m. — (fig.). Kwaedsprekende tong. *Langue d'aspic* ou *de vipère*, f.
*Additie, v. Optelling. *Addition*, f.
Adel (z. mv.), m. *Noblesse*; f.; *les nobles*, m. pl. De bloem van den — en de jeugd. *L'élite de la noblesse et de la jeunesse.*
Adelaer (-s, -aren), m. Arend. *Aigle*, m.
Adelbestier, o. *Aristocratie*, f.
Adelborst (-en), m. *Cadet*, m.
Adeldom (z. mv.), m. *Noblesse*, f.
Adelen (ik adelde, heb geadeld), b. w. *Anoblir.*
Adel-en-burger-regerig, b. n. *Aristodémocratique.*
Adel-en-burger-regeriglyk, byw. *D'une manière aristodémocratique.*
Adel-en-burger-regering, v. *Aristodémocratie*, f.
Adelheerschig, b. n. *Aristocratique.*
Adelheerschiglyk, byw. *Aristocratiquement.*
Adelheersching, v. *Aristocratie*, f.
Adelheerschingsgezind, b. n. *Aristocrate.* Een —e. *Un aristocrate.*
Adelregerig, b. n. *Aristocratique.*
Adelregeriglyk, byw. *Aristocratiquement.*
Adelregering, v. *Aristocratie*, f.
Adelstand (z. mv.), m. *Noblesse*, f. Iemand tot den — verheffen. *Anoblir quelqu'un, le faire noble.*
Adelyk, b. n. Edel. *Noble.* —, byw. *Noblement.*
Adelykheid (z. mv.), v. Edeldom. *Noblesse*, f.
Adem (z. mv.), m. Aessem. *Haleine; respiration*, f.; *souffle*, m. — halen of scheppen. *Prendre haleine; respirer.* Buiten — raken. *Perdre haleine; s'essouffler.* Uit zynen — loopen. *Courir à perte d'haleine.* Buiten — zyn. *Haleter; être hors d'haleine.* Buiten — helpen. *Essouffler; mettre hors d'haleine.* Den — inhouden. *Retenir l'haleine.* Weder — scheppen. *Reprendre haleine.* Kort van —. *Asthmatique.* In éénen —. *Tout d'une haleine.* Zynen laetsten — geven. *Rendre son dernier soupir.* Tot den laetsten —. *Jusqu'au dernier soupir.* Stinkende —. *Haleine puante* ou *fétide.*
Ademachtig, b. n. *Qui est hors d'haleine.*
Ademader, v. Slagader. *Artère*, f.
Ademborstig, b. n. *Asthmatique.*
Ademborstigheid (z. mv.), v. *Asthme*, m.
Ademen (ik ademde, heb geademd), b. *en* o. w. Aessemen, adem halen. *Respirer; prendre haleine; aspirer.* —, o. w. Den adem ergens over laten gaen. *Souffler sur quelque chose.*
Ademgat, o. *Orifice de la trachée-artère*, m.
Ademhaling, v. } Ademtogt. *Respiration; aspi-*
Ademing, v. } *ration; haleine*, f.
Ademloos, b. n. *Qui est sans haleine.*
Adempyp (-en), v. *Conduit de la respiration*, m.
Ademreuk, m. *Halenée*, f.

Ademschepping, v. } *Respiration; haleine*, f.
Ademtogt, m. }
Ademtongsken (-s), o. *Luette*, f.
Ader (-s, -en), v. *Veine*, f. **Het —s.** *Veiné*. **Geborstene —.** *Varice* f. **Holle —s.** *Veines caves.* **— van goud, van zilver, van koper, van metael.** *Veine d'or, d'argent, de cuivre, de métal.* **— van het water.** *Veine d'eau.*
Aderachtig, b. n. *zie* Aderig.
Aderbeschryving, v. *Phlébographie*, f.
Aderdraedjes, o. mv. *Veines capillaires*, f. pl.
Aderen (ik aderde, heb geaderd), b. w. *Veiner.*
Aderig, b. n. *Veineux; plein de veines; filardeux.*
Aderken (-s), o. *Vénule, veinule, petite veine*, f.
Aderklopping, v. *Pulsation*, f.; *pouls*, m.
Aderlaetkunde (z. mv.), v. *Phlébotomie*, f.
Aderlaten (ik liet ader, heb adergelaten), b. w. **Bloed laten.** *Saigner; tirer du sang en ouvrant la veine.* **Het —.** *Saignée*, f.
Aderlater (-s), m. *Phlébotomiste*, m.
Aderlating (-en), v. Het aderlaten. *Saignée*, f.
Aderpers (-en), v. *Tourniquet* (chir.), m.
Aderryk, b. n. *Veineux; plein de veines; veiné.*
Aderslag (-en), m. *Pulsation*, f.; *pouls*, m.
Aderspat (-tten), v. *Varice*, f.
Aderspattig, b. n. *Variqueux.*
Adertje (-s), o. *Petite veine, veinule, vénule*, f.
Adertjes, o. mv. *Veines capillaires*, f. pl.
Adervlies (-zen), o. (ontleedk.). *Chorion* (t. d'anat.), m.
Adervliesachtig, b. n. *Choroïde.*
Adèze, v. (rivier in Italië). *Adige* (fleuve d'Italie).
Adjectivum, o. (spraekk.). Byvoegelyk naemwoord. *Adjectif*, m.
*__Adjudant__ (-en), m. *Aide-de-camp; adjudant*, m. — van een regiment. *Aide-major*, m.
*__Adjudicataris__ (-ssen), m. *Adjudicataire*, m.
*__Administratie__, v. Bestier. *Administration; direction*, f.
*__Administreren__ (ik administreerde, heb geadministreerd), b. w. *Administrer; diriger.* Eenen zieken —. *Administrer un malade.*
*__Admirael__ (-s), m. Zeeoverste. *Amiral*, m.
*__Admiraelschap__ (z. mv.), o. *Amirauté*, f.
*__Admiraelsgalei__ (-ijen), v. *Amirale, galère de l'amiral*, f.
*__Admiraelsschip__ (-epen), o. *Vaisseau amiral*, m.
*__Admiraelsvlag__ (-ggen), v. *Pavillon amiral*, m.
*__Admiraelsvrouw__ (-en), v. *Amirale, femme de l'amiral*, f.
*__Admiraliteit__, v. *Amirauté*, f.
*__Admiraliteitsheer__ (-en), m. *Membre de l'amirauté*, m.
*__Admiraliteitshof__ (-ven), o. *Cour ou juridiction de l'amirauté*, f.
Adonisroosje (-s), o. *Adonis* (fleur), m.
*__Adres__, o. Opschrift (van eenen brief enz.). *Adresse*, f.
*__Adresseren__ (ik adresseerde, heb geadresseerd), b. w. Bestellen. *Adresser.*
Adrianopelen (stad). *Andrinople* (ville).
Adriatisch, b. n. *Adriatique.* —e zee. *Mer Adriatique*, f., *golfe de Venise*, m.
Advenant (naer), byw. *A proportion.*
*__Advent__, m. *Avent*, m.
Adverbium, o. (spraekk.). Bywoord. *Adverbe*, m.
*__Advertentie__, v. Waerschuwing. *Avis; avertissement*, m.
*__Adverteren__ (ik adverteerde, heb geadverteerd), b. w. Waerschuwen. *Avertir; informer; donner avis.*
*__Advies__ (-zen), o. *Avis*, m.
*__Adviesbrief__ (-ven), m. *Lettre d'avis*, f.
*__Adviesjagt__ (-en), o. *Patache d'avis; corvette*, f., *aviso*, m.
*__Advokaet__ (-aten), m. *Avocat*, m.
Advokatenlist (-en), v. *Ruse d'avocat*, f.
*__Advokateren__, o. w. *Avocasser.*
*__Advokatery__, v. *Avocasserie*, f.
*__Advys__ enz. *zie* Advies enz.
Aef (aven), v. *Moyeu d'une roue*, m.
Aefsch, b. n. *Qui est à l'envers, de travers.*
Aefschelyk, byw. *A l'envers; à rebours.*
Aegt (-en), v. } *Capendu* (pomme), m.
Aegtappel (-s, -en), m. }
Aeijen (ik aeide, heb geaeid), b. w. Streelen. *Caresser, cajoler.*
Aek (aken), v. (schuit). *Bateau; bâtiment de transport*, m.
Aeklig, b. n. en byw. *zie* Akelig.
Aekse (-n), v. *Cognée; hache*, f.
Aekster (-s), v. (vogel). *Pie*, f.
Ael (alen), m. Paling (visch). *Anguille*, f.
Aelbes, v. *zie* Aelbezie.
Aelbezie (-n), v. *Groseille*, f. Roode —n. *Groseilles rouges.*
Aelbeziebier, o. *Bière de groseilles*, f.
Aelbezieboom (-en), m. *Groseillier*, m.
Aelbezienat (z. mv.), o. *Jus de groseilles*, m.
Aelbezierist (-en), v. *Grappe de groseilles*, f.
Aelbeziesap, o. *zie* Aelbezienat.
Aelbeziesop, o. *Soupe aux groseilles*, f.
Aelbezietros, m. *zie* Aelbezierist.
Aelbeziewyn, m. *Vin de groseilles*, m.
Aelgeer, m. *zie* Aelscheer.
Aelkaer (-aren), v. *Réservoir pour les anguilles*, m.
Aelkorf (-ven), m. *Nasse à prendre des anguilles*, f.
Aellyk, byw. *Entièrement.*
Aelmoes (-zen), v. *Aumône, charité*, f. Om eene — vragen. *Demander l'aumône.* —zen doen *of* geven. *Faire* ou *donner l'aumône.*
Aelmoesvraegster (-s), v. *Quêteuse; gueuse*, f.
Aelmoesvrager (-s), m. *Quêteur; gueux*, m.
Aelmoezenier (-s), m. *Aumônier*, m.
Aelmoezeniersambt, o. } *Aumônerie, charge d'aumônier*, f.
Aelmoezenierschap, o. }
Aelmoezeniershuis (-zen), o. *Hospice des pauvres* ou *des orphelins*, m.
Aeloud, b. n. *zie* Aloud.
Aeloudheid, v. *zie* Aloudheid.
Aelrups (-en), v. *Lotte* (poisson), f.
Aelryk, b. n. *Abondant en anguilles.*
Aelscheer (-eren), v. *Foène* ou *fouène qui sert à prendre des anguilles*, f.
Aelshuid (-en), v. *Peau d'anguille*, f.
Aelspeer, v. *zie* Aelscheer.
Aelssmeer (z. mv.), o. *Graisse d'anguille*, f.
Aelst (stad). *Alost* (ville).
Aelsteek, m. *Pêche aux anguilles*, f.
Aelsteker, m. *zie* Aelscheer.
Aelsvel (-llen), o. *Peau d'anguille*, f.
Aeltje (-s), o. *Petite anguille*, f.
Aelvisschery, v. *Pêche aux anguilles*, f.
Aelvyver (-s), m. *Anguillère*, f.
Aem (amen), o. (wynvat). *Baril contenant quatre ancres; quartaut*, m.
Aem, m. *zie* Adem.
Aemachtig, b. n. *Qui est hors d'haleine.*
Aembeeld (-en), o. *Enclume*, f. Klein —. *Tas, tasseau*, m.
Aembeeldblok (-kken), m. en o. *Bloc sur lequel l'enclume est placée*, m.

Aembeeldje (-s), o. *Enclumeau*, m.
Aembeijen, v. mv. Speen (kwael). *Hémorrhoïdes*, f. pl.
Aemborstig, b. n. Kortademig. *Asthmatique.*
Aemborstigheid, v. Kortademigheid. *Asthme*, m.; *difficulté de respirer*, f.
Aemechtig, b. n. *zie* Aemachtig.
Aemtogt, m. *zie* Ademtogt.
Aen, voorz. en byw. *A; au; à la; près; proche; sur; de; en; jusque; y; contre etc.* — Paulus. *A Paul.* — den koning. *Au roi.* — de koningin. *A la reine.* — alle zyden, — alle kanten. *De tous côtés; de toutes parts.* — de kerk wonen. *Demeurer près de l'église.* Die stad is — den Ryn gelegen. *Cette ville est située sur le Rhin.* Daer is niets —gelegen. *N'importe.* Daer is my veel —gelegen. *Il m'importe beaucoup.* Uw leven is er —gelegen. *Il y va de votre vie.* De schuit is —. *La barque est arrivée.* Daer ligt het —, daer komt het op —. *C'est là le point* ou *le nœud de l'affaire.* Het vuer is —. *Le feu est allumé.* Hy heeft een zwart kleed —. *Il a mis un habit noir.* Van nu af —. *Dès à présent.*
Aenademen (ik ademde aen; heb aengeademd), b. w. (vergulders w.). *Souffler doucement (sur l'or); adhaler.*
Aenaerden (ik aerdde aen, heb aengeaerd), b. w. Met aerde bedekken. *Buter, chausser, entourer de terre.*
Aenaessemen, b. w. *zie* Aenademen.
Aenbaffen (ik bafte aen, heb aengebaft), b. w. *Aboyer à* ou *après.*
Aenbaffer (-s), m. *Aboyeur*, m.
Aenbakken (het bakte aen, is aengebakken), o. w. Aenbranden. *Havir; brûler, se dessécher au feu.*
Aenbakking, v. *Action de havir*, f.
Aenbaksel (-s), o. *Gratin*, m.
Aenbaren, o. w. *Aborder; faire force de voiles.*
Aenbaring, v. *Abord*, m.; *arrivée; descente*, f.
Aenbassen, b. w. *zie* Aenbaffen.
Aenbasser (-s), m. *Aboyeur*, m.
Aenbedeeling, v. *Divis*, m. By — bezitten. *Posséder par divis.*
*Aenbeden, v. d. *Adoré, e.*
Aenbeeld enz. *zie* Aembeeld enz.
Aenbeeren (ik beerde aen, heb aengebeerd), b. w. (schippers w.). Alle zeilen byzetten. *Forcer de voiles, faire force de voiles.*
Aenbegin (z. mv.), o. Begin. *Commencement*, m.; *origine; naissance*, f.
Aenbehooren, o. w. *zie* Toebehooren.
Aenbei (-ijen), v. *Hémorrhoïdes*, f. pl.
Aenbelang (z. mv.), o. *Importance*, f.; *poids*, m.
Aenbelangen (het belangde aen, heeft aenbelangd), o. w. Raken, betreffen. *Regarder; concerner; importer.* Wat my aenbelangt. *Quant à moi; pour ce qui me concerne.*
Aenbelangend, b. n. Belangryk. *Intéressant, important.*
Aenbellen (ik belde aen, heb aengebeld), o. w. *Sonner.*
Aenberg (-en), m. *Cap, promontoire*, m.
Aenbesteden (ik besteed aen, besteedde aen, heb aenbesteed), b. w. *Adjuger; donner à forfait.*
Aenbesteder (-s), m. *Adjudicateur*, m.; *celui qui donne une entreprise à forfait.*
Aenbesteding (-en), v. *Adjudication; soumission*, f.; *forfait*, m. — by afslag of aen den minstbiedenden. *Adjudication au rabais.*
Aenbesteed, v. d. van aenbesteden.
Aenbesteedster (-s), v. *Adjudicatrice*, f.; *celle qui donne une entreprise à forfait.*
Aenbesteld, v. d. van aenbestellen.
Aenbestellen (ik bestelde aen, heb aenbesteld), b. w. *Commander; ordonner, faire faire.* Aenbesteld werk. *Ouvrage commandé* ou *de commande.*
Aenbesterven (het is aenbestorven), o. w. *Échoir par succession.*
Aenbestorven, v. d. van aenbesterven.
Aenbetrouwd — aenbetrouwen.
Aenbetrouwen (ik betrouwde aen, heb aenbetrouwd), b. w. *Confier; mettre en dépôt; acquérir par mariage.*
Aenbevallen (het beviel aen, is aenbevallen), o. w. *Échoir.* Dat is hem tot zyn aendeel aenbevallen. *Cela lui est tombé en partage.*
Aenbeveelster (-s), v. *Celle qui recommande; qui enjoint; qui prescrit.*
Aenbevelen (ik beveel aen, beval aen, heb aenbevolen), b. w. *Recommander; enjoindre; prescrire.*
Aenbeveler (-s), m. *Celui qui recommande; qui enjoint; qui prescrit.*
Aenbeveling (-en), v. *Recommandation; injonction*, f. Brieven van —. *Lettres de recommandation*, f. pl.
Aenbevolen, v. d. van aenbevelen.
Aenbiddelyk, b. n. *Adorable.* —, byw. *D'une manière adorable.*
Aenbiddelykheid (-heden), v. *Qualité adorable*, f.
Aenbidden (ik bad aen en aenbad, heb aengebeden), b. w. *Adorer.* God —. *Adorer Dieu.*
Aenbiddenswaerdig, b. n. *Adorable.*
Aenbidder (-s), m. *Adorateur*, m.
Aenbidding (-en), v. *Adoration*, f.
Aenbiddingswaerdig, b. n. *Adorable.*
Aenbidster (-s), v. *Adoratrice*, f.
Aenbiedbaer, b. n. *Présentable.*
Aenbieden (ik bood aen, heb aengeboden), b. w. *Offrir; présenter; proposer.*
Aenbiedenswaerdig, b. n. *Présentable.*
Aenbieder (-s), m. *Celui qui offre, qui présente.*
Aenbieding (-en), v. *Offre; présentation*, f.
Aenbiedster (-s), v. *Celle qui offre; qui présente.*
Aenbinden (ik bond aen, heb aengebonden), b. w. *Lier; attacher à.*
Aenbinder (-s), m. *Celui qui lie, qui attache à.*
Aenbinding (-en), v. *Action de lier, d'attacher à; liaison; attache*, f.
Aenbindster (-s), v. *Celui qui lie, qui attache à.*
Aenblaesster (-s), v. *Celle qui souffle, qui allume.*
Aenblaffen, b. w. *zie* Aenbaffen.
Aenblaffer, m. *zie* Aenbaffer.
Aenblazen (ik blaes aen, blies aen, heb aengeblazen), b. w. *Souffler; allumer.* Het vuer —. *Souffler le feu.* — (fig.). Aenhitsen. *Souffler; exciter; attiser.* Het vuer des oorlogs —. *Souffler le feu de la guerre.*
Aenblazer (-s), m. *Celui qui souffle, qui allume.*
Aenblazing (-en), v. Het aenblazen. *Action de souffler, d'allumer*, f. — (fig.). Aenhitsing. *Instigation, suggestion; sollicitation*, f.
Aenblik (z. mv.), m. *Lueur*, f.; *coup d'œil; regard*, m.; *première vue*, f. Op den eersten —. *Du premier abord; du premier moment.*
Aenblikken (ik blikte aen, heb aengeblikt), b. w. *Regarder.* —, o. w. *Étinceler; jeter de la lumière.*
Aenblyven (ik bleef aen, ben aengebleven), o. w. In bediening blyven. *Rester en charge.* —, volherden. *Poursuivre.* —, aenkleven. *S'atta-*

cher à. Daer moet geene vuilheid —. *Il n'y doit rester aucune ordure.*
Aenbod (z. mv.), o. *Offre; présentation*, f.
Aenbonzen (ik bonsde aen, heb aengebonsd), o. w. Hard aenkloppen. *Heurter contre quelque chose.* Hard op de deur —. *Heurter rudement à la porte.*
Aenbotsen (ik botste aen, heb aengebotst), o. w. *Choquer, heurter contre quelque chose.*
Aenbotsing (-en), v. *Choc; heurt*, m.
Aenbouw (z. mv.), m. (spr. van schepen enz.). *Construction (d'un vaisseau etc.)*, f. — (spr. van landen). *Culture*, f.; *défrichement*, m.
Aenbouwen (ik bouwde aen, heb aengebouwd), b. w. (spr. van schepen enz.). *Construire (un vaisseau etc.).* — (spr. van landen). *Cultiver; défricher.*
Aenbouwer (-s), m. *Constructeur; cultivateur*, m.
Aenbouwing, v. *zie* Aenbouw.
Aenbragt, *zie* Aenbrengen.
Aenbranden (het brandde aen, is aengebrand), o. w. *Brûler; havir; se dessécher au feu; sentir le brûlé.* Het vleesch is aengebrand. *La viande est havie* ou *brûlée.*
Aenbranding (z. mv.), v. Het aenbranden. *Action de brûler, de havir*, f.
Aenbrandsel (-s), o. *Gratin*, m.
Aenbrassen (ik braste aen, heb aengebrast), b. w. (schippers w.). *Brasser* (t. de mar.).
Aenbreken (het breekt aen, brak aen, is aengebroken), o. w. *Poindre, commencer à paraître* (en parlant du jour). De dag begint aen te breken. *Le jour commence à poindre.* Het — van den dag. *Le point* ou *la pointe du jour.* Met het — van den dag. *A la pointe du jour.*
Aenbreng, m. *zie* Aenbrengst.
Aenbrengen (ik bragt aen, heb aengebragt), b. w. Bybrengen, toebrengen. *Apporter; amener; procurer.* Hout —. *Apporter du bois.* Schoon weêr —. *Amener le beau temps.* —, aenklagen. *Accuser; dénoncer.* Iemand — by den regter. *Dénoncer quelqu'un au juge.* —, aengeven. *Déclarer.* Goederen —. *Déclarer des marchandises.*
Aenbrenger (-s), m. Verklikker, aenklager. *Accusateur; dénonciateur; délateur*, m.
Aenbrenging (-en), v. Toevoer. *Action d'apporter, d'amener*, f. —, aenklaging. *Accusation; dénonciation; délation*, f. —, aengeving. *Déclaration*, f.
Aenbrengst, v. *Apports*, m. pl.
Aenbrengster (-s), v. Aenklaegster. *Accusatrice; dénonciatrice; délatrice*, f.
Aenbrieschen (ik brieschte aen, heb aengebriescht), o. w. (spr. van leeuwen). *Rugir.* — (spr. van peerden). *Hennir.*
Aenbruisen (ik bruiste aen, heb aengebruist), o. w. *Bruire, mugir.* De zee bruist aen. *La mer mugit.*
Aenbrullen (ik brulde aen, heb aengebruld), b. w. *Rugir.*
Aenbrulling, v. *Action de rugir*, f.; *rugissement*, m.
Aenbuigen (ik boog aen, heb aengebogen), b. w. *Courber, plier.*
Aenbuiging, v. *Action de courber, de plier*, f.
'Aenbyt, o. *zie* Ontbyt.
Aenbyten (ik beet aen, heb aengebeten), b. w. *Mordre quelque chose. zie* Ontbyten.
Aendacht (z. mv.), v. Oplettendheid. *Attention; application; réflexion*, f. —, godvruchtigheid. *Dévotion*, f., *recueillement*, m.
Aendachtelyk, byw. *zie* Aendachtiglyk.
Aendachtig, b. n. Oplettend. *Attentif; appliqué.* —, godvruchtig. *Dévot.* —, byw. *zie* Aendachtiglyk.
Aendachtigheid, v. *zie* Aendacht.
Aendachtiglyk, byw. Met aendacht. *Attentivement; avec attention.* — toeluisteren. *Écouter attentivement.* —, godvruchtiglyk. *Dévotement; avec dévotion.* — bidden. *Prier dévotement.*
Aendeel (-en), o. *Part; quote part, portion; participation*, f.; *contingent*, m. — aen iets hebben. *Avoir part à quelque chose.* — (in een koophandelgenootschap). *Action*, f.
Aendeelhebber (-s), m. *Participant*, m.
Aendenken (z. mv.), o. *Souvenir*, m.; *mémoire*, f. Tot —. *En mémoire.*
Aendichten (ik dichtte aen, heb aengedicht), b. w. *Inventer, trouver, controuver.* Iemand iets —. *Imputer q. c. à q. q.*
Aendienen (ik diende aen, heb aengediend), b. w. *Donner avis; faire connaître; dire; annoncer quelqu'un, le présenter.* Hy zal u die zaek —. *Il vous donnera avis de cette affaire.* Zich laten —. *Se faire annoncer.*
Aendiepen (ik diepte aen, heb aengediept), b. w. Dieper maken. *Approfondir, rendre plus profond.* —, o. w. (schippers w.). *Approcher de terre en sondant* (t. de mar.).
Aendisschen, b. w. *zie* Opdisschen.
Aendoen (ik deed aen, heb aengedaen), b. w. Aentrekken. *Mettre (un habit etc.).* Zyne kleederen —. *Mettre ses habits, s'habiller.* Zyne schoenen —. *Mettre ses souliers, se chausser.* Een ander kleed —. *Changer d'habit.* —, aentasten. *Attaquer.* —, aenspreken. *Aborder* ou *accoster quelqu'un.* Iemand op de straet —. *Aborder quelqu'un dans la rue.* —, bewyzen. *Témoigner; faire; causer; rendre.* Iemand eer —. *Rendre honneur à quelqu'un.* Iemand droefheid —. *Causer du chagrin à quelqu'un.* Den oorlog —. *Faire la guerre.* Eene haven —. *Mouiller dans un port.* Het land —. *Aborder.* —, bewegen, raken. *Émouvoir, toucher.* Van eene zaek aengedaen zyn. *Être vivement touché* ou *ému d'une affaire.*
Aendoening (-en), v. Aenranding. *Attaque; rencontre; insulte*, f. —, gevoel, indruk. *Impression; sensation; émotion*, f. Hy heeft veel — van dit ongeluk gehad. *Il a été vivement touché de ce malheur.* Hy heeft er geene — van. *Il n'en est point touché* ou *ému.*
Aendoenlyk, b. n. Hertroerend. *Touchant.* —, gevoelig. *Sensible.* —, byw. *D'une manière touchante.*
Aendoenlykheid, v. *Sensibilité*, f.
Aendouwen (ik douwde aen, heb aengedouwd), b. w. Aenstooten. *Pousser contre.* —, aendrukken. *Serrer* ou *presser contre.*
Aendouwing, v. *Action de pousser* ou *de serrer contre*, f.
Aendraeijen (ik draeide aen, heb aengedraeid), b. w. *Tourner; serrer à vis;* (fig.) *vendre ce dont on veut se débarrasser* —, o. w. *Arriver lentement; menacer.*
Aendragen (ik draeg aen, droeg aen, heb aengedragen), b. w. Bydragen. *Apporter.* Kalk —. *Apporter de la chaux.* —, aenklagen. *Accuser; dénoncer.* Zich iets —. *S'embarrasser* ou *se soucier de quelque chose.*
Aendrager (-s), m. Aenklager. *Accusateur; dénonciateur*, m.

Aendrang (z. mv.), m. Gedrang van volk. *Presse, foule (de gens)*, f.
Aendraven (ik draefde aen, heb aengedraefd), o. w. *Avancer vite; se hâter.*
Aendrentelen (ik drentelde aen, heb aengedrenteld), o. w. *S'avancer lentement; marcher à petits pas.*
Aendribbelen, o. w. *zie* Aendrentelen.
Aendrift, m. *en* v. *Instinct*, m.; *impulsion*, f.
Aendringen (ik drong aen, heb aengedrongen), b. w. Aendryven. *Pousser; presser.* Iemand sterk —. *Presser quelqu'un fortement.* —, o. w. *Insister; appuyer.* Hy bleef zeer — op dat stuk. *Il insista fortement sur cet article.* Het —. *Sollicitation; instance*, f.
Aendringer (-s), m. Aendryver. *Celui qui presse; qui pousse; qui insiste; instigateur*, m.
Aendringing (-en), v. Aendryving. *Sollicitation; instance*, f.
Aendringster (-s), v. Aendryfster. *Celle qui presse; qui pousse; qui insiste; instigatrice*, f.
Aendrukken (ik drukte aen, heb aengedrukt), b. w. *Serrer* ou *presser contre.*
Aendryfster (-s), v. (tot het kwaed). *Instigatrice*, f.
Aendryven (ik dreef aen, heb aengedreven), b. w. Aenstouwen. *Pousser; chasser; faire avancer.* Eenen nagel —. *Chasser un clou.* De peerden —. *Pousser* ou *faire avancer les chevaux.* —, aenporren. *Pousser, exciter, porter à.* Iemand tot kwaed —. *Exciter quelqu'un au mal.* Hy heeft my daertoe aengedreven. *C'est lui qui m'a poussé* ou *excité à cela.* —, o. w. (met *zyn*). Aenspoelen. *Être poussé* ou *jeté sur* ou *vers le rivage.* Het —. *Poursuite; instance; sollicitation; instigation*, f.
Aendryvend, b. n. *Impulsif.*
Aendryver (-s), m. (tot het kwaed). *Instigateur*, m.
Aendryving (-en), v. Het aendryven. *Poursuite; instance; sollicitation; instigation; impulsion*, f.
Aenduiden (ik duidde aen, heb aengeduid), b. w. Aentoonen. *Montrer; indiquer.* —, toeëigenen. *Attribuer.*
Aenduiding (-en), v. *Indication; marque*, f.; *indice*, m.
Aenduwen, b. w. *zie* Aendouwen.
Aeneen, byw. Achtereen. *De suite; consécutivement; l'un après l'autre.* —, byeen, by malkander. *Ensemble.*
Aeneenbinden (ik bond aeneen, heb aeneengebonden), b. w. *Attacher, lier ensemble; joindre; unir.*
Aeneenbinding, v. *Action d'attacher, de lier ensemble; liaison*, f.
Aeneenbrengen (ik bragt aeneen, heb aeneengebragt), b. w. *Joindre, mettre ensemble.*
Aeneendoen (ik deed aeneen, heb aeneengedaen), b. w. *Joindre ensemble.*
Aeneengebonden, v. d. van aeneenbinden.
Aeneengebragt — aeneenbrengen.
Aeneengedaen — aeneendoen.
Aeneengehangen — aeneenhangen.
Aeneengelegen zyn, o. w. *Confiner, toucher aux confins, aux limites d'une contrée, d'un lieu, être contigu.*
Aeneengeschakeld, b. n. *Enchaîné; systématique.*
Aeneengetrokken, v. d. van aeneentrekken.
Aeneengevoegd, b. n. *Joint; attaché.*
Aeneengrenzen (ik grensde aeneen, heb aeneengegrensd), o. w. *Confiner, être contigu.*
Aeneengrenzend, b. n. *Contigu.*
Aeneengrenzing, v. *Contiguïté*, f.
Aeneenhangen (het hing aeneen, heeft aeneengehangen), o. w. *Être joint, être attaché l'un à l'autre, avoir de la connexion.*
Aeneenhangend, b. n. *Continu, connexe.*
Aeneenhechten (ik hechtte aeneen, heb aeneengehecht), b. w. *Joindre, attacher l'un à l'autre.*
Aeneenhechting (-en), v. *Action de joindre, d'attacher l'un à l'autre*, f.
Aeneenheelen, b. w. *Agglutiner.*
Aeneenheelend, b. n. *Agglutinant, agglutinatif, conglutinant.*
Aeneenheeling, v. *Agglutination*, f.
Aeneenketenen (ik ketende aeneen, heb aeneengeketend), b. w. *Enchaîner ensemble.*
Aeneenketening (-en), v. *Enchaînement*, m.; *liaison*, f.
Aeneenkleving, v. *Conglutination*, f.
Aeneenknoopen (ik knoopte aeneen, heb aeneengeknoopt), b. w. *Attacher, nouer ensemble.*
Aeneenknooping (-en), v. *Action d'attacher, de nouer ensemble*, f.
Aeneenkoppelen (ik koppelde aeneen, heb aeneengekoppeld), b. w. *Accoupler.*
Aeneenkoppeling (-en), v. *Action d'accoupler*, f.; *accouplement*, m.
Aeneenlappen (ik lapte aeneen, heb aeneengelapt), b. w. *Rapiécer, rapiéceter.*
Aeneenlasschen (ik laschte aeneen, heb aeneengelascht) b. w. *Coudre ensemble; attacher; joindre l'un à l'autre.*
Aeneenlassching (-en) v. *Action de coudre* ou *d'attacher ensemble*, f.
Aeneenlymen (ik lymde aeneen, heb aeneengelymd), b. w. *Coller l'un à l'autre.*
Aeneenlymend, b. n. *Agglutinatif, collétique.*
Aeneenlyming (-en), v. *Action de coller ensemble; conglutination*, f.
Aeneennaeijen (ik naeide aeneen, heb aeneengenaeid), b. w. *Coudre ensemble.*
Aeneennaeijing, v. *Action de coudre ensemble*, f.
Aeneenpalen (ik pael aeneen, paelde aeneen, heb aeneengepaeld), o. w. *Confiner, se toucher, être contigu.*
Aeneenpalend, b. n. *Contigu.*
Aeneenpaling, v. *Contiguïté*, f.
Aeneenrakend, b. n. *Contigu.*
Aeneenraking, v. *Contiguïté*, f.
Aeneenschakelen (ik schakelde aeneen, heb aeneengeschakeld), b. w. *Enchaîner, joindre, attacher l'un à l'autre.*
Aeneenschakeling (-en), v. *Enchaînement*, m.; *liaison; connexion; contexture; concaténation*, f. —, opstel. *Système*, m.
Aeneenspykeren (ik spykerde aeneen, heb aeneengespykerd), b. w. *Clouer l'un à l'autre.*
Aeneentrekken (ik trok aeneen, heb aeneengetrokken), b. w. *Joindre; unir; mettre ensemble.*
Aeneenvoegen (ik voegde aeneen, heb aeneengevoegd), b. w. *Joindre; attacher ensemble.*
Aeneenvoegend, b. n. *Conjonctif.*
Aeneenvoeging, v. *Action de joindre, d'attacher ensemble, jonction; copule*, f.
Aeneenzetten (ik zettede aeneen, heb aeneengezet), b. w. *Rapiécer, rapiéceter.*
Aenerven (ik erfde aen, heb aengeërfd), b. w. *Hériter.* Hy heeft groote rykdommen aengeërfd. *Il a hérité de grandes richesses.*
Aenfluiten (ik floot aen, heb aengefloten), b. w. Versmaden. *Mépriser, siffler quelqu'un.*

Aenfloiting, v. Versmading. *Persiflage, mépris*, m.
Aenfokken (ik fokte aen, heb aengefokt), b. w. Aenkweeken. *Élever; nourrir; cultiver* (se dit des animaux et des plantes).
Aenfokker (-s), m. *Celui qui élève, qui cultive*.
Aenfokking, v. *Culture; action d'élever, de nourrir*, f.
Aengaef, v. *zie* Aengeving.
Aengaen (ik ga aen, ging aen, heb aengegaen). b. w. Sluiten, maken. *Conclure; faire; contracter*. Een verbond —. *Faire une alliance*. Een huwelyk —. *Conclure un mariage*. —, raken, betreffen. *Regarder, concerner, toucher*. Die zaek gaet u aen. *Cette affaire vous regarde*. —, o. w. (met *zyn*). Heen gaen. *S'en aller*. Gaet aen. *Allez-vous-en*. —, rasser voortgaen. *Aller ou marcher plus vite*. By iemand —. *Aller chez quelqu'un en passant*. —, in brand raken. *S'allumer*. Het vuer gaet aen. *Le feu s'allume*. —, kyven, razen, tieren. *Tempêter*. —, betamen. *Passer, aller*. Dat kan —. *Cela peut passer*. Dat gaet niet aen. *Cela ne va pas; cela ne convient pas*.
Aengaende, voorz. Rakende, betreffende. *Touchant, concernant, quant à*. My —. *Quant à moi, pour ce qui me concerne*. — die zaek. *Concernant cette affaire*.
Aengang, m. Toegang. *Accès*, m. —, aenvang. *Commencement*, m.
Aengapen (ik gaep aen, gaepte aen, heb aengegaept), b. w. *Regarder quelqu'un la bouche béante*.
Aengave, v. *zie* Aengeving.
Aengebakken, v. d. van aenbakken.
Aengebeden — aenbidden.
Aengebeten — aenbyten.
Aengeblazen — aenblazen.
Aengebleven — aenblyven.
Aengeboden — aenbieden.
Aengebogen — aenbuigen.
Aengebonden — aenbinden.
Aengeboren, b. n. Ingeschapen. *Naturel; infus; inné*. — denkbeelden. *Idées innées*. De wreedheid is hem —. *La cruauté lui est naturelle*.
Aengebragt, v. d. van aenbrengen.
Aengbroken — aenbreken.
Aengedaen — aendoen.
Aengedragen — aendragen.
Aengedreven — aendryven.
Aengedrongen — aendringen.
Aengefloten — aenfluiten.
Aengegaen — aengaen.
Aengegeven — aengeven.
Aengeglommen — aenglimmen.
Aengegoten — aengieten.
Aengegrepen — aengrypen.
Aengehad — aenhebben.
Aengehangen — aenhangen.
Aengeheven — aenheffen.
Aengeholpen — aenhelpen.
Aengehouden — aenhouden.
Aengekeken — aenkyken.
Aengekocht — aenkoopen.
Aengekomen — aenkomen.
Aengekropen — aenkruipen.
Aengelachen — aenlachen.
Aengelegen — aenliggen. —, b. n. Aengrenzend. *Attenant; contigu; tout proche, voisin*. —, van aenbelang. *Important; intéressant*. — zyn. *Importer, intéresser*. Daer is my veel —. *Cela m'intéresse beaucoup*. Eene zaek daer weinig — is. *Une affaire de peu d'importance*.
Aengelegenheid, v. Belang, gewigt. *Importance*, f.; *poids*, m. Eene zaek van —. *Une affaire d'importance*.
Aengelegentheid, *zie* Aengelegenheid.
Aengeleid, v. d. van { aenleiden. / aenleggen.
Aengemerkt — aenmerken. —, voegw. *Vu que; attendu que; puisque*.
Aengenaem (-amer, -aemst), b. n. *Agréable*. —, byw. *Agréablement*. — zyn. *Plaire, agréer*.
Aengenaemheid (-heden), v. *Agrément; plaisir; charme*, m.; *grâce; beauté*. f.
Aengenaemlyk, byw. *Agréablement*.
Aengenomen, v. d. van aennemen. —, b. n. *Accepté; reçu; adoptif*. — zoon. *Fils adoptif*. — werk. *Ouvrage entrepris, ouvrage à forfait*.
Aengeprezen, v. d. van aenpryzen.
Aengeraden — aenraden.
Aengereden — aenryden.
Aengeregen — aenrygen.
Aengeroepen — aenroepen.
Aengeschapen, b. n. *zie* Aengeboren.
Aengeschenen, v. d. van aenschynen.
Aengeschoten — aenschieten.
Aengeschoven — aenschuiven.
Aengeschreven — aenschryven.
Aengeslagen — aenslaen.
Aengeslopen — aensluipen.
Aengesloten — aensluiten.
Aengesmeten — aensmyten.
Aengespoelde (het), o. *Alluvion, chose accrue*, f.
Aengesproken, v. d. van aenspreken.
Aengesprongen — aenspringen.
Aengestelde, m. Bediende. *Commis; employé; préposé*, m.
Aengestoken, v. d. van aensteken.
Aengestooten — aenstooten.
Aengestorven — aensterven.
Aengestreden — aenstryden.
Aengestreken — aenstryken.
Aengetegen — aentygen.
Aengetreden — aentreden.
Aengetroffen — aentreffen.
Aengetrokken — aentrekken.
Aengetrouwden, m. mv. *Alliés*, m. pl.
Aengevallen, v. d. van aenvallen.
Aengevangen — aenvangen.
Aengeven (ik geef aen, gaf aen, heb aengegeven), b. w. Verklaren. *Déclarer*. —, aenklagen. *Dénoncer; accuser*. —, aenlangen, toereiken. *Tendre quelque chose à quelqu'un; donner*.
Aengever (-s), m. Aenklager. *Dénonciateur, délateur*, m.
Aengeving (-en), v. Verklaring. *Déclaration*, f. —, aenklaging. *Dénonciation; délation*, f.; *rapport*, m.
Aengevlochten, v. d. van aenvlechten.
Aengevlogen — aenvliegen.
Aengevloten — aenvlieten.
Aengevochten — aenvechten.
Aengevreven — aenvryven.
Aengewassen — aenwassen.
Aengeweest — { aenwezen. / aenzyn.
Aengewezen — aenwyzen.
Aengewonnen — aenwinnen.
Aengeworpen — aenwerpen.
Aengeworven — aenwerven.
Aengezeten — aenzitten.
Aengezicht (-en), o. Aenzicht. *Visage*, m.; *face; vue*, f. Ik ken hem van —. *Je le connais de vue*. —, gezicht. *Regard*, m. Trotsch —. *Regard fier*.

Aengezichtkenner (-s), m. *Physionomiste*, m.
Aengezichtkunde (z. mv.), v. *Physionomie*, *physiognomonie*, f.
Aengezichtkundige, m. *Physionomiste*, m.
Aengezien, v. d. van aenzien. — worden. *Passer*, *être censé*, *être réputé*. —, voegw. *Vu que*, *attendu que*, *puisque*. — de zaek zoo is. *Puisque la chose est ainsi*. —, voorz. In aenzien van. *Eu égard; en considération; en faveur*. — uwe jaren. *Eu égard à votre âge; en considération de votre âge*.
Aengezigt enz. zie Aengezicht enz.
Aengezocht, v. d. van aenzoeken.
Aengezwommen — aenzwemmen.
Aengieten (ik goot aen, heb aengegoten), b. w. *Joindre par la fonte*.
Aengifte (-n). v. *Déclaration*, f.
Aenglimmen (het glom aen, is aengeglommen), o. w. Beginnen te branden. *S'allumer*, *prendre feu*.
Aenglinsteren (ik glinsterde aen, heb aengeglinsterd), o. w. *Reluire*.
Aenglinstering, v. *Éclat*, m., *lueur*, f.
Aengloeijen (ik gloeide aen, heb aengegloeid), b. w. *Allumer*, *mettre en feu*. —, o. w. (met zyn). *S'allumer*, *s'enflammer*.
Aengluren (ik gluer aen, gluerde aen, heb aengegluerd), b. w. Aenlonken. *Lorgner*.
Aenglyden (ik gleed aen, heb aengegleden), o. w. *Arriver en glissant*.
Aengooijen (ik gooide aen, heb aengegooid), b. w. *Jeter à* ou *contre*.
Aengorden (ik gordde aen, heb aengegord), b. w. *Ceindre*. Het zweerd *of* den degen op de zyde —. *Ceindre l'épée*, *la mettre au côté*.
Aengording, v. *Action de ceindre*, f.
Aengrauwen (ik grauwde aen, heb aengegrauwd, b. w. *Gronder*, *rabrouer*.
Aengrauwer (-s), m. *Grondeur*, m.
Aengrenzen (ik grensde aen, heb aengegrensd), o. w. *Confiner; aboutir; avoisiner*.
Aengrenzend, b. n. Aenpalend. *Limitrophe*, *adjacent; voisin*. —e landen. *Pays voisins*.
Aengrimmen (ik grimde aen, heb aengegrimd), b. w. *Rechigner*.
Aengroei (z. mv.), m. Aenwas. *Accroissement*, m. —, vermeerdering. *Augmentation*, f. —, uitwas aen het lichaem. *Excroissance*, f. — van een stuk lands *Alluvion*, f.
Aengroeijen (ik groeide aen, ben aengegroeid), o. w. *S'accroître; s'augmenter; se multiplier*. Met het — der jaren. *Avec les années; avec l'âge*. —, ergens aen vast groeijen. *Naître* ou *croître sur quelque chose* ou *auprès de quelque chose*. —, wortel schieten. *Prendre racine*.
Aengroeijing, v. zie Aengroei.
Aengrynzen (ik grynsde aen, heb aengegrynsd), b. w. *faire la grimace à q. q.*
Aengrypen (ik greep aen, heb aengegrepen), b. w. Vatten. *Saisir; prendre; empoigner*. Iemand by de keel —. *Saisir quelqu'un par la gorge*. —, aentasten. *Attaquer*, *assaillir*. Den vyand —. *Attaquer l'ennemi*.
Aengryper (-s), m. Aenvaller. *Assaillant*, *agresseur*, m.
Aengryping (-en), v. Aenval. *Attaque; saisie*, f.
Aengrypster (-s). v. *Celle qui attaque*.
Aenhaken (ik haek aen, haekte aen, heb aengehaekt), b. w. *Accrocher; gaffer*. —, o. w. *S'accrocher*.
Aenhaking, v. *Accrochement*, m.
Aenhalen, (ik hael aen, haelde aen, heb aengehaeld), b. w. Tot zich trekken, bytrekken. *Tirer*. Eene schuit —. *Tirer une barque*. —, aenlokken. *Attirer*. De vreemdelingen —. *Attirer les étrangers*. —, bybrengen. *Citer*. Vele plaetsen —. *Citer plusieurs passages*. —, beslaen, de hand opleggen. *Saisir*, *arrêter*. Goederen —. *Saisir des marchandises*.
Aenhaler (-s). m. *Celui qui attire*, *saisit*, *cite*, *citateur*, *allégateur*, m.
Aenhalig, b. n. Aenlokkend. *Attrayant; engageant; obligeant*.
Aenhaligheid (-heden), v. Aenlokkelykheid. *Qualité obligeante; humeur officieuse; politesse*, f.
Aenhaling (-en), v. (van eene spreuk). *Citation*, *allégation*, f. — (van koopmanschappen). *Saisie*, f.; *arrêt*, m.
Aenhalingsteeken, o. *Guillemets*, m. pl.
Aenhalyk, b. n. Besmettelyk. *Contagieux*.
Aenhang, m. Samenrotting. *Faction; cabale; clique*. f.; *parti*, m. Van iemands — zyn. *Être du parti de quelqu'un*. —, navolgers. *Partisans; sectateurs*, m. pl.
Aenhangelyk, b. n. *en* byw. zie Aenhankelyk.
Aenhangen (ik hing aen, heb aengehangen), b. w. Aen iets ophangen. *Suspendre* ou *attacher à*. —, aenkleven. *Adhérer*, *être adhérent; s'attacher à; suivre le parti de*. De gevoelens der wysgeeren —. *Suivre les opinions des philosophes*. —, gevoelig zyn. *Sentir; ressentir; être sensible à*. Dat verlies hangt hem zeer aen. *Il ressent vivement cette perte*. —, o. w. Afhangen. *Dépendre*. Zyn geluk hangt er aen. *Son bonheur en dépend*.
Aenhangend, b. n. Besmettelyk. *Contagieux; adhérent*.
Aenhanger (-s), m. Aenklever, navolger. *Partisan; sectateur*, m.
Aenhangmaker (-s), m. *Cabaliste*, m.
Aenhangsel (-s), o. *Appartenance; annexe*, f.; *appendice; supplément; accessoire; corollaire*, m.; *stipule* (bot.). f.
Aenhangster (-s), v. *Sectatrice*, f.
Aenhankelyk, b. n. Byhoorig. *Accessoire*. —, byw. Byhooriglyk. *Accessoirement*.
Aenhebben (ik had aen, heb aengehad), b. w. Aengetrokken hebben. *Avoir mis* (*un habit*); *être vêtu*. Hy heeft zyne beste kleederen aen. *Il a mis ses plus beaux habits*. —, ergens voordeel uit trekken. *Tirer du profit de*. Wat zal hy daer —? *Quel avantage en retirera-t-il?*
Aenhechten (ik hechtte aen, heb aengehecht), b. w. *Attacher*, *lier*, *annexer*.
Aenhechting (-en), v. *Action d'attacher*, *adhérence*, f.
Aenhef. m. zie Aenheffing.
Aenheffen (ik hief aen, heb aengeheven), b. w. Beginnen. *Commencer*. —, beginnen te zingen. *Entonner*.
Aenheffing (-en), v. Begin. *Commencement*, m. — (van een gezang). *Intonation*, f.
Aenhelpen (ik hielp *of* holp aen, heb aengeholpen), b. w. Iemand iets bezorgen. *Procurer; aider à obtenir; faire avoir*. Ik zal u daer —. *Je vous le procurerai*.
Aenhitsen (ik hitste aen, heb aengehitst), b. w. Aenporren. *Exciter*, *animer*, *pousser à*.
Aenhitsend, b. n. Tergend. *Agaçant*. — (geneesk.). *Excitatif* (t. de méd.).
Aenhitser (-s), m. *Instigateur*, *boute-feu*, m.
Aenhitsing (-en), v. *Instigation*, f.
Aenhitster (-s), v. *Instigatrice*, f.
Aenhoogen (ik hoogde aen, heb aengehoogd), b. w. Hooger maken. *Rehausser*, *élever davantage*. Het —. *Rehaussement*, m.

Aenhooging, v. Het aenhoogen. *Rehaussement*, m.
Aenhoopen (ik hoopte aen, heb aengehoopt), b. w. Opeenhoopen. *Amonceler, accumuler, entasser.*
Aenhooping, v. *Amoncellement*, m.
Aenhoorder, (-s), m. Toehoorder. *Auditeur*, m.
Aenhooren (ik hoorde aen, heb aengehoord), b. w. *Écouter, prêter l'oreille à.*
Aenhoorig, b. n. *Appartenant à.*
Aenhoorigheden, v. mv. *Dépendances*, f. pl.
Aenhooring, v. *Action d'écouter*, f.
Aenhoorster (-s), v. *Celle qui écoute, qui prête l'oreille.*
Aenhouden (ik hield aen, heb aengehouden), b. w. Vasthouden. *Arrêter; saisir; retenir.* —, verschuilen. *Recéler.* Dieven —. *Recéler des voleurs.* —, o. w. Aenzoeken. *Solliciter; insister; poursuivre.* Om een ambt —. *Poursuivre une charge.* —, volherden. *Continuer; persister; persévérer.* — in het gebed. *Persévérer dans la prière.* —, aendringen. *Appuyer, insister.*
Aenhoudend, b. n. Gedurig. *Continuel; continu; assidu.* —, dringend. *Instant.* — verzoek. *Sollicitation; instance*, f.
Aenhoudendlyk, byw. Geduriglyk. *Continuellement.*
Aenhouder (-s), m. *Celui qui continue, qui persévère, qui insiste; poursuivant*, m. — van dieven. *Celui qui recèle des voleurs.*
Aenhouding (-en), v. Vasthouding. *Action d'arrêter; arrestation; saisie*, f. —, volherding. *Persévérance; assiduité; continuation*, f. —, aenhoudend verzoek. *Sollicitation; instance*, f. — van dieven. *Recèlement de voleurs*, m.
Aenhoudster (-s), v. *Celle qui continue, qui insiste.*
Aenhuilen (ik huilde aen, heb aengehuild), b. w. *Hurler, crier après.*
Aenhuwen (ik huwde aen, heb aengehuwd), b. w. *Allier, joindre par mariage à.*
Aenjagen (ik jaeg aen, joeg aen, heb aengejaegd), b. w. Aendryven. *Pousser; chasser.* Iemand schrik —. *Épouvanter quelqu'un.* —, o. w. Aenryden. *Aller vite (à cheval).*
Aenjaging, v. (van vrees of schrik). *Intimidation*, f.
Aenjuichen (ik juichte aen, heb aengejuicht), b. w. *Applaudir.*
Aenkanten (zich) ik kantte my aen, heb my aengekant), wed. w. Wederstaen. *S'opposer à; s'élever contre.* Zich tegen iemand —. *S'opposer à quelqu'un.*
Aenklaegster (-s), v. *Accusatrice; dénonciatrice; complaignante*, f.
Aenklagen (ik klaeg aen, klaegde aen, heb aengeklaegd), b. w. Beschuldigen. *Accuser; dénoncer.* Iemand van eene misdaed —. *Accuser quelqu'un d'un crime.* Iemand — by den regter. *Dénoncer quelqu'un au juge.* Iemand valschelyk —. *Accuser quelqu'un faussement.* Het —. *Accusation; dénonciation*, f.
Aenklagend, b. n. *Accusatoire; complaignant.*
Aenklager (-s), m. Beschuldiger. *Accusateur; complaignant*, m. —, aenbrenger. *Dénonciateur, délateur*, m. — (spraekk.). *Accusatif*, m.
Aenklaging (-en), v. Aenklagt. *Accusation; dénonciation, délation*, f.
Aenklagt, v. } *zie* Aenklaging.
Aenklagte, v. } *zie* Aenklaging.
Aenklampen (ik klampte aen, heb aengeklampt), b. w. Aen boord klampen. *Accrocher, aramber* (t. de mar.). —, aendoen. *Aborder quelqu'un.*
Aenklamper (-s), m. *Celui qui accroche, qui aborde.*
Aenklamping, v. Entering. *Abordage*, m.
Aenklauw (-en), m. Enkel (van den voet). *Cheville du pied*, f.
Aenkleeden (ik kleedde aen, heb aengekleed), b. w. Kleederen aendoen. *Habiller, vêtir.* Zich —. *S'habiller, se vêtir.*
Aenkleeder (-s), m. *Celui qui habille.*
Aenkleeding, v. *Action d'habiller*, f.
Aenkleedster (-s), v. *Celle qui habille.*
Aenkleefsel (-s), o. *Ce qui s'attache à q. c.* zie Aenkleve.
Aenklemmen (ik klemde aen, heb aengeklemd), b. w. *Presser, serrer contre.*
Aenkleve, v. Toebehooren. *Dépendances, appartenances*, f. pl.; *accessoire*, m. Eene zaek met alle hare —. *Une affaire avec tous ses accessoires.*
Aenkleven (ik kleef aen, kleefde aen, heb aengekleefd), b. w. Aenplakken. *Coller, attacher.* —, o. w. Aenhangen, vast aen zyn. *Se coller, s'attacher; être attaché.* De wereld —. *Être attaché au monde.*
Aenklevend, b. n. *Emplastique; agglutinatif; collétique; inhérent; adhérent.*
Aenklevendheid, v. *zie* Aenkleving.
Aenklever (-s), m. Aenhanger. *Partisan; sectateur*, m.
Aenkleving, v. *Adhérence; adhésion; cohésion; inhérence*, f.
Aenkloppen (ik klopte aen, heb aengeklopt), o. w. Aen de deur kloppen. *Frapper à la porte.* —, b. w. Byeenkloppen. *Faire approcher à force de frapper.*
Aenknielen (ik knielde aen, ben aengeknield), o. w. *S'agenouiller.*
Aenknoopen (ik knoopte aen, heb aengeknoopt), b. w. Aenbinden. *Nouer; attacher; lier.* —, byvoegen. *Joindre; ajouter.*
Aenknooper (-s), m. *Celui qui noue, qui attache.*
Aenknooping, v. *Action de nouer, d'attacher; jonction; liaison*, f.
Aenknoopster (-s), v. *Celle qui noue, qui attache.*
Aenkomeling (-en), m. Jongeling. *Jeune homme; adolescent*, m.
Aenkomelingschap (z. mv.), o. Jongelingschap. *Adolescence*, f.
Aenkomelyk, b. n. Toegankelyk, genaekbaer. *Accessible, abordable.*
Aenkomen (ik kwam aen, ben aengekomen), o. w. Naderen. *Arriver; venir, approcher.* Ik zag den vyand —. *Je vis venir l'ennemi.* De tyd komt aen. *Le temps approche.* —, aenlanden. *Aborder, prendre terre.* —, krygen. *Avoir; obtenir, acquérir, parvenir à.* —, groeijen. *Grandir; croître.* Er op —. *Être question de.* Het komt er op aen. *Il s'agit de.* Het komt er op myne eer aen. *Il s'agit de mon honneur.*
Aenkomend, b. n. Aenstaende. *Arrivant; prochain.* De —e zomer. *L'été prochain.* —, jong. *Qui est dans l'adolescence.* —e jongman. *Jeune homme.* —e dochter. *Jeune fille.*
Aenkomst, v. Nadering. *Approche; arrivée; venue*, f.; *accès; avénement*, m. De — der vyanden. *L'approche des ennemis.* — tot den troon. *Avénement au trône.* — der koorts. *Accès de fièvre.*
Aenkomste, v. *zie* Aenkomst.
Aenkondigen (ik kondigde aen, heb aengekondigd), b. w. Verkondigen. *Annoncer; décla-*

rer ; publier. — (regt). *Signifier ; notifier.* Het —. *Déclaration ; signification ; notification*, f.

Aenkondiger (-s), m. *Celui qui annonce, qui publie.* — (der tooneelstukken). *Annonceur*, m.

Aenkondiging (-en), v. Het aenkondigen. *Déclaration, annonce ; publication*, f. — (regt). *Signification ; notification*, f.

Aenkondigster (-s), v. *Celle qui annonce, qui publie.*

Aenkoop, m. *Achat*, m.; *acquisition*, f.

Aenkoopen (ik kocht aen, heb aengekocht), b.w. *Acheter ; acquérir.*

Aenkooping, v. zie Aenkoop.

Aenkoppelen (ik koppelde aen, heb aengekoppeld), b. w. Aeneenbinden. *Accoupler ; apparier.*

Aenkoppeling (-en), v. *Accouplement*, m.

Aenkrammen (ik kramde aen, heb aengekramd), b. w. *Cramponner, attacher avec des crampons.*

Aenkruipen (ik kroop aen, ben aengekropen), o. w. *S'avancer* ou *s'approcher en rampant.*

Aenkweekeling (-en), m. en v. *Jeune plante*, f.; *élève*, m. *et* f.

Aenkweeken (ik kweekte aen, heb aengekweekt), b. w. (van gewassen spr.). *Cultiver.* — (van vee spr.). *Nourrir ; élever.* — (van kinderen spr.). *Engendrer ; procréer ; élever.* De vriendschap —. *Cultiver l'amitié.* De kunsten en wetenschappen —. *Cultiver les arts et les sciences.*

Aenkweeker (-s), m. *Celui qui cultive ; qui nourrit ; qui élève.*

Aenkweekery, v. *Pépinière*, f.

Aenkweeking, v. Het aenkweeken. *Action d'élever, de nourrir ; culture*, f.

Aenkweekster (-s), v. *Celle qui cultive ; qui nourrit ; qui élève.*

Aenkyken (ik keek aen, heb aengekeken), b. w. Aenschouwen. *Regarder ; contempler ; fixer ses regards sur quelqu'un.*

Aenlachen (ik lachte aen, heb aengelachen), b. w. Toelachen. *Sourire.* Het geluk lacht hem aen. *La fortune lui sourit.*

Aenlanden (ik landde aen, ben aengeland), o. w. Aen land komen. *Aborder ; prendre terre ; mettre pied à terre.* Het —. *Abord*, m.; *arrivée ; descente*, f.

Aenlanding, v. Het aenlanden. *Abord*, m.; *arrivée ; descente*, f.

Aenlandingsplaets (-en), v. *Attérage* (terme de mar.), m.

Aenlangen (ik langde aen, heb aengelangd), b. w. Aengeven. *Tendre quelque chose à quelqu'un ; donner ; bailler.*

Aenlappen (ik lapte aen, heb aengelapt), b. w. *Attacher* ou *coudre une pièce à quelque chose.*

Aenlasschen (ik laschte aen, heb aengelascht), b. w. Byvoegen. *Attacher ; joindre à.*

Aenlaten (ik laet aen, liet aen, heb aengelaten), b. w. *Laisser, ne pas ôter.*

Aenlaveren (ik laveer aen, laveerde aen, heb aengelaveerd), o. w. (schippers w.). *Louvoyer vers.*

Aenleeren (ik leerde aen, heb aengeleerd), o. w. Voortgang doen. *Apprendre ; faire des progrès dans une science.*

Aenleg (z. mv.), m. Begin. *Commencement ; début*, m. —, toeleg. *Dessein ; but ; projet*, m. Eerste — (regt). *Première instance.* — van eenen snaphaen. *Couche*, f.

Aenleggen (ik legde (leide) aen, heb aengelegd, (aengeleid), b.w. Beginnen, aenvangen. *Commencer ; entamer ; entreprendre.* Hoe zal hy dat —? *Comment s'y prendra-t-il?* —, bouwen. *Bâtir ; établir ; fonder.* —, bestieren. *Diriger ; gouverner.* —, aenwenden. *Employer.* Alle zyne krachten —. *Employer toutes ses forces.* Iets tot winst —. *Mettre quelque chose à profit.* Vuer —. *Faire du feu.* Een geding —. *Intenter un procès.* Listen en lagen —. *Machiner.* —, o. w. Toeleggen. *Tâcher ; avoir dessein.* —, mikken. *Se disposer à tirer ; coucher en joue ; mirer, viser.* Het geweer op iemand —. *Coucher quelqu'un en joue.* —, stil houden. *S'arrêter.* — (schippers w.). *Amarrer* (terme de mar).

Aenlegger (-s), m. Beschikker, bestierder. *Auteur ; moteur*, m. — (van eene misdaed enz.). *Machinateur*, m. — (in regt). *Demandeur* (t. de pal.), m.

Aenlegging (-en), v. Besteding. *Emploi ; usage*, m. — (van een geding). *Action d'intenter (un procès)*, f. —, list. *Machination*, f.

Aenlegster (-s), v. (in regt). *Demanderesse* (t. de pal.), f.

Aenleiden (ik leidde aen, heb aengeleid), b. w. Geleiden. *Conduire* ou *mener vers ; diriger ; acheminer.* —, aenhitsen. *Pousser, exciter, porter à.*

Aenleider (-s), m. Leidsman. *Conducteur ; directeur*, m. —, aenhitser. *Moteur ; instigateur*, m.

Aenleiding, v. Gelegenheid. *Occasion ; cause*, f.; *sujet ; lieu ; acheminement*, m. — geven. *Occasionner ; donner lieu à ; être cause de.*

Aenleidster (-s), v. Leidsvrouw. *Conductrice ; directrice*, f. —, aenhitsster. *Instigatrice*, f.

Aenlengen (ik lengde aen, heb aengelengd), b.w. *Mêler une matière fluide avec une autre et la rendre plus claire.*

Aenleunen (ik leunde aen, heb aengeleund), o.w. Op iets steunen. *S'appuyer contre.*

Aenlichten (ik lichtte aen, heb aengelicht), o. w. Aenbreken. *Poindre, commencer à paraître* (en parlant du jour). De dag begint aen te lichten. *Le jour commence à poindre.*

Aenliggen (ik lag aen, heb aengelegen), o. w. Byliggen, aenpalen. *Confiner ; aboutir.* —, aengelegen zyn. *Importer.*

Aenliggend, b. n. Aenpalend. *Adjacent ; limitrophe ; voisin.*

Aenligten (ik ligtte aen, heb aengeligt), b. w. *Approcher en levant.*

Aenloeven (ik loefde aen, heb aengeloefd), o. w. Laveren. *Louvoyer, aller au lof* (t. de mar.).

Aenlokkelyk, b. n. Aentrekkelyk. *Attrayant ; insinuant ; charmant ; engageant ; tentant, tentatif.* —, byw. *D'une manière attrayante.*

Aenlokkelykheid, v. zie Aenloksel.

Aenlokken (ik lokte aen, heb aengelokt), b. w. Lokazen. *Allécher ; attirer ; amorcer ; tenter.*

Aenlokkend, b. n. zie Aenlokkelyk.

Aenlokker (-s), m. *Celui qui allèche, qui attire.*

Aenlokking (-en), v. Het aenlokken. *Action d'allécher, d'attirer*, f. —, bekoring. *Tentation*, f.; *charme ; attrait*, m.

Aenloksel (-s), o. *Appât ; charme ; attrait*, m.; *amorce*, f.

Aenlokster, v. *Celle qui attire, qui charme.*

Aenlonken (ik lonkte aen, heb aengelonkt), b.w. Aengluren. *Lorgner, jeter des œillades.*

Aenloop, m. Toeloop van volk. *Concours*, m.; *affluence de monde*, f. Veel — hebben. *Être fort fréquenté.* —, loop. *Course ; escousse*, f.

Aenloopen (ik liep aen, heb, ben aengeloopen),

o. w. Ras loopen. *Courir vite, doubler le pas.* —, zynen aenloop nemen. *Prendre son escousse.* —, aenvallen. *Courir sus* ou *contre.* Op iemand —. *Courir sus à quelqu'un.* —, toeloopen. *Accourir.* —, tegenstryden. *Être opposé à; choquer; répugner.* Dat loopt tegen de rede aen. *Cela choque le bon sens; cela répugne à la raison.* —, duren. *Durer.*

Aenlymen (ik lymde aen, heb aengelymd), b. w. *Coller une chose à une autre.*

Aenmaenster (-s), v. *Celle qui excite, qui exhorte.*

Aenmaken (ik maek aen, maekte aen, heb aengemaekt), b. w. Byvoegen. *Ajouter à.* Vuer —. *Allumer du feu.*

Aenmanen (ik maen aen, maende aen, heb aengemaend), b. w. *Exciter; exhorter; porter à; sommer.* Iemand tot de deugd —. *Porter quelqu'un à la vertu.*

Aenmaner (-s), m. *Celui qui excite, qui exhorte.*

Aenmaning (-en), v. *Exhortation*, f. —, vermaning. *Avis*, m. —, opeisching. *Sommation*, f.

Aenmarren (ik marde aen, heb aengemard), b. w. *Amarrer* (t. de mar.).

Aenmarsch, m. *Marche*, f. Het leger is in —. *L'armée est en marche.*

Aenmatigen (zich), ik matigde my aen, heb my aengematigd), wed. w. *S'arroger; s'approprier; s'attribuer.* Zich eene erfenis —. *S'approprier un héritage.* Hy matigt zich dien titel aen. *Il s'attribue ce titre.*

Aenmatiging (-en), v. *Action de s'arroger; prétention; usurpation; appropriation*, f.

Aenmelden (ik meldde aen, heb aengemeld), b. w. *Annoncer; notifier.* Iemand —. *Annoncer quelqu'un.* Zich laten —. *Se faire annoncer.* Zich tot iets —. *S'offrir pour quelque chose.*

Aenmelding (-en), v. *Annonce; notification*, f.

Aenmengen (ik mengde aen, heb aengemengd), b. w. *Mêler un peu.*

Aenmenging, v. *Action de mêler un peu*, f.

Aenmennen (ik mende aen, heb aengemend), b. w. *Conduire, mener (un cheval); faire avancer; pousser.*

Aenmerkelyk, b. n. *Remarquable; notable; considérable.* —, byw. *Considérablement.*

Aenmerkelykheid, v. *Considération; importance; singularité*, f.

Aenmerken (ik merkte aen, heb aengemerkt), b. w. *Remarquer; observer; considérer; noter.*

Aenmerkend, b. n. *Attentif.*

Aenmerkenswaerdig, b. n. } *Digne de remarque; remarquable; notable; considérable.*
Aenmerkensweerdig, b. n. }

Aenmerker (-s), m. *Observateur; annotateur*, m.

Aenmerking (-en), v. *Remarque; observation; considération; annotation, note*, f.

Aenmerkster (-s), v. *Observatrice*, f.

Aenmetselen (ik metselde aen, heb aengemetseld), b. w. *Joindre en maçonnant.*

Aenmetseling, v. *Action de joindre en maçonnant*, f.

Aenmetsen, b. w. *zie* Aenmetselen.

Aenminnelyk, b. n. *Aimable; joli; agréable.* —, byw. *Joliment, agréablement.*

Aenminnelykheid (heden), v. *Amabilité*, f., *agrément; charme*, m.

Aenminnig, b. n. *zie* Aenminnelyk.

Aenminnigheid, v. *zie* Aenminnelykheid.

Aenminniglyk, byw. *Agréablement; joliment.*

Aenmoedigen (ik moedigde aen, heb, aengemoedigd), b. w. Moed geven. *Encourager; animer; exciter.*

Aenmoediger (-s), m. *Celui qui encourage, qui excite.*

Aenmoediging (-en), v. *Encouragement*, m.

Aenmoedigster (-s), v. *Celle qui encourage, qui excite.*

Aenmoeding, v. *zie* Aenmoediging.

Aennaderen (ik naderde aen, ben aengenaderd), o. w. *Approcher; s'approcher; s'avancer.*

Aennaderend, b. n. *Qui s'approche.*

Aennadering, v. *Action de s'approcher; approche*, f.

Aennaeijen (ik naeide aen, heb aengenaeid), b. w. *Coudre à quelque chose; attacher en cousant.* Iemand ooren — (fam.). *Attraper quelqu'un, lui en faire accroire.*

Aennagelen (ik nagelde aen, heb aengenageld), b. w. *Clouer, attacher avec des clous.*

Aenneembaer, b. n. *zie* Aennemelyk.

Aenneembaerheid, v. *zie* Aennemelykheid.

Aenneemster (-s), v. *Celle qui reçoit; qui agrée; acceptante; entrepreneuse*, f.

Aennemeling (-en), m. Leerjongen. *Apprenti*, m. —, leerling. *Écolier; élève*, m. —, aengenomen zoon of dochter. *Enfant adoptif*, m.

Aennemelyk, b. n. Ontvangbaer. *Admissible, recevable; acceptable; plausible.*

Aennemelykheid (z. mv.), v. *Admissibilité; plausibilité*, f.

Aennemen (ik neem aen, nam aen, heb aengenomen), b. w. Aenveerden. *Accepter; recevoir, admettre; agréer; adopter.* Eene voorwaerde —. *Accepter une condition.* Ik neem uwe aenbiedingen aen. *J'accepte vos offres.* Een kind —. *Adopter un enfant.* Den rouw —. *Prendre le deuil.* Eenen godsdienst —. *Embrasser une religion.* Eene gewoonte —. *Contracter une habitude.* Tot medeheerscher in het ryk —. *Associer à l'empire.* Krygsvolk —. *Lever des troupes.* Iemand in genade —. *Pardonner à quelqu'un.* —, ondernemen. *Entreprendre; soumissionner.* Een werk —. *Entreprendre un ouvrage.* —, toelaten, ontvangen. *Admettre; associer; agréger.* — tot burger. *Naturaliser; initier.* —, gelooven. *Croire; ajouter foi.* —, o. w. Toenemen, voortgang doen. *Avancer; faire des progrès.* In de studie —. *Faire des progrès dans les études.*

Aennemer (-s), m. *Celui qui reçoit, qui admet; accepteur; acceptant; entrepreneur; soumissionnaire*, m. — van eenen wisselbrief. *Accepteur d'une lettre de change.*

Aenneming (-en), v. Het aennemen. *Acceptation, admission; réception; acception; entreprise*, f. — tot kind. *Adoption*, f. — tot burger. *Naturalisation*, f. — van krygsvolk. *Enrôlement*, m.; *levée*, f. — van het kloosterkleed. *Prise d'habit*, f. — in den raed. *Réception au conseil.* — van een woord. *Acception d'un mot.* — van persoonen. *Acception de personnes.*

Aennoopen (ik noopte aen, heb aengenoopt), b. w. *Encourager; exciter.*

Aennooper (-s), m. *Celui qui encourage, qui excite.*

Aennooping (-en), v. *Encouragement*, m.

Aennoopster (-s), v. *Celle qui encourage, qui excite.*

Aenpakken (ik pakte aen, heb aengepakt), b. w. *Empoigner; saisir; attaquer.*

Aenpakker (-s), m. *Celui qui empoigne; qui saisit; agresseur*, m.

Aenpakking, v. *Attaque; agression*, f.

Aenpakster (-s), v. *Celle qui saisit, qui attaque.*

Aenpalen (ik pael aen, paelde aen, heb aen-

gepaeld), o. w. Aengrenzen. *Aboutir; confiner; avoisiner; toucher les limites.* Braband paelt aen Holland. *Le Brabant confine à la Hollande.*
Aenpalend. b. n. Aengrenzend. *Adjacent; limitrophe; voisin.*
Aenpaling, v. *Frontière*. f.; *limites*, f. pl.
Aenpart, o. Aendeel. *Part; quote-part; portion*, f.
Aenpassen (ik paste aen, heb aengepast), b. w. *Essayer (un habit etc.).*
Aenpassing. v. *Action d'essayer (un habit etc.)*, f.
Aenpersen (ik perste aen. heb aengeperst), b. w. *Serrer* ou *presser contre; comprimer.*
Aenpersing. v. *Action de serrer contre, de comprimer*, f.
Aenpiepen (ik piepte aen, heb aengepiept), b. w. *Piailler; piauler.*
Aenplakbiljet (-tten). o. *Placard*, m.. *affiche*. f.
Aenplakbord (-en), o. *Tableau placé dans l'auditoire etc.*, m.
Aenplakken (ik plakte aen, heb aengeplakt), b. w. Plakken. *Afficher; placarder.* — (fig.). Te duer verkoopen. *Survendre; vendre trop cher.*
Aenplakker (-s), m. *Afficheur*. m.
Aenplakking (-en), v. *Action d'afficher; affiche*. f.
Aenplakschrift (-en), o. *Affiche*, f.; *placard*, m.
Aenplaksel, o. *zie* Aenplakschrift.
Aenplakster (-s), v. *Celle qui affiche.*
Aenplanten (ik plantte aen, heb aengeplant), b. w. *Planter.*
Aenplanting (-en), v. *Plantation*, f.
Aenpleisteren (ik pleisterde aen, heb aengepleisterd). b. w. *Joindre en plâtrant.*
Aenploegen (ik ploegde aen, heb aengeploegd), b. w. *Joindre en labourant.*
Aenporder (-s), m. *Instigateur*, m.
Aenporren (ik porde aen. heb aengepord), b. w. *Animer; exciter, pousser à.*
Aenporrer, m. *zie* Aenporder.
Aenporring (-en), v. *Instigation; incitation; sollicitation*, f.
Aenporster (-s), v. *Instigatrice*, f.
Aenpraten (ik praet aen. praette aen, heb aengepraet), b. w. Aenpryzen. *Vanter; priser; faire valoir.* Zyne waren —. *Vanter sa marchandise.* —, o w. *Parler* ou *causer continuellement; continuer de parler.*
Aenprating, v. *Action de vanter, de faire valoir*, f.
Aenpreken, b. w. *zie* Aenpraten.
Aenprikkelen (ik prikkelde aen, heb aengeprikkeld), b. w. *Exciter; animer; pousser; encourager; piquer; aiguillonner.* Door de eer —. *Piquer d'honneur.*
Aenprikkelend, b. n. *Incitatif.*
Aenprikkeling (-en), v. *Action d'aiguillonner*, f.; *encouragement*, m.
Aenpryzen (ik prees aen. heb aengeprezen), b. w. *Vanter; priser; faire valoir; recommander.*
Aenpryzer (-s), m. *Celui qui vante, qui recommande.*
Aenpryzing (-en), v. *Action de vanter, de priser; recommandation*, f.
Aenpunten (ik puntte aen, heb aengepunt), b. w. *Faire une pointe à, rendre pointu.* Het —. *Pressure* (t. d'épinglier), f.
Aenqueeken enz. *zie* Aenkweeken enz.
Aenraden (ik raed aen, ried of raedde aen, heb aengeraden), b. w. *Conseiller; recommander; engager à.*
Aenrader (-s), m. *Conseiller*, m.
Aenrading (-en), v. *Conseil*, m.; *suggestion*, f.
Aenraedster (-s), v. *Conseillère*, f.
Aenraken (ik raek aen, raekte aen, heb aengeraekt). b. w. *Toucher.* Eventjes —. *Effleurer, friser, raser.* —. o. w. (met *zyn*). Bekomen, verkrygen. *Parvenir à; obtenir.* Hy is er aengeraekt. *Il y est parvenu; il l'a obtenu.*
Aenrakend, b. n. *Qui touche; contigu.*
Aenraking, v. *Attouchement; contact*, m. In — zyn met... *Être en contact avec...*
Aenranden (ik randde aen, heb aengerand), b. w. *Attaquer; assaillir; insulter; attenter.*
Aenrandend, b. n. *Attentatoire; offensif.*
Aenrander (-s). m. *Assaillant; agresseur*, m.
Aenranding (-en), v. *Attaque; agression; insulte; offensive*, f.
Aenrandster (-s), v. *Celle qui attaque, qui insulte.*
Aenrasering, v. *Arasement*, m.
Aenregtbank, v. *zie* Aenregttafel.
Aenregten (ik regtte aen, heb aengeregt), b. w. *Faire; commettre; causer; dresser; préparer les mets et les mettre sur la table.* Schelmstukken —. *Commettre des crimes.* Eene maeltyd —. *Préparer un repas.*
Aenregter (-s), m. *Celui qui fait, qui cause; qui dresse, qui sert (les mets).*
Aenregting (-en), v. *Apprêt; préparatif*, m.; *préparation*, f.
Aenregtster (-s), v. *Celle qui fait, qui cause; qui dresse, qui sert (les mets).*
Aenregttafel (-s), v. *Dressoir; buffet*, m.; *table de cuisine*, f.
Aenreiken (ik reikte aen. heb aengereikt), b. w. Toereiken, geven. *Tendre, donner, bailler.*
Aenrekenen (ik rekende aen, heb aengerekend), b. w. *Mettre en ligne de compte; porter* ou *passer en compte.* — (fig.). Toerekenen. *Imputer.*
Aenrekening, v. Het aenrekenen. *Action de mettre en ligne de compte*, f. — (fig.). Toerekening. *Imputation*, f.
Aenrennen (ik rende aen, ben, heb aengerend), o. w. Sterk aenryden. *Arriver à toute bride* ou *au grand galop; galoper.*
Aenrid, m. *Approche de la cavalerie*, f.
Aenridselen, b. w. *zie* Aenridsen.
Aenridsen (ik ridste aen, heb aengeridst), b. w. Aenporren. *Animer; exciter; porter à.*
Aenridser, (-s), m. Aenporder. *Instigateur*, m.
Aenridsgeld (-en), o. Handgeld der kryglieden. *Prix d'enrôlement*, m.
Aenridsing (-en), v. *Incitation; instigation*, f.
Aenried. *zie* Aenraden.
Aenroeijen (ik roeide aen, heb aengeroeid), b. w. *Faire avancer à force de rames.* —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Ramer; ramer avec force.*
Aenroepen (ik riep aen, heb aengeroepen), b. w. *Invoquer; implorer; prier.*
Aenroepend, b. n. *Implorant*
Aenroeper (-s), m. *Celui qui invoque, qui prie.*
Aenroeping, v. Het aenroepen. *Invocation; imploration*, f.
Aenroepster (-s), v. *Celle qui invoque, qui prie.*
Aenroeren (ik roerde aen, heb aengeroerd), b. w. Aenraken. *Toucher; manier; remuer.* —, aenhalen, melden. *Alléguer, citer.*
Aenroering (-en), v. Aenraking. *Attouchement; maniement*, m. —, aenhaling, melding. *Allégation; citation*, f.
Aenrollen (ik rolde aen, heb aengerold), b. w. *Rouler vers.* —, o. w. (met *zyn*). *S'approcher en roulant.*

Aenrukken (ik rukte aen, ben aengerukt), o. w. *S'approcher, s'avancer.*
Aenrukking, v. *Action d'avancer, d'approcher*, f.
Aenryden (ik reed aen, ben, heb aengereden), o. w. Sterk voortryden. *Aller vite à cheval* ou *en voiture.*
Aenryder (-s), m. *Celui qui va vite à cheval* ou *en voiture.*
Aenryding, v. *Action d'aller vite à cheval* ou *en voiture*, f.
Aenrygen (ik reeg aen, heb aengeregen), b. w. *Enfiler.* Perelen —. *Enfiler des perles.*
Aenryging (-en), v. *Action d'enfiler*, f.
Aensarren (ik sarde aen, heb aengesard), b. w. *Exciter; agacer (un chien).*
Aenschaffen (ik schafte aen, heb aengeschaft), b. w. *Procurer; fournir.* Zich —. *Se procurer.*
Aenschaffing, v. *Action de procurer, de fournir, de se pourvoir de*, f.
Aenschakelen (ik schakelde aen, heb aengeschakeld), b. w. *Enchaîner* ou *attacher l'un à l'autre.*
Aenschakeling (-en), v. *Enchaînement*, m.; *liaison*, f.
Aenscharrelen (ik scharrelde aen, ben aengescharreld), o. w. *Avancer* ou *s'avancer à pas inégaux.*
Aenschellen (ik schelde aen, heb aengescheld), o. w. *Sonner (à une porte).*
Aenschieten (ik schoot aen, heb aengeschoten), b. w. Het haest aentrekken. *Passer (un habit).* —, o. w. (met *zyn*). Toeschieten. *S'élancer, se jeter sur.* Een leeuw schoot op hem aen. *Un lion s'élança sur lui.* —, vorderen. *S'avancer.* Het werk schiet aen. *L'ouvrage s'avance.*
Aenschikken (ik schikte aen, heb aengeschikt), o. w. *S'avancer étant assis; se serrer.*
Aenschitteren (ik schitterde aen, heb aengeschitterd), b. w. *Briller; jeter de l'éclat sur.*
Aenschittering, v. *Éclat*, m.
Aenschoeijen (ik schoeide aen, heb aengeschoeid), b. w. *Chausser; mettre des souliers.* Zich —. *Se chausser.*
Aenschoeijing, v. *Action de chausser* ou *de se chausser*, f.
Aenschouw (z. mv.), m. *Vue*, f.; *coup d'œil, aspect*, m. Het den eersten —. *Au premier coup d'œil; à la première vue.*
Aenschouwelyk, b. n. *Spéculatif, contemplatif.* —, byw. *Spéculativement.*
Aenschouwelykheid, v. *Contemplation*, f.
Aenschouwen (ik aenschouwde, heb aenschouwd), b. w. Aenzien. *Regarder; voir; contempler; considérer; envisager.* Het — Gods. *La vision intuitive de Dieu.*
Aenschouwend, b. n. *Intuitif.* De —e kennis. *La vision intuitive; la connaissance claire et certaine d'une chose.* Op eene —e wyze. *Intuitivement.*
Aenschouwer (-s), m. *Spectateur; contemplateur*, m.
Aenschouwing (-en), v. *Vue; contemplation; intuition*, f.; *aspect*, m.
Aenschouwster (-s), v. *Spectatrice; contemplatrice*, f.
Aenschrappen (ik schrapte aen, heb aengeschrapt), b. w. *Marquer d'un trait; noter.*
Aenschreeuwen (ik schreeuwde aen, heb aengeschreeuwd), b. w. *Crier après, contre quelqu'un.*
Aenschreijen (ik schreide aen, heb aengeschreid), b. w. *Crier à quelqu'un, implorer son secours.*

Aenschroeven (ik schroefde aen, heb aengeschroefd), b. w. *Visser, attacher avec des vis.*
Aenschroeving, v. *Action de visser*, f.
Aenschryven (ik schreef aen, heb aengeschreven), b. w. Aenteekenen. *Marquer; noter; mettre par écrit.* —, schriftelyk bevelen. *Ordonner par écrit.* De koning schreef hem aen dat hy moest vertrekken. *Le Roi lui ordonna de partir.*
Aenschryver (-s), m. Aenteekenaer. *Marqueur; annotateur*, m.
Aenschryving (-en), v. Aenteekening. *Action de marquer, de noter*, f. —, schriftelyk bevel. *Injonction par écrit; dépêche; instruction d'un chef*, f.
Aenschudden (ik schuddede aen, heb aengeschud), b. w. *Secouer, remuer.*
Aenschudding, v. *Secousse*, f.
Aenschuiven (ik schoof aen, heb aengeschoven), b. w. *Approcher en poussant; avancer.* —, o. w. *S'avancer étant assis; se serrer.*
Aenschuiving, v. *Action d'approcher en poussant, de se serrer*, f.
Aenschuren (ik schuer aen, schuerde aen, heb aengeschuerd), b. w. *Frotter contre.* —, o. w. *Se frotter contre.*
Aenschyn (z. mv.), o. Aengezicht. *Visage*, m.; *face*, f. Het — Gods zien. *Voir la face de Dieu.* —, gedaente. *Air*, m.; *mine, face*, f. De zaken zyn van — veranderd. *Les affaires ont changé de face.* — aen —. *Face à face.*
Aenschynen (ik scheen aen, heb aengeschenen), b. w. *Éclairer.* —, o. w. *Reluire; briller; répandre de la lumière.*
Aenslaen (ik sla aen, sloeg aen, heb aengeslagen), b. w. Vastmaken. *Attacher.* De zeilen —. *Enverguer les voiles.* —, aenplakken. *Afficher; placarder.* —, verbeurd verklaren. *Confisquer, saisir.* Iemands goederen —. *Confisquer les biens de quelqu'un.* —, aenveerden. *Accepter.* Eenen boedel —. *Accepter une succession.* —, o. w. Tegen iets slaen. *Frapper, heurter contre quelque chose.* — (van jagthonden spr.). *Aboyer.* — (als een peerd met zyne voeten). *S'entre-tailler.*
Aenslag (-en), m. Toeleg, voornemen. *Attentat; dessein; projet*, m.; *entreprise*, f. Eenen — op iemands leven maken. *Attenter à la vie de quelqu'un.* Zyne —en gelukken niet. *Il ne réussit pas dans ses entreprises.* —, verbeurdverklaring. *Confiscation; saisie*, f. —, begin. *Commencement*, m.
Aenslaging (-en), v. *Confiscation; saisie*, f.
Aenslappen (ik slapte aen, ben aengeslapt), o. w. *Se relâcher; se détendre; s'affaiblir.*
Aenslepen (ik sleep aen, sleepte aen, heb aengesleept), b. w. *Approcher en traînant.*
Aenslingeren (ik slingerde aen, heb aengeslingerd), b. w. *Approcher quelque chose en secouant, en agitant.*
Aensluipen (ik sloop aen, ben aengeslopen), o. w. *S'approcher furtivement; ramper, se traîner vers.*
Aensluiten (ik sloot aen, heb aengesloten), b. w. *Serrer.*
Aenslyken (het slykte aen, is aengeslykt), o. w. *S'agrandir par alluvion.*
Aenslyking, v. *Alluvion*, f.
Aensmeden (ik smeed aen, smeedde aen, heb aengesmeed), b. w. *Joindre en forgeant; souder.*
Aensmeding, v. *Action de joindre en forgeant*, f.

Aensmelten (ik smolt aen, heb aengesmolten), b. w. *Réunir par la fonte.*

Aensmelting, v. *Action de réunir par la fonte*, f.

Aensmeren (ik smeer aen, smeerde aen, heb aengesmeerd), b. w. *Graisser, enduire de graisse; barbouiller; salir.* — (fig.). Te duer verkoopen. *Survendre; vendre trop cher, tromper.*

Aensmering, v. *Action de graisser*; (fig.) *tromperie*, f.

Aensmyten (ik smeet aen, heb aengesmeten), b.w. *Jeter* ou *lancer contre.* —, o.w. (met *zyn.*) *Tomber rudement contre.*

Aensnellen (ik snelde aen, ben aengesneld), o. w. *Accourir; s'élancer vers.*

Aensnoeren (ik snoerde aen, heb aengesnoerd), b. w. *Lacer, lier en laçant.*

Aenspannen (ik spande aen, heb aengespannen), b. w. Inspannen. *Atteler.* De peerden —. *Atteler les chevaux.* —, o. w. Samenzweren. *Se liguer avec; s'unir à; conspirer; conjurer.* Met iemand —. *Se liguer* ou *s'associer avec quelqu'un.*

Aenspanner (-s), m. *Celui qui attelle; qui se ligue; cabaleur*, m.

Aenspanning (-en), v. Samenzwering. *Conspiration, conjuration, ligue*, f. —, genootschap. *Association*, f.; *engagement*, m.

Aenspatten (ik spattede aen, heb aengespat), b. w. *Éclabousser.* —, o. w. (met *zyn.*). *Jaillir sur; rejaillir.*

Aenspelden (ik speldde aen, heb aengespeld), b. w. *Attacher avec des épingles.*

Aenspelding, v. *Action d'attacher avec des épingles*, f.

Aenspeling (-en), v. *Allusion*, f.

Aenspeten (ik speet aen, speette aen, heb aengespeet), b. w. Aen het spit steken. *Embrocher, mettre à la broche.*

Aenspeting, v. *Action d'embrocher*, f.

Aenspinnen (ik spon aen, heb aengesponnen), b. w. *Attacher en filant.*

Aenspoelen (ik spoelde aen, heb aengespoeld), b. w. *Jeter* ou *pousser sur* ou *vers le rivage.* —, o. w. *Baigner, couler auprès.* De rivier spoelt tegen de stadsmuren aen. *La rivière baigne les murailles de la ville.*

Aenspoeling (-en), v. *Action de pousser sur* ou *vers le rivage; alluvion*, f.

Aensporen (ik spoor aen, spoorde aen, heb aengespoord), b. w. Met de sporen steken. *Éperonner, piquer de l'éperon.* — (fig.). Aenporren. *Aiguillonner, exciter.*

Aensporing (-en), v. *Aiguillon*, m.; *incitation, instigation*, f.

Aenspraek (-aken), v. *Discours*, m.; *harangue, allocution*, f. Eene — doen. *Haranguer, prononcer une harangue.* —, bezoek. *Visite*, f. Veel — hebben. *Recevoir beaucoup de visites.* — (in regt). *Prétention; action en justice*, f. — op iets hebben. *Avoir droit à quelque chose.* — op iets maken. *Prétendre à quelque chose.*

Aensprak. *zie* Aenspreken.

Aensprakelyk, b. n. Verantwoordelyk. *Responsable.*

Aensprakelykheid, v. Verantwoordelykheid. *Responsabilité*, f.

Aensprekelyk, b. n. *zie* Aensprakelyk.

Aensprekelykheid, v. *zie* Aensprakelykheid.

Aenspreken (ik spreek aen, sprak aen, heb aengesproken), b. w. *Parler à quelqu'un.* Ik heb hem daerover aengesproken. *Je lui en ai parlé.* —, het woord tot iemand voeren. *Haranguer quelqu'un.* —, aendoen. *Aborder quelqu'un.* Iemand om iets. —. *Demander quelque chose à quelqu'un.* In het regt —. *Citer en justice.*

Aenspreker (-s), m. *Celui qui parle à quelqu'un; harangueur*, m.; *celui qui aborde quelqu'un.* —, eischer in regten. *Demandeur*, m.

Aenspringen (ik sprong aen, ben, heb aengesprongen), o. w. *Sauter contre; rejaillir; avancer en sautant.*

Aenspugen (ik spueg aen, spoog aen, heb aengespogen), b. w. *Cracher sur* ou *contre.*

Aenspuwen, b. w. *zie* Aenspugen.

Aenspykeren (ik spykerde aen, heb aengespykerd), b. w. *Clouer, attacher avec des clous.*

Aenspykering, v. *Action de clouer*, f.

Aenstaen (ik sta aen, stond aen, heb aengestaen), o. w. Wat openstaen. *Être entr'ouvert, un peu ouvert.* De deur staet aen. *La porte est entr'ouverte.* —, behagen. *Plaire.* Dat staet my niet aen. *Cela ne me plaît pas.* —, afhangen. *Dépendre de.* Dat staet aen hem niet. *Cela ne dépend pas de lui.*

Aenstaende, b. n. Nabystaende. *Attenant; joignant; voisin; contigu.* — huizen. *Maisons contiguës.* —, toekomende. *Prochain, futur.* De — week. *La semaine prochaine.* — zyn. *Être proche, approcher, s'approcher.* De tyd is —. *Le temps approche.* De dood is —. *La mort approche.*

Aenstampen (ik stampte aen, heb aengestampt), b. w. *Piler* ou *broyer avec force; bourrer; refouler.*

Aenstamping, v. *Action de piler* ou *de broyer avec force, de bourrer, de refouler*, f.; *refoulement*, m.

Aenstappen (ik stapte aen, heb aengestapt), o. w. *Marcher vite, doubler le pas.*

Aenstaren (ik staer aen, staerde aen, heb aengestaerd), b. w. *Regarder fixement; contempler avec étonnement.*

Aensteken (ik steek aen, stak aen, heb aengestoken), b. w. Ontsteken. *Percer, mettre en perce.* Een vat wyn —. *Percer du vin, mettre le tonneau en perce.* —, vastmaken. *Ficher; mettre.* Eenen ring —. *Mettre une bague.* —, in brand steken. *Allumer, mettre le feu à.* Het vuer —. *Allumer le feu.* Eene fakkel —. *Allumer un flambeau, une torche.* —, besmetten, bederven. *Infecter; enticher.* Dat huis heeft de geheele gebuerte aengestoken. *Cette maison a infecté tout le voisinage.* Die vruchten zyn wat aengestoken. *Ces fruits sont un peu entichés.*

Aenstekend, b. n. *Contagieux; épidémique.*

Aensteker (-s), m. *Allumeur*, m.

Aensteking (-en), v. *Action de ficher, d'allumer; contagion; épidémie*, f.

Aenstellen (ik stelde aen, heb aengesteld), b. w. Ergens tegenstellen. *Poser* ou *placer contre.* De stormladders tegen de muren —. *Planter les échelles contre les murailles.* —, planten (het geschut). *Braquer, pointer.* —, vaststellen, bepalen. *Fixer; arrêter; déterminer.* Eenen dag —. *Fixer un jour.* Den prys van eene zaek —. *Fixer le prix d'une chose.* —, verkiezen, in het bestier stellen. *Créer; établir; constituer; commettre; nommer; instituer.* Nieuwe wethouders —. *Créer de nouveaux magistrats.* Iemand tot eene bediening —. *Conférer une charge à quelqu'un.* Iemand tot zynen erfgenaem —. *Instituer* ou *nommer quelqu'un*

son héritier. Zich —. *Se conduire.* Zich wyselyk —. *Se conduire sagement.* Zich tegen iemand —. *S'opposer à quelqu'un.* Het —. *zie* Aenstelling.
Aensteller (-s), m. *Celui qui place contre, qui établit, qui constitue, constituant, commettant*, m.
Aenstelling (-en), v. *Établissement*, m.; *nomination; création; institution; constitution; érection; commission*, f.
Aenstellingsbrief (-ven), m. *Brevet*, m.; *expédition non scellée, par laquelle le prince accorde un titre*, f.
Aensterven (het stierf aen, is aengestorven), o. w. *Échoir par succession.* Het —. *zie* Aensterving.
Aensterving, v. *Héritage*, m.; *succession*, f.
Aenstichten, enz. *zie* Stichten, enz.
Aenstikken (ik stikte aen, heb aengestikt), b. w. *Attacher quelque chose en brodant.*
Aenstikking, v. *Action d'attacher quelque chose en brodant*, f.
Aenstippen (ik stipte aen, heb aengestipt), b. w. *Marquer d'un point; noter.*
Aenstipper (-s), m. *Ponctuateur, annotateur*, m.
Aenstipping, v. *Annotation*, f.
Aenstoffen (ik stofte aen, heb aengestoft), b. w. *Balayer; ôter la poussière.*
Aenstoken (ik stookte aen, heb aengestookt), b. w. Aensteken. *Attiser; allumer.* Het vuer —. *Attiser le feu.* — (fig.). Ophitsen. *Fomenter; exciter; pousser à.* De tweedragt —. *Fomenter la discorde* Iemand tot kwaed —. *Pousser* ou *porter quelqu'un au mal.* Het —. *zie* Aenstoking.
Aenstokend, b. n. *Excitatif.*
Aenstoker (-s), m. Aenhitser. *Attiseur; instigateur; boute-feu*, m.
Aenstoking (-en), v. *Action d'attiser, d'allumer (le feu)*, f. — (fig.). Aenhitsing. *Incitation; instigation*, f.
Aenstonds, byw. Op staenden voet. *Sur-le-champ, d'abord, tout de suite, aussitôt.*
Aenstookster (-s), v. Aenporster. *Instigatrice*, f.
Aenstoot (-en), m. Moeijelykheid. *Difficulté; incommodité*, f. —, verhindering, belet. *Obstacle; inconvénient*, m. Wy hadden veel — op den weg. *Nous eûmes bien des obstacles à surmonter en chemin.* —, ergernis. *Scandale; achoppement*, m. Steen des —s. *Pierre d'achoppement.* — geven. *Scandaliser.* —, berisping. *Critique*, f. Dat werk heeft veel — geleden. *Cet ouvrage a été bien critiqué.*
Aenstootelyk, b. n. Beleedigend. *Choquant; offensant.* —, ergerlyk. *Scandaleux.* Eene —e zaek. *Une chose* ou *une affaire scandaleuse.* —, onredelyk. *Absurde.* —. byw. *D'une manière choquante; scandaleusement; absurdement.*
Aenstootelykheid (-heden), v. Ergernis. *Scandale*, m. —, onredelykheid. *Absurdité*, f.
Aenstooten (ik stiet aen, heb aengestooten), b. w. *Choquer, heurter, pousser contre.* Het hoofd tegen den muer —. *Donner de la tête contre la muraille.* Zich ergens —. *Se scandaliser de quelque chose.*
Aenstooting (-en), v. *Choc; heurt; achoppement; scandale*, m.
Aenstoppen (ik stopte aen, heb aengestopt), b. w. Toestoppen. *Boucher; fermer.*
Aenstormen (ik stormde aen, heb aengestormd), b. *en* o. w. Aenvallen. *Attaquer; donner l'assaut.*
Aenstouwen (ik stouwde aen, heb aengestouwd), b. w. *Pousser; presser.*
Aenstralen (ik strael aen, straelde aen, heb aengestraeld), b. w. *Darder ses rayons sur* ou *vers quelque chose.*
Aenstranden (ik strandde aen, ben aengestrand), o. w. Op den grond *of* eene rots raken. *Échouer.* —, op het strand gesmeten worden. *Être jeté sur le rivage.*
Aenstranding, v. *Échouement*, m.
Aenstrepen (ik streepte aen, heb aengestreept), b. w. *Marquer d'une ligne, d'un trait.*
Aenstrikken (ik strikte aen, heb aengestrikt), b. w. *Lier avec des cordes.*
Aenstrikking, v. *Action de lier avec des cordes*, f.
Aenstrompelen (ik strompelde aen, ben aengestrompeld), o. w. *S'approcher en bronchant.*
Aenstroomen (ik stroomde aen, heb aengestroomd), o. w. Aenspoelen. *Baigner, arroser, couler auprès.* De rivier stroomt tegen de stadsmuren aen. *La rivière baigne les murailles de la ville.* —, door den stroom aengebragt worden. *Être apporté par le courant.*
Aenstruikelen (ik struikelde aen, ben aengestruikeld), o. w. *Approcher en bronchant, en trébuchant.*
Aenstryden (ik streed aen, heb aengestreden), o. w. Tegenstryden. *Répugner, choquer, être contraire.* Dat strydt tegen de rede aen. *Cela répugne à la raison; cela choque la raison.* —, stryden, beweren. *Soutenir opiniâtrement.*
Aenstryken (ik streek aen, heb aengestreken), b. w. Bestryken. *Enduire; crépir.* Eenen muer —. *Crépir une muraille.* Met zalf —. *Frotter d'onguent.* Met verf —. *Peindre, enduire de couleur.*
Aenstuwen, b. w. *zie* Aenstouwen.
Aensullen (ik sulde aen, ben aengesuld), o. w. *Glisser vers.*
Aentael, v. *Prétention, action en justice*, f.
Aental (z. mv.), o. Getal. *Nombre*, m.; *quantité*, f.
Aentastbaer, b. n. } *Attaquable; contraignable.*
Aentastelyk, b. n. }
Aentasten (ik tastte aen, heb aengetast), b. w. Aenvallen. *Attaquer, assaillir.* Den vyand —. *Attaquer l'ennemi.* —, aenvatten. *Prendre, saisir.* —, in de hand nemen. *Empoigner.* —, aenraken. *Toucher, manier.* Het —. *zie* Aentasting.
Aentaster (-s), m. Aenvaller. *Assaillant, agresseur*, m.
Aentasting (-en), v. Aenval. *Attaque*, f.; *attentat; écrou*, m.; *arrestation*, f. — van persoon. *Contrainte par corps.* —, aenraking. *Attouchement*, m.
Aenteekenaer (-s - aren), m. Die aenteekeningen maekt. *Annotateur; commentateur*, m. —, merker. *Marqueur*, m.
Aenteekenboek (-en), m. *en* o. *Mémorial; agenda*, m.; *tablettes*, f. pl.
Aenteekenboeksken (-s), o. *Petit calepin*, m.
Aenteekenen (ik teekende aen, heb aengeteekend), b. w. Te boek stellen, opschryven. *Noter, marquer, enregistrer; mettre par écrit.*
Aenteekening (-en), v. Opschryving. *Annotation; note; remarque; observation*, f.; *enregistrement*, m. — houden van alles. *Marquer* ou *noter tout.*
Aentelen (ik teel aen, teelde aen, heb aengeteeld), b. w. Aenkweeken. *Élever, cultiver.*
Aenteling, v. Aenkweeking. *Action d'élever, de cultiver*, f.

Aentellen (ik telde aen, heb aengeteld), b. w. Toetellen. *Compter ou payer quelque chose à quelqu'un.*

Aentelling, v. *Action de compter, de payer quelque chose à quelqu'un.*

Aentieren, o. w. zie Tieren.

Aentillen (ik tilde aen, heb aengetild), b. w. *Approcher en soulevant.*

Aentimmeren (ik timmerde aen, heb aengetimmerd), b. w. Aenbouwen. *Construire; bâtir.*

Aentimmering, v. *Construction*, f.

Aentogt, m. Optogt. *Marche*, f. —, nadering. *Approche*, f.

Aentokkelen (ik tokkelde aen, heb aengetokkeld), b. w. *Exciter, pousser.*

Aentokkeling (-en), v. *Excitation, incitation*, f.

Aentokken, b. w. zie Aentokkelen.

Aentoonder (-s) m. *Celui qui montre, qui indique; démonstrateur; indicateur*, m.

Aentoonen (ik toonde aen, heb aengetoond), b. w. Aenwyzen. *Montrer; indiquer; démontrer; faire voir; prouver.*

Aentoonend, b. n. Aenwyzend. *Qui montre, qui indique; indicatif; démonstratif.* De —e wyze (spraekk.). *L'indicatif* (t. de gram.), m.

Aentooner, m. zie Aentoonder.

Aentooning (-en), v. Aenwyzing. *Indication; désignation; démonstration*, f.

Aentred, m. *Marche; approche*, f.

Aentreden (ik trad aen, ben aengetreden), o. w. Voortgaen. *Marcher.* —, naderen. *S'approcher.*

Aentreding, v. zie Aentred.

Aentreffen (ik trof aen, heb aengetroffen). b. w. Vinden, ontmoeten. *Trouver, rencontrer.* Iemand op de straet —. *Rencontrer quelqu'un dans la rue.* Ik heb hem in zyn huis aengetroffen. *Je l'ai trouvé chez lui.* Het —. zie Aentreffing.

Aentreffing, v. Ontmoeting. *Rencontre*, f.

Aentrekkelyk, b. n. Aenlokkelyk. *Attrayant; insinuant; charmant; engageant.* —, gevoelig. *Sensible.*

Aentrekkelykheid (-heden), v. Aenloksel. *Attraits; charmes; appas*, m. pl.; *grâce*, f.

Aentrekken (ik trok aen, heb aengetrokken), b. w. Aendoen. *Mettre* (*un habit etc.*). Zyne kleederen —. *Mettre ses habits, s'habiller.* Zyne schoenen —. *Se chausser, mettre ses souliers.* —, ter herte nemen. *Prendre à cœur.* Ik trek my die zaek zeer aen. *Je prends cette affaire fort à cœur.* —, gevoelig zyn. *Être sensible; être touché.* Zich iemands dood zeer —. *Être fort sensible à la mort de quelqu'un.* —, o. w. (met *zyn*). *Aller ou marcher vers.* Op de stad —. *Marcher vers la ville.* Het —. zie Aentrekking.

Aentrekkend, b. n. Aenlokkend. *Attirant; attachant.* —, tot zich trekkend. *Attractif.*

Aentrekker (-s), m. Riem om schoenen aen te trekken. *Chausse-pied*, m.

Aentrekking (-en), v. Trekking. *Attraction*, f. —, aentogt. *Marche*, f.

Aentrekkingskracht, v. *Force attractrice ou d'attraction*, f.

Aentrouwen (ik trouwde aen, heb aengetrouwd), b. w. Aenwinnen door het huwelyk. *Acquérir ou obtenir par mariage.* —, o. w. Zich vermaegschappen door het huwelyk. *S'allier, s'unir par mariage.*

Aentrouwing, v. *Acquisition par mariage*, f.

Aentuigen (ik tuigde aen, heb aengetuigd), b. w. Aenhalen. *Citer; alléguer.*

Aentuiging, v. Aenhaling. *Citation; allégation*, f.

Aentygen (ik teeg aen, heb aengetegen), b. w. Betigten, beschuldigen. *Imputer; accuser.* Het —. zie Aentyging.

Aentyger (-s), m. Beschuldiger. *Accusateur*, m.

Aentyging (-en), v. Beschuldiging. *Imputation; accusation*, f.

Aenvaerden, b. w. zie Aenveerden enz.

Aenval (-llen), m. Bespringing, bestorming. *Attaque; charge*, f.; *assaut*, m.; *offensive*, f. Den — beginnen. *Commencer l'attaque.* Eenen — op den vyand doen. *Attaquer ou charger l'ennemi.* Den — blazen. *Sonner la charge.* Den — der vyanden wederstaen. *Résister à l'attaque des ennemis.* —, toeloop. *Abord*, m.; *affluence*, f. Dat huis heeft veel —. *Le monde afflue dans cette maison.* — van koorts. *Accès de fièvre.* — van ziekte. *Attaque ou atteinte de maladie.*

Aenvallen (ik viel aen, heb aengevallen), b. w. Aentasten. *Attaquer; assaillir; charger.* Op den vyand —. *Attaquer ou charger l'ennemi.* Op de zyde der vyanden —. *Prendre les ennemis en flanc.* —, o. w. (met *zyn*). *Tomber contre.* —, beginnen. *Commencer.*

Aenvallend, b. n. *Qui attaque; offensif.* — en verwerend verbond. *Alliance offensive et défensive.* —er wyze. *Offensivement.*

Aenvaller (-s), m. Aentaster. *Assaillant, agresseur*, m.

Aenvallig, b. n. Bevallig. *Agréable, aimable, gentil.* —, byw. *Agréablement.*

Aenvalligheid, v. Bevalligheid. *Amabilité*, f.; *agrément*, m.; *attraits; appas; charmes*, m. pl.

Aenvalliglyk, byw. Bevalliglyk. *Agréablement.*

Aenvalling, v. zie Aenval.

Aenvang, m. Begin. *Commencement; début; préambule; principe*, m.; *origine*, f. In den —. *Au commencement.* — van de koorts. *Accès de fièvre.*

Aenvangelyk, byw. zie Aenvankelyk.

Aenvangen (ik ving aen, heb aengevangen), b. w. Beginnen. *Commencer; entreprendre.* —, doen. *Faire.* Ik weet niet wat ik zal — *Je ne sais que faire.* —, o. w. *Commencer, débuter.*

Aenvanger (-s), m. *Commençant; auteur; entrepreneur*, m.

Aenvankelyk, b. n. *Commençant, premier.* —, byw. *Au commencement, d'abord.*

Aenvaren (ik vaer aen, voer aen, heb aengevaren), b. w. *Approcher en naviguant; heurter en naviguant.* — o. w. (met *zyn*). *S'approcher de quelque chose en naviguant.*

Aenvaring, v. *Choc de navires*, m.

Aenvatten (ik vattede aen, heb aengevat), b. w. Aengrypen. *Empoigner; saisir; prendre.* —, aenvallen. *Attaquer; assaillir.*

Aenvatting, v. *Prise; saisie*, f.

Aenvechten (ik vocht aen, heb aengevochten), b. w. Bekoren. *Tenter, porter au mal.* Het —. *Tentation*, f.

Aenvechter (-s), m. Bekoorder. *Tentateur*, m.

Aenvechting (-en), v. Bekoring. *Tentation*, f.

Aenveerden (ik aenveerdde (veerdde aen), heb aenveerd (aengeveerd). b. w. Aennemen. *Accepter, recevoir.* Een ambt —. *Accepter un emploi; entrer en charge.* Eene erfenis —. *Recueillir une succession.* Hy heeft myne diensten aenveerd. *Il a reçu mes services.* —, iets op zich nemen. *Se charger de quelque chose; prendre quelque chose sur soi.* Hy heeft dien last aenveerd. *Il s'est chargé de ce fardeau.* —,

omhelzen. *Embrasser.* Het kloosterleven —. *Embrasser la vie monastique.*
Aenveerder (-s), m. Aannemer. *Celui qui accepte, qui se charge de quelque chose; acceptant; accepteur; résignataire*, m. — van eenen wisselbrief. *Accepteur d'une lettre de change.*
Aenveerding, v. Aanneming. *Acceptation; prise de possession*, f.
Aenveerdster (-s), v. Aanneemster. *Celle qui accepte, qui se charge de quelque chose, acceptante*, f.
Aenvegen (ik veeg aen, veegde aen, heb aengeveegd), b. w. *Balayer.*
Aenversterven (het verstierf aen, is aenverstorven), o. w. *Échoir par succession.*
Aenversterving, v. *Succession*, f.; *héritage*, m.
Aenverstorven, v. d. van aenversterven.
Aenvertrouwen (ik vertrouwde aen, heb aenvertrouwd), b. w. *Confier à.*
Aenverwant (-en), m. *Parent; allié*, m.
Aenviel, *zie* aenvallen.
Aenvlechten (ik vlocht aen, heb aengevlochten), b. w. Samenvlechten. *Unir en tressant, en mêlant; entrelacer.*
Aenvlechting, v. *Action d'unir en tressant*, f.
Aenvliegen (ik vloog aen, ben aengevlogen), o. w. Byvliegen, toevliegen. *Voler* ou *fondre sur.* De arend vliegt op zynen roof aen. *L'aigle fond sur sa proie.* Op den vyand —. *Fondre sur l'ennemi.* —, b. w. (met *hebben*). *Attaquer, sauter sur.*
Aenvlieten (ik vloot aen, ben aengevloten), o. w. *Couler; couler auprès; couler doucement.*
Aenvlieting, v. *Cours de l'eau*, m.
Aenvlotten (ik vlottede aen, ben aengevlot), o. w. Aendryven. *Flotter; arriver* ou *approcher en flottant.*
Aenvoeden (ik voedde aen, heb aengevoed), b. w. *Élever; cultiver; nourrir.*
Aenvoegen (ik voegde aen, heb aengevoegd), b. w. Byvoegen. *Ajouter; joindre; adapter.*
Aenvoeging (-en), v. Byvoeging. *Action d'ajouter, d'adapter; addition*, f.
Aenvoegsel (-s), o. Byvoegsel. *Addition*, f.; *supplément*, m.
Aenvoer (z. mv.), m. Toevoer. *Transport; charriage*, m.
Aenvoerder (-s), m. *Conducteur; voiturier;* (fig.) *chef; directeur*, m.
Aenvoeren (ik voerde aen, heb aengevoerd), b. w. Toevoeren. *Transporter; voiturer; amener; apporter.* Graen —. *Apporter du blé, des grains.* Levensmiddelen —. *Apporter des vivres.* — (fig.). Aenleiden. *Conduire; mener; diriger; commander.* De krygsbenden tegen den vyand —. *Mener les troupes contre l'ennemi.* Den storm —. *Commander l'assaut.* Het —. *zie* Aenvoering.
Aenvoering, v. Toevoering. *Transport; charriage*, m. — (fig.). Bestiering. *Conduite; direction*, f.; *commandement*, m.
Aenvoerster (-s), v. *Conductrice; directrice*, f.
Aenvraeg (-agen), v. *Demande*, f.
Aenvriezen (ik vroor (vroos) aen, ben aengevroren (aengevrozen), o. w. *S'attacher à quelque chose en gelant.*
Aenvriezing, v. *Action de s'attacher en gelant*, f.
Aenvryven (ik vreef aen, heb aengevreven), b. w. Vryven. *Frotter; frotter contre.* Ik heb er wat zalf aengevreven. *Je l'ai frotté d'un peu d'onguent.* — (fig.). Te last leggen. *Accuser; charger; imputer à.* Iemand eene misdaed —. *Accuser quelqu'un d'un crime; imputer un crime à quelqu'un.*
Aenvryving, v. Vryving. *Action de frotter*, f.; *frottement*, m. — (fig.). Aentyging. *Accusation; imputation*, f.
Aenvuerder (-s), m. *Celui qui excite, qui encourage.*
Aenvullen (ik vulde aen, heb aengevuld), b. w. Opvullen. *Remplir; emplir; combler; suppléer.* Eene graft —. *Combler un fossé.* Het deficit of het te kort —. *Combler* ou *couvrir le déficit.* Het —. *zie* Aenvulling.
Aenvullend, b. n. *Supplémentaire, supplétif.*
Aenvulling (-en), v. Het aenvullen. *Remplissage; remplage; supplément; complément; appoint*, m.
Aenvuren (ik vuer aen, vuerde aen, heb aengevuerd), b. w. In brand steken. *Allumer.* — (fig.). Aenporren. *Enflammer; exciter; encourager.*
Aenvuring, v. *Encouragement*, m.
Aenwaeijen (ik waeide (woei) aen, heb aengewaeid), b. w. *Souffler contre* (en parlant du vent); *approcher en soufflant.* De wind waeit schrikkelyk tegen het huis aen. *Le vent souffle terriblement contre la maison.* —, o. w. (met *zyn*). *Être poussé* ou *jeté par le vent contre;* (fig.) *acquérir sans peine et inopinément.* De wetenschap waeit iemand zoo niet aen. *On n'acquiert pas ainsi la science.*
Aenwakkeren (ik wakkerde aen, heb aengewakkerd), b. w. Aenmoedigen. *Encourager; exciter; animer; exhorter.* Iemand tot de deugd —. *Exciter quelqu'un à la vertu.* —, o. w. (met *zyn*). Sterker worden. *Augmenter; devenir plus fort, fraîchir* (en parlant du vent). De wind wakkert aen. *Le vent devient plus fort.*
Aenwakkering (-en), v. Aenmoediging. *Encouragement*, m.; *exhortation*, f.
Aenwas (z. mv.), m. Aengroei. *Augmentation; crue*, f.; *accroissement; agrandissement; progrès*, m. De — van het ryk. *L'agrandissement du royaume, de l'empire.* —, aenspoeling. *Alluvion*, f. — (aen een deel des lichaems). *Excroissance*, f.
Aenwassen (ik wies aen, ben aengewassen), o. w. Aengroeijen. *S'attacher en croissant; naître* ou *croître sur quelque chose* ou *auprès de quelque chose; s'accroître; s'augmenter; monter* (en parlant de l'eau).
Aenwassing, v. *zie* Aenwas.
Aenwenden (ik wendde aen, heb aengewend), b. w. Gebruiken. *Employer; mettre en œuvre* ou *en usage.* Alle middelen —. *Employer toutes sortes de moyens.* Vele moeite —. *Se donner beaucoup de peine.*
Aenwending, v. Gebruik. *Usage; emploi*, m.
Aenwennen (ik wende aen, heb aengewend), b. w. Gewennen, gewoon maken. *Accoutumer; habituer.* Zich iets —. *S'accoutumer* ou *s'habituer à quelque chose.*
Aenwenning (-en), v. *Coutume, habitude*, f.
Aenwensel, o. } *zie* Aenwenning.
Aenwenst, v. }
Aenwentelen (ik wentelde aen, heb aengewenteld), b. w. Aenrollen. *Rouler; approcher en roulant.*
Aenwerken (ik werkte aen, heb aengewerkt), b. w. *Ajouter* ou *joindre en travaillant.*
Aenwerpen (ik wierp (worp) aen, heb aengeworpen), b. w. *Jeter; approcher en jetant; jeter contre; jeter au but.*

Aenwerping, v. *Action de jeter, d'approcher en jetant*, f.; *atterrissement*, m.
Aenwerven (ik wierf (worf) aen, heb aengeworven), b. w. *Enrôler; recruter.*
Aenwerver (-s), m. *Enrôleur; recruteur*, m.
Aenwerving (-en), v. *Enrôlement; recrutement*, m.
Aenweven (ik weef aen, weefde aen, heb aengeweefd), b. w. *Ajouter en tissant.*
Aenwezen (ik was aen, ben aengeweest), o. w. *Être arrivé quelque part; se trouver.*
Aenwezen (z. mv.), o. *L'être*, m., *l'existence; présence*, f.
Aenwezend, b. n. *Existant; présent.* De —en. *Les assistants.*
Aenwezendheid (z. mv.), v. *Existence; présence*, f.
Aenwezig, b. n. *zie* Aenwezend.
Aenwezigheid, v. *zie* Aenwezendheid.
Aenwinden (ik wond aen, heb aengewonden), b. w. *Approcher quelque chose au moyen d'un cric.*
Aenwinding, v. *Action d'approcher quelque chose au moyen d'un cric*, f.
Aenwinnen (ik won aen, heb aengewonnen), b. w. Winst doen. *Gagner; acquérir.* —, o. w. Langer worden. *Augmenter; croître.* De dagen winnen aen. *Les jours croissent.*
Aenwinning (-en), v. Winst, aenwinst. *Acquisition* f.; *gain; profit; acquêt, conquêt*, m.; *accrue*, f.
Aenwinst, v. *zie* Aenwinning.
Aenwoekeren (ik woekerde aen, heb aengewoekerd), b. w. *Acquérir par usure.*
Aenwoekering, v. *Gain usuraire*, m.
Aenwortelen (ik wortelde aen, ben aengeworteld), o. w. *S'enraciner.*
Aenwroeten (ik wroette aen, heb aengewroet), o. w. *Avancer en creusant la terre, fouiller, creuser.*
Aenwryven enz. *zie* Aenvryven enz.
Aenwuiven (ik wuifde aen, heb aengewuifd), o. w. *Faire signe du chapeau.*
Aenwysletter (-s), v. *Signature* (impr.), f.
Aenwyswoord (-en), o. *Réclame* (impr.), f.
Aenwyzen (ik wees aen, heb aengewezen), b. w. Aentoonen. *Montrer; indiquer; assigner; démontrer; faire voir.* —, benoemen. *Désigner.*
Aenwyzend, b. n. Aentoonend. *Qui montre; qui indique; indicatif; démonstratif.*
Aenwyzer (-s), m. Aentoonder. *Celui qui montre; qui indique; démonstrateur; indicateur*, m. —, tafel (van een boek). *Table*, f.; *index*, m.
Aenwyzing (-en), v. Aentooning. *Indication; désignation; démonstration*, f.; *indice; guidon*, m. — (tot betaling). *Mandement*, m.
Aenwyzingsteeken (-en, -s), o. *Guidon de renvoi*, m.
Aenzaeijen (ik zaeide aen, heb aengezaeid), b. w. *Ensemencer.*
Aenzakken (ik zakte aen, ben aengezakt), o. w. *S'affaisser contre; s'approcher doucement.*
Aenzanden (ik zandde aen, heb aengezand), b. w. *Sabler.* De wegen —. *Sabler les chemins.*
Aenzegelen (ik zegelde aen, heb aengezegeld), b. w. *Réunir au moyen d'un cachet; cacheter; sceller.*
Aenzegeling, v. *Action de cacheter, de sceller*, f.
Aenzeggen (ik zeide aen, heb aengezeid (aengezegd), b. w. Aenkondigen. *Annoncer; avertir; faire savoir; déclarer; signifier; notifier.* Den oorlog —. *Déclarer la guerre.*
Aenzegger (-s), m. Aenkondiger. *Celui qui annonce, qui avertit; messager*, m.
Aenzegging (-en), v. Aenkondiging. *Notification; déclaration*, f.; *avertissement; message*, m. — van oorlog. *Déclaration de guerre.*
Aenzeilen (ik zeilde aen, ben aengezeild), o. w. *Arriver à la voile.* —, b. w. (met *hebben*). *Heurter en faisant voile.*
Aenzeiling, v. *Action d'arriver à la voile*, f.; *abordage*, m.
Aenzetten (ik zettede aen, heb aengezet), b. w. Voortzetten. *Pousser; faire avancer.* —, aenporren. *Animer; exciter; pousser à.* —, een weinig openzetten. *Entr'ouvrir.* —, slypen. *Aiguiser, repasser.* Een scheermes —. *Repasser un rasoir.* —, mengen, vervalschen. *Frelater, falsifier.* Wyn —. *Frelater du vin.* —, byzetten, aennaeijen. *Attacher une chose à une autre.* Een stuk ergens —. *Coudre* ou *attacher une pièce à quelque chose.* —, aen land zetten. *Débarquer.* —, besmetten. *Infecter; communiquer* (*une maladie*). Iemand eene klad —. *Calomnier* ou *noircir quelqu'un, ternir sa réputation.* —, o. w. (met *zyn*). *S'attacher au fond de la poêle etc.*
Aenzetter (-s), m. Aenporder. *Celui qui excite.* —, stamper. *Fouloir*, m.
Aenzetting (-en), v. Aenporring. *Instigation; incitation*, f.
Aenzien (ik zag aen, heb aengezien), b. w. Aenschouwen. *Regarder; considérer; contempler; envisager.* Iemand minnelyk —. *Regarder quelqu'un de bon œil.* Iemand verachtelyk —. *Regarder quelqu'un d'un œil de mépris.* —, houden voor... *Prendre pour...* Ik zie hem voor eenen eerlyken man aen. *Je le prends pour un honnête homme.* Voor wien ziet gy my aen? *Pour qui me prenez-vous?*
Aenzien (z. mv.), o. Aenschouwing. *Aspect; regard*, m.; *vue*, f. —, achting, gezag. *Estime; considération*, f.; *égard*, m. In groot — zyn. *Être fort estimé.* Man van —. *Homme de distinction.* —, tegenwoordigheid. *Présence*, f. In zyn —. *En sa présence.* —, verkiezing. *Acception; préférence*, f. Zonder — van personen. *Sans acception de personnes.* Ten — van. *A l'égard de, envers.* In — van. *Eu égard; en considération; en faveur de.*
Aenziender (-s), m. Aenschouwer. *Spectateur*, m.
Aenziener, m. *zie* Aenziender.
Aenzienlyk, b. n. Aenmerkelyk. *Considérable; distingué; notable.* Een — ambt. *Une charge considérable.* —, eerwaerdig. *Respectable; vénérable.* Eene —e geboorte. *Une haute naissance.* De —en. *Les notables.*
Aenzienlykheid, v. Achtbaerheid. *Considération; distinction; dignité; importance*, f.
Aenziensters (-s), v. Aenschouwster. *Spectatrice*, f.
Aenzigt, o. *zie* Aengezicht.
Aenzitten (ik zat aen, ben aengezeten), o. w. Aen tafel zitten. *Se mettre à table; s'asseoir à table.* —, aenschuiven. *S'approcher étant assis.* Zit wat meer aen. *Approchez-vous un peu.*
Aenzitting, v. *Action de se mettre à table*, f.
Aenzoek (-en), o. *Demande; prière; requête*, f.
Aenzoeken (ik zocht aen, heb aengezocht), b. w. Verzoeken. *Demander; prier; solliciter; requérir.*
Aenzoekend, b. n. *Requérant.*

Aenzoeker (-s), m. Verzoeker. *Solliciteur; postulant; requérant*, m.
Aenzoeking (-en), v. Verzoeking. *Demande; prière; sollicitation; requête*, f.
Aenzoekster (-s), v. Verzoekster. *Solliciteuse, postulante; requérante*, f.
Aenzoeten (ik zoette aen, heb aengezoet), b. w. Het suiker zoet maken. *Sucrer, rendre doux.* — (fig.). Aenlokken. *Attirer, allécher.*
Aenzuiveren (ik zuiverde aen, heb aengezuiverd), b. w. *Apurer.*
Aenzuivering, v. *Apurement*, m.
Aenzuren (ik zuer aen, zuerde aen, heb aengezuerd), b. w. *Rendre aigre.*
Aenzwellen (ik zwol aen, ben aengezwollen), o. w. *Grossir; s'enfler.*
Aenzwemmen (ik zwom aen, ben, heb aengezwommen), o. w. *S'approcher en nageant* ou *en flottant.*
Aenzyn (ik was aen, ben aengeweest), o. w. *Être allumé; être entr'ouvert; se trouver.* Het vuer is aen. *Le feu est allumé.* De deur is aen. *La porte est entr'ouverte.* Er wel —. *S'en trouver bien.*
Aep (apen), m. (dier). *Singe*, m. Den — in de mouw houden (spreekw.). *Cacher sa ruse* ou *son jeu.* Den — uit de mouw laten springen. *Laisser entrevoir son méchant naturel; ne pas savoir cacher son jeu.* — (werktuig). *Pantographe*, m. — (gem.). Schat. *Magot*, m.
Aepachtig, b. n. *De singe, qui ressemble au singe.* —, byw. *A la manière des singes.*
Aepje (-s), o. } *Petit singe*, m.
Aepken (-s), o. }
Aer (aren), v. Koornaer. *Épi*, m. —, ader. *Veine*, f.
Aerd, m. Inborst. *Nature*, f.; *caractère; naturel; instinct*, m.; *humeur*, f. Van eenen goeden — zyn. *Avoir un bon caractère.* Van eenen kwaden — zyn. *Avoir un mauvais caractère.* Den — van zynen vader hebben. *Tenir de son père.* —, eigenschap. *Qualité; propriété*, f. Van denzelfden —. *De même qualité.* — van eene tael. *Génie d'une langue.* —, soort, slach. *Sorte; espèce; race*, f.
Aerdachtig, b. n. *Terreux.*
Aerdachtigheid, v. *Qualité terreuse*, f.
Aerdaker, m. zie Aerdnoot.
Aerdappel (-s, -en), m. *Pomme de terre*, f.
Aerdbeschryver (-s), m. *Géographe*, m.
Aerdbeschryving (-en), v. *Géographie*, f.
Aerdbeving (-en), v. *Tremblement de terre*, m.
Aerdbewoner (-s), m. *Habitant de la terre*, m.
Aerdbezie (-n), v. *Fraise*, f.
Aerdbezieplant (-en), v. *Fraisier*, m.
Aerdbodem (z. mv.), m. *Le globe; le monde*, m.; *la terre*, f.; *sol*, m.
Aerdbol (z. mv.) m. *Globe terrestre*, m.
Aerdbrood, o. (plant). *Pain de pourceau; cyclame* ou *cyclamen*, m.
Aerde, v. *Terre*, f.; *monde; fond*, m. Ter — werpen. *Terrasser; jeter par terre.* Ter — bestellen. *Enterrer.* Vette —. *Terre grasse.*
Aerdegoed, o. Aerdewerk. *Vaisselle de terre; poterie*, f. Keulsch —. *Gresserie*, f.; *grès*, m.
Aerden, onv. b. n. *De terre.* — pot. *Pot de terre.*
Aerden (ik aerdde, heb geäerd), o. w. Gelyken. *Ressembler à; tenir de.* Naer zynen vader —. *Ressembler à son père; tenir de son père.* — (spr. van menschen). *S'acclimater, demeurer; vivre.* Hy kan in Spanje niet —. *Il ne saurait vivre en Espagne.* — (spr. van boomen, vruchten enz.). *S'acclimater; venir; croître; se plaire en un lieu.* Die boomen kunnen hier niet wel —. *Ces arbres ne viennent pas bien ici.*
Aerdevoeder (-s), m. *Terrassier*, m.
Aerdewerk, o. *Vaisselle de terre; poterie*, f.; *terrassement*, m.
Aerdewerkswinkel (-s), m. *Boutique de vaisselle de terre*, f.
Aerdgewas (-ssen), o. *Plante*, f.; *légume*, m.
Aerdhars (z. mv.), v. *Ampélite*, f.
Aerdhoogte (-n), v. *Terrasse*, f.
Aerdhoop (-en), m. *Monceau de terre*, m.; *butte*, f.
Aerdig, b. n. Fraei. *Gentil; joli; mignon.* Dat is heel —. *Cela est très-joli.* —, geestig. *Plaisant; ingénieux; naïf.* —, byw. zie Aerdiglyk.
Aerdigheid (-heden), v. Fraeiheid. *Gentillesse; grâce*, f.; *agrément*, m.
Aerdiglyk, byw. Bevalliglyk. *Gentiment; joliment.* —, geestiglyk. *Plaisamment; ingénieusement.*
Aerdklomp (-en), m. *Motte de terre*, f.
Aerdkloot (z. mv.), m. *Globe terrestre*, m.
Aerdkluit (-en), m. *Motte de terre*, f.
Aerdkool (-olen), v. *Charbon de terre*, m.; *houille*, f.
Aerdkuil (-en), m. Hol in de aerde. *Caverne; grotte*, f.; *antre*, m.
Aerdleeuw, m. *Camelée* (arbrisseau), f.
Aerdmanneken (-s), o. } *Gnome*; (fam.) *bout*
Aerdmannetje (-s), o. } *d'homme, pygmée*, m.
Aerdmeetkunst (z. mv.), v. *Géométrie*, f.
Aerdmeter (-s), m. *Géomètre; arpenteur*, m.
Aerdmeting (z. mv.), v. *Géométrie*, f. *arpentage*, m.
Aerdmiddelpuntig, b. n. *Géocentrique.*
Aerdmuis (-zen), v. *Mulot*, m.
Aerdnoot (-oten), v. *Truffe*, f.; *gland de terre*, m.; *terre-noix*, f.
Aerdpeer (-eren), v. *Topinambour* (espèce de pomme de terre), m.
Aerdrook, m. (plant). *Fumeterre*, f.
Aerdryk (z. mv.), o. *La terre*, f., *le monde*, m.
Aerdryksbeschryver (-s), m. *Géographe*, m.
Aerdryksbeschryving, v. *Géographie; géologie*, f.
Aerdrykskunde (z. mv.), v. *Géographie; géologie*, f.
Aerdrykskundig, b. n. *Qui sait la géographie; géographique; géologique.*
Aerdrykskundige, m. *Géographe; géologue*, m.
Aerdsch, b. n. *Terrestre.* — paradys. *Paradis terrestre.* —e dieren. *Animaux terrestres.* —e goederen. *Biens de la terre.*
Aerdsgezind, b. n. *Mondain; attaché au monde* ou *à la terre.*
Aerdsgezindheid (-heden), v. *Mondanité*, f.; *attachement aux choses, aux vanités du monde*, m.
Aerdslak, v. zie Aerdslek.
Aerdslang (-en), v. *Serpent de terre*, m.; *couleuvre*, f.
Aerdslek (-kken), v. *Limace*, f.; *limas*, m.
Aerdsmaek, m. *Goût terreux*, m.
Aerdspin (-nnen), v. *Araignée de terre; tarentule*, f.
Aerdveil (z. mv.), o. (plant). *Lierre terrestre*, m.; *chamecisse*, *terrette*, f.
Aerdvlas, o. *Amiante; asbeste*, m.
Aerdvrucht (-en), v. *Fruit de la terre*, m.
Aerdworm (-en), m. *Ver de terre*, *lombric*, m.

Aerdwyfken (-s), o. *Gnomide*, f.
Aers (-zen), m. *Le derrière*, m.
Aerscheede (-n). v. *Fourreau d'épi*, m.
Aerschot (stad). *Arschot* (ville).
Aersdarm (-en) m. *Boyau culier*, m.
Aersgat (-en), o. *Anus*, m.
Aerspyn, v. *Proctalgie* (méd.), f.
Aerswisch (-sschen), v. *Torche-cul*, m.
Aerswormen, m. mv. *Ascarides* (vers), m. pl.
Aerszweren, v. mv. *Hémorrhoïdes*, f. pl.
Aert, m. *zie* **Aerd.**
Aerten, o. w. *zie* **Aerden.** o. w.
Aertichok, v. *zie* **Artichok.**
Aertig enz. *zie* Aerdig enz.
Aerts (en français *archi*). *Mot qui indique la supériorité* ou *l'excès*.
Aertsbedrieger (-s), m. *Archifripon*, m.
Aertsbisdom (-mmen), o. *Archevêché*, m.
Aertsbisschop (-ppen), m. *Archevêque, métropolitain*, m.
Aertsbisschoppelyk, b. n. *Archiépiscopal, métropolitain.* —, byw. *Comme un archevêque.*
Aertsbisschopschap, o. *Archiépiscopat*, m.
Aertsbooswicht (-en), m. *Scélérat insigne*, m.
Aertsbroederschap (-ppen), v. *en* o. *Archiconfraternité, archiconfrérie*, f.
Aertsdeken (-s), m. *Premier doyen*, m.
Aertsdiaken, (-s) m. *Archidiacre*, m.
Aertsdiakenschap, o. *Archidiaconat*, m.
Aertsdief (-ven), m. *Voleur insigne*, m.
Aertsdienaer (-s, -aren), m. *Archiacolyte*, m.
Aertsdweepster (-s), v. *Archibigote*, f.
Aertsengel (-s, -en), m. *Archange*, m.
Aertsengelsch, b. n. *Archangélique.*
Aertsgek (-kken), m. *Archifou*, m.
Aertsgierigaerd (-s), m. *Avare fieffé*, m.
Aertsguit (-en), m. *Archifripon*, m.
Aertshertog (-en), m. *Archiduc*, m.
Aertshertogdom (-mmen), o. *Archiduché*, m.
Aertshertogelyk, b. n. *Archiducal.* —. byw. *En archiduc.*
Aertshertogin (-nnen), v. *Archiduchesse*, f.
Aertshuichelaer (-s) m. *Insigne hypocrite*, m.
Aertsketter (-s), m. *Hérésiarque*, m.
Aertsleugenaer (-s), m. *Menteur insigne, franc menteur*, m.
Aertslogenaer, m. *zie* Aertsleugenaer.
Aertsmaerschalk (-en), m. *Archimaréchal*, m.
Aertspriester (-s), m. *Archiprêtre*, m.
Aertspriesterdom, o. *Archiprêtré*, m.
Aertspriesterlyk, b. n. *Archipresbyteral.* —, byw. *En archiprêtre.*
Aertspriesterschap, o. *Archipresbytérat*, m., *dignité d'archiprêtre*, f.
Aertsschatmeester (-s), m. *Architrésorier*, m.
Aertsschelm (-en), m. *Archifripon*, m.
Aertsschenker (-s), m. *Grand échanson*, m.
Aertstooveraer (-s), m. *Grand magicien*, m.
Aertsvader (-s), m. *Patriarche*, m.
Aertsvaderlyk, b. n. *Patriarchal.*
Aertsvaderschap, o. *Patriarcat*, m.
Aertsvriend (-en), m. *Ami intime*, m.
Aertsvriendin (-nnen), v. *Amie intime*, f.
Aertsvyand (-en), m. *Ennemi mortel*, m.
Aertsvyandin (-nnen), v. *Ennemie mortelle*, f.
Aertswoekeraer (-s), m. *Insigne usurier*, m.
Aerzelen (ik aerzelde, heb geäerzeld), o. w. *Reculer; hésiter; balancer.*
Aerzeling (-en), v. *Irrésolution; hésitation*, f.
Aes (z. mv), o. Lokaes. *Amorce*, f.; *appât*, m. —, voedsel der dieren. *Pâture; nourriture*, f. der wormen. *Pâture des vers.* —, dood lichaem. *Charogne*, f.

Aes (azen), o. (klein gewigt). *Grain* (poids), m. — (in het kaert- *of* teerlingspel). *As* (au jeu de cartes ou de dés), m.
Aesen, b. w. *zie* Azen.
Aeskevers, m. mv. *Nécrophages* (insectes), m. pl.
Aesplaets (-en), v. *Place du leurre, charnière* (fauc.), f.
Aessem enz. *zie* **Adem** enz.
Aesvretend, b. n. *Carnassier.*
Aeszak (-kken), m. *Gibecière*, f.; *bissac*, m.
Aeterling, m. *zie* Aterling.
Aeth (stad). *Ath* (ville).
Aezen enz. *zie* Azen enz.
Af, voorz. *De là; dès; par; de; à.* Van achter af. *Par derrière.* Van voren af. *Dès le commencement de nouveau.* Van dien tyd af. *Depuis ce temps.*
Afbaerden (ik baerdde af, heb afgebaerd), b. w. *Ébarber; écréner.*
Afbaerder (-s), m. *Écrénoir*, m.
Afbaerding, v. *Action d'ébarber*, f.; *écrénage*, m.
Afbakenen (ik bakende af, heb afgebakend), b. w. *Baliser.*
Afbakening, v. *Action de baliser*, f.
Afbakken (ik bakte af heb afgebakken), b. w. *Cuire entièrement.* , o. w. *Finir de cuire.*
Afbedelen (ik bedelde af, heb afgebedeld), b. w. *Mendier; obtenir à force de mendier.*
Afbedeling, v. *Action de mendier*, f.
Afbeelden (ik beeldde af, heb afgebeeld), b. w. Vertoonen. *Représenter; figurer; peindre.* Iemand onder de gedaente van eenen ouden man —. *Représenter quelqu'un sous la figure d'un vieillard.* —, beschryven. *Décrire; dépeindre.*
Afbeeldend, b. n. *Caractéristique; figuratif.*
Afbeelding (-en), v. *Représentation; figure; image*, f.; *portrait; dessin; tableau*, m. — van de wereld. *Cosmorama*, m.
Afbeeldsel (-s), o. *Image; représentation*, f.; *portrait*, m.
Afbeitelen (ik beitelde af, heb afgebeiteld), b. w. *Oter* ou *couper avec le ciseau.*
Afbersten (ik borst af, ben afgeborsten), o. w. *Se fendre et tomber; tomber en éclats.*
Afbersting, v. *Action de tomber en éclats*, f.
Afbetaeld, v. d. van afbetalen.
Afbetalen (ik betael af, betaelde af, heb afbetaeld), b. w *Payer entièrement.*
Afbetaling (-en) v. *Paiement total*, m.
Afbetten (ik bettede af heb afgebet), b. w. *Détacher en humectant.*
Afbeuken (ik beukte af, heb afgebeukt), b. w. (gem.). Afrossen. *Rosser; étriller.*
Afbeulen (zich), ik beulde my af, heb my afgebeuld), wed. w. *S'épuiser à force de travail.*
Afbeuren (ik beurde af, heb afgebeurd), b. w. *Descendre* ou *ôter en soulevant; poser à terre.*
Afbezigen (ik bezigde af, heb afgebezigd), b. w. Verslyten. *User entièrement.*
Afbiddelyk, b. n. *Ce qu'on peut obtenir ou détourner par des prières.*
Afbidden (ik bad af, heb afgebeden), b. w. Afsmeeken. *Implorer, prier, demander quelque chose à quelqu'un.* Den zegen des hemels —. *Implorer la bénédiction du ciel.* —, met bidden afkeeren. *Détourner par des prières.* De gramschap des hemels —. *Détourner par des prières la colère du ciel.* Het —. *zie* Afbidding.
Afbiddend, b. n. *Déprécatif.*

Afbidder (-s), m. *Celui qui obtient* ou *détourne par des prières.*
Afbidding (-en), v. Het afbidden. *Supplication; déprécation*, f.
Afbikken (ik bikte af, heb afgebikt), b. w. *Regratter* (un mur etc.).
Afbinden (ik bond af, heb afgebonden), b. w. Ontbinden. *Délier; dénouer; détacher.*
Afbinding (-en), v. *Action de délier, de détacher*, f.
Afbladen, b. w. *zie* Afbladeren.
Afbladeren (ik bladerde af, heb afgebladerd), b. w. *Effeuiller, dépouiller de feuilles.*
Afblazen (ik blaes af, blies af, heb afgeblazen), b. w. Wegblazen. *Oter en soufflant.* —, o. w. *Sonner la retraite.*
Afblinken (ik blonk af, heb afgeblonken), o. w. *Reluire; briller; éclater.*
Afblyven (ik bleef af, ben afgebleven), o. w. Wegblyven, niet komen. *Ne pas venir.* Blyf van my af. *Ne m'approchez pas.* —, niet aenraken. *Ne pas toucher à quelque chose.* Blyf daer af. *N'y touchez pas.*
Afboenen (ik boende af, heb afgeboend) b. w. Afvegen. *Frotter, nettoyer en frottant; chasser.*
Afboeten (ik boette af, heb afgeboet), b. w. *Expier.* Zyne zonden —. *Expier ses péchés.*
Afboetend, b. n. *Expiatoire.*
Afborgen (ik borgde af, heb afgeborgd), b. w. Ontleenen. *Emprunter; prendre à crédit.*
Afborging, v. *Emprunt*, m.
Afborstelen (ik borstelde af, heb afgeborsteld), b. w. *Brosser; vergeter; décrotter; épousseter.*
Afborsteling, v. *Action de brosser, de vergeter*, f.
Afbottelen (ik bottelde af, heb afgebotteld), b. w. *Mettre en bouteilles.*
Afbotteling, v. *Action de mettre en bouteilles*, f.
Afbraek (-aken), v. *Démolition*, f. *zie* Afbreuk.
Afbranden (ik brandde af, heb afgebrand), b. w. Verbranden. *Brûler, incendier, réduire en cendres.* Eene stad —. *Réduire une ville en cendres.* —, door de vlam laten gaen. *Flamber.* Vogels —. *Flamber des oiseaux.* —, o. w. (met *zyn*). Door den brand vergaen. *Être consumé par le feu.* Het huis is afgebrand. *La maison est consumée par le feu.*
Afbranding, v. *Action de brûler*, f.; *état d'une chose qui est consumée par le feu*, m.
Afbrek, v. *zie* Afbraek, afbreuk.
Afbreken (ik breek af, brak af, heb afgebroken), b. w. Slechten. *Démolir; abattre; raser.* Een kasteel —. *Démolir un château.* Een huis tot den grond toe —. *Raser une maison.* —, eindigen. *Finir.* Eene rede —. *Finir un discours.* —, staken. *Rompre, interrompre.* De onderhandelingen —. *Rompre* ou *interrompre les négociations.* —, vernietigen, te niet doen. *Casser; abolir, annuler, déroger* (*à une loi*). —, o. w. (met *zyn*). Met stukken uitvallen. *Se rompre, se casser, se briser.*
Afbreker (-s), m. *Celui qui démolit, qui abat, qui casse, qui interrompt; interrupteur*, m.
Afbreking (-en), v. Slechting. *Démolition*, f. —, tusschenpoozing. *Interruption; rupture*, f. De — der onderhandelingen. *La rupture des négociations.* — van een gesprek. *Interruption d'un discours.* —, vernietiging. *Abolissement*, m., *abolition; dérogation*, f.
Afbrengen (ik bragt af, heb afgebragt), b. w. Naer beneden brengen. *Transporter en bas, descendre.* Stoelen —. *Descendre des chaises.* —, langs eene rivier afbrengen. *Faire descendre* (*sur l'eau*). —, behouden. *Sauver, conserver.* —, aftrekken. *Détourner.* Het —. *zie* Afbrenging.
Afbrenger (-s), m. *Celui qui transporte en bas, qui sauve, qui détourne.*
Afbrenging, v. Het afbrengen. *Action de transporter en bas, de faire descendre* (*sur l'eau*), f.; *transport*, m.
Afbreuk, v. Afbreking. *Démolition*, f. — van een kasteel. *Démolition d'un château.* — (fig.). Schade. *Dommage, préjudice, tort*, m.; *diminution; perte*, f. — doen. *Causer du dommage.* Eene groote — lyden. *Faire une grande perte.*
Afbrokkelen (ik brokkelde af, heb afgebrokkeld), b. w. In stukken breken. *Détacher par petits morceaux.* —, o. w (met *zyn*). In stukken vallen. *Tomber en petits morceaux.*
Afbrokkeling, v. *Action de détacher* ou *de se détacher par petits morceaux*, f.
Afbuitelen (ik buitelde af, ben afgebuiteld), o. w. Afvallen, nedervallen. *Culbuter, tomber de haut en bas.*
Afbyten (ik beet af, heb afgebeten), b. w. *Enlever quelque chose en mordant, arracher à coups de dents, mordre.*
Afdak (-en), o. *Hangar; appentis*, m.
Afdalen (ik dael af, daelde af, ben afgedaeld), o. w. Nederdalen. *Descendre.*
Afdalend, b. n. *Descendant.*
Afdaling, v. Nederdaling. *Descente*, f. —, afhelling. *Penchant*. m.; *pente*, f.
Afdammen (ik damde af, heb afgedamd), b. w. *Arrêter* (*l'eau*) *par une digue.*
Afdamming, v. *Action d'arrêter* (*l'eau*) *par une digue*, f.
Afdanken (ik dankte af, heb afgedankt), b. w. Afscheid geven. *Congédier; licencier; remercier.* Krygslieden —. *Licencier des troupes.* Zynen knecht —. *Congédier son valet, son domestique.* Het —. *zie* Afdanking.
Afdanking (-en), v. Het afdanken. *Congé; licenciement*, m.
Afdansen (ik danste af, heb afgedanst), b. w. *Séparer en dansant.* Zich —. *Se fatiguer à force de danser.* —, o. w. *Cesser de danser.*
Afdeelen (ik deelde af, heb afgedeeld), b. w. Verdeelen. *Diviser; distribuer; partager; classer.*
Afdeeling (-en), v. Verdeeling. *Division*, f.; *partage*, m.; *section; distribution*, f., *classement*, m. — (van een hoofdstuk in een boek). *Paragraphe; chapitre*, m.
Afdeinzen (ik deinsde af, ben afgedeinsd), o. w. *Se retirer en arrière, reculer.*
Afdeinzing, v. *Action de se retirer en arrière*, f.
Afdekken (ik dekte af, heb afgedekt), b. w. *Découvrir; desservir* (*la table*).
Afdekker (-s), m. *Celui qui découvre; qui dessert* (*la table*).
Afdekking, v. *Action de découvrir, de desservir*, f.
Afdienen (ik diende af, heb afgediend), b. w. Afnemen van de tafel. *Desservir, ôter les mets de la table.*
Afdingen (ik dong af, heb afgedongen), b. w. Afkorten, aftrekken. *Rabattre en marchandant.*
Afdinger (-s), m. *Celui qui rabat en marchandant.*

Afdinging, v. *Action de rabattre en marchandant.*
Afdingster (-s), v. *Celle qui rabat en marchandant.*
Afdisselen (ik disselde af, heb afgedisseld), b. w. *Couper avec une erminette.*
Afdobbelen (ik dobbelde af, heb afgedobbeld), b. w. *Sauver* ou *délivrer par un coup de dés.*
Afdoen (ik deed af, heb afgedaen), b. w. Afnemen, wegdoen. *Oter; lever.* Zynen hoed —. *Oter son chapeau.* —, reinigen, zuiveren. *Nettoyer.* De tafel —. *Nettoyer la table.* —, ten einde brengen. *Achever; terminer; finir.* Die zaek is afgedaen. *Cette affaire est terminée.* Renten —. *Éteindre* ou *amortir des rentes.* Zyne schulden —. *Payer ses dettes.* Het —. *Action d'ôter, d'achever; clôture; extinction*, f.; *amortissement; paiement; acquit*, m. Na het — van die zaek. *Après avoir terminé cette affaire.*
Afdoend, b. n. *Décisif.*
Afdoening, v. Het afdoen. *Action d'ôter, d'achever; clôture; extinction*, f.; *amortissement; paiement; acquit; accommodement*, m. Eene — van het kruis. *Une descente de croix.* — van een geschil. *Accord; accommodement*, m.
Afdonderen (het donderde af, heeft afgedonderd), o. w. *Cesser de tonner.*
Afdorren (ik dorde af, ben afgedord), o. w. *Se dessécher et tomber.*
Afdouwen (ik douwde af, heb afgedouwd), b. w. *Éloigner en poussant.*
Afdraeijen (ik draeide af, heb afgedraeid), b. w. *Oter en tournant.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éloigner; virer de bord.*
Afdragen (ik draeg af, droeg af, heb afgedragen), b. w. Naer beneden dragen. *Porter en bas.* —, afslyten. *User en portant.* Een kleed —. *User un habit.*
Afdringen (ik drong af, heb afgedrongen), b. w. *Éloigner en poussant; extorquer.*
Afdrinken (ik dronk af, heb afgedronken), b. w. Boven afdrinken. *Boire le dessus d'un liquide.* Een geschil —. *Vider un différend le verre à la main.* —, o. w. *Finir de boire.*
Afdroogen (ik droogde af, heb afgedroogd), b. w. *Essuyer; sécher.* — (fig.). Iemands tranen —. *Consoler quelqu'un.*
Afdrooging, v. *Action d'essuyer, de sécher*, f.
Afdruip, m. *zie* Afdrup.
Afdruipen, o. w. *zie* Afdruppen.
Afdruiping, v. *zie* Afdrup.
Afdruk (-kken), m. Proef, proefdruk. *Épreuve* (feuille tirée), f. — (spr. van boeken). *Exemplaire* (*d'un ouvrage*), m. — (spr. van printen, beelden, platen). *Figure; image; estampe*, f. — (van eenen gedenkpenning). *Empreinte*, f.
Afdrukken (ik drukte af, heb afgedrukt), b. w. *Tirer une épreuve; imiter en imprimant; user en imprimant; achever d'imprimer.*
Afdrukking, v. *Action d'achever une impression*, f.
Afdruksel, o. *zie* Afdruk.
Afdrup, m. *Ce qui tombe goutte à goutte; dégouttement; égout*, m.
Afdruppelen, o. w. *zie* Afdruppen.
Afdruppeling (-en), v. *Dégouttement; découlement*, m.
Afdruppen (ik drupte af, ben afgedrupt), o. w. Afdruipen. *Dégoutter; découler; tomber goutte à goutte.*
Afdruppend, b. n. *Dégouttant.*
Afdryven (ik dreef af, heb afgedreven), b. w. Afzetten. *Évacuer; expulser.* De kwade vochten —. *Évacuer les mauvaises humeurs.* —, naer beneden dryven, afweren. *Chasser en bas, faire descendre.* Den vyand van eene hoogte —. *Chasser l'ennemi d'une hauteur.* —, een miskraem veroorzaken. *Faire avorter.* —, o. w. (met *zyn*). *Descendre, être emporté par le courant; passer, s'éloigner* (en parlant des nuages).
Afdryvend, b. n. Afzettend. *Apéritif, purgatif, évacuant.* —, dat een miskraem veroorzaekt. *Qui cause l'avortement.*
Afdryver (-s), m. *Celui qui chasse en bas, qui éloigne.*
Afdryving, v. Buikzuivering. *Purgation, évacuation*, f.
Afduwen, b. w. *zie* Afdouwen.
Afdwalen (ik dwael af, dwaelde af, ben afgedwaeld), o. w. Dolen. *S'égarer; se fourvoyer; errer.*
Afdwalend, b. n. *Errant.*
Afdwaling (-en), v. *Égarement*, m.
Afdweilen (ik dweilde af, heb afgedweild), b. w. *Essuyer, nettoyer avec un torchon.*
Afdwingen (ik dwong af, heb afgedwongen), b. w. Afpersen. *Extorquer; obtenir par la force.* Het —. *Extorsion*, f.
Afdwylen, b. w. *zie* Afdweilen.
Afeischbaer, b. n. *Exigible; requérable.*
Afeischen (ik eischte af, heb afgeëischt), b. w. *Exiger; demander; requérir.*
Afeisching, v. *Action d'exiger; demande; réquisition*, f.
Afeten (ik eet af, at af, heb afgeëten en afgegeten), b. w. Afknabbelen, afknagen. *Manger; ôter* ou *enlever en mangeant; brouter; ronger.* De schapen eten die bladeren af. *Les brebis broutent ces feuilles.*
Afeting, v. *Action d'enlever en mangeant*, f.
*Affairen, v. *zie* Zaek.
*Affectatie, v. *Affectation*, f.
*Affecteren (ik affecteer, affecteerde, heb geäffecteerd), o. w. Zich gelaten, trachten te schynen. *Affecter.*
*Affectie, v. Genegenheid. *Affection; inclination*, f.
*Affiniteit, v. *Affinité, alliance*, f.
*Affirmatie, v. *Affirmation*, f.
*Affixie, v. *Affiche*, f.
*Affront, o. Smaed. *Affront; outrage*, m.; *injure*, f.
*Affronteren (ik affronteer, affronteerde, heb geäffronteerd), b. w. Iemand smaed aendoen. *Faire un affront à quelqu'un; injurier* ou *outrager quelqu'un.*
*Affuit (-en), v. Roopeerd. *Affût*, m.
Afgaef (-aven), v. *Action de donner, de remettre*, f.
Afgaen (ik ga af, ging af, ben afgegaen), o. w. Naer beneden gaen. *Descendre, aller en bas.* —, zyn koleur verliezen. *Se décolorer; s'effacer.* Die verf gaet af. *Cette couleur s'efface.* — (van verguldsel spr.). *Se dédorer.* Het verguldsel van die snuifdoos begint af te gaen. *Cette tabatière commence à se dédorer.* — (van schietgeweer spr.). *Partir* (en parlant d'une arme à feu). Myne pistool ging niet af. *Mon pistolet manqua, ne partit point.* —, verlaten. *Quitter, abandonner, délaisser.* Hy is van zyne vrouw afgegaen. *Il a quitté* ou *abandonné sa femme.* Van den regten weg —. *Quitter le chemin droit, s'en écarter.* —, vertrekken. *Partir.* De schuit zal ten twee uren —. *La barque partira à deux*

heures. —, uit het gebruik gaen. *Cesser, s'abolir, être hors d'usage.* Die gewoonte gaet af. *Cette coutume cesse* ou *s'abolit.* —, uit zyn ambt gaen. *Quitter son emploi, sa charge.* —, verzwakken. *S'affaiblir; diminuer; déchoir.* — (spr. van de maen of ziekten). *Être dans son décours.* —, afbreken. *Interrompre.* Van zyne rede.—. *Interrompre son discours.* —, zyn gevoeg doen. *Aller à la selle.* Het —. *Descente*, f.; *départ; déclin; affaiblissement; dépérissement*, m.

Afgaende, b. n. *Qui descend; qui diminue; qui s'affaiblit; intermittent.* De — maen. *La lune dans son décours.* — ouderdom. *Vieillesse décrépite.* — verf. *Couleur qui s'efface.* — ziekte. *Maladie qui diminue.* — koorts. *Fièvre intermittente.*

Afgang (-en), m. Afloop, afdaling. *Descente*, f. De — van den berg. *La descente de la montagne.* — des waters. *Découlement de l'eau.* —, stoelgang. *Selle*, f. —, drek. *Excréments*, m. pl.; *ordure*, f. —, verval, vermindering. *Décadence; diminution*, f.; *déclin; dépérissement*, m.

Afgave, v. *zie* Afgaef.

Afgebakken, v. d. van afbakken.

Afgebeden — afbidden.
Afgebeten — afbyten.
Afgeblazen — afblazen.
Afgebleven — afblyven.
Afgeblonken — afblinken.
Afgebonden — afbinden.
Afgeborsten — afbersten.
Afgebragt — afbrengen.
Afgebroken — afbreken.
Afgedaeld — afdalen.
Afgedaen — afdoen.
Afgedongen — afdingen.
Afgedragen — afdragen.
Afgedreven — afdryven.
Afgedrongen — afdringen.
Afgedronken — afdrinken.
Afgedropen — afdruipen.
Afgedwaeld — afdwalen.
Afgedwongen — afdwingen.

Afgeeren (ik geerde af, ben afgegeerd), o. w. Scheef zyn. *Pencher, aller de côté* ou *de biais.*

Afgegaen, v. d. van afgaen.

Afgegeten — afeten.
Afgegeven — afgeven.
Afgegleden — afglyden.
Afgegoten — afgieten.
Afgegraesd — afgrazen.
Afgegraven — afgraven.
Afgehad — afhebben.
Afgehaekt — afhaken.
Afgehaeld — afhalen.
Afgehangen — afhangen.
Afgeheven — afheffen.
Afgeholpen — afhelpen.
Afgehouden — afhouden.
Afgehouwen — afhouwen.
Afgehuerd — afhuren.
Afgekeken — afkyken.
Afgeklommen — afklimmen.
Afgekloven — afkluiven.
Afgeknepen — afknypen.
Afgekocht — afkoopen.
Afgekonnen — afkunnen.
Afgekomen — afkomen.
Afgekookt — afkoken.
Afgekorven — afkerven.

Afgekregen, v. d. van afkrygen.
Afgekropen — afkruipen.
Afgeladen — afladen.
Afgelaten — aflaten.

Afgeleefd, b. n. Uitgeleefd. *Décrépit, fort vieux, cassé, usé, caduc.*

Afgeleefdheid (z. mv.), v. Uitgeleefdheid. *Décrépitude, caducité*, f.

Afgelegen, v. d. van afliggen. —, b. n. *Éloigné; reculé; écarté; distant; lointain.*

Afgelegenheid, v. *Distance*, f.; *éloignement*, m.

Afgelegentheid, v. *zie* Afgelegenheid.

Afgeleid, v. d. van {afleiden. / afleggen.}
Afgelezen — aflezen.
Afgeloopen — afloopen.
Afgemaekt — afmaken.
Afgemaeld — afmalen.
Afgemaend — afmanen.
Afgemat — afmatten. —, b. n. *Fatigué, las, harassé; courbatu.*

Afgematheid, v. *Fatigue, lassitude; courbature*, f.

Afgemeten, v. d. van afmeten.
Afgemolken — afmelken.
Afgemolmd — afmolmen. —, b. n. *Vermoulu.*

Afgemuerd, v. d. van afmuren.
Afgenepen — afnypen.
Afgenomen — afnemen.
Afgepaeld — afpalen.
Afgeplozen — afpluizen.
Afgepraet — afpraten.
Afgepreekt — afpreken.
Afgeraden — afraden.
Afgeraekt — afraken.
Afgereden — afryden.
Afgeregen — afrygen.
Afgeregt — afregten.
Afgereten — afryten.
Afgerezen — afryzen.
Afgerigt — afrigten.
Afgeroepen — afroepen.
Afgeschaefd — afschaven.
Afgeschaekt — afschaken.
Afgescheept — afschepen.
Afgeschenen — afschynen.
Afgescheiden — afscheiden. —, b. n. *Abstrait.*

Afgescheidenheid, v. *Détachement*, m.; *séparation*, f.

Afgescheidenlyk, byw. *Abstractivement.*

Afgeschonken, v. d. van afschenken.
Afgeschoren — afscheren.
Afgeschoten — afschieten.
Afgeschoven — afschuiven.
Afgeschraept — afschrapen.
Afgeschreven — afschryven.
Afgeschuerd — afschuren.
Afgeslaefd — afslaven.
Afgeslaen, *voor* afgeslagen. *zie* Afslaen.
Afgeslagen, v. d. van afslaen.
Afgesleept — afslepen.
Afgeslepen — afslypen.
Afgesleten — afslyten.
Afgeslopen — afsluipen.
Afgesloten — afsluiten.
Afgesmeed — afsmeden.
Afgesmeerd — afsmeren.
Afgesmeten — afsmyten.
Afgesmolten — afsmelten.
Afgesneden — afsnyden.
Afgesnoten — afsnuiten.

Afgespannen, v. d. van afspannen.
Afgespleten — afsplyten.
Afgesponnen — afspinnen.
Afgesproken — afspreken.
Afgesprongen — afspringen.
Afgestaen — afstaen.
Afgestamd — afstammen. —, b. n. *Issu.*
Afgestegen — afstygen.
Afgestoken — afsteken.
Afgestolen — afstelen.
Afgestooten — afstooten.
Afgestorven — afsterven. —, b. n. *Mort, défunt, décédé, trépassé.* De —. *Les morts, les trépassés.*
Afgestoven, v. d. van afstuiven.
Afgestraeld — afstralen.
Afgestreden — afstryden.
Afgestreken — afstryken.
Afgestuerd — afsturen.
Afgetreden — aftreden.
Afgetrokken — aftrekken. —, b. n. *Abstrait; abstractif.*
Afgevaegd, v. d. van afvagen.
Afgevaerdigde, m. *zie* Afgeveerdigde.
Afgevallen, v. d. van afvallen. —, m. Afvallige van het geloof. *Apostat*, m. — (van eenen aenhang). *Déserteur*, m.
Afgevangen, v. d. van afvangen.
Afgevaren — afvaren.
Afgeveegd — afvegen.
Afgeveerdigde, m. Afgezant. *Délégué, député*, m.
Afgeven (ik geef af, gaf af, heb afgegeven). b. w. *Donner, remettre.* Iemand eenen brief —. *Remettre une lettre à quelqu'un.* Ik heb iets aen u af te geven. *J'ai quelque chose à vous remettre.* —, o. w. *Déteindre, se déteindre.* Die kousen geven af. *Ces bas déteignent.*
Afgever (-s), m. *Celui qui donne, qui remet.*
Afgeving, v. *Action de donner, de remettre*, f.
Afgevleeschd, b. n *Décharné.*
Afgevlogen, v. d. van afvliegen.
Afgevloten — afvlieten.
Afgevochten — afvechten.
Afgevraegd — afvragen.
Afgevreven — afvryven.
Afgevrongen — afvringen.
Afgevroren } — afvriezen.
Afgevrozen }
Afgevuerd — afvuren.
Afgewasschen — afwasschen.
Afgeweerd — afweren.
Afgeweest — { afwezen. / afzyn.
Afgeweken — afwyken.
Afgeweven — afweven.
Afgewezen — afwyzen.
Afgewogen — afwegen.
Afgewonden — afwinden.
Afgewonnen — afwinnen.
Afgeworpen — afwerpen.
Afgezaegd — afzagen.
Afgezant (-en), m. Gezant. *Ambassadeur; envoyé*, m. Pauselyke —. *Ambassadeur du Pape, nonce*, m.
Afgezantschap, o. *Ambassade*, f.
Afgezepen, v. d. van afzypen.
Afgezet — afzetten.
Afgezeten — afzitten.
Afgezien — afzien.
Afgezocht — afzoeken.
Afgezoden — afzieden.

Afgezogen, v. d. van afzuigen.
Afgezonden — afzenden. —, m. Afgeveerdigde. *Député; délégué, envoyé*, m.
Afgezonderd, v d. van afzonderen. —, b. n. Afgescheiden. *Séparé; détaché retiré; isolé.* Een — leven leiden. *Mener une vie retirée.* —e krygsbende. *Réserve*, f.; *corps de réserve; détachement*, m.
Afgezopen, v. d. van afzuipen.
Afgezwommen — afzwemmen.
Afgezworen — afzweren.
Afgieren (ik gierde af, ben afgegierd), o. w. (schippers w.). De reede verlaten. *Dérader* (t. de mar.).
Afgieten (ik goot af, heb afgegoten), b. w. In eenen vorm gieten. *Mouler, jeter en moule.* —. zachtjes uitgieten. *Décanter; verser; survider.*
Afgieter (-s), m. *Celui qui verse, qui jette en moule.*
Afgieting (-en), v. *Action de verser, de jeter en moule*, f.
Afgietsel, o. *Ce qu'on verse; ce qu'on jette en moule.*
Afgifte (-n), v. *Action de remettre; remise*, f.
Afglippen, o. w. } *zie* Afglyden.
Afglipperen, o. w. }
Afglipping, v. *zie* Afglyding.
Afglyden (ik gleed af, ben afgegleden, o. w. *Glisser de haut en bas.*
Afglyding, v. *Action de glisser de haut en bas*, f.
Afgod (-en), m. *Idole*, f. De —en aenbidden. *Adorer les idoles, idolâtrer.* Het goud is de — der gierigaerds. *L'or est l'idole des avares.*
Afgodendienaer (-s), m. *Idolâtre*, m.
Afgodendienares (-ssen), v. *Celle qui adore les idoles, idolâtre*, f.
Afgodendienst (z. mv.) m. *Idolâtrie*, f.
Afgodenoffer (-s), o. *Offrande*, f., ou *sacrifice à l'idole*, m.
Afgodenpriester (-s), m. *Prêtre des idoles*, m.
Afgodentempel (-s), m. *Temple des idoles*, m.
Afgodery (-en), v. *Idolâtrie*, f.
Afgodes (-ssen), v. } *Idole*, f.
Afgodin (-nnen), v. }
Afgodisch, b. n. *Idolâtre.* —, byw. *D'une manière idolâtre, avec idolâtrie.* Iemand — vereeren. *Idolâtrer quelqu'un.*
Afgodist (-en), m. *Idolâtre*, m.
Afgodsbeeld (-en), o. *Idole*, f., *simulacre*, m.
Afgonst enz. *zie* Afgunst enz.
Afgooijen (ik gooide af, heb afgegooid), b. w. Afwerpen. *Jeter de haut en bas.*
Afgooijing, v. *Action de jeter de haut en bas*, f.
Afgorden (ik gordde af, heb afgegord), b. w. *Déceindre; détacher.*
Afgording, v. *Action de déceindre*, f.
Afgrauwen (ik grauwde af, heb afgegrauwd), b. w. *Rabrouer, rebuter avec rudesse.*
Afgraven (ik graef af, groef af, heb afgegraven), b. w. *Abaisser* ou *séparer en creusant.*
Afgraving (-en), v. *Action d'abaisser* ou *de séparer en creusant*, f.
Afgrazen, (ik graes af, graesde af, heb afgegraesd), b. w. *Manger* ou *brouter toute l'herbe.*
Afgreppelen (ik greppelde af, heb afgegreppeld), b. w. Met greppels afscheiden. *Séparer par des rigoles.*
Afgrond (-en), m. *Gouffre, abîme; précipice*, m. Zich in eenen — werpen. *Se précipiter dans un abîme.*
*Afgrondig, b. n. *Sans fond; immense, infini.*

*Afgrondigheid, v. *Abîme*, *gouffre*, m.

Afgrysselyk, b. n. *Horrible*; *affreux*; *épouvantable*; *hideux*; *effroyable*; *abominable*. —, byw. *Horriblement*; *affreusement*; *épouvantablement*; *hideusement*.

Afgrysselykheid (-heden), v. *Qualité de ce qui est horrible*; *horreur*; *énormité*; *abomination*, f.

Afgryzen (z. mv.), o. *Horreur*; *terreur*; *épouvante*, f. Een — hebben. *Abhorrer*, *avoir en horreur*.

Afgunst (z. mv.), v. *Envie*, *jalousie*, f.

Afgunstig, b. n. *Envieux*, *jaloux*. — zyn. *Envier*.

Afgunstigheid, v. *zie* Afgunst.

Afgunstiglyk, byw. *Par envie*, *par jalousie*.

Afhaekster (-s), v. *Celle qui décroche*.

Afhaekyzer (-s), o. *Décrochoir*, m.

Afhaelster (-s), v. *Celle qui va chercher en haut*; *qui extorque*; *qui dépouille*.

Afhaken (ik haek af, haekte af, heb afgehaekt), b. w. Ontbaken. *Décrocher*, *dégrafer*.

Afhaker (-s), m. *Celui qui décroche*.

Afhaking, v. *Décrochement*, m.

Afhakken (ik hakte af, heb afgehakt), b. w. Afkappen. *Couper*; *hacher*; *abattre à coups de hache*.

Afhakker (-s), m. *Celui qui coupe*, *qui abat à coups de hache*.

Afhakking, v. *Action de couper*, *d'abattre à coups de hache*; *coupe*, f.; *abattage*, m.

Afhalen (ik hael af, haelde af, heb afgehaeld), b. w. Van boven halen. *Aller chercher en haut*; *apporter d'en haut*. —, afpersen. *Extorquer*. Geld —. *Extorquer de l'argent*. Het vel —. *Écorcher*, *enlever la peau*.

Afhaler (-s), m. *Celui qui va chercher en haut*; *qui extorque*; *qui dépouille*.

Afhaling, v. *Action d'aller chercher en haut*, *d'extorquer*, f.

Afhandelen (ik handelde af, heb afgehandeld), b. w. Afdoen. *Traiter une affaire*, *la terminer*. Laet ons deze zaek eerst —. *Terminons d'abord cette affaire*.

Afhandeling, v. Afdoening. *Action de traiter ou de terminer une affaire*, f.

Afhandig, byw. — maken. *Prendre*; *escamoter*. Hy heeft my al myn geld — gemaekt. *Il m'a escamoté tout mon argent*; *il m'a désargenté*.

Afhang, m. *zie* Afhankelykheid.

Afhangelyk enz. *zie* Afhankelyk enz.

Afhangen (ik hing af, heb afgehangen), b. w. Afnemen. *Dépendre*; *détacher*; *ôter*; *descendre*. Eene schildery —. *Descendre un tableau*. —, o. w. Nederwaerts hangen. *Pendre*, *s'étendre de haut en bas*. — (fig.). Afhankelyk zyn. *Dépendre*; *être dépendant*. Van iemand —. *Dépendre de quelqu'un*. Dat hangt van my niet af. *Cela ne dépend pas de moi*. Alles hangt van u af. *Tout dépend de vous*.

Afhangend, b. n. *Qui penche vers le bas*; *qui baisse*; *qui va en pente*. — dak. *Toit en saillie*, m. —, afhankelyk, onderhoorig. *Dépendant de*.

Afhanger (-s), m. *Celui qui détache*, *qui ôte*.

Afhanging, v. *Action de détacher*; *descente*, f.

Afhankelyk, b. n. Onderhoorig. *Dépendant de*. — zyn. *Dépendre*; *relever*. —, byw. *Dépendamment*.

Afhankelykheid, v. Onderhoorigheid. *Dépendance*, f. — (leenregt). *Tenure*, f.

Afharen (ik haer af, haerde af, heb afgehaerd), o. w. *Se dépiler*, *perdre le poil*.

Afhaspelen (ik haspelde af, heb afgehaspeld), b. w. *Dévider*. —, o. w. *Finir de dévider*.

Afhebben (ik had af, heb afgehad), b. w. *Avoir fini ou achevé quelque chose*.

Afheffen (ik hief af, heb afgeheven), b. w. Afligten. *Lever une chose de dessus une autre*; *ôter*; *couper* (*au jeu de cartes*). Het — der kaert. *Coupe* (t. de jeu), f.

Afheffer (-s), m. *Celui qui lève de dessus*; *qui coupe* (*au jeu de cartes*).

Afheffing, v. *Action de lever une chose de dessus une autre*, *de couper* (*au jeu de cartes*), f.

Afheinen (ik heinde af, heb afgeheind), b. w. Aftuinen, afschutten. *Enclore*; *clore de haies*; *environner*; *séparer*. Met eenen muer —. *Environner d'une muraille*.

Afheining, v. *Action d'enclore*; *enceinte de haies*, f.

Afhellen (ik helde af, heb afgeheld), o. w. Nederhellen. *Aller en pente*, *en talus*, *pencher*, *incliner*.

Afhellend, b. n. Schuinsch. *Qui va en pente ou en talus*, *déclive*.

Afhelling, v. Het afhellen. *Penchant*, m.; *pente*, f.; *talus*, m.; *déclivité*, f. — (van vestingwerken). *Glacis*, m.

Afhelpen (ik hielp of holp af, heb afgeholpen), b. w. *Aider quelqu'un à descendre*. Iemand van het peerd —. *Aider quelqu'un à descendre de cheval*. —, verlossen. *Délivrer*; *tirer d'embarras*. Iemand van de koorts —. *Guérir quelqu'un de la fièvre*. Iemand van zyn stuk —. *Déconcerter quelqu'un*. De kinderen van de straet —. *Chasser les enfants de la rue*.

Afhooren (ik hoorde af, heb afgehoord), b. w. Hooren. *Entendre*; *apprendre quelque chose en écoutant*. De biecht —. *Entendre la confession*.

Afhouden (ik hield af, heb afgehouden), b. w. Beletten. *Empêcher*; *détourner*; *tenir éloigné*; *empêcher d'approcher*. Iemand van eene zaek —. *Détourner quelqu'un d'une chose*. Wie zal my daer —? *Qui m'en empêchera?* Zich van de menschen —. *S'éloigner des hommes*. Zich van eene zaek —. *S'abstenir d'une chose*. —, achterhouden. *Retenir*. Hy heeft er de helft afgehouden. *Il en a retenu la moitié*. —, o. w. (schippers w.). *Alarguer*, *prendre le large* (t. de mar.). Van het land —. *S'éloigner de terre*.

Afhouder (-s), m. *Celui qui empêche d'approcher*; *qui détourne*; *qui retient*.

Afhouding, v. Belet. *Empêchement*, m. —, afrading. *Dissuasion*, f. —, onthouding. *Abstinence*, f.

Afhouwen (ik hieuw af, heb afgehouwen), b. w. Afkappen. *Couper*; *abattre*; *trancher*. Eenen boom —. *Abattre un arbre*. Iemand het hoofd —. *Trancher la tête à quelqu'un*.

Afhouwer (-s), m. Afkapper. *Celui qui coupe*, *qui abat*, *qui tranche*.

Afhouwing (-en), v. Afkapping. *Action de couper*, *d'abattre*, *de trancher*; *coupe* (*de bois etc.*), f.

Afhuerder (-s), m. *Celui qui prend à louage*, *qui affrète*.

Afhuichelen (ik huichelde af, heb afgehuicheld), b. w. *Obtenir quelque chose en faisant l'hypocrite*.

Afhuren (ik huer af, huerde af, heb afgehuerd), b. w. *Prendre à louage*, *louer*; *affréter*.

Afjagen (ik jaeg af, joeg af, heb afgejaegd),

b. w. *Chasser en bas ; éloigner en chassant.* —, afryden. *Surmener*, *estrapasser.* Een peerd —. *Surmener un cheval*, *l'excéder de fatigue.*
Afjager (-s), m. *Celui qui chasse ; qui surmène.*
Afjonst enz. *zie* Afgunst enz.
Afkabbelen (ik kabbelde af, heb afgekabbeld), b. w. (spr. van het water). *Enlever*, *miner*, *caver*, *dégravoyer* (en parlant de l'eau).
Afkabbeling, v. *Action de miner*, *de caver* (en parlant de l'eau), f.; *dégravoiment*, m.
Afkaetsen (ik kaetste af, heb afgekaetst), b. w. *Éloigner*, *repousser* (*une balle etc.*).
Afkaetser (-s), m. *Celui qui éloigne*, *repousse* (*une balle etc.*).
Afkaetsing, v. *Action d'éloigner*, *d'écarter*, f.
Afkakelen (ik kakelde af, heb afgekakeld), b. w. Ontpraten, afraden. *Détourner* ou *faire cesser quelque chose à force de babiller.*
Afkakeling, v. *Action de détourner* ou *de faire cesser quelque chose à force de babiller*, f.
Afkalken (het kalkte af, is afgekalkt), o. w. *Tomber*, *se détacher* (en parlant de la chaux).
Afkalking, v. *Action de tomber en morceaux*, f.
Afkalven (ik kalfde af, heb afgekalfd), o. w. *Cesser de vêler.*
Afkammen (ik kamde af, heb afgekamd), b. w. Met den kam afhalen. *Peigner ; ôter avec le peigne ; décrasser.*
Afkammer (-s), m. *Celui qui peigne*, *qui décrasse.*
Afkamming, v. *Action de peigner*, *de décrasser*, f.
Afkanten (ik kantte af, heb afgekant), b. w. *Oter les coins à quelque chose.*
Afkanter (-s), m. *Celui qui ôte les coins à quelque chose.*
Afkanting, v. *Action d'ôter les coins à quelque chose*, f.
Afkappen (ik kapte af, heb afgekapt), b. w. Afhouwen. *Couper ; abattre ; trancher.* De toppen van de boomen —. *Étêter les arbres.* De takken van de boomen —. *Ébrancher les arbres.* Het —. *zie* Afkapping.
Afkapper (-s), m. *Celui qui coupe*, *qui abat*, *qui tranche.*
Afkapping (-en), v. *Action de couper*, *d'abattre*, *de trancher ; coupe*, f.
Afkappingsteeken (-s), o. *Apostrophe*, f.
Afkeer (z. mv.), m. Tegenzin. *Aversion ; antipathie ; répugnance*, f.; *dégoût ; éloignement*, m. Eenen — van iets hebben. *Avoir une chose en aversion ; avoir de l'aversion pour quelque chose.* Eenen — krygen van iemand. *Prendre quelqu'un en aversion.* — van alle menschen. *Misanthropie*, f.
Afkeerder (-s), m. *Celui qui détourne ; qui repousse.*
Afkeeren (ik keerde af, heb afgekeerd), b. w. Afwenden, afweren. *Détourner ; repousser ; parer.* Een ongeluk —. *Détourner un malheur.* Den vyand —. *Repousser l'ennemi.* Eenen slag —. *Parer un coup.* —, afraden. *Dissuader.* Hy heeft my daervan afgekeerd. *Il m'en a dissuadé.*
Afkeerer, m. *zie* Afkeerder.
Afkeerig, b. n. *Qui a de l'aversion pour ; antipathique.* Hy was geheel — voor die daed. *Il avait beaucoup d'aversion pour cette action.* Iemand — maken van iets. *Détourner quelqu'un de quelque chose.*
Afkeerigheid, v. Afkeer. *Aversion ; antipathie*, f.
Afkeeriglyk, byw. Met Afkeer. *Avec aversion ; avec répugnance.*

Afkeering (-en), v. Afwending. *Action de détourner ; de repousser ; dérivation ; diversion*, f.
Afkemmen enz. *zie* Afkammen enz.
Afkerven (ik korf af, heb afgekorven), b. w. *Couper*, *séparer en coupant.*
Afkerver (-s), m. *Celui qui sépare en coupant.*
Afkerving (-en), v. *Action de séparer en coupant*, f.
Afkeurder (-s), m. *Désapprobateur*, *improbateur ; censeur*, m.
Afkeuren (ik keurde af, heb afgekeurd), b. w. *Désapprouver ; condamner ; blâmer ; improuver ; trouver mauvais ; rejeter.* Iemands gedrag —. *Désapprouver la conduite de quelqu'un.* Een gebruik —. *Rejeter une coutume.* Geldspeciën —. *Décrier les espèces.* Het —, *zie* Afkeuring.
Afkeurend, b. n. *Désapprobateur*, *improbateur.*
Afkeuring, v. Het afkeuren. *Désapprobation ; improbation ; condamnation ; censure*, f.; *blâme*, m. — van geld- of muntspeciën. *Décri des monnaies*, m. Teekens van —. *Signes d'improbation.*
Afkeurster (-s), v. *Désapprobatrice*, *improbatrice*, f.; *celle qui blâme*, *qui condamne.*
Afkladden (ik kladdede af, heb afgeklad), b. w. *Barbouiller ; griffonner.*
Afklaren (ik klaer af, klaerde af, heb afgeklaerd), b. w. Zachtjes afgieten. *Décanter* (t. de chimie). —, geheel afdoen. *Terminer*, *achever*, *finir.*
Afklaring, v. *Décantation* (t. de chimie), f.
Afklauteren (ik klauterde af, ben afgeklauterd), o. w. *Descendre sur ses pieds et sur ses mains.*
Afklemmen (ik klemde af, heb afgeklemd), b. w. Afknellen. *Emporter en serrant.*
Afklemmer (-s), m. *Celui qui emporte en serrant.*
Afklemming, v. *Action d'emporter en serrant*, f.
Afkleppen (ik klepte af, heb afgeklept), b. w. *Publier au son des cloches.*
Afklepper (-s), m. *Celui qui publie au son des cloches.*
Afklepping (-en), v. *Publication faite au son des cloches*, f.
Afklimmen (ik klom af, ben afgeklommen), o. w. *Descendre.* Het —. *Descente*, f.
Afklimmer (-s), m. *Celui qui descend.*
Afklimming, v. *Descente*, f.
Afkloppen (ik klopte af, heb afgeklopt), b. w. Afborstelen. *Oter* ou *enlever en battant ; épousseter.* — (gem.). Afrossen. *Rosser*, *étriller*, *battre.*
Afklopper (-s), m. *Celui qui époussette ; qui rosse* ou *étrille.*
Afklopping, v. *Action d'épousseter ; de rosser*, *d'étriller*, f.
Afkluiven (ik kloof af, heb afgekloven), b. w. *Enlever en rongeant ; ronger* (*un os*).
Afkluiver (-s), m. *Celui qui ronge* (*un os*).
Afkluiving, v. *Action de ronger* (*un os*), f.
Afknabbelen (ik knabbelde af, heb afgeknabbeld), b. w. *Ronger.*
Afknabbeler (-s), m. *Celui qui ronge.*
Afknabbeling, v. *Action de ronger*, f.
Afknagen (ik knaeg af, knaegde af, heb afgeknaegd), b. w. *Ronger.* Een been —. *Ronger un os.*
Afknager (-s), m. *Celui qui ronge.*
Afknaging, v. *Action de ronger*, f.
Afknakken (ik knakte af, heb afgeknakt), b. w. *Rompre ; casser ; séparer en cassant.* —, o. w. (met *zyn*). *Se rompre*, *se casser.*

Afknakker (-s), m. *Celui qui rompt*, *qui casse*.

Afknakking, v. *Action de rompre*, *de casser*, f.

Afknappen (ik knapte af, heb afgeknapt), b. w. *Rompre; casser* (*du verre etc.*). —, o. w. (met zyn). *Se rompre; se casser.*

Afknapping, v. *Action de rompre*, *de casser*, f.

Afknauwen (ik knauwde af, heb afgeknauwd), b. w. *Ronger.*

Afknauwer (-s), m. *Celui qui ronge.*

Afknauwing, v. *Action de ronger*, f.

Afknellen (ik knelde af, heb afgekneld), b. w. Afklemmen. *Enlever en serrant.*

Afknelling, v. *Action d'enlever en serrant*, f.

Afknevelen (ik knevelde af, heb afgekneveld), b. w. Afpersen. *Extorquer; obtenir par la force.*

Afkneveler (-s), m. *Celui qui extorque; concussionnaire*, m.

Afkneveling (-en), v. *Extorsion; exaction; concussion*, f.

Afknibbelen (ik knibbelde af, heb afgeknibbeld), b. w. *Obtenir quelque chose à force de marchander*, *de chicaner.*

Afknibbeler (-s), m. *Celui qui obtient quelque chose à force de marchander*, *de chicaner.*

Afknibbeling (-en), v. *Action de marchander*, *de chicaner*, f.

Afknibbelster (-s), v. *Celle qui obtient quelque chose à force de marchander*, *de chicaner.*

Afknippen (ik knipte af, heb afgeknipt), b. w. *Couper*, *rogner.*

Afknipper (-s), m. *Celui qui coupe*, *qui rogne.*

Afknipping, v. *Action de couper*, *de rogner*, f.

Afknipsel (-s). o. *Rognure*, f.

Afknotten (ik knottede af, heb afgeknot), b. w. Afkappen. *Couper; étêter; émonder; tronquer.* De boomen —, *of* de takken van de boomen —. *Émonder les arbres.*

Afknotter (-s), m. *Celui qui coupe*, *qui tronque.*

Afknotting, v. *Action de couper*, *de tronquer*, f.; *étêtement*, m.

Afknypen (ik kneep af, heb afgeknepen), b. w. *Enlever en pinçant.*

Afknyper (-s), m. *Celui qui enlève en pinçant.*

Afknyping, v. *Action d'enlever en pinçant*, f.

Afkoelen (ik koelde af, heb afgekoeld), b. w. *Rafraîchir; faire refroidir.*

Afkoeler (-s), m. *Celui qui fait refroidir.*

Afkoeling, v. *Action de faire refroidir*, f.; *rafraîchissement; refroidissement*, m.

Afkoken (ik kook af, kookte af, heb afgekookt), b. w. Afzieden. *Faire une décoction; faire bouillir.*

Afkoking, v. *Cuisson; décoction*, f.

Afkomeling (-en), m. *en* v. *Descendant*, m.; *descendante*, f. —en. *Descendants*, m. pl.; *postérité*, f.

Afkomen (ik kwam af, ben afgekomen), b. *en* o. w. Afgaen. *Descendre.* Eene rivier —. *Descendre une rivière.* —, o. w. Spruiten. *Être issu*, *tirer son origine de.* Uit edelen stam —. *Être issu d'une famille noble.* —, zich uit eene zwarigheid trekken. *Se tirer d'affaire*, *se débarrasser de.* Hoe zal hy van die zaek —? *Comment se tirera-t-il de cette affaire?* —, het leven uit gevaer brengen. *Se sauver.* Op den vyand —. *Marcher* ou *s'avancer vers l'ennemi.* —, voortkomen (spr. van woorden). *Dériver*, *venir de.* Dat woord komt af van 't latyn. *Ce mot dérive du latin.*

Afkomend, b. n. Afdalend. *Descendant.*

Afkoming, v. Afdaling. *Action de descendre; descente; venue*, f.

Afkomst, v. Geslacht. *Origine; source; race; famille; extraction; naissance*, f. — (van een woord). *Racine* (*d'un mot*). f.

Afkomstig, b. n. Voortgekomen, gesproten. *Originaire; issu; descendant.* — zyn. *Descendre; dériver.*

Afkondigen (ik kondigde af, heb afgekondigd), b. w. *Annoncer; publier; proclamer; promulguer; déclarer.* Een huwelyk —. *Annoncer un mariage.* Den vrede —. *Publier la paix.*

Afkondiger (-s), m. *Celui qui annonce*, *qui publie.*

Afkondiging (-en), v. *Annonce; publication; proclamation; promulgation; déclaration*, f.

Afkonnen, o. w. zie Afkunnen.

Afkooken enz. zie Afkoken enz.

Afkooksel (-s), o. Afziedsel. *Décoction*, f.

Afkoomen enz. zie Afkomen enz.

Afkoop, m. *Achat; rachat; remboursement*, m.

Afkoopbaer, b. n. *Rachetable; rédimible.*

Afkoopen (ik kocht af, heb afgekocht), b. w. Van iemand koopen. *Acheter.* —, vrykoopen. *Racheter.*

Afkooper (-s), m. *Acheteur*, m.; *celui qui rachète.*

Afkooping, v. zie Afkoop.

Afkorsten (ik korstte af, heb afgekorst), b. w. Ontkorsten. *Écroûter*, *ôter la croûte.*

Afkorstig, b. n. — brood. *Pain dont la croûte ne tient pas à la mie.*

Afkorten (ik kortte af, heb afgekort), b. w. Korter maken. *Raccourcir; abréger; rogner.* Eene rede —. *Abréger un discours.* De ooren van een peerd —. *Couper l'extrémité des oreilles d'un cheval.* —, aftrekken, verminderen. *Retrancher; rabattre; défalquer; déduire.* Iemand van zyne huer iets —. *Rogner les gages à quelqu'un.*

Afkortend, b. n. *Abréviatif.*

Afkorter (-s), m. *Celui qui raccourcit; qui rabat; abréviateur*, m.

Afkorting (-en), v. Het korter maken, verkorting. *Raccourcissement; abrégement; retranchement*, m. —, aftrekking. *Déduction; défalcation*, f.; *rabais; escompte*, m.

Afkortsel, o. Afsnydsel. *Rognure; retaille*, f.

Afkrabbelen, b. w. zie Afkrabben.

Afkrabben (ik krabde af, heb afgekrabd), b. w. *Enlever en raclant* ou *en grattant.*

Afkrabber (-s), m. *Celui qui enlève en raclant* ou *en grattant.*

Afkrabbing, v. *Action d'enlever en raclant* ou *en grattant*, f.

Afkrassen (ik kraste af, heb afgekrast), b. w. *Oter en grattant.*

Afkrasser (-s), m. *Celui qui ôte en grattant.*

Afkrassing, v. *Action d'ôter en grattant*, f.

Afkruimelen (ik kruimelde af, heb afgekruimeld), b. w. *Émietter; émier.*

Afkruipen (ik kroop af, ben afgekropen), o. w. *Descendre en rampant; descendre sur ses mains et sur ses pieds.*

Afkrygen (ik kreeg af, heb afgekregen), b. w. Wegnemen, afnemen. *Oter; descendre quelque chose.* De vlekken —. *Oter les taches.* —, gedaen krygen, ten einde brengen. *Finir; achever; terminer.*

Afkunnen (ik kon *of* konde af, heb afgekonnen), o. w. Afkonnen. *Pouvoir se défaire* ou *se débarrasser de quelque chose; pouvoir être rabattu* ou *ôté.* 'Er kan geene letter af. *On n'en peut ôter aucune lettre.* Er kunnen maer twee stuivers af. *On n'en peut déduire que deux sous.*

Afkussen (ik kuste af, heb afgekust), b. w. *Oter à force de baiser.* —, zich door eenen kus verzoenen. *Faire la paix par un baiser.*

Afkyken (ik keek af, heb afgekeken), b. w. Afzien. *Observer; apprendre en voyant faire.*

Afkyker (-s), m. *Celui qui observe; qui apprend en voyant faire.*

Afkyking, v. *Action d'observer, d'apprendre en voyant faire*, f.

Aflachen (zich), ik lachte my af, heb my afgelachen), wed. w. *Se fatiguer à force de rire.*

Afladen (ik laed af, laedde af, heb afgeladen), b. w. Ontladen. *Décharger.* Een schip —. *Décharger un navire.* —, geheel laden. *Charger entièrement.* Dit schip is afgeladen. *Ce navire est entièrement chargé.*

Aflader (-s), m. *Déchargeur*, m.

Aflading, v. Het afladen. *Décharge*, f.; *déchargement*, m.

Aflaet (-aten), m. Vergiffenis. *Indulgence; rémission des péchés*, f. Volle —. *Indulgence plénière.* — geven, verleenen. *Donner, accorder des indulgences.* Den aflaet verdienen. *Gagner les indulgences.*

Aflaetbrief (-ven), m. *Bulle d'indulgence*, f.

Aflaetkraem (-amen). *Commerce illicite d'indulgences*, m.

Aflaetkramer (-s), m. *Celui qui fait un commerce illicite d'indulgences.*

Aflaetprediker (-s), m. *Prédicateur qui annonce les indulgences*, m.

Aflag. *zie* Afliggen.

Aflangen (ik langde af, heb afgelangd), b. w. Afreiken. *Prendre quelque chose en haut pour le donner à quelqu'un; donner; remettre.*

Aflanger (-s), m. *Celui qui donne; qui remet.*

Aflanging, v. *Action de donner, de remettre*, f.

Aflaten (ik laet af, liet af, heb afgelaten), b. en o. w. Nederlaten. *Descendre, faire descendre; affaler.* —, nalaten, ophouden. *Cesser; discontinuer; quitter.* Eenen gespannen boog —. *Relâcher ou détendre un arc.* Wyn —. *Tirer du vin.* Eenen vyver —. *Faire écouler l'eau d'un étang.*

Aflatend, b. n. Afgaende. *Intermittent.* —e koorts. *Fièvre intermittente.*

Aflating, v. Neêrlating. *Action de descendre quelque chose; descente*, f. —, tusschenpoozing, uitscheiding. *Discontinuation; cessation; intermission*, f. — (van het water). *Écoulement*, m.

Afleenen (ik leende af, heb afgeleend), b. w. Afborgen. *Emprunter à quelqu'un.* Iemand geld —. *Emprunter de l'argent à quelqu'un.*

Afleener (-s), m. *Emprunteur*, m.

Afleening, v. *Emprunt*, m.

Afleenster (-s), v. *Emprunteuse*, f.

Afleeren (ik leerde af, heb afgeleerd), b. w. Afwennen. *Désaccoutumer.* Ik zal het hem —. *Je l'en désaccoutumerai.* —, leeren. *Apprendre quelque chose en le voyant faire.*

Afleering, v. *Action de désaccoutumer, d'apprendre quelque chose en le voyant faire*, f.

Aflegbaer, b. n. Losbaer. *Remboursable; amortissable.*

Afleggen (ik legde (leide) af, heb afgelegd (afgeleid), b. w. Nederleggen; niet meer dragen. *Mettre quelque chose bas; déposer; ôter; quitter; se défaire de.* De wapenen —. *Mettre bas les armes.* Den rouw —. *Quitter le deuil.* Een kleed —. *Quitter un habit.* De kinderschoenen —. *Sortir de l'enfance.* Eenen eed —. *Prêter serment.* Zyne bediening —. *Se démettre de son emploi.* Een bezoek —. *Rendre visite.* Eene reis —. *Faire un voyage.* Eene schuld —. *Acquitter une dette.* Eene rente —. *Amortir, éteindre, ou rembourser une rente.* Zyne pligten by iemand —. *Rendre ses devoirs à quelqu'un.* Rekening —. *Rendre compte.* Het —. *Mourir.* Hy heeft het afgeleid. *Il est mort.* —, o. w. *zie* Afliggen.

Aflegger (-s), m. *Celui qui dépose quelque chose.* —, loot. *Bouture, marcotte*, f. —, hetgeen niet meer gebruikt wordt. *Ce qui ne sert plus.*

Afleggertje (-s), o. *Ce qui ne sert plus.*

Aflegging, v. Nederlegging. *Action de mettre quelque chose bas*, f. — van den eed. *Prestation de serment*, f. — van een ambt. *Démission*, f. — van penningen. *Remboursement*, m.

Aflegster (-s), v. *Celle qui dépose quelque chose.*

Afleiden (ik leidde af, heb afgeleid), b. w. Van boven leiden. *Conduire en bas; faire descendre.* —, afkeeren. *Détourner.* Den loop van eene rivier —. *Détourner le cours d'une rivière.* —, doen verdwalen. *Dérouter.* —, (spr. van woorden). *Dériver* (t. de gramm.). Een woord van het grieksch —. *Dériver un mot du grec.*

Afleidend, b. n. *Dérivatif* (méd.).

Afleider (-s), m. *Celui qui conduit en bas; qui détourne; qui dérive.* —, donderscherm. *Paratonnerre; conducteur*, m. —, ontlastplaets. *Déversoir*, m.

Afleiding (-en), v. Het afleiden. *Action de conduire en bas; action de détourner; dérivation*, f. — van woorden. *Dérivation*, f.

Afleidkunde (z. mv.), v. *Dérivation, science de dérivation*, f.

Aflekken (ik lekte af, heb afgelekt), b. w. Aflikken. *Enlever en léchant; lécher.* Eene schotel —. *Lécher un plat.* —, o. w. (het lekte af, is afgelekt). Afdruipen. *Dégoutter, couler ou tomber goutte à goutte.*

Aflekkend, b. n. *Dégouttant.*

Aflekking, v. Aflikking. *Action de lécher*, f. —, afdruiping. *Action de dégoutter*, f.

Afleveraer (-s), m. *Fournisseur*, m.; *celui qui livre, qui envoie.*

Afleveren (ik leverde af, heb afgeleverd), b. w. Overleveren, behandigen. *Livrer; délivrer; donner; fournir; envoyer.*

Afleverer, m. *zie* Afleveraer.

Aflevering (-en), v. *Livraison; fourniture*, f.; *envoi*, m.

Aflezen (ik lees af, las af, heb afgelezen), b. w. Afplukken. *Cueillir.* —, afkondigen. *Publier, promulguer.*

Aflezer (-s), m. Afplukker. *Celui qui cueille;* —, afkondiger. *Celui qui publie à haute voix; lecteur*, m.

Aflezing (-en), v. Afplukking. *Action de cueillir*, f. —, afkondiging. *Publication; promulgation; lecture*, f.

Afliep. *zie* Afloopen.

Afliet. *zie* Aflaten.

Afliggen (ik lag af, heb afgelegen), o. w. Afgelegen zyn. *Être éloigné de; être distant.*

Afligging (z. mv.), v. *Distance*, f.

Afligten (ik ligtte af, heb afgeligt), b. w. Afnemen, wegnemen. *Séparer en levant; lever; ôter* (fig.). De schellen van de oogen —. *Dessiller les yeux.*

Afligter (-s), m. *Celui qui lève, qui ôte.*

Afligting, v. *Action de lever, d'ôter*, f.

Aflikken (ik likte af, heb afgelikt), b. w. Aflekken. *Enlever en léchant; lécher.*

Aflikker (-s), m. *Celui qui lèche.*
Aflikking, v. *Action de lécher*, f.
Afloerder (-s), m. *Celui qui épie, qui guette, guetteur*, m.
Afloeren (ik loerde af, heb afgeloerd), b. w. Bespieden. *Épier; guetter.*
Afloerer, m. zie Afloerder.
Afloering, v. *Action d'épier, de guetter*, f.
Aflokken (ik lokte af, heb afgelokt), b. w. *Attirer par ruse* ou *par flatterie; escroquer.* Iemand geld —. *Escroquer de l'argent à quelqu'un.* Iemand van den regten weg —. *Détourner quelqu'un de la droite voie.*
Aflokker (-s), m. *Celui qui attire par ruse* ou *par flatterie; escroc*, m.
Aflokking (-en), v. *Action d'attirer par ruse* ou *par flatterie; escroquerie*, f.
Afloođen (ik loodde af, heb afgelood), b. w. Met het paslood afmeten. *Plomber, aligner avec le plomb.*
Afloop (-en), m. Het afloopen. *Descente*, f. — van het water. *Écoulement des eaux.* —, schuinsche afgang. *Pente*, f. —, ebbe. *Reflux*, m.
Afloopen (ik liep af, heb, ben afgeloopen), o. w. Naer beneden loopen. *Courir en bas; descendre.* — (van water spr.). *S'écouler, découler.* Het water loopt af. *L'eau baisse.* Het ty *of* gety loopt af. *La marée baisse.* Een schip laten —. *Lancer un vaisseau.* —, afslaen, in prys dalen. *Baisser, diminuer de prix.* De granen loopen af. *Les grains baissent.* —, uitval *of* uitslag hebben. *Finir, se terminer.* Hoe is die zaek afgeloopen? *Comment s'est terminée cette affaire?* Het zal slecht met hem —. *Il se tirera mal d'affaire.* Wel —. *Réussir.* Het uerwerk is afgeloopen. *L'horloge n'est pas remontée.* Myn glas *of* myn leven is afgeloopen. *Je suis au bout de ma carrière.* —, b. w. (met *hebben*). Verslyten. *User en courant.* Zyne schoenen —. *User ses souliers.* —, verwoesten. *Ravager, piller.* Een land —. *Ravager un pays.* Het —. zie Aflooping.
Aflooper (-s), m. *Celui qui court en bas; qui use en courant; ravageur*, m.
Aflooping, v. Het afloopen. *Action de courir en bas; descente*, f. — (van het water). *Écoulement*, m. —, ebbe. *Reflux*, m. —, verwoesting. *Pillage; ravage*, m.; *ruine*, f.
Afloopster (-s), v. *Celle qui court en bas; qui use en courant; qui ravage.*
Aflorsen, b. w. zie Afleenen.
Aflosbaer, b. n. *Amortissable; remboursable.*
Aflossen (ik loste af, heb afgelost), b. w. Vervangen, iemands plaets vervullen. *Remplacer quelqu'un; relayer; relever (la garde).* Eene schildwacht —. *Relever une sentinelle.* —, afleggen. *Rembourser; amortir.* Eene rente —. *Amortir* ou *éteindre une rente.* Eenen pand —. *Retirer un gage.* Het geschut —. *Tirer le canon.* Het —. zie Aflossing.
Aflosser (-s), m. *Celui qui remplace; qui rembourse; qui décharge (un canon etc.).*
Aflossing (-en), v. Het aflossen. *Action de remplacer, de relever (la garde)*, f. —, aflegging. *Amortissement; remboursement; rachat*, m.
Aflossingskas (-ssen), v. *Caisse d'amortissement*, f.
Afluisteren (ik luisterde af, heb afgeluisterd), b. w. *Écouter les discours de quelqu'un; être aux écoutes.*
Afluizen (ik luisde af, heb afgeluisd), b. w. (gem). Listiglyk ontnemen. *Filouter; escroquer; escamoter.* —, luizen vangen. *Épouiller.*
Aflyvig, b. n. Dood. *Mort, décédé, défunt.* — worden. *Mourir, décéder.* — maken. *Tuer.*
Aflyvigheid (z. mv.), v. Dood. *Mort*, f.; *décès, trépas*, m. Na des vaders —. *Après la mort du père.*
Afmaeijen (ik maeide af, heb afgemaeid), b. w. *Faucher; moissonner.* Het gras —. *Faucher l'herbe.* De dood maeit alles af. *La mort fauche tout.* Het gras voor iemands voeten —. *Couper l'herbe sous le pied à quelqu'un, le supplanter.*
Afmaeijer (-s), m. *Faucheur*, m.
Afmaeijing, v. *Fauchage*, m.
Afmaken (ik maek af, maekte af, heb afgemaekt), b. w. Voltrekken, volbrengen. *Achever, terminer, finir.* Eene zaek —. *Terminer une affaire.* Zich van iemand *of* van iets —. *Se défaire, se débarrasser de quelqu'un ou de quelque chose.*
Afmaker (-s), m. *Celui qui acèhve, qui termine.*
Afmaking (-en), v. Voltrekking, volbrenging. *Achèvement*, m. — (van een geschil). *Accommodement*, m.
Afmalen (ik mael af, maelde af, heb afgemaeld), b. w. afschilderen. *Dépeindre; décrire.*
Afmalen (ik mael af, maelde af, heb afgemalen), b. w. *Moudre entièrement.* —, o. w. *Finir de moudre.*
Afmaler (-s), m. *Celui qui dépeint, qui décrit.*
Afmaling (-en), v. *Description, peinture*, f.
Afmanen (ik maen af, maende af, heb afgemaend), b. w. Afraden. *Déconseiller, détourner, dissuader.* Iemand van het kwade —. *Détourner quelqu'un du mal.*
Afmaner (-s), m. *Celui qui déconseille, qui détourne.*
Afmaning (-en), v. *Dissuasion*, f.
Afmarsch, v. *Marche; retraite*, f.
Afmartelaer (-s), m. *Celui qui martyrise.*
Afmartelen (ik martelde af, heb afgemarteld), b. w. *Martyriser, tourmenter cruellement.*
Afmarteler, m. zie Afmartelaer.
Afmarteling (-en), v. *Martyre, tourment*, m.
Afmatten (ik mattede af, heb afgemat), b. w. Vermoeijen. *Fatiguer, lasser; outrer; harasser; harceler; épuiser.* Het krygsvolk is afgemat. *Les troupes sont harassées.* — (door boetpleging). *Macérer, mortifier.*
Afmatter (-s), m. *Celui qui fatigue, qui lasse.*
Afmatting, v. Vermoeidheid. *Fatigue; lassitude*, f. —, lyfkastyding. *Macération, mortification*, f.
Afmelken (ik molk af, heb afgemolken), b. *en* o. w. *Finir de traire;* (fig.) *obtenir par importunité.*
Afmennen (ik mende af, heb afgemend), b. w. Afjagen, afryden. *Surmener, estrapasser.* Een peerd —. *Surmener un cheval, l'excéder de fatigue.*
Afmenner (-s), m. *Celui qui surmène.*
Afmenning, v. *Action de surmener*, f.
Afmergelen (ik mergelde af, heb afgemergeld), b. w. *Harasser, épuiser de fatigue.*
Afmergeler (-s), m. *Celui qui harasse, qui épuise de fatigue.*
Afmergeling, v. *Épuisement*, m.
Afmeten (ik meet af, mat af, heb afgemeten), b. w. *Mesurer; arpenter.* Een vers — *Scander un vers.* — (fig.). Gissen. *Conjecturer; juger.*
Afmeter (-s), m. *Mesureur; arpenteur*, m.
Afmeting (-en), v. *Mesurage; arpentage*, m.; *mesure*, f.

Afmetselen (ik metselde af, heb afgemetseld), b. w. *Maçonner entièrement.* —, o. w. *Finir de maçonner.*
Afmikken (ik mikte af, heb afgemikt), b. w. *Mesurer des yeux, mirer, viser.*
Afmolmen (ik molmde af, heb afgemolmd), o. w. Wormstekig worden. *Se vermouler; être vermoulu.*
Afmolming, v. *Vermoulure*, f.
Afmuren (ik muer af, muerde af, heb afgemuerd), b. w. Met eenen muer afschieten. *Séparer par un mur.* —, bemuren. *Environner de murailles.*
Afnaeijen (ik naeide af, heb afgenaeid), b. w. *Achever de coudre.*
Afnemen (ik neem af, nam af, heb afgenomen), b. w. Wegnemen. *Oter.* Zynen hoed —. *Oter son chapeau, se découvrir.* De kaerten —. *Couper les cartes.* —. ontnemen. *Enlever; prendre; ravir.* Met geweld —. *Enlever de force.* Iemand zyne vryheid —. *Ravir la liberté à quelqu'un.* —, korter maken. *Accourcir, raccourcir.* —, gissen. *Juger; conjecturer.* Daer uit kon ik — dat... *De là je pus juger que...* Iets wel *of* kwalyk —. *Prendre quelque chose en bonne ou en mauvaise part.* —, laten doen. *Faire faire.* Den eed —. *Recevoir le serment.* —, laten betalen. *Faire payer.* —, bevryden. *Décharger, délivrer.* —, o. w. (met zyn). Verminderen, vervallen. *Diminuer; décroître; s'affaiblir; déchoir; décliner; dépérir.* De koorts neemt af. *La fièvre diminue.* De dagen nemen aenmerkelyk af. *Les jours diminuent considérablement.* Het —. zie Afneming.
Afnemer (-s), m. *Celui qui ôte, qui enlève etc.*
Afneming, v. Het afnemen. *Action d'ôter, d'enlever*, f. — der kaert. *Coupe* (t. de jeu). f. —, vermindering. verval. *Diminution; décadence*, f.; *déclin; décroissement; dépérissement*, m. — der maen. *Déclin de la lune.* — van eene ziekte. *Déclin d'une maladie.*
Afneuzen (ik neusde af, heb afgeneusd), b. w. *Épier, guetter.*
Afneuzer (-s), m. *Celui qui épie, qui guette.*
Afneuzing, v. *Action d'épier, de guetter*, f.
Afnypen (ik neep af, heb afgenepen), b. w. Afknypen. *Enlever en pinçant, en serrant; arracher; emporter.*
Afnyper (-s), m. *Celui qui enlève en pinçant; qui emporte.*
Afnyping, v. *Action d'enlever en pinçant, d'emporter*, f.
Afoogen (ik oogde af, heb afgeoogd), b. w. *Suivre de l'œil, observer des yeux.*
Afooging, v. *Action d'observer des yeux*, f.
Afoogsten (ik oogstte af, heb afgeoogst), b. w. *Moissonner tout.*
Afpachten (ik pachtte af, heb afgepacht), b. w. *Affermer; prendre à ferme.*
Afpachting, v. *Action de prendre à ferme*, f.
Afpakken (ik pakte af, heb afgepakt), b. w. *Décharger; dépaqueter.*
Afpalen (ik pael af, paelde af, heb afgepaeld), b. w. Met palen afscheiden. *Borner; séparer par des bornes; délimiter.*
Afpaler (-s), m. *Celui qui borne, qui sépare.*
Afpaling (-en), v. *Action de borner*, f.; *bornes, limites*, f. pl.
Afpandbaer, b. n. } *Exploitable* (t. de prat.).
Afpandelyk, b. n. }
Afpanden (ik pandde af, heb afgepand), b. w. *Exploiter, exécuter* (t. de prat.).

Afpander (-s), m. *Huissier exploitant* (t. de prat.), m.
Afpanding, v. *Exploit*, m.; *exécution* (t. de prat.), f.
Afpassen (ik paste af, heb afgepast), b. w. Afmeten. *Mesurer; compasser; ajuster.*
Afpasser (-s), m. Afmeter. *Mesureur*, m.; *celui qui compasse, qui ajuste.*
Afpassing, v. Afmeting. *Action de compasser, d'ajuster*, f.; *compassement*, m.; *mesure*, f.; *mesurage*, m.
Afpeilen (ik peilde af, heb afgepeild), b. w. *Sonder.*
Afpeinzen (zich), ik peinsde my af, heb my afgepeinsd), wed. w. *S'exténuer ou s'affaiblir par des méditations.*
Afpellen (ik pelde af, heb afgepeld), b. w. *Monder; peler; écosser; écaler.* Gerst —. *Monder de l'orge.*
Afpeller (-s), m. *Écosseur*, m.; *celui qui écale.*
Afpelling, v. *Action de monder, de peler, d'écosser, d'écaler*, f.
Afpelsel, o. *Pelure*, f.
Afperken (ik perkte af, heb afgeperkt), b. w. *Parquer; espacer; limiter; séparer.*
Afperker (-s), m. *Celui qui espace, qui sépare.*
Afperking (-en), v. *Séparation*, f.
Afpersen (ik perste af, heb afgeperst), b. w. Afprangen. *Extorquer.* Iemand veel geld —. *Extorquer beaucoup d'argent à quelqu'un.*
Afperser (-s), m. Knevelaer. *Celui qui extorque, concussionnaire, exacteur*, m.
Afpersing (-en), v. Het afpersen. *Extorsion; concussion; exaction*, f.
Afpeuteren (ik peuterde af, heb afgepeuterd), b. w. *Oter en grattant avec les doigts.*
Afpikken (ik pikte af, heb afgepikt), b. w. *Enlever à coups de bec.*
Afplakken (ik plakte af, heb afgeplakt), b. w. *Coller entièrement.*
Afpleiten (ik pleitte af, heb afgepleit), b. w. *Délivrer en plaidant.* —, o. w. *Finir de plaider.*
Afploegen (ik ploegde af, heb afgeploegd), b. en o. w. *Labourer jusqu'à la fin; achever de labourer.*
Afplooijen (ik plooide af, heb afgeplooid), b. en o. w. *Finir de plier.*
Afpluizen (ik ploos af, heb afgeplozen), b. w. *Enlever en grattant avec les doigts.*
Afpluizer (-s), m. *Celui qui enlève en grattant avec les doigts.*
Afpluizing, v. *Action d'enlever en grattant avec les doigts*, f.
Afplukken (ik plukte af, heb afgeplukt), b. w. Plukken. *Cueillir.* Vruchten —. *Cueillir des fruits.* —. ontpluimen. *Plumer.*
Afplukker (-s), m. *Celui qui cueille; qui plume.*
Afplukking, v. *Action de cueillir, de plumer*, f.; *cueillage*, m.
Afplukster (-s), v. *Celle qui cueille; qui plume.*
Afprachen (ik prachte af, heb afgepracht), b. w. *Obtenir en mendiant.*
Afpracher (-s), m. *Celui qui obtient en mendiant*, f.
Afpraching, v. *Action d'obtenir en mendiant*, f.
Afprachster (-s), v. *Celle qui obtient en mendiant.*
Afpraten (ik praet af, praette af, heb afgepraet), b. w. *Dissuader en causant.* —, o. w. *Finir de causer.*
Afprating, v. *Action de dissuader en causant*, f.
Afpreken (ik preek af, preekte af, heb afgepreekt), b. w. Afraden. *Déconseiller, détourner de.* —, o. w. *Finir de prêcher.*

Afpunten (ik puntte af, heb afgepunt), b. w. De punt afbreken. *Épointer, ôter la pointe.*
Afpunter (-s), m. *Celui qui épointe.*
Afpunting (-en), v. *Action d'épointer*, f.
Afpynen (zich), ik pynde my af, heb my afgepynd), wed. w. *Se tourmenter.*
Afraden (ik raed af, ried (raedde) af, heb afgeraden), b. w. Ontraden. *Déconseiller, dissuader, détourner de.* Ik heb hem dat afgeraden. *Je le lui ai déconseillé; je l'en ai détourné.*
Afrader (-s), m. *Celui qui déconseille, qui dissuade.*
Afrading (-en), v. *Action de déconseiller; dissuasion*, f.
Afraedster (-s), v. *Celle qui déconseille.*
Afraken (ik raek af, raekte af, ben afgeraekt), o. w. Afkomen. *Se sauver de; se tirer de; se défaire de; échapper; s'écarter de.* Van den weg —. *S'écarter du chemin.* Van zyn stuk —. *S'écarter de son sujet.*
Afraking, v. *Action de s'écarter, de s'échapper*, f.
Afranden (ik randde af, heb afgerand), b. w. *Oter ou diminuer le bord de quelque chose; rogner.*
Afrander (s-), m. *Celui qui ôte* ou *qui diminue le bord de quelque chose.*
Afranding, v. *Action d'ôter* ou *de diminuer le bord de quelque chose*, f.
Afranselen (ik ranselde af, heb afgeranseld), b. w. *Rosser, étriller.*
Afraspen (ik raspte af, heb afgeraspt), b. w. *Enlever avec la râpe, râper.*
Afrasper (-s), m. *Celui qui enlève avec la râpe.*
Afrasping, v. *Action d'enlever avec la râpe*, f.
Afraspsel, o. *Râpure*, f.
Afreepen (ik reepte af, heb afgereept), b. w. (fam.). *Arracher par bandes; user sans ménagement.*
Afregenen (het regende af, heeft afgeregend), onp. w. *Cesser de pleuvoir.*
Afregtbaer, b. n. } Leerzaem. *Docile; facile à*
Afregtelyk, b. n. } *dresser.*
Afregten (ik regtte af, heb afgeregt), b. w. Oefenen, bekwaem maken. *Dresser; former; exercer; instruire; façonner.* Een peerd —. *Dresser un cheval.* Eenen valk —. *Affaiter un faucon.*
Afregter (-s), m. *Celui qui dresse, qui instruit, qui façonne.*
Afregting, v. *Action de dresser, d'instruire, de façonner*, f.
Afreiken (ik reikte af, heb afgereikt), b. w. *Prendre quelque chose en haut pour le donner à quelqu'un; donner; remettre.*
Afreis, v. Vertrek. *Départ*, m.
Afreizen (ik reisde af, ben afgereisd), o. w. Vertrekken. *Partir, se mettre en voyage.*
Afrekenen (ik rekende af, heb afgerekend), b. w. Eene rekening effenen. *Liquider, régler* (*un compte*). —, van eene rekening aftrekken. *Décompter, déduire, rabattre, défalquer.*
Afrekening (-en), v. Het effenen van eene rekening. *Liquidation*, f.; *solde*, m. —, aftrekking. *Décompte*, m.; *déduction, défalcation*, f.
Afrennen (ik rende af, ben afgerend), o. w. *S'éloigner en courant vite* ou *en galopant.* —, b. w. (met *hebben*). *Perdre en courant vite* ou *en galopant.* Zich —. *Se fatiguer en courant vite.*
Africa enz. *zie* Afrika enz.
Afrigten enz. *zie* Afregten enz.
Afrika, o. *Afrique*, f.
Afrikaen (-anen), m. *Africain*, m. — (bloem). *OEillet d'Inde*, m.
Afrikaensch, b. n. *Africain, qui est d'Afrique.*
Afrikaensche (-n), v. *Africaine*, f.
Afroeijen (ik roeide af, ben afgeroeid), o. w. *S'éloigner à force de rames.* —, b. w. (met *hebben*). *Éloigner en ramant.* Zich —. *Se fatiguer en ramant.*
Afroep, m. *Appel*, m.
Afroepen (ik riep af, heb afgeroepen), b. w. Beneden roepen, van boven roepen. *Appeler quelqu'un pour le faire descendre.* —, afkondigen. *Publier, proclamer, annoncer.*
Afroeper (-s), m. *Celui qui appelle quelqu'un pour le faire descendre; qui publie, qui proclame.*
Afroeping (-en), v. Het afroepen. *Action d'appeler quelqu'un pour le faire descendre.* —, afkondiging. *Publication, proclamation, annonce*, f.
Afroesten (het roestte af, is afgeroest), o. w. Door roest afgescheiden worden. *Se détacher par la rouille.*
Afroffelen (ik roffelde af, heb afgeroffeld), b. w. *Raboter grossièrement;* (fig.) *travailler grossièrement et à la hâte.*
Afrollen (ik rolde af, heb afgerold), b. w. Naer beneden rollen. *Rouler du haut en bas.* —, ontrollen. *Dérouler.* —, o. w. (met *zyn*). Al rollende afvallen. *Tomber en roulant.*
Afroller (-s), m. *Celui qui roule du haut en bas.*
Afrolling, v. *Action de rouler du haut en bas, roulade*, f.
Afronden (ik rondde af, heb afgerond), b. w. Rond snyden. *Arrondir, couper en rond.*
Afronder (-s), m. *Celui qui arrondit.*
Afronding, v. *Action d'arrondir*, f.; *arrondissement; délardement*, m.
Afrooven (ik roofde af, heb afgeroofd), b. w. *Voler, piller.*
Afrossen (ik roste af, heb afgerost), b. w. (gem.). Afslaen. *Rosser; battre; étriller.*
Afrossing, v. *Action de rosser, de battre*, f.
Afrotten (ik rottede af, ben afgerot), o. w. Door verrotting afgescheiden worden. *Se détacher par la pourriture.*
Afrotting, v. *Action de se détacher par la pourriture*, f.
Afruilen (ik ruilde af, heb afgeruild), b. w. *Échanger; troquer.*
Afruiten (ik ruitte af, heb afgeruit), b. w. *Craticuler* (t. de peint.).
Afrukken (ik rukte af, heb afgerukt), b. w. Met geweld aftrekken. *Arracher, ôter par force.*
Afrukker (-s), m. *Celui qui arrache.*
Afrukking, v. *Action d'arracher*, f.; *arrachement*, m.
Afryden (ik reed af, heb, ben afgereden), b. *en* o. w. Naer beneden ryden. *Descendre à cheval* ou *en voiture.* Eenen berg —. *Descendre une montagne.* —, door ryden vermoeijen. *Harasser; estrapasser; surmener.* Een peerd den bek —. *Harasser* ou *surmener un cheval.* —, vertrekken. *Partir à cheval* ou *en voiture.* De postwagen rydt ten vier uren af. *La diligence part à quatre heures.* Hy is vroeg afgereden. *Il est parti de bonne heure.*
Afryder (-s), m. *Celui qui descend* ou *part à cheval* ou *en voiture.*
Afrygen (ik reeg af, heb afgeregen), b. w. *Défiler, défaire ce qui est enfilé.*
Afryger (-s), m. *Celui qui défait ce qui est enfilé.*
Afryging, v. *Action de défaire ce qui est enfilé*, f.

Afryten (ik reet af, heb afgereten), b. w. Afscheuren. *Arracher; déchirer.*
Afryter (-s), m. *Celui qui arrache, qui déchire.*
Afryting, v. Afscheuring. *Action d'arracher, de déchirer*, f.
Afryzen (ik rees af, ben afgerezen), o. w. *Se lever.*
Afsabelen (ik sabelde af, heb afgesabeld), b. w. *Couper ou trancher avec un sabre.*
Afsabeler (-s), m. *Celui qui coupe avec un sabre.*
Afsabeling, v. *Action de couper avec un sabre*, f.
Afschaduwen (ik schaduwde af, heb afgeschaduwd), b. w. Schaduwen, diepen. *Ombrer.* — , verbeelden. *Figurer; représenter.*
Afschaduwer (-s), m. *Celui qui ombre; qui représente.*
Afschaduwing, v. Het schaduwen *of* diepen. *Ombre (dans un tableau)*, f. — , verbeelding. *Figure*, f.; *type*, m.
Afschaefsel, o. Afschrabsel. *Raclure*, f.; *copeau*, m.; *écharnure*, f.
Afschaffen (ik schafte af, heb afgeschaft), b. w. Te niet doen. *Abolir; abroger; casser; supprimer; retrancher; annuler.* Eene gewoonte —. *Abolir une coutume.* Eene wet —. *Abroger une loi.* Een misbruik —. *Retrancher un abus.* Het —. *zie* Afschaffing.
Afschaffer (-s), m. *Celui qui abolit, qui supprime.*
Afschaffing, v. Vernietiging. *Abolition; abrogation; suppression; annulation*, f.; *retranchement*, m.
Afschaken (ik schaek af, schaekte af, heb afgeschaekt), b. w. (schippers w.). Neêrlaten, stryken. *Affaler* (t. de mar.).
Afschampen (ik schampte af, ben afgeschampt), o. w. Niet wel raken. *Toucher légèrement et glisser; effleurer; friser.* De slag schampte op mynen arm af. *Le coup m'effleura le bras.* —, uitglyden. *Glisser.*
Afschamping, v. *Action d'effleurer*, f.
Afschansen (ik schanste af, heb afgeschanst), b. w. Beschansen. *Entourer de retranchements; fortifier.*
Afschansing (-en), v. *Retranchement*, m.; *fortification; circonvallation*, f.
Afschaven (ik schaef af, schaefde af, heb afgeschaefd), b. w. Schaven. *Raboter; ratisser; racler.* Het vel van zynen vinger —. *S'écorcher le doigt.* — (huidevetters w.). *Drayer.*
Afschaving, v. *Action de raboter, de racler; écorchure*, f.
Afscheerder (-s), m. *Tondeur*, m.
Afscheid (z. mv.), o. *Congé; adieu*, m. — nemen. *Prendre congé.* Iemand zyn — geven. *Donner le congé à quelqu'un, le congédier.* —, ontslaging van dienst enz. *Démission*, f.
Afscheidbaer, b. n. *Séparable.*
Afscheidbrief (-ven), m. *Lettre de congé*, f.; *passeport; congé*, m.; *cartouche*, f.
Afscheidelyk, b. n. *Séparable.*
Afscheiden (ik scheidde af, heb afgescheiden), b. w. Afzonderen. *Séparer; détacher; cloisonner; abstraire; mettre à part.* De bokken van de schapen —. *Séparer les boucs d'avec les brebis.* — (scheik.). *Sécréter.* —, o. w. (met *zyn*). Vertrekken. *Se séparer; quitter.* Van iemand —. *Se séparer de quelqu'un, le quitter.* —, eindigen. *Finir.* Het boek scheidt hier af. *Le livre finit ici.*
Afscheider (-s), m. *Celui qui sépare.*
Afscheiding (-en), v. Afzondering. *Séparation; isolation*, f.; *tracé, tracement*, m., *di*[...] f.; *partage*, m. — (scheik.). *Sécrétion*, f.
Afscheidingstreep, v. *Ligne de démarca*[...]
Afscheidingsvaten, o. mv. *Vaisseaux séc*[...] ou *sécréteurs* (chim.), m. pl.
Afscheidmael (-alen), o. *Repas d'adieu*, m[...]
Afscheidmuer (-uren), m. *Mur mitoyen*, [...]
Afscheidredevoering (-en), v. *Discours d'a*[...]
Afscheidsdronk, m. *Coup de l'étrier; vin*[...] *trier*, m.
Afscheidsel (-s), o. *Séparation, cloison*, f.
Afscheidsgehoor (z. mv.), o. *Audience de c*[...]
Afscheidslyn (-en), v. *Ligne séparative*, f[...]
Afscheidsschoot (-oten), m. *Coup de parta*[...]
Afschelferen (ik schelferde af, ben afgesch[...] o. w. Schelferen, afsplyten. *S'écailler*, [...] *ter; s'exfolier.*
Afschelfering, v. *Action de s'écailler; e*[...] *tion*, f.
Afschellen (ik schelde af, heb afgescheld[...] De schel afdoen. *Peler; écorcer; écaler* —. *Écaler des noix.*
Afschenken (ik schonk af, heb afgescho[...] b. w. *Séparer en versant.*
Afschepen (ik scheep af, scheepte af, he[...] scheept), b. w. Te scheep vervoeren. *E*[...] *quer; transporter* ou *expédier par eau.* Iemand —. *Se débarrasser de quelqu'un*
Afscheper (-s), m. *Celui qui expédie par* [...]
Afscheping, v. *Embarquement*, m.; *exp*[...] *par eau*, f.
Afscheppen (ik schepte af, heb afgeschept[...] Al scheppende afdoen. *Oter le dessus d*[...] *quide; écumer.* Het vet —. *Oter la g*[...] *dégraisser.* Den room van de melk —[...] *mer le lait.*
Afscheren (ik scheer af, schoor af, heb af[...] ren), b. w. Scheren. *Tondre; raser.*
Afscherer, m. *zie* Afscheerder.
Afschering, v. *Tonte*, f.
Afschermen (ik schermde af, heb afgesch[...] b. w. Afweren. *Parer (un coup); détourn*[...]
Afschetsel (-s), o. Afschetsing. *Ébauche; e*[...] f.; *crayon*, m.
Afschetsen (ik schetste af, heb afgeschetst[...] *Ébaucher; esquisser; crayonner, trace*[...]
Afschetser (-s), m. *Celui qui ébauche.*
Afschetsing (-en), v. *Ébauche; esquisse*[...] *néation*, f.
Afscheurder (-s), m. *Celui qui déchire;* [...] *sépare de.*
Afscheuren (ik scheurde af, heb afgesch[...] b. w. Afrukken. *Arracher; déchirer.* Z[...] de kerk —. *Se séparer de l'église, faire s*[...]
Afscheuring, v. Afrukking. *Action d'arr*[...] *de déchirer*, f.; *déchirement*, m. —, sch[...] *Schisme*, m.
Afschieten (ik schoot af, heb afgeschoten) Lossen, aflossen. *Décharger* ou *tirer (un à feu); faire une décharge.* Het geschut[...] *rer le canon.* —, afscheiden. *Séparer.* – (met *zyn*). Glyden, uitglyden. *Glisser.*
Afschieter (-s), m. *Celui qui décharge (un à feu), qui sépare.*
Afschieting, v. Het lossen (van het geschu[...] *charge*, f. —, afschutting. *Séparation; c*[...] f. —, uitschuiving. *Glissade*, f.
Afschikken (ik schikte af, heb afgeschikt[...] Afzenden. *Envoyer, dépêcher.*
Afschilderen (ik schilderde af, heb afgeschi[...] b. w. Afmalen. *Peindre; dépeindre; re*[...] *ter; décrire; achever de peindre; fin*[...] *tableau*).

Afschildering (-en), v. *Peinture; description*, f.; *portrait*, m.
Afschilferen enz. *zie* Afschelferen enz.
Afschillen (ik schilde af, heb afgeschild), b. w. *Peler; écorcer; écaler*. Eenen appel —. *Peler une pomme.*
Afschiller (-s), m. *Celui qui pèle, qui écale.*
Afschilling, v. *Action de peler, d'écaler*, f.
Afschitteren, o. w. *zie* Afschynen.
Afschittering, v. *Éclat, brillant*, m.
Afschoppen (ik schopte af, heb afgeschopt), b. w. *Précipiter du haut en bas; chasser* ou *faire descendre à coups de pied.* Eenen koning van den troon —. *Détrôner un roi.*
Afschopper (-s), m. *Celui qui précipite du haut en bas.*
Afschopping, v. *Action de précipiter du haut en bas*, f.
Afschouw, m. *zie* Afschuw.
Afschouwelyk enz. *zie* Afschuwelyk enz.
Afschrabben (ik schrabde af, heb afgeschrabd), b. w. Schrabben, schrapen. *Enlever en raclant, en grattant; racler; ratisser.*
Afschrabber (-s), m. *Celui qui enlève en raclant.*
Afschrabbing, v. *Action d'enlever en raclant*, f.
Afschrabsel (-s), o. *Raclure, ratissure*, f.
Afschrapen (ik schraep af, schraepte af, heb afgeschraept), b. w. *Emporter en raclant, racler.*
Afschraper (-s), m. *Celui qui emporte en raclant.*
Afschrappen enz. *zie* Afschrabben enz.
Afschrift (-en), o. Naschrift. *Copie; expédition*, f. Voor gelykvormig *of* eensluidend —. *Pour copie conforme.*
Afschriftgeld, o. *Droit de copiste*, m.
Afschrik, m. Afgryzen. *Aversion; horreur*, f. Eenen — van iets hebben. *Avoir de l'aversion pour quelque chose.*
Afschrikkelyk, b. n. *zie* Afschuwelyk.
Afschrikken (ik schrikte af, heb afgeschrikt), b. w. Afkeerig maken. *Donner de l'aversion; détourner; rebuter; intimider.*
Afschrikker (-s), m. *Celui qui détourne, qui intimide.*
Afschrikking, v. *Action de détourner, d'intimider*, f.
Afschrobben (ik schrobde af, heb afgeschrobd), b. w. Schoonmaken. *Frotter, nettoyer.*
Afschrobber (-s), m. *Celui qui frotte, qui nettoie.*
Afschrobbing, v. *Action de frotter, de nettoyer*, f.
Afschrobster (-s), v. *Celle qui frotte, qui nettoie.*
Afschroeijen (ik schroeide af, heb afgeschroeid), b. w. Afbranden. *Brûler, enlever en brûlant légèrement.* —, afsnoeijen. *Rogner; ébarber.* Dat stuk is wat afgeschroeid. *Cette pièce est un peu rognée.*
Afschroeven (ik schroefde af, heb afgeschroefd), b. w. *Desserrer une vis; démonter; détacher.*
Afschroever (-s), m. *Celui qui desserre les vis.*
Afschroeving, v. *Action de desserrer les vis*, f.
Afschryven (ik schreef af, heb afgeschreven), b. w. Naschryven, uitschryven. *Copier, transcrire.* —, geheel afschryven. *Achever d'écrire.* —, aftrekken. *Déduire.*
Afschryver (-s), m. *Copiste*, m.
Afschryving, v. Uitschryving. *Action de copier; copie; transcription*, f.
Afschudden (ik schuddede af, heb afgeschud), b. w. *Secouer; faire tomber en secouant.* Het jok —. *Secouer le joug.* Vruchten —. *Faire tomber des fruits.* Ik heb die zaek van mynen hals afgeschud. *Je me suis débarrassé de cette affaire.*
Afschudder (-s), m. *Celui qui secoue.*
Afschudding, v. *Action de secouer*, f.; *secouement* ou *secoûment*, m.
Afschuerder (-s), m. *Celui qui enlève en écurant, écureur*, m.
Afschuijeren (ik schuijerde af, heb afgeschuijerd), b. w. Afborstelen. *Brosser, vergeter.*
Afschuimen (ik schuimde af, heb afgeschuimd), b. w. Het schuim afdoen. *Écumer; despumer.*
Afschuimer (-s), m. *Celui qui écume.*
Afschuiming, v. *Action d'écumer; despumation*, f.
Afschuiven (ik schoof af, heb afgeschoven), b. w. Voortschuiven. *Déplacer; pousser; éloigner d'un endroit en poussant.* (fig.). Iets van zynen hals —. *Se soustraire à quelque chose.* —, o. w. Uitslibberen. *Glisser.*
Afschuiver (-s), m. *Celui qui déplace en poussant.*
Afschuiving, v. *Action de déplacer en poussant*, f.
Afschuren (ik schuer af, schuerde af, heb afgeschuerd), b. w. Schoonmaken. *Écurer; nettoyer; enlever en écurant.*
Afschuring, v. *Action d'enlever en écurant*, f.
Afschutsel (-s), o. *Séparation; cloison*, f.
Afschutten (ik schuttede af, heb afgeschut), b. w. Met een schutsel afscheiden. *Séparer par une cloison.* —, afkeeren. *Repousser, détourner, parer, éviter.* Eenen slag —. *Parer un coup.*
Afschutting, v. *Action de séparer par une cloison; séparation; cloison*, f.
Afschuw (z. mv.), m. *Aversion; horreur*, f.
Afschuwelyk, b. n. Verfoeijelyk. *Abominable; détestable; horrible; affreux, hideux.* —, byw. *Abominablement; détestablement; horriblement; affreusement.*
Afschuwelykheid (-heden), v. *Abomination; horreur; atrocité*, f.
Afschuwen (z. mv.), o. *Aversion; horreur*, f. Een — van iets hebben. *Avoir quelque chose en horreur* ou *en aversion.*
Afschyn, m. *zie* Afschynsel.
Afschynen (ik scheen af, heb afgeschenen), o. w. Afblinken. *Reluire, briller, éclater.*
Afschynsel, o. *Splendeur; lumière*, f.; *éclat*, m.; *réverbération*, f.
Afslaen (ik sla af, sloeg af, heb afgeslagen), b. w. Afschudden, doen afvallen. *Abattre, faire tomber.* Noten —. *Abattre des noix.* Het hoofd —. *Couper* ou *trancher la tête.* —, afweren. *Repousser.* Den vyand —. *Repousser l'ennemi.* —, slagen geven. *Battre, rosser, étriller.* —, op minderen prys stellen. *Diminuer* (*le prix*). Ik kan er niets van —. *Je n'en puis rien rabattre.* —, weigeren. *Refuser.* Iemand zyn verzoek —. *Refuser à quelqu'un sa demande.* —, by den afslag verkoopen. *Vendre au rabais.* —, o. w. (met *zyn*). In prys verminderen. *Diminuer de prix.*
Afslag, m. Weigering. *Refus*, m. —, daling van prys. *Rabais*, m.; *diminution*, f. By den — verkoopen. *Vendre au rabais.*
Afslager (-s), m. Uitroeper. *Vendeur public, crieur*, m.
Afslaven (zich), ik slaef my af, slaefde my af, heb my afgeslaefd), wed. w. *Se fatiguer par un travail continuel et pénible.*
Afslepen (ik sleep af, sleepte af, heb afgesleept), o. w. Naer beneden slepen. *Traîner du haut en bas.* —, door veel slepen verslyten. *User en traînant.*
Afsleper (-s), m. *Celui qui traîne du haut en bas, qui use en traînant.*
Afsleping, v. *Action de traîner du haut en bas, d'user en traînant*, f.

Afslibberen, o. w. *zie* Afglyden.
Afslingeren (ik slingerde af, heb afgeslingerd), b. w. Naer beneden slingeren *of* werpen. *Jeter* ou *lancer en bas en secouant*, *en branlant*. —, o. w. (met *zyn*). Slingerend afvallen. *Tomber* ou *être précipité par une secousse*.
Afslippen (ik slipte af, ben afgeslipt), o. w. *Glisser du haut en bas*.
Afslipping, v. *Action de glisser du haut en bas*, f.
Afslonster (-s), v. *Celle qui fripe*, *qui use* (*ses habits*).
Afslonzen (ik slonsde af, heb afgeslonsd), b. w. (gem.) Afslyten. *Friper*, *user* (*ses habits*).
Afslonzer (-s), m. *Celui qui fripe*, *qui use* (*ses habits*).
Afslonzing, v. *Action de friper*, *d'user* (*ses habits*), f.
Afsloofster (-s), v. *Celle qui se tue à force de travailler*.
Afslooven (zich), ik sloofde my af, heb my afgesloofd), wed. w. *Se tuer à force de travailler*.
Afsloover (-s), m. *Celui qui se tue à force de travailler*.
Afslooving, v. *Action de se tuer à force de travailler*, f.
Afsluipen (ik sloop af, ben afgeslopen), o. w. *S'esquiver*, *s'éloigner doucement*.
Afsluiten (ik sloot af, heb afgesloten), b. w. Sluiten, toesluiten. *Fermer; clore*. Den weg —. *Fermer* ou *barrer le chemin*. —, afzonderen. *Séparer* (*par une cloison* ou *par une haie*). Met eenen muer —. *Séparer par un mur*.
Afsluiting, v. *Action de fermer; clôture; séparation; cloison; barrière; barricade*, f.
Afsluitsel (-s), o. Afschutsel. *Clôture; séparation; cloison; barrière*, f.
Afslypen (ik sleep af, heb afgeslepen), b. w. Slypen, scherpen. *Aiguiser*, *émoudre*. —, door slypen dunner maken. *Oter en aiguisant; user; dégrossir; débrutir*.
Afslyper (-s), m. *Émouleur*, m.; *celui qui ôte en aiguisant*.
Afslyping, v. *Action d'aiguiser*, *d'ôter en aiguisant*, f.; *débrutissement*, m.
Afslypsel, o. *Ce qui tombe quand on aiguise quelque chose*, *moulard*, m., *moulée*, f.
Afslyten (ik sleet af, heb afgesleten), b. w. Slyten, verslyten. *User quelque chose à force de s'en servir*. —, o. w. (met *zyn*). *S'user*.
Afslyter (-s), m. *Celui qui use quelque chose à force de s'en servir*.
Afslyting, v. *Action d'user quelque chose à force de s'en servir*, f.
Afsmakken (ik smakte af, heb afgesmakt), b. w. Van boven neêrwerpen. *Jeter avec force du haut en bas; précipiter; renverser*.
Afsmeden (ik smeed af, smeedde af, heb afgesmeed), b. w. *Séparer en forgeant*. —, door smeden verslyten. *User en forgeant*. Zich —. *Se fatiguer en forgeant*. —, o. w. *Finir de forger*.
Afsmeeken (ik smeekte af, heb afgesmeekt), b. w. Ernstiglyk verzoeken. *Implorer; tâcher d'obtenir à force de prières*. Iemands hulp —. *Implorer le secours de quelqu'un*.
Afsmeeker (-s), m. *Suppliant*, m.; *celui qui tâche d'obtenir à force de prières*.
Afsmeeking, v. *Supplication*, *prière; déprécation*, f.
Afsmeekster (-s), v. *Suppliante*, f.
Afsmelten (ik smolt af, heb afgesmolten), b. w. Door smelten afzonderen. *Séparer en fondant*. —, smelten. *Fondre*, *faire fondre*. - (met *zyn*). Door smelten afgezonderd *Se séparer en fondant; se fondre*.
Afsmelting, v. *Fonte; action de sépare[r] fonte*, f.
Afsmeren (ik smeer af, smeerde af, h[eb] smeerd), b. w. (gem.). Afrossen. *Rosse[r] étriller*.
Afsmetten (ik smettede af, heb afgesme[t] Smetten, met de lyn slaen (timmer[m] *Tringler*, *cingler* (t. de charp.).
Afsmyten (ik smeet af, heb afgesmete[n] Afwerpen. *Jeter du haut en bas; abat[tre] verser*, *faire tomber*.
Afsmyter (-s), m. *Celui qui fait tomber* [...]
Afsnede (-n), v. *Paragraphe; article*, [...]*tion; strophe*, f.
Afsnippelen (ik snippelde af, heb afges[nippeld]) b. w. *Couper en petits morceaux*.
Afsnippeling, v. *Action de couper en pe[tits mor]ceaux*, f.
Afsnipperen enz. *zie* Afsnippelen enz.
Afsnoeijen (ik snoeide af, heb afgesnoei[d]) Snoeijen, onnutte takken afhouwen. [...]*cher*, *élaguer*, *émonder*, *tailler*, *rogn[er]* botten afdoen. *Ébourgeonner*.
Afsnoeijer (-s), m. *Élagueur*, m.
Afsnoeijing, v. *Élagage; ébourgeonnem[ent] taille*, f.
Afsnoeisel, o. *Émondes*, f. pl.
Afsnuiten (ik snoot af, heb afgesnote[n]) *Moucher* (*la chandelle*).
Afsnuiter (-s), m. *Moucheur*, m.
Afsnuiting, v. *Action de moucher* (*la le*), f.
Afsnuitsel, o. *Mouchure*, f.
Afsnyden (ik sneed af, heb afgesnede[n]) Afkappen. *Couper; trancher; rogne[r] séparer; rompre*. Iemands neus en [...] *Couper le nez et les oreilles à quelq[u'un]* hair —. *Couper les cheveux*. Iemand [...] —. *Couper la langue à quelqu'un*. De [...] —. *Couper* ou *amputer les mains*. Een [...] *Rogner un livre*. Misbruiken —. *Re[trancher] des abus*. Den omgang met iemand —. [...] *tout commerce avec quelqu'un*. Ieman[d van de] kerk —. *Excommunier quelqu'un*. De[n vyand] den weg —. *Couper le chemin à l'enn[emi]* hoop —. *Oter toute espérance*. De le[vens]delen —. *Couper les vivres*. De vri[endschap] —. *Rompre avec quelqu'un*. Eene gew[oonte] *Abolir un usage*, *une coutume*. De k[orst van] het brood —. *Écroûter le pain*.
Afsnyder (-s), m. *Celui qui coupe*, *qui [...] découpeur*, m.
Afsnyding, v. Afkapping. *Coupe; taill[e; re]tranchement*, m. — van misbruiken. [...]*chement d'abus*. — van de kerk. *Exc[ommuni]cation*, f.
Afsnydsel, o. Snipper, snippering. *R[ognure] retaille*, f.
Afsnydster (-s), v. *Celle qui coupe*, *qui découpeuse*, f.
Afsollen (ik solde af, heb afgesold), b. [...] *guer en jetant* ou *en roulant*.
Afspannen (ik spande af, heb afgespann[en]) Outspannen. *Débander*. —, uitspannen. [...]
Afspanner (-s), m. *Celui qui débande; qu*[...]
Afspanning, v. Het afspannen. *Actio[n de dé]bander*, *de dételer*, f. —, herberg. [...] *hôtellerie*, f., *hôtel*, m.
Afspenen, b. w. *zie* Spenen.

Afspeuren enz. } *zie* **Bespieden enz.**
Afspieden enz. }

Afspinnen (ik spon af, heb afgesponnen), b. w. *Achever de filer.* —, ten einde brengen. *Finir, terminer.*

Afspitten (ik spittede af, heb afgespit), b. w. *Bêcher; séparer en bêchant.*

Afsplyten (ik spleet af, heb afgespleten), b. w. Splyten, klieven. *Fendre; séparer en fendant.* —, o. w. (met *zyn*). Scheuren, bersten. *Se fendre; éclater, s'éclater.*

Afspoelen (ik spoelde af, heb afgespoeld), b. w. Afwasschen. *Laver; rincer; nettoyer;* (fig.) *noyer dans le vin.* —, afwinden. *Dévider.* —, o. w. (met *zyn*). Wegdryven. *Être emporté par le courant de l'eau.* Er is een stuk van den dyk afgespoeld. *L'eau a emporté une partie de la digue.*

Afspraek (-aken), v. Het afspreken. *Convention verbale; promesse*, f.

Afspreken (ik spreek af, sprak af, heb afgesproken), b. w. Afspraek maken. *Convenir verbalement de quelque chose; arrêter.*

Afspringen (ik sprong af, heb, ben afgesprongen), o. w. Naer beneden springen. *Sauter du haut en bas; sauter.* —, afbersten. *Sauter en éclats, s'éclater.* — (fig.). *Changer subitement de résolution; s'écarter de son sujet; se défaire; se détacher.* Van zyne rede —. *Changer de propos.*

Afstaen (ik sta af, stond af, heb afgestaen), b. w. Afstand doen. *Céder; transmettre; faire concession d'une chose; résigner.* Zyn regt —. *Céder son droit.* De kroon —. *Abdiquer la couronne.* —, verlaten. *Quitter; abandonner.* De zonde —. *Abandonner le vice.* —, o. w. Afgelegen zyn. *Être éloigné, être à quelque distance.* —, aflaten. *Se désister de; renoncer à.* Van zyn voornemen —. *Renoncer à son projet.*

Afstaenbaer, b. n. *Cessible.*

Afstaende, b. n. Afgelegen. *Éloigné, distant.*

Afstaender (-s), m. Afstanddoender. *Cédant; résignant; cessionnaire*, m.

Afstammeling (-en), m. en v. *Celui, celle qui tire son origine de; rejeton*, m.

Afstammen (ik stamde af, ben afgestamd), o. w. *Descendre* ou *tirer son origine de; dériver.*

Afstamming, v. *Origine; dérivation; filiation*, f.

Afstand (-en), m. Ruimte, afgelegenheid. *Distance*, f.; *éloignement*, m. —, overgaef, overlating. *Cession; renonciation; résignation*, f.; *abandon*, m. — doen van zyn regt. *Céder son droit.*

Afstanddoender, m. *zie* Afstaender.

Afstandhouder (-s), m. *Cessionnaire*, m.

Afstandmeter (-s), m. *Cosmolabe* (instrument), m.

Afstappen (ik stapte af, ben afgestapt), o. w. Aftreden. *Descendre; mettre pied à terre.* —, afstand doen. *Céder; se désister de.* Van zyn regt —. *Céder son droit.*

Afsteken (ik steek af, stak af, heb afgestoken), b. w. Afteekenen, afmeten. *Marquer* ou *tracer* (*un camp etc.*). Eene legerplaets —. *Tracer un camp.* —, afschieten. *Tirer; décharger* (*une arme à feu*). Het geschut —. *Tirer le canon.* De keel — (vermoorden). *Égorger; tuer.* De aerde met eene spade —. *Ôter la terre avec une bêche.* Iemand de loef —. (prov.). *Damer le pion à quelqu'un, l'emporter sur lui.* —, afgieten, overgieten. *Tirer* (*un liquide*) *d'un tonneau.* —, o. w. (met *zyn*). Afvaren. *S'alarguer, s'éloigner de terre.* Het schip is zoo even afgestoken. *Le vaisseau vient de partir.* — (met *hebben*). *Contraster.* Het zwart steekt wel af op het wit. *Le noir paraît bien sur le blanc.*

Afsteker (-s), m. Afteekenaer. *Celui qui marque* ou *trace* (*un camp etc.*).

Afsteking (-en), v. Afteekening, afmeting. *Tracement*, m. —, vertrek. *Départ*, m.

Afstelen (ik steel af, stal af, heb afgestolen), b. w. Stelen, ontstelen. *Voler, dérober, ravir* Iemand veel geld —. *Voler beaucoup d'argent à quelqu'un.*

Afstellen (ik stelde af, heb afgesteld), b. w. Afzetten. *Déposer, destituer.* —, afschaffen. *Abolir, abroger.*

Afsteller (-s), m. *Celui qui destitue; qui abolit.*

Afstelling (-en), v. Afzetting. *Déposition, destitution*, f. —, afschaffing. *Abolition*, f.

Afstemmen (ik stemde af, heb afgestemd), b. w. Verwerpen, door stemmen afkeuren. *Rejeter à la pluralité des voix; désavouer; refuser.*

Afstemming, v. *Rejet; désaveu*, m.

Afsterven (ik stierf (storf) af, ben afgestorven), o. w. Overlyden. *Mourir.* Er is hem veel vee afgestorven. *Il a perdu beaucoup de bétail.* De wereld, de vermaken —. *Mourir au monde, aux plaisirs.* — (fig.). Verminderen. *Diminuer; se refroidir.* Onze vriendschap sterft af. *Notre amitié se refroidit.* Het —. *Mort*, f.; *décès*, m.

Afsterving (z. mv.) v. Het afsterven. *Mort*, f.; *décès*, m.; *perte*, f.

Afstieren (ik stierde af, heb afgestierd), b. w. Afzenden. *Envoyer, dépêcher, expédier.*

Afstippen (ik stipte af, heb afgestipt), b. w. Punctuëren. *Ponctuer.*

Afstipping, v. *Ponctuation*, f.

Afstoffen (ik stofte af, heb afgestoft), b. w. Het stof afdoen. *Épousseter, secouer* ou *ôter la poussière.*

Afstoffing, v. *Action d'épousseter*, f.

Afstompen (ik stompte af, heb afgestompt), b. w. Stomper maken. *Émousser; épointer.*

Afstooten (ik stiet af, heb afgestooten), b. w. Nederstooten. *Pousser de haut en bas; précipiter.* Iemand van de trappen —. *Jeter quelqu'un en bas des degrés.*

Afstooter (-s), m. *Celui qui pousse de haut en bas.*

Afstooting, v. *Action de pousser de haut en bas*, f.

Afstorten (ik stortte af, heb afgestort), b. w. Van boven nederstorten. *Jeter de haut en bas, précipiter.* —, uitstorten. *Verser, répandre.* —, o. w. (met *zyn*). *Tomber du haut en bas, se précipiter.* Hy stortte van het dak af. *Il tomba* ou *il se précipita du toit.*

Afstorting, v. *Action de jeter de haut en bas*, f.

Afstraffen (ik strafte af, heb afgestraft), b. w. *Punir, châtier.* Een kind —. *Châtier un enfant.*

Afstraffing, v. *Punition*, f.; *châtiment*, m.

Afstralen (ik strael af, straelde af, heb afgestraeld), o. w. Met stralen afschynen. *Rayonner, briller, resplendir, réfléchir.*

Afstralend, b. n. *Réfléchissant.*

Afstraling, v. *Rayon*, m.; *lumière; splendeur*, f.

Afstroomen (ik stroomde af, ben afgestroomd), o. w. Afloopen. *Découler; descendre.*

Afstroopen (ik stroopte af, heb afgestroopt), b. w. Villen, afvillen. *Écorcher, dépouiller, ôter la peau.* —, uitplunderen, verwoesten. *Piller, ravager.* Het land —. *Ravager le pays.*

Afstrooper (-s), m. Viller. *Écorcheur*, m. —, plunderaer. *Pilleur*, m.
Afstrooping, v. Het villen. *Action d'écorcher*, f. —, plundering. *Pillage*, m.
Afstryden (ik streed af, heb afgestreden), b. w. Bestryden, betwisten. *Disputer*, *contester*. —, loochenen, ontkennen. *Nier*, *dénier*, *désavouer*. —, o. w. *Finir de disputer*.
Afstryken (ik streek af, heb afgestreken), b. w. Nederlaten. *Baisser*, *mettre bas*. — (van koornmaten spr.). *Racler* (*une mesure*). —, de zeilen nederlaten *of* stryken. *Caler* (t. de mar.). —, door stryken reinigen. *Essuyer*.
Afstryking, v. *Action de baisser*, *de racler*, *d'essuyer*, f.
Afstuiten (ik stuitte af, ben afgestuit), o. w. Wederstuiten, wederspringen. *Rebondir*, *rejaillir*.
Afstuiting, v. Wederstuiting. *Rebondissement*, *rejaillissement*, m.
Afstuiven (ik stoof af, heb afgestoven), b. w. Stof afkeeren. *Épousseter*, *ôter la poussière*. —, o. w. (met *zyn*). Wegwaeijen. *Être emporté par le vent*. Het zand is van den weg afgestoven. *Le vent a enlevé le sable du chemin*. — (fig.). Zich schielyk verwyderen. *Descendre* ou *s'éloigner brusquement*.
Afsturen, b. w. *zie* Afstieren.
Afstygen (ik steeg af, ben afgestegen), o. w. Afklimmen. *Descendre*, *mettre pied à terre*. Van het peerd —. *Descendre de cheval*.
Afstyging, v. *Descente*, f.
Afsullen (ik sulde af, ben afgesuld), o. w. *Glisser en bas*.
Aftafelen (ik tafelde af, heb afgetafeld), o. w. *Terminer* ou *finir un repas*.
Aftakelen enz. *zie* Onttakelen enz.
Aftappen (ik tapte af, heb afgetapt), b. w. Tappen. *Tirer* (*un liquide*) *d'un tonneau*. Wyn in fleschen —. *Mettre du vin en bouteilles*. —, aftrekken, overgieten. *Soutirer*. —, leeg maken. *Vider*. Eene ton —. *Vider un tonneau*. —, afleiden, laten afloopen. *Faire écouler*. Eene graft —. *Saigner un fossé*. Iemand bloed —. *Saigner quelqu'un*.
Aftapper (-s), m. *Celui qui tire* (*un liquide*) *d'un tonneau*; *qui fait écouler* (*l'eau*).
Aftapping, v. Het aftappen. *Action de tirer* (*un liquide*) *d'un tonneau*, *de faire écouler* (*l'eau*), f.; *soutirage*, m.
Aftarnen (ik tarnde af, heb afgetarnd), b. w. Lostarnen, ontnaeijen. *Découdre*, *séparer en décousant*.
Afteekenaer (-s), m. *Dessinateur*; *traceur*, (jard.), m.
Afteekenen (ik teekende af, heb afgeteekend), b. w. Afschetsen. *Tracer*; *marquer*; *dessiner*; *crayonner*. Een leger —. *Marquer* ou *tracer un camp*.
Afteekening (-en), v. Afschetsing. *Dessin*; *plan*; *tracé*, m.; *délinéation*, f.
Aftellen (ik telde af, heb afgeteld), b. w. Tellen, toetellen. *Compter* (*de l'argent*). —, aftrekken. *Décompter*. —, o. w. *Finir de compter*.
Aftelling, v. *Action de compter* (*de l'argent*), *de décompter*, f.
Afteren (ik teer af, teerde af, heb afgeteerd), b. w. Vermageren. *Décharner*, *amaigrir*.
Aftillen (ik tilde af, heb afgetild), b. w. Afheffen, afligten. *Soulever*; *ôter*.
Aftobben (ik tobde af, heb afgetobd), b. w. *Fatiguer*, *lasser*.

Aftogt, m. *Retraite*, f. Den — blazen. *la retraite*.
Aftoppen (ik topte af, heb afgetopt), b. w. *écimer* (*un arbre*).
Aftornen, b. w. *zie* Aftarnen.
Aftouwen (ik touwde af, heb afgetouwd) Leêrtouwen, leêrbereiden. *Corroyer*, *a* (*des peaux*).
Aftrappen (ik trapte af, heb afgetrapt). *Jeter de haut en bas à coups de pied*; *à coups de pied*. —, o. w. (met *zyn*). *Des*
Aftred, m. *Degré*, m.; *marche*, f. *zie* Aft
Aftreden (ik treed af, trad af, ben afget o. w. Afklimmen. *Descendre*, *mettre terre*. —, afwyken. *S'éloigner*; *s'écar détourner*; *sortir de charge*. —, b. hebben). *Détacher en marchant dess* door treden merken, afmeten. *Ma mesurer par des pas*.
Aftreding, v. Afklimming. *Descente*, f. wyking. *Éloignement*; *écart*, m.
Aftrek, m. Vertier, vertiering. *Débit*; *dé* m. Dat boek heeft geen —. *Ce livre n' de débit*. —, afkorting. *Rabais*, m.; *tion*, f.
Aftrekken (ik trok af, heb afgetrokken) Afrukken. *Arracher*; *enlever*; *ôter*; *cher*; *tirer*. Het vel —. *Écorcher*. — nemen. *Soustraire*; *déduire*; *décompt falquer*; *escompter*; *abstraire*. —, afl afwenden. *Détourner*; *distraire*. Iema zyn voornemen —. *Détourner quelq son dessein*. Zyn hert is van my afget *Il n'a plus d'affection pour moi*. —, af *Soutirer*. —, o. w. (met *zyn*). Afwyke trekken. *S'éloigner*; *se retirer*; *pa* vyand is afgetrokken. *L'ennemi s'est* Van de wacht —. *Descendre la gar* afgetrokken leven. *Une vie retirée*. Het den wyn). *Soutirage*, m.
Aftrekking (-en), v. Korting, afkorting *traction*; *déduction*; *abstraction*, f.; *décompte*; *escompte*, m.
Aftroetelen, b. w. *zie* Afvleijen.
Aftroeven (ik troefde af, heb afgetroefd) *Couper* (*au jeu de cartes*).
Aftroggelen (ik troggelde af, heb afgetro b. w. Afbedelen. *Mendier*; *obtenir p terie* ou *par fraude*.
Aftroggeling, v. *Action de mendier*, *d par flatterie* ou *par fraude*, f.
Aftrommelen, b. w. *zie* Aftrommen.
Aftrommen (ik tromde af, heb afgetromd By trommelslag uitroepen. *Publier au tambour*.
Aftrompen, b. w. *zie* Aftrompetten.
Aftrompetten (ik trompettede af, heb af pet), b. w. *Publier à son de trompe*.
Aftroonen (ik troonde af, heb afgetroond Afvleijen. *Demander* ou *obtenir quelq en flattant*.
Aftuimelen (ik tuimelde af, ben afgetu o. w. *Culbuter*, *tomber du haut en b*
Aftuimeling, v. *Culbute*, f.
Aftuinen (ik tuinde af, heb afgetuind), b heinen. *Enclore*, *clore de haies*.
Aftuining, v. Afheining. *Enclos*, m.; *de haies*, f.
Afvaerdigen enz. *zie* Afveerdigen enz.
Afvagen, b. w. *zie* Afvegen.
Afval, m. Het afvallen. *Chute*, f. —, dering, verlies. *Déchet*, m. —, kar geslagte beesten). *Abatis*, m.; *fressur*

verzaking van het geloof. *Apostasie*, f. —, het overloopen (van krygsvolk). *Désertion*, f. —, opstand. *Révolte; défection*, f. —, overschot. *Reste*, m.

Afvallen (ik viel af, ben afgevallen), o. w. Van boven neêrvallen. *Tomber du haut en bas.* Van eenen toren —. *Tomber du haut d'une tour.* —, opstaen, oproerig worden. *Se révolter, se rebeller.* Den koning —. *Se révolter contre le roi.* Van het geloof —. *Apostasier, renoncer à la foi* ou *à la religion.* De bloesems van de boomen vallen af. *Les arbres défleurissent.* —, vervallen. *Déchoir; diminuer; dépérir.* —, verzeilen (schippers w.). *Dériver* (t. de mar.).

Afvallig, b. n. Oproerig. *Rebelle; révolté; apostat.*

Afvallige (-n). m. *en* v. *Apostat, renégat*, m.; *apostate, renégate*, f.

Afvalligheid, v. Opstand. *Révolte, rebellion*, f. —, verzaking van het geloof. *Apostasie*, f.

Afvalling, v. *zie* Afvalligheid.

Afvangen (ik ving af, heb afgevangen), b. w. Ontvangen, wegvangen. *Prendre, attraper* (*les pigeons etc.*) *d'autrui.*

Afvaren (ik vaer af, voer af, ben afgevaren), o. w. Afsteken. *Partir, mettre à la voile, s'éloigner en naviguant.* De schuit vaert ten twee uren af. *La barque part à deux heures.* —, b. w. *Descendre.* De rivier —. *Descendre la rivière.* Het —. *Départ*, m.

Afvechten (ik vocht af, heb afgevochten), b. w. *Repousser en combattant.*

Afveerdigen (ik veerdigde af, heb afgeveerdigd), b. w. Afzenden. *Expédier; envoyer; dépêcher.*

Afveerdiger (-s), m. *Expéditeur, expéditionnaire*, m.

Afveerdiging, v. Afzending. *Expédition*, f.; *envoi*, m.

Afveerdigster (-s), v. *Celle qui expédie, qui envoie.*

Afvegen (ik veeg af, veegde af, heb afgeveegd), b. w. Afstoffen. *Épousseter, ôter la poussière.* —, afborstelen. *Brosser.* —, afdroogen. *Essuyer; torcher.* —, schoonmaken. *Nettoyer.*

Afveger (-s), m. *Celui qui époussette, qui nettoie.*

Afveging, v. *Action d'épousseter, de nettoyer*, f.

Afvergen (ik vergde af, heb afgevergd), b. w. Afvorderen. *Exiger, demander avec instance.*

Afverging, v. *Action d'exiger, de demander avec instance*, f.

Afverven, b. *en* o. w. *zie* Afverwen.

Afverwen (ik verwde af, heb afgeverwd), o. w. Zyn koleur verliezen. *Se déteindre, perdre sa couleur.* —, b. w. *Teindre* ou *peindre entièrement.* —, smetten, besmetten. *Tacher, salir.*

Afvillen (ik vilde af, heb afgevild), b. w. Afstroopen. *Écorcher; dépouiller; ôter la peau.*

Afvilling, v. *Action d'écorcher*, f.

Afvisschen (ik vischte af, heb afgevischt), b. w. *Pêcher tout le poisson.* —, o. w. *Finir de pêcher.*

Afvleijen (ik vleide af, heb afgevleid), b. w. Aftroonen. *Obtenir par flatterie.*

Afvliegen (ik vloog af, ben afgevlogen), o. w. *Descendre* ou *s'éloigner en volant;* (fig.) *voler; courir avec grande vitesse.*

Afvlieten (ik vloot af, ben afgevloten), o. w. Afvloeijen. *Découler, couler de haut en bas.*

Afvlieting, v. *Découlement*, m.

Afvloeijen, o. w. *zie* Afvlieten.

Afvloeijing, v. *zie* Afvlieting.

Afvlymen (ik vlymde af, heb afgevlymd), b. w. Met de vlym afsnyden. *Enlever avec le bistouri* ou *avec la lancette.*

Afvlyming, v. *Action d'enlever avec le bistouri*, f.

Afvoerder (-s), m. Die afvoert; voerman. *Voiturier*, m. —, schuitvoerder. *Batelier qui transporte par eau*, m.

Afvoeren (ik voerde af, heb afgevoerd), b. w. Naer beneden voeren, afbrengen. *Descendre; voiturer; transporter.* Het —. *Transport*, m.

Afvoering, v. Het afvoeren. *Transport*, m.

Afvorderaer (-s), m. *Celui qui demande, qui exige.*

Afvorderen (ik vorderde af, heb afgevorderd), b. w. Afvergen. *Demander; exiger; prétendre; requérir.*

Afvorderer, m. *zie* Afvorderaer.

Afvordering (-en), v. *Demande; prétention; exaction; requisition*, f.

Afvormen (ik vormde af, heb afgevormd), b. w. *Modeler; mouler.* —, o. w. *Finir de modeler, de mouler.*

Afvragen (ik vraeg af, vroeg (vraegde) af, heb afgevraegd), b. w. *Demander.* — (regt). *Interpeller.*

Afvraging, v. *Demande*, f. — (regt). *Interpellation*, f.

Afvriezen (het vroor (vroos) af, het is afgevroren (afgevrozen), o. w. *Être enlevé par la gelée; cesser de geler.*

Afvringen (ik vrong af, heb afgevrongen), b. w. Vringen, draeijen. *Tordre.* —, door vringen afscheiden. *Séparer* ou *enlever en tordant.* — (fig.). Ontweldigen. *Extorquer.*

Afvringing, v. *Action de tordre, d'enlever en tordant;* (fig.) *extorsion*, f.

Afvryven (ik vreef af, heb afgevreven), b. w. Vryven, boenen. *Essuyer; nettoyer; frotter.*

Afvryving, v. *Action d'essuyer, de frotter*, f.

Afvuren (ik vuer af, vuerde af, heb afgevuerd), b. w. *Tirer* (*le canon*). —, o. w. *Cesser de faire feu, de tirer.*

Afvylen (ik vylde af, heb afgevyld), b. w. *Limer, enlever avec la lime.* Het —. *zie* Afvyling.

Afvyling, v. Het afvylen. *Action de limer, limure*, f.

Afvylsel, o. *Limaille*, f.

Afwachten (ik wachtte af, heb afgewacht), b. w. *Attendre.* Wy zullen hem hier —. *Nous l'attendrons ici.* Den vyand —. *Attendre l'ennemi.*

Afwachter (-s), m. *Celui qui attend.*

Afwachting, v. *Attente*, f. In —. *En attendant.*

Afwaeijen (ik waeide (woei) af, ben afgewaeid), o. w. *Être emporté* ou *enlevé par le vent.* Het dak van 't huis is afgewaeid. *Le toit de la maison a été emporté par le vent.* — (met *hebben*). *Être agité par le vent* (*à une certaine hauteur*). De vlag laten —. *Arborer le pavillon.* —, b. w. (met *hebben*). *Abattre, faire tomber* (en parlant du vent).

Afwaerts, byw. *En bas.*

Afwallen (ik walde af, heb afgewald), b. w. Met wallen omringen. *Entourer de remparts.*

Afwandelen (ik wandelde af, heb afgewandeld), b. w. *User en se promenant.* Zich —. *Se fatiguer par une promenade.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éloigner en se promenant.*

Afwasschen (ik wiesch (waschte) af, heb afgewasschen), b. w. *Enlever en lavant; laver; purifier; nettoyer en lavant.* Zyne handen ergens —. *Se laver les mains d'une chose, s'en décharger.*

Afwasscher (-s), m. *Celui qui lave, qui nettoie en lavant.*

Afwassching, v. *Lavage*, m.; *lotion; ablution; purification*, f.

Afwater, o. zie Opperwater.
Afwateren (ik waterde af, heb afgewaterd), b. w. Wateren. *Tabiser; moirer.* —, o. w. Afvlieten. *Découler, s'écouler.*
Afwatering, v. *Écoulement de l'eau*, m.
Afweeken (ik weekte af, heb afgeweekt), b. w. *Détacher en humectant.* —, o. w. (met *zyn*). *S'amollir et tomber.*
Afweeking, v. *Action de détacher en humectant*, f.; *état de ce qui s'amollit et tombe*, m.
Afweenen (ik weende af. heb afgeweend), b. w. *Expier par des larmes.* Zich —. *S'épuiser à force de pleurer.*
Afweg (-en), m. Zyweg. *Chemin écarté; détour*, m.
Afwegen (ik weeg af, woog af, heb afgewogen), b. w. *Peser; peser une partie de quelque chose.*
Afweger (-s), m. *Celui qui pèse.*
Afweging, v. *Action de peser*, f.
Afweiden (ik weidde af, heb afgeweid), b. w. Afeten. *Brouter* ou *manger toute l'herbe.* —, o. w. (met *zyn*). Van zyne stoffe afwyken. *S'écarter (de son sujet).*
Afweiding, v. Het afweiden. *Action de brouter*, f. —, buitenrede, omweg. *Digression*, f.
Afweldigen, b. w. zie Ontweldigen.
Afwelven (ik welfde af, heb afgewelfd), b. w. *Voûter.*
Afwenden (ik wendde af, heb afgewend), b. w. Afkeeren. *Détourner; écarter; éloigner.*
Afwender (-s), m. *Celui qui détourne.*
Afwendig, b. n. zie Afkeerig.
Afwending, v. Afkeering. *Diversion; dissuasion*, f. Eene — maken tegen den vyand. *Faire diversion à l'ennemi.*
Afwennen (ik wende af, heb afgewend), b. w. Ontwennen, afleeren. *Désaccoutumer, déshabituer, faire perdre une habitude.*
Afwenner (-s), m. *Celui qui désaccoutume.*
Afwenning, v. *Action de faire perdre une habitude*, f.
Afwentelen (ik wentelde af, heb afgewenteld), b. w. *Rouler en bas; éloigner en roulant.*
Afwenteling, v. *Action de rouler en bas*, f.; *roulement*, m.
Afweren (ik weer af, weerde af, heb afgeweerd), b. w. *Empêcher d'approcher; repousser; écarter; chasser; détourner; parer.* Den vyand —. *Repousser l'ennemi.* Eenen stoot —. *Parer un coup.*
Afwering, v. *Action de repousser, d'écarter*, f.
Afwerken (ik werkte af, heb afgewerkt), b. w. *Séparer* ou *enlever en travaillant; terminer un travail.* —, o. w. *Finir de travailler.* Zich —. *S'exténuer à force de travailler.*
Afwerpen (ik wierp (worp) af, heb afgeworpen), b. w. *Jeter en bas, abattre.* Het jok —. *Secouer le joug.*
Afwerper (-s), m. *Celui qui jette en bas; qui abat.*
Afwerping, v. *Action d'abattre, de jeter en bas*, f.
Afweven (ik weef af, weefde af, heb afgeweven), b. w. *Achever un tissu.*
Afwezen (ik was af, ben afgeweest), o. w. Afzyn. *Être absent.* —, afgelegen zyn. *Être éloigné.*
Afwezen (z. mv.), o. *Absence*, f. In myn —. *En mon absence.*
Afwezend, b. n. *Absent.* De —en. *Les absents.*
Afwezendheid, v. *Absence*, f.
Afwezig, b. n. *Absent.*

Afwezigheid, v. *Absence*, f.
Afwikkelen, b. w. zie Afwinden.
Afwinden (ik wond af, heb afgew Afwikkelen. *Dévider; achever de*
Afwinder (-s), m. *Celui qui dévide.*
Afwinding, v. *Dévidage*, m.
Afwinnen (ik won af, heb afgewonn nen (in het spel). *Gagner.* Iema —. *Gagner beaucoup d'argent à* overtreffen. *Surpasser, l'emporte* mand in het schryven —. *L'empo qu'un en écrivant.*
Afwippen (ik wipte af, heb afgewip *tomber en balançant.*
Afwipping, v. *Action de faire tom çant*, f.
Afwisschen (ik wischte af, heb afge Atdroogen, afvegen. *Essuyer; to*
Afwisscher (-s), m. *Celui qui essuie.*
Afwissching, v. *Action d'essuyer*, f
Afwisselen (ik wisselde af, ben o. w. *Changer; varier; alterner. nation*, f.
Afwisselend, b. n. *Alternatif; inter*
Afwisseling, v. *Changement*, m.; *al*
Afwitten (ik wittede af, heb afgewit *chir entièrement (un mur etc.).*
Afwoekeren (ik woekerde af, heb b. w. *Obtenir usurairement.*
Afwoekering, v. *Usure*, f.
Afwonen (ik woonde af, heb afgev *Demeurer loin de.*
Afwringen (ik wrong af, heb afgew *Séparer* ou *enlever en tordant.* - weldigen. *Extorquer.*
Afwringing, v. *Action d'enlever en extorsion*, f.
Afwryven (ik wreef af, heb afgew *Essuyer, frotter, nettoyer.*
Afwryving, v. *Action d'essuyer, de*
Afwyken (ik week af, ben afgewek deinzen. *Se retirer; s'éloigner; culer; quitter; abandonner; dév* weg —. *S'écarter du chemin.* Den geweken. *L'ennemi s'est retiré.* —. *S'écarter de la vertu.* Van zy *S'écarter de son sujet.* Van zyn v *Démordre de son dessein.*
Afwyker (-s), m. *Celui qui se retire*,
Afwyking, v. Afdeinzing. *Retraite* f.; *écart*, m. —, verwydering. m. —, verlating. *Abandonnemen tion*, f. — van het kompas. *Décl boussole.*
Afwykster (-s), v. *Celle qui se s'écarte.*
Afwyzen (ik wees af, heb afgewezen slaen, weigeren. *Refuser; rejeter éconduire.* Een verzoek —. *Refi* mande—, afweren. *Repousser.* D *Repousser l'ennemi.*
Afwyzing, v. Weigering. *Refus; voi*, m.
Afzadelen, b. w. zie Ontzadelen.
Afzagen (ik zaeg af. zaegde af, heb b. w. Zagen, doorzagen. *Scier.*
Afzager (-s), m. *Scieur*, m.
Afzaging, v. *Action de scier*, f.
Afzakken (ik zakte af, heb, ben b. *en* o. w. Afgaen, afvaren. *De* Ryn —. *Descendre le Rhin.* —, ken. *S'affaisser.* De muer is afgez *s'est affaissé.* Het —. zie Afzakking

Afzakking, v. Het afzakken. *Descente*, f. —, inzakking. *Affaissement*, m.
Afzeepen (ik zaepte af, heb afgezeept), b. w. Zeepen, met zeep wasschen. *Savonner, nettoyer avec du savon.*
Afzeggen (ik zeide af, heb afgezeid (afgezegd), b. w. Weigeren. *Refuser.* —, intrekken, herroepen. *Contremander.* Zyn woord —. *Se rétracter, se dédire.*
Afzeilen (ik zeilde af, ben afgezeild), o. w. Onder zeil gaen. *Appareiller, mettre à la voile.*
Afzeiling, v. *Appareillage*, m.
Afzendeling (-en), m. Afgezant. *Ambassadeur, envoyé, député*, m.
Afzenden (ik zond af, heb afgezonden), b. w. Afstieren. *Envoyer; dépêcher; expédier; députer.* Het —. zie Afzending.
Afzender (-s), m. *Celui qui envoie, qui dépêche; expéditeur*, m.
Afzending, v. Het afzenden. *Envoi*, m.; *expédition; députation; dépêche*, f.
Afzendster (-s), v. *Celle qui envoie, qui dépêche, qui expédie.*
Afzengen (ik zengde af, heb afgezengd), b. w. Verzengen, afbranden. *Brûler; griller; flamber.* Zyn hair —. *Brûler ses cheveux.* Het gevogelte —. *Flamber la volaille.*
Afzenging, v. *Action de brûler, de flamber*, f.
Afzetbaer, b. n. zie Afzettelyk.
Afzetsel (-s), o. Loot, spruit, inlegsel. *Marcotte*, f.; *rejeton*, m. —s (kinderen, afkomelingen). *Enfants; descendants*, m. pl.; *postérité*, f.
Afzetster (-s), v. Vrouw die met koleuren afzet. *Enlumineuse*, f.
Afzettelyk, b. n. Die afgezet kan worden (van zyn ambt). *Destituable; amovible.*
Afzettelykheid, v. *Amovibilité*, f.
Afzetten (ik zettede af, heb afgezet), b. w. Nederzetten. *Mettre en bas; descendre; ôter.* Den ketel van het vuer —. *Ôter le chaudron du feu.* — (met koleuren). *Enluminer; colorier.* —, uitschudden. *Voler, dépouiller, détrousser; dévaliser.* — van een ambt. *Destituer, déposer.* Eenen koning —. *Détrôner un roi.* —, afdryven. *Purger, évacuer.* —, afsnyden. *Amputer.* Een been —. *Amputer une jambe.* —, inleggen. *Marcotter.* —, afschaffen. *Abolir, abroger.* Eene wet —. *Abolir* ou *abroger une loi.* Geld —. *Décrier une monnaie.* —, vertieren. *Débiter.*
Afzettend, b. n. Afdryvend. *Apéritif, laxatif, purgatif, diurétique, détersif.*
Afzetter (-s), m. Die met koleuren afzet. *Enlumineur*, m. —, roover. *Voleur, brigand*, m.
Afzetting (-en), v. Afsnyding. *Amputation*, f. — (van een ambt). *Destitution, déposition*, f. — (met koleuren). *Enluminure*, f. — (van eenige weerdigheid). *Dégradation*, f. —, afschaffing. *Abolition, abrogation*, f. — van eene wet. *Abolition d'une loi.* — van geld. *Décri d'une monnaie.*
Afzichtig, b. n. Onaengenaem. *Désagréable.* —, leelyk. *Laid, qui choque la vue.*
Afzichtigheid, v. Leelykheid. *Laideur*, f.
Afzieden (ik zood af, heb afgezoden), b. w. Afkoken. *Faire une décoction, faire bouillir.* Kruiden —. *Faire une décoction d'herbes.*
Afziedsel, o. Afkooksel. *Décoction*, f.
Afzien (ik zag af, heb afgezien), b. w. De oogen afwenden. *Détourner les yeux.* —, bespieden, afloeren. *Épier, guetter.* —, opmerken. *Observer, remarquer.* Hy heeft alles afgezien. *Il a tout observé.* —, door het zien leeren. *Apprendre quelque chose en le voyant faire.* —, afstaen. *Se désister de; renoncer à.* Van eene zaek —. *Renoncer à une chose, en démordre.* Ik zie er van af. *J'y renonce.* Iemand een voordeel —. *Remporter un avantage sur quelqu'un, le supplanter.* Het ergens mede —. *Se contenter de quelque chose.*
Afzien (z. mv.), o. Verdriet. *Déplaisir; chagrin*, m.; *répugnance*, f.
Afzienlyk, b. n. Onaengenaem. *Désagréable.* —, leelyk. *Laid, qui choque la vue.*
Afzigtig enz. zie Afzichtig enz.
Afzingen (ik zong af, heb afgezongen), b. w. *Finir de chanter.*
Afzinnig, b. n. zie Onzinnig.
Afzitten (ik zat af, ben, heb afgezeten), o. w. *Descendre (de cheval); mettre pied à terre.* —, verwyderd zitten. *Être assis loin de quelqu'un.*
Afzoeken (ik zocht af, heb afgezocht), b. w. *Chercher et ôter.*
Afzoeker (-s), m. *Celui qui cherche et ôte.*
Afzoeking, v. *Action de chercher et d'ôter*, f.
Afzoenen (zich), ik zoende my af, heb my afgezoend), wed. w. Zich door eenen kus verzoenen. *Se réconcilier* ou *faire la paix par un baiser.*
Afzonderen (ik zonderde af, heb afgezonderd), b. w. Afscheiden. *Séparer, mettre à part; détacher; isoler; abstraire.* — (scheik.). *Sécréter.* Zich —. *Se séparer, faire bande à part.*
Afzondering, v. Afscheiding. *Séparation; isolation*, f. —, eenzaemheid, stil leven. *Retraite*, f. Hy bemint de —. *Il aime la retraite.* — (scheik.). *Sécrétion*, f.
Afzonderingsvaten, o. mv. zie Afscheidingsvaten.
Afzonderlyk, b. n. Afgezonderd. *Séparé; isolé;* —, byzonder. *Particulier.* —, byw. *Séparément; à part; isolément.*
Afzoomen (ik zoomde af, heb afgezoomd), b. w. *Ourler entièrement, finir d'ourler.*
Afzuigen (ik zoog af, heb afgezogen), b. w. *Épuiser à force de sucer.*
Afzuiging, v. *Action d'épuiser à force de sucer*, f.
Afzuipen (ik zoop af, heb afgezopen), b. w. *Boire le dessus; boire tout.*
Afzweepen (ik zweepte af, heb afgezweept), b. w. *Fouetter.*
Afzwemmen (ik zwom af, ben afgezwommen), o. w. Wegzwemmen. *Descendre* ou *s'éloigner à la nage.*
Afzweren (ik zweer af, zwoer af, heb afgezworen), b. w. Verzaken, verloochenen. *Abjurer.* —, o. w. (met zyn). *Tomber par suite d'un abcès.*
Afzwering, v. *Abjuration*, f.
Afzyn (ik was af, ben afgeweest), o. w. Afwezen. *Être éloigné* ou *absent.* —, ergens van ontlast zyn. *Être débarrassé de.*
Afzyn (z. mv.), o. *Absence*, f.
Afzynde, b. n. *Absent.*
Afzypen, o. w. zie Afdruppen.
Agaet (-aten), m. } *Agate* (pierre précieuse), f.
Agaetsteen (-en), m. }
Agaten, onv. b. n. *D'agate.*
*Agent (-en), m. Zaekvoerder. *Agent*, m.
*Agentschap, o. Zaekvoerderschap. *Agence*, f.
*Agio, o. Opgeld. *Agio*, m.
Agrimonie, v. Leverkruid. *Aigremoine* (plante), f.
Agt enz. zie Acht enz.
Agten enz. zie Achten enz.

Agter enz. *zie* Achter enz.
Agurretje, o. } Komkommerken. *Cornichon*, m.
Agurrikje, o. }
Ah! tusschenw. *Ah! hélas!*
Ahorn (-en), m. } *Érable* (arbre), m.
Ahornboom (-en), m. }
Ahornhout, o. *Bois d'érable*, m.
*Air, v. Wyze van een gezang. *Air*, m.; *ariette*, f.
Air (-en), v. Koornair. *Épi*, m. Tot —en schieten. *Épier, monter en épi.*
Ajuin (-en), m. *Ognon* ou *oignon*, m.
Ajuinachtig, b. n. *Qui tient de l'ognon.*
Ajuinhandelaer (-s), m. *Marchand d'ognons*, m.
Ajuintje (-s), o. *Petit ognon*, m.
Ajuinveld (-en), o. *Ognonnière, terre semée d'ognons*, f.
*Akademie (-n), v. Hoogeschool. *Académie; université*, f.
*Akademisch, b. n. *Académique*. Op eene —e wyze. *Académiquement.*
*Akademist (-en), m. Lid eener Akademie. *Académicien*, m. —, die op eene ryschool leert. *Académiste*, m.
Akelei (-akeleijen), v. (bloem). *Ancolie* (fleur), f.
Akelig, b. n. Vervaerlyk. *Affreux; lugubre; triste*. —, byw. *Affreusement; tristement.*
Akeligheid (-heden), v. *Horreur; tristesse*, f.
Aken (stad). *Aix-la-Chapelle.*
Aker (-s), m. Eekel. *Gland*, m. —, emer. *Seau à puiser de l'eau*, m. — (landmaet). *Acre* (mesure de terre), f.
Akerverken (-s), o. *Cochon engraissé de glands*, m.
Akker (-s), m. Stuk bouwland. *Champ*, m.; *pièce de terre labourable*, f.
Akkerbouw (z. mv.), m. Landbouw. *Agriculture*, f.; *labourage; labour*, m. Behagen nemen in den —. *Aimer l'agriculture*. Zich op den — toeleggen. *S'adonner à l'agriculture*. Van den — leven. *Vivre de l'agriculture*. De — is de nuttigste onder alle wetenschappen. *L'agriculture est la plus utile de toutes les sciences.*
Akkerbouwery, v. *zie* Akkerbouw.
Akkerbouwkunde (z. mv.), v. *Agronomie*, f.
Akkerbouwkundig, b. n. *Agronomique.*
Akkerbouwkundige, m. *Agronome*, m.
Akkeren (ik akkerde, heb geakkerd), b. w. Het land bouwen. *Labourer, cultiver la terre.*
Akkerhanevoet, m. (plant). *Bassinet* (plante), m.
Akkerkruid, o. *Hièble* (plante), f.
Akkerland (-en), o. Bouwland. *Terre labourable*, f.
Akkermaet, v. *Mesure de terre*, f.
Akkerman (-s, -nen, -lieden), m. Landman. *Laboureur, agriculteur*, m.
Akkermeter (-s), m. Landmeter. *Arpenteur; géomètre*, m.
Akkermeting, v. *Agrimensation*, f.
Akkerplant (-en), v. *Plante végétale*, f.
Akkertje (-s), o. *Petit champ*, m.
Akkerveld (-en), o. *Champ composé de terres labourables*, m.
Akkervoor (-oren), v. *Sillon*, m.
Akkerwerk, o. *Labourage*, m.; *agriculture*, f.
Akkerwet (-tten), v. *Loi agraire*, f.
Aks (-en), v. } Byl. *Cognée, hache*, f.
Akse (-n), v. }
*Akt (-en), m. } *Acte; exploit; titre*, m. — van
*Akte (-n), v. } beschuldiging. *Acte d'accusation*. — van ontslag. *Acte de décharge*. — van geboorte. *Acte de naissance*. — van protest. *Acte de protêt*. Notariële —. *Acte notarié*. Oorspronkelyke —. *Acte original*. Eene — teeren. *Passer un acte*. — onder de hand gegaen. *Acte sous seing privé*. De koste eene —. *Le coût d'un exploit.*
*Aktie (-n), v. *Action*, f. Geregtelyke —. . *en justice*. — van meineed. *Action en serment*. — hebben. *Avoir action.*
*Aktiehandel (z. mv.), m. *Agiotage*, m.
*Aktiehandelaer (-s), m. *Agioteur*, m.
*Aktionaris (-ssen), m. *Actionnaire*, m.
*Aktionneren (ik aktionneerde, heb geaneerd), b. w. *Actionner.*
Al, alle, b. n. *Tout; tous; toute; toutes*. wereld. *Tout le monde*. Alle de steden. *les villes*. Alle dagen. *Tous les jours*. allen twyfel. *Indubitablement*. Alle beide *les deux, l'un et l'autre*. Alle te samen te gelyk. *Tous ensemble, tous à la fois.*
Al (z. mv.), o. *Tout*, m.
Al, voegw. Hoewel, alhoewel. *Quand; même; quoique*. Al was hy myn broeder. *il serait mon frère*. Al is 't dat, al is 't zal *Quoique; encore que; bien que*. Al te. Al te goed. *Trop bon*. Al lachende. *En*
Al, byw. Alreede, reeds. *Déjà*. Het is al g *C'est déjà fait* Hoe vaert hy al? *Co se porte-t-il?* Nog al. *Encore*. Al will *dessein, exprès*. Al wetens. *Sciemment.*
Albast enz. } *zie* Albast enz.
Alabaster enz. }
Alant, m. (plant). *Aunée* (plante), f.
Alantswortel, m. *Racine d'aunée*, f.
Alantswyn, m. *Vin d'aunée*, m.
*Alarm (z. mv.), m. *Alarme*, f. — slaen. *l'alarme.*
*Alarmklok (-kken), v. *Tocsin*, m.
Alaternusboom (-en), m. *Alaterne*, m.
Albast, o. *Albâtre*, m.
Albasten, onv. b. n. *Qui est d'albâtre, qui semble*. — beeld. *Statue d'albâtre.*
Albaster, o. *zie* Albast.
Albasteren, onv. b. n. *zie* Albasten.
Albastersteen (-en), m. *Sorte de marbre bla*
Albasterwit, b. n. *Blanc comme l'albâtre.*
Albe (-n), v. Priesterskleed. *Aube* (robe b du prêtre), f.
Albedil (-llen), m. *Censeur qui critique tout*
Albediller, m. *zie* Albedil.
Albedilster (-s), v. *Celle qui critique tout.*
Albedryf, m. *Factotum* ou *factoton*, m.
Albereids, byw. *Déjà.*
Albeschik, m. *zie* Albedryf.
Albestier, o. *Direction générale*, f.
Albestierend, b. n. *Qui gouverne tout.*
Albezielend, b. n. *Qui anime* ou *vivifie to*
Albigensen, m. mv. *Albigeois* (sectaires),
*Alcaïk, b. n. *Alcaïque.*
*Alcali, m. *Alcali* (t. de chimie), m.
*Alcalisch, b. n. *Alcalin* (t. de chimie).
*Alcaliseren, b. w. *Alcaliser.*
*Alcalisering, v. *Alcalisation*, f.
*Alchimie, v. Gewaende goudmakery. *Alch*
*Alchimist (-en), m. Goudmaker. *Alchimi*
*Alchimistisch, b. n. *Alchimique.*
*Alcove (-n), v. *Alcôve*, f.
Aldaer, byw. *La; y, en cet endroit.*
Alder, alderhande enz. *zie* Aller, allerhan
Aldus, byw. Dus, alzoo. *Ainsi, de cette m de cette façon.*
Aldusdanig, b. n. *zie* Dusdanig.
Aleens, byw. *Tout un, tout de même.*
Aleer, voegw. *Avant que*. —, byw. *Ci-a jadis; autrefois.*

Alfanaer, m. zie Alft.
Alfranken, m. mv. Bitterzoet (plant). *Morelle*, *douce-amère* (plante), f.
Alft, m. Witvisch. *Able*, m., *ablette* (poisson), f.
*Algebra, v. Stelkunst. *Algèbre*, f.
*Algebraïsch, b. n. *Algébrique*.
*Algebrist (-en), m. *Algébriste*, m.
Algeheel, b. n. *Universel*. —, byw. *Intégralement; universellement*.
Algeheelheid, v. *Généralité*, f.
Algemeen, b. n. *Général*, *universel*. —e staten. *États-généraux*. —e kerk. *Église catholique* ou *universelle*. —e kerkvergadering. *Concile œcuménique*. — maken. *Généraliser*. — worden. *Se généraliser*. In het —. *En général; généralement; universellement*.
Algemeenheid, v. *Généralité*, *universalité*, f.
Algemeenlyk, byw. *En général; généralement; universellement*.
Algemeenmaking, v. *Généralisation*, f.
Algemein enz. zie Algemeen enz.
Algenoeg, byw. *Assez*.
Algenoegzaem, b. n. *Qui se suffit à soi-même; tout-puissant*.
Algenoegzaemheid (z.mv.), v. *Toute-puissance*, f.
Algeryn (-en), m. *Algérien*, m.
Algiers (stad). *Alger* (ville).
Algodery, v. *Panthéisme* (système), m.
Algodist (-en), m. *Panthéiste*, m.
Algoed, b. n. *Souverainement bon*. De —e God. *Le bon Dieu*.
Algoedheid (z. mv.), v. *Souveraine bonté*, f.
Alhier, byw. *Ici*, *en cet endroit*.
Alhoewel, voegw. *Quoique; bien que; encore que*.
*Alienatie, v. *Aliénation*, *vente*, f.
*Alieneren (ik alieneerde, heb gealieneerd), b.w. *Aliéner*, *vendre*.
Alikruik (-en), v. *Pétoncle* (coquillage), f.
*Alimentatie, v. *Alimentation*, f.; *aliments*, m.pl.
Alkannewortel, m. *Orcanette* (plante), f.
*Alkoof, v. *Alcôve*, f.
Alkoran, m. *Alcoran*, m.
Alle, b.n. zie Al, alle, b. n.
Alledaegsch, b. n. *Journalier; quotidien; de tous les jours*. —e koorts. *Fièvre quotidienne*.
Alleen, b. n. *Seul; isolé*. Een mensch —. *Un homme seul*. — met iemand zyn. *Être seul avec quelqu'un*. — zetten. *Isoler*. —, byw. Alleenlyk. *Seulement; uniquement*.
Alleenhandel (z. mv.), m. *Monopole*, m.
Alleenhandelaer (-s), m. *Monopoleur*, m.
Alleenheerschend, b. n. *Monarchique*.
Alleenheerscher (-s), m. *Monarque*, m.
Alleenheersching, v. *Monarchie*, f.
Alleenig, b. n. *en* byw. zie Alleen.
Alleenkoop, m. *Monopole*, m.
Alleenlyk, byw. *Seulement; uniquement*.
Alleenspel, o. *Récit*, *solo* (mus.), m.
Alleenspraek (-aken), v. *Monologue*, *soliloque*, m.
Alleenstaende, b. n. *Isolé*.
Alleenzang, m. *Récit*, *solo* (mus.), m.
Alleenzetting, v. *Isolation*, f.
Allegader, byw. / Allegaer, byw. } *Tout* ou *tous ensemble*.
*Allegang, byw. / *Allegangs, byw. } *Toujours*.
Allemael, byw. zie Allegaer.
Alleman, voornw. *Chacun*, *tout le monde*.
Allemansvriend (-en), m. *Ami de tout le monde*, m.
Allendeele, ten allendeele, byw. *En toute manière*, *de toute façon*.
Allengs, byw. / Allengskens, byw. } *Peu à peu*, *petit à petit*, *insensiblement*.
Allenthalve, byw. *A tous égards*, *partout*.
Aller, gén. de AL, ALLE, *qu'on met devant plusieurs mots*, *et qui signifie*: DE TOUS; DE TOUTES; TRÈS. De Allerhoogste. *Le Très-Haut*, *Dieu*. De allerbeste. *Le meilleur*. De allergeringste. *Le dernier*, *le moindre*.
Alleraengenaemst, b. n. *Très-agréable*.
Allerbelangrykst, b. n. *Très-important*.
Allerbest, byw. *Très-bien*, *optimé*.
Allerchristelykst, b. n. *Très-chrétien*.
Allerfynst, b. n. *Très-fin*, *superfin*.
Allergeringst, b. n. *Très-chétif*.
Allergevaerlykst, b. n. *Très-dangereux*.
Allergewigtigst, b. n. *Très-important*.
Allergrootst, b. n. *Très-grand; grandissime*.
Allerhande, onv. b. n. *Divers*, *différent*, *de toutes sortes*.
Allerheiligen, m. / Allerheiligendag, m. } *La Toussaint*, f.
Allerheiligst, b. n. *Très-saint*.
Allerhoogst, b. n. *Très-haut*.
Allerlaetste, b. n. *Très-tardif; dernier*.
Allerlei, onv. b. n. zie Allerhande.
Allerliefst, b. n. *Très-cher*, *très-joli*; *charmant*. —, byw. *D'une manière charmante; préférablement*.
Allermeest, b. n. *Le plus de tous; la plus de toutes*. —, byw. *Surtout; principalement; le plus souvent*.
Allermerkwaerdigst, b. n. *Très-remarquable*.
Allerminst, b. n. *Le moindre*. —, byw. *Le moins; le moins souvent*.
Allernaest, b. n. *Le plus près; la plus près*. —, byw. *Très-près*, *tout contre*.
Allerschoonst, b. n. *Très-beau*.
Allerverhevenst, b. n. *Suréminent*.
Allerwegen, byw. Overal. *Partout*, *en tous lieux*.
Allerzielen, m. / Allerzielendag, m. } *Le jour des âmes*, m.
Alles, o. *Tout*, m.; *toutes choses*, f. pl. God weet —. *Dieu sait tout*.
Allezins, byw. *De toutes manières*.
*Allooi (z. mv.), o. *Aloi*, m.; *valeur intrinsèque*, f.
Almagt (z. mv.), v. *Toute-puissance*, f.
Almagtig, b. n. *Tout-puissant*. De —e. *Le Tout-Puissant*, *Dieu*.
Almagtigheid (z. mv.), v. zie Almagt.
Almagtiglyk, byw. *D'une manière toute-puissante*.
*Almanak (-kken), m. *Almanach*, *calendrier*, m.
*Almanakmaker (-s), m. *Faiseur d'almanachs*, m.
Almede, voegw. *Aussi*, *de même*, *également*.
Almogend, b. n. zie Almagtig.
Almogendheid (z. mv.), v. zie Almagt.
*Almuce, v. Armgewaed der kanoniken. *Aumusse* ou *aumuce*, f.
Aloë, m. / Aloës, m. } (plant). *Aloès*, m.
Aloësap, o. *Aloès* (suc), m.
Alom, byw. *Partout*.
Alombekend, b. n. *Connu partout*.
Alomme, byw. *Partout*.
Alomtegenwoordig, b. n. *Présent; partout; immense*.
Alomtegenwoordigheid (z. mv.), v. *Toute-présence; immensité*, f.
Aloud, b. n. *Ancien; antique*.
Aloudheid (z. mv.), v. *Antiquité*, f.
Alpen, v. mv. *Les Alpes*, f. pl.
*Alphabet (z. mv.), o. *Alphabet*, m.

*Alphabetisch, b. n. *Alphabétique.*
Alpisch gebergte, o. *Les Alpes*, f. pl.
Alreede, } byw. *Déjà.*
Alreeds, }
Alruin (z. mv.), m. (plant). *Mandragore* (plante), f.
Als, voegw. *Que; comme; quand; lorsque; si; pourvu que.* Hy is zoo geleerd — gy. *Il est aussi savant que vous.* — dat waer is. *Si cela est vrai.* Hy leeft — een prins. *Il vit comme un prince.* —of. *Comme si.* —dan, —toen. *Alors, pour lors.* —wanneer. *Quand, lorsque.* —ook. *Ainsi que.* —nog. *Encore.* —nu. *A présent, à cette heure.*
Alschrift, o. *Pasigraphie*, f.
Alschryver (-s), m. *Pasigraphe*, m.
Alsdan, byw. *Alors, pour lors.*
Alsem (z. mv.), m. Alst (plant). *Absinthe* (plante), f.
Alsemkruid, o. *zie* Alsem.
Alsemwyn (z. mv.), m. *Vin d'absinthe, vermout*, m.
Alsnu, byw. *A présent, actuellement.*
Alst, m. *zie* Alsem.
Alt, v. *zie* Altstem.
Altaer (-aren), m. *en* o. *Autel*, m. Hooge —. *Maître-autel*, m.
Altaerblad (-en), o. *Retable*, m.
Altaerdienaer (-s), m. *Acolyte*, m.; *celui qui sert à l'autel.*
Altaerdienst, m. *Service de l'autel*, m.
Altaerdoek (-en), m. *Nappe d'autel*, f.
Altaerdoeksken (-s), o. *Lavabo*, m.
Altaergewaed, o. *Habits sacerdotaux*, m. pl.
Altaerkeers (-en), v. *Cierge*, m.
Altaerkleed, o. *zie* Altaerdoek.
Altaerschennis, v. *Profanation des autels*, f.
Altaersieraed, o. *Ornements d'autel*, m. pl.; *parement*, m.
Altaerstuk (-kken), o. *Tableau placé au-dessus de l'autel*, m.
Altaertafel (-s), v. *Table d'autel*, f.
Al te, byw. *Trop.* — groot. *Trop grand.* — klein. *Trop petit.* — gader, — gelyk. *Tout* ou *tous ensemble.* — samen. *Tous* ou *toutes ensemble.* — veel. *Trop.*
Altemael, byw. *Tout* ou *tous ensemble; entièrement; tout à fait.*
Altemet, byw. } *Quelquefois; de temps à autre.*
Altemets, byw. }
*Altereren enz. *zie* Ontstellen enz.
Althans, byw. Nu. *A présent, présentement, maintenant.* —, ten minste. *Au moins.*
Altist (-en), m. *Haute-contre* (musicien), f.
Altoos, byw. *Toujours.*
Altoosdurend, b. n. *Perpétuel, éternel.*
Altoviool (-olen), v. *Alto* (t. de mus.), m.
Altstem, v. } *Haute-contre* (t. de mus.), f.
Altus, m. }
Altyd, byw. *Toujours.* Voor —. *A jamais, à perpétuité.*
Altydduerzaem, b. n. *Perpétuel.*
Altydduerzaemheid (z. mv.), v. *Perpétuité*, f.
Altyddurend, b. n. *Perpétuel, éternel.*
Aluin, m. (bergstoffe). *Alun*, m.
Aluinachtig, b. n. *Alumineux.*
Aluinaerde, v. *Terre alumineuse*, f.
Aluinbereidery (-en), v. *Alunière, fabrique d'alun*, f.
Aluinen (ik aluinde, heb gealuind), b.w. *Aluner.*
Aluinkokery (-en), v. } *Alunière*, f.
Aluinmakery (-en), v. }
Aluinryk, b. n. *Abondant en alun.*
Aluinwater, o. *Eau d'alun*, f.

Alvermogen (z. mv.), o. *Toute-puissance*, f.; *l'Être Suprême*, m.
Alvermogend, b. n. *Tout-puissant.*
Alvernielend, b. n. *Qui détruit tout.*
Alvervolgens, byw. *De suite, sans interruption.*
Alvleesch (z. mv.), o. *Pancréas*, m.
Alvleeschen, onv. b. n. *Pancréatique.*
Alvleeschsap, o. *Suc pancréatique*, m.
Alvorens, byw. *Auparavant.* — dat, voegw. *Avant de, avant que.*
Alwaer, byw. *Où; là où.*
Al waer 't dat, voegw. *Quand, encore que, quoique.*
Alwaerdig, b. n. *Très-digne.*
Alweder, byw. }
Alwederom, byw. } *Encore, de nouveau, derechef.*
Alweêr, byw. }
Alwel, byw. *Assez bien.*
Alwetend, b. n. *Qui sait tout.* De —e. *L'Être Suprême*, m.
Alwetendheid (z. mv.), v. *Toute-science; omniscience*, f.
Alwetens, byw. *Sciemment, avec connaissance de cause.*
Alweter (-s), m. Weetal. *Savantas* ou *savantasse*, m.
Alwie, voornw. *Quiconque.*
Alwillens, byw. Met voordacht. *Exprès, à dessein, de propos délibéré.*
Alwys, b. n. *Souverainement sage.*
Alwysheid (z. mv.), v. *Souveraine sagesse*, f.
Alziende, b. n. *Qui voit tout.*
Alzoo, byw. Dus, aldus. *Ainsi, de cette façon.* Die dingen zyn — geschied. *Ces choses se sont passées ainsi.* —, zoo. *Aussi, si.* Gy zyt — groot als ik. *Vous êtes aussi grand que moi.* Hy is — geleerd als gy. *Il est aussi savant que vous.* —, voegw. Vermits. *Puisque; comme.*
Alzoodanig, b. n. *Tel; pareil, semblable.* —, byw. *Ainsi, pareillement.*
Alzulk, b. n. *Tel; pareil.*
*Am, amme (ammen), v. *Nourrice*, f.
Amadotpeer (-eren), v. *Amadote* (poire), f.
Amadotperenboom (-en), m. *Amadote* (poirier), f.
*Amagt, v. *zie* Onmagt.
*Amagtig, b. n. *zie* Onmagtig.
Amandel (-en), m. *Amande*, f. De —en. *Les amygdales* (t. d'anat.), f. pl.
Amandelboom (-en), m. *Amandier*, m.
Amandeldeeg, m. *en* o. *Pâte d'amandes*, f.
Amandeldrank, m. *Orgeat*, m.
Amandelkoekje (-s), o. *Nougat*, m.
Amandelmelk (z. mv.), v. *Lait d'amande; amandé*, m.
Amandelolie, v. *Huile d'amande*, f.
Amandelsteen (-en), m. *Amygdaloïde* (pierre), f.
Amandeltaert (-en), v. *Tarte aux amandes*, f.
Amarant (-en), v. (bloem). *Amarante* (fleur), f.
Amarel (-llen), v. *Griotte* (cerise), f.
Amaril, m. Steen om te polysten. *Émeri* ou *émeril, tripoli*, m.
Amazoon (-onen), v. *Amazone*, f.
Ambacht (-en), o. Handwerk. *Métier*, m.; *profession*, f. —, gilde. *Confrérie, corporation*, f. —, heerlykheid. *Seigneurie; juridiction*, f.; *bailliage*, m.
Ambachtsgast (-en), m. } *Compagnon de métier; garçon*, m.
Ambachtsgezel (-llen), m. }
Ambachtsheer (-en), m. *Seigneur; châtelain*, m.
Ambachtsheerlykheid, v. *Seigneurie*, f.
Ambachtskamer (-s), v. *Chambre où se réunissent les membres d'un corps de métier*, f.

Ambachtslieden, m. mv. *Artisans ; ouvriers*, m. pl.
Ambachtsman (-lieden), m. *Artisan ; ouvrier*, m.
*Ambassade, v. *Ambassade*, f.
*Ambassadeur (-s), m. Gezant. *Ambassadeur, envoyé*, m. —s vrouw. *Ambassadrice*, f.
*Ambassaedschap, o. Gezantschap. *Ambassade*, f.
Ambeeld, o. *zie* Aembeeld.
Ambeijen, m. mv. *zie* Aembeijen.
Amber (z. mv.), m. *Ambre*, m. Met — bereiden. *Ambrer.*
Amberbloem (-en), v. *Ambrette*, f.
Amberen, b. w. *Ambrer.*
Ambergeur, m. *Odeur d'ambre*, f.
Ambergrys (z. mv.), o. *Ambre gris*, m.
Amberkruid, o. *Marum* (plante), m.
Amberpeer (-eren), v. *Poire d'ambrette*, f.
Ambersteen, m. *zie* Amber.
Amboina (eiland). *Amboine* (île), f.
Amborstig enz. *zie* Aemborstig enz.
Ambrozyn, o. *Ambroisie*, f.
Ambt (-en), o. Bediening. *Emploi; poste; office*, m.; *charge; place; fonction*, f. Een — bedienen of bekleeden. *Remplir un emploi.* Zyn — afstaen. *Se démettre ; se défaire de sa charge, de son emploi.* Naer een — trachten, staen of dingen. *Aspirer à une charge.* Een — bekuipen. *Briguer un emploi.* Iemands — waernemen. *Remplir la place de quelqu'un.*
Ambteling, m. *zie* Ambtenaer.
Ambteloos, b. n. *Qui est sans emploi; sans charge; privé.* —, byw. *Sans emploi.*
Ambtelyk, b. n. *Officiel.*
Ambtenaer (-s, -aren), m. *Officier; employé; fonctionnaire ; dignitaire*, m.
Ambtgeld (-en), o. *Argent que l'on paie en entrant en charge*, m.
Ambtgenoot (-en), m. *Collègue, confrère*, m.
Ambtlieden, mv. van ambtman.
Ambtman (-nen, -lieden), m. *Officier; ministre; bailli; juge*, m.
Ambtsbediening, v. *Ministère*, m.
Ambtsbezigheid (-heden), v. *Fonction*, f.; *devoir* ou *exercice d'une charge*, m.
Ambtsbroeder (-s), m. *Collègue*, m.
Ambtshalve, byw. Van ambtswege. *D'office, en vertu d'une charge.*
Ambtsjaer (-aren), o. *Année d'exercice*, f.
Ambtsmisbruik (-en), o. *Abus de pouvoir*, m.; *forfaiture, prévarication*, f.
Ambtsmisdaed, v. *zie* Ambtsmisbruik.
Ambtsnaem (-amen), m. *Nom que porte quelqu'un à cause de sa charge*, m.
Ambtsopschorsing, v. *Interdiction ; suspense, suspension*, f.
Ambtspligt, v. *Devoir d'une charge*, m.
Ambtsverrigting (-en), v. *Fonction d'une charge*, f.
Ambtsverwisselaer (-s), m. *Permutant*, m.
Ambtsverwisseling, v. *Permutation*, f.
Ambtswege (van), byw. *D'office, en vertu d'une charge; officiellement.*
Ambtzoeker (-s), m. *Candidat*, m.
Ameldonk, m. *Amidon*, m.
Ameldonkmaker (-s), m. } *Amidonnier*, m.
Ameldonkverkooper (-s), m. } *Amidonnier*, m.
Amelkoorn, o. *Blé fort chétif*, m.
Amelmeel, o. *Amidon*, m.
Amen, byw. *en* tusschenw. Dat het zoo zy. *Amen! ainsi soit-il!*
America enz. *zie* Amerika enz.
Amerika (werelddeel), v. *Amérique*, f.
Amerikaen (-anen), m. *Américain*, m.
Amerikaensch, b. n. *Américain, d'Amérique.*
Amerikaensche (-n), v. *Américaine*, f.
Amery (in een), byw. *Dans un moment.*
Amethist (-en), m. } *Améthyste* (pierre précieuse), f.
Amethiststeen, (-en), m. } *Améthyste* (pierre précieuse), f.
*Ameubleren (ik ameubleerde, heb geameubleerd), b. w. *Ameublir.*
Amiant, m. (bergstof). *Amiante* (minéral), m.
Ammelaken (-s), o. Tafellaken. *Nappe*, f.
Ammirael enz. *zie* Admirael enz.
Ammoniak (z. mv.), m. *Ammoniaque*, m. *et* f.
Ammoniakgom, v. *Gomme ammoniaque*, f.
Ammoniakzout, o. *Sel ammoniac*, m.
Ammonshoorntje (-s), o. *Corne d'ammon*, f.
*Ammunitie, v. *Munitions de guerre*, f. pl.
Amonie, v. *Amone* (plante), m.
*Amortisatie, v. *Amortissement*, m. — kas. *Caisse d'amortissement*, f.
Amper, b. n. *zie* Zuer.
*Amphitheater (-s), o. *Amphithéâtre*, m.
*Ampliatie, v. *Ampliation*, f.
Ampulle (-n), v. Kannetje voor den wyn en het water in de misse. *Burette*, f.
Amsteldam, o. *Amsterdam* (ville).
Amsteldammer (-s), m. *Amsterdamois*, m.
Amsteldamsch, b. n. *Amsterdamois, d'Amsterdam.*
Analemma, o. *Analème*, m.
Ananas (-ssen), m. (vrucht). *Ananas*, m.
Anchovis (-ssen), m. (visch). *Anchois*, m.
Anchovisnet (-tten), o. *Brégin, brégier*, m.
Ancona (stad). *Ancône* (ville).
Andalouzië (landschap). *Andalousie*, f.
Ander, b. n. *en* voornw. *Autre.* Een — huis. *Une autre maison.* Het goed van een —. *Le bien d'autrui.* Des —en dags. *Le lendemain.* Om den —en dag. *De deux jours l'un.* Op eenen —en tyd. *Une autre fois.* Op een —, by een —. *Ailleurs, autre part.* Ten —en. *D'ailleurs.*
Anderdeels, byw. *D'ailleurs, d'un autre côté.*
*Anderen, b. *en* o. w. *zie* Veranderen.
Anderendaegsch, b. n. *Qui revient tous les deux jours.* —e koorts. *Fièvre tierce.*
Anderhalf, } b. n. *Un et demi; une et demie.*
Anderhalve, } b. n. *Un et demi; une et demie.*
Andermael, byw. *Une seconde fois, encore une fois.*
Anders, byw. *Autrement, d'une autre manière.* Wat —, iet —. *Autre chose.* — gezind. *Qui est d'une autre opinion, d'une autre secte.* — denkend. *Qui pense autrement.* — om. *En sens inverse.*
Andersom, byw. *En sens inverse.*
Anderwerf, byw. *zie* Andermael.
Anderzins, byw. *Autrement.*
Andoorn, m. (plant). *Marrube* (plante), m.
Andovi, m. (saus). *Daube*, f. Visch in den —. *Poisson à la daube.*
Andyvie (z. mv.), v. (hofgewas). *Endive; chicorée*, f.
Anemonie (-n), v. } *Anémone* (fleur), f.
Anemoon (-onen), v. } *Anémone* (fleur), f.
Angel (-s), v. Vischhaek. *Hameçon*, m. — (der bien). *Aiguillon*, m.
Angelaer (-s), m. *Pêcheur à la ligne*, m.
Angelen (ik angelde, heb geangeld), o. w. Met den angel visschen. *Pêcher à la ligne.*
Angelica, v. (plant). *Angélique, archangélique* (plante), f.
Angelier (-en), m. Giroffelbloem. *OEillet* (fleur), m.
Angelierbed (-dden), o. *OEilleterie*, f.
Angellyn (-en), v. *Ligne à pêcher*, f.
Angelroede (-n), v. *Baguette à laquelle la ligne est attachée*, f.

Angelsnoer (-en), o. *Ligne à pêcher*, f.
Angelvisscher (-s), m. *Pêcheur à la ligne*, m.
Angst (-en), m. Benauwdheid. *Angoisse; anxiété; inquiétude*, f. In doodelyken — zyn. *Être dans des angoisses mortelles.* —, schrik. *Peur; frayeur*, f. De — beving my. *La frayeur me saisit.* Iemand — aenjagen. *Effrayer quelqu'un.*
Angstelyk, byw. *zie* Angstiglyk.
Angstig, b. n. *Craintif; peureux; alarmé, troublé, inquiet; timoré.* —e zorgen. *Des soins cuisants.*
Angstiglyk, byw. Met angst. *Avec anxiété; avec inquiétude; dans des angoisses continuelles.*
Angstvallig, b. n. *zie* Angstig.
Angstvalligheid, v. *Crainte; peur; frayeur*, f.
Angstvalliglyk, byw. *Avec crainte.*
Angstzweet, o. *Suée*, f.
Anjelier, m, *zie* Angelier.
Anker (-s), o. (wynmaet). *Ancre* (mesure de liquides), f. —, scheepsanker. *Ancre* (instrument de fer), f. Het — laten vallen. *Jeter l'ancre, mouiller.* Het — ligten. *Lever l'ancre, démarrer.* Ten — liggen. *Être à l'ancre.* Voor —, op zyn — ryden. *Chasser sur ses ancres.* —, yzer in de muren. *Ancre* (barre de fer dans les murs), f.
Ankeragie, v. *zie* Ankergeld.
Ankerarm (-en), m. *Bras d'une ancre*, m.
Ankerbalk (-en), m. *Sous-barbe* (t. de mar.), f.
Ankerboei (-ijen), v. *Bouée*, f.
Ankeren (ik ankerde, heb geankerd), o. w. Het anker werpen. *Ancrer, jeter l'ancre, mouiller.*
Ankergeld (-en), o. *Droit d'ancrage*, m.
Ankergrond (-en), m. *Ancrage, mouillage, lieu propre à ancrer*, m.
Ankerhaek (-aken), m. *Croc de capon* (t. de mar.), m.
Ankerhanden, v. mv. *zie* Ankerklauwen.
Ankerhout, o. *Boussoir* (t. de mar.), m.
Ankering, v. Het ankeren. *Action d'ancrer, de mouiller*, f.
Ankerkabel (-s), v. *Câble d'ancre*, m.
Ankerklauwen, m. mv. *Pattes d'ancre*, f. pl.
Ankerkruis, o. *Croisée d'une ancre*, f.
Ankeroog (-en), o. *Trou de l'ancre*, m.
Ankerooren, o. mv. *Oreilles de l'ancre*, f. pl.
Ankerplaets (-en), v. *Ancrage; endroit où un vaisseau est à l'ancre*, m.
Ankerregt, o. *Droit d'ancrage*, m.
Ankerring (-en), m. *Arganeau* (t. de mar.), m.
Ankerschacht (-en), v. *Verge de l'ancre; stangue*, f.
Ankerschoen (-en), m. *Soulier de l'ancre* (t. de mar.), m.
Ankersmedery, v. *zie* Ankersmids.
Ankersmid (-eden), m. *Forgeron d'ancres*, m.
Ankersmids (-en), v. *Lieu où l'on forge des ancres*, m.
Ankersteel, m. *zie* Ankerschacht.
Ankerstok (-kken), m *Jas* (t. de mar.), m.
Ankertalie, v. *Amarres de l'ancre*, f. pl.
Ankertanden, m. mv. *zie* Ankerklauwen.
Ankertouw (-en), v. *en* o. *Câble d'une ancre*, m.; *tournevire*, f.
Ankertouwwerk (z. mv.), o. *Amarrage*, m.
Ankervoeijering, v. *Boudinure de l'arganeau* (t. de mar.), f.
Ankervormig, b. n. *en* byw. *En forme d'ancre, ancyroïde.*
*Annobiliteren, b. w. *zie* Edelmaken.
*Annonceren, b. w. *zie* Aenkondigen.
*Annoteren, b. w. *zie* Aenteekenen.
*Annuiteiten, v. mv. *Annuité*, f.
Ansjovis, m. *zie* Anchovis.
*Antichrist, m. *Antechrist*, m.
Antichristendom (z. mv.), o. *Antichristianisme*, m.
Antichristisch, b. n. *Antichrétien.*
Antillisch, b. n. *Qui est des Antilles.* —e eilanden. *Les Antilles.*
Antiloop, m. *Antilope* (quadrupède), m.
*Antimonie, v. Spiesglas. *Antimoine* (métal), m.
*Antipendium (van den altaer), o. *Parement* (*d'autel*), m.
*Antiphonarium, o. *Antiphonaire* ou *antiphonier*, m.
*Antiphone (-n), } v. *Antienne*, f.
*Antiphoon (-onen), }
Antitrinitaris, m. *Antitrinitaire* (sectaire), m.
Antonisvuer (sint), o. De roos (kwael). *Feu Saint-Antoine; érysipèle* ou *érésipèle*, m.
Antwerpen (stad). *Anvers* (ville).
Antwerpenaer (-s), m. *Anversois*, m.
Antwerpenaersche (-n), v. *Anversoise*, f.
Antwerpsch, b. n. *Anversois, d'Anvers.*
Antwoord (-en), o. *Réponse; réplique; repartie*, f. — geven. *Répondre.* In — op uwen brief. *En réponse à votre lettre.*
Antwoordbehelzend, b. n. *Responsif* (t. de prat.).
Antwoorden (ik antwoordde, heb geantwoord), o. w. Antwoord geven. *Répondre; répliquer; repartir.* Op een vraegstuk —. *Répondre à une question.* Op eenen brief —. *Répondre à une lettre.* Den priester in de misse —. *Répondre la messe.* Waerom antwoordt gy niet? *Pourquoi ne répondez-vous pas?* Ik heb er op geantwoord. *J'y ai répondu.*
Antwoorder (-s), m. *Celui qui répond, qui réplique.*
Antwoording, v. *Réponse*, f.
Antwoordster (-s), v. *Celle qui répond, qui réplique.*
Anyl (z. mv.), m. *Indigo*, m.
Anys (z. mv.), m. *Anis*, m. Het — bestrooijen. *Aniser.*
Anysbeschuit (-en), v. *Biscuit à l'anis*, m.
Anysplant, v. *Anis* (plante), m.
Anyssuiker, v. *Anis* (dragée), m.
Anyswater, o. *Eau d'anis, anisette*, f.
Anyszaed, o. *Graine d'anis*, f.
Apenbakhuis, o. } *zie* Apengezicht.
Apenbek, m. }
Apengezicht (-en), o. *Figure* ou *mine de singe*, f.; *mascaron*, m.
Apenkoning (-en), m. *Roi des singes*, m.
Apenkop (-ppen), m. *Tête de singe*, f.
Apenkuer (-uren), v. *Singerie*, f.
Apenliefde (z. mv.), v. *Fol amour*, m.
Apenspel, o. } *zie* Apery.
Apenwerk, o. }
Apery (-en), v. *Singerie*, f.
Apin (-nnen), v. *Guenon* (femelle du singe), f.
Apinneken (-s), o. *Guenuche*, f.
*Apocrif, b. n. Verdacht. *Apocriphe.*
Apollinaristen, m. mv. *Apollinaristes* (sectaires), m. pl.
*Apostact (-aten), m. Afvallige. *Apostat*, m.
Apostel (-en), m. *Apôtre*, m. Ruige —. *Écervelé, étourdi*, m.
Apostelambt, }
Aposteldom, } o. *Apostolat*, m.
Apostelschap, }
*Apostil (-llen), v. *Apostille*, f.
*Apostilleren (ik apostilleer, apostilleerde, heb geapostilleerd), b. w. *Apostiller.*

Apostolisch, b. n. } **Apostolyk**, b. n. } *Apostolique.* — , byw. *Apostoliquement.*
*Apostroof (-oven), v. Teeken van letteruitlating. *Apostrophe*, f.
*Apostuem, v. Verzwering. *Apostème* ou *apostume*, m.
*Apotheek (-eken), v. *Apothicairerie, pharmacie*, f.
*Apotheker (-s), m. *Apothicaire, pharmacien*, m.
*Apothekersgezel (-llen), m. *Garçon d'apothicaire*, m.
*Apothekersjongen, } *Apothekersknecht, } m. *zie* Apothekersgezel.
*Apothekerskunst (z. mv.), v. *Apothicairerie* (art), f.
*Apothekerswinkel (-en), m. *Apothicairerie, boutique d'apothicaire*, f.
*Apparent, b. n. Waerschynlyk. *Apparent, vraisemblable.*
*Apparentie, v. Waerschynlykheid. *Apparence, vraisemblance*, f.
Appel (-en), m. *Pomme*, f. —en plukken. *Cueillir des pommes.*—en van de boomen schudden. *Secouer les arbres pour en faire tomber les pommes.* Door eenen zuren — byten (prov.). *Faire de nécessité vertu.*
*Appel, o. Beroep op hooger regt. *Appel*, m.
Appelachtig, b. n. *Qui tient de la pomme.*
Appelbloesem (-s), m. *Fleur de pommier*, f.; *rouge-pâle; gris de lin*, m.
Appelboom (-en), m. *Pommier*, m.
Appelboomgaerd (-en), m. *Pommeraie*, f.
Appelchina, v. *Pomme de Chine; orange douce*, f.
Appeldragend, b. n. *Pomifère, qui porte des pommes.*
Appeldrank (-en), m. *Cidre, pommé*, m.
Appelflauwte, v. Onmagt. *Faiblesse; pâmoison; défaillance*, f.
Appelgrauw, b. n. *Gris pommelé.*
Appelgroen, b. n. *Vert de pomme.*
Appelkist (-en), v. *Caisse aux pommes*, f.
*Appellant (-en), m. Die zich op hooger regt beroept. *Appelant*, m.
*Appelleren (ik appelleerde, heb geappelleerd), o. w. Zich op hooger regt beroepen. *Appeler, en appeler.*
Appelman, m. *Marchand de pommes*, m.
Appelmand (-en), v. *Panier aux pommes*, m.
Appelmelk (z. mv.), v. *Babeurre aux pommes*, m.
Appelmerkt (-en), v. *Marché aux pommes*, m.
Appelmoes (z. mv.), o. *Marmelade de pommes*, f.
Appelpan (-nnen), v. *Pommier* (ustensile), m.
Appelpeer (-eren), v. *Pomme-poire*, f.
Appelrond, b. n. *Rond comme une pomme.*
Appelschel (-llen), v. *Pelure de pomme*, f.
Appelschip (-epen), o. } Appelschuit (-en), v. } *Bateau chargé de pommes*, m.
Appelsina, v. *zie* Appelchina.
Appelsteel (-elen), m. *Queue de pomme*, f.
Appeltaert (-en), v. *Tarte aux pommes*, f.
Appeltje (-s), o. *Petite pomme*, f.
Appeltuin (-en), m. *Pommeraie*, f.
Appelvrouw (-en), v. *Marchande de pommes*, f.
Appelwyf, o. *zie* Appelvrouw.
Appelwyn, m. *zie* Appeldrank.
Appelzak (-kken), m. *Sac où l'on met des pommes*, m.
Appelzalf, v. *Pommade aux pommes*, f.
Appelzolder (-s), m. *Grenier où l'on met les pommes*, m.
Appelzuer, o. *Acide malique*, m.
Appelzuerzout, o. *Malate* (t. de chim.), m.
*Appendix, o. Byhangsel. *Appendice*, m.
Appennyn (gebergte in Italië). *Apennin*, m.
Appennynsch, b. n. *Qui est de l'Apennin.* — gebergte. *L'Apennin, les Apennins.*
*Appetyt, m. Eetlust. *Appétit*, m.
*Appointement, o. Jaergeld. *Appointement*, m.
April (z. mv.), m. *Avril*, m.
Apulië, o. (landschap in Italië). *La Pouille.*
Aquitanië, o. (landschap in Frankryk). *Aquitaine*, f.
Arabië, o. (land). *Arabie*, f.
Arabiër (-s), m. *Arabe*, m.
Arabisch, b. n. *Arabe; arabesque.* —e vrouw. *Arabesse*, f. Het —, de —e tael. *L'arabe, la langue arabe.*
Aragonië, o. (landschap). *Aragon*, m.
Aragoniër (-s), m. *Aragonien*, m.
Aragonisch, b. n. *D'Aragon, Aragonien.* —e vrouw. *Aragonienne*, f.
Arak (z. mv.), m. (drank). *Arack* (liqueur spiritueuse), m.
Arbeid, m. Werk. *Travail; ouvrage*, m.; *besogne; peine*, f. Gestadige —. *Ouvrage* ou *travail continuel.* Moeijelyke *of* zware —. *Travail pénible.* Vruchtelooze —. *Peine inutile.* Verloren *of* vergeefsche —. *Peine perdue.* Aen den arbeid gaen. *Se mettre à l'ouvrage.* — , barensnood. *Travail d'enfant*, m.
Arbeiden (ik arbeidde, heb gearbeid), o. w. Werken. *Travailler.* Te vergeefs —. *Travailler inutilement.* Ik heb dry dagen daeraen gearbeid. *J'y ai travaillé trois jours.*
Arbeider (-s), m. Werkman. *Travailleur; ouvrier; manouvrier*, m. — (die met den dag wordt betaeld). *Journalier*, m. —, ambachtsman. *Artisan*, m. —, pakdrager. *Crocheteur, porte-faix*, m. — (in schanswerken enz.). *Pionnier*, m.
Arbeidslieden, mv. van arbeidsman.
Arbeidsloon (z. mv.), m. *en* o. *Salaire*, m.; *main-d'œuvre; journée*, f.
Arbeidsman (-lieden), m. *Ouvrier; artisan*, m.
Arbeidster (-s), v. *Ouvrière, travailleuse*, f.
Arbeidsvolk (z. mv.), o. Werkvolk. *Ouvriers; artisans*, m. pl.
Arbeidzaem, b. n. *Laborieux; actif; assidu.* —zame man. *Homme laborieux.* —, byw. *Laborieusement; assidûment.*
Arbeidzaemheid, v. *Activité; assiduité; diligence; application*, f.
Arbeidzaemlyk, byw. *Laborieusement; assidûment; avec activité.*
Arcadië, o. (landschap in Griekenland). *Arcadie*, f.
Arcadisch, b. n. *D'Arcadie.*
Arceersel (-s), o. *Hachure*, f.
*Arcenael, o. *zie* Arsenael.
Arceren (ik arceerde, heb gearceerd), b. w. (in de teekenkunst). *Hacher, faire des hachures* (t. de peint.).
Arcering (-en), v. Schaduwing. *Hachure*, f.
*Architect, m. *zie* Bouwmeester.
Architraef, v. *Architrave*, f.
*Archiven, v. mv. Staetsschriften. *Archives*, f. pl.
*Archivist (-en), m. Staetsschriftbewaerder. *Archiviste*, m.
Arduin (-en), m. } Arduinsteen (-en), m. } *Pierre de taille*, f.
Arend (-en), m. Adelaer. *Aigle*, m. *et* f. De room-

sche —en. *Les aigles romaines.* Jonge —. *Aiglon*, m.
Arendje (-s), o. *Aiglon*, m.
Arendsjong (-en), o. *Le petit de l'aigle, aiglon*, m.
Arendsklauw (-en), m. *Griffe* ou *serre d'un aigle*, f.
Arendsneus (-zen), m. *Nez aquilin*, m.
Arendsoogen, v. *en* o. mv. *Yeux d'aigle*, m. pl.
Arendspluimen, v. mv. *Plumes d'aigle*, f. pl.
Arendssteen (-en), m. *Ætite, pierre d'aigle, géode*, f.
Arendsveren, v. mv. *Plume d'aigle*, f. pl.
Arendsvlerk (-en), v. } *Aile d'aigle*, f.
Arendsvleugel (-en), m. }
Areopagiter (-s), m. *Aréopagite*, m.
Areopagus, m. *Aréopage*, m.
Arg, b. n. Boos. *Méchant; malicieux.* —, slim, listig. *Fin; rusé.* —, scherp, gestreng. *Sévère.* —, groot. *Grand.* —, byw. In slechten staet. *En mauvais état; mal.* — denken. *Soupçonner, avoir des soupçons.* Die — denkt, vaert — in het hert (prov.). *Honi soit qui mal y pense.*
Arg (z. mv.), o. List. *Malice; ruse; finesse*, f. Ik heb daer geen — in. *Je n'y entends point de malice, j'y vais de bonne foi.* Zonder —. *Sans malice; sincèrement; de bonne foi.*
Argeloos, b. n. *Qui est sans finesse, sans malice.*
Argen. *zie* Bederven.
Arger enz. *zie* Erger enz.
Argeren, b. w. *zie* Ergeren.
Argerlyk, b. n. *en* byw. *zie* Ergerlyk.
Argernis, v. *zie* Ergernis.
Argheid, v. Arglistigheid. *Malice; malignité; astuce; finesse*, f.; *artifice*, m.
Arglist (-en), v. *Ruse; malice*, f.; *artifice*, m.; *malignité*, f.
Arglistig, b. n. Listig, slim. *Malicieux; artificieux; rusé; malin; fin; insidieux.* —, byw. *zie* Arglistiglyk.
Arglistigheid, v. *zie* Argheid.
Arglistiglyk, byw. *Malicieusement; artificieusement; malignement; finement; insidieusement.*
Argloos, b. n. *zie* Argeloos.
Argusoog (-en), v. *en* o. *OEil d'Argus*, m.; *vue perçante*, f.
Argwaen (z. mv.), m. Kwaed vermoeden. *Soupçon; ombrage*, m.; *défiance*, f. — opvatten tegen iemand. *Concevoir des soupçons contre quelqu'un.*
Argwanen (ik argwaen, argwaende, heb geargwaend), b. *en* o. w. Verdacht houden. *Soupçonner, avoir des soupçons; se méfier.*
Argwanig, b. n. Achterdenkend. *Soupçonneux; ombrageux; défiant.*
Ariaen (-anen), m. *Arien*, m.
Ariaensch, b. n. *Qui est d'Arius* ou *des Ariens.* —e kettery. *Arianisme*, m. —e ketter. *Arien*, m.
Aristocraet (-aten), m. *Aristocrate*, m.
Aristocratisch, b. n. *Aristocratique.*
Ark (-en), v. Kist. *Arche*, f. — van Noë. *Arche de Noé.* — des verbonds. *Arche d'alliance.*
Arke, v. *zie* Ark.
Arm (-en), m. Deel des lichaems enz. *Bras*, m.; *branche*, f. De regte —. *Le bras droit.* De slinke —. *Le bras gauche.* Met opene —en. *A bras ouverts.* Wereldlyke —. *Bras séculier.* — van de zee. *Bras de mer.* — van eene pomp. *Brimbale*, f.
Arm, b. n. Behoeftig. *Pauvre; indigent; nécessiteux; misérable.* De —en. *Les pauvres.* ·ken. *Appauvrir.* — worden. *S'appauvrir*
Armader (-en), v. *Veine du bras*, f.
Armband (-en), m. *Bracelet*, m.
Armbeen (-en), o. *Cubitus, humérus* (t nat.), m.
Armbestier, o. *Administration de bienfai charité*, f.
Armbezorger (-s), m. *Celui qui a soin des vres; aumônier*, m.
Armblaker (-s), m. *Candélabre*, m.; *girana*
Armboog, m. *zie* Elleboog.
Armborst (-en), v. *Arbalète*, f.
Armbus (-ssen), v. *Boîte pour les aumôn tronc*, m.
Armcieraed, o. *zie* Armband.
Armelyk, byw. *Pauvrement; misérablemen*
Armelyn, o. } *Armeline; hermine*, f.
Armelynbont, o. }
Armelynsvel (-llen), o. *Peau d'hermine*, f.
Armen (de), m. mv. *Les pauvres*, m. pl.
Armenbestier, o. *zie* Armbestier.
Armengeld, o. *zie* Armgeld.
Armengesticht (-en), o. *Hospice*, m.
Armengift, v. *zie* Armgift.
Armengoederen, o. mv. *Biens d'hospices*,
Armeniaen (-anen), m. *Arménien*, m.
Armeniaensch, b. n. *Arménien.*
Armeniaensche (-n), v. *Arménienne*, f.
Armenië, o. (land). *Arménie* (pays), f.
Armeniër, m. *zie* Armeniaen.
Armenisch, b. n. *Arménien.*
Armenkas (-ssen), v. *Caisse des pauvres*, f.
Armgeld, o. *Argent*, m., ou *deniers des pa* m. pl.
Armgesmyde (-n), o. *Ornements en or et en qu'on porte au bras*, m. pl.
Armgesticht, o. *zie* Armengesticht.
Armgift (-en), v. *Aumône, charité*, f.
Armhartig enz. *zie* Armhertig enz.
Armhertig, b. n. Kleinmoedig. *Pauvre; p nime; faible.* —, byw. *zie* Armhertiglyk.
Armhertigheid (z. mv.), v. Kleinmoedi *Pauvreté; pusillanimité; faiblesse*, f.
Armhertiglyk, byw. Kleinmoediglyk. *P ment; pusillanimement; faiblement.*
Armhuis (-zen), o. Gasthuis. *Hospice; hôpit*
Arminiaen (-anen), m. Aenklever van Ar *Arminien*, m.
Arminiaensch, b. n. *Arminien.*
Armkandelaer, m. *zie* Armblaker.
Armkind (-eren), o. *Enfant élevé dans u pice*, m.
Armkussen, o. *Cubital*, m.
Armleder, o. *Bracelet*, m.
Armloos, b. n. *Qui est sans bras.*
Armlyk, byw. *zie* Armelyk.
Armmeester, m. *zie* Armbezorger.
Armoê, v. *zie* Armoede.
Armoede (z. mv.), v. Behoeftigheid *Pau indigence*, f. Tot — geraken. *S'appauvri venir pauvre.* Iemand tot — brengen. *A vrir quelqu'un, le réduire à l'état de pau* — is geene zonde. *Pauvreté n'est pas vic*
Armoedig, b. n. Arm, behoeftig. *Pauvr digent, misérable.* —, byw. *zie* Armoedig
Armoedigheid, v. *zie* Armoede.
Armoediglyk, byw. *Pauvrement, misérabl*
Armoedje, o. *Tout ce qu'on possède, avoir*
Armozyn, o. (zyden stoffe). *Armoisin* (taffeta
Armpyp (-en), v. *Focile, rayon, radius* (bras), m.

Armpypepier, v. *Muscle radial*, m.
Armring (-en), m. *Bracelet*, m.
Armschool (-olen), v. *École des pauvres*, f.
Armsnoer (-en), m. *Bracelet*, m.
Armspier (-en), v. *Bicornis* (muscle), m.
Armstoel (-en), m. *Fauteuil*, m.; *chaise à bras*, f.
Armstuk (-kken), o. *Brassard*, m.
Armvol (z. mv.), m. *Brassée*, f.
Armwapen, o. *zie* Armstuk.
Armzalig, b. n. *Pauvre; misérable*.
Armzaligheid (z. mv.), v. *Pauvreté*, *misère*, f.
*Arquebuseren (ik arquebuseerde, heb gearquebuseerd), b. w. Met een vuerroer doodschieten. *Arquebuser*.
*Arrest, o. Beslag, aenhouding. *Arrêt*, m.; *saisie*, f.
*Arresteren (ik arresteerde, heb gearresteerd), b. w. *Arrêter; saisir*.
*Arsenael (-alen), o. Wapenhuis. *Arsenal*, m.
Artichok (-kken), v. *Artichaut*, m.
Artichokstoel (-en), m. *Cul d'artichaut*, m.
*Artikel (-en), o. *Article*, m.
*Artillerie, v. Geschut. *Artillerie*, f.
*Artilleriemeester (-s), m. *Maître d'artillerie*, m.
*Artillerietrein, m. *Train d'artillerie*, *équipage*, m.
*Artillerist (-en), m. *Artilleur*, m.
Artisjok (-kken), v. *Artichaut*, m.
Arts (-en), m. Geneesmeester. *Médecin*, m.
Artseny (-en), v. Geneesmiddel. *Médecine*, f.; *médicament*, m.
Artsenybereider (-s), m. *Pharmacien*, *apothicaire*, m.
Artsenybereiding, v. *Préparation des remèdes*, f.
Artsenybereidkundig, b. n. *Pharmaceutique*.
Artsenybereidkunst, v. *zie* Artsenykunde.
Artsenyboek (-en), m. *en* o. *Dispensaire*, m.
Artsenydrank (-en), m. *Potion*, f.; *breuvage*, m.
Artsenykunde (z. mv.), v. *Pharmacie*, *pharmaceutique*, f.
Artsenyleer, v. *Pharmacologie*, f.
Artsenymenger, m. *zie* Artsenybereider.
Artsenymengkunde, v. *zie* Artsenykunde.
Artsenyscheikunst (z. mv.), v. *Chimiatrie*, *chimie médicale; pharmacochimie*, f.
Artsenywinkel (-s), m. *Apothicairerie*, *pharmacie*, f.
As (assen), v. *Essieu*, *axe*, m.
Asch, assche, v. *Cendre*, f. Tot assche verbranden. *Réduire en cendres*.
Aschachtig, b. n. *Cendreux*.
Aschbak (-kken), m. *Cendrier*, m.
Aschbeer, m. *zie* Aschman.
Aschbezem (-s, -en), m. *Balai de foyer*, m.
Aschbus (-ssen), v. *Urne cinéraire*, f.
Aschdag (-en), m. *Le jour des cendres*, m.
Aschgrauw, b. n. *Cendré*.
Aschhok (-kken), o. *Lieu où l'on met les cendres*, m.
Aschhoop (-en), m. *Tas de cendres*, m.
Aschig, b. n. *Cendreux*.
Aschkar (-rren), v. *Charrette aux cendres*, f.
Aschketel (-s), m. *Chaudron où l'on met les cendres*, m.
Aschkoek (-en), m. *Fouace*, f., *gâteau cuit sous les cendres*, m.
Aschkoekbakker (-s), m. *Fouacier*, m.
Aschkruik (-en), v. *Urne cinéraire*, f.
Aschkuil (-en), m. *Cendrier*, m.
Aschmaking, v. *Incinération*, f.
Aschman (-nnen), m. *Boueur*, m.
Aschpot (-tten), m. *Pot aux cendres*, m.
Aschschop (-ppen), v. *Pelle à feu*, f.
Aschschup, v. *zie* Aschschop.
Aschton, v. *zie* Aschbak.
Aschtrekker (-s), m. *Tourmaline* (pierre électrique), f.
Aschvat, o. *zie* Aschbak.
Aschverkooper (-s), m. *Marchand de cendres*, *cendrier*, m.
Aschverwig, b. n. *Cendré*.
Aschvester (-s), m. (fam.). *Celui qui se tient toujours auprès du feu*.
Asfodille, v. *Asphodèle* (plante), m.
Asia, o. (werelddeel). *Asie*, f.
Asiatisch, b. n. *Asiatique*.
Asper, m. *Aspre* (monnaie), m.
Aspergie, v. Spergie (hofgewas). *Asperge*, f.
Aspergiebed (-dden), o. *Planche d'asperges*, f.
Aspergieplant (-en), v. *Plante d'asperge*, f.
Aspersie enz. *zie* Aspergie enz.
*Aspiratie, v. Uitgalming. *Aspiration*, f.
*Aspireren (ik aspireerde, heb geaspireerd), b. w. Uitgalmen. *Aspirer*.
Aspisslang (-en), v. *Aspic*, m.
Aspunt (-en), o. *Pôle*, m. Het noorder —. *Le pôle arctique*. Het zuider —. *Le pôle antarctique*.
Aspuntig, b. n. *Polaire*.
*Assayeur (-s), m. *Essayeur*, m.
Assche, v. *zie* Asch.
Asschenwoensdag, m. *Mercredi des cendres*, m.
*Assemblé, v. Vergadering. *Assemblée*, f.
*Assignaet (-aten), m. *Assignat*, m.
*Assignatie, v. *Assignation*, f.
*Assigneren (ik assigneerde, heb geassigneerd), b. w. *Assigner*.
*Assistentie, v. Bystand. *Assistance*, f.
*Assisteren (ik assisteerde, heb geassisteerd), o. w. *Assister*.
*Associatie, v. Maetschappy. *Association*, f.
*Associëren (ik associëer, associëerde, heb geassociëerd), b. w. In maetschappy aennemen. *Associer*.
*Assurant, b. n. Onbeschaemd. *Effronté*.
*Assurantie, v. Verzekering. *Assurance*, f.
*Assurantiekamer (-s), v. *Chambre d'assurance*, f.
*Assurantiekantoor (-oren), o. *Bureau d'assurance*, m.
*Assureerder (-s), m. *Assureur*, m.
*Assureren (ik assureer, assureerde, heb geassureerd), b. w. Verzekeren. *Assurer*.
Assyrië, o. (landschap). *Assyrie*, f.
Assyriër (-s), m. *Assyrien*, m.
Assyrisch, b. n. *D'Assyrie*, *assyrien*.
Aster (-s), m. *Carreau de faïence*, m.
*Astragael, m. *Astragale*, m.
*Astrologant (-en), m. Sterrekyker. *Astrologue*, m.
*Astrologie, v. Sterrekykery. *Astrologie*, f.
*Astrologist (-en), m. *Astrologue*, m.
*Astronomie, v. Sterrekunst. *Astronomie*, f.
At. *zie* Eten.
Aterling (-en), m. *Bâtard*, m.
Aterlingsch, b. n. *Illégitime*.
Atheensch, b. n. *Athénien*, *attique*, *d'Athènes*.
Atheensche (-n), v. *Athénienne*, f.
Athenen (stad). *Athènes* (ville), f.
Athener (-s), m. *Athénien*, m.
Atlantisch, b. n. *Atlantique*. —e zee. *Mer Atlantique*.
*Atlas (-ssen), m. Verzameling van landkaerten. *Atlas*, m.
Atrecht (stad). *Arras* (ville).

*Attestatie, v. Betuiging. *Attestation*, f.
*Attesteren (ik attesteerde, heb geattesteerd), b. w. Betuigen. *Attester.*
Attisch, b. n. zie Atheensch.
*Auctie, v. Openbare verkooping. *Vente publique*, f.
*Audientie, v. Gehoor. *Audience*, f.
*Auditeur (-s), m. *Auditeur*, m.
*Augmentatie, v. Vermeerdering. *Augmentation*, f.
*Augmenteren (ik augmenteer, augmenteerde, heb geaugmenteerd), b. w. Vermeerderen. *Augmenter.*
Augustus, m. Oogstmaend. *Août*, m.
Augustyn (-en), m. } *Augustin*, m.
Augustynermonik (-en), m. } *Augustin*, m.
Augustynernon (-nnen), v. *Augustine*, f.
Augustynletter, v. *Saint-Augustin* (terme d'impr.), m.
Auricula, v. Beerenöor (bloem). *Auricule, oreille d'ours* (fleur), f.
Aurora, v. *Aurore* (déité), f.
Auroorverwig, b. n. *Aurore, couleur d'aurore.*
Autaer enz. zie Altaer enz.
*Auteur (-s), m. Uitvinder. *Auteur*, m.
*Autorisatie, v. Magtiging. *Autorisation*, f.
*Autoriseren (ik autoriseer, autoriseerde, heb geautoriseerd), b. w. Magtigen. *Autoriser.*
*Autoriteit, v. Gezag. *Autorité*, f.
*Auxiliare (verbum-), o. Behulpzaem-werkwoord. *Verbe auxiliaire*, m.
*Avancement, o. Bevordering. *Avancement*, m.
*Avanceren (ik avanceer, avanceerde, heb geavanceerd), b. w. Bevorderen. *Avancer.*
*Avantuer (-uren), v. Geval. *Aventure*, f.
*Avantuerlyk, b. n. *Fortuit.* —, byw. *Fortuitement, par hasard.*
*Avanturen. zie Wagen, b. w.
Ave (-n), v. *Moyeu*, m.
Avegaer (-aren), v. (boor). *Tarière*, f.
Aveger, v. zie Avegaer.
Averegts, byw. Verkeerd. *A rebours; à contresens; de travers; à l'envers.* Hy doet alles —. *Il fait tout de travers.*
Averegtsch, b. n. Verkeerd. *Qui est à l'envers.* —e slag. *Coup de revers.* De —e zyde. *Le revers ou l'envers de quelque chose.*
Averoon, v. } *Aurone* (plante), f.
Averuit, v. } *Aurone* (plante), f.
*Avery, v. Zeeschade. *Avarie*, f.
Avocaet, m. zie Advokaet.
Avond (-en), m. *Soir*, m.; *soirée; veille*, f. Tegen den —, op den —. *Vers le soir.* Gisteren —. *Hier au soir.* Den — overbrengen met spelen. *Passer la soirée au jeu.* Goeden —! *Bon soir!*
Avondbezoek (-en), o. *Visite du soir*, f.
Avonddauw (z. mv.), m. *Rosée du soir*, f.; *serein*, m.
Avondëten (z. mv.), o. *Souper* ou *soupé*, m.
Avondgebed (-en), o. *Prière du soir*, f.
Avondgezang (-en), o. *Chant* ou *cantique du soir*, m.
Avondgezelschap (-ppen), o. *Veillée*, f.
Avondkost, m. zie Avondëten.
Avondlied, o. zie Avondgezang.
Avondlucht, v. *Air du soir*, m.
Avondmael (-alen), o. *Souper* ou *soupé*, m. — houden of nemen. *Souper.* Het laetste —. *La sainte Cène.*
Avondmaelganger (-s), m. *Communiant*, m.
Avondmaeltyd (-en), v. *Repas du soir, souper*, m.
Avondmalen, o. w. *Souper.*
Avondmuziek (z. mv.), v. *Sérénade*, f.
Avondöffer (-s), o. *Sacrifice du soir*, m.
Avondregen (-s), m. *Pluie du soir*, f.
Avondschemering (-en), v. *Crépuscule du soi*
Avondschool (-olen), v. *École du soir*, f.
Avondspel (-en), o. *Récréation du soir*, f.
Avondspys (-zen), v. *Mets du soir*, m.
Avondster, v. *L'étoile du soir; Venus* (planèt
Avondstond (-en), m. *Heure du soir*, f.; *soir*, *soirée; veillée*, f.
Avondtyd, m. zie Avondstond.
Avonduer (-uren), v. *Heure du soir*, f.
Avondwandeling (-en), v. *Promenade du soi*
Avondwind (-en), m. *Vent du soir*, m.
*Avontuer enz. zie Avantuer enz.
Azen (ik aes, aesde, heb geaesd), b. w. Te geven. *Nourrir; appâter.* Vogelen —. *App des oiseaux.* —, aes toewerpen. *Amorcer.* o. w. Zyn voedsel zoeken. *Se paître, se paître.*
Azer (-s), m. (in vogelhuizen enz.). *Réservoir*
Azia, o. (werelddeel). *Asie*, f.
Aziatisch, b. n. *Asiatique.*
Azië, o. (werelddeel). *Asie*, f.
Azing, v. *Action de nourrir*, f.
*Azuer, o. *Azur*, m. —, b. n. *Azuré.*
Azuergewelf, o. *La voûte azurée* (le ciel), f.
Azuersteen (-en), m. *Azur; lapis; lazulithe*, 1
Azuervelden, o. mv. *Les plaines azurées* (la n f. pl.
Azuren, onv. b. n. *D'azur; azuré.*
Azyn, m. *Vinaigre*, m. In den — leggen. *riner; confire au vinaigre.*
Azynachtig, b. n. *Qui tient du vinaigre; ac acéteux.*
Azynen (ik azynde, heb geazynd), b. w. A indoen. *Vinaigrer.*
Azynflesch (-sschen), v. *Bouteille pour le vi gre*, f.; *vinaigrier*, m.
Azynhonig, m. *Oxymel* (mélange), m.
Azynkan (-nnen), v. *Pot pour le vinaigre; aigrier*, m.
Azynmaker (-s), m. *Vinaigrier, celui qui du vinaigre*, m.
Azynmakery (-en), v. *Vinaigrerie, fabriqu vinaigre*, f.
Azynmoer (z. mv.), v. *Lie de vinaigre*, f.
Azynplaets, v. zie Azynmakery.
Azynsaus, v. *Sauce au vinaigre*, f.
Azynsuiker, v. *Oxysaccharum* (pharm.), n
Azynton (-nnen), v. } *Tonneau pour le aigre*, m.
Azynvat (-en), o. } *Tonneau pour le aigre*, m.
Azynverkooper (-s), m. *Vinaigrier, celui vend du vinaigre*, m.
Azynwater (z. mv.), o. *Oxycrat*, m. Met — schen. *Oxycrater.*
Azynzuer, b. n. *Acétique, acide.* —, o. *Aci vinaigre, acide acéteux*, m.
Azynzuerzout, o. *Acétate*, m.

B

Babbelachtig, b. n. Klapachtig. *Bavard.*
Babbelaer (-s), m. Snapper. *Babillard; bav causeur; jaseur*, m.
Babbelaerster (-s), v. Snapster. *Babillarde; varde; causeuse; jaseuse*, f.
Babbelary, v. Gebabbel. *Babil, caquet*, m.

Babbelen (ik babbelde, heb gebabbeld), o. w. Snappen. *Babiller; bavarder; causer; jaser.* —, knauwen zonder tanden. *Mâcher avec les gencives.*
Babbelery, v. *zie* Babbelary.
Babbelguitjes, o. mv. Malle kuren; beuzelaryen. *Balivernes; fadaises; niaiseries*, f. pl.
Babel. *zie* Babilonië.
Babilonië, o. (stad in Mesopotamië). *Babylone*, f.
Babiloniërs, m. mv. *Babyloniens*, m. pl.
Babilonisch, b. n. *Babylonien.*
Babok (-kken), m. *Lourdaud; rustre*, m.
Baccalaureaet, o. *Baccalauréat*, m.
Baccalaureus, m. *Bachelier*, m.
Bacchante, v. *zie* Bacchuswyf.
Bacchus, m. Wyngod. *Bacchus*, m. —, b. n. Van Bacchus. *Bachique.*
Bacchusdans, m. *Dionysiaque*, f.
Bacchusfeesten, v. *en* o. mv. *Bacchanales; orgies, dionysiaques*, f. pl.
Bacchusleven, o. *Vie bachique*, f.
Bacchuslied (-eren), o. *Chanson bachique*, f.
Bacchusliedeken (-s), o. *Chanson bachique*, f.; *dithyrambe*, m.
Bacchuspriester (-s), m. *Prêtre de Bacchus*, m.
Bacchuspriesteres (-ssen), v. *Bacchante; prêtresse de Bacchus*, f.
Bacchusspies (-en), v. } *Thyrse* (javelot entouré
Bacchusstaf (-aven), m. } de pampre), m.
Bacchusvrouw (-en), v. } *Bacchante*, f.
Bacchuswyf (-ven), o. }
Bad (-en), o. *Bain*, m. De —en gebruiken. *Prendre les bains.* Het — der wedergeboorte. *Le baptême.*
Bad. *zie* Bidden.
Baden (ik baed, baedde, heb gebaed), b. w. *Baigner.* —, o. w. Zich baden. *Se baigner.* Zich in den wellust —. *Se baigner dans la volupté.* Zich in het bloed der vyanden —. *Se baigner dans le sang des ennemis.*
Baden. *Bade* (ville).
Bader (-s), m. *Baigneur*, m.
Badgeld (-en), o. *Argent pour le bain*, m.
Badhuis (-zen), o. *Bains*, m. pl.
*Badineren (ik badineer, badineerde, heb gebadineerd), o. w. Spotten; lachen. *Badiner.*
*Badinering, v. Spotterny. *Badinage*, m.
Bading, v. *Action de baigner*, f.
Badkleed (-eren), o. *Chemise de bain*, f.
Badkuip (-en), v. *Baignoire*, f.; *bain*, m.
Badmantel (-s), m. *Manteau qu'on met en se baignant*, m.
Badmeester (-s), m. *Baigneur; étuviste*, m.
Badmeesteres (-ssen), v. *Femme qui tient des bains publics*, f.
Badoven (-s), m. *Hypocauste*, m.
Badplaets (-en), v. *Baignoir*, m.
Badstoof (-oven), v. *Bain*, m.; *étuve*, f.
Badstoofhouder, m. *zie* Badmeester.
Badwater (-en), o. *Bain*, m.; *eau des bains; eau balnéable*, f.
Baedster (-s), v. *Baigneuse*, f.
Baefmis, v. *zie* Bamis.
Baei, m. Wollen stoffe. *Revêche* (étoffe), f.
Baei (-ijen), v. Golf, inham. *Baie*, f.
Baeijen, onv. b. n. *De revêche.*
Baeiwever (-s), m. *Tisserand qui fait de la revêche*, m.
Baek (baken), v. Ton in 't water om de zandplaten aen te wyzen. *Balice*, f. —, vuerbaek. *Fanale, phare*, m.
Baekgelden, o. mv. *Droits de balise*, m. pl.
Baekmeester (-s), m. *Baliseur*, m.
Baekstok (-kken), m. *Jalon*, m.
Baektand (-en), m. *Dent mâchelière*, f.
Bael (balen), v. Pak koopmanschappen. *Balle*, f.; *ballot*, m. —, o. *Bal*, m.
Baeldoek, o. *Toile d'emballage*, f.
Baeltje (-s), o. *Petit ballot, ballotin*, m.
Baen (banen), v. Effen weg. *Route; voie*, f.; *chemin*, m. De — klaer maken. *Aplanir la carrière, frayer le chemin.* Ruime — maken. *Fendre la presse, se faire un passage.* —, loopbaen, strydbaen. *Carrière; lice; arène*, f. Op de — komen. *Entrer en lice; descendre dans l'arène.* (fig). De — warm houden. *Travailler sans relâche.* Op de — brengen (voorstellen). *Proposer, mettre sur le tapis.* —, breedte van eene stoffe. *Lé* (largeur d'étoffe), m.
Baenderheer (-en), m. *Seigneur* ou *chevalier banneret*, m.
Baendery, v. *Baronnie*, f.
Baengeld, o. *Argent qu'on donne pour balayer la neige*, m.
Baenstrooper (-s), m. Struikroover. *Brigand, voleur de grands chemins*, m.
Baenveger (-s), m. *Celui qui balaie la neige.*
Baer (baren), v. Draegbaer. *Civière, litière à bras*, f. —, lykbaer. *Bière*, f.; *brancard*, m. —, golf, waterbaer. *Flot*, m.; *vague*, f. —, staef. *Lingot*, m.; *barre*, f. — goud. *Or en lingot, en barre.*
Baer, b. n. Gereed. *Comptant; sonnant.* — geld. *Argent comptant, espèces sonnantes.* In — geld betalen. *Payer comptant.*
Baerblykelyk, b. n. Klaer, zichtbaer. *Évident; clair.* —, byw. Klaerlyk, zichtbaerlyk. *Évidemment; clairement.*
Baerblykelykheid, v. Klaerheid, zekerheid. *Évidence; clarté*, f.
Baerd (-en), m. *Barbe*, f. Den — scheren. *Faire la barbe; raser.* Den — laten wassen. *Laisser croître la barbe.* In den — varen, vliegen. *S'opposer à quelqu'un, le traiter durement.* In den — wryven. *Reprocher.* — van eenen sleutel. *Panneton*, m. — (smelters w.). *Barbure*, f.
Baerddrager (-s), m. *Qui porte de la barbe.*
Baerdeken, o. Kleine baerd. *Petite barbe*, f.
Baerdeloos, b. n. Die zonder baerd is. *Imberbe, qui n'a point de barbe.* Een —ze jongeling. *Un jeune homme imberbe.*
Baerdig, b. n. *Qui a de la barbe.* — (fig.). Sterk. *Fort, courageux.*
Baerdje, o. *zie* Baerdeken.
Baerdloos, b. n. *zie* Baerdeloos.
Baerdscheerder (-s), m. *Barbier*, m.
Baerdscheerdersgereedschap, o. } *Outils de bar-*
Baerdscheerderstuig, o. } *bier*, m. pl.
Baerdscheerderswinkel (-s), m. *Boutique de barbier*, f.
Baerdschrabber (-s), m. } *Barberot, mauvais*
Baerdschrapper (-s), m. } *barbier*, m.
Baerkleed, o. Lyklaken. *Drap mortuaire, poêle*, m.
Baerlyk, b. n. *Propre, même.*
Baermoeder (-s), v. Lyfmoeder. *Matrice*, f.
Baers (-zen), m. (visch). *Perche*, f. —, kuipersdissel. *Doloire*, f.
*Baerschap, o. *Argent comptant*, m.
Baervlies (-zen), o. *Membrane qui renferme le fœtus*, f.
Baes (bazen), m. Meester, heer. *Maître; maître-ouvrier; préposé*, m. Den — spelen. *Faire le*

maître, trancher du maître. — worden. *Passer maître.* Schoenmakers —. *Maître-cordonnier.*
Baet (z. mv.), v. Voordeel; winst. *Profit; bénéfice; intérêt; fruit*, m.; *utilité*, f. — doen. *Gagner, faire du profit.* Zyne eigene — zoeken. *Chercher son propre intérêt.* Zynen tyd te — nemen. *Employer son temps, être occupé à.* —, hulp, verligting. *Soulagement; secours*, m.; *guérison*, f. Hy vindt geene — by dat geneesmiddel. *Ce remède ne lui donne pas de soulagement.*
Baetje, o. Kleine baet. *Petit profit*, m. Alle —s helpen (prov.). *Les petits ruisseaux font les grandes rivières.*
Baetzoekend, b. n. *Intéressé, avide.*
Baetzoekendheid, v. *zie* Baetzucht.
Baetzoeker (-s), m. *Homme intéressé*, m.
Baetzoekster (-s), v. *Femme intéressée*, f.
Baetzucht (z. mv.), v. *Intérêt*, m.; *avarice*, f.
Baetzuchtig, b. n. *Intéressé; avare.* Het is een —e mensch. *C'est un homme intéressé.* —, byw. *zie* Baetzuchtiglyk.
Baetzuchtigheid, v. *zie* Baetzucht.
Baetzuchtiglyk, byw. *Avec avarice, avarement; mercenairement.*
Baffen (ik bafte, heb gebaft), o. w. *Aboyer, japper.* Het —. *Aboiement, jappement*, m.
Baffer (-s), m. *Aboyeur*, m.
Baffing, v. *Aboi, aboiement, jappement*, m.
*Bag (baggen), v. *Bague*, f.
*Bagagie, v. *Bagage; attirail*, m.; *hardes*, f. pl.
Bagagiekarretje (-s), o. *Surtout* (charrette), m.
Bagagievaen (-anen), v. *Fanion*, m.
*Bagge, v. *zie* Bag.
Bagger, m. Modder. *Boue; vase; bourbe*, f.; *limon*, m.
Baggerboer, m. *zie* Baggerman.
Baggeren (ik baggerde, heb gebaggerd), b. w. Modder ergens uithalen, van modder zuiveren. *Tirer la vase du fond de l'eau, draguer.*
Baggerman, m. *Boueur, dragueur*, m.
Baggernet (-tten), o. Moddernet. *Filet à tirer de la bourbe*, m.
Baggerschuit (-en), v. *Bateau de boueur*, m.
Baggerspade (-n), v. *Drague*, f.
Baggyn enz. *zie* Beggyn enz.
Bagyneree, v. *Vergue de fougue*, f.
Baillieuw, m. Drossaerd. *Bailli*, m.
Baillieuwschap, o. *Bailliage*, m.
Baillieuwsvrouw (-en), v. *Baillive*, f.
Bajert (z. mv.), m. *Chaos*, m.
*Bajonet (-tten), v. *Baïonnette*, f.
Bak (-kken), m. *Auge*, f.; *baquet*, m. — (waer de matrozen uit eten). *Jatte; gamelle*, f. Komt aen den —. *Venez manger, venez à table.* — (waer de beesten uit eten of drinken). *Auge, mangeoire*, f. — (van eene fontein). *Bassin*, m. —, pont waer men mede over de rivieren wordt gezet. *Bac*, m. —, het ruim in eenen schouwburg. *Parterre*, m. —, voorste deel van een schip. *Château d'avant*, m.; *proue*, f. — van eene kar. *Chartil, corps de charrette*, m.
Bakbaerd (-en), m. *Barbe qui vient aux joues*, f.
Bakbeest (-en), v. *en* o. *Gros lourdaud*, m. — van een schip. *Vaisseau lourd*, m.
Bakboord (-en), o. Slinke zyde van een schip. *Bâbord* (t. de mar.), m.
Bakelen, b. w. *zie* Bakeren.
Baken, v. *zie* Baek.
Bakenen (ik bakende, heb gebakend), o. w. *Baliser, mettre des balises.*

Bakenstok (-kken), m. *Jalon*, m
Baker (-s), v. Bestierster van ki *remueuse; bonne*, f.
Bakeren (ik bakerde, heb gebake *maillotter.* Een kind —. *Emmail* Zich in de zon —. *S'étendre* o *soleil.* Heet gebakerd zyn. *Avoi*
Bakerkorf (-ven), m. *Panier* *mettait autrefois les petits en lot; berceau*, m.
Bakermand, v. } *zie* Bakerkorf.
Bakermat, v. }
Bakerpenning (-en), m. *Étrenn à la garde d'enfant ou d'acco*
Bakerschelling, m. *zie* Bakerpen
Bakerspeld (-en), v. *Épingle lon*
Bakerstoel (-en), m. *Chaise de la bonne*, f.
Bakgeld, o. *Fournage*, m.
Bakhuis (-zen), o. Bakkery. *E fournil, four*, m. — (gem.). zicht. *La bouche et le visage.* — slaen. *Donner un soufflet à* uw — toe. *Tais-toi.*
Bakje, o. *zie* Bakske.
Bakkeljauw, m. *Bacaliau*, m.;
Bakken (ik bakte, heb gebakke *au four.* Brood —. *Cuire du* —. *Frire.* Iemand eene poe *tour à quelqu'un.* Ik zal dat *gerai bien cela.* Ik zal het u *rendrai la pareille.* —, o. w.
Bakkersgild (-en), o. *Corps de*
Bakker (-s), m. Broodbakker. —s vrouw. *Boulangère*, f.
Bakkerin (-nnen), v. *Boulangère*
Bakkersambacht, o. *zie* Bakkers
Bakkersgast (-en), m. *Garçon tron*, m.
Bakkersgereedschap, o. *Ustensil* m. pl.
Bakkersoven (-s), m. *Four de b*
Bakkersstiel, m. Bakkersambacht
Bakkerswinkel, m. *zie* Bakker
Bakkery (-en), v. *Boulangerie*, f.
Bakkes, o. (gem.). Mond en aen *che et le visage.*
Bakloon, m. *en* o. Bakgeld. *Fou*
Bakoven (-s), m. *Four*, m.
Bakpan (-nnen), v. *Poêle à frire*
Baksel (-s), o. *Cuisson; fournée*,
Bakske (-s), o. Kleine bak. *Pe jatte*, f.
Baksteen (-en), m. Gebakken stee
Baksteenswyze, byw. *En forme*
Baksteentje (-s), o. *Petite brique*,
Baksteenverwig, b. n. *Briqueté. briquetée*, f.
Baksteenvormig, b. n. *En form* pleisterwerk. *Briquetage*, m.
Baktand (-en), m. Kies. *Dent mâ*
Baktandstongebeensspier (-en), (muscle), m.
Baktrog (-ggen), m. *Huche*, f.; *p*
Bakvisch (-sschen), m. *Poisson à*
Bakwagen (-s), m. *Coche, chario*
Bal (ballen), m. Rond lichaem; b *bille*, f.; *éteuf*, m. Met den — *la balle.* De ballen opslaen. (t. d'impr.). De ballen afslaen *balles* (t. d'impr.). — van den *pied.* —, prop. *Bâillon*, m.

Bal (-s), o. Dansfeest. *Bal*, m. Een — geven. *Donner un bal*. Naer het — gaen. *Aller au bal*. Het — openen. *Ouvrir le bal*.
*Balanceren (ik balanceer, balanceerde, heb gebalanceerd), o. w. Slingeren. *Balancer*.
*Balans, v. Schael, weegschael. *Balance*, f. —, evenwigt. *Équilibre*, m. In — houden. *Tenir en balance*, *en équilibre*. — (koopmanswoord). *Bilan*, m.
Balansmaker (-s), m. *Balancier*, *fabricant de balances*, m.
Balanstouw (-en), v. *en* o. *Verboquet* (cordeau), m.
Balansverkooper (-s), m. *Balancier*, *marchand de balances*, m.
Baldadig, b. n. Boosdadig. *Malfaisant; malicieux; méchant; malin*. —, byw. *Malicieusement; méchamment*.
Baldadigheid (-heden), v. Boosdadigheid. *Malfaisance; malice; méchanceté; malignité*, f.
Baldadiglyk, byw. Boosdadiglyk. *Malicieusement; méchamment; malignement*.
Balddadig, b. n. Stout, roekeloos. *Hardi; audacieux; insolent; effronté; téméraire*. —, byw. *zie* Balddadiglyk.
Balddadigheid (-heden), v. Stoutheid, roekeloosheid. *Hardiesse; audace; insolence; témérité*, f.
Balddadiglyk, byw. Stoutelyk. *Hardiment; effrontément; insolemment; témérairement*.
Balderen enz. *zie* Bulderen enz.
*Balein (-en) v. *en* o. Walvischbeen. *Baleine*, f.
*Baleinen, onv. b. n. *Fait de baleine; baleiné*.
Balg (-en), m. (gem.). Buik, pens. *Panse*, f.; *ventre*, m.
Balhamer (-s), m. *Pied-de-chèvre* (t. d'impr.), m.
Balie (-n), v. Leuning. *Balustrade*, f.; *garde-fou*, m. —, hek tusschen de regters en advokaten. *Barreau*, m.
Baliemand (-en), v. *Panier à claire-voie*, m.
Baljuw enz. *zie* Baillieuw enz.
Balk (-en), m. *Poutre*, f. — (wapenk.). *Fasce*, f.
Balken (ik balkte, heb gebalkt), o. w. Schreeuwen als de ezels. *Braire*.
Balkenberekening, v. *Solivage*, m.
Balkgaten, o. mv. *Opes* (t. d'archit.), m. pl.
Balkleed (-eren), o. *Habit de bal, domino*, m.
*Balkon (-s), o. Uitsteek. *Balcon*, m.
Balkplank (-en), v. *Madrier*, m.
Balksleutel (-s), m. *Console* (t. d'archit.), f.
Balkwagers, m. mv. Balken rondom het schip. *Serre-bauquières*, f. pl.
Ballast, m. Zand enz. dat men onder in de schepen doet. *Lest*, m. — (fig.). *Chose inutile*, f.
Ballasten (ik ballastte, heb geballast), b. w. Laden met ballast. *Lester*. Het —. *Lestage*, m.
Ballasting, v. Het ballasten. *Lestage*, m.
Ballastscheeps, byw. *Sans marchandises à bord*.
Ballastschuit (-en), v. *Lesteur* (bateau qui porte le lest), m.
Ballastzand, o. *Saburre*, f.; *lest de gravier*, m.
Balleken (-s), o. Kleine bal. *Petite boule*, *boulette*, f.
*Ballet (-tten), o. Tooneeldans. *Ballet*, m.
Balletje, o. *zie* Balleken.
Balling (-en), m. Uitgebannen. *Exilé; banni; proscrit*, m. De —en weder inroepen. *Rappeler les bannis* ou *les exilés*.
Ballingschap, o. Uitbanning. *Exil; bannissement*, m.; *déportation; proscription*, f. Iemand in — zenden. *Envoyer quelqu'un en exil*, *exiler quelqu'un*.
*Balloteren, b. w. *Ballotter*. Het —. *Ballottage*, m.
*Ballotering, v. *Ballotage*, m.
Balnet (-tten), o. Kaetsnet. *Raquette*, f. —, vischnet. *Essaugue*, m.
Baloorig, b. n. Doof gemaekt door eenig geraes. *Assourdi*, *étourdi par quelque bruit*. Iemand — maken. *Rompre la tête à quelqu'un*, *étourdir quelqu'un*.
Baloorigheid, v. *Étourdissement occasionné par quelque bruit*, m.
Balsem, m. *Baume*, m.
Balsemachtig, b. n. *Balsamique*.
Balsemappel, m. *Pomme de merveille* (plante), f.
Balsemboom (-en), m. *Baumier*, m.
Balsemdoos (-zen), v. *Boîte à baume*, f.
Balsemen (ik balsemde, heb gebalsemd), b. w. *Embaumer*. Doode lichamen —. *Embaumer des corps morts*. Het —. *Embaumement*, m.
Balsemer (-s), m. *Embaumeur*, m.
Balsemgeur, m. *Odeur balsamique*, f.
Balseming, v. Het balsemen. *Embaumement*, m.
Balsemkruid, o. *Basilic* (plante), m.
Balsemolie (z. mv.), v. *Huile de baume*, f.
Balspel (-en), o. *Jeu de paume*, m.
Balsturig, b. n. Koppig, hardnekkig. *Opiniâtre*, *têtu*.
Baltische zee, v. *Mer baltique*, f.
Baltrekker (-s), m. *Alfonsin* (instrument de chirurgie), m.
Balzak (-kken), m. *Scrotum*, m.; *bourse*, f.
Balzakaderbreuk, v. *Varicocèle*, f.
Balzakbreuk (-en), v. *Scrotocèle*, *oschéocèle*, f.
Balzamien (-en), v. *Balsamine* (plante), f.
Bamboes, o. } *Bambou*, m.
Bamboesriet, o. }
Bamis, v. *La St. Remy*, f. Te —. *A la St. Remy*.
Ban, m. Kerkban. *Excommunication; censure*, f.; *anathème*, m. In den — doen *of* slaen. *Excommunier*, *anathématiser*. Van den — ontslaen. *Lever l'excommunication*. —, ryksban, banning. *Ban; exil*, m. Tienjarige —. *Ostracisme*, m. —, byeenroeping van den adel. *Ban*, m.
Banaen (-anen), v. *Banane* (fruit), f.
Banaenboom (-en), m. *Bananier* (arbre), m.
Banbaer, b. n. Bannenswaerdig. *Bannissable*.
Banbliksem (-s), m. *Excommunication*, f.; *anathème*, m.
Band (-en), m. Alles waer mede gebonden wordt. *Lien*, m.; *attache*, f. Eenen hond aen den — leggen. *Mettre un chien à l'attache*. Iemand in de —en (boeijen) slaen. *Mettre quelqu'un aux fers*. Iemand in den — houden. *Tenir quelqu'un en bride*. Uit den — springen. *S'écarter de son devoir*, *se porter à des excès*. Huwelyks —. *Lien conjugal*. De —en van vriendschap. *Les liens de l'amitié*. —, koord. *Cordon*, m. —, lint. *Ruban*, m. — om een wiel. *Bandage*, m.; *bande*, f. — om een vat, reep. *Cercle*, *cerceau*, m. — (om eenen hecht enz.). *Virole*, f. — (van eene broek *of* om het lichaem). *Ceinture*, f. —, bindsel (van een boek). *Reliure; couverture*, f. Een boek in franschen —. *Un livre relié en veau*. — (van mutsaerd enz.). *Hart*, f. —, strook (lang smal stuk). *Bande*, f. — (voor de oogen *of* om het hoofd). *Bandeau*, m. —, breukband. *Bandage*, m. — (ontleedk.). *Ligament* (terme d'anat.), m. Door den —. *Ordinairement*.
Bandachtig, b. n. *Ligamenteux* (t. de bot.).
Bandeken (-s), o. *Petit lien; petit ruban; cordonnet*, m.; *bandelette*, f.
*Bandelier (-en), m. *Bandoulière*, f.

Banderheer, m. *zie* Baenderheer.
Bandfabriek, (-en) v. *Fabrique de rubans*, f.
Bandhond (-en), m. Ketinghond. *Chien d'attache*, m.
*Bandiet (-en), m. Struikroover. *Bandit; brigand*, m.
Bandje, o. *zie* Bandeken.
Bandnagel (-s, -en), m. *Clou à rivet*, m.
Bandrekel (-s), m. *Chien d'attache*, *mâtin; paresseux*, *fainéant*, m.
Bandswyze, byw. *En bandelettes*. — gestreept, b. n. *Rubanné*.
Bandwegers, m. mv. *zie* Balkwagers.
*Bandyt (-en), m. *Bandit; brigand*, m.
Banen (ik baen, baende, heb gebaend), b. w. Effen *of* gelyk maken. *Aplanir; frayer*. Den weg —. *Frayer le chemin*.
Bang, b. n. Bevreesd. *Craintif; peureux; timide; alarmé*. — worden. *S'effrayer*. Iemand — maken. *Effrayer quelqu'un*, *lui faire peur*. — zyn. *Avoir peur*. Ik ben niet —. *Je n'ai pas peur; je ne crains pas*. —, byw. *Avec inquiétude*.
Bangheid, v. Vrees, bevreesdheid. *Inquiétude; crainte; anxiété; frayeur; peur; épouvante*, f.
Bangig, b. n. *zie* Bang.
Bangigheid, v. *zie* Bangheid.
*Banier (-en), v. Vaendel. *Bannière*, f.
Banilie, v. Zekere plant. *Vanille*, f.
Banjerheer, m. *zie* Baenderheer.
Bank (-en), v. Zitbank. *Banc*, m. —, regtsbank. *Tribunal*, m. —, wisselbank. *Banque*, f. De — van Brussel. *La banque de Bruxelles*. — van leening. *Mont-de-piété*. De — winnen. *Débanquer* (t. de jeu). —, zandplaet. *Banc de sable*, m.
Bankaerd (-en), m. *Enfant illégitime*, m.
Bankbreekster (-s), v. Bankroetspeelster. *Banqueroutière*, f.
Bankbreken, o. w. Bankroet spelen. *Faire banqueroute; faillir*.
Bankbreker (-s), m. Bankroetier. *Banqueroutier*, m.
Bankbreuk (-en), v. Bankroet. *Banqueroute; faillite*, f.
Bankbreukig, b. n. *Qui a fait banqueroute*. — worden. *Faire banqueroute; faillir*. Een —e. *Un banqueroutier*.
Bankbriefken (-s), o. *Billet de banque*, m.
Banken (ik bankte, heb gebankt), o. w. Blyven. *Demeurer; s'arrêter*. —, tafelen, eten en drinken. *Banqueter*, *faire bonne chère*.
Bankeroet, o. *zie* Bankbreuk.
Bankeroetier, m. *zie* Bankbreker.
Bankeroetspeelster, v. *zie* Bankbreekster.
Bankerot, o. *zie* Bankbreuk.
Bankerottier (-s), m. *Banqueroutier*, m.
*Banket (-tten), o. Maeltyd. *Banquet; festin*, m. —, suikergebak. *Confitures; sucreries*, f. pl. —, voetweg van eene borstwering. *Banquette*, f.
Banketbakker (-s), m. *Confiturier; confiseur*, m.
Banketbakster (-s), v. *Confiturière; confiseuse*, f.
Banketteerder (-s), m. Gulzigaerd; slemper. *Débauché; goinfre*, m.
Banketteren (ik banketteer, banketteerde, heb gebanketteerd), o. w. *Faire bonne chère; banqueter; faire la débauche*.
Bankettering, v. *Bonne chère; débauche*, f.
Banketverkooper (-s), m. *Confiturier*, m.
Banketverkoopster (-s), v. *Confiturière*, f.
Banketwinkel (-s), m. *Boutique de sucreries*, f.

Bankgeld, o. *Argent de banque*, m.
Bankknaek (-aken), m. *Valet* (t. de menuis.), m.
Bankhouder (-s), m. } *Banquier*, m.
Bankier (-s), m. }
Bankroet enz. *zie* Bankbreuk enz.
Bankroetspeler enz. *zie* Bankbreker enz.
Bankrot enz. *zie* Bankbreuk enz.
Bankskeu (-s), o. *Banquette, bancelle; sellette* f.; *petit banc; gradin*, m.
Bankwagen (-s), m. *Char-à-banc*, m.
Banne, m. Regtsgebied. *Banlieue; juridiction*, f
Banneling, m. *zie* Balling.
Bannen (ik bande, heb gebannen), b. w. In ballingschap zenden. *Bannir; exiler; reléguer déporter; proscrire*. Iemand voor eeuwig — *Bannir quelqu'un à perpétuité; condamner quelqu'un à un exil perpétuel*. De droefheid — *Bannir le chagrin*. Den duivel —. *Chasser l diable*.
Bannenswaerdig, b. n. Banbaer. *Bannissable*.
Banning, v. *Bannissement; exil*, m.; *déportation; proscription*, f.
Banqueroet enz. *zie* Bankbreuk enz.
Banquier, m. *zie* Bankier.
Bar, b. n. Koud. *Froid; rude; apre*. Het is — weêr. *Il fait froid*. —, schrael, dor, droog *Stérile; aride; sec; découvert; nu*. Barre kust *Côte stérile*.
*Barak (-kken), v. Hut voor krygslieden. *Baraque; hutte; caserne*, f.
*Barbaer (-aren), m. *Barbare*, m.
*Barbaersch, b. n. Wreed. *Barbare; inhumain* —, byw. *Barbarement; inhumainement*.
*Barbaerschheid, v. Wreedheid. *Barbarie; inhumanité*, f.
*Barbakaen (-anen), v. *Barbacane* (ouverture), f
Barbarië, o. *La Barbarie* (pays), f.
Barbarisch, b. n. Van Barbarië. *Barbaresque* — peerd. *Barbe*, *cheval de Barbarie*, m.
Barbarismus, m. Groote faut tegen de zuiverheid der tael. *Barbarisme*, m.
Barbeel (-en), m. *Barbeau* (poisson), m.
Barbeeltje (-s), o. *Barbillon*, m.
*Barbier (-s, -en), m. *Barbier*, m.
*Barbieren (ik barbierde, heb gebarbierd), b. w *Raser*, *faire la barbe*.
*Barbiersgereedschap, o. *Outils de barbier* m. pl.
Barbierskunst, v. *Barberie*, f.; *art de raser*, m
*Barbierstuig, o. *Outils de barbier*, m. pl.
*Barbierswinkel (-s), m. *Boutique de barbier*,
Bard (-en), m. Heidensche priester van oud Frankryk. *Barde*, m.
Bardengezang, o. *Bardit*, m.
Bardezaen (-zanen), v. Hellebaerd. *Hallebarde pertuisane*, f.
Bare, v. *zie* Baer, v.
Baren (ik baer, baerde, heb gebaerd), b. w Voortbrengen. *Accoucher*, *enfanter*, *mettre au monde*. Voor den tyd —. *Accoucher avant terme*, *avorter*. —, veroorzaken. *Produire causer*. Dat zal veel ongenoegen —. *Cela causera bien du mécontentement*. Het —. *Accouchement*, *enfantement*, m.
Barensnood (z. mv.), m. *Travail d'enfant*, m.
Barg (-en), m. *Cochon châtré*, m.
*Bargie, v. *zie* Bark.
Barheid, v. Dorheid. *Aridité*, f. —, koude. *Rigueur* (*du froid*), f.
Baricot (-tten), v. *Baricot* (fruit), m.
Baricottenboom (-en), m. *Baricotier*, m.
Baring, v. Het baren. *Accouchement*, *enfantement*, m.

*Bark (-en), v. Schuit. *Barque*, f.
Barkan, v. Grof kamelot. *Bouracan* (étoffe), m.
Barkanwever (-s), m. *Bouracanier*, m.
Barkhouten, o. mv. Groote houten tot vastheid van een schip. *Ceintes, préceintes*, f. pl., *lisse*, f. (t. de mar.).
Barm, v. *zie* Barbeel.
Barmhertig enz. *zie* Bermhertig enz.
Barnabitermonik (-en), m. *Barnabite*, m.
Barnen, b. *en* o. w. *zie* Branden.
Barning (-en), v. Branding. *Brisants*, m. pl.; *ressac*, m.; *battures* (t. de mar.), f. pl.
Barnetel (-s), v. Brandnetel. *Ortie*, f.
Barnsteen (-en), m. Brandsteen. *Carabé, ambre jaune, succin*, m.
Barnsteenen, onv. b. n. *Fait de carabé, ambresin*.
Barnsteenzuer, o. *Acide succinique*, m.
Barnsteenzuerzout, o. *Succinate* (t. de chim.), m.
*Barometer (-s), m. Weêrglás. *Baromètre*, m.
Baron (-s), m. Vryheer. *Baron*, m.
Barones (-ssen), v. *Baronne*, f.
Baronie, v. *zie* Barony.
Baronschap, o. *Baronnage*, m.
Barony (-en), v. *Baronnie*, f.
*Barreel (-en), v. Draeiboom. *Barrière*, f.
Barrevoeter enz. *zie* Barvoeter enz.
Barsch, b. n. Trotsch, stuersch. *Fier; hautain; brusque; sévère; rude*. —, byw. *zie* Barschelyk.
Barschelyk, byw. Trotschelyk, strengelyk. *Fièrement; brusquement; rudement*.
Barschheid, v. Trotschheid, stuerschheid. *Fierté, hauteur; brusquerie; rudesse*, f.
*Barsie, v. *zie* Bark.
Barst, barsten. *zie* Berst, bersten.
Barvoeter (-s), m. Barvoetsche monik. *Moine déchaussé*, m.
Barvoets, byw. Blootvoets. *Pieds-nus, nu-pieds*.
Barvoetsch, b. n. Ongeschoeid. *Déchaussé*. —e monik. *Moine déchaussé*.
Bas (bassen), m. Laegste stem in de muziek. *Basse; basse-contre, basse-taille*, f. — (speeltuig). *Basse, basse-contre*, f. — (geschut). *Pierrier*, m.
Basbazuin (-en), v. Blaesspeeltuig. *Serpent*, m.
Basilicum (z. mv.), o. *Basilic* (plante); *basilicon* (onguent), m.
Basiliscus (-ssen), m. Verdichte slang. *Basilic*, m.
*Basis, v. *Base* (géom.), f.
*Basrelief, o. Half verheven beeldwerk. *Basrelief*, m.
Bassa, m. Turksche landvoogd. *Bacha* ou *Pacha*, m.
Basselier (-s), m. *Bachelier*, m.
Bassen (ik baste, heb gebast), o. w. Baffen, keffen. *Aboyer*.
Basser (-s), m. Baffer. *Aboyeur*, m.
Bassetspel, o. *Bassette* (jeu), f.
Bassing, v. Baffing. *Aboi, aboiement*, m.
Bassist, m. *zie* Basspeler.
Bassnaer (-aren), v. *Corde de basse*, f.
Basson (-s), m. *Basson*, m.
Bassonspeler (-s), m. *Basson, celui qui joue du basson*, m.
Basspeelder / Basspeler (-s), m. *Basse*, f.; *musicien qui joue de la basse*, m.
Basstem (-mmen), v. *Basse, basse-contre*, f.
Bast (-en), m. Schors (van eenen boom). *Écorce*, f. — (van peulvruchten). *Cosse; gousse; peau; pelure; balle, silique*, f. —, strop (van de galg). *Hart, corde*, f. —, (gem.) pens. *Ventre*, m.; *bedaine*, f. Zynen — vullen. *Remplir sa bedaine*.
Bastachtig, b. n. *Qui ressemble à l'écorce; cortical*.
Bastaerd (-en), m. Onechteling. *Bâtard*, m. — maken (onterven). *Déshériter, exhéréder*.
Bastaerd, b. n. Onwettig, onêcht. *Bâtard, illégitime*.
Bastaerdbroeder (-s), m. *Frère bâtard*, m.
Bastaerddochter (-s), v. *Bâtarde*, f.
Bastaerdhazewind, m. *Lévrier bâtard*, m.
Bastaerdkemp, m. *Galéopsis* (plante), m.
Bastaerdkind (-ers, -eren), o. *Enfant naturel*, m.
Bastaerdmaking, v. Onterving. *Exhérédation*, f.
Bastaerdschrift, o. *Écriture bâtarde*, f.
Bastaerdvrucht (-en), v. *Fruit bâtard*, m.
Bastaerdvyl (-en), v. *Crapone, lime bâtarde*, f.
Bastaerdwoord (-en), o. *Mot bâtard; barbarisme*, m.
Bastaerdy (z. mv.), v. *Bâtardise; grossièreté de langage*, f.
Bastaerdzoon (-onen), m. *Fils naturel*, m.
Basterd, m. *zie* Bastaerd.
Basterdleven, o. Half-verheven beeldwerk. *Basrelief*, m.
Bastig, b. n. Met eenen dikken bast bedekt. *Qui a l'écorce épaisse; cortical*.
*Bastilje, v. *Bastille* (prison), f.
Basvedel (-s, -en), v. / Basviool (-olen), v. *Basse*, f.; *violoncelle*, m.
Basvioolspeler (-s), m. *Violoncelle*, m.
Bataef (-aven), m. *Batave, Hollandais*, m.
Bataefsch, b. n. Hollandsch. *Batave, hollandais*.
*Bataillon (-s), o. Bende krygsvolk. *Bataillon*, m.
Batavië (stad). *Batavia*.
Batavier (-en), m. *Batave, Hollandais*, m.
Baten (het baet, baette, heeft gebaet), o. w. *Profiter; être utile* ou *avantageux; servir à quelque chose*. Dat kan my niet —. *Cela ne peut me servir à rien*. Wat zal ons dat —? *Quel bien cela nous fera-t-il?*
Batist, o. Fyn lynwaed. *Batiste, toile de lin très-fine*, f.
*Batsch, b. n. Stout, trotsch. *Orgueilleux, insolent*. —, byw. *Orgueilleusement, insolemment*.
*Battery (-en), v. *Batterie*, f.
Bauwen (ik bauwde, heb gebauwd), o. w. *Contrefaire la voix; retentir; répondre*.
Baviaen (-anen), m. Groote aep. *Babouin, magot* (gros singe), m.
Bazel (stad in Zwitserland). *Bâle*.
Bazin (-nnen), v. *Maîtresse; hôtesse; maîtresse-femme*, f.
Bazuin (-en), v. Trompet. *Trompette*, f.; *trombone*, m.; *saquebute*, f.
Bazuinblazer (-s), m. *Trompette, celui qui sonne de la saquebute*, m.
Bazuinen (ik bazuinde, heb gebazuind), o. w. Trompetten. *Sonner de la trompette, de la saquebute*. —, b. w. *zie* Uitbazuinen.
Bazuiner, m. *zie* Bazuinblazer.
Bazuingeluid, o. *Bruit* ou *son de la saquebute* ou *de la trompette*, m.
Beademen (ik beademde, heb beademd), b. w. Aenademen. *Adhaler; couvrir de son haleine; souffler sur quelque chose*.
Beademing, v. *Action de souffler sur quelque chose*, f.
Beaerden (ik beaerdde, heb beaerd), b. w. Begraven. *Couvrir de terre; enterrer*.
Beaerding, v. Begraving. *Action de couvrir de terre*, f.; *enterrement*, m.

Beakkerd, b. n. *Labouré, cultivé.*
Beambte (-n), m. Aengestelde. *Employé; officier*, m.
Beambtschryver (-s), m. Notaris. *Notaire*, m.
Beambtschryverschap, o. *Notariat*, m.
Beamen (ik beaemde, heb beaemd), b. w. *Consentir, approuver; accorder.*
Beangst, b. n. Bang, bevreesd. *Épouvanté. alarmé; saisi de frayeur; inquiet.* — maken. *Épouvanter; effrayer; alarmer; inquiéter.*
Beangstheid, v. Bangheid, vrees. *Crainte; frayeur, épouvante; anxiété; peur; inquiétude*, f.
Beangstigen (ik beangstigde, heb beangstigd), b. w. Beangst maken. *Épouvanter; alarmer; inquiéter; intimider.*
Beangstiging, v. *Crainte; inquiétude; angoisse*, f.
Beantwoordelyk, b. n. *A quoi on peut répondre.*
Beantwoordelykheid, v. *Qualité d'une chose à laquelle on peut répondre*, f.
Beantwoorden (ik beantwoordde, heb beantwoord), b. w. Antwoorden, antwoord geven. *Répondre, faire réponse à.* Eenen brief —. *Répondre à une lettre.* Hy heeft myne goedheid slecht beantwoord. *Il a mal répondu à ma bonté.* —, wederleggen. *Réfuter.* Eene opwerping —. *Réfuter une objection.* —, gelykenis of overeenkomst hebben. *Répondre, avoir rapport à.* —. *Satisfaire.*
Beantwoorder (-s), m. *Celui qui répond à; contredisant* (t. de prat.), m.
Beantwoording (-en), v. *Réponse*, f. Ter — van uwen brief. *En réponse à votre lettre.* —, wederlegging. *Réfutation*, f.; *contredits* (t. de prat.), m. pl.
Bearbeid, b. n. *Travaillé; cultivé; limé; poli.*
Bearbeiden (ik bearbeidde, heb bearbeid), b. w. *Travailler; façonner; limer; polir; cultiver; faire quelque chose avec soin, avec peine.*
Bearbeider (-s), m. *Celui qui travaille* ou *façonne quelque chose avec soin.*
Bearbeiding, v. *Travail*, m.; *manipulation; culture*, f.
Beascht, b. n. Met asch bedekt. *Couvert de cendres.*
*Beatificatie, v. Inwyding in het getal der gelukzaligen. *Béatification*, f.
*Beatificeren (ik beatificeer, beatificeerde, heb beatificeerd), b. w. In het getal der gelukzaligen stellen. *Béatifier.*
Bebinden (ik bebond, heb bebonden), b. w. *Lier tout autour.*
Bebloed, b. n. *Ensanglanté.* Hy was geheel —. *Il était tout ensanglanté.*
Bebloeden (ik bebloedde, heb bebloed), b. w. Met bloed bemorsen. *Ensanglanter.*
Beblokken (ik beblokte, heb beblokt), b. w. *Travailler assidûment.*
Beboeten (ik beboette, heb beboet), b. w. In de boete slaen. *Amender, condamner à l'amende.*
Bebolwerken (ik bebolwerkte, heb bebolwerkt), b. w. Beschansen. *Retrancher; fortifier (une place).* —, (gem.) uitvoeren. *Exécuter, faire, effectuer.*
Bebolwerking, v. *Action de retrancher, de fortifier, d'exécuter*, f.
Bebonden, v. d. van bebinden.
Bebouwbaer, b. n. *Labourable.*
Bebouwd, b. n. *Labouré, cultivé; garni de maisons, de bâtiments.*
Bebouwen (ik bebouwde, heb bebouwd), b. w. Ploegen, akkeren. *Labourer; cultiver.* —, met gebouwen bezetten. *Garnir de maisons, de bâtiments.*
Bebouwer (-s), m. *Laboureur, cultivateur*, m.
Bebouwing, v. Het ploegen, akkeren. *Culture; exploitation*, f. —, het bezetten met gebouwen. *Action de garnir de maisons, de bâtiments*, f.
Becingelen, b. w. zie Omsingelen.
Bed (bedden), o. *Lit*, m.; *couche*, f. Naer het — gaen. *Aller au lit; se coucher.* Te — liggen. *Être au lit; être couché.* Het — opmaken. *Faire le lit.* Het — houden. *Garder le lit; être alité.* Op het — van eere sterven. *Mourir au lit d'honneur.* Kinderen van het eerste —. *Enfants du premier lit.* — (in eenen hof). *Planche, couche*, f. — van eene rivier. *Lit d'une rivière*, m. — (landbouwers w.). *Airée*, f.
Bedacht, v. d. van bedenken. —, b. n. Beraden, bezonnen. *Avisé; prudent; circonspect.* Wel —. *Bien avisé.* Kwalyk —. *Mal avisé.*
Bedachtelyk, byw. Met overleg. *Prudemment; avec circonspection.*
Bedachtzaem, b. n. Voorzichtig. *Sage; prudent; circonspect.* —, byw. zie Bedachtzaemlyk.
Bedachtzaemheid (z. mv.), v. Voorzichtigheid. *Prudence; circonspection*, f.
Bedachtzaemlyk, byw. Voorzichtiglyk. *Sagement; prudemment; avec circonspection.*
Bedaegd, b. n. Oud, op zyne dagen. *Vieux; âgé; décrépit.*
Bedaegdheid (z. mv.), v. Ouderdom; hooge jaren. *Age avancé*, m.; *vieillesse, décrépitude*, f.
Bedaen, v. d. van bedoen.
Bedaerd, b. n. Stil, gerust. *Calme; tranquille; modéré; posé.* — gemoed. *Esprit calme.* — worden. *Se calmer, s'apaiser.* Met —e zinnen. *De sens rassis.* Met een — gemoed. *De sang-froid, modérément.* Het weêr is —. *Le temps est calme.* —, byw. zie Bedaerdelyk.
Bedaerdelyk, byw. Met een bedaerd gemoed. *Tranquillement; de sens rassis, modérément; posément.*
Bedaerdheid, v. Gerustheid, gematigdheid. *Tranquillité; modération*, f.; *sang-froid; calme*, m.
Bedammen (ik bedamde, heb bedamd), b. w. Bedyken. *Munir* ou *entourer d'une digue, d'une chaussée.*
Bedamming, v. *Action d'entourer d'une digue, d'une chaussée*, f.
Bedampen (ik bedampte, heb bedampt), b. w. Berooken. *Couvrir de vapeur; enfumer; ternir par la vapeur.*
Bedamping, v. Berooking. *Action d'enfumer; de ternir par la vapeur, vaporation*, f.
Bedanken (ik bedankte, heb bedankt), b. w. Danken, dankzeggen. *Remercier.* Ik bedank u voor die gunst. *Je vous remercie de cette faveur.* —, afdanken. *Congédier.* Hy heeft dry van zyne dienstboden bedankt. *Il a congédié trois de ses domestiques.*
Bedankenswaerdig, b. n. *Digne de remercîment.*
Bedanking, v. Dankzegging. *Remercîment*, m.
Bedaren (ik bedaer, bedaerde, heb bedaerd), b. w. Stillen. *Apaiser; calmer; tranquilliser.* De gemoederen —. *Calmer les esprits.* —, o. w. (met *zyn*). Bedaerd worden. *Se calmer; s'apaiser; se modérer.* Hy begon te bedaren. *Il commença à se calmer.*
Bedauwen (ik bedauwde, heb bedauwd), b. w. Met dauw bevochtigen. *Mouiller* ou *couvrir de rosée.* Het —. zie Bedauwing.
Bedauwing, v. Het bedauwen. *Action de mouiller de rosée*, f.

Bedbehangsel (-s), o. *Garniture de lit*, f.
Bedde, o. *zie* Bed.
Beddedeken (-s), v.
Beddedeksel (-s), o. } *Couverture de lit*, f.
Beddegang (-en), m. *Ruelle de lit*, f.
Beddegenoot, m. *en* v. *zie* Bedgenoot.
Beddegerief, o.
Beddegoed, o. } *Coucher*, m.; *garniture d'un lit*, f.
Beddejak (-kken), v. *Camisole de nuit*, f.
Beddekleed, o. *zie* Beddedeken.
Beddekoets (-en), v. *Lit*, *bois de lit*, m.
Beddekwast (-en), m. *Houppe de lit*, f.
Beddelaken (-s), o. Slaeplaken. *Drap de lit*, m.
Beddemaekster (-s) v. *Faiseuse de lits*, f.
Beddemaker (-s), m. *Faiseur de lits*, m.
Beddepan, v. *zie* Bedpan.
Beddeplank, v. *zie* Bedplank.
Beddesprei (-ijen), v. Gestikt deksel. *Courte-pointe*, f.
Beddestrooi, o. *zie* Bedstrooi.
Beddetafel (-s), v. *Table de nuit*, f.
Beddetyk (z. mv.), v. *Coutil* ou *coutis* (étoffe), m.
Beddeverkooper (-s), m. *Marchand de lits*, m.
Beddeverkoopster (-s), v. *Marchande de lits*, f.
Beddezak (-kken), m. *Paillasse*, f.
Bedding (-en), v. Bed van eene rivier. *Lit*, m. —, beukery. *Plate-forme d'une batterie*, f.
Bede (-n), v. Verzoek. *Prière*, *supplication*, *demande*, f. Hy heeft dat op myne — gedaen. *Il a fait cela à ma prière* ou *à ma demande*.
Bededag (-en), m. Biddag. *Jour de prières*, m.
Bedeegd, b. n. Vol deeg. *Empâté*.
Bedeelaer, m. *zie* Bedeeler.
Bedeeld, v. d. van bedeelen. —, b. n. *Partagé*; *qui a reçu sa part*. — worden. *Être entretenu de la caisse des pauvres*.
Bedeelen (ik bedeelde, heb bedeeld), b. w. Deel laten nemen. *Partager*, *distribuer*, *départir*.
Bedeeler (-s), m. *Distributeur*, *dispensateur*, m.
Bedeeling (-en), v. *Distribution*; *portion*, f.; *partage*, m.
Bedeelster (-s), v. *Distributrice*, f.
Bedeesd, b. n. Ontsteld. *Consterné*, *interdit*, *troublé*, *ému*, *embarrassé*. — maken. *Troubler*, *déconcerter*, *embarrasser*.
Bedeesdheid, v. Ontsteltenis. *Trouble*; *embarras*, m.; *perplexité*, f.
Bedehuis (-zen), o. *Maison de prière*, f., *temple*, *oratoire*, m.
Bedeilen, b. w. *zie* Bedeelen.
Bedekken (ik bedekte, heb bedekt), b. w. Dekken, overdekken. *Couvrir*. De zee met schepen —. *Couvrir la mer de vaisseaux*. Het veld met dooden —. *Couvrir* ou *joncher la campagne de morts*. —, bedekt houden. *Cacher*, *céler*; *masquer*. Zyn voornemen bedekt houden. *Cacher*, *céler son dessein*. —, verbloemen. *Couvrir*; *voiler*; *déguiser*; *pallier*. Eene misdaed —. *Voiler un crime*. Het —. *zie* Bedekking.
Bedekking, v. Het bedekken. *Action de couvrir*, *de cacher*, f. —, bewimpeling. *Prétexte*, m.; *palliation*, f.
Bedeksel (-s), o. Deksel. *Couverture*, f.; *couvercle*, m.
Bedekt, v. d. van bedekken. —, b. n. Overdekt. *Couvert*. —, heimelyk. *Caché*, *secret*. Eene zaek — houden. *Tenir une affaire secrète*.
Bedektelyk, byw. Heimelyk. *Secrètement*, *en cachette*.
Bedel (-s), m. Roeidrager van een kapittel enz. *Bedeau*, *massier*, m.

Bedelachtig, b. n. *Gueux*, *mendiant*.
Bedelaer (-s, -aren), m. Schooijer. *Mendiant*, *gueux*, m.
Bedelaerachtig, b. n. Als een bedelaer. *Pauvre*. —, byw. *En gueux*.
Bedelaershuis (-zen), o. *Dépôt de mendicité*, m.
Bedelaerskruid, o. *Clématite* (plante), f.
Bedelaerster (-s), v.
Bedelares (-ssen), v. } *Mendiante*, *gueuse*, f.
Bedelarm, b. n. Zeer arm. *Très-pauvre*, *réduit à la mendicité*.
Bedelary, v. Schooijery. *Mendicité*; *gueuserie*, *demande importune*, f.
Bedelbrief (-ven), m. *Permission par écrit de mendier*; *lettre par laquelle on demande quelque chose*, f.
Bedelbroêr, m. *zie* Bedelmonik.
Bedelbrood (z. mv.), o. *Pain mendié*, m.
Bedelen (ik bedelde, heb gebedeld), b. *en* o. w. *Mendier*, *demander l'aumône*, *gueuser*. Zyn brood —. *Mendier son pain*. Het —. *zie* Bedeling.
Bedelend, b. n. *Mendiant*, *qui mendie*.
Bedelgeld, o. *Argent mendié*, m.
Bedeling, v. Het bedelen. *Action de mendier*, f.
Bedeljongen (-s), m. *Miquelot*, *petit mendiant*, m.
Bedelkorf (-ven), m. *Sporte*, m., *sportule*, f.
Bedelmonik (-en), m. Bedelbroêr. *Moine mendiant*, m. Turksche —. *Fakir* ou *faquir*, m.
Bedelofte, v. *zie* Gelofte.
Bedelorden (-s), o. *Ordre mendiant*, m.
Bedelven (ik bedolf, heb bedolven), b. w. Begraven. *Enfouir*, *enterrer*; *ensevelir*. In eenen diepen slaep bedolven liggen. *Être enseveli dans un profond sommeil*.
Bedelving, v. *Enfouissement*, m.
Bedelzak (-kken), m. *Besace*; *mendicité*, f. Iemand tot den — brengen, *of* aen den — helpen. *Réduire quelqu'un à la mendicité* ou *à la besace*. Van den — leven. *Vivre d'aumônes*.
Bedelzakdrager (-s), m. *Besacier*, m.
Bedenkbaer, b. n. *zie* Bedenkelyk.
Bedenkelyk, b. n. Denkelyk, inbeeldelyk. *Imaginable*. —, gewigtig. *Ce qui mérite qu'on y pense*, *important*. Eene —e zaek. *Une chose importante*. —, verdacht, gevaerlyk. *Suspect*; *dangereux*.
Bedenkelykheid, v. Aengelegenheid, gewigt. *Importance*, f.
Bedenken (ik bedacht, heb bedacht), b. w. Overwegen. *Réfléchir*; *penser*; *peser*; *examiner*; *délibérer*. Eene zaek wel —. *Bien examiner une affaire*. Ik heb my lang daerop bedacht. *J'y ai pensé longtemps*. —, uitvinden. *Inventer*, *imaginer*. Eene nieuwe list —. *Inventer* ou *imaginer une nouvelle ruse*. —, indachtig worden. *Se rappeler*, *se ressouvenir*. Zich —, van voornemen veranderen. *Se raviser*, *changer d'avis*. Het —. *Réflexion*; *considération*; *délibération*, f.; *examen*, m. Iets in — nemen. *Songer* ou *penser à quelque chose*. — hebben, in — staen. *Faire difficulté*, *hésiter*.
Bedenker (-s), m. Die bedenkt. *Celui qui médite*. —, uitvinder. *Inventeur*, m.
Bedenking (-en), v. Overweging. *Réflexion*; *délibération*; *considération*, f. —, uitvinding. *Invention*, f. —, aenmerking. *Remarque*, *observation*, f.
Bedenkster (-s), v. *Celle qui médite*; *qui invente*; *inventrice*, f.

Bedenktyd, m. *Temps nécessaire pour délibérer*, m.
Bedeplaets (-en), v. Plaets waer men bidt. *Lieu où l'on prie*, *oratoire*, m.
Bederf (z. mv.), o. Verderf, ondergang. *Perte*, *ruine*, f. In zyn — loopen. *Courir à sa perte ou à sa ruine*. —, bederving. *Corruption*, *dépravation*, f. Het — der zeden. *La corruption des mœurs*. —, verrotting. *Corruption*, *détérioration*, f.
Bederfelyk, b. n. Aen het bederf onderworpen. *Corruptible*. — lichaem. *Corps corruptible*. Dat is eene —e waer. *Cette marchandise est sujette à se gâter*. —, vergankelyk. *Périssable*, *caduc*. —, schadelyk. *Pernicieux*, *ruineux*.
Bederfelykheid (z. mv.), v. *Corruptibilité*, f.
Bederfenis, v. zie Bederf.
Bederflyk, b. n. zie Bederfelyk.
Bederfster (-s), v. *Corruptrice*, *séductrice*, f.
Bederven (ik bedorf (bedierf), heb bedorven), b. w. Verderven, beschadigen. *Gâter*; *détériorer*; *corrompre*; *dépraver*; *perdre*; *ruiner*. Zyne kinderen —. *Gâter ses enfants*. Een land —. *Ruiner un pays*. —, o. w. (met *zyn*). *Se gâter*; *se corrompre*; *s'altérer*; *pourrir*. Het water bederft. *L'eau se gâte*.
Bederver (-s), m. Die bederft. *Corrupteur*, *séducteur*, m. — der jeugd. *Corrupteur de la jeunesse*. —, verwoester. *Destructeur*, m.
Bederving, v. Het bederven. *Corruption*, *perversion*, f., *pervertissement*, m. —, vernieling. *Destruction*; *ruine*, *dévastation*, f.; *dégât*, m. —, verrotting. *Corruption*, *pourriture*, f.
Bedestond (-en), m. *Heure de la prière*; *prière publique*, f.
Bedevaerder (-s), m. *Pèlerin*, m.
Bedevaert (-en), v. *Pèlerinage*, m. Ter — gaen. *Aller en pèlerinage*.
Bedevaertganger, m. zie Bedevaerder.
Bedevaertgangster (-s), v. *Pèlerine*, f.
Bedgang, m. zie Beddegang.
Bedgenoot (-en), m. en v. *Compagnon de lit*; *coucheur*; *époux*, m.; *compagne de lit*, *coucheuse*; *épouse*, f.
Bedgezel (-llen), m. *Compagnon* ou *camarade de lit*, *coucheur*, m.
Bedgezellin (-nnen), v. *Compagne de lit*, *coucheuse*, f.
Bedgordyn (-en), v. *Rideau de lit*, m.
Bedieden (ik bediedde, heb bedied), b. w. Beteekenen. *Signifier*, *vouloir dire*. Wat bediedt dat? *Que signifie cela?* —, uitleggen. *Expliquer*. Den zin van een raedsel —. *Expliquer le sens d'une énigme*.
Bediedenis, v. } Beteekenis. *Signification*, *ac-*
Bediedsel, o. } *ception*, f. —, uitlegging. *Explication*, f.
Bedienaer (-s), m. *Ministre*; *administrateur*; *agent*; *serviteur*, m.
Bedienares (-ssen), v. *Administratrice*, f.
Bediende (-n), m. Aengestelde. *Officier*; *employé*; *commis*, m. —, huisbediende. *Domestique*, m.
Bedienen (ik bediende, heb bediend), b. w. Waernemen. *Remplir* ou *exercer* (*une charge*); *administrer*; *desservir*; *servir*. Een ambt —. *Remplir une charge*. Het regt —. *Administrer la justice*. Eene pastory —. *Desservir une paroisse*. De Sakramenten —. *Administrer les Sacrements*. Iemand —. *Servir quelqu'un*. Zich van iets —. *Se servir de quelque chose*. Zich van de gelegenheid —. *Profiter de l'occasion*, *s'en servir*.
Bedienend, b. n. *Administratif*.
Bediening (-en), v. Ambt. *Charge*; *fonction*; *administration*, f.; *ministère*; *emploi*; *exercice*; *office*, m. In — zyn. *Être en charge*.
Bedierf. zie Bederven.
Bedilal, m. en v. Albedryf, albeschik. *Factoton*, m.; *celui* ou *celle qui se mêle de tout*. —, die alles berispt, albedil. *Celui* ou *celle qui critique tout*.
Bedillen (ik bedilde, heb bedild), b. w. Beschikken, bestieren. *Gouverner*; *diriger*; *régler*. Zy wil alles in huis —. *Elle veut tout gouverner dans la maison*. —, berispen. *Critiquer*; *censurer*. Al wat ik zeg wordt door u bedild. *Vous critiquez tout ce que je dis*.
Bediller (-s), m. Berisper. *Critique*; *censeur*, m.
Bedilling (-en), v. Berisping. *Critique*; *censure*, f.
Bedilster (-s), v. Knibbelaerster. *Celle qui critique*; *contrôleuse*, f.
Bedilziek, b. n. *Qui aime à critiquer*.
Bedilzucht (z. mv.), v. *Causticité*, f.
Beding (-en), o. Voorwaerde, besprek. *Condition*; *clause*; *stipulation*; *convention*, f. Met of onder —. *A condition*; *à la charge*.
Bedingen (ik bedong, heb bedongen), b. w. Bespreken, verdrag maken. *Arrêter*; *stipuler* (*un prix*); *convenir de*. —, beknibbelen. *Marchander*; *barguigner*.
Bedinging, v. *Action d'arrêter* (*un prix*), *de convenir de*, *de marchander*; *stipulation*, f.
Bedisselen (ik bedisselde, heb bedisseld), b. w. *Travailler*, *façonner avec l'erminette*; (fig.) *préparer*; *arranger*.
Bedisseling (z. mv.), v. *Action de préparer*, *d'arranger*, f.
Bedkamer (-s), v. *Chambre à coucher*, f.
Bedlegerig, b. n. *Alité*, *qui garde le lit*. — zyn. *Garder le lit*.
Bedlegerigheid (z. mv.), v. *État de celui qui garde le lit*, m.
Bedoelen (ik bedoelde, heb bedoeld), b. w. *Viser*; *avoir en vue*.
Bedoeling (-en), v. *But*; *dessein*, m.; *intention*; *vue*, f.
Bedoen (ik bedeed, heb bedaen), b. w. Vuil maken. *Salir*; *embrener*.
Bedolven, v. d. van bedelven.
Bedompen, b. w. zie Bedampen.
Bedompt, b. n. Donker. *Sombre*; *obscur*; *triste*, —, benauwd. *Étouffant*.
Bedomptheid (z. mv.), v. *Air étouffant*, m.
Bedonderen (ik bedonderde, heb bedonderd), b. w. Verbazen. *Étonner*; *effrayer*; *interdire*.
Bedongen, v. d. van bedingen.
Bedorven — bederven. —, b. n. *Corrompu*; *gâté*; *dépravé*.
Bedorvenheid, v. *Corruption*, *dépravation*, f.
Bedorventheid, v. zie Bedorvenheid.
Bedotster (-s), v. (gem.). Bedriegster. *Trompeuse*, f.
Bedotten (ik bedottede, heb bedot), b. w. (gem.). Bedriegen. *Duper*; *tromper*.
Bedotter (-s), m. (gem.) Bedrieger. *Trompeur*, m.
Bedotting (-en), v. (gem.). Bedrog, bedriegery. *Tromperie*, f.
Bedpan (-nnen), v. Bedwarmer. *Bassinoire*, f.
Bedplank (-en), v. *Planche de lit*, f.
Bedraeidheid, v. Verlegenheid. *Embarras*, m.
Bedraeijen (ik bedraeide, heb bedraeid), b. w. Verlegen maken. *Embarrasser*.

Bedrag, o. Beloop, somme. *Montant*, m.; *somme*, f.
Bedragen (ik bedraeg, bedroeg, heb bedragen), b. w. Beloopen. *Se monter* ou *s'élever à*. De somme bedraegt duizend guldens. *La somme se monte à mille florins.*
Bedraglood (-en), o. Paslood, waterpas. *Niveau* (instrument), m.
Bedreigen (ik bedreigde, heb bedreigd), b. w. Dreigen. *Menacer.*
Bedreigend, b. n. Dreigend. *Menaçant, comminatoire.*
Bedreiging (-en), v. Dreiging. *Menace, commination*, f.
Bedrekt, b. n. Bevuild. *Breneux; sali de matière fécale.*
Bedreten, v. d. van bedryten.
Bedreven — bedryven. —, b. n. Ervaren. *Versé; expérimenté, exercé; expert; habile.*
Bedrevenheid, v. Ervarenheid. *Expérience; adresse; habileté*, f.
Bedreventheid, v. *zie* Bedrevenheid.
Bedriegbaer, b. n. *Décevable.*
Bedriegelyk, b. n. *Trompeur; frauduleux; captieux.* —, byw. *Frauduleusement; captieusement.*
Bedriegelykheid, v. *zie* Bedriegery.
Bedriegen (ik bedroog, heb bedrogen), b. w. *Tromper; duper; décevoir.* Hy zoekt my te —. *Il veut me tromper.* Met schoone woorden —. *Enjôler; tromper par de belles paroles.* Listiglyk —. *Subtiliser; tromper subtilement.* Zich —. *Se tromper; se méprendre.* Gy bedriegt u. *Vous vous trompez.*
Bedrieger (-s), m. *Trompeur; imposteur; fourbe*, m.
Bedriegery (-en), v. *Tromperie; imposture; fourberie; duperie, fraude*, f.
Bedrieging, v. *zie* Bedriegery.
Bedrieglyk. *zie* Bedriegelyk.
Bedriegrede (-n), v. *Cavillation*, f.; *sophisme*, m.
Bedriegster (-s), v. *Trompeuse*, f.
Bedrilal, m. *zie* Albedryf.
Bedrillen (ik bedrilde, heb bedrild), b. w. *Faire trembler; diriger, se mêler.*
Bedriller (-s), m. *Celui qui se mêle de, qui dirige.*
Bedrilling (-en), v. *Direction*, f.
Bedrilster (-s), v. *Celle qui se mêle de, qui dirige.*
Bedrinken (ik bedronk, heb bedronken), b. w. Dronken maken. *Enivrer.* Zich —. *S'enivrer.*
Bedroede (-en), v. *Verge* ou *tringle de lit*, f.
Bedroefd, b. n. Droefgeestig. *Triste; affligé; contrit.* Hy is zeer — over de dood van zynen vader. *Il est fort affligé de la mort de son père.* —, droevig, ellendig. *Triste; fâcheux; funeste; affligeant; pitoyable.* Eene —e tyding. *Une nouvelle fâcheuse.* Dat is —. *Cela est fâcheux.* —e verzen. *Des vers pitoyables.* —, byw. *zie* Bedroefdelyk.
Bedroefdelyk, byw. Droeviglyk. *Tristement; pitoyablement.*
Bedroefdheid, v. Droefheid. *Tristesse; affliction; douleur*, f.
Bedroeven (ik bedroefde, heb bedroefd), b. w. Bedroefd maken. *Affliger; attrister; contrister; chagriner; désoler.* Zich —. *S'affliger, se chagriner.*
Bedroevend, b. n. Bedrukkend. *Affligeant, attristant.*
Bedroeving, v. *zie* Bedroefdheid.
Bedrog, o. Bedriegery. *Tromperie; imposture; fourberie; duperie; supercherie; fraude*, f.

Bedrogen, v. d. van bedriegen.
Bedrogrede, v. *zie* Bedriegrede.
Bedropen, v. d. van bedruipen.
Bedroppelen, b. w. *zie* Bedruipen.
Bedruipen (ik bedroop, heb bedropen), b. w. *Arroser en faisant dégoutter sur.* Zich zelven kunnen —. *Avoir de quoi vivre.*
Bedruiping, v. *Action d'arroser en faisant dégoutter sur*, f.
Bedrukken (ik bedrukte, heb bedrukt), b. w. Drukken, indrukken. *Imprimer.* —, bedroeven. *Affliger; chagriner; accabler; opprimer.*
Bedrukkend, b. n. *Affligeant.*
Bedrukking, v. *zie* Bedruktheid.
Bedrukt, v. d. van bedrukken. — b. n. Bedroefd. *Triste; affligé, abattu.*
Bedruktheid, v. Bedroefdheid. *Tristesse, affliction*, f.
Bedruppen, b. w. *zie* Bedruipen.
Bedryf (-ven), o. Daed. *Action; opération*, f.; *fait; acte; exploit*, m. — (in een treur- of blyspel). *Acte*, m. Het eerste — van een blyspel. *Le premier acte d'une comédie.* —, stiel, beroep, ambacht. *Vocation, profession, fonction*, f.
Bedryfal, m. *Factoton, celui qui se mêle de tout*, m.
Bedryfster (-s), v. *Celle qui fait; actrice*, f.
Bedryten (ik bedreet, heb bedreten), b. w. (gem.). Bedoen. *Salir, embrener.*
Bedryter (-s), m. (gem.). *Celui qui salit.*
Bedrytster (-s), v. (gem.). *Celle qui salit.*
Bedryven (ik bedreef, heb bedreven), b. w. Begaen, doen, plegen. *Faire; commettre; exécuter; exercer.* Misdaden —. *Commettre des crimes.* Ongehoorde wreedheden —. *Exercer des cruautés inouïes.* Vreugd —. *Témoigner de la joie, se réjouir.*
Bedryvend, b. n. *Actif.* — werkwoord. *Verbe actif.*
Bedryver (-s), m. *Acteur; auteur; agent*, m.
Bedryving, v. *zie* Bedryf.
Bedsponde (-n), v. *Bord* ou *devant du lit*, m.
Bedstede (-n), v. Ledekant. *Bois de lit, châlit*, m.
Bedstoof, v. *zie* Bedpan.
Bedstrooi (z. mv.), o. *Paille du lit, paillasse*, f.
Bedstylen, m. mv. *Colonnes d'un lit*, f. pl.
Bedtafel (-s), v. *Table de nuit*, f.
Beducht, b. n. Bekommerd. *Inquiet, en peine, en crainte.* — zyn. *Craindre, appréhender, avoir peur.* Voor zyn leven — zyn. *Craindre pour sa vie.* Ik ben niet — daervoor. *Je ne crains point cela.* Ik ben — dat hy daervan zal sterven. *Je crains qu'il n'en meure.*
Beduchtheid, v. Bekommernis. *Crainte; peur; appréhension*, f.
Beduer, v. *Bécarre* (t. de mus.), m.
Beduiden (ik beduidde, heb beduid), b. w. Beteekenen. *Signifier, marquer.* Wat beduidt dat? *Que signifie cela?* Dat heeft weinig te —. *Cela est de peu d'importance.* —, wyzen, uitleggen. *Montrer; marquer, indiquer; enseigner; dénoter; expliquer.*
Beduidend, b. n. *Signifiant.*
Beduidenis (-ssen), v. } Beteekenis. *Significa-*
Beduiding (-en), v. } *tion*, f.; *sens*, m. —, uitlegging. *Explication*, f.
Beduidingspunt, o. *Significateur* (t. d'astr.), m.
Beduidsel, o. *zie* Beduiding.
Beduimelen, b. w. *zie* Beduimen.
Beduimen (ik beduimde, heb beduimd), b. w.

Bevoelen, betasten, befommelen. *Manier; patiner.*
Beduiming, v. *Action de manier*, f.; *maniement*, m.
Beduin, m. *Boudine* (t. de verr.), f.
Beduiveld, b. n. *Possédé du diable.*
Beduizeld, b. n. Baloorig. *Étourdi*, *assourdi.*
Bedunken (z. mv.), o. Gevoelen, meening. *Opinion*, f.; *avis*; *sentiment*, m. Naer myn —, *of* myns —s. *A mon avis*, *selon moi.*
Bedvriend (-en), m. *Époux*, m.
Bedvriendin (-nnen), v. *Épouse*, f.
Bedwang (z. mv.), o. Dwang, beteugeling. *Contrainte*, *sujétion*, f. Zonder —. *Sans contrainte.* In — houden. *Tenir en sujétion*, *en échec.*
Bedwarmer, m. *zie* Bedpan.
Bedwelmd, b. n. Ontsteld, verbaesd. *Troublé*, *étourdi*; *stupéfait.*
Bedwelmdheid, v. Ontsteltenis. *Trouble*; *étourdissement*, m.
Bedwelmen (ik bedwelmde, heb bedwelmd); b. w. Ontstellen. *Troubler*; *étourdir.*
Bedwelming, v. *zie* Bedwelmdheid.
Bedwingbaer, b. n. *Coërcible*, *contraignable*, *réprimable.*
Bedwingen (ik bedwong, heb bedwongen), b. w. Betemmen, beteugelen. *Dompter*, *subjuguer*, *réprimer*; *retenir*; *brider*, *assujettir*; *réduire.* De volkeren —. *Dompter* ou *subjuguer les peuples.* Zyne hertstogten —. *Dompter ses passions.* Zich —. *Se contenir*, *se modérer.*
Bedwingend, b. n. *Coërcitif*; *réprimant.*
Bedwinger (-s), m. Temmer. *Dompteur*, *celui qui réprime*; *vainqueur*, m.
Bedwinging, v. *Réduction*, f.
Bedwingster (-s), v. *Celle qui dompte*, *qui réprime.*
Bedwongen, v. d. van bedwingen.
Bedwongenheid, v. *Contrainte*, f.
*Bedyden (ik bedydde, heb bedyd), o. w. *Profiter*, *prospérer.* Onregtvaerdig goed bedydt niet. *Le bien mal acquis ne profite pas.*
*Bedyen, o. w. *zie* Bedyden.
Bedyken, b. w. *zie* Bedammen.
Bedyking, v. *zie* Bedamming.
Beede, beedevaert enz. *zie* Bede, bedevaert enz.
Beëedigd, b. n. Die zynen eed heeft gedaen, gezworen. *Sermenté*, *assermenté*, *juré.*
Beëedigen (ik beëedigde, heb beëedigd), b. w. Met eed bevestigen. *Affirmer*, *jurer*, *assurer par serment.* —, met eed verbinden. *Assermenter*, *engager par serment.*
Beëediging (-en), v. Bevestiging met eed. *Affirmation*, *assurance avec serment*, f. —, in eed neming. *Action d'assermenter*, *d'engager par serment*, f.
Beefäel (-alen), m. (visch), *Tremblante*, f.
Beek (beken), v. Vliet. *Ruisseau*, m. Het geruisch van eene beek. *Le murmure d'un ruisseau.*
Beekje (-s), o. } *Petit ruisseau*, m.
Beeksken (-s), o. }
Beeld (-en), o. Beeldtenis. *Image*; *figure*; *statue*, f.; *tableau*; *portrait*; *buste*, m. — te peerd zittende. *Statue équestre.* Een gegoten —. *Une statue de fonte.* — van eenen afgod. *Idole*, f. — (fig.). *Type*, m. — (in het kaertspel). *Peinture*, (t. de jeu), f.
Beeldbeschryvend, b. n. *Iconographique.*
Beeldbeschryver (-s), m. *Iconographe*, m.
Beeldbeschryving (-en), v. *Iconographie*, *description des images*, *des monuments antiques*, f.
Beeldeken (-s), o. *Petite image*; *petite figure*; *petite statue*, f.
Beeldelyk, b. n. *Figuré*, *graphique.* —, byw. *Figurément*, *graphiquement.*
Beelden (ik beeldde, heb gebeeld), b. w. *Former*, *façonner.*
Beeldendienaer (-s), m. *Adorateur d'images*; *iconolâtre*, m.
Beeldendienst (z. mv.), m. *Culte des images*, m.; *idolâtrie*, f.
Beeldenleer, v. *Iconologie*, f.
Beeldenryk, b. n. *Riche en figures*, *fleuri.* —, byw. *Avec beaucoup de figures.*
Beelderig, b. n. *Beau*, *joli*, *charmant.*
Beeldgieter (-s), m. *Fondeur de statues*, m.
Beeldhouwen (ik beeldhouwde, heb gebeeldhouwd), b. w. Beeldsnyden. *Sculpter*, *tailler des statues.*
Beeldhouwer (-s), m. Beeldsnyder. *Sculpteur*, *statuaire*, m.
Beeldhouwersbeitel (-s), m. *Boucharde*, f.
Beeldhouwersknecht (-en), m. *Garçon sculpteur*, m.
Beeldhouwersvorm (-en), m. *Gâteau* (terme de sculpt.), m.
Beeldhouwerswinkel (-s, -en) m. *Atelier de sculpteur*, m.
Beeldhouwery (z. mv.), v. } *Sculpture*, f.
Beeldhouwkunst (z. mv.), v. }
Beeldig, b. n. *Beau*, *joli*, *charmant.*
Beeldje, o. *zie* Beeldeken.
Beeldkramer, m. *zie* Beeldverkooper.
Beeldlyk, b. n. *en* byw. *zie* Beeldelyk.
Beeldmaekster, v. *zie* Beeldverkoopster.
Beeldmaker, m. *zie* Beeldverkooper.
Beeldnis, v. *zie* Beeldtenis.
Beeldschrift, o. *zie* Beeldspraek.
Beeldsnyden, b. w. *zie* Beeldhouwen.
Beeldsnyder, m. *zie* Beeldhouwer.
Beeldsnydery, v. } *zie* Beeldhouwkunst.
Beeldsnyding, v. }
Beeldspraek, v. *Iconologie*, f.; *hiéroglyphe*, m.
Beeldsprakig, b. n. *Hiéroglyphique.*
Beeldstormer (-s), m. *Iconoclaste*, *briseur d'images*, m.
Beeldstormery (-en), v. *Destruction des images*, f.
Beeldstorming, v. *zie* Beeldstormery.
Beeldtenis (-ssen), v. Beeld. *Effigie*, *image*, *figure*; *statue*, f.; *portrait*, m. In zyne — opgehangen worden. *Être pendu en effigie.*
Beeldverkooper (-s), m. *Imager*, m.
Beeldverkoopster (-s), v. *Imagère*, f.
Beeldwerk (-en), o. *Ouvrage de sculpture*, m. Volkomen —. *Figures relevés en bosse.* Half uitloopend —. *Bas-relief*, m.
Beeldzuil (-en), v. *Colonne statuaire*, f.; *atlante*, m.
Beemd (-en), m. *Pré*, m.; *prairie*, f.
Beemdeken (-s), o. } *Petit pré*, *préau*, m.
Beemdje (-s), o. }
Been (-en), o. Knok. *Os*, m. Tot — maken. *Ossifier.* Tot — worden *of* veranderen. *S'ossifier.* Hy heeft het vel maer over de —en. *Il n'a que la peau et les os.* De —en uitdoen. *Désosser.* —, beenpyp, scheen. *Os de la jambe*, m.; *jambe*, f. Het dik van het — (kuit). *Gras de la jambe*, *mollet*, m. Kromme *of* scheeve —en. *Des jambes tortues.* Die kromme *of* scheeve —en heeft. *Bancal.* —, voet. *Pied*, m. Op de —. *Sur pied.* Te — zyn. *Être debout*; *être levé.*

Op de — komen. *Se rétablir; se remettre.* Een leger op de — brengen. *Mettre une armée sur pied.* — (van eene letter). *Jambage*, m.
Beenachtig, b. n. *Osseux.*
Beenader, v. *Veine crurale*, f.
Beenasch, v. *Claire* (t. d'affineur), f.
Beenbedervint, v. *Carie* (t. de chir.), f.
Beenbeschryving, v. *Ostéologie*, f.; *traité des os*, m.
Beenblok (-kken), m. *Entraves*, f. pl.
Beenboor (-oren), v. *Trépan*, m.
Beenbreker (-s), m. Zeearend. *Orfraie*, f.; *ossifrague* (oiseau), m.
Beenbreuk (-en), v. *Fracture d'os*, f.
Beenderbus (-ssen), v. *Châsse aux reliques*, f.
Beenderen, o. mv. *Ossements; os*, m. pl.
Beenderhuis (-zen), o. *Charnier*, m.
Beendroog, b. n. *Très-sec, très-aride.*
Beenen, onv. b. n. Van been. *Qui est d'os.* — hecht. *Manche d'os.*
Beenhakker, m. *zie* Beenhouwer.
Beenholte (-n), v. *Cavité d'un os, glène*, f.
Beenhouwer (-s), m. Vleeschhouwer. *Boucher*, m. —s vrouw. *Bouchère*, f.
Beenhuis, o. *zie* Beenderhuis.
Beenig, b. n. *Osseux.*
Beenknobbel (-s), m *Exostose*, f.; *nodus*, m.
Beenkunde, v. *zie* Beenbeschryving.
Beenlade (-n), v. *Solen* (chir.), m.
Beenloos, b. n. *Sans os, sans jambes.*
Beenlym, v. *en* o. *Ostéocolle*, f.
Beenmakend, b. n. *Ossifique.*
Beenmaking, v. *zie* Beenwording.
Beenontleding, v. *Ostéotomie*, f.
Beenpyn, v. *Ostéocope*, m.
Beenpyp (-en), v. *Os de la jambe, focile*, m.
Beenschrabber (-s), m. *Rugine* (t. de chir.), f.
Beenspleet (-eten), v. *Fissure* (t. d'anat.), f.
Beensplinter, (-s) m. *Esquille d'os*, f.
Beentje (-s), o. Klein been. *Osselet, petit os*, m. Een — kluiven. *Ronger un os.* Iemand een — zetten (prov.). *Donner le croc-en-jambe à quelqu'un, le supplanter.*
Beenvlies (-zen), o. *Périoste* (t. de chir.), m.
Beenvoeging, v. *Articulation des os*, f.
Beenvorming, v. *Ossification*, f.
Beenvretend, b. n. *Ossivore.*
Beenwording, v. *Ossification*, f.
Beenyzers, o. mv. *Brodequins*, m. pl.
Beer (-en), m. (dier). *Ours*, m. Ongelikte —, lompe vlegel. *Ours mal léché, rustre*, m. De groote — (gesternte). *La grande ourse.* Steenen — (tot afkeering van het water). *Batardeau; môle*, m. —, drek (in de kakhuizen). *Retrait*, m.; *gadoue*, f. —, manneken van de zeug. *Verrat*, m.
Beerenhuid (-en), v. *Peau d'ours*, f.
Beerenklauw, m. *Acanthe* (plante), f.
Beerenleêr, o. *zie* Beerenhuid.
Beerenleêren, onv. b. n. *De peau d'ours*, m.
Beerenleider (-s), m. *Meneur d'ours*, m.
Beerenöor, o. *Oreille d'ours, auricule* (fleur), f.
Beerenvel, o. *zie* Beerenhuid.
Beerenvleesch (z. mv.). o. *Chair d'ours*, f.
Beerenwang (-en), v. *Joue d'ours*, f.
Beerin (-nnen), v. Wyfken van den beer. *Ourse*, f.
Beerkar (-rren), v. *Tombereau*, m.
Beerken (-s), o. Jonge beer. *Ourson*, m.
Beerleider (-s), m. *Meneur d'ours*, m.
Beerput (-tten), m. *Fosse de privé*, f.
Beersteken, o. w. Het sekreet ruimen. *Vider les fosses d'aisances, curer les privés.*
Beersteker (-s), m. Nachtwerker. *Gadouard, vidangeur, maître des basses-œuvres*, m.
Beertje, o. *zie* Beerken.
Beërven (ik beërfde, heb beërfd), b. w. Erven. *Hériter, obtenir par succession.*
Beërving, v. Erfenis. *Héritage*, m.; *succession*, f.
Beerwortel, m. *Méum* ou *méon* (plante), m.
Beest (-en), v. *en* o. *Bête; brute*, f.; *animal*, m. Wilde —en. *Bêtes sauvages.* De — spelen, veel gerucht maken. *Tempêter, faire le diable à quatre.* Eene dronkene —. *Un ivrogne.* —, lompe mensch. *Brutal*, m.
Beestachtig, b. n. *Bestial, brutal.* —e driften. *Passions brutales.* —, byw. *Bestialement, brutalement.*
Beestachtigheid (-heden), v. Onbeschoftheid. *Brutalité; bestialité*, f.
Beestachtiglyk, byw. *Bestialement, brutalement.*
Beestelyk, b. n. *en* byw. *zie* Beestachtig.
Beesten, v. *en* o. mv. *Bêtes*, f. pl.; *animaux; bestiaux*, m. pl.
Beestenmerkt (-en), v. *Marché aux bêtes*, m.
Beestenroof, m. Veedievery. *Vol de bétail* ou *de bestiaux, abigeat*, m.
Beestenroover (-s), m. Veedief. *Voleur* ou *ravisseur de bétail* ou *de bestiaux*, m.
Beestenstal (-llen), m. *Étable*, f.
Beestiael (-z. mv.), o. Vee, hoornvee. *Bétail*, m.; *bestiaux*, m. pl.; *bêtes à cornes et à laine*, f. pl.
Beestig, b. n. *en* byw. *zie* Beestachtig. —, byw. (gem.). Geweldiglyk. *Extrêmement, beaucoup, fort.* — liegen. *Mentir comme un arracheur de dents.* — zuipen. *Boire comme un trou.*
Beestigheid, v. *zie* Beestachtigheid.
Beestiglyk, byw. *zie* Beestig, byw.
Beestje (-s), o. *Bestiole, petite bête*, f.
Beestryk, b. n. Veeryk. *Riche en bétail.*
Beet (beten), m. Het byten; hap. *Morsure*, f. — van eenen razenden hond. *Morsure d'un chien enragé.* —, mondvol. *Morceau*, m.; *bouchée*, f. Eenen — eten. *Manger un morceau.* — (fig.). Steek met de tong. *Coup de dent*, m. (gem.). Iemand — hebben, *of* krygen. *Avoir quelqu'un sous la patte, tromper quelqu'un.*
Beet (-en), v. Beetwortel. *Bette, poirée* (plante potagère). f. Roode —. *Betterave*, f.
Beet *zie* Byten.
Beeting, v. *Bittes* (t. de mar.), m. pl.
Beetingsknieën, v. mv. *Contrebittes* (t. de mar.), f. pl.
Beetje (-s), o. Kleine beet. *Petit morceau; brin; un peu*, m. Een lekker —. *Un friand morceau.*
Beetwortel, m. *zie* Beet, v.
Bef (-ffen), v. Kraeg. *Rabat; collet*, m.
Befaemd, b. n. Beroemd. *Fameux; renommé; célèbre; famé.* — maken. *Rendre célèbre.*
Befaemdheid (z. mv.), v. Beroemdheid. *Renom*, m.; *renommée, célébrité*, f.
Befdrager (-s). m. *Celui qui porte le collet.*
Beffenmaker (-s), m. *Colletier*, m.
Befommelen (ik befommelde, heb befommeld, b. w. Betasten. *Manier; patiner, patrouiller.*
Begaefd, v. d. van begaven. —, b. n. Voorzien met... *Doué; pourvu.*
Begaefdheid (-heden), v. Gave. *Don; talent; mérite*, m.; *capacité*, f.
Begaen (ik bega, beging, heb begaen), b. w. Betreden. *Marcher sur, battre* (*un chemin*). Dat

pad is weinig —. *Ce sentier est peu battu.* —, doen, bedryven. *Faire; exercer; commettre.* Misdaden —. *Commettre des crimes.* Laet my —. *Laissez-moi faire.*

Begaen, v. d. van begaen. —, b. n. Bekommerd. *Ému; touché; inquiet; en peine.* Ik was er zeer over —. *J'en fus vivement touché.*

Begaepster (-s) v. *Celle qui regarde fixement* ou *niaisement.*

Begaept, v. d. van begapen.

Begapen (ik begaep, begaepte, heb begaept), b. w. Afloeren. *Épier; observer; regarder fixement* ou *niaisement; bayer à quelque chose.*

Begaper (-s), m. *Celui qui regarde fixement* ou *niaisement, badaud,* m.

Begaping, v. *Action de regarder fixement* ou *niaisement,* f.

Begaven (ik begaef, begaefde, heb begaefd), b. w. Begiftigen. *Douer; doter; gratifier; pourvoir de, donner en partage.* God heeft hem met eene groote deugd begaefd. *Dieu l'a doué d'une grande vertu.*

Begeerbaer, b. n. *Désirable; convoitable.*

Begeerder (-s), m. *Celui qui désire, recherche* ou *demande.*

Begeeren (ik begeerde, heb begeerd), b. w. Verlangen, wenschen. *Désirer; souhaiter; convoiter; vouloir; rechercher; aspirer à.* Wat begeert gy? *Que souhaitez-vous? que voulez-vous?* Te veel —. *Désirer trop.*

Begeeren, o. *zie* Begeerte.

Begeerend, b. n. Verlangend. *Appétif* ou *appétitif; concupiscible; convoiteux.*

Begeerig, b. n. Gretig. *Désireux; avide; passionné; convoiteux.* — naer rykdom. *Avide de richesses.* Ik ben zeer — om hem te zien. *J'ai grand envie de le voir.*—, byw. *Avidement.*

Begeeriglyk, byw. *Avidement.*

Begeerlyk, b. n. Wenschelyk. *Désirable; souhaitable.* —, gretig. *Avide; convoiteux.* —, byw. *Avidement.*

Begeerlykheid, v. Ongeregelde begeerte. *Convoitise; concupiscence,* f. —, gretigheid. *Cupidité; avidité,* f.

Begeerster (-s), v. *Celle qui désire, recherche* ou *demande.*

Begeerte (-n), v. Verlangen, lust. *Désir; souhait,* m.; *envie; tentation; passion,* f. Eene groote *of* vurige — naer iets hebben. *Souhaiter passionnément quelque chose.* — om iets te weten. *Curiosité,* f. —, wil. *Volonté,* f.

Begekkelyk, b. n. Bespottelyk. *Ridicule.*

Begekken (ik begekte, heb begekt), b. w. Bespotten. *Persiffler; railler; se moquer; se jouer; tourner en ridicule.* Hy heeft hem begekt. *Il s'est moqué de lui, il l'a tourné en ridicule.*

Begekking, v. Bespotting. *Moquerie,* f.; *persifflage,* m.

Begeleiden (ik begeleidde, heb begeleid), b. w. Verzellen. *Accompagner; guider; conduire; convoyer.*

Begeleider (-s), m. *Guide; conducteur,* m.

Begeleiding, v. *Action de guider, d'accompagner,* f.

Begeleidster (-s), v. *Celle qui accompagne, conductrice,* f.

Begelukzaligen (ik begelukzaligde, heb begelukzaligd), b. w. Gelukzalig verklaren. *Rendre heureux; béatifier.*

Begelukzaliging, v. *Action de rendre heureux; béatification,* f.

Begenadigen (ik begenadigde, heb begenadigd), b. w. Begiftigen. *Douer, gratifier, favoriser.* God heeft hem met duizend gunsten begenadigd. *Dieu l'a gratifié de mille faveurs.* —, vergeven. *Faire grâce, pardonner.*

Begenadiging, v. Begiftiging. *Gratification,* f. —, vergiffenis. *Grâce,* f.; *pardon,* m.

Begeven (ik begeef, begaf, heb begeven), b. w. Verlaten. *Abandonner, quitter, délaisser.* Myne krachten — my. *Mes forces m'abandonnent.* God zal u niet —. *Dieu ne vous abandonnera pas.* —, geven, vergeven. *Donner, accorder, conférer.* Een ambt —. *Conférer une charge.* —, o. w. Breken. *Se rompre.* Zich ergens toe —. *S'appliquer* ou *s'adonner à quelque chose.* Zich tot de studie —. *S'adonner à l'étude.* Zich op de vlugt —. *Prendre la fuite, s'enfuir.* Zich op weg, op reis —, *Se mettre en chemin, en voyage.* Zich in den echt —. *Se marier.* Zich in huis —. *Se retirer dans la maison.* Zich in den krygsdienst —. *S'enrôler, se faire soldat.* Zich in een klooster —. *Prendre l'habit, embrasser la vie religieuse.* Zich naer het leger —. *Se rendre à l'armée.* Zich diep in eene zaek —. *S'engager* ou *s'enfoncer dans une affaire.* Zich op zee —. *Se mettre en mer.* Zich in gevaer —. *S'exposer au danger.*

Begever (-s), m. *Celui qui abandonne, quitte; celui qui donne, confère; collateur,* m.

Begeving, v. Het verlaten. *Abandon, abandonnement, délaissement,* m. —, het geven, vergeven. *Distribution (de charges); collation (d'un bénéfice),* f.

Beggyn (-en), v. *Béguine,* f.

Beggynhof (-ven), o. *Béguinage,* m.

Beggynklooster (-s), o. *Béguinage, couvent de béguines,* m.

Begieten (ik begoot, heb begoten), b. w. Nat maken. *Arroser, mouiller.* De planten —. *Arroser les plantes.* Een werk —. *Boire au bon succès d'un ouvrage.*

Begieter (-s), m. *Celui qui arrose, qui mouille.*

Begieting, v. Bevochtiging. *Arrosement,* m.

Begiften, b. w. *zie* Begiftigen.

Begiftigde (-s), m. *en* v. *Donataire,* m. *et* f.

Begiftigen (ik begiftigde, heb begiftigd), b. w. Begaven, begenadigen. *Donner, gratifier, faire présent de; douer, doter.* Iemand met eene gouden keten —. *Faire présent d'une chaîne d'or à quelqu'un.*

Begiftiger (-s), m. *Donateur,* m.

Begiftiging (-en), v. *Don, présent,* m.; *gratification; donation, dotation,* f.

Begiftigster (-s), v. *Donatrice,* f.

Begifting, v. *zie* Begiftiging.

Begin, o. Beginsel, aenvang. *Commencement; principe; début,* m.; *ouverture,* f. Het — van eene rede. *Le début d'un discours, l'exorde.* In het —. *Au commencement.* Een — nemen. *Commencer, prendre commencement.* Een — maken. *Commencer, entamer.* —, oorsprong, oorzaek. *Origine; cause,* f.

Beging. *zie* Begaen.

Beginneling (-en), m. Beginner. *Commençant; débutant,* m.

Beginnen (ik begon, heb begonnen), b. w. Aenvangen. *Commencer; entamer; débuter.* — te werken. *Commencer à travailler; se mettre à l'ouvrage.* —, o. w. Een begin nemen. *Commencer; prendre commencement.* Het jaer begint. *L'année commence.* Het begint te regenen. *Il commence à pleuvoir.*

(-s), m. *Commençant*, m.
(-s, -en), o. Begin. *Commencement; dé-*
rincipe, m.; *origine*, f. Van het — af.
commencement. —, grond. *Élément;*
se; fondement, m. De —en der spraek-
Les principes de la grammaire.
m (ik beglimpte, heb beglimpt), b. w.
r une belle apparence à quelque chose,
".
, v. d. van begluren.
er (-s), m. *Lorgneur; celui qui épie, ob-*
m.
ter (-s), v. *Lorgneuse; celle qui épie*,
e, f.
(ik begluer, begluerde, heb begluerd),
iegapen. *Lorgner; épier; observer.*
g, v. *Action de lorgner, d'épier, d'ob-*
, f.
b. n. Ryk. *Aisé, riche.*
ie Beginnen.
n, v. d. van beginnen.
laer, m. *zie* Beguichelaer.
laerster, v. *zie* Beguichelaerster.
len, b. w. *zie* Beguichelen.
ling, v. *zie* Beguicheling.
s (ik begooide, heb begooid), b. w. *At-*
en jetant.
v. d. van begieten.
oek (-en), m. Lykdoek. *Suaire, lin-*
n.
is enz. *zie* Begrafenis enz.
laets (-en), v. *Sépulture*, f.; *cimetière;*
u, m.; *tombe*, f.
, v. d. van begrazen. —, b. n. Met gras
. *Couvert d'herbe.* —e boter. *Beurre de*
nps.
is (-ssen), v. Begraving. *Enterrement,*
humation, f. —, lykdienst, uitvaert.
es, funérailles, f. pl.
isbidder (-s), m. Lykbidder. *Celui qui*
à un enterrement.
isbidster (-s), v. *Celle qui invite à un*
ment.
isbriefje (-s), o. } *Billet d'enterrement*,
isbriefken (-s), o. } m.
iskosten, m. mv. *Frais des funérailles*,

en (ik begrauwde, heb begrauwd), b. w.
uwen. *Gronder, rabrouer, rudoyer.*
(ik begraef, begroef, heb begraven),
er aerde bestellen. *Enterrer; ensevelir;*
er; cacher; enfouir. Hier ligt —. *Ci-gît.*
- (fig.), zich verschansen. *Se retrancher.*
nden hadden zich in die plaets —. *Les*
is s'étaient retranchés dans cet endroit.
nis, v. *zie* Begrafenis.
(-s), m. *Celui qui enterre.*
g, v. *zie* Begrafenis.
(ik begraes, begraesde, heb begraesd),
Met gras bedekken. *Couvrir d'herbe*,
er.
zie Begrypen.
n (ik begrensde, heb begrensd), b. w.
r, borner.
, v. d. van begrypen.
en (ik begrimde, heb begrimd), b. w.
ornige oogen aenzien. *Regarder en co-*
—, begrauwen. *Gronder, rabrouer*,
er.
-ppen), o. Bevatting, verstand. *Enten-*
, *jugement*, m.; *conception; compré-*
; intelligence, perception, f. Hy is wat

slecht van —. *Il a la conception un peu lente.* Dat is boven myn —. *Cela surpasse mon entendement.* Kort —, inhoud. *Sommaire; abrégé; épitome; argument*, m. —, denkbeeld. *Idée*, f.

Begrobbelen (ik begrobbelde, heb begrobbeld), b. w. Kronkelen, befommelen. *Chiffonner; farfouiller; barbouiller.*

Begroeijen (ik begroeide, heb begroeid), b. w. *Couvrir d'herbe, de plantes.* De straet is geheel met gras begroeid. *La rue est entièrement couverte d'herbe.*

Begroeten (ik begroette, heb begroet), b. w. Groeten. *Saluer.* —, gelukwenschen. *Complimenter, féliciter.*

Begroeting (-en), v. Groet, groeting. *Salut; compliment*, m.; *félicitation*, f.

Begrommelen (ik begrommelde, heb begrommeld), b. w. Bemorsen. *Salir; souiller; barbouiller.*

Begrommen (ik begromde, heb begromd), b. w. *Gronder, réprimander.*

Begrooten (ik begrootte, heb begroot), b. w. Schatten. *Taxer, estimer, évaluer.* Men begroot die schade op verscheidene millioenen. *On évalue cette perte à plusieurs millions.*

Begrooting (-en), v. Schatting. *Estimation, évaluation, taxe*, f.; *budget*, m.

Begruizen, b. w. *zie* Begrimmen *en* begrommelen.

Begrynzen (ik begrynsde, heb begrynsd), b. w. *Regarder avec un visage refrogné; faire la moue.*

Begrynzing, v. *Regard moqueur et malin*, m.; *grimace*, f.

Begryp, o. *zie* Begrip.

Begrypelyk, b. n. Bevattelyk. *Concevable, intelligible, compréhensible.* —, byw. *Intelligiblement.* Hy spreekt heel —. *Il parle fort intelligiblement.*

Begrypelykheid, v. *Intelligibilité*, f.

Begrypen (ik begreep, heb begrepen), b. w. Bevroeden, bevatten. *Comprendre, concevoir, saisir.* Ik begryp dat niet. *Je ne conçois pas cela.* —, inhouden. *Contenir, renfermer.* Een goed woordenboek moet alle de woorden der tael —. *Un bon dictionnaire doit contenir tous les mots de la langue.* Daerin begrepen. *Y compris, inclusivement.* Daer niet in begrepen. *Non compris, exclusivement.*

Beguichelaer (-s), m. Tooveraer. *Enchanteur*, m.

Beguichelaerster (-s), v. Tooveres. *Enchanteresse*, f.

Beguichelen (ik beguichelde, heb beguicheld), b. w. Betooveren. *Enchanter; fasciner; éblouir; ensorceler.*

Beguicheling (-en), v. Betoovering. *Enchantement; éblouissement; prestige; ensorcellement*, m., *fascination, illusion*, f.

Begunstigd, v. d. van begunstigen. —, b. n. *Favorisé; favori.* De —e. *Le favori*, m. — zynde door de duisternis. *A la faveur des ténèbres.*

Begunstigen (ik begunstigde, heb begunstigd), b. w. Gunst betoonen, gunstig zyn. *Favoriser; seconder; gratifier.* Iemands voornemens —. *Favoriser* ou *seconder les desseins de quelqu'un.*

Begunstiger (-s), m. *Protecteur, patron, fauteur*, m.

Begunstiging, v. *Faveur, grâce*, f.

Begunstigster (-s), v. *Protectrice, patronne, fautrice*, f.

Begyn (-en), v. *Béguine*, f.

Begynhof (-oven), o. *Beguinage*, m.
Begynklooster (-s), o. *Beguinage*, *couvent de béguines*, m.
Behaegd, v. d. van behagen.
Behaeglyk enz. zie Behagelyk enz.
Behaegziek, b. n. *Coquet*.
Behaeld, v. d. van behalen.
Behaerd, b. n. zie Behaird.
Behagelyk, b. n. Bevallig, aengenaem. *Agréable*, *charmant*. —, byw. *Agréablement*.
Behagelykheid, v. Bevalligheid. *Agrément*; *charme*; *plaisir*, m.
Behagen (ik behaeg, behaegde, heb behaegd), o. w. Wel bevallen. *Plaire*; *complaire*; *agréer*. Dat behaegt my. *Cela me plaît*. Het behaegt my hier te wandelen. *Je me plais à me promener ici*.
Behagen (z. mv.), o. Vermaek. *Plaisir*; *agrément*, m. — scheppen of nemen in iets. *Prendre plaisir à une chose*, *s'y plaire*.
Behaird, b. n. Met hair bedekt. *Velu*, *couvert de poil*.
Behalen (ik behael, behaelde, heb behaeld), b. w. Verkrygen. *Acquérir*; *obtenir*; *remporter*. Eer —. *Acquérir de l'honneur*. De overwinning —. *Remporter la victoire*. Schande —. *Recevoir de la honte*. — (inwikkelen). *Engager*; *envelopper*; *impliquer dans une affaire*).
Behaling, v. *Obtention*; *acquisition*, f.
Behalve, voorz. Uitgenomen. *Excepté*; *hormis*; *sauf*; *à l'exception*; *à la réserve*. — dit artikel. *Excepté cet article*. — dat. *Outre que*. —, buiten. *Indépendamment de*, *outre*.
[illegible] enz. zie [illegible] enz.
Behandelen (ik behandelde, heb behandeld), b. w. Door de handen laten gaen. *Manier*; *toucher*; *manipuler*. —, bestieren. *Manier*; *conduire*. De staetszaken —. *Manier les affaires de l'État*. —, verhandelen. *Traiter*; *discuter*. Hy heeft die stoffe wel behandeld. *Il a bien traité cette matière*. —, bejegenen. *Traiter*, *agir bien ou mal avec quelqu'un*. Iemand kwalyk —. *En user mal avec quelqu'un*. Iemand als vriend —. *Traiter quelqu'un en ami*.
Behandeling (-en), v. *Maniement*, m.; *action de manier*, *manipulation*, f. De — der zaken. *Le maniement des affaires*. —, bejegening. *Traitement*, *accueil*, m.
Behandigen (ik behandigde, heb behandigd), b. w. Ter hand stellen. *Remettre en mains propres*, *livrer*. Iemand eenen brief —. *Remettre une lettre à quelqu'un*.
Behandiging, v. Ter handstelling. *Action de remettre en mains propres*, *de livrer*, f.
Behangen (ik behing, heb behangen), b. w. Bekleeden (met tapyt en enz.). *Tapisser*, *tendre*. Eene kamer —. *Tapisser une chambre*.
Behanger (-s), m. Stoffeerder. *Tapissier*, m.
Behangsel (-s), o. Bekleedsel. *Tapisserie*; *tenture*, f. — van een bed. *Garniture d'un lit*, f.
Behartigen enz. zie Behertigen enz.
Behebt, b. n. Besmet. *Sujet à*; *entaché de*. Met gierigheid — zyn. *Être sujet à l'avarice*.
Beheer (z. mv.), o. Bestiering. *Administration*; *direction*, f.; *maniement*, m.
Beheerder (-s), m. Bestierder. *Directeur*, *gouverneur*, m.
Beheeren (ik beheerde, heb beheerd), b. w. Bestieren. *Gouverner*; *diriger*; *gérer*; *administrer*.
Beheerer, m. zie Beheerder.
Beheering, v. Bestiering. *Gouvernement*, *maniement*, m.; *direction*, *gestion*, f.
Beheerschen (ik beheerschte, heb beheerscht), b. w. *Dominer*; *gouverner*; *maîtriser*; *régner sur*. De gierigheid beheerscht hem. *L'avarice le domine*, *le maîtrise*.
Beheerscher (-s), m. *Dominateur*; *gouverneur*; *souverain*; *maître*, m.
Beheersching, v. *Domination*, f.; *empire*, *gouvernement*, m.
Beheerschster (-s), v. *Dominatrice*; *gouvernante*; *maîtresse*, f.
Beheinen enz. zie Omtuinen enz.
Behekst, b. n. Betooverd. *Ensorcelé*, *maléficié*.
Behelp, o. Hulp. *Secours*, m.; *aide*, *assistance*, f.
Behelpen (zich), ik behielp my, heb my beholpen), wed. w. Zich bedienen. *Avoir recours à*, *user ou se servir de*. Zich met leugens —. *Avoir recours à des mensonges*. —, vergenoegd of tevreden zyn. *S'accommoder ou se contenter de*. Zich met weinig —. *Se contenter de peu*.
Behelzen (ik behelsde, heb behelsd), b. w. Inhouden, bevatten. *Contenir*; *renfermer*; *comprendre*. De brief behelst niets nieuws. *La lettre ne contient rien de nouveau*. —de. *Contenant*.
Behendig, b. n. Handig, gauw. *Adroit*; *habile*; *subtil*. —, byw. zie Behendiglyk.
Behendigheid (heden), v. Handigheid, gauwheid. *Adresse*; *habileté*; *dextérité*; *subtilité*; *souplesse*, f.
Behendiglyk, byw. Handiglyk. *Adroitement*; *habilement*; *subtilement*.
Behertigen (ik behertigde, heb behertigd), b. w. Ter herte nemen. *Prendre à cœur*. Iemands belangen —. *Prendre les intérêts de quelqu'un à cœur*.
Behertiger (-s), m. *Celui qui prend à cœur*.
Behertiging, v. *Action de prendre à cœur*; *application*, f.; *attachement*, m.
Behield. zie Behouden.
Behing. zie Behangen.
Behoeden (ik behoedde, heb behoed), b. w. Bewaren. *Protéger*; *garantir*; *préserver*, *garder*. God behoede ons daervoor! *Dieu nous en préserve!* De matigheid behoedt ons voor vele kwalen of ongemakken. *La sobriété nous préserve de bien des maux*.
Behoedend, b. n. *Préservatif*; *conservatoire*.
Behoeder (-s), m. Beschermer. *Conservateur*, *protecteur*, m.
Behoeding, v. Bescherming. *Conservation*; *protection*; *garde*, f.
Behoedmiddel (-en), o. *Préservatif*, m.
Behoedster (-s), v. *Conservatrice*; *protectrice*, f.
Behoedzaem. zie Omzichtig.
Behoedzaemheid. zie Omzichtigheid.
Behoef. zie Behoeve.
Behoefte (-n), v. Nooddruft, het noodige. *Besoin*, *nécessaire*, m. Krygs- en mondbehoeften. *Munitions de guerre et de bouche*. —, behoeftigheid. *Indigence*, f.
Behoeftig, b. n. Arm. *Indigent*, *pauvre*, *nécessiteux*. —, byw. zie Behoeftiglyk.
Behoeftigheid, v. Armoede. *Indigence*, *pauvreté*, *nécessité*, *disette*, f.
Behoeftiglyk, byw. Armoediglyk. *Pauvrement*.
Behoeve. Ten — van. *En faveur de*, *au profit de*.
Behoeven (ik behoefde, heb behoefd), b. w. Noodig hebben. *Avoir besoin*. Hy behoeft zoo veel niet tot zyn onderhoud. *Il n'a pas besoin de tant de choses pour son entretien*. —, o. w.

Noodig zyn. *Être obligé; devoir; être nécessaire; falloir.* Hy behoeft dat niet te doen. *Il n'est pas obligé de faire cela.*
Beholpen, v. d. van behelpen.
Behooren (ik behoorde, heb behoord), o. w. Betamen. *Convenir, falloir, devoir.* Dat behoort zoo te geschieden. *Il faut que cela se fasse ainsi; cela doit se faire ainsi.* Dat behoorde zoo te zyn. *Cela devrait être ainsi.* Doet dat gelyk het behoort. *Faites cela comme il faut.* —, noodig zyn, vereischt worden. *Être nécessaire, demander, exiger.* Daer behoort veel zorg toe. *Cela demande beaucoup de soin.* —, toebehooren. *Appartenir.* Die papieren — my. *Ces papiers m'appartiennent, ces papiers sont à moi.* Naer —, behoorlyk. *Comme il faut, convenablement.*
Behoorend, b. n. *Appartenant.*
Behoorlyk, b. n. Betamelyk. *Convenable; pertinent; dû; juste; décent; compétent.* — zyn. *Convenir.* —, byw. Op eene betamelyke wyze. *Convenablement; dûment; décemment; comme il faut; compétemment.*
Behoorlykheid, v. Betamelykheid. *Convenance; bienséance; décence; justesse*, f.
Behoud (z. mv.), o. Behoudenis. *Salut*, m.; *conservation*, f.
Behouden (ik behield, heb behouden), b. w. Bewaren. *Conserver; garder.* Eene kwade gewoonte —. *Conserver une mauvaise habitude.* —, redden. *Sauver; délivrer; préserver.* Wy zyn —. *Nous sommes sauvés.*
Behouden, v. d. van behouden. —, b. n. Gezond, onbeschadigd. *Sur; assuré; sain et sauf.* In — haven zyn. *Être en sûreté.* — t'huis komen. *Arriver à bon port.*
Behoudend, b. n. *Préservatif; conservatoire.*
Behoudenis, v. zie Behoud.
Behoudens, voorz. *Sauf.* — uwe achting. *Sauf votre respect.* — uwe eer. *Sauf votre honneur.* — uw verlof. *Avec votre permission.* —, behalve, uitgenomen. *Sauf; hormis; excepté.* —, by middel. *Moyennant.* — eene somme gelds. *Moyennant une somme d'argent.*
Behouder (-s), m. Behoeder, beschermer. *Conservateur; protecteur, sauveur*, m.
Behouding, v. zie Behoud.
Behoudster (-s), v. Behoedster. *Conservatrice; protectrice*, f.
Behouwd enz. zie Behuwd enz.
Behuisd, b. n. Gehuisvest. *Logé, domicilié.* Hy is slecht —. *Il est mal logé.*
Behuisraden (ik behuisraed, behuisraedde, heb behuisraed), b. w. Van huisraed voorzien. *Meubler; garnir de meubles.*
Behuisrading, v. *Emménagement*, m.
Behuisraed, v. d. van behuisraden. —, b. n. *Meublé.*
Behuizing, v. Wooning. *Demeure*, f.
Behulp, o. Hulp. *Secours*, m.; *aide; assistance*, f.
Behulpelyk, } b. n. zie Behulpzaem.
Behulpig, }
Behulpzaem, b. n. Behulpig, hulpzaem. *Secourable, obligeant, serviable, officieux.* — zyn. *Aider, assister, secourir.* Iemand eene behulpzame hand bieden. *Prêter la main à quelqu'un, aider, secourir* ou *assister quelqu'un.* Een — mensch. *Un homme obligeant.*
Behulpzaemheid (z. mv.), v. Hulp, bystand. *Secours*, m.; *aide; assistance*, f.
Behuwd, b. n. Door huwelyk verkregen. *Acquis par mariage* ou *par voie de mariage.*
Behuwdbroeder (-s), m. Schoonbroeder. *Beau-frère*, m.
Behuwddochter (-s), v. Schoondochter. *Belle-fille, bru*, f.
Behuwdmoeder (-s), v. Schoonmoeder. *Belle-mère*, f.
Behuwdvader (-s), m. Schoonvader. *Beau-père*, m.
Behuwdzoon (-s, -onen), m. Schoonzoon. *Beau-fils, gendre*, m.
Behuwdzuster (-s), v. Schoonzuster. *Belle-sœur*, f.
Behuwelyken (ik behuwelykte, heb behuwelykt), b. w. Door huwelyk verkrygen. *Acquérir* ou *obtenir par voie de mariage; avoir en mariage.* Hy heeft al dat goed behuwelykt. *Il a acquis tous ces biens par son mariage.*
Behuwen, b. w. zie Behuwelyken.
Behyliken, b. w. zie Behuwelyken.
Bei (beijen), v. *Graine; baie*, f.
Beide, b. n. *Tous* ou *toutes les deux, tous* ou *toutes deux.* Wy —. *Nous deux.* Een van —. *L'un des deux.* Geen van —. *Ni l'un ni l'autre.* Wie van —? *Qui des deux?* Van — zyden. *Des deux côtés.* — te gader. *Tous* ou *toutes deux ensemble.*
Beidegeslachtig, b. n. *Épicène, commun aux deux sexes.*
Beiden (ik beidde, heb gebeid), b. w. *Attendre.* —, o. w. Toeven. *Tarder.*
Beiderlei, b. n. *De deux sortes* ou *espèces.*
Beïeveraer (-s), m. Ieveraer. *Zélateur*, m.
Beïeveraersche (-n), v. } Ieveraerster. } *Zélatrice*, f.
Beïeveraerster (-s), v. }
Beïeverd, b. n. Ieverig. *Zélé.*
Beïeveren (ik beïeverde, heb beïeverd), b. w. Behertigen. *Travailler avec zèle, avec ardeur à quelque chose; prendre à cœur.*
Beïevering, v. Iever. *Zèle*, m., *ardeur; activité*, f.
Beijaerd, m. Klokkespel, *carillon*, m.
Beijaerden (ik beijaerdde, heb gebeijaerd), o. w. *Carillonner.*
Beijaerder (-s), m. }
Beijeraer (-s), m. } *Carillonneur*, m.
Beijerder (-s), m. }
Beijeren, o. w. zie Beijaerden.
Beijeren, o. (landschap). *La Bavière*, f. Van —. *Bavarois.*
Beijering, v. *Carillon*, m.; *action de carillonner*, f.
Beijersch, b. n. *De Bavière, Bavarois.*
Beijert, m. *Carillon*, m.
Beitel (-s), m. *Ciseau*, m. Met den — bewerkt. *Travaillé au ciseau.* —, kliefbeitel. *Coin*, m. Houten —. *Ébuard*, m.
Beitelen (ik beitelde, heb gebeiteld), b. w. *Ciseler.*
Beiteling, v. *Action de ciseler*, f.
Beitelkunst (z. mv.), v. *Sculpture*, f.
Beiteltje (-s), o. *Ciselet, petit ciseau, ovoir*, m.
Beitelvormig, b. n. en byw. *En forme de ciseau* ou *de coin.*
Bejaed, v. d. van bejaën.
Bejaegd — bejagen.
Bejaën (ik bejade, heb bejaed), b. w. Bekrachtigen. *Affirmer; avouer, dire oui.*
Bejaerd, b. n. Oud. *Âgé; vieux.* — maken (ontvoogden). *Émanciper.*
Bejaerdheid (z. mv.), v. Ouderdom, jaren. *Âge*, m.; *vieillesse*, f.
Bejaerd maken. zie onder Bejaerd.
Bejaerdmaking, v. Ontvoogding. *Émancipation*, f.
Bejag, o. Bedryf. *Action*, f. Snood —. *Mauvaise*

action. —, bejaging, najaging. *Poursuite, recherche*, f. Op zyn — uitzyn. *Chercher son avantage.*
Bejagen (ik bejaeg, bejoeg, heb bejaegd), b. w. Najagen, trachten te bekomen. *Poursuivre; rechercher; pourchasser; briguer.* —, verkrygen. *Acquérir, obtenir.*
Bejager (-s), m. Die tracht te bekomen. *Poursuivant; brigueur*, m.
Bejaging, v. Najaging. *Poursuite; recherche*, f.
Bejammeren (ik bejammerde, heb bejammerd), b. w. Beklagen. *Déplorer; plaindre.*
Bejammerenswaerdig, b. n. *Déplorable; pitoyable.*
Bejammerenswaerdigheid, v. *État de ce qui est déplorable* ou *pitoyable*, m.
Bejegenen (ik bejegende, heb bejegend), b. w. Ontmoeten. *Rencontrer.* Iemand op de straet —. *Rencontrer quelqu'un dans la rue.* —, behandelen. *Traiter.* Iemand wel *of* slecht —. *Faire bon* ou *mauvais accueil à quelqu'un.*
Bejegening (-en), v. Ontmoeting. *Rencontre*, f. —, behandeling. *Accueil; traitement*, m.
Bejoeg. *zie* Bejagen.
Bek (bekken), m. Snavel, snater. *Bec (d'oiseau)*, m. Iemand den — snoeren. *Rabattre le caquet à quelqu'un, lui fermer la bouche.* Een peerd den — afryden. *Crever un cheval, le fatiguer à l'excès.*
Bekaemd, v. d. van bekamen. —, b. n. Beschimmeld. *Moisi.*
Bekaemdheid (z. mv.), v. Kaem. *Moisissure*, f.
Bekaend, b. n. *zie* Bekaemd, b. n.
Bekaeid, v. d. van bekaeijen. —, b. n. *Ce qui s'est gâté sur les quais.* —e visch. *Poisson qui commence à sentir.* — schip. *Vaisseau crevassé* ou *ébaroui.* —, beschaemd. *Confus; honteux.* — van eene zaek afkomen. *Sortir d'une affaire avec honte* ou *avec confusion.* — staen. *Être confus, embarrassé.*
Bekaeijen, o. w. *zie* Bezwymen.
Bekakken (ik bekakte, heb bekakt), b. w. *Embrener; salir de bran.*
Bekakking, v. *Embrènement*, m.
Bekakt, v. d. van bekakken. —, b. n. *Breneux.*
Bekalken (ik bekalkte, heb bekalkt), b. w. Beplaesteren, met mortel bestryken. *Enduire de chaux; crépir.*
Bekallen (ik bekalde, heb bekald), b. w. Bepraten. *Persuader à; faire accroire à; enjôler.*
Bekamen (ik bekaem, bekaemde, ben bekaemd), o. w. Beschimmelen. *Moisir* ou *se moisir, se couvrir de fleurs* ou *d'une moisissure blanche* (en parlant de vin, de bière etc.).
Bekampen (ik bekampte, heb bekampt), b. w. Bestryden. *Combattre; résister.* Zyne vyanden, zyne driften —. *Combattre ses ennemis, ses passions.*
Bekamping (z. mv.), v. *Combat*, m.; *résistance*, f.
Bekanen, o. w. *zie* Bekamen.
Bekeef. *zie* Bekyven.
Bekeek. *zie* Bekyken.
Bekeerd, v. d. van bekeeren. —, b. n. *Converti.* De —e zondaer. *Le pécheur converti.*
Bekeerde (-n), m. *en* v. *Converti*, m.; *convertie*, f. De nieuw —n. *Les nouveaux convertis; prosélytes, néophytes.* m. pl.
Bekeerder (-s), m. *Convertisseur*, m.
Bekeeren (ik bekeerde, heb bekeerd), b. w. *Convertir, mettre dans la voie du salut.* De apostelen hebben vele heidenen bekeerd. *Les apôtres ont converti beaucoup de païens.* Zich —. *Se convertir; s'amender.*
Bekeering (-en), v. *Conversion*, f.; *amendement*, m. Tot — komen. *Venir à résipiscence.*
Bekeeringszucht, v. *Prosélytisme*, m.
Bekeerlyk, b. n. *Amendable; qui peut se corriger.*
Bekeken, v. d. van bekyken.
Bekenbrief (-ven), m. Vrachtbrief. *Connaissement*, m.
Bekend, b. n. Kenbaer, openbaer. *Connu; manifeste; notoire.* Het is eene —e zaek. *C'est une chose connue.* — worden. *Se divulguer; se faire connaître.* — maken. *Faire savoir; mander; publier; annoncer; divulguer; notifier; manifester.*
Bekende, m. *Connaissance*, f.; *ami*, m.
Bekendmaker (-s), m. *Celui qui publie, qui annonce.*
Bekendmaking (-en), v. *Notification; publication; annonce; déclaration*, f.; *avis, avertissement*, m.; *manifestation*, f.
Bekendwording, v. *Publicité, notoriété*, f.
Bekennelyk, b. n. *zie* Kenbaer.
Bekennen (ik bekende, heb bekend), b. w. Belyden. *Avouer, confesser.* De beschuldigde heeft alles bekend. *L'accusé a tout avoué.* —, onderscheiden. *Discerner, distinguer.* Ik kan die kleine diertjes niet —. *Je ne saurais distinguer ces petits insectes.* —, erkennen. *Reconnaître.* —, beslapen. *Avoir un commerce charnel.*
Bekenner (-s), m. Belyder. *Confesseur, celui qui confesse la foi de J. C.*, m.
Bekenning, v. *Commerce charnel*, m.
Bekenschrift (-en), o. Kwytbrief. *Récépissé, reçu*, m.
Bekentenis (-ssen), v. Belydenis. *Confession*, f.; *aveu*, m.
Beker (-s), m. *Gobelet; calice*, m.; *coupe*, f. Veel van den — houden. *Aimer la bouteille, aimer à boire.* Den — ligten. *Hausser le coude, boire.*
Bekeren (ik bekerde, heb gebekerd), o. w. Sterk drinken. *Pinter; chopiner; boire copieusement.*
Bekermen (ik bekermde, heb bekermd), b. w. Beschreijen. *Pleurer, déplorer.*
Bekertje (-s), o. *Petit gobelet*, m.; *petite coupe*, f.
Bekervormig, b. n. *En forme de gobelet, hypocratériforme.*
Bekeurde, m. *Contrevenant*, m.
Bekeuren (ik bekeurde, heb bekeurd), b. w. In de boete slaen. *Mettre à l'amende, condamner à une amende.*
Bekeuring (-en), v. *Condamnation à quelque amende*, f.
Bekeven, v. d. van bekyven.
Bekje (-s), o. *Petit bec*, m.
Bekken (-s), o. *Bassin*, m. In het — leggen. *Exposer publiquement en vente.* In het — verkoopen. *Vendre publiquement, à l'enchère.*
Bekken (ik bekte, heb gebekt), b. w. Met bekken uitsnyden. *Échancrer.*
Bekkeneel (-en), o. Hersenpan. *Crâne*, m.
Bekkeneelbreuk (-en), v. *Apéchème*, m.; *diacopée; fracture du crâne*, f.
Bekkeneelkunde (z. mv.), v. *Crânologie*, f.
Bekkeneelkundige, m. *Crânologue*, m.
Bekkeneelnaed (-aden), m. *Suture du crâne; fontanelle*, f.

Bekkeneelvlies (-zen), o. *Péricrâne*, m.
Bekkentje (-s), o. *Petit bassin*, m.
Bekladden (ik bekladdede, heb beklad), b. w. Bemorsen. *Barbouiller; tacher; souiller; salir; noircir*. Het aenzicht —. *Barbouiller le visage*. Iemands eer —. *Noircir la réputation de quelqu'un.*
Beklading, v. *Action de salir, de souiller; éclaboussure*, f.
Beklaegd, v. d. van beklagen.
Beklaegde, m. Beschuldigde. *Accusé, prévenu*, m.
Beklaegster (-s), v. *Celle qui plaint, qui déplore; accusatrice*, f.
Beklag (z. mv.), o. Klagt, geklag. *Plainte, complainte*, f. Zyn — doen. *Faire ses plaintes.*
Beklagelyk, b. n. Beschreijelyk. *Déplorable, pitoyable*. Hy is in eenen —en toestand. *Il est dans un état pitoyable*. —, byw. Jammerlyk, deerlyk. *Déplorablement, pitoyablement.*
Beklagen (ik beklaeg, beklaegde, heb beklaegd), b. w. Beschreijen, betreuren. *Plaindre, déplorer*. Iemands ongeluk —. *Plaindre le malheur de quelqu'un*. Den rouw —. *Faire des compliments de condoléance*. Zich —. *Se plaindre; se repentir*. Zich over iemand —. *Se plaindre de quelqu'un*. —, aenklagen, beschuldigen. *Accuser.*
Beklagenswaerdig, b. n. zie Beklagelyk.
Beklager (-s), m. *Celui qui plaint, qui déplore*. —, aenklager. *Accusateur, dénonciateur*, m.
Beklaging (-en), v. Beweening. *Action de plaindre* ou *de se plaindre*, f. —, beklag. *Plainte, complainte*, f. —, aenklaging. *Accusation*, f.
Beklappen (ik beklapte, heb beklapt), b. w. Verklikken. *Dénoncer; déférer; déclarer.*
Beklapper (-s), m. Verklikker. *Dénonciateur, délateur*, m.
Beklapping (-en), v. Verklikking. *Dénonciation, délation*, f.
Beklapster (-s), v. *Délatrice*, f.
Beklauteren, b. w. zie Beklimmen.
Bekleed, v. d. van bekleeden. —, b. n. *Revêtu; couvert; tapissé.*
Bekleeden (ik bekleedde, heb bekleed), b. w. Dekken, bedekken. *Revêtir; couvrir; garnir; tapisser*. Met fluweel —. *Couvrir de velours*. Eene kamer —. *Tapisser une chambre*. Met houtwerk —. *Boiser, lambrisser*. Een anker —. *Brider une ancre* (t. de mar.). —, bedienen. *Remplir*. Een ambt —. *Remplir une charge*. Het —. zie Bekleeding.
Bekleeder (-s), m. *Celui qui revêt, couvre; celui qui remplit une charge.*
Bekleeding, v. Het bekleeden. *Action de revêtir, de couvrir, de garnir, de tapisser, de remplir* (*une charge*), f.
Bekleedsel (-s), o. *Ce qui sert à couvrir, à revêtir; tapisserie; boiserie*, f.; *lambris; lambrissage; tégument*, m.
Beklemd, v. d. van beklemmen. —, b. n. *Accablé; serré; saisi.*
Beklemmen (ik beklemde, heb beklemd), b. w. *Serrer; opprimer; accabler.*
Beklemming, v. *Serrement de cœur*, m.; *oppression*, f.
Beklimmen (ik beklom, heb beklommen), b. w. Beklauteren. *Grimper sur, monter, escalader*. Eenen berg —. *Monter une montagne*. Eene plaets —. *Escalader une place.*
Beklimmer (-s), m. *Celui qui monte, qui escalade.*
Beklimming, v. *Action de grimper sur, escalade*, f.
Beklinken (ik beklonk, heb beklonken), b. w. Door klinken vaster maken. *Attacher davantage à coups de marteau*. — (fig.). Klaer maken. *Apprêter, préparer.*
Beklom. zie Beklimmen.
Beklommen, v. d. van beklimmen.
Beklonk. zie Beklinken.
Beklonken, v. d. van beklinken. — oordeel. *Jugement bon, solide.*
Beklonteren (ik beklonterde, heb beklonterd), b. w. Bemorsen. *Crotter, couvrir de boue.*
Beklontering, v. *Action de crotter*, f.
Beklyven (ik beklyfde, heb beklyfd), o. w. Vast en bestendig zyn. *Être durable, être solide*. —, voorspoedig zyn. *Réussir; prospérer*. Zyn voornemen zal niet —. *Son projet ne réussira pas.*
Beklyving, v. *État de ce qui est solide et durable*, m.
Beknabbelen (ik beknabbelde, heb beknabbeld), b. w. Beknauwen. *Ronger*. —, afweiden. *Brouter.*
Beknabbeling, v. *Action de ronger, de brouter*, f.
Beknauwen enz. zie Beknabbelen enz.
Bekneep. zie Beknypen.
Beknellen (ik beknelde, heb bekneld), b. w. *Serrer; presser; gêner.*
Beknelling, v. *Gêne; contrainte*, f.; *serrement*, m.
Beknepen, v. d. van beknypen.
Beknibbelaer (-s), m. Die nauw bedingt. *Celui qui marchande*. —, die nauw onderzoekt. *Barguigneur, épilogueur*, m.
Beknibbelaerster (-s), v. Die nauw bedingt. *Celle qui marchande*. —, die nauw onderzoekt. *Barguigneuse*, f.
Beknibbelen (ik beknibbelde, heb beknibbeld), b. w. Nauw bedingen. *Marchandailler*. —, nauw onderzoeken. *Barguigner; chicaner; critiquer, épiloguer.*
Beknibbeling, v. *Action de marchandailler; chicane*, f.
Beknoopt enz. zie Beknopt enz.
Beknopt, b. n. Kort, bondig. *Bref; court; succinct; concis; laconique*. Een — verhael. *Un récit succinct*. Een —e stiel. *Un style concis.*
Beknoptelyk, byw. In het kort. *Brièvement; succinctement; en peu de mots; laconiquement.*
Beknoptheid, v. *Brièveté; concision*, f.; *laconisme*, m.
Beknoptschrift, o. *Sténographie*, f.
Beknoptschryver (-s), m. *Sténographe*, m.
Beknorren (ik beknorde, heb beknord), b. w. Bekyven. *Gronder; réprimander.*
Beknypen (ik bekneep, heb beknepen), b. w. *Pincer; serrer.*
Bekocht. zie Bekoopen. —, b. n. Bedrogen. *Trompé dans un achat.*
Bekoelen (ik bekoelde, heb bekoeld), b. w. Koel maken. *Rafraîchir; faire refroidir*. —, o. w. (met *zyn*). Koel worden. *Se rafraîchir; se refroidir.*
Bekoken (ik bekookte, heb bekookt), b. w. *Apprêter à manger à quelqu'un*. —, (fig.). Overwegen. *Réfléchir.*
Bekomelyk, b. n. Verkrygelyk. *Ce qu'on peut avoir ou se procurer.*
Bekomen (ik bekwam, heb bekomen), b. w. *Recevoir; avoir; acquérir; impétrer*. Rykdommen —. *Acquérir des richesses*. Die dingen zyn niet meer te —. *On ne peut plus se procurer ces choses*. Den wind —. *Gagner le vent* (t. de mar.). —, o. w. (met *zyn*). Tot nut of

schade strekken. *Tourner en bien ou en mal; profiter.* Dat zal hem kwalyk —. *Il s'en trouvera mal.* Het is my altyd wel —. *Je m'en suis toujours bien trouvé.* Wel moet het u —! wel bekome het u! *Bien vous fasse!* —, beteren, beter worden. *Se rétablir; revenir.* Hy begint wat te —. *Il commence à se trouver mieux.*
Bekoming, v. Verkryging. *Obtention; acquisition; impétration*, f.; *recouvrement*, m.
Bekommerd, v. d. van bekommeren. —, b. n. Bezorgd. *Inquiet; chagrin; triste.* — zyn. *Être inquiet; être en peine.*
Bekommerdheid, v. *zie* Bekommering.
Bekommeren (ik bekommerde, heb bekommerd), b. w. Ontrusten. *Inquiéter; troubler; affliger.* Zich over iets —. *S'inquiéter; se tourmenter; se mettre en peine; se soucier de quelque chose.*
Bekommering (-en), v. Bekommernis, onrust. *Inquiétude*, f.; *soin; souci*, m.; *sollicitude*, f.
Bekommerlyk, b. n. Moeijelyk. *Inquiétant; critique; difficile; épineux; fâcheux.* Eene —e zaek. *Une chose fâcheuse.* —e tyden. *Des temps critiques.*
Bekommernis, v. *zie* Bekommering.
Bekomst (z. mv.), v. Verzadiging. *Rassasiement*, m. Zyne — hebben. *Être rassasié; avoir assez mangé.* Zyne — ergens van hebben. *Être assouvi de quelque chose.*
Bekookt, v. d. van bekoken. —, b. n. (fig.). *Mûr, mûri; pratique.*
Bekoomlyk enz. *zie* Bekomelyk enz.
Bekoopen (ik bekocht, heb bekocht), b. w. Boeten. *Payer; porter la peine de.* Dat zal hy duer moeten —. *Il le paiera bien cher.* Hy heeft het met zyn hoofd bekocht. *Il l'a payé de sa tête; il lui en a coûté la vie.*
Bekoord, v. d. van bekoren.
Bekoorder (-s), m. Verleider. *Tentateur; séducteur*, m.
Bekoorlyk, b. n. Aenlokkelyk. *Attrayant; insinuant; charmant; séduisant; beau; agréable.*
Bekoorlykheid (-heden), v. Aenloksel. *Charme; appas; attrait; agrément*, m.
Bekoorster (-s), v. Verleidster. *Tentatrice; séductrice; sirène*, f.
Bekoren (ik bekoor, bekoorde, heb bekoord), b. w. Verlokken, verleiden. *Tenter; charmer; enchanter; ravir; séduire.* Het geld heeft hem bekoord. *L'argent l'a tenté.*
Bekorend, b. n. *Tentant, tentatif.*
Bekoring (-en), v. Verlokking, verleiding. *Tentation*, f.; *charme; enchantement; ravissement*, m.; *séduction*, f.
Bekorsten (ik bekorstte, heb bekorst), b. w. Met eene korst overtrekken. *Couvrir d'une croûte, encroûter.*
Bekorten enz. *zie* Verkorten enz.
Bekostigen (ik bekostigde, heb bekostigd), b. w. De kosten betalen. *Payer, faire* ou *porter les frais.*
Bekostiger (-s), m. *Celui qui paie, qui fait les frais.*
Bekostiging, v. Kosten. *Frais*, m. pl. *dépense*, f.
Bekostigster (-s), v. *Celle qui fait les frais, qui paie.*
Bekouten, b. w. *zie* Bepraten.
Bekrabbelen, b. w. *zie* Bekrabben.
Bekrabben (ik bekrabde, heb bekrabd), b. w. Krabben, schrabben. *Égratigner; gratter.*
Bekrachtigen (ik bekrachtigde, heb bekrachtigd), b. w. Bevestigen. *Confirmer; ratifier; affirmer; consolider; sanctionner; homologuer; valider* (un acte). Met eed —. *Confirmer par serment; jurer.*
Bekrachtigend, b. n. Bevestigend. *Confirmatif; homologatif.*
Bekrachtiger (-s), m. *Celui qui confirme; ratifie.*
Bekrachtiging (-en), v. Bevestiging. *Confirmation; ratification; affirmation; sanction; validation; homologation*, f.
Bekrachtigster (-s), v. *Celle qui confirme, ratifie.*
Bekransen (ik bekranste, heb bekranst), b. w. Bekroonen. *Couronner d'une guirlande.* Iemand met laurieren —. *Couronner quelqu'un de lauriers.*
Bekransing (-en), v. Krooning. *Couronnement*, m.
Bekrassen (ik bekraste, heb bekrast), b. w. Bekrabben. *Gratter; égratigner; gâter en grattant.*
Bekrassing, v. *Action de gratter, de gâter en grattant*, f.
Bekreten, v. d. van bekryten. —, b. n. Met de oogen vol tranen. *Éploré, tout en larmes.*
Bekreunen (zich) ik bekreunde my, heb my bekreund), wed. w. Zich bekommeren, zorg dragen. *Se soucier, se mettre en peine; se mêler de.* Zich nergens mede —. *Ne se soucier de rien.*
Bekrompen, b. n. Nauw, klein. *Borné; resserré; étroit; petit.* Een — verstand. *Un esprit borné.* —, gierig. *Avare; chiche.* —, byw. Nauw, eng. *Étroitement; à l'étroit.* —, armelyk. *Petitement; pauvrement.* — leven. *Vivre pauvrement.*
Bekrompendheid, v. *zie* Bekrompenheid.
Bekrompenheid, v. Kleinheid. *Petitesse*, f. —, gierigheid. *Avarice*, f.
Bekroonen (ik bekroonde, heb bekroond), b. w. Bekransen. *Couronner.* Met doornen —. *Couronner d'épines.* Iemand met laurieren —. *Couronner quelqu'un de lauriers.*
Bekrooning, v. Bekransing. *Couronnement*, m. —, slot, einde. *Fin*, f.
Bekropen, v. d. van bekruipen.
Bekruiden (ik bekruidde, heb bekruid), b. w. Met kruiden bestrooijen. *Épicer; assaisonner.*
Bekruipen (ik bekroop, heb bekropen), b. w. Ergens op kruipen. *Ramper le long de* ou *sur; s'approcher en rampant* ou *secrètement.* —, verrassen. *Surprendre.*
Bekruiping, v. *Action de ramper le long de* ou *sur, de s'approcher secrètement; surprise*, f.
Bekruisen (ik bekruiste, heb bekruist), b. w. Met een kruis teekenen. *Marquer d'une croix; croiser.* Zich —. *Faire le signe de la croix.*
Bekrygen, b. w. *zie* Beoorlogen.
Bekryten, b. w. *zie* Beweenen.
Bekuipen (ik bekuipte, heb bekuipt), b. w. Met list beleggen. *Briguer; conduire secrètement; intriguer.* Een ambt —. *Briguer un emploi.* Het —. *zie* Bekuiping.
Bekuiper (-s), m. *Brigueur*, m.
Bekuiping (-en), v. Het bekuipen. *Brigue; intrigue*, f.
Bekvol, m. *Becquée*, f.
Bekwaem, b. n. Gauw, behendig. *Capable; habile.* Een zeer — man. *Un homme fort capable* ou *fort habile.* —, goed, dienstig. *Capable; propre; doué de bonnes qualités; bon, opportun; commode.* — maken. *Rendre capable.* — worden. *Devenir capable; se rendre*

capable. Hy is nergens toe —. *Il n'est bon à rien.* — tot den oorlog. *Propre à la guerre.* Bekwame tyd. *Temps opportun.*

Bekwaemheid (-heden), v. Gauwheid, behendigheid. *Capacité; aptitude; habileté; adresse*, f. —, gevoegelykheid. *Convenance; opportunité; commodité*, f.

Bekwaemmaking, v. *Action de rendre capable ou propre*, f.

Bekwam. *zie* Bekomen.

Bekwamelyk, byw. Gevoegelyk. *Convenablement; commodément; capablement.*

Bekwamen (ik bekwaem, bekwaemde, heb bekwaemd), b. w. Bekwaem maken. *Rendre capable ou habile; instruire.*

Bekwaming, v. *zie* Bekwaemmaking.

Bekweeld, v. d. van bekwelen.

Bekwelen (ik bekweel, bekweelde, heb bekweeld), b. w. Gevoelen (eene ziekte). *Se ressentir de.* —, beklagen. *Plaindre, déplorer.*

Bekwikken, b. w. *zie* Verkwikken.

Bekwylen, b. w. *zie* Bezabberen.

Bekyfster (-s), v. *Grondeuse*, f.

Bekyken (ik bekeek, heb bekeken), b. w. Aenschouwen. *Regarder avec attention; examiner; observer; considérer.*

Bekyker (-s), m. Aenschouwer. *Spectateur; examinateur*, m.

Bekyking, v. Aenschouwing. *Inspection*, f.; *examen*, m.

Bekykster (-s), v. *Spectatrice; celle qui examine de près*, f.

Bekyven (ik bekeef, heb bekeven), b. w. Beknorren. *Gronder; réprimander; gourmander.*

Bekyvenswaerdig, b. n. *Grondable, qui mérite d'être grondé.*

Bekyver (-s), m. *Grondeur*, m.

Bekyving (-en), v. *Gronderie; réprimande*, f.

Bel (bellen), v. Schel. *Sonnette*, f.; *grelot; hochet*, m.; *bulle d'eau*, f.

Belabben (ik belabde, heb belabd), b. w. Achterklappen. *Médire, détracter.*

Belabberd enz. *zie* Belemmerd enz.

Belachelyk, b. n. Bespottelyk. *Ridicule, sot.* Iemand — maken. *Rendre quelqu'un ridicule, se moquer de quelqu'un.* Zich — maken of aenstellen. *Se rendre ridicule.* Het is —. *C'est ridicule.* —, byw. *Ridiculement, d'une manière ridicule.* — spreken. *Parler ridiculement.*

Belachelykheid, v. Bespottelykheid. *Ridicule*, m.; *ridiculité*, f.

Belachen (ik belach, belachte, heb belachen), b. w. Bespotten. *Se moquer de, tourner en ridicule.* Iemand —. *Se moquer de quelqu'un, le tourner en ridicule.*

Belachenswaerdig, b. n. *Ridicule.*

Belacher (-s), m. Bespotter. *Rieur, moqueur*; m.

Belaching (-en), v. Bespotting. *Risée; raillerie, moquerie*, f.

Belachster (-s), v. *Moqueuse, rieuse*, f.

Beladderen (ik beladderde, heb beladderd), b. w. Met ladders beklimmen. *Escalader, monter avec une échelle sur.*

Beladdering (-en), v. Beklimming met ladders. *Escalade*, f.

Beladen (ik belaed, belaedde, heb beladen), b. w. Opladen, bezwaren. *Charger; fréter (un vaisseau).* — (fig.). *Accabler.* Hy was — met schulden. *Il était chargé de dettes.*

Belading, v. *Action de charger, de fréter*, f.

Belaegster (-s), v. *Celle qui dresse des embûches.*

Belaen *zie* Beladen.

Belagen (ik belaeg, belaegde, heb belaegd), b. w. Lagen leggen. *Dresser des embûches, tendre des piéges.*

Belager (-s), m. *Celui qui dresse des embûches.*

Belaging (-en), v. *Embuscade*, f.; *piége*, m.

Belakken (ik belakte, heb belakt), b. w. lakken. *Cacheter.* Eenen brief —. *Cacheter une lettre.*

Belakker (-s), m. *Celui qui cachette.*

Belakking, v. *Action de cacheter*, f.

Belakster (-s), v. *Celle qui cachette.*

Belanden (ik belandde, ben beland), o. w. Aenland komen. *Aborder; arriver, prendre terre.* Te Cadix —. *Prendre terre à Cadix.* Men weet niet waer hy beland is. *On ne sait pas ce qu'il est devenu.*

Belanding, v. Aenlanding. *Action d'aborder; arrivée; descente*, f.; *abord*, m.

Belang (-en), o. Aengelegenheid, gewigt. *Importance*, f.; *poids*, m. Eene zaek van groot —. *Une affaire de grande importance.* —, voordeel. *Intérêt*, m. — by eene zaek hebben. *Avoir intérêt à une chose, y être intéressé.* — ergens in nemen. *S'intéresser à quelque chose.*

Belangeloos, b. n. Onbaetzuchtig. *Désintéressé.* —, byw. *D'une manière désintéressée.*

Belangeloosheid (z. mv.), v. Onbaetzuchtigheid. *Désintéressement*, m.

Belangeloozlyk, byw. Onbaetzuchtiglyk. *D'une manière désintéressée.*

Belangen (het belangde, heeft belangd), o. w. Aengaen. *Importer, regarder; intéresser.* Wat my belangt. *Quant à moi, pour moi.* Wat die zaek belangt. *Quant à cette affaire.*

Belangende, voorz. Aengaende. *Touchant; concernant; quant à.*

Belanghebbend, b. n. Deelhebbend. *Intéressé.*

Belanghebber (-s), m. Deelhebber. *Intéressé; associé*, m.

Belanghebster (-s), v. Deelhebster. *Intéressée; associée*, f.

Belangryk, b. n. Aenbelangend, van belang. *Intéressant, important.*

Belangrykheid, v. *zie* Belang.

Belangstelling, v. *Intérêt*, m.; *importance* f.

Belangziek, b. n. *zie* Belangzuchtig.

Belangzoeker (-s), m. *Homme intéressé*, m.

Belangzuchtig, b. n. *Intéressé.*

Belappen (ik belapte, heb belapt), b. w. Lappen. *Rapetasser, raccommoder.*

Belas. *zie* Belezen.

Belast, v. d. van belasten. —, b. n. *Chargé; ordonné.*

Belastbaer, b. n. } *Imposable.*
Belastelyk, b. n. }

Belasten (ik belastte, heb belast), b. w. Bezwaren. *Charger; grever; imposer.* Het volk met schattingen —. *Charger le peuple d'impôts.* De koopmanschappen —. *Imposer des droits sur les marchandises.* Dat zal dien man te veel —. *Cela chargera trop cet homme.* Zich met schulden —. *S'obérer, s'endetter; se charger de dettes.* —, bevelen. *Commander; ordonner; enjoindre.* Ik zal het hem —. *Je l'en chargerai, je le lui ordonnerai.*

Belasteren (ik belasterde, heb belasterd), b. w. Lasteren. *Calomnier, médire.*

Belastering, v. Lastering. *Calomnie, médisance*, f.

Belasting (-en), v. Schatting. *Charge*, f.; *impôt*, m.; *imposition*, f. — op uitgaende en inkomende goederen. *Droit d'entrée et de sortie*

sur les marchandises. Vry van alle —en. *Exempt de toutes charges.* —, bevel. *Ordre, commandement*, m.; *injonction*, f.
Belastingschuldig, b. n. *Contribuable.*
Belastingschuldige, m. *Contribuable*, m.
Belastingstelsel, o. *Système d'imposition*, m.
Belatten (ik belattede, heb belat), b. w. Met latten beslaen. *Latter.*
Belderom, m. *zie* Gildos.
Beleden, v. d. van belyden.
Beleed. *zie* Belyden.
Beleedigd, v. d. van beleedigen. —, b. n. *Offensé; choqué; outragé; injurié.*
Beleedigde, m. *Offensé*, m.
Beleedigen (ik beleedigde, heb beleedigd), b. w. Verongelyken. *Offenser; choquer; blesser; injurier, outrager.* Zich —. *S'offenser.*
Beleedigend, b. n. *Offensant, choquant, outrageant, injurieux.* —e woorden. *Des paroles offensantes* ou *injurieuses.*
Beleediger (-s), m. *Offenseur*, m.
Beleediging (-en), v. Verongelyking. *Offense; injure*, f.; *outrage; affront*, m.
Beleedigster (-s), v. *Celle qui offense.*
Beleefd, b. n. Beschaefd. *Civil, poli honnête, obligeant, gracieux.* —e manieren. *Des manières polies.* — maken. *Civiliser, polir.* —, byw. *zie* Beleefdelyk.
Beleefdelyk, byw. *Civilement, poliment, honnêtement, obligeamment.*
Beleefdheid (-heden), v. Beschaefdheid. *Civilité, politesse, honnêteté, urbanité*, f.
Beleefdheidshalve, byw. *Par civilité, par politesse, par complaisance.*
Beleemen (ik beleemde, heb beleemd), b. w. *Enduire d'argile* ou *de terre glaise; luter.*
Beleeming, v. *Lutation* (t. de chim.), f.
Beleenen (ik beleende, heb beleend), b. w. In pand nemen. *Recevoir en gage; prêter sur gage.* —, te pand zetten. *Engager; hypothéquer; inféoder.*
Beleener (-s), m. *Prêteur sur gage; emprunteur*, m.
Beleening (-en), v. *Emprunt sur gage*, m.; *hypothèque; inféodation*, f.
Beleenster (-s), v. *Celle qui prête sur gage; emprunteuse*, f.
Beleg, o. *Siége*, m. Het — opbreken. *Lever le siége.*
Belegen, b. n. Dat lang gelegen heeft. *Rassis, qui n'est pas frais.* — brood. *Du pain rassis.*
Belegeraers, m. mv. *Assiégeants*, m. pl.
Belegerden, m. mv. *Assiégés*, m. pl.
Belegeren (ik belegerde, heb belegerd), b. w. *Assiéger.* Eene stad —. *Assiéger une ville.*
Belegerend, b. n. *Assiégeant.*
Belegering (-en), v. Beleg. *Siége*, m.
Belegeringskroon, v. *Couronne obsidionale* (antiq.), f.
Beleggen (ik belegde of beleide, heb belegd of beleid), b. w. Dekken. *Couvrir; garnir; appliquer; remplir.* Een dak met schaliën —. *Couvrir un toit d'ardoises.* Een kleed met goud —. *Garnir un habit d'or.* —, beslaen. *Garnir; armer.* —, byeenroepen. *Convoquer.* Eene byeenkomst —. *Convoquer une assemblée.* —, bestieren. *Conduire, gouverner, diriger.* Hy heeft die zaek wel belegd. *Il a bien conduit cette affaire.* Zyne woorden wel —. *Mesurer bien ses termes, prendre bien* [illegible] *à ses paroles.* Met gras —. *Gazonner.* [illegible] —. *Donner de l'argent à intérêt.* —, [illegible]ren. *Assiéger.*
Belegger (-s), m. *Directeur, conducteur*, m.
Belegging, v. Bedekking. *Action de couvrir, de garnir*, f. — van de nok van een dak met lood. *Enfaîtement*, m.
Belegsel (-s), o. *Bord; galon*, m.; *garniture*, f.
Belegster (-s), v. *Directrice, conductrice*, f.
Beleid (z. mv.), o. Gedrag. *Conduite; prudence*, f. Een voorzichtig —. *Une conduite prudente.* —, bestier. *Direction; gestion*, f.
Beleid. } *zie* Beleggen.
Beleide. }
Beleiden (ik beleidde, heb beleid), b. w. Bestieren. *Conduire, diriger.*
Beleider (-s), m. Bestierder. *Conducteur, directeur*, m.
Beleidster (-s), v. *Conductrice, directrice*, f.
Belekken (ik belekte, heb belekt), b. w. Bevochtigen. *Humecter, mouiller.* —. *zie* Belikken.
Belemmerd, v. d. van belemmeren. —, b. n. *Embarrassé.* — van tong. *Qui n'a pas la parole libre, qui parle avec difficulté.*
Belemmeren (ik belemmerde, heb belemmerd), b. w. Verlegen maken. *Embarrasser; incommoder; empêcher.* Zich —. *S'embrouiller.*
Belemmerend, b. n. *Incommodant.*
Belemmering (-en), v. Verwarring, verlegenheid. *Embarras; empêchement*, m.; *incommodité; difficulté*, f.; *entraves*, f. pl. — van spraek. *Difficulté de parler.*
Belend, b. n. Aenpalend. *Aboutissant; joignant; borné.*
Belenden (ik belendde, heb belend), o. w. Aenpalen. *Aboutir, toucher.*
Belending (-en), v. *Limites; bornes*, f. pl., *abornement*, m. De —en. *Les tenants et aboutissants*, m. pl.
Belet (z. mv.), o. Verhindering. *Empêchement, obstacle*, m. — laten vragen. *Se faire annoncer.*
Beletsel, o. *zie* Belet.
Beletten (ik belettede, heb belet), b. w. Verhinderen. *Empêcher, mettre obstacle.* Den wasdom —. *Empêcher de croître.* Iemands voornemen —. *Traverser quelqu'un dans ses projets.*
Beletting, v. *Action d'empêcher, d'arrêter*, f.
Beleven (ik beleef, beleefde, heb beleefd), b. w. Leven tot... *Vivre jusqu'à, parvenir à; voir arriver; éprouver; conformer sa manière de vivre à.* Moeijelyke tyden —. *Vivres dans des temps difficiles.* Ik zal dien tyd niet —. *Je ne vivrai pas jusqu'à ce temps-là.* Zyn geloof —. *Vivre selon sa foi* ou *sa croyance.*
Belezen (ik belees, belas, heb belezen), b. w. Bezweren. *Exorciser; conjurer.* —, bekoren. *Charmer; enjôler; persuader.*
Belezen, b. n. Die veel gelezen heeft. *Qui a beaucoup lu.* Wel — zyn. *Avoir beaucoup de lecture.*
Belezendheid, v. *zie* Belezenheid.
Belezenheid, v. *Connaissance acquise par la lecture; lecture*, f.
Belezer (-s), m. *Exorciste*, m.
Belezing (-en), v. *Exorcisme; charme, enchantement*, m.; *conjuration*, f.
Belg (-en), m. Nederlander. *Belge*, m.
Belgen (zich) ik belgde my, heb my gebelgd), wed. w. Kwaed worden. *Prendre en mauvaise part, s'offenser de.* Belg u daer niet over. *Ne vous en offensez pas.*
Belgenland, o. *Belgique*, f.

Belgenlandsch, b. n. *Belge*, *belgique*.
België (z. mv.), o. (land). *Belgique*, f.
Belgier (-s), m. *Belge*, m.
Belgieter (-s), m. *Sonnettier*, m.
Belging, v. *Déplaisir*, *mécontentement*, m.
Belgisch, b. n. *Belgique*, *belge*. —e vrouw. *Belge*, f.
Belgziek, b. n. zie Belgzuchtig.
Belgziekte, v. zie Belgzucht.
Belgzucht, v. *Colère*, f.; *ressentiment*, m.
Belgzuchtig, b. n. *Colère*, *colérique*.
Belhamel (-s), m. *Mouton qui a une sonnette au cou*, m. — (fig.). Aenleider, twistmaker. *Boute-feu*, *auteur* ou *chef d'une sédition*, m.
Belichamen (ik belichaemde, heb belichaemd), b. w. *Corporifier*, *matérialiser*.
Belichaming, v. *Corporification*, f.
Beliefte, v. zie Believen, o.
Beliegen (ik beloog, heb belogen), b. w. *Tromper par des mensonges*. —, valschelyk beschuldigen. *Accuser faussement*, *calomnier*.
Belieger (-s), m. *Menteur; calomniateur*, m.
Beliegster (-s), v. *Menteuse; calomniatrice*, f.
Beliep, zie beloopen.
Believen (ik beliefde, heb beliefd), o. w. Behagen. *Plaire*, *complaire*, *faire plaisir*. Als het God belieft. *S'il plaît à Dieu*.
Believen (z. mv.), o. Welbehagen. *Gré; bon plaisir; désir*, m.; *volonté*, f. Naer zyn —. *Selon son bon plaisir*.
Believend, b. n. *Complaisant*, *officieux*.
Believing, v. *Complaisance*, f.
Belikken (ik belikte, heb belikt), b. w. Likken. *Lécher*.
Belleken, o. zie Belletje.
Bellen (ik belde, heb gebeld), o. w. *Sonner*, *agiter une sonnette*.
Belletje (-s), o. Schelleken. *Sonnette*, *clochette; clarine*, f.; *grelot*, m.
Bellona, v. *Bellone*, *déesse de la guerre*, f.
Belmaker (-s), m. *Sonnettier*, m.
Beloerder (-s), m. *Celui qui épie*, *espion*, m.
Beloeren (ik beloerde, heb beloerd), b. w. Bespieden. *Lorgner*, *observer*, *épier*, *guetter*, *espionner; avoir en vue*.
Beloering, v. *Action de lorgner*, *d'épier*, f.; *espionnage*, m.
Belofte (-n), v. Toezegging. *Promesse*, f. Zyne — houden. *Garder* ou *tenir sa promesse*. Zyne — breken. *Violer sa promesse; rompre ses vœux*. Het land van —. *La terre promise*. —, verbindtenis. *Engagement*, m. —, gelofte die men aen God doet. *Vœu*, m. —, beloftebeeldtenis (in de kerken). *Ex-voto*, m.
Beloftebeeldtenis (-ssen), v. *Ex-voto*, m.
Beloftenis, v. zie Belofte.
Belogen, v. d. van beliegen.
Beloken, b. n. Gesloten. *Fermé*, *clos*. — Paschen. *Pâques closes*.
Belokken. b. w. zie Aenlokken.
Belommerd, v. d. van belommeren. —, b. n. *Ombragé*.
Belommeren (ik belommerde, heb belommerd), b. w. Overlommeren. *Ombrager*, *couvrir de son ombre*.
Belommering, v. Overlommering. *Ombrage*, m.; *ombre*, f.
Belonken (ik belonkte, heb belonkt), b. w. Aenlonken. *Lorgner*, *faire les yeux doux à quelqu'un*.
Belonker (-s), m. *Lorgneur*, m.
Belonking, v. *Lorgnerie*, f.

Belonkster (-s), v. *Lorgneuse*, f.
Beloofd, v. d. van beloven. —, b. n. *Promis*.
Beloofster (-s), v. *Prometteuse*, f.
Beloog. zie Beliegen.
Belook. zie Beluiken.
Beloonder, m. zie Belooner.
Beloonen (ik beloonde, heb beloond), b. w. Loonen, vergelden. *Récompenser*. Iemands moeite —. *Récompenser la peine de quelqu'un*. Ik zal u daervoor —. *Je vous en récompenserai*. Gelyk met gelyk —. *Rendre la pareille*. Goed met kwaed —. *Rendre le mal pour le bien*.
Belooner (-s), m. *Rémunérateur*, m. God is de — der goede werken. *Dieu est le rémunérateur des bonnes œuvres*.
Belooning (-en), v. *Récompense; rétribution*, f.; *salaire*, m.
Beloonster (-s), v. *Rémunératrice*, f.
Beloop (z. mv.), o. Loop. *Cours*, m.; somme, f.; *total*, *montant*, m. Dat is het — van de wereld. *Voilà le cours du monde*. Tot het — van twee honderd guldens. *Jusqu'à concurrence de deux cents florins*. Op zyn — laten. *Laisser aller son train*. —, uiterlyke vorm. *Forme*, f. — van een schip. *Gabari* ou *gabarit d'un vaisseau*.
Beloopen (ik beliep, heb beloopen), b. w. Achterhalen. *Atteindre; attraper*. —, overvallen. *Surprendre*. De storm heeft het schip —. *La tempête a surpris le vaisseau*. —, bezorgen. *Faire*, *expédier*. Veel te — hebben. *Avoir beaucoup à faire*. —, o. w. Bedragen. *Monter* ou *se monter à*. Hoeveel beloopt de somme? *A combien monte la somme?*
Beloven (ik beloof, beloofde, heb beloofd), b. w. *Promettre*. Veel — en weinig geven. *Promettre beaucoup et donner peu*. Met eed —. *Promettre par serment*. Gouden bergen — (prov.). *Promettre monts et merveilles*. —, by belofte opdragen. *Vouer*.
Belover (-s), m. *Prometteur*, m.
Beloving, v. *Promesse*, f.
Belroos, v. Roos (ziekte). *Érysipèle*, m.
Beluiden (ik beluidde, heb beluid), b. w. *Sonner le trépas* ou *l'enterrement de quelqu'un*.
Beluiken (ik belook, heb beloken), b. w. Sluiten. *Fermer*.
Beluisteraer (-s), m. *Écouteur*, m.
Beluisteren (ik beluisterde, heb beluisterd), b. w. *Écouter secrètement*, *être aux écoutes*.
Beluistering, v. *Action d'écouter secrètement*, f. *espionnage*, m.
Belust, b. n. *Qui a envie de; désireux*. Ergens zeer — op zyn. *Avoir grande envie de quelque chose*.
Belustheid, v. Begeerte. *Envie*, f.; *désir*, m.
Belustigd, b. n. zie Belust.
Belverkooper (-s), m. *Sonnettier*, m.
Belyden (ik beleed, heb beleden), b. w. Bekennen. *Confesser; avouer; reconnaître; professer (une religion)*. De waerheid —. *Avouer la vérité*. Den catholyken godsdienst —. *Professer la religion catholique*.
Belydenis, v. Bekentenis. *Confession*, f.; *aveu*, m. — des geloofs. *Profession de foi*.
Belyder (-s), m. *Confesseur*, *celui qui fait profession de*, m.
Belyding, v. zie Belydenis.
Belymen (ik belymde, heb belymd), b. w. Beplakken. *Coller; encoller; bituminer*.
Belymer, (-s), m. *Colleur*, m.
Belyming, v. *Action de coller*, f.; *encollage*, m.

Belysten (ik belystte, heb belyst), b. w. *Encadrer.*

Bemagtigen (ik bemagtigde, heb bemagtigd), b. w. Met geweld innemen. *Emporter; prendre; conquérir; s'emparer de; se rendre maître de.* Eene stad —. *Prendre une ville, s'en rendre maître.* —, gezag geven. *Autoriser, donner pouvoir.*

Bemagtiging, v. Verovering. *Prise, conquête*, f.

Bemannen (ik bemande, heb bemand), b. w. Met mannen voorzien. *Emmariner, équiper.* Een schip met twee honderd man bemand. *Un vaisseau monté de deux cents hommes.*

Bemanning, v. *Équipement (d'un vaisseau)*, m.

Bemantelen (ik bemantelde, heb bemanteld), b. w. Bedekken. *Couvrir.* —, met eenen wal omringen. *Entourer d'un rempart, fortifier.* — (fig.). *Pallier.*

Bemanteling, v. *Action de couvrir, d'entourer d'un rempart*, f.

Bemasten (ik bemastte, heb bemast), b. w. Met eenen mast voorzien. *Mâter, pourvoir d'un mât.* Een schip —. *Mâter un vaisseau.*

Bemasting, v. Het bemasten. *Action de mâter; mâture*, f.

Bemat. *zie* Bemeten en Bematten.

Bematigen enz. *zie* Matigen.

Bematten (ik bemattede, heb bemat), b. w. Met matten voorzien. *Nutter.*

Bemeeld, v. d. van bemelen. —, b. n. *Enfariné; farineux.*

Bemeesteren (ik bemeesterde, heb bemeesterd), b. w. Bemagtigen. *Se rendre maître, s'emparer de, prendre, conquérir.*

Bemelen (ik bemeel, bemeelde, heb bemeeld), b. w. Met meel bestrooijen. *Enfariner.*

Bemerkbaer, b. n. *Apercevable; observable, perceptible.*

Bemerkbaerheid, v. *Perceptibilité*, f.

Bemerkelyk, b. n. *Remarquable, observable.*

Bemerken (ik bemerkte, heb bemerkt), b. w. Aenmerken. *Remarquer; observer; considérer; s'apercevoir.*

Bemerkenswaerdig, b. n. } *zie* Bemerkelyk.
Bemerkensweerdig, b. n. }

Bemerking (-en), v. *Remarque; observation; réflexion; considération*, f.; *considérant*, m.

Bemesten (ik bemestte, heb bemest), b. w. Mesten. *Fumer* ou *engraisser (un champ).* Het land —. *Fumer, engraisser la terre.* Het —. *zie* Bemesting.

Bemesting, v. *Action de fumer, d'engraisser (la terre)*, f.; *engrais*, m.

Bemeten (ik bemat, heb bemeten), b. w. Afmeten. *Mesurer.*

Bemeuselen, b. w. *zie* Bemorsen.

Bemiddelaer (-s), m. *Médiateur; arbitre; entremetteur*, m.

Bemiddelaerster (-s), v. *Médiatrice*, f.

Bemiddeld, v. d. van bemiddelen. —, b. n. Ryk. *Aisé; riche.* Een — man. *Un homme aisé, riche.*

Bemiddelen (ik bemiddelde, heb bemiddeld), b. w. Byleggen. *Accommoder (une querelle); vider (un différend) par voie de médiation.*

Bemiddeling (-en), v. Bevrediging. *Accommodement*, m.; *médiation; entremise*, f.

Bemiddelingsmiddel (-en), o. *Medium, moyen d'accommodement*, m.

Bemind, v. d. van beminnen. —, b. n. *Aimé; chéri; cher.*

Beminde (-n), m. *en* v. *Bien-aimé; amant*, m.; *Bien-aimée; amante*, f.

Beminnaer (-s), m. *Amateur; connaisseur; curieux*, m. — van schilderyen. *Amateur de tableaux.*

Beminnaerster (-s), v. *Amatrice; connaisseuse*, f.

Beminnares, v. *zie* Beminnaerster.

Beminnelyk, b. n. *Aimable, agréable; charmant; joli.* —, byw. *D'une manière aimable; joliment.*

Beminnelykheid, v. *Amabilité*, f.; *charme; agrément*, m.

Beminnen (ik beminde, heb bemind), b. w. *Aimer; chérir.* Men moet God boven al —. *On doit aimer Dieu sur toutes choses.*

Beminnenswaerdig, b. n. *Aimable; digne d'être aimé.*

Beminnenswaerdigheid v. *zie* Beminnelykheid.

Beminnensweerdig enz. *zie* Beminnenswaerdig enz.

Beminner, m. *zie* Beminnaer.

Beminster, v. *zie* Beminnaerster.

Bemodderen (ik bemodderde, heb bemodderd), b. w. Beslyken. *Crotter; éclabousser.*

Bemoddering, v. *Action de crotter*, f.

Bemoedigen (ik bemoedigde, heb bemoedigd), b. w. *Encourager.*

Bemoedigend, b. n. *Encourageant.*

Bemoediger (-s), m. *Celui qui encourage.*

Bemoediging, v. *Encouragement*, m.

Bemoeial, m. *en* v. Albedryf. *Factoton*; m.

Bemoeijen (zich) ik bemoeide my, heb my bemoeid), wed. w. *Se mêler; s'immiscer; s'ingérer de.* Ik bemoei my daer niet mede. *Je ne m'en mêle pas.*

Bemoeijenis, v. } *Peine*, f.; *travail; effort*, m.
Bemoeijing, v. }

Bemol, m. *Bémol* (t. de mus.), m.

Bemompelen. *zie* Mompelen.

Bemorsen (ik bemorste, heb bemorst), b. w. *Salir; souiller; crotter; barbouiller.*

Bemorser (-s), m. *Barbouilleur*, m.

Bemorst, v. d. van bemorsen. —, b. n. Vuil. *Sale; sali; souillé; crasseux.*

Bemost, b. m. *Moussu, couvert de mousse.*

Bemuerd, v. d. van bemuren. —, b. n. *Muré; entouré* ou *environné de murs.*

Bemuren (ik bemuer, bemuerde, heb bemuerd), b. w. *Murer; entourer de murs.* Eene stad —. *Murer une ville, l'entourer de murailles.*

Bemuring, v. *Action d'entourer de murs*, f.

Ben (bennen), v. *Manne*, f.; *panier*, m.

Benadeelen (ik benadeelde, heb benadeeld), b. w. Nadeelig zyn. *Nuire; faire tort à; préjudicier à; endommager; léser; déroger.* Iemand —. *Faire tort à quelqu'un.*

Benadeelend, b. n. *Dérogeant, dérogatoire.*

Benadeeler (-s), m. *Celui qui nuit, qui fait tort à.*

Benadeeling, v. Nadeel. *Tort; préjudice; dommage*, m.; *dérogation*, f.

Benaderen (ik benaderde, heb benaderd), b. w. Benaesten (regt). *Retraire.*

Benadering, v. Vernadering (regt). *Retrait*, m. Regt van —. *Droit de retrait.*

Benaeijen (ik benaeide, heb benaeid), b. w. *Coudre.*

Benaerstigen enz. *zie* Beneerstigen enz.

Benaesten, b. w. *zie* Benaderen.

Benaesting, v. *zie* Benadering.

Benam. *zie* Benemen.

Benamen (ik benaem, benaemde, heb benaemd), b. w. Noemen. *Nommer; appeler; désigner; qualifier.*

Benamend, b. n. *Qualificatif.*
Benaming (-en), v. Naem. *Nom*, m.; *dénomination; qualification; qualité*, f.; *titre*, m.
Benard, v. d. van benarren. —, b. n. Verlegen. *Inquiet; embarrassé.*
Benardheid, v. Verlegenheid. *Peine*, f.; *embarras*, m.
Benarren (ik benarde, heb benard), b. w. Verlegen maken. *Embarrasser, inquiéter.*
Benauwd, b. n. *Accablé; oppressé.* —e ademhaling. *Asthme*, m.; *courte haleine*, f. —, warm. *Étouffant; où l'on étouffe.* Die kamer is —. *On étouffe dans cette chambre.* —, eng, ingesloten. *Serré.* De stad was van alle kanten —. *La ville était serrée de tous côtés.* —, beängst. *Alarmé.* Een — geweten. *Une conscience alarmée.* —e tyd. *Temps calamiteux.*
Benauwdheid, v. Aemborstigheid. *Asthme*, m.; *difficulté de respirer*, f. —, vrees. *Oppression, angoisse; anxiété*, f.; *trouble; accablement*, m. —, benauwde warmte. *Touffeur*, f.
Benauwen (ik benauwde, heb benauwd), b. w. *Accabler; oppresser.* De hoest benauwt my. *La toux m'oppresse, m'accable.* —, verdrukken. *Opprimer; accabler.* De droefheid benauwt hem. *La douleur l'accable.* —, insluiten. *Serrer; presser; gêner.* Eene stad van alle kanten —. *Serrer une ville de tous côtés.* —, beängstigen. *Tourmenter; inquiéter; alarmer.*
Benauwend, b. n. *Oppressif; accablant.*
Benauwer (-s), m. *Oppresseur, exacteur*, m.
Benauwing, v. *zie* Benauwdheid.
Bende (-n), v. Menigte. *Bande; troupe; compagnie; légion*, f. — krygsvolk. *Brigade*, f. Eene — struikroovers. *Une bande de brigands.* Eene — tooneelspelers. *Une troupe de comédiens.* — ruiters. *Troupe de cavaliers, compagnie de cavalerie.*
Beneden, byw. Omlaeg. *En bas.* —, *of* naer — brengen. *Descendre.* — gaen. *Descendre, aller en bas.* —, voorz. *Au-dessous de.* — zyne waerdigheid. *Au-dessous de sa dignité.* —, b. n. Laeg, neder. *Bas, basse.* De — Ryn. *Le Bas-Rhin.*
Benedenhuis (-zen), o. Onderhuis. *Rez-de-chaussée*, m.
Benedenkamer (-s), v. *Chambre d'en bas*, f.
Benedenlucht (z. mv.), v. *Atmosphère inférieure*, f.
Benedenryn, m. *Bas-Rhin*, m.
Benedenstad (-eden), v. *Ville basse*, f.
Benedenste, b. n. Onderste. *Inférieur; le plus bas.*
Benedenzael (-alen), v. *Salle basse*, f.
***Benedictie**, v. *Bénédiction*, f.
Benedictien, v. *zie* Benedictinernon.
Benedictiner (-s), m. } *Bénédictin* (reli-
Benedictinermonik (-en), m. } gieux), m.
Benedictinernon (-nnen), v. } *Bénédictine* (reli-
Benedictinernonne (-n), v. } gieuse), f.
Benedyden, b. w. *zie* Zegenen.
Beneên, byw. *en* voorz. *zie* Beneden.
Beneenen (ik beneende, heb beneend), b. w. Loochenen. *Nier, désavouer.*
Beneenend, b. n. Loochenend. *Négatif.*
Beneening (-en), v. Loochening. *Négation*, f.; *désaveu*, m.
Beneep. *zie* Benypen.
Beneerstigen (ik beneerstigde, heb beneerstigd), b. w. Bevlytigen. *Travailler avec ardeur; tâcher.* Zich —. *S'appliquer, s'efforcer.* Het —. *zie* Beneerstiging.
Beneerstiger (-s), m. *Celui qui travaille avec ardeur, qui s'applique.*
Beneerstiging, v. Het beneerstigen. *Application, diligence*, f.
Beneerstigster (-s), v. *Celle qui travaille avec ardeur, qui s'applique.*
Beneffens, voorz *zie* Benevens.
***Beneficie**, o. *Bénéfice*, m. — van inventaris. *Bénéfice d'inventaire.*
Benemen (ik beneem, benam, heb benomen), b. w. Wegnemen. *Oter; ravir; priver de.* Iemand het leven —. *Oter la vie à quelqu'un.* Den moed —. *Décourager.* Iemand zyn ambt —. *Priver quelqu'un de son emploi.* Iemands lust *of* zin —. *Dégoûter quelqu'un.*
Benemer (-s), m. Die met geweld beneemt. *Ravisseur*, m.
Beneming, v. *Privation*, f.; *ravissement*, m.
Benepen, v. d. van benypen. —, b. n. Benauwd. *Oppressé; embarrassé; serré; qui est en peine.* Zeer — zyn. *Être fort en peine.*
Benepenheid, v. *zie* Benauwdheid.
Benevelen (ik benevelde, heb beneveld), b. w. Verduisteren. *Couvrir d'un brouillard; obscurcir, offusquer.* Het verstand —. *Offusquer l'esprit.* —, o. w. Duister worden. *S'obscurcir, se couvrir de ténèbres.* De zon benevelt. *Le soleil s'obscurcit.*
Beneveling, v. Verduistering. *Obscurcissement*, m.
Beneven, voorz. *zie* Benevens.
Benevens, voorz. *Avec; ainsi que; outre.* Ik zal komen — mynen broeder. *Je viendrai avec mon frère.* —, ter zyde. *Auprès, à côté.*
Bengaelsch, b. n. *Du Bengale.*
Bengalen. *Bengale*, m.
Bengel (-s), m. *Petit fripon, petit coquin, marmot*, m. —, klokske n. *Petite cloche qu'on sonne pour avertir que la porte se ferme, ou qu'une barque va partir*, f. —, botterik. *Lourdaud*, m.
Bengelen (ik bengelde, heb gebengeld), o. w. *Sonner la cloche pour avertir que la porte se ferme, ou qu'une barque va partir.* Aen de ooren —. *Rompre la tête, étourdir.*
Bengelkruid, o. Bingelkruid. *Mercuriale* (herbe), f.
Benieuwd, v. d. van benieuwen. —, b. n. — zyn. *Être curieux de savoir.* Ik ben — of hy zal komen. *Je suis curieux de savoir s'il viendra.*
Benieuwen (het benieuwde, heeft benieuwd), onp. w. *Être curieux de savoir.*
Benjuin, v. *zie* Benzoin.
Benne, v. *zie* Ben.
Benoemd, v. d. van benoemen. —, b. n. *Nommé, désigné.*
Benoemen (ik benoemde, heb benoemd), b. w. Noemen. *Nommer; appeler; désigner; qualifier.* —, verkiezen. *Nommer.* Tot gezant —. *Nommer ambassadeur.*
Benoemend, b. n. *Dénominatif; qualificatif.*
Benoemer (-s), m. *Nominateur*, m.
Benoeming (-en), v. Naem. *Nomination; désignation; dénomination*, f.; *nom*, m.
Benoemingsbrieven, m. mv. *Provisions*, f. pl.; *commission*, f.
Benomen, v. d. van benemen.
Benoodigd, b. n. Arm. *Indigent; pauvre; qui a besoin.* Die menschen zyn zeer —. *Ces gens sont fort pauvres.* Om geld — zyn. *Avoir besoin d'argent.*
Benoodigdheid, v. } Armoede, gebrek. *Besoin*,
Benoodiging, v. } m.; *nécessité; disette*, f.
Benoorden, voorz. *Au nord de.* — Frankryk. *Au nord de la France.* —, byw. *Vers le nord.*
Benyden (ik benydde, heb benyd), b. w. Misgunnen. *Envier, porter envie à.* Iemands wel-

varen —. ***Envier le bonheur de quelqu'un.***
Benyd worden. *Avoir des envieux.*
Benydenswaerdig, b. n. } *Digne d'envie.*
Benydensweerdig, b. n. }
Benyder (-s), m. *Envieux; jaloux*, m.
Benyding, v. *Envie; jalousie*, f.
Benydster (-s), v. *Envieuse; jalouse*, f.
Benypen, b. w. *zie* Nypen.
Benzoin, v. *Benjoin* (gomme aromatique), m.
Beoefenaer (-s), m. *Celui qui exerce, cultive, étudie; amateur*, m.
Beoefenen (ik beoefende, heb beoefend), b. w. *Exercer; étudier; cultiver.*
Beoefenenswaerdig, b. n. } *Digne d'être exercé,*
Beoefenensweerdig, b. n. } *étudié*, ou *cultivé.*
Beoefening (-en), v. *Exercice*, m.; *étude*, f.
Beoliën (ik beoliede, heb beolied), b. w. Met olie bestryken. *Huiler.*
Beoogen (ik beoogde, heb beoogd), b. w. Beschouwen. *Regarder.* —, zyn oogmerk op iets hebben. *Avoir en vue; rechercher.* Wat beoogt hy daer mede? *Quel est son but? quelles sont ses vues?*
Beooging, v. *Dessein; but*, m.
Beoogmerkend, b. n. *Intentionnel.*
Beoordeelaer (-s), m. *Juge; critique*, m.
Beoordeelen (ik beoordeelde, heb beoordeeld), b. w. *Juger; critiquer.*
Beoordeeler (-s), m. *Juge; critique*, m.
Beoordeeling, v. *Jugement*, m.; *critique*, f.
Beoordeelingskracht (z. mv.), v. *Jugement* (faculté de l'âme), m.
Beoorlogen (ik beoorloogde, heb beoorloogd), b. w. *Faire la guerre à.* Iemand —. *Faire la guerre à quelqu'un.*
Beoorloger (-s), m. *Celui qui fait la guerre à.*
Beoorloging, v. *Action de faire la guerre à*, f.
Beoosten, voorz. *A l'est de.* —, byw. *A l'est, à l'orient.*
Beotië, o. (landstreek in het oude Griekenland). *Béotie*, f.
Bepaelbaer, b. n. *Assignable.*
Bepaeld, v. d. van bepalen. —, b. n. *Borné.* —, besloten. *Arrêté; fixé; déterminé; défini.* De —e dag. *Le jour fixé.* —, eng. *Strict.*
Bepaeldelyk, byw. *Strictement.*
Bepaerlen, b. w. *zie* Bepeerlen.
Bepalen (ik bepael, bepaelde, heb bepaeld), b. w. Met palen bezetten. *Borner, limiter.* —, besluiten. *Arrêter; fixer.* Eenen dag —. *Fixer un jour.* —, beschryven. *Définir, déterminer.* —, beperken. *Borner, limiter, modifier.* Zyne begeerten —. *Borner ses désirs, mettre des bornes à ses désirs.* Zyne vertering —. *Régler sa dépense.* Zich —. *Se borner.*
Bepalend, b. n. Uitwyzend. *Limitatif; définitif; déterminant; restrictif.*
Bepalenderwyze, byw. *D'une manière limitative, limitativement.*
Bepaling (-en), v. Afpaling. *Action de borner, de limiter*, f.; *abornement*, m.; *borne*, f. —, vaststelling. *Détermination; limitation; fixation*, f. —, bestemming. *Définition*, f. —, beschryving. *Description*, f. —, beding. *Stipulation; clause; restriction; modification*, f.
Bepeerlen (ik bepeerlde, heb bepeerld), b. w. *Orner de perles.*
Bepeilen (ik bepeilde, heb bepeild), b. w. Peilen. *Sonder; jauger.*
Bepeinzen (ik bepeinsde, heb bepeinsd), b. w. Overleggen. *Méditer; considérer; réfléchir à.*
Bepeinzing (-en), v. *Méditation; considération; réflexion*, f.
Bepeizen, b. w. *zie* Bepeinzen.
Bepeizing, v. *zie* Bepeinzing.
Bepekken (ik bepekte, heb bepekt), b. w. Met pek bestryken. *Poisser, empoisser.*
Bepekking, v. *Action de poisser*, f.
Bepeperen (ik bepeperde, heb bepeperd), b. w. Peperen. *Poivrer.*
Beperken (ik beperkte, heb beperkt), b. w. Afpalen. *Borner, limiter.*
Beperkend, b. n. *Limitatif; restrictif.*
Beperking, v. *Limitation; borne, limite*, f.
Beperlen, b. w. *zie* Bepeerlen.
Bepikken, b. w. *zie* Bepekken.
Bepissen (ik bepiste, heb bepist), b. w. *Pisser sur* ou *contre.*
Beplaesteren (ik beplaesterde, heb beplaesterd), b. w. *Plâtrer; crépir.*
Beplaestering, v. *Crépissure; couche*, f.; *enduit*, m.
Beplakken (ik beplakte, heb beplakt), b. w. Belymen. *Coller sur.*
Beplakker (-s), m. Belymer. *Colleur*, m.
Beplakking, v. *Action de coller sur*, f.
Beplaksel (-s), o. *Ce qu'on a collé sur.*
Beplanken (ik beplankte, heb beplankt), b. w. *Planchéier, garnir de planches.*
Beplanking, v. *Action de planchéier; garniture de planches*, f.
Beplant, v. d. van beplanten. —, b. n. *Planté.*
Beplanten (ik beplantte, heb beplant), b. w. Bepoten. *Planter, garnir de plantes* ou *d'arbres.* Met boomen —. *Planter d'arbres.*
Beplanter (-s), m. *Planteur*, m.
Beplanting (-en), v. *Plantation*, f.; *plantage*, m.
Bepleisteren enz. *zie* Beplaesteren enz.
Bepleitbaer, b. n. *Plaidable.*
Bepleiten (ik bepleitte, heb bepleit), b. w. Pleiten. *Plaider* (*une cause*).
Bepleiting, v. Het bepleiten. *Plaidoyer*, m.
Beplekken (ik beplekte, heb beplekt), b. w. Bevlekken. *Tacher.*
Beploegbaer, b. n. *Arable; labourable; cultivable.*
Beploegen (ik beploegde, heb beploegd), b. w. Bebouwen. *Labourer; cultiver.* Het land —. *Labourer la terre.*
Beploeger (-s), m. Akkerman. *Laboureur; cultivateur*, m.
Beploeging, v. Bebouwing. *Labour; labourage; labeur*, m.; *culture*, f.
Beploos. *zie* Bepluizen.
Beplozen, v. d. van bepluizen.
Bepluimen (ik bepluimde, heb bepluimd), b. w. *Garnir* ou *couvrir de plumes.*
Bepluizen (ik beploos, heb beplozen), b. w. Uitpluizen. *Éplucher.*
Bepoederen (ik bepoederde, heb bepoederd), b. w. Poederen. *Poudrer.*
Bepoeijeren, b. w. *zie* Bepoederen.
Bepoten enz. *zie* Beplanten enz.
Bepraetster (-s), v. *Enjôleuse*, f.
Bepraten (ik bepraet, bepraette, heb bepraet), b. w. Bekouten. *Persuader à; enjôler; charlataner.*
Beprater (-s), m. *Enjôleur*, m.
Bepratíng (-en), v. *Action d'enjôler; persuasion*, f.
Beproefd, v. d. van beproeven. —, b. n. *Éprouvé; à l'épreuve; reconnu.* Man van eene —e deugd. *Homme d'une probité reconnue* ou *éprouvée.*
Beproefster (-s), v. *Celle qui éprouve, qui essaie.*

Beproeven (ik beproefde, heb beproefd), b. w. De proef nemen. *Éprouver; tenter; essayer; expérimenter; faire l'essai.* Een middel —. *Essayer un remède, en faire l'essai.* Hy heeft het gedaen om u te —. *Il l'a fait pour vous éprouver.*
Beproever (-s), m. *Celui qui éprouve, qui essaie.*
Beproeving (-n), v. *Épreuve*, f.; *essai*, m.
Bequaem enz. *zie* Bekwaem enz.
Beraden, b. n. Voorzichtig. *Avisé.* Wel —. *Bien avisé.* Beter —. *Mieux avisé.* Kwalyk —. *Mal avisé.*
Beraden (zich) ik beried (beraedde) my, heb my beraden), wed. w. Raedslaen. *Délibérer sur.* Zich ergens over —. *Délibérer sur quelque chose; mettre quelque chose en délibération.* Zich weder —. *Se raviser, changer d'avis.*
Beradend, b. n. *Délibératif.* —e stem. *Voix délibérative.*
Berading, v. *zie* Beraed.
Beraed (z. mv.), o. Overleg. *Délibération; consultation; résolution*, f.; *examen; avis*, m. Na een ryp —. *Après une mûre délibération.*
Beraednemen, o. w. *Délibérer.*
Beraedslaen, b. w. *zie* Beraedslagen.
Beraedslagen (ik beraedslaegde, heb beraedslaegd), o. w. Overwegen. *Délibérer; concerter; consulter; examiner.* Over eene zaek —. *Délibérer sur une affaire.* Zich —. *Délibérer, examiner.*
Beraedslaging (-en), v. Overleg. *Délibération*, f.
Beraên. *zie* Beraden.
Beramen (ik beraem, beraemde, heb beraemd), b. w. Bepalen. *Arrêter; déterminer; fixer; concerter; projeter.* Middelen —. *Prendre des mesures.* —, o. w. Beraedslagen. *Délibérer; consulter; conférer.*
Beraming (-en), v. *Convention; stipulation; détermination*, f.; *plan; projet*, m.
Berberisse (-n), v. *Épine-vinette*, f.
Berd (-en), o. Plank. *Ais*, m.; *planche*, f. Te —e brengen. *Proposer; mettre sur le tapis; alléguer.*
Berdeken (-s), o. Plankskeu. *Petite planche, planchette*, f.
Berden, onv. b. n. *De planches.* — vloer. *Planchèr*, m.
Bereden, v. d. van beryden. —, b. n. — weg. *Chemin battu.* Wel — peerd. *Cheval bien dressé.*
Beredeneerd, v. d. van beredeneren. —, b. n. *Raisonné; motivé.*
Beredeneren (ik beredeneerde, heb beredeneerd), b. w. Redekavelen. *Raisonner; discourir.*
Bereed. *zie* Beryden.
Beregenen, b. w. Zich laten —. *Se laisser mouiller de la pluie.* Beregend zyn of worden. *Être mouillé de la pluie; être mouillé.*
Beregten (ik beregtte, heb beregt), b. w. *Administrer (un malade).* Hy is van daeg beregt. *Il a été administré aujourd'hui.* Iemand wel —. *Donner bon poids, bonne mesure à quelqu'un.* —. *zie* Berigten.
Beregter (-s), m. *Celui qui administre (un malade).*
Beregting (der zieken), v. *Administration (d'un malade)*, f.
Bereid, v. d. van bereiden.—, b. n. Gereed. *Prêt; préparé; apprêté.* Het avondmael is —. *Le souper est prêt.* — zyn tot iets. *Être préparé à quelque chose.*
Bereiden (ik bereidde, heb bereid), b. w. *Préparer; apprêter; accommoder.* Leêr —. *Apprêter le cuir; corroyer.* Pennen —. *Hollander des plumes.* Zich tot de dood —. *Se préparer à la mort.* Het —. *zie* Bereiding.
Bereidend, b. n. *Préparatoire.*
Bereider (-s), m. *Celui qui prépare; apprêteur*, m.
Bereidery (-en), v. *Lieu où l'on apprête*, m.
Bereiding (-en), v. *Préparation; disposition*, f.; *appareil; apprêt*, m.
Bereids, byw. Alreede. *Déjà.*
Bereidschap. *zie* Bereidsel.
Bereidsel (-s), o. *Préparation*, f.; *préparatif; apprêt; appareil*, m.
Bereidster (-s), v. *Celle qui prépare, qui apprête.*
Bereidveerdig enz. *zie* Bereidwillig enz.
Bereidwillig, b. n. *Disposé à; prêt à.* —, byw. *zie* Bereidwilliglyk.
Bereidwilligheid, v. *Bonne volonté*, f.; *empressement*, m.
Bereidwilliglyk, byw. *De bonne volonté; avec empressement.*
Bereik (z. mv.), o. *Portée; étendue; distance à laquelle on peut atteindre*, f. Dat gaet boven het — van uw verstand. *Cela passe la portée de votre esprit.* Buiten het — van het geschut. *Hors de la portée du canon.*
Bereiken (ik bereikte, heb bereikt), b. w. *Atteindre, parvenir à.* Zyn oogmerk —. *Parvenir à son but.*
Bereiking, v. *Action d'atteindre; réussite*, f.
Bereisd, v. d. van bereizen. —, b. n. *Qui a beaucoup voyagé.*
Bereizen (ik bereisde, heb bereisd), b. w. *Parcourir (un pays).*
Berekenbaer, b. n. *Calculable.*
Berekenen (ik berekende, heb berekend), b. w. Uitrekenen. *Calculer; supputer; compter; estimer à.*
Berekening (-en), v. *Action de calculer, de supputer, d'estimer*, f.; *calcul*, m.; *liquidation*, f.
Berennen (ik berende, heb berend), b. w. Blokeren. *Investir; bloquer; assiéger.* Eene stad —. *Investir* ou *bloquer une ville.* Het —. *zie* Berenning.
Berenning (-en), v. *Investissement; blocus*, m.
Berenten (ik berentte, heb berent), b. w. *Charger* ou *grever d'une rente.*
Berg (-en), m. *Montagne*, f.; *mont*, m. De Pyreneesche —en. *Les Pyrénées.* Gouden —en beloven. *Promettre monts et merveilles.* — van bermhertigheid. *Mont-de-piété; lombard*, m. Over —en en dalen. *Par monts et par vaux.* De hairen ryzen my te —e. *Les cheveux se dressent sur ma tête.* —, gesneden verken. *Cochon châtré*, m.
Bergachtig, b. n. *Montagneux; montueux.* — land. *Pays montagneux.*
Bergaerde, v. *Terre dont se fait le vermillon*, f.
Bergaf, byw. *En descendant.*
Bergamot (-tten), v. *Bergamote* (poire), f.
Bergamotboom (-en), m. *Poirier qui porte la bergamote*, m.
Bergamotolie (z. mv.), v. *Essence de bergamote*, f.
Bergamotpeer (-eren), v. *Bergamote*, f.
Bergbewoner (-s), m. *Montagnard*, m.
Bergblauw (z. mv.), o. *Azur*, m.
Bergen (ik borg, heb geborgen), b. w. Redden. *Sauver; mettre en sûreté; conserver.* —, weg-

steken. *Serrer; enfermer; cacher.* Berg dat geld. *Enfermez cet argent.* Berg u! *Gare!*
Bergen (in Henegouw). *Mons (en Hainaut).*
Bergen-op-zoom. *Berg op-zoom* (ville).
Bergeppe (z. mv.), v. (kruid). *Persil de montagne*, m.
Berger (-s), m. *Celui qui sauve les marchandises naufragées; sauveur*, m.
Berggeel (z. mv.), o. Gele oker. *Ocre jaune*, f.
Berggeelachtig, b. n. *D'ocre jaune.*
Berggeit (-en), v. *Chamois*, m.
Berggeld, o. zie Bergloon.
Bergglas, o. zie Bergkristal.
Berggod (-en), m. *Dieu des montagnes*, m.
Berggodin (-nnen), v. *Déesse des montagnes; oréade*, f.
Berggroen (z. mv.), o. *Vert de montagne; vermillon*, m.; *chrysocolle*, f.
Berghaen (-anen), m. *Coq des montagnes; coq de bruyère*, m.
Berghoen (-ders, -deren), o. *Francolin* (oiseau), m.
Berghouten, o. mv. *Ceintes; préceintes* (t. de mar.), f. pl.
Berging, v. Redding. *Sauvage, sauvetage* (t. de mar.), m.; *conservation*, f. Men deed al wat men kon tot van het schip. *On fit tout ce qu'on put pour sauver le vaisseau.*
Bergje (-s), o. *Monticule*, m.
Bergketen (-s), v. *Chaîne de montagnes*, f.
Bergkristal, o. *Cristal de roche*, m.
Berglieden, m. mv. *Montagnards*, m. pl.
Bergloon (z. mv.), m. en o. *Salvage* (t. de mar.), m.
Bergman (-lieden), m. *Montagnard*, m.
Bergmunt, v. (plant). *Calament* ou *calement* (plante), m.
Bergmuis (-zen), v. *Souris de montagne*, f.
Bergnimf (-en), v. *Nymphe des montagnes, oréade*, f.
Bergop, byw. *En montant.*
Bergpeper, v. *Caméade*, f.; *poivre sauvage*, m.
Bergpeterselie, v. *Persil de montagne*, m.
Bergplaets (-en), v. *Lieu où l'on serre* ou *garde quelque chose*, m.
Bergrat (-tten), v. *Loir*, m.; *marmotte*, f.
Bergregt, o. *Droit de salvage, salvage*, (t. de mar.), m.
Bergrood (z. mv.), o. *Cinabre*, m.
Bergrug (-ggen), m. *Crête de montagne*, f.
Bergruit, v. (plant). *Rue de montagne*, f.
Bergsken (-s), o. *Monticule*, m.
Bergstoffe (-n), v. Mineraal. *Minéral*, m.
Bergstoffelyk, b. n. } *Métallique.*
Bergstoffig, b. n. }
Bergstofgroeve (-n), v. *Mine*, f.
Bergstofkunde (z. mv.), v. *Minéralogie*, f.
Bergstofkundig, b. n. *Minéralogique.*
Bergstofkundige, m. *Minéralogiste*, m.
Bergtop (-ppen), m. *Sommet*, m., ou *cime d'une montagne*, f.
Bergvlas, o. Aerdvlas. *Amiante* (matière minérale), m.
Bergwater (-en), o. *Eau de montagne; eau minérale*, f.
Bergwerk (-en), o. *Minière, mine*, f.
Bergwerker (-s), m. *Mineur, ouvrier d'une mine*, m.
Bergzout (z. mv.), o. *Sel minéral*, m.
Beried. zie Beraden (zich).
Berieken (ik berook, heb beroken), b. w. Aen iets rieken. *Flairer, sentir.*
Beriep. zie Beroepen.
Berigt (-en), o. Bekendmaking, bescheid. *Avis; avertissement; rapport*, m.; *information; annonce*, f. Schriftelyk —. *Avis par écrit.* — doen of geven. *Informer, donner avis.*
Berigtbrief (-ven), m. *Lettre d'avis*, f.
Berigten (ik berigtte, heb berigt), b. w. Verwittigen. *Informer, donner avis, avertir; prévenir, instruire.* Ik zal u daervan —. *Je vous en informerai.*
Berigter (-s), m. *Celui qui donne avis; rapporteur*, m.
Berigtschrift, (-en), o. *Rapport; avis*, m.; *déclaration; lettre d'avis*, f.
Berigtschryver, m. zie Berigter.
Berigtster (-s), v. *Celle qui donne avis; rapporteuse*, f.
Berilsteen (-en), m. *Béril* (pierre), m.
Beringen, b. w. zie Omringen.
Berispelyk, b. n. *Blâmable, répréhensible.* —, byw. *D'une manière blâmable* ou *répréhensible.*
Berispelykheid, v. *Qualité de ce qui est blâmable* ou *répréhensible*, f.
Berispen (ik berispte, heb berispt), b. w. *Blâmer; reprendre; réprimander; censurer; critiquer.*
Berispend, b. n. *Qui blâme, qui critique.*
Berisper (-s), m. *Censeur; critique*, m.
Berisping (-en), v. *Censure; critique; réprimande*, f.; *blâme*, m.
Berispster (-s), v. *Celle qui blâme, qui critique.*
Berk, m. } zie Berkenboom.
Berkelaer, m. }
Berken, onv. b. n. *De bouleau.*
Berkenbessem (-s), m. *Balai de bouleau*, m.
Berkenboom (-en), m. *Bouleau*, m.
Berkenbosch (-sschen), o. *Boulaie*, f.
Berkenhout (z. mv.), o. *Bois de bouleau*, m.
Berkenmeijer (-s), m. *Bocal fait de bouleau*, m.
Berkenroede (-n), v. *Verge de bouleau*, f.
Berkoen (-en), v. *Pilier de bois*, m.
Berlyn (stad). *Berlyn* (ville).
Berlyn (-en), v. *Berline* (voiture), f.
Bermhertig, b. n. *Miséricordieux, clément, charitable.* — zyn. *Avoir pitié.* Heer, zyt my —! *Seigneur, ayez pitié de moi!* —, byw. zie Bermhertiglyk.
Bermhertigheid (z. mv.), v. *Miséricorde; pitié; clémence; compassion*, f.
Bermhertiglyk, byw. *Miséricordieusement; avec compassion.*
Bern (stad). *Berne* (ville).
Bernagie (z. mv.), v. *Buglosse, bourrache* (plante), f.
Bernardinermonik (-en), m. *Bernardin* (religieux), m.
Bernardinernonne (-n), v. *Bernardine* (religieuse), f.
Bernen, b. en o. w. zie Branden.
Berning (-en), v. *Brisants*, m. pl.; *ressac*, m.
Bernnetel, v. zie Brandnetel.
Bernsteen, m. zie Barnsteen.
Beroemd, b. n. *Célèbre, fameux; renommé.* — maken. *Rendre célèbre, illustrer.* — worden, zich — maken. *Se rendre célèbre, s'illustrer.* —, byw. *Glorieusement.* —, v. d. van beroemen (zich).
Beroemdheid, v. *Célébrité; renommée; gloire*, f.
Beroemen (zich) ik beroemde my, heb my beroemd), wed. w. Pochen. *Se vanter; se glorifier; faire gloire; se faire une gloire de.* Hy beroemt zich over of op zyne armoede. *Il fait gloire de sa pauvreté.*

Beroemer (-s), m. Pocher. *Vanteur*, *fanfaron*, m.
Beroeming, v. Pochery. *Vanterie; jactance; gloire; vanité*, f.
Beroep, o. Ambacht. *Profession*, f.; *état; métier*, m. Hy is wondheeler van zyn —. *Il est chirurgien de sa profession.* —, genegenheid tot eenen staet. *Vocation*, f. —, op hooger geregt. *Appel*, m.; *appellation*, f.
Beroepelyk, b. n. *Évocable* (t. de pal.).
Beroepen (ik beriep, heb beroepen), b. w. Byeenroepen. *Convoquer.* Eene vergadering —. *Convoquer une assemblée.* Iemand tot een lyfgevecht —. *Appeler* ou *provoquer quelqu'un en duel.* Ten stryde —. *Appeler au combat*, *provoquer*, *défier.* Zich op hooger regt—. *Interjeter appel.* —, bezweren. *Évoquer.* —, tot de waerneming van een ambt roepen. *Appeler à un emploi.* Zich op iemand —. *Se réclamer de q. q.* Zich op iets —. *En appeler à quelque chose.*
Beroeper (-s), m. *Celui qui appelle; appelant*, m.
Beroeping (-en), v. *Convocation; évocation; action d'appeler*, f. — op hooger regt. *Appel*, m.
Beroepsbezigheid (-heden), v. *Occupation*, f., ou *affaires de son état*, f. pl.
Beroepsbrief (-ven), m. *Patente*, f.
Beroepster (-s), v. *Celle qui appelle; appelante*, f.
Beroerd, b. n. Onklaer. *Trouble.* Het water is —. *L'eau est trouble.* —, ontsteld. *Troublé*, *alarmé; ému.* —, geraekt. *Paralysé*, *perclus.* zie Beroeren.
Beroerder (-s), m. *Perturbateur*, m.
Beroerdheid, v. *Paralysie*, *apoplexie*, f.
Beroeren (ik beroerde, heb beroerd), b. w. *Troubler.* Het water —. *Troubler l'eau.* —, ontstellen. *Alarmer; inquiéter.* De gemoederen —. *Troubler*, *alarmer les esprits.* —, kwellen. *Vexer*, *tourmenter* —, schudden. *Secouer.* —, bewegen. *Mouvoir.*
Beroerend, b. n. *Alarmant.*
Beroering (-en), v. *Trouble*, m.; *émotion; alarme*, f. —, kwelling. *Tourment*, m. —, schudding. *Secousse*, f. —, beweging. *Mouvement*, m.
Beroerster (-s), v. *Perturbatrice*, f.
Beroerte (-n), v. Oproer. *Tumulte; trouble*, m.; *sédition; émeute*, f. Eene — stillen. *Calmer*, *apaiser une sédition.* —, geraektheid. *Paralysie*, f.
Beroesten (het beroestte, is beroest), onp. w. Roesten. *Rouiller*, *enrouiller.*
Beroesting, v. *Rouille; rouillure*, f.
Beroken, v. d. van berieken.
Berokken, b. w. zie Berokkenen.
Berokkenaer (-s), m. *Machinateur*, m.
Berokkenaerster (-s), v. *Celle qui machine*, *qui trame.*
Berokkenen (ik berokkende, heb berokkend), b. w. Smeden. *Brasser*, *exciter*, *tramer*, *machiner.* Iemands ondergang —. *Machiner la perte de quelqu'un.*
Berokkening, v. *Machination*, f.
Beroofd, v. d. van berooven. —, b. n. Ontbloot. *Privé*, *dénué*, *dépourvu*, *dépouillé.* Van allen bystand — zyn. *Être privé de tout secours.* Van zyne zinnen — zyn. *Avoir perdu l'esprit.*
Berook. zie Berieken.
Berooid, b. n. Arm. *Pauvre*, *indigent*, *nécessiteux*, *appauvri.* — maken. *Appauvrir*, *rendre pauvre.* —, ontsteld. *Troublé*, *confus.* —, byw. *Pauvrement.*
Berooidheid, v. Armoede. *Pauvreté*, f.
Berooken (ik berookte, heb berookt), b. w. Rooken. *Mettre à la fumée; fumer*, *enfumer.* Met kruiden —. *Parfumer.*
Berooker (-s). m. *Fumigateur*, m.
Berooking, v. *Fumage*, m.; *fumigation*, f.
Berooven (ik beroofde, heb beroofd), b. w. Ontnemen. *Priver*, *ravir*, *dépouiller*, *dénuer*, *ôter; voler.* Iemand van zyne goederen —. *Dépouiller quelqu'un de ses biens.* Iemand van het leven —. *Oter la vie à quelqu'un.*
Beroovend, b. n. *Privatif* (gramm.).
Beroover (-s), m. *Voleur*, *ravisseur*, *spoliateur*, m.
Berooving (-en), v. *Privation*, f.; *dépouillement; vol*, m. — van eer. *Diffamation*, f.
Berouw (z. mv.), o. *Repentir*, *regret*, m., *contrition*, f. — hebben over eene daed. *Se repentir d'une action.* Onvolmaekt —. *Attrition*, f. — hebbende. *Pénitent.*
Berouwen (het berouwde, heeft berouwd), onp. w. Berouw hebben. *Avoir du regret*, *se repentir.* Het berouwt my. *Je m'en repens.* Het heeft my berouwd. *Je m'en suis repenti.*
Berouwhebbende, b. n. *Contrit; repentant.*
Berrie (-s), v. *Brancard*, m.; *bière; civière*, f. —, draegzetel. *Brancard*, *lit portatif*, m.
Berrieboom (-en), m. *Limon* (pièce de bois), m.
Berriedrager (-s), m. *Bardeur*, *brancardier*, m.
Berst (-en), v. Scheur. *Crevasse*, *fente; fêlure*, f. — (in eenen muer). *Lézarde*, f. —en krygen. *Se fendre*, *crever.*
Bersten (ik borst, ben geborsten), o. w. Scheuren. *Se crevasser; se fendre; crever; se fêler.* Doen —. *Fendre*, *crever*, *faire crever.* Zich te — lachen. *Crever* ou *étouffer de rire.* Zich te — schreeuwen. *Crier à tue-tête.*
Bersting, v. *Rupture*, *action de crever*, *de se fendre*, f.
Bertram, v. } *Pyrèthre* (plante), m.
Bertramwortel, m. } *Pyrèthre* (plante), m.
Berucht, b. n. Beroemd. *Célèbre*, *fameux.* Zich — maken. *Se rendre célèbre.*
Beruchtheid, v. *Renom*, m.; *célébrité*, *renommée*, f.
Berusten (ik berustte, heb berust), o. w. In bewaring liggen. *Être déposé*, *être confié à la garde de quelqu'un; reposer.* Die papieren — in myne boekzael. *Je garde ces papiers dans ma bibliothèque.* —, zich verlaten. *Se reposer sur.* Op iemands beloften —. *Se reposer* ou *faire fond sur les promesses de quelqu'un.* Eene zaek op iemand laten —. *Se reposer d'une affaire sur quelqu'un.* Alles berust op u. *Tout repose sur vous.*
Beryden (ik bereed, heb bereden), b. w. Afregten *Monter* ou *dresser* (*un cheval*). —, doorgaen. *Passer* (*par un chemin*) *à cheval* ou *en voiture.*
Beryder (-s), m. *Écuyer; cavalier*, m.
Berymen (ik berymde, heb berymd), b. w. *Rimer*, *mettre en vers.*
Berymer (-s), m. *Rimeur; poëte*, m.
Bes (bessen), v. Bezie. *Graine; baie*, f. —, oude vrouw. *Vieille femme*, f.
Beschadigen (ik beschadigde, heb beschadigd), b. w. *Endommager; détériorer; gâter; blesser; léser.*
Beschadiger (-s), m. *Celui qui endommage.*
Beschadiging (-en), v. *Endommagement; dommage; préjudice*, m.; *perte*, f.
Beschadigster (-s), v. *Celle qui endommage.*
Beschaduwen (ik beschaduwde, heb beschaduwd), b. w. *Ombrager; couvrir de son ombre.*
Beschaduwing, v. *Ombrage*, m.; *ombre*, f.

Beschaefd, v. d. van beschaven. —, b. n. *Uni*, *poli*. — (fig.). Beleefd. *Civilisé*, *civil*, *policé*, *honnête*. —, verbeterd. *Correct*. —, sierlyk gemaekt. *Élégant*. —, byw. *zie* Beschaefdelyk.
Beschaefdelyk, byw. *Poliment*, *honnêtement*, *civilement*.
Beschaefdheid, v. *Politesse*, *civilité*; *civilisation*, f.
Beschaemd, v. d. van beschamen. —, b. n. Verlegen. *Honteux*, *confus*; *timide*. — maken. *Rendre honteux* ou *confus*, *faire rougir*. — worden. *Avoir honte*. — zyn. *Être confus*, *rougir*. —, byw. *Honteusement*.
Beschaemdelyk, byw. *Honteusement*.
Beschaemdheid, v. *Honte*; *confusion*; *pudeur*; *timidité*, f.
Beschaerder (-s), m. *Voleur*, m.
Beschaerster (-s), v. *Voleuse*, f.
Beschamen (ik beschaem, beschaemde, heb beschaemd), b. w. *Rendre honteux* ou *confus*; *faire rougir*; *confondre*; *faire honte*. Beschaem my niet. *Ne me faites pas rougir*.
Beschaming, v. *Honte*; *confusion*, f.
Beschampen, b. w. *zie* Beschimpen.
Beschansen (ik beschanste, heb beschanst), b. w. *Retrancher*, *fortifier*, *couvrir de retranchements*. Zich —. *Se retrancher*.
Beschansing (-en), v. *Retranchement*; *rempart*, m.; *fortification*, f.
Bescharen (ik beschaer, beschaerde, heb beschaerd), b. w. *Dérober*, *voler en cachette*.
Bescharing (-en), v. *Larcin*, m.
Beschaven (ik beschaef, beschaefde, heb beschaefd), b. w. Glad maken. *Rendre uni en rabotant*; *raboter*. — (fig.). Gemanierd maken. *Polir*; *civiliser*. Een werk —. *Retoucher un ouvrage*.
Beschaver (-s), m. *Celui qui polit*; *qui civilise*.
Beschaving, v. *Civilisation*, f.
Bescheed enz. *zie* Bescheid enz.
Bescheen. *zie* Beschynen.
Bescheid (-en), o. *Réponse*, f. — geven. *Répondre*. —, berigt. *Avis*, *rapport*, m., *nouvelle*, f. —, bewys. *Document*, *titre*, m. —en van een geding. *Pièces d'un procès*. — doen. *Faire raison* (*en buvant*).
Bescheidbrief (-ven), m. *Acte*, *témoignage par écrit*, m.
Bescheiden, b. n. *Raisonnable*. —, voorzichtig. *Prudent*; *discret*; *réservé*. —, byw. *zie* Bescheidenlyk.
Bescheiden (ik bescheidde, heb bescheiden), b. w. Bedingen. *Stipuler*; *arrêter*. —, vaststellen. *Déterminer*; *fixer*; *marquer*. —, dagvaerden. *Assigner*, *citer*. —, antwoorden. *Répondre*.
Bescheidenheid, v. *Discrétion*; *prudence*; *réserve*, f.
Bescheidenlyk, byw. *Distinctement*; *clairement*. —, voorzichtiglyk. *Discrètement*; *prudemment*.
Bescheidentheid, v. *zie* Bescheidenheid.
Bescheidentlyk, byw. *zie* Bescheidenlyk.
Bescheiding (-en), v. *Assignation*; *citation*, f.; *ajournement*, m.; *stipulation*, f.
Beschelden (ik beschold, heb bescholden), b. w. Bekyven. *Gronder*; *réprimander*. —, beschuldigen. *Accuser*, *inculper*. —, strafbaer verklaren. *Déclarer coupable*.
Beschemeren, b. w. *zie* Beschaduwen.
Beschenen, v. d. van beschynen.
Beschenken (ik beschonk, heb beschonken), b. w. *Faire présent de*, *donner*; *gratifier*; *régaler*; *donner à boire*. Iemand met eene gouden keten —. *Faire présent à quelqu'un d'une chaîne d'or*. —, dronken maken. *Enivrer*. Hy is beschonken. *Il est ivre*, *il en tient*.
Bescheren (ik bescheer, beschoor, heb beschoren), b. w. *Tondre*, *raser*. —, bestemmen. *Donner en partage*; *réserver*. Dat ongeluk was hem beschoren. *Ce malheur lui était réservé*.
Bescheringe, v. *Tonte*, f.
Beschermbeeld, o. *Palladium*, m.
Beschermeling (-en), m. *Client* (antiq.), m.
Beschermen (ik beschermde, heb beschermd), b. w. *Protéger*; *défendre*; *garantir*. Deze boom beschermt my voor de hitte. *Cet arbre me garantit de la chaleur*.
Beschermend, b. n. *Défensif*; *tutélaire*; *conservatoire*, *conservateur*.
Beschermengel (-s), m. *Ange tutélaire*, m.
Beschermer (-s), m. *Défenseur*; *protecteur*; *patron*, m.
Beschermgeest (-en), m. *Génie* ou *esprit tutélaire*, m.
Beschermgod (-en), m. *Dieu tutélaire*, m.
Beschermgodin (-nnen), v. *Déesse tutélaire*, f.
Beschermheer, m. *zie* Beschermer.
Beschermheilige (-n), m. *en* v. *Patron*, m.; *patronne*, f.
Bescherming, v. *Protection*; *clientèle*; *défense*; *sauve-garde*, f.
Beschermöven (-s), m. *Préservateur* (fourneau), m.
Beschermster (-s), v. *Protectrice*, f.
Bescheten, v. d. van beschyten. —, b. n. *Breneux*, *embrené*.
Beschieten (ik beschoot, heb beschoten), b. w. *Bombarder*; *canonner*. —, door schieten beproeven. *Essayer* ou *éprouver* (*une arme à feu*). —, met schietgeweer bereiken. *Atteindre* (*au but*, *à une hauteur etc.*). Zyn doel — (fig.). *Parvenir à son but*. —, met houtwerk bekleeden. *Boiser*; *lambrisser*; *planchéier*.
Beschieting, v. *Canonnade*, f.; *bombardement*, m.
Beschik, o. *Direction*; *disposition*; *conduite*, f.; *arrangement*, m. Het — over iets hebben. *Avoir la direction d'une chose*. —, lot. *Sort*, m.
Beschikal, m. *Factoton*, m.
Beschikbaer, b. n. *Disponible*.
Beschikbaerheid, v. *Disponibilité*, f.
Beschikken (ik beschikte, heb beschikt), b. w. *Disposer*; *arranger*. Over eene zaek —. *Disposer d'une chose*. —, besturen. *Diriger*; *gouverner*. —, verschaffen. *Fournir*; *procurer*; *pourvoir*.
Beschikker (-s), m. *Celui qui dispose*, *qui arrange*. —, bestuerder. *Directeur*; *gouverneur*, m.
Beschikking, v. *zie* Beschik.
Beschikster (-s), v. *Celle qui dispose*, *qui arrange*. —, bestuerster. *Directrice*; *gouvernante*, f.
Beschilderen (ik beschilderde, heb beschilderd), b. w. *Peindre*; *orner de peintures*.
Beschildering, v. *Action de peindre*; *peinture*, f.
Beschimmelbaer, b. n. *Sujet à moisir*, *à se chancir*.
Beschimmeld, b. n. *Moisi*; *chanci*. — brood. *Pain moisi*.
Beschimmeldheid, v. *zie* Beschimmeling.
Beschimmelen (het beschimmelde, is beschimmeld), o. w. *Moisir*; *se moisir*; *chancir*; *se chancir*. Doen —. *Moisir*; *causer la moisissure*.
Beschimmeling, v. *Moisissure*; *chancissure*, f.; *moisi*, m.
Beschimpen (ik beschimpte, heb beschimpt), b. w. *Railler*; *injurier*; *insulter*; *vilipender*; *se moquer*.

Beschimper (-s), m. *Moqueur; railleur*, m.
Beschimping (-en), v. *Raillerie; moquerie; risée; dérision; insulte*, f.
Beschimpster (-s), v. *Moqueuse; railleuse*, f.
Beschoft, b. n. *zie* Beschaefd.
Beschold. *zie* Beschelden.
Bescholden, v. d. van Beschelden.
Beschonk, *zie* Beschenken.
Beschonken, v. d. van beschenken. —, b. n. Dronken. *Ivre; soûl.*
Beschonkenheid, v. *Ivresse*, f.
Beschonkentheid, v. *zie* Beschonkenheid.
Beschooijen (ik beschooide, heb beschooid), b. w. Bedelen. *Mendier.*
Beschoor. *zie* Bescheren.
Beschoot. *zie* Beschieten.
Beschoren, v. d. van bescheren. —, b. n. *Destiné, réservé.*
Beschot (-tten), o. *Cloison; séparation*, f. —, bekleedsel van houtwerk. *Boiserie*, f.; *lambris*, m.
Beschoten, v. d. van beschieten.
Beschothout, o. *Boisage*, m.
Beschouwelyk, b. n. *zie* Beschouwend.
Beschouwen (ik beschouwde, heb beschouwd), b. w. *Contempler; regarder; voir; envisager; observer.*
Beschouwend, b. n. *Contemplatif; théorique; spéculatif; observateur.*
Beschouwer (-s), m. *Contemplateur; spectateur; observateur; théoricien*, m.
Beschouwing (-en), v. *Contemplation; observation; théorie; vue*, f.
Beschouwster (-s), v. *Contemplatrice; observatrice; spectatrice*, f.
Beschouwstuk (-kken), o. *Théorème* (math.), m.
Beschreden, v. d. van beschryden.
Beschreed. *zie* Beschryden.
Beschreef. *zie* Beschryven.
Beschreijelyk, b. n. Beweenlyk. *Déplorable; triste.* —, byw. *Déplorablement.*
Beschreijen (ik beschreide, heb beschreid), b. w. *Déplorer; pleurer.*
Beschreijenswaerdig, b. n. } *Déplorable;*
Beschreijensweerdig, b. n. } *triste.*
Beschreijing, v. *Action de déplorer*, f.
Beschreven v. d. van beschryven. —, b. n. De —e krygslieden. *Les conscrits.* De —e vaders (de raedsheeren). *Les pères conscrits.*
Beschrobben (ik beschrobde, heb beschrobd), b. w. (gem.). *Rabrouer; réprimander* ou *reprendre rudement.*
Beschroomd, b. n. *Craintif, timide; peureux.* —, byw. *Timidement.*
Beschroomdelyk, byw. *Timidement; avec crainte.*
Beschroomdheid, v. *Timidité; crainte; peur*, f.
Beschryden (ik beschreed, heb beschreden), b. w. *Se mettre à califourchon sur quelque chose; enjamber.* Een peerd —. *Monter un cheval.*
Beschryvelyk, b. n. *Qui peut être décrit; exprimable.*
Beschryven (ik beschreef, heb beschreven), b. w. *Remplir* (*une page*); *écrire; mettre par écrit; décrire; dépeindre; définir; tracer.* —, dagvaerden. *Convoquer; citer.* De koning heeft de staten beschreven. *Le roi a convoqué les états.*
Beschryver (-s), m. *Celui qui décrit; écrivain; auteur; historien*, m. — van gebouwen. *Architectonographe*, m. — der wereld. *Cosmographe*, m.
Beschryving (-en), v. *Description; relation; définition*, f. — der aerde. *Géographie*, f. — der dieren. *Zoographie*, f. — der wereld. *Cosmographie*, f. — der zee. *Hydrographie*, f. — van het menschelyk lichaem. *Anthropographie*, f. — van eene plaets. *Topographie*, f. — van een gebouw. *Architectonographie*. f. — der oude gedenkpenningen. *Numismatographie*, f. — der oude beelden en schilderyen. *Iconographie*, f. — van zeer kleine dingen. *Micrographie*, f. —, beroeping. *Convocation*, f. — der staten. *Convocation des états.*
*Beschuit (-en), v. Tweebak. *Biscuit*, m.
Beschuitbakker (-s), m. *Celui qui fait du biscuit.*
Beschuitdeeg, m. *en* o. *Pâte à biscuit*, f.
Beschuldigbaer, b. n. *Accusable, inculpable.*
Beschuldigd, b. n. *Accusé, prévenu.*
Beschuldigde (-n), m. *en* v. *Accusé, prévenu*, m.; *accusée*, f.
Beschuldigen, (ik beschuldigde, heb beschuldigd). b. w. *Accuser; inculper; incriminer, déclarer coupable; blâmer.* Iemand van eene misdaed —. *Accuser quelqu'un d'un crime.* Iemand valschelyk —. *Calomnier quelqu'un.*
Beschuldigend, b. n. *Accusatoire.*
Beschuldiger (-s), m. *Accusateur, délateur*, m. Een valsche —. *Un calomniateur*, m.
Beschuldiging (-en), v. *Accusation; inculpation; dénonciation; charge*, f.
Beschuldigster (-s), v. *Accusatrice; délatrice*, f. Eene valsche —. *Une calomniatrice.*
Beschut, o. *zie* Beschutsel.
Beschutband (-en), m. } *Défensif* (terme de
Beschutpleister (-s), v. } chir.), m.
Beschutsel (-s), o. *Séparation, cloison*, f. — tegen den regen. *Parapluie*, m. — tegen de zon. *Parasol*, m. — tegen den wind. *Paravent*, m.
Beschutsheer (-en), m. *Défenseur; protecteur; patron*, m.
Beschutster, v. *zie* Beschutsvrouw.
Beschutsvrouw (-en), v. *Protectrice, patronne*, f.
Beschutten (ik beschuttede, heb beschut), b. w. *Mettre à couvert* ou *à l'abri.* Tegen den wind —. *Mettre à l'abri du vent.* —, beschermen. *Défendre, protéger.*
Beschuttend, b. n. *Tutélaire.*
Beschutter (-s), m. *Défensur; protecteur; patron*, m. —, zekere jagthond. *Espèce de chien de chasse*, m.
Beschutting, v. *Défense; protection; garde, sauve-garde*, f.
Beschynen (ik bescheen, heb beschenen), b. w. *Éclairer, illuminer.* De zon beschynt ons halfrond. *Le soleil éclaire notre hémisphère.*
Beschyning, v. *Action d'éclairer; illumination*, f.
Beschyten (ik bescheet, heb bescheten), b. w. (gem). *Embrener.* —, bedriegen. *Tromper, duper.*
Beschyter enz. *zie* Bedrieger enz.
Besef, o. *Idée, conception*, f.
Beseffeloos, b. n. *Privé de sentiment.*
Beseffeloosheid, v. *Privation de sentiment*, f.
Beseffelyk, b. n. *Concevable, compréhensible.*
Beseffen (ik besefte, heb beseft), b. w. *Comprendre, concevoir.*
Beseffing, v. *zie* Besef.
Besingelen, b. w. *zie* Omsingelen.
Besje (-s), o. *Vieille, vieille femme, grand'mère*, f.

Beslabben (ik beslabde, heb beslabd), b. w. *Répandre en mangeant; salir.* Zich —. *Se salir en mangeant.*
Beslabberen, b. w. *zie* Beslabben.
Beslabbering, v. } *Action de répandre en*
Beslabbing, v. } *mangeant*, f.
Beslaen (ik besla, besloeg, heb beslagen), b. w. *Attacher à coups de marteau; ferrer; garnir (de fer, d'or ou d'argent).* De peerden —. *Ferrer les chevaux.* Met yzer —. *Ferrer.* Met zilver —. *Couvrir ou garnir d'argent.* Een wiel met yzeren bandeu —. *Embattre une roue.* Een rygsnoer —. *Ferrer un lacet.* Ten ys —. *Ferrer à glace.* De zeilen —. *Ferler les voiles.* —, mengen. *Gâcher, détremper.* Meel —. *Détremper de la farine.* Kalk —. *Gâcher de la chaux.* —, aenslaen. *Saisir, arrêter.* Iemands goederen —. *Saisir les biens de quelqu'un.* In de boete —. *Mettre à l'amende.* —, vervullen. *Occuper.* Plaets —. *Occuper ou tenir de la place.* —, o. w. (met *zyn*). Bezwalken. *Se ternir, s'obscurcir (par la vapeur).* —, beschimmelen. *Moisir, se moisir, chancir.*
Beslag, o. *Ferrement*, m.; *Garniture (en métal)*, f. Goud —. *Garniture d'or.* — van yzer. *Ferrure*, f. — der peerden. *Ferrure des chevaux.* — van eenen nestel. *Ferret*, m. —, beslagen meel. *Pâte, farine detrempée*, f. — van kalk en zand. *Mortier*, m. —, in beslag neming. *Saisie; main-mise*, f. In — nemen. *Saisir; arrêter.* Schepen in — nemen. *Mettre l'embargo sur des vaisseaux.* — (van eenen heelmeester). *Appareil*, m. —, bekommering. *Embarras*, m. Dat is te veel —. *C'est trop d'embarras.* —, beschimmeling. *Moisissure; ternissure*, f.
Beslagen, v. d. van beslaen. —, b. n. *Garni; ferré; détrempé.* — ten ys komen (prov.). *Être ferré à glace; être bien préparé à quelque chose.*
Beslagene, m. *Saisi*, m.
Beslaging, v. *Action de ferrer; ferrure*, f. — der wielen. *Emballage*, m.
Beslagleggen, b. w. *Saisir.*
Beslaglegger (-s), m. *Saisissant*, m.
Beslaglegging, v. *Saisie-arrêt*, f.
Beslaglyn (-en), v. *Corde*, f.; *lien*, m. —en (mar.). *Garcettes*, f. pl.
Beslagnemer (-s), m. *Saisissant*, m.
Beslagneming, v. Beslag. *Séquestration; saisie-arrêt*, f.
Beslagopheffing, v. *Main-levée*, f.
Beslagtasch (-sschen), v. *Ferrière*, f.
Beslapen (ik beslaep, besliep, heb beslapen), b. w. *Coucher sur.* Ik heb dat bed nog niet —. *Je n'ai pas encore couché dans ce lit.* —, bezwangeren. *Engrosser.* Zich ergens op —. *Réfléchir mûrement à quelque chose.*
Beslaping, v. *Coït*, m.
Beslechten (ik beslechtte, heb beslecht), b. w. *Accommoder, terminer, vider (un différend).* Een geschil —. *Vider un différend.*
Beslechter (-s), m. *Celui qui accommode, qui vide (un différend).*
Beslechtend, b. n *Décisif; tranchant.*
Beslechting (-en), v. *Accommodement; accord*, m.
Beslechtster (-s), v. *Celle qui accommode, qui vide (un différend).*
Besliep. *zie* Beslapen.
Beslissen (ik besliste, heb beslist), b. w. *Juger; prononcer; décider; terminer.* De zaek is beslist. *L'affaire est décidée ou terminée.*
Beslissend, b. n. *Décisif; décisoire; tran[chant;] péremptoire.* —, byw. *Décisivement, [d'une] manière décisive.*
Beslisser (-s), m. *Arbitrateur*, m.
Beslissing (-en), v. *Jugement*, m.; *décisi[on;] accommodement*, m.
Beslissingspunt, o. *Crise*, f.
Beslist, v. d. van beslissen. —, b. n. *Ju[gé; dé]cidé; accommodé.*
Besloeg, *zie* Beslaen.
Beslommerd, v. d. van beslommeren. —, [b. n.] *Embarrassé; embrouillé.* Een —e boed[el.] *succession embrouillée.*
Beslommeren (ik beslommerde, heb beslom[merd],) b. w. *Embrouiller; embarrasser.* Zi[ch —.] *S'embrouiller, s'embarrasser.*
Beslommering, v. *Embrouillement; embar[ras].*
Besloot. *zie* Besluiten.
Besloten, v. d. van besluiten. —, b. n. [—] geld. *Cacheté.* —e brieven. *Lettres ca[chetées.]* —, vastgesteld. *Arrêté; déterminé;* De zaek is —. *L'affaire est arrêté[e.]* eng. *Étroit.* —, gesloten. *Fermé; clos.* [...] —e kamer. *En chambre close.* —e sted[en.] *villes fermées ou murées.* —, belegerd. [Blo]qué; *assiégé.* —, bevrozen. *Gelé.* [—] *Avent*, m.
Besluit (-en), o. *Résolution*, f.; *dessein*; m. Een — nemen. *Prendre une résolutio[n.]* — is genomen. *Mon parti est pris.* —, besluit. *Arrêt; décret*, m. Gods eeu[wig —.] *Le décret éternel de Dieu.* —, slotred[e.] *Conclusion*, f.; *épilogue*, m. —, gevol[g. Ré]sultat, m.; *conséquence*, f.
Besluiteloos, b. n. *Irrésolu; indécis.*
Besluiteloosheid, v. *Irrésolution; indécis[ion.]*
Besluiten (ik besloot, heb besloten), b. [w. In]houden. *Contenir; renfermer.* —, ei[ndigen.] *Conclure; finir.* —, omringen. *Envi[ronner;]* *entourer; bloquer.* Eene stad met mu[ren —.] *Entourer une ville de murailles.* —, [beslui]men. *Arrêter, décider; résoudre.* Me[n heeft] besloten dat enz. *On a résolu* [...] —, o. w. Besluit nemen. *Se résou[dre,] décider.* Ik kan daer toe niet —. *Je [ne puis] m'y résoudre.* Doen —. *Décider.* —, [af]len. *Conclure; inférer; juger.* Ik beslu[it] uit dat enz. *J'en conclus que etc.* —, [v]uit volgen. *Résulter.* Waeruit besloten dat... *D'où il suit que.*
Besluitend, b. n. *Concluant; qui prouv[e].*
Besluiting, v. *zie* Insluiting.
Besluitloos enz. *zie* Besluiteloos enz.
Besluitrede (-n), v. Slotrede. *Conclusio[n;] épilogue*, m.
Beslyken (ik beslykte, heb beslykt), b. w [Écla]bousser; *crotter; couvrir de boue.*
Beslykt, v. d. van beslyken. —, b. n. De straten zyn —. *Les rues sont sales* [...] *sale dans les rues.*
Besmeerd, v. d. van besmeren. —, b. [n.] *Sale; gras; crasseux.*
Besmeren (ik besmeer, besmeerde, h[eb be]smeerd), b. w. *Graisser; frotter ou oi[ndre de] graisse.* Brood met boter —. *Étendre d[u beurre] sur du pain.* —, bemorsen. *Salir; so[uiller.]*
Besmering, v. *Action de graisser; onct[ion.]* —, het bemorsen. *Action de salir*, f.
Besmet, v. d. van besmetten. —, b. n. [...] *Impur, infecté, souillé; contagieux.* B[esmette] lippen. *Des lèvres impures.* Met eenig — zyn. *Être infecté de quelque vic[e.]*

besmette plaets. *Un endroit contagieux.* Met de pest —. *Infecté de la peste, pestiféré.* —, beginnende te rotten. *Entiché, qui commence à se gâter.*

Besmettelyk, b. n. *Contagieux, épidémique.* —e ziekte. *Maladie contagieuse, épidémie*, f.

Besmettelykheid, v. *Contagion, infection; épidémie*, f.

Besmetten (ik besmettede, heb besmet), b. w. Bevlekken. *Souiller, salir.* —, aensteken. *Infecter; corrompre.* —, de pest enz. aenzetten. *Empester.*

Besmettend, b. n. *Contagieux, épidémique; pestilentiel, pestifère.*

Besmetter (-s), m. *Celui qui infecte; corrupteur*, m.

Besmetting (-en), v. *Contagion, infection*, f. — der lucht. *Pestilence*, f. —, vlek. *Souillure, tache*, f. De — der erfzonde. *Les souillures du péché originel.* —, bederving. *Corruption; pourriture*, f.

Besmeurd, v. d. van besmeuren. —, b. n. *Souillé, sali.*

Besmeuren (ik besmeurde, heb besmeurd), b. w. *Salir, souiller; tacher; barbouiller.* Met misdaden —. *Souiller de crimes.*

Besmokkelen, b. w. *zie* Besmeuren.

Besmokkeling, v. } *Barbouillage*, m.
Besmorsing, v. }

Besmuisteren, b. w. } *zie* Besmeuren.
Besmullen, b. w. }

Besnauwen (ik besnauwde, heb besnauwd), b. w. *Rudoyer, rabrouer.*

Besneden, v. d. van besnyden. —, b. n. Besnoeid. *Rogné, ébarbé.* Wel —, wel gemaekt. *Bien fait.* — (op zyn joodsch). *Circoncis.*

Besnedendom, o. *Le judaïsme*, m.

Besnedene, m. *Circoncis*, m.

Besneed. *zie* Besnyden.

Besneeuwd, v. d. van besneeuwen. *Couvert de neige.*

Besneeuwen, b. w. Zich laten —. *Se laisser couvrir de neige.*

Besnoeijen (ik besnoeide, heb besnoeid), b. w. *Rogner; couper, retrancher, diminuer.* Boomen —. *Élaguer, émonder* ou *tailler des arbres.*

Besnoeijer (-s), m. *Celui qui rogne, qui coupe.*

Besnoeijing, v. *Action de rogner, de retrancher, de diminuer*, f. —, verkleining. *Diminution*, f. — der boomen. *Taille des arbres*, f.; *élagage*, m.

Besnoeren, b. w. *zie* Snoeren.

Besnorken (ik besnorkte, heb besnorkt), b. w. *Morguer, braver.*

Besnot, v. d. van besnotten. —, b. n. Snottig. *Morveux.*

Besnotten (ik besnottede, heb besnot), b. w. *Souiller* ou *salir de morve.*

Besnuffelen enz. *zie* Doorsnuffelen enz.

Besnyden (ik besneed, heb besneden), b. w. (by de Joden). *Circoncire.* —, korter maken. *Rogner, couper, tailler.*

Besnydenis, v. Besnyding (by de Joden). *Circoncision*, f.

Besnyder (-s), m. *Circonciseur*, m.

Besnyding, v. *zie* Besnydenis.

*Besolferen, b. w. *zie* Zwavelen.

Bespannen (ik bespande, heb bespannen), b. w. Aenspannen, inspannen. *Atteler.* —, spannen. *Tendre, bander.*

Bespanning, v. *Action d'atteler, de bander*, f.

Besparen (ik bespaer, bespaerde, heb bespaerd), b. w. *Épargner, ménager.*

Besparing, v. *Épargne*, f.

Bespatten (ik bespattede, heb bespat), b. w. (spr. van water enz.). *Faire jaillir de l'eau etc. sur quelqu'un.* Met slyk —. *Éclabousser, crotter.*

Bespatting, v. *Aspersion; action de crotter*, f.

Bespekken (ik bespekte, heb bespekt), b. w. *Larder, barder.* Hy heeft zich in zyne bediening wel bespekt (fig.). *Il s'est bien enrichi dans son emploi.*

Bespekker (-s), m. *Piqueur*, m.

Bespekking, v. *Action de larder, de barder*, f.

Bespelen (ik bespeel, bespeelde, heb bespeeld), b. w. *Jouer de quelque instrument.* Het orgel —. *Toucher de l'orgue.*

Bespeurbaer, b. n. *Perceptible, apercevable.*

Bespeurder (-s), m. *Celui qui remarque; observateur*, m.

Bespeuren (ik bespeurde, heb bespeurd), b. w. *Remarquer, voir, observer; découvrir; reconnaître.* Naer dat ik kan —. *A ce que je puis voir* ou *reconnaître.*

Bespeuring, v. *Remarque; découverte*, f.

Bespeuringskracht, v. *Apercevance*, f.

Bespeurlyk, b. n. *zie* Bespeurbaer.

Bespieden (ik bespiedde, heb bespied), b. w. *Épier, espionner, guetter, être aux aguets.*

Bespieder (-s), m. *Espion, mouchard*, m.

Bespieding, v. *Espionnage*, m.

Bespiedster (-s), v. *Espionne*, f.

Bespiegelaer (-s), m. *Théoricien*, m.

Bespiegelen (ik bespiegelde, heb bespiegeld), b. w. *Contempler, considérer avec attention.* Zich —. *Se mirer.*

Bespiegelend, b. n. *Contemplatif; spéculatif; théorique.* De —e wysbegeerte. *La philosophie contemplative.*

Bespiegeling (-en), v. *Contemplation*, f. De — der goddelyke zaken. *La contemplation des choses divines.* —, godsvrucht. *Recueillement*, m. — (spr. van wetenschappen). *Théorie*, f.

Bespikkeld, v. d. van bespikkelen. —, b. n. *Tacheté; jaspé; bigarré; marqueté.*

Bespikkelen (ik bespikkelde, heb bespikkeld), b. w. *Moucheter; marqueter; bigarrer; jasper; tacheter.* Met verscheidene koleuren —. *Bigarrer de différentes couleurs.*

Bespikkeling, v. *Moucheture; bigarrure; jaspure*, f.

Bespoeden, b. w. *zie* Bespoedigen.

Bespoedigen (ik bespoedigde, heb bespoedigd), b. w. *Hâter; accélérer; presser.*

Bespoediging, v. *Hâte, accélération*, f.

Bespoelen (ik bespoelde, heb bespoeld), b. w. *Arroser; baigner.* De Donauw bespoelt vele landen. *Le Danube arrose beaucoup de pays.*

Bespoeling, v. *Arrosement*, m.

Bespoot. *zie* Bespuiten.

Bespoten, v. d. van bespuiten.

Bespotster (-s), v. *Moqueuse, railleuse*, f. — van heilige zaken. *Impie*, f.

Bespottelyk, b. n. *Ridicule, risible.* —, byw. *D'une manière ridicule, ridiculement.*

Bespottelykheid (heden), v. *Ridicule*, m.; *ridiculité*, f.

*Bespotten (ik bespottede, heb bespot), b. w. *Railler, se moquer de.* Iemand —. *Se moquer de quelqu'un, le railler.*

Bespottenswaerdig, b. n. } *Ridicule, bernable.*
Bespottensweerdig, b. n. }

Bespotter (-s), m. *Moqueur, railleur*, m. — van heilige zaken. *Impie, sacrilége*, m.
Bespotting (-en), v. *Raillerie, moquerie*, f. *persiflage; sarcasme*, m.
Bespouwd enz. *zie* Bespuwd enz.
Bespraekt, b. n. *Éloquent, disert*. Wel — zyn. *Être éloquent, parler bien*. Kwalyk — zyn. *Avoir une mauvaise réputation*. —, byw. *Éloquemment*.
Bespraektheid (z. mv.), v. *Éloquence*, f.
Besprak. *zie* Bespreken.
Besprek, o. Beding. *Condition; convention; stipulation*, f.; *pourparler*, m. Met iemand in — zyn. *Traiter avec quelqu'un*. —, berading. *Consultation*, f. —, legaet, erfgifte. *Legs*, m.
Bespreken (ik bespreek, besprak, heb besproken), b. w. Bedingen. *Convenir de; stipuler, entrer en conférence*. Eene plaets — in eenen postwagen. *Retenir* ou *arrêter une place dans une diligence*. —, bestellen. *Commander*. Bier —. *Commander de la bière*. —, by testament maken. *Léguer*. Hy heeft my duizend guldens besproken. *Il m'a légué mille florins*.
Bespreking, v. *zie* Besprek.
Besprengen (ik besprengde, heb besprengd), b. w. *Asperger, arroser*. Met wywater —. *Asperger d'eau bénite*. Met zout —. *Saupoudrer*.
Besprenging, v. *Aspersion*, f.; *arrosement*, m. De doop geschiedt nu met —. *Le baptême se fait à présent par aspersion*.
Besprenkelen enz. *zie* Besprengen enz.
Bespringen (ik besprong, heb besprongen), b. w. Springende bereiken. *Atteindre en sautant*. —, aenvallen. *Attaquer, assaillir*. —, dekken ter voortteling. *Saillir (une jument), couvrir*.
Bespringer (-s), m. *Assaillant, agresseur*, m. —s. *Assiégeants*, m. pl.
Bespringing, v. *Assaut*, m.; *attaque*, f.; *action de saillir; monte* (man.), f.; *accouplement*, m.
Bespringingstyd, m. *Monte*, f.
Besproeijen (ik besproeide, heb besproeid), b. w. *Arroser; mouiller; asperger*. Met tranen —. *Arroser de larmes*. Met wywater —. *Asperger d'eau bénite*. De Schelde besproeit de stad Antwerpen. *L'Escaut arrose la ville d'Anvers*. Het —. *zie* Besproeijing.
Besproeijing (-en), v. *Arrosement*, m.; *aspersion; irrigation; irroration*, f.
Besproeiwater, o. *Eau lustrale*, f.
Besproken, v. d. van bespreken. —, b. n. Bedongen. *Conventionnel*.
Besprong. *zie* Bespringen.
Besprongen, v. d. van bespringen.
Bespugen, b. w. *zie* Bespuwen.
Bespuigen enz. *zie* Bespuwen enz.
Bespuiten (ik bespoot, heb bespoten), b. w. *Mouiller en seringuant, faire jaillir de l'eau etc. sur*.
Bespuwd, v. d. van Bespuwen. —, b. n. *Rempli de crachat*.
Bespuwen (ik bespuwde, heb bespuwd), b. w. *Cracher contre* ou *sur*. Iemands aengezicht —. *Cracher à la figure de quelqu'un*.
Bespuwing, v. *Action de cracher contre* ou *sur*, f.
Bessem (-s, -en), m. *Balai*, m.
Bessemheide, v. *Bruc*, m., *bruyère à balai*, f.
Bessemken (-s), o. *Petit balai*, m.
Bessemmaker (-s), m. *Faiseur de balais*, m.
Bessempje, o. *zie* Bessemken.
Bessemsteel (-elen), m. } *Manche de* ou *à balai*, m.
Bessemstok (-kken), m. }
Best, beste, b. n. *Le meilleur*. De —e zyde kiezen. *Prendre le meilleur parti*. De —en van de stad. *Les principaux de la ville*. Zyn — doen. *Faire de son mieux, faire son possible*. Wyn ten —en geven. *Régaler de vin*. Zyne belangen ten —en geven. *Sacrifier ses intérêts*. Niet veel ten —e hebben. *N'avoir pas grand'chose*. In het —e van zyne jaren zyn, in zyne —e jaren zyn. *Être à la fleur de son âge*. Voor iemand ten —en spreken. *Parler en faveur de quelqu'un*. Ten —en opnemen. *Prendre en bonne part*. Hy zingt het —e. *Il chante le mieux*. —, o. Nut, voordeel. *Bien, profit, avantage*, m. Het gemeene —. *Le bien public; la république*. Om het —. *À l'envi*. —, byw. *Très-bien*.
Bestaen (ik besta, bestond, heb bestaen), b. w. *Entreprendre*. Groote dingen —. *Entreprendre de grandes choses*. Stout om iets te —. *Entreprenant*. —, o. w. Leven. *Vivre, subsister*. Zy kan eerlyk —. *Elle peut vivre honnêtement, elle a de quoi vivre*. —, in wezen zyn. *Être; exister; subsister*. Het lichaem kan niet — zonder de ziel. *Le corps ne peut point subsister sans l'âme*. De milddadigheid kan met de gierigheid niet —. *La générosité est incompatible avec l'avarice*. Het mag —. *Il peut être, il est possible, il peut se faire*. Dat mag zoo niet —. *Cela ne doit pas être ainsi*. —, samengesteld zyn. *Consister, être composé*. Zyne goederen — in landeryen. *Ses biens consistent en terres*. De wet van Jesus Christus bestaet in God lief te hebben. *La loi de J. C. consiste à aimer Dieu*. —, vermaegschapt zyn. *Être parent* ou *allié*. Hy bestaet my van naby. *C'est mon proche parent*. —, geaerd zyn. *Être*. Hy bestaet valsch. *C'est un homme faux*. Ik besta zoo niet. *Je n'en agis pas ainsi*.
Bestaen (z. mv.), o. *Entreprise*, f. Een stout —. *Une entreprise hardie*. Hy heeft een goed —. *Il a un bon état, il peut bien subsister*. —, aerd. *Naturel, caractère*, m. —, wezen. *Être*, m., *entité, essence*, f.
Bestaenbaer, b. n. *Possible*. —, overeenkomend. *Compatible*.
Bestaenbaerheid, v. *Possibilité*, f. —, overeenkomst. *Compatibilité*, f.
Bestaende, b. n. *Existant; consistant*.
Bestaenlyk, b. n. *zie* Bestaenbaer.
Bestaenlykheid, v. *Existence, manière d'être*, f.
Bestak. *zie* Besteken.
Bestaken (ik bestaek, bestaekte, heb bestaekt), b. w. *Échalasser*. Het —. *zie* Bestaking.
Bestaking, v. *Échalassement*, m.
Bestal. *zie* Bestelen.
Bestand, b. n. *Suffisant, capable*. — zyn tegen de bomben. *Être à l'épreuve de la bombe*.
Bestand (z. mv.), o. *Constance; stabilité; solidité; consistance*, f. —, wapenschorsing. *Armistice*, m.; *trève*, f.
Bestanddeel (-en), o. *Principe; élément, ingrédient*, m.
Bestandelykheid, v. *zie* Bestaenlykheid.
Bestandig enz. *zie* Bestendig enz.
Bestappen (ik bestapte, heb bestapt), b. w. *Enjamber, passer par-dessus*.
Beste, b. n. *zie* Best.

Besteden (ik besteed, besteedde, heb besteed), b. w. *Louer, donner à louage; placer; mettre.* Iemand in den kost —. *Mettre quelqu'un en pension.* Zynen zoon ten huwelyk —. *Marier son fils.* Ter aerde —. *Enterrer.* Een werk —. *Convenir d'un ouvrage à forfait.* —, uitgeven. *Dépenser, payer.* Hoe veel hebt gy daervoor besteed? *Combien avez-vous dépensé ou payé pour cela?* —, aenwenden. *Employer.* Alle zyne krachten —. *Employer toutes ses forces, faire tous ses efforts.* Zynen tyd wel —. *Bien employer son temps.*

Besteder (-s), m. *Entremetteur; embaucheur*, m.

Besteding (-en), v. *Usage; emploi; abonnement*, m.

Besteed, v. d. van besteden.

Besteedster (-s), v. *Recommandaresse; entremetteuse*, f.

Besteekband (-en), m. *Tranchefile*, f.

Besteelbaer, b. n. *Volable.*

Bestek (-kken), o. Beworp. *Projet; plan; dessin; devis*, m. — van eenen tuin. *Plan d'un jardin.* Dat is niet volgens myn —. *Ce n'est pas selon mon plan.* —, voornemen. *Dessein, projet*, m., *résolution*, f. —, voorbeeld. *Exemple; exemplaire; modèle*, m. —, afpassing. (schippers woord). *Pointage*, m. — maken. *Pointer la carte* (t. de mar.).

Besteken (ik besteek, bestak, heb bestoken), b. w. *Piquer, faire de petits points, de petits trous sur.* Eenen schoen —. *Piquer un soulier.* Een boek —. *Tranchefiler.* —, bespekken. *Larder.* —, omkoopen (door geschenken). *Corrompre.* De regters —. *Corrompre les juges.* —, versieren. *Orner, parer.* Met bloemen —. *Orner de fleurs.* Iemand op zynen geboortedag —. *Présenter un bouquet à quelqu'un le jour de sa fête.* —, overleggen. *Concerter.* Iets heimelyk —. *Concerter* ou *tramer une affaire en secret.*

Besteken, b. n. *Concerté.*

Besteker (-s), m. *Directeur, conducteur*, m.

Besteking, v. *Direction, conduite*, f. —, omkooping. *Corruption*, f.

Bestel (z. mv.), o. *Direction, conduite*, f.; *soin*, m. Het — hebben over een werk. *Avoir la direction d'un ouvrage.* —, beslag. *Embarras, tracas*, m.

Besteld, v. d. van bestellen. —, b. n. *Commandé, ordonné.* — werk. *Ouvrage de commande.* Hy is fraei —. *Il est bien arrangé, bien accommodé.*

Bestelder (-s), m. *Messager; porteur; facteur*, m. Brief—. *Facteur.*

Bestelen (ik bestal, heb bestolen), b. w. *Voler; dérober.*

Besteling, v. *Action de voler*, f.; *vol*, m.

Bestellen (ik bestelde, heb besteld), b. w. *Régler; arranger; disposer; diriger.* Hy zal dat alles —. *Il réglera tout cela.* Iets — om te maken. *Commander quelque chose.* Een paer schoenen —. *Commander une paire de souliers.* Eenen brief —. *Porter* ou *remettre une lettre.* Een kind te school —. *Mettre un enfant à l'école.* Een peerd —. *Panser un cheval.* —, plaetsen. *Placer.* —, o. w. Tot zynen wil hebben. *Disposer.* Over iets —. *Disposer de quelque chose.*

Besteller, m. *zie* Bestelder.

Bestelling, v. *Direction; conduite; disposition*, f.; *soin*, m.

Bestelster (-s), v. *Messagère; porteuse*, f.

Bestemd, v. d. van bestemmen. —, b. n. Vastgesteld. *Fixé; désigné.* Op den —en dag. *Au jour fixé.* —e plaets. *Rendez-vous.* —, toegepast. *Destiné; désigné.*

Bestemmen (ik bestemde, heb bestemd), b. w. *Fixer; arrêter; régler; indiquer; concerter.* Eenen dag —. *Fixer un jour.* —, schikken. *Destiner; affecter.*

Bestemming, v. *Arrêt*, m.; *fixation; désignation*, f. —, toeschikking. *Destination*, f.

Bestemoeder (-s), v. *Vieille femme, grand' mère*, f.

Bestemoêr, v. *zie* Bestemoeder.

Bestempelen (ik bestempelde, heb bestempeld), b. w. *Marquer au coin, timbrer.* — (fig.). Bekrachtigen, goedkeuren. *Confirmer; approuver.*

Bestempeling, v. *Action de timbrer*, f.

Besten. *zie* onder Best.

Bestendig, b. n. *Durable; stable; ferme.* —e vrede. *Paix durable.* Niets is hier —. *Rien n'est stable ici-bas.* —, standvastig. *Constant; ferme.* — zyn. *Persévérer; persister; être ferme.* —, byw. *zie* Bestendiglyk.

Bestendigheid (z. mv.), v. *Stabilité; durée*, f. —, standvastigheid. *Constance; fermeté*, f. —, dikheid. *Consistance*, f.

Bestendiglyk, byw. *Constamment; continuellement.* —, standvastiglyk. *Constamment; fermement.*

Besterven (ik bestorf, ben bestorven), o. w. *Pâlir; blêmir.* Het vleesch laten —. *Mortifier la viande.* —, droog worden. *Sécher.* —, b. w. Doen sterven. *Faire mourir.* Hy zal het —. *Cela le fera mourir; il en mourra.*

Bestevader (-s, -en), m. *Vieillard, grand-père*, m.

Bestevaêr, m. *zie* Bestevader.

Bestevenen (ik bestevende, heb bestevend), b. w. *Tourner la proue d'un vaisseau vers quelque endroit, faire route.* Het Oosten —. *Faire route vers le Levant.* Iets — (fig.). *Préméditer une chose; former quelque dessein.*

Bestier, o. *Direction; administration; gestion*, f.; *gouvernement*, m. Het — hebben over iets. *Avoir la direction d'une chose.* — over het goed van eenen minderjarigen. *Curatelle*, f.

Bestierder (-s), m. *Directeur; administrateur; gouverneur; régisseur; intendant; gérant*, m.

Bestieren (ik bestierde, heb bestierd), b. w. Regeren. *Gouverner; diriger; régir; gérer; administrer.* Zyne goederen —. *Gérer, administrer ses biens.* Zich zelven wel —. *Se conduire bien, se comporter bien.* —, leiden. *Manœuvrer* (t. de mar.).

Bestierend, b. n. *Administratif.*

Bestiering, v. *zie* Bestier.

Bestierster (-s), v. *Directrice, gouvernante*, f.

Bestig. *zie* Best.

Bestippen (ik bestipte, heb bestipt), b. w. *Couvrir de points; pointiller.*

Bestipping, v. *Action de pointiller*, f.

Bestipt, v. d. van bestippen. —, b. n. Nauwkeurig. *Exact.*

Bestiptelyk, byw. *Exactement.*

Bestoken, v. d. van besteken.

Bestoken (ik bestook, bestookte, heb bestookt), b. w. *Attaquer; assaillir; surprendre.* Den vyand —. *Attaquer l'ennemi.*

Bestoker (-s), m. *Assaillant, agresseur*, m.

Bestoking, v. *Attaque*, f.; *assaut*, m.

Bestolen, v. d. van bestelen.

Bestollen (ik bestolde, ben bestold), o. w. Stollen, stremmen. *Se coaguler; se figer.*

Bestond. *zie* Bestaen, b. w.
Bestoof. *zie* Bestuiven.
Bestookster (-s), v. *Celle qui attaque.*
Bestoppen (ik bestopte, heb bestopt), b. w. *Boucher; fermer.* —, lappen. *Ravauder; rentraire.*
Bestopping, v. *Action de raccommoder; rentraiture*, f.
Bestormen (ik bestormde, heb bestormd), b. w. *Assaillir; attaquer; donner l'assaut; surprendre.* Eene stad —. *Attaquer une ville.* Het —. *zie* Bestorming.
Bestormer (-s), m. *Celui qui attaque, assaillant*, m.
Bestorming, v. *Attaque*, f.; *assaut*, m.
Bestorten (ik bestortte, heb bestort), b. w. *Mouiller en répandant sur.*
Bestorven, v. d. van besterven. —, b. n. Bleek. *Pâle; blême.* —, ouderloos. *Qui n'a plus ni père ni mère.* — vleesch. *Viande mortifiée.*
Bestoven, v. d. van bestuiven. —, b. n. Vol stof. *Poudreux; couvert de poussière.* —, beschonken. *Ivre; soûl; gris.*
Bestrafbaer, b. n. *zie* Bestraffelyk.
Bestraffelyk, b. n. *Blâmable, répréhensible.* —, byw. *D'une manière blâmable* ou *répréhensible.*
Bestraffen (ik bestrafte, heb bestraft), b. w. *Reprendre; blâmer; censurer, réprimander; corriger.*
Bestraffer (-s), m. *Celui qui réprimande; censeur; correcteur*, m.
Bestraffing (-en), v. *Réprimande; censure, répréhension; correction*, f.
Bestrafster (-s), v. *Correctrice*, f.
Bestralen (ik bestrael, bestraelde, heb bestraeld), b. w. *Éclairer de ses rayons.* De zon bestraelt ons by dag. *Le soleil nous éclaire le jour.* God bestraelt den mensch met zyne genade. *Dieu éclaire l'homme de sa grâce.* Het —. *zie* Bestraling.
Bestraling (z. mv.), v. *Rayonnement*, m.
Bestraten (ik bestraet, bestraette, heb bestraet), b. w. *Paver.*
Bestrating, v. *Pavement*, m.
Bestreden, v. d. van bestryden.
Bestreed. *zie* Bestryden.
Bestreek. *zie* Bestryken.
Bestreken, v. d. van bestryken.
Bestrikken (ik bestrikte, heb bestrikt), b. w. *Prendre dans des filets.*
Bestrikking, v. *Action de prendre dans des filets*, f.
Bestront, b. n. (gem.). *Breneux.*
Bestrooijen (ik bestrooi, bestrooide, heb bestrooid), b. w. *Parsemer, joncher.* Met peper —. *Poivrer, saupoudrer de poivre.* Met zand —. *Sabler.* Met aerde —. *Couvrir de terre.* Met suiker —. *Sucrer.* Met meel —. *Enfariner, saupoudrer.* De straten met bloemen —. *Joncher les rues de fleurs.* Met lyken —. *Joncher de morts.*
Bestrooijing, v. *Action de parsemer, de joncher*, f.
Bestrooisel, o. *Jonchée*, f.
Bestruiven (ik bestruifde, heb bestruifd), b. w. (gem.). *Embrener.* —, bedriegen. *Duper, tromper.* —, onteeren. *Déshonorer.*
Bestryden (ik bestreed, heb bestreden), b. w. *Attaquer, assaillir, combattre.* Eene leering —. *Combattre une doctrine.* —, bekoren. *Tenter.* Van den duivel bestreden worden. *Être tenté du diable.*
Bestryder (-s), m. *Assaillant, agresseur; ennemi; tentateur*, m. — van den beeldendienst. *Iconomaque*, m.
Bestryding (-en), v. *Attaque*, f.; *combat*, m. —, bekoring. *Tentation*, f.
Bestrydster (-s), v. *Celle qui combat.* —, bekoorster. *Tentatrice*, f.
Bestryken (ik bestreek, heb bestreken), b. w. *Oindre, frotter, enduire, graisser.* Met zalf —. *Frotter d'onguent.* Met pek —. *Enduire de poix, poisser.* Eenen muer —. *Crépir un mur.* Met vogelteer —. *Engluer.* Een boek met eiwit —. *Glairer.* —, langs eene oppervlakte heen beschieten. *Atteindre; flanquer; battre par enfilade* (t. de guerre). De loopgraven —. *Enfiler la tranchée.*
Bestryking, v. *Action d'oindre, de frotter, de graisser, d'enduire, de crépir*, f. — der wollen stoffen met olie. *Ensimage*, m.
Bestuderen (ik bestudeer, bestudeerde, heb bestudeerd), b. w. *Étudier.*
Bestuer, o. *Direction, administration, gestion*, f.; *gouvernement*, m. — over het goed van eenen minderjarigen. *Curatelle*, f.
Bestuerd, v. d. van besturen.
Bestuerder (-s), m. *Directeur, administrateur, gouverneur, régisseur, intendant, gérant*, m.
Bestuerster (-s), v. *Directrice; gouvernante*, f.
Bestuiven (ik bestoof, heb bestoven), b. w. *Couvrir* ou *remplir de poussière.* —, o. w. (met zyn). Met stof bedekt worden. *Se couvrir de poussière.*
Besturen (ik bestuer, bestuerde, heb bestuerd), b. w. Regeren. *Gouverner, diriger, régir, gérer, administrer.* Zich zelven wel —. *Se conduire bien, se comporter bien.* —, leiden. *Manœuvrer* (t. de mar.).
Besturend, b. n. *Administratif.*
Besturing, v. *zie* Bestuer.
Betaelbaer, b. n. *Payable, acquittable.*
Betaeld, v. d. van betalen. —, b. n. *Payé, acquitté.*
Betaeldag (-en), m. *Jour de paiement*, m.
Betaelder (-s), m. *Payeur*, m.
Betaelmeester (-s), m. *Payeur; trésorier; caissier*, m.
Betaelster (-s), v. *Payeuse*, f.
Betakelen (ik betakelde, heb betakeld), b. w. *Gréer, funer.*
Betalen (ik betael, betaelde, heb betaeld), b. w. *Payer, acquitter.* Met gereed geld —. *Payer comptant, en espèces.* —, vergelden. *Payer, récompenser.* Met gelyke munt —. *Rendre la pareille.* —, wedergeven. *Rembourser.* —, boeten. *Payer.* Het gelag —. *Payer les pots cassés.*
Betaler (-s), m. *Payeur*, m.
Betaling (-en), v. *Paiement*, m. — (aen de krygslieden). *Paye, solde*, f. —, wedergeving. *Remboursement*, m.
Betalinggeving (in), v. *Dation en paiement*, f.
Betamelyk, b. n. *Convenable, décent, bienséant, équitable.* Dat is niet —. *Cela n'est pas convenable, cela ne convient pas.* —, byw. *Convenablement, décemment, dûment.*
Betamelykheid, v. *Décence, bienséance*, f. —, billykheid. *Équité, justice*, f.
Betamen (het betaemt, betaemde, heeft betaemd), onp. w. *Convenir, être convenable* ou *décent.* Het betaemt niet. *Il ne convient pas.*
Betasten (ik betastte, heb betast), b. w. *Tâter, tâtonner, toucher, patiner, manier.*

Betasting, v. *Tâtonnement*, *attouchement*; *maniement*, m.
Beteekenen (ik beteekende, heb beteekend), b. w. *Signifier*, *désigner*, *marquer*. Wat beteekent dat? *Que signifie cela.*
Beteekening (-en), v. } *Signification*, *acception*,
Beteekenis (-ssen), v. } f.; *signe*, m.
Betegenen, b. w. *zie* Bejegenen.
Betemmen (ik betemde, heb betemd), b. w. *Dompter*; *apprivoiser*. Hy is niet te —. *Il est indomptable.*
Betemmer (-s), m. *Dompteur*, m.
Betemming, v. *Action de dompter*, *d'apprivoiser*, f.; *apprivoisement*, m.
Betemster (-s), v. *Dompteuse*, f.
Beten. *zie* Beet *en* Byten.
Beter, b. n. *Meilleur.* — worden. *S'améliorer*, *se bonifier*; *se rétablir*. Aen de — hand zyn. *Se porter mieux*, *se rétablir*. — zyn. *Valoir mieux*. —, byw. *Mieux*. Hy zingt — dan ik. *Il chante mieux que moi.* — weten. *Savoir mieux*; *savoir le contraire*. Dat gaet hoe langer hoe —. *Cela va de mieux en mieux.*
Beteren (ik beterde, ben gebeterd), o. w. *Se porter mieux*; *se rétablir*; *guérir*. Zich —, wed. w. (met *hebben*). *Se corriger*; *s'amender*; *se convertir*.
Beteren (ik beteer, beteerde, heb beteerd), b. w. *Goudronner*; *poisser*.
Beterhand (z. mv.), v. *Rétablissement de santé*, m.; *convalescence*, f.
Beterhuis (-zen), o. *Maison de correction*, f.
Betering, v. *Correction*, *amélioration*, f.; *amendement*, m. —, herstelling van eene ziekte. *Rétablissement* (*de santé*), m.
Beternis, v. *zie* Betering.
Beterschap, v. *Correction*, *amélioration*, f.; *amendement* (*de mœurs*), m. — beloven. *Promettre de se corriger.* —, herstelling van eene ziekte. *Rétablissement* (*de santé*), m.; *convalescence*, f. Ik wensch u —. *Je vous souhaite une meilleure santé.* Ik vind geene — by dat geneesmiddel. *Je ne trouve pas que ce remède me soulage.*
Beterweten (z. mv.), o. *Connaissance du contraire*, f.
Beteugelbaer, b. n. *Réprimable.*
Beteugelen (ik beteugelde, heb beteugeld), b. w. *Brider*, *tenir en bride*, *dompter*; (fig.) *réprimer*, *contenir*. De ongebondenheid des krygsvolks —. *Réprimer la licence des soldats.* Het —. *zie* Beteugeling.
Beteugelend, b. n. *Répressif*; *réprimant*.
Beteugeling, v. *Action de brider*, *de dompter*; *contrainte*, f.; *frein*, m.
Beteunie, v. (gewas). *Sarrette* ou *serrette* (plante), f.
Beteuniebloem (-en), v. *Primevère*, f.
Beteuterd, v. d. van beteuteren. —, b. n. Ontsteld. *Troublé*; *confus*. —, byw. *D'une manière troublée* ou *confuse*.
Beteuterdheid (z. mv.), v. *Confusion*, f.; *trouble*, m.
Beteuteren (ik beteuterde, heb beteuterd), b. w. *Rendre confus*; *troubler*; *intimider*; *décontenancer*.
Beteutering, v. *zie* Beteuterdheid.
Betigten (ik betigtte, heb betigt), b. w. *Accuser*; *imputer*. Men betigt hem met eene gruweldaed. *On l'accuse d'un crime énorme*; *on lui impute un crime énorme.*
Betigter (-s), m. *Accusateur*, m.
Betigting (-en), v. *Accusation*, f.
Betigtster (-s), v. *Accusatrice*, f.
Betimmeren (ik betimmerde, heb betimmerd), b. w. *Bâtir*, *remplir de bâtiments*.
Betimmering, v. *Action de bâtir*; *édification*, f.
Beting, v. *Bittes* (t. de mar.), m. pl.
Betingsknieën, v. mv. *Contre-bittes* (terme de mar.), f. pl.
Betitelen (ik betitelde, heb betiteld), b. w. *Intituler*; *titrer*.
*Betonie (z. mv.), v. (plant). *Bétoine*, f. Witte —. *Primevère*, f.
Betoog, o. *Preuve évidente*, *démonstration claire*, f.
Betoogen (ik betoogde, heb betoogd), b. w. *Prouver*; *démontrer clairement*.
Betooging, v. *zie* Betoog.
Betoomen, b. w. *zie* Beteugelen.
Betooming, v. *zie* Beteugeling.
Betoon, o. *zie* Betooning.
Betoonbaer, b. n. *Démontrable*.
Betoonen (ik betoonde, heb betoond), b. w. *Démontrer*, *prouver*.
Betooning (-en), v. *Démonstration*, *preuve*, f.
Betoovenaer (-s), m. } Toovenaer. *Enchanteur*,
Betooveraer (-s), m. } *sorcier*, m.
Betooveraerster, v. *zie* Betooveres.
Betooverd, v. d. van betooveren. —, b. n. *Enchanté*, *ensorcelé*.
Betooveren (ik betooverde, heb betooverd), b. w. *Enchanter*, *ensorceler*. —, bekoren. *Charmer*, *ravir*.
Betooverend, b. n. *Enchanteur*; *charmant*, *ravissant*. Eene —e stem. *Une voix charmante.*
Betooveres (-ssen), v. *Enchanteresse*, *sorcière*, f.
Betoovering (-en), v. *Enchantement*; *sortilège*; *charme*; *prestige*, m.
Betouwen, b. w. *zie* Betakelen.
Betrachten (ik betrachtte, heb betracht), b. w. Behertigen, doen, oefenen. *Pratiquer*; *exercer*; *faire*; *observer*. De deugd —. *Pratiquer la vertu.* Zyne pligt —. *Faire son devoir.* Zyne eer —. *Satisfaire à son honneur.* —, bedenken. *Méditer.*
Betrachter (-s), m. *Celui qui pratique*; *qui médite*.
Betrachting (-en), v. Oefening. *Exercice*, m.; *pratique*; *observation*, f. —, bedenking. *Méditation*, *contemplation*, f.
Betrachtster (-s), v. *Celle qui pratique*; *qui médite*.
Betrad. *zie* Betreden.
Betraend, v. d. van betranen. —, b. n. *Éploré*, *tout en pleurs*. Hare wangen waren —. *Ses joues étaient baignées de larmes.*
Betraliën (ik betraliede, heb betralied), b. w. *Griller*, *fermer avec une grille*, *treillisser*.
Betranen (ik betraen, betraende, heb betraend), b. w. *Mouiller* ou *baigner de larmes*.
Betrappelen (ik betrappelde, heb betrappeld), b. w. *Fouler aux pieds*.
Betrappen (ik betrapte, heb betrapt), b. w. Achterhalen. *Attraper*, *atteindre*, *joindre*. —, overvallen. *Surprendre.* Iemand op de daed —. *Prendre quelqu'un sur le fait* ou *en flagrant délit*.
Betrapping, v. *Surprise*, f. — op heeter daed. *Cas de flagrant délit.*
Betreden (ik betreed, betrad, heb betreden), b. w. *Marcher dans* ou *sur*; *battre* ou *frayer un chemin*; *fouler*. Ik zal nooit zyn huis —. *Je ne mettrai jamais le pied dans sa maison.* Den weg der zaligheid —. *Marcher dans la voie du salut.* De voetstappen van zyne voorouders —. *Marcher sur les traces de ses ancêtres.*

Betreden, v. d. van betreden. — weg. *Chemin battu* ou *fréquenté*.
Betreffen (ik betrof, heb betroffen), b. w. Aengaen. *Regarder*, *concerner*, *toucher*. Wat die zaek betreft. *Quant à cette affaire-là*, *pour ce qui est de cette affaire*. Wat my betreft. *Quant à moi*. —, onp. w. *S'agir*. Het betreft hier uwe eer en uw leven. *Il s'agit ici de votre honneur et de votre vie*. Het betreft de behoudenis van het vaderland. *Il s'agit du salut de la patrie*.
Betreffende, voorz. *Touchant*, *concernant*, *quant à*. — deze zaek. *Quant à cette affaire*.
Betrek, o. *Rapport*, m., *liaison*, f. —, beroep op hooger geregt. *Appel*, m.
Betrekkelyk, b. n. *Relatif*. — voornaemwoord. *Pronom relatif*. — tot elkander. *Corrélatif*. — tot *of* op den koophandel. *Relatif au commerce*. —, byw. *Relativement*.
Betrekken (ik betrok, heb betrokken), b. w. *Entrer*, *se mettre en*. De winterkwartieren —. *Prendre les quartiers d'hiver*, *entrer en quartier d'hiver*. Iemand in het regt —. *Citer quelqu'un en justice*. Iemand in eene zaek —. *Embarrasser* ou *engager quelqu'un dans une affaire*. —, eenen wissel op iemand trekken. *Tirer une lettre de change sur quelqu'un*. Zich op iets —. *Se rapporter* ou *se référer à quelque chose*. —, bedriegen. *Duper*, *tromper*. —, o. w. (met *zyn*). *S'obscurcir*, *se couvrir de nuages*. De lucht begint te —. *Le ciel commence à s'obscurcir*.
Betrekker (-s), m. *Celui qui cite* (*en justice*), *qui embarrasse*, *qui trompe*.
Betrekking (-en), v. *Citation*, *assignation*, f. —, appel. *Appel*, m. —, overeenkomst. *Relation*, f.; *rapport*, m. — op iets hebben. *Avoir rapport*, ou *être relatif à quelque chose*. Met — op. *Relativement à*. —, zinspeling. *Allusion*, f. — bedrog. *Tromperie*, f. — (der lucht). *Obscurcissement*, m.
Betrekster (-s), v. *Celle qui cite* (*en justice*), *qui embarrasse*, *qui trompe*.
Betreurder (-s), m. *Celui qui pleure*, *regrette*.
Betreuren (ik betreurde, heb betreurd), b. w. *Déplorer*, *pleurer*, *regretter*.
Betreurenswaerdig, b. n. } *Déplorable*, *lamentable*.
Betreurensweerdig, b. n. }
Betreurer, m. *zie* Betreurder.
Betreuring, v. *Plainte*, *lamentation*, f.; *pleurs*, *regrets*, m. pl.
Betreurlyk, b. n. *Déplorable*, *pitoyable*.
Betreurster (-s), v. *Celle qui pleure*, *regrette*.
Betroeven (ik betroef, betroefde, heb betroefd), b. w. *Couper avec un atout*.
Betrof. *zie* Betreffen.
Betroffen, v. d. van betreffen.
Betrok. *zie* Betrekken.
Betrokken, v. d. van betrekken. —, b. n. Treurig, ontsteld. *Triste*, *abattu*, *troublé*, *alarmé*.
Betrouwd, v. d. van betrouwen. —, b. n. Getrouw. *Fidèle*, *affidé*.
Betrouwen (z. mv.), o. *Confiance*; *espérance*, f.; *espoir*, m. Ik stel al myn — op God. *Je mets toute ma confiance en Dieu*.
Betrouwen (ik betrouwde, heb betrouwd), b. w. Vertrouwen. *Confier*. Iemand zyn geheim —. *Confier son secret à quelqu'un*. —, behuwelyken. *Acquérir par le mariage*. —, b. en o. w. *Se fier à*, *faire fond sur*. Men kan hem niet —. *On ne peut se fier à lui*, *on ne peut faire fond sur lui*. Ik betrouw op God. *Je me confie en Dieu*.

Betrouwing, v. *zie* Betrouwen, o.
Bettele (-n), v. *Bétel* (plante), m.
Betten (ik bettede, heb gebet), b. w. *Hu bassiner*, *étuver* (t. de chir.).
Betting, v. *Action d'humecter*, *de bassi étuvement*, m.
Betuigen (ik betuigde, heb betuigd), b. tuigen. *Attester*, *témoigner*. Ik betuig vo *J'atteste devant Dieu*. —, verklaren. *De assurer*, *protester*. —, bewyzen. *Tém* Vriendschap —. *Témoigner de l'amiti*
Betuiging (-en), v. Verzekering. *Décla protestation*, f.; *témoignage*, m; *marq*
Betuinen (ik betuinde, heb betuind), b. *clore*, *entourer* ou *environner d'une h*
Betuining (-en), v. *Clôture*; *haie*, f.
Betwist, v. d. van betwisten. —, b. n. *versé*, *disputé*, *combattu*; *contentieux*
Betwistbaer, b. n. } *Contestable*, *disputal battable*; *contentie gieux*. —, byw. *Avec contestation*.
Betwistelyk, b. n. }
Betwisten (ik betwistte, heb betwist), b. *puter*; *contester*; *débattre*. Men betwist regt. *On me dispute ce droit*. Eene z *Débattre une affaire*. —, tegenspreke *tredire*. —, redekavelen. *Argumente sonner*.
Betwister (-s), m. *Contestant*; *disputeur mentant*, m.
Betwisting (-en), v. *Contestation*, *disp débat*, m.
Betwistster (-s), v. *Celle qui dispute*, q *teste*.
Betwyfelen (ik betwyfelde, heb betwyfel *Douter de*, *révoquer en doute*.
Betwyfeling, v. *Doute*, m.
Betyen (ik betyde, heb betyd), o. w. *Co* Laet hem —. *Laissez le faire*.
Betygen, b. w. *zie* Betigten.
Beu, b. n. (gem.). Verzadigd. *Rassasié*. dat —. *Cela me dégoûte*. —, byw. *Assez*.
Beugel (-s), m. *Anneau de fer*; *carcan* aen de lade van een schietgeweer. *So* f. — van eene gesp. *Chape d'une bouc* van het gevest van eenen degen. *Br garde d'épée*, f. —s aen de ree slacn *quer* (t. de mar.).
Beugelbaen (-anen), v. *Jeu de boule a passe*, m.
Beugelen (ik beugelde, heb gebeugeld) *Jouer à la boule avec une passe*.
Beugeltasch (-sschen), v. *Bourse à ressort*
Beugeltje (-s), o. *Petit anneau de fer*; *p can*, m.
Beuk (-en), m. *Hêtre*; *fouteau*, m. —, har *Coup violent*, m. *zie* Buik.
Beuke, m. *zie* Beuk.
Beukelaer (-s), m. Schild. *Bouclier*, n *dache*, f.
Beuken, onv. b. n. *De hêtre*.
Beuken (ik beukte, heb gebeukt), b. w. *frapper violemment*, *rosser*.
Beukenboom (-en), m. *Hêtre*; *fouteau*, r
Beukenbosch (-sschen), o. *Bois de hêti foutelaie*, f.
Beukenhout, o. *Bois de hêtre*, m.
Beukennoot (-oten), v. *Faine* (fruit du l
Beuker (-s), m. *Batteur*; m.
Beukery (-en), v. *Batterie*, f.
Beukhamer (-s), m. *Maillet*, *battoir*, m *loche*, f.

Beuking, v. *Action de battre*, f.
Beukje (-s), o. *Petit hêtre*, m.
Beul (-en), m. *Bourreau, maître des hautes œuvres*, m. — (fig.). Wreedaerd. *Homme cruel, bourreau*, m.
Beulachtig, b. n. *De bourreau*. — (fig.). *Cruel*. —, byw. *En bourreau*.
Beulin (-nnen), v. *Femme de bourreau*, f. — (fig.). Wreede vrouw. *Femme cruelle*, f.
Beuling (-en), m. Worst. *Boudin*, m. Bloed—. *Boudin noir*. —, valhoed. *Bourrelet*, m. — van den steertriem van een peerd. *Culeron*, m. — (fig.). *Ignorant*, m.
Beulschap, o. *Charge de bourreau*, f.
Beulsknecht (-en), m. *Valet de bourreau*, m.
Beulsregt, o. *Droit de bourreau*, m.
Beulsvrouw, v. *zie* Beulin.
Beun (-en), v. *Réservoir, banneton*, m.
Beunaes, m. *zie* Beunhaes.
Beunhaes (-azen), m. *Celui qui exerce secrètement un métier, sans avoir payé les droits de maîtrise, chambrelan, courtier marron*, m.
Beunhazen (ik beunhaes, beunhaesde, heb gebeunhaesd), o. w. *Exercer secrètement un métier sans y être admis*.
Beunvisch (-sschen), m. *Poisson de réservoir*, m.
Beuren (ik beurde, heb gebeurd), b. w. Heffen. *Lever; soulever; hausser*. —, ontvangen. *Recevoir*. —, o. w. Gebeuren. *Arriver, avoir lieu*.
Beurs (-zen), v. Bors. *Bourse*, f. Op eens anders — teren. *Vivre aux dépens d'autrui*. —, verzamelplaets der kooplieden. *Bourse*, f. — voor arme studenten. *Bourse*, f.
Beursch, b. n. (spr. van peren). *Mou, pourri, gâté*.
Beurschheid (z. mv.), v. *État de ce qui est mou, pourri*, m.
Beurseken, o. *zie* Beursje.
Beursemaekster enz. *zie* Beurzenmaekster enz.
Beurshouder (-s), m. *Boursier* (qui fait la dépense), m.
Beursig, b. n. *zie* Beursch.
Beursje (-s), o. *Petite bourse*, f.; *gousset*, m.
Beursklok (-kken), v. *Cloche qu'on sonne à l'ouverture de la Bourse*, f.
Beursstudent (-en), m. *Boursier*, m.
Beurstyd (z. mv.), m. *Temps où la bourse est ouverte*, m.
Beurt (-en), v. Keer. *Tour, rang successif*, m. Het is uwe —. *C'est votre tour*. Ik zal op myne — spreken. *Je parlerai à mon tour*. By —en. *Tour à tour, alternativement*. Te — vallen. *Tomber en partage*. —, weêrwraek. *Revanche*, f.
Beurtelings, byw. *Tour à tour, alternativement, à tour de rôle*.
Beurtelingsch, b. n. *Alternatif*.
Beurthouding, v. *Tour de rôle*, m.
Beurtman (-lieden), m. *Batelier qui part à un temps réglé*, m.
Beurtschip (-epen), o. *Vaisseau*, m., ou *barque qui part à un temps réglé*, f.
Beurtschipper (-s), m. *Maître d'un bâtiment qui part à un temps réglé*, m.
Beurtvallig enz. *zie* Wisselvallig enz.
Beurtveranderen, o. w. } *Alterner, faire à deux*
Beurtverwisselen, o. w. } *et tour à tour*.
Beurtverwisseling (-en), v. *Changement de tour ou de rang*, m.; *alternation; vicissitude*, f.
Beurtwisselen, o. w. *Alterner, faire à deux et tour à tour*.
Beurtwisselend, b. n. *Qui change de tour ou de rang, alternatif, alternant*. —, byw. *Tour à tour, alternativement, l'un après l'autre*.
Beurzenmaekster (-s), v. *Boursière*, f.
Beurzenmaker (-s), m. *Boursier, celui qui fait des bourses*, m.
Beurzensnyden, b. en o. w. *Couper la bourse, filouter*. Het —. *Filouterie*, f.
Beurzensnyder (-s), m. *Coupeur de bourse, filou*, m.
Beurzensnydery, v. *Filouterie*, f.
Beurzenverkooper (-s), m. *Boursier, marchand de bourses*, m.
Beurzenverkoopster (-s), v. *Boursière, marchande de bourses*, f.
Beurzig, b. n. *zie* Beursch.
Beuzelachtig, b. n. *Menteur*. —, ydel. *Frivole; futile; vétilleux; minutieux*.
Beuzelachtigheid, v. *zie* Beuzeling.
Beuzelaer (-s), m. Leugenaer. *Menteur*, m. —, die beuzelingen vertelt. *Conteur de sornettes, vétilleur*, m.
Beuzelaerster (-s), v. *Menteuse*, f. —, futselaerster. *Vétilleuse*, f.
Beuzelary, v. *zie* Beuzeling.
Beuzelen (ik beuzelde, heb gebeuzeld), o. w. Liegen. *Mentir*.—, nietige dingen zeggen *of* doen. *Conter des sornettes, vétiller*.
Beuzeling (-en), v. Leugen. *Mensonge*, m.; *fausseté*, f. —, slechte klap. *Bagatelle, frivolité, minutie, vétille, sornette*, f. Zich met —en ophouden. *S'amuser à des bagatelles, vétiller*.
Beuzelkraem, o. *Amas de bagatelles ou de sornettes*, m.
Beuzelkramer (-s), m. *Petit mercier; marchand de babioles*, m.
Beuzelpraet, m. *Langage futile*, m.; *fadaises*, f. pl.; *mensonges*, m. pl.; *menterie*, f.
Beuzelprater, m. *zie* Beuzelaer.
Beuzeltael, v. *zie* Beuzelpraet.
Beuzelwerk, o. *zie* Beuzeling.
Bevaerbaer, b. n. *Navigable*.
Bevaerbaerheid (z. mv.), v. *Navigabilité*, f.
Beval. *zie* Bevelen.
Bevallen (ik beviel, ben bevallen), o. w. Baren. *Mettre au monde, accoucher*. Van eenen zoon —. *Accoucher d'un fils*.— (met *hebben* of *zyn*). *Plaire*. Dat bevalt my wel. *Cela me plaît beaucoup*. Dat bevalt my niet. *Cela me déplaît*. Hoe is u de reis —? *Êtes-vous content de votre voyage?* Hoe is u de comedie —? *Comment avez-vous trouvé la comédie?* —, aenbevallen. *Échoir*.
Bevallen, v. d. van bevallen.
Bevallig, b. n. *Agréable; charmant; qui plaît, aimable, gracieux*. —, byw. *Agréablement*.
Bevalligheid (-eden), v. *Agréments, charmes*, m. pl.; *grâces*, f. pl.; *aménité*, f.
Bevalliglyk, byw. *Agréablement*.
Bevalling, v. *Accouchement*, m.; *couche*, f.
Bevallyk, b. n. *zie* Bevallig.
Bevang. *zie* Omvang.
Bevangen (ik beving, heb bevangen), b. w. *Surprendre; saisir; s'emparer de*. De slaep bevangt my. *Le sommeil s'empare de moi*. De vrees bevangt hem. *La crainte s'empare de lui, le saisit*. De wyn heeft hem —. *Il est pris de vin, il est gris*. —, inhouden. *Contenir; comprendre; renfermer*. —, ontstellen. *Affecter; troubler, toucher*.
Bevangen, v. d. van bevangen. —, b. n. *Affecté; touché; ému*. Met droefheid —. *Accablé de tristesse*. Met vaek —. *Accablé de sommeil*.

Bevangenheid, v. *zie* Bevanging.
Bevanging, v. *Trouble; saisissement; accablement*, m.; *attaque*, f. — van de koorts. *Accès de fièvre.* — van zotheid. *Accès de folie.*
Bevaren (ik bevaer, bevoer, heb bevaren), b. w. *Naviguer beaucoup sur; fréquenter.* De zee —. *Aller beaucoup sur mer.* Het —. *zie* Bevaring.
Bevaren, v. d. van bevaren. —, b. n. *Expérimenté sur mer, qui a navigué beaucoup, emmariné.*
Bevaring, v. *Navigation*, f.
Bevattelyk, b. n. *Intelligible; concevable; compréhensible.*
Bevattelykheid, v. *Intelligence; compréhension; pénétration*, f.; *discernement; jugement*, m.
Bevatten (ik bevattede, heb bevat), b. w. *Comprendre, concevoir.* —, behelzen, inhouden. *Renfermer; contenir; embrasser.* Dat boek bevat vele aenmerkelyke dingen. *Ce livre contient beaucoup de choses remarquables.*
Bevattend, b. n. *Contenant, qui contient.*
Bevatting, v. Begrip. *Intelligence, pénétration, conception; idée*, f.; *jugement*, m.
Bevattingsvermogen (z. mv.), o. *Conception, faculté de concevoir, faculté conceptive*, f.
Bevechten (ik bevocht, heb bevochten), b. w. *Combattre, attaquer.* —, behalen. *Gagner en combattant, remporter.* De overwinning *of* zege —. *Remporter la victoire.*
Bevechter (-s), m. *Assaillant, agresseur; celui qui combat*, m.
Bevechting (-en), v. *Attaque*, f.; *combat*, m.; *action de remporter en combattant*, f.
Beveiligen (ik beveiligde, heb beveiligd), b. w. *Rendre sûr; mettre en sûreté; garantir, assurer.* Het —. *zie* Beveiliging.
Beveiliger (-s), m. *Celui qui met en sûreté, qui garantit; assureur*, m.
Beveiliging, v. *Action de garantir; garantie*, f.; *abri*, m. Ter — der grenzen. *Pour garantir ou assurer les frontières.*
Beveinzen (ik beveinsde, heb beveinsd), b. w. *Cacher, feindre, dissimuler.*
Bevel (-en), o. Gebod. *Commandement, ordre*, m. Het — hebben *of* voeren. *Avoir le commandement, commander.* De koning voert het — over het leger. *Le Roi commande l'armée.* Onder iemands — staen. *Être soumis aux ordres de quelqu'un.* —, gezag, heerschappy. *Autorité*, f.; *empire*, m.
Bevelbrief (-ven), m. *Ordonnance*, f., *ordre par écrit, mandement*, m.
Bevelen (ik beveel, beval, heb bevolen), b. w. *Commander, ordonner.* Het stilzwygen —. *Ordonner le silence.* —, betrouwen. *Recommander, confier.* Ik beveel u mynen zoon. *Je vous recommande mon fils.* Ik beveel my in uwe gunst. *Je me recommande en vos bonnes grâces.*
Bevelend, b. n. *Impératif, impérieux.*
Beveler (-s), m. } *Commandant, chef, général*, m.
Bevelhebber (-s), m. }
Bevelhebberschap, o. *Commandement*, m.
Bevelhebbersvrouw (-en), v. *Commandante*, f.
Bevelheer, m. *zie* Bevelhebber.
Beveling, v. *Recommandation*, f. —, bevel. *Ordre; commandement*, m.
Bevelschrift (-en), o. *Ordre, mandat, rescrit*, m.; *ordonnance*, f. —, volmagt. *Procuration*, f.
Bevelstaf (-ven), m. *Bâton de commandement*, m.
Bevelvoerder, m. *zie* Bevelhebber.
Beven (ik beef, beefde, heb gebeefd), o. w. *Trembler, frémir, chanceler, vibrer.* — van schrik, van vrees. *Trembler de peur.* — van koude. *Trembler de froid, frissonner.*
Bevend, b. n. *Tremblant.* Al —e. *En tremblant.*
Bever (-s), m. Kastoor (dier). *Castor*, m.
Bever (z. mv.), o. (stoffe). *Castorine*, f.
Bevergeel (z. mv.), o. (apothekers woord). *Castoreum*, m.
Beverhaer (haren), o. *Poil de castor*, m., *laine de Moscovie*, f.
Beverhair, o. *zie* Beverhaer.
Beverhoed (-en), m. *Castor* (chapeau), m.
Bevervel (z. mv.), v. Steenbreek (plant). *Saxifrage*, f.
Bevervel (-llen), o. *Peau de castor*, f.
Beverwyn, m. *zie* Bevergeel.
Bevestigen (ik bevestigde, heb bevestigd), b. w. *Attacher, affermir, raffermir, fortifier, consolider.* —, verzekeren. *Confirmer, affirmer, ratifier, assurer.*
Bevestigend, b. n. *Affirmatif, confirmatif.* —, byw. *Affirmativement.*
Bevestigenderwyze, byw. *Affirmativement.*
Bevestiger (-s), m. *Celui qui affermit, qui affirme.*
Bevestiging (-en), v. *Confirmation, affirmation*, f.; *affermissement*, m.
Beviel. *zie* Bevallen.
Bevind, o. *zie* Bevinding.
Bevindelyk, b. n. *Qui est; qui se trouve; situé.*
Bevinden (ik bevond, heb bevonden), b. w. *Trouver.* Ik bevind dat hy gelyk heeft. *Je trouve qu'il a raison.* —, ondervinden. *Trouver, éprouver, expérimenter.* —, betrappen. *Attraper, surprendre, prendre sur le fait.* Zich —. *Se trouver; être; se porter.* Zich wel *of* kwalyk —. *Se trouver bien* ou *mal.*
Bevinder (-s), m. Uitvinder. *Inventeur*, m.
Bevinding, v. *Expérience, épreuve; circonstance*, f.; *état*, m. Naer — van zaken. *Selon l'exigence du cas.*
Bevindster (-s), v. Uitvindster. *Inventrice*, f.
Beving. *zie* Bevangen.
Beving, v. *Tremblement; frémissement*, m.; *vibration*, f.
Bevingeren, (ik bevingerde, heb bevingerd), b. w. *Toucher souvent et partout avec les doigts; salir.*
Bevisschen, (ik bevischte, heb bevischt), b. w. *Pêcher dans.*
Bevlakken, b. w. *zie* Bevlekken.
Bevlekken (ik bevlekte, heb bevlekt), b. w. *Tacher, souiller, salir.* Zich —. *Se souiller, se salir.* Eene ziel met zonden bevlekt. *Une âme souillée de péchés.*
Bevlekking (-en), v. *Tache; souillure*, f.
Bevloeren (ik bevloerde, heb bevloerd), b. w. *Paver.* —, beplanken. *Planchéier.*
Bevloering (z. mv.), v. *Pavement*, m. —, beplanking. *Action de planchéier*, f.
Bevlytigen (ik bevlytigde, heb bevlytigd), b. w. *Travailler avec ardeur.* Zich —. *S'appliquer; s'efforcer; tâcher.*
Bevlytiging, v. *Application; diligence*; f.; *empressement; effort*, m.
Bevocht. *zie* Bevechten.
Bevochten, v. d. van bevechten.
Bevochtigen (ik bevochtigde, heb bevochtigd), b. w. *Humecter, mouiller.* Het —. *zie* Bevochtiging.
Bevochtiging, v. *Humectation*, f.; *arrosement*, m.; *irrigation; irroration*, f.
Bevoegd, b. n. Wettig. *Compétent, autorisé.* — zyn. *Être en droit.* —e regter. *Juge compé-*

tent. —, bekwaem. *Apte ou habile à; capable.* —, byw. zie Bevoegdelyk.
Bevoegdelyk, byw. *Compétemment, avec droit.*
Bevoegdheid, v. Wettigheid, regt. *Compétence, autorité, habilité*, f.; *droit*, m. —, bekwaemheid. *Faculté, capacité*, f.
Bevoelen (ik bevoelde, heb bevoeld), b. w. *Tâter; toucher; fouiller; patiner.* Zich wel —. *Se trouver bien.*
Bevoeling, v. *Tâtonnement, attouchement*, m.
Bevoer. zie Bevaren.
Bevolen, v. d. van bevelen.
Bevolken (ik bevolkte, heb bevolkt), b. w. *Peupler.* Een land —. *Peupler un pays.*
Bevolking, v. *Population, action de peupler*, f. —, volkplanting. *Population; colonie; peuplade*, f.
Bevolkt, v. d. van bevolken. —, b. n. Volkryk. *Peuplé; populeux.*
Bevond. zie Bevinden.
Bevonden, v. d. van bevinden.
Bevoogden (ik bevoogdde, heb bevoogd), b. w. *Mettre en tutelle.*
Bevoogding, v. *Tutelle*, f.
Bevoordeelen (ik bevoordeelde, heb bevoordeeld), b. w. *Avantager, favoriser.*
Bevoordeeling, v. *Faveur*, f.; *avantage*, m.
Bevoormonden, b. w. zie Bevoogden.
Bevooroordeelaer (-s), m. *Homme prévenu, celui qui a des préjugés*, m.
Bevooroordeeld, v. d. van bevooroordeelen. —, b. n. *Qui a des préjugés.*
Bevooroordeelen (ik bevooroordeelde, heb bevooroordeeld), b. w. *Agir par prévention, préjuger.*
Bevooroordeeling (-en), v. *Préjugé*, m.; *prévention*, f.
Bevoorregt, v. d. van bevoorregten. —, b. n. *Privilégié.*
Bevoorregte, m. *Privilégié*, m.
Bevoorregten (ik bevoorregtte, heb bevoorregt), b. w. *Privilégier.*
Bevoorregtigd, b. n. zie Bevoorregt.
Bevoorregtigen, b. w. zie Bevoorregten.
Bevoorregtiging, v. } *Privilége*, m.; *prérogative*, f.
Bevoorregting, v. }
Bevoorwaerden (ik bevoorwaerdde, heb bevoorwaerd), b. w. *Convenir de, conditionner, faire des conventions.*
Bevoorwaerding (-en), v. *Convention*, f.; *pourparler, accord*, m.
Bevorderaer (-s), m. *Solliciteur; protecteur; fauteur; promoteur*, m.
Bevorderen (ik bevorderde, heb bevorderd), b. w. *Promouvoir.* —, verhaesten. *Avancer; pousser; hâter.* Het — zie Bevordering.
Bevorderer, m. zie Bevorderaer.
Bevordering (-en), v. *Promotion*, f. —, verhaesting. *Avancement*, m.
Bevorderingsbrief (-ven), m. *Admittatur, certificat pour être promu*, m.
Bevorderingsmiddel (-en), o. *Moyen, expédient véhicule*, m.
Bevorderlyk, b. n. *Avantageux.* —, byw. *Avantageusement.*
Bevorens, byw. Alvorens. *Auparavent, préalablement.* —, voegw. Eer dat, voor dat. *Avant que de, avant de.*
Bevorkt, b. n. *Fourchu.*
Bevracht, v. d. van bevrachten.
Bevrachten (ik bevrachtte, heb bevracht), b. w. Beladen. *Charger; affréter, noliser.*
Bevrachter (-s), m. *Chargeur*, m. — van een schip. *Affréteur*, m.
Bevrachting, v. *Charge*, f. — van een schip. *Affrétement, nolis*, m.
Bevragen (ik bevraeg, bevroeg *of* bevraegde, heb bevraegd), b. w. *Demander, s'informer, s'enquérir.*
Bevraging, v. *Question; demande; information; enquête*, f.
Bevredelyk, b. n. *Qu'on peut contenter facilement; accordable.*
Bevredigbaer, b. n. *Conciliable.*
Bevredigen (ik bevredigde, heb bevredigd), b. w. *Apaiser; pacifier; contenter; reconcilier; accommoder.* Ik zal hem trachten te —. *Je tâcherai de l'apaiser.* De oproeren zyn bevredigd. *Les troubles sont pacifiés.*
Bevredigend, b. n. *Conciliateur, conciliant.*
Bevrediger (-s), m. *Pacificateur; médiateur; arbitre; réconciliateur*, m.
Bevrediging, v. *Pacification; réconciliation*, f.; *accommodement*, m.
Bevredigster (-s), v. *Réconciliatrice; médiatrice*, f.
Bevreemden (het bevreemdde, heeft bevreemd), onp. w. *Paraître; étrange; étonner.*
Bevreemding (z. mv.), v. *Étonnement*, m.; *surprise*, f.
Bevreesd, b. n. *Craintif; peureux; timide; inquiet; en peine.* — zyn. *Avoir peur, craindre; être en peine.* — zyn voor iemand. *Craindre pour quelqu'un, être en peine pour lui.* Hy is — voor het onweder. *Il craint l'orage, il a peur de l'orage.* Iemand — maken. *Effrayer quelqu'un, lui faire peur.* Hy is — voor zyn leven. *Il craint pour sa vie.* —, byw. zie Bevreesdelyk.
Bevreesdelyk, byw. *Avec peur* ou *crainte; timidement.*
Bevreesdheid, v. Vrees. *Crainte; peur; timidité*, f.
Bevriend, b. n. *Apparenté; allié; lié d'amitié.*
Bevriesbaer, b. n. *Congélable.*
Bevriezen (het bevroos *en* bevroor, is bevrozen *en* bevroren), o. w. Tot ys worden. *Se geler, se glacer; prendre.* Alle de rivieren zyn bevrozen. *Toutes les rivières sont prises.* —, b. w. (met *hebben*). Doen bevriezen. *Faire geler.* Het —. zie Bevriezing.
Bevriezing, v. *Congélation; gelée*, f.; *engourdissement*, m. — van boomen. *Gélivure*, f.
Bevroeden (ik bevroedde, heb bevroed), b. w. *Comprendre, concevoir.*
Bevroeder (-s), m. *Qui comprend.*
Bevroeding, v. Bevatting. *Conception, compréhension*, f.
Bevroeg. zie Bevragen.
Bevroor. } zie Bevriezen.
Bevroos. }
Bevroren, } v. d. van bevriezen. —, b. n. *Glacé; gelé; pris.*
Bevrozen, }
Bevrucht, b. n. *Enceinte.* — worden. *Concevoir.* zie Bevruchten.
Bevruchten (ik bevruchtte, heb bevrucht), b. w. *Engrosser.* —, vruchtbaer maken. *Féconder, fertiliser.*
Bevruchtheid, v. *Grossesse*, f.
Bevruchting, v. *Fécondation; fertilisation*, f. —, ontvangenis. *Conception*, f.
Bevryd, v. d. van bevryden. —, b. n. *Exempt; affranchi; à couvert.* Van den regen —. *A l'abri de la pluie.*

Bevryden (ik bevrydde, heb bevryd), b. w. *Affranchir; délivrer; préserver; garantir; exempter.* Van den hongersnood —. *Préserver de la famine.* Voor alle ongelukken —. *Garantir de tous les malheurs.*
Bevryder (-s), m. Verlosser. *Libérateur,* m.
Bevryding, v. *Affranchissement,* m.; *délivrance* f.
Bevrydster (-s), v. *Libératrice,* f.
Bevuild, v. d. van bevuilen. —, b. n. *Breneux, embrené.*
Bevuilen (ik bevuilde, heb bevuild), b. w. *Salir; souiller.* —, bekakken. *Embrener.*
Bewaeijen (ik bewaei, bewaeide, heb bewaeid), b. w. *Souffler sur* ou *dessus; éventer quelque chose.*
Bewaekster (-s), v. *Gardienne; surveillante,* f.
Bewaerder (-s), m. *Garde; gardien; conservateur, dépositaire,* m. De Engel —. *L'ange gardien.*
Bewaerderhand. In — geving. *Consignation,* f. In — geven. *Consigner.* In — stellen. *Séquestrer.* Het in — stellen. *Séquestration,* f.
Bewaergeving, v. *Dépôt,* m.; *consignation,* f. — uyt nood. *Dépôt nécessaire.*
Bewaerheden (ik bewaerheedde, heb bewaerheed), b. w. *Prouver; démontrer; avérer; vérifier.*
Bewaerhouder (-s), m. *Dépositaire; séquestre; gardien,* m.
Bewaerhuis (-zen), o. *Dépôt,* m.
Bewaermiddel (-en), o. *Préservatif,* m.
Bewaernemer (-s), m. *Dépositaire; séquestre,* m.
Bewaerneming, v. *Dépôt,* m.
Bewaernis, v. *zie* Bewaring.
Bewaerplaets (-en), v. *Lieu de dépôt* ou *de réserve, dépôt; réceptacle,* m.
Bewaersman, m. *Séquestre; gardien,* m.
Bewaerster (-s), v. *Garde, gardienne; conservatrice,* f.
Bewaken (ik bewaek, bewackte, heb bewaekt), b. w. *Garder; surveiller; veiller.* Eenen zieken —. *Garder* ou *veiller un malade.* Nauw —. *Garder à vue.* — (fig.). Zorgen. *Avoir soin de, veiller à.* Een goede vorst bewaekt den welstand van het vaderland. *Un bon prince veille au salut de la patrie.*
Bewaker (-s), m. *Garde, gardien, surveillant; veilleur,* m.
Bewaking, v. *Garde, surveillance,* f.
Bewallen (ik bewalde, heb bewald), b. w. *Entourer de remparts; fortifier.*
Bewalling (-en), v. *Action de fortifier,* f.; *remparts,* m. pl.
Bewandeld, v. d. van bewandelen. —, b. n. *Qui a beaucoup vu* ou *voyagé.*
Bewandelen (ik bewandelde, heb bewandeld), b. w. *Marcher dans, battre* ou *frayer (un chemin); se promener.* Hy bewandelt den weg der deugd. *Il marche dans le sentier de la vertu.*
Bewapenen (ik bewapende, heb bewapend), b. w. *Armer, munir d'armes.* Zich —. *S'armer.*
Bewapening, v. *Action d'armer,* f.; *armement; équipement,* m.
Bewaren (ik bewaer, bewaerde, heb bewaerd), b. w. *Garder; conserver; réserver; préserver.* God beware my daervoor! *Dieu m'en préserve!*
Bewarend, b. n. *Conservatoire, conservateur, préservatif.*
Bewarer, m. *zie* Bewaerder.
Bewariger (-s), m. *Vérificateur,* m.
Bewariging, v. *Vérification,* f.
Bewaring (-en), v. *Garde, conservation; sûreté,* f.; *dépôt,* m. In — geven. *Mettre en dépôt; déposer.* —, bescherming. *Protection,* f.
Bewaringhouder, m. *zie* Bewaerhouder.
Bewaringhouding (in), v. *Séquestration,* f.
Bewaringplaets (-en), v. *Dépôt,* m.
Bewaringstelling (in), v. *Séquestration,* f.
Bewasemen (ik bewasemde, heb bewasemd), b. w. *Couvrir de vapeur, offusquer, ternir; bruir (une étoffe).*
Bewaseming, v. *Obscurcissement causé par la vapeur,* m.
Bewasschen (ik bewiesch, heb bewasschen), b. w. *Laver le linge de quelqu'un.*
Bewassen (het bewies, is bewassen), o. w. *Se couvrir d'herbe, de plantes.*
Bewassen (ik bewaste, heb bewast), b. w. *Cirer, enduire de cire.*
Bewast, v. d. van bewassen (*cirer*). —, b. n. *Ciré.*
Bewateren (ik bewaterde, heb bewaterd), b. w. *Arroser, mouiller, baigner.* De stroom bewatert dit land. *Le fleuve arrose ce pays.*
Bewatering, v. Bevochtiging. *Arrosement,* m.; *irrigation,* f.
Beweegbaer, b. n. *Mobile, mouvant.*
Beweegbaerheid (z. mv.), v. *Mobilité,* f. — der aerde. *La mobilité de la terre.*
Beweegd, b. n. *zie* Bewogen.
Beweeggrond (-en) m. *Raison,* f.; *motif,* m.
Beweeghemel, m. *Premier mobile* (terme d'astr. anc.), m.
Beweegkracht, v. *Force* ou *puissance motrice,* f.
Beweeglyk, enz. *zie* Bewegelyk, enz.
Beweegmiddel (-en), o. *Moyen pour mouvoir* ou *remuer,* m.; *cause, raison,* f.
Beweegoorzaek (-aken), v. *Cause motrice,* f. *motif, moteur,* m.
Beweegrad, o. *Roue motrice, force* ou *puissance motrice; vertu motrice,* f.
Beweegreden (-en), v. *Motif,* m.; *cause,* f.; *considérant,* m.
Beweegster (-s), v. *Motrice,* f.
Beweegvermogen, o. *zie* Beweegkracht.
Beweenelyk, b. n. *zie* Beweenlyk.
Beweenen (ik beweende, heb beweend), b. w. *Pleurer, déplorer.* Iemands dood —. *Pleurer la mort de quelqu'un.*
Beweener (-s), m. *Celui qui pleure, déplore.*
Beweening, v. *Plaintes,* f. pl., *pleurs; gémissements,* m. pl.
Beweenlyk, b. n. *Déplorable.*
Beweenster (-s), v. *Celle qui pleure, qui déplore.*
Beweerder, (-s), m. *Celui qui soutient; défenseur; répondant,* m.
Beweeren, b. w. *zie* Beweren.
Beweerschrift (-en), o. *Apologie,* f.; *manifeste,* m.
Beweerster (-s), v. *Celle qui soutient.*
Bewees. *zie* Bewyzen.
Bewegelyk, b. n. *Mobile; mouvant.* De —e lichamen. *Les corps mobiles.* De —e goederen. *Les biens meubles.* —, zielroerend. *Touchant, pathétique.* Eene —e rede. *Un discours pathétique.* —, byw. *D'une manière touchante, pathétiquement.*
Bewegelykheid, v. *Mobilité,* f. —, zielroerendheid. *Pathétique,* m.
Bewegen (ik beweeg, bewoog, heb bewogen), b. w. *Toucher, remuer, agiter, mouvoir.*

Zich —. *Se remuer*, *s'ébranler*, *se mouvoir.* Hemel en aerde —. *Remuer ciel et terre.* —, aanporren. *Exciter*, *engager*, *porter à.* Ergens toe —. *Exciter*, *engager à quelque chose.* Dit bewoog hem te vertrekken. *Ceci le détermina à partir.* —, raken. *Toucher*, *émouvoir.* Niet te — zyn. *Être inflexible*, *inexorable.* Om hem tot medelyden te —. *Pour l'exciter à la compassion.* Zich laten —. *Se laisser fléchir*, *se laisser persuader* ou *gagner.*

Bewegend, b. n. *Mobile*, *mouvant*, *moteur.* De —e oorzaek. *La cause* ou *raison déterminante.*

Beweger (-s), m. *Moteur*, m.

Beweging (-en), v. *Mouvement*, m.; *motion; agitation; vibration*, f. In — brengen. *Mouvoir*, *mettre en mouvement.* In — zyn. *Être en mouvement.* —, medelyden. *Émotion*, f.; *attendrissement*, m. —, bezigheid. *Action*, f. —, beroerte. *Tumulte*, *désordre*, m.; *sédition*, f.; *mouvement*, m. — des gemoeds. *Mouvement de l'âme.* — in het water. *Ondulation*, f. — der krygslieden. *Manœuvre*, f.

Beweginggever (-s), m. *Trémoussoir*, m.

Bewegingloos, b. n. *Immobile*, *sans mouvement.*

Bewegingmaker (-s), m. *Perturbateur*, m.

Bewegingskracht, v. *Mobilité*, *motilité*, f.

Beweldigen (ik beweldigde, heb beweldigd), b. w. *Prendre par force*, *envahir*, *subjuguer.*

Bewelkomen, b. w. *zie* Verwelkomen.

Beweren (ik beweer, beweerde, heb beweerd), b. w. *Soutenir*, *défendre*, *assurer*, *prouver.* Men kan ligtelyk — dat de mensch verryzen zal. *Il est facile de prouver que l'homme ressuscitera.*

Bewering, v. *Assertion; défense*, f.

Bewerkelyk, b. n. *Qui peut s'effectuer* ou *être mis en œuvre.*

Bewerkelykheid, v. *Qualité d'une chose qui peut s'effectuer* ou *être mise en œuvre*, f.

Bewerken (ik bewerkte, heb bewerkt), b. w. *Travailler*, *mettre en œuvre*, *façonner; manipuler.* Wolle —. *Travailler de la laine.* —, bevorderen. *Effectuer*, *opérer*, *causer*, *procurer.* Zyne zaligheid —. *Opérer son salut.*

Bewerker (-s), m. *Opérateur*, *acteur*, *auteur*, m.

Bewerking (-en), v. *Opération*, *pratique; manipulation; façon; exploitation*, f. Rekenkundige —. *Opération arithmétique.* —, tusschenkomst. *Intervention*, f.

Bewerkstelligen (ik bewerkstelligde, heb bewerkstelligd), b. w. *Effectuer*, *réaliser.*

Bewerkstelliging, v. *Exécution*, *réalisation*, f.

Bewerkt, v. d. van bewerken. —, b. n. *Ouvragé*, *fait.*

Bewerktuigd, b. n. *Organique*, *organisé.*

Bewerktuigen (ik bewerktuigde, heb bewerktuigd), b. w. *Organiser.*

Bewerktuiging, v. *Organisation*, f.; *organisme*, m.

Bewerp, o. *zie* Ontwerp.

Bewerpen (ik beworp *of* bewierp, heb beworpen), b. w. *Atteindre en jetant; esquisser; ébaucher.*

Bewesten, byw. *A l'ouest.* —, voorz. *A l'ouest* ou *à l'occident de.* — de kaep. *A l'ouest du cap.*

Bewettigen (ik bewettigde, heb bewettigd), b. w. *Légaliser; légitimer.*

Bewettiging, v. *Légalisation; légitimation*, f.

Bewezen, v. d. van bewyzen.

Bewierooken (ik bewierookte, heb bewierookt), b. w. *Encenser.*

Bewierooker (-s), m. *Thuriféraire; encenseur*, m.

Bewierooking (-en), v. *Encensement*, m.

Bewierp. *zie* Bewerpen.

Bewies. *zie* Bewassen, o. w.

Bewiesch. *zie* Bewasschen.

Bewilligen (ik bewilligde, heb bewilligd), b. w. *Accorder; consentir.* — in eene zaek. *Consentir à une chose.*

Bewilliging, v. *Consentement*, m.; *concession*, f. Met — van zynen vader. *Du consentement* ou *de l'aveu de son père.*

Bewimpelen (ik bewimpelde, heb bewimpeld), b. w. *Voiler*, *déguiser*, *dissimuler; pallier; colorer.*

Bewimpeling (-en), v. *Déguisement*, *prétexte*, m.; *palliation*, f.

Bewind (z. mv.), o. *Administration*, *direction; gestion*, f.; *syndicat*, m. Dryjarig —. *Triennat*, m.

Bewinden (ik bewond, heb bewonden), b. w. *Envelopper*, *entortiller; rouster* (mar.). Zyn been met eenen doek —. *Envelopper sa jambe d'un linge* ou *dans un linge.*

Bewindhebber (-s), m. *Administrateur*, *directeur*, *gouverneur*, m.

Bewindhebberschap, o. *Directorat*, m.

Bewindhebster (-s), v. *Directrice*, *gouvernante*, f.

Bewinding, v. *Action d'entortiller*, *d'envelopper; rousture* (mar.), f.

Bewindsel (-s), o. Omslag. *Enveloppe*, f.

Bewindsman (-nnen, -lieden), m. *Agent; directeur; ministre; syndic*, m.

Bewindvoerder, m. *zie* Bewindhebber.

Bewindvoering, v. *zie* Bewind.

Bewitten, b. w. *zie* Witten.

Bewitting, v. *Blanchissage*, m.

Bewoelen (ik bewoelde, heb bewoeld), b. w. *Envelopper; entortiller.* Eene kabel —. *Fourrer un câble.*

Bewoeling, v. *zie* Bewinding.

Bewogen, v. d. van bewegen. —, b. n. Ontroerd. *Touché*, *ému.* — worden. *S'émouvoir.*

Bewolken (ik bewolkte, heb bewolkt), b. w. *Couvrir de nuages*, *offusquer.* Zich —. *Se couvrir de nuages*, *s'obscurcir.*

Bewolking, v. *Obscurcissement causé par les nuages*, m.

Bewolkt, v. d. van bewolken. —, b. n. *Nuageux.*

Bewond. *zie* Bewinden.

Bewonden, v. d. van bewinden.

Bewonderaer (-s), m. *Admirateur*, m.

Bewonderaerster (-s), v. *Admiratrice*, f.

Bewonderen (ik bewonderde, heb bewonderd), b. w. *Admirer.* Gods almagt —. *Admirer la toute-puissance de Dieu.*

Bewonderend, b. n. *Admiratif*, *qui marque admiration.*

Bewonderenswaerdig, b. n. } *Admirable*, *digne*
Bewonderensweerdig, b. n. } *d'admiration.*

Bewondering (z. mv.), v. *Admiration; surprise*, f.

Bewonen (ik bewoon, bewoonde, heb bewoond), b. w. *Habiter; occuper; être domicilié à.* De stad —. *Habiter la ville.* Eene kamer net —. *Entretenir proprement une chambre.*

Bewoner (-s), m. *Habitant*, m.

Bewoning (-en), v. *Habitation*, *demeure*, f.; *domicile*, m.

Bewoog. *zie* Bewegen.

Bewoonbaer, b. n. *Habitable*, *logeable.*

Bewoond, v. d. van bewonen. —, b. n. *Habité.*

Bewoonder (-s), m. *Habitant*, m.
Bewoonen enz. *zie* Bewonen enz.
Bewoonster (-s), v. *Habitante*, f.
Bewoorden (ik bewoordde, heb bewoord), b. w. *Exprimer par des paroles*.
Bewoording (-en), v. *Expression*, f., *terme*, m.; *paroles*, f. pl.
Beworp (-en), o. *Plan*, *projet*, m.
Beworp., *zie* Bewerpen.
Beworpen, v. d. van bewerpen.
Bewust, b. n. *Connu*, *notoire*, *manifeste*. —, gemeld. *Susdit*. —, kennis hebbende van. *Instruit*, *qui a connaissance de*. Van iets — zyn. *Avoir connaissance de quelque chose*. My is dat niet —. *J'ignore cela*.
Bewustenis, v. *zie* Bewustheid.
Bewustheid (z. mv.), v. *Connaissance*, f. Met —. *Sciemment*.
Bewustzyn (z. mv.), o. *Conscience*, f.
Bewys (-zen), o. *Preuve*; *démonstration*; *marque*, f.; *signe*; *témoignage*, m. Wat — kunt gy daervan geven? *Quelle preuve pouvez-vous en apporter* ou *donner?* Onvolkomen *of* half —. *Semi-preuve*, f. —, bewysreden. *Argument*, m. Een krachtig —. *Un puissant argument*. —, bewyzing. *Assignation*, f.
Bewysbaer, b. n. *Qui peut être prouvé*, *démontrable*; *authentique*.
Bewysbaerheid (z. mv.), v. *Démonstrabilité*, f.; *adminicule*, m.
Bewysbaerlyk, byw. *D'une manière démontrable*.
Bewysgrond (-en), m. *Preuve*, f.; *argument*, m.
Bewyslyk, b. n. *zie* Bewysbaer.
Bewyslykheid, v. *zie* Bewysbaerheid.
Bewysmiddelen, o. mv. *Moyens de preuve*, m. pl.
Bewysplaets (-en), v. *Allégation*, f.; *passage*; *témoignage*, m.
Bewysrede (-n), v. } *Argument*, m.; *raison*,
Bewysreden (-en), v. } f. Tweeledige —. *Dilemme*, m.
Bewysschrift (-en), o. *Attestation*, f.; *acte déclaratoire*, m. —en opstellen. *Instrumenter*. —en. *Titres*, m. pl.; *chartre*, f.
Bewysstuk (-kken), o. *Pièce justificative*, f.; *document*, m.
Bewyzen (ik bewys, bewees, heb bewezen), b. w. *Prouver*, *démontrer*; *vérifier*. Klaerlyk —. *Prouver* ou *démontrer clairement*. —, aendoen. *Témoigner*, *faire*. Hy heeft my veel vriendschap bewezen. *Il m'a témoigné beaucoup d'amitié*. Genade —. *Faire grâce*. —, maken, toeleggen. *Assigner*. Iemand eenig erfgoed —. *Assigner une partie de ses biens à quelqu'un*.
Bewyzend, b. n. *Concluant*; *qui prouve*; *probatoire*.
Bewyzing, v. *zie* Bewys.
Bey, m. *Bey*, *gouverneur turc*, m.
Beyaerd enz. *zie* Beijaerd enz.
Beyde enz. *zie* Beide enz.
Beyveraer (-s), m. *Zélateur*, m.
Beyveren (ik beyverde, heb beyverd), b. w. *Travailler avec zèle*, *avec ardeur à quelque chose*.
Beyvering (z. mv.), v. *Zèle*, m.; *ardeur*, f.
Beyzelen (ik beyzelde, heb beyzeld), b. w. *Couvrir de verglas*.
Bezabberen (ik bezabberde, heb bezabberd), b. w. *Couvrir* ou *remplir de bave*.
Bezadigd, v. d. van bezadigen. —, b. n. Bedaerd. *Posé*, *modéré*, *rassis*, *doux*, *tranquille*. — gemoed. *Esprit modéré*. Met een — gemoed. *De sens rassis*. —, byw. *Posément*, *de sens rassis*.
Bezadigdheid, v. *Modération*; *modestie*, *retenue*, f.
Bezadigdlyk, byw. *zie* Bezadiglyk.
Bezadigen (ik bezadigde, heb bezadigd), b. w. *Modérer*, *tempérer*, *tranquilliser*. Zich —. *Se modérer*.
Bezadiging, v. *zie* Bezadigdheid.
Bezadiglyk, byw. *Posément*; *de sens rassis*.
Bezaeid, v. d. van bezaeijen. —, b. n. *Ensemencé*. —e landen. *Terres ensemencées*. — (fig.). Doorzaeid, versierd. *Parsemé*. Met perelen —. *Parsemé de perles*. De hemel is — met sterren. *Le ciel est parsemé d'étoiles*. Met blokskens —. *Billeté*, (t. de blason).
Bezaeijen (ik bezaeide, heb bezaeid), b. w. *Ensemencer*, *semer*. Een land —. *Ensemencer une terre*. — (fig.). Doorzaeijen, versieren. *Parsemer*. Met blokskens —. *Billeter* (t. de blason).
Bezaeijing, v. *Ensemencement*, m., *action d'ensemencer*, f. —, gezaei. *Semailles*, f. pl.
Bezaen, o. *Basane*, f.
Bezaen (bezanen), v. *Voile de poupe*, *voile d'artimon*, f.
Bezaensbras (-ssen), v. (schippers w.). *Hource*, f.
Bezaensmast (-en), m. *Mât d'artimon*, *artimon*, m.
Bezaensroê, v. *Antenne d'artimon*, f.
Bezaensspriet (-en), m. *Vergue de fougue* (mar.), f.
Bezaenzeil, o. *zie* Bezaen, v.
Bezag. *zie* Bezien.
Bezalven, b. w. *zie* Zalven.
Bezanden (ik bezandde, heb bezand), b. w. *Sabler*, *assabler*, *couvrir de sable*.
Bezat. *zie* Bezitten.
Bezeeren (ik bezeerde, heb bezeerd), b. w. *Blesser*, *faire mal*.
Bezeering, v. *Action de blesser*; *blessure*, *plaie*, f.
Bezeeveren, b. w. *zie* Bezabberen.
Bezef enz. *zie* Besef enz.
Bezegeld, v. d. van bezegelen. —, b. n. *Cacheté*, *scellé*. —e brieven. *Lettres cachetées*.
Bezegelen (ik bezegelde, heb bezegeld), b. w. Zegelen. *Cacheter*, *sceller*. Eenen brief —. *Cacheter une lettre*. Met eenen eed —. *Affirmer par serment*, *avec serment*.
Bezegeling (-en), v. *Apposition du sceau*, f.; *scellé*, m.
Bezeild, v. d. van bezeilen. — schip. *Vaisseau bon voilier*.
Bezeilen (ik bezeilde, heb bezeild), b. w. *Doubler*. De kaep —. *Doubler le cap*. —, eene plaets zeilende bereiken. *Atteindre en faisant voile*, *aborder*. —, ergens zeilen. *Voguer sur*. Ik heb die zee nooit bezeild. *Je n'ai jamais vogué sur cette mer*.
Bezem (-s, -en), m. *Balai*, m.
Bezemmaker (-s), m. *Faiseur de balais*, m.
Bezempje (-s), o. *Petit balai*, m.
Bezemsteel (-elen), m. } *Manche à balai*, m.
Bezemstok (-kken), m. }
Bezemstuiver (-s), m. *Petite monnaie d'argent* (en Hollande), f.
Bezenden (ik bezond, heb bezonden), b. w. *Députer*.
Bezending (-en), v. *Députation*, *ambassade*; *mission*, f.; *envoi*, m.
Bezet, v. d. van bezetten.
Bezeten, v. d. van bezitten. —, b. n. Beduiveld. *Possédé*, *démoniaque*.

·, m. *Possédé, démoniaque*, m.
·eid (z. mv.), v. *Démonomanie, obses-*
f.
, o. (van eenen muer). *Enduit*, m.;
·, *crépissure*, f.
ng (-en), m. *Soldat en garnison*, m.
en. *La garnison*, f.
(ik bezettede, heb bezet), b. w. *Gar-*
border. Met goud —. *Garnir d'or*. —,
en. *Munir, pourvoir*. Eene stad met
volk —. *Placer une garnison dans une*
—, in bezit nemen. *Occuper*. Alle toe-
n —. *Occuper toutes les avenues*. —, be-
n. *Planter*. —, beplaesteren. *Crépir*,
r.
g (-en), v. *Garnison*, f. —, bezitne-
Occupation, f.
n, b. w. *zie* Bezabberen.
gen (ik bezichtigde, heb beziehtigd),
Regarder de près, visiter, inspecter,
ner. Het —. *zie* Bezichtiging.
ger (-s), m. *Visiteur; inspecteur*, m.
ging, v. *Visite, inspection*, f.
·ën), v. (vrucht). *Graine; baie; gro-*
f. Fransche —n om geel te verwen.
ttes, graines d'Avignon, f. pl.
gend, b. n. *Baccifère*.
v. d. van bezielen. —, b. n. *Animé*,
. —e schepsels. *Créatures animées*.
(ik bezielde, heb bezield), b. w. *Ani-*
donner la vie; vivifier. God bezielt alle
sels. *Dieu anime toutes les créatures*. Met
— (fig.). *Encourager, animer*.
, v. *Animation; vivification*, f. — (fig.).
bediging. *Encouragement*, m.
ik bezag, heb bezien), b. w. *Voir;*
ler; envisager; considérer; examiner.
il te — staen, dat is te —, dat staet
Cela n'est pas sûr.
oom (-en), m. *Groseillier*, m.
r (-s), m. *Spectateur, regardant*, m.
agend b. n. *Baccifère*.
k enz. *zie* Zichtbaer enz.
mig, b. n. *Bacciforme*.
b. n. Onledig. *Occupé*. — houden. *Oc-*
; *amuser*. Met iets — zyn. *S'occuper*,
ser à quelque chose.
(ik bezigde, heb gebezigd), b. w. *Se*
de, employer.
d (-heden), v. *Occupation; besogne*, f.;
s, f. pl.
, v. *Action d'employer, de se servir*
; *usage*, m.
en enz. *zie* Bezichtigen enz.
l enz. *zie* Verzilverd enz.
(ik bezong, heb bezongen), b. w.
er, célébrer. Eenen held —. *Chanter*
ros.
(-s), m. *Chantre*, m.
g, v. *Action de chanter, de célébrer*, f.
(het bezonk, is bezonken), onp. w.
rifier, devenir clair en reposant. Het
laten —. *Laisser reposer l'eau*.
g, v. *Action de se clarifier*, f.
l, o. *Résidu, sédiment; précipité*, m.
(ik bezon, heb bezonnen), b. w. *In-*
. Zich —. *Se souvenir; se rappeler; se*
naître; réfléchir; délibérer; se décider.
mv.), o. *Possession, jouissance*, f. —
van iets. *Prendre possession d'une*
In het — stellen. *Installer, investir*,
en possession. Zich in het — stellen.
S'emparer, occuper. In het — stelling. *In-*
stallation, investiture, f.
Bezitnemen (het), o. } *Prise de possession*,
Bezitneming, v. } *saisine, occupation;*
appropriance, f.
Bezitregt, o. *Possessoire*, m.
Bezitstelling (in), v. *Mise en possession*, f.
Bezitster (-s), v. *Propriétaire*, f. — van eens
anders goed. *Détentrice*, f.
Bezittelyk, b. n. *Possessif*.
Bezitten (ik bezat, heb bezeten), b. w. *Possé-*
der, jouir de.
Bezittend, b. n. *Possessif*.
Bezitter (-s), m. *Possesseur, propriétaire*, m.
— van eens anders goed. *Détenteur*, m. —
van een kerkelyk ambt. *Dignitaire*, m.
Bezitting (-en), v. Bezit. *Possession; propriété*,
f.; *bien-fonds*, m.
*Bezoar, m. } *Bézoard, agropyle* (pierre), m.
Bezoarsteen, m. }
Bezocht. *zie* Bezoeken.
Bezoden (ik bezood, bezoodde, heb bezood), b. w.
Gazonner.
Bezoding, v. *Gazonnement*, m.
Bezoedelen (ik bezoedelde, heb bezoedeld), b. w.
Souiller, salir, tacher. Zyne kleederen —.
Salir ou souiller ses habits. Zyne handen met
onschuldig bloed —. *Souiller ses mains du*
sang innocent.
Bezoedeling (-en), v. *Souillure, tache*, f.
Bezoek (-en), o. *Visite*, f. Een — by iemand
afleggen of iemand een — geven. *Rendre vi-*
site à quelqu'un.
Bezoeken (ik bezocht, heb bezocht), b. w. *Vi-*
siter, rendre visite, voir, fréquenter. De
zieken —. *Visiter les malades*. Iemand gaen
—. *Aller voir quelqu'un*. —, beproeven. *Éprou-*
ver, essayer. God heeft hem bezocht. *Dieu*
l'a éprouvé. —, straffen. *Châtier; affliger*. —,
overvallen. *Surprendre, assaillir*.
Bezoeking (-en), v. *Châtiment*, m.; *affliction*,
f. De — van Maria (feestdag). *La visitation*
de la Vierge.
Bezoekkerk (-en), v. *Stationnale*, f.
Bezoetelen, b. w. *zie* Bezoedelen.
Bezolden, b. w. *zie* Bezoldigen.
Bezolderen (ik bezolderde, heb bezolderd), b. w.
Planchéier. —, beplaesteren. *Plafonner*.
Bezoldering, v. *Action de planchéier*, f.; *plan-*
cher, m. —, beplaestering. *Action de pla-*
fonner, f.; *plafond*, m.
Bezoldigd, v. d. van bezoldigen. —, b. n. *Sou-*
doyé, payé, stipendiaire.
Bezoldigen (ik bezoldigde, heb bezoldigd), b. w.
Soudoyer, salarier, payer, stipendier.
Bezoldiging (-en), v. } *Solde, paye*, f.; *sa-*
Bezolding (-en), v. } *laire, traitement*, m.;
appointements; gages, m. pl.
Bezon. *zie* Bezinnen.
Bezond. *zie* Bezenden.
Bezonden, v. d. van bezenden.
Bezonder enz. *zie* Byzonder enz.
Bezondigen (zich) ik bezondigde my, heb my
bezondigd), wed. w. *Pécher, se rendre cou-*
pable. Hy bezondigt zich dikwyls daer mede.
Il pèche souvent en cela.
Bezondiging (-en), v. Zonde. *Péché*, m.; *trans-*
gression, f.
Bezong. *zie* Bezingen.
Bezongen, v. d. van bezingen.
Bezonk. *zie* Bezinken.
Bezonken, v. d. van bezinken.

Bezonnen, v. d. van bezinnen. —, b. n. Voorzichtig. *Sensé, prévoyant, avisé.* Hy is kwalyk —. *Il est mal avisé.* byw. *Sensément; prudemment.*
Bezoomen (ik bezoomde, heb bezoomd), b. w. *Ourler.*
Bezorgd, v. d. van bezorgen. —, b. n. Bekommerd. *Inquiet, qui est en peine, soucieux, embarrassé.* — zyn. *Craindre, être inquiet* ou *embarrassé.* —, zorgvuldig. *Soigneux.*
Bezorgdheid, v. *Inquiétude, peine*, f.; *soin, souci*, m.
Bezorgen (ik bezorgde, heb bezorgd), b. w. *Soigner, avoir* ou *prendre soin de.* Hy zal die zaek wel —. *Il aura soin de cette affaire.* —, verschaffen. *Procurer, pourvoir.* Iemand een boek —. *Procurer un livre à quelqu'un.* —, oppassen. *Soigner, garder.* Een peerd —. *Panser un cheval.*
Bezorger (-s), m. *Pourvoyeur, intendant, commis*, m. — van levensmiddelen. *Avitailleur*, m.
Bezorgerschap, o. *Procure* (dans un couvent), f.
Bezorging, v. *Action de soigner, de procurer*, f.; *soin*, m.
Bezorgster (-s), v. *Celle qui prend soin de, qui procure.*
Bezuchten, b. w. zie Betreuren.
Bezuiden, byw. *Au sud, au midi.* —, voorz. *Au midi*, ou *au sud de.* — die stad. *Au sud de cette ville.*
Bezuinigen (ik bezuinigde, heb bezuinigd), b. w. *Économiser, ménager, épargner.*
Bezuiniger (-s), m. *Économe, ménager*, m.
Bezuiniging (-en), v. *Économie; épargne*, f.
Bezuinigster (-s), v. *Bonne ménagère*, f.
Bezuren (ik bezuer, bezuerde, heb bezuerd), b. w. Boeten. *Souffrir, endurer.* Hy zal het —. *Il en portera la peine, il paiera les pots cassés.* Ik zal dat met de dood —. *Cela me coûtera la vie.*
Bezwachtelen (ik bezwachtelde, heb bezwachteld), b. w. *Emmaillotter.* Eene wond —. *Panser une blessure.* — (fig.). Verbloemen. *Voiler, déguiser, pallier.*
Bezwachteling (-en), v. *Action d'emmaillotter*, f.; *maillot*, m. — (fig.). Verbloeming. *Prétexte, déguisement*, m.
Bezwadderen (ik bezwadderde, heb bezwadderd), b. w. *Souiller d'écume* ou *de bave.*
Bezwaer (-aren), o. *Peine, fatigue*, f.; *mal; travail*, m. —, klagt. *Plainte*, f.; *grief*, m.; *charge*, f.
Bezwaerdheid (-heden), v. Moeijelykheid. *Difficulté, peine, inquiétude*, f.
Bezwaerlyk, b. n. *Onéreux; difficile; accablant, pénible.* —, byw. *Difficilement.*
Bezwaernis, v. zie Bezwaer.
Bezwaernisschrift (-en), o. *Grief* (terme de prat.), m.
Bezwaertheid, v. zie Bezwaerdheid.
Bezwalken (ik bezwalkte, heb bezwalkt), b. w. *Obscurcir; offusquer; ternir.* — (fig.). Achterklappen. *Flétrir, ternir.*
Bezwalker (-s), m. *Détracteur; médisant; calomniateur*, m.
Bezwalking, v. *Obscurcissement*, m.; *ternissure*, f. —, achterklap. *Détraction, calomnie*, f.
Bezwalkster (-s), v. *Calomniatrice*, f.
Bezwalkt, v. d. van bezwalken. —, b. n. *Terne, terni.*
Bezwangerd, v. d. van bezwangeren. —, b. n. *Enceinte.*
Bezwangeren (ik bezwangerde, heb bezwangerd), b. w. *Engrosser, rendre enceinte; féconder; saturer.*
Bezwangering, v. *Action d'engrosser; saturation*, f. —, zwangerheid. *Grossesse*, f.
Bezwaren (ik bezwaer, bezwaerde, heb bezwaerd), b. w. *Charger, grever.* —, verzwaren. *Aggraver.* —, bedroeven. *Affliger; attrister; faire de la peine; inquiéter.* Zich over iets —. *S'inquiéter de quelque chose.* Dat bezwaert myn hert. *Cela me pèse sur le cœur.*
Bezwarend, b. n. *Aggravant, accablant.*
Bezwaring (-en), v. *Charge*, f.; *fardeau*, m. — verdrukking. *Vexation, oppression*, f.; *accablement*, m. —, moeijelykheid. *Difficulté*, f. — verzwaring. *Appesantissement*, m.
Bezwavelen (ik bezwavelde, heb bezwaveld), b. w. *Soufrer, ensoufrer.*
Bezwavelplaets (-en), v. *Ensoufroir*, m.
Bezweek. zie Bezwyken.
Bezweerder (-s), m. *Exorciste, conjurateur*, m.
Bezweerster (-s), v. *Celle qui exorcise.*
Bezweet, v. d. van bezweeten. —, b. n. *Suant, tout en sueur.*
Bezweeten (ik bezweette, heb bezweet), b. w. *Mouiller* ou *salir de sueur.*
Bezweken, v. d. van bezwyken.
Bezwemmen (ik bezwom, heb bezwommen), b. w. *Atteindre en nageant; passer à la nage.*
Bezweren (ik bezweer, bezwoer, heb bezworen), b. w. *Exorciser, conjurer.* —, hertelyk smeeken. *Conjurer, supplier, adjurer.* —, met eed bevestigen. *Jurer, confirmer par serment.* Het verbond is bezworen. *L'alliance est jurée.*
Bezwerer, m. zie Bezweerder.
Bezwering (-en), v. *Exorcisme*, m., *conjuration*, f. —, beëediging. *Assurance avec serment*, f.; *serment*, m. —, smeeking. *Supplication, instance, adjuration*, f.
Bezwoer. zie Bezweren.
Bezwom. zie Bezwemmen.
Bezwommen, v. d. van bezwemmen.
Bezworen — bezweren.
Bezwyken (ik bezweek, ben bezweken), o. w. *S'affaisser, s'écrouler.* Het huis bezwykt. *La maison s'affaisse.* — (fig.). *Succomber.* Onder den last —. *Succomber sous le faix.* Van droefheid —. *Succomber à la douleur.* In het geloof —. *Chanceler dans la foi.* In de bekoring —. *Succomber à la tentation.* Van dorst —. *Mourir de soif.* —, in flauwte vallen. *S'évanouir, tomber en défaillance, se pâmer.*
Bezwykend, b. n. *Défaillant.*
Bezwyking, v. *Affaissement*, m. —, bezwyming. *Défaillance; faiblesse; pâmoison; syncope*, f.
Bezwymen (ik bezwymde, ben bezwymd), o. w. *S'évanouir; se pâmer; tomber en défaillance.*
Bezwyming (-en), v. *Défaillance, faiblesse; pâmoison*, f.
Bezyden, voorz. Naest. *A côté de, joignant.* — de kerk. *A côté de l'église, joignant l'église.* —, buiten. *Hors.* — het spoor. *Hors de l'ornière.* Dat verhael is — de waerheid. *Ce récit n'est point conforme à la vérité.* —af, byw. *A l'écart, de côté.* — zetten. *Mettre de côté.* — gaen. *Aller à l'écart.*
***Bibliothecaris** (-ssen), m. *Bibliothécaire*, m.
***Bibliotheek** (-eken), v. *Bibliothèque*, f.
Bidbank (-en), v. *Prie-dieu*, m.
Biddag (-en), m. *Jour de prières*, m.

Bidden (ik bad, heb gebeden), b. w. *Prier; supplier; invoquer; demander.* God —. *Prier Dieu.* God om zynen zegen —. *Implorer la bénédiction divine.* Ik bid er u om. *Je vous en prie.* Zyn brood —. *Mendier son pain.* Ter begrafenis —. *Inviter à un enterrement.*
Biddend, b. n. *Suppliant.*
Bidder (-s), m. *Celui qui prie; suppliant*, m. —, begrafenisbidder. *Celui qui invite à un enterrement.*
Bidding, v. Bede. *Prière, demande*, f.
Bidplaets (-en), v. *Lieu où l'on prie, oratoire*, m.
Bidster (-s), v. *Celle qui prie; suppliante*, f. —, begrafenisbidster. *Celle qui invite à un enterrement.*
Biduer (-uren), v. *Heure de la prière*, f.
Bie (biën), v. *Abeille, mouche à miel*, f.
Biëangel enz. *zie* Biënangel enz.
Biecht (-en), v. *Confession, confesse*, f. Te — gaen. *Aller à confesse, se confesser.* Te — en te communie gaen. *S'approcher des sacrements.* Iemand de — afhooren. *Confesser quelqu'un.*
Biechteling (-en), m. en v. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.
Biechten (ik biechtte, heb gebiecht), b. w. *Confesser; se confesser; avouer.* Zyne zonden —. *Confesser ses péchés, se confesser.* —, biecht hooren. *Confesser, entendre une confession.*
Biechter (-s), m. *Celui qui confesse; qui avoue; pénitent*, m.
Biechtgeld, o. *Denier de confession*, m.
Biechtkind (-eren, -ers), o. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.
Biechtpenning, m. *zie* Biechtgeld.
Biechtster (-s), v. *Celle qui se confesse, pénitente*, f.
Biechtstoel (-en), m. *Confessionnal*, m.
Biechtvader (-s), m. *Confesseur*, m.
Bieden (ik bood, heb geboden), b. w. *Offrir, présenter.* De hand —. *Offrir, présenter* ou *tendre la main.* Geluk —. *Souhaiter du bonheur.* Iemand het hoofd —. *S'opposer à quelqu'un.* —, dingen, in het koopen. *Faire une offre, offrir.* Hooger —. *Enchérir.* Hoeveel biedt gy voor dat boek? *Combien offrez-vous pour ce livre?*
Biedend, b. n. *Offrant.* Aen den meest —en verkoopen. *Mettre à l'enchère, vendre au plus offrant*, ou *au dernier enchérisseur.*
Bieder (-s), m. *Offrant, enchérisseur*, m. Hoogste —. *Le plus offrant, le dernier enchérisseur.*
Bieding, v. *Offre; proposition*, f.
Biedster (-s), v. *Celle qui offre, qui présente, qui enchérit.*
Biekorf enz. *zie* Biënkorf enz.
Biënangel (-s), m. *Aiguillon, dard des abeilles*, m.
Biënblad, o. *zie* Biënkruid.
Biëncelleken (-s), o. } *Alvéole*, m., *cellule des*
Biëncelletje (-s), o. } *abeilles*, f.
Biënhouder (-s), m. *Celui qui tient des abeilles.*
Biënkoning (-en), m. *Reine des abeilles*, f.
Biënkorf (-ven), m. *Ruche*, f.
Biënkorfvol, m. *Ruchée*, f.
Biënkruid, o. *Mélisse* (plante), f.
Biënwolf (-ven), m. *Guêpe*, f. — (vogeltje). *Guêpier*, m.
Biënzwerm (-en), m. *Essaim, essaim d'abeilles*, m.
Bier (-en), o. *Bière*, f. Geteerd of gelegen —. *De la bière rassise.*
Bieraccyns, o. } *Accise*, f., *cambage, impôt sur*
Bieraccys, o. } *la bière*, m.
Bierachtig, b. n. *Qui ressemble à de la bière, qui a un goût de bière.*
Bierazyn, m. *Vinaigre de bière*, m.
Bierbank (-en), v. *Banc de taverne* ou *de cabaret*, m.
Bierboom (-en), m. *Joug à porter les tonneaux de bière*, m.
Bierbrouwen, b. w. *Brasser* ou *faire de la bière.*
Bierbrouwer (-s), m. *Brasseur*, m.
Bierbrouwery (-en), v. *Brasserie*, f.; *cambage*, m.
Bierbrouwster (-s), v. *Brasseuse*, f.
Bierbuik (-en), m. *Sac à bière, grand buveur de bière*, m.
Bierdrager (-s), m. *Porteur de bière, encaveur*, m.
Bierdrinker (-s), m. *Buveur de bière*, m.
Bierenbrood, o. *Birambrot*, m.; *soupe à la bière*, f.
Bierflesch (-sschen), v. *Bouteille à bière*, f.
Biergeld, o. *Pourboire*, m.
Bierglas (-zen), o. *Verre à bière*, m.
Bierhuis (-zen), o. *Cabaret à bière, estaminet*, m.; *cantine*, f.
Bierkan (-nnen), v. *Pot à bière*, m.; *canette*, f.
Bierkelder (-s), m. *Cave à bière*, f.
Bierkroeg, v. *zie* Bierhuis.
Bierkruik (-en), v. *Cruche à bière*, f.
Biermaet (-aten), v. *Mesure à bière*, f.
Bierpens, m. *zie* Bierbuik.
Bierpot, m. *zie* Bierkan.
Biersmaek, m. *Goût de bière*, m.
Biersoep, v. *zie* Bierenbrood.
Biersteken, b. w. *Vendre des bières étrangères en gros.*
Biersteker (-s), m. *Marchand de bières étrangères en gros*, m.
Bierstel (-llen), o. } *Chantier sur lequel on*
Bierstelling (-en), v. } *met les tonneaux de bière*, m.
Biertappen, b. w. *Vendre de la bière en détail.*
Biertapper (-s), m. *Vendeur de bière en détail, cabaretier*, m.
Bierton (-nnen), v. } *Tonne à bière*, f.
Biervat (-en), o. }
Biervlieg (-en), v. *Mouche qui se nourrit de bière*, f. — (gem.). *Grand buveur de bière*, m.
Bierwagen (-s), m. *Haquet*, m.; *charrette pour transporter la bière*, f.
Bierwerker (-s), m. *Valet* ou *garçon de brasserie*, m.
Bies (-zen), v. Lisch. *Jonc*, m.
Biesband (-en), m. *Tresse de joncs*, f.
Biesbosch (-sschen), o. *Jonchaie*, f.
Biesje (-s), o. *Petit jonc*, m.
Bieskorf (-ven), m. *Panier de joncs*, m.
Biesland, o. *zie* Biesbosch.
Bieslint (-en), o. *Nonpareille* (ruban), f.
Bieslook (z. mv.), o. *Ciboule; cive*, f. Fyn —. *Civette, ciboulette*, f.
Biest (z. mv.), v. *Premier lait d'une vache après qu'elle a vêlé; colostre*, m.
Biestboter (z. mv.), v. *Beurre fait du premier lait d'une vache après qu'elle a vêlé*, m.
Biete, v., *zie* Beet, v.
Bietebauw (-en), m. (gem.). *Loup-garou; épouvantail; spectre*, m.
Biewolf, m. *zie* Biënwolf.

Biezen, onv. b. n. *Fait de joncs.* — mat. *Natte de joncs*, f.
Biezen (ik biesde, heb gebiesd), o. w. *Siffler (comme les serpents).* — (spr. van koeijen). *Être en chaleur.*
Biezengeslacht, o. *Joncoïdes*, f. pl., *famille des joncs*, f.
Bieswerm, m. zie Biënzwerm.
Big (biggen), v. } *Cochon de lait*, m. —n werpen.
Bigge (-n), v. { *Cochonner.*
Biggelen (het biggelde, is gebiggeld), o. w. *Couler, découler.* De tranen biggelden langs zyne kaken. *Les larmes coulaient le long de ses joues.*
Bikhamer (-s), m. *Marteline; hachette*, f. — der metselaers. *Smille*, f.
Bikkel (-s), m. *Osselet*, m.
Bikkelen (ik bikkelde, heb gebikkeld), o. w. *Jouer aux osselets.*
Bikkelspel, o. *Jeu d'osselets*, m.
Bikkeltje (-s), o. *Petit osselet*, m.
Bikken (ik bikte, heb gebikt), b. w. *Becqueter.* — (gem.). Eten. *Manger, croustiller.* —, houwen. *Piquer, aiguiser, tailler (la pierre).* Den molensteen —. *Piquer la meule.* Eenen muer —. *Regratter un mur.*
Bikking, v. *Action de piquer, d'aiguiser (la pierre)*, f.
Biksteen (-en), m. *Grès*, m.
Biksteengroef (-ven), v. *Gresserie*, f.
Bil (billen), v. *Fesse*, f.
Bil (billen), m. *Bill*, m.
Biljet (-tten), o. *Billet*, m.
Biljetje (-s), o. *Petit billet*, m.
Billen (ik bilde, heb gebild), b. w. Bikken, scherpen. *Piquer, aiguiser, tailler (la pierre).*
***Billiard** enz. zie Troktafel enz.
***Billioen** (-en), o. *Billon*, m. —, duizend millioenen. *Billion*, m.
Billyk, b. n. *Équitable, juste, raisonnable.* —, byw. *Justement, équitablement, raisonnablement.* — te werk gaen. *Agir justement.*
Billyken (ik billykte, heb gebillykt), b. w. *Approuver; aggréer.* Ik kan dat gedrag niet —. *Je ne puis pas approuver cette conduite.*
Billykend, b. n. *Approbatif.*
Billykerwyze, byw. *Justement, équitablement, raisonnablement.*
Billykheid (z. mv.), v. *Justice, équité*, f.
Billyking, v. *Approbation*, f.
Bilnaed (z. mv.), m. *Périnée* (t. d'anat.), m.
Bilnaedsteek, m. *Opération de la boutonnière; incision au périnée* (t. de chir.), f.
Bilsenkruid (z. mv.), o. *Jusquiame* (plante), f.
Bilslag (-en), m. *Coup sur les fesses*, m. —en. *Fessée*, f.
Bilspieren, v. mv. *Muscles fessiers* (t. d'anat.), m. pl.
Bilstuk (-kken), o. *Cimier*, m.
Bind (-ten), o. (bouwkunst). *Poutre qui lie ensemble les murs d'un bâtiment; bande de l'architrave*, f. —, dwarsbind. *Traverse*, f. De —ten van een gebouw. *Les membrures d'un édifice*, f. pl.
Bindbalk (-en), m. *Entrait* (t. de charp.), m.
Binden (ik bond, heb gebonden), b. w. *Lier, attacher.* Met ketenen —. *Enchaîner.* Het graen in schoven —. *Engerber le blé.* Een boek —. *Relier un livre.* Een vat —. *Relier un tonneau.* Ik zal my daeraen niet — (fig.). *Cela ne m'empêchera pas.* Het — van mutsaerd of van fago. *Fagotage*, m.
Binder (-s), m. *Celui qui lie.* —, boekbi[nder]. *Relieur*, m.
Bindgaren, o. *Ficelle*, f.
Bindgarenwinde (-n), v. *Ficellier*, m.
Bindhout (-en), o. *Empanon*, m.; *entr[ait]* (charp.), f.
Binding (z. mv.), v. *Liure, liaison*, f.; *att[ache]ment*, m. — van mutsaerd. *Fagotage*, m.
Bindlaeg, v. *Morses* (pavés), m. pl.
Bindrys (-zen), o. *Verges d'osier pour lie[r les] branches*, f. pl.
Bindsel (-s), o. *Lien*, m.; *ligature*, f.; *lig[ament]* (anat.), m. — van een boek. *Reliure*, f.
Bindselbeschryving, v. *Desmographie, synd[esmo]graphie* (anat.), f.
Bindselhechting, v. *Syndesmose, syndérose*, [f.]
Bindselontleding, v. *Desmotomie, syndesmotomie* (anat.), f.
Bindselontsteking, v. *Desmophlogie* (anat.),
Bindseltje (-s), o. *Petit lien*, m.
Bindselverhandeling, v. *Desmologie, syndesmologie* (t. d'anat.), f.
Bindspier (-en), v. *Ligament*, m.
Bindsteenen, m. mv *Arases, pierres d'att[ente]*, f. pl.; *morses*, m. pl.
Bindster (-s), v. *Celle qui lie.*
Bindstuk (-kken), o. *Aisselier*, m.; *pièce d[e bois] pour cintrer*, f.
Bindte, o. zie Bind.
Bindtouw, v. en o. zie Bindgaren.
Bindvlies, o. *Conjonctive* (t. d'anat.), f.
Bindwerk, o. *Entablement* (t. d'archit.), m.
Bindwoord (-en), o. *Conjonction*, f.
Bingelkruid, o. *Mercuriale* (plante), f.
Bink (-en), m. *Lourdaud; mauvais ouvrier; [mau]vais cheval*, m.
Binnen, byw. *Dedans, en dedans.* Van — *dedans intérieurement.* gaen komen den. *Entrer.* Te — komen of brengen. [...] *dans la pensée, se souvenir.* —, voorz. *dans; pendant; en deça.* — een jaer. *[...] un an.*
Binnenbeul (-en), m. *Bourreau privé*, m.
Binnenbeurs (-zen), v. *Gousset*, m.
Binnenbeurzeken (-s), o. *Petit gousset*, [...]*son*, m.
Binnenboorling, m. zie Inboorling.
Binnenbrengen (ik bragt binnen, heb bi[nnen] gebragt), b. w. Inbrengen. *Introduire.* [Een] schip —. *Piloter, conduire un vaisseau [dans] un port.*
Binnendeur (-en), v. *Porte intérieure*, f.
Binnendyk (-en), m. *Digue intérieure, dig[ue de] réserve*, f.
Binnengaen (ik ging binnen, ben binnenge[gaen]), o. w. *Entrer.*
Binnengang (-en), m. *Corridor*, m.
Binnenhoek (-en), m. *Angle interne*, m.
Binnenhof (-ven), o. *Cour intérieure*, f.
Binnenkamer (-s), v. *Chambre intérieur[e]*, *cabinet* m.
Binnenkant (-en), m. *Côté de dedans*, [...] *dans*, m.; *escarpe* (fortif.); *paroi d'un [...] etc.*, f.
Binnenkeuken (-s), v. *Cuisine intérieure*, f.
Binnenkiel (-en), v. *Carlingue; contrequille*, [f.]
Binnenkomen (ik kwam binnen, ben binnengekomen), o. w. *Entrer.*
Binnenkomst, v. *Entrée*, f.
Binnenkoorts (-en), v. *Fièvre interne*, f.
Binnenlander (-s), m. *Bélandre*, f.
Binnenlandsch, b. n. *Du pays, indigène*

intérieur. —e oorlog. *Guerre civile* ou
.
lschvaerder (-s), m. *Batelier qui navi-
les eaux intérieures*, m.
en enz. zie Inleiden enz.
ls (-en), m. *Pilote côtier pour les eaux
es*, m.
nen (ik liep binnen, ben binnengeloo-
v. *Entrer* (*dans un port*).
s, m. zie Binnenloods.
r (-eren), o. *Lac de l'intérieur*, m.
der (-s), v. *Gouvernante* ou *mère dans
son d'orphelins*, f.
r (-uren), m. *Muraille intérieure*, *pa-
sur de refend*, m.
d (-aden), m. *Tranchefile* (cordonn.), f.
(-en), o. *Sentier qui accourcit*, m.;
, f.
ts, v. zie Binnenhof.
hen, v. mv. *Vaigres* (mar.), f. pl.
ms (-en), v. *Rempart* ou *bastion inté-
m.*
nit (-en), v. *Bateau qu'on emploie dans
ur d'un pays*, m.
is, byw. *Au logis, dans la maison.*
mers, byw. *Dans la chambre.*
nds, byw. *Entre les dents.* — spre-
reutelen. *Parler entre les dents; mar-*

(z. mv.), o. *L'intérieur*, m. Het — bui-
en. *Mettre l'envers à l'endroit.*
en (-s), m. *Fausse-étrave* (mar.), f.
rd, m. *Combat intérieur*, m.
p (-en), v. *Convulsion intérieure*, f.
den (ik trad binnen, ben binnenge-
o. w. *Entrer.* Het —. *L'entrée*, f.
er (-s), m. *Père* ou *directeur dans une
d'orphelins*, m.
rt, v. *Navigation sur les eaux inté-*
, f.
, o. *Intégument*, m.
trek, o. zie Binnenkamer.
rts, byw. *Vers le dedans; en de-*

er (-s, -en), o. *Eau intérieure*, f.;
n.
g (-en), m. *Chemin qui abrège*, m.; *tra-*
.
k (-en), o. *Ouvrage intérieur*, m.
ks, byw. *Intérieurement.*
le, v. zie Binnenkant.
ie Bind.
zie Berkenboom.
l (-s), m. *Férule* (plante), f.
(landschap). *Biscaye*, f.
(-s), m. *Biscayen; Basque*, m.
, b. n. *Basque*, *de Biscaye.*
e (-n), v. *Biscayenne; Basque*, f.
mmen), o. *Évêché; diocèse*, m. Onder
taende. *Diocésain.*
-ppen), m. *Évêque*, m.
elyk, b. n. *Épiscopal*, *pontifical.* —e
heid. *Épiscopat*, m. —e vergadering.
, m. —e regtsbank. *Officialité*, f. —,
n *évêque; pontificalement.*
ambt, o. *Épiscopat*, m.
gezinden, m. mv. *Épiscopaux* (en An-
e), m. pl.
hoed (-en), m. *Mitre*, f.
hof (-ven), o. *Juridiction épiscopale;*
ité, f.
kap (-ppen), v. *Pluvial*, m.

Bisschopskruid, o. *Sison*, m.
Bisschopsmuts (-en), v. } *Mitre*, f.
Bisschopsmyter (-s), m. }
Bisschopsstaf (-ven), m. *Crosse*, f.
Bisschopsstoel (-en), m. *Siège épiscopal*, m.
Bisschopswyngaerd, m. *Clématite bleue* (plante), f.
Bist, v. zie Biest.
Bit (bitten), o. *Mors*, m.
Bits, b. n. *Aigre; mordant, piquant; fier.* —, byw. zie Bitselyk.
Bitselyk, byw. *Aigrement; fièrement; avec aigreur.*
Bitsheid, v. *Aigreur; mordacité; fierté*, f.
Bitsig enz. zie Bits enz.
Bitter, b. n. *Amer; aigre; âpre.* —e amandelen. *Amandes amères.* — (fig.). Smertelyk. *Amer; sensible; affligeant.* —e droefheid. *Douleur amère.* —e (strenge) koude *Grand froid.* — vyand. *Ennemi mortel.* —, byw. *Amèrement.* —, o. *Amer*, m.
Bitterachtig, b. n. *Un peu amer.*
Bitterappel (-s, -en), m. *Coloquinte*, f.
Bitterheid, v. *Aigreur*, *âpreté; amertume*, f.; *fiel*, m. De — der koude (fig.). *La rigueur du froid.*
Bitterkoeksken (-s), o. *Macaron*, m.
Bitterloof, o. (plant). *Chicorée sauvage*, f.
Bitterlyk, byw. *Amèrement.*
Bitternis, v. zie Bitterheid.
Bitterpeen (-enen), v. (plant). *Racine de chicorée sauvage*, f.
Bitterzoet, o. (plant). *Douce-amère*, f.
Bitterzout, o. *Sel cathartique amer*, m.
Bitzig enz. zie Bits enz.
Blad (-en, -eren), o. *Feuille*, f.; *feuillet*, m. — papier. *Feuille de papier.* Los —. *Feuille volante.* — van eene deur of venster. *Vantail*, m. — van eene zaeg. *Feuille d'une scie.* — van eene tafel. *Le dessus d'une table.* — van metael. *Lame*, f. — van eenen riem. *Planche d'un aviron*, *pale*, f. —, loof. *Feuille*, f. Vol —eren. *Feuillu.* —eren krygen. *Feuillir*, *pousser des feuilles.* — (insekt). *Mante*, f.
Bladaerdig, b. n. *Foliacé.*
Bladder, v. zie Blaer.
Bladen, o. mv. *Usufruit*, *revenu*, m., *rente*, f. zie Blad.
Bladeren (ik bladerde, heb gebladerd), o. w. *Pousser des feuilles*, *feuillir.* Die boom begint te —. *Cet arbre commence à pousser des feuilles.* —, de bladen van een boek omslaen. *Feuilleter.* Ik heb dat boek niet gelezen, maer er wat in gebladerd. *Je n'ai pas lu ce livre, mais je l'ai feuilleté un peu.*
Bladeren, o. mv. *Usufruit*, *revenu*, m., *rente*, f. zie Blad.
Bladerenkroon (-en), v. *Couronne de feuilles*, f.
Bladerig, b. n. *Feuillu*, *touffu.*
Bladering, v. *Feuillage*, m.
Bladerloos, b. n. *Sans feuilles; apétale; aphylle*, *infeuillé.* — worden. *Perdre ses feuilles; s'effeuiller.*
Bladerryk, b. n. *Feuillu*, *touffu.*
Bladerwording, v. *Feuillaison*, f.
Bladgoud (z. mv.), o. *Or en feuilles*, *or battu*, m.
Blading, v. *Foliation*, f.
Bladje (-s), o. *Petite feuille*, f.; *feuillet*, *feuilleton*, m.
Bladkoper, o. *Cuivre en feuilles* ou *en lames*, m.
Bladschieting, v. *Foliation*, f.
Bladschryver (-s), m. *Scribe*, m.
Bladsteel (-elen), m. *Pétiole* (t. de bot.), m.

Bladvormig, b. n. *Foliforme.*
Bladwyzer (-s), m. *Index*, m., *table (d'un livre)*, f.
Bladzyde (-n), v. *Page*, f.
Blaedje (-s), o. *Petite feuille*, f.
*__Blaem__ (z. mv.), v. Verachting. *Détraction; calomnie*, f.; *blâme, mépris*, m.
Blaer (-aren), v. *Ampoule; cloche; pustule; vessie; tache sur le front de certains animaux*, f.
Blaertje (-s), o. *Petite ampoule* ou *cloche*, f.
Blaertrekkend, b. n. *Qui tire des ampoules.* — middel. *Vésicatoire*, m.
Blaes (blazen), v. *Vessie*, f. —, blaer. *Ampoule, pustule*, f; *tubercule*, m. — (op het water). *Bouteille*, f.; *bouillon*, m.
Blaesbalg (-en), m. *Soufflet*, m.
Blaesbalgtrekker (-s), m. *Chauffeur; celui qui fait aller les soufflets d'une forge*, m.
Blaesbalk, m. *zie* Blaesbalg.
Blaesband (-en), m. *Ouraque* (t. d'anat.), m.
Blaesboom (-en), m. *Baguenaudier* (arbre), m.
Blaesbreuk (-en), v. *Cystocèle; hernie de la vessie*, f.
Blaeshoorn (-en), m. } *Cor, cornet*, m.
Blaeshoren (-s), m. }
Blaesje (-s), o. *Vésicule; bouteille* (*sur l'eau*), f.
Blaeskaek (-aken), m. (gem.). *Fanfaron; gascon, hableur*, m.
Blaeskaken (ik blaeskaekte, heb geblaeskaekt), o. w. (gem.). *Se vanter.*
Blaeskakery (-en), v. *Fanfaronnade, hablerie*, f.
Blaesken (-s), o. *Vésicule*, f.
Blaeskensvormig, b. n. *Vésiculaire; vésiculeux.*
Blaeskruid (z. mv.), o. (plant). *Vésicaire*, f.
Blaesöntsteking, v. *Cystite, inflammation de la vessie*, f.
Blaesöpening, v. *Cystomie, lithotomie* (terme de chir.), f.
Blaespeiler (-s), m. *Cathéter* (t. de chir.), m.
Blaespyp (-en), v. *Col de la vessie; soufflet*, m. — (om vogelen te schieten). *Sarbacane*, f.
Blaessnyding, v. *Cystotomie, lithotomie* (terme de chir.), f.
Blaesspeeltuig (-en), o. *Instrument à vent*, m.
Blaessteen, m. *Pierre* (*dans la vessie*), f.
Blaesster (-s), v. *Souffleuse*, f.
Blaesstreng, v. *zie* Blaesband.
Blaesworm (-en), m. *Hydatide* (ver), f.
Blaffaert, m. } *zie* Blaffer.
Blaffart, m. }
Blaffen (ik blafte, heb geblaft), o. w. *Aboyer, japper.* Tegen de maen —. *Aboyer à la lune.* —, snoeven. *Habler, se vanter.* Het —. *Aboiement*, m.
Blaffer (-s), m. *Chien qui ne fait qu'aboyer, aboyeur*, m. —, zwetser. *Criailleur, hableur*, m. —, register. *Registre de receveur*, m.
Blafferd, m. } *Registre de receveur*, m.
Blaffert, m. }
Blaffing, v. *Aboiement*, m.
Blaken (ik blaek, blaekte, heb geblaekt), o. w. *Brûler.* —, b. w. *Flamber, griller légèrement; incendier.*
Blakend, b. n. *Brûlant; enflammé; animé.*
Blaker (-s), m. *Martinet*, m.
Blakeren (ik blakerde, heb geblakerd), b. w. *Brûler avec un fer chaud* ou *avec un brandon.*
Blakvisch (-sschen), m. *Calmar* (poisson), m.
*__Blamen__, b. w. *zie* Blameren.
*__Blameren__, b. w. *Blâmer; mépriser; calomnier; détracter.*
*__Blank__, b. n. Wit. *Blanc; luisant, net, poli; pur; nu.*
Blank (-en), m. *Pièce de trois liards*, f.
Blanket, o. *zie* Blanketsel.
Blanketdoos (-zen), v. *Boîte à fard*, f.
Blanketsel, o. *Fard*, m. — (fig.). *Prétexte*, m.
Blanketselverkooper (-s), m. *Parfumeur*, m.
Blanketten (ik blankettede, heb geblanket), b. w. *Farder, mettre du fard.* — (fig.). *Donner de fausses couleurs à quelque chose.*
Blanketting, v. *Fardement*, m.
Blanketzalf, v. *Cosmétique*, m.
*__Blankheid__ (z. mv.), v. *Blancheur; pureté*, f.
*__Blasphemeren__, o. w. *Blasphémer.*
Blaren, o. w. *zie* Blaten.
Blaten (ik blaet, blaette, heb geblaet), o. w. *Bêler.*
Blauw, b. n. *Bleu; azuré.* — verwen. *Teindre en bleu, bleuir.* —e oogen. *Des yeux bleus; des yeux pochés* ou *meurtris.* Onder den —en hemel. *En plein air, à la belle étoile.* —, onnoozel, kael. *Vain; frivole; fade; pauvre.* —e boodschap. *Vain prétexte.* —e uitvlugt. *Mauvaise excuse.* Eene —e scheen loopen. *Essuyer un refus.* —e bloempjes. *Contes bleus.*
Blauw (z. mv.), o. (koleur). *Bleu*, m.; *couleur bleue*, f.; *azur*, m. Donker —, hoog —. *Bleu turquin; bleu foncé.* Berlins —. *Bleu de Prusse.* Hemels —. *Bleu céleste; azur.*
Blauwachtig, b. n. *Bleuâtre.*
Blauwboekskens, o. mv. *Pièces* ou *poésies fugitives*, f. pl.
Blauwen (ik blauwde, heb geblauwd), b. w. *Teindre en bleu, bleuir.* —, o. w. *Devenir bleu, bleuir.*
Blauwheid (z. mv.), v. *Bleu*, m., *couleur bleue*, f. — (van slagen *of* stooten). *Meurtrissure, lividité*, f.
Blauwigheid, v. *zie* Blauwheid.
Blauwkuip (-en), v. *Cuve pour la teinture*, f.
Blauwöogig, b. n. *Qui a les yeux bleus.*
Blauwschuit (z. mv.), v. (kwael). *Scorbut*, m.
Blauwsel (z. mv.), o. *Amidon bleu; azur*, m.
Blauwspecht (-en), m. *Casse-noix* (oiseau), m.
Blauwverwen, b. w. *zie* Blauwen.
Blauwverwer (-s), m. *Teinturier en bleu*, m.
Blauwverwery (-en), v. *Teinturerie en bleu*, f.
Blauwzuer, o. *Prussiate* (t. de chim.), m.
Blazen (ik blaes, blies, heb geblazen), o. w. *Souffler, venter.* De wind blaest. *Le vent souffle.* In het vuer —. *Souffler le feu.* Op de fluit —. *Jouer de la flûte.* Op de trompet —. *Sonner de la trompette.* — (gem.). Snoeven. *Habler, se vanter.* —, b. w. *Souffler.* Eene spys kond —. *Souffler sur un mets pour le refroidir.* Den aftogt —. *Sonner la retraite.*
Blazer (-s), m. *Souffleur*, m. — (gem.). Snoever. *Hableur, fanfaron*, m.
Blazing, v. *Souffle; sifflement*, m.
*__Blazoen__ (-en), o. *Blason*, m.
Bled, o. — *of* blad van eene tafel. *Le dessus d'une table.* — van eene schup. *Pelastre* ou *pellâtre*, m.
Bleef. *zie* Blyven.
Bleek, b. n. *Pâle; blême; décoloré.* — worden. *Pâlir; blémir.* — doen worden. *Pâlir, rendre pâle.*
Bleek (-en), v. *Blancherie, blanchisserie*, f. —, het bleeken. *Blanchissage; blanchîment*, m.
Bleek. *zie* Blyken.
Bleekachtig, b. n. *Un peu pâle.*
Bleekblauw, b. n. *Bleu pâle; bleu mourant.*
Bleekblauw, o. (kleur). *Bleu pâle*, m.

Bleeken (ik bleekte, heb gebleekt), b. w. *Blanchir.* —, o. w. *Blanchir, devenir blanc.* —, *pâlir, blêmir.* Het —. *zie* Bleeking.
Bleeker (-s), m. *Blanchisseur*, m.
Bleekerin, v. *zie* Bleekster.
Bleekert (z. mv.), m. *Clairet, vin paillet*, m.
Bleekery, v. *zie* Bleek, v.
Bleekgeel, b. n. *Jaune pâle.*
Bleekgeel (z. mv.), o. (kleur). *Jaune pâle*, m.
Bleekgeld (z. mv.), o. *Prix du blanchissage*, m.
Bleekgoud (z. mv.), o. *Or blanc, or mélangé d'argent, platine*, m.
Bleekgroen, b. n. *Vert pâle.*
Bleekgroen (z. mv.), o. (kleur). *Vert pâle*, m.
Bleekheid (z. mv.), v. *Pâleur*, f.
Bleekhof, m. *zie* Bleek, v.
Bleeking, v. *Blanchissage; blanchîment*, m.
Bleekloon, m. *en* o. *zie* Bleekgeld.
Bleekrood, b. n. *Rouge pâle; incarnadin.*
Bleekrood (z. mv.), o. (kleur). *Rouge pâle; incarnadin*, m.
Bleekster (-s), v. *Blanchisseuse*, f.
Bleekveld, o. *zie* Bleek, v.
Bleekverwig, b. n. *zie* Bleek, b. n.
Bleekzucht (z. mv.), v. *Chlorose*, f.; *pâles couleurs* (maladie), f. pl.
Bleekzuchtig, b. n. *Chlorotique.*
Bleeten (ik bleette, heb gebleet), o. w. *Bêler.* Het —. *zie* Bleeting.
Bleetend, b. n. *Bêlant.*
Bleeting, v. *Bêlement*, m.
Blei (-ijen), v. Witvisch. *Able*, m.
Bleik enz. *zie* Bleek enz.
Bleiken enz. *zie* Bleeken enz.
Blein (-en), v. *Ampoule, cloche, pustule*, f.
Bleintje (-s), o. *Petite ampoule* ou *cloche*, f.
Bleintrekkend, b. n. *Vésicatoire.* —e plaester. *Vésicatoire*, m.
Blek enz. *zie* Blik enz.
Bles (-ssen), v. *Crins au front d'un cheval*, m. pl. Eene — haer, haerlok. *Une boucle de cheveux.* —, witte kol op het voorhoofd der peerden. *Tache blanche au front d'un cheval.* —, m. *zie* Blespeerd.
Blespeerd (-en), o. *Cheval qui a une tache blanche au front*, m.
Bleven. *zie* Blyven.
Blies. *zie* Blazen.
Blije, v. *zie* Blyde, v.
Blik (z. mv.), o. *Fer-blanc*, m.
Blik, m. *Blanc des yeux*, m.
Blik (-kken), m. *Clin d'œil, coup d'œil, regard*, m. —, blikking. *Éclat, étincellement*, m. —, zilverschoon (plant). *Argentine*, f.
Blik, b. n. Blinkend. *Éclatant, éblouissant.*
Blikaers (-zen), m. *Écorchure*, f.; *derrière écorché; bois blanc qui se trouve immédiatement sous l'écorce des arbres*, m.
Blikgat, o. *Derrière écorché*, m.
Blikken, onv. b. n. *De fer-blanc.* Eene — lamp. *Une lampe de fer-blanc.*
Blikken (ik blikte, heb geblikt), o. w. *Clignoter, ciller.* —, blinken. *Briller; reluire; éclater; étinceler.* —. *zie* Blikvuren, o. w.
Blikkeren (ik blikkerde, heb geblikkerd), o. w. *Briller, reluire.*
Blikking, v. *Éclat, étincellement*, m.
Blikoogen (ik blikoogde, heb geblikoogd), o. w. *Ciller, cligner les yeux.*
Bliksem (-s), m. *Éclair*, m.; *foudre*, f. *et* m. Met den — slaen. *Foudroyer.* De — van het Vatikaen. *Les foudres de l'excommunication, les foudres du Vatican, l'anathème.* Die veldheer was een oorlogs —. *Ce général était un foudre de guerre.*
Bliksemafleider (-s), m. *Paratonnerre, conducteur*, m.
Bliksemen (ik bliksemde, heb gebliksemd), o. w. *Reluire, briller.* —, schrikkelyk vloeken en zweren. *Fulminer; jurer; pester.* —, b. w. Met den bliksem slaen. *Foudroyer.* Jupiter heeft de reuzen gebliksemd. *Jupiter a foudroyé les géants.* —, onp. w. *Éclairer, faire des éclairs.* Het bliksemt. *Il fait des éclairs.* Het —. *zie* Bliksemіng.
Bliksemіng, v. *Foudroiement*, m.
Bliksemschicht (-en), m. *Pierre à foudre*, f.; *carreau*, m.
Bliksemslag (-en), m. *Coup de foudre*, m.
Bliksemstrael (-alen), m. *Rayon* ou *coup de foudre; éclair*, m.
Bliksemvlam (-mmen), v. *Flamme de la foudre*, f.; *éclair*, m.
Bliksemvuer, o. *Feu de la foudre*, m.; *foudre*, f.; *éclair*, m.
Blikslaen (het), o. *zie* Blikslagery.
Blikslager (-s), m. *Ferblantier*, m.
Blikslagerswinkel (-s, -en), m. *Boutique de ferblantier*, f.
Blikslagery, v. *Métier de ferblantier*, m.
Bliktand (-en), m. *Dent qui sort de la bouche*, f.
Bliktanden (ik bliktandde, heb gebliktand), o. w. *Montrer les dents.*
Blikvuren, o. mv. *Faux-feux, signaux avec des amorces* (mar.), m. pl.
Blikvuren (ik blikvuer, blikvuerde, heb geblikvuerd), o. w. *Faire faux-feu; donner des signaux de détresse* (t. de mer).
Blind, b. n. *Aveugle.* Een —e man. *Un aveugle.* — maken. *Aveugler.* — geboren. *Aveugle-né.* —e venster. *Fausse fenêtre.* —e straet. *Cul-de-sac, impasse.* —e slag. *Coup fourré.* — (fig.). Onervaren. *Ignorant, aveugle.* —, byw. *Aveuglément.* In eene zaek — toeloopen. *Donner tête baissée dans une affaire.*
Blind (-en), o. (voor de glazen). *Volet, abattant*, m.; *jalousie*, f. De —en sluiten. *Fermer les volets.* —, boegsprietzeil. *Voile de beaupré, civadière*, f. Klein —. *Tourmentin* (t. de mar.), m. — (oorlogs w.). *Mantelet*, m.
Blindachtig, b. n. Zwak van gezicht. *Qui a la vue faible, qui est à demi aveugle.*
Blindachtigheid, v. *Faiblesse*, f., ou *obscurcissement de la vue*, m.
Blinddoek (-en), m. *Bandeau*, m.
Blinde (-n), m. *en* v. *Aveugle*, m. *et* f.
Blindeling, byw. *zie* Blindelings.
Blindelings, byw. *En aveugle, à tâtons, sans voir.* —, onbezonnen. *Aveuglément, à l'étourdie.*
Blindelyk, byw. *Aveuglément, à l'étourdie.*
Blindeman (-lieden), m. *Aveugle*, m.
Blindemanneken, o. (kinderspel). *Colin-maillard.* — spelen. *Jouer à colin-maillard.*
Blindemannetje, o. *zie* Blindemanneken.
Blinden (ik blindde, heb geblind), b. w. Blind maken. *Aveugler, priver de la vue.* —, de oogen blinden. *Bander les yeux.* —, bedriegen. *Duper, tromper.*
Blindgeboren, b. n. *Aveugle-né.*
Blindheid, v. *Cécité*, f., *aveuglement*, m.
Blindhokken (ik blindhokte, heb geblindhokt), b. w. *Bander les yeux.* —, bedriegen. *Duper, tromper.*
Blindhokker (-s), m. *Trompeur, fourbe*, m.

Blindhokking, v. *Tromperie*, *fourberie*, f.
Blinding, v. *Action de bander les yeux*, f.; *aveuglement*, m.
Blindlap (-ppen), m. *Lunettes* (t. de man.), f. pl.
Blindwerken, o. mv. *Blindes*, f. pl.; *mantelet* (t. d'art mil.), m.
Blinken (ik blonk, heb geblonken), o. w. Glinsteren. *Briller*, *reluire*, *resplendir*, *luire*. Het goud blinkt. *L'or reluit*. De sterren *Les étoiles brillent*. Het is al geen goud da er blinkt. *Tout ce qui reluit n'est pas or*. Het —. *zie* Blinking.
Blinkend b. n. *Reluisant*, *brillant*, *éclatant*, *luisant*. —e sterren. *Des étoiles brillantes*.
Blinking v. *Splendeur*, f., *éclat*, *lustre*, m.
Blinkworm -en), m. *Ver-luisant*, m.
Blixem enz. *zie* Bliksem enz.
Bloed (z. mv.), o. *Sang*, m. — vergieten. *Répandre du sang*. Naer — dorsten. *Être altéré de sang*. — laten. *Saigner*, *tirer du sang*. Zyne handen met — bevlekken. *Tremper ses mains dans le sang*, *commettre un meurtre*. De omloop van het —. *La circulation du sang*. Met — bemorsen. *Ensanglanter*. In of met koelen —e. *De sang froid*. —, geslacht. *Sang*, m.; *race*, *famille*, f. De prinsen van den —e. *Les princes du sang*. Uit koninglyk — gesproten. *Issu de sang royal*.
Bloed (-en), m. Sul. *Idiot*, *niais*, *benêt*, m.
Bloedachtig, b. n. *Sanguinolent*, *qui a la couleur du sang*.
Bloedader (-s, -en), v. *Veine*, f.
Bloedafdryvend, b. n. *Hémagogue*, *qui évacue le sang*.
Bloedagaet (-aten), m. *Agate à veines rouges*, f.
Bloedbad (-en), o. *Carnage*, *massacre*, m., *boucherie*, f. Een schrikkelyk — aenregten. *Faire un carnage horrible*.
Bloedbeschryving, v. *Hématographie* (méd.), f.
Bloedbeuling (-en), m. *Boudin*, m.
Bloedbloem (-en), v. *Hémanthe fleur de sang*, f.
Bloedbraking, v. *Vomissement de sang*, m., *hématémèse*, f.
Bloedbreuk (-en), v. *Hématocèle*, f.
Bloeddorst (z. mv.), m. *Soif de sang*; *cruauté*, f.
Bloeddorstig, b. n. *Altéré de sang*, *sanguinaire*, *cruel*.
Bloeddorstigheid (z. mv.), v. *Soif de sang*; *humeur sanguinaire*; *cruauté*, f.
Bloedeloos, b. n. *Qui n'a point de sang*, *exsanguin*. — diertje. *Insecte*, m.
Bloeden (ik bloedde, heb gebloed), o. w. *Saigner*, *répandre son sang*. Uit den neus—. *Saigner du nez*. De wonde bloedt nog. *La plaie saigne encore*. Het hart bloedt. *Le cœur saigne*. Het —. *zie* Bloeding.
Bloedgang (z. mv.), m. *Flux de sang*, m.; *perte de sang*; *hémorragie*, f. —, roode loop. *Dyssenterie*, f.
Bloedgeld, o. *Prix de sang*, *argent acquis par un meurtre*, m.
Bloedgeregt, o. *Haute justice*, f.
Bloedgetuige (-n), m. en v. *Martyr*, m.; *martyre*, f.
Bloedgezwel, o. *zie* Bloedvin.
Bloedgierig, b. n. *zie* Bloeddorstig.
Bloedgierigheid, v. *zie* Bloeddorst.
Bloedhond (-en), m. Dog. *Dogue*, m. — (fig.). Bloedgierige mensch. *Homme sanguinaire*, *monstre*, m.
Bloedig, b. n. *Sanglant*, *ensanglanté*. — maken. *Ensanglanter*.
Bloeding, v. *Saignement*, m.; *hémorragie*, f.
Bloedje (-s), o. *Petit innocent*, *pauvre enfant*, m.
Bloedkorael (-alen), o. *Corail rouge*, m.
Bloedkruid (z. mv.), o. *Centinode*, *renouée* (plante), f.
Bloedlaten, b. w. *Saigner*, *ouvrir la veine*, *tirer du sang*. Het —. *zie* Bloedlating.
Bloedlating (-en), v. *Saignée*, f.
Bloedlauw, b. n. *Tiède*.
Bloedloop, m. *zie* Bloedgang.
Bloedmaking, v. *Sanguification*, f.
Bloednavelbreuk (-en), v. *Hématomphale*, *hématomphalocèle*, f.
Bloedpissing, v. *Pissement de sang*, m.; *hématurie*, f.
Bloedplakkaert (-en), o. *Arrêt* ou *placard sanguinaire*, m.
Bloedplengen, b. w. *zie* Bloedstorten.
Bloedprys, m. *Prix de sang*, m.
Bloedraed, m. *Conseil de sang*, m.; *inquisition*, f.
Bloedregt, o. *Haute justice*, f.; *droit de haute justice*, m.
Bloedregter (-s), m. *Juge criminel*; *inquisiteur*, m.
Bloedrood, b. n. *Sanguin*, *de couleur de sang*; *vermeil*.
Bloedryk, b. n. *Sanguin*.
Bloedschande (z. mv.), v. *Inceste*, m.
Bloedschandig, b. n *Incestueux*.
Bloedschandiglyk, byw *Incestueusement*.
Bloedschender (-s), m. *Incestueux* m.
Bloedschending, v. *zie* Bloedschande.
Bloedschendster (-s), v *Incestueuse*, f.
Bloedschryver (-s), m. *Greffier de la justice criminelle*, m.
Bloedschuld (-en), v. Moord. *Crime capital*, *homicide*, *meurtre*, m.
Bloedschuldig, b. n. *Coupable d'un crime capital* ou *d'un homicide*.
Bloedspouwen enz. *zie* Bloedspuwen enz.
Bloedspuwen, b. w. *Cracher du sang*.
Bloedspuwend, b. n. *Hémoptyque* (méd.).
Bloedspuwer (-s), m. *Hémoptyque* (méd.), m.
Bloedspuwing (-en), v. *Crachement de sang*, m.
Bloedsteen (-en), m. *Hématite*, *sanguine* (pierre), f.
Bloedstelpen, b. w. *Étancher* ou *arrêter le sang*.
Bloedstelpend, b. n. *Qui étanche* ou *arrête le sang*, *hémostatique*.
Bloedstilstand, m. *Hémostasie* (méd.), f.
Bloedstorten, b. w. *Répandre* ou *verser du sang*.
Bloedstorting (-en), v. *Effusion de sang*; *hémorragie*, f. —, bloedbad. *Carnage*, m.; *boucherie*, f.
Bloedvat (-en) o. *Veine*, f.; *vaisseau*, m.
Bloedvergieten, b. w. *zie* Bloedstorten.
Bloedvergieter (-s), m. *Celui qui répand du sang*.
Bloedvergieting, v. *zie* Bloedstorting.
Bloedverwant (-en), m. *Proche parent*, m.
Bloedverwantschap (z. mv.), o. *Parenté*, *consanguinité*, f.
Bloedverwig, b. n. *De couleur de sang*, *hématoïde*.
Bloedvin (-nnen), v. *Furoncle*, *clou*, *flegmon*, m.
Bloedvink (-en), v. (vogel). *Bouvreuil*; *pivoine*, m.
Bloedvlag (-ggen), v. *Pavillon* ou *drapeau rouge*, m.
Bloedvloed, m. *zie* Bloedgang.

Bloedvriend, m. zie Bloedverwant.
Bloedvriendin (-nnen), v. *Proche parente*, f.
Bloedvriendschap, v. zie Bloedverwantschap.
Bloedwording (z. mv.), v. *Hématose*, *sanguification*, f.
Bloedworst (-en), v. *Boudin*, m.
Bloedzaek (-aken), v. *Affaire capitale*, f.
Bloedzucht, v. zie Bloeddorst.
Bloedzuchtig, b. n. zie Bloeddorstig.
Bloedzuiger (-s), m. (diertje). *Sangsue*, f.; *vampire*, m.
Bloedzuiverend, b. n. *Qui purifie le sang.*
Bloedzuivering, v. *Remède pour purifier le sang*, m.
Bloedzweer, v. zie Bloedvin.
Bloedzweerachtig, b. n. *Flegmoneux.*
Bloei (z. mv.), m. *Fleur*, f. De boomen staen in —. *Les arbres sont en fleurs.* — (fig.). Kracht; welvaren. *Vigueur; prospérité*, f. De — der jaren. *La fleur de l'âge*. In den — zyn. *Fleurir.*
Bloeibad (-en), o. *Bractée*, f.
Bloeijen (ik bloeide, heb gebloeid), o. w. *Fleurir.* — (fig.). Welvarend zyn. *Prospérer*, *fleurir.*
Bloeijend, b. n. *Fleurissant; fleuri.* — (fig.). Welvarend. *Florissant.* —e stad. *Ville florissante.* De —e onderdom. *La jeunesse.*
Bloeimaend (z. mv.), v. *Mai*, *floréal*, m.
Bloeischeede (-n), v. *Spathe* (t. de bot.), f.
Bloeisel (z. mv.), o. *Fleur*, f.
Bloeisem (-s), m. *Fleur*, f.
Bloeityd (-en), m. *Fleuraison*, f.; *printemps*, m.
Bloeiwyze, v. *Inflorescense*, f.
Bloem (-en), v. *Fleur*, f. — van eenen dag. *Fleur éphémère.* —en afplukken. *Cueillir des fleurs.* Een graf met —en bestrooijen. *Semer, jeter* ou *répandre des fleurs sur une tombe.* De — van welsprekendheid. *Les fleurs de rhétorique.* — van meel. *Fleur de farine.* — (fig.). Het puik, het beste. *Fleur*, *quintessence*, *élite*, f. —, maendstonden. *Menstrues*, f. pl.
Bloembed (-dden), o. *Parterre*, m.; *partie d'un jardin plantée de fleurs*, f.
Bloembeschryver (-s), m. *Floriste*, m.
Bloemblad (-en), o. *Pétale*, m., *feuille d'une fleur*, *feuille florale*, f.
Bloembladvormig, b. n. *Corollacé*, *pétaloïde* (bot).
Bloemblaedje (-s), o. *Bractée*, *foliole*, f.
Bloemboek (-en), m. *en* o. *Flore*, f.
Bloembol (-llen), m. *Oignon de fleur*, m., *bulbe*, f.
Bloemdragend, b. n. *Floripare.*
Bloemeken (-s), o. *Fleurette*, *petite fleur*, f.
Bloemenhandel (z. mv.), m. *Commerce de fleurs*, m.
Bloemenkelk, m. zie Bloemkelk.
Bloemenkorfje (-s), o. *Cueilloir*, *panier pour cueillir des fleurs*, m.
Bloemenstand, m. *Inflorescence*, f.
Bloemenstempel (-s), m. *Bouquet* (t. de rel.), m.
Bloemgodin, v. *Flore*, *déesse des fleurs*, f.
Bloemhof (-oven), m. *Jardin à fleurs*, *parterre*, m.
Bloemig, b. n. *Fleuri.*
Bloemist (-en), m. *Fleuriste*, m.
Bloemkelk (-en), m. *Calice*, *périanthe*, m.
Bloemken (-s), o. *Fleurette*, *petite fleur*, f.
Bloemkever (-s), m. *Anthrène* (insecte), f.
Bloemknop (-ppen), m. *Bouton de fleur*, m.
Bloemkool (-en), v. *Chou-fleur*, m.
Bloemkrans (-en), m. *Feston*, m., *guirlande*, *couronne de fleurs; corolle*, f.
Bloemkransdragend, b. n. *Corollifère.*
Bloemkransmaekster (-s), v. *Bouquetière*, f.
Bloemlezing, v. *Anthologie*, f.; *recueil de morceaux choisis*, m.
Bloemmaend, v. zie Bloeimaend.
Bloemmand (-en), v. *Corbeille à fleurs*, f.
Bloemmarkt, v. zie Bloemmerkt.
Bloemmeel (-z. mv.), o. *Fleur de farine*, f.
Bloemmerkt (-en), v. *Marché aux fleurs*, m.
Bloempap (z. mv.), v. *Bouillie de fleur de farine*, f.
Bloemperk, o. zie Bloembed.
Bloempje, o. zie Bloemeken.
Bloempot, (-tten), m. *Pot à fleurs*, *bouquetier*, m.
Bloemruiker (-s), m. *Bouquet*, m.
Bloemruikerverkoopster (-s) v. *Bouquetière*, f.
Bloemryk, b. n. Vol bloemen. *Couvert* ou *plein de fleurs*, *fleuri.*
Bloemschilder (-s), m. *Peintre en fleurs*, *fleuriste*, m.
Bloemsieraed, o. *Fleuron*, m.
Bloemsteeltje (-s), o. *Pédicelle*, (t. de bot.), m.
Bloemstof, o. *Pollen* (t. de bot.), m.
Bloemstuk (-kken), o. *Tableau de fleurs*, m.
Bloemstyl (-en), m. *Style* (t. de bot.), m.
Bloemtje (-s), o. *Fleurette*, *petite fleur*, f.
Bloemtros, m. zie Bloemruiker.
Bloemtrosje (-s), o. *Corymbe; petit bouquet*, m.
Bloemtuin, m. zie Bloemhof.
Bloemtyd, m. *Fleuraison*, f.; *printemps*, m.
Bloemversiersel (-s), o. *Bouquet*, m.
Bloemwerk (-en), o. (in boeken). *Ouvrage à fleurs*, *fleuron*, m.; *vignette*, f.
Bloemwording, v. *Fleuraison*, f.
Bloesem (-s), m. *Fleur*, f. Die boom heeft veel —, is vol —s. *Cet arbre a beaucoup de fleurs*, *est plein de fleurs.* —, bloemknop. *Bouton de fleurs*, m.
Bloesemen (ik bloesemde, heb gebloesemd), o. w. *Fleurir*, *pousser des fleurs.*
Bloey enz. zie Bloei enz.
Blok (-kken), m. *en* o. *Bloc; billot; tronc*, m. Marmeren —. *Bloc de marbre.* — lood. *Saumon*, m., *masse de plomb*, f. — (aen de beenen der peerden en gevangenen). *Entraves*, f. pl. Den — aen het been hebben. *Avoir perdu sa liberté.* —, scheepsblok. *Poulie*, f. — (fig.). *Lourdaud*, *rustre*, m.; *souche*, *bûche*, f. — om te kappen. *Hachoir*, m. Blokken. *Sabots*, m. pl.
*Blokade, v. *Blocus*, m.
Blokbeeld (-en), o. *Statue*, f.
*Blokeren, b. w. *Bloquer.*
*Blokering, v. *Blocus*, m.
Blokhuis (-zen), o. *Fortin*, *petit fort*, m. —, gevangenhuis. *Prison*, f.
Blokken (ik blokte, heb geblokt), o. w. *Travailler assidûment; être assidu.* Ik heb zes maenden daeraen geblokt. *J'y ai travaillé six mois assidûment.* Het —. zie Blokking.
Blokker (-s), m. *Homme fort assidu*, m.
Blokking, v. *Grande application; assiduité*, f.
Blokmaker (-s), m. *Sabotier*, m. —, katrolmaker. *Poulieur*, m.
Bloknaed (-aden), m. *Couture plate*, f.
Ioksteen (-en), m. *Moellon*, m.; *meulière; pierre à bâtir*, f.
Ioksteengroef (-ven), v. *Meulière*, f.

Blokster (-s), v. *Femme fort assidue*, f.
Bloktin (z. mv.), o. *Étain en lingot, en saumon*, m.
Blokwagen (-s), m. *Binard, fardier* (chariot), m.
Blokzilver (z. mv.), o. *Argent en barre*, m.
Blond, b. n. *Blond.* — haer. *Cheveux blonds.* — koleur. *Blond*, m. — en blauw slaen. *Battre comme plâtre.*
Blonde (-n), m. *en* v. *Blondin*, m.; *Blondine*, f.
Blondharig, b. n. *Blond.*
Blondheid (z. mv.), v. *Blond, teint blond*, m.
Blonk. *zie* Blinken.
Bloo, b. n. *Timide; peureux; lâche; poltron.*
Blood, b. n. *zie* Bloo.
Bloodaerd (-en), m *Poltron; lâche*, m.
Bloode, b. n. *zie* Bloo.
Bloodheid, v. *zie* Blooheid.
Bloodhertig enz. *zie* Bloohertig enz.
Bloohartig enz. *zie* Bloohertig enz.
Blooheid (z. mv.), v. *Timidité; honte*, f.
Bloohertig, b. n. *Lâche; poltron; peureux.* —, byw. *Lâchement.*
Bloohertigheid (z. mv.); v. *Lâcheté, poltronnerie*, f.
Bloohertiglyk, byw. *Lâchement*
Bloos, m. *en* v. *zie* Blos.
Bloot, b. n. *Nu; découvert; exposé.* —e degen. *Épée nue.* Onder den —en hemel. *A la belle étoile.* — stellen. *Exposer; compromettre.* — gesteld zyn. *Être exposé; être en butte* ou *en proie.* Zich — stellen aen het gevaer. *S'exposer au danger.* —, alleen, enkel. *Simple; seul.* De —e waerheid. *La vérité toute nue.* —, byw. *A nu; à découvert; simplement; seulement.*
Blootelyk, byw. *Simplement; uniquement, seulement.* —, opregtelyk. *Sincèrement.*
Blooten (ik blootte, heb gebloot), b. w. *Dégarnir; défricher.* Vellen —. *Peler des peaux, en ôter le poil.*
Blooter (-s), m. *Peaussier*, m.
Blootheid (z. mv.), v. *Nudité*, f.
Blootsbeens, byw. *Nu-jambes, les jambes nues.*
Blootshoofds, byw. *Nu-tête, la tête nue.*
Blootstellen, b. w. *zie* Bloot.
Blootsvoets, byw. *Nu-pieds, les pieds nus.*
Bloozen enz. *zie* Blozen enz.
Blos (z. mv.), m. *en* v. *Rougeur*, f.; *le rouge de la pudeur*, m. Eenen — krygen. *Rougir.*
Blouwel (-s), m. *Broie; macque*, f.
Blouwen (ik blouwde, heb geblouwd), b. w. *Macquer, broyer* (*le chanvre etc.*).
Blozen (ik bloos, bloosde, heb gebloosd), o. w. *Rougir.*
Blozend, b. n. *Rouge; vermeil.*
Blozendheid, v. } *Teint vermeil*, m.; *rougeur*, f.
Blozing, v. }
Bluschbaer, b. n. *Qu'on peut éteindre* ou *assouvir.*
Bluschgereedschap (-ppen), o. *Instruments propres à éteindre le feu*, m. pl.
Bluschpot (-tten), m. *Étouffoir*, m.
Blusschen (ik bluschte, heb gebluscht), b. w. *Éteindre; étancher.* Den brand —. *Éteindre le feu.* Zynen dorst —. *Étancher sa soif; se désaltérer.* Zynen lust —. *Assouvir sa passion, satisfaire son envie.* Het —. *zie* Blussching.
Blusscher (-s), m. *Celui qui éteint, étanche* ou *assouvit.*
Blussching, v. *Extinction*, f.; *étanchement*, m. — van zynen drift. *Assouvissement de sa passion.*

Bluschster (-s), v. *Celle qui éteint, étanche* ou *assouvit.*
Bluts (-en), v. *Froissure; meurtrissure; contusion; bosse* (*dans la vaisselle*), f.
Bluts, b. n. — zyn. *Avoir perdu tout son argent.*
Blutsen (ik blutste, heb geblutst), b. w. *Meurtrir, froisser; bossuer* (*la vaisselle*). Het — *zie* Blutsing.
Blutsing (-en), v. *Contusion; meurtrissure*, f.
Blutsklopper (-s), m. *Redressoir*, m.
Blutskoorts (-en), v. *Fièvre pourprée*, f.
Bly, b. n. } *Joyeux; jovial; gai; aise; bien aise.* Zeer — zyn. *Être bien aise; se réjouir.* — gelaet. *Visage riant.* —, levendig. *Vif.* —, byw. *zie* Blydelyk.
Blyd, b. n. }
Blyde, b. n. }
Blyde (-n), v. *Baliste* (machine de guerre), f.
Blydelyk, byw. *Gaiement; joyeusement; avec plaisir.*
Blydgeestig, b. n. *zie* Blygeestig.
Blydschap (z. mv.), v. *Joie; gaieté; allégresse; réjouissance*, f.
Blyëindend, b. n. } *Tragi-comique.* — treurspel. *Tragi-comédie*, f.
Blyëindig, b. n. }
Blygeestig, b. n. *Enjoué; gai; jovial.* —, byw. *Joyeusement.*
Blygeestigheid, v. *Enjouement*, m.; *gaieté; jovialité; hilarité*, f.
Blygeestiglyk, byw. *Joyeusement.*
Blyheid, v. *zie* Blydschap.
Blyk (-en), o. *Preuve, marque*, f. —en van zyne dapperheid geven. *Donner des preuves de sa valeur.* —, blykschrift. *Acte*, m.
Blykbaer, b. n. *Clair, évident, manifeste.* —e waerheid. *Vérité évidente.* —, byw. *Clairement, evidemment, manifestement.*
Blykbaerheid, v. *Clarté, évidence*, f.
Blykelyk, b. n. *Clair, évident, manifeste.* —, byw. *Clairement, évidemment, manifestement.*
Blyken (het bleek, is gebleken), onp. w. *Paraître; conster; sembler.* Doen —. *Montrer, faire voir.* Niets laten —. *Ne faire semblant de rien.* —, b. en o. w. *zie* Bleeken.
Blyking, v. *zie* Blyk.
Blykschrift (-en), o. *Acte*, m.
Blykteeken, o. *zie* Blyk.
Blymaer (-aren), v. *Bonne nouvelle*, f.
Blymoedig enz. *zie* Blygeestig enz.
Blyschap, v. *zie* Blydschap.
Blyspel (-en), o. *Comédie*, f.
Blyspeldichter (-s), m. *Auteur de comédies, comique, poète comique*, m.
Blyspeler (-s), m. *Comédien; comique*, m.
Blyven (ik blyf, bleef, ben gebleven) o. w. *Rester; demeurer; s'arrêter.* — zitten. *Rester assis.* — staen *Demeurer debout.* Het by iets laten —. *En demeurer là.* Ergens aen — hangen. *S'accrocher à quelque chose.* Schuldig —. *Devoir.* — steken. *Demeurer court.* —, vergaen. *Périr.* Dood —. *Rester sur la place, être tué.* De geheele vloot is daer gebleven. *Toute la flotte y a péri.* —, duren. *Durer, subsister.* —, volherden. *Persévérer, persister.* By of — zyn voornemen *Persister dans son dessein.*
Blyvend, b. n. *Permanent continuel.*
Bobakdier (-en), o. *Bobak* ou *bobaque* (animal), m.
Bobbel (-s), m. *Ampoule; enflure; bosse*, f.; *tubercule*, m.; *bouteille* (*sur un liquide*), f. Zieden met groote —s. *Bouillir à gros bouillons.*

Bobbelen (ik bobbelde, heb gebobbeld), o. w. *Bouillonner.*
Bobbelig, b. n. *Qui a des pustules.*
Bobbeling, v. *Bouillonnement*, m.
Bobbelken (-s), o. *Petite ampoule; petite bouteille (sur l'eau)*, f.
Bobberen enz. *zie* Bobbelen enz.
Bobyn (-en), v. Garenklos. *Bobine*, f., *fuseau*, m.
Bobynen (ik bobynde, heb gebobynd), b. w. *Bobiner, dévider sur une bobine.*
Bobynster (-s), v. *Bobineuse*, f.
Bobyntje (-s), o. *Petite bobine*, f.
Bochel (-s), m. *Bosse*, f.
Bochelaer (-s), m. *Bossu*, m.
Bochelaerster (-s), v. *Bossue*, f.
Bochelen (ik bochelde, heb gebocheld), b. w. *Travailler sans relâche; travailler jour et nuit.*
Bochelmanneken (-s), o. *Petit bossu*, m.
Bocheltje (-s), o. *Petite bosse*, f.
Bod, o. *Offre, mise, enchère*, f.
Bode (-n), m. *Messager, bedeau*, m.
Bode, m. *en* v. *zie* Dienstbode.
Bodeämbt (-en), o. *Messagerie; charge de bedeau*, f.
Bodehuis (-zen), o. *Messagerie*, f., *bureau de messager*, m.
Bodekoets (-en), v. *Messagerie, voiture de messager*, f.
Bodem (-s), m. *Fond, le dessous*, m. — van een vat. *Le fond d'un tonneau.* Den — van een vat inslaen. *Défoncer un tonneau.* — van een schip. *Carène, quille*, f. —, land. *Sol, territoire*, m.; *terre*, f. Op vyandelyken —. *En pays ennemi.* Op effen — zyn. *Être au niveau de ses affaires, avoir ses comptes liquidés.*
Bodemen (ik bodemde, heb gebodemd), b. w. *Foncer, mettre les fonds, enjabler.*
Bodemery (-en), v. *Bodinerie*, f.; *prêt à grosse aventure, assigné sur un vaisseau*, m.
Bodemerybrief (-ven), m. *Contrat de bodinerie*, m.
Bodemfries, v. *Moulure* ou *plate-bande sur la culasse d'une pièce d'artillerie*, f.
Bodemgroef (-ven), v. (van een vat). *Jable*, m.
Bodemloos, b. n. *Sans fond.*
Bodempje (-s), o. *Petit fond*, m.
Bodemstuk (-kken), o. *Premier renfort d'un canon*, m.; *aisselière*, f., *chanteau (d'un tonneau)*, m.
Bodemtrekker (-s), m. *Tire-fond*, m.
Bodenbrood (z. mv.), o. *Pain des domestiques*, m.
Bodenloon, m. *en* o. *Salaire qu'on donne à un messager*, m.; *gages d'un domestique*, m. pl.
Bodeschap, o. *zie* Bodeämbt.
Bodin (-nnen), v. *Messagère*, f.
Boedel (-s), m. *Succession*, f.; *héritage*, m. —, goederen. *Biens*, m. pl.; *patrimoine*, m.; *masse, quantité*, f.
Boedelafstand, m. *Cession (de biens)*, f.
Boedelberedding, v. *Opérations de partage*, f. pl.
Boedelcedel, v. *zie* Boedellyst.
Boedelhouder (-s), m. *Survivant qui demeure en possession des biens*, m.
Boedelhoudster (-s), v. *Survivante qui demeure en possession des biens*, f.
Boedelhuis (-zen), o. *Maison où l'on fait des ventes de meubles; maison mortuaire*, f.
Boedellyst (-en), v. *Inventaire*, m.
Boedelredder (-s), m. *Curateur d'une succession*, m.
Boedelscheider (-s), m. *Celui qui fait le partage d'une succession.*
Boedelscheiding (-en), v. *Partage d'une succession*, m.; *séparation de biens*, f.
Boedelschryver (-s), m. *Celui qui fait l'inventaire.*
Boedelschryving (-en), v. *Action d'inventorier*, f.; *inventaire*, m.
Boef (-ven), m. *Coquin, fripon, vaurien*, m.
Boefachtig, b. n. *Méchant, malicieux.* —, byw. *Méchamment.*
Boefachtigheid, v. *Méchanceté*, f.
Boefachtiglyk, byw. *Méchamment.*
Boefje (-s), o. } *Petit coquin; petit espiègle*,
Boefken (-s), o. } m.
Boefsch, b. n. *zie* Boefachtig.
Boeg (-en), m. *Proue; joue* (mar.), f.
Boegänker (-s), o. *Seconde ancre*, f.
Boegen (ik boegde, heb geboegd), o. w. *Naviguer, cingler.*
Boegkruisen, o. w. *Bouliner, louvoyer.*
Boeglyn, v. *zie* Boelyn.
Boegseerder (-s), m. *Toueur, toueux* (terme de mar.), m.
Boegseeren (ik boegseerde, heb geboegseerd), b. w. *Remorquer; touer.* Het —. *zie* Boegseering.
Boegseering (z. mv.), v. *Remorque*, f.; *touage* (t. de mer), m.
Boegsjaerden, b. w. *zie* Boegseeren.
Boegslag (-en), m. *Revirement de bord*, m.
Boegspriet (-en), m. *Beaupré, mât de beaupré*, m.
Boegsprietsteng, v. *zie* Boegsteng.
Boegsprietzeil (-en), o. *Voile de beaupré, civadière*, f.
Boegsteng (-en), v. *Perroquet de beaupré, tourmentin* (t. de mer), m.
Boegstuk (-kken), o. *Chasses de proue* (terme de mer), f. pl.
Boegtouw (-en), v. *en* o. *Candelette* (terme de mer), f.
Boei (-ijen), v. *Balise, bouée* (t. de mar.), f. *zie* Boeijen, v. mv.
Boeibord, o. *zie* Boeiplank.
Boeijen, v. mv. Kluisters. *Chaînes*, f. pl.; *fers, ceps*, m. pl., *prison*, f. Zyne — breken. *Rompre ses chaînes.* In de — zitten. *Être en prison.* — (aen de handen). *Menottes*, f. pl.
Boeijen (ik boeide, heb geboeid), b. w. *Enchaîner, mettre aux fers.* — (t. de mer). *Rehausser le bordage (d'un vaisseau).*
Boeijer (-s), m. *Boyer* (bateau), m.
Boeiplank (-en), v. *Planche de bordage*, f.; *accottar*, m.
Boeireep (-en), m. *Orin, boirin* (t. de mer), m.
Boeisel (-s), o. *Bordage*, m.
Boeitang (-en), v. *Tenaille pour serrer les cordages*, f.
Boek (-en), m. *en* o. *Livre, ouvrage, volume*, m. —en binden. *Relier des livres.* Een — uitgeven. *Publier un livre.* De vyf —en van Moyses. *Le pentateuque.* Een — papier. *Une main de papier.* Te — stellen, zetten. *Écrire, mettre sur un livre.* Te —stelling. *Enregistrement*, m.
Boekband (-en), m. *Couverture, reliure d'un livre*, f.
Boekbeöordeelaer (-s), m. *Censeur, critique*, m.
Boekbeslag (-en), o. *Garniture d'un livre*, f.

Boekbinden, b. w. *Relier des livres.* Het —. *Métier de relieur*, m.; *reliure*, f.
Boekbinder (-s), m. *Relieur*, m.
Boekbinderspers (-en), v. *Presse de relieur*, f.
Boekbinderswinkel (-s), m. *Boutique de relieur*, f.
Boekbinderszaegje (-s), o. *Grecque* (scie), f.
Boekbindery, v. *zie* Boekbinderswinkel.
Boekdeel (-en), o. *Tome*, *volume*, m.
Boekdrukken, b. w. *Imprimer.* Het —. *Imprimerie*, f.; *art d'imprimer*, m.
Boekdrukker (-s), m. *Imprimeur*, *typographe*, m.
Boekdrukkerspers (-en), v. *Presse d'imprimerie*, f.
Boekdrukkerswinkel (-s), m. *Imprimerie*, *librairie*, f.
Boekdrukkery (-en), v. *Imprimerie*, *typographie*, f.; *atelier d'imprimeur*, m.
Boekdrukkunst (z. mv.), v. *Imprimerie*, *typographie* f.
Boeken (ik boekte, heb geboekt), b. w. *Coucher sur un livre*, *annoter*, *enregistrer.*
Boekenboom, m. *zie* Beuk.
Boekenkamer (-s), v. *Bibliothèque*, f.; *cabinet d'étude*, m.
Boekenkas (-ssen), v. *Bibliothèque*, *armoire à livres*, f.
Boekenkraem (-amén), o. *Échoppe de libraire*, f.
Boekenkramer (-s), m. *Marchand de livres*, *libraire*, m.
Boeker (-s), m. *Celui qui met par écrit; contrôleur*, m.
Boekery (-en), v. *Bibliothèque*, f.
Boekerytje (-s), o. *Petite bibliothèque*, f.
Boekgeschenk (-en), o. *Cadeau en livres*, m.
Boekhandel (z. mv.), m. *Librairie*, f.; *commerce de livres*, m.
Boekhandelaer (-s), m. *Libraire*, m.
Boekhandelaerster (-s), v. } *Marchande libraire*, f.
Boekhandelares (-ssen), v. }
Boekhouden, b. w. *Tenir les livres de compte.* Het —. *La tenue des livres.*
Boekhouder (-s), m. *Teneur de livres*, m.
Boekhouding, v. *Tenue des livres*, f.
Boeking, v. *Action de porter sur un livre*, f.
Boekinnaeijer (-s), m. *Brocheur*, m.
Boekinnaeister (-s), v. *Brocheuse* f.
Boekjaer (-aren), o. *Année sociale*, f.
Boekje (-s), o. *Livret*, *petit livre*, m.
Boekkamer enz. *zie* Boekenkamer enz.
Boekkender (-s), m. } *Bibliographe*, m.
Boekkenner (-s), m. }
Boekkennis, v. *Bibliographie*, f.
Boekkeurder (-s), m. *Censeur*, *critique*, m.
Boekkeuring, v. *Censure; approbation*, f.
Boekkraem enz. *zie* Boekenkraem enz.
Boekkunde, v. *Bibliographie*, f.
Boekkundig, b. n. *Bibliographique.*
Boekkundige, m. *Bibliographe*, m.
Boeknieuws (z. mv.), o. *Nouveautés littéraires*, f. pl.
Boekoefenaer (-s), m. *Homme studieux*, m.
Boekoefening (-en), v. *Étude*, f.
Boekschryver (-s), m. *Écrivain*, *auteur*, m.
Boeksken (-s), o. *Livret*, *petit livre*, m.
Boekstaef (-aven), v. *Caractère*, m., *lettre*, f.
Boekverkoopen (het), o. *zie* Boekhandel.
Boekverkooper (-s), m. *Libraire*, m.
Boekverkoopersgild (-en), o. *Librairie*, f., *corps des libraires*, m.
Boekverkooperswinkel (-s), m. *Librairie*, f.
Boekverkoopertje (-s), o. *Petit libraire*, m.
Boekverkoopery, v. *zie* Boekhandel.
Boekverkooping, v. *Vente de livres*, f.
Boekverkoopster (-s), v. *Marchande libraire*, f.
Boekvertrek, o. *zie* Boekenkamer.
Boekverzotheid (z. mv.), v. *Bibliomanie*, f.
Boekweit (z. mv.), v. (graen). *Sarrasin*, *blé sarrasin*, m.
Boekweiten, onv. b. n. *Qui est de blé sarrasin.*
Boekweitenbry, v. *Bouillie de farine de sarrasin*, f.
Boekweitkoek, m. *Galette*, f.; *gâteau de farine de sarrasin*, m.
Boekweitmeel, o. *Farine de sarrasin*, f.
Boekwerk (-en), o. *Livre*, *ouvrage*, m.
Boekwinkel (-s), m. *Librairie*, *boutique de libraire*, f.
Boekworm (-en), m. *Teigne*, *gerce*, f. —, boekverkooper (schimpw.). *Petit libraire*, m. —, die altyd in boeken leest. *Bibliomane*, m.
Boekwurm, m. *zie* Boekworm.
Boekzael (-alen), v. *Bibliothèque*, f.
Boekzak (-kken), m. *Sac à livres*, m.
Boekzifter (-s), m. *Critique*, *censeur; épilogueur*, m.
Boekzucht, v *Bibliomanie* f.
Boël enz. *zie* Boedel enz.
Boel (-en), m. *Concubinaire*, m. —, vryer. *Amant*, m. —, v. *Concubine*, f.
Boeleerder (-s), m. *Concubinaire*, m.
Boeleerster (-s), v. *Concubine*, f.
Boelen, o. w. *zie* Boeleren.
Boeleren, o. w. *Paillarder*, *vivre en concubinage.*
Boelering (z. mv.), v. *Concubinage*, m.
Boelin (-nnen), v. *Concubine*, f.
Boelkenskruid, o. *Eupatoire*, m.
Boelschap, v. *zie* Boelering.
Boelyn (-s), v. *Bouline*, *aussière* (t. de mar.), f.
Boenborstel (-s), m. *Frottoir de bruyère*, m.; *brosse*, f.
Boender (-s), m. *Frotteur; polisseur*, m. —, boenborstel. *Brosse*, f.; *frottoir*, m.
Boenen (ik boende heb geboend), b. w. *Frotter; polir* (fig. *chasser.* Het —. *Le frottage*, m.
Boener (-s), m. *Frotteur; polisseur*, m.
Boenster (-s), v. *Frotteuse*, f.
Boer (-en), m. *Paysan; laboureur; villageois*, m. —, onbeleefde mensch. *Rustre rustaud*, m. —, zot (in de kaert) *Valet*, m. —, oprisping der maeg. *Rot*, m. Benen — laten. *Faire un rot*, *roter.*
Boerachtig, b. n. *Rustique.* —, lomp. *Grossier; paysan.* —, byw. *Rustiquement; grossièrement.*
Boerachtigheid (-heden), v. *Rusticité; grossièreté; incivilité*, f.
Boerachtiglyk, byw. *Rustiquement; grossièrement.*
Boerdery (-en), v. *Métairie*, *ferme; maison de paysan*, f.
Boereboon enz. *zie* Boerenboon enz.
Boeren (ik boerde, heb geboerd), o. w. *Labourer*, *cultiver la terre*, *se livrer à de travaux rustiques.* —, oprispen. *Roter.*
Boerenboon (-en), v. *Grosse fève; fève de marais*, f.
Boerenbrood, o. *Pain de paysan*, m.
Boerenbruiloft -en v *Noce de village*, f.
Boerendans, m. *Danse rustique*, f.
Boerenfeest (-en), v. *en* o. *Fête de village*, f. —en. *Paganales*, *paganalies*, f. pl.
Boerenfluit (-en), v. *Chalumeau*, m.

mhof (-ven), m. *Jardin de paysan*, m.
:nhofken (-s), o. *Jardinet de paysan*, *clo*-
s, m.
nhuis (-zen), o. *Maison de paysan*, f.
nhut (-tten), v. *Chaumière*, *cabane*, f.
nhutteken (-s), o. *Chaumine*, f.
njongen (-s), m. *Jeune paysan*, m.
nkar (-rren), v. } *Charrette de pay-*
nkarre (-n), v. } *san*, f.
nkeel (-en), m. *Blaude; blouse de grosse*
e. f.
nkermis (-ssen), v. *Foire* ou *fête de vil-*
e, f.
nkool, v. *Chou vert*, m.
nkost (z. mv.), m. *Mets rustique*, m.
nkroeg (-en), v. *Guinguette*, f.
nkryt (z. mv.), o. *Craie ordinaire*, f.
nleven (z. mv.), o. *Vie rustique* ou *cham-*
re, f.
nlied (-eren), o. *Chanson rustique* ou *cham-*
re, f.
nmeid (-en), v. *Paysanne; villageoise*, f.
nmetselaer, (-s). m. *Bousilleur*, m.
nmostaerd, m. *Thlaspi* (plante), m.
nmuts (-en), v. *Bonnet de paysan*, m.;
e, f.
nstand (z. mv.), m. *État de paysan*, m.
nstulp (-en), v. *Chaumière*, f.
ntael, v. *Patois*, m.
nwerk, o. *Ouvrage de paysan; labour*, m.
nwoning (-en), v. *Habitation de paysan*, f.;
il, m.
nzadel (-s), m. *Mauvaise selle; bardelle*, f.
n (-nnen), v. *Paysanne*, *villageoise*; *femme*
fille grossière, f.
nnenrokje (-s), o. *Juste*, m.
nnetje (-s), o. *Petite paysanne*, f.
ch, b. n. *zie* Boerachtig.
chheid, v. *zie* Boerachtigheid.
(z. mv.), v. *Raillerie*, *plaisanterie*, f.; *le*
lesque, *comique*, m.
achtig, b. n. *Comique; plaisant; burlesque*.
en (ik boertte, heb geboert), o. w. *Railler;*
isanter; se moquer. Hy is een liefhebber
—. *Il aime à plaisanter*.
end, b. n. *Plaisant; railleur*. —er wyze,
—e. *En plaisantant; par plaisanterie*.
er (-s), m. *Plaisant; railleur*, m.
ery, v. *Plaisanterie; raillerie*, f.
ig, b. n. *Plaisant; comique*. —, byw. *Plai-*
mment; comiquement.
iglyk, byw. *Plaisamment; burlesquement*.
ster (-s), v. *Railleuse*, f.
(-en). v. *Amende*, f. In de — slaen. *Mettre*
l'amende. In eene — vervallen. *Encourir*
e amende. De — betalen. *Payer l'amende*.
enbare —. *Amende honorable*.
(z. mv.), v. Berouw. *Repentir*, m.; *pénitence*,
– doen. *Faire pénitence*.
, v. *zie* Boet.
boek (-en), m. *en* o. *Livre de pénitence; cor-*
toire; pénitentiel, m.
ling (-en), m. *en* v. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.
n (ik boette, heb geboet), b w. *Expier*.
ne misdaed —. *Expier un crime*. Met den
s —. *Payer de sa tête*. —, vergoeden. *Ré-*
rer. De schade —. *Réparer le dommage*. —,
doen. *Satisfaire*, *assouvir*. Zyne lusten —.
tisfaire ses désirs. —, herstellen. *Raccom-*
der, *réparer*. Eenen ketel —. *Raccommoder*
chaudron. Vuer —. *Attiser le feu*. —, o. w.
ire pénitence; porter la peine de. Het —. *zie*
eting.

Boeter, m. *zie* Ketelboeter.
Boeting, v. *Assouvissement*, m. —, het boeten.
Expiation; satisfaction; amende, f. — van
eene misdaed. *Expiation d'un crime*.
Boetkleed, o. *Cilice*, *sac*, m.
Boetplegend, b. n. *Repentant*. —e nonnen. *Re-*
penties, f. pl.
Boetpredikatie (-n), v. *Sermon sur la péni-*
tence, m.
Boetpreek, v. *zie* Boetpredikatie.
Boetpsalm (-en), m. *Psaume de pénitence*, m.
Boetschuldig, b. n. *Amendable*.
Boetseerder (-s), m. *Celui qui fait des ouvrages*
d'argile ou *de cire en bosse*, *en relief*.
Boetseerkunst (z. mv.), v. *Plastique*, *céroplas-*
tique, f.
Boetseren (ik boetseerde, heb geboetseerd),
b. w. *Modeler; faire des ouvrages de relief en*
argile, *en cire*.
Boetsering, v. *Action de modeler*, *de travailler*
en relief, f.
Boetstraf, v. *Peine correctionnelle*, f.
Boetstraffelyk, b. n. *Correctionnel*.
Boetvaerdig enz. *zie* Boetveerdig enz.
Boetveerdig, b. n. *Pénitent; repentant; contrit*.
—e zondaer. *Pécheur pénitent*.
Boetveerdige (-n), m. *en* v. *Pénitent*, m.; *péni-*
tente, f.
Boetveerdigheid (z. mv.), v. *Pénitence; contri-*
tion, f. — doen. *Faire pénitence*.
Boetveerdiglyk, byw. *Avec contrition*.
Boetverbeuring, v. *Amende*, f.
Boetvertrek (-kken), o. *Chambre noire*, f.
Boeve, m. *zie* Boef.
Boevennet (-tten), o. *Garde-corps* (t. de mar.), m.
Boevenpraet (z. mv.), m. *Argot; langage de la*
canaille, m.
Boevenstreek (-eken), m. *Polissonnerie; filou-*
terie, f.
Boevenstuk (-kken), o. *Méchanceté; malice; fri-*
ponnerie, f.
Boevery, v. *zie* Boevenstuk.
Boey enz. *zie* Boei enz.
Boezel (-s), m. *Tablier*, m.; *étoffe dont on fait*
des tabliers, f.
Boezelaer (-s), m. *Tablier*, m.
Boezem (-s), m. *Sein*, m.; *gorge*, f. —, zeeboe-
zem. *Golfe*, m.
Boezempje (-s), o. *Petit sein; petit golfe*, m.
Boezemrib (-bben), v. *Chevêtre* (t. de charp.), m.
Boezemvriend (-en), m. *Ami intime*, m.
Boezemvriendin (-nnen), v. *Amie intime*, f.
Boezemvriendschap (z. mv.), v. *Amitié intime*, f.
Boezemwees (-zen), m. *en* v. *Posthume*, *enfant*
posthume, m.
Boffen (ik bofte, heb geboft), b. w. *Jeter de haut*
en bas.
Bogaerd (-en), m. *Verger*, m.
Bogchel enz. *zie* Bochel enz.
Bogen (ik boogde, heb geboogd), o. w. *Se van-*
ter; se faire gloire de; se fier à quelqu'un. —,
b. w. *zie* Buigen.
Bogenmaker (-s), m. *Faiseur d'arcs*, m.
Bogt (-en), v. *Courbure*, *cambrure*, *sinuosité*,
f.; *coude*, m. De — van eenen boog. *La cour-*
bure d'un arc. Weg met vele —en. *Chemin*
tortueux. —, golf. *Golfe*, m. De — van Veni-
tië. *Le golfe de Venise*. — (schippers w.). *Ba-*
lant, m. —, uitschot. *Rebut*, m. — van volk.
Canaille, f. — van papier. *Du papier de rebut*.
Voor iemand in de — springen (spreekw.).
Prendre le parti de quelqu'un. — (t. de billard).
Bricole, f.

Bogtachtig, b. n. *Sinuolé* (bot.).
Bogtig, b. n. *Courbé*, *courbe*. — (spr. van wegen enz.). *Tortueux*, *sinueux*, *anfractueux*. — (kruidk.). *Sinué*.
Bogtigheid, v. *Courbure; sinuosité*, *anfractuosité*, f.
Bogtje (-s), o. *Petite courbure*, f.; *petit golfe*, m.
Boha! tusschenw. } *Hola! hé!* —, m. *Grand*
Bohaei! tusschenw. } *bruit*, *brouhaha*, m.
Boheemsch, b. n. *De Bohême*.
Boheemsche (-n), v. *Femme de Bohême*, f.
Bohemen (koningryk). *Bohême*, f.
Bohemer (-s) m. *Habitant de Bohême*, m.
*Boiseren, b. w. *Boiser*.
*Boisering, v. *Boiserie*, f.
Bok (bokken), m. *Bouc; chevreuil*, m. —, *siége d'un cocher*, m. — sta vast. *Coupe-tête*, *cheval fondu* (jeu d'enfants), m.
Bokachtig, b. n. *Qui sent le bouc*. —, onbeleefd. *Brutal*, *grossier*. —, byw. *Brutalement*.
Bokachtigheid, v. *Brutalité*, f.
Bokachtiglyk, byw. *Brutalement*.
*Bokael (-alen), v. en o. *Bocal*, m.
*Bokaeltje (-s), o. *Petit bocal*, m.
*Bokanier (-s), m. *Boucanier* (chasseur en Amérique), m.
Bokje (-s), o. *Cabri*, m.
Bokkenbaerd, m. *Barbe de bouc*, f.
Bokkenhaer, o. *Poil de bouc*, m.
Bokkenhuid (-en), v. } *Peau de bouc*, f.
Bokkenleêr, o. }
Bokkensprong (-en), m. *Cabriole*, *escapade*, f.
Bokkenvel, o. *zie* Bokkenleêr.
Bokking (-en), m. *Hareng saur*, m. —, schimpsteek. *Brocard*, *sarcasme*, m.
Bokkinghang, m. *Lieu où l'on fume les harengs*, m.
Bokkingvrouw (-en), v. } *Harengère*, f.
Bokkingwyf (-ven), o. }
Boksbaerd, m. (plant). *Barbe-de-bouc*, *reine des prés*, *ulmaire*, f.
Boksboon, v. (plant). *Ménianthe*, *lupin*, m.
Boksdoorn, m. (plant). *Barbe-de-renard*, f.
Bokse (-n), v. *Culotte*, f.
*Boksen, o. w. *Boxer*.
Boksharing, m. *zie* Bokking.
Bokshoorn, m. *Sénégré*, *fenugrec* (herbe), m.
Bokskeu (-s), o. *Cabri*, m.
Boksleêr (z. mv.), o. *Peau de bouc*, f.
Boksleêren, onv. b. n. *Fait de peau de bouc*.
Boksoor (-en), o. *Crochet de fer pour amarrer les cordes*, m.
Bokspoot, m. *zie* Boksvoet.
Boksvel (-llen), o. *Peau de bouc*, f.
Boksvoet (-en), m. *Pied de bouc; faune*, m.
Boksvoetig, b. n. *Qui a des pieds de bouc*.
Bol (bollen), m. *Boule*, f. —, luchtbal. *Ballon*, m. —, aerdbol. *Globe terrestre*, m. — (van eene bloem). *Bulbe*, f. — (van eenen hoed). *Forme*, f. —, hoofd. *Tête*, f. Het schort hem in den —. *Il a le timbre fêlé*. Hy is een —. *Il est habile*.
Bol, b. n. *Enflé*, *boursoufflé*. —, bolrond. *Rond*, *convexe*.
Bolachtig, b. n. *Un peu enflé*, *bulbeux*.
Bolachtigheid, v. *zie* Bolheid.
Bolbaen (-anen), v. *Jeu de boule*, m.
Bolder, m. (onkruid in het graen). *Grain noir*, m.
Bolderen, o. w. *zie* Bulderen.
Bolderwagen (-s), m. *Chariot couvert* (*non suspendu*), m.
Boldragend, b. n. *Bulbifère*.

Bolheid (z. mv.), v. *Enflure*, f. —, bolachtigheid. *Convexité*, f.
Bolk (-en), v. (visch). *Merlan*, m.
Bolkruid (z. mv.), o. (plant). *Morelle*, f.
Bolleken (-s), o. *Globule*, m.; *petite boule*, f.
Bollen (ik bolde, heb gebold), b. w. *Assommer*. — (t. de mer). *Resserrer*.
Bollenmaker (-s), m. *Ballonnier*, m.
Bollepeeś, v. *zie* Bullepees.
Bolrond, b. n. *Rond*, *convexe*, *orbiculaire*, *sphérique*.
Bolrondheid (z. mv.), v. *Convexité*, *sphéricité*, f.
Bolster (-s), m. *Brou*, m. —, schel van peulvruchten. *Gousse*, f.
Bolsteren (ik bolsterde, heb gebolsterd), b. w. *Écaler*.
Bolus, m. Fyne aerde. *Bol*, m.
Bolvormig, b. n. *Globuleux; globeux*, *bulbiforme*.
Bolwerk (-en), o. *Bastion*, (fig.) *rempart*, *boulevard*, m.
Bolwerken (ik bolwerkte, heb gebolwerkt), b. w. *Fortifier*, *entourer de remparts* ou *de bastions*; (fig.) *arranger*, *faire*.
Bolworm (-en), m. *Ver-coquin*, m. Den — hebben. *Avoir le timbre fêlé*.
Bolwortel (-s, -en), m. *Bulbe*, f.
Bolwurm, m. *zie* Bolworm.
Bom (bommen), v. *Bondon*, *bouchon*, m.; *bonde*, f. —, trommel. *Tambour*, m.
*Bom (bommen), v. } *Bombe*, f.
*Bomb (-en), v. }
Bombammen (ik bombamde, heb gebombamd), o. w. *Sonner les cloches*.
*Bombardeerder (-s), m. *Bombardier*, m.
Bombardeergaljoot (-oten), o. *Galiote à bombes*, f.
Bombardeerschip (-epen), o. *Bombarde* (navire), f.
*Bombarderen, b. w. *Bombarder*.
*Bombardering, v. *Bombardement*, m.
*Bombardier (-s), m. *Bombardier*, m.
Bombazyn, o. (stoffe). *Bombasin*, *basin*, m.
Bombazynen, onv. b. n. *Fait de bombasin*.
*Bombe (-n), v. *Bombe*, f.
Bomboor (-oren), v. *Bondonnière*, f.
Bomezyn, o. *zie* Bombazyn.
Bomgat (-en), o. *Bonde*, f.; *trou du bondon*, m.
Bomketel (-s), m. *Mortier*, m.
Bommel (-s), m. *Tambour de basque*, m. —, heimelyke streek. *Intrigue*, f. —, bom. *Bondon*, *bouchon*, m. De — is uitgebroken *of* uitgeborsten. *La mine est éventée*.
Bommen (ik bomde, heb gebomd), o. w. *Résonner*, *rendre un son comme un tonneau vide; tambouriner*.
Bomvry, b. n. *A l'épreuve de la bombe*.
Bomworp, m. *Jet des bombes*, m.
Bond. *zie* Binden.
Bond enz. *zie* Verbond enz.
Bondbreekster (-s), v. *Celle qui enfreint une alliance*, *un traité*.
Bondbreker (-s), m. *Violateur d'une alliance*, *d'un traité*, m.
Bondbrekig, b. n. *zie* Bondbreukig.
Bondbreuk (-en), v. *Infraction; violation d'une alliance*, *d'un traité*, f.
Bondbreukig, b. n. *Qui rompt une alliance*.
Bondel (-s), m. *Faisceau*, *paquet*, m.; *botte*, f.
Bondelvormig, b. n. *Fasciculé* (t. de bot.).
Bonder, o. *zie* Bunder.
Bondgenoot (-en), m. *Allié; confédéré*, m.

Bondgenootschap (-ppen), o. *Alliance; confédération; ligue*, f. Een — aengaen. *Faire une alliance; se liguer.*
Bondgenootschaplyk, } b. n. *Confédératif, fédératif, fédéral.*
Bondgenootschappelyk, }
Bondig, b. n. *Bref; concis.* —, gegrond. *Solide; ferme; évident.* —e redenen. *Des raisons solides.* —, byw. *zie* Bondiglyk.
Bondigheid (z. mv.), v. *Brièveté; concision*, f. —, gegrondheid. *Solidité; force; évidence*, f.
Bondiglyk, byw. *Brièvement; succinctement; en peu de mots; solidement.*
Bondkist, v. *Arche d'alliance*, f.
Bondschender, m. *zie* Bondbreker.
Bondschending, v. *zie* Bondbreuk.
Bondschrift (-en), o. *Traité d'alliance*, m.
Bondschryver (-s), m. *Notaire*, m.
Bonk (-en), v. *Os*, m.; *grosse masse lourde*, f.
Bonken (ik bonkte, heb gebonkt), b. w. (gem.). *Battre; rosser.*
*Bonnet, v. *zie* Muts.
Bons (-zen), v. *Choc; coup*, m. — (gem.). *Refus*, m.
Bonsem, m. } *zie* Bunsing.
Bonsing, m. }
Bont (-en), o. *Fourrure; pelisse*, f.
Bont, b. n. *Bigarré; tacheté.* — peerd. *Cheval tacheté; cheval pie.* —e kraei. *Corneille emmantelée.* —e kers. *Bigarreau*, m. —e mantel. *Pelisse; manteau fourré.* —, byw. *Mal; méchamment.* Maekt het niet te —. *N'en faites pas trop; ne passez pas les bornes.*
Bontekers (-en), v. *Bigarreau*, m.
Bontekersenboom (-en), m. *Bigarreautier* (cerisier), m.
Bontekraei (-ijen), v. *Corneille emmantelée*, f.
Bonten, onv. b. n. *Fourré.* — muts. *Bonnet fourré.*
Bontheid (z. mv.), v. *Bigarrure*, f.
Bontwerk (-en), o. *Pelleterie*, f.; *fourrures*, f. pl.
Bontwerken (het), o. *Apprêt des fourrures*, m.; *pelleterie*, f.
Bontwerker (-s), m. *Pelletier*, m.
Bontwerkerswinkel (-s), m. *Boutique de pelleterie*, f.
Bontwerkery, v. *Pelleterie*, f.
Bontwerkster (-s), v. *Pelletière*, f.
Bonzen (ik bonsde, heb gebonsd), o. w. *Heurter; frapper rudement.*
Bood. *zie* Bieden.
Boode enz. *zie* Bode enz.
Boodschap (-ppen), v. Tyding. *Nouvelle*, f. Maria — (feestdag). *L'annonciation*, f. —, last. *Commission*, f.; *avis; message*, m. Zyne — doen. *S'acquitter de sa commission.*
Boodschapbrenger, m. } *zie* Boodschapper.
Boodschaplooper, m. }
Boodschappen (ik boodschapte, heb geboodschapt), b. w. *Annoncer; mander; donner avis.*
Boodschapper (-s), m. *Messager*, m.
Boodschapping, v. *Avis*, m.; *nouvelle*, f.
Boodschapster (-s), v. *Messagère*, f.
Boog (bogen), m. *Arc*, m. Met den — schieten. *Tirer de l'arc.* Eenen — spannen. *Bander ou tendre un arc.* —, kruisboog. *Arbalète*, f. — (bouwk.). *Arc; cintre*, m.; *voûte; arcade; arche*, f. —, frytboog. *Arc boutant*, m. —, strykstok. *Archet*, m.
Boog. *zie* Buigen.
Boogachtig, b. n. en byw. *Courbe; en arc; arqué.*
Boogaerd, m. *zie* Boomgaerd.
Booggewelf (-ven), o. *Berceau*, m.; *voûte en plein cintre*, f.
Booghoepel (-s), m. *Cherche ou cerche*, f.
Booghout, o. *Bois à faire des arcs*, m.
Booghoutenboom (-en), m. *Charme*, m.
Boogje (-s), o. *Archelet*, m.
Boogmaker (-s), m. *Faiseur d'arcs*, m.
Boogronding, v. *Voûte*, f.
Boogscheut (-en), m. *Trait d'arc; coup de flèche*, m.
Boogschieter (-s), m. *Archer; arbalétrier*, m.
Boogschoot, m. *zie* Boogscheut.
Boogschutter, m. *zie* Boogschieter.
Boogschuttertje (-s), o. *Archerot; petit archer*, m.
Boogstelling (-en), v. *Arcade*, f.; *cintre*, m.
Boogstuk (-kken), o. *Tierceron* (archit.), m.
Boogswyze, b. n. *Arqué.* —, byw. *En arcade; en arc; en forme d'arc.* — maken. *Arquer; cintrer.*
Boogvormig, b. n. *zie* Boogachtig.
Boogzaem, b. n. *zie* Buigzaem.
Boom (-en), m. *Arbre*, m. De — des levens. *L'arbre de la vie.* —, sluitboom. *Barre*, f.; *barreau*, m. —, draeiboom. *Barrière*, f. — (van een weefgetouw). *Ourdissoir*, m. — (van eene drukpers enz.). *Barreau*, m. —, schippersboom. *Perche; gaffe*, f. —, bierboom. *Joug à porter des tonneaux*, m.
Boomachtig, b. n. *Qui ressemble à un arbre; qui tient de l'arbre.*
Boomaerde, v. *Terre que l'on met autour des arbres*, f.
Boomagaet (-aten), m. *Agate où l'on voit des figures d'arbres*, f.
Boombast (-en), m. *Écorce d'arbre; étoffe qui se fait d'écorce*, f., *balassor*, m.
Boomblad (-en,-eren), o. *Feuille d'arbre*, f.
Boombloem (-en), v. *Fleur d'arbre*, f.
Boombrand (-en), m. *Incendie dans une forêt*, m.
Boomen (ik boomde, heb geboomd), b. w. *Faire avancer un bateau au moyen d'une gaffe.*
Booment enz. *zie* Ente enz.
Boomeuvel (-en), o. *Maladie des arbres*, f.
Boomgaerd (-en), m. *Verger*, m.
Boomgaerdenier (-s), m. *Celui qui cultive un verger.*
Boomgaerdman, m. *zie* Boomgaerdenier.
Boomgaerdooft (z. mv.), o. *Les fruits*, m. pl.
Boomgeld (-en), o. *Péage*, m.
Boomgewas (-ssen), o. *Végétal qui tient de l'arbre*, m.
Boomgodin (-nnen), v. *Hamadryade; pomone*, f.
Boomhaeg (-agen), v. *Palissade*, f.; *mur de verdure*, m.
Boomhakker (-s), m. *Bûcheron; charpentier*, m.
Boomhakking (-en), v. *Abatis d'arbres*, m.
Boomhevel (-s), m. *Levier*, m.
Boomhof, m. *zie* Boomgaerd.
Boomig, b. n. *Qui est d'arbre; qui tient à l'arbre, agacé (en parlant des dents).*
Boomigheid, v. *Agacement (des dents)*, m.
Boomkaen, v. *zie* Boomschip.
Boomken (-s), o. *Arbrisseau; arbuste*, m.
Boomkever (-s), m. *Hanneton*, m.
Boomknoest (-en), m. *Nœud d'arbre*, m.
Boomknop (-ppen), m. *Bourgeon; bouton*, m.
Boomkruiper (-s), m. (vogel). *Grimpereau*, m.
Boomkweeker (-s), m. *Pépiniériste, arboriste*, m.
Boomkweekery (-en), v. *Pépinière; culture des arbres*, f.
Boomladder (-s), v. *Échelle pour monter sur les arbres*, f.

Boomloof (z. mv.), o. *Feuillage*, m.; *feuilles*, f. pl.
Boomluis (-zen), v. *Puceron*, m.
Boommeester, m. *zie* Boomsluiter.
Boommeter (-s) m. *Dendromètre*, m.
Boommos (z. mv.), o. *Brion*, m.
Boommusch (-sschen), v. *Passereau; moineau franc*, *friquet*, m.
Boomnimf (-en), v. *Hamadryade*, f.
Boomölie (z. mv.), v. *Huile d'olives*, f.
Boomööft, o. *Fruit d'arbre*, m.
Boompje, o. *zie* Boomken.
Boomplanter (-s), m. *Pépiniériste*, m.
Boompoter, m. *zie* Boomplanter.
Boomryk, b. n. *Abondant en arbres.*
Boomsap, o. *Sève*, f.
Boomschender (-s), m. *Celui qui endommage les arbres.*
Boomschendery, v. *Dommage fait aux arbres*, m.; *action d'endommager les arbres*, f.
Boomschimmel, m. *Moisissure d'arbre*, f.
Boomschip (-epen), o *Canot fait d'un tronc d'arbre creusé*, m.
Boomschool (-olen), v. *Pépinière*, f.
Boomschuit, v. *zie* Boomschip.
Boomslak, v. *zie* Boomslek.
Boomslek (-kken), v. *Limaçon qui s'attache aux arbres*, m.
Boomsluiter (-s), m. *Commis de barrière*, m.
Boomsnoeijer (-s), m. *Élagueur*, m.
Boomsnoeijing, v. *Élagage*, m.
Boomstam (-mmen), m. *Tronc d'arbre*, m.
Boomsteen (-en), m. *Pierre arborisée; dendrite*, *arborisation*, f.
Boomsterk, b. n. *Vigoureux; robuste.*
Boomstronk (-en), m. } *Tronc d'arbre*, m.; *souche*, f.
Boomstruik (-en), m. }
Boomswyze, byw. *En forme d'arbre.*
Boomtak (-kken), m. *Branche*, f.
Boomvaren (z. mv.), v. *Fougère*, f.; *polypode*, m.; *filicule*, f.
Boomveil, o. *Lierre*, m.
Boomvelling, v. *zie* Boomhakking.
Boomvormig, b. n. *Arborescent.*
Boomvrucht (-en), v. *Fruit d'arbre*, m.
Boomwachter, m. *zie* Boomsluiter.
Boomwas (z. mv.), o. *Cire pour greffer*, f.
Boomwol (z. mv.), v. *Coton*, m.
Boomwollen, onv. b. n. *De coton.*
Boomworm (-en), m. *Ver qui ronge les arbres*, m.
Boomwortel (-s, -en), m. *Racine d'arbre*, f.
Boomzetter, m. *zie* Boomplanter.
Boomzuivering, v. *Échenillage*, m.
Boomzurkel (z. mv.), v. (plant). *Épine-vinette*, f.
Boomzyde (z. mv.), v. *Bombasin*, m.
Boomzyden, onv. b. n. *De bombasin.*
Boomzwam (z. mv.), v. *Agaric*, m.
Boon (-en), v. *Fève*, f.; *haricot*, m. —en zonder staken. *Haricots nains.*
Boonäkker (-s), m. *Champ planté de fèves*, m.
Boonbry, v. *Bouillie de fèves*, f.
Boonhalm, m. *zie* Boonstrooi.
Boonkaf, o. *Cosses de fèves*, f. pl.
Boonkoning, m. *Le roi de la fève*, m.
Boonkruid (z. mv.), o. *Sarriette*, f.
Boonmeel (z. mv.), o. *Farine de fèves*, f.
Boonschel (-llen), v. *Gousse* ou *cosse de fèves*, f.
Boonsop, o. *Purée de fèves*, f.
Boonstack (-aken), m. } *Échalas*, m.; *rame*, f.
Boonstok (-kken), m. }
Boonstoppelen, m. mv. }
Boonstroo, o. } *Éteule de fèves*, f.
Boonstrooi, o. }
Boontje (-s), o. *Féverolle*, f.
Boontjesholwortel, m. (plant). *Aristoloche*, f.
Boonveld, o. *zie* Boonäkker.
Boonwater (z. mv.), o. *Eau de fèves*, f.
Boor (boren), v. *Vilebrequin; perçoir; foret*, m. Groote —. *Tarière*, f. — der wondheelers. *Trépan*, m.
Boord (-en), m. *Bord; rebord*, m., *bordure*, f. — (van een bosch). *Lisière*, f. — (van een schip). *Bord*, m. — (fig.). *Vaisseau*, m. Over — smyten, werpen. *Jeter dans l'eau*, *à la mer.* Aen — klampen. *Aborder;* (fig.) *attaquer.* Aen —, binnen —. *A bord.* — (van eene rivier). *Rivage*, m.; *rive*, f. —, zoom. *Bord; ourlet*, m.
Boorden (ik boordde, heb geboord), b. w. *Border; galonner.*
Boordlint (-en), o. *Galon*, m.
Boordplank (-en), v. *Vibord* (mar.), m. —en. *Bordaille* (mar.), f; *gante* (t. de brasseur), m.
Boordschaef (-aven), v. *Ébauchoir* (rabot), m.
Boordsel (-s), o. *Bordure*, f.; *bord*, *galon; ourlet*, m.
Boordsieraed, o. *Milleret* (dessins de robe), m.
Boordvol, b. n. *Rempli jusqu'au bord.* — glas wyn. *Rouge-bord*, m.
Boorsmid (-eden), m. *Vrillier*, m.
Boorvlym (-en), v. *Lancette*, f.
Booryzer (-s), o. *Brequin; périer* (fond.), m.
Boos, b. n. *Méchant; mauvais; pervers; malin.* De booze geest. *L'esprit malin.* Booze daed. *Crime*, m. — worden. *Devenir méchant; se fâcher; s'emporter.* — maken. *Fâcher; mettre en colère.* —, byw. *Méchamment; malignement.*
Boosaerdig, b. n. *Méchant; malicieux; pervers; malin.* —, byw. *zie* Boosaerdiglyk.
Boosaerdigheid (z. mv.), v. *Méchanceté; malice; perversité; malignité*, f.
Boosaerdiglyk, byw. *Méchamment; malicieusement; malignement.*
Boosdader (-s), m. *Malfaiteur*, m.
Boosdadig, b. n. *Malfaisant; malicieux; méchant; malin.* —, byw. *zie* Boosdadiglyk.
Boosdadigheid (-heden), v. *Malfaisance; malice; méchanceté; malignité*, f.
Boosdadiglyk, byw. *Malicieusement; méchamment; malignement.*
Boosdoender (-s), m. } *Malfaiteur*, m.
Boosdoener (-s), m. }
Booshartig enz. *zie* Booshertig enz.
Booshertig, b. n. *Qui a un mauvais cœur.*
Booshertigheid, v. *zie* Boosaerdigheid.
Booshertiglyk, byw. *zie* Boosaerdiglyk.
Boosheid (-heden), v. *Méchanceté; malice; perversité*, f. —, gramschap. *Colère*, f.
Booslyk, byw. *zie* Boosaerdiglyk.
Booswicht (-en), m. *Scélérat; vaurien; coquin*, m.
Boot (-en), m. en v. *Canot*, *esquif*, m.; *chaloupe; nacelle*, f.
Bootje (-s), o. *Petite chaloupe; nacelle*, f., *bachot*, m.
Bootsen (ik bootste, heb gebootst), b. w. *Former; faire l'image de.*
Bootseren enz. *zie* Boetseren enz.
Bootsgezel (-llen), m. *Matelot*, *marinier*, m.
Bootshaek (-aken), m. *Gaffe*, f.; *croc*, m.
Bootsman (-nnen), m. *Bosseman*, *contre-maître*, m.
Bootsmansmaet (-s), m. *Sous-bosseman*, m.
Bootstouw (-en), v. en o. *Câbleau*, m.

Bootsvolk, o. *Équipage*, m.; *matelots*, m. pl.
Booze, m. *Diable*, m. De —n. *Les méchants.*
Boozelyk, byw. *zie* Boosaerdiglyk.
Borat, m. } (minerael). *Borax*, m.
Borax, m. }
Boraxdoos (-zen), v. *Borasseau*, m.
Bord (-en), o. *Ais*, m., *planche*, f. —, telloor. *Assiette*, f.
Bordeel (-en), o. *Lieu de débauche*, m. —houder. *Souteneur*, m.
Bordereel, o. *Bordereau*, m.
Bordes (-ssen), v. *Palier (d'un escalier)*, m.
Bordestrap (-ppen), m *Marche-palier*, f.
Bordig, b. n. Styf. *Dur*, *raide.*
Bordigheid, v. *Dureté*, *raideur*, f.
Bordje (-s), o. *Petite planche; petite assiette*, f.
Bordpapier, o. *Carton*, m.
Bordpapieren, onv. b. n. *De carton.*
Bordpapiermaker (-s), m. *Cartonnier*, *-colleur*, m.
Bordpapiermakery (-en), v. *Cartonnerie*, f.
Bordpapierverkooper (-s), m. *Cartonnier*, *marchand de carton*, m.
Borduerder (-s), m. *Brodeur*, m.
Borduerraem (-amen), v. *en* o. *Métier à broder*, *tambour*, m.
Borduersel (-s), o. *Broderie*, f.
Borduerster (-s), v. *Brodeuse*, f.
Borduerwerk, o. *Broderie*, f.
Borduerwerker (-s), m *Brodeur*, m.
Borduerwerkster (-s), v. *Brodeuse*, f.
Borduren (ik borduer, borduerde, heb geborduerd), b. w. *Broder.*
Boren (ik boor, boorde, heb geboord), b. w. *Percer*, *trouer*, *forer.* Een schip in den grond — (fig.). *Couler un vaisseau à fond.* Zich in den grond —. *Se perdre*, *se ruiner.*
Borer (-s), m. *Perceur*, m.
Borg (-en), m. *Caution*, f., *garant; répondant*, m. — blyven, — zyn voor iemand. *Se rendre caution*, *répondre pour quelqu'un.*
Borg (z. mv.), m. *Crédit*, m. Op — *of* te — nemen. *Prendre à crédit.*
Borg, m. *zie* Burg.
Borg. *zie* Bergen.
Borgblyver (-s), m. *Caution*, f.; *garant*, m.
Borgblyving, v. *Cautionnement*, m., *garantie*, f.
Borgemeester, m. *zie* Burgemeester.
Borgen (ik borgde, heb geborgd), b. w. Op borg geven. *Donner à crédit*, *prêter*, *faire crédit.* —, te borg nemen. *Prendre à crédit.* Het —. *Le crédit*, m.
Borger (-s), m. *Celui qui donne* ou *reçoit à crédit.*
Borger enz. *zie* Burger enz.
Borging, v. *Action de donner* ou *de prendre à crédit*, f.
Borgstellen, b. w. *Donner* ou *fournir caution.*
Borgstelling, v. *Garantie*, *caution*, f.
Borgtogt, m. *Caution*, f.; *cautionnement*, m.
***Borkaen** (z. mv.), o. (stoffe). *Bouracan*, m.
Borkaenwever (-s), m. *Bouracanier*, m.
Borlen, o. w. *zie* Borrelen.
Borling, v. *zie* Borreling.
Born (-en), v. *Fontaine*, *source*, f.
Bornäder (-s), v. *Source d'une fontaine*, f.
Bornput (-tten), m. *Puits*, m.
Bornwater, o. *zie* Bronwater.
Borrel (-s), m. *Bouteille (sur l'eau)*, f. —, genever. *Genièvre*, m., *eau-de-vie*, f.; *verre de liqueur*, m.
Borrelen (ik borrelde, heb geborreld), o. w. *Bouillonner*, *pétiller; sourdre.* — (gem.). Drinken. *Boire; siffler la linote.* Het —. *zie* Borreling.
Borrelflesch (-sschen), v. *Bouteille à liqueur*, f.
Borreling (z. mv.), v. *Bouillonnement*, m.
Borreltje (-s), o. *Petite bouteille (sur l'eau)*, f.; *petit verre de liqueur*, m.
Bors enz. *zie* Beurs enz.
Borst (-en), v. *Poitrine; gorge*, f.; *sein*, m. —, mam. *Mamelle*, f. Het op de — hebben. *Avoir la poitrine affectée.* Goed voor de —. *Pectoral*, *béchique.* — (van een peerd). *Poitrail*, m. — (van een wildzwyn). *Bourbelier*, m.
Borst (-en), m. *Garçon*, *jeune homme*, m.
Borst, v. *zie* Berst.
Borst. *zie* Bersten.
Borstbalsem, m. *Baume pectoral*, m.
Borstbeeld (-en), o. *Buste*, m.
Borstbeen (-en), o. *Sternum*, *os de la poitrine*, m.; *clavicule*, f.
Borstbes (-ssen), v. } (vrucht). *Jujube*, f.
Borstbezie (-ziën), v. }
Borstbeziënboom (-en), m. *Jujubier*, m.
Borstdrank (-en), m. *Boisson pectorale*, f.
Borstel (-s), m. *en* v. *Soie*, f., *poil de porc*, m. —, kleêrborstel. *Brosse*, f., *vergettes*, f. pl.
Borsteldraed (-aden), m. *Ligneul*, *fil de cordonnier*, m.
Borstelen (ik borstelde, heb geborsteld), b. w. *Brosser*, *vergeter.*
Borstelig, b. n. *Sétacé* (t. de bot.).
Borsteling, v. *Action de brosser*, f.
Borstelmaker (-s), m. *Brossier; vergetier*, m.
Borsteltje (-s), o. *Petite brosse*, f.
Borstelverkooper (-s), m. *Brossier*, *vergetier*, m.
Borsten, o. w. *zie* Bersten.
Borstharnas (-ssen), o. *Corselet*, m.; *cuirasse*, f.; *plastron*, m.
Borsthout, o. *Poitrinière*, f.
Borstjuweel (-en), o. *Rose* ou *pendeloque de diamants*, f.
Borstklier (-en), v. *Glande de la poitrine*, *fagoue*, f., *thymus*, m.
Borstklierader, v. *Veine* ou *artère thymique*, f.
Borstknoop (-en), m. *Ganglion thorachique* (terme d'anat.), m.
Borstkoekskens, o. mv. *Tablettes béchiques*, f. pl.
Borstkruis (-en), o. *Croix pectorale*, f.
Borstkwael (-alen), v. *Mal de poitrine*, m.
Borstlap (-ppen), m. *Pectoral; plastron*, *rational*, m.
Borstmiddel (-en), o. *Remède pectoral*, *béchique*, m.
Borstmuer (-uren), m. *Parapet*, m.
Borstpillen, v. mv. *Pilules pectorales*, f. pl.
Borstpoeder, o. *Poudre pectorale*, f.
Borstpruim (-en), v. (vrucht). *Sébeste*, m.
Borstpruimboom (-en), m. *Sébestier*, m.
Borstriem (-en), m. (der peerden). *Poitrail*, m.
Borstrok (-kken), m. *Camisole; chemisette*, f.; *brassières*, f. pl.; *gilet*, m.
Borstschild, m. *en* o. *Corselet*, m.; *poitrine (des insectes)*, f.
Borstsieroop, v. *Sirop pectoral*, m.
Borstspier (-en), v. *Muscle pectoral*, m.
Borststuk (-kken), o. *Buste*, m.; *busquière; poitrinière*, f.
Borstsuiker, v. *zie* Borstkoekskens.
Borsttepel (-s), m. *Mamelon*, m.
Borstvlies (-zen), o. *Plèvre* (t. d'anat.), f.

Borstvormig, b. n. *Mammiforme.*
Borstwapen (-en), o. *Cuirasse*, f.; *corselet*, m.
Borstwater, o. } *Hydrothorax*, m., *hydropisie de poitrine*, f.
Borstwaterzucht, v.
Borstweer, v. *zie* Borstwering.
Borstwering (-en), v. *Parapet*, *épaulement*, m. — op een schip. *Péribole*, m. — om een leger. *Retranchement*, m.
Borstzuiverend, b. n. *Anacathartique*, *expectorant.*
Borstzuivering, v. *Anacatharse*, *purgation par en haut*, f.
Borstzweer (-eren), v. *Abcès à la poitrine* ou *au sein*, m.
Borze enz. *zie* Beurs enz.
Borzeken (-s), o. *Gousset*, m.
Bos (bossen), m. *Faisceau; paquet*, m.; *botte*, f. Een — strooi. *Une botte de paille.* Een — druiven. *Une grappe de raisins.* Een — sleutels. *Un trousseau de clefs.* Een — haer. *Une touffe de cheveux.* —, uijen. *Glane d'oignons.* — hout. *Fagot*, m.
Bosbank (-en), v. *Plat-bord* (t. de mar.), m.
Bosboom, m. *zie* Busboom.
Bosch (-sschen), o. *Bois*, m.; *forêt*, f. — van hooge boomen. *Bois de haute futaie.*
Bosch (den), stad. *Bois-le-Duc.*
Boschachtig, b. n. *Couvert* ou *rempli de bois*, *de forêts*, *buissonneux.*
Boschbewaerder (-s), m. *Garde-bois*, m.
Boschbewaerderambt (-en), o. *Office de gruyer*, *de forestier*, m.
Boschbewind, o. *Administration forestière*, f.
Boschbewoner (-s), m. *Habitant des bois*, *des forêts*, m.
Boschbewoonster (-s), v. *Habitante des bois*, *des forêts*, f.
Boschbezie (-ziën), v. (vrucht). *Baie d'airelle*, *de mirtille*, f.
Boschdruif (-ven), v. *Baie d'airelle*, f.; *raisin sauvage*, m.
Boschduif (-ven), v. *Pigeon ramier*, m.
Boschgod (-en), m. *Faune; satyre*, *sylvain*, m.
Boschgodin (-nnen), v. *Dryade*, *hamadryade*, *nymphe des bois*, f.
Boschhakker (-s), m. *Bûcheron*, m.
Boschhen (-nnen), v. *Gelinotte*, f.
Boschhoeder, m. *zie* Boschbewaerder.
Boschhonig, m. *Miel sauvage*, m.
Boschje (-s), o. } *Bocage; bosquet*, *petit bois*, m.
Boschken (-s), o.
Boschkonyn (-en), o. *Lapin buissonnier*, m.
Boschkool (-olen), v. *Charbon*, m.
Boschkoolgruis, o. *Poussier*, m.
Boschloof (z. mv.), o. *Feuillage*, m.; *feuilles*, f. pl.
Boschmeester (-s), m. *Forestier*, *gruyer*, m.
Boschmensch (-en), m. *Jocko*, *orang-outang*, m.
Boschnimf, v. *zie* Boschgodin.
Boschplant (-en), v. *Plante sylvatique*, f.
Boschrat (-tten), v. *Rat des bois*, m.
Boschregt, o. *Gruerie*, f.; *droit d'usage dans les forêts*, *ségreyage*, m.
Boschroover enz. *zie* Struikroover enz.
Boschschouwing, v. *Récolement*, m.
Boschslang (-en), v. *Couleuvre*, f.
Boschwachter (-s), m. *Forestier*, *garde-bois*, m.
Bosschagie, v. *Bocage*, *bosquet*, m.
Bossen, v. mv. *Dalots*, m. pl.
Bossen (ik boste, heb gebost), b. w. *Botteler; lier en bottes.*
Bosser (-s), m. *Botteleur*, m.

Bossing, v. *Bottelage*, m.
Bot (botten), v. (visch). *Limande*; f. De — vergallen (fig.). *Gâter la besogne.* — vangen. *Ne pas réussir dans son entreprise.* Iemand — vieren. *Donner trop de liberté à quelqu'un*, *lui lâcher la bride.* — (der boomen). *Bouton*, *bourgeon*, m.
Bot, b. n. *Lourd; stupide; hébété.* Hy is een — mensch. *C'est un homme stupide.* — maken. *Abrutir.* —, niet scherp. *Émoussé.* Een — mes. *Un couteau émoussé.* — maken. *Émousser.* — worden. *S'émousser.* —, byw. *Lourdement*, *stupidement.* —, schielyk. *Tout à coup; subitement.*
*Botanist (-en), m. *Botaniste*, m.
Boter (z. mv.), v. *Beurre*, m. Versche —. *Du beurre frais.* — maken. *Faire du beurre.*
Boterachtig, b. n. *Butireux.*
Boterachtigheid (z. mv.), v. *Qualité butireuse*, f.
Boterbloem (-en), v. *Bassinet* (fleur), m.
Boterboer (-en), m. *Beurrier*, m.
Boterboerin (-nnen), v. *Beurrière*, f.
Boterbrood (-en), o. *Espèce de petit gâteau au beurre*, m.
Boterdeeltjes, o. mv. *Parties butireuses*, f. pl. — (in gezodene wei). *Recuites*, f. pl.
Boterdoos (-zen), v. *Boîte au beurre*, f.
Boteren (ik boterde, heb geboterd), o. w. *Faire du beurre; tourner en beurre.* —, b. w. *Beurrer.*
Botergebak, o. *Friture au beurre*, f.
Boterham (-mmen). m. *en* v. *Beurrée*, f.
Boterhuis (-zen), o. *Maison où l'on vend du beurre*, f.
Boterkern (-en), v. *Baratte*, f.
Boterkoek (-en), m. *Gâteau au beurre*, m.
Boterkooper, m. *zie* Boterkramer.
Boterkoopster, v. *zie* Boterkraemster.
Boterkraemster (-s), v. *Beurrière*, f.
Boterkramer (-s), m. *Beurrier*, m.
Botermarkt, v. *zie* Botermerkt.
Botermelk, v. *Lait battu*, m.
Botermerkt, v. *Marché au beurre*, m.
Boterpeer (-eren), v. *Beurré*, m., *poire de beurré*, f.
Boterpot (-tten), m. *Pot au beurre*, m.
Boterschotel (-s), v. *Plat à mettre du beurre*, m.
Boterspaen (-anen), o. *Cuiller* ou *spatule à prendre du beurre*, f.
Boterstamper (-s), m. *Batte à beurre*, f.
Boterstok (-kken), m. *Ribot*, m.
Botertand (-en), m. *Dent de lait*, f.
Boterton (-nnen), v. } *Tonneau à beurre*, m.
Botervat (-en), o.
Boterverkooper, m. *zie* Boterkramer.
Boterverkoopster, v. *zie* Boterkraemster.
Botervlieg (-en), v. *Espèce de papillon*, m.
Botervrouw (-en), v. *Beurrière*, f.
Boterwaeg (-agen), v. *Balance pour peser le beurre*, f.
Boterwyf, o. *zie* Botervrouw.
Botheid (-heden), v. *Bêtise*, *lourdise*, *grossièreté*, *stupidité*, f.
Bothiel (-en), m. *Pied-bot*, m.
Botmaking, v. *Brutification; action d'émousser*, f.
Botmuil, m. *zie* Botterik.
Botmuilen (ik botmuilde, heb gebotmuild), b. w. *Confondre.*
Botoor, o. *zie* Botterik.
Bots (-en), v. *Choc*, *coup*, m.
Botsen (ik botste, heb gebotst), b. w. *Heurter*, *choquer*, *frapper.*
Botsing, v. *zie* bots.
*Bottel (-s), v. *Bouteille*, f.

Bottelary (-en), v. } *Sommellerie, dépense*, f.
Bottelarykas (-ssen), v. }
Bottelbier, o. *Bière en bouteille*, f.
Bottelen (ik bottelde, heb gebotteld), b. w. *Mettre en bouteilles*. —, o. w. *Écumer*.
Bottelier (-s), m. *Sommelier, dépensier*, m.
Bottelierschap, o. *Sommellerie, fonction de sommelier*, f.
Botteliersler (-s), v. *Sommelière*, f.
Bottelyk, byw. *zie* Bot, byw.
Botten (het bottede, is gebot), o. w. *Bourgeonner*.
Botterik, m. *Lourdaud, ignorant*, m.
Bottigheid, v. *zie* Botheid.
Botvoet (-en), m. *Pied-bot*, m.
Boud, b. n. *Hardi*. —, byw. *Hardiment*.
Boulonje (stad). *Boulogne* (ville).
Bourgondië (landschap). *Bourgogne*, f.
Bourgondier (-s), m. *Bourgignon*, m.
Bourgondisch, b. n. *Bourgignon, de Bourgogne*.
Bourrasie, v. (plant). *Bourrache*, f.
Bout (-en), m. *Boulon*, m., *cheville de fer*, f. —, grendel. *Verrou*, m. —, schapenbout. *Gigot*, m. — (van een kieken enz.). *Cuisse*, f. — (om kant enz. te werken). *Fuseau*, m. — vol garen. *Fusée*, f. — (gem.). *Bras*, m.
Boutje (-s), o. } *Petite cheville de fer*, f.; *petit gigot*, m.; *petite cuisse* (*de poulet*), f.; *grosse plume de l'aile*, f.
Boutjen (-s), o. }
Boutkogels, m. mv. *Boulets ramés*, m. pl.
Bouw (z. mv.), m. *Bâtiment, édifice*, m.; *construction, bâtisse*, f. Akkerbouw. *Agriculture*, f. —, oogst. *Moisson*, f.
Bouwbaer, b. n. *Arable, labourable*.
Bouwen (ik bouwde, heb gebouwd), b. w. *Bâtir, construire*. Een huis —. *Bâtir une maison*. De kerk Gods —. *Édifier l'église de Dieu*. Kasteelen in de lucht — (fig.). *Bâtir des châteaux en Espagne*. —, landbouwen. *Labourer, cultiver*. De zee — (fig.). *Voyager sur mer*. —, stichten. *Fonder*. —, o. w. Op iemand —. *Compter sur quelqu'un*. Het —. *zie* Bouwing.
Bouwen (-s), m. *Robe, jupe traînante*, f.
Bouwer (-s), m. *Constructeur, fondateur*, m. —, landbouwer. *Laboureur*, m.
Bouwery, v. *Agriculture, culture des terres*, f., *labourage*, m.; *métairie*, f.; *ménage d'un paysan*, m.
Bouwgereedschap (-ppen), o. *Instruments qui servent à construire; araires*, m. pl.
Bouwgrond, m. *Emplacement, sol*, m.
Bouwheer (-en), m. *Fondateur; celui qui fait bâtir*, m.
Bouwhout, o. *Charpente*, f.; *bois de charpente*, m.
Bouwing (z. mv.), v. *Construction, bâtisse*, f. —, het landbouwen. *Agriculture*, f.; *labourage*, m.
Bouwkonst, v. } *zie* Bouwkunst.
Bouwkunde, v. }
Bouwkundig, b. n. *Qui entend l'architecture; architectoral; d'architecture, architectonique*.
Bouwkundige, m. *Architecte*, m.
Bouwkunst (z. mv.), v. *Architecture*, f.
Bouwkunstenaer (-s), m. *Architecte*, m.
Bouwland (-en), o. *Terre labourable*, f.
Bouwlieden, mv. van Bouwman.
Bouwman (-lieden), m. *Laboureur, paysan*, m.
Bouwmeester (-s), m. *Architecte; édile*, m.
Bouwmeesterschap (z. mv.), o. *Édilité*, f.
Bouworde, v. *Ordre d'architecture*, m.
Bouwpracht, v. } *Magnificence en architecture*, f.
Bouwprael, v. }
Bouwsteen (-en), m. *Pierre à bâtir*, f.
Bouwstof, v. } *Matériaux*, m. pl.
Bouwstoffen, v. mv. }
Bouwtyd, m. *Temps où on laboure, sème etc.*, m.
Bouwval (-llen), m. *Ruines*, f. pl.
Bouwvallig, b. n. *Caduc, croulant, qui menace ruine*. Een — huis. *Une maison caducque*. — zyn, worden. *Être, tomber en ruine*.
Bouwvalligheid (z. mv.), v. *Caducité*, f.
Bouwveld, o. *zie* Bouwland.
Boven, byw. *En haut; dessus; ci-dessus*. Hy is —. *Il est en haut*. —, voorz. *Sur; au-dessus de; au haut de*. Tien uren — Parys. *Dix lieues au-dessus de Paris*. Dat is — zyne krachten. *Cela est au-dessus de ses forces*. — op, byw. en voorz. *Sur; dessus; par-dessus*. — op de tafel. *Sur la table*. — mate. *Excessivement; extrêmement*. — dat, — dien. *Outre cela; en outre; de plus*. — al, — alle dingen. *Surtout; principalement*. — over. *Par-dessus*. — over den muer. *Par-dessus le mur*. Van — naer beneden. *Du haut en bas*. Te — gaen, te — komen. *Surpasser; surmonter*. Iemand in kloekmoedigheid te — gaen. *Surpasser quelqu'un en courage*. De hinderpalen te — komen. *Surmonter, vaincre les obstacles*. — komen, — dryven. *Surnager, surmonter*. — gaen, naer — gaen. *Monter*.
Bovenal, byw. *Surtout; principalement*.
Bovenband (-en), m. *Surbande* (chir.), f.
Bovenbroek (-en), v. *Haut-de-chausses*, m.
Bovendeel (-en), o. *Partie supérieure*, f.
Bovendeur (-en), v. *Porte de dessus*, f.
Bovendien, byw. *Outre cela; de plus*.
Bovendorpel (-s), m. *Linteau*, m.
Bovendryvend, b. n. *Qui surnage; qui l'emporte*.
Boveneinde, o. *Extrémité supérieure*, f.
Bovengemeld, b. n. } *Susdit*.
Bovengenoemd, b. n. }
Bovengevel (-s), m. *Pignon*, m.
Bovengrond, m. *Surface* (*d'une mine*), f.
Bovenhemd (-en), o. *Chemise de dessus*, f.
Bovenhuis (-zen), o. *Dessus* ou *haut d'une maison*, m.
Bovenkamer (-s), v. *Chambre d'en haut*, f.
Bovenkas (-ssen), v. *Haut-de-casse* (impr.), m.
Bovenkleed (-eren), o. *Habit de dessus*, m.
Bovenkorst (-en), v. *Croûte de dessus*, f.
Bovenkous (-en), v. *Bas de dessus*, m.
Bovenleder, o. } *Empeigne*, f.
Bovenleêr, o. }
Bovenlinnen, o. *Linge de dessus*, m.
Bovenlip (-ppen), v. *Lèvre supérieure*, f.
Bovenlucht, v. *Region supérieure de l'atmosphère*, f.
Bovenlyf, o. *Le haut du corps, de la taille*.
Bovenmate, byw. *Extrêmement; excessivement*.
Bovenmatig, b. n. *Excessif; extrême; exorbitant*. —, byw. *Extrêmement; excessivement*.
Bovenmatiglyk, byw. *Extrêmement; excessivement*.
Bovenmeester (-s), m. *Premier maître*, m.
Bovenmenschelyk, b. n. *Surhumain; surnaturel*. —, byw. *Surnaturellement*.
Bovennatuerkunde (z. mv.), v. *Métaphysique*, f.
Bovennatuerkundig, b. n. *Métaphysique*. —, byw. *Métaphysiquement*.
Bovennatuerkundige, m. *Métaphysicien*, m.
Bovennatuerkundiglyk, byw. *Métaphysiquement*.
Bovennatuerlyk, b. n. *Surnaturel*. —, byw. *Surnaturellement*.
Bovenriem (-en), m. *Surfaix*, m.
Bovenrok (-kken), m. *Jupe; robe de dessus*, f.; *surtout*, m.

Bovenschip, o. *OEuvres mortes; parties du vaisseau hors de l'eau*, m. pl.
Bovenstad (-eden), v. *Ville haute*, f.
Bovenstaende, b. n. *Susdit.*
Bovenste, b. n. *Le plus élevé; le plus haut.* Het —. *Le plus haut; le sommet*, m.
Bovenstem, v. *Le dessus*, m.; *la partie la plus haute du chant*, f.
Boventallig, b. n. Overtallig. *Surnuméraire.*
Boventand (-en), m. *Dent de dessus*, f.
Boventoon, m. *Ton supérieur*, m.
Bovenvermeld, b. n. *Susdit.*
Bovenwaerts, byw. *En haut.*
Bovenzael (-elen), v. *Salle d'en haut*, f.
Bovengezang, m. *zie* Bovenstem.
Braband, o. (landschap). *Brabant*, m.
Brabander (-s), m. *Brabançon*, m.
Brabandsch, b. n. *Brabançon.* —e vrouw. *Brabançonne.* —e tael, het —. *Le brabançon, le flamand.*
Brabbelaer (-s), m. *Brouillon; baragouineur; bredouilleur*, m.
Brabbelaerster (-s), v. *Femme brouillonne; baragouineuse; bredouilleuse*, f.
Brabbelen (ik brabbelde, heb gebrabbeld), b. w. *Brouiller; mêler; confondre; bredouiller; baragouiner.*
Brabbeling, v. *Brouillamini*, m.; *confusion*, f.
Brabbelrede, v. } *Baragouin; galimatias; jargon*, m.
Brabbeltael, v. }
Braden (ik braed, bried (braedde), heb gebraden), b. w. *Rôtir.* In de pan —. *Frire.* Op den rooster —. *Griller.* Aen het spit —. *Cuire à la broche.* —, o. w. *Frire, rôtir.*
Brader (-s), m. *Rôtisseur*, m.
Bradery (-en), v. *Rôtisserie*, f.
Braedappel (-en). m. *Pomme pour rôtir*, f.
Braedharing (-en), m. *Hareng dessalé pour griller*, m.
Braedkarmeny, v. *Riblette*, f.
Braedöven (-s), m. *Four à rôtir*, m.
Braedpan (-nnen), v. *Poêle à frire, lèchefrite*, f.
Braedschotel (-s, -en), v. *Plat à rôtir*, m.
Braedspit, o. *Broche*, f. — (gem.). Lange degen. *Brette*, f. — (schippersw.). *Vireveau*, m.
Braedspitdraeijer (-s). m. *Tourne-broche*, m.
Braedster (-s), v. *Rôtisseuse*, f.
Braedverken (-s). o. *Cochon de lait*, m.
Braedvet, o. *Graisse découlée du rôti*, f.
Braedworst (-en), v. *Saucisse rôtie; endouille*, f.
Braedyzer (-s). o. *Hâtier*, m.
Braef, b. n. *Brave; courageux.* —, eerlyk. *Honnête; probe* —, byw. *Honnêtement; avec probité; courageusement; bien; beaucoup.*
Braefheid, v. *Probité; honnêteté*, f.
Braei (des beens), v. *Mollet, gras de la jambe*, m.
Braek (braken), v. *Broie; macque*, f. —, breking. *Rupture, fracture, brèche; effraction*, f.
Braek, byw. *En jachère; en friche.* — liggen. *Être en jachère; en friche.*
Braekdrank (-en). m. *Vomitif, émétique*, m.
Braekland (-en), o. *Jachère, friche*, f.; *guéret*, m.
Braeklust, m. *Envie de vomir; nausée*, f.
Braekmaend, v. *Juin*, m.
Braekmiddel, o. *Vomitif; émétique*, m.
Braeknoot (-oten), v. *Noix vomique*, f.
Braekpoeder, o. } *Vomitif, émétique*, m.
Braekpoeijer, o. }
Braeksel, o. *Ce qu'on rend en vomissant: dégobilis*, m.
Braekster (-s), v. *Celle qui rompt; qui vomit.*
Braekverwekkend, b. n. *Émétique.*
Braekwortel, m. (plant). *Ipécacuanha*, m.
Braekwyn, m. *Vin émétique*, m.
Braem (bramen), v. *Ronce*, f. — (van een mes). *Morfil*, m.
Braembezie (-ziën), v. *Mûre sauvage*, f.
Braemboom (-en), m. *Ronce*, f.; *hallier*, m.
Braembosch (-sschen), o. *Ronceraie*, f.; *hallier; buisson*, m.
Braemboschachtig, b. n. *Buissonneux.*
Braemboschken (-s), o. *Buissonnet*, m.
Braemstruik (-en), m. *Ronce*, f.; *buisson épineux*, m.
Braessem (-s), m. (visch). *Brème*, f.
Bragt, *zie* Brengen.
Brak. *zie* Breken.
Brak, b. n *Salé; saumâtre.*
Brak (-kken), m. *Braque; limier; basset*, m.
Braken (ik braek, braekte, heb gebraekt), b. w. *Rompre; briser; macquer; broyer.* —, o. w. *Vomir, rendre.* Het —. *zie* Braking.
Braker (-s), m. *Celui qui rompt; qui vomit.*
Brakig, b. n. *Vomitif; nauséabonde.*
Braking, v. *Action de broyer*, f.; *vomissement*, m.
Brakwater, o. *Eau saumâtre*, f.
Brallen (ik bralde, heb gebrald), o. w. *Hâbler, se vanter.*
Bram, o. *zie* Bramzeil.
Bramin (-en), m. *Brame*, m.
Bramsteng (-en), v. *Perroquet*, (t. de mar.), m.
Bramzeil (-en), o. *Voile de perroquet*, f.
Brand (-en), m. *Embrasement; incendie; feu*, m. In — steken. *Embraser, incendier.* — roepen. *Crier au feu.* Het huis geraekte in —. *Le feu prit à la maison.* Den — blusschen. *Éteindre le feu.* In — staen. *Brûler; être en feu.* — (al hetgene men brandt om zich te warmen). *Chauffage*, m. —, hitte. *Chaleur*, f.; *feu*, m. —, ontsteking. *Inflammation*, f. — (in het koorn). *Nielle*, f.
Brandbaer, b. n. *Combustible; inflammable.*
Brandbaerheid, v. *Combustibilité*, f.
Brandbrief (-ven), m. *Lettre par laquelle on menace d'incendier*, f.; *certificat donné à celui que l'incendie a ruiné*, m.
Brandbrok (-kken), v. *Brûlot, morceau fort épicé*, m.
Brandeemer (-s), m. } *Seau dont on se sert dans les incendies*, m.
Brandemer (-s), m. }
Branden (ik brandde, heb gebrand), b. w. *Brûler; mettre en feu; préparer par l'action du feu; distiller; marquer d'un fer chaud.* Zyne handen —. *Se brûler les mains.* —, o. w. *Brûler; être en feu; prendre feu; piquer; cuire.* Van toorn —. *Être transporté de colère.* — (schippers w.). *Falaiser.* De zee brandt. *La mer falaise.*
Brandenburg (stad en landschap). *Brandebourg*, m.
Brandenburger (-s), m. *Brandebourgeois*, m.
Brandenburgsch, b. n. *De Brandebourg.* —e vrouw. *Brandebourgeoise*, f.
Brandend, b. n. *Brûlant; ardent; enflammé; chaud; passionné.* —e koorts. *Fièvre chaude.*
Brander (-s), m. *Distillateur*, m. —, brandschip. *Brûlot*, m. —, rookende kool. *Fumeron*, m.
Brandery (-en), v. *Distillerie*, f.
Brandewyn, m. *Eau-de-vie*, f.; *brandevin*, m.
Brandewynbrander (-s), m. *Distillateur d'eau-de-vie*, m.

ryndrinker (-s), m. *Buveur d'eau-de-m.*
rynflesch (-sschen), v. *Bouteille à eau-, f.*
rynglaesken (-s), o. *Petit verre à eau-, m.*
ryngla (-zen), o. *Verre à eau-de-m.*
rynkooper (-s), m. *Marchand d'eau-de-m.*
rynkroeg (-en), v. *Cabaret où l'on vend eau-de-vie*, m.
rynpacht, v. *Ferme des eaux-de-vie*, f.
rynpachter (-s), m. *Fermier des eaux-, m.*
rynstoker (-s), m. *Distillateur d'eau-de-m.*
rynstokery (-en), v. *Distillerie*, *bran-, f.*
rynstookster (-s), v. *Brandevinière*, f.
rynvat (-en), o. *Tonneau à eau-de-m.*
rynverkooper (-s), m. *Vendeur d'eau-de-brandevinier*, m.
rynverkoopster (-s), v. *Vendeuse d'eau-e, brandevinière*, f.
rynzuiper, (-s), m. *Grand buveur d'eau e*, m.
las (-zen), o. *Verre ardent*, m.
aek (-aken), m. *Croc à feu*, m.
out, o. *Bois à brûler; tison*, m.
outje (-s), o. *Bûchette*, f.
g, b. n. *Brûlant; ardent; échauffé; étouf-*
gheid, v. *Inflammation*, f.
ng (-en), v. *Combustion; déflagration*, f.; ns, m. pl.; *ressac*, m.
as (-ssen), v. *Caisse des incendies*, f.
lok (-kken), v. *Tocsin; beffroi*, m.
ogel (-s), m. *Bombe*, f.; *boulet rouge*, m.
orael (-alen), o. *Grain d'ambre*, m.
oren, o. *Blé niellé*, m.
ruid, o. *Mouron* (herbe), m.
adder (-s), v. } *Échelle à incendie*, f.
eer (-en), v. }
yn, v. *Caustique; catacaustique* (terme de .), f.
merk (-en), o. *Marque; flétrissure*, f.; *ute*, m.
merken (ik brandmerkte, heb gebrand-t), b. w. *Marquer d'un fer chaud; stig-ser*. — (fig.). Eerrooven. *Flétrir; diffamer; cir.*
middel (-en), o. *Caustique; remède contre rûlure*, m.
netel (-s,-en), v. *Ortie*, f.
offer (-s), o. *Holocauste*, m.
offeraltaer (-aren), m. en o. *Autel des holo-tes*, m.
offerande (-n), v. *Holocauste*, m.
oog, v. en o. *Anthracôse*, f.; *charbon des nières*, m.
oven (-s), m. *Fournaise*, f.; *fourneau*, m.
pael (-alen), m. *Poteau auquel on attachait riminel pour le brûler vif*, m.
plaester (-s), v. *Emplâtre pour la bru-, m.*
plekken, v. mv. *Maquereaux*, m. pl. *ta- aux jambes*, f. pl.
punt (-en), o. *Foyer*, m.
pyl (-en), m. *Falarique* (arme antique), f.
reuk, m. *Roussi*, m.

Brandschade (z. mv.), v. *Dommage causé par un incendie*, m.
Brandschatten (ik brandschattede, heb gebrandschat), b. w. *Mettre à contribution sous peine d'incendie.*
Brandschatting (-en), v. *Contribution imposée par l'ennemi sous peine d'incendie*, f.
Brandschilder (-s), m. *Émailleur*, m.
Brandschilderen (ik brandschilderde, heb gebrandschilderd), b. w. *Émailler.*
Brandschilderstang (-en), v. *Relève-moustache*, m., *pince d'émailleur*, f.
Brandschildering, v. *Émaillure*, f.; *émail*, m.
Brandschilderwerk, o. *Émail, ouvrage émaillé*, m., *émaillure*, f.
Brandschip (-epen), o. *Brûlot*, m.
Brandschoon, b. n. *Beau, comme purifié par le feu, très-propre.* —, byw. *Fort proprement.*
Brandslang (-en), v. *Pompe à boyaux*, f.
Brandsnede, v. *Parabole* (géom.), f.
Brandsnedig, b. n. *Parabolique* (géom.), f.
Brandspiegel (-s), m. *Miroir ardent*, m.
Brandspuit (-en), v. *Pompe à feu*, f.
Brandstapel (-s), m. *Bûcher*, m.
Brandsteen (-en), m. *Carabé, ambre jaune*, m.; *pierre caustique*, f.; *cautère potentiel*, m.
Brandsteendrager (-s), m. *Porte-pierre*, m.
Brandstichten, b. w. *Incendier.*
Brandstichter (-s), m. *Incendiaire*, m.
Brandstichting (-en), v. *Incendie*, m.
Brandstichtster (-s), v. *Incendiaire*, f.
Brandstof (-ffen), v. } *Matière combustible*, f.;
Brandstoffe (-n), v. } *artifice*, m.
Brandstok (-kken), m. *Tison*, m.
Brandstoken, b. w. *Incendier.*
Brandteeken (-en,-s), o. *Encaume*, m.; *marque, cicatrice d'une brûlure*, f.
Brandverf, v. *Émail*, m.; *composition pour émailler*, f.
Brandwacht (-en), v. *Garde de nuit; sentinelle avancée*, f.
Brandwaerborging, v. *Assurance contre l'incendie*, f.
Brandwaerborgmaetschappy (-en), v. *Société d'assurance contre les incendies*, f.
Brandyzer (-s), o. *Chenet*, m.
Brandyzertje (-s), o. *Petit chenet*, *m.*, *chevrette*, f.
Brandzalf, v. *Onguent pour la brûlure*, m.
Bras (-ssen), m. *Bras, cordage amarré à la vergue*, m. Al den — krygen. *Avoir tout.* Ik geef of ik heb er den — van. *Je ne m'en soucie pas.*
Brasdagen, m. mv. *Jours gras; jours destinés à la réjouissance*, m. pl.
Brasem (-s), m. *Brème* (poisson), f.
*Braseren, b. w. *Braser; souder des pièces de métal.*
Brasmael, o. zie Brassery.
Braspenning (-en), m. *Pièce de cinq liards*, f.
Brassen (ik braste, heb gebrast), o. w. *Faire bonne chère, faire ripaille.* —, b. w. *Amarrer, brasser* (t. de mer).
Brasser (-s) m. *Goinfre*, m.
Brassery, v. *Bonne chère; ripaille; bombance, goinfrerie*, f.
*Braveren, b. w. zie Tergen.
*Bravo! *Bravo!*
*Brazelet (-tten), v. *Bracelet*, m.
Breed, b. n. *Large; ample; long; étendu; grand.* —e schouders. *Des épaules larges.* Een — verhael. *Un récit circonstancié.* Dat

is zoo — als het lang is. *L'un vaut l'autre, cela revient au même.* Iets — opgeven. *Exagérer une chose.* Die het — heeft, laet het — hangen. *Celui qui a beaucoup, peut dépenser beaucoup.* —er worden. *S'élargir; devenir plus large.* —er maken. *Élargir.* —, byw. *Bien; beaucoup; amplement.* Wyd en —. *Partout, en tous lieux.* In het —. *Amplement, tout au long.*
Breedachtig, b. n. *Un peu large.*
Breedbaerd (-en), m. *Fanfaron, gascon*, m.
Breedboeg (-en), m. *Vaisseau à large proue*, m.
Breedborstig, b. n. *Qui a la poitrine large.*
Breedelyk, byw. *Bien; beaucoup; amplement; largement.*
Breedheid, v. *zie* Breedte.
Breedspraek, v. *Exagération, hyperbole*, f.
Breeksprakig, b. n. *Prolixe, étendu.* —, byw. *Au long.*
Breedspreken, o. w. *zie* Pochen.
Breedspreker (-s), m. *Hableur*, m.
Breedte (-n), v. *Largeur*, f. — der schouders. *Carrure*, f. —, uitgestrektheid. *Étendue*, f. Aerdryks —. *Latitude*, f. —, ruimte. *Espace*, m. — (van eene stoffe). *Lé*, m.; *laize*, f. Het moet uit de lengte of uit de — komen. *L'affaire doit s'arranger d'une manière ou d'autre.*
Breedvoerig, b. n. *Prolixe, étendu.* —, byw. *Au long, longuement.*
Breedvoerigheid (z. mv.), v. *Prolixité, étendue*, f.
Breedvoeriglyk, byw. *Longuement, au long.*
Breedvoetig, b. n. *Qui a les pieds larges.*
Breekbaer (-der, -st), b. n. *Fragile, frêle, cassant, friable, réfrangible* (en parlant des rayons).
Breekbaerheid (z. mv.), v. *Fragilité; friabilité; réfrangibilité (des rayons)*, f.
Breekbeitel (-s), m. *Levier en fer*, m.
Breekhamer (-s), m. *Espèce de marteau*, m.
Breeklyk, b. n. *zie* Breekbaer.
Breeknoot (-oten), v. *Syncope* (mus.), f.
Breekspel, m. *Rabat-joie, trouble-fête*, m.
Breeuwen (ik breeuwde, heb gebreeuwd), b. w. *Calfater, radouber.*
Breeuwer (-s), m. *Calfat, calfateur*, m.
Breeuwersknecht (-en), m *Calfatin*, m.
Breeuwhamer (-s), m. *Calfat, marteau du calfateur*, m.
Breeuwing, v. *Action de calfater*, f., *calfat*, m.
Breeuwyzer (-s) o. *Ciseau pour calfater*, m.
Breidel (-s), m. *Mors*, m. —, toom. *Frein*, m.; *bride*, f.
Breidelen (ik breidelde, heb gebreideld), b. w. *Emboucher, mettre le mors, brider.* — (fig.). Bedwingen. *Réprimer.*
Breideling, v. *Action de brider, de réprimer*, f.
Breidelloos, b. n. *Effréné; sans frein.*
Breiden (ik breidde, heb gebreid) b. w. *Tricoter.* Kousen —. *Tricoter des bas.* —, vlechten. *Tresser; nouer.* Het —. *Tricotage*, m.
Breider (-s), m. *Tricoteur*, m.
Breidster (-s), v. *Tricoteuse*, f.
Breigaren, o. *Fil à tricoter*, m.
Breigeld, o. *Argent payé pour des ouvrages tricotés*, m.
Breihout (-en), o. } *Affiquet*, m.
Breihoutje (-s), o. }
Breijen, b. w. *zie* Breiden.
Breikind (-eren), o. *Enfant qui apprend à tricoter*, m.
Breiklos (-ssen), m. *en* v. *Bobine sur laquelle est le fil à tricoter*, f.
Breikoker (-s), m. *Affiquet*, m.
Breiloon, m. *en* o. *zie* Breigeld.
Breimeisken (-s), o *Tricoteuse*, f.
Brein (z. mv.), o. *Cervelle*, f.; *cerveau*, m. — (fig.). *Esprit; savoir*, m.
Breinaed (-aden), m. *Couture tricotée*, f.
Breinaeld (-en), v. *Aiguille à tricoter*, f.
Breinloos, b. n. *Écervelé; sans cervelle; étourdi; sans esprit; stupide.*
Breinvlies (-zen), o. *Méninge* (t. d'anat.), f.
Breipriem, m. *zie* Breinaeld.
Breischool (-olen), v. *École où l'on apprend à tricoter*, f.
Breister (-s), v. } *Tricoteuse*, f.
Breivrouw (-en), v. }
Breiwerk (-en), o. *Tricot; tricotage*, m.
Breiwinkel, m. *zie* Breischool.
Breiwol, v. *Estame; laine à tricoter*, f.
Breizak (-kken), m. *Sac à tricoter, ridicule*, m.
Breken (ik breek, brak, heb gebroken), b. w. *Casser, briser, rompre, mettre en pièces.* Zyn been —. *Se casser la jambe.* Het ys —. *Rompre la glace*; (fig.) *entamer une affaire difficile.* —, te niet doen. *Rompre, casser, annuler, violer (une loi).* Een testament —. *Casser un testament.* De vriendschap —. *Rompre l'amitié.* Een verbond —. *Violer une alliance.* Zyn woord —. *Manquer à sa parole, fausser sa parole.* Zyn hoofd ergens mede — (fig.). *Se rompre la tête à quelque chose.* —, o. w. (met *zyn*). *Se casser, se briser, tomber en pièces.* In een huis —. *Entrer de force dans une maison.* Uit de gevangenis —. *S'échapper de la prison.* De zon breekt door de wolken. *Le soleil paraît au travers des nuages.* Het —. *zie* Breking.
Breker (-s), m. *Briseur, casseur; violateur (d'une loi)*, m.
Breking, v. *Brisement (des flots); bris*, m.; *rupture, fracture; violation (d'une loi etc.); réfraction (des rayons)*, f. De — van de Hostie. *La fraction de l'Hostie.*
Brem, m. *Genêt* (arbrisseau), m. Stekende —. *Genêt épineux, brusc, ajonc*, m. Verwers —. *Genestrole*, f.
Brembosch, o. *Genetière*, f.
Bremen (stad). *Brême* (ville).
Bremtouw (-en), v. *en* o. *Sparton* (cordage), m.
Brengen (ik bragt, heb gebragt), b. w. *Porter, apporter, amener, mener, conduire.* Breng my eene keers. *Apportez-moi une chandelle.* Breng desen brief aen mynen vriend. *Portez cette lettre à mon ami.* In rekening —. *Porter en ligne de compte.* In zekerheid —. *Mettre en sûreté.* Aen den dag —. *Découvrir, divulguer.* Op de baen —. *Proposer, mettre sur le tapis.* Om het leven —. *Tuer.* Ter wereld —. *Mettre au monde.* Tot stand —. *Exécuter, effectuer.* Iemand om iets —. *Faire perdre quelque chose à quelqu'un.* In aenzien —. *Accréditer.* Tot stof —. *Réduire en poudre.* Iemand tot armoede —. *Réduire quelqu'un à la pauvreté.* Op den troon —. *Élever sur le trône.*
Brenger (-s), m. *Porteur*, m.
Brenging, v. *Action d'apporter, d'amener*, f.
Brengster (-s), v. *Porteuse*, f.
Bres (-ssen), v. *Brèche*, f. — schieten. *Battre en brèche.* Zich voor iemand in de — stellen. *Prendre la défense de quelqu'un.*
*Bretteur (-s), m. *Bretteur, ferrailleur*, m.
Breuk (-en), v. *Rupture, fracture, fente*, f. —, geborstenheid. *Hernie, rupture*, f. — (regel).

Effraction, f. —, boet. *Amende*, f. — (rekenkunst). *Fraction*, f.
Breukband (-en), m. *Bandage herniaire*, *brayer*, m.
Breukbandmaker (-s), m. *Bandagiste*, m.
Breukmeester (-s), m. *Chirurgien herniaire*, *bandagiste*, m.
Breuksnyder (-s), m. *Chirurgien herniaire*, m.
Breuksnyding, v. *Célotomie*, f.
Breukspannen, v. mv. *Éclisses*, f. pl.
Breuktandig, b. n. *Qui a perdu une* ou *plusieurs dents*.
***Breve**, o. *Bref*, m.; *lettre pastorale du Pape*, f.
***Brevet**, o. *Brevet*, m.
***Brevier** (-en), m. *Bréviaire*, m.
Breydel enz. *zie* Breidel enz.
Breziliehout, o. *Brésil*, *bois du Brésil*, m.
Breziliё (landschap). *Brésil*, m.
Bridsen (ik bridste, heb gebridst), b. w. *Battre* ou *fouetter* (*un matelot*) *à coups de corde*.
Brief (-ven), m. *Lettre*; *missive*; *épître*, f. Eenen — zegelen. *Cacheter une lettre*. Opene —ven. *Lettres patentes*. Met iemand —ven wisselen. *Entretenir une correspondance avec quelqu'un*. — spelden. *Quarteron d'épingles*.
Briefbestelder, m. } *zie* Briefdrager.
Briefbesteller, m. }
Briefbestelster (-s), v. } *Porteuse de lettres*, f.
Briefdraegster (-s), v. }
Briefdrager (-s), m. *Porteur de lettres*, *facteur*, m.
Briefje, o. *zie* Briefken.
Briefkas (-ssen), v. *Boîte aux lettres*, f.
Briefken (-s), o. *Billet*, m.; *petite lettre*, f.
Briefloon, m. *en* o. *Port de lettres*, m.
Briefonderhandeling, v. *zie* Briefwisseling.
Briefouwel (-s), m. } *Pain à cacheter*, m.
Briefouweltje (-s), o. }
Briefpapier, o. *Papier à lettres*, m.
Briefpriem (-en), m. *Perce-lettre*, m.
Briefschryver (-s), m. *Auteur de lettres*, m. —s. *Epistolaires*, m. pl.
Briefstiel, m. } *Style épistolaire*, m.
Briefstyl, m. }
Brieftasch enz. *zie* Brieventasch enz.
Briefwisseling, v. *Correspondance*, f.; *commerce de lettres*, m.
Briel, m. (stad). *La Brille* (ville), f.
Brieschen (ik brieschte, heb gebriescht), o. w. (spr. van peerden). *Hennir*; (spr. van leeuwen) *rugir*. Het —, *zie* Brïesching.
Brieschend, b. n. *Hennissant*; *rugissant*.
Brïesching, v. (spr. van peerden). *Hennissement*; (spr. van leeuwen) *rugissement*, m.
Brievenbesteller enz. *zie* Briefdrager, enz.
Brievenboek (-en), m. *en* o. *Recueil de lettres*, m.
Brievenbus (-ssen), v. *Boîte aux lettres*, f.
Brievengeld, o. *zie* Briefloon.
Brievenpost, m. *Poste aux lettres*; *malle*, f.
Brieventasch (-sschen), v. }
Brieventesch (-sschen), v. } *Porte-feuille*, m.
Brievenzak (-kken), m. }
***Brigade** (-n), v. *Brigade*, f.
***Brigadier** (-s), m. *Brigardier*, m.
***Brigantyn** (-en), m. (schip). *Brigantin*, m.
Brignool (-olen), v. (pruim). *Brignole*, f.
Bril (-llen), m. *Lunettes*; *conserves*, f. pl. Eenen — gebruiken. *Se servir de lunettes*, *de conserves*. — (van een gemak). *Lunette*, *ouverture ronde des latrines*, f.
Brilglas (-zen), o. *Verre de lunettes*, m.
Brilhuisken (-s), o. }
Brilkas (-ssen), v. } *Étui à lunettes*, m.
Brilkoker (-s), m. }
***Brillant** (-en), m. *Brillant*, m.
Brillen (ik brilde, heb gebrild), o. w. *Se servir de lunettes*. —, b. w. (gem.). Bedriegen. *Tromper*; *duper*.
Brillenkramer (-s), m. *Lunetier*; *marchand de lunettes*, m.
Brillenmaekster (-s), v. *Lunetière*, f.
Brillenmaker (-s), m. *Lunetier*; *fabricant de lunettes*, m.
Brillenman, m. *zie* Brillenkramer.
Brillenslyper, m. *zie* Brillenmaker.
Brillenverkooper, m. *zie* Brillenkramer.
Brillenverkoopster (-s), v. *Lunetière*, f.
Brilneus (-zen), m. *Nez à lunettes*, m.
Brionie, v. (plant). *Bryone*, f.
Britanië, groot —, o. (koningryk). *La grande Bretagne*, f.
Britten, m. mv. *Bretons*, m. pl.
***Brocheren**, b. w. *Brocher*.
Broddelaer (-s), m. *Bousilleur*; *mauvais ouvrier*; *massacreur*, m.
Broddelaerster (-s), v. *Bousilleuse*; *mauvaise ouvrière*, f.
Broddelary, v. *Bousillage*; *ouvrage mal fait*, m.
Broddelen (ik broddelde, heb gebroddeld), o. w. *Bousiller*; *travailler mal*; *gâter*; *massacrer*.
Broddelwerk, o. *zie* Broddelary.
Brodden, o. w. *zie* Broddelen.
Brodder, m. *zie* Broddelaer.
Brodster, v. *zie* Broddelaerster.
Broed (z. mv.), o. *Couvée*; *engeance*, f.
Broeden enz. *zie* Broeijen enz.
Broedëi (-ijeren), o. *Œuf couvé*; *œuf couvi*, m.
Broeder (-s), m. *Frère*, m. Volle —. *Frère germain*. — van den zelfden vader. *Frère consanguin*. — van de zelfde moeder. *Frère utérin*. Te samen leven als —s. *Vivre en frères*. — (gebak). *Gros gâteau*, m.
Broederbloed, o. *Sang du frère*, m.
Broedergemeente (-n), v. *Communauté des frères Moraves*, f.
Broederhaet, m. *Haine de frère*, f.
Broederhuis (-zen), o. *Couvent*, m.
Broederken (-s), o. *Petit frère*, m.
Broederliefde, v. *Amour fraternel*, m.
Broederloos, b. n. *Sans frères*.
Broederlyk, b. n. *Fraternel*. —e liefde. *Amour fraternel*. —, byw. *Fraternellement*. — leven. *Vivre en frères*.
Broederlykheid, v. *Fraternité*, f.
Broedermoord (-en), m. *en* v. *Fratricide* (meurtre), m.
Broedermoorder (-s), m. *Fratricide*, *meurtrier de son frère*, m.
Broederpligt (-en), m. *en* v. *Devoir qu'impose la fraternité*, m.
Broederschap, v. *Fraternité*, *union fraternelle*, f.
Broederschap (-ppen), v. *en* o. *Confrérie*, f.
Broedersdochter (-s), v. *Fille du frère*; *nièce*, f.
Broederskind (-ers, -eren), o. *Neveu*, m.; *nièce*, f.
Broedersvrouw (-en), v. *Belle-sœur*, f.
Broederszoon (-onen), m. *Fils du frère*, *neveu*, m.
Broedertje (-s), o. *Petit frère*, m. —, gebak. *Beignet*, m.
Broedertjespan (-nnen), v. *Poêle à cuire des beignets*, f.
Broedertwist, m. *Querelle entre frères*, f.

Broedsch enz. *zie* Broeisch enz.
Broedsel, o. *zie* Broeisel.
Broeibak (-kken), m. *Couche; caisse chaude*, f.
Broeibed (-dden), o. *Couche* (t. de jard.), f.
Broeiëi (-ijeren), o. *OEuf couvé; œuf couvi*, m.
Broeigans (-zen), v. *Oie qui couve*, f.
Broeihen (-nnen), v. } *Couveuse*, f.
Broeihin (-nnen), v. }
Broeijen (ik broeide, heb gebroeid), b. *en* o. w. *Couver*. — (spr. van vlas, kemp). *Rouir*. —, b. w. *Échauder*, *tremper dans de l'eau chaude*. Een gezwel —. *Fomenter une tumeur*. Kemp, vlas —. *Rouir du chanvre, du lin*. —, op iets kwaeds denken. *Couver; fomenter; machiner; tramer*. —, o. w. Heet worden. *S'échauffer; se gâter*. Het —, *zie* Broeijing.
Broeijing, v. *Action de couver, de tramer, d'échauder; incubation*, f.
Broeikas (-ssen), v. *Caisse, couche* ou *serre chaude*, f.
Broeiketel (-s), m. *Échaudoir*, m.
Broeikuip (-en), v. *Cuvier à échauder le linge*, m.
Broeinest (-en), m. *en* o. *Nid où un oiseau couve*, m.
Broeisch, b. n. *Qui a envie de couver*.
Broeischheid, v. *Envie de couver*, f.
Broeisel (-s), o. *Couvée, engeance*, f.
Broeityd, m. *Couvaison, ponte*, f.
Broek (-en), v. *Culotte*, f.; *haut-de-chausses*, m. Lange —. *Pantalon*, m. De — aenhebben. *Porter la culotte, être la maîtresse*. —. *Partie inférieure du corps* (*d'une bête à cornes*), f. — van het kanon. *Culasse*, f.
Broek (-en), o. *Marais, marécage*, m. — (voor de peerden). *Reculement*, m. —. *zie* Broeking.
Broekachtig, b. n. *Marécageux*.
Broekaf, m. (kaertspel). *Culbas*, m.
Broekband (-en), m. *Ceinture de culotte*, f.
Broekgesp (-en), v. *Boucle de jarretière*, f.
Broeking, v. *Drague*, f.; *cordage pour arrêter le recul du canon*, m.
Broekland (-en), o. *Terre marécageuse*, f.; *marécage*, m.
Broekman, m. *Culottin*, m.
Broekzak (-kken), m. *Bourson, gousset*, m.
Broêr, m. *zie* Broeder.
Broertje (-s), o. *Petit frère*, m.
Brogt *pour* bragt. *zie* Brengen.
Brok (-kken), m. *en* v. *Morceau*, m.; *pièce; miette*, f.; *un peu; bol* (méd.), m. By brokken. *Par morceaux*. By stukken en brokken. *Petit-à-petit*.
Brokje (-s), o. } *Petit morceau*, m.; *petite*
Brokjen (-s), o. } *miette*, f.
Brokkelen (ik brokkelde, heb gebrokkeld), b. w. *Casser par petits morceaux, mettre en petits morceaux, émier; émietter*. —, o. w. *Tomber en petits morceaux, s'émier*.
Brokkelig, b. n. *Fragile; cassant; friable*.
Brokkeligheid, v. *Fragilité; friabilité*, f.
Brokkeling, v. *Action d'émier, miette*, f.
Brokkeltje (-s), o. *Petit morceau*, m.; *petite miette*, f.
Brokken, b. w. *zie* Brokkelen.
Brokkig, b. n. *zie* Brokkelig.
Brokskeu, o. *zie* Brokkeltje.
Brommelbesie (-ziën), v. *Mûre sauvage*, f.
Brommen (ik bromde, heb gebromd), o. w. *Gronder; grommeler; résonner; retentir; bourdonner*. —, zich beroemen. *Se vanter, habler*.
Brommer (-s), m. *Celui qui gronde*. — (eener zakpyp). *Bourdon*, m.
Bromming, v. *Murmure, frémissement*, m.

Brompyp (-en), v. *Bourdon*, (jeu d'orgues), m.
Bron (-nnen), v. *Fontaine; source*, f. — (fig.). Oorsprong. *Origine*, f.; *principe*, m.
Bronader, v. *zie* Bron.
Bronfeest (-en), v. *en* o. *Fête en l'honneur des Naïades*, f.
Brongod (-en), m. *Dieu qui préside à une fontaine*, m.
Brongodin (-nnen), v. *Naïade*, f.
Brongraver (-s), m. *Celui qui creuse des puits*.
Bronhuis (-zen), o. *Maison où se trouve une source d'eau minérale; maisonnette de puits*, f.
Bronmeester (-s), m. *Fontainier*, m.
Bronnenontdekker (-s), m. } *Sourcier*, m.
Bronnenvinder (-s), m. }
*Brons, o. *Bronze*, m.
Bronst (z. mv.), v. *Rut*, m.
Bronsten, o. w. *Être en rut, en chaleur*.
Bronstig, b. n. *Qui est en rut, en chaleur*.
Bronstigheid, v. *Rut*, m.
Bronsttyd, m. *Saison du rut*, f.
Bronsverwig, b. n. *Bronzé*.
Bronwater, o. *Eau de source; eau vive*, f.
*Bronzeren, b. w. *Bronzer*.
Brood (-en), o. *Pain*, m. Nieuwbakken —. *Pain frais*. Oudbakken —. *Pain rassis*. Wit —. *Pain blanc*. Bruin —. *Pain bis*. — bakken. *Boulanger*. Men sluit geen — voor vrienden. *Tout est commun entre amis*. Iemand op water en — zetten. *Mettre quelqu'un au pain et à l'eau*.
Broodbakker (-s), m. *Boulanger*, m.
Broodbakkery (-en), v. *Boulangerie*, f.
Broodben (-nnen), v. *Panier à mettre du pain*, m.
Broodbezorger (-s), m. *Panetier*, m.
Broodboom (-en), m. *Jaquier* (plante), m.
Broodbord (-en), o. *Assiette à pain*, f.
Brooddeeg (z. mv.), m. *en* o. *Pâte*, f.
Brooddief (-ven), m. *Voleur de pain*, m.
Brooddronken, b. n. *Insolent; pétulant*. —, byw. *Insolemment; pétulamment*.
Brooddronkenheid, v. } *Insolence; pétulance*, f.
Brooddronkenschap, v. }
Broodeloos, b. n. *Sans pain*. — (fig.). *Inutile*.
Broodje (-s), o. *Petit pain*, m. Zoete —s bakken. *Filer doux*.
Broodkamer (-s), v. *Paneterie*, f.
Broodkas (-ssen), v. *Huche*, f.; *garde-manger*, m.
Broodkist, v. *zie* Broodkas.
Broodkorf (-ven), m. *Panier à mettre du pain*, m.
Broodkruimel (-s), v. *Miette de pain*, f.
Broodmaker, m. *zie* Broodbakker.
Broodmand, v. *zie* Broodkorf.
Broodmeester (-s), m. *Panetier*, m.
Broodmes (-ssen), o. *Couteau à couper du pain*, m.
Broodpap, v. *Panade*, f.
Broodschryver (-s), m. *Écrivain famélique*, *fesse-cahier*, m.
Broodsmaek, m. *Goût de pain*, m.
Broodsop, o. *Panade*, f.
Broodspinde, v. *zie* Broodkas.
Broodsuiker, v. *Sucre en pain; pain de sucre*, m.
Broodverkooper (-s), m. *Marchand de pain*, *boulanger*, m.
Broodverkoopster (-s), v. *Marchande de pain; boulangère*, f.
Broodwagen (-s), m. *Caisson de vivres*, m.
Broodwater, o. *Eau panée*, f.
Broodwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du pain*, f.
Broodwinner (-s), m. *Celui qui entretient une famille par son travail*, m.

Broodwinning (-en), v. *Gagne-pain*, m.
Broodwording, v. *Panification*, f.
Broodzak (-kken), m. *Panetière*, f. (fig.). *Corps*, m.
Broos (brozen), v. *Cothurne; brodequin*, m.
Broos, b. n. *Fragile; frêle; cassant; friable.* — (fig.). Vergankelyk. *Périssable; caduc.*
Broosheid (z. mv.), v. *Fragilité; friabilité*, f. — (fig.). Vergankelykheid. *Caducité*, f.
Bros, b. n. *zie* Broos, b. n.
Brosheid, v. *zie* Broosheid.
Brouwen (ik brouwde, heb gebrouwd), b. w. *Mêler.* —, bier brouwen *Brasser; faire de la bière.* — (fig.). Iets kwaeds besteken. *Tramer; machiner; projeter.* —, o. w. Bryen. *Grasseyer.*
Brouwer (-s), m. *Brasseur*, m. — (fig.). *Machinateur*, m.
Brouwersschop (-ppen), v. *Fourquet*, m.
Brouwery (-en), v. } *Brasserie*, f.
Brouwhuis (-zen), o. }
Brouwing, v. *Mélange*, m. — (fig.). Heimelyke aenslag. *Machination*, f. —, het lispen. *Grasseyement*, m.
Brouwketel (-s), m. } *Chaudière à brasser*, f.;
Brouwkuip (-en), v. } *brassin*, m.; *guilloire*, f.
Brouwsel (-s,-en), o. *Brassin*, m.
Brouwster (-s), v. *Brasseuse*, f.
Brug (-ggen), v. *Pont*, m. — (van eene drukpers). *Tablette*, f. — (van eene viool). *Chevalet*, m. — (in het tiktakspel). *Enfilade*, f.
Brugge (stad). *Bruges* (ville).
Bruggehoofd, o. *Tête d'un pont*, f.
Bruggeld (-en), o. *Pontonage*, m.
Bruggeman (-s,-nnen), m. *Pontonnier*, m.
Bruggenaer (-s), m. *Brugeois*, m.
Bruggenaersche (-n), v. *Brugeoise*, f.
Bruggetje (-s), o. *Ponceau*, *petit pont*, m.
Bruggewelf (-ven), o. *Arche*, f.
Brugje (-s), o. *Ponceau*, *petit pont*, m.
Brugman, m. *zie* Bruggeman.
Brugsch, b. n. *Brugeois.*
Brugsken (-s), o. *Ponceau*, *petit pont*, m.
Brui, m. (gem.). *Coup; coup de poing*, m. Niet een —. *Rien du tout.* Ik heb (geef) er den brui van. *Je m'en moque.*
Bruid (-en), v. *Fiancée*, *épousée; future*, f. — (kaertspel). *Mariage*, m.
Bruidegom (-s), m. *Fiancé*, *futur*, m.
Bruidegomsgoed, o. *Bien donné en mariage à un garçon*, m.
Bruidegomskleed (-eren), o. *Habit de noce du fiancé*, m.
Bruiden, b. *en* o. w. *zie* Bruijen.
Bruidje (-s), o. *Petite fiancée*, f.
Bruidleider (-s), m. *Nymphagogue*, *paranymphe*, m.
Bruidleidster (-s), v. *Celle qui conduit la fiancée à l'église.*
Bruidsbed (-dden), o. *Lit nuptial*, m.; *couche nuptiale*, f.
Bruidschat (-tten), m. *Dot*, f.
Bruidsgaef (-aven), v. } *Douaire*, m.
Bruidsgift (-en), v. }
Bruidsgoed, o. *Trousseau*, m.
Bruidskleed (-eren), o. *Robe de la fiancée*, f.
Bruidspenningen, m. mv. *Deniers dotaux*, m. pl.; *dot*, f.
Bruidstranen, m. mv. *Larmes de la fiancée*, f. pl.; *hypocras*, m.
Bruidstuk (-kken), o. *Présent de noces*, m.
Bruijen (ik bruide, heb gebruid), b. w. (gem.). *Frapper*, *battre*, *rosser.* —, plagen. *Tourmenter*, *vexer.* In het water —. *Jeter dans l'eau.* Wat bruit het my? *Que m'importe?* —, o. w. (met *zyn*). *S'en aller; tomber.* Brui weg, brui heen *Allez-vous-en.*
Bruijer (-s), m. *Celui qui frappe*, *qui tourmente; bon vivant*, m.
Bruijery (-en), v. *Brouillerie; difficulté*, *affaire fâcheuse*, f.
Bruikbaer, b. n. *Utile*, *qui peut servir; praticable.*
Bruikbaerheid, v. *Utilité*, f.
Bruiken, b. w. *zie* Gebruiken.
Bruiker (-s), m. *Fermier; censier*, m.
Bruikleen, o. } *Commodat*, m.
Bruikleening, v. }
Bruikweer, v. *Ferme*, *métairie*, f.
Bruiloft (-en), v. *Noce*, f., *noces*, f. pl.
Bruilofts, b. n. *Nuptial.*
Bruiloftsbed, o. *zie* Bruidsbed.
Bruiloftsdag (-en), m. *Jour de noces*, m.
Bruiloftsdeun (-en), m. *Chanson de noces*, f.
Bruiloftsdicht (-en), o. *Épithalame*, m.
Bruiloftsfeest (-en), v. *en* o. *Noces*, f. pl., *festin de noces*, m.
Bruiloftsgast (-en), m. *Convié aux noces*, m.
Bruiloftsgedicht (-en), o. *Épithalame*, m.
Bruiloftskleed (-eren), o. *Habit de noces*, m.; *robe nuptiale*, f.
Bruiloftskoets, v. *zie* Bruidsbed.
Bruiloftslied (-eren), o. *Chanson nuptiale*, f.
Bruiloftsmael (-alen), o. *Festin* ou *repas de noces*, m.
Bruiloftsvolk, o. *Conviés aux noces*, m. pl.
Bruiloftszang, m. *zie* Bruiloftslied.
Bruin, b. n. *Brun*, *de couleur brune; bai; noir.* — worden. *Brunir*, *devenir brun.* — maken, — verwen. *Brunir; rendre brun.* — brood. *Pain bis.* —, byw. *En brun.*
Bruin (z. mv.), o. *Brun*, m., *couleur brune*, f.
Bruinachtig, b. n. *Brunâtre*, *brunet.*
Bruinbrood, o. *Pain bis*, m.
Bruineerder (-s), m. *Brunisseur*, m.
Bruneersel, o. *Brunissure*, f.
Bruineerstael, o. *zie* Bruineeryzer.
Bruineersteen (-en), m. *Polissoir*, m.
Bruineerster (-s), v. *Brunisseuse*, f.
Bruineertand (-en), m. *Polissoir*, m.
Bruineerwerk, o. *Brunissage*, m.
Bruineeryzer (-s), o. *Brunissoir*, *polissoir*, m.
Bruinen (ik bruinde, heb gebruind), b. w. *Brunir*, *rendre brun.* —, o. w. *Brunir*, *devenir brun.*
Bruineren (ik bruineerde, heb gebruineerd), b. w. *Brunir*, *polir*, *lisser.* Het —. *Brunissage*, m.
Bruinering, v. *Brunissage*, m., *action de brunir*, f.
Bruinette (-tten), v. } *Brunette*, *brune*, f.
Bruinette (-n), v. }
Bruingrauw, b. n. *Gris-brun.*
Bruinhairig, } b. n. *Brun.*
Bruinharig, }
Bruinharige (-n), m. *en* v. *Brun*, m.; *brune*, f.
Bruinheid, v. *Brun*, m., *couleur brune*, f.
Bruinoogig, b. n. *Qui a les yeux noirs.*
Bruinrood, b. n. *Bai*, *rouge-brun*, *mordoré.*
Bruinsteen, m. *Manganèse*, (minéral), m.
Bruinverwig, b. n. *Brun.*
Bruinvisch (-sschen), m. *Marsouin* (poisson), m.
Bruis, v. *en* o. *Écume*, f.
Bruisen (ik bruiste, heb gebruist), o. w. *Bruire*, *mugir; écumer*, *moutonner; blanchir.*

Bruisend, b. n. *Bruyant, mugissant; écumant.*
Bruising, v. *Bruissement, mugissement*, m.
Bruisschen enz. *zie* Bruisen enz.
Brullen (ik brulde, heb gebruld), o. w. (als een leeuw). *Rugir.* — (gelyk een stier *of* os). *Mugir; beugler; meugler.*
Brullend, b. n. *Rugissant; mugissant.*
Brulling, v. *Rugissement; mugissement*, m.
*Brusk, b. n. *Brusque.* —, byw. *Brusquement.*
Brussel (stad). *Bruxelles.* Van —. *Bruxellois.*
Brusselaer (-s), m. *Bruxellois*, m.
Brusselaersche (-n), v. *Bruxelloise*, f.
Brusselsch, b. n. *Bruxellois.*
Bruto (koopmansw.). *Poids brut.*
Bry (-en), m. *en* v. *Bouillie*, f.
Bryappelboom (-en), m. *Sapotier*, m.
Brybek (-kken), m. *en* v. *Bredouilleur*, m.; *bredouilleuse*, f.
Bryen (ik bryde, heb gebryd), o. w. *Grasseyer, parler gras, bredouiller.*
Bryer (-s), m. *Bredouilleur, grasseyeur*, m.
Brylepel (-s), m. *Cuiller à bouillie*, f.
Brypot (-tten), m. *Pot à cuire la bouillie*, m.
Brypuist (-en), v. *Athérome*, m.
Bryster (-s), v. *Bredouilleuse, grasseyeuse*, f.
Bryzelen enz. *zie* Morzelen enz.
Buchelen enz. *zie* Bochelen enz.
Buekenboom enz. *zie* Beukenboom enz.
Buer (buren), m. *Voisin*, m.
Buerdochter (-s), v. *Fille du voisinage, voisine*, f.
Buerjongen (-s), m. *Garçon du voisinage, voisin*, m.
Buerkind (-eren), o. *Enfant du voisinage*, m.
Buerman (-nnen), m. *Voisin*, m.
Buermeisje, o. *zie* Buerdochter.
Buerpraetje (-s), o. *Commérage; propos de voisins*, m.
Buerschap, v. *Commerce*, m., ou *familiarité entre voisins*, f. — houden. *Voisiner.*
Buershuis (-zen), o. *Maison voisine*, f. Te —ze. *Chez le voisin.*
Buert (-en), v. *Voisinage; hameau*, m.
Buerten (ik buertte, heb gebuert), o. w. *Voisiner.*
Buertweg (-en), m. *Chemin vicinal*, m.
Buervrouw (-en), v. *Voisine*, f.
Buffel (-s), m. *Buffle*, m. Jonge —. *Buffletin*, m. — (gem.). Onbeschofte vent. *Brutal; homme grossier*, m.
Buffelachtig, b. n. *Brutal; grossier.* —, byw. *Brutalement; grossièrement.*
Buffelachtigheid, v. *Brutalité; grossièreté*, f.
Buffelachtiglyk, byw. *Brutalement; grossièrement.*
Buffeljager (-s), m. *Boucanier*, m.
Buffelkalf (-veren), o. *Buffletin*, m.
Buffelkoei (-en), v. *Bufflonne*, f.
Buffelös (-ssen), m. *Buffle*, m.
Buffels, b. n. *De buffle.*
Buffelshuid (-en), v. *Buffle*, m.; *peau de buffle*, f.
Buffelskolder (-s), m. *Buffle, justaucorps de peau de buffle*, m.
Buffelsleder, o. } *Buffle, cuir de buffle*, m.
Buffelsleêr, o. }
Buffelstier, m. *zie* Buffelös.
Buffelsvel, o. *zie* Buffelshuid.
Bui (-ijen), v. *Bourrasque*, f.; *tourbillon de vent; orage*, m. De — is over. *L'orage est passé.* —, regenbui. *Averse; ondée*, f. Maertsche —en. *Des giboulées de mars.* — (fig.). Kuer, gril. *Humeur; quinte; fantaisie*, f.; *caprice*, m. Eene goede — hebben. *Être de bonne humeur.*
Buiachtig, b. n. *Orageux; tempêtueux.*
Buidel (-s), m. *Bourse; poche*, f. Geen geld in den — hebben. *N'avoir point d'argent dans la bourse.* —, meelbuil. *Bluteau; blutoir*, m.
Buidelen, b. w. *zie* Builen.
Buidelrat (-tten), v. *Philandre; rat du Brésil, sarigue*, m.
Buideltje (-s), o. *Petite bourse*, f.
Buigbaer, b. n. *Déclinable; fléchissable, plicatile; ployable.*
Buigbaerheid (z. mv.), v. *Déclinabilité*, f.
Buigelyk, b. n. *zie* Buigzaem.
Buigen (ik boog, heb gebogen), b. w. *Courber; cambrer; pencher; plier; fléchir.* Eenen boog —. *Courber un arc.* De knieën voor God —. *Fléchir les genoux devant Dieu.* Zynen hals onder het jok —. *Fléchir* ou *plier sous le joug.* —, declineren. *Décliner.* Een naemwoord —. *Décliner un nom.* Het regt — (fig.). *Prévariquer; forfaire.* —, o. w. (met *zyn.*). *Se plier; se cambrer; pencher; se courber; se baisser.* Onder iemand —. *Se soumettre à quelqu'un.*
Buiging (-en), v. *Fléchissement; pli*, m.; *action de fléchir; de courber; inclination; inflexion*, f. —, kniebuiging. *Génuflexion*, f. — (van de lichaems leden). *Flexion*, f. —, eerbewyzing. *Révérence*, f. —, declinatie. *Déclinaison*, f.
Buigstoel (-en), m. *Chaise pliante*, f.
Buigtang (-en), v. *Pincettes; tenailles*, f. pl.
Buigyzer (-s), o. *Refendoir* (outil de cordier), m.
Buigzaem, b. n. *Flexible; fléchissable; souple; pliant.* — (fig.). Gehoorzaem. *Soumis; obéissant; docile.* —, byw. *zie* Buigzaemlyk.
Buigzaemheid (z. mv.), v. *Souplesse, flexibilité*, f. —, (fig.). Gehoorzaemheid. *Soumission, obéissance, docilité*, f.
Buigzaemlyk, byw. *Avec souplesse, avec docilité.*
Buijen (het buide, heeft gebuid), onp. w. *Venter; tempêter; faire mauvais temps.*
Buijig, b. n. *Orageux, tempêtueux.*
Buik (-en), m. *Ventre*, m.; *panse*, f. Pyn in den — hebben. *Avoir mal au ventre.* Den — opensnyden. *Éventrer.* — (van eene kerk.). *Nef*, f. — (van een schip). *Bouchin*, m. — (van eenen pilaer). *Renflement*, m. — (van eenen muer). *Bombement*, m.
Buikachtig, b. n. *Ventru.*
Buikdienaer (-s), m. *Gourmand, gastrolâtre*, m.
Buikdoorboring, v. *Paracentèse*, f.
Buikgordel (-s), m. *Ceinture*, f.
Buikhechting, v. *Gastroraphie* (t. de chir.), f.
Buikig, b. n. *Ventru; bombé.*
Buikje (-s), o. *Petit ventre*, m.
Buikloop (z. mv.), m. *Diarrhée*, f.; *flux de ventre*, m.
Buikloopig, b. n. *Qui a la diarrhée.*
Buiklossen, o. w. *zie* Kakken.
Buiklossing, v. *zie* Stoelgang.
Buiknaed, m. *Suture du ventre, gastroraphie*, f.
Buikopening, v. *zie* Buikdoorboring.
Buikpyn, v. *Mal de ventre*, m.; *colique*, f.
Buikriem (-en), m. *Sangle; ventrière; sousventrière*, f.
Buiksnyding, v. *Gastrotomie* (t. de chir.), f.
Buikspraek, v. *Ventriloquie*, f.
Buikspreekster (-s), v. *Ventriloque*, f.
Buikspreker (-s), m. *Ventriloque*, m.
Buikstuk (-kken), o. *Varangue* (t. de mar.), f.

Buikvin (-nnen), v. *Nageoire*, f.
Buikvlies (-zen), o. *Péritoine*, m.
Buikvliesontsteking, v. *Péritonite* ou *péritonitis*, m.
Buikvloed, m. *zie* Buikloop.
Buikwaterzucht, v. *Ascite*, *hydropisie du bas-ventre*, f.
Buikwee, o. *zie* Buikpyn.
Buikwichelary, v. *Gastromancie*, f.
Buikwormen, m. mv. *Ascarides*, m. pl.
Buikziek, b. n. *Mou*, *mol*, *blet*. —e peer. *Poire blette*.
Buikzuiverend, b. n. *Purgatif*.
Buikzuivering (-en), v. *Purgatif*, m.; *purgation*, f.
Buil (-en), v. *Bosse*, *enflure*, *tumeur*, f. —, m. Meelbuil. *Bluteau*, *blutoir*, m.
Builen (ik builde, heb gebuild), b. w. *Bluter*.
Builplaets (-en), v. *Bluterie*, f.
Builtje (-s), o. *Petite bosse* ou *enflure*, f.; *petit bluteau*, m.
Buis (-zen), v. *Canal*, *conduit*, m. —, pyp. *Tuyau*, *tube*, m. —, spreektrompet. *Porte-voix*, m. —, blaespyp. *Sarbacane*, f. —, visscherschip. *Dogre*, m., *pinque*, *buche*, f.
Buisharing (-en), m. *Hareng salé*, m.
Buisje (-s), o. } *Petit canal* ou *tuyau*; *petit*
Buisken (-s), o. } *dogre*, m.
Buisvormig, b. n. *En forme de tuyau*; *fistuleux*.
Buit (z. mv.), m. *Butin*, m., *dépouille*, *proie*, *capture*, f. Op — uitgaen. *Aller butiner*.
Buiten (ik buitte, heb gebuit), b. w. *Butiner*, *faire du butin*.
Buiten, m. *Champs*, m. pl.
Buiten, byw. *Dehors*, *au dehors*, *par dehors*; *extérieurement*. Van — komen. *Venir de dehors*. Van — schynt hy vroom. *Il a l'extérieur honnête*. Van — leeren. *Apprendre par cœur*. Zich te — gaen. *Commettre quelque excès*, *s'oublier*, *s'émanciper*. Te — gaen. *Dépasser*, *outrepasser*, *transgresser*. Zyne pligt te — gaen. *Trahir son devoir*. Daer —. *Dehors*, *là-dehors*. —, op het land. *A la campagne*, *aux champs*. —, voorz. *Hors de*; *sans*, *excepté*, *hormis*; *outre*. — de stad. *Hors de la ville*. — het spoor zyn of raken. *Extravaguer*, *faire des extravagances*. Zich — adem loopen. *Courir à perte d'haleine*. — adem raken. *S'essouffler*. — twyfel. *Sans doute*. — weten. *Sans le savoir*. — weten van. *A l'insu de*. — gewoonte. *Contre la coutume*. — verwachting. *A l'improviste*. — de palen der rede. *Outrément*, *à l'excès*. — tyds. *Hors de saison*. — huis, —s huis. *Hors de la maison*. —s lands. *Hors du pays*, *à l'étranger*. — zich zelven. *Troublé*, *consterné*. — dat. *Outre cela*, *indépendamment de cela*.
Buitenbreedte, v. *Largeur extérieure*, f., *bouchin*, m.
Buitendeel (-en), o. *Partie extérieure*, f.
Buitendeur (-en), v. *Porte extérieure*, f.
Buitendien, byw. *En outre*; *de plus*.
Buitendyk (-en), m. *Digue extérieure*, f.
Buitendyks, byw. *Au-delà de la digue*.
Buitengemeen, b. n. *Extraordinaire*.
Buitengemeenlyk, byw. *Extraordinairement*.
Buitengewoon enz. *zie* Buitengemeen enz.
Buitengezeten, b. n. *Forain*.
Buitengracht (-en), v. *Avant-fossé*, m.
Buitenhof (-ven), o. *Avant-cour*, f.
Buitenhuid (-en), v. *Surfeuille* (bot.), f.
Buitenhuis, o. *zie* Buitenplaets.
Buitenkans, v. *Tour du bâton*; *profit illicite*, m.
Buitenkant (en), m. *Côté extérieur*, m.; *contrescarpe*, f.
Buitenlander (-s), m. *Étranger*, m.
Buitenlands, byw. *Hors du pays*; *à l'étranger*.
Buitenlandsch, b. n. *Étranger*; *exotique*; *extérieur*.
Buitenlandsche (-n), v. *Étrangère*, f.
Buitenleerling (-en), m. *Externe*, m.
Buitenlucht, v. *Air extérieur*, m.
Buitenmaten, byw. *Excessivement*; *extraordinairement*.
Buitenmuer (-uren), m. *Mur extérieur*, m., *muraille de dehors*, f.
Buitenplaets (-en), v. *Campagne*, *maison de campagne*, f.
Buitenplanken, v. mv. *Bordage*, *doublage* (*d'un vaisseau*), m.
Buitenrede (-n), v. *Digression*; *périphrase*, f.
Buitenregelig, b. n. *Irrégulier*. —, byw. *Irrégulièrement*.
Buitenrond, o. *Périphérie* (t. de géom.), f.
Buitenshuis, byw. *Hors de la maison*.
Buitenslands, byw. *Hors du pays*.
Buitensluiten (ik sloot buiten, heb buiten gesloten), b. w. *Exclure*.
Buitensluiting, v. *Exclusion*, f.
Buitenspoorsch, b. n. en byw. *zie* Buitensporig.
Buitensporig, b. n. *Extravagant*; *excessif*; *outré*; *impertinent*; *désordonné*; *dissolu*. —, byw. *zie* Buitensporiglyk.
Buitensporigheid (-heden), v. *Extravagance*; *impertinence*, f.; *débordement*; *excès*, m.
Buitensporiglyk, byw. *Extravagamment*; *impertinemment*; *avec excès*.
Buitenstad (-eden), v. *Faubourg*, m. —eden. *Villes frontières*, f. pl.
Buitenste (het), o. *Le dehors*, m.
Buitenstreeks, byw. *Hors de la voie ordinaire*.
Buitentyds, byw. *Hors de saison*; *à une heure indue*.
Buitenverblyf, o. *zie* Buitenplaets.
Buitenvlies (-zen), o. (ontleedk.). *Chorion*, m.
Buitenvliesachtig, b. n. *Choroïde*.
Buitenwacht (-en), v. *Garde avancée*, f.; *piquet*, m.
Buitenwaerts, byw. *Par dehors*, *au dehors*, *en dehors*.
Buitenwal (-llen), m. *Avant-mur*, m.; *fortification avancée*, f.
Buitenweg (-en), m. *Chemin écarté*, m.
Buitenwegs, byw. *Hors du chemin*, *à l'écart*.
Buitenwereldsch, b. n. *Ultramondain* (terme de phys.).
Buitenwerk (-en), o. *Ouvrage extérieur*; *ouvrage détaché*, m. —en. *Les dehors* (*d'une place*), m. pl.
Buitenwinst, v. *zie* Buitenkans.
Buiter, m. *zie* Vrybuiter.
Buitzoeker (-s), m. *Maraudeur*; *aventurier*, m.
Buizen (ik buisde, heb gebuisd), o. w. (gem.). *Boire*; *trinquer*.
Bukken (ik bukte, heb gebukt), o. w. *Se baisser*; *se courber*; *s'accroupir*. — (fig.). *Se soumettre*.
Bukkende, byw. *A croupetons*.
Bukking (z. mv.), v. *Inclination*; *révérence*, f.; *accroupissement*, m.
Bukking, m. *zie* Bokking.
Buksboom (-en), m. *Buis*, m.
Bul (bullen), m. *Taureau*, m. — (gem.). Onbeschofte vent. *Brutal*; *homme féroce et grossier*, m.

Bul, v. *zie* Bulle.
Bulachtig, b. n. *Brutal; rude.* —, byw. *Brutalement; rudement.*
Bulbak, m. *zie* Bullebak.
Bulderaer (-s), m. *Criard; tapageur*, m.
Bulderaerster (-s), v. *Criarde; tapageuse*, f.
Bulderen (ik bulderde, heb gebulderd), o. w. *Gronder; faire grand bruit; tempêter; tonner.* —, bruisen. *Bruire; mugir.*
Bulderend, b. n. *Bruyant; tonnant; mugissant.* —e stem. *Voix de tonnerre.*
Bulderig, b. n. *Orageux; tempêtueux.*
Bulhond (-en), m. *Mâtin; dogue*, m.
Bulken (ik bulkte, heb gebulkt), o. w. *Mugir; meugler; beugler.* Het —. *zie* Bulking.
Bulkhoofden, o. mv. Afschutsels. *Séparation*, f.
Bulking (z. mv.), v. *Mugissement; beuglement*, m.
Bulle (-n), v. *Bulle*, f.; *brevet du Pape; diplôme*, m.
Bullebak (-kken), m. (gem.). *Malebête*, f.; *loup-garou; spectre; fantôme*, m.
Bullepees (-ezen), v. *Nerf de bœuf*, m.
Bulös (-ssen), m. *Taureau châtré après avoir sailli*, m.
Bulster (-s), v. (gem.). *Lit; matelas*, m.
Bult (-en), m. *Bosse*, f. Eenen — hebben. *Être bossu.*
Bultachtig, b. n. *Bossu; en forme de bosse; gibbeux.*
Bultachtigheid, v. *Bosse, gibbosité*, f.
Bultboom (-en), m. *Bulteau*, m.
Bultenaer (-s), m. *Bossu*, m.
Bultig, b. n. *Bossu; inégal; raboteux; gibbeux.*
Bultje (-s), o. *Petite bosse*, f.
Bultzak (-kken), m. *Paillasse*, f.
Bun (bunnen), v. *Réservoir*, m.
Bundel (-s), m. *Botte*, f.; *faisceau; paquet; recueil*, m.
Bundeltje (-s), o. *Petit faisceau; petit paquet*, m.
Bunder (-s), o. *Bonnier*, m.
Bunsing (-s), m. *Fouine*, f.; *putois; blaireau*, m.
Bunsingval (-llen), v. *Brayon*, m.
*Buralist (-en), m. *Buraliste*, m.
Bureaubehoeften enz. *zie* Bureelbehoeften enz.
Bureel (-en), o. *Bureau*, m.
Bureelbehoeften, v. mv. *Fournitures de bureau*, f. pl.
Bureelkosten, m. mv. *Frais de bureau*, m. pl.
Bureelschryver (-s), m. *Buraliste*, m.
Burg (-en), m. *Château*, m.; *forteresse*, f.
Burgemeester (-s), m. *Bourgmestre; bourguemaître; consul*, m.
Burgemeesterlyk, b. n. *D'un bourgmestre; consulaire.* —, byw. *En bourgmestre; consulairement.*
Burgemeesterschap, o. *Dignité* ou *fonction de bourgmestre*, f.; *consulat*, m.
Burgemeestersplaets (-en), v. *Place de bourgmestre*, f.
Burger (-s), m. *Bourgeois; citoyen; citadin; roturier*, m.
Burgerachtig, b. n. *Bourgeois; roturier; commun.*
Burgerbestiering, v. *zie* Burgerregering.
Burgerdeugd (-en), v. *Vertu civique*, f.; *civisme*, m.
Burgerdragt, v. *Habillement bourgeois*, m.
Burgereëd (-en), m. *Serment civique*, m.
Burgeres (-ssen), v. *Bourgeoise; citoyenne; citadine; roturière*, f.
Burgergasthuis (-zen), o. *Hôpital civil*, m.
Burgerheersching, v. *zie* Burgerregering.
Burgerhopman (-lieden), m. *Centenier, capitaine d'une compagnie de bourgeois*, m.
Burgeriever, m. *Civisme*, m.
Burgerklasse (-n), v. *Caste; classe d'hommes; classe bourgeoise*, f.
Burgerkost, m. *Mets simples*, m. pl.; *cuisine bourgeoise*, f.
Burgerkrans (-en), m. } *Couronne civique*, f.
Burgerkroon (-en), v. }
Burgerkryg (-en), m. *Guerre civile* ou *intestine*, f.
Burgerleven (z. mv.), o. *Vie privée*, f.
Burgerlieden, m. mv. *Bourgeois, citoyens, roturiers*, m. pl., *roture*, f.
Burgerlyk, b. n. *Bourgeois; civique; civil; roturier.* —e oorlog. *Guerre civile.* —, van de samenleving. *Social.* —, byw. *Bourgeoisement; en bourgeois; civilement; roturièrement.*
Burgermaetschappy, v. *Société; bourgeoisie*, f.; *monde*, m.
Burgermagt, v. *Bourgeoisie armée*, f.
Burgerman (-lieden), m. *Bourgeois, roturier*, m.
Burgermeester enz. *zie* Burgemeester enz.
Burgeroorlog, m. *zie* Burgerkryg.
Burgerpligt (-en), m. *en* v. *Devoir de citoyen*, m.
Burgerregering (-en), v. *Démocratie*, f.
Burgerregt, o. *Bourgeoisie*, f., *droit de bourgeoisie* ou *de cité; droit civil*, m.
Burgers, b. n. *zie* Burgerachtig.
Burgerschap, v. *Bourgeoisie*, f., *corps de bourgeois*, m.
Burgerschap, o. *Bourgeoisie*, f.; *droit de bourgeoisie*, m.
Burgerstaet (-aten), m. *Bourgeoisie*, f., *tiers-état*, m.
Burgerstand, m. *Roture*, f.
Burgersvergadering (-en), v. *Assemblée de bourgeois, de citoyens*, f.
Burgertrant (z. mv.), m. *Manière bourgeoise*, f.
Burgervader (-s), m. *Père des bourgeois* ou *des citoyens*, m.
Burgervoogd (-en), m. *Gouverneur d'une ville*, m.
Burgervrouw (-en), v. *Bourgeoise; roturière*, f.
Burgerwacht (-en), v. *Garde bourgeoise* ou *nationale*, f.
Burgerwet (-tten), v. *Loi civile*, f.
Burgerwetboek (-en), m. *en* o. *Code civil*, m.
Burgery, v. *Bourgeoisie*, f.; *corps des bourgeois*, m.
Burggraef (-aven), m. *Burgrave*, m.
Burggraeflyk, b. n. *zie* Burggrafelyk.
Burggraefschap (-ppen), o. *Burgraviat*, m.
Burggrafelyk, b. n. *D'un burgrave; qui appartient à un burgrave.*
Burggravin (-nnen), v. *Femme de burgrave; celle qui a un burgraviat*, f.
Burghaek (-aken), m. *Adent* (t. de charpent.), m.
Burgt, m. *zie* Burg.
Burgvoogd (-en), m. *Châtelain*, m.
Burgvoogdy, v. *Châtellenie*, f.
Burgwal (-llen), m. *Muraille d'un château*, f. —, vliet. *Fossé; canal*, m.
Burrie, v. *zie* Berrie.
Bus (bussen), v. *Boîte; urne*; f. — (spr. van een schietgeweer). *Canon*, m.; *arquebuse*, f. —, kop (heelkunde). *Ventouse*, f. Bussen zetten. *Appliquer des ventouses; ventouser.* In de — blazen (gem.). *Cracher au bassin; contribuer à quelque dépense.*
Busbewaerder (-s), m. *Trésorier d'une confrérie*, m.
Busboom (-en), m. *Buis*, m.

Busgieter (-s), m. *Fondeur de canons*, m.
Bushuis (-zen), o. *Arsenal*, m.
Busje (-s), o. *Petite boîte*, f.
Buskier, v. *Buse*, m.
Buskogel (-s), m. *Balle*, f.; *boulet*, m.
Buskruid, o. *Poudre à canon*, f. Hy heeft het — niet uitgevonden. *Il n'a pas inventé la poudre.*
Buskruidhoorn (-s), m. *Poire à poudre; poudrière*, f.
Buskruidmaker (-s), m. *Poudrier*, m.
Buskruidvatje (-s), o. *Caque*, f.
Buskruidverkooper (-s), m. *Poudrier*, m.
Buskruidzift (-en), v. *Grenoir*, m.
Busmeester (-s), m. *Trésorier d'une confrérie; canonnier*, m.
Buspoeder, o. } *zie* Buskruid.
Buspoeijer, o. }
Busschieter (-s), m. *Arquebusier; canonnier; boute-feu* (t. d'artill.), m.
Bussel (-s, -en), m. *en* v. *Botte*, f.; *faisceau; paquet*, m. — afgemaeid koorn. *Javelle*, f. Tot —en binden. *Botteler; mettre en bottes.* — om de kinderen in te winden. *Maillot; lange*, m.
Busselbinder (-s), m. *Botteleur*, m.
Busselen (ik busselde, heb gebusseld), b. w. *Botteler; mettre en bottes.*
Busseltje (-s), o. *Petite botte*, f.
Butoor (-oren), m. (vogel). *Butor*, m.
Buy enz. *zie* Bui enz.
By, v. *zie* Bie.
By, voorz. *Chez; près; auprès de; par; sur; à; avec; sous; dans; de.* By eenen vriend gaen. *Aller chez un ami.* By de kerk. *Près de l'église.* By dag. *De jour.* By voorbeeld. *Par exemple.* By beurten. *Tour à tour, alternativement.* By tyden, by wylen. *De temps en temps, parfois, quelquefois.* By gelegenheid. *A l'occasion.* By geluk. *Par bonheur.* By gevolg. *Par conséquent, donc.* By geval. *Par hasard.* By de keers. *A la chandelle.* By menschen geheugen. *De mémoire d'homme.* By brood leven. *Vivre de pain.* By paren gaen. *Marcher deux à deux.* By het pond verkoopen. *Vendre à la livre.* By zyne zinnen zyn. *Avoir du bon sens.* Ik zeg het, en ik blyf er by. *Je le dis, et je le soutiens.* Byeen, by elkander. *Ensemble.* By gebrek van geld. *Faute d'argent.* By zoo verre dat, by aldien. *Si, en cas que, au cas que.*
Byaldien, voegw. *Si, en cas que, au cas que.*
Bybel (-s), m. *Bible*, f. Den — lezen. *Lire la bible.*
Bybelbeslag, o. *Garniture d'une bible*, f.
Bybelblad (-en), o. *Page de la bible*, f.
Bybelboek, m. *en* o. *zie* Bybel.
Bybelgenootschap (-ppen), o. *Société biblique*, f.
Bybelkennis, v. *Connaissance de la bible*, f.
Bybelleer, v. *Doctrine de la bible*, f.
Bybellezer (-s), m. *Lecteur de la bible*, m.
Bybelmatig, b. n. *Conforme à la bible.*
Bybelsch, b. n. *Compris dans la bible, tiré de la bible.*
Bybelspreuk (-en), v. *Sentence de la bible*, f.
Bybelstof (-ffen), v. *Matière tirée de la bible*, f.
Bybeltje (-s), o. *Petite bible*, f.
Bybelvast, b. n. *Versé dans la bible.*
Bybelvertaling (-en), v. *Traduction de la bible*, f.
Bybelvriend (-en), m. *Qui aime à lire la bible.*
Bybelwerk (-en), o. *Commentaire sur la bible*, m.
Bybinden (ik bond by, heb bygebonden), b. w. *Attacher à; joindre; lier ensemble.*
Byblyven (ik bleef by, ben bygebleven, o. w. *Demeurer auprès, ne point quitter ou abandonner.*
Byblyvend, b. n. *Continuel; permanent; continu; concomitant.* —e koorts. *Fièvre continue.*
Bybrengen (ik bragt by, heb bygebragt), b. w. *Apporter; amener.* —, aenhalen. *Citer, alléguer.* —, helpen. *Contribuer; faire.*
Bybrenger (-s), m. *Allégateur*, m.
Bybrenging (-en), v. *Citation; allégation*, f.
Bydichtsel (-s), o. *Épisode*, m.
Bydoen (ik deed by, heb bygedaen), b. w. *Ajouter; joindre; suppléer.*
Bydraeijen (ik draeide by, heb bygedraeid), o. w. *Mettre un vaisseau en panne.*
Bydrag (-en), v. } *Contribution*, f.; *contingent;*
Bydrage (-n), v. } *recueil*, m.
Bydragen (ik draeg by, droeg by, heb bygedragen), b. w. *Contribuer; coopérer.*
Bydrukken (ik drukte by, heb bygedrukt), b. w. *Imprimer avec, ajouter en imprimant.*
Byeen, byw. *Ensemble.*
Byeenbrengen (ik bragt byeen, heb byeengebragt), b. w. *Amasser; rassembler; recueillir; joindre.*
Byeenbrenging, v. *Action d'amasser, de recueillir*, f.; *ralliement*, m.
Byeendragen (ik draeg byeen, droeg byeen, heb byeengedragen), b. w. *Rassembler, porter ensemble.*
Byeendryven (ik dreef byeen, heb byeengedreven), b. w. *Rassembler, rabattre* (ven.).
Byeengebragt, v. d. van byeenbrengen.
Byeengedreven — byeendryven.
Byeengetrokken — byeentrekken.
Byeenhalen, b. w. *zie* Byeenbrengen.
Byeenkomen (men kwam byeen, is byeengekomen), o. w. *S'assembler; se réunir; se rencontrer; s'aboucher.*
Byeenkomst (-en), v. *Assemblée*, f.; *rendez-vous*, m.; *rencontre*, f. —, bezoek. *Entrevue*, f.
Byeenraepsel (-s), o. *Rapsodie*, f.; *ramasis*, m.
Byeenrapen (ik raepte byeen, heb byeengeraept), b. w. *Ramasser; amasser.*
Byeenraper (-s), m. *Rapsodiste*, m.
Byeenraping, v. *Action de ramasser*, f.
Byeenroepen (ik riep byeen, heb byeengeroepen), b. w. *Convoquer; assembler.*
Byeenroeping, v. *Convocation*, f.
Byeenrotten (ik rottede byeen, heb byeengerot), o. w. *S'attrouper.*
Byeenrotting, v. *Attroupement*, m.
Byeenschrapen (ik schraepte byeen, heb byeengeschraept), b. w. *Amasser; accumuler.*
Byeenstellen (ik stelde byeen, heb byeengesteld), b. w. *Mettre l'un auprès de l'autre.*
Byeentrekken (ik trok byeen, heb byeengetrokken), b. w. *Amasser; rassembler; resserrer; accoler.* —, o. w. (met *zyn*). *Se concentrer; se joindre; se rallier.*
Byeenverzamelen, b. w. *zie* Byeenzamelen.
Byeenverzameling (-en), v. *Collection*, f.
Byeenvoegen (ik voegde byeen, heb byeengevoegd), b. w. *Joindre; mettre ensemble; combiner; additionner.*
Byeenvoeging (-en), v. *Jonction; union, combinaison; addition*, f. —, voeg. *Joint; assemblage*, m.; *jointure*, f.
Byeenzamelen (ik zamelde byeen, heb byeengezameld), b. w. *Rassembler; amasser.*
Byeenzameling, v. *Collection*, f.; *assemblage; agrégat*, m.

Byeenzetten (ik zettede byeen, heb byeengezet), b. w. *Mettre ensemble; joindre.*
Byeenzetting, v. *Action de mettre ensemble; de joindre*, f.
Bygaen (ik ga by, ging by, ben bygegaen), o. w. *Aller vers, chez* ou *auprès.*
Bygebleven, v. d. van byblyven.
Bygebonden — bybinden.
Bygebragt — bybrengen.
Bygedaen — bydoen.
Bygekropen — bykruipen.
Bygelegen — byliggen.
Bygelegenheid, v. *Proximité*, f.; *voisinage*, m.
Bygeloof (z. mv.), o. *Superstition*, f.
Bygeloovig, b. n. *Superstitieux.* —, byw. *Superstitieusement.*
Bygeloovigheid, v. *Superstition*, f.
Bygelooviglyk, byw. *Superstitieusement.*
Bygenaemd, b. n. } *Surnommé; dit.*
Bygenoemd, b. n. }
Bygenomen, v. d. van bynemen.
Bygeregt, o. *Entremets; hors-d'œuvre*, m. pl.
Bygescholen, v. d. van byschieten.
Bygeschoven — byschuiven.
Bygeschreven — byschryven.
Bygesmeten — bysmyten.
Bygesmolten — bysmelten.
Bygesprongen — byspringen.
Bygestoken — bysteken.
Bygetrokken — bytrekken.
Bygeven (ik geef by, gaf by, heb bygegeven), b. w. *Donner par-dessus.*
Bygevoegd, v. d. van byvoegen. —, b. n. *Accessoire, additionnel; supplémentaire.*
Bygevoegde, m. *Adjoint*, m.
Bygevolg, byw. *Par conséquent; donc.*
Bygewas (-ssen), o. *Fruit, arbre*, m. ou *plante exotique*, f. —, uitwas. *Excroissance*, f.
Bygeworpen, v. d. van bywerpen.
Bygezeten — byzitten.
Bygroeijen (ik groeide by, ben bygegroeid), o. w. *Croître auprès.*
Byhalen (ik haelde by, heb bygehaeld), b. w. *Serrer* ou *plier* (*les voiles*). —, doen komen. *Faire venir.* —, aenhalen. *Alléguer.*
Byhaling, v. *Action de serrer* (*les voiles*); *citation*, f.
Byhangen (ik hing by, heb bygehangen), b. w. *Suspendre auprès.* —, bydoen. *Joindre; ajouter.*
Byhangsel (-s), o. *Addition; annexion*, f.; *appendice*, m.
Byhersenen, v. mv. *Cervelet*, m.
Byhooren (het hoorde by, heeft bygehoord), onp. w. *Appartenir à; dépendre de.*
Byhoorig, b. n. *Appartenant; accessoire; dépendant.* —, byw. *Accessoirement.*
Byhoorigheid (-heden), v. *Accessoire*, m.; *dépendance*, f.
Byhooriglyk, byw. *Accessoirement.*
Bykans, byw. *Presque; à peu près.*
Bykomen (ik kwam by, ben bygekomen), o. w. *S'approcher de; venir à.* Van eene ziekte —. *Se remettre d'une maladie; se rétablir.*
Bykomend, b. n. *zie* Byhoorig.
Bykomst (z. mv.), v. *Abord; accès*, m.; *approche*, f.
Bykring (-en), m. *Épicycle* (t. d'astr.), m.
Bykruipen (ik kroop by, ben bygekropen), o. w. *Se glisser; s'approcher en rampant.*
Byl (-en), v. *Hache; cognée*, f.
Bylaeg, v. *zie* Bylage.
Bylaen (-anen), v. *Contre allée*, f.
Bylage (-n), v. *Pièce justificative* ou *explicative*, f.
Bylander (-s), m. *Bélandre*, f.
Bylandig, b. n. *Limitrophe; contigu.*
Byldrager (-s), m. *Licteur*, m.
Byleggelyk, b. n. *Accommodable.*
Byleggen (ik legde (leide) by, heb bygelegd (bygeleid), b. w. *Mettre auprès; ajouter; contribuer; mettre du sien; perdre.* —, byvoegen. *Joindre; annexer.* Een geschil —. *Terminer, accommoder un différend.* —, o. w. By gelegen zyn. *Être voisin* ou *limitrophe.* — (schippers w.). *Amener; demeurer en arrière; mettre en panne.*
Byleggend, b. n. *zie* Byliggend.
Bylegger (-s), m. *Pacificateur; médiateur*, m. — (schippers w.). *Vent contraire*, m.
Bylegging, v. *Accommodement*, m.; *réconciliation*, f.
Byleman, m. *zie* Bylman.
Bylhamer (-s, -en), m. *Tille*, f.
Byliggen (ik lag by, heb bygelegen), o. w. *Être voisin, proche* ou *limitrophe; avoisiner.* —, by iemand liggen. *Coucher auprès de quelqu'un.*
Byliggend, b. n. *Voisin; limitrophe; attenant.*
Bylman (-nnen), m. *Sapeur*, m.
Byloopen (ik liep by, ben bygeloopen), o. w. *Accourir.*
Bylooper (-s), m. *Surnuméraire; adjoint*, m.
Byltje (-s), o. *Petite hache; hachette*, f.; *hachereau*, m.
Bylvormig, b. n. *Pélécoïde, en forme de hache.*
Bymaen, v. *Parasélène*, f.
Bymengen (ik mengde by, heb bygemengd), b. w. *Entremêler; mêler.*
Bymenging, v. *Action d'entremêler*, f.; *mélange; alliage*, m.
Bymiddel, o. *Moyen subsidiaire*, m.
Byna, byw. *Presque; à peu près; environ.*
Bynaëiland (-en), o. *Presqu'île, péninsule*, f.
Bynaem (-amen), m. *Surnom*, m.; *épithète*, f. —, scheldnaem. *Sobriquet*, m.
Bynaemwoord (-en), o. *Adjectif*, m.
Bynamen, b. w. *Surnommer.*
Bynemen (ik neem by, nam by, heb bygenomen), b. w. *Prendre avec; ajouter à.*
Bypad (-en), o. *Sentier*, m.
Bypeerd (-en), o. *Badinant; cheval badinant*, m.
Byrekenen (ik rekende by, heb bygerekend), b. w. *Compter avec; ajouter en comptant.*
Byroepen (ik riep by, heb bygeroepen), b. w. *Appeler quelqu'un pour être présent à; envoyer chercher.*
Byschieten (ik schoot by, heb bygeschoten), b. w. *Ajouter; contribuer; jeter auprès.*
Byschikken (ik schikte by, heb bygeschikt), b. w. *Ranger auprès; arranger.*
Byschoffelen (ik schoffelde by, heb bygeschoffeld), b. w. *Rassembler en sarclant.*
Byschrapen (ik schraepte by, heb bygeschraept), b. w. *Amasser en raclant.*
Byschrift (-en), o. *Inscription; apostille; addition*, f.
Byschriftdichter (-s), m. *Épigrammatiste*, m.
Byschryven (ik schreef by, heb bygeschreven), b. w. *Écrire auprès* ou *à côté; annoter; apostiller.*
Byschryving, v. *Annotation; apostille*, f.
Byschuiven (ik schoof by, heb bygeschoven), b. w. *Approcher une chose d'une autre.* —, o. w. (met zyn). *S'approcher.*

Byslaep (z. mv.), m. *Commerce charnel; concubinage*, m.
Byslaepster (-s), v. *Compagne de lit; coucheuse*, f.
Byslapen, o. w. *Coucher avec quelqu'un.*
Byslaper (-s), m. *Compagnon de lit; coucheur*, m.
Byslepen (ik sleep by, sleepte by, heb bygesleept), b. w. *Traîner une chose vers l'autre.* —, byhalen. *Citer, alléguer.*
Bysmeden, b. w. *zie* Aensmeden.
Bysmelten (ik smolt by, heb bygesmolten), b. w. *Ajouter en fondant.*
Bysmeren (ik smeer by, smeerde by, heb bygesmeerd), b. w. *Ajouter en graissant.*
Bysmyten (ik smeet by, heb bygesmeten), b. w. *Jeter auprès.*
Byspreuk (-en), v. *Comparaison; allégorie; parabole; sentence*, f.
Byspringen (ik sprong by, ben bygesprongen), o. w. *Sauter auprès.* —, b. w. (fig.). Helpen. *Secourir; assister.*
Bystaen (ik sta by, stond by, heb bygestaen), o. w. *Être auprès; être présent.* —, b. w. (fig.). Helpen. *Assister; aider; secourir.*
Bystand (z. mv.), m. *Secours*, m.; *aide*, f.
Bystander (-s), m. *Aide; second; matelot* (vaisseau), m. —s. *Assistants*, m. pl.
Bysteken (ik steek by, stak by, heb bygestoken), b. w. *Mettre avec, ajouter.*
Bystellen (ik stelde by, heb bygesteld), b. w. *Joindre à; placer auprès de.*
Bystelling, v. *Jonction; addition*, f.
Byster, b. n. *Affreux; hideux; laid; troublé.* Zyne zinnen — zyn. *Avoir l'esprit troublé.* Het spoor — zyn. *Être égaré de son chemin.* —, byw. *Très; fort; extrêmement.*
Bysterheid (van zinnen), v. *Égarement d'esprit*, m., *vésanie*, f.
Bystooten (ik stiet by, heb bygestooten), b. w. *Pousser auprès* ou *contre.*
Byt (-en), v. *Trou*, m., ou *ouverture dans la glace*, f.
Bytachtig, b. n. *Corrosif; mordant; rongeant; hargneux.*
Byteeken (-s, -en), o. *Contre-marque*, f.; *contre-scel*, m.
Bytel, m. *zie* Beitel.
Byten (ik beet, heb gebeten), b. w. *Mordre; piquer; ronger;* (fig. *et* fam.) *manger; cuire.* De hond beet hem in zyne hand, in zyn been. *Le chien le mordit à la main, à la jambe.* In eenen zuren appel — (spreekw.). *Faire de nécessité vertu.* Niets te — noch te breken hebben. *Manquer de tout, être très-pauvre.* Iemand iets in het oor —. *Dire quelque chose à l'oreille de quelqu'un.*
Bytend, b. n. *Mordant; piquant; corrosif; acide.*
Bytendheid, v. *Mordacité; qualité corrosive*, f.
Byting (-en), v. *Morsure; démangeaison*, f. —, inbyting. *Corrosion*, f.
Bytmiddel (-en), o. *Caustique, cathérétique*, m.
Bytreden, o. w. *zie* Toestemmen.
Bytrekken (ik trok by, heb bygetrokken), b. w. *Réunir; additionner.*
Byval (-llen), o. *Accessoire; accident*, m.
Byval (z. mv.), m. *Approbation*, f.
Byvallen (ik viel by, ben bygevallen), o. w. *Survenir; se joindre.* —, iemands zyde kiezen. *Prendre le parti de quelqu'un.* —, indachtig worden. *Venir dans la mémoire; se souvenir.* Het zal hem wel —. *Il s'en souviendra bien.*
Byvaren (ik vaer by, voer by, ben bygevaren), o. w. *Voguer le long* ou *auprès de.*
Byvoegelyk, b. n. *Additionnel; accessoire.* — naemwoord. *Adjectif*, m.
Byvoegen (ik voegde by, heb bygevoegd), b. w. *Ajouter; joindre; annexer; adjoindre; suppléer.*
Byvoegend, b. n. *Ampliatif.* —e wyze, v. *Conjonctif, subjonctif*, m.
Byvoeging, v. *Agrandissement*, m.; *addition; augmentation; adjection, adjonction*, f.
Byvoegsel (-s), o. *Addition; annexe*, f.; *supplément; appendice; accessoire; ajoutage*, m.
Byvoet, m. (plant). *Armoise*, f.
Bywacht (-en), v. *Surgarde*, m.
Byweg (-en), m. *Chemin à côté d'un autre; chemin plus court; chemin vicinal; sentier*, m.
Bywege (van), byw. *En forme de; par manière de.*
Bywerk (-en), o. *Ouvrage accessoire*, m.; *ornements ajoutés*, m. pl.; *hors-d'œuvre*, m.
Bywerpen (ik wierp (worp) by, heb bygeworpen), b. w. *Jeter auprès, ajouter.*
Bywezen (ik was by, ben bygeweest), o. w. *Être auprès* ou *présent.* Het —. *La présence*, f. In het — van. *En présence de.*
Bywezende, b. n. *Présent; assistant.*
Bywonen (ik woon by, woonde by, heb bygewoond), b. *en* o. w. *Assister à; être présent à; cohabiter.*
Bywoning, v. *Assistance*, f.
Bywoonen enz. *zie* Bywonen enz.
Bywoord (-en), o. *Adverbe*, m.
Bywoordelyk, b. n. *Adverbial.* —, byw. *Adverbialement.*
Bywoordelykheid, v. *Adverbialité*, f.
Bywyf (-ven), o. *Concubine*, f.
Bywyfschap, o. *Concubinage*, m.
Bywylen, byw. *Quelquefois.*
Byzaek (-aken), v. *Chose accessoire*, f.
Byzeil (-en), o. *Bourde* (voile), f.
Byzet, m. } *Enjeu*, m.
Byzetgeld, o. } *Enjeu*, m.
Byzetten (ik zettede by, heb bygezet), b. w. *Mettre auprès; ajouter.* Alles — wat men heeft. *Employer tout ce qu'on a.* Een lyk — in de kerk. *Déposer un corps mort dans l'église.* Alle zeilen —. *Faire force de voiles;* (fig.) *faire tous ses efforts.* — (in het spel). *Mettre son enjeu.*
Byzetting, v. *Action de déposer* (*un corps*), f.
Byziende, b. n. *Myope, qui a la vue basse.*
Byziendheid (z. mv.), v. *Myopie*, f.
Byzit (-tten), v. *Concubine*, f.
Byzithouder (-s), m. *Concubinaire*, m.
Byzitschap, o. *Concubinage*, m.
Byzitten (ik zat by, heb bygezeten), o. w. *S'asseoir* ou *être assis auprès de; assister à.*
Byzitter (-s), m. *Assesseur*, m.
Byzitterschap, o. *Poste d'assesseur*, m.
Byzon (-nnen), v. *Parélie*, m.
Byzonder, b. n. *Particulier, extraordinaire, singulier, spécial.* —e genade. *Grâce singulière.* Iets —s. *Quelque chose de singulier* ou *de particulier.* —, byw. Zeer. *Fort, extrêmement.* —, voornamelyk. *Particulièrement, surtout.* —, alleen. *Séparément.* In het —. *En particulier, tête-à-tête, à part.*
Byzonderheid (-heden), v. *Particularité; singularité; spécialité*, f.; *détail*, m.
Byzonderling (-en), m. *Individu, particulier*, m.

Byzonderlyk, byw. *Principalement, surtout, particulièrement, spécialement.*
Byzonderste, b. n. *Principal, essentiel.* **Het —.** *L'essentiel, le point principal*, m.
Byzyn enz. *zie* **Bywezen enz.**

C

De woorden, die men onder **C** *niet vindt, moeten onder* **K** *gezocht worden.*

C, v. *C*, m.
*Cabael (-alen), v. *Cabale, faction*, f. — **maken.** *Cabaler.*
*Cabaelmakend, b. n. *Cabalant.*
*Cabaelmaker (-s), m. *Cabaleur*, m.
*Cabaen (-anen), v. *Cabane chaumière*, f.
*Cabalist (-en), m. *Cabaliste*, m.
*Cabriool (-olen), v. *Cabriole*, f. —**olen maken.** *Cabrioler; faire des cabrioles.*
*Cabrioolmaker (-s), m. *Cabrioleur*, m.
*Cabrit (-tten), m. *Cabri; jeune chevreau*, m.
*Cacao, m. *Cacao*, m.
*Cacaoboom (-en), m. *Cacaoyer, cacaotier* (arbre), m.
*Cacaobosch (-sschen), o. *Cacaoyère*, f.
*Cachet (-tten), o. *Cachet*, m.
*Cacheteren, b. w. *Cacheter.*
*Cachot (-tten), o. *Cachot*, m.
*Cactus, m. *Cactier* m
*Cactusboom (-en m. *Cactier*, m.
*Cadans, v. } *Cadence*, f.
*Cadentie, v. }
*Cadet (-tten), m. *Cadet*, m.
*Calamynsteen (-en), m. *Calamine*, f.
*Calender (-s), m. *Calendrier; almanach*, m.
*Caliber, m. *Calibre*, m.
*Calissiehout, o. *Réglisse*, f.
*Calot (-tten), v. *Calotte*, f.
*Calottier (-s), m. *Calottier*, m.
*Calvarieberg, m. *Calvaire*, m.
*Calvinist (-en), m. *Calviniste*, m.
*Calvinistendom, o. } *Calvinisme*, m.
*Calvinistery, v. }
*Cameloen, m. *Caméléon*, m.
*Camelot, o. *Camelot* (étoffe), m.
Cameryk. *Cambrai* (ville).
Camerryksch, b. n. *De Cambrai.*
*Camizool (-olen), o. *Camisole*, f.
*Campechehout, o. *Campêche* (bois), m.
Campernoelie, v. *Champignon*, m.
*Canael (-alen), o. *Canal*, m. **Het —.** *La Manche.*
*Canalie, o. *Canaille*, f.
*Canapé, m. *Canapé*, m.
Canariën. *Canaries* (les îles), f. pl.
Canarische eilanden, o. mv. *zie* **Canariën.**
Canarivogel (-s), m. *Canari*, m.
Canariezaed (z. mv.), o. *Alpiste* (graine), m.
*Cancelery, v. *Chancellerie*, f.
*Cancelier (-s), m. *Chancelier*, m. —**s vrouw.** *Chancelière*, f.
*Candidaet (-aten), m. *Candidat*, m.
*Canon, m. *Canon* (décision des conciles), m.
*Canon (-nnen), o. *Canon* (pièce d'artillerie), m.
*Canonicaet (-aten), o. *Canonicat*, m.
*Canoniek, b. n. *Canonique.*
*Canonik (-en), m. *Chanoine*, m.
*Canonikes (-ssen), v. *Chanoinesse*, f.
*Canoniksch, b. n. *Canonial.*
*Canoniksdy, v. *Canonicat* m.
*Canonisatie, v. *Canonisation* f.
*Canoniseren, b. w. *Canoniser.*
*Canonist (-en), m. *Canoniste* m.
Cantelberg. } *Cantorbéry* (ville).
Canterbury. }
*Cantin, v. *Cantine*, f. — **houder.** *Cantinier*, m.
*Canton (-s), o. *Canton* m.
*Cantonneren, b. en o w *Cantonner.*
*Cantonnering, v. *Cantonnement*, m.
*Capitael enz. *zie* Kapitael enz.
*Capitein enz. *zie* Kapitein enz.
*Capitolium, o. *Capitole*, m.
*Capitulatie, v. *Capitulation*, f.
*Capituleren, o. w. *Capituler.*
*Caporael (-s, -alen), m. *Caporal*, m.
*Capot (-tten), v. *Capote*, f.; *Capot*, m.
*Capricie enz. *zie* Eigenzinnigheid enz.
*Captatie, v. *Captation*, f.
*Captie, v. *Chicane*, f.
Capua. *Capoue* (ville), f.
*Capucien (-en), m. *Capucin*, m.
*Capucienes (-ssen), v. *Capucine* (religieuse), f.
*Carabinier (-s), m. *Carabinier*, m.
*Carabyn (-en), o. *Carabine*, f.
*Caracol (-llen), v. *Caracole*, f. —**llen maken.** *Caracoler.*
*Caracter (-s), o. *Caractère*, m.
*Caraet (-aten), o. *Carat* (poids), m.
*Caramel (-llen), v. *Caramel* m.
*Caravaen (-anen), v. *Caravane*, f.
*Carbonnade (-n), v. *Carbonnade*, f.
*Carcas (-ssen), v. *Carcasse*, f.
*Cardamom, v. *Cardamome* m.
Cardinael enz *zie* Kardinael enz.
*Caresseren enz. *zie* Liefkozen enz.
*Carga, v. *Connaissement*, m.
*Cargezoen (-en), o. *Cargaison*, f.
Carinthië, o. *Carinthie* (pays), f.
*Carmeliet (-en), m. *Carme*, m.
*Carmyn, o. *Carmin*, m.
*Caros (-ssen), v. *Carrosse*, m.
*Carossier (-s), m. *Carrossier*, m.
*Cartabel (-llen), v. *Bref, directoire; ordo*, m.
Carthagena. *Carthagène* (ville), f.
Carthago. *Carthage* (ville), f.
*Casak (-kken), m. *Casaque*, f.
*Casemat (-tten), v. *Casemate*, f.
*Caserne, v. *Caserne*, f.
*Cassatie, v. *Cassation*, f.
*Casseren, b. w. *Casser.*
*Cassering v *Congé*, m.
*Casserol (-llen), v *Casserole*, f.
*Cassia v *Casse*, f.
*Cassiaboom (-en), m. *Cassier* (arbre), m.
*Cassonnade, v. *Cassonnade* f.
*Castanjetten, v. mv. *Castagnettes*, f. pl.
*Castraet (-aten) m. *Castrat*, m.
*Castreren b. w. *Châtrer.*
*Casuist (-en), m. *Casuiste*, m.
*Casus, m. *Cas*, m.
*Casuifel (-s), m. *Chasuble*, f.
*Catalogus (-ssen), m. *Catalogue*, m.
Catalonië, o. *Catalogne* (pays), f.
*Cataloog (-ogen), v. *Catalogue*, m.
*Catechisatie, v. *Catéchisme*, m.
*Catechiseerder, (-s), m. *Catéchiste*, m.
*Catechiseren, b. w. *Catéchiser.*
*Catechismus, m. *Catéchisme*, m.
*Cathedrael (-alen), v. *Cathédrale*, f.
*Cathegorisch, b. n. *Catégorique.* —, byw. *Catégoriquement.*

*Catholyk, b. n. *Catholique.* —, byw. *Catholiquement.*
*Catholyken (de), m. mv. *Les catholiques*, m. pl.
*Catholykheid, v. *Catholicité*, f.; *catholicisme*, m.
*Cautie, v. *Caution*, f.
*Caviaert, m. } *Caviar* (œufs d'esturgeon salés), m.
*Caviard, m. }
Cedel (-s, -en), v. *Liste*, f.; *catalogue*, m.; *cédule*, f.
Cedeltje (-s), o. *Petite liste*, f.; *petit catalogue*, m.
Ceder (-s, -en), m. *Cèdre* (arbre), m.
Cederbezie (-ziën), v. *Cédride*, f.
Cederboom (-en), m. *Cèdre* (arbre), m.
Cederen, onv. b. n. *De bois de cèdre.*
Cederhars (z. mv.), v. *Cédrie* (résine), f.
Cederhout (z. mv.), o. *Bois de cèdre*, m.
Cederolie, v. *Huile de cèdre*, f.
Cedersap, o. *zie* Cederwyn.
Cederwerk, o. *Ouvrage en bois de cèdre*, m.
Cederwyn, m. *Cédrite* (vin), m.
*Cedille (-n), v. *Cédille*, f.
*Cedule (-n), v. *Contrat de louage*, m.
Ceel, v. *zie* Cedel.
Ceeltje, o. *zie* Cedeltje.
Cel (cellen), v. *Cellule*, f.
Celachtig, b. n. *Cellulaire.*
*Celebrant (-en), m. *Célébrant*, m.
*Celebreren, b. w. *Célébrer.*
*Celebrering, v. *Célébration*, f.
*Celestien (-en), m. *Célestin* (moine), m.
Celle, v. *zie* Cel.
Cellebroer (-s), m. *Cellite*, m.
Celleken (-s), o. } *Petite cellule*, f.
Celletje (-s), o. }
Cement enz. *zie* Ciment enz.
*Censuer, v. *Censure*, f.
*Cent, b. n. *Cent.* Vyf per —, *Cinq pour cent.*
Cent, (-en), v. *Cent* (petite monnaie), m.
Centaurus, m. *Centaure*, m.
Centenaer (-s), m. } *Quintal*, m.
Centener (-s), m. }
*Centenier (-en), m. *Centurion*, m.
*Centiem (-en), m. *Centime*, m.
*Centrael, b. n. *Central.*
*Centralisatie, v. *Centralisation*, f.
*Centraliseren, b. w. *Centraliser.*
*Centreren, b. w. *Centrer.*
*Centrum, o. *Centre*, m.
Cerberus, m. *Cerbère*, m.
*Ceremonie (-n), v. *Cérémonie*, f.
*Ceremonieboek (-en), m. *en* o. *Cérémonial*, m.
*Ceremoniëel (het), o. *Le cérémonial*, m.
*Ceremoniemeester (-s), m. *Maître des cérémonies*, m.
*Ceroen, o. *Céron* ou *suron*, m.
*Ceroon, v. *Cérat*, m.
*Certificaet (-aten), o. *Certificat*, m.
*Certificatie, v. *Certification*, f.
*Ceruis, o. *Céruse*, f.
*Cessie, v. *Cession*, f.
*Cessionaris (-ssen), m. *Cessionnaire*, m.
*Chabrak (-kken), v. *Chabraque*, f.
*Chagrin, o. *Chagrin* (cuir), m. —, verdriet. *Chagrin*, m.; *peine*, f.
*Chagrineren, b. w. *Chagriner.*
*Chais (-zen), v. *Chaise*, f.
*Chalotte (-n), v. *Échalotte*, f.
*Chambreren, b. w. *Chamarrer.*
Champagnewyn, m. *Du champagne.*
Chan, m. *Kan*, *prince tartare*, m.
*Chaos, m. *Chaos*, m.
*Charlotte, v. *zie* Chalotte.
*Charnier (-s), o. *Charnière*, f.
*Charter, m. *Charte*; *constitution*, f.; *diplôme*, m.
*Chees, v. *Chaise*, f.
Cherub (-s), m. } *Chérubin*, m.
Cherubien (-en), m. }
Cherubyn (-en), m. }
*Chimie, v. *Chimie*, f.
*Chimist (-en), m. *Chimiste*, m.
China, o. *La Chine*, f.
Chinasappel (-en), m. *Orange douce*, f.
Chinawortel, m. *Squine* (plante), f.
Chinees (-ezen), m. *Chinois*, m.
Chineesch, b. n. *Chinois*, *de Chine.*
*Chirurgein (-en), m. *Chirurgien*, m.
*Chirurgeindoos (-zen), v. *Boîtier*, m.
*Chirurgie, v. *Chirurgie*, f.
*Chocolaet, m. *Chocolat*, m.
*Chocolaetfabriek (-en), v. *Fabrique de chocolat*, f.
*Chocolaetkan (-nnen), v. *Chocolatière*, f.
*Chocolaetmaker (-s), m. *Chocolatier*, m.
*Chocolaetmakery (-en), v. *Fabrique de chocolat*, f.
Chocolaetpot (-tten), m. *Chocolatière*, f.
*Chocolaetverkooper (-s), m. *Chocolatier*, m.
*Chocolaetwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du chocolat*, f.
*Choor, v. *en* o. *Chœur*, m.
*Chrisma, o. *Chrême*, m.
Christdag (-en), m. *Noël*, m.
Christelyk, b. n. *Chrétien.* —, byw. *Chrétiennement.*
Christelykheid, v. *Vertu chrétienne*, f.
Christen (-en), m. *en* v. *Chrétien*, m.; *chrétienne*, f.
Christendom (z. mv.), o. *Religion chrétienne*, f.; *christianisme*, m.; *chrétienté*, f.
Christengeloof (z. mv.), o. *Foi chrétienne*, f.
Christenheid (z. mv.), v. *Chrétienté*, f.
Christenleer (z. mv.), v. *Doctrine chrétienne*, f.
Christenryk (z. mv.), o. *Chrétienté*, f.; *monde chrétien*, m.
Christus (z. mv.), m. *Christ*, m.
Christusbeeld (-en), o. *Crucifix*, m.
Christusoogen, o. mv. *OEil de Christ*, m.; *coquelourde* (plante), f.
*Chronicon, o. *Chronogramme*, m.
*Chronyk (-en), v. *Chronique*, f.
*Chronykschryver (-s), m. *Chroniqueur*, m.
*Chrysolyt (-en), m. *Chrysolythe* (pierre précieuse), f.
Chur. *Coire* (ville).
*Chyl (z. mv.), v. *en* o. *Chyle*, m.
*Chylachtig, b. n. *Chyleux.*
*Chylachtigheid (z. mv.), v. *Qualité chyleuse*, f.
*Chylbevattend, b. n. *Qui contient du chyle*; *chylifère.*
*Chylmakend, b. n. *Qui forme le chyle.*
*Chylmaking, v. *Chylification*, f.
*Chylvaten, o. mv. *Vaisseaux chylifères*, m. pl.
*Chylwording, v. *Chylification*, f.
*Ciborie (-n), v. *Ciboire*, m.
*Cicers, m. mv. *Pois chiches*, m. pl.; *ciceroles*, f. pl.
*Cichorei, v. } *Chicorée*, f.
*Cicory, v. }
Cider, m. } *Cidre*, m.
Ciderdrank, m. }

Cier, v. Goede —. *Bonne chère*, f.
Cieraed, o. *zie* Sieraed.
Cieren, b. w. *zie* Sieren.
Cierlyk, b. n. *en* byw. *zie* Sierlyk.
Cierlykheid, v. *zie* Sierlykheid.
Ciersel, o. *zie* Sieraed.
Cilinder (-s), m. *Cylindre*, m.
Cilindertje (-s), o. *Petit cylindre*, m.
Cilindervormig, b. n. *Cylindrique*.
Cimbael (-alen), v. *Cymbale*, f.
Cimbaelkruid, o. *Cymbalaire* (plante), f.
Cimbal, v. } *zie* Cimbael.
Cimbel, v. }
*Ciment, o. *Ciment*, m. In het — leggen. *Cimenter*.
*Cimentmaker (-s), m. *Cimentier*, m.
*Cinaber, m. *Cinabre*, m.
Cingel, m. *zie* Singel.
Cingelen, b. w. *zie* Singelen.
Cipier (-s), m. *Geôlier*, m.
Cipiersgast (-en), m. *Guichetier*, m.
Cipiersvrouw (-en), v. *Geôlière*, f.
Cipres (-ssen), m. } *Cyprès*, m.
Cipresboom (-en), m. }
Cipreskruid, o. *Camphrée* (plante), f.
Cipressen, onv. b. n. *Qui est fait de cyprès; qui appartient au cyprès*.
Cipressenbosch (-sschen), o. *Cyprière*, f.; *bois de cyprès*, m.
Cipressenhout, o. *Bois de cyprès*, m.
Cipressennoot, (-oten) v. *Galbule*, *noix de cyprès*, f.
*Circonferentie, v. *Circonférence*, f.
*Circonspect, b. n. *Circonspect*.
*Circonstantie, v. *Circonstance*, f.
*Circulatie, v. *Circulation*, f.
*Circuleren, o. w. *Circuler*.
Cirkel (-s), m. *Cercle; rond*, m.
Cirkelboog (-ogen), m. *Arc de cercle*, m.
Cirkelen (ik cirkelde, heb gecirkeld), b. w. *Décrire* ou *faire des cercles*.
Cirkelmeetkunde, v. } *Cyclométrie*, f.
Cirkelmeetkunst, v. }
Cirkelrond, b. n. *Circulaire; orbiculaire; rond*.
Cirkelsnoer (-en), o. *Simbleau* (charp.), m.
Cirkelstuk (-kken), o. *Segment de cercle*, m.
Cirkelvormig, b. n. *Circulaire*.
*Citadel (-llen), v. } *Citadelle*, f.
*Citadelle (-n), v. }
*Citatie, v. *Citation*, f.
Citer (-s), v. *Cistre* ou *sistre*, m.
*Citeren, b. w. *Citer; rapporter*.
*Citering, v. *Citation*, f.
Citroen (-en), m. *en* v. *Citron*, m.
Citroenachtig, b. n. *Citronné*.
Citroenappel, m. *zie* Citroen.
Citroenbloesem (-s), m. *Fleur de citron*, f.
Citroenboom (-en), m. *Citronnier*, m.
Citroengeel, b. n. *Citrin*, *de couleur de citron*. —, o. *zie* Citroenkleur.
Citroenhout, o. *Bois de citronnier*, m.
Citroenkleur (z. mv.), v. *Couleur de citron*, f.
Citroenkleurig, b. n. *De couleur de citron*.
Citroenkruid (z. mv), o. *Citragon*, m.; *citronnelle; mélisse*, f.
Citroensap, o. *Jus de citron*, m.
Citroenschel (-llen), v. } *Écorce de citron*, f.
Citroenschil (-llen), v. }
Citroentje (-s), o. *Petit citron*, m.
Citroenverf, v. *Couleur de citron*, f.
Citroenverwig, b. n. *Citrin; de couleur de citron*.
[illegible]zuer (z. mv.), o. *Acide citrique*, m.
[illegible] (-n), v. *Citrouille*, f.

*Civet (z. mv.), v. *Civette* (espèce de musc), f.
*Civet (-tten), v. } *Civette* (animal), f.
*Civetkat (-tten), v. }
*Civiel, b. n. *Civil*. —, byw. *Civilement*.
*Civielyk, byw. *Civilement*.
*Clarinet (-tten), v. *Clarinette*, f.
*Clarinetspeler (-s), m. *Clarinette*, f., *celui qui joue de la clarinette*.
*Classe (-n), v. *Classe*, f.
*Clausule (-n), v. *Clause*, f.
Clavecimbel (-s), v. *Clavecin*, m.
Clavecimbelspeler (-s), m. *Claveciniste*, m.
Clavier (-en), o. *Clavier*, m.
*Clericael, b. n. *Clérical*.
*Clericalyk, byw. *Cléricalement*.
*Clerk (-en), m. *Clerc*, m.
*Client (-en), m. *Client*, m.
*Climaet (-aten), o. *Climat*, m.
Clisteer, v. *Clystère; lavement*, m.
Clisteerbuis (-zen), v. *Seringue*, f.
Clisteren (ik clisteerde, heb geclisteerd), b. w. *Donner un lavement*.
Clisterie, v. *Clystère; lavement*, m.
*Coadjuteur (-s), m. *Coadjuteur*, m.
*Coadjuteurschap, o. *Coadjutorerie*, f.
*Cochenille (-n), v. *Cochenille*, f.
*Cochenilleboom (-en), m. *Cochenillier*, m.
Cocytus, m. *Cocyte*, *un des fleuves de l'enfer*, m.
*Codicil (-llen), v. *Codicille*, m.
*Coëfficient (-en), o. *Coefficient* (alg.), m.
*Coers, m. *Cours*, m.; *route*, f.
*Cognac, m. *Cognac*, m.
*Cognitie, v. *Connaissement*, m.
*Coiffeerder (-s), m. *Coiffeur*, m.
*Coiffeersel, o. *Coiffure*, f.
*Coiffeerster (-s), v. *Coiffeuse*, f.
*Coifferen, b. w. *Coiffer*.
*Collatie, v. *Collation*, f.
*Collationneren, b. w. *Collationner*.
*Collecte (-n), v. *Collecte*, f.
*Collectéren, b. w. *Faire la collecte*.
*Collecteur (-s), m. *Collecteur*, m.
*Collectie (-n), v. *Collection*, f.
*Collega, m. *Collègue*, m.
*Collegiael, b. n. *Collégial*. —ale kerk. *Église collégiale*.
*Collegie (-n), o. *Collège*, m.
*Colom (-mmen), v. *Colonne*, f.
*Colonel (-s), m. *Colonel*, m.
*Coloniael, b. n. *Colonial*.
*Colonie (-n), v. *Colonie*, f.
*Combinatie (-n), v. *Combinaison*, f.
*Comediant (-en), m. *Comédien; acteur*, m.
*Comediante (-n), v. } *Comédienne; actrice*, f.
*Comediantster (-s), v. }
*Comedie, v. *Comédie*, f.
*Comeet (-eten), v. *Comète*, f.
*Comeetbeschryver (-s), m. *Celui qui décrit les comètes*.
*Comeetbeschryving, v. *Cométographie*, f.
*Comeetspel, o. *Comète* (jeu de cartes), f.
*Comité, o. *Comité*, m.
Comma, v. *Virgule*, f.
*Commandant (-en), m. *Commandant*, m.
*Commande, v. *Commandement*, m.
*Commanderen, b. *en* o. w. *Commander*.
*Commandery, v. *Commanderie*, f.
*Commandeur (-s), m. *Commandeur*, m.
*Commercie, v. *Commerce; trafic*, m.
*Commerciëel, b. n. *Commerçial*.
*Commineren, b. w. *Comminer*.
*Commis (-ssen), m. *Commis*, m.

*Commissaris (-ssen), m. *Commissaire*, m.
*Commissarisschap, o. *Commissariat*, m.
*Commissie (-n), v. *Commission*, f.
*Commissievaerder (-s), m. *Armateur; corsaire*, m.
*Commissionnaris (-ssen), m. *Commissionnaire*, m.
*Committent (-en), m. *Commettant*, m.
*Committeren, b. w. *Commettre.*
*Commodaet, o. *Commodat*, m.
*Commoditeit (-en), v. *Commodité*, f.
*Communicant (-en), m. *Communiant*, m.
*Communicatie, v. *Communication*, f.
*Communiceren, o. w. *Communier.* —, b. w. *Communiquer.*
*Communie, v. *Communion*, f. Te — gaen. *Communier.*
*Communiekleed o. *Nappe de communion*, f.
*Communiekop (-ppen), m. *Ciboire*, m.
*Compagnie (-n), v. *Compagnie*, f.
*Comparant, b. n. *Comparant.*
*Comparant (-en), m. *Comparant*, m. —e v. *Comparante*, f.
*Comparatie, v. *Comparaison*, f.
*Comparativus, m. *Comparatif*, m.
*Compareren, o. w. *Comparoir; comparaître.* —, b. w. *Comparer.*
*Comparerende. *zie* Comparant.
*Comparitie, v. *Comparution*, f.
*Compassie (z. mv.), v. *Compassion; pitié*, f.
*Compeer, m. *Compère*, m.
*Compensatie, v. *Compensation*, f.
*Compenseren, b. w. *Compenser.*
*Competent, b. n. *Compétent.* —e regter. *Juge compétent*, m.
*Competentie, v. *Compétence*, f.
*Competeren, o. w. *Compéter; appartenir.*
*Compilatie, v. *Compilation*, f.
*Compleet, b. n. *Complet.*
*Completen, v. mv. *Complies*, f. pl.
*Completeren, b. w. *Compléter.*
*Completering, v. *Complément*, m.
*Complexie, v. *Complexion; constitution*, f.; *tempérament*, m.
*Compliment (-en), o. *Compliment*, m.
*Complimentmaekster (-s), v. *Complimenteuse*, f.
*Complimentmaker (-s), m. *Complimenteur*, m.
*Complot (-tten), o. *Complot*, m.; *conspiration; cabale*, f.
*Componeren, b. w. *Composer.*
*Componist (-en), m. *Compositeur*, m.
*Comportement, o. *Conduite*, f.
*Comporteren (zich), wed. w. *Se comporter.*
*Compositie (-n), v. *Composition*, f.
*Compres (-ssen), o. *Compresse*, f.
*Compromis, o. *Compromis*, m.
*Comptabel, b. n. *Comptable.*
*Comptabiliteit, v. *Comptabilité*, f.
*Comptoir (-s), o. *Comptoir; bureau*, m.; *étude*, f.
*Computatie, v. *Comput*, m.
Comyn, m. *Cumin*, m.
*Concept, o. *Idée*, f.; *projet*, m.
*Conceptie, v. *Conception*, f.
*Conceptvonnis, o. *Projet de jugement*, m.
*Conceptwet, v. *Projet de loi*, m.
*Concerge, m. *en* v. *zie* Consergie.
*Concerneren, b. w. *Concerner.*
*Concert (-en), o. *Concert; concerto*, m.
*Concertzael (-alen), v. *Concert, lieu où l'on donne un concert*, m.
*Concessie, v. *Concession*, f.
*Conciliatie, v. *Conciliation*, f.
*Concilie (-n), o. *Concile*, m. Onwettig —. *Conciliabule*, m.
*Concipiëren, b. w. *Minuter.*
*Conclave, o. *Conclave*, m.
*Concluderen, b. w. *Conclure.*
*Conclusie, v. *Conclusion*, f.
Concommer (-s), v. *Concombre*, m.
*Concordaet, o. *Concordat*, m.
*Concordantie, v. *Concordance*, f.
*Concours, o. *Concours*, m.
*Concurentie, v. *Concurrence*, f.
*Concureren, o. w. *Concourir.*
*Concurrentelyk, byw. *Concurremment.*
*Concussie, v. *Concussion*, f.
*Condamnatie, v. *Condamnation*, f.
*Condamneren, b. w. *Condamner.*
*Conditie (-n), v. *Condition; clause*, f. Op —. *A condition, à la charge.*
*Conditionneel, b. n. *Conditionnel.*
*Conditionnelyk, byw. *Conditionnellement.*
*Conditionneren, b. w. *Conditionner.*
*Conferentie, v. *Conférence*, f.
*Confessie, v. *Confession*, f.
*Confidentie, v. *Confidence*, f.
*Confinement, o. *Détention; réclusion*, f.
*Confirmatie, v. *Confirmation*, f.
*Confirmeren, b. w. *Confirmer.*
*Confiscatie, v. *Confiscation*, f.
*Confisqueren, b. w. *Confisquer.*
*Confituer, v. *Confiture*, f.
Confituerdoos (-zen), v. *Galon*, m.
*Confituerpot (-tten), m. *Compotier*, m.
*Conformist (-en), m. *Conformiste*, m.
*Confrontatie, v. *Confrontation*, f.
*Confronteren, b. w. *Confronter.*
*Confues, b. n. *Confus.*
*Confusie, v. *Confusion*, f.
*Congres, o. *Congrès*, m.
*Congruismus, m. *Congruisme*, m.
*Conjugatie (-n), v. *Conjugaison*, f.
*Conjugeren, b. w. *Conjuguer.*
*Conjunctie (-n), v. *Conjonction*, f.
*Conjunctivus, m. *Conjonctif; subjonctif*, m.
*Connexie, v. *Connexion*, f.
*Connexiteit, v. *Connexité*, f.
*Conniventie, v. *Connivence*, f.
*Conniveren, o. w. *Conniver.*
*Connossement, o. *Connaissement*, m.
*Conquest, o. *Conquêt*, m.
*Conqueste, v. *Conquête*, f.
*Conquesteren, b. w. *Conquérir.*
*Consacreren, b. w. *Consacrer.*
*Consanguiniteit, v. *Consanguinité*, f.
*Conscientie, v. *Conscience*, f. Naer —. *Consciencieusement.*
*Conscientieus, b. n. *Consciencieux.*
*Conscriptie, v. *Conscription*, f.
*Consecratie, v. *Consécration*, f.
*Consent, o. *Acquit*, m.; *main-levée; permission*, f.; *consentement*, m.
*Consenteren, b. w. *Consentir.*
*Consequentie (-n), v. *Conséquence*, f.
*Conserf, o. *Conserve* (confiture), f.
*Consergie, m. *en* v. *Concierge*, m. *et* f.
*Conservatie, v. *Conservation*, f.
*Conserveren, b. w. *Conserver.*
*Considerabel, b. n. *Considérable.*
*Consideratie (-n), v. *Considération; observation*, f.; *avis*, m.
*Considereren, b. w. *Considérer.*
*Consignataris (-ssen), m. *Consignataire*, m.
*Consignatie, v. *Consignation*, f.; *dépôt*, m.

*Consigneren, b. w. *Consigner.*
*Consistoriael, b. n. *Consistorial.*
*Consistorie (-n), o. *Consistoire*, m.
*Consolatie, v. *Consolation*, f.
*Consoleren, b. w. *Consoler.*
*Consonnant (-en), v. *Consonne*, f.
*Consoorten, m. mv. *Consorts*, m. pl.
*Conspiratie, v. *Conspiration*, f.
*Conspireren, o. w. *Conspirer.*
Constantinopelen. *Constantinople*, f.
*Constateren, b. w. *Constater.*
*Consteren, o. w. *Conster.*
*Constituëren, b. w. *Constituer.*
*Constitutie, v. *Constitution*, f.
*Constitutionneel, b. n. *Constitutionnel.*
*Constitutionnelyk, byw. *Constitutionnellement.*
*Constringeren, b. w. *Contraindre.*
*Constructie, v. *Construction*, f.
*Consul (-s), m. *Consul*, m.
*Consulaet, o. *Consulat*, m.
*Consultatie, v. *Consultation*, f.
*Consulteren, b. w. *Consulter.*
*Consumeren, b. w. *Consommer.*
*Consumptie, v. *Consommation*, f.
*Contant, b. n. *Comptant.* — geld. *Argent comptant.*
*Contemplatie, v. *Contemplation*, f.
Contenderend, b. n. *Litigant.*
*Content, b. n. *Content; satisfait.*
*Contentement, o. *Contentement*, m.; *satisfaction*, f.
*Contenteren, b. w. *Contenter; satisfaire.*
*Conterfeiten, b. w. *Contrefaire.*
*Conterfeiter (-s), m. *Contrefacteur*, m.
*Contestatie, v. *Contestation*, f.
*Contingent, o. *Contingent*, m.
*Continuatie, v. *Continuation*, f.
*Continuëren, o. w. *Continuer.*
*Contrabande, v. *Contrebande*, f.
*Contrabandier (-s), m. *Contrebandier*, m.
*Contraboek (-en), m. *en* o. *Contrôle*, m.; *contre-partie*, f.
*Cantraboekhouder (-s), m. *Contrôleur*, m.
*Contract (-en), o. *Contrat*, m.
*Contractanten, m. mv. *Contractants*, m. pl.
*Contracteren, b. w. *Contracter.*
*Contractuëel, b. n. *Contractuel.*
*Contradicent (-en), m. *Contradicteur*, m.
*Contradictie, v. *Contradiction*, f.
*Contraintendrager (-s), m. *Porteur de contraintes*, m.
*Contramineren, b. w. *Contre-miner.*
*Contrarie, b. n. *Contraire*, *opposé.*
*Contrariëren, b. w. *Contrarier.*
*Contrasigneren, b. w. *Contre-signer.*
*Contraventie, v. *Contravention*, f.
*Contredans, m. *Contre-danse*, f.
*Contrescarp (-en), v. *Contrescarpe* (terme de fortif.), f.
*Contrevallatie, v. *Circonvallation*, f.
*Contribuëren, b. w. *Contribuer.*
*Contributie, v. *Contribution*, f.
*Controleren, b. w. *Contrôler.*
*Controlle (-n), v. *Contrôle*, m.
*Controlleur (-s), m. *Contrôleur*, m.
*Controvers, o. } *Controverse*, f.
*Controversie, v. } *Controverse*, f.
*Controversist (-en), m. *Controversiste*, m.
*Contumacie, v. *Contumace*, f.
*Convent, o. *Couvent*, *monastère*, *cloître*, m.
*Conventie, v. *Convention*, f.
*Conventionneel, b. n. *Conventionnel.*
*Conversatie, v. *Conversation*, f.
*Converseren, o. w. *Converser.*
*Conversie, v. *Conversion*, f.
*Convictie, v. *Conviction*, f.
*Convocatie, v. *Convocation*, f.
*Convoceren, b. w. *Convoquer.*
*Convooi, o. *Convoi*, m. Onder — zeilen. *Aller de conserve.*
*Convooischip (-epen), o. *Conserve* (vaisseau), f.
*Copiëerder (-s), m. *Copiste*, m.
*Copiëren, b. w. *Copier.*
*Copist (-en), m. *Copiste*, m.
Coppenhagen (stad). *Copenhague* (ville).
*Copy (-en), v. *Copie*, f.
*Copyboek (-en), m. *en* o. *Livre de copies*, m.
Cordua (stad). *Cordoue* (ville), f.
*Corenten, v. mv. *Raisins de Corinthe*, m. pl.
Corinthen (stad). *Corinthe* (ville), f.
Corinther (-s), m. *Corinthien*, m.
Corinthisch, b. n. *Corinthien.*
*Cornalyn (-en), o. *Cornaline*, f.
Cornwall (landschap). *Cornouailles.*
*Corporael, m. *Caporal*, m.
*Corporeel, b. n. *Corporel.*
*Corps (-en), o. *Corps* (*de troupes*), m.
*Correct, b. n. *Correct.*
*Correcteur (-s), m. *Correcteur*, m.
*Correctie, v. *Correction*, f. Onder —. *Sauf meilleur avis.*
*Correctionneel, b. n. *Correctionnel.*
*Correspondent (-en), m. *Correspondant*, m.
*Correspondentie, v. *Correspondance*, f.
*Corresponderen, b. w. *Correspondre.*
*Corrigeren, b. w. *Corriger.*
*Corrumperen, b. w. *Corrompre* (*des fonctionnaires*).
*Corruptie, v. *Corruption; séduction*, f.
Corsica (eiland). *Corse*, f.
Cortryk. *Courtrai*, (ville).
Cosak (-kken), m. *Cosaque*, m.
*Costume (-n), v. *Coutume*, f.
*Coupel, v. *Coupole*, f.; *dôme*, m.
*Coupon (-s), o. *Coupon*, m.
*Couragie, v. *Courage*, m.
*Courant (-en), v. *Gazette*, f. —, b. n. *Courant.* — geld. *Argent courant.*
*Courantier (-s), m. *Gazetier*, m.
*Courier (-s), m. *Courrier*, m.
Courland (landschap). *Courlande*, f.
*Courtagie, v. *Courtage*, m.
*Cozyn, m. *zie* Neef.
Cracouw. } *Cracovie*, f.
Cracow. } *Cracovie*, f.
*Creatuer (-uren), v. *Créature*, f.
*Credentialen, v. mv. *Lettres de créance*, f. pl.
*Crediet, o. *Crédit*, m.
*Credietbrief (-ven), m. *Lettre de crédit*, f.
*Crediteren, b. w. *Créditer; donner à crédit.*
*Crediteur (-s), m. *Créditeur*, *créancier*, m.
*Criminalist (-en), m. *Criminaliste*, m.
*Crimineel, b. n. *Criminel.* —, m. *Criminel*, m.
*Critiek, v. *Critique*, f.
*Critikeren, b. w. *Critiquer.*
Croaten, m. mv. *Croates*, m. pl.
Croatië (landschap). *Croatie*, f.
Croatisch, b. n. *Croate*, *de Croatie.*
*Crocusbloem, v. *Crocus*, m., *fleur de safran*, f.
*Cubiek, b. n. *Cubique*, *cube.* —, o. *Cube*, m.
*Cubisch, b. n. *Cubique*, *cube.*
*Cuiras (-ssen), o. *Cuirasse*, f.
*Cuirassier (-s), m. *Cuirassier*, m.
*Cumuleren, b. w. *Cumuler.*
Cupido, m. *Cupidon*, m.
*Curateur (-s), m. *Curateur*, m.

:erschap, o. *Curatelle*, f.
en, b. w. *Guérir.*
is, b. n. *Curieux.*
isheid, v. *Curiosité*, f.
f, b. n. *Cursive; italique.* — schrift·
ture cursive.
-s), o. *Chiffre*, m.
er (-s), m. *Chiffreur, calculateur; arith-*
cien, m.
oek (-en), m. *en* o. *Livre d'arithméti-*
m.
i (ik cyferde, heb gecyferd), b. *en* o. w.
frer; compter; calculer. Het —. *Le cal-*
m.; *l'arithmétique*, f.
ital (-llen), o. *Chiffre*, m.
g, v. *Action de chiffrer, de calculer*, f.
indige (-n), m. *en* v. *Arithméticien*, m.;
méticienne, f.
inst (z. mv.), v. *Arithmétique*, f.
instig, b. n. *Arithmétique; d'arithmé-*
. —, byw. *Arithmétiquement.*
instiglyk, byw. *Arithmétiquement.*
tter (-s), v. *Chiffre*, m.
eester (-s), m. *Arithméticien; maître* ou
sseur d'arithmétique, m.
:hool (-olen), v. *École d'arithmétique*, f.
hrift (-en), o. *Écriture en chiffres*, f.
hryfkundig, b. n. *Stéganographique.*
:hryfkundige, m. *Stéganographe*, m.
hryfkundiglyk, byw. *Stéganographique-*
.
:hryfkunst, v. *Stéganographie*, f.
:hryver (-s), m. *Stéganographe*, m.
-zen), m. *Cens; tribut*, m.
er, b. n. *Censile; censuel; tributaire.*
ed (-eren), o. *Acense*, f.
er (-en), m. *Seigneur censier*, m.
gt, o. *Droit de cens*, m.; *censive*, f.
-s), o. } *Serin*, m.
(-s), o. }
(-s,-aren), m. } *Czar*, m.
-en), m. }
(-nnen), v. *Czarine*, f.

D

zie Denken *en* Dunken.
s, m. (dichtk.). *Dactyle*, m.
(-s), v. Vrucht van den dadelboom. *Datte*,
, m. *zie* Dadelboom.
oom (-en), m. *Dattier*, m.
ern (-en), v. *Noyau de datte*, m.
lie (z. mv.), v. *Huile de dattes*, f.
os, byw. *Sans effet:*
je (-s), o. *Petite datte*, f.; *petit dattier*, m.
k, b. n. *Actuel; effectif; réel; actif.* —e
le. *Péché actuel.* —, byw. Met de daed.
uellement; effectivement; réellement. —,
tonds. *Incontinent; aussitôt; d'abord.*
kheid, v. Werkende kracht. *Activité; opé-*
on, f. —, wezenlykheid. *Réalité*, f. —,
delykheid. *Violence*, f.; *voies de fait*,
l.
, (-s), m. (van eenig schelmstuk). *Auteur*
crime), m.
daden), v. Bedryf, werk. *Action*, f.; *fait*;
, m. Eene goede —. *Une bonne action.*
e snoode —. *Une action atroce.* Eene schan-
delyke *of* eerlooze —. *Une action honteuse* ou *infâme.* Iemand op de — betrappen. *Prendre quelqu'un sur le fait* ou *en flagrant délit.* De daden van Hercules. *Les travaux d'Hercule.* In der —. *En effet; effectivement.*
Daedlyk. *zie* Dadelyk.
Daedzaek (-aken), v. *Fait*, m.
Daeg (van), byw. *Aujourd'hui.*
Daeglyks, byw. *zie* Dagelyks.
Daegs, byw. *Le jour.* — te voren. *La veille.* — daerna. *Le jour suivant, le lendemain.*
Daegsch, b. n. *De tous les jours.*
Daelder (-s), m. *Écu, thaler* (monnaie), m.
Daem, v. Speen (kwael). *Hémorrhoïdes*, f. pl.
Daen, van daen, byw. *D'où; de quel pays.* Waer zyt gy van —? *D'où êtes-vous?* Hier van —! *Retirez-vous d'ici!*
Daer, byw. *Là; en cet endroit-là; y; ici; où.* Van —. *De là.* — is, — zyn. *Voici; voilà; il y a.* — is hy. *Le voilà.* — zyn zy. *Les voilà.* —, voegw. *Comme; puisque; tandis que.*
Daerachter, byw. *Derrière cela; là-derrière.*
Daeraen, byw. *A cela; y; en.*
Daeraenvolgende, b. n. *Suivant.*
Daeraf, byw. *De cela; en.*
Daerbeneden, byw. *La-bas.*
Daerbeneven, byw. } *De plus; outre cela.*
Daerbenevens, byw. }
Daerbinnen, byw. *Là-dedans.*
Daerboven, byw. *Là-haut; au-dessus.*
Daerbuiten, byw. *Là-dehors.*
Daerby, byw. *De plus; outre cela; en sus.*
Daerdoor, byw. *Par-là; par ce moyen-là.*
Daerenboven, byw. *Outre cela, de plus; en outre; d'ailleurs.*
Daerentegen, byw. In tegendeel. *Au contraire; au lieu que.*
Daerentusschen, byw. *Cependant.*
Daerginder, byw. *Là-bas.*
Daerheen, byw. *De ce côté-là; vers cet endroit-là.*
Daerin, byw. *Là-dedans; y; en cela; en cette affaire.*
Daerlangs, byw. *Le long de; par-là.*
Daermede, byw. } *Avec cela; par-là.* Ik ben —
Daermeê, byw. } tevreden. *J'en suis content.*
Daerna, byw. *Ensuite; après cela; puis.* Korts —. *Peu après; peu de temps après.*
Daerom, byw. Om die reden. *Pour cela; pour cette raison; c'est pourquoi; voilà pourquoi.*
Daeromtrent, byw. *Environ; à cet égard.*
Daeronder, byw. *La-dessous; parmi; entre; y; en; au-dessous.*
Daerontrent, byw. *zie* Daeromtrent.
Daerop, byw. *Là-dessus; sur cela; à cela; y; en; après; puis.*
Daerover, byw. Over die zaek. *Là-dessus; sur cela; touchant cela; de plus; en; y.* Hy heeft my — gesproken. *Il m'en a parlé.*
Daertegen, byw. *Contre cela; à cela; en; y; en échange de.*
Daertoe, byw. *A cela; en; y.*
Daertusschen, byw. *Sur ces entrefaites; pendant ce temps-là; cependant.*
Daeruit, byw. *De la; de cela; de ces paroles; en.*
Daervan, byw. *En; de là; de cela.* Wat zegt gy —? *Qu'en dites-vous?*
Daervoor, byw. *Pour cela; en.*
Dag (-en), m. *Jour*, m.; *journée; lumière*, f. By —. *Pendant le jour.* Van — tot —. *De jour en jour.* Op dezen —. *En ce jour.* Het

wordt —, de — komt aen. *Il commence à faire jour; le jour commence à poindre.* Den — voor, —s te voren. *La veille.* Hy wint eenen gulden —s. *Il gagne un florin par jour.* —s daerna. *Le lendemain, le jour suivant.* De — valt niet wel op die schildery. *Ce tableau est à contre-jour.* Goede —en hebben. *Mener une vie agréable.* Op zyne —en komen. *Avancer en âge.* Aen den — of voor den — komen. *Paraître; transpirer.* Aen den — brengen. *Découvrir; déclarer.* De jongste —. *Le jour du dernier jugement.*

Dagblad (-en), o. *Journal*, m.; *feuille journalière, gazette*, f.

Dagbladschryver (-s), m. *Journaliste, gazetier*, m.

Dagblinde (-n), m. *en* v. *Nyctalope*, m. *et* f.

Dagblindheid, v. *Nyctalopie*, f.

Dagboek (-en), m. *en* o. *Journal; bulletin*, m.; *éphémérides*, f. pl.

Dagdief (-ven), m. *Fainéant, musard*, m.

Dagdieven (ik dagdiefde, heb gedagdiefd), o. w. *Fainéanter; muser.*

Dagdievery, v. *Fainéantise*, f.

Dagelyks, byw. Alle dagen. *Journellement; tous les jours.*

Dagelyksch, b. n. Van alle dagen. *Journalier; quotidien; commun; ordinaire.* — brood. *Pain quotidien.* —e koorts. *Fièvre quotidienne.* —e ervarenheid. *Expérience journalière.* —e zonde. *Péché véniel.* —, van eenen dag. *Diurne.*

Dagen (het daegt, daegde, is gedaegd), o. w. Dag worden. *Faire jour; commencer à faire jour.* Het begint te —. *Il commence à faire jour.*

Dagen (ik daeg, daegde, heb gedaegd), b. w. Dagvaerden. *Citer; ajourner.* Iemand voor den regter —. *Citer quelqu'un devant le juge.*

Dager (-s), m. *Celui qui cite, qui ajourne.*

Dageraed (z. mv.), m. *L'aurore; l'aube du jour*, f.; *le point du jour*, m.

Dagge (-n), v. Korte degen. *Dague; épée courte*, f.; *poignard*, m.

Daggeld, o. *Journée*, f.; *salaire d'un jour*, m.; *vacations*, f. pl.

Daggelder (-s), m. *Qui travaille à la journée; journalier*, m.

Daghuer, v. Dagloon. *Journée*, f.; *salaire d'un jour*, m. In — werken. *Travailler à la journée.*

Daghuerder (-s), m. *Journalier*, m.

Daging (-en), v. Dagvaerding. *Citation; assignation*, f.; *ajournement*, m.

Dagkapel (-llen), v. *Papillon de jour, borée*, m.

Daglicht (z. mv.), o. *La lumière du jour*, f.; *le jour*, m.

Dagloon, m. *en* o. *Journée*, f.; *salaire d'un jour*, m.

Daglooner (-s), m. *Journalier*, m.

Dagorde, v. *Ordre de date*, m.

Dagregister (-s), o. *Journal*, m.

Dagreis (-zen), v. *Journée*, f.; *chemin fait ou que l'on peut faire dans un jour*, m. Die steden liggen twee —zen van elkander. *Ces villes sont éloignées l'une de l'autre de deux journées.*

Dagreize, v. *zie* Dagreis.

Dagschaduw, v. *Clair-obscur* (peint.), m.

Dagscholier (-en), m. *Externe*, m.

Dagschool (-olen), v. *École de jour, école qui se tient pendant le jour*, f.

Dagstar, v. *zie* Dagster.

Dagstelling, v. *Date*, f.

Dagster, v. *Étoile du matin*, f.

Dagteekenen (ik dagteekende, heb gedagteekend), b. w. Dateren. *Dater; mettre la date.*

Dagteekening (-en), v. *Date*, f.

Dagvaerd (-en), v. Dagreis. *Journée*, f.; *voyage d'un jour*, m. —, landdag, vergadering. *Diète; assemblée des États*, f.

Dagvaerden (ik dagvaerdde, heb gedagvaerd), b. w. Dagen. *Citer; ajourner.*

Dagvaerdend, b. n. *Citatoire.*

Dagvaerding (-en), v. Daging. *Citation; assignation*, f.; *ajournement*, m.

Dagverhael (-alen), o. *Rapport du jour; journal; bulletin*, m.

Dagvlieg (-en), v. *Éphémère* (insecte), f.

Dagvlinder (-s), m. *Papillon de jour*, m.

Dagwacht (-en), v. *Garde de jour*, f.

Dagwand (-en), v. (landmael). *Journal* (mesure de terre), m.

Dagwerk (-en), o. *Ouvrage qu'on fait pendant le jour; travail d'un jour*, m.; *journée; hommée*, f.

Dagwerker (-s), m. *Journalier*, m.

Dagwyzer (-s), m. Almanak. *Almanach; calendrier*, m.

Dak (-en), o. *Toit*, m.; *couverture d'un bâtiment;* (fig.) *maison*, f. Een huis onder het — brengen. *Couvrir une maison.* Onder één —. *Sous le même toit; dans la même maison.* —, afdak, wagenhuis. *Hangar*, m. Iemand iets op zyn — zenden. *Envoyer quelque chose à quelqu'un contre son gré.* Onder één — wonen. *Demeurer sous le même toit, dans la même maison.* Iemand wat op zyn — geven. *Battre quelqu'un.*

Dakbalk (-en), m. *Arbalétrier* (pièce de charpente qui soutient la couverture), m.

Dakbord, o. *zie* Dakspaen.

Dakdekker (-s), m. *Couvreur*, m.

Dakdrop (-ppen), m. *Égout d'un toit*, m.

Dakgoot (-oten), v. *Gouttière, cornière*, f.

Dakje (-s), o. *Petit toit*, m.

Dakpan (-nnen), v. *Tuile*, f.

Dakpanbakker (-s), m. *Tuilier*, m.

Dakpanbakkery (-en), v. *Tuilerie*, f.

Dakrib, v. *zie* Dakspar.

Dakriet, o. *Roseaux dont on couvre les bâtiments*, m. pl.

Dakspaen (-anen), o. *Échandole*, f.; *bardeau*, m.

Dakspar (-rren), v. *Chevron*, m.; *chanlatte*, f.

Daksper, v. *zie* Dakspar.

Dakstrooi (z. mv.), o. Dekstrooi. *Chaume*, m.

Daktimmer, o. *zie* Dakwerk.

Dakvenster (-s), v. *en* o. *Lucarne*, f.

Dakwerk, o. *Toiture*, f.; *comble*, m.

Dal (-en), o. Leegte. *Vallée*, f.; *vallon*, m. Over berg en —. *Par monts et par vaux.*

Dalbewoner (-s), m. *Habitant d'une vallée*, m.

Dalen (ik dael, daelde, ben gedaeld), o. w. Afgaen. *Descendre.* Wy daelden van den berg af. *Nous descendîmes de la montagne.* Hy daelde den hemel af. *Il descendit du ciel.* — (in prys). *Baisser, diminuer de prix.* —, verminderen. *Diminuer; décliner.*

Daler, m. *zie* Daelder.

Daling, v. Nederdaling. *Descente*, f. — (in prys). *Baisse; diminution*, f.; *rabais*, m.

Dallelie (-n), v. *Muguet*, m.

Dallieden, m. mv. } *Habitants des vallées*, m. pl.
Dalluiden, m. mv. } —, Waldenzen. *Les Vaudois*, m. pl.

Dalmatica, v. Dienrok. *Dalmatique*, f.

Dam (dammen), m. Dyk. *Digue; chaussée; jetée.*

f, —, kistdam. *Batardeau*, m. —, schyf (in het damspel). *Dame-damée; pièce à dame*, f. — hebben. *Être à dame.*
Damascus (stad). *Damas* (ville).
Damast, o. (stoffe). *Damas* (étoffe), m.
Damastbloem (-en), v. *Giroflée blanche*, f.
Damasten, onv. b. n. *Qui est de damas.*
Damastlynwaed, o. *Damassé; linge damassé*, m.
Damastwerk, o. *Damassure*, f.
Damastwever (-s), m. *Damasseur*, m.
Damberd (-en), o. } *Damier*, m.
Dambord (-en), o. }
*Dame (-n), v. (vrouw van rang). *Dame*, f.
Damhert (-en), m. *Daim*, m.
Damlooper (-s), m. (vaertuig). *Bélandre* (petit bâtiment de transport), f.
Dammen (ik damde, heb gedamd), b. w. Eenen dam leggen. *Élever une digue; arrêter l'eau au moyen d'une digue.* Eene schyf —. *Damer.* —, o. w. Op het damberd spelen. *Jouer aux dames.*
Dammer (-s), m. Damspeler. *Celui qui joue aux dames.*
Dammetje (-s), o. *Petite digue; petite pièce à dame*, f.
Damp (-en), m. Wasem. *Vapeur; exhalaison*, f. Kwade —. *Moufette*, f. —, rook. *Fumée*, f.
Dampbad (-en), o. *Bain de vapeur*, m.
Dampen (ik dampte, heb gedampt), o. w. Rook opwerpen. *Fumer; jeter de la fumée.* —, uitwasemen. *Exhaler.*
Dampig, b. n. Dompig. *Sombre; obscur.* — weder. *Temps sombre.* —, vol dampen. *Vaporeux; fumeux.* —e wyn. *Vin fumeux.* — peerd. *Cheval poussif.* —e mensch. *Homme asthmatique.*
Dampigheid (z. mv.), v. Kortademigheid. *Asthme*, m.; *courte haleine*, f. — (peerdenziekte). *Pousse*, f.
Damping, v. *zie* **Damp.**
Dampkogel (-s), m. *Éolipyle*, m.
Dampkring (-en), m. *Atmosphère*, f.
Dampkringachtig, b. n. *Atmosphérique.*
Dampkringslucht, v. *Air atmosphérique*, m.
Dampmaker (-s), m. *Gazifère*, m.
Dampwording, v. *Vaporisation*, f.
Damschyf (-ven), v. *Dame*, f.; *pion*, m.
Damspel (-en), o. *Jeu de dames*, m.
Damspeler (-s), m. *Celui qui joue aux dames.*
Dan, byw. Alsdan. *Lors; alors; pour lors.* — dit, dan dat. *Tantôt ceci, tantôt cela.* Nu en —. *Quelquefois; de temps en temps.* — eens wel, — eens kwalyk. *Tantôt bien, tantôt mal.* —, voegw. *Donc; puisque; or; mais; que; ou.* Wat is dat —? *Qu'est-ce donc que cela?* Hy is wyzer — gy denkt. *Il est plus sage que vous ne pensez.*
Dank (z. mv.), m. *Remercîment*, m.; *action de grâces; reconnaissance; gratitude*, f.; *gré*, m. Iemand — zeggen. *Remercier quelqu'un.* — weten. *Savoir gré.* In — aannemen. *Agréer; prendre en gré.* Tegen mynen —. *Malgré moi.* God —! God zy —! *Dieu merci!* Tegen wil en —. *Bon gré, mal gré.*
Dankbaer (-der, -st), b. n. *Reconnaissant.* —, byw. *Avec reconnaissance.*
Dankbaerheid (z. mv.), v. *Reconnaissance; gratitude*, f.
Dankbaerlyk, byw. *Avec reconnaissance.*
Dankbetuiging (-en), v. *Remercîment*, m.; *action de grâces*, f.
Dankdag (-en), m. *Jour d'actions de grâces*, m.
Danken (ik dankte, heb gedankt), b. w. *Remercier; rendre grâces.* Iemand iets te — hebben. *Devoir quelque chose à quelqu'un.* Iemand voor iets —. *Remercier quelqu'un de quelque chose.* Ik dank u. *Je vous remercie.* God zy gedankt! *Dieu merci! grâce à Dieu!*
Dankfeest (-en), v. en o. *Jour solennel d'actions de grâces*, m.
Dankgebed (-en), o. *Prière en actions de grâces*, f.
Dankgevoel, o. *Sentiment de reconnaissance*, m.
Danklied (-eren), o. *Cantique en actions de grâces*, m.
Dankoffer (-s), o. } *Sacrifice en actions de*
Dankofferande (-n), v. } *grâces*, m.
Dankpreek (-eken), v. *Sermon en actions de grâces*, m.
Dankweten (ik weet dank, wist dank, heb dankgeweten), b. w. *Savoir gré.*
Dankzeggen, b. w. *zie* **Danken.**
Dankzegging (-en), v. *Remercîment*, m.; *action de grâces*, f.
*Danof, byw. *Pour cela; à cause de cela.*
Dans (-en), m. *Danse*, f. Ronde —. *Branle*, m.; *danse en rond*, f. Den — leiden. *Mener la danse.* (fig.). Aen den — komen of geraken. *En venir aux mains.* Den — ontspringen. *L'échapper belle.*
Dansen (ik danste, heb gedanst), o. en b. w. *Danser.* Leeren —. *Apprendre à danser.* (fig.). Naer iemands pypen —. *Se soumettre à la volonté de quelqu'un.* Iemand de deur uit doen dansen. *Chasser quelqu'un, le mettre à la porte.*
Danser (-s), m. *Danseur*, m.
Danseres (-ssen), v. *Danseuse*, f.
Dansfeest (-en), v. en o. *Bal*, m.
Dansgezelschap (-ppen), o. *Bal*, m.; *danse*, f.
Dansje (-s), o. *Petite danse*, f.
Danskunst, v. *Orchestique*, f., *art de la danse*, m.
Danslied (-eren), o. *Air à danser*, m.
Dansmaet, v. *Cadence*, f.
Dansmeester (-s), m. *Maître de danse*, m.
Dansoefening (-en), v. *Exercice de la danse*, m.
Dansparty (-en), v. *Bal*, m.
Dansry (-en), v. *Chaîne* ou *file de danseurs*, f.
Dansschoen (-en), m. *Escarpin*, m.
Dansschool (-olen), v. *École de danse*, f. Op de — gaen. *Apprendre à danser.*
Danssprong (-en), m. *Pas de danse*, m.
Dansster (-s), v. *Danseuse*, f.
Dansteekenaer (-s), m. *Chorégraphe*, m.
Dansteekening, v. *Chorégraphie*, f.
Danszael (-alen), v. *Salle de danse*, f.
Dapper (-der, -st), b. n. *Vaillant; brave; courageux.* —, byw. *zie* **Dapperlyk.**
Dapperheid (z. mv.), v. *Bravoure; vaillance; valeur*, f.; *courage*, m.
Dapperlyk, byw. *Vaillamment; bravement; courageusement.* Zich — verweren. *Se défendre vaillamment.*
Darm (-en), m. *Boyau; intestin*, m. Regte —. *Rectum*, m. Kromme —. *Iléon*, m.
Darmbeen (-en), o. *Os iliaque*, m.
Darmbeenspier, v. *Muscle iliaque*, m.
Darmbreuk (-en), v. *Entérocèle; hernie intestinale; rupture*, f.
Darmjicht (z. mv.), v. *Passion iliaque, colique*, f.
Darmkink, v. *zie* **Darmkronkel.**
Darmkronkel (-s), m. *Colique violente; colique de miséréré*, f., *volvulus*, m.
Darmnet (-tten), o. *Membrane qui couvre les intestins*, f.; *épiploon*, m.
Darmnetbreuk (-en), v. *Epiplocèle*, f.
Darmontleding, v. *Entérotomie*, f.
Darmpje (-s), o. *Petit boyau*, m.

Darmpyn (-en), v. *Colique*, f.; *tranchées*, f. pl.
Darmsap, o. *Chyle intestinal*, m.
Darmscheidsel, o. *Mésentère* (t. d'anat.), m.
Darmsnaer (-aren), v. *Corde de boyau*, f.
Darmsnede, v. *Entérotomie*, f.
Darmsnyding, v. *zie* Darmpyn.
Darmvalling, v. *zie* Darmbreuk.
Darmvet (z. mv.), o. *Ratis*, m., *graisse des boyaux*, f.
Darmvlies, o. *Membrane qui couvre les intestins*, f.; *mésentère*, m.
Darmwaterbreuk (-en), v. *Hydrentérocèle*, f.
Darmwee, o. *zie* Darmpyn.
Darmworm (-en), m. *Fissule* (ver), f.
Darren, o. w. *zie* Durven.
Dartel enz. *zie* Dertel enz.
Dartien. *zie* Dertien.
Das (dassen), m. (dier). *Blaireau*, *taisson* (animal), m. *zie* Dashond.
Das (dassen), v. Halsdoek. *Cravate*, f.
Dashond (-en), m. *Basset* (chien), m.
Dasje (-s), o. *Petit blaireau*, m.; *petite cravate*, f.
Daslook (z. mv.), o. Veldlook. *Espèce d'ail*, m.
Dassenvel (-llen), o. *Peau de blaireau*, f.
Dassenvet (z. mv.), o. *Graisse de blaireau*, f.
Dat, voorn. *Ce; cet; cette; cela; ceci; lequel; laquelle; qui; que.* — peerd. *Ce cheval.* — dier. *Cet animal.* — kind. *Cet enfant.* — huis. *Cette maison.* — deugt niet. *Cela ne vaut rien.* Het huis — ik gekocht heb. *La maison que j'ai achetée.* — is myn geluk. *C'est là mon bonheur.* — is de zaek. *Voilà l'affaire.* — is de man dien ik zoek. *Voilà l'homme que je cherche.* —, voegw. *Que; si.* Ik geloof — hy zal komen. *Je crois qu'il viendra.* Ik geloof niet — hy zal komen. *Je ne crois pas qu'il vienne.* Ik wilde — hy dat deed. *Je voudrais qu'il fît cela.*
Datelyk, byw. Aenstonds. *Incontinent; d'abord.*
*Dateren, b. w. *zie* Dagteekenen.
*Daterie, v. *Daterie*, f.
Datgene, voorn. *Ce; ce qui; ce que.*
Dativus, m. (spraekk.). Gever. *Datif*, m.
*Datum, m. *zie* Dagteekening.
Dauw (z. mv.), m. *Rosée*, f. Voor dag en —. *De grand matin.*
Dauwachtig, b. n. *Qui est comme de la rosée.*
Dauwel (-s), v. *Lambine; salope*, f.
Dauwelachtig, b. n. *Lambin.*
Dauwelachtigheid, v. } *Action de lambiner*, f.
Dauwelary, v. }
Dauwelen (ik dauwelde, heb gedauweld), o. w. *Lambiner.*
Dauwen (het dauwde, heeft gedauwd), onp. w. *Faire de la rosée.* Het heeft sterk gedauwd. *Il est tombé beaucoup de rosée.*
Dauwworm, m. (hoofdzeer). *Dartre*, f.; *achores*, m. pl.
Dauwwormachtig, b. n. *Dartreux.*
Daveren (ik daverde, heb gedaverd), o. w. Beven. *Être fortement secoué; trembler; s'ébranler.* Het —. *Secousse*, f.; *tremblement*, m.
Daverend, b. n. *Tremblant.*
Davering (-en), v. Het daveren. *Secousse*, f.; *tremblement; ébranlement*, m.
De, lidw. *Le; la; les.*
*Debet, m. (koopmansw.). *Débet*, m. Hy is —. *Il doit.*
*Debiet, o. Aftrek (van goederen). *Débit*, m.
*Debiteren (ik debiteer, debiteerde, heb gedebiteerd), b. w. Vertieren, verkoopen. *Débiter; vendre.* — (koopmansw.). *Débiter, porter au débit d'un compte.*
*Debiteur (-s), m. Schuldenaer. *Débiteur*, m.
*Decade, v. *Décade*, f.
*Decadentie, v. Verval, ondergang. *Décadence*, f.
December (z. mv.), m. Wintermaend. *Décembre*, m.
*Decideren (ik decideer, decideerde, heb gedecideerd), b. w. Uitwyzen. *Décider.*
*Decisie, v. Uitwyzing. *Décision*, f.
*Declaratie, v. Verklaring. *Déclaration*, f.
*Declareren (ik declareer, declareerde, heb gedeclareerd), b. w. Verklaren. *Déclarer.*
*Declinatie (-n), v. (spraekk.). Naembuiging. *Déclinaison*, f.
*Declineerbaer, b. n. (spraekk.). *Déclinable.*
*Declineren (ik declineer, declineerde, heb gedeclineerd), b. w. (spraekk.). Buigen. *Décliner.*
*Decoratie (-n), v. *Décoration*, f.
*Decreet (-eten), o. *Décret*, m.
*Decreteren (ik decreteer, decreteerde, heb gedecreteerd), b. w. Besluiten. *Décréter.*
Deden. *zie* Doen.
Deé, *pour* deed. *zie* Doen.
Deed. *zie* Doen.
Deeg, m. *en* o. *Pâte*, f. Van —, ter —. *Bien, comme il faut.* — hebben. *Avoir du plaisir.* — doen. *Faire du bien.* Geen — hebben. *Ne pas jouir de.*
Deegachtig, b. n. *Pâteux.*
Deegballeken (-s), o. *Pâton*, m., *pâtée*, f.
Deegbrood, o. *Pain qui n'est pas assez cuit et qui n'est pas bien levé*, m.
Deegkneder (-s), m. *Geindre*, m.
Deeglyk enz. *zie* Degelyk enz.
Deegmandje (-s), o. *Panneton*, m.
Deegmes (-ssen), o. *Coupe-pâte*, m.
Deegsem, m. *zie* Deesem.
Deegsemen, b. w. *zie* Deesemen.
Deel (-en), o. Gedeelte. *Part; partie; portion*, f.; *contingent*, m. By —en. *Par parties, séparément.* Ten —e. *En partie.* — aen iets hebben, *of* ergens — in hebben. *Participer à quelque chose.* Ergens — in nemen. *Prendre part à quelque chose.* Voor myn —. *Pour ma part, quant à moi.* — (van een boek). *Tome; volume*, m. —, menigte. *Quantité*, f.; *nombre*, m.
Deel (-en), v. Plank. *Ais*, m., *planche*, f. —, dorschvloer. *Aire d'une grange*, f.
Deelachtig, b. n. *Participant.* — zyn. *Participer, avoir part.* — maken. *Faire participer, rendre participant.*
Deelachtigheid (z. mv.), v. *Participation*, f.
Deelachtigmaking (z. mv.), v. *Action de rendre participant*, f.
Deelbaer, b. n. *Divisible.*
Deelbaerheid (z. mv.), v. *Divisibilité*, f.
Deelder, m. *zie* Deeler.
Deelen (ik deelde, heb gedeeld), b. w. *Diviser, partager; répartir; séparer; avoir part; prendre part à.* Een getal —. *Diviser un nombre.* In twee —. *Partager en deux.* In iets —. *Prendre part à quelque chose.* Het —. *Division*, f.; *partage*, m.
Deelend, b. n. *Partitif.*
Deeler (-s), m. *Diviseur*, m.; *celui qui divise, qui partage.*
Deelgenoot (-en), m. *Qui participe à une chose; associé; compagnon*, m.
Deelgenootschap, o. *Participation*, f.
Deelhebbend, b. n. *Participant; copartageant; qui a part à; intéressé.*

Deelhebber (-s), m. Copartageant; associé; actionnaire; intéressé, m.
Deelhebbing, v. Participation, f.
Deelhebster (-s), v. Celle qui participe ou qui a part à une chose; intéressée, f.
Deeling (-en), v. Het deelen. Division, f.; partage, m.
Deelneemster (-s), v. Celle qui prend part à quelque chose.
Deelnemend, b. n. Participant; qui prend part ou intérêt à quelque chose.
Deelnemer (-s), m. Qui participe à une chose; intéressé; sociétaire; actionnaire, m.
Deelneming, v. Participation; part, f.
Deels, byw. En partie.
Deelster (-s), v. Celle qui divise, qui partage.
Deeltal, o. Dividende, m.
Deelteeken (-en, -s), o. (spraekk.). Tréma, m.
Deeltje (-s), o. Parcelle; particule; petite partie; molécule, f.
Deelwoord (-en), o. (spraekk.). Participe, m.
Deen (denen), m. Danois, m.
Deenmarken (koningryk). Danemarck, m.
Deensch, b. n. Van Deenmarken. Danois.
Deerlyk, b. n. Ellendig. Misérable; pitoyable; triste; déplorable. —e staet. État pitoyable. —, byw. Misérablement; pitoyablement.
Deern (-en), v.
Deerne (-n), v. Jonge maegd. Jeune fille, f.
Deernis (z. mv.), v. Medelyden. Pitié; compassion, f. — hebben met iemand. Avoir pitié de quelqu'un.
Dees, voornw. zie Deze.
Deesem, m. Levain, m.; levure, f.
Deesemen (ik deesemde, heb gedeesemd), b. w. Mettre du levain dans la pâte.
Defecten, o. mv. Défets, m. pl.
*Defendent (-en), m. Verdediger (van eene thesis). Soutenant, m.
*Defenderen (ik defendeer, defendeerde, heb gedefendeerd), b. w. Verweren. Défendre.
*Defensie, v. Verwering. Défense, f.
*Defileren, o. w. Défiler.
*Definitie, v. Bepaling. Définition, f.
*Definitor, m. (kloosterw.). Définiteur, m.
Deftig, b. n. Voortreffelyk. Excellent; magnifique; grave; noble; distingué. — gelaet. Air majestueux ou grave; prestance. Een — man. Un homme grave, un galant homme. —e schryver. Excellent auteur. Eene —e aenspraek. Une belle harangue. —, byw. zie Deftiglyk.
Deftigheid (z. mv.), v. Gravité; majesté; magnificence; noblesse; prestance, f.
Deftiglyk, byw. Gravement; magnifiquement; majestueusement; noblement.
Dege, v. Te —, ter —. Bien, comme il faut.
Degel (-s), m. (van eene drukpers). Platine (terme d'impr.), f.
Degelyk, b. n. Brave; honnête; probe; loyal; bon; solide; réel; certain. —, byw. Van deeg. Bien; comme il faut; tout net; tout de bon.
Degelykheid, v. Honnêteté; probité; bonté, f.
Degen (-s), m. Épée, f. Met den — vechten. Se battre à l'épée. Met den — in de vuist. L'épée à la main.
Degendrager (-s), m. Homme d'épée, m. —, voorvechter. Bretteur; spadassin, m.
Degene, voornw. Celui; celle; celles; ceux.
Degengevest (-en), o. Garde d'épée, f.
Degengordel (-s), m. Ceinturon, m.
Degengreep (-epen), v. Poignée d'épée, f.
Degenkling (-en), v. Lame d'épée, f.
Degenknop (-ppen), m. Pommeau d'épée, m.
Degenmaker (-s), m. Fourbisseur, m.
Degenriem (-en), m. Ceinturon, m.
Degenriemmaker (-s), m.
Degenriemverkooper (-s), m. Ceinturonnier, ceinturier, m.
Degenscheede (-n), v. Fourreau d'épée, m.
Degensteek (-eken), m.
Degenstoot (-en), m. Coup d'épée, m.
Degentje (-s), o. Petite épée, f.
Degentrekker (-s), m. Bretteur; spadassin, m.
Deilen enz. zie Deelen enz.
Dein (-en), m. (dier). Daim, m.
Deine (-n), v. Daine (femelle du daim), f.
Deining (-en), v. Mouvement, m., ou agitation des vagues, f.; brisants, m. pl.; ondulation; manture, f.
Deinzen (ik deinsde, ben gedeinsd), o. w. Achteruit gaen. Reculer; se retirer; céder; lâcher pied.
Deinzing (z. mv.), v. Aftogt. Retraite; fuite, f.
*Deïst (-en), m. Déiste, m.
*Deïstery (z. mv.), v. Déisme, m.
Dek (dekken), o. (alles wat dient om te dekken). Couverture, f. — van een peerd. Housse, f. —, verdek (van een schip). Tillac, pont d'un navire, m.
Dekbalk (-en), m. Chevron, m.
Dekberd (-en), o.
Dekbord (-en), o.
Dekbordje (-s), o. Échandole, f.; bardeau; petit ais pour couvrir, m.
Deken (-s), m. Doyen; chef, m.
Deken (-s), v. Couverture, f. Gestikte —. Courtepointe, f.
Dekenin (-nnen), v. Doyenne, f.
Dekenkooper (-s), m. Couverturier, marchand de couvertures, m.
Dekenmaker (-s), m. Couverturier; celui qui fait des couvertures, m.
Dekensambt, o.
Dekenschap, o. Doyenné; décanat, m.
Dekentje (-s), o. Petite couverture, f.
Dekenverkooper, m. zie Dekenkooper.
Dekgoed, o. Couverture, f.
Dekje (-s), o. Tille, f., petit tillac, m.
Dekken (ik dekte, heb gedekt), b. w. Couvrir; voiler. Een huis met strooi —. Couvrir une maison de chaume. — (ter voortteling). Couvrir; cocher; féconder.
Dekker (-s), m. Dakdekker. Couvreur, m.
Dekking, v. Action de couvrir, f.; accouplement, m.
Dekkleed (-en), o. Couverture, f.; voile, m. — van een peerd. Caparaçon, m.; housse, f.
Deklood (z. mv.), o. Plomb laminé pour couvrir quelque chose; faîtage, m.
Dekmantel (-s), m. (fig.). Voorwendsel. Prétexte, m.; apparence, f.; voile, m. Onder den — van vriendschap. Sous le voile de l'amitié.
Dekpan (-nnen), v. Tuile, f.
Dekplankje (-s), o.
Dekplanksken (-s), o. Échandole, f.; bardeau, petit ais pour couvrir, m.
Dekriet, o. Roseau pour couvrir les bâtiments, m.
Deksel (-s), o. Dekkleed. Couverture, f. —, scheel (van eenen pot enz.). Couvercle, m. — voor den kelk. Pale, f. — voor den wind. Abrivent, m.
Dekselmaker (-s), m. Couverturier, m.
Dekseltje (-s), o. Petite couverture, f.; petit couvercle, m.
Dekselverkooper (-s), m. Couverturier, m.
Deksteen (-en), m. Tablette; pierre à couvrir, f.

Dekster (-s), v. *Celle qui couvre.*
Dekstrooi (z. mv.), o. *Chaume*, m.; *paille dont on couvre les bâtiments*, f.
Dekstuk (-kken), o. *Tablette; chanlatte*, f.; *chevron*, m.
Dekwerk, o. *Blindes*, f. pl.; *blindage*, m.
Dekzeil (-en), o. *Bâche*, f.
Del, v. *zie* Delling.
Delfster (-s), v. *Celle qui creuse, qui fouit, qui déterre.*
Delfstof (-ffen), v. *Minéral; métal; fossile*, m.
Delfstoffelyk, b. n. *Minéral; fossile.*
Delfstofkunde (z. mv.), v. *Minéralogie*, f.
Delfstofkundig, b. n. *Minéralogique.*
Delfstofkundige, m. *Minéralogiste*, m.
Delgen, b. w. *zie* Verdelgen.
***Deliberatie**, v. *Délibération*, f.
***Delibereren** (ik delibereer, delibereerde, heb gedelibereerd), o. w. *Délibérer.*
***Delicaet**, b. n. *Délicat.*
***Delicie**, v. *Délices*, f. pl.
Delle, v. *zie* Delling.
Delling (-en), v. *Vallée; profondeur*, f.; *fond*, m.
Deluw enz. *zie* Bleek, b. n. enz.
Delven (ik dolf, heb gedolven), b. w. Graven. *Creuser; fouir bêcher; fouiller.* Zyne schatten in de aerde —. *Enfouir ses trésors dans la terre.* —, uitgraven *Déterrer, exhumer.*
Delver (-s), m. Graver. *Celui qui creuse; qui fouit; qui déterre; pionnier*, m.
Delving, v. *Action de creuser, de fouir; de déterrer*, f.; *fouissement* m.
***Demagogisch**, b. n. *Démagogique.*
***Demagoog** (-ogen), m. *Démagogue*, m.
***Demissie**, v. *Démission*, f.
Demoed (z. mv.), m. *Humilité* f.
Demoedig, b. n. *Humble, soumis.* —, byw. *Humblement.*
Demoedigen (ik demoedigde, heb gedemoedigd), b. w. *Humilier.* Zich —. *S'humilier.*
Demoedigheid (z. mv.), v. *Humilité; soumission*, f.
Demoediging (-en) v. *Humiliation; action d'humilier*, f.
Demoediglyk, byw. *Humblement.*
***Demokraet** (-aten), m. *Démocrate*, m.
***Demokratisch**, b. n. *Démocratique.*
Dempen (ik dempte, heb gedempt), b. w. Smooren. *Éteindre.* Het vuer —. *Éteindre le feu.* —, vullen. *Combler; remplir.* Eene gracht —. *Combler un fossé.* — (fig.). Stillen. *Apaiser; étouffer (une sédition).* Als het kalf verdronken is, den put *Fermer l'écurie quand les chevaux sont dehors.*
Demper (-s), m. *Celui qui éteint; qui apaise; qui comble.*
Dempig enz. *zie* Dampig enz.
Demping (z. mv.), v. *Action d'éteindre, d'étouffer, d'apaiser, de combler*, f.
Den, lidw. *Le; la.*
Den (dennen), m. Dennenboom. *Sapin*, m.
Dendermonde (stad). *Termonde* (ville).
Dengenen, voornw. *Celui; celui-là.*
Denkbaer, b. n. *Imaginable; concevable.*
Denkbaerheid (z. mv.), v. *Qualité d'une chose imaginable* f.
Denkbeeld (-en, o. *Idée; conception; notion; pensée* f.
Denkbeeldenleer, v. *Idéologie*, f., *traité des idées*, m.
Denkbeeldenleeraer (-s), m. *Idéologue*, m.
Denkbeeldig, b. n. *Idéal.*
Denkbeeldkundig, b. n. *Idéologue.*
Denkbeeldkundige, m. *Idéologue*, m.
Denkelyk, b. n. *Imaginable; concevable.* —, waerschynlyk. *Vraisemblable; probable.* —, byw. *D'une manière imaginable; vraisemblablement; probablement.*
Denken (ik dacht, heb gedacht), b. w. *Penser; songer; méditer; réfléchir; croire; conjecturer; juger.* Aen wie denkt gy? *A qui pensez-vous?* Op God —. *Penser à Dieu.* Denk er wel op. *Pensez-y bien, songez-y bien.* Nergens op —. *Ne penser ou ne songer à rien.* Ik dacht te sterven. *Je pensais mourir.*
Denkend, b. n. *Pensant, qui pense.* Een — wezen *Un être pensant.*
Denkenskracht, v. *zie* Denkkracht.
Denker (-s), m. *Penseur*, m.
Denking (z. mv.), v. *Action de penser, de réfléchir; pensée; réflexion*, f.
Denkkracht, v. *Faculté de penser; force d'imagination*, f.
Denklyk, b. n. en byw. *zie* Denkelyk.
Denkster (-s), v. *Celle qui pense, qui réfléchit.*
Denkvermogen, o. *Faculté de penser*, f.
Denkvorm (-en), m. *Idée; conception*, f.
Denkwaerdig, b. n. } *Mémorable; remarquable.*
Denkweerdig, b. n. }
Denkwys (-zen), v. } *Manière ou façon de penser*, f.
Denkwyze (-n), v. }
Denne (-n), v. Verdek (op een klein vaertuig). *Tillac*, m. —, zoutzolder. *Grenier à sel*, m.
Dennen, onv. b. n. *Fait de sapin.*
Dennenappel (-en), m. *Pomme de pin*, f.
Dennenbalk (-en), m. *Sapine*, f.
Dennenboom (-en), m. *Sapin*, m.
Dennenbosch (-sschen), o. *Bois de sapins*, m.; *sapinière*, f.
Dennenhout, o. *Bois de sapin*, m.
Dennenwoud (-en), o. *Forêt de sapins*, f.
Dennenzwam, v. *Agaric de sapin*, m.
Denwelken, *zie* Dewelke.
Denzelfden, *zie* Dezelfde.
Denzelven *zie* Dezelve.
Derde, b. n *Troisième; tiers, tierce.* — deel. *Troisième partie*, f.; *tiers*, m. — staet. *Tiers-état*, m. Hendrik de —. *Henri trois.* Ten —. *Troisièmement, en troisième lieu.*
Derde (-n), o. Derde deel. *Tiers*, m., *troisième partie*, f. —, v. (in het kaertspel). *Tierce* (au jeu de cartes), f.
Derdehalf, b. n. } *Deux et demi.*
Derdehalve, b. n. }
Derdendaegsch b. n. *Qui a lieu ou qui revient tous les trois jours.* —e koorts. *Fièvre quarte.*
Derelyk. *zie* Deerlyk.
Deren (ik deer, deerde, heb gedeerd), b. w. Schaden. *Nuire, faire tort.* Hy kan u niet —. *Il ne saurait vous nuire.* —, o. en onp. w. Medelyden hebben *Avoir pitié ou compassion; compatir; faire pitié.* My deert uw ongeluk. *J'ai pitié de votre malheur; votre malheur me fait pitié.*
Derenis v. *zie* Deernis.
Dergelyk, b. n. *Semblable; pareil; tel.*
Derhalve, voegw. *C'est pourquoi; par conséquent; donc.*
Derm enz. *zie* Darm enz.
Dermate, byw. *Tellement; si fort; tant; de sorte.*
Dermonde (stad). *Termonde* (ville).
Derren, o. w. *zie* Durven.
Derrie (z. mv.), m. *Première couche de terre*

qu'on trouve après la vase au fond de l'eau, f., *tuf*. m.
Derrieachtig, b. n. *Tufier*.
Dertel b. n. *Folâtre*, *volage*, *enjoué*; *frétillant*; *pétulant*; *lascif*. — kind. *Enfant frétillant*. —, byw. zie Dertelyk.
Dertelen (ik dertelde, heb gederteld), o. w. *Folâtrer*; *frétiller*.
Dertelheid (-heden), v. *Folâtrerie*; *légèreté*; *pétulance*, f.; *frétillement*, m.
Dertelyk, byw. *Pétulamment*; *folâtrement*.
Dertien, telw. *Treize*.
Dertiendagig, b. n. *De treize jours*.
Dertiende, b. n. *Treizième*.
Dertienjarig, b. n. *De treize ans*, *âgé de treize ans*.
Dertienmael, byw. *Treize fois*.
Dertig, telw. *Trente*.
Dertigdagig, b. n. *De trente jours*.
Dertiger (-s), m. *Membre d'une réunion de trente personnes*; *homme*, *vin de trente ans*, m.
Dertigjarig, b. n. *De trente ans*; *âgé de trente ans*.
Dertigmael, byw. *Trente fois*.
Dertigste, b. n. *Trentième*.
Dertigtal, o. *Trentaine*, f.
Derven (ik derfde, heb gederfd), o. w. Durven. *Oser*. Ik derf niet. *Je n'ose pas*. —, b. w. Ontberen. *Manquer de*; *être privé de*; *se passer de*. Hy kan myne hulp niet —. *Il ne peut se passer de mon secours*.
Derver (-s), m. (spraekk.). Nemer. *Ablatif*, m.
Derving, v. *Privation*, *perte*, f.
Dervoege, byw. zie Diervoege.
Derwaerts, byw. *Vers ce lieu*; *là*; *y*.
Derwyze, byw. *De manière*; *tellement*.
Des, byw. *Tant*; *autant*; *d'autant*. — te beter. *Tant mieux*. — te meer. *D'autant plus*. — te erger. *Tant pis*. — te grooter. *D'autant plus grand*. — niet te min, — niet tegenstaende. *Néanmoins*; *nonobstant*; *malgré cela*. —, voegw. *Donc*, *par conséquent*.
*Descriptie, v. Beschryving. *Description*, f.
*Deserteren (ik deserteer, deserteerde, ben gedeserteerd), o. w. Wegloopen. *Déserter*.
*Deserteur (-s), m. *Déserteur*, m.
*Desertie, v. Het wegloopen. *Désertion*, f.
Desgelyk, b. n. zie Dergelyk.
Desgelyks, byw. *Pareillement*; *également*; *de même*.
Deshalve, voegw. zie Derhalve.
*Designatie, v. *Désignation*, f.
*Designeren (ik designeer, designeerde, heb gedesigneerd), b. w. *Désigner*.
*Desolaet, b. n. *Désolé*; *fort triste*.
*Desorder, o. *Désordre*, m.
*Desperaet, b. n. Wanhopig. *Désespéré*.
*Desperatie, v. Wanhoop. *Désespoir*, m.
*Despoot (-oten), m. *Despote*, m.
*Despotisch, b. n. *Despotique*.
*Dessert, o. Nageregt. *Dessert*, m. Het — opzetten. *Servir le dessert*.
*Destinatie, v. *Destination*, f.
*Destineren (ik destineer, destineerde, heb gedestineerd), b. w. *Destiner*.
*Destructie, v. *Destruction*, f.
Destyds, byw. *Dans ce temps-là*.
Desvolgens, voegw. zie Derhalve.
Deswege, byw. } *Pour cela*; *à cause de cela*.
Deswegens, byw. }
Deszelfs, voornw. *Son*; *sa*, *ses*.
*Detachement (-en), o. *Détachement*, m.
*Detacheren (ik detacheer, detacheerde, heb gedetacheerd), b. w. *Détacher*.
Deugd (-en), v. *Vertu*; *probité*; *qualité*; *propriété*, f. Van den nood eene — maken. *Faire de nécessité vertu*. —, goed, vermaek. *Bien*; *plaisir*, m.
Deugdelyk, b. n. *Vertueux*; *brave*. —, echt, waer. *Vrai*, *juste*, *véritable*. —, byw. *Vertueusement*; *honnêtement*.
Deugdelykheid, v. *Vertu*; *probité*; *bonté*, f.
Deugdlievend, b. n. *Qui aime la vertu*.
Deugdryk, b. n. *Riche en vertus*; *très-vertueux*.
Deugdzaem (-zamer, -st), b. n. *Vertueux*; *loyal*; *probe*. — byw. *Vertueusement*.
Deugdzaemheid, v. *Vertu*; *probité*; *bonté*, f.
Deugdzamelyk, byw. *Vertueusement*.
Deugen (ik deugde, heb gedeugd), o. w. *Valoir*; *être bon* ou *propre à*. Dat deugt niet. *Cela ne vaut rien*. Hy deugt nergens toe. *Il n'est bon à rien*.
Deugniet (-en), m. *Vaurien*; *coquin*; *fripon*; *garnement*; *mauvais sujet*, m.
Deugnietery, v. *Coquinerie*; *friponnerie*, f.
Deuk (-en), v. Bluts. *Meurtrissure*, f. —, holligheid. *Creux*, m., *enfonçure*, f.
Deuken (ik deukte, heb gedeukt), b. w. Blutsen. *Fouler* ou *meurtrir* (*un fruit*).
Deun (-en), m. Lied. *Chanson*, f.; *air*, m. Hy zingt altoos denzelfden —. *Il chante toujours la même chanson*; *il dit toujours la même chose*. Om den —. *Pour rire*; *par plaisanterie*.
Deun, b. n. Gierig. *Avare*; *chiche*; *ladre*; *sordide*; *mesquin*. —, byw. *Avarement*; *chichement*; *mesquinement*.
Deunen (ik deunde, heb gedeund), o. w. Zingen. *Chanter*. —, boerten. *Plaisanter*; *badiner*.
Deunheid, v. Gierigheid. *Avarice*; *mesquinerie*, f.
Deuntje (-s), o. Liedeken. *Chansonnette*, f.; *air*, m. Een — spelen. *Jouer un air*. (fig.). Het is een ander —. *C'est une autre histoire*; *c'est une autre paire de manches*.
Deuntjes, byw. Gieriglyk. *Chichement*, *mesquinement*.
Deur (-en), v. *Porte*, f. Van — tot —. *De porte en porte*. Aen de — kloppen. *Frapper à la porte*. Dubbele —, — met twee vleugels. *Porte à deux battants*. Iemand de — uitzetten. *Mettre quelqu'un à la porte*. De — gesloten vinden. *Trouver la porte fermée*. De winter staet voor de —. *L'hiver est proche*. Met geslotene —en. *A huis-clos*.
Deurboord (-en), m. *Chambranle*, m.
Deurduim (-en), m. *Gond de porte*, m.
Deurgat (-en), o. *Embrasure* (*d'une porte*), f.
Deurgestel, o. *Huisserie*, f.
Deurgordyn (-en), v. *Portière* (rideau devant une porte), f.
Deurhamer, m. zie Deurklopper.
Deurhengsel (-s), o. *Penture de porte*, f.
Deurken (-s), o. *Petite porte*, f.; *guichet*, m.
Deurklopper (-s), m. *Heurtoir*; *marteau de porte*, m.
Deurraem (-amen), v. en o. *Chambranle*, m.
Deurring (-en), m. *Anneau pour frapper à la porte*, m.
Deurslot (-en), o. *Serrure de porte*, f.
Deurstyl (-en), m. *Jambage de porte*, m.
Deurtje (-s), o. *Petite porte*, f.; *guichet*, m.
Deurvlengel (-s), m. *Battant d'une porte*, m.
Deurwachter (-s), m. *Portier*, m.

Deurwachtster (-s) v. *Portière*, f.
Deurwaerder (-s), m. *Huissier*, m.
Deurwaerderschap, o. *Charge*, f.; ou *office d'huissier*, m.
Deurwerk, o. *Huisserie*, f.
Deuvik (-kken), m. Tap in eene ton. *Broche; bonde; cheville*, f.; *tampon*, m.
Deuvikje (-s), o. *Petite broche* ou *bonde*, f.
Deuvikken (ik deuvikte, heb gedeuvikt), b. w. *Tirer (de la bière etc.) par la broche.*
*Devies, o. *Devise*, f.
*Devoot, b. n. *Dévot.*
*Devotelyk, byw. *Dévotement.*
*Devotie, v. *Dévotion*, f.
Dewelke, hetwelk, voornw. *Qui, lequel, laquelle; lesquels, lesquelles; que.*
Dewyl, voegw. Vermits. *Parce que; puisque; comme.*
Dey (-en), m. *Dey*, m.
Deze, voornw. *Ce, cet, cette, ces; celui-ci; celle-ci; ceux-ci; celles-ci.*
Dezelfde, hetzelfde, voornw. *Le même, la même, les mêmes.*
Dezelve, hetzelve, voornw. *Il, elle, ils, elles, eux, lui; le, la, les.*
Dezervoege (in), byw. *De cette manière, ainsi.*
*Diaken (-s), m. *Diacre*, m.
*Diakenschap, o. *Diaconat*, m.
*Diakones (-ssen), v. } *Diaconesse*, f.
*Diakonis (-ssen), v. }
*Diakony, v. *Diaconie*, f.
*Dialectica, v. *Dialectique*, f.
*Dialecticus, m. *Dialecticien*, m.
Diamant (-en), m. *Diamant*, m. — klieven. *Cliver* ou *fendre des diamants.* — slypen. *Polir des diamants.*
Diamantachtig, b. n. *Adamantin.*
Diamanten, onv. b. n. Van diamant. *De diamant.*
Diamantgruis (z. mv.), o. *Poudre de diamant*, f.
Diamanthaek (-aken), m. *Agrafe de diamant*, f.
Diamanthandelaer (-s), m. *Diamantaire*, m.
Diamantje (-s), o. *Petit diamant*, m.
Diamantkliever (-s), m. *Fendeur de diamants*, m.
Diamantkoopman, m. *Diamantaire*, m.
Diamantletter, v. *Parisienne* (caract. d'impr.), f.
Diamantlym (z. mv.), v. *en* o. *Lithocolle*, f.
Diamantpoeijer, o. *Poudre de diamant, égrisée*, f.
Diamantring (-en), m. *Bague enrichie de diamants*, f.
Diamantslypen (het), o. *Le métier de diamantaire, de lapidaire*, m.
Diamantslyper (-s), m. *Diamantaire, lapidaire*, m.
Diamantsnyder (-s), m. *Tailleur de diamants*, m.
Diamantspaeth, o. *Corindon, spath adamantin*, m.
Diamantsteen (-en), m. *Diamant*, m.
Diamantverkooper (-s), m. *Lapidaire, diamantaire*, m.
*Diameter (-s), m. *Diamètre*, m.
Dicht (-en), o. Gedicht. *Poëme*, m.; *pièce de poésie*, f.
Dicht, b. n. *zie* Digt, b. n.
Dichtäder, v. *Veine* ou *verve poétique; muse*, f.
Dichtcieraed, o. *zie* Dichtsieraed.
Dichten (ik dichtte, heb gedicht), b. w. Verzen maken. *Versifier, faire des vers.* —, verzinnen. *Forger, controuver, inventer.*
Dichter (-s), m. *Poëte; versificateur*, m.
Dichteres (-ssen), v. *Femme poëte*, f.
Dichterlyk, b. n. *Poétique.* —, byw. *Poétiquement.*

Dichtgeest, m. *Génie poétique*, m.
Dichtgenootschap (-ppen), o. *Société de poésie*, f.
Dichtje (-s), o. *Petit poëme*, m.
Dichtkonst, v. *zie* Dichtkunst.
Dichtkracht, v. *Génie poétique*, m.
Dichtkunde, v. *zie* Dichtkunst.
Dichtkundig, b. n. *Poétique.* —, byw. *Poétiquement.*
Dichtkundiglyk, byw. *Poétiquement.*
Dichtkunst (z. mv.), v. *Poésie; poétique*, f.; *art poétique*, m.; *versification*, f.
Dichtkunstig, b. n. *Poétique.* —, byw. *Poétiquement.*
Dichtluim, v. *Verve poétique*, f.
Dichtmaet, v. *Vers; pied*, m.; *mesure; cadence*, f.
Dichtmaetkunde, v. *Art métrique*, m, *prosodie*, f.
Dichtmatig, b. n. *Métrique.*
Dichtregel (-s, -en), m. *Vers*, m.
Dichtsieraed, o. *Ornement poëtique*, m.
Dichtster, v. *zie* Dichteres.
Dichtstuk (-kken), o. *Pièce de vers*, f.; *morceau de poésie*, m.
Dichtstukje (-s), o. *Petite pièce de vers*, f.
Dichtstyl, m. *Pipeau, style poétique*, m.
Dichttafereel (-en), o. *Tableau*, m., ou *description poétique*, f.
Dichtvuer, o. *Feu poétique*, m., *verve poétique*, f.
Dichtwerk (-en), o. *Ouvrage de poésie*, m.
*Dictator, m. *Dictateur*, m.
*Dictatoriael, b. n. *Dictatorial.*
*Dictatorschap, o. *Dictature*, f.
*Dicteren (ik dicteer, dicteerde, heb gedicteerd), b. w. *Dicter.*
Die, dat, voornw. *Ce, cet, cette, ces; ceux celui-là, celle-là, ceux-là, celles-là; qui, lequel, laquelle, lesquels, lesquelles; que.*
Diedenhoven (stad). *Thionville.*
Dief (-ven), m. *Voleur; larron*, m. De gelegenheid maekt den —. *L'occasion fait le larron.* — aen de keers. *Flammèche*, f.
Diefachtig, b. n. *Enclin* ou *adonné au vol.* — zyn. *Avoir les mains crochues; être sujet à dérober.* —, byw. *Furtivement; à la dérobée; comme un voleur.*
Diefachtigheid (z. mv.), v. *Inclination au vol*, f.
Diefachtiglyk, byw. *Furtivement; à la dérobée; comme un voleur.*
Diefegge (-n), v. *Larronnesse; voleuse*, f.
Diefhanger (-s), m. } *Bourreau*, m.
Diefhenker (-s), m. }
Dieſje (-s), o. *Petit voleur, larronneau, volereau*, m.
Diefkelder (-s), m. *Cachot*, m.
Diefken (-s), o. *Petit voleur, larronneau*, m. — spelen. *Jouer aux barres.*
Diefkensspel, o. *Barres* (jeu), f. pl.
Diefleider (-s), m. *Archer, recors*, m.
Dieflyk, byw. *Furtivement; à la dérobée.*
Diefsch, b. n. *en* byw. *zie* Diefachtig.
Diefstal (-llen), m. *Vol; larcin*, m. — van 's lands penningen. *Péculat; vol des deniers publics*, m.
Diefte, v. *zie* Diefstal.
Diefyzer (-s), o. *Crochet de voleur*, m.
Diegene, datgene, voornw. *Celui, celle; celles; ceux; ce; ce qui; ce que.*
Diemit, m. (stoffe). *Futaine* (étoffe), f.
Diemitmaker (-s), m. } *Futainier*, m.
Diemitwever (-s), m. }

Dien, *zie* Die.
Dienaengaende, byw. *Quant à cela; par rapport à cela; à cet égard.*
Dienaer (-s), m. *Serviteur; domestique; valet; ministre; officier; employé*, m. Uw —, mynheer. *Votre serviteur, monsieur.* — van het hof. *Officier de la cour ou du palais.* — van het Evangelie. *Ministre de l'Évangile.*
Dienares (-ssen), v. *Servante*, f.
Diender (-s), m. *Archer, sergent de justice*, m.
Dienen (ik diende, heb gediend), b. w. *Servir.* God —. *Servir Dieu.* Zyn vaderland —. *Servir sa patrie.* De tafel —. *Servir à table.* —, o. w. Dienst doen. *Servir; rendre service; être en service; être bon* ou *propre à; convenir; tenir lieu de; répondre.* Als ik u kan —. *Si je puis vous rendre service.* Tot een voorbeeld —. *Servir d'exemple, de modèle.* Dat zal tot bewys —. *Cela servira de preuve.* Zich ergens van —. *Se servir de quelque chose.* Dat dient nergens toe. *Cela ne sert à rien; cela n'est bon à rien.*
Dienend, b. n. *Servant, qui est de service.*
Diengenen, voornw. *zie* Diegene.
Dienrok (-kken), m. Dalmatica. *Dalmatique*, f.
Diens, voornw. *Dont; de qui.*
Dienst (-en), m. *Service; office; culte*, m.; *condition*, f. Iemand — doen. *Rendre service à quelqu'un.* De goddelyke —. *Le service divin.* — nemen. *S'engager; s'enrôler.* Den — opzeggen aen eenen knecht. *Renvoyer un domestique.*
Dienstaenbieding (-en), v. *Offre de service*, f.
Dienstbaer, b. n. *Sujet; tributaire; servile*, f., *esclave.* —, gedienstig. *Serviable; officieux; obligeant.*
Dienstbaerheid, v. *Sujétion; servitude*, f.; *esclavage; valetage*, m.
Dienstbereid, b. n. *Prêt à servir; serviable; officieux.*
Dienstbieding (-en), v. *Offre de service*, f.; *compliment*, m.
Diensbode (-n), m. en v. *Valet; serviteur; domestique*, m.; *servante*, f.
Diensthuis (-zen), o. *Maison de service*, f.
Dienstig, b. n. *Utile; bon; propre à; convenable.* —, byw. *Utilement.*
Dienstigheid (z. mv.), v. *Utilité*, f.
Dienstiglyk, byw. *Utilement.*
Dienstje (-s), o. *Petit service*, m.
Dienstknecht (-en), m. *Domestique; valet; serviteur*, m.
Dienstloon (z. mv.), m. en o. *Gages; appointements*, m. pl.; *salaire*, m.
Dienstmaegd (-en), v. } *Servante*, f.
Dienstmeid (-en), v. }
Dienstneming, v. *Engagement; enrôlement*, m.
Dienstpleging (-en), v. *Cérémonie*, f.
Dienstplegtig, b. n. *Cérémonial.*
Diensttak (-kken), m. *Branche de service*, f.
Dienstvaerdig enz. *zie* Dienstveerdig enz.
Dienstveerdig, b. n. Dienstwillig. *Serviable; officieux; prêt à rendre service.* —, byw. *Officieusement, obligeamment.*
Dienstveerdigheid (z. mv.), v. Dienstwilligheid. *Obligeance*, f.; *empressement à rendre service; dévouement*, m.
Dienstveerdiglyk, byw. *Officieusement, obligeamment.*
Dienstverdrag (-en), o. *Accord, pacte*, m., *convention*, f.
Dienstvry, b. n. *Exempt de service, de corvée.*
Dienstwerk, o. *Service; ministère*, m.
Dienstwillig, b. n. *zie* Dienstveerdig.
Dienstwilligheid, v. *zie* Dienstveerdigheid.
Diensvolgens, byw. *Par conséquent; donc; c'est pourquoi.*
Diep, b. n. *Profond.* —e put. *Puits profond.* Twintig voeten —. *Profond de vingt pieds.* (fig.) —e slaep. *Sommeil profond.* —e gedachten. *Des pensées profondes.* —e geleerdheid. *Érudition profonde.* Het zit er niet —er. *C'est un pauvre esprit.* Stille waters hebben —e gronden (Prov.). *Il n'est pire eau que l'eau qui dort.* —, byw. *Profondément; bien avant.* — in zee. *En haute mer; en pleine mer.* — in het land. *Bien avant dans le pays.* — gaen. *Tirer beaucoup d'eau* (en parlant d'un vaisseau). — in een bosch gaen. *S'enfoncer dans un bois.* Dat kwaed is — ingeworteld. *Ce mal est profondément enraciné.*
Diep (z. mv.), o. *Profondeur (de l'eau)*, f. —, volle zee. *Pleine mer; haute mer*, f. In het — komen. *Entrer en pleine mer.*
Diepachtig, b. n. *Un peu profond.*
Diepdenkend, b. n. *Profond; qui pense profondément.*
Diepen (ik diepte, heb gediept), b. w. Dieper maken. *Approfondir; creuser; rendre plus profond.* —, schaduwen (schilders w.). *Ombrer* (t. de peint.); *rentrer* (t. de graveur).
Diepgaende, b. n. *Profontié, qui tire beaucoup d'eau.* — schip. *Vaisseau* ou *navire profontié.*
Diepgeplant, b. n. *Planté profondément.*
Diepgeworteld, b. n. *Profondément enraciné.*
Diepgrondig, b. n. *Très-profond.*
Dieping, v. *Action de creuser, d'ombrer*, f.
Dieplood (-en), o. Peillood. *Sonde*, f.; *plomb de sonde*, m. Het — uitwerpen. *Jeter la sonde; sonder.*
Dieppeinzend, b. n. *Pensif; méditatif.*
Diepsel (-s), o. *Ombre* (t. de peint.), f.
Diepte (-n), v. *Profondeur*, f.; *enfoncement, fond*, m. —, afgrond. *Abîme*, m.
Diepzinnig, b. n. *Profond; pénétrant; abstrait.* —, byw. *zie* Diepzinniglyk.
Diepzinnigheid, v. *Pénétration; profondeur d'esprit*, f.
Diepzinniglyk, byw. *Profondément; d'une manière abstraite.*
Dier (-en), o. *Animal*, m.; *bête*, f. Wild —. *Animal féroce.* Tamme —en. *Animaux apprivoisés* ou *domestiques.* Viervoetig —. *Animal à quatre pieds; quadrupède*, m. Kruipende —en. *Reptiles; animaux rampants.* Vliegende —en. *Volatiles; animaux qui volent.* Halfslachtig —. *Amphibie; animal amphibie.* Bloedeloos *of* gekorven —. *Insecte*, m.
Dier, b. n. *zie* Duer.
Dier, voornw. *De ces.*
Dieraenbidding, v. *Zoolâtrie*, f.
Dierbaer (-der, -st), b. n. *Cher; précieux.*
Dierbaerheid (z. mv.), v. *Grande valeur d'une chose; excellence*, f.
Dierbeschryving, v. *Zoographie; description des animaux*, f.
Dierenkunde, v. *Zoonomie*, f.
Dierenriem, m. *zie* Dierkring.
Dierenryk, o. *Règne animal*, m.
Diergaerde (-n), v. *Parc; breuil*, m.; *ménagerie*, f.
Diergelyk, b. n. *Semblable; pareil.*
Dierkoop, b. n. en byw. *zie* Duer, b. n.
Dierkring (z. mv.), m. (sterrek.). *Zodiaque*, m.

Dierkunde (z. mv.), v. *Zoologie*, f.
Dierkundig, b. n. *Qui appartient à la zoologie, zoologique.*
Dierlyk, b. n. *Animal.* Het — leven. *La vie animale.*
Dierlykheid (z. mv.), v. *Animalité*, f.
Dierontleding, v. *Zootomie; thériotomie, anatomie des animaux*, f.
Dierperk, o. *zie* Diergaerde.
Dierplant (-en), v. *Zoophyte*, m.
Dierriem, m. *zie* Dierkring.
Dierryk, o. *zie* Dierenryk.
Dierryk, b. n. *Abondant en animaux.*
Dierte, v. *zie* Duerte.
Diertje (-s), o. *Animalcule; petit animal*, m. Bloedelooze —s. *Insectes*, m. pl.
Diervoege (in), byw. *Tellement; de telle façon* ou *manière.*
Dies, byw. } *C'est pourquoi.*
Dieshalve, byw. }
Diets maken (ik maek diets, maekte diets, heb diets gemaekt), b. w. Wysmaken. *Faire accroire; persuader.*
Dievelanteern (-en), v. *Lanterne sourde*, f.
Dieven (ik diefde, heb gediefd), b. w. *Escamoter, dérober, voler.*
Dievenleider (-s), m. *Archer; recors*, m.
Dievenrot (-tten), o. *Bande de voleurs*, f.
Dievensleutel (-s), m. *Fausse-clef*, f.
Dieventael, v. *Argot; langage particulier des filous*, m.
Dievery (-en), v. *Brigandage; vol, larcin*, m. — begaen. *Commettre un vol.* Zich aen — schuldig maken. *Se rendre coupable de vol.*
Differenciaelrekening, v. *Calcul différentiel*, m.
Digt, b. n. Vast. *Dense; compacte; serré; pressé; solide; massif; épais; dru; bien fermé.* — linnen. *Toile bien serrée.* — bosch. *Bois épais* ou *touffu.* — schrift. *Écriture serrée.* — schip. *Navire estanc, bien clos.* —, byw. *Bien serré; dru; près; proche, massivement.* — zaeijen. *Semer dru.* — by. *Près; proche.* Van — by. *De près.*
Digt, o. *zie* Dicht, o.
Digtby, byw. *Près; proche.*
Digten (ik digtte, heb gedigt), b. w. Digt maken. *Rendre compacte; remplir; boucher; fermer.*
Digtheid (z. mv.), v. Vastheid. *Compacité; densité; solidité; épaisseur; fermeture; clôture*, f. —, nabyheid. *Proximité*, f.; *voisinage*, m.
Digtmaking, v. *Calfeutrage*, m.
Dik (dikker, dikst), b. n. *Gros; épais; gras; replet; volumineux.* — van lyf. *Corpulent.* — worden. *Grossir; devenir gros; s'épaissir.* — maken. *Grossir; rendre gros; épaissir.* Dikke jongen. *Gros garçon.* Dikke muer. *Gros mur; muraille épaisse.* Dikke melk. *Lait caillé.* —, byw. *D'une manière épaisse; dru; beaucoup.* — gekleed zyn. *Avoir beaucoup d'habits sur le corps.*
Dik (z. mv.), o. *Gras* (*de la jambe*), m. —, grondsop. *Résidu; marc; sédiment*, m.
Dikachtig, b. n. *Un peu gros.*
Dikbaerdig, b. n. *Fort barbu.*
Dikbakhuis, o. (gem.). Dikbek. *Gros joufflu*, m.
Dikbast, m. *zie* Dikbuik.
Dikbastig, b. n. *Cossu.*
Dikbeenig, b. n. *Qui a les jambes grosses.*
Dikbek (-kken), m. Dikbakhuis. *Gros joufflu*, m. — (vogeltje). *Gros-bec* (*oiseau*), m.
Dikbekkig, b. n. *Joufflu.*
Dikbladig, b. n. *Feuillu; touffu.*
Dikbloedig, b. n. *Qui a le sang épais.*
Dikbuik (-en), m. *Homme ventru; bedon;* ... *ventre*, m.
Dikbuikig, b. n. *Ventru; pansu.*
Dikdarm, m. *zie* Dikbuik.
Dikheid (z. mv.), v. Dikte. *Grosseur; épaiss*... *densité; consistance*, f.; *corps*, m. — lichaems. *Corpulence*, f.
Dikken (ik dikte, heb gedikt), b. w. Dik ken. *Épaissir; rendre épais.* —, o. w. (zyn). Dik worden. *S'épaissir; devenir ép*...
Dikkoonig, b. n. *Joufflu; qui a de gros joues.*
Dikkop (-ppen), m. *Grosse tête*, f.; *têtard* (... de la grenouille, du crapaud etc.), m.
Diklip (-ppen), m. en v. *Lippu*, m.; *lippu*...
Diklippig, b. n. *Lippu.*
Diklyvig, b. n. *Corpulent; replet.*
Diklyvigheid (z. mv.), v. *Corpulence, réplétio*...
Dikmaels, byw. *Souvent; fréquemment.* Hoe *Combien de fois?* Zoo —. *Tant de fois.*
Dikmalig, b. n. *Fréquent; réitéré; réitérat*...
Dikmuil (-en), m. *Qui a la bouche grosse.*
Dikpens, m. *zie* Dikbuik.
Dikte, v. Dikheid. *Epaisseur, grosseur; pulence; densité; consistance*, f.
Diktepasser (-s), m. *Huit-de-chiffre* (horl.)...
Dikteverminderíng, v. (van een schip). *Coulé*...
Dikvoetig, b. n. *Qui a de gros pieds.*
Dikwerf, byw. }
Dikwils, byw. } *Souvent; fréquemment.*
Dikwyls, byw. }
Dikzak, m. *zie* Dikbuik.
*Diligentie, v. Postwagen. *Diligence*, f.
Dille (z. mv.), v. (plant). *Anet* ou *aneth* (plante)
Ding (-en), o. *Chose; affaire; occupation* Vele —en te doen hebben. *Avoir beau*... *d'affaires.* Wat is dat voor een —? *Qu'e*... *que cela?* Een wonderlyk —. *Une chose étr*... ou *étonnante.* —, geding. *Cause*, f.; *procès*
Dingbank (-en), v. *Tribunal; siége de jus*... *barreau*, m.
Dingdag (-en), m. *Jour d'audience*, m.
Dingen (ik dong, heb gedongen), o. w. (... eenige koopmanschap). *Marchander.* Nauw... *Bien marchander, marchandailler.* —, ... ten. *Plaider; procéder.* —, ergens naer st... *Aspirer* ou *prétendre à quelque chose.* ... een ambt —. *Aspirer à une charge.*
Dinger (-s), m. Die iets bedingt. *Celui qui* ... *chande.* — (die naer iets dingt). *Prétend*... m. —, pleiter. *Plaideur*, m.
Dingetje, o. *zie* Dingsken.
Dinging, v. *Prétention*, f.
Dingpleging, v *Procédure*, f.
Dingsdaegsch, b. n. *De mardi; qui appar*... *au mardi.*
Dingsdag (-en), m. *Mardi*, m.
Dingsken (-s), o. *Petite chose; petite aff*... *bagatelle*, f.
Dingster (-s), v. Die iets bedingt. *Celle qui* ... *chande.* — (die naer iets dingt). *Prétend*... f. —, pleitster. *Plaideuse*, f.
Dingtael (z. mv.), v. *Plaidoyer; style du* ... *reau*, m.
Dinsdag, m. *zie* Dingsdag.
Diploma, o. *Diplôme*, m.
*Diplomaet (-aten), m. *Diplomate*, m.
*Diplomatisch, b. n. *Diplomatique.*
*Directeur, m. Bestierder. *Directeur*, m.
*Directie, v. Bestiering. *Direction*, f.

'Directrice (-n), v. Bestierster. *Directrice*, f.
'Dirigeren (ik dirigeer, dirigeerde, heb gedirigeerd, b. w. Bestieren. *Diriger.*
'Discalter (-s), m. Ongeschoende karmeliet. *Carme déchaussé*, m.
'Discarteren (ik discarteer, discarteerde, heb gediscarteerd, b. w. Kaerten uitschieten. *Écarter (des cartes).*
Disch (disschen), m. Tafel. *Table*, f. Aen den — zitten. *Être à table.*
Dischdoek (-en), m. *Nappe*, f.
Dischgenoot (-en), m. *Convive*, *commensal*, m.
Dischgeregt (-en), o. *Service*, *nombre de plats qu'on sert et qu'on ôte à la fois*, m.
Dischlaken (-s), o. *Nappe*, f.
'Discipel (-s), m. Leerling. *Disciple*, m.
'Disciplien, v. *Discipline*, f.
'Disciplineren (ik disciplineer, disciplineerde, heb gedisciplineerd), b. w. *Discipliner.*
'Discoureren, o. w. *zie* Redeneren.
'Discours. *zie* Redenering.
'Discreet, b. n. *Discret.*
'Discretie, v. *Discrétion*, f.
'Disponeren (ik disponeer, disponeerde, heb gedisponeerd), b. w. *Disposer de.*
'Dispositie, v. *Disposition*, f.
'Dispuet. *zie* Twist.
'Disputeren, o. w. *zie* Twisten.
Dissel (-s), m. (kuipers gereedschap). *Erminette*, *doloire*, f.; *aisceau*, m. —, disselboom. *Timon*, m.
Disselboom (-en), m. *Timon*, m.
Disselkram (-mmen), v. *Ragot* (crochet de voiturier), m.
Disselnagel (-s), m. *Atteloire* (cheville), f.
Disselpeerd (-en), o. *Timonier*, *cheval au timon*, m.
Disselpin, v. *zie* Disselnagel.
Disseltje (-s), o. *Petite erminette; aissette*, f.; *petit timon*, m.
'Dissertatie, v. *Dissertation*, f.
'Distantie, v. *Distance*, f.
Distel (-s), v. *Chardon*, m. —s en doornen. *Des chardons et des épines.*
Distelachtig, b. n. *Qui tient du chardon.*
Distelbloem (-en), v. *Fleur de chardon*, f.
Distelig, b. n. *Plein de chardons.*
Distelkruid, o. *Herbe qui pique comme le chardon*, f.
Distelveld (-en), o. *Chardonnière*, f., *champ plein de chardons*, m.
Distelvink (-en), v. (vogel). *Chardonneret*, (oiseau), m.
Distelvormig, b. n. *Acanthacé*, *épineux.*
'Distilatie, v. *Distillation*, f.
'Distileerder (-s), m. *Distillateur*, m.
'Distileerdery (-en), v. *Distillerie*, f.
'Distileerflesch (-sschen), v. *Ballon*, *gros matras* (t. de chim.), m.
'Distileerglas (-zen), o. *Vase pour distiller*, m.; *cornue*, f.
'Distileerketel (-s), m. *Alambic*, m.
'Distileerkolf (-ven), v. *Cucurbite* (vaisseau pour distiller), f.
'Distileerkruik (-en), v. *Cuine* (t. de chim.), f.
'Distileerkunst (z. mv.), v. *Art distillatoire*, m.
'Distileerplaets (-en), v. *Distillerie*, f.
'Distileervat (-en), o. *Alambic*, m.; *cucurbite*, f.; *vase distillatoire*, m.
'Distileren (ik distileer, distileerde, heb gedistileerd), b. w. *Distiller.*
'Distilering, v. *Distillation*, f.
*Distinctie, v. *Distinction*, f.
*Distinguëren (ik distinguëer, distinguëerde, heb gedistinguëerd), b. w. *Distinguer.*
*Distribuëren, b. w. *zie* Uitdeelen.
*Distributie, v. *zie* Uitdeeling.
*Distrikt (-en), o. *District*, m.
*Distrikt-kommissaris (-ssen), m. *Commissaire de district*, m.
Dit, voornw. *Ce*, *cet*; *cette*; *celui-ci*; *celle-ci*; *ceci.*
Ditmael, byw. *Cette fois.*
*Divideren, b. w. *zie* Verdeelen.
*Divisie, v. *zie* Verdeeling.
Dobbel enz. *zie* Dubbel enz.
Dobbel (z. mv.), m. *Jeu de dés*, m. —, lot. *Sort*, m.
Dobbelaer (-s, -aren), m. *Celui qui joue aux dés*; *joueur de profession*; *brelandier*, m.
Dobbelaerster (-s), v. *Celle qui joue aux dés*; *joueuse de profession*; *brelandière*, f.
Dobbelary, v. *Jeu de dés* ou *de hasard*, m.; *manie du jeu*, f.
Dobbelen (ik dobbelde, heb gedobbeld), o. w. *Jouer aux dés*; *jeter les dés*; *jouer gros jeu.*
Dobbelhoorn (-en), m. *Cornet pour jouer aux dés*, m.
Dobbelhuis (-zen), o. *Maison de jeu*, f.; *brelan*, *tripot*, m.
Dobbelkroes, m. *zie* Dobbelhoorn.
Dobbelschool, v. *zie* Dobbelhuis.
Dobbelspel (-en), o. *Jeu de dés*; *jeu de hasard*; *gros jeu*, m.
Dobbelsteen (-en), m. *Dé*; *cube*, m. Met —en spelen. *Jouer aux dés.* Valsche —. *Dé pipé.* — maer langs eenen kant geteekend. *Farinet*, m.
Dobbelziek, b. n. *Adonné au jeu*; *qui a la manie du jeu.*
Dobber (-s), m. Pen van eenen vischangel. *Plume à la ligne des pêcheurs*, f. —, baek. *Bouée*; *balise*, f. —, bootje. *Nacelle*, f.
Dobberen (ik dobberde, heb gedobberd), o. w. Op de golven dryven. *Flotter au gré du vent* ou *des vagues*, f.
Dobbering, v. Het dobberen. *Action de flotter au gré du vent* ou *des vagues*, f.
Dobbertje (-s), o. *Petite plume*; *petite balise*; *petite nacelle*, f.
Doch, voegw. Maer. *Mais*; *cependant*; *or.* —, byw. *Après tout.*
Dochter (-s), v. *Fille*, f. —s man. *Gendre*; *beau-fils*, m.
Dochterken (-s), o. } *Petit fille*; *fillette*, f.
Dochtertje (-s), o. }
*Doctor, m. Leeraer. *Docteur*, m. —, geneesmeester. *Médecin*, m.
*Doctoraet, o. *Doctorat*, m.
*Doctorschap, o. *Doctorat*, m.
Doctorsmuts, v. *Bonnet carré*, m.
Dodderig, b. n. Slaperig. *Assoupi*; *qui a envie de dormir.*
Dodderigheid (z. mv.), v. *Assoupissement*, m.
Doedelzak (-kken), m. Zakpyp. *Cornemuse*; *musette*, f. Op den — spelen. *Jouer de la cornemuse.*
Doek (-en), o. *Toile*, f.; *linge*, m. Op — schilderen. *Peindre sur toile.* —, m. *Morceau de toile*, m.; *pièce*, f. — (van eene non). *Voile*, m. —en. *Langes*, m. pl. Een kind in de —en winden. *Emmaillotter un enfant.*
Doeken (ik doekte, heb gedoekt), b. w. Bedriegen. *Tromper*; *duper.*

Doeker (-s), m. *Trompeur*, m.
Doeking, v. *Tromperie*, f.
Doekje (-s), o. *Petit morceau de toile* ou *de linge*, m.
Doekmaker (-s), m. *Fabricant de toile*, m.
Doeksken (-s), o. *Petit morceau de toile* ou *de linge*, m. Dat is maer een — voor het bloeden (prov.). *Ce n'est qu'une excuse frivole.*
Doel, m. Doelwit. *But*, m.; *butte*, f.; *blanc*, m. —, o. (fig.). Oogmerk. *But; dessein*, m.; *fin*, f.
Doeleind, o. } *But*, m.; *fin*, f.
Doeleinde, o. }
Doelen (ik doelde, heb gedoeld), o. w. Mikken. *Viser; mirer;* (fig.) *tendre à; avoir en vue.*
Doelloos, b. n. *Ce qui n'a pas de but.* —, byw. *Sans but.*
Doelmatig, b. n. *Propre au but qu'on veut atteindre.* —, byw. *D'une manière propre à atteindre le but.*
Doelmatigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est propre au but qu'on veut atteindre*, f.
Doelpunt, o. *But; point où l'on vise*, m.
Doeltreffend, b. n. *Ce qui atteint le but.*
Doelwit (z. mv.), o. Doel. *But; blanc*, m. Naer het — schieten. *Tirer au blanc.* Het — raken. *Frapper* ou *toucher au but.* — (fig.). Oogmerk. *But; dessein*, m.; *intention; fin*, f. Dat is myn — niet. *Ce n'est pas là mon but.*
Doemen (ik doemde, heb gedoemd), b. w. Veroordeelen. *Condamner.* Ten vuer —. *Condamner au feu* —, verwerpen. *Réprouver; rejeter.*
Doemenis, v. Veroordeeling. *Condamnation; damnation*, f.
Doemenswaerdig, b. n. } *Damnable; condamnable; blâmable.*
Doemensweerdig, b. n. }
Doemer (-s), m. *Celui qui condamne.*
Doeming, v. *Condamnation; censure*, f.; *blâme*, m.
Doemster (-s), v. *Celle qui condamne.*
Doemwaerdig, b. n. *zie* Doemenswaerdig.
Doemwaerdigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est condamnable*, f.
Doemwaerdiglyk, byw. *D'une manière condamnable.*
Doemweerdig, b. n. *zie* Doemenswaerdig.
Doen, byw. *zie* Toen.
Doen (ik doe, deed, heb gedaen), b. w. Maken. *Faire; exécuter; agir; commettre.* Goed —. *Faire du bien.* Ongelyk —. *Faire tort.* Eene goede daed —. *Faire une bonne action.* Wat hebt gy hier te —? *Qu'avez-vous à faire ici?* Iemand dienst —. *Rendre service à quelqu'un.* Veel te — hebben. *Avoir beaucoup à faire.* Iemand veel te — geven. *Donner de la tablature à quelqu'un.* Met iemand te — hebben. *Avoir affaire à* ou *avec quelqu'un.* Van — hebben. *Avoir besoin.* Te niet —. *Annuler; anéantir; casser; abolir.* Ergens in —. *Faire le commerce de.* Met iemand samen —. *Être de moitié avec quelqu'un.* — verdrinken. *Noyer; submerger.* — weten. *Mander.* — gelden. *Valoir.* Het —. *Manière d'agir; affaire; occupation*, f.; *travail*, m. Het — en laten. *La conduite*, f. Dat is myn — niet. *Ce n'est pas ma manière d'agir.* Hy is in zyn —. *Il est en train.*
Doenbaer, b. n. *zie* Doenlyk.
Doende, b. n. *Faisant; qui fait; occupé.* Dit —. *Ce faisant.* — zyn. *Être occupé.*
Doender (-s), m. } *Celui qui fait, qui agit; faiseur; agent; auteur*, m.
Doener (-s), m. }
Doening, v. *Action de faire, d'exécuter*, f.
Doenlyk, b. n. *Faisable; praticable; possible.* Die zaek is niet —. *Cette chose n'est pas faisable.*
Doenlykheid (z. mv.), v. *Possibilité de faire*
Doenniet (-en), m. *Fainéant; paresseux*, m
Doever (stad). *Douvres* (ville).
Doezel, m. (teekenk.). *Estompe*, f.
Doezelen (ik doezelde, heb gedoezeld), b. w kenk.). *Estomper.*
Doezeling, v. *Action d'estomper*, f.
Dof, b. n. Duf. *Moisi.* —, ongepolyst. *Ma* zonder glans. *Terne; sans éclat.* — Zwaermoedig. *Lourd; pesant.* — van gees *Avoir l'esprit pesant.* — geruisch. *Bruit s*
Dof (doffen), m. Riemslag in het roeijen. *d'aviron*, m. —, slag. *Coup; coup de p* m. Iemand eenen — geven. *Donner un à quelqu'un.*
Doffen (ik dofte, heb gedoft), b. w. Slaen. *B donner des coups; pousser.*
Doffer (-s), m. Het manneken der duif. *I mâle*, m.
Doffer (-s), m. *Celui qui donne des coups pousse.*
Doffigheid, v. *zie* Dofheid.
Doffing, v. *Action de battre, de pousser*, f.
Dofheid (z. mv.), v. *Pesanteur d'esprit*, f.
Dofster (-s), v. *Celle qui donne des coups pousse.*
Doft (-en), v. Roeibank. *Banc de rameurs*,
Dog (doggen), m. (hond). *Dogue* (gros chie
*Doge (-n), m. *Doge*, m.
*Dogeschap, o. *Dogat*, m.
Dogger (-s), m. } (vaertuig ter vischva
Doggerboot (-en), m. } *Dogre; dogre-bot* seau), m.
Doggetje (-s), o. }
Dogje (-s), o. } *Doguin; petit dogue*, m.
Dogsken (-s), o. }
Dogter enz. *zie* Dochter enz.
Dojer (-s), m. *Jaune d'œuf*, m.
Dok (dokken), o. (van eene zeehaven). *Da darsine* (t. de mar.), f.
Dokgeld, o. *Droit de bassin*, m.
Dokkebladeren, o. mv. *Pétasite* (plante), m.
Dokken (ik dokte, heb gedokt), b. w. *Fai trer les vaisseaux dans le port;* (fam.) *ner; payer.* Geld —. *Financer; donner boursser de l'argent.*
Dol (dollen), m. (waer de roeiriemen in li *Tolet; échome* (t. de mar.), m.
Dol, b. n. Razend. *Enragé; furieux; for frénétique.* — worden. *Enrager; deven rieux.* Op iemand — worden. *S'emporter tre quelqu'un.* Iemand — maken. *Faire ger quelqu'un.* Dolle kervel. *Ciguë*, f.
Dolbord, o. *Partie du bord d'un bâtime sont les tolets*, f.; *plat-bord* (t. de mar.),
Dolen (ik dool, doolde, heb gedoold), Dwalen. *Errer; s'égarer; se fourvoyer.* —. *Égarer.*
Dolend, b. n. *Errant; vagabond.* —, v *Erroné.*
*Doleren, o. w. *zie* Klagen.
Dolf. *zie* Delven.
Dolfyn (-en), m. *Dauphin*, m.
Dolgat (-en), o. *Trou du tolet* (t. de mar.),
Dolheid, v. *Rage; frénésie; fureur; folie; r* f.; *délire*, m.
Dolhoofdig, b. n. *Insensé; fou; étourdi.*
Dolhuis (-zen), o. *Hôpital des fous*, m.; *p maisons*, f. pl.
Dolik (z. mv.), m. *Ivraie*, f.
Doling (-en), v. *Égarement*, m.; *erreur*, f.
Dolk (-en), m. *Poignard*, m.

Dolkje (-s), o. *Petit poignard*, m.
Dolkop (-ppen), m. *Enragé; forcené; fou*, m.
Dolkoppig, b. n. *zie* Dolhoofdig.
Dolsteek (-eken), m. *Coup de poignard*, m.
Dolleman, m. *zie* Dolkop.
Dolligheid, v. *zie* Dolheid.
Dolzinnig, b. n. *zie* Dolhoofdig.
Dom (dommen), v. (van een wiel). *Moyeu (d'une roue)*, m. —, m. Koepel, kom. *Dôme*, m. —, domkerk. *Cathédrale*, f.
Dom, b. n. Bot. *Stupide; hébété; imbécille; sot.* Domme mensch. *Lourdaud*, *butor*, m. —, byw. *zie* Dommelyk.
Domdeken (-s), m. *Doyen du chapitre*, m.
***Domein**, o. *Domaine*, m.
***Domeingoederen**, o. mv. *Biens domaniaux*, m. pl.
Domheer (-en), m. *Chanoine*, m.
Domheerlyk, b. n. *Canonial.*
Domheerschap, o. *Canonicat*, m.
Domheid (-heden), v. *Stupidité; bêtise; sottise*, f.
Domine, m. (gereformeerde predikant). *Ministre (chez les protestants)*, m.
Dominospel, o. *Domino* (jeu), m.
Domjuffer (-s), v. *Chanoinesse*, f.
Domkapittel (-s, -en), o. *Chapitre*, m.
Domkerk (-en), v. *Cathédrale*, *église cathédrale*, f.
Domklok (-kken), v. *Cloche de cathédrale*, f.
Domkop (-ppen), m. *Lourdaud; imbécille; sot; ignorant*, m.
Domkoster (-s), m. *Clerc* ou *sacristain d'une cathédrale*, m.
Dommaking (z. mv.), v. *Brutification*, f.
Dommekracht (-en), v. (werktuig.). *Cric* (machine), m. — (fig.). Dommerik. *Lourdaud; butor; sot*, m.
Dommelen (ik dommelde, heb gedommeld), b. w. Mengen. *Mêler*, *mélanger*. —, o. w. (van biën enz. spr.). *Bourdonner; chuchoter.*
Dommeling, v. *Bourdonnement*, m.
Dommelyk, byw. *Stupidement; sottement; bêtement.*
Dommerik (-kken), m. Domme mensch. *Lourdaud; butor; ignorant*, m.
Dommigheid, v. *zie* Domheid.
Domp enz. *zie* Damp enz.
Dompelaer (-s), m. Duiker. *Plongeon; plongeur*, m.
Dompeldoop (z. mv.), m. *Baptême par immersion*, m.
Dompelen (ik dompelde, heb gedompeld), b. w. *Plonger*, *enfoncer dans l'eau.*
Dompeler, m. *zie* Dompelaer.
Dompeling, v. *Action de plonger; immersion*, f.
Dompen (ik dompte, heb gedompt), b. w. Dompelen *Plonger* ou *enfoncer dans l'eau.* —, uitdooven. *Éteindre; étouffer.*
Domper (-s), m. *Éteignoir*, m.
Dompertje (-s), o. *Petit éteignoir*, m.
Domphoorn, m. *zie* Domper.
Dompig, b. n. *Sombre*, *obscur.*
Dompneus (-zen), m. *Grand nez*, m.
Domproost (-en), m. *Prévôt d'un chapitre*, m.
***Domyn** enz. *zie* Domein enz.
Donauw, m. (rivier). *Danube* (fleuve), m.
Donder (-s), m. *Tonnerre*, m.; *foudre*, f.
Donderaer, m. *zie* Dondergod.
Donderbaerd (z. mv.), m. *Joubarbe; barbe-de-Jupiter* (plante), f.
Donderbui (-ijen), v. *Orage; ouragan accompagné de tonnerre*, m.
Donderbus (-ssen), v. *Mousqueton*, m.
Donderdaegsch, b. n. *De jeudi*, *qui appartient au jeudi.*
Donderdag (-en), m. *Jeudi*, m. Witte —. *Jeudi saint.* Vette —. *Jeudi gras.*
Donderen (het donderde, heeft gedonderd), o. en onp. w. *Tonner;* (fig.) *fulminer; tempêter; jurer; pester.* Het dondert. *Il tonne.* Tegen de ondeugden —. *Tonner contre les vices.*
Donderend, b. n. *Tonnant; fulminant.* Eene —e stem. *Une voix tonnante.*
Donderer, m. *zie* Dondergod.
Dondergod, m. *Jupiter; Jupiter tonnant*, m.
Dondergoud (z. mv.), o. *Céraunochryson; or fulminant*, m.
Donderkloot (-en), m. *Carreau de foudre*, m.; *bélemnite; aérolithe*, f.
Donderkruid (z. mv.), o. *Conise* (plante), f.
Donderlucht (z. mv.), v. *Air qui présage l'orage*, m.
Donderscherm (-en), o. *Paratonnerre*, m.
Donderschip, o. *zie* Donderton.
Donderslag (-en), m. *Coup de tonnerre*, m.
Donderspil, v. *zie* Donderscherm.
Dondersteen (-en), m. *Bélemnite*, *pierre de foudre*, *aérolithe*, f., *céraunias; flin*, m.
Donderstem (-mmen), v. *Voix de tonnerre*, f.
Donderstrael (-alen), m. *Rayon de tonnerre*, m.; *foudre*, f.
Donderton (-nnen), v. *Machine infernale*, f.
Dondervlaeg, v. *zie* Donderbui.
Donderwind, m. *Travade* (mar.), f.
Donderwolk (-en), v. *Nuage qui annonce l'orage*, m.; *nuée d'orage*, f.
Donker (-der, -st), b. n. *Sombre; obscur; ténébreux; couvert; noirâtre; foncé.* — weêr, —e lucht. *Temps obscur* ou *couvert.* Het is —, het wordt —. *Il fait obscur.* Een — gezicht. *Un air sombre* ou *morne.* —e kleur. *Couleur foncé.* De —e tyden der geschiedenis. *Les temps ténébreux de l'histoire.* By den —, in den —. *Dans l'obscurité.* Tusschen licht en —. *Entre chien et loup; sur le soir; sur la brune.* —, byw. *Obscurément.*
Donkerachtig, b. n. *Un peu sombre; un peu obscur.*
Donkerblauw, b. n. *Bleu foncé; bleu turquin.*
Donkerbruin, b. n. *Brun foncé; minime; couleur de musc.*
Donkergeel, b. n. *Jaune foncé; feuille-morte; saure.*
Donkergrauw, b. n. *Gris noirâtre* ou *sale.*
Donkergroen, b. n. *Vert foncé.*
Donkergrys, b. n. *Gris de more.*
Donkerheid, v. *Obscurité*, f.; *ténèbres*, f. pl.
Donkerlyk, byw. *Obscurément.*
Donkerrood, b. n. *Rouge foncé.*
Dons (z. mv.), o. *Duvet;* (fig.) *lit*, m.
Donsen, onv. b. n. *De duvet.* — bed. *Duvet*, *lit de duvet*, m.
Donzig, b. n. *Peluché*, *velu*, *villeux.*
Dood (z. mv.), m. en v. *Mort*, f.; *décès; trépas*, m. Eene haestige —. *Une mort subite.* Ter — brengen. *Exécuter; mettre à mort.* De — uittarten. *Braver* ou *affronter la mort.* Ter — verwyzen. *Condamner à mort.* De — op de lippen hebben. *Être dangereusement malade; être sur le point de mourir.* Tot ter —. *A mort; à la mort.* Den — onder de oogen zien. *Affronter* ou *braver la mort.* In zynen — loopen. *Courir à la mort.*
Dood, b. n. *Mort; décédé; trépassé.* Een — lichaem. *Un corps mort.* — slaen. *Tuer.* —

vallen. *Se tuer en tombant.* — bloeden. *Mourir à force de saigner.* Zich — werken. *Se tuer à force de travailler.* Zich — loopen. *Se tuer à force de courir.* (fig.). Die zaek is al lang —. *On ne parle plus de cette affaire; cette affaire est tombée dans l'oubli.* — water. *Eau dormante* ou *croupissante.* De —e zee. *La mer morte.*
Doodaes, o. *Charogne*, f.
Doodarm, b. n. *Extrêmement pauvre.*
Doodbaer (-aren), v. *Civière sur laquelle on porte les morts*, f.
Doodbed, o. *Lit de mort*, m.
Doodbidder (-s), m. *Celui qui invite à un enterrement.*
Doodboek (-en), m. en o. *Registre mortuaire; registre des décès;* (fig.) *oubli*, m.
Doodbraken, o. w. *Être à l'agonie.*
Doodbrief (-ven), m. *Lettre par laquelle on annonce la mort de quelqu'un*, f.; *extrait mortuaire*, m.
Doodbus (-ssen), v. Lykbus. *Urne sépulcrale*, f.
Doodceel (-elen), v. *Liste des personnes invitées à un enterrement*, f.; *extrait mortuaire; acte de décès*, m.
Doodelyk, b. n. *Mortel; mortifère.* Eene —e wonde. *Une blessure mortelle.* —e haet. *Haine mortelle.* —, byw. *Mortellement, à mort.* — zondigen. *Pécher mortellement.*
Doodelykheid, v. *Qualité de ce qui est mortel*, f.
Dooden (ik doodde, heb gedood), b. w. *Tuer; faire mourir;* (fig.) *dompter; réprimer; mortifier.* Zyne lusten —. *Réprimer* ou *dompter ses passions.*
Doode, m. *Un mort; corps mort; cadavre*, m.
Dooder (-s), m. *Celui qui tue; qui fait mourir.*
Dood-extract, o. *Extrait mortuaire*, m.
Doodgeboren, b. n. *Mort-né.*
Doodgeloopen, v. d. van doodloopen.
Doodgeschoten — doodschieten.
Doodgeslagen — doodslaen.
Doodgestoken — doodsteken.
Doodgraver (-s), m. *Fossoyeur*, m.
Dooding, v. *Mortification (de la chair etc.)*, f.
Doodkist (-en), v. *Cercueil*, m.; *bière*, f.
Doodkleed (-en), o. *Drap mortuaire; poêle*, m.
Doodklok (-kken), v. *Glas* ou *clas*, m.; *cloche qui annonce la mort de quelqu'un*, f.
Doodkoud, b. n. *Froid comme un mort.*
Doodkramp, v. *Tétanos* (méd.), m.
Doodkrank, b. n. *zie* Doodziek.
Doodlaken (-s), o. *Linceul*, m.
Doodlied (-eren), o. *Chant* ou *poëme funèbre*, m.
Doodloopen (ik liep dood, heb doodgeloopen), b. w. (schippersw.) Voorbyzeilen. *Devancer; dépasser.*
Doodlyst (-en), v. *Nécrologe*, m.; *liste* ou *notice des morts*, f.
Doodmael (-alen), o. *Repas funéraire*, m.
Doodmoede, b. n. *Extrêmement las* ou *fatigué.*
Doodregister (-s), o. *Nécrologe, registre mortuaire*, m.
Doodsangst, m. *Agonie*, f.
Doodsbeenderen, o. mv. *Ossements; os de morts*, m. pl.
Doodsbeenderhuisken (-s), o. *Charnier*, m.
Doodsbenauwd, b. n. *Qui a une frayeur mortelle.*
Doodsbenauwdheid, v. *Frayeur mortelle; agonie*, f.
[illegible]sch, b. n. Zeer bleek. *Pâle; blême; livide; cadavéreux.* —e kleur. *Couleur pâle.* Een — aengezicht. *Un visage blême.* —, eenzaem. *Solitaire; désert.* Eene —e plaets. *Un lieu désert* ou *solitaire.*
Doodschheid (z. mv.), v. *La pâleur de la mort*, f. —, eenzaemheid. *Solitude*, f.
Doodschieten (ik schoot dood, heb doodgeschoten), b. w. *Fusiller; tuer d'un coup de feu.* Iemand met een fuziek —. *Tuer quelqu'un d'un coup de fusil.*
Doodschrik, m. *Frayeur mortelle*, f.
Doodschulden, v. mv. *Frais funéraires*, m. pl.
Doodschuldig, b. n. Die de dood heeft verdiend. *Coupable de mort; qui a mérité la mort.* — verklaren. *Proscrire.*
Doodsgevaer (-aren), o. *Danger de mourir*, m.
Doodshoofd (-en), o. *Tête de mort*, f.
Doodshoofdblok (-kken), m. (schippersw.). *Moque; araignée* (t. de mar.). f.
Doodslaen (ik sla dood, sloeg dood, heb doodgeslagen), b. w. *Tuer; assassiner; massacrer; assommer.*
Doodslaep (z. mv.), m. *Carus; assoupissement profond*, m.
Doodslag (-en), m. *Homicide; meurtre; assassinat*, m.
Doodslager (-s), m. *Homicide; meurtrier; assassin; assommeur*, m.
Doodsnik (-kken), m. Laetste snik. *Dernier soupir*, m.
Doodsnood (-en), m. *Agonie*, f.; *abois*, m. pl. In — zyn. *Être à l'agonie* ou *aux abois.*
Doodsteek (-eken), m. *Coup mortel (donné par un instrument tranchant)*, m.
Doodsteken (ik steek dood, stak dood, heb doodgestoken), b. w. *Tuer d'un coup d'épée etc.*
Doodsteker (-s), m. *Celui qui tue d'un coup d'épée etc.*
Doodster (-s), v. *Celle qui tue, qui fait mourir.*
Doodstil, b. n. *Fort tranquille; fort calme.*
Doodstond (-en), m. *Heure de la mort; heure fatale*, f.
Doodstraf (-ffen), v. *Peine de mort; peine capitale*, f.
Doodstroom, m. (schippersw.). *Morte-eau* (t. de mar.), f.
Doodstryd, m. *Combat de la nature contre la mort*, m.; *agonie*, f.
Doodstuip (-en), v. *Convulsion mortelle; convulsion qui précède la mort*, f.; *dernier effort*, m.
Doodsvrees, v. *Nécrophobie*, f.
Doodverf, v. } *Pâleur mortelle; pâleur de la*
Doodverwe, v. } *mort*, f. — (schildersw.). *Ébauche, première couche qu'on donne à un tableau*, f.
Doodverwen (ik doodverwde, heb gedoodverwd), b. w. (schildersw.). *Ébaucher un tableau, y appliquer la première couche.*
Doodverwig, b. n. Zeer bleek. *Pâle comme la mort; blême; cadavéreux.*
Doodvonnis (-ssen), o. *Sentence de mort*, f.; *arrêt de mort*, m.
Doodvyand (-en), m. *Ennemi mortel*, m.
Doodvyandin (-nnen), v. *Ennemie mortelle*, f.
Doodvyandschap, v. *Inimitié* ou *haine mortelle*, f.
Doodwater, o. *Remous* (t. de mar.), m.
Doodwerk, o. (gedeelte van een schip boven het water). *OEuvres-mortes* (parties d'un vaisseau hors de l'eau), f. pl.
Doodwonde (-n), v. *Plaie* ou *blessure mortelle*, f.

Doodzeilen, b. w. zie Doodloopen.
Doodziek, b. n. Doodelyk ziek. *Malade à la mort; mortellement malade.*
Doodziekte (-n), v. *Maladie mortelle*, f.
Doodzonde (-n), v. *Péché mortel*, m.
Doodzweet (z. mv.), o. *Sueur de la mort*, f.
Doof (doover, doofst), b. n. *Sourd.* — maken. *Assourdir; rendre sourd.* — worden. *S'assourdir; devenir sourd.* Zich — houden. *Faire la sourde oreille.* —, bezwalkt, dat zynen glans verloren heeft. *Terni; terne.* — (dat niet blinkt). *Mat; éteint.* Doove kool. *Charbon éteint.*
Doofachtig, b. n. *Un peu sourd, surdâtre.*
Doofachtigheid, v. } *Surdité*, f.
Doofheid, v. }
Doofpot (-tten), m. *Étouffoir*, m.
Doofstom, b. n. *Sourd-muet.*
Dooi (z. mv.), m. *Dégel*, m.
Dooijen (het dooide, heeft gedooid), onp. w. *Dégeler.* Het dooit. *Il dégèle.*
Dooijer (-s), m. *Jaune d'œuf*, m.
Dooijing, v. *Dégel*, m.
Dooiweer (z. mv.), o. *Temps de dégel*, m.
Doolen enz. zie Dolen enz.
Doolhof (-ven), m. *Labyrinthe; dédale*, m.
Doolpad, o. zie Doolweg.
Doolweg (-en), m. Kwade weg. *Détour; faux chemin; mauvais chemin*, m. —, weg des verderfs. *Voie de perdition*, f. Iemand op den — brengen. *Pervertir* ou *séduire quelqu'un.*
Doop (z. mv.), m. Doopsel. *Baptême*, m. Een kind ten — houden of heffen. *Tenir un enfant sur les fonts.* Van den —. *Baptismal; qui appartient au baptême.*
Doop, v. Saus. *Sauce*, f.
Doopbekken (-s), o. *Bassin des fonts baptismaux*, m.
Doopboek (-en), m. en o. *Registre baptistaire*, m.
Doopbrief (-ven), m. *Baptistaire; extrait* ou *acte de baptême*, m.
Doopcedel, v. } zie Doopbrief.
Doopceel, v. }
Doopdag (-en), m. *Jour de baptême*, m.
Doopdeken, v. } zie Doopkleed.
Doopdoek, m. }
Doopeling (-en), m. en v. *Enfant que l'on baptise; celui* ou *celle qu'on doit baptiser*, m. et f. —, die tot het doopsel onderwezen wordt. *Catéchumène*, m.
Doopen (ik doopte, heb gedoopt), b. w. *Baptiser.* — met indompeling. *Baptiser par immersion.* —, indoopen. *Tremper.* In de saus —. *Tremper dans la sauce.*
Dooper (-s), m. *Celui qui baptise.* Sint Jan de —. *Saint Jean Baptiste.*
Doopfont, v. *Fonts baptismaux; fonts de baptême*, m. pl.
Doopgetuige (-n), m. en v. *Parrain*, m.; *marraine*, f.
Doopheffer (-s), m. *Parrain*, m.
Doophefster (-s), v. *Marraine*, f.
Doophuis (-zen), o. *Baptistère*, m.
Dooping, v. *Action de baptiser, de tremper*, f.
Doopkapel (-llen), v. *Baptistère*, m.
Doopkind (-eren), o. *Filleul*, m.; *filleule*, f.
Doopkleed (-en), o. *Tavaïolle*, f.
Doopmael (-alen), o. *Repas donné à l'occasion d'un baptême*, m.
Doopmutsje (-s), o. } *Chrémeau*, m.
Doopmutsken (-s), o. }
Doopnaem (-amen), m. *Nom de baptême*, m.

Doopplaets, v. zie Doopkapel.
Doopsel, o. *Baptême*, m.
Doopsgezind, b. n. *Qui est partisan de l'anabaptisme.*
Doopsgezinde, m. *Anabaptiste*, m.
Doopvader, m. zie Doopheffer.
Doopvisch, m. *Poisson à la sauce*, m.
Doopvont, v. zie Doopfont.
Doopwater (z. mv.), o. *Eau baptismale*, f.
Door, m. (van een ei). zie Dojer.
Door, voorz. *Par; au travers de; moyennant; au moyen de.* — dwang. *Par force.* — liefde. *Par amour.* — haet. *Par haine.* — het lichaem. *Au travers du corps*, ou *à travers le corps.* — dat middel, daer —. *Par-là, par ce moyen-là.* — het sterk drinken. *A force de boire.* —en —. *De part en part, d'outre en outre.* — en — kennen. *Connaître à fond.* — den band. — de bank. *Ordinairement; communément.* — elkander, — een genomen. *L'un portant l'autre.*
Doorbakken (ik doorbakte, heb doorbakken), b. w. *Cuire* ou *faire cuire parfaitement.* — (ik bakte door, heb doorgebakken). *Continuer de cuire.*
Doorbakken, b. n. *Bien cuit.* Dat brood is wel —. *Ce pain est bien cuit.*
Doorbersten (ik borst door, ben doorgeborsten), o. w. *Crever entièrement.*
Doorblad, o. (plant). *Perce-feuille* (plante), f.
Doorbladen, b. w. zie Doorbladeren.
Doorbladeren (ik bladerde door of doorbladerde, heb doorgebladerd of doorbladerd), b. w. *Feuilleter, parcourir* (*un livre etc.*).
Doorbladering, v. *Action de feuilleter, de parcourir* (*un livre etc.*), f.
Doorblazen (ik blaes door, blies door, heb doorgeblazen), b. w. *Souffler à travers; percer* ou *séparer en soufflant.*
Doorblinken, o. w. zie Doorschynen.
Doorboren (ik boor door of doorboor, boorde door of doorboorde, heb doorgeboord of doorboord), b. w. *Percer de part en part; transpercer, perforer.* Een schip —. *Couler à fond, couler bas un vaisseau.*
Doorboring, v. *Action de transpercer; perforation*, f.
Doorbraden (ik doorbraed, doorbraedde, heb doorbraden), b. w. *Bien rôtir; rôtir suffisamment.* — (ik braed door, braedde door, heb doorgebraden). *Continuer de rôtir.*
Doorbraden, b. n. *Qui est bien rôti.*
Doorbraek (-aken), v. *Rupture; brèche*, f.
Doorbranden (ik brandde door, heb, ben doorgebrand), b. en o. w. *Brûler de part en part.*
Doorbreken (ik breek door, brak door, heb doorgebroken), b. w. In stukken breken. *Casser; rompre.* Het ys —. *Rompre la glace.* Met geweld —. *Effondrer; enfoncer; briser.* —, o. w. (met zyn). Voor den dag komen. *Percer; se faire jour; paraître; s'ouvrir; se rompre.* De zon breekt door. *Le soleil paraît.* De dyk is doorgebroken. *La digue s'est rompue.* De zweer brak door. *L'abcès creva.*
Doorbreking, v. *Action de percer, de casser, de rompre*, f.
Doorbrengen (ik bragt door, heb doorgebragt), b. w. *Faire passer par* ou *à travers.* —, verslyten. *Passer* (*le temps*). Hy brengt zynen tyd door met niets te doen. *Il passe son temps à ne rien faire.* —, verkwisten. *Consumer; dépenser; dissiper.* Al zyn goed —. *Dissiper tout son bien.*

Doorbrenger (-s), m. Verkwister. *Dissipateur; prodigue*, m.
Doorbrenging (z. mv.), v. *Action de dissiper; dissipation; prodigalité*, f.
Doorbrengster (-s), v. *Dissipatrice, femme prodigue*, f.
Doorbyten (ik beet door, heb doorgebeten), b. w. *Percer d'outre en outre avec les dents; (fig.) pousser jusqu'au bout.* —, doordringen. *Percer.*
Doordacht, v. d. van doordenken. —, b. n. *Médité; examiné; approfondi.*
Doordansen (ik danste door, heb doorgedanst), b. w. *User en dansant; continuer de danser.*
Doordelven, b. w. *zie* Doorgraven.
Doordenken (ik dacht door *en* doordacht, heb doorgedacht *en* doordacht), b. w. *Méditer; examiner; réfléchir; approfondir.*
Doordien, voegw. *Puisque; vu que; comme.*
Doordoen (ik deed door, heb doorgedaen), b. w. *Faire passer à travers.* —, uitschrabben. *Biffer, rayer, effacer.*
Doordouwen (ik douwde door, heb doorgedouwd), b. w. *Pousser au travers de.*
Doordraeijen (ik draeide door, heb doorgedraeid), b. w. *Tourner ou faire tourner par.*
Doordragen (ik draeg door, droeg door, heb doorgedragen), b. w. *Porter au travers de; continuer de porter.*
Doordraven (ik draef door, draefde door, heb doorgedraefd), o. w. *Trotter fort; continuer de trotter.*
Doordringbaer, b. n. *zie* Doordringelyk.
Doordringbaerheid, v. *zie* Doordringelykheid.
Doordringelyk, b. n. *Pénétrable, imprégnable, perméable.*
Doordringelykheid (z. mv.), v. *Pénétrabilité, perméabilité*, f.
Doordringen (ik drong door, ben *en* heb doorgedrongen), o. w. *Percer; pénétrer quelque part; traverser.* —, b. w. (fig.). *Tâcher d'atteindre son but, pousser (une affaire jusqu'au bout.* — (ik doordrong, heb doordrongen), b. w. *Pénétrer; imprégner.* De geheimen der natuer —. *Pénétrer les secrets de la nature.*
Doordringend, b. n. *Pénétrant; perçant; subtil.* Eene —e stem. *Une voix perçante.* Eene —e koude. *Un froid perçant.* Een man van een — verstand. *Un homme d'un esprit pénétrant.*
Doordringendheid (z. mv.), v. *Pénétration; perspicacité, subtilité d'esprit*, f.
Doordringer, m. *zie* Doordryver.
Doordrong. *zie* Doordringen.
Doordrongen, v. d. van doordringen.
Doordroog, b. n. *Bien sec, tout-à-fait sec.*
Doordruipen (ik droop door, ben doorgedropen), o. w. *Couler, dégoutter à travers; s'en aller, se retirer doucement, s'esquiver.* Hy druipt door zyne kleederen. *Il est fort maigre.*
Doordruiping (z. mv.), v. *Action de couler, de dégoutter à travers*, f.
Doordrukken (ik drukte door, heb doorgedrukt), b. w. *Pressurer pour faire passer à travers.* —, o. w. *Percer, se faire voir à travers.*
Doordryfster (-s), v. *Celle qui pousse, qui fait avancer.*
Doordryven (ik dreef door, heb doorgedreven), b. w. *Pousser ou faire passer par un endroit; (fig.) tâcher d'atteindre son but; pousser à bout.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer quelque part en flottant.*
Doordryver (-s), m. *Celui qui pousse, qui fait avancer.*
Doordryving, v. *Action de pousser, de faire passer par*, f.
Doorduwen, b. w. *zie* Doordouwen.
Dooreng, b. n. *Fort étroit.*
Doorëten (ik eet door, at door, heb doorgegeten), b. w. *Percer en rongeant ou en mangeant; ronger de part en part; continuer de manger, de ronger.*
Doorgaen (ik ging door, ben doorgegaen), o. w. *Passer par un endroit; traverser de part en part.* —, aengenomen *of* goedgekeurd worden. *Passer; être admis; avoir lieu; réussir.* Dat zal niet —. *Cela ne passera pas.* —, weggaen. *S'esquiver, s'éclipser, disparaître.* Hy ging door met myn geld. *Il disparut avec mon argent.* —, b. w. (met *hebben*). Doorloopen. *Parcourir; traverser.* —, door gaen verwonden. *Blesser en marchant.* —, door veel gaen verslyten. *User en marchant.*
Doorgaende, b. n. Gedurig. *Continuel; continu; assidu.* —, gewoonlyk. *Ordinaire; commun; général.*
Doorgaendelyk, byw. } *zie* Doorgaens.
Doorgaends, byw. }
Doorgaens, byw. Gemeenlyk. *Ordinairement; communément; généralement.*
Doorgalmen (ik galmde door *en* doorgalmde, heb doorgegalmd *en* doorgalmd), o. *en* b. w. *Rétentir; résonner.*
Doorgang (-en), m. *Passage*, m.; *issue*, f. Iemand den — betwisten. *Disputer le passage à quelqu'un.* Dit huis heeft twee doorgangen. *Cette maison a deux issues.*
Doorgankelyk, b. n. *Guéable.*
Doorgebeten, v. d. van doorbyten.
Doorgeblazen — doorblazen.
Doorgeboord — doorboren.
Doorgeborsten — doorbersten.
Doorgebragt — doorbrengen.
Doorgebroken — doorbreken.
Doorgedacht — doordenken.
Doorgedaen — doordoen.
Doorgedragen — doordragen.
Doorgedreven — doordryven.
Doorgedrongen — doordringen.
Doorgedropen — doordruipen.
Doorgegaen — doorgaen.
Doorgegeten — doorëten.
Doorgegoten — doorgieten.
Doorgegraven — doorgraven.
Doorgehaeld — doorhalen.
Doorgeholpen — doorhelpen.
Doorgehouwen — doorhouwen.
Doorgekeken — doorkyken.
Doorgeklonken — doorklinken.
Doorgekomen — doorkomen.
Doorgekookt — doorkoken.
Doorgekorven — doorkerven.
Doorgekropen — doorkruipen.
Doorgelaten — doorlaten.
Doorgeleerd, b. n. Zeer geleerd. *Très-savant.*
Doorgelegen zyn (van eenen zieken spr.). *Être meurtri à force de rester couché.*
Doorgelezen, v. d. van doorlezen.
Doorgeloopen — doorloopen.
Doorgenomen — doornemen.
Doorgeraken, o. w. *zie* Doorraken.
Doorgereden, v. d. van doorryden.
Doorgeregen — doorrygen.
Doorgeschenen — doorschynen.

-schoten, v. d. van doorschieten.
-schoven — doorschuiven.
-schreven — doorschryven.
-slagen — doorslaen.
-slapen — doorslapen.
-slepen — doorslypen.
-slopen — doorsluipen.
-smeten — doorsmyten.
-smolten — doorsmelten.
-sneden — doorsnyden.
-spleten — doorsplyten.
-sprongen — doorspringen.
-staen — doorstaen.
-stoken — doorsteken.
-stooten — doorstooten.
-streken — doorstryken.
-treden — doortreden.
-trokken — doortrekken.
-vallen — doorvallen.
-varen — doorvaren.
-vlochten — doorvlechten.
-vlogen — doorvliegen.
-vloten — doorvlieten.
-vreten — doorvreten.
-vreven — doorvryven.
-wassen — doorwassen.
-weven — doorweven.
-wonden — doorwinden.
-worpen — doorwerpen.
-wreven — doorwryven.
-zegen — doorzygen.
-zeten — doorzitten.
-zien — doorzien.
-zocht — doorzoeken.
-zonken — doorzinken.
-zwolgen — doorzwelgen.

…eten (ik goot door, heb doorgegoten), … *Faire couler par une ouverture, verser* … *faire passer à travers; continuer de verser,* … *épandre.*

…ieting, v. *Action de faire couler par une* … *rture*, f.

…lippen (ik glipte door, ben doorgeglipt), … *Glisser à travers.*

…oed, b. n. Zeer goed. *Très-bon; excellent.*

…ooijen (ik gooide door, heb doorgegooid), … *Jeter à travers* ou *par une ouverture;* … *er* ou *briser en jetant contre* ou *à tra-* … *; continuer de jeter.*

…raven (ik graef door, groef door, heb …gegraven), b. w. *Creuser de bout en bout.* … ik doorgraef, doorgroef, heb doorgraven). … *cer; creuser.*

…raving, v. *Action de creuser, de per-* … , f.

…rieven (ik doorgriefde, heb doorgriefd), … *Navrer, percer le cœur.*

…roeijen (ik groeide door, ben doorgegroeid), … *Bien croître; bien venir; grandir.*

…ronden (ik doorgrondde, heb doorgrond), … *Sonder; pénétrer; approfondir.* Die zaek … iet te —. *On ne peut pas approfondir cette* … *ire.*

…rondend, b. n. *Scrutateur.*

…ronder (-s), m. *Scrutateur*, m. God is … — der herten. *Dieu est le scrutateur des* … *rs.*

…ronding, v. *Action de sonder, de scruter,* … *approfondir*, f.

…akken (ik hakte door, heb doorgehakt), … *Fendre; couper; couper en deux.*

…akking, v. *Action de couper en deux*, f.

Doorhalen (ik hael door, haelde door, heb doorgehaeld), b. w. Doortrekken. *Faire passer par* ou *à travers.* —, uitschrabben. *Biffer; effacer; rayer.* Hy heeft dat op zyn boek doorgehaeld. *Il a rayé cela de son livre.* —, berispen. *Tancer; réprimander; reprendre.* Iemand braef —. *Tancer quelqu'un, le réprimander vivement.* —, nat maken. *Mouiller; humecter; tremper.* Papier —. *Mouiller du papier.* Lynwaed —. *Empeser du linge.* — (fig.). Ten einde brengen. *Venir à bout de; faire réussir.* Ik zal het er —. *J'en viendrai à bout.* De zieke zal het er niet —. *Le malade n'en échappera pas.*

Doorhaling, v. *Radiation, action de rayer*, f.

Doorheen, byw. Door en door. *A travers; de part en part; d'outre en outre.*

Doorheet, b. n. *Très-chaud; très-ardent.*

Doorhelpen (ik hielp door, heb doorgeholpen), b. w. *Aider à passer par.* —, uit den nood helpen. *Secourir; tirer d'embarras.* Ik heb er hem doorgeholpen. *Je l'ai tiré d'embarras.* —, verkwisten. *Dissiper, dilapider.* Hy heeft al zyn geld doorgeholpen. *Il a dissipé tout son argent.*

Doorhouwen (ik hieuw door, heb doorgehouwen), b. w. *Couper en deux, pourfendre.*

Doorhutselen (ik hutselde door, heb doorgehutseld), b. w. *Agiter, secouer, remuer dans tous les sens.*

Doorjagen (ik jaeg door, joeg door, heb doorgejaegd), b. w. *Chasser à travers.* —, o. w. *Aller à toute bride.*

Doorkeken, v. d. van doorkyken.

Doorkerven (ik korf door, heb doorgekorven), b. w. *Hacher, couper en morceaux; déchiqueter.*

Doorklenzen enz. *zie* Doorzygen enz.

Doorklieven (ik kliefde door *en* doorkliefde, heb doorgekliefd *en* doorkliefd), b. w. *Fendre, pourfendre.*

Doorkliever (-s), m. *Qui fend, pourfendeur*, m

Doorklinken, o. w. *zie* Doorgalmen.

Doorkloppen (ik klopte door, heb doorgeklopt), b. w. *Frapper à travers.* — (gem.). Ter deeg afslaen. *Étriller comme il faut.*

Doorkloven, b. w. *zie* Doorklieven.

Doorknabbelen (ik knabbelde door, heb doorgeknabbeld), b. w. Doorknagen. *Ronger de part en part.*

Doorknagen, b. w. *zie* Doorknabbelen.

Doorkneden (ik kneed door, kneedde door, heb doorgekneed), b. w. *Mêler en pétrissant; bien pétrir.*

Doorkneed b. n. *Savant, instruit, entendu.* Hy is daerin —. *Il entend parfaitement cela.*

Doorkoken (ik kook door, kookte door, heb doorgekookt), b. w. *Faire cuire* ou *bouillir plusieurs choses ensemble.* —, o. w. *Cuire* ou *bouillir comme il faut.*

Doorkomen (ik kwam door, ben doorgekomen), o. w. *Aller* ou *passer par* ou *à travers.* De weg is zoo slecht, dat men er niet — kan. *Le chemin est si mauvais qu'on ne peut pas y passer.* Er is geen — aen. *On n'en peut pas venir à bout.* — (fig.). Hersteld worden. *Se rétablir, guérir.* De zieke zal er niet. —. *Le malade n'en échappera pas.*

Doorkomst, v. Doorgang. *Passage*, m.; *issue*, f. — (fig.). Middel. *Moyen; dénouement*, m. Er is geene — aen. *Il n'y a pas moyen d'en venir à bout.*

Doorkoud, b. n. *Très-froid.*
Doorkrabbelen, b. w. *zie* Doorkrabben.
Doorkrabben (ik krabde door, heb doorgekrabd), b. w. *Percer* ou *ouvrir en grattant.*
Doorkropen, v. d. van doorkruipen.
Doorkruipen (ik kroop door *en* doorkroop, ben doorgekropen *en* heb doorkropen), o. *en* b. w. *Passer* ou *se glisser par une ouverture.*
Doorkruisen (ik kruiste door *en* doorkruiste, heb doorgekruist *en* doorkruist), b. w. *Parcourir; croiser dans tous les sens.*
Doorkunnen (ik kan door, konde door, heb doorgekonnen), o. w. *Pouvoir passer par.* (fig.). Dat kan er niet door. *Cela ne va pas; cela n'est pas permis.*
Doorkyken (ik keek door, heb doorgekeken), b. w. *Regarder à travers.* — (ik doorkeek, heb doorkeken). *Regarder de tous côtés; examiner de près.*
Doorlaten (ik laet door, liet door, heb doorgelaten), b. w. *Laisser passer par* ou *à travers.* Laet my door. *Laissez-moi passer.*
Doorlating, v. *Action de laisser passer par* ou *à travers*, f.
Doorleeren (ik leerde door, heb doorgeleerd), b. w. *Apprendre d'un bout à l'autre* ou *jusqu'à la fin; continuer d'apprendre.*
Doorleiden (ik leidde door, heb doorgeleid), b. w. *Mener* ou *conduire par* ou *à travers.*
Doorleiding (z. mv.), v. *Action de mener* ou *de conduire par* ou *à travers*, f.
Doorlekken (ik lekte door, ben doorgelekt), o. w. *Suinter* ou *dégoutter à travers.*
Doorlezen (ik lees door, las door, heb doorgelezen), b. w. *Lire d'un bout à l'autre.*
Doorlezen, b. n. *Qui a beaucoup lu.* Een — man. *Un homme qui a beaucoup lu.*
Doorlezing, v. *Lecture*, f.
Doorlichten (ik lichtte door, heb doorgelicht), b. w. *Éclairer quelqu'un.*
Doorloop (-en), m. Doorgang. *Passage*, m.; *allée*, f.
Doorloopen (ik liep door, ben doorgeloopen), o. w. *Passer en courant par; courir à travers; continuer de courir.* Hy hield zich niet op, hy liep maer door. *Il ne s'arrêta pas, il n'a fait que passer.* Het water loopt onder de brug door. *L'eau passe sous le pont.* —, b. w. (met *hebben*). Door veel loopen verslyten. *User à force de courir.* —, van het eene einde tot het andere loopen. *Parcourir, aller d'un bout à l'autre.* Hy heeft de gansche stad doorgeloopen. *Il a parcouru toute la ville.* —, b. w. (ik doorliep, heb doorloopen). *Parcourir d'un bout à l'autre; voir* ou *examiner rapidement.* Een boek —. *Parcourir un livre.*
Doorlouteren (ik doorlouterde, heb doorlouterd), b. w. *Épurer; purifier; clarifier.*
Doorluchtig, b. n. Dat openingen heeft. *Percé; troué; ajouré.* —, doorschynend. *Transparent; diaphane.* —, heerlyk, uitmuntend, vermaerd. *Illustre; éminent; excellent; sérénissime.* Een — huis. *Une maison* ou *une famille illustre.*
Doorluchtigen, b. w. Vermaerd maken. *Illustrer, rendre illustre.*
Doorluchtigheid, v. Doorschynendheid. *Transparence; diaphanéité*, f. —, hoogheid (eertitel). *Altesse; excellence; éminence; sérénité*, f.
Doorluchtigste, b. n. (eertitel). *Illustrissime.*
Doormager, b. n. *Fort maigre.*
Doormaken (ik maek door, maekte door, heb doorgemaekt), b. w. Verkwisten. *Dissiper; dilapider.*
Doormarsch (-en), m. *en* v. *Marche*, f.; *passage* (*d'une troupe en marche*), m.
Doormengd, v. d. van doormengen.
Doormengen (ik mengde door *en* doormengde, heb doorgemengd *en* doormengd), b. w. *Mêler l'un parmi l'autre; entremêler.*
Doormest, b. n. *Bien engraissé; bien fumé.*
Doorn (-en), m. *Épine*, f. — (van eene gesp). *Ardillon*, m.
Doornachtig, b. n. Vol doornen. *Épineux.*
Doornaeijen (ik naeide door, heb doorgenaeid), b. w. *Coudre solidement* ou *de part en part; coudre vite.*
Doornagelen (ik doornagelde, heb doornageld), b. w. *Percer d'outre en outre avec des clous.*
Doornageling, v. *Action de clouer de part en part*, f.
Doornappel (-en), m. *Pomme épineuse*, f.
Doornappelboom (-en), m. *Dature*, f., *stramoine* ou *stramonium* (plante), m.
Doornat, b. n. *Trempé; mouillé entièrement.*
Doornatten (ik doornattede, heb doornat), b. w. *Tremper; imbiber; mouiller entièrement.*
Doornbezie (-ziën), v. *Groseille verte*, f.
Doornboom (-en), m. *Aubépine* (arbrisseau épineux), f.
Doornbosch (-sschen), o. *Buisson; hallier*, m.; *épiniers*, m. pl.
Doornboschachtig, b. n. *Buissonneux.*
Doornemen (ik neem door, nam door, heb doorgenomen), b. w. (gem.). Bestraffen. *Reprendre; réprimander; tancer.*
Doornen, onv. b. n. Van doornen. *Épineux; qui est d'épines.* — kroon. *Couronne d'épines*, f.
Doornhaeg (-agen), v. *Haie d'épines, épinaie*, f.
Doornheg, v. } *zie* Doornhaeg.
Doornhegge, v. }
Doornig, b. n. *Épineux.*
Doornik (stad). *Tournai* (ville).
Doornloos, b. n. *Inerme* (t. de bot.).
Doorntje (-s), o. *Petite épine*, f.
Doornvormig, b. n. *Spinescent, en forme d'épine.*
Doorpeilen (ik doorpeilde, heb doorpeild), b. w. *Sonder; pénétrer.*
Doorpersen (ik perste door, heb doorgeperst). b. w. *Faire passer en pressant.*
Doorpersing, v. *Action de faire passer en pressant*, f.
Doorpriemen (ik priemde door *en* doorpriemde, heb doorgepriemd *en* doorpriemd), b. w. *Percer de part en part avec un poinçon.*
Doorprikken (ik prikte door, heb doorgeprikt), b. w. *Piquer entièrement* ou *de part en part.*
Doorraken (ik raek door, raekte door, ben doorgeraekt), o. w. *Passer* ou *venir à travers.*
Doorregen, b. n. *Entrelardé.* — vleesch. *Viande entrelardée.* zie Doorrygen.
Doorregend, b. n. — zyn. *Être percé par la pluie.*
Doorregenen (het regende door, heeft doorgeregend), onp. w. *Percer, pénétrer* (en parlant de la pluie). —, o. w. (met *zyn*). *Être percé par la pluie.*
Doorreiken (ik reikte door, heb doorgereikt), b. w. *Tendre* ou *présenter par une ouverture.*
Doorreis (-zen), v. } *Passage*, m.
Doorreize (-n), v. }
Doorreizen (ik reisde door *en* doorreisde, heb doorgereisd *en* doorreisd), b. w. *Parcourir d'un bout à l'autre en voyageant; traverser.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer par un endroit.*

Wy houden ons niet op, wy zullen maer —. *Nous ne nous arrêtons pas, nous ne ferons que passer.*
Doorrennen (ik rende door, heb *en* ben doorgerend), b. *en* o. w. *Parcourir d'un bout à l'autre; traverser.*
Doorroeijen (ik roeide door, heb doorgeroeid), b. w. *Traverser un endroit en ramant.* —, o. w. (met *zyn* en *hebben*). *Passer en ramant; ramer bien.*
Doorroeren (ik roerde door, heb doorgeroerd), b. w. *Entremêler; remuer bien pour mêler.*
Doorrollen (ik rolde door, heb doorgerold), b. w. *Faire passer à travers en roulant.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer à travers en roulant.*
Doorrooken (ik rookte door *en* doorrookte, heb doorgerookt *en* doorrookt), b. w. *Enfumer; fumiger; remplir de fumée; fumer.*
Doorrooking, v. *Fumage*, m.; *fumigation*, f.
Doorrukken (ik rukte door, heb doorgerukt), b. w. *Tirer avec force à travers; faire passer à travers en tirant.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer vite; ne faire que passer.*
Doorryden (ik reed door, heb doorgereden), b. w. *Parcourir; traverser à cheval* ou *en voiture.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer à cheval* ou *en voiture par un endroit.*
Doorrygen (ik reeg door, heb doorgeregen), b. w. *Enfiler; passer un fil à travers.* — (ik doorreeg, heb doorregen). *Percer de part en part; entrelarder.*
Doorryp, b. n. *Bien mûr.*
Doorschaven (ik schaef door, schaefde door, heb doorgeschaefd), b. w. *Percer en rabotant; continuer de raboter.*
Doorscheuren (ik scheurde door, heb doorgescheurd), b. w. *Déchirer entièrement; lacérer.*
Doorschieten (ik schoot door *en* doorschoot, heb doorgeschoten *en* doorschoten), b. w. *Traverser* ou *tuer d'un coup de feu; percer de part en part; mêler.* De kaert —. *Battre les cartes.* Een boek met wit papier —. *Intercaler des feuilles de papier blanc entre les pages d'un livre.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer* ou *s'échapper à travers.* Laet dat —. *Laissez passer cela.*
Doorschoppen (ik schopte door, heb doorgeschopt), b. w. *Faire passer par une ouverture en frappant, en donnant des coups de pied; continuer de frapper.*
Doorschoten, v. d. van doorschieten.
Doorschrabben (ik schrabde door, heb doorgeschrabd), b. w. *Effacer; biffer; rayer; barrer; raturer; canceller.*
Doorschrabbing, v. *Action de biffer, radiation, cancellation, rature*, f.
Doorschrabsel, o. *Effaçure; rature*, f.
Doorschrappen, b. w. *zie* Doorschrabben.
Doorschrapping, v. *zie* Doorschrabbing.
Doorschryven (ik schreef door, heb doorgeschreven), b. w. *Écrire d'un bout à l'autre.*
Doorschudden (ik schuddede door, heb doorgeschud), b. w. *Remuer; mêler.*
Doorschuiven (ik schoof door, heb doorgeschoven), b. w. *Pousser* ou *faire passer par une ouverture.*
Doorschuren (ik schuer door, schuerde door, heb doorgeschuerd), b. w. *Percer à force d'écurer* ou *de frotter.*
Doorschynen (ik scheen door, heb doorgeschenen), o. w. *Percer; luire à travers.*
Doorschynend, b. n. Doorstralend. *Transparent; diaphane.*
Doorschynendheid (z. mv.), v. *Transparence; diaphanéité; transmission*, f.
Doorschynig, b. n. *zie* Doorschynend.
Doorschyning, v. *zie* Doorschynendheid.
Doorslaen (ik sla door, sloeg door, heb doorgeslagen), b. w. *Briser* ou *faire une ouverture en frappant; casser; enfoncer.* Den bodem van eene ton —. *Défoncer un tonneau.* —, o. w. Doortrekken. *Percer; pénétrer.* Het papier slaet door. *Le papier boit.* —, wigtig zyn, zyn gewigt hebben. *Trébucher; être de poids.*
Doorslaende, b. n. Overtuigend. *Convaincant; évident.* —, overwigtig. *Trébuchant.*
Doorslag (-en), m. Verlaetbekken. *Passoire; couloire*, f.; *égouttoir*, m. — (schoenmakers w.). *Porte-pièce*, m. —, dryfyzer. *Chasse-pointe*, f.; *repoussoir*, m. —, overwigt. *Surplus; excédant de poids, trébuchant*, m.
Doorslapen (ik sliep door, heb doorgeslapen), o. w. *Dormir sans s'éveiller; continuer à dormir.*
Doorslepen, b. n. Slim. *Fin; rusé; adroit.*
Doorslepen (ik sleep door, sleepte door, heb doorgesleept), b. w. *Traîner* ou *tirer à travers.*
Doorslepenheid, v. Listigheid. *Finesse; ruse*, f.
Doorslippen (ik slipte door, ben doorgeslipt), o. w. *Glisser; s'échapper.*
Doorsluipen (ik sloop door, ben doorgeslopen), o. w. *Se glisser; passer sans bruit.*
Doorslypen (ik sleep door, heb doorgeslepen), b. w. *User* ou *percer en aiguisant, en polissant.*
Doorslyten (ik sleet door, heb doorgesleten), b. w. *User; faire un trou à quelque chose à force de s'en servir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'user à force de servir.*
Doorslyting (z. mv.), v. *Action d'user, de s'user*, f.
Doorsmakken (ik smakte door, heb doorgesmakt), b. w. *Jeter par* ou *à travers avec force.*
Doorsmelten (ik smolt door, heb doorgesmolten), b. w. *Parfondre; faire fondre également ensemble.*
Doorsmyten (ik smeet door, heb doorgesmeten), b. w. *Jeter par* ou *à travers avec force.*
Doorsnede, v. *zie* Doorsnyding.
Doorsneden, v. d. van doorsnyden.
Doorsneed. *zie* Doorsnyden.
Doorsneeuwen (het sneeuwde door, heeft doorgesneeuwd), onp. w. *Neiger par* ou *à travers.*
Doorsnuffelaer (-s), m. *Fureteur, furet*, m.
Doorsnuffelen (ik doorsnuffelde, heb doorsnuffeld), b. w. *Fureter; fouiller; visiter attentivement.*
Doorsnuffeler, m. *zie* Doorsnuffelaer.
Doorsnuffeling, v. *Recherche exacte; perquisition*, f.
Doorsnydbaer, b. n. *Sécable, qu'on peut couper.*
Doorsnyden (ik sneed door, heb doorgesneden), b. w. *Couper en deux; séparer* ou *partager en coupant.* — (ik doorsneed, heb doorsneden). *Couper; séparer par quelque chose.*
Doorsnyding (-en), v. *Coupe, taille; section; intersection; division, séparation*, f.
Doorsnydingspunt, o. *Point de section*, m., *décussation; intersection*, f.
Doorspekken (ik doorspekte, heb doorspekt), b. w. *Larder, entrelarder, barder.*
Doorspelen (ik speelde door, heb doorgespeeld), b. w. *Jouer sans discontinuer, jusqu'à la fin; continuer de jouer.*

Doorspitten (ik spittede door, heb doorgespit), b. w. *Bêcher entièrement; creuser.*
Doorspleet. zie Doorsplyten.
Doorspleten, v. d. van Doorsplyten.
Doorsplyten (ik spleet door, ben doorgespleten), o. w. *Se fendre.* — (ik doorspleet, heb doorspleten), b. w. *Fendre.*
Doorsplyting, v. *Action de fendre, de se fendre*, f.
Doorspoelen (ik spoelde door, heb doorgespoeld), b. w. *Nettoyer en arrosant, en jetant de l'eau; rincer.* (fig.). Het stof —. *Boire un coup.* —, o. w. Doorvloeijen. *Couler par un endroit.* De rivier spoelt door de stad. *La rivière passe par la ville.*
Doorspoeling, v. Doorloop. *Écoulement, égout*, m.
Doorspreken (ik spreek door, sprak door, heb doorgesproken), o. w. *Continuer de parler.*
Doorspringen (ik sprong door, heb doorgesprongen), o. w. *Sauter par une ouverture; continuer de sauter.*
Doorstaen (ik sta door, stond door, heb doorgestaen), b. w. Uitstaen, lyden, verdragen. *Souffrir supporter; endurer.*
Doorstak. zie Doorsteken.
Doorstampen (ik stampte door, heb doorgestampt), b. w. *Casser en pilant; continuer de piler.*
Doorstappen (ik stapte door, heb doorgestapt), o. w. *Marcher à travers* ou *par une ouverture; marcher vite; continuer de marcher.*
Doorsteek, m. *Ouverture dans une digue*, f.
Doorsteken (ik steek door, stak door, heb doorgestoken), b. w. *Percer, transpercer.* Met nagels —. *Percer de clous.* —, door een gat steken. *Passer, enfiler.* — (ik doorsteek, doorstak, heb doorstoken). *Percer de part en part; embrocher.*
Doorsteking, v. *Action de percer*, f.
Doorstikken (ik stikte door, heb doorgestikt), b. w. *Broder partout; brocher.*
Doorstoken, v. d. van Doorsteken.
Doorstooten (ik stiet door, heb doorgestooten), b. w. *Faire passer par une ouverture en poussant; faire une ouverture en poussant.* — (ik doorstiet, heb doorstooten). Doorsteken. *Transpercer, percer de part en part.*
Doorstooting (z. mv.), v. *Action de faire passer par une ouverture en poussant, de faire une ouverture en poussant, de percer de part en part*, f.
Doorstorten (ik stortte door, heb doorgestort), b. w. *Verser, précipiter* ou *laisser tomber par une ouverture.*
Doorstralen (ik strael door, straelde door, heb doorgestraeld), o. w. *Rayonner* ou *luire à travers.* — (ik doorstrael, doorstraelde, heb doorstraeld), b. w. *Percer, pénétrer* (en parlant de rayons de lumière). De zon straelt niet door. *Le soleil ne perce pas.*
Doorstralend, b. n. *Transparent, diaphane.*
Doorstraling (z. mv.), v. *Action de répandre, de jeter des rayons à travers, transmission*, f.
Doorstrepen, b. w. zie Doorschrabben.
Doorstrikken (ik strikte door, heb doorgestrikt), b. w. *Nouer ensemble, renouer.*
Doorstrooijen (ik strooide door, heb doorgestrooid), b. w. *Répandre par une ouverture; parsemer; entremêler en semant.*
Doorstroomen (ik straomde door, heb doorgestroomd), o. w. *Couler par un endroit.*
Doorstryken (ik streek door, heb doorgestreken), b. w. Doorschrabben. *Biffer, effacer, rayer.* — (gem.). Berispen. *Reprendre; réprimander; blâmer, critiquer.* —, bedriegen. *Tromper, duper.* —, o. w. (met zyn). *Se sauver, s'esquiver.*
Doorstuiven (ik stoof door, heb doorgestoven), o. w. *Tomber* ou *se répandre par une ouverture* (en parlant de la poussière etc.).
Doorsturen (ik stuer door, stuerde door, heb doorgestuerd), b. w. *Diriger par un endroit; continuer de diriger.*
Doorsullen (ik sulde door, ben doorgesuld), o. w. *Glisser par une ouverture.*
Doortasten (ik doortastte, heb doortast), b. w. *Tâter de tous côtés; fouiller;* (fig.) *sonder, tenter, éprouver; rechercher; examiner attentivement.*
Doortillen (ik tilde door, heb doorgetild), b. w. *Faire passer par une ouverture en soulevant.*
Doortogt (-en), m. *Passage*, m.
Doortrappen (ik trapte door, heb doorgetrapt), b. w. *Faire passer par une ouverture en foulant, en marchant sur; faire un trou dans quelque chose en marchant dessus; fouler, marcher partout.*
Doortrapt, b. n. Slim. *Rusé; fin; subtil; adroit.*
Doortraptheid, v. Slimheid, loosheid. *Ruse; finesse; adresse*, f.
Doortreden (ik treed door, trad door, heb doorgetreden), b. w. *Enfoncer* ou *faire un trou en marchant; continuer de marcher.* —, o. w. (met zyn). *Entrer par.*
Doortrekken (ik trok door, heb doorgetrokken), b. w. *Tirer par une ouverture.* — (ik doortrok, heb doortrokken). *Pénétrer; imprégner; imbiber.* — (schilders w.). *Calquer.* —, o. w. (met zyn). *Passer par; traverser; percer à travers.* De inkt trekt door het papier. *L'encre perce le papier; le papier boit.* Met wyn laten —. *Aviner; imbiber de vin.*
Doortrok. zie Doortrekken.
Doortrokken, v. d. van Doortrekken.
Doortuimelen (ik tuimelde door, ben doorgetuimeld), o. w. *Culbuter par* ou *à travers.*
Doorvaert, v. *Passage* (*des vaisseaux*), m.
Doorvallen (ik viel door, ben doorgevallen), o. w. *Tomber par une ouverture.* —, b. w. (met *hebben*). *Casser* ou *blesser en tombant.*
Doorvaren (ik vaer door, voer door, ben doorgevaren), o. w. *Passer à travers en naviguant.* —, b. w. (met *hebben*). *Briser en naviguant; continuer de naviguer.*
Doorvegen (ik veeg door, veegde door, heb doorgeveegd), b. w. *Balayer* ou *nettoyer par une ouverture; continuer de balayer.*
Doorvlammen (ik vlamde door, heb doorgevlamd), o. w. *Brûler de part en part; brûler entièrement.*
Doorvlechten (ik vlocht door *en* doorvlocht, heb doorgevlochten *en* doorvlochten), b. w. *Entrelacer; enlacer l'un dans l'autre; renverger.*
Doorvlechting (z. mv.), v. *Entrelacement*, m.
Doorvliegen (ik vloog door, ben doorgevlogen), o. w. *S'envoler par une ouverture; voler d'un bout à l'autre; continuer de voler.*
Doorvlieten (ik vloot door, ben doorgevloten), o. w. *Couler par un endroit; passer en coulant.*

Doorvlimmen enz. *zie* Doorvlymen enz.
Doorvlocht. *zie* Doorvlechten.
Doorvlochten, v. d. van doorvlechten.
Doorvloeijen, o. w. *zie* Doorvlieten.
Doorvlymen (ik vlymde door, heb doorgevlymd), b. w. *Percer* ou *faire une incision avec une lancette.*
Doorvlyming, v. *Action de percer* ou *de faire une incision avec une lancette*, f.
Doorvochtigen (ik doorvochtigde, heb doorvochtigd), b. w. *Tremper; imbiber; mouiller entièrement.*
Doorvoed, b. n. *Bien nourri.*
Doorvoeden (ik doorvoedde, heb doorvoed), b. w. *Bien nourrir; repaître.*
Doorvoederen (ik voederde door, heb doorgevoederd), b. w. *Continuer de nourrir* (*des bestiaux*).
Doorvoer, m. *Passage; transit*, m.
Doorvoerbrief (-ven), m. *Passavant; passe-debout*, m.
Doorvoeren (ik voerde door, heb doorgevoerd), b. w. *Voiturer par un endroit.*
Doorvoering, v. *Transport par voitures*, m.
Doorvreten (ik vreet door, vrat door, heb doorgevreten), b. w. *Percer en rongeant; ronger entièrement.*
Doorvrocht, b. n. *zie* Doorwrocht.
Doorvryven. b. w. *zie* Doorwryven.
Doorvylen (ik vylde door, heb doorgevyld), b. w. *Percer de part en part en limant, limer; continuer de limer.*
Doorvyling (z. mv.), v. *Action de percer de part en part en limant, de continuer de limer*, f.
Doorwaden (ik waed door, waedde door, heb doorgewaed), o. w. *Passer à gué.* — (ik doorwaed, doorwaedde, heb doorwaed), b. w. *Passer* ou *traverser* (*une rivière*) *à gué.* Wy hebben den Ryn, op verscheidene plaetsen, doorwaed. *Nous avons passé le Rhin à gué en divers endroits.*
Doorwading, v. *Action de passer à gué*, f.
Doorwaedbaer, b. n. *Guéable, où l'on peut passer à gué.*
Doorwaeijen (het woei door, heeft doorgewaeid), o. *en* onp. w. *Souffler par* ou *à travers* (en parlant du vent); *venter fort; continuer de souffler, de venter.* Het waeit sterk door. *Il fait un grand vent.*
Doorwaken (ik waek door *en* doorwaek, waekte door *en* doorwaekte, heb doorgewaekt *en* doorwaekt), b. *en* o. w. *Passer la nuit à veiller.*
Doorwandelen (ik wandelde door *en* doorwandelde, heb doorgewandeld en doorwandeld), b. w. *Parcourir; traverser à pied.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer en se promenant.*
Doorwandeling, v. *Promenade*, f.
Doorwarm, b. n. *Très-chaud.* —, byw. *Très-chaudement.*
Doorwas, o. *zie* Doorblad.
Doorwasemen (ik doorwasemde, ben doorwasemd), o. w. *Transpirer; s'exhaler.*
Doorwaseming, v. *Transpiration; exhalaison*, f.
Doorwassen (ik wies door, ben doorgewassen), o. w. *Croître* ou *pousser par une ouverture; végéter à travers un autre corps; bien croître; continuer de croître.*
Doorwassen, b. n. *Entrelardé.*
Doorweeken (ik weekte door *en* doorweekte, heb doorgeweekt *en* doorweekt), b. w. *Tremper; détremper; imbiber; imprégner; mouiller; infuser*, —, o. w. (met *zyn*). *S'imbiber; s'imprégner.*
Doorweeking, v. *Action de détremper, d'imbiber; imbibition; imprégnation; infusion*, f.
Doorweekt, b. n. *Trempé; imbibé; mouillé.*
Doorweg, m. *Passage*, m.
Doorweiken enz. *zie* Doorweken enz.
Doorwerken (ik werkte door, heb doorgewerkt), b. w. *Travailler fort; continuer de travailler.* — (ik doorwerkte, heb doorwerkt). *Travailler bien; finir* ou *polir un ouvrage*).
Doorwerkt, b. n. *Travaillé; ouvragé.*
Doorwerpen (ik wierp (worp) door, heb doorgeworpen), b. w. *Jeter par une ouverture; continuer de jeter.*
Doorweven (ik weef door, weefde door, heb doorgeweven), b. w. *Tisser fort; continuer de tisser.* — (ik doorweef, doorweefde, heb doorweven). *Entrelacer en tissant; brocher.*
Doorwinden (ik wond door, heb doorgewonden, b. w. *Faire passer par une ouverture en dévidant, en tortillant.*
Doorwisschen, b. w. *zie* Uitwisschen.
Doorwonden (ik doorwondde, heb doorwond, b. w. *Blesser grièvement.*
Doorworstelen (ik worstelde door, heb doorgeworsteld), b. w. *Surmonter en luttant.*
Doorworsteling, v. *Action de surmonter en luttant*, f.
Doorwrocht, b. n. *Bien travaillé; achevé; parfait.*
Doorwrochtheid (z. mv.), v. *Perfection* f.
Doorwroeten (ik wroette door, heb doorgewroet), b. w. *Fouiller; remuer.*
Doorwroeting (z. mv.), v. *Action de fouiller, de remuer*, f.
Doorwryven (ik wreef door, heb doorgewreven), b. w. *Blesser* ou *user en frottant; effacer; continuer de frotter.*
Doorzaeijen (ik zaeide door, heb doorgezaeid), b. w. *Semer l'un parmi l'autre; continuer de semer.* — (ik doorzaeide, heb doorzaeid). *Semer partout; parsemer.*
Doorzag. *zie* Doorzien.
Doorzagen (ik zaeg door, zaegde door, heb doorgezaegd), b. w. *Scier de part en part; scier en deux; séparer en sciant.*
Doorzaging (z. mv.), v. *Action de scier de part en part*, f.
Doorzakken (ik zakte door, ben doorgezakt), o. w. *S'affaisser; s'écrouler par une ouverture.*
Doorzakking, v. *Affaissement*, m.
Doorzetten (ik zettede door, heb doorgezet), b. w. *Pousser vivement* (*une affaire*); *s'efforcer d'atteindre son but.* —, o. w. *Doubler le pas; avancer fort.*
Doorzetting, v. *Action de pousser vivement* (*une affaire*), f.
Doorzeilen (ik zeilde door, heb *en* ben doorgezeild), b. *en* o. w. *Passer à la voile; briser en faisant voile; continuer de faire voile.*
Doorzicht, o. Uitzicht. *Vue; action de voir par* ou *à travers*, f. Een aengenaem —. *Une vue agréable.* —, grondige kennis. *Compréhension; pénétration; intelligence*, f.
Doorzichtbaer, b. n. *Transparent; diaphane.*
Doorzigtbaerheid (z. mv.), v. *Transparence; diaphanéité*, f.
Doorzichtig, b. n. Doorzichtbaer. *Transparent; diaphane.* —, (fig.). Scherpzinnig. *Pénétrant; subtil.*

Doorzichtigheid (z. mv.), v. Doorzichtbaerheid. *Transparence; diaphanéité*, f.—, (fig.).Scherpzinnigheid. *Pénétration; perspicacité, subtilité*, f.
Doorzichtkonst, v. *zie* Doorzichtkunde.
Doorzichtkunde (z. mv.), v. *Perspective; optique*, f.
Doorzichtkundig, b. n. *Perspective; scénographique.*
Doorzien (ik zag door, heb doorgezien), o. w. *Voir* ou *regarder par une ouverture*, ou *à travers un corps transparent.* —, b. w. *Percer, pénétrer en regardant; examiner en détail.* De herten —. *Pénétrer les cœurs.* — (ik doorzag, heb doorzien). *Réfléchir, méditer.*
Doorziende, b. n. Scherpzinnig. *Pénétrant; perçant; subtil; fin.*
Doorzienigheid (z. mv.), v. Scherpzinnigheid. *Pénétration; perspicacité; subtilité*, f.
Doorziften (ik ziftte door, heb doorgezift), b. w. *Tamiser; cribler.*
Doorzifting, v. *Cribration*, f.
Doorzigt enz. *zie* Doorzicht enz.
Doorzinken (ik zonk door, ben doorgezonken), o. w. *Aller au fond; se rasseoir.*
Doorzitten (ik zat door, heb doorgezeten), b. w. *Déchirer* ou *user quelque chose à force de s'asseoir dessus.*
Doorzocht. *zie* Doorzoeken.
Doorzocht, v. d. van doorzoeken.
Doorzoeken (ik zocht door, heb doorgezocht), b. w. *Visiter toutes les parties; continuer de chercher.* — (ik doorzocht, heb doorzocht). *Fureter; fouiller partout.* Iemands zakken en kleederen —. *Fouiller quelqu'un.*
Doorzoeker (-s), m. *Visiteur; celui qui fouille, qui visite tout*, m.
Doorzoeking (-en), v. *Visite; recherche; perquisition*, f.; *examen*, m.
Doorzulten (ik doorzultte, heb doorzult), b. w. *Mariner; tremper dans le vinaigre, la saumure.*
Doorzweeten (ik zweette door, heb doorgezweet), o. w. *Transsuder.*
Doorzweeting, v. *Transsudation*, f.
Doorzwelgen (ik zwolg door, heb doorgezwolgen), b. w. Inzwelgen. *Avaler; engloutir.*
Doorzwelger (-s), m. *Celui qui avale, qui engloutit.*
Doorzwelging, v. *Action d'avaler, d'engloutir; déglutition*, f.
Doorzwelgster (-s), v. *Celle qui avale, qui engloutit.*
Doorzwemmen (ik zwom door, ben doorgezwommen), o. w. *Traverser à la nage* ou *en nageant.*
Doorzygdoek (-en), m. *Drap pour filtrer*, m. Witte —. *Blanchet*, m.
Doorzygen (ik zeeg door, heb doorgezegen), b.w. *Filtrer; passer à travers un filtre.* —, o. w. *Se filtrer; s'infiltrer; couler.*
Doorzyging, v. *Filtration; infiltration*, f.
Doorzygsel, o. *Colature* (t. de pharm.), f.
Doorzypelen (het zypelde door, is doorgezypeld), o. w. *Dégoutter; suinter.*
Doorzypen, o. w. } *zie* Doorzypelen.
Doorzyperen, o. w. } *zie* Doorzypelen.
Doorzyping (z. mv.), v. *Action de dégoutter, de suinter*, f.
Doos (-zen), v. *Boîte*, f.
Doosje (-s), o. *Petite boîte*, f.
Doove (-n), m. en v. *Un sourd, une sourde.*
Dooven (ik doofde, heb gedoofd), b. w. Uitdooven. *Éteindre.*
Doovigheid, v. *zie* Doofheid.
Dooy enz. *zie* Dooi enz.
Doozenkraem (-amen), o. *Boutique où l'on vend des boîtes*, f.
Doozenmaekster (-s), v. *Faiseuse de boîtes*, f.
Doozenmaker (-s), m. *Faiseur de boîtes*, m.
Dop (doppen), m. Schael. *Coque, coquille; écale; cosse; enveloppe*, f. Een ei uit den —. *Un œuf à la coque.* —, knop. *Bouton*, m. Gouden doppen. *Boutons d'or.*
Doppen (ik dopte, heb gedopt), b. w. Pellen. *Écosser; écaler.* Boonen —. *Écosser des fèves.* Noten —. *Écaler des noix.* —, insoppen. *Tremper.*
Dor (dorder, dorst), b. n. *Sec; aride*; (fig.) *maigre; froid; désagréable.* — hout. *Du bois sec.* Dorre hei. *Bruyère stérile*, f. —, byw. *Sèchement.*
Dorachtig, b. n. *Un peu sec* ou *aride.*
Doren enz. *zie* Doorn enz.
Dorheid (z. mv.), v. Schraelheid. *Sécheresse; aridité; stérilité; maigreur*, f.
Dorisch, b. n. *Dorique, dorien.*
Dorp (-en), o. *Village*, m.
Dorpachtig, b. n. *Villageois; qui tient du village; rustique.*
Dorpel (-s), m. (van eene deur). *Seuil d'une porte*, m. — (boven eene deur of venster). *Linteau*, m.
Dorpeling (-en), m. en v. *Villageois*, m.; *villageoise*, f.
Dorper (-s), m. *Villageois, paysan*, m.
Dorphuis (-zen), o. *Maison de village*, f. —, landhuis. *Maison de campagne; métairie; ferme*, f.
Dorpje (-s), o. } *Petit village*, m.
Dorpken (-s), o. } *Petit village*, m.
Dorpkermis (-ssen), v. *Kermesse* ou *foire de village*, f.
Dorpklok (-kken), v. *Cloche de village*, f.
Dorpland (-en), o. *Pays garni de villages*, m.
Dorpleven (z. mv.), o. *Vie champêtre*, f.
Dorplieden, m. mv. } *Villageois; paysans*, m. pl.
Dorpliên, m. mv. } *Villageois; paysans*, m. pl.
Dorpluiden, m. mv. } *Villageois; paysans*, m. pl.
Dorpman, m. *zie* Dorper.
Dorpnotaris (-ssen), m. *Tabellion, notaire de village*, m.
Dorppastoor (-s, -oren), m. *Curé de village*, m.
Dorpprediker (-s), m. *Ministre de village*, m.
Dorpregt (-en), o. *Droit de village*, m.
Dorpregter (-s), m. *Pagarque, magistrat de village; juge de village*, m.
Dorpsch, b. n. *Villageois; rustique.*
Dorpschool (-olen), v. *École de village*, f.
Dorpschout (-en), m. *Bailli* ou *maire de village*, m.
Dorpschuit (-en), v. *Barque destinée au service d'un village*, f.
Dorpswyze, byw. *A la villageoise; par village.*
Dorpwachter (-s), m. *Garde-champêtre*, m.
Dorren (ik dorde, ben gedord), o. w. Dor worden. *Sécher; devenir aride; se faner; se flétrir.*
Dorren, o. w. *zie* Durven.
Dorschen (ik dorschte, heb gedorscht), b. w. *Battre en grange, battre le grain.* Koorn —. *Battre le blé* ou *le grain.*
Dorscher (-s), m. *Batteur en grange*, m.
Dorsching (z. mv.), v. Het dorschen. *Battage*, m., *action de battre le blé* ou *le grain*, f.
Dorschschuer (-uren), v. *Grange*, f.
Dorschtyd, m. *Saison de battre le blé*, f.

Dorschvlegel (-s), m. *Fléau*, m.
Dorschvloer (-en), m. *Aire d'une grange*, f.
Dorst (z. mv.), m. *Soif; altération*, f. (fig.) *désir ardent*, m. — hebben. *Avoir soif; être altéré.* Grooten — hebben. *Avoir grande soif, être fort altéré.* Den — lesschen, blusschen *of* verslaen. *Étancher la soif, se désaltérer.*
Dorst. *zie* Durven.
Dorsten (ik dorstte, heb gedorst), o. w. Dorst hebben. *Avoir soif, être altéré.* Naer bloed —. *Avoir soif de sang.* —, onp. w. (my dorstte, my heeft gedorst). *Avoir soif.* My dorst. *J'ai soif.*
Dorstig, b. n. *Altéré, qui a soif.* Hy was hongerig en —. *Il avait faim et soif.* — zyn naer bloed. *Avoir soif de sang.*
Dorstigheid, v. *zie* Dorst.
Dorstloosheid, v. *Adipsie*, f.
Dorstverslaende, b. n. *Qui désaltère, désaltérant, rafraîchissant.*
Dorstverwekkend, b. n. *Altérant, qui cause la soif, dipsétique.*
Dos (z. mv.), m. Kleederen. *Vêtements, habits*, m. pl. Wel in den — zyn. *Être bien habillé.*
*Dosis, v. (zoo veel als men op eenen keer inneemt). *Dose* (t. de pharm.), f.
Dossen (ik doste, heb gedost), b. w. Kleeden. *Habiller, vêtir.* Zich —. *s'habiller.*
Dot (dotten), v. Verwarde streng garen. *Fil entortillé*, m.
Dotje (-s), o. *Petit fil entortillé*, m.
Dotskop (-ppen), m. (gem.). Botterik. *Lourdaud*, m.
*Dotten, b. w. *zie* Bedotten.
Douw (-en), m. Stoot. *Coup; heurt; choc*, m. *zie* Dauw.
Douwen (ik douwde, heb gedouwd), b. w. Stooten. *Pousser; serrer; presser; fourrer.* Iets in eenen hoek —. *Fourrer quelque chose dans un coin.* Hy zal zich dat niet in de hand laten —. *Il ne se contentera pas de cela.*
Douwtje (-s), o. *Petit coup*, m.
Douwworm, m. *zie* Dauwworm.
Dozyn (-en), o. Twaelftal. *Douzaine*, f. By het —. *A la douzaine.*
Dozyndichter (-s), m. Slechte dichter. *Poëte à la douzaine, mauvais poëte*, m.
Dozynschilder (-s), m. Slechte schilder. *Peintre à la douzaine; barbouilleur*, m.
Dozynwerker (-s), m. Slechte werker. *Mauvais ouvrier*, m.
Dra, byw. Ras, schielyk. *Vite, d'abord, incontinent, aussitôt.* Zoo —, zoo — als, voegw. *Aussitôt que; dès que.*
Drab (z. mv.), v. Droessem. *Marc; sédiment*, m.; *lie*, f.
Drabbig, b. n. Onklaer. *Plein de lie; féculent; trouble.* —e wyn. *Vin trouble.* — maken. *Troubler.* — worden. *Se troubler.*
Drabbigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est trouble, lie*, f.; *marc*, m.
Drachma (-s), v. *Drachme*, f.
Dradig, b. n. *Fibreux; filamenteux; filandreux; filardeux.*
Dradigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est fibreux ou filamenteux*, f.
Draed (draden), m. *Fil*, m. Dunne —. *Filet*, m. Tegen den —. *A contre-poil.* — van eene vys. *Pas d'une vis*, m. (fig.). De — eener rede. *Le fil d'un discours.* —, meetlyn. *Cordeau*, m. Die straet is op eenen — getrokken. *Cette rue est tirée au cordeau.* —, vezeltje. *Fibre*, f.; *filament*, m. De draden van eenen wortel. *Les fibres d'une racine.* — van een mes. *Morfil d'un couteau.* (fig.). Aen eenen zyden — hangen. *Être dans une situation critique.*
Draedachtig, b. n. *Filamenteux; filandreux.*
Draedbus (-ssen), v. *Filière*, f.
Draedje (-s), o. *Petit fil; filet; brin*, m.; *petite fibre*, f.
Draedkogel (-s), m. *Boulet ramé*, m.
Draedmes (-ssen), o. *Porte-couteau*, m.
Draedpop (-ppen), v. *Marionnette*, f.
Draedsnyder (-s), m. *Tranchefil*, m.
Draedtrekken (ik trok draed, heb draedgetrokken), b. w. *Tréfiler, faire passer par la filière.*
Draedtrekker (-s), m. *Tréfileur*, m.
Draedtrekkery (-en), v. *Tréfilerie*, f.; *atelier de tréfileur*, m.
Draedtrekyzer (-s), o. *Tréfilerie; filière*, f.
Draedvormig, b. n. *Filiforme, liniaire.*
Draedwerk, o. *Filigrane; filigramme*, m.
Draedwerker (-s), m. *Ouvrier en filigrane*, m.
Draedwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du fil d'archal*, f.
Draedzilver, o. *Argent trait*, m.
Draegbaer (-der, -st), b. n. Dat kan gedrâgen worden. *Portatif; portable.* —, dat kan aengetrokken worden. *Mettable.*
Draegbaer (-aren), v. Draegberrie. *Chaise à porteur; civière*, f.; *brancard*, m.
Draegbak (-kken), m. *Auge; jatte*, f.; *baquet où l'on porte quelque chose*, m.
Draegbalk (-en), m. *Travon*, m.
Draegband (-en), m. *Baudrier*, m.; *bretelle; sangle*, f.
Draegbed (-dden), o. *Brancard*, m.; *civière*, f.
Draegberrie, v. *zie* Draegbaer, v.
Draegboom (-en), m. *Barre; pièce de bois qui sert à porter quelque chose*, f.; *bâton de litière; brancard; arbre*, m.
Draegboomken (-s), o. } *Petite pièce de bois qui*
Draegboompje (-s), o. } *sert à porter quelque chose*, f.
Draeggeld, o. *zie* Draegloon.
Draeghemel (-s), m. *Dais*, m.
Draegkorf (-ven), m. *Panier portatif; corbillon*, m.
Draegloon (z. mv.), m. en o. *Port; salaire que l'on paie au porteur*, m.
Draegriem (-en), m. *Dossière* (partie du harnais), f.
Draegster (-s), v. *Porteuse*, f.
Draegstoel (-en), m. *Chaise à porteur; litière*, f.; *brancard*, m.
Draegstoeltje (-s), o. *Petite litière*, f.
Draegzadel (-s), m. *Bât*, m.
Draegzadelmaker (-s), m. *Bâtier*, m.
Draegzeel (-len), o. *Bretelle; sangle*, f.
Draegzetel, m. *zie* Draegstoel.
Draei (-ijen), m. Keer, loop. *Tour; tournant*, m.; (fig.) *tournure*, f. De zaek heeft eenen anderen — genomen. *L'affaire a pris un autre tour.* In den — houden. *Traîner en longueur.*
Draeibank (-en), v. *Tour; banc de tourneur*, m.
Draeibas (-ssen), m. (geschut). *Pierrier; barcel; canon de vaisseau*, m.
Draeiberd (-en), o. *Roue de fortune*, f.
Draeibeitel (-s), m. *Ciseau*, m.; *gouge de tourneur*, f.
Draeiboom (-en), m. *Barrière*, f. —, kruisrad op een pad. *Tourniquet*, m.
Draeibord (-en), o. *Roue de fortune*, f.
Draeibrug (-ggen), v. *Pont tournant*, m.

Draeibytel, m. zie Draeibeitel.
Draeijen (ik draeide, heb gedraeid), b. w. *Tourner; faire tourner; façonner au tour; donner une tournure à quelque chose.* —, o. w. (met zyn en hebben). *Tourner; se tourner; lambiner.* Myn hoofd draeit. *Ma tête tourne.*
Draeijend, b. n. *Tournant; qui tourne; vertigueux.*
Draeijer (-s), m. *Tourneur*, m.
Draeijing (-en), v. Omdraeijing. *Action de tourner*, f.; *tour; tournoiement*, m. — in het hoofd. *Vertige, tournoiement de tête*, m. — in het water. *Tournoiement de l'eau.*
Draeikas (-ssen), v. *Tour*, m.; *armoire tournante*, f.
Draeikolk (-en), m. Draeikuil. *Tournant; gouffre*, m.
Draeikonst, v. zie Draeikunst.
Draeikooi (-ijen), v. *Cage tournante; tournette*, f.
Draeikunst (z. mv.), v. *Art de tourner; l'art du tourneur*, m., *tournure*, f.
Draeikuil, m. zie Draeikolk.
Draeiplank (-en), v. *Petit pont tournant*, m.
Draeireep (-en), m. *Itague* ou *itaque* (terme de mar.), m.
Draeislot (-en), o. *Espagnolette* (ferrure de fenêtre), f.
Draeispil (-llen), v. *Cabestan*, m.
Draeispit (-eten), o. *Tournebroche*, m.
Draeistok (-kken), m. *Manuelle* (de cordier); *tournoire* (de potier), f.
Draeistroom, m. zie Draeikolk.
Draeiteerling (-en), m. } *Toton*, m.; *toupie*, f.
Draeitolleken (-s), o. }
Draeiwerk, o. *Ouvrage fait* ou *travaillé au tour*, m., *tournure*, f. — maken. *Tourner; travailler au tour.*
Draeiwind (-en), m. *Tourbillon*, m.
Draeiyzer (-s), o. *Biseau* (outil), m.
Draeizaeg (-agen), v. *Feuillet*, m., *scie tournante*, f.
Draeiziekte, v. *Tournis* (maladie des moutons), m.
Draek (draken), m. *Dragon*, m.
Draekworm (-en), m. *Dragonneau*, *crinon* (ver), m.
Draf (z. mv.), m. (van een peerd). *Trot*, m. Op den — loopen. *Trotter; aller le trot* ou *au trot.* —, grondsop. *Marc; sédiment*, m.
Draflooper, m. *Trotteur*, m.
Dragant (z. mv.), m. (gom). *Adragant* (gomme), m.
Dragelyk, b. n. Lydelyk. *Supportable; tolérable.* —, byw. *Supportablement; tolérablement.*
Dragelykheid (z. mv.), v. *Qualité supportable*, f.
Dragen (ik draeg, droeg, heb gedragen), b. w. *Porter.* Op de schouders —. *Porter sur les épaules.* (fig.). Haet —. *Nourrir de la haine.* Zorg —. *Avoir soin.* Hy heeft zorg voor dat kind gedragen. *Il a eu soin de cet enfant.* —, uitstaen. *Supporter; endurer, essuyer.* De straf — van zyne misdaed. *Porter la peine de son crime.* —, voortbrengen. *Produire.* Zich —. *Se comporter; se conduire.* —, o. w. Vruchtbaer zyn. *Être fertile; produire; rapporter.* —, etter uitwerpen. *Suppurer; rendre* ou *jeter du pus.* De wond begint te —. *La plaie commence à suppurer.* Het —. *Le portage*, m.; *l'action de porter*, f. Het — der wapenen. *Le port d'armes.*
Dragend, b. n. *Portant.*
Drager (-s), m. *Porteur; porte-faix*, m.
Draging, v. Het dragen. *Portage*, m.
Dragma, v. zie Drachma.
Dragon (z. mv.), v. (plant). *Estragon* (plante), m.
Dragonder (-s), m. *Dragon* (soldat), m.
Dragt (-en), v. Manier van zich te kleeden. *Mode; mise; manière de s'habiller*, f. Eene oude —. *Une vieille mode.* —, het dragen. *Port; portage*, m. —, vracht. *Charge*, f. —, rust van balk, rib enz. *Portée*, f. —, zwangerheid. *Grossesse*, f. — (van dieren). *Portée; ventrée*, f. —, tyd der zwangerheid. *Gestation*, f. —, etter (der wonden). *Pus*, m. — (der oogen). *Chassie*, f.
Dragtig, b. n. *Pleine, qui porte des petits* (en parlant d'une bête).
Dragtigheid (z. mv.), v. *Fertilité*, f.
Dragtvloed, m. *Lippitude*, f., *flux de chassie*, m.
Drakenbloed (z. mv.), o. *Sang de dragon*, m.
Drakenboom (-en), m. *Dragon* ou *dragonnier* (arbre), m.
Drakenkop (-ppen), m. *Tête de dragon; gargouille*, f.
Drakenkruid (z. mv.), o. *Sang-de-dragon* (plante), m.
Drakenplant, v. zie Drakenkruid.
Drakenslang (-en), v. *Céraste* (vipère d'Égypte), m.
Drakensteert (-en), m. *Queue de dragon*, f.
Dralen (ik drael, draelde, heb gedraeld), o. w. Toeven. *Tarder; balancer; hésiter; lambiner; temporiser.* Al —de. *Lentement; avec lenteur.* Het —. *Lenteur*, f.
Draler (-s), m. *Lambin; temporiseur; musard*, m.
Draling (-en), v. *Action de lambiner; lenteur*, f.
***Drama**, o. *Drame*, m.
Dramatisch, b. n. *Dramatique.* —, byw. *Dramatiquement.*
Drang (z. mv.), m. Gedrang. *Presse; foule*, f.
Dranger (-s), m. (van eenen duivenkyker). *Trébuchet*, m.
Drank (-en), m. *Boisson*, f.; *breuvage*, m. — van geneesmiddelen. *Potion médicinale*, f.
Drankhuis (-zen), o. *Cabaret*, m.
Drankje (-s), o. *Petit breuvage*, m.; *petite potion*, f.
Drankkelder (-s), m. *Cave où l'on vend à boire*, f.
Drankmeester (-s), m. *Sommelier*, m.
Drankoffer (-s), o. *Libation*, f.
Drankverkooper (-s), m. *Marchand de liqueurs*, m.
Dras, v. Natte aerde. *Limon*, m.
Drasland (-en), o. Drassig land. *Terrain humide* ou *marécageux*, m.
Drassig, b. n. *Humide; marécageux; limoneux.*
Draven (ik draef, draefde, heb gedraefd), o. w. *Trotter; aller le trot* ou *au trot.* — (fig.). Roemen. *Se vanter.*
Draver (-s), m. Peerd dat draeft. *Trotteur; cheval qui va le trot*, m.
Dravik (z. mv.), o. (plant). *Coquiole* (herbe), f.
Dreef (-even), v. Laen van boomen. *Allée; avenue*, f. —, kudde. *Troupeau* (*de bestiaux*), m. —, kinnebakslag. *Soufflet*, m.
Dreef. zie Dryven.
Dreet (dreten), v. *Selle, évacuation*, f.
Dreg (-ggen), v. Enterdreg. *Grappin*, m. —, ankertje met vier armen. *Érisson* (ancre à quatre bras), m.
Dregge, v. zie Dreg.

Dreggen (ik dregde, heb gedregd), b. w. De dreggen uitwerpen. *Grappiner; jeter le grappin; accrocher.*
Dreggetje (-s), o. } *Petit grappin*, m.
Dregje (-s), o.
Dregnet (-tten), o. *Drège* (filet), f.
Dreigement, o. *zie* Dreiging.
Dreigen (ik dreigde, heb gedreigd), b. w. *Menacer.* Iemand met de dood —. *Menacer quelqu'un de la mort.* — te vallen, in te storten. *Menacer ruine.* Al —de. *En menaçant.* —, o. w. Onzeker zyn. *Être incertain* ou *en suspens; balancer; hésiter.* Hy heeft lang gedreigd te vertrekken. *Il a balancé longtemps à partir.*
Dreigend, b. n. *Menaçant; comminatoire; imminent.* —e stem. *Voix menaçante.*
Dreiger (-s), m. *Celui qui menace.*
Dreiging (-en), v. *Menace; commination*, f.
Dreigster (-s), v. *Celle qui menace.*
Drek (z. mv.), m. Slyk, vuiligheid. *Ordure; boue; bourbe; fange*, f.; *excréments*, m. pl.; *sécrétions*, f. pl.; *fiente*, f.
Drekgoot (-oten), v. *Cloaque; égout*, m.
Drekhoop (-en), m. *Tas de boue* ou *d'ordures*, m.
Drekkar (-rren), v. } *Tombereau*, m.; *charrette*
Drekkarre (-n), v. } *destinée à enlever les ordures*, f.
Drekkig, b. n. Vuil. *Plein d'ordures; sale, merdeux.*
Drekpoeijer, o. *Poudrette*, f.
Drekreuk, m. *Odeur de fiente, de boue*, f.
Drekwagen (-s), m. *Tombereau*, m.
Drempel (-s), m. *Seuil (d'une porte)*; (fig.) *principe; début*, m.; *éléments*, m. pl.
Drempeltje (-s), o. *Petit seuil*, m.
Drenkbak (-kken), m. *Auge dans laquelle on fait boire les bestiaux*, f.
Drenkeling (-en), m. *en* v. Iemand die verdronken is. *Personne noyée*, f.
Drenken (ik drenkte, heb gedrenkt), b. w. Te drinken geven. *Abreuver; mener à l'abreuvoir; faire boire.*
Drenkplaets (-en), v. *Abreuvoir*, m.
Drenktrog, m. *zie* Drenkbak.
Drentelachtig, b. n. Traeg. *Lent; lambin; tardif.*
Drentelaer (-s), m. Langzame mensch. *Lambin, lendore*, m.
Drentelaerster (-s), v. *Lambine; lendore*, f.
Drentelen (ik drentelde, heb gedrenteld), o. w. *Lambiner; marcher lentement* ou *à pas comptés.*
Drenteler, m. *zie* Drentelaer.
Drenteling, v. *Action de lambiner; lenteur*, f.
***Dresseren**, b. w. *zie* Oefenen.
Dreum, m. } *Bout de chaîne*, m.
Dreumel, m. }
Dreun (-en), m. *Tremblement; ébranlement; choc*, m.; *secousse*, f.
Dreunen (ik dreunde, heb gedreund), o. w. *Trembler; branler; s'ébranler; frémir.*
Dreunend, b. n. *Tremblant.*
Dreuning, v. *zie* Dreun.
Dreuntje (-s), o. *Petite secousse*, f.
Dreutel (-s), m. (gem.). Keutel. *Crotte*, f.; *étron*, m. — (gem.). Klein manneken. *Bout d'homme; nain; mirmidon; nabot*, m.
Dreutelaer (-s), m. *Lambin*, m.
Dreutelen (ik dreutelde, heb gedreuteld), o. w. *Marcher à petits pas.*
Dreutelman, m. *Bout d'homme*, m.

Drevel (-s), m. Yzeren bout. *Goujon* (cheville de fer), m.
***Driakel**, m. *Thériaque*, f.
Dribbelaer (-s), m. *Celui qui sautille, qui est toujours en mouvement.*
Dribbelen (ik dribbelde, heb gedribbeld), o. w. *Sauter à pieds joints; sautiller; être toujours en mouvement; marcher à petits pas.*
Dribbeler, m. *zie* Dribbelaer.
Dribbeling, v. Het dribbelen. *Saut à pieds joints; sautillement, mouvement continuel*, m.
Drie enz. *zie* Dry enz.
Driegdraed, m. *Bâti; fil qui sert à faufiler*, m.
Driegen (ik driegde, heb gedriegd), b. w. Met wyde steken naeijen. *Faufiler; bâtir; coudre à grands points.*
Drieggaren, o. *zie* Driegdraed.
Dries, m. Weide. *Prairie*, f.; *pré*, m.
Driest, b. n. *Hardi; audacieux.* —, byw. *Hardiment; audacieusement.*
Driestelyk, byw. *Hardiment; audacieusement.*
Driestheid (z. mv.), v. *Hardiesse; audace*, f.
Drift (-en), m. *en* v. Dreef, kudde. *Troupeau; grand nombre de bestiaux réunis*, m. —, driftregt. *Droit de pâturage* ou *de pacage*, m. —, togt, stroom van het water. *Cours; courant*, m. Die rivier heeft eenen sterken —. *Le courant de cette rivière est fort rapide.* —, dryfzand. *Gravier; sable mouvant*, m. —, hertstogt. *Passion*, f.; *emportement*, m. Men moet zyne —en intoomen. *Il faut réprimer ses passions.* —, hevigheid. *Ardeur; chaleur; vivacité, véhémence*, f. Met grooten — spreken. *Parler avec beaucoup de chaleur.* —, haest. *Hâte; précipitation*, f. Met grooten — schryven. *Écrire avec beaucoup de précipitation.*
Driftig, b. n. *Flottant.* —, haestig, schielyk. *Brusque; précipité; empressé; ardent, emporté; passionné; irascible.* —, byw. *zie* Driftiglyk.
Driftigheid (z. mv.), v. *Grand empressement*, m.; *hâte; précipitation; irascibilité, impétuosité*, f.
Driftiglyk, byw. *Précipitamment; brusquement.*
Driftregt, o. *Droit de pacage*, m.
Driftzand, o. *zie* Dryfzand.
Dril (-llen), m. Drilboor. *Foret; vilebrequin*, m.; *drille*, f. —, kalfsgelei. *Gelée de veau*, f. Op den — zyn. *Courir la prétentaine (çà et là sans nécessité).*
Drilboog (-ogen), m. (smids werktuig). *Archet*, m.
Drilboogsken (-s), o. *Archelet; petit archet*, m.
Drilboor (-oren), v. *Foret; vilebrequin*, m.; *drille*, f.
Drilkonst, v. *zie* Drilkunst.
Drilkunst (z. mv.), v. Wapenoefening. *Art de bien manier les armes; exercice militaire*, m.; *manœuvres* ou *évolutions militaires*, f. pl.
Drillen (ik drilde, heb gedrild), b. w. (met eene drilboor). *Forer; percer avec un foret;* (fig.) *exercer; dresser (des soldats).* —, op het glas snyden. *Graver sur le verre.* —, o. w. *Faire l'exercice; s'exercer aux évolutions militaires.* —, beven. *Trembler; branler; être ébranlé.*
Driller, m. *zie* Drilmeester.
Drilling (-en), v. Schudding. *Tremblement; branlement*, m.
Drilmeester (-s), m. *Maître d'exercice; instructeur; celui qui exerce les soldats*, m.

Drilplaets (-en), v. *Lieu d'exercice*, m.

Dringen (ik drong, heb gedrongen), b. w. *Presser; pousser; serrer.* Iemand tegen den muer —. *Presser ou pousser quelqu'un contre le mur.* De nood dringt hem. *La nécessité le presse.* Door het volk —. *Fendre la presse; percer la foule.* —, o. w. (met zyn). *Presser; se presser; se serrer; se pousser; pénétrer.* Op iets —. *Insister sur quelque chose.*

Dringend, b. n. *Pressant; urgent; instant.* —e nood. *Nécessité urgente*, f. —, byw. *Instamment.*

Dringer (-s), m. *Celui qui presse, qui pousse; (fig.) solliciteur*, m.

Dringing, v. *Action de presser, de pousser*, f.

Dringster (-s), v. *Celle qui presse, qui pousse; (fig.) solliciteuse*, f.

Drinkbaer, b. n. *Potable, buvable.* Die wyn is niet —. *Ce vin n'est pas potable.*

Drinkbak (-kken), m. *Auge*, f.

Drinkbakje (-s), o. } *Auget*, m.; *petite auge*, f.
Drinkbakskeu (-s), o. }

Drinkbeker (-s), m. *Coupe*, f.; *gobelet*, m. —, kelk. *Calice*, m.

Drinkebroeder (-s), m. } *Buveur; biberon; ivrogne*, m.
Drinkebroêr (-s), m. }

Drinken (ik dronk, heb gedronken), b. w. *Boire.* Wyn, bier —. *Boire du vin, de la bière.* Op iemands gezondheid —. *Boire à la santé de quelqu'un.* Te — geven, te — schenken. *Verser à boire.* Met groote teugen —. *Boire à tire larigot (avec excès).* Met kleine teugen —. *Boire à petits coups, siroter.* Met volle glazen —. *Boire des rasades.* Zich dronken —. *S'enivrer; se soûler.* Het vee te — geven. *Abreuver le bétail, les bestiaux.* Het —. *Le boire*, m.

Drinker (-s), m. *Buveur; biberon*, m.

Drinkery, v. *Action de boire*, f.

Drinkgelag (-en), o. *Écot*, m.

Drinkgeld (-en), o. *Pourboire*, m.

Drinkgezel (-llen), m. *Compagnon de cabaret; camarade de débauche*, m.

Drinkglas (-zen), o. *Verre à boire*, m.

Drinkhoorn (-en), m. *Corne à boire*, f.

Drinkhuis (-zen), o. *Cabaret*, m.; *taverne*, f.

Drinking (z. mv.), v. *Action de boire*, f.

Drinkkan (-nnen), v. *Pot à boire*, m.

Drinkkommeken (-s), o. *Godet, vase à boire*, m.

Drinkkop, m. *zie* Drinkschael.

Drinklied (-eren), o. *Chanson bachique*, f.; *air bachique; dithyrambe*, m.

Drinkliedeken (-s), o. *Petite chanson bachique*, f.

Drinklust (z. mv.), m. *Envie de boire; propension à la boisson*, f.

Drinkpenning (-en), m. *Pourboire*, m.

Drinkplaets (-en), v. Wed. *Abreuvoir*, m.

Drinkpot, m. *zie* Drinkkan.

Drinkschael (-alen), v. *Coupe; tasse à boire*, f.

Drinkster (-s), v. *Buveuse; biberonne*, f.

Drinkvat (-en), o. *Vase à boire*, m.

Drinkwinkel, m. *zie* Drinkhuis.

Droef, b. n. *zie* Droevig.

Droefenis, v. *zie* Droefheid.

Droefgeestig, b. n. *Triste; morne; sombre; mélancolique; chagrin; morose; pensif.* —, byw. *zie* Droefgeestiglyk.

Droefgeestigheid, v. *Tristesse; mélancolie*, f.; *chagrin*, m.

Droefgeestiglyk, byw. *Tristement; mélancoliquement.*

Droefheid (-heden), v. *Tristesse; affliction; douleur; amertume; désolation; peine*, f.; *chagrin*, m. — over zyne zonden. *Regret; repentir*, m., *douleur de ses péchés*, f.

Droeg, *zie* Dragen.

Droes (z. mv.), m. (peerdenziekte). *Gourme*, f. — (gem.). Duivel. *Diable, diantre*, m.

Droessem (z. mv.), m. Moer, grondsop. *Lie*, f.; *marc; sédiment, dépôt*, m.

Droessemachtig, b. n. } *Trouble; plein de lie; féculent.*
Droessemig, b. n. }

Droevig, b. n. Bedroefd. *Triste; affligé; chagrin; désolé; désolant; sombre.* — zyn. *S'affliger.* Zeer — zyn over zyne zonden. *Avoir une profonde douleur de ses péchés.* —, slecht. *Pitoyable; mauvais.* —, byw. *Tristement; misérablement; pitoyablement.*

Droeviglyk, byw. Op eene droevige wyze. *Tristement.* —, ellendiglyk. *Misérablement; pitoyablement.*

Droezig, b. n. *Qui a la gourme.* — peerd. *Cheval qui a la gourme.*

Droezigheid (z. mv.), v. *Gourme*, f.

Drogen, v. mv. } *Drogues*, f. pl.
Drogeryen, v. mv. }

Drogerykamer (-s), v. *Droguier*, m.

Drogerykas (-ssen), v. *Droguier; serron*, m.

Droget, o. (wollen stoffe). *Droguet* (étoffe de laine), m.

Drogist (-en), m. *Droguiste*, m.

Drogistwinkel (-s), m. *Boutique de droguiste*, f.

Droglicht, o. *zie* Dwaellicht.

Drogrede (-n), v. *Sophisme*, m.

Drogredenaer (-s), m. *Sophiste*, m.

Drogredenary, v. *zie* Drogrede.

Drok, b. n. *zie* Druk, b. n.

Drol (-llen), m. Keutel. *Crotte*, f.; *étron*, m. (gem.). Dikke —. *Personne courtaude*, f.; *homme ramassé*, m.

Drollig, b. n. Kluchtig. *Drôle; plaisant; bouffon; facétieux; comique; grotesque.* —, byw. *zie* Drolliglyk.

Drolligheid (-heden), v. *Drôlerie; plaisanterie; facétie; bouffonnerie*, f.

Drolliglyk, byw. *Drôlement; plaisamment; comiquement.*

Drom (-mmen), m. Menigte. *Multitude; foule; troupe*, f. Een — krygsvolk. *Une troupe de soldats.*

Dromedaris (-ssen), m. (dier). *Dromadaire*, m.

Drommel (-s), m. *Foule; multitude; troupe*, f. — (gem.). Duivel. *Diable, diantre*, m.

Drommelsch, b. n. *Diabolique, du diable.*

Drong, *zie* Dringen.

Dronk (-en), m. Teug. *Coup; trait*, m. Eenen — doen. *Boire un coup.* Met éénen — uitdrinken. *Boire tout d'un trait.* —, dronkenschap. *Ivresse*, f.

Dronk, *zie* Drinken.

Dronkaerd (-s), m. *Ivrogne; buveur; biberon*, m.

Dronken, b. n. *Ivre; soûl.* — maken. *Enivrer, soûler.* — worden, zich — drinken *of* maken. *S'enivrer, se soûler.* Hy is —. *Il est soûl.* — wyf. *Ivrognesse*, f.

Dronkenschap (z. mv.), v. *Ivresse*, f. —, gewoonte van drinken. *Ivrognerie*, f.

Dronkje (-s), o. *Petit coup, petit trait*, m.

Droog, b. n. *Sec; aride.* — maken. *Sécher; mettre à sec; tarir.* — worden. *Sécher, se sécher; tarir.* — loopen (schippersw.). *Assécher* (t. de mar.).

Droogachtig, b. n. *Un peu sec.*

Droogdoek (-en), m. *Torchon; linge pour essuyer*, m. —, handdoek. *Essuie-main*, m.

Droogen (ik droogde, heb gedroogd), b. w. Droog maken. *Sécher; dessécher; faire sécher; essuyer.* Lynwaed —. *Sécher du linge.* Zyne handen — aen eenen doek. *Essuyer ses mains à un linge.* Haringen —. *Saurer des harengs.* —, o. w. Droog worden. *Sécher, se sécher, devenir sec.*
Droogery, v. zie Droogplaets.
Droogeryen, v. mv. zie Drogeryen.
Droogheid (z. mv.), v. *Sécheresse; aridité; siccité*, f.
Drooging, v. Het droogen. *Action de sécher*, f.; *dessèchement*, m.
Droogkas (-ssen), v. *Séchoir* (instrument), m.
Droogmonds, byw. Nuchter. *A jeun.*
Droogplaets (-en), v. *Séchoir; essui, ressui*, m., *sécherie*, f.
Droogscheerder (-s), m. *Tondeur de draps*, m.
Droogscheerderskam (-mmen), m. *Rebrousse*, f., *rebroussoir*, m.
Droogscheerdersscheer (-eren), v. *Forces* (ciseaux), f. pl.
Droogscheerdersspil (-llen), v. *Billette*, f.
Droogscheren, b. w. *Tondre du drap.*
Droogsmonds, byw. zie Droogmonds.
Droogte, v. Droogheid. *Sécheresse; aridité; siccité*, f. —, droog weêr. *Temps sec*, m. —, zandplaet. *Banc de sable*, m., *sèche*, f.
Droogvoets, byw. *A pied sec.*
Droom (-en), m. *Songe; rêve*, m.; *vision*, f. Het leven van den mensch is maer een —. *La vie de l'homme n'est qu'un songe.* Het is een enkele —. *C'est une pure vision.*
Droomachtig, b. n. *Rêveur; pensif;* (fig.) *lent.*
Droombeduider (-s), m. Uitlegger van droomen. *Interprète des songes*, m.
Droomen (ik droomde, heb gedroomd), b. *en* o. w. *Rêver; songer;* (fig.) *penser; supposer.* Gy droomt. *Vous rêvez.*
Droomer (-s), m. *Rêveur; songeur*, (fig.) *visionnaire; paresseux; songe-creux*, m.
Droomery (-en), v. *Rêverie, vision*, f.
Droomgezicht (-en), o. *Rêverie; vision en songe*, f.
Droomig, b. n. zie Droomachtig.
Droompje (-s), o. *Petit songe*, m.
Droomster (-s), v. *Rêveuse*, f.
Droomuitlegger (-s), m. *Interprète des songes, onirocritique*, m.
Droomuitlegkunde (z. mv.), v. *Onirocritie*, f., *art d'expliquer les songes*, m.
Droop. zie Druipen.
Droopen (ik droopte, heb gedroopt), b. w. Bedruipen. *Arroser en faisant dégoutter sur.* Het gebraed —. *Arroser le rôti.*
Droopsel, o. } *Graisse du rôti*, f.
Droopvet, o. }
Drop (-ppen), m. Afdruip. *Dégouttement; égout; écoulement des eaux d'un toit*, m.; *goutte*, f.
Drop, o. *Jus* (*de réglisse*), m.
Droppel enz. zie Druppel enz.
Dropsteen (-en), m. *Stalactite, stalagmite*, f.
Drossaerd (-s), m. *Drossart; sénéchal; bailli*, m.
Drossaerdschap, o. *Dignité de drossart, de bailli; sénéchaussée*, f.
Drost, m. zie Drossaerd.
Drostambt, o. zie Drossaerdschap.
Drostelyk, byw. *Comme un drossart* ou *un sénéchal.*
Drostendiensten, m. mv. *Corvées*, f. pl.
Drostin (-nnen), v. *Femme d'un drossart; baillive; sénéchale*, f.
Drostschap, o. zie Drossaerdschap.
Druïde (-n), m. *Druide*, m.
Druif (-ven), v. *Raisin*, m. Een bos —ven. *Une grappe de raisin.* Rype —ven. *Raisins mûrs.* Vroege —ven. *Raisins hâtifs* ou *précoces.* Late —ven. *Raisins tardifs.* —ven lezen. *Cueillir des raisins; vendanger.*
Druifgezwel (-llen), o. *Staphylôme*, m.
Druifje (-s), o. *Petit raisin*, m.
Druifkorl (-en), v. } *Grain de raisin*, m.
Druifkorrel (-s), v. }
Druifkruid, o. (plant). *Botrys* (plante), m.
Druifmes (-ssen), o. *Serpette pour couper le raisin*, f.
Druifvlies, o. (ontleedk.). *Uvée* (t. d'anat.). f.
Druil (-en), m. Talmer. *Lambin; lendore*, m.
Druilen (ik druilde, heb gedruild), o. w. Talmen. *Lambiner; agir lentement; sommeiller.*
Druiler, m. zie Druil.
Druiling, v. *Action de lambiner*, f.
Druilöor, m. zie Druil.
Druilööen (ik druilöorde, heb gedruilöord), o. w. *Être assoupi* ou *indolent.*
Druilöorig, b. n. *Lambin; lent; paresseux; indolent.*
Druilöorigheid, v. *Lenteur; paresse; indolence*, f.
Druipen (ik droop, heb, ben gedropen), o. w. *Dégoutter; distiller; couler* ou *tomber goutte à goutte; découler* (fig.). Gaen —. *S'en aller doucement.* Door zyne kleederen —. *Maigrir; languir.* Hy druipt daer hy gaet. *Il maigrit; il languit; il sèche sur pied.* Door de mand —. *Ne pas pouvoir prouver ce qu'on a dit.* —, b. w. Bedruipen. *Arroser.* Het gebraed —. *Arroser le rôti.*
Druiperd, m. *Blennorrhagie* (t. de méd.), f.
Druiping, v. *Dégouttement; écoulement*, m. — van den neus. *Roupie*, f.
Druipneus, m. zie Drupneus.
Druipöog (-en), m. *en* v. *Chassieux*, m.; *chassieuse*, f.
Druipöogig, b. n. *Chassieux.*
Druipöogigheid (z. mv.), v. *Chassie*, f.
Druippan (-nnen), v. *Lèche-frite*, f.
Druipsteert (-en), m. *Qui s'en va tout honteux* ou *confus.*
Druipsteerten (ik druipsteertte, heb gedruipsteert), o. w. *S'en aller tout honteux* ou *confus.*
Druipwyn, m. *Mère-goutte*, f.
Druischen (ik druischte, heb gedruischt), o. w. *S'opposer obstinément à quelque chose.*
Druisching, v. *Action de s'opposer obstinément à quelque chose*, f.
Druivenbloed, o. zie Druivensap.
Druivenboom (-en), m. *Raisinier* (arbre), m.
Druivendrager (-s), m. *Hotteur qui porte des raisins*, m.
Druivenkern (-en), v. *Pepin de raisin*, m.
Druivenkonfyt, v. *Raisiné*, m., *confiture de raisins*, f.
Druivenkorf (-ven), m. *Hotte de vendangeur, vendangeoire*, f.
Druivenkruid (z. mv.), o. (plant). *Botrys*, m., *mille-graines*, f.
Druivenleester (-s), v. *Vendangeuse*, f.
Druivenlezen, b. w. *Vendanger; faire la vendange.*
Druivenlezer (-s), m. *Vendangeur*, m.
Druivenlezing, v. *Vendange*, f.
Druivenmand (-en), v. *Panier de vendangeur*, m., *vendangeoire*, f.

Druivennat, o. *zie* Druivensap.
Druivenoogst, m. *Vendange, récolte des raisins*, f.
Druivenpers (-en), v. *Pressoir*, m.
Druivenpersen (het), o. *Pressurage*, m.
Druivenperser (-s), m. *Pressureur*, m.
Druivenpersing, v. *Pressurage*, m.
Druivenplukker (-s), m. *Vendangeur*, m.
Druivenplukster (-s), v. *Vendangeuse*, f.
Druivenrank (-en), v. *Sarment; pampre*, m.
Druivensap (z. mv.), o. *Jus de raisin* ou *de la treille; vin*, m.
Druivenschel (-llen), v. } *Peau de raisin*, f.
Druivenschil (-llen), v. }
Druivensnyden, b. w. *Vendanger.*
Druivensnyder (-s), m. *Vendangeur*, m.
Druivensnydster (-s), v. *Vendangeuse*, f.
Druivensteel (-elen), m. *Queue d'une grappe*, f.
Druiventreder (-s), m. *Fouleur*, m.
Druiventros (-ssen), m. *Grappe de raisin*, f.
Druiventrosje (-s), o. *Grappillon*, m.
Druiventrosvormig, b. n. *En grappe.*
Druivenvocht, o. *zie* Druivensap.
Druk (-kken), m. (van een boek). *Impression; édition*, f. Schoonen —. *Belle impression.* De eerste — van een boek. *La première édition d'un livre.* — (fig.). Ellende. *Misère; détresse; peine; gêne; oppression*, f.; *embarras*, m.
Druk, b. n. Drok. *Très occupé; affairé; pressé; pressant.* —, byw. *Avec empressement.* Hy heeft het —. *Il a beaucoup d'ouvrage; il est dans l'embarras.*
Drukbal (-llen), m. } *Balle* (t. d'impr.), f.
Drukbol (-llen), m. }
Drukdoek (-en), m. (heelk.). *Compresse*, f.
Drukfaut (-en), v. }
Drukfeil (-en), v. } *Faute d'impression*, f.
Drukfout (-en), v. }
Drukinkt (z. mv.), m. *Encre d'imprimerie*, f.
Drukken (ik drukte, heb gedrukt), b. w. *Imprimer; mettre sous presse.* Een boek —. *Imprimer un livre.* —, douwen. *Presser; serrer; gêner.* Iemand aen de hand —. *Serrer la main à quelqu'un.* —, kwetsen. *Blesser.* — (fig.). Bedroeven. *Affliger, chagriner; opprimer; accabler.* Dat verlies heeft my zeer gedrukt. *Cette perte m'a bien affligé.*
Drukkend, b. n. *Pressant; accablant.* — verband. *Bandage compressif*, m.
Drukker (-s), m. Boekdrukker. *Imprimeur; typographe*, m. —, perswerker. *Pressier*, m.
Drukkersbal, m. } *zie* Drukbal.
Drukkersbol, m. }
Drukkersgast (-en), m. *Garçon imprimeur*, m.
Drukkerskas (-ssen), v. } *Casse d'imprimeur*, f.
Drukkersletterkas (-ssen), v. }
Drukkersraem (-amen), v. *en* o. *Tympan* (terme d'impr.), m.
Drukkery (-en), v. *Imprimerie*, f.
Drukking (-en), v. Persing. *Pression*, f.; *serrement*, m. — (geneesk.). *Compression*, f.
Drukkonst, v. *zie* Drukkunst.
Drukkonstig, b. n. *zie* Drukkunstig.
Drukkonstiglyk, byw. *zie* Drukkunstiglyk.
Drukkosten, m. mv. *Frais d'impression*, m. pl.
Drukkunst (z. mv.), v. *Typographie; imprimerie*, f.
Drukkunstig, b. n. *Typographique.* —, byw. *Typographiquement.*
Drukkunstiglyk, byw. *Typographiquement.*
Drukletter (-s), v. *Caractère d'imprimerie*, m.
Drukloon (z. mv.), m. *en* o. *Salaire des ouvriers d'imprimerie; prix de l'impression*, m.
Drukpapier, o. *Papier d'impression*, m.
Drukpers (-en), v. *Presse* (machine pour imprimer), f.
Drukproef (-ven), v. *Épreuve* (t. d'impr.), f.
Drukschrift (-en), o. *Imprimé*, m.
Druksel (-s), o. Afdruksel. *Exemplaire; imprimé*, m.
Drukstaef, v. *zie* Drukletter.
Drukvorm (-en), m. *Forme* (t. d'impr.), f.
Drup, m. *zie* Drop.
Drupbad (-en), o. *Embrocation; douche*, f.
Drupneus (-zen), m. *Nez roupieux*, m.
Drupneuzig, b. n. *Roupieux.*
Druppel (-s), m. *Goutte*, f. — (aen den neus). *Roupie*, f.
Druppelen, o. w. *zie* Druipen.
Druppelings, byw. *Goutte à goutte.*
Druppelpis, v. *Blennorrhagie* (t. de méd.), f.
Druppeltje (-s), o. *Gouttelette*, f.
Druppen, o. w. *zie* Druipen.
Dry, telw. *Trois.*
Dry (-en), v. *Un trois*, m.
Drybeenig, b. n. *Qui a trois pieds.*
Drybladig, b. n. *Tripétale, triphylle.*
Drydaegsch, b. n. *De trois jours.*
Drydekker (-s), m. *Vaisseau à trois ponts*, m.
Dryderhande, b. n. } *Qui est de trois sortes.*
Dryderlei, b. n. }
Drydobbel, b. n. en byw. *zie* Drydubbel.
Drydraed (-aden), m. *Fil triple; fil à trois brins*, m.
Drydraedsch, b. n. *Qui est à trois fils, à trois brins.*
Drydubbel, b. n. *Triple.* —e kroon. *Triple couronne, tiare*, f., *trirègne*, m. — maken. *Tripler.* —, byw. *Triplement.*
Drydubbelheid, v. *Triplicité*, f.
Dryeenheid, v. *zie* Dryeenigheid.
Dryeenig, b. n. *Un seul (Dieu) en trois (personnes).*
Dryeenigheid (z. mv.) v. *Trinité*, f.
Dryfbeitel (-s), m. *Ciseau*, m.
Dryfhamer (-s), m. *Maillet*, m.
Dryfhond (-en), m. Brak. *Braque; limier, basset*, m.
Dryfhout (-en), o. (kuipers gereedschap). *Chassoir* (outil de tonnelier), m. — (drukkersw.). *Cognoir* (outil d'imprimeur), m.
Dryfland (-en), *Pays flottant*, m.; *terre mouvante*, f.
Dryfsteen (-en), m. *Pierre ponce*, f.
Dryfster (-s), v. *Celle qui chasse, qui poursuit.*
Dryftol (-llen), m. (kinder-speeltuig). *Toupie*, f.; *sabot* (jouet d'enfant), m.
Dryfton (-nnen), v. *Bouée; balise*, f.
Dryftop, m. *zie* Dryftol.
Dryfveêr (-eren), v. *Ressort;* (fig.) *motif; mobile*, m.
Dryfwerk, o. *Ciselure*, f.
Dryfys (z. mv.), o. *Glace mouvante; débâcle*, f.
Dryfyzer (-s), o. *Repoussoir; ciselet*, m.
Dryfzand (z. mv.), o. *Sable mouvant; gravier*, m., *sirtes*, f. pl.
Dryhoek (-en), m. *Triangle*, m. Een regtlynige —. *Un triangle rectiligne.* —, kruisstraet. *Place triviaire*, f.; *carrefour*, m.
Dryhoekig, b. n. *Triangulaire; triangulé.* —, byw. *Triangulairement.*
Dryhoekje (-s), o. *Petit triangle*, m.
Dryhoekmeetkundig, b. n. *Trigonométrique.* —, byw. *Trigonométriquement.*

Dryhoekmeetkundiglyk, byw. *Trigonométriquement.*
Dryhoeksmeetkunde (z. mv.), v. } *Trigonométrie*, f.
Dryhoeksmeting (z. mv.), v. }
Dryhonderd, telw. *Trois cents.*
Dryhoofdig, b. n. *Qui a trois têtes, tricéphale.*
Dryjarig, b. n. *Qui a trois ans, triennal.*
Drykantig, b. n. *Trilatéral.*
Dryklauwig, b. n. *Tridactyle.*
Dryklank (-en), m. (spraekk.). *Triphthongue*, f. — (muziek). *Trois tons*, m. pl.
Drykleurig. b. n. *Tricolore.*
Drykoningendag, (-en), m. *Épiphanie*, f., *jours des Rois*, m.
Drykoppig, b. n. zie Dryhoofdig.
Dryledig, b. n. *De trois membres; qui a trois membres.*
Drylettergrepig, b. n. *Trissyllabe.*
Dryling (-en), m. en v. *Un de trois enfants jumeaux; trigémeau*, m.
Drylingsdeel (-en), v. *Tiers-poteau, poteau de cloison*, m.
Drymael, byw. *Trois fois.*
Drymaendelyksch, b. n. *Qui est de trois mois.*
Dryman (-nnen), m. *Triumvir*, m.
Drymanschap, o. *Triumvirat*, m.
Drymanschappelyk. b. n. *Triumviral.*
Drymast (-en), m. *Vaisseau à trois mâts, trois-mâts*, m.
Drypikkel (-s), m. Dryvoet. *Trépied*, m. — (om zware lasten op te halen). *Guindal* (machine), m.
Dryponder (-s), m. Kogel van dry pond. *Boulet de trois livres*, m. —, (geschut). *Canon portant trois livres de balle*, m.
Drypuntig, b. n. *Qui a trois pointes, tricuspidal, tricuspide.*
Dryregelig, b. n. *De trois lignes, qui a trois lignes.*
Dryspel (-en), o. *Trio*, m.
Dryspleet (-eten), v. *Triglyphe* (t. d'archit.), m.
Drysprong (-en), m. Kruisstraet. *Carrefour où aboutissent trois rues, carrefour triviaire*, m.
Drystal (-llen), m. *Chaise*, f., ou *siège à trois pieds*, m.
Drytal, o. *Trois; le nombre trois*, m.
Drytallig, b. n. *Ternés* (bot.).
Drytand (-en), m. *Trident*, m.; *fourche à trois dents*, f. Neptunus met zynen —. *Neptune avec son tridentt*
Drytandig, b. n. *Tridenté, qui a trois dents* ou *trois pointes.*
Dryten (ik dreet, heb gedreten), b. w. *Décharger son ventre.*
Dryter (-s), m. *Celui qui décharge son ventre.*
Drytoon (-en), m. *Tierce* (mus.), f.
Drytster (-s), v. *Celle qui décharge son ventre.*
Dryvakkig, b. n. *Triloculaire* (t. de bot.).
Dryven (ik dreef, heb gedreven), b. w. Verjagen. *Chasser; pousser vivement.* De wind dryft de wolken. *Le vent chasse les nuages.* De vyanden op de vlugt —. *Mettre les ennemis en fuite.* — (graveerders w.). *Ciseler.* Beeldwerk op zilver enz. —. *Amboutir; bosseler.* Handel —, koopmanschap —. *Trafiquer; commercer.* —, doordryven, staende houden. *Pousser; faire avancer une* (*affaire*); *soutenir; défendre.* Dryf die kwade zaek niet verder. *Ne poussez pas plus loin cette mauvaise affaire.* —, o. w. (met zyn en hebben). Op het water vlotten. *Flotter, nager.* In de lucht —. *Planer dans l'air.* Eene zaek laten —. *Négliger* ou *abandonner une affaire.* — (van bier of wyn spr.). *Fermenter; travailler; guiller.* Het — (van het bier). *Guillage*, m.
Dryvend, b. n. *Flottant, qui flotte.* — bier. *Bière guillante.*
Dryver (-s), m. Hoeder, weider. *Pâtre; pasteur; conducteur de troupeaux*, m. —, snyder (op metael enz.). *Ciseleur*, m.
Dryverwig, b. n. *Tricolore.*
Dryving, v. Het dryven. *Action de chasser, de pousser, de flotter*, f. — (op metael enz.). *Ciselure*, f.—, gisting. *Fermentation*, f.
Dryvleugelig, b. n. *Triptère, à trois ailes.*
Dryvoet (-en), m. *Trépied*, m.
Dryvoetig, b. n. *Qui a trois pieds.*
Dryvoudig, b. n. *Triple.* —e geschiedenis. *Histoire tripartite.* —, byw. *Triplement.*
Dryvoudigheid, v. *Triplicité*, f.
Dryvoudiglyk, byw. *Triplement.*
Dryvuldig, b. n. *Triple.* zie Dryeenig.
Dryvuldigheid (z. mv.), v. *Trinité*, f.
Dryweg (-en), m *Carrefour triviaire*, m.
Drywerf, byw. Dry keeren. *Trois fois.*
Dryzang (-en), m. *Trio*, m.
Dryzydig, b. n. *Trilatéral, trièdre.*
Dubbel, b. n. *Double.* —e deur. *Porte à deux battants.* Een — hert. *Un cœur double.* —, byw. *Doublement; au double.*
Dubbel (het), o. } *Le double; duplicata*, m.
Dubbelde (het), o. }
Dubbelen (ik dubbelde, heb gedubbeld), b. w. Verdubbelen. *Doubler; redoubler.* — o. w. (boekdrukkers w.). *Papilloter; marquer double, friser*, (t. d'impr.).
Dubbelend, b. n. *Duplicatif.*
Dubbelhartig enz. zie Dubbelhertig enz.
Dubbelhertig, b. n. *Double; faux; dissimulé.* —, byw. zie Dubbelhertiglyk.
Dubbelhertigheid, v. *Duplicité; dissimulation; mauvaise foi*, f.
Dubbelhertiglyk, byw. *Avec duplicité; de mauvaise foi.*
Dubbelheid, v. *Duplicité*, f.
Dubbeling, v. *Action de doubler*, f. — (boekdrukk.w.). *Papillotage, doublage* (t. d'impr.), m.
Dubbeltje (-s), o. (Hollandsch geld). *Pièce de deux sous* (monnaie d'Hollande), f.
Dubbelzinnig, b. n. *Ambigu; équivoque; à double sens; amphibologique.* —, byw. zie Dubbelzinniglyk.
Dubbelzinnigheid (-heden), v. *Équivoque; ambiguïté; amphibologie*; f.; *double sens*, m.
Dubbelzinniglyk, byw. *Ambigument; amphibologiquement; d'une manière équivoque.*
Dubben (ik dubde, heb gedubd), o. w. Twyfelen. *Douter; être incertain; balancer.*
Dubbing, v. Twyfeling. *Doute*, m.; *indécision; irrésolution*, f.
Ducaet enz. zie Dukaet enz.
Ducaton, m. zie Dukaton.
Duchten (ik duchtte, heb geducht), b. en o. w. Vreezen. *Craindre; appréhender; redouter.*
Duchtend, b. n. *Craintif; timide.*
Duchtig, b. n. *Redoutable; qui est à craindre.*
Duchting, v. Vrees. *Crainte; appréhension*, f.
Duer, b. n. *Cher, qui coûte beaucoup.* Het koorn is —. *Le blé est cher.* Dure tyd. *Disette; cherté de vivres*, f. —, byw. *Cher; chèrement.* Iets te — verkoopen. *Vendre quelque chose trop cher.* (fig.). Zyn leven — verkoopen. *Vendre chèrement sa vie.* Ten —ste. *Au plus haut prix.*
Duer (z. mv.), m. Duerzaemheid. *Durée; stabi-*

lité, f. Van weinigen —. *De peu de durée.* Op den —. *A la longue.*
Duerbaer, b. n. *zie* Dierbaer.
Duerder, *comparativus* van duer. *Plus cher; qui coûte davantage.* — maken. *Enchérir; renchérir; rendre plus cher.* — worden. *Enchérir; monter; devenir plus cher.* Alles wordt —. *Tout enchérit.*
Duerkoop, b. n. *en* byw. *zie* Duer, b. n.
Duerte (z. mv.), v. *Cherté*, f.
Duerzaem, b. n. *Durable; permanent; stable; solide.* —, byw. *D'une manière durable; solidement.*
Duerzaemheid (z. mv.), v. *Durée; stabilité; permanence*, f.
Duf, b. n. *en* byw. *Moisi; qui sent le moisi; qui a un goût de moisi; moite; humide.* — rieken. *Sentir l'enfermé.*
Duffig, b. n. *en* byw. *zie* Duf.
Duffigheid (z. mv.), v. } *Moisissure; moiteur*, f.; *relent*, m.
Dufheid (z. mv.), v. }
Dufsteen (-en), m. *Tuf* (pierre), m.
Duidelyk, b. n. Klaer. *Claire; distinct; évident; manifeste; intelligible.* Een — bewys. *Une preuve évidente; une démonstration claire.* —, byw. Klaerlyk. *Clairement; distinctement; évidemment; nettement; intelligiblement.* — bewyzen. *Démontrer clairement; prouver d'une manière évidente.*
Duidelykheid, v. *Clarté; évidence; perspicuïté; netteté*, f.
Duiden (ik duidde, heb geduid), b. w. Toepassen. *Appliquer; interpréter; expliquer.* Iets ten beste —. *Prendre quelque chose en bonne part.* Iets ten kwade —. *Tourner quelque chose en mal.*
Duiding, v. *Action d'appliquer; interprétation; explication*, f.
Duif (-ven), v. *Pigeon*, m.; *colombe*, f. Jonge —. *Pigeonneau; petit pigeon*, m. Wilde —. *Pigeon ramier* ou *sauvage.* —ven houden *of* melken. *Nourrir* ou *élever des pigeons.* Onder de gedaente van eene —. *Sous la forme d'une colombe.*
Duifhuis (-zen), o. *Colombier; pigeonnier*, m.
Duifje (-s), o. } *Pigeonneau; petit pigeon*, m.
Duifken (-s), o. }
Duifsteen (-en), m. *Tuf* (pierre), m.
Duig (-en), v. (van een vat). *Douve*, f. (fig.). In —en vallen *of* liggen. *Échouer, ne pas réussir.*
Duighout, o. *Douvain*, m.
Duikelaer (-s), m. *Plongeur*, m. — (vogel). *Plongeon*, m. — (speeltuig). *Bilboquet*, m.
Duikelen (ik duikelde, heb geduikeld), o. w. Voorover bukken. *Se courber; se baisser.* — (onder het water). *Plonger.* — (fig.). Zwichten. *Céder à.*
Duiken, o. w. *zie* Duikelen.
Duiker (-s), m. *Plongeur*, m. — (vogel). *Plongeon; grèbe*, m. —, valdeur (van eene sluis). *Vanne; pale, porte d'écluse*, f. —, duker. *Diantre*, m.
Duikerklok (-kken), v. *Cloche de plongeur*, f.
Duiking, v. *Action de plonger*, f.
Duim (-en), m. *Pouce*, m. Een — breed. *La largeur d'un pouce.* Onder den — (in het geheim). *En secret; en cachette.* —, herre. *Gond*, m.
Duimelen, b. w. *zie* Beduimen.
Duimeling (-en), m. *Poucier; doigtier*, m.
Duimken (-s), o. *Petit pouce*, m. Op zyn — weten. *Savoir sur le bout du doigt.*
Duimkruid (z. mv.), o. (gem.). Geld. *De l'argent*, m.; *de la pécune*, f.
Duimling, m. *zie* Duimeling.
Duimpje (-s), o. *Petit pouce*, m.
Duimschroeven, v. mv. *Grillons, liens*, m. pl. *menottes*, f. pl.
Duimspier (-en), v. *Antithénar* (t. d'anat.), m.
Duimstok (-kken), m. Maetstok. *Mesure en bois sur laquelle les pouces sont marqués*, f.
Duimstuk, o. *zie* Duimeling.
Duimyzer (-s), o. *Gond de porte*, m. —s. *Menottes*, f. pl.
Duin (-en), o. Zandberg. *Dune*, f.
Duinachtig, b. n. *Qui ressemble à une dune.*
Duinbezieboom (-en), m. *Nerprun* (arbrisseau), m.
Duingras (z. mv.), o. *Herbe qui croît sur les dunes*, f.
Duinhelm, m. (plant). *Genêt des dunes, genêt sauvage*, m.
Duinkant (-en), m. *Côté des dunes*, m.; *environs des dunes*, m. pl.
Duinkerken (stad). *Dunkerque* (ville).
Duinkerkenaer (-s), m. *Dunkerquois*, m.
Duinkerkenares (-ssen), v. *Dunkerquoise*, f.
Duinkonyn (-en), o. *Lapin des dunes*, m.
Duinroos (-ozen), v. *Rose qui croît sur les dunes*, f.
Duinstrand (-en), o. *Rivage entouré de dunes*, m.
Duinzand, o. *Sable des dunes*, m.
Duist, o. *Poussière de farine; peau du blé sarrasin*, f.
Duister, b. n. *Obscur; sombre; ténébreux.* — weêr. *Temps sombre.* Een — lichaem. *Un corps opaque.* — worden. *S'obscurcir.* — (fig.). Moeijelyk om te begrypen. *Difficile à comprendre; abstrait.* —, byw. *zie* Duisterlyk.
Duister (z. mv.), o. *Obscurité*, f. In het —. *Dans l'obscurité.*
Duisterachtig, b. n. *Un peu obscur.*
Duisteren, b. *en* o. w. *zie* Verduisteren.
Duisterheid, v. *Obscurité*, f.; *ténèbres*, f. pl.; (fig.). *mystère*, m.
Duisterlyk, byw. *Obscurément; confusément.*
Duisternis, v. *zie* Duisterheid.
Duit (-en), m. *en* v. *Dute* (monnaie), m. Geene — hebben. *N'avoir pas le sou.*
Duitsch, b. n. *Allemand; d'Allemagne; germanique; teutonique.* De —e tael. *L'allemand*, m.; *la langue allemande*, f. Op zyn —. *A l'allemand.*
Duitsch, m. *zie* Duitscher.
Duitsch (z. mv.), o. De hoogduitsche tael. *L'allemand*, m.; *la langue allemande*, f.
Duitsche (-n), v. *Allemande*, f.
Duitscher (-s), m. *Allemand*, m.
Duitschland, o. *Allemagne*, f. Oud —. *Germanie*, f.
Duive, v. *zie* Duif.
Duivekervel (z. mv.), v. (plant). *Fumeterre* (plante), f.
Duivel (-s), m. *Diable, démon, satan*, m.; (fig.) *personne méchante*, f.
Duivelary, v. *Diablerie*, f.
Duivelbanner (-s), m. *Exorciste*, m.
Duivelbanning, v. *Exorcisme*, m.; *conjuration*, f.
Duivelbedrog (z. mv.), o. Toovery. *Prestige*, m.
Duivelbezweerder (-s), m. *Exorciste*, m.
Duivelbezwering (-en), v. *Exorcisme*, m.
Duivelery, v. *Diablerie*, f.
Duivelin (-nnen), v. *Diablesse, femme méchante*, f.
Duiveljaegster (-s), v. *Sorcière; magicienne*, f.
Duiveljagen, b. w. *Exorciser*; (fam.) *faire le diable à quatre; faire pacte avec le diable.*

Duiveljager (-s), m. *Exorciste ; sorcier ; magicien*, m.
Duivelsbeet (z. mv.), v. (plant). *Mors du diable* (plante), m.
Duivelsbrood, o. (plant). *Vesse-de-loup*, f. ; *champignon*, m.
Duivelsch, b. n. *Diabolique.* — werk. *Ouvrage, travail diabolique.* —, byw. *Diaboliquement ; diablement.*
Duivelsdrek (z. mv.), m. (stinkende gom). *Assafœtida* (gomme-résine), m.
Duivelskonst, v. *zie* Duivelskonstenary.
Duivelskonstenaer (-s) m. *Sorcier ; magicien*, m.
Duivelskonstenary (-en), v. *Sorcellerie ; nécromancie ; magie noire ; diablerie*, f.
Duivelskop (-ppen), m. *Tête de diable ; mauvaise tête*, f.
Duivelskunst, v. *zie* Duivelskonstenary.
Duivelskunstenaer, m. *zie* Duivelskonstenaer.
Duivelskunstenary, v. *zie* Duivelskonstenary.
Duivelsmelk (z. mv.), v. *Ésule, tithymale*, f.; *réveille-matin* (plante), m.
Duivelssteen (-en), m. *Pierre infernale*, f.
Duiveltje (-s), o. *Diablotin ; petit diable*, m.
Duivenboon (-en), v. *Vesce, fève dont on nourrit les pigeons*, f.
Duivendranger (-s), m. *Trébuchet de colombier*, m.
Duivendrek (z. mv.), m. *Colombine, fiente de pigeon*, f.
Duivenei (-ijeren), o. *OEuf de pigeon*, m.
Duivenhok (-kken), o. *Colombier ; pigeonnier ; volet*, m.; *volière*, f.
Duivenhuis (-zen), o. *Colombier, pigeonnier*, m.
Duivenkot, o. *zie* Duivenhok.
Duivenkyker (-s), m. *Trébuchet ; volet*, m.; *entrée de colombier*, f.
Duivenmelker (-s), m. *Celui qui nourrit des pigeons.*
Duivenmerkt (-en), v. *Marché aux pigeons*, m.
Duivenmest (z. mv.), m. *Fumier de pigeon*, m.
Duivenmist, m. *zie* Duivenmest.
Duivennest (-en), m. *Boulin ; nid de pigeon*, m.
Duivenpoot, m. (plant). *Pied-de-pigeon* (plante), m.
Duivenslag (-en), m. *Volet, colombier, pigeonnier*, m.
Duiventil (-llen), v. *Trébuchet de colombier*, m.
Duivenverf, v. *Gorge-de-pigeon*, f.
Duivenverwig, b. n. *Colombin, couleur gorge-de-pigeon.*
Duivenvlugt, v. *Volée de pigeons ; volière*, f.; *volet*, m.
Duivenvoet (-en), m. *Pied de pigeon*, m.
Duiver (-s), m. *Pigeon mâle*, m.
Duivin (-nnen), v. *Colombe, femelle du pigeon*, f.
Duizelachtig, b. n. *zie* Duizelig.
Duizelen (ik duizelde, heb geduizeld), o. w. *Être étourdi ; avoir des vertiges ; des tournoiements de tête.*
Duizelig, b. n. *Étourdi ; qui a des vertiges, des tournoiements de tête, vertigineux.* — maken. *Étourdir.*
Duizeligheid, v. *zie* Duizeling.
Duizeling (-en), v. *Étourdissement, vertige, tournoiement de tête*, m.
Duizend, telw. *Mille ; mil.* — guldens. *Mille florins.* Tien — man. *Dix mille hommes.* —, o. *Millier*, m. By of met —en. *Par milliers.* Het jaer —. *Millésime*, m. — millioenen. *Milliard*, m.
Duizendbeen (-en), o. *Cloporte, mille-pieds* (insecte), m.
Duizendblad (z. mv.), o. (plant). *Mille-feuille*, f.
Duizenderhande, } onv. b. n. en byw. *De mille*
Duizenderlei, } *sortes ; de mille façons.*
Duizendguldenkruid, o. *zie* Duizendkruid.
Duizendhoek (-en), m. *Chiliogone* (t. de géom.), m.
Duizendhoekig, b. n. *Qui a mille angles.*
Duizendjarig, b. n. *De mille ans ; qui a mille ans.* — ryksgezinden. *Millénaires* (sectaires), m. pl.
Duizendknoop, m. (plant). *Renouée, centinode*, f.
Duizendkoorn, o. (plant). *Herniole* ou *herniaire, turquette*, f.
Duizendkruid (z. mv.), o. (plant). *Centaurée*, f.
Duizendmael, byw. *Mille fois.*
Duizendpoot, m. *zie* Duizendbeen.
Duizendschoon (z. mv.), v. (bloem). *Amarante*, f.; *passe-velours*, m.
Duizendste, b. n. *Millième.*
Duizendtal (-llen), o. *Nombre millénaire ; millier*, m.
Duizendvoudig, b. n. en byw. *Innombrable ; de mille manières ; mille fois autant.*
Duizendwerf, byw. *Mille fois.*
Dukaet (-aten), m. *Ducat*, m.
Dukatengoud (z. mv.), o. *Or-ducat*, m.
Dukaton (-s), m. (zilvergeld). *Ducaton*, m.
Duker, m. (gem.). *Diantre*, m.
Dul enz. *zie* Dol enz.
Duldeloos, b. n. *Insupportable ; intolérable.*
Duldelyk, b. n. *Supportable ; tolérable.* —, byw. *Supportablement ; tolérablement.*
Dulden (ik duldde, heb geduld), b. w. Verdragen. *Supporter ; tolérer ; souffrir ; endurer.* Dat zal niet geduld worden. *Cela ne sera pas toléré.*
Dulder (-s), m. *Celui qui supporte, qui tolère.*
Dulding (z. mv.), v. *Action de supporter, de tolérer*, f.
Dun (dunner, dunst), b. n. *Mince ; délié ; délicat ; fin ; clair ; menu ; grêle ; subtil ; léger ; ténu.* — papier. *Du papier mince.* Dunne stoffe. *Étoffe mince.* — van lyf zyn. *Avoir la taille déliée* ou *effilée.* Dunne lucht. *Air subtil.* — gezaeid. *Clair-semé ; rare.* — gekleed. *Habillé légèrement.* — maken. *Atténuer ; amincir ; raréfier.* Het — van een ei. *Le blanc d'un œuf.*
Dunachtig, b. n. *Un peu mince ; un peu délié.* —, byw. *Légèrement.*
Dunbladerig, b. n. *Menufeuille* (t. de bot.).
Dunbuik (-en), m. *Celui qui n'a point de ventre, qui est effilé.*
Dunbuikig, b. n. *Qui n'a point de ventre, effilé.*
Dunharig, b. n. *Qui a peu de cheveux.*
Dunheid (z. mv.), v. *Ténuité ; finesse ; délicatesse, subtilité ; fluidité*, f.
Dunk (z. mv.), m. *Opinion*, f. ; *sentiment ; avis*, m.
Dunken (ik dacht, heb gedacht), o. w. *Penser ; croire ; présumer ; soupçonner.* —, onp. w. *Sembler ; paraître.* My dunkt. *Il me semble ; il me paraît.* Wat dunkt u daervan? *Qu'en pensez-vous?* Naer myn —. *A mon avis ; selon moi.*
Dunking, v. Meening. *Opinion*, f.
Dunlyvig, b. n. *Efflanqué ; mince ; grêle ; maigre ; qui a la diarrhée.*
Dunlyvigheid, v. *Maigreur ; diarrhée*, f.
Dunmaking (z. mv.), v. Verdunning. *Raréfaction ; liquéfaction*, f.
Dunnekens, byw. *Finement ; légèrement.*

Dunnen (ik dunde, heb gedund), b. w. Dunner maken. *Amincir; diminuer; atténuer; amenuiser; rendre plus liquide; liquéfier; raréfier; éclaircir.* Eenen boom —. *Élaguer un arbre.* De gelederen der krygslieden —. *Éclaircir les rangs des soldats.* —, o. w. (met *zyn*). *S'amincir; diminuer; maigrir.*
Dunnermaking, v. *Démaigrissement* (terme d'archit.), m.
Dunnetjes, byw. *Légèrement; délicatement.*
Dunnigheid, v. *zie* Dunheid.
Dunning (z. mv.), v. *Action d'amincir, d'amenuiser*, f.; *élagage*, m.
Dunte, v. *zie* Dunheid.
***Duo**, m. *Duo*, m.
Duplicaet, o. *Ampliation*, f.; *double d'un acte*, m.
Duren (ik duer, duerde, heb geduerd), o. w. *Durer; continuer d'avoir lieu; rester à une place; subsister; se conserver.*
Durfal (-llen), m. (fam.). *Homme hardi, entreprenant*, m.
Durfniet (-en), m. (fam.). *Poltron; homme qui n'ose rien entreprendre*, m.
During (z. mv.), v. *Durée*, f.
Durk (-en), m. (schippersw.). *Sentine* (terme de mar.), f.
Durven (ik dorst *of* durfde, heb gedorst *of* gedurfd), o. w. *Oser; avoir la hardiesse, le courage de faire quelque chose; pouvoir.* Hy heeft hem — wederstaen. *Il a osé lui résister.* Hy dorst den vyand onder de oogen zien. *Il osa braver l'ennemi.*
Dus, byw. Aldus. *Ainsi; de cette façon; de cette manière; de la sorte; donc; par conséquent.* — verre. *Jusqu'ici.*
Dusdanig, b. n. *Tel; telle.* — is de staet van 't land. *Tel est l'état du pays.* —, byw. *Tellement; ainsi; de cette manière.*
Dusdaniglyk, byw. *Tellement; ainsi; de telle sorte; de telle manière.*
Dut, m. Ligte slaep. *Sommeil léger; petit somme;* m. In den — zitten. *Sommeiller; rêver.* —, twyfel, onzekerheid. *Doute*, m.; *incertitude*, f. Iemand uit den — helpen. *Détromper quelqu'un.* Iemand in den — laten. *Laisser quelqu'un dans l'erreur* ou *en suspens.*
Dutje, o. *zie* Dut.
Dutster (-s), v. *Celle qui sommeille, qui dort d'un léger somme, roupilleuse*, f.
Dutten (ik duttede, heb gedut), o. w. Sluimeren. *Sommeiller; rêver; dormir d'un léger somme, roupiller.* —, suffen. *Radoter.*
Dutter (-s), m. *Celui qui sommeille, qui dort d'un léger somme, roupilleur*, m.
Duwen, b. w. *zie* Douwen.
Duydelyk enz. *zie* Duidelyk enz.
Dwaelleer (z. mv.), v. *Doctrine fausse* ou *erronée*, f.
Dwaellicht (-en), o. *Feu follet*, m.
Dwaelpad, o. *zie* Dwaelweg.
Dwaelrede (-n), v. *Sophisme*, m.
Dwaelredenaer (-s), m. *Sophiste*, m.
Dwaelspoor, o. *zie* Dwaelweg.
Dwaelster (-rren), v. *Planète; étoile errante*, f.
Dwaelstermeter (-s), m. *Planétolabe*, m
Dwaelvuer, o. *zie* Dwaellicht.
Dwaelweg (-en), m. *Chemin trompeur; chemin détourné, faux chemin; détour*, m. Iemand op den — brengen. *Faire tomber quelqu'un dans l'erreur.*
Dwaelzinnig, b. n. *Erroné; faux; qui est dans l'erreur.*
Dwaes, b. n. *Fou; sot; insensé; extravagant.* Dat is eene dwaze onderneming. *C'est une sotte entreprise.* Ik zal zoo — niet zyn. *Je ne serai pas si sot.* —, byw. *zie* Dwaesselyk.
Dwaes (dwazen), m. *en* v. *Fou, sot*, m.; *folle, sotte*, f.
Dwaesheid (-heden), v. *Folie; sottise; extravagance; absurdité*, f.
Dwaesselyk, byw. *Follement; sottement; extravagamment; absurdement.*
Dwalen (ik dwael, dwaelde, heb gedwaeld), o. w. *Errer; s'égarer; s'écarter; s'abuser; se tromper; être dans l'erreur.* Wy dwaelden lang in het bosch. *Nous errâmes longtemps dans le bois.* Van den weg —. *S'égarer de son chemin.*
Dwalend, b. n. *Errant; vagabond.* —, valsch. *Faux; erroné.*
Dwaling (-en), v. *Égarement*, m.; *erreur; méprise*, f.
Dwang (z. mv.), m. *Contrainte; coaction; force; nécessité*, f.
Dwangbevel, o. *Contrainte, sommation*, f.
Dwangdienst (-en), m. *Corvée*, f.; *service forcé*, m.
Dwangmiddel (-en), o. *Moyen violent*, m.; *contrainte; violence*, f.
Dwangmolen (-s), m. *Moulin banal*, m.
Dwangoven (-s), m. *Four banal*, m.
Dwangregt, o. *Droit d'assujettir*, m.; *banalité*, f.
Dwangschrift, o. *zie* Dwangbevel.
Dwangwynpers (-en), v. *Pressoir banal*, m.
Dwarlen (ik dwarlde, heb gedwarld), o. w. Draeijen. *Tournoyer.*
Dwarlend, b. n. *Tournoyant, vertiqueux.*
Dwarling (-en), v. *Tournoiement*, m.
Dwarlwind (-en), m. *Tourbillon*, m.
Dwars, b. n. *Oblique; qui est de biais* ou *de travers; transversal;* (fig.) *bizarre; revêche.* —, byw. *De travers; de biais; obliquement, transversalement.* — antwoorden. *Répondre de travers.* — door. *A travers; au travers; par.* — over. *Vis-à-vis; en travers; en croix.*
Dwarsbalk (-en), m. *Traverse*, f.; *empanon; poitrail; travon, bau* ou *barrot, traversin* (t. de mar.), m.; *entretoise*, f.
Dwarsboom (-en), m. *Traverse; barrière; barricade*, f.
Dwarsboomen (ik dwarsboomde, heb gedwarsboomd), b. w. *Retenir par une barrière;* (fig.) *contrecarrer; traverser; contrarier; s'opposer à.*
Dwarsdryfster (-s), v. *Femme contrariante; chicaneuse*, f.
Dwarsdryven (ik dwarsdryfde, heb gedwarsdryfd), o. w. *Chicaner; contrarier; contrecarrer; contredire; s'opposer à.*
Dwarsdryver (-s), m. *Chicaneur; homme contrariant*, m.
Dwarsdryvery (-en), v. *Chicane; chicanerie; contradiction; opposition*, f.
Dwarsdryving, v. *zie* Dwarsdryvery.
Dwarsfluit (-en), v. *Flûte traversière*, f.
Dwarshout, o. *Traverse*, f.; *croisillon*, m.
Dwarskoers, m. *zie* Dwarsloop.
Dwarslaeg (-agen), v. *Assise de parpaing*, f.
Dwarslinie (-n), v. *Ligne oblique; diagonale*, f.; *biais*, m.
Dwarsloop, m. (schippersw.). *Loxodromie, cours oblique* (t. de mar.), f.; *change* (ruse d'une bête fauve), m.
Dwarsloopend, b. n. *Diagonal.* —, byw. *Diagonalement.*

Dwarslyst (-en), v. *Traverse*, f.
Dwarsmast (-en), m. Ra, ree. *Vergue*, *antenne*, f.
Dwarspad (-en), o. *Traverse*, f.; *sentier de traverse*, m.
Dwarsslag (-en), m. *Revers*, *coup d'arrière-main*, m.
Dwarssnede (-n), v. *Coupure faite de travers* ou *de biais*, f.
Dwarsspaen, o. (aen eene luit). *Barrure*, f.
Dwarsspar (-rren), v. *Blochet* (t. de charp.), m.
Dwarsspier (-en), v. *Muscle transversal*, m.
Dwarsstraet (-aten), v. *Rue traversière*, f.
Dwarsstreep (-epen), v. *Ligne transversale*, f.
Dwarsstuk (-kken), o. *Chargeure* (t. de blas.), f.
Dwarsweg (-en), m. *Traverse*, f.; *chemin de traverse*, m.
Dwarswind (-en), m. *Vent traversier*, m.
Dweepachtig, b. n. *Fanatique*.
Dweepen (ik dweepte, heb gedweept), o. w. *Être fanatique*.
Dweeper (-s), m. *Fanatique*, m.
Dweepery (-en), v. *Fanatisme*, m.
Dweepster (-s), v. *Femme fanatique*, f.
Dweepzucht, v. *zie* Dweepery.
Dweers enz. *zie* Dwars enz.
Dweil (-en), m. *en* v. Vloerdweil. *Torchon pour nettoyer les planchers*, m. —, scheepsdweil. *Vadrouille*, *écoupe*, f., *fauhert* (t. de mar.), m.
Dweilen (ik dweilde, heb gedweild), b. w. Afwryven. *Torcher*, *nettoyer avec un torchon* ou *avec une vadrouille*.
Dweilstok (-kken), m. *Manche de vadrouille*, m.
Dwerg (-en), m. *en* v. *Nain*; *pygmée*, m.; *naine*, f.
Dwergachtig, b. n. *Nain*; *très-petit*.
Dwergboom (-en), m. *Arbre nain*, m.
Dwergje (-s), o. *Petit nain*, m.; *petite naine*, f.
Dwergpeerd (-en), o. *Bidet*, *petit cheval*, m.
Dwerlen enz. *zie* Dwarlen enz.
Dwingbaer, b. n. *Coërcible*, *contraignable*.
Dwingeland (-en), m. *Tyran*, *despote*; *usurpateur*, m.
Dwingelandsch, b. n. *Tyrannique*, *despotique*; *violent*; *oppressif*.
Dwingelandy, v. *Tyrannie*, f.; *despotisme*, m.; *violence*; *usurpation*, f. — gebruiken. *Tyranniser*; *user de violence*.
Dwingen (ik dwong, heb gedwongen), b. w. *Forcer*; *contraindre*; *obliger*; *astreindre*; *violenter*.
Dwingend, b. n. *Coactif*; *coërcitif*.
Dwyl enz. *zie* Dweil enz.
Dwynen, o. w. *zie* Verdwynen.
Dy (-en), v. *Cuisse*, f.
Dybeen, o. *Fémur*, *os de la cuisse*, m. Van het —. *Fémoral*.
Dybreuk (-en), v. *Mérocèle*, *hernie crurale*, f.
Dye (-n), v. *Cuisse*, f.
Dyk (-en), m. *Digue*; *chaussée*, *levée*, f.
Dykbestier, o. } *Direction des digues*, f.
Dykbestuer, o. }
Dykbreuk (-en), v. *Rupture d'une digue*, f.
Dyken (ik dykte, heb gedykt), b. w. *Élever une digue*.
Dykgeld, o. *Chausséage*, m.
Dykgeschotten, o. mv. *Taxes pour l'entretien des digues et des écluses*, f. pl.
Dykgraef (-aven), m. *Intendant des digues*, m.
Dykgraefschap (-ppen), o. *Intendance des digues*, f.
Dyking, v. *Action d'élever une digue*, f.
Dykje (-s), o. *Petite digue*, f.
Dykmeester, m. *zie* Dykgraef.
Dykpael (-alen), m. *Pilotis d'une digue*, m.
Dykregt, o. *Chausséage*, m.
Dynsdag, m. *zie* Dingsdag.
Dyspier (-en), v. *Vaste*, m.
Dystuk (-kken), o. *Gigot*, m.; *éclanche*, f.; *cuissart*, m.
Dyzak (-kken), m. *Gousset*, m.; *poche de culotte*, f.
Dyzig, b. n. Mistig. *Sombre*; *nébuleux*; *brumeux*; *humide*.
Dyzigheid (z. mv.), v. *Humidité*; *brume*, f.

E

E, v. *E*, m.
Eb, ebbe, v. Afloopend water. *Reflux*; *jusant*, m.; *basse marée*, f. Vloed en —. *Flux et reflux*, m., *marée*, f.
Ebben (het ebde, heeft geëbd), onp. w. *Baisser*; *descendre*; *refluer*. Het ebt. *L'eau descend.*
Ebben, onv. b. n. *D'ébène*.
Ebbenboom (-en), m. *Ébénier* (arbre), m.
Ebbenhout (z. mv.), o. *Ébène*, f.; *bois d'ébène*, m.
Ebbenhoutboom (-en), m. *Ébénier* (arbre), m.
Ebbenhouten, onv. b. n. *D'ébène*.
Ebbenhoutwerk, o. *Ébénisterie*, f., *ouvrage de l'ébéniste*, m.
Ebbenhoutwerker (-s), m. *Ébéniste*, m.
Ebbenlyst (-en), v. *Cadre d'ébène*, m.
Echel (-s), m. Bloedzuiger. *Sangsue*, f.
Echo, m. *en* v. Weêrgalm. *Echo*, m.
Echt (z. mv.), m. Echtestaet, huwelyk. *Mariage*; *hymen*; *hyménée*, m. In den — treden. *Se marier.*
Echt, b. n. Wettig. *Légitime*. — kind. *Enfant légitime*. — maken. *Légitimer*. —, opregt. *Vrai*; *véritable*; *pur*; *loyal*. —, byw. *Légitimement*; *vraiment*; *véritablement*; *loyalement*.
Echtbreekster (-s), v. *Adultère*, f.
Echtbreken, o. w. Overspel doen. *Adultérer*, *commettre un adultère*.
Echtbrekend, b. n. *Adultère*.
Echtbreker (-s), m. *Adultère*, m.
Echtbreuk (-en), v. Overspel. *Adultère*, *violement de la foi conjugale*, m.
Echteband, m. *Lien conjugal*, *lien du mariage*, m.
Echtebed (-dden), o. *Couche nuptiale* ou *conjugale*, f.; *lit conjugal*, m.
Echtelieden; m. mv. Getrouwde lieden. *Gens mariés*; *époux*; *conjoints*, m. pl.
Echteliefde (z. mv.), v. *Amour conjugal*, m.
Echteloos, b. n. Onwettig. *Illégitime*. —, ongetrouwd. *Célibataire*.
Echtelyk, b. n. *Conjugal*, *matrimonial*; *légitime*. —, byw. *Conjugalement*; *légitimement*.
Echteman, m. *Mari légitime*, m.
Echten (ik echtte, heb geëcht), b. w. *Légitimer*.
Echter, voegw. Evenwel. *Néanmoins*; *pourtant*; *cependant*; *toutefois*.
Echtestaet (z. mv.), m. *Mariage*, *état du mariage*, m.
Echtetrouw (z. mv.), v. *Fidélité* ou *foi conjugale*, f.
Echtevrouw (-en), v. *Femme légitime*, *épouse*, f.
Echtgemael, m. *Époux*, m.
Echtgenoot (-en), m. *Époux*, m.
Echtgenoote (-n), v. *Épouse*, f.
Echtheid, v. *Authenticité*; *légitimité*; *intégrité*, f.
Echting, v. *Légitimation*, f.

Echtkoets (-en), v. *Couche nuptiale*, f.
Echtscheiden, o. w. *Divorcer, faire divorce.*
Echtscheiding (-en), v. *Divorce*, m.
Echtschender, m. *zie* Echtbreker.
Echtschending, v. } *zie* Echtbreuk.
Echtschennis, v. }
*Echtverbindtenis, v. } *Mariage*, m.; *association*
Echtvereeniging, v. } ou *union conjugale*, f.
Echtverklaring, v. *Légitimation*, f.
Edel, b. n. *Noble; illustre; excellent; magnifique; précieux.* — geslacht. *Famille noble.* —e gesteenten. *Pierres précieuses.* Op eene —e wyze. *Noblement.* —, byw. *Noblement.*
Edelaerdigheid (z. mv.), v. *Magnanimité, grandeur* ou *noblesse d'âme*, f.
Edeldom, m. *Noblesse*, f.
Edelen, m. mv. *zie* Edellieden.
Edelgeboren, b. n. *Noble, de famille noble.*
Edelgesteente (-n), o. *Pierre précieuse*, f.
Edelheid (-heden), v. *Seigneurie; noblesse; délicatesse*, f.
Edelknaep (-apen), m. *Page*, m.
Edellieden, m. mv. *Gentilshommes, les nobles*, m. pl.; *la noblesse*, f.
Edelmaken *(ik maek edel, maekte edel, heb edelgemaekt), b. w. *Anoblir, rendre noble.*
Edelmaking, v. *Anoblissement*, m.
Edelman (-lieden), m. *Gentilhomme, noble*, m.
Edelmoedig, b. n. *Généreux; noble; magnanime; grand.* Een — hert. *Un cœur noble* ou *généreux.* —, byw. *zie* Edelmoediglyk.
Edelmoedigheid, v. *Générosité; magnanimité; noblesse; grandeur d'âme*, f.
Edelmoediglyk, byw. *Généreusement; noblement; magnanimement.*
Edelmogende (Heeren). *Nobles et puissants Seigneurs.*
*Edict (-en), o. Gebod. *Édit*, m.
Edik (z. mv.), m. Azyn. *Vinaigre*, m.
Ediken, b. w. *zie* Azynen.
Edoch, voegw. Doch. *Mais; cependant; pourtant; néanmoins; or.*
Eechenis, v. Lies (deel des lichaems). *Aine*, f.
Eed (-en), m. *Serment*, m. Eenen — doen *of* afleggen. *Prêter serment.* Den — van getrouwheid afleggen. *Prêter serment de fidélité.* Den — afeischen. *Assermenter, faire prêter serment.* Zynen — breken. *Violer son serment, se parjurer.* Het afleggen van den —. *La prestation du serment.*
Eedaflegging, v. *Prestation de serment*, f.
Eedbreekster (-s), v. *Parjure*, f.
Eedbreken, o. w. *Se parjurer; violer son serment.*
Eedbreker (-s), m. *Parjure*, m.
Eedbreking, v. } *Parjure; serment violé*, m.
Eedbreuk, v. }
Eedgenoot (-en), m. *Conjuré; confédéré; allié; ligueur*, m.
Eedgenoote (-n), v. *Ligueuse* (sous Henri III), f.
Eedgenootschap (-ppen), o. *Conjuration; confédération; alliance*, f.
Eedgespan (z. mv.), o. *Tous les conjurés*, m. pl.; *conjuration*, f.
Eedverwant, m. *zie* Eedgenoot.
Eedverwantschap, o. *zie* Eedgenootschap.
Eek, m. *zie* Edik.
Eekel, m. *zie* Eikel.
Eekelverken, o. *zie* Eikelverken.
Eekenis, v. *zie* Eechenis.
Eekhoorntje (-s), o. (dier). *Écureuil*, m.
Eel enz. *zie* Edel enz.

Eelbot, m. *zie* Heilbot.
Eelt, o. (hardigheid aen handen en voeten). *Cal; durillon*, m.
Eeltachtig, b. n. *Calleux.*
Eeltachtigheid (z. mv.), v. *Callosité*, f.
Eeltig, b. n. *zie* Eeltachtig.
Eeltverwekkend, b. n. *Porotique.*
Eemer, m. *zie* Emer.
Een, eene, lidw. *en* telw. *Un, une.* — voor —. *Un à un; l'un après l'autre.* Op —en anderen tyd. *Une autre fois.* De — is zoo goed als de andere. *L'un vaut l'autre.* Een ieder. *Chacun.*
Eenbladig, b. n. *Monopétale* (bot.).
Eenbloemig, b. n. *Uniflore.*
Eenbuikig, b. n. *Monogastrique.*
Eend (-en), v. *Canard*, m.; *cane*, f. Wilde —. *Canard sauvage.* Tamme —. *Canard privé.* Jonge —. *Canette; petite cane*, f.
Eendaegsch, b. n. *Éphémère, qui ne dure qu'un jour.* —e koorts. *Fièvre diaire.*
Eendenei (-ijeren), o. *OEuf de cane*, m.
Eendengroen, o. } *Lentille d'eau* (plante), f.
Eendenkroos, o. }
Eendennest (-en), m. *en* o. *Nid de canard*, m.
Eendensaus, v. *Dodine*, f.
Eenderhande, onv. b. n. } *Semblable; pareil; de*
Eenderlei, onv. b. n. } *la même sorte* ou *espèce.*
Eendmossel (-s, -en), v. *Conque anatifère*, f.
Eendragt (z. mv.), v. *Concorde; union; bonne intelligence*, f.
Eendragtelyk, byw. *zie* Eendragtiglyk.
Eendragtig, b. n. *Unanime; qui se fait d'un commun accord.* —, byw. *zie* Eendragtiglyk.
Eendragtigheid, v. *Unanimité; concorde; union*, f.
Eendragtiglyk, byw. *Unanimement; d'un commun accord.*
Eenduidig, b. n. *Univoque* (t. de méd.).
Eendvogel (-s), m. *Canard*, m. Jonge —. *Caneton*, m. Wilde —. *Macreuse*, f.; *malart*, m. Tamme —. *Barboteur*, m.
Eene. *zie* Een.
Eenemael (ten), byw. *Tout-à-fait; entièrement.*
Eenerhande, eenerlei. *zie* Eenderhande, eenderlei.
Eengrepig, b. n. *zie* Eenlettergrepig.
Eenhandig, b. n. Die maer éene hand heeft. *Manchot; estropié; privé d'une main.*
Eenheerschappy, v. *zie* Eenheersching.
Eenheerscher (-s), m. *Monarque; empereur; roi*, m.
Eenheersching, v. *Monarchie*, f.
Eenheid (-heden), v. *Unité*, f.
Eenhoevig, b. n. *Solipède.*
Eenhoofdig, b. n. *Monarchique.* —e bestiering. *Gouvernement monarchique*, m.; *monarchie*, f. —, byw. *Monarchiquement.*
Eenhoofdiglyk, byw. *Monarchiquement.*
Eenhoorn (-en), m. (dier). *Licorne*, f.; *monocéros*, m.
Eenhuizig, b. n. *Uniloculaire.*
Eenig, b. n. *Unique; seul; solitaire; quelque.* —e zoon. *Fils unique.* Een —e God. *Un seul Dieu.* — geld. *Quelque argent.* —e schryvers. *Quelques écrivains.* —e keeren, —e reizen. *Quelquefois.* —en. *Quelques-uns.* —, byw. *zie* Eeniglyk.
Eenigerhande, onv. b. n. } *Qui* ou *quoi que ce*
Eenigerlei, onv. b. n. } *soit.*
Eenigermate, byw. *En quelque sorte* ou *manière.*

Eenigerstonde (t'), byw. *Un jour; un jour ou l'autre.*
Eenigerwyze, byw. *En quelque manière.*
Eenigheid, v. Eendragt. *Union; concorde*, f. —, eenzaemheid. *Solitude*, f. Ik bemin de —. *J'aime la solitude.* Hy wandelt in zyne —. *Il se promène tout seul.*
Eeniglyk, byw. Alleenlyk. *Uniquement; seulement.*
Eenigste, b. n. Eenig. *Unique; seul.*
Eenigzins, byw. *En quelque-façon; en quelque sorte* ou *manière.*
Eenjarig, b. n. *D'un an; annuel, annal.*
Eenkennig, b. n. *Qui n'est attaché qu'à certaines personnes; insociable; bizarre.*
Eenklank, m. *Unisson*, m.
Eenkleurig, b. n. *Qui est d'une seule couleur.* —e schildery. *Monochromate*, m.
Eenlettergrepig, b. n. *Monosyllabique, monosyllabe.*
Eenlobbig, b. n. *Monocotylédone.*
Eenloopend, b. n. Ongetrouwd. *Célibataire.*
Eenloopig, b. n. *zie* Eenloopend.
Eenmael, byw. *Une fois.*
Eenmoedig, b. n. Eendragtig. *Unanime.* —, byw. *zie* Eenmoediglyk.
Eenmoedigheid (z. mv.), v. *Unanimité; concorde; union*, f.
Eenmoediglyk, byw. *Unanimement; d'un commun accord.*
Eenoog (-en), m. *en* v. *Borgne*, m. *et* f.
Eenoogig, b. n. *Borgne, monoculaire.* —e re s. *Cyclope*, m.
Eenoorig, b. n. *Monaut, qui n'a qu'une oreille.*
Eenparig, b. n. *Unanime; uniforme.* Met —e stemmen. *D'un commun accord.* —, byw. *zie* Eenpariglyk.
Eenparigheid, v. *Unanimité; uniformité*, f.
Eenpariglyk, byw. *Unanimement; d'un commun accord; de concert; uniformément.*
Eenpersoonlyk, b. n. *Unipersonnel.*
Eenponder (-s), m. *Épingare* (petit canon), m.
Eenrymig, b. n. *A une rime.* — gedicht. *Monorime*, m.
Eens, byw. Eenen keer. *Une fois.* — voor al. *Une fois pour toutes.* —, op eenen tyd. *Un jour.* —, van hetzelfde gevoelen. *D'accord; d'intelligence; du même sentiment.* — zyn, — worden. *Être d'accord; convenir; s'accorder; s'entendre.*
Eenschalig, b. n. } *Univalve.*
Eenschelpig, b. n. }
Eensdeels, byw. *D'une part; d'abord; en premier lieu.*
Eensgezind, b. n. *D'accord; de bonne intelligence; unanime.*
Eensgezindheid (z. mv.), v. *Bonne intelligence; concorde; union; conformité de sentiments; unanimité*, f.
Eensklaps, byw. *Tout-à-coup; à l'improviste; soudainement; subitement.*
Eenslachtig, b. n. *Congénère; de même genre; de même espèce; unisexé.*
Eensluidend, b. n. *Consonnant; accordant; conforme; de la même teneur; univoque.* Voor — afschrift. *Pour copie conforme.*
Eensteenig, b. n. *Monolithe, d'une seule pierre.*
Eenstemmig, b. n. *Unanime; consonnant.* —, byw. *zie* Eenstemmiglyk.
Eenstemmigheid, v. *zie* Eenstemming.
Eenstemmiglyk, byw. *Unanimement; d'un commun accord, de concert.*
Eenstemming, v. *Unanimité; consonnance*, f.
Eenswegs, byw. *D'un côté; d'une part; par le même chemin.*
Eental, o. *zie* Eenvoud.
Eentoonig, b. n. *Consonnant; monotone; uniforme.*
Eentoonigheid, v. *Consonnance; monotonie; uniformité*, f.
Eenvakkig, b. n. *Uniloculaire.*
Eenverwig, b. n. *D'une seule couleur; de la même couleur.*
Eenvoetig, b. n. *Monopède, qui n'a qu'un pied.*
Eenvormig, b. n. *Uniforme.*
Eenvoud (z. mv.), o. *Singulier* (terme de gramm.), m.
Eenvoudig, b. n. Enkel. *Simple, qui n'est pas composé.* —, enkelvoudig (spraekk.). *Singulier* (t. de gram.). — (fig.). Openhertig. *Ingénu; sincère; naïf.* —, onnoozel. *Simple; innocent.* De —en bedriegen. *Tromper les innocents.* —, byw. *zie* Eenvoudiglyk.
Eenvoudigheid, v. *Simplicité; innocence*, f. —, openhertigheid. *Sincérité; ingénuité; candeur; naïveté*, f.
Eenvoudiglyk, byw. *Simplement; innocemment.* —, openhertiglyk. *Sincèrement, ingénument, bonnement, naïvement.*
Eenwerf, byw. *zie* Eenmael.
Eenzadig, b. n. *Monosperme* (bot.).
Eenzaem, b. n. *Solitaire; retiré, écarté;* (fig.) *désert, tranquille, célibataire.* — leven. *Vie solitaire.* —, byw. *Solitairement.*
Eenzaemheid, v. *Solitude, retraite*, f.; *isolement*, m.
Eenzaemlyk, byw. *Solitairement.*
Eenzelvig, b. n. *Unique, monotone, identique.*
Eenzelvigheid, v. *Identité*, f.
Eenzinnig enz. *zie* Eigenzinnig enz.
Eenzydig, b. n. *Unilatéral; qui n'a qu'un côté;* (fig.) *partial.*
Eenzydigheid, v. *Partialité*, f.
Eenzydiglyk, byw. *Partialement.*
Eer, eerder, byw. Vroeger. *Plus tôt, avant, auparavant.* Hy zal er — zyn dan gy. *Il y sera plus tôt que vous, il y sera avant vous.* —, liever. *Plutôt.* — dat, voegw. *Avant que de, avant de.*
Eer, eere, v. *Honneur; respect; culte*, m.; *gloire*, f. —, bewyzen *of* aendoen. *Honorer, rendre honneur.* Ter —e van. *A* ou *en l'honneur de, à la gloire de.* Alle de — komt God alleen toe. *Toute la gloire appartient à Dieu.* Een man van —. *Un homme d'honneur.* — die men aen God bewyst, goddelyke —. *Culte divin, culte de latrie.* — die men aen de H. Maegd betoont. *Culte d'hyperdulie.* — die men de Heiligen aendoet. *Culte des Saints, culte de dulie.* Iemand de laetste — aendoen. *Rendre les derniers devoirs à quelqu'un.* Behoudens myne —. *Sauf mon honneur.* Op myne —. *Sur mon honneur.*
Eer-aendoende, b. n. *Honorifique.*
Eerambt (-en), o. *Charge, dignité*, f.
Eerbaer, b. n. Zuiver. *Honnête; décent; chaste; pudique; retenu; modeste.* —are schaemte. *Pudeur*, f. —, byw. *zie* Eerbaerlyk.
Eerbaerheid, v. *Pudeur; pudicité; chasteté; honnêteté; retenue; modestie*, f.
Eerbaerlyk, byw. *Honnêtement, chastement; pudiquement; décemment.*
Eerbed (-dden), o. *Lit d'honneur*, m.
Eerbeeld (-en), o. Pronkbeeld. *Statue érigée en*

l'honneur de quelqu'un, f. Een — voor iemand opregten. *Ériger une statue à quelqu'un.*
Eerbetuiging, v. *zie* Eerbewys.
Eerbewys (-zen), o. *Respect; hommage, honneur; traitement*, m.; *vénération; révérence; honnêteté*, f.; *compliment*, m.
Eerbewyzing, v. *zie* Eerbewys.
Eerbied (z. mv.), m. *Respect*, m.; *vénération; déférence*, f.
Eerbiedig, b. n. *Respectueux.* —, byw. *zie* Eerbiediglyk.
Eerbiedigen (ik eerbiedigde, heb geëerbiedigd), b. w. *Respecter; honorer; révérer, vénérer.*
Eerbiedigheid, v. *zie* Eerbied.
Eerbiediglyk, byw. *Respectueusement, avec respect.*
Eerbiedshalve, byw. *Par respect.*
Eerbiedwaerdig, b. n. *Respectable, vénérable.*
Eerbiedwekkend, b. n. *Qui excite au respect, à la vénération.*
Eerboog (-ogen), m. Zegeboog. *Arc de triomphe, arc triomphal*, m.
Eerder, byw. Vroeger. *Plus tôt, avant, auparavant.* —, liever. *Plutôt.* — sterven. *Plutôt mourir.*
Eerdicht (-en), o. Lofdicht. *Vers à l'honneur de quelqu'un*, m. pl.; *panégyrique*, m.
Eerdief (-ven), m. *Diffamateur; calomniateur*, m.
Eerdienst (-en), m. *Culte; honneur*, m.
Eerdievery, v. *Diffamation; calomnie*, f.
Eere, v. *zie* Eer, v.
Eerelid (-eden), o. *Membre honoraire*, m.
Eeren (ik eerde, heb geëerd), b. w. *Honorer; respecter; vénérer; révérer.* De kinders moeten hunne ouders —. *Les enfants doivent respecter leurs parents.* Eert uwen vader en uwe moeder. *Honorez votre père et votre mère.*
Eerenprys (-zen), m. *Prix d'honneur*, m.; *véronique, élatine, velvote* (plante), f.
Eerenwyn, m. *Vin d'honneur*, m.
Eergenoot (-en), m. *Celui qui partage les honneurs.*
Eergestoelte (-n), o. *Siége d'honneur*, m.
Eergewaed, o. *Habit de distinction*, m.
Eergierig, b. n. *Avide de gloire; ambitieux.* —, byw. *Ambitieusement.*
Eergierigheid (z. mv.), v. *Ambition*, f.
Eergieriglyk, byw. *Ambitieusement.*
Eergister, byw. } *Avant-hier.*
Eergisteren, byw. }
Eergraf (-ven), o. Pronkgraf. *Mausolée; cénotaphe*, m.
Eerkrans (-en), m. } *Couronne honorifique* ou
Eerkroon (-en), v. } *triomphale*, f.
Eerlang, byw. *Dans peu; bientôt.*
Eerlaurier (-en), m. *Laurier d'honneur*, m.; *couronne de laurier*, f.
Eerloon (z. mv.), m. *en* o. *Honoraire*, m.
Eerloos, b. n. Zonder eer. *Infâme; sans honneur; diffamé; bas; lâche; honteux.* — byw. *zie* Eerlooslyk.
Eerloosheid (z. mv.). v. *Infamie; turpitude; indignité; lâcheté*, f.; *déshonneur*, m.
Eerlooslyk, byw. *D'une manière infâme; lâchement.*
Eerlyk, b. n. Deugdzaem. *Honnête; vertueux; probe; loyal.* —e man. *Homme d'honneur.* —, byw. *Honnêtement; avec honneur; loyalement.* — met iemand handelen. *En user honnêtement avec quelqu'un.*
Eerlykheid (z. mv.), v. *Honnêteté; probité; vertu*, f.
Eermetael, o. *zie* Eerpenning.
Eernaem (-amen), m. *Nom de qualité; titre d'honneur*, m.
Eerpenning (-en), m. *Médaille d'honneur*, f.
Eerpoort (-en), v. *zie* Eerboog.
Eerpost (-en), m. *Poste d'honneur*, m.
Eerregten, o. mv. *Droits honorifiques*, m. pl.
Eerroofster (-s), v. *Calomniatrice*, f.
Eerrooven, b. w. Lasteren. *Calomnier, diffamer.*
Eerroovend, b. n. Onteerend, lasterend. *Diffamatoire; diffamant; infamant; calomnieux.*
Eerroover (-s), m. *Diffamateur; calomniateur*, m.
Eerrooving, v. *Calomnie; diffamation, infamation; médisance*, f.
Eerschender enz. *zie* Eerroover enz.
Eerscheut (-en), m. } *Salve*, f.
Eerschoot (-oten), m. }
Eershalve, byw. *Ad honores; pour l'honneur.*
Eerst, b. n. *Premier; principal.* Hy is er de —e geweest. *Il y a été le premier.* —e kerk. *Primitive église*, f. —, byw. Vooral. *Avant tout; auparavant.* —, ten eerste, in het eerst; voor eerst. *Premièrement; en premier lieu, d'abord.* —, niet eerder. *Pas plus tôt.* Ik zal — binnen veertien dagen vertrekken. *Je ne partirai que dans quinze jours.* Hy is daer zoo — uitgegaen. *Il vient de sortir.* Dan — *Alors.* Om het —. *A l'envi.*
Eertsbeginnende, m. *Commençant*, m.
Eerstdaegs, byw. *Au premier jour, prochainement.*
Eerste, b. n. *zie* Eerst.
Eerstelingen, v. mv. *Prémices*, f. pl.
Eerstelyk, byw. *Premièrement.*
Eersten, b. n. *zie* Eerst.
Eerstgeboorte, v. *Primogéniture; aînesse*, f. Regt van —. *Droit d'aînesse.*
Eerstgeboren, m. *en* v. *en* b. n. *Aîné*, m.; *aînée*, f.; *premier-né*, m.
Eerstgemeld, b. n. } *Premier nommé* ou *cité;*
Eerstgenoemd, b. n. } *mentionné en premier lieu.*
Eerstgeroepen, b. n. *Premier appelé.*
Eerstgestorven, b. n. *Prédécédé.*
Eerstgevormd, b. n. *Formé en premier lieu.*
Eerstkomend, b. n. *Prochain; premier venu.*
Eertsoverleden, b. n. *Prédécédé.*
Eerteeken (-s, -en), o. *Marque d'honneur; décoration*, f.; *trophée*, m.
Eertitel (-s), m. *Titre d'honneur, titre ad honores*, m.
Eertrap (-ppen), m. *Grade; degré d'honneur* ou *de gloire*, m.
Eertyds, byw. *Autrefois, jadis.*
Eervergeten, b. n. *zie* Eerloos.
Eervol, b. n. *Honorable.* — ontslag. *Démission honorable*, f. —, byw. *Honorablement.*
Eerwaerdig, b. n. *Vénérable; respectable; honorable; honoré; révérend.* Een — man. *Un homme honorable* ou *respectable.* —, byw. *zie* Eerwaerdiglyk.
Eerwaerdigheid, v. *Dignité; révérence*, f.
Eerwaerdiglyk, byw. *Respectueusement; dignement; honorablement.*
Eerweerde, eerweerdig enz. *zie* Eerwaerdig enz.
Eerzaem, b. n. *Honnête; honorable.* —, byw. *Honnêtement; honorablement.*
Eerzucht (z. mv.), v. *Ambition*, f.
Eerzuchtig, b. n. *Ambitieux.* —, byw. *Ambitieusement.*
Eerzuchtigheid (z. mv.), v. *Ambition*, f.

Eerzuchtiglyk, byw. *Ambitieusement.*
Eerzuil (-en), v. *Obélisque*, m.; *colonne érigée en l'honneur de quelqu'un*, f.
Eet, zie Eten.
Eetbaer, b. n. *Mangeable, comestible, bon à manger.*
Eetbaerheid (z. mv.), v. *Qualité qui rend une chose mangeable*, f.
Eetbak (-kken), m. *Mangeoire; auge; crèche*, f.
Eetgereedschap, o. *Vaisselle*, f.
Eetkamer (-s), v. *Salle à manger*, f.
Eetlust (z. mv.), m. *Appétit, désir de manger*, m. Den — verwekken. *Ragoûter.*
Eetlustverwekkend, b. n. *Appétissant, qui excite l'appétit, ragoûtant.*
Eetmael, o. zie Etmael.
Eetmaet, v. *Diète*, f.; *régime*, m.
Eetplaets, v. zie Eetkamer.
Eetregel, m. zie Eetmaet.
Eetster (-s), v. *Mangeuse*, f.
Eettafel (-s), v. *Table à manger*, f.
Eetwaren, v. mv. *Denrées; victuailles; provisions de bouche*, f. pl.; *vivres; comestibles*, m. pl.
Eetzael (-alen), v. *Salle à manger*, f.; *cénacle*, m.
Eeuw (-en), v. *Siècle*, m. De gouden —. *Le siècle ou l'âge d'or.*
Eeuwe, v. zie Eeuw.
Eeuwfeest (-en), v. en o. *Jubilé*, m.; *fête séculaire*, f.
Eeuwig, b. n. *Éternel; perpétuel.* — maken. *Perpétuer, éterniser, immortaliser.* Ten —en dage. *A perpétuité.* De —e God. *L'Éternel, Dieu.* Voor —. *Éternellement, à jamais, sans fin.* —, byw. zie Eeuwiglyk.
Eeuwigdurend, b. n. *Perpétuel; permanent; stable, qui dure toujours.*
Eeuwigheid (z. mv.), v. *Éternité*, f.
Eeuwiglyk, byw. Voor eeuwig. *Éternellement, perpétuellement, sans fin, à jamais.*
Eeuwspel (-en), o. *Jeu séculaire*, m.
Eeuwzang (-en), m. *Chant* ou *poëme fait à l'occasion du commencement d'un siècle*, m.
Effen, b. n. Gelyk, glad. *Égal, uni, aplani, ras.* — maken. *Unir, aplanir.* — veld. *Rase campagne.* —, vereffend. *Réglé, ajusté.* —e rekening. *Compte réglé.* —, byw. Even. *Légèrement, un peu.* Hy heeft my — aengeraekt. *Il m'a touché légèrement.* —, gelyk. *Uniment.* — spelen. *Être quitte à quitte* (au jeu). — of dubbel spelen. *Jouer à la martingale* (*à chaque coup tout ce qu'on a perdu dans les coups précédents*). — of oneffen. *Pair ou non, pair et impair.*
Effenen (ik effende, heb geëffend) b. w. Effen maken. *Aplanir, unir* (fig.). Eene rekening —. *Liquider ou régler un compte.*
Effenheid, v. *Égalité*, f.
Effening, v. Gelykmaking. *Aplanissement*, m. — van eene rekening. *Liquidation d'un compte*, f.
Effenmaking, v. Vereffening (van eene rekening). *Liquidation* (*d'un compte*), f.
Effens (t'), byw. zie Seffens.
Effentjes, byw. Eventjes. *Légèrement; un peu.*
Ega, m. *Époux*, m. —, v. *Épouse*, f.
Egade, v. *Épouse*, f.
***Egael**, b. n. Effen. *Égal.*
***Egaliteit**, v. Gelykheid, effenheid. *Égalité*, f.
***Egalizeren** (ik egalizeer, egalizeerde, heb geëgalizeerd), b. w. Gelyk maken. *Égaliser.*
Egdis (-ssen), v. Haegdis (dier). *Lézard*, m.
Egel (-s), m. (dier). *Hérisson*, m.
Egelantier (-s, -en), m. Wilde rozeboom. *Églantier, rosier sauvage*, m.
Egelantierbezie (-ziën), v. *Gratte-cul*, m.
Egelantierbloem (-en), v. *Cynorrhodon*, m.
Egelantierboom (-en), m. *Églantier*, m.
Egelantierroos (-ozen), v. *Cynorrhodon*, m.
Egeltje (-s), o. *Petit hérisson*, m.
Egge (-n), v. (landbouwers werktuig). *Herse*, f.
Eggen (ik egde, heb geëgd), b. w. *Herser.* Het —. *Hersage*, m.
Egger (-s), m. *Herseur*, m.
Eggerig, b. n. *Acre, aigre.* —, byw. *D'une manière âcre ou aigre.*
Eggerigheid, v. *Acreté, aigreur*, f.
Eggig, b. n. Stomp. *Agacé* (en parlant des dents). — maken. *Agacer.* Myne tanden zyn —. *J'ai les dents agacées.*
Eggigheid (z. mv.), v. Stompheid (der tanden). *Agacement* (*des dents*), m.
Egging, v. Het eggen. *Hersage*, m.
Egoïst (-en), m. *Égoïste*, m.
Egt enz. zie Echt enz.
Egypten (land). *Égypte*, f.
Egyptenaer (-s), m. *Égyptien*, m.
Egyptenaersche (-n), v. *Égyptienne*, f.
Egyptisch, b. n. *Égyptien.*
Ei! tusschenw. *Hé! ha! ho!*
Ei (-ijeren), o. *OEuf*, m. Vuil —. *OEuf couvi.* — uit den dop. *OEuf à la coque.* Harde —ijeren. *OEufs durs.* Geroerde —ijeren. *OEufs fricassés.* —ijeren leggen. *Pondre.*
Eigen, b. n. *Propre.* Een — huis hebben. *Avoir une maison à soi.* Zyn — heer of meester zyn. *Être indépendant.* — neef. *Cousin germain.* Op zyn — gezag. *De son autorité privée.* Zich iets — maken. *S'approprier quelque chose.* —, aengeboren. *Naturel; personnel.* Zyne —e dood sterven. *Mourir de mort naturelle.*
Eigenaer (-s, -aren), m. *Propriétaire*, m.
Eigenaerdig, b. n. *Caractéristique; naïf.* —, byw. *Naïvement.*
Eigenaerdigheid, v. *Naïveté*, f.
Eigenaerdiglyk, byw. *Naïvement.*
Eigenaerster (-s), v. *Propriétaire*, f.
Eigenbaet, v. *Intérêt propre* ou *particulier*, m.
Eigenbatig, b. n. *Intéressé.*
Eigenbehagelyk, b. n. *Qui plaît à soi-même; fat.*
Eigenbelang, o. zie Eigenbaet.
Eigendom (-mmen), m. *Propriété*, f.
Eigendommelyk, b. n. *Propre.* —, byw. *En propre.*
Eigendomsregt, o. *Droit de propriété*, m.
Eigendunk (z. mv.) m. *Présomption, vanité*, f.
Eigendunkelyk, b. n. *Présomptueux; arbitraire.* — byw. *Présomptueusement; arbitrairement.*
Eigenen (zich), ik eigende my, heb my geëigend), wed. w. *S'approprier; s'attribuer.*
Eigenhandig, b. n. *Autographe; olographe.* —, byw. *De sa propre main; en mains propres; manuellement.*
Eigenheid, v. *Propriété, qualité*, f.
Eigenhoofdig, b. n. *Capricieux.*
Eigening, v. *Appropriation*, f.
Eigenliefde (z. mv.), v. *Amour propre*, m.
Eigenlof (z. mv.), m. *Louange qu'on se donne à soi-même*, f.
Eigenlydig, b. n. *Idiopathique* (méd.).
Eigenlydigheid (z. mv.), v. *Idiopathie, maladie particulière à une partie du corps*, f.
Eigenlyk, b. n. *Propre; dans le sens propre.* —, byw. *Proprement; précisément.*

Eigennaem (-amen), m. *Nom propre*, m.
Eigenschap (-ppen), v. *Propriété; qualité; nature*, f.; *attribut*, m.
Eigenste, b. n. *Même*. De — man. *Le même homme*.
Eigenwaen, m. *zie* Eigendunk.
Eigenwillig, b. n. *Volontaire*.
Eigenwilligheid (z. mv.), v. *Propre volonté*, f.
Eigenwys, b. n. *Suffisant; vain; présomptueux; pédant*.
Eigenwysheid (z. mv.), v. *Suffisance; vanité; présomption*, f.
Eigenzinnig, b. n. *Capricieux; opiniâtre; entêté*. —, byw. *zie* Eigenzinniglyk.
Eigenzinnigheid (z. mv.), v. *Caprice; entêtement*, m.; *opiniâtreté*, f.
Eigenzinniglyk, byw. *Capricieusement; opiniâtrément*.
Eijerbarend, b. n. *Ovipare*.
Eijerdojer (-s), m. *Jaune d'œuf*, m.
Eijerdop (-ppen), m. *Coque*, *coquille d'œuf*, f.
Eijerkanael, o. *Oviduc*, *canal des œufs* (anat.), m.
Eijerkoek (-en), m. *Omelette; brioche*, f.; *poupelin*, m.
Eijerleggen (het), o. *Ponte*, f.
Eijerleggend, b. n. *Ovipare*.
Eijerlegster (-s), v. *Pondeuse*, f.
Eijerschael, v. *zie* Eijerdop.
Eijerstok (-kken), m. *Ovaire*, m.
Eijerstruif (-ven), v. *Omelette*, f.
Eijerverkooper (-s), m. *Coquetier*, *marchand d'œufs*, m.
Eijervrouw (-en), v. *Marchande d'œufs*, f.
Eijerwagentje (-s), o. *Poulailler* (voiture de coquetier), m.
Eik (-en), m. *Chêne*, m. *zie* Yk enz.
Eikel (-s), m. *Gland*, m.
Eikelbast, m. *Avelanède; cosse du gland*, f.
Eikeloogst, m. *Glandée*, f.
Eikelschel, v. *zie* Eikelbast.
Eikeltje (-s), o. *Petit gland*, m.
Eikelverken (-s), o. *Cochon nourri* ou *engraissé de glands*, m.
Eiken, onv. b. n. *De chêne*. Eene — plank. *Une planche de chêne*.
Eikenbast (-en), m. *Écorce de chêne*, f.
Eikenbladeren, o. mv. *Feuilles de chêne*, f. pl.
Eikenboom (-en), m. *Chêne*, m.
Eikenboomken (-s), o. } *Chêneau*, m.
Eikenboompje (-s), o. }
Eikenbosch (-sschen), o. *Chênaie*, f.
Eikenhout, o. *Du chêne; bois de chêne*, m.
Eikenhouten, onv. b. n. *De bois de chêne*. Eene — tafel. *Une table de bois de chêne*.
Eikenkas (-ssen), v. *Armoire de bois de chêne*, f.
Eikenkrans (-en), m. *Couronne de feuilles de chêne; couronne civique*, f.
Eikenloof (z. mv.), o. *Feuilles de chêne*, f. pl.
Eikenplank (-en), v. *Planche de chêne*, f.
Eikenschors (-en), v. *Écorce de chêne*, f.
Eikenstam (-mmen), m. *Tronc de chêne*, m.
Eikentafel (-s), v. *Table de bois de chêne*, f.
Eikentak (-kken), m. *Branche de chêne*, f.
Eikentelg (-en), v. *Chêneau*, m.
Eikenvaren (z. mv.), v. *Fougère*, f.; *polypode*, m.
Eilaes! tusschenw. *Hélas!*
Eiland (-en), o. *Ile*, f.
Eilander (-s), m. *Insulaire*, m.
Eilandje (-s), o. *Ilot*, m., *petite île*, f.
Eiloof (z. mv.), o. *Lierre*, m.
Eind, o. *zie* Einde.
Einde (-n), o. *Fin; extrémité*, f.; *bout; terme*, m.; *issue*, f.; (fig.) *but; dessein; projet; plan*, m.; *clôture*, f. Een — maken. *Mettre un terme; finir*. Ten — loopen. *Prendre fin; expirer*. Op het — van zyn leven. *Sur la fin de sa vie*. Aen het — van de stad. *A l'extrémité de la ville*. Eene zaek ten — brengen. *Venir à bout d'une affaire*. Van het begin tot het —. *D'un bout à l'autre*. Tot wat — doet gy dat? *Quel est votre dessein?* Tot dien —. *A cet effet, à ces fins*. Ten — zyn. *Se rendre*. Ten —, ten — dat. *Afin de; afin que; pour*.
Eindeken (-s), o. *Petit bout*, m.
Eindeloos, b. n. *Infini*.
Eindeloosheid, v. *Infinité*, f.
Eindelyk, b. n. *Final; définitif*. —, byw. *Finalement; enfin; à la fin; définitivement*.
Einden, b. w. *zie* Eindigen.
Eindenbrander (-s), m. *Binet*, m.
Eindig, b. n. *Fini; borné; limité*.
Eindigen (ik eindigde, heb geëindigd), b. w. *Finir; terminer; achever*. Zyn leven —. *Finir sa vie*. Eene zaek —. *Terminer une affaire*. —, o. w. (met *zyn*). *Finir; expirer*. De tyd is geëindigd. *Le temps est expiré*.
Eindiging, v. *Fin*, f.; *achèvement*, m.; *conclusion; terminaison*, f.
Eindje (-s), o. *Petit bout*, m.
Eindletter (-s, -en), v. *Lettre finale*, f.
Eindlettergreep (-en), v. *Dernière syllabe d'un mot finale*, f.
Eindlyk. *zie* Eindelyk.
Eindoorzaek (-aken), v. *Cause finale*, f.
Eindpael (-alen), m. *Limite; borne*, f.
Eindrym (-en), o. *Rime finale*, f.; *bout-rimé*, m.
Eindval, m. *Chute; cadence*, f.
Eindvonnis (-ssen), o. *Sentence définitive*, f.; *jugement définitif*, m.
Eirond, b. n. *Ovale; ovalaire* (anat.); *elliptique*. —, o. *Ovale*, m.
Eirondheid, v. *Ellipticité*, f.
Eisch (-en), m. *Demande; prétention; exigence*, f.; *besoin*, m. Naer — van zaken. *Selon l'exigence du cas*.
Eischbaer, b. n. *Exigible*, *requérable*.
Eischen (ik eischte, heb geëischt), b. w. *Demander; exiger; prétendre; requérir*. Gehoor —. *Demander audience*. Rekening van iemand —. *Demander compte à quelqu'un*.
Eischend, b. n. *Requérant*.
Eischer (-s), m. *Demandeur; pétitionnaire; requérant*, m.
Eischeres (-ssen), v. *Demanderesse*, *requérante*, f.
Eischerse, v. *zie* Eischeres.
Eisching, v. *zie* Eisch.
Eischster, v. *zie* Eischeres.
Eitje (-s), o. *Petit œuf; ovule* (bot.), m.
Eivormig, b. n. *Ovale; ovalaire* (anat.).
Eiwit (z. mv.), o. *Blanc d'œuf*, m.; *glaire*, f.
Eiwitten, b. w. *Glairer*.
Ekel enz. *zie* Eikel enz.
*Eklips (-en), v. *Éclipse*, f.
Ekster (-s), m. *en* v. (vogel). *Pie*, f.
Eksteroog (-en), o. *Cor aux pieds*, m.
Eksteroogsnyder (-s), m. *Pédicure*, m.
El (-ellen), v. *Aune*, f.
Eland (-en), m. *Élan*, (animal), m.
Elboog, m. *zie* Elleboog.
Elder, m. *zie* Uijer.
Elders, byw. *Ailleurs*.
*Electriciteit, v. *Électricité*, f.
Electriciteitsdrager (-s), m. *Électrophore* (physique), m.

Electriciteitsmeter, m. *Électromètre* (phys.), m.
Electriciteitszamelaer (-s), m. *Collecteur* (physique), m.
*__Electriek__, b. n. *Électrique.*
*__Electriseerbaer__, b. n. *Électrisable.*
*__Electriseren__, b. w. *Électriser.*
*__Electrisering__, v. *Électrisation*, f.
Elefant (-en), m. *Éléphant*, m.
Elefantje (-s), o. *Petit éléphant*, m.
*__Elegant__ enz. *zie* Sierlyk enz.
*__Element__ (-en), o. *Élément*, m.
Elende enz. *zie* Ellende enz.
Elf, telw. *Onze.*
Elfde, b. n. *Onzième.* Ten —. *Onzièmement.*
Elfderhande, **Elfderlei**, onv. b. n. *De onze sortes.*
Elfhoek (-en), m. *Endécagone; ondécagone*, m.
Elfhoekig, b. n. *Endécagone.*
Elfjarig, b.n. *De onze ans.*
Elflettergrepig, b. n. *Hendécasyllabe.* — vers. *Hendécasyllabe*, m.
Elfmael, byw. *Onze fois.*
Elfste, b. n. *Onzième.*
Elft (-en), m. (visch). *Alose* (poisson), f.
Elftal, o. *Onze, nombre de onze*, m.
Elger (-s), m. *Foène; fourche*, f.
*__Elexir__, m. *Élixir*, m.
Elk, b. n. *Chaque; tout.* —, voornw. *Chacun.*
Elkaer, **Elkander**, voornw. *L'un l'autre; les uns les autres; réciproquement; mutuellement; se; s'entre.* Onder —. *Pêle-mêle; confusément.* — helpen. *S'entr'aider.* — beminnen. *S'entr'aimer.* By — komen. *S'assembler.* — bezoeken. *Se voir.* Aen — liggen. *Se toucher, être contigu.*
Elkeen, voornw. *Chacun.*
Elkens (t'), byw. *zie* Telkens.
Elle, v. *zie* El.
Elleboog (-ogen), m. *Coude*, m. Met den — stooten. *Coudoyer.*
Elleboogsjicht, v. *Péchyagre, goutte au coude*, f.
Elleboogsknokkel (-s), m. *Olécrâne* (terme d'anat.), m.
Elleboogskussen, o. *Cubital*, m.
Elleboogslengte, v. **Elleboogsmaet**, v. *Coudée*, f.
Elleboogsspier (-en), v. *Muscle cubital, anconé*, m.
Elleboogssteunsel, o. *Accoudoir*, m.
Elleboogsvormig, b. n. *en* byw. *En forme de coude; coudé.*
Ellemaet, v. *Aunage*, m.
Ellemaker (-s), m. *Celui qui fait des aunes.*
Ellemeter (-s), m. *Auneur*, m.
Ellende (-n), v. *Misère, infortune*, f.; *malheur*, m.
Ellendig, b. n. *Misérable; malheureux;* (fig.) *pitoyable; chétif.* —, byw. *zie* Ellendiglyk.
Ellendige (-n), m. *en* v. *Malheureux*, m. *malheureuse*, f.
Ellendigheid, v. *zie* Ellende.
Ellendiglyk, byw. *Misérablement, malheureusement.*
Ellenyker (-s), m. *Auneur*, m.
Elpenbeen (z. mv.), o. *Ivoire*, m.
Elpenbeenen, onv. b. n. *D'ivoire.*
Els (-zen), v. *Alêne*, f. —, m. *zie* Elzenboom.
Elve, v. (rivier). *Elbe* (fleuve).
Elyzeesch, b. n. De —e Velden. *Les Champs-Élysées*, m. pl.
Elzas (landschap). *Alsace*, f.
Elzasser (-s) m. *Alsacien*, m.
Elzassisch, b. n. *Alsacien, d'Alsace.* —e vrouw. *Alsacienne*, f.
Elzen, onv. b. n. *D'aune.* —, v. *Alêne*, f.
Elzenblad (-en, -eren), o. *Feuille d'aune*, f.
Elzenboom (-en), m. *Aune* (arbre), m.
Elzenbosch (-sschen), o. *Aunaie*, f.
Elzenhout, o. *Bois d'aune*, m.
Elzenmaker (-s), m. *Alénier*, m.
Elzenstam (-mmen), m. *Tronc d'aune*, m.
Elzentak (-kken), m. *Branche d'aune*, f.
Elzenverkooper (-s), m. *Alénier*, m.
Elzenvormig, b. n. *Alêné.*
*__Emailleerder__ (-s), m. *Émailleur*, m.
*__Emailleersel__, o. *Émail*, m.
Emailleertangetje (-s), o. *Bercelles, pincettes d'émailleur*, f. pl.
*__Emailleren__, b. w. *Émailler.*
Emer (-s, -en), m. *Seau*, m. — water. *Seau d'eau.* — (van eene pomp). *Piston*, m.
Emervol, m. *Seau, contenu d'un seau*, m.
*__Eminentie__, v. *Éminence*, f.
Emmer, m. *zie* Emer *en* Barnsteen.
En, voegw. *Et.*
End, o. *zie* Einde.
End enz. *zie* Eend enz.
Ende, voegw. *zie* En.
Endeldarm (-en), m. *Rectum*, m.
Endengroen, o. **Endenkroos**, o. *zie* Eendengroen.
*__Endosseerder__ (-s), m. *Endosseur, donneur d'ordre*, m.
*__Endosseren__, b. w. *Endosser* (*un billet*).
*__Endossering__, v. *Endossement*, m.
Endvogel, (-s), m. *zie* Eendvogel.
Endyvie, m. *zie* Andyvie.
Eng, b. n. Nauw. *Étroit; serré.* —, byw. *Étroitement.*
Engachtig, b. n. *Un peu étroit.*
Engborstig, b. n. *Asthmatique; poussif.*
Engborstigheid (z. mv.), v. *Asthme*, m.: *pousse* (maladie des chevaux), f.
Engel (-en), m. *Ange*, m. — bewaerder. *Ange gardien.*
Engelachtig, b. n. *Angélique; excellent.* —, byw. *Angéliquement.*
Engeland, o. (koningryk). *Angleterre*, f.
Engelendom, o. *Dignité des anges*, f.
Engelkoor (-oren), v. *en* o. *Chœur des anges*, m.; *hiérarchie céleste*, f.
Engelschaer (-aren), v. *Armée* ou *troupe céleste*, f.
Engelin (-nnen), v. *Ange, mon ange*, m.
Engels, o. (Goud- en zilvergewigt). *Esterlin*, m.
Engelsch, b. n. Van Engeland. *Anglais; d'Angleterre.* —e kerk. *Église anglicane.* — laken. *Drap d'Angleterre.* Op zyn —. *A l'anglaise*, —e vrouw. *Anglaise*, f. —e ziekte. *Rachitis*, m. —, o. *L'anglais*, m., *la langue anglaise*, f. Kunt gy —? *Savez-vous l'anglais?*
Engelsch, b. n. *Angélique.* —, byw. *Angéliquement.*
Engelsche (-n), v. *Anglaise*, f.
Engelschen (de), m. mv. *Les Anglais*, m. pl.
Engelschgezind, b. n. *Qui est du parti des Anglais, anglomane.*
Engelschgezindheid, v. *Anglomanie*, f.
Engelschman, m. *Anglais*, m.
Engelschminnaer (-s), m. **Engelschzot** (-tten), m. *Anglomane*, m.
Engeltje (-s), o. *Petit ange*, m.
Engelwortel, m. *Angélique* (plante), f.
Engen (ik engde, heb geëngd), b. w. Enger ma-

ken. *Étrécir*, *rétrécir*, *rendre plus étroit.* —, o. w. Enger worden. *S'étrécir*, *se rétrécir.*
Engheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est étroit*, f.
Engte (z. mv.), v. *Qualité d'une chose étroite*, f.; (fig.) *embarras*, m.
Engte (-n), v. *Détroit; défilé; pas*, m.; *passe*, f.; *pertuis*, m. De — van Gibraltar. *Le détroit de Gibraltar.* De — van Calais. *Le pas de Calais*
Enkel (-s, -en), m. *Cheville du pied*, *malléole*, f.
Enkel, b. n. *Simple; pur; seul; rien que.* —, byw. *Simplement; seulement.*
Enkeld, b. n. *zie* Enkel, b. n.
Enkelvoud, o. *Singulier* (t. de gram.), m.
Enkelvoudig, b. n. *Singulier; simple.*
Enkelvoudigheid, v. *Simplicité*, f.
Enkelyk, byw. *Simplement; uniquement; purement.*
Enklauw, m. *zie* Enkel, m.
Ent (-en), v. } *Ente; greffe*, f.
Ente (-n), v. }
Enten (ik ente, heb geënt), b. w. *Enter; greffer.* Op eenen wilden stam —. *Enter sur un sauvageon.* Stam op stam *of* op gelyken aerd. —. *Greffer franc sur franc.* Het —. *Entement*, m.
Enter (-s), m. *Greffeur*, m.
Enterbyl (-en), v. *Hache d'abordage*, f.
Enterdreg (-ggen), v. *Grappin; corbeau; harpeau*, m.
Enterdregge v. *zie* Enterdreg.
Enteren (ik enterde, heb geënterd), b. w. *Grappiner; aramber; aborder.* Het —. *Abordage*, m.
Enterhaek, m. *zie* Enterdreg.
Entering, v. *Abordage*, m.
Entery (-en), v. *Pépinière*, f.
Enting, v. *Entement*, m.
Entmes (-ssen), o. *Entoir; greffoir*, m.
*Epacta, m. *Épacte*, f.
Epicurisch, b. n. *Épicurien.*
Epicurist (-en), m. *Épicurien*, m.
Epicuristendom, o. *Épicurisme*, m.
Epistel (-s, -en), m. *Épître*, f.
Eppe (z. mv.), v. *Ache* (plante), f. Groote —. *Macéron*, m.
*Equinox, m. *Équinoxe*, m.
*Equinoxiael, b. n. *Équinoxial.*
*Equipagie, v. *Équipage*, m.
*Equipagiemeester (-s), m. *Maître d'équipage*, m.
*Equiperen, b. w. *Équiper.*
Er, byw. *en* voornw. *Y; en.* Hy is — geweest. *Il y a été.* — toe komen. *En venir là.* Ik zal — komen. *J'y viendrai.* Ik zal — op antwoorden. *J'y répondrai.*
*Erachten *zie* Begrypen, inzien. Myns —s. *A mon avis*, *selon moi.*
Erbarmelyk, b. n. *Pitoyable; misérable.* —, byw. *Pitoyablement; misérablement.*
Erbarmelykheid (z. mv.), v. *Misère*, f.; *état pitoyable*, m.
Erbarmen (zich), ik erbarmde my, heb my erbarmd), wed. w. *Avoir pitié* ou *compassion.* Zich — over iemand. *Avoir pitié de quelqu'un.*
Erbarming (z. mv.), v. *Pitié; compassion; miséricorde*, f.
Erbermen enz. *zie* Erbarmen enz.
*Eremyt (-en), m. *Ermite; solitaire*, m.
Erf (erven), v. *Héritage*, m. —, o. Grond. *Fonds; terrain; emplacement*, m.

Erfafscheiding, v. *Bornage*, m.
Erfbetrouwing, v. *Fidéicommis*, m.
Erfbezit, o. *Héritage*, m.; *possession héréditaire*, f.
Erfbezitster (-s), v. *Femme qui possède un héritage*, f.
Erfbezitter (-s), m. *Héritier; possesseur héréditaire*, m.
Erfbezitting, v. *zie* Erfbezit.
Erfdeel (-en), o. *Portion* ou *part d'une succession; hoirie*, f.
Erfelyk, b. n. *Héréditaire.* —, byw. *Héréditairement.*
Erfelykheid, v. *zie* Erfenis.
Erfenis (-ssen), v. *Héritage*, m.; *succession; hoirie*, f.
Erfenisaenveerding, v. *Adition*, f.
Erfgaef (-aven), v. } *Legs*, m.
Erfgave (-n), v. }
Erfgeld, o. *Argent qu'on hérite*, m.
Erfgenaem (-amen), m. *Héritier*, m. De naaste — van de kroon. *L'héritier présomptif de la couronne.*
Erfgenaemsregt, o. *Droit successif*, m.
Erfgename (-n), v. *Héritière*, f.
Erfgenoot (-en), m. *Cohéritier*, m.
Erfgenoote (-n), v. *Cohéritière*, f.
Erfgift (-en), v. *Legs*, m.
Erfgoed (-eren), o. *Bien héréditaire; héritage; patrimoine*, m.
Erfgrond (-en), m. *Fonds héréditaire; domaine*, m.
Erfgrondregt, o. *Droit foncier*, m.
Erfhuis (-zen), o. *Maison héréditaire*, f.
Erfkoning (-en), m. *Roi héréditaire* m.
Erfkoningryk (-en), o. *Royaume héréditaire*, m.
Erflaet, m. *Juge*, m.
Erfland (-en), o. *Pays héréditaire*, m.
Erflater (-s), m. *Testateur*, m.
Erfleen (-en), o. *Alleu*, m. Vry —. *Franc-alleu*, m.
Erfleengoed (-eren), o. *Féage*, *héritage en fief*, m.
Erfloos, b. n. *Sans héritiers.*
Erflyk, b. n. *en* byw. *zie* Erfelyk.
Erfpacht (-en), v. *Emphytéose*, f.
Erfpachtelyk, b. n. *Emphytéotique.*
Erfpachter (-s), m. *Emphytéote*, m.
Erfpachtregt, o. *Droit d'emphytéose*, m.
Erfpachtster (-s), v. *Emphytéote*, f.
Erfprins (-en), m. *Prince héréditaire*, m.
Erfprinses (-ssen), v. *Princesse héréditaire*, f.
Erfregister, o. *Cadastre*, m.
Erfregt, o. *Droit successif*, m.
Erfrente (-n), v. *Rente héréditaire* ou *perpétuelle*, f.
Erfschuld (-en), v. *Dette héréditaire*, f.
Erfstadhouder (-s). m. *Gouverneur héréditaire*, m.
Erfstadhouderschap (-ppen), o. *Gouvernement héréditaire* m.
Erfstaet (-aten), m. *État héréditaire*, m.
Erfstelling, v. *Testament*, m.
Erfvolging, v. *Succession*, f.
Erfvorst (-en), m. *Prince héréditaire*, m.
Erfvorstin (-nnen), v. *Princesse héréditaire*, f.
Erfvyand (-en), m. *Ennemi juré* ou *mortel*, m.
Erfvyandin (-nnen), v. *Ennemie mortelle*, f.
Erfvyandschap, v. *Inimitié mortelle* f.
Erfziekte (-n), v. *Maladie héréditaire*, f.
Erfzonde (z. mv.), v *Péché originel*, m.
Erg, b. n Slim. *Fin; rusé mauvais; méchant.* —, byw. *Mal; en mauvais état.*

Erg, v. *Ruse; finesse; malice*, f. Zonder —. *Innocemment.*
Ergdenkend, b. n. *Soupçonneux.*
Ergdenkendheid (z. mv.), v. *Soupçon*, m.; *défiance*, f.
Ergens, byw. *Quelque part; en quelque lieu.* —, elders. *Ailleurs.* —, tot iets. *A quelque chose.*
Erger, b. n. *Pire; plus méchant.* — worden. *Empirer.* —, byw. *Pis; plus mal.* Des te —. *Tant pis.* Van — tot — *of* van kwaed tot —. *De pis en pis.*
Ergeren (ik ergerde, heb geërgerd), b. w. Ergernis geven. *Scandaliser.* Zich — over iets. *Se scandaliser de quelque chose.* —, o. w. Erger worden. *Empirer.*
Ergering, v. *zie* Ergernis.
Ergerlyk, b. n. *Scandaleux.* Een — leven leiden. *Mener une vie scandaleuse.* —, byw. *Scandaleusement.*
Ergernis, v. *Scandale*, m.
Ergheid, v. *Finesse; ruse*, f.
Ergloos, b. n. *en* byw. *Sans malice.*
Ergst, b. n. *Le plus méchant; le pire de tous.* Het —e. *Le pire.* Ten —e genomen. *Au pis aller.*
Erinneren (ik erinnerde, heb erinnerd), b. w. Te binnen brengen. *Faire souvenir; rappeler.* Zich iets *of* aen iets —. *Se souvenir de quelque chose; se rappeler quelque chose.*
Erinnerend, b. n. *Commémoratif, remémoratif.*
Erinnering, v. *Souvenir, ressouvenir*, m.; *mémoire*, f.
Erinneringsteeken (-s, -en), o. *Mémento*, m., *marque pour se souvenir*, f.
Erkauwen enz. *zie* Herkauwen enz.
Erkennelyk, b. n. *en* byw. *zie* Erkentelyk.
Erkennen (ik erkende, heb erkend), b. w. Herkennen. *Reconnaître.* —, dankbaer zyn. *Être reconnaissant.* —, belyden. *Avouer.*
Erkennend, b. n. *zie* Erkentelyk.
Erkenning, v. *Action de reconnaître; reconnaissance*, f.
Erkentelyk, b. n. *Reconnaissant.* —, byw. *Avec reconnaissance.*
Erkentelykheid, v. } *Reconnaissance; gratitu-*
Erkentenis, v. } *de*, f. Tot —. *En reconnaissance.*
Erkentenisblyk (-en), o. *Marque de reconnaissance*, f.
Erlangen (ik erlangde, heb erlangd), b. w. *Obtenir; acquérir.*
Erlanging, v. *Obtention; acquisition*, f.
Erm, m. *zie* Arm, m.
***Ermitagie**, v. *Ermitage*, m.
Erneren. *zie* Generen.
Ernst (z. mv.), m. Deftigheid. *Gravité*, f.; *sérieux*, m.; *sévérité*, f. Met —. *Sérieusement.* —, iever. *Zèle; empressement*, m. —, opregtheid. *Sincérité*, f.
Ernstelyk, byw. *zie* Ernstiglyk.
Ernsthaltig, b. n. *Sérieux; grave.* —, byw. *Sérieusement; gravement.*
Ernsthaftigheid, v. *Gravité*, f.
Ernsthaftiglyk, byw. *Gravement; sérieusement.*
Ernstig, b. n. *Sérieux.*
Ernstigheid, v. *zie* Ernst.
Ernstiglyk, byw. *Sérieusement; gravement.*
***Erre**, b. n. *zie* Gram.
Ert (-en), v. *Pois*, m. Groene —en, jonge —en. *Pois verts; petits pois.* Grauwe —en. *Pois gris; pois chiches.*

Ertenrys (-zen), o. *Rame*, f.
Ertensop, o. *Purée, soupe aux pois*, f.
Ertenvormig, b. n. *Pisiforme, en forme de pois.*
Ertenworm (-en), m. *Cosson* (ver), m.
Erts (-en), m. *Minerai*, m.; *mine*, f.; *minéral*, m.
Ertsasch, v. *Spode; tutie*, f.
Ertsryk, b. n. *Abondant* ou *riche en minéraux.*
Ervaren, b. n. *Expert; expérimenté; versé; habile.*
Ervaren (ik ervaer, ervoer, heb ervaren), b. w. *Expérimenter; éprouver.*
Ervarenheid, v. } *Expérience*, f.
Ervaring, v. }
Erve, v. *zie* Erf.
Erveloos, b. n. *zie* Erfloos.
Erven, m. mv. *Héritiers*, m. pl.
Erven (ik erfde, heb geërfd), b. w. *Hériter.* Hy zal door den tyd groote schatten —. *Avec le temps il héritera de grands trésors.* Hy heeft deze ziekte van zyne ouderen geërfd. *Il a hérité cette maladie de ses parents.* —, o. w. (met *zyn*). *Échoir par succession.*
Ervenis, v. *zie* Erfenis.
Erver, m. *zie* Erfgenaem.
Erving, v. *Héritage*, m.
Erwet, v. } *zie* Ert.
Erwt, v. }
Esch (esschen), m. *Frêne*, m.
Eschdoorn (-en), m. *Érable à feuilles de platane*, m.
***Escorteren** enz. *zie* Geleiden enz.
***Eskader** (-s), o. *Escadre*, f.
***Eskadron** (-s), o. *Escadron*, m.
Esp (-en), m. *Tremble* (peuplier), m.
Espen, onv. b. n. *De bois de tremble.*
Espenabeel (-en), m. *Tremble* (peuplier), m.
Espenabeelbosch (-sschen), o. *Tremblaie*, f.
Espenboom (-en), m. *Tremble* (peuplier), m.
Esschen, onv. b. n. *De bois de frêne.*
Esschenboom (-en), m. *Frêne*, m. Wilde —. *Orne* ou *ornier*, m.
Esschenhout, o. *Bois de frêne*, m.
Esschenhouten, onv. b. n. *De bois de frêne.*
Esschenkruid, o. *Fraxinelle*, f.; *dictame* (plante), m.
Esseniaenen, m. mv. (sekte). *Esséniens*, m. pl.
Estdoorn, m. *zie* Eschdoorn.
Estemyn, v. (stoffe). *Étamine*, f.
***Estimeren** enz. *zie* Waerderen enz.
Estrik (-kken), m. *Carreau de terre cuite pour paver*, m.
Eten (ik eet, at, heb geëten *of* gegeten), b. w. *Manger.* Brood, vleesch —. *Manger du pain, de la viande.* 'S morgens —. *Déjeûner.* 'S middags —. *Dîner.* Het —. *Le manger.*
Etensbak (-kken), m. *Mangeoire; auge; trémie*, f.
Etensbakje (-s), o. } *Auget*, m.
Etensbaksken (-s), o. }
Etenskas (-ssen), v. *Garde-manger*, m.; *dépense*, f.
Etenslust, m. *zie* Eetlust.
Etenstyd, m. *Heure du repas*, f.
Eter (-s), m. *Mangeur, consommateur*, m.
Etgroen (z. mv.), o. *Regain*, m.
Ethioper (-s), m. *Éthiopien*, m.
Ethiopisch, b. n. *Éthiopien, éthiopique.*
Ethiopische (-n), v. *Éthiopienne*, f.
Etlyke, b. n. *zie* Ettelyke.
Etmael (-alen), o. *Dîné*, m. —, schoft. *Quart de journée*, m.

Etsen (ik etste, heb geëtst), b. w. *Graver à l'eau-forte.*
Etser (-s), m. *Graveur à l'eau-forte*, m.
Etsing (z. mv.), v. *Action de graver à l'eau-forte*, f.
Etskunst (z. mv.), v. *Art de graver à l'eau-forte*, m.
Etsnaeld (-en), v. *Échoppe, pointe de graveur*, f.
Ettelyke, b. n. *Quelques; quelques-uns; plusieurs.*
Etter (z. mv.), m. *Pus*, m.; *matière*, f.
Etterachtig, b. n. *Purulent; puriforme.*
Etterachtigheid, v. *Purulence*, f.
Etterborst, v. *Empyème* (t. de méd.), m.
Etterbuil (-en), v. *Ulcère, abcès, apostème*, m.
Etteren (ik etterde, heb geëtterd), o. w. *Suppurer.* De wonde begint te —. *La plaie commence à suppurer.*
Ettergat (-en), o. *Fistule*, f.
Ettergezwel, o. *zie* Etterbuil.
Ettergezwelachtig, b. n. *Athéromateux.*
Ettergoot, v. *zie* Ettergat.
Etterig enz. *zie* Etterachtig enz.
Ettermakend, b. n. *Maturatif, suppuratif.*
Etterpis, v. *Pyurie*, f.
Etterpomp (-en), v. *Tyrepus*, m.
Etterverwekkend, b. n. *zie* Ettermakend.
Etterwond (-en), v. *Plaie qui suppure*, f.
Etterwording (z. mv.), v. *Suppuration*, f.
Etterzak (-kken), m. *Poche*, f., *sinus dans une plaie*, m.
Eul enz. *zie* Heul enz.
Europa (werelddeel). *Europe*, f.
Europeaen (-anen), m. *Européen*, m.
Europeaensch, b. n. *Européen.*
Europeaensche (-n), v. *Européenne*, f.
Europeesch, b. n. } *Européen.*
Europisch, b. n. }
Euvel (-en), o. Kwael. *Mal*, m., *douleur*, f.
Euvel, b. n. Slecht. *Mauvais; méchant.* —, byw. *Mal.*
Euveldaed (-aden). v. *Crime; forfait*, m.
Euvelmoed (z. mv.), m. *Insolence*, f.
*Evaluatie, v. *Évaluation*, f.
*Evangelie, o. *Évangile*, m.
Evangeliedienaer (-s), m. *Ministre de l'évangile*, m.
Evangelieleer (z. mv.), v. *Doctrine évangélique*, f.
Evangelieprediker (-s), m. *Prédicateur de l'évangile*, m.
Evangelieprediking, v. *Prédication de l'évangile*, f.
Evangelisch, b. n. *Évangélique.* —, byw. *Évangéliquement.*
Evangelist (-en), m. *Évangéliste*, m.
Evel, o. *zie* Euvel, o.
Evelen. *zie* Beleedigen, beschadigen.
Even, b. n. *Pair.* — getal. *Nombre pair.* — of oneven. *Pair ou non.* —, byw. *Légèrement.* — aenraken. *Toucher légèrement.* —, juist. *Justement; précisément.* Zoo — aenkomen. *Ne faire que d'arriver.* Zoo —. *Tout à l'heure, à l'instant.* Het schip is zoo — afgestoken. *Le vaisseau vient de partir.* — zoo. *Si, aussi.* — als, *comme.* — te voren. *Un peu auparavant.* — daerna. *Un peu après.* Hy is daer — uitgegaen. *Il vient de sortir.*
Evenaer (-s), m. Naeld van eene schael. *Languette d'une balance*, f. —, evennachtslyn. *Équateur*, m.

Evenaerdig, b. n. *Qui est de même nature; homogène; analogue; ressemblant.*
Evenaerdigheid, v. *Analogie; ressemblance, homogénéité*, f.
Evenaren (ik evenaer, evenaerde, heb geëvenaerd), b. w. *Égaler.*
Evenbeeld (-en), o. *Image; ressemblance*, f.; *portrait*, m.
Eveneens, byw. *De même, tout de même, tout un.*
Eveneeuwig, b. n. *Coéternel.*
Evenen, b. w. *zie* Evenaren.
Evengelyk, b. n. *Coégal; analogue.*
Evengelykheid (z. mv.), v. *Analogie; parité*, f.
Evengemeld, b. n. *Mentionné ci-dessus.*
Evenhandig, b. n. *Ambidextre.*
Evenhoekig, b. n. *Équiangle.*
Evening, v. Dag- en nacht —. *Équinoxe*, m.
Evenmatig, b. n. *Proportionné; de même mesure; symétrique.* —, byw. *Proportionnément.*
Evenmatigheid, v. *Analogie; parité; proportion; symétrie*, f.
Evenmatiglyk, byw. *zie* Evenrediglyk.
Evenmensch, m. *Prochain*, m.
Evenmiddelpuntig, b. n. *Concentrique.*
Evennachtslyn, v. *Équateur*, m.
Evennaeste, m. *Prochain*, m.
Evenrakend, b. n. *Rasant.*
Evenredig, b. n. *Proportionné; proportionnel, équipollent; condigne; homologue; symétrique; analogique.* —, byw. *zie* Evenrediglyk.
Evenredigen (ik evenredigde, heb geëvenredigd), b. w. *Proportionner.*
Evenredigheid (-heden), v. *Proportion; équipollence; condignité; proportionnalité; symétrie; analogie*, f.
Evenrediglyk, byw. *Proportionnément; proportionnellement; condignement; symétriquement; analogiquement.*
Evenschatting, v. *Compensation*, f.
Eventjes, byw. *Légèrement.*
Eventydig, b. n. *Contemporain; simultané; synchrone, synchronique.*
Eventydigheid, v. *Contemporanéité*, f.; *synchronisme*, m.
Evenveel, byw. *Autant, tout autant; également.*
Evenwaerde, v. *Équivalent*, m.
Evenwaerdig, b. n. *Équivalent.*
Evenwaerdigheid, v. *Équivalence*, f.
Evenwaerdiglyk, byw. *Équivalemment.*
Evenweerde enz. *zie* Evenwaerde enz.
Evenwel, byw. *Cependant; pourtant; toutefois; néanmoins.*
Evenwezenlyk, b. n. *Identique.* — maken. *Identifier.* —, byw. *Identiquement.*
Evenwezenlykheid, v. *Identité*, f.
Evenwigt (z. mv.), o. *Équilibre*, m.
Evenwigtig, b. n. *Qui est en équilibre; de même poids; équipondérant.*
Evenwigtigheid (z. mv.), v. *Équilibre*, m.
Evenwigtkunde, v. *Statique*, f.
Evenwyd, b. n. } *Parallèle.*
Evenwydig, b. n. }
Evenwydiglyk, byw. *Parallèlement.*
Evenzeer, byw. *Aussi bien, ainsi.*
Evenzinnig, b. n. *Synonyme.*
Evenzinnigheid, v. *Synonymie*, f.
Evenzydig, b. n. *Équilatéral, équilatère.*
Everwortel, m. *Carline* (plante), f.
Everzwyn (-en), o. *Sanglier*, m.
*Exact enz. *zie* Nauwkeurig enz.

*Exaem, examineren. *zie* Onderzoek, onderzoeken.
*Excellentie, v. *Excellence*, f.
*Exceptie, v. *Exception*, f.
*Excipiëren, b. w. *Excepter.*
*Exclamatie, v. *Exclamation*, f.
*Excommunicatie, v. *Excommunication*, f.
*Excommuniceren, b. w. *Excommunier.*
*Excuseren, b. w. *Excuser.*
*Excusie, v. *Excuse*, f.
*Executie, v. *Exécution*, f.
*Exempel (-s), o. *Exemple*, m.
*Exemplair, b. n. *Exemplaire.* —, o. *Exemplaire*, m.
*Exerceermeester (-s), m. *Instructeur*, m.
*Exerceren, b. w. *Exercer.*
*Exercitie, v. *Exercice*, m.
*Expeditie, v. *Expédition*, f.
*Experientie, v. *Expérience*, f.
*Experimenteren, b. w. *Expérimenter.*
*Expliceren enz. *zie* Uitleggen enz.
*Expres, b. n. *en* byw. *Exprès.*
*Expressen, m. *Exprès, courrier*, m.
Exter, v. *zie* Ekster.
Exteroog, o. *zie* Eksteroog.
*Exterovermorgen, m. *Surlendemain*, m.
*Extraordinair, b. n. } *Extraordinaire.*
*Extraordinaris, b. n. }
*Extravagant enz. *zie* Buitensporig enz.
*Extremiteit, v. *Extrémité*, f.
Ey enz. *zie* Ei enz.
Ezel (-s), m. *Ane; baudet;* (fig.) *chevalet de peintre*, m. Van den os op den — springen. *Faire des coq-à-l'âne.*
Ezelachtig, b. n. *D'âne; nigaud.*
Ezelachtigheid (-heden), v. *Ânerie; bêtise*, f.
Ezeldryfster (-s), v. *Anière*, m.
Ezeldryver (-s), m. *Anier*, m.
Ezelin (-nnen), v. *Anesse*, f.
Ezelsbrug, v. *Pont aux ânes*, m.
Ezelsdragt (-en), v. *Anée*, f.
Ezelshoofd (-en), o. *Chouquet* (t. de mar.), m.
Ezelskop (-ppen), m. *Tête d'âne*, f.; *âne*, m.
Ezelskruid, o. *zie* Prangwortel.
Ezelslippen, v. mv. *Orcanette* (plante), f.
Ezelsoor (-en), v. *en* o. *Oreille d'âne*, f.
Ezelspoot, m. *zie* Hoefblad.
Ezelsrug, m. *Dos-d'âne*, m.
Ezelsveulen (-s), o. *Anon*, m.
Ezelsvleesch (z. mv.), o. *Chair d'âne*, f.
Ezelsvracht (-en), v. *Anée*, f.
Ezelswerk, o. *Ouvrage fort fatigant*, m.
Ezeltje (-s), o. *Anon; baudet*, m.

F

F, v. *F*, m.
Fabel (-en), v. *Fable*, f.; *conte*, m.
Fabelachtig, b. n. *Fabuleux.*
Fabeldichter (-s), m. *Fabuliste*, m.
Fabeleeuw (-en), v. *Siècle fabuleux*, m.
Fabelkunde (z. mv.), v. *Mythologie; fable*, f.
Fabelkundig, b. n. *Mythologique.*
Fabelkundige, m. *Mythologiste*, m.
Fabelleer (z. mv.), v. *Mythologie*, f.
Fabelschryver (-s), m. *Fabuliste*, m.
Fabeltje (-s), o. *Petit conte*, m.
*Fabriek (-en), v. *Fabrique*, f.
*Fabrikant (-en), m. } *Fabricant*, m.
*Fabrikeerder (-s), m. }
*Fabrikeren, b. w. *Fabriquer.*
*Fabrikeur (-s), m. *Fabricant*, m.
*Fabryk, v. *zie* Fabriek.
*Factie, v. *Faction*, f.
*Factoor (-s), m. *Facteur*, m.
*Factory (-en), v. *Factererie*, f.
*Factuer (-uren), v. *Facture*, f.
*Faculteit (-en), v. *Faculté*, f.
Fael, v. *zie* Feil.
Faelbaer, b. n. *zie* Feilbaer.
Faelgreep (-epen), v. *Erreur; faute*, f.
Faem, v. *Renommée*, f.; *bruit*, m.
Faemloos, b. n. *Sans renommée; obscur.*
Faemroovend, b. n. *Diffamant; diffamatoire.*
Faemroover (-s), m. *Diffamateur*, m.
Faemrooving, v. *Diffamation; calomnie*, f.
Faemschender (-s), m. *Diffamateur*, m.
*Faëton, m. *Phaéton* (calèche), m.
*Fago, v. *Fagot*, m.
*Fagomaker (-s), m. *Fagoteur*, m.
*Failleren, o. w. *Faire faillite.*
Faizant (-en), m. *Faisan* (oiseau), m. Jonge —. *Faisandeau*, m.
Faizanthaen (-anen), m. *Coq faisan*, m.
Faizanthen (-nnen), v. *Poule faisane*, f.
Faizanthok (-kken), o. *Faisanderie*, f.
Faizanthouder (-s), m. *Faisandier*, m.
Faizantjagt (z. mv.), v. *Chasse aux faisans*, f.
Faizantkot (-tten), o. *Faisanderie*, f.
Faizantkweeker (-s), m. *Faisandier*, m.
Faizantvogel (-s, -en), m. *Faisan*, m.
Faizantwachter (-s), m. *Faisandier*, m.
Fakkel (-s), v. *Flambeau*, m.; *torche*, f.
Fakkeldrager (-s), m. *Porte-flambeau*, m.
Fakkeljagt (z. mv.), v. *Fouée*, f.
Fakkelloopers, m. mv. *Lampadistes*, m. pl.
Fakkeltje (-s), o. *Petit flambeau*, m.; *petite torche*, f.
Fakkelvoet (-en), m. *Torchère*, f.
Falbala, v. *Falbala*, m.
Falen (ik faelde, heb gefaeld), o. w. *Errer; se tromper; faillir.*
Falie (-n, -s), v. *Mante*, f.
Falikant, b. n. } *Faux; infidèle.*
Falikantig, b. n. }
Falivouwen, o. w. *Dissimuler, feindre.*
Falivouwer (-s), m. *Homme faux; trompeur*, m.
Falivouwery, v. *Tromperie*, f.
Falkonet (-tten), o. *Fauconneau* (pièce d'artillerie), m.
*Falsaris (-ssen), m. *Faussaire*, m.
*Familie (-n), v. *Famille*, f.
*Familieband, m. *Lien de famille*, m.
*Familienaem, m. *Nom de famille*, m.
*Familieraed, m. *Conseil*, m., ou *assemblée de famille*, f.
*Fantasie, v. *Fantaisie*, f.
Farizeër (-s), m. *Pharisien; hypocrite*, m.
Farizeesch, b. n. *Pharisaïque; hypocrite.*
Farospel, o. *Pharaon* (jeu de cartes), m.
Fas, o. *zie* Vas.
*Fatalismus, o. *Fatalisme*, m., *doctrine du fataliste*, f.
*Fatalist (-en), m. *Fataliste*, *qui attribue tout au destin*, m.
Fatsen, v. mv. *Bonnettes* (t. de mar.), f. pl.
Fatsen (ik fatste, heb gefatst), o. w. *Faire l'école buissonnière.*
*Fatsoen (-en), o. *Façon; forme*, f.
Fatsoeneeryzer (-s), o. *Féret* (outil), m.

*Fatsoeneren (ik fatsoeneerde, heb gefatsoeneerd), b. w. *Façonner*.
*Fatsoenering, v. *Formation*, f.
Fatsoenlyk, b. n. *Honnête*. —, byw. *Honnêtement*.
Fatsoenlykheid, v. *Honnêteté; politesse*, f.
*Faut (-en), v. *Faute; erreur*, f.
Fautloos, b. n. *Correct; sans fautes*.
*Favoriet (-en), m. *Favori*, m.
*Favoriseren, b. w. *Favoriser*.
Fazant enz., *zie* Faizant enz.
Februarius, m. } *Février*, m.
February, m. }
Feeks (-en), v. *Matoise; femme artificieuse; fine mouche*, f.
Feest (-en), v. *en* o. *Fête*, f. Een — vieren. *Célébrer une fête*. —, gastmael. *Festin*, m.
Feestdag (-en), m. *Jour de fête*, m.
Feestelyk, b. n. *Solennel; pompeux*. —, byw. *Solennellement; pompeusement*.
Feesten (ik feestte, heb gefeest), o. w. *Célébrer une fête*.
Feesteren. *zie* Onthalen.
Feestgewaed (-aden), o. *Habit de fête*, m.
Feestoen enz. *zie* Festoen enz.
Feestviering, v. *Fête, célébration d'une fête*, f.
Feil (-en), v. *Faute; erreur*, f.
Feilbaer, b. n. *Faillible, fautif*.
Feilbaerheid (z. mv.), v. *Faillibilité*, f.
Feilen (ik feilde, heb gefeild), o. w. *Faillir; manquer; se tromper*.
Feiling, v. *zie* Feil.
Feit (-en), o. *Action*, f.; *fait: délit*, m. Iemand op het — betrappen. *Surprendre quelqu'un en flagrant délit*.
Feitel (-s), v. *Lange; maillot*, m.
Feitelyk, b. n. *Ennemi, hostile*. —, byw. *Hostilement, en ennemi*.
Feitelykheid (-heden), v. *Hostilité*, f.; *attentat*, m.
Fel, b. n. Wreed. *Cruel; féroce; impitoyable*. Een — dier. *Un animal féroce*. —, scherp. *Rude; violent*. Felle wind. *Vent violent*. —, byw. *Cruellement; violemment*.
Felheid (-heden), v. *Cruauté; férocité; violence*, f.
Fellyk, byw. *Cruellement; impitoyablement; violemment*.
Felouk (-en), v. *Felouque* (navire), f.
Felp, o. *Velours*, m.
Femelaer enz. *zie* Futselaer enz.
Fenegriek (z. mv.), o. *Fenugrec; sénégré* (plante), m.
Feniks (-en), m. *Phénix*, m.
Fenyn enz. *zie* Venyn enz.
Feppen (ik fepte, heb gefept), b.w. (fam.). *Pinter, lamper, trinquer*.
Fepper (-s), m. *Buveur; biberon*, m.
Fepster (-s), v. *Buveuse, biberonne*, f.
Fernambukhout, o. *Fernambouc* (bois), m.
*Festoen (-en), v. *Feston*, m.
*Festoeneren, b. w. *Festonner*.
*Festyn (-en), o. *Festin*, m.
Fielt (-en), m. *Coquin, fripon, vaurien*, m.
Fieltenstuk (-kken), o. } *Friponnerie*, f.
Fieltery (-en), v. }
*Fier, b. n. *Fier, arrogant*. —, byw. *Fièrement; arrogamment*.
*Fierheid (z. mv.), v. *Fierté; arrogance*, f.
*Fierte, v. *zie* Fierheid.
*Figuer (-uren), v. *Figure; forme*, f.
*Figuerlyk, b. n. *Figuré; figuratif*. —, byw. *Figurément; figurativement*.
*Figuerryk, b. n. *Riche en figures*.
*Figuertje (-s), o. *Petite figure*, f.
*Figurist (-en), m. *Figuriste*, m.
Fikfakken (ik fikfakte, heb gefikfakt), o. w. *Lambiner, niaiser*.
Fikfakker (-s), m. *Lambin*, m.
Fikfakkery, v. *Niaiserie*, f.
Fikfakster (-s), v. *Lambine*, f.
Fiksch, b. n. *Habile, adroit*. —, byw. *Habilement, adroitement, bien*.
*Filozel (z. mv.), v. *Filoselle*, f.
*Filozellen, onv. b. n. *De filoselle*.
*Filozofin (-nnen), v. *Femme philosophe*, f.
*Filozoof (-oven), m. *Philosophe*, m.
*Financie (-n), v. *Finances*, f. pl.
*Financiëel, b. n. *De finances*.
*Financiekamer (-s), v. *Chambre*, f., ou *bureau des finances; échiquier* (en Angleterre), m.
*Financier (-s), m. *Financier*, m.
*Fineerder (-s), m. *Affineur, raffineur*, m.
*Fineerplaets (-en), v. *Affinerie*, f.
*Fineren (ik fineerde, heb gefineerd), b. w. *Affiner, raffiner*.
*Finering, v. *Affinage*, m.
Finland, o. (landschap). *Finlande*, f.
Finlander (-s), m. *Finlandais*, m.
Finlandsch, b. n. *Finlandais*.
Finlandsche (-n), v. *Finlandaise*, f.
*Fiool (-olen), v. *Fiole*, f.
Firma, v. *Raison* (t. de comm.), f.
*Firmament, o. *Firmament*, m.
*Fiskael (-alen), m. *Avocat* ou *procureur fiscal*, m. —, b. n. *Fiscal*.
*Fiskaliteit, v. *Fiscalité*, f.
Fistel (-s), v. *Fistule*, f.
Fistelachtig, b. n. *Fistuleux*.
Fistelmes (-ssen), o. *Syringotome* (chir.), m.
Fistelsnyding, v. *Syringotomie* (chir.), f.
*Fix, b. n. *Fixe, fixé*.
Flab. } *zie* Fleb.
Flabbe. }
Fladderen, o. w. *zie* Fledderen.
Flambauw (-en), v. }
Flambeeuw (-en), v. } *Flambeau*, m.; *torche*, f.
Flambouw (-en), v. }
Flambouwdrager (-s), m. *Porte-flambeau*, m.
Flamingo, m. *Flamant* ou *flammant* (oiseau), m.
*Flank (-en), v. *Flanc; côté*, m.
*Flankeren (ik flankeerde, heb geflankeerd), b. w. *Prendre en flanc; flanquer*.
*Flankering, v. *Flanc d'un bastion*, m.
Flap (-ppen), m. *Coup, soufflet; chasse-mouche*, m.
Flapkan (-nnen), v. *Frison* (pot), m.
Flarden, v. mv. *Lambeaux; morceaux*, m. pl.; *pièces; guenilles*, f. pl.
*Flatteren, b. w. *zie* Vleijen.
Flauw, b. n. *Faible; débile*. — worden. *Se pâmer, tomber en défaillance*. —, laf. *Fade*. —, onverschillig. *Froid; indifférent*. —, byw. Flauwelyk. *Faiblement*. —, koeltjes. *Froidement*.
Flauwelyk, byw. *Faiblement; froidement*.
Flauwhartig enz. *zie* Flauwhertig enz.
Flauwhertig, b. n. *Faible de cœur; timide; lâche*. —, byw. *Timidement; lâchement*.
Flauwhertigheid, v. *Faiblesse de cœur; timidité; lâcheté*, f.
Flauwheid, v. *Fadeur*, f.
Flauwmoedig, b. n. *zie* Flauwhertig.
Flauwmoedigheid, v. *zie* Flauwhertigheid.
Flauwte (-n), v. *Défaillance, faiblesse, pâmoison, syncope*, f. In — vallen. *Se pâmer*.

Flauwtjes, byw. *Faiblement; froidement.*

Fladderen (ik fladderde, heb gefladderd), o. w. *Voltiger; voleter; ondoyer.*

Fledermuis, v. *zie* Vledermuis.

Fleemen (ik fleemde, heb gefleemd), b. w. *Flatter, caresser, cajoler.*

Fleemer (-s), m. *Flatteur*, m.

Fleemery (-en), v. *Flatterie*, f.

Fleemster (-s), v. *Flatteuse*, f.

Fleemtong (-en), v. *Flatteur*, m.; *flatteuse*, f.

Fleèrmuis, v. *zie* Vledermuis.

Fleers (-zen), m. *Coup, soufflet*, m.

Flenel, v. *Flanelle*, f.

Flenters, v. mv. *zie* Flarden.

Flep (-ppen), v. *Bandeau*, m.

Flerecyn, o. Jicht. *Goutte*, f. Met het — gekweld zyn. *Être tourmenté de la goutte.* — in de heupen. *Goutte sciatique.*

Flerecynachtig, b. n. *Goutteux.*

Flerecynist (-en), m. *Goutteux*, m.

Fles, v. *zie* Flesch.

Flesch (-sschen), v. *Bouteille*, f.; *flacon*, m.

Fleschblazer (-s), m. *Bossetier*, m.

Fleschje (-s), o. }
Fleschken (-s), o. } *Petite bouteille; fiole*, f.

Fleschvol, v. *Bouteille*, f., *contenu d'une bouteille*, m.

Flets, v. (gebak). *Omelette; crêpe*, f.

*Fleur, m. *en* v. In — zyn. *Fleurir.*

*Fleuret (-tten), o. *Fleuret*, m.

Fleuris, o. *zie* Pleuris.

Flier enz. *zie* Vlier enz.

Flikflooijen (ik flikflooide, heb geflikflooid), b. w. *Flatter, cajoler.*

Flikflooijer (-s), m. *Flatteur, cajoleur*, m.

Flikflooijery (-en), v. *Flatterie, cajolerie*, f.

Flikflooister (-s), v. *Flatteuse, cajoleuse*, f.

Flikken (ik flikte, heb geflikt), b. w. *Raccommoder.*

Flikker (-s), m. *Raccommodeur*, m.

Flikkeren (ik flikkerde, heb geflikkerd), o. w. *Briller, étinceler, reluire; scintiller.*

Flikkerend, b. n. *Brillant, étincelant; scintillant.*

Flikkering, v. *Étincellement*, m.; *scintillation*, f.

Flikkervuer (-uren), o. *Feu étincelant*, m. —uren. *Feux follets.*

Flikkery, v. *Raccommodage*, m.

Flikster (-s), v. *Raccomodeuse*, f.

Flink, b. n. *Adroit; prompt.* —, byw. *Adroitement; promptement; très-bien.*

Flits (-en), m. *en* v. *Flèche*, f.; *dard*, m.

Flitsboog (-ogen), m. *Arc*, m.; *arbalète*, f.

Flodderen (ik flodderde, heb geflodderd), o. w. *Patrouiller dans l'eau.*

Floers (-en), o. *Crêpe*, m.

Flonkeren (ik flonkerde, heb geflonkerd), o. w. *Briller, étinceler, reluire.*

Flonkerend, b. n. *Brillant, étincelant, éclatant.*

Flonkering, v. *Étincellement; éclat*, m.

Flonkerlicht (-en), o. *Lumière éclatante*, f.

Flonkerster (-rren), v. *Étoile brillante*, f.

Floot. *zie* Fluiten.

Florentië (stad). *Florence* (ville).

Florentien (-en), m. *Florentin*, m.

Florentiensch, b. n. *Florentin, de Florence.*

Florentiensche (-n), v. *Florentine*, f.

Floret (-tten), o. *Fleuret*, m.

Floretgaren, o. *Fil de fleuret*, m.

Floretten, onv. b. n. *De fleuret.*

Floretzyde, v. *Filoselle*, f.

Floszyde, v. *zie* Vlokzyde.

Flouw (-en), v. *Filet à prendre des bécasses*, m.

Fluim (-en), v. *Flegme*, m.; *pituite*, f.

Fluimachtig, b. n. *Flegmatique, pituiteux.*

Fluimen (ik fluimde, heb gefluimd), o. w. *Rendre des flegmes.*

Fluisteraer (-s), m. *Chuchoteur*, m.

Fluisteraerster (-s), v. *Chuchoteuse*, f.

Fluisteren (ik fluisterde, heb gefluisterd), b. w. *Chuchoter.*

Fluistering (-en), v. *Chuchoterie*, f.

Fluit (-en), v. *Flûte*, f. Op de — spelen. *Jouer de la flûte.*

Fluiten (ik floot, heb gefloten), b. w. Met den mond —. *Siffler; chanter* (en parlant des oiseaux). —, op de fluit spelen. *Jouer de la flûte.*

Fluitenmaker (-s), m. *Fabricant de flûtes*, m.

Fluiter (-s), m. *Siffleur*, m. —, fluitspeler. *Joueur de flûte*, m.

Fluiting, v. *Sifflement*, m.

Fluitje (-s), o. *Flageolet, sifflet*, m.

Fluitjesspeler (-s), m. *Flageoleur*, m.

Fluitregister (-s), o. *Larigot*, m., *flûte*, f., *jeu de flûte* (jeu de l'orgue), m.

Fluitschip (-epen), o. *Flûte* (vaisseau), f.

Fluitspeelster (-s), v. *Joueuse de flûte*, f.

Fluitspeler (-s), m. *Joueur de flûte*, m.

Fluitster (-s), v. *Siffleuse*, f.

Fluitwerk, o. *zie* Fluitregister.

Fluks, byw. *D'abord, aussitôt.*

Fluksch, b. n. *Alerte, léger, agile.*

Flus, byw. *zie* Fluks.

Fluweel (-en), o. *Velours*, m.

Fluweelachtig, b. n. *Velouté.*

Fluweelbloem (-en), v. *Passe-velours*, m.; *amarante*, f.

Fluweelen, onv. b. n. *De velours.*

Fluwyn (-en), m. (dier). *Fouine*, f. —, o. (van een oorkussen). *Taie d'oreiller*, f.

Fnuiken (ik fnuikte, heb gefnuikt), b. w. *Rogner les ailes d'un oiseau*; (fig.) *diminuer l'autorité de quelqu'un.*

Fnuiking, v. *Action de rogner les ailes*, f.

Focus, m. *Foyer*, m.

Foei! tusschenw. *Fi!*

Foelie (-n), v. *Macis*, m. — (verfoeliesel van eenen spiegel). *Tain*, m. — (onder edelgesteenten). *Feuille*, f.; *paillon*, m.

Fok (-kken), v. Fokkezeil. *Misaine*, f. — (gem.). Bril. *Lunettes*, f. pl.

Fokkemast (-en), m. *Mât de misaine, trinquet*, m.

Fokken (ik fokte, heb gefokt), b. w. *Élever; nourrir.*

Fokker (-s), m. *Celui qui élève, qui nourrit* (gem.). Ryke —. *Richard*, m.

Fokkery (-en), v. *Ménagerie*, f.; *lieu où l'on nourrit des bestiaux*, m.

Fokkezeil (-en), o. *Misaine*, f.

*Folen (ik fool, foolde, heb gefoold), b. w. Bespotten. *Railler, se moquer de.* —, betasten. *Tâter, manier.* —, plagen. *Tourmenter.*

*Foliant (-en), m. *Livre in-folio*, m.

Folterbank (-en), v. *Torture, question*, f.

Folteren (ik folterde, heb gefolterd), b. w. *Appliquer à la torture; donner la question*; (fig.) *tourmenter.*

Foltering (-en), v. *Torture*, f.

Foltertuig (-en), o. *Instruments de torture*, m. pl.

Fommelen (ik fommelde, heb gefommeld), b. w. *Chiffonner, friper, patrouiller, patiner.*
Fommeling, v. *Action de chiffonner*, f.
Fonctie, v. *Fonction*, f.
*Fondament (-en), o. *Fondement*, m.
*Fondamenteel, b. n. *Fondamental.*
*Fondateur (-s), m. *Fondateur*, m.
*Fondatie, v. *Fondation*, f.
*Fonderen (ik fondeerde, heb gefondeerd), b. w. *Fonder.*
Fonkelen (ik fonkelde, heb gefonkeld), o. w. *Briller, étinceler.*
Fonkeling, v. *Étincellement; éclat*, m.
Fonkelnieuw, b. n. *Tout battant neuf, tout neuf.* —, byw. *Nouvellement fait.*
Font enz. *zie* Vont enz.
Fontein (-en), v. *Fontaine*, f.
Fonteinader (-en), v. *Source d'une fontaine*, f.
Fonteinbak (-kken), m. *Bassin d'une fontaine*, m.
Fonteinbuis (-zen), v. *Tuyau d'une fontaine*, m.
Fonteinkruid, o. *Épi-d'eau* (plante), m.
Fonteinmaker (-s), m. *Fontainier*, m.
Fonteinmeester (-s), m. *Fontainier*, m.
Fonteinpyp, v. *zie* Fonteinbuis.
Fonteintje (-s), o. *Petite fontaine*, f.
Fonteinwater, o. *Eau de fontaine*, f.
Fonteinwerker (-s), m. *Fontainier, ouvrier qui travaille aux fontaines*, m.
Fooi (-ijen), v. *Régal d'adieu; pourboire*, m.
Fooitje (-s), o. *Petit pourboire*, m.
Foolen, b. w. *zie* Folen.
Fop, v. *Dupe*, f.
Foppen (ik fopte, heb gefopt), b. w. *Duper; tromper; se moquer de; mystifier.*
Fopper (-s), m. *Moqueur, railleur; mystificateur*, m.
Foppery, v. } *Raillerie, duperie; mystification*, f.
Fopping, v. }
Fopster (-s), v. *Moqueuse, railleuse*, f.
*Forceren, b. w. *Forcer.*
*Foreest (-en), o. *Bois*, m., *forêt*, f.
Forelle (-n), v. *Truite*, f.
Foret. *zie* Fret.
Form (-en), m. *en* v. *Forme; figure*, f.
*Formaet (-aten), o. *Format*, m.; *forme*, f.
*Formaetje (-s), o. *Petit format*, m.
*Formaliteit (-en), v. *Formalité*, f.
*Formalizeren (zich), wed. w. *Se formaliser.*
*Formeel, b. n. *Formel, exprès.*
*Formeerder (-s), m. *Qui forme; créateur*, m.
*Formelyk, byw. *Formellement.*
*Formeren (ik formeerde, heb geformeerd), b. w. *Former; façonner; créer.*
*Formering, v. *Formation*, f.
*Formulier (-en), o. } *Formulaire*, m.
*Formulierboek (-en), m. *en* o. }
*Forneis (-zen), o. } *Fourneau*, m.; *fournaise*, f.; *potager*, m.
*Fornuis (-zen), o. }
Fornuisgaten, o. mv. *Aspiraux*, m. pl.
*Fornuisje (-s), o. *Petit fourneau*, m.
Fors, byw. *Brusquement.*
Forsch, b. n. *Brusque.*
Forschheid, v. *Brusquerie*, f.
*Fort (-en), o. *Fort*, m.
*Fortercs (-ssen), v. *Forteresse*, f.
*Fortificatie, v. *Fortification*, f.
*Fortificeren, b. w. *Fortifier.*
*Fortuen, v. } *Fortune*, f.
*Fortuin, v. }
*Fouragie, v. *Fourrage*, m.
*Fourier (-s), m. *Fourrier*, m.
*Fout (-en), v. *Faute; erreur*, f.
*Foutje (-s), o. *Petite faute*, f.
Fraei, b. n. Schoon. *Beau, joli; mignon.* Het —ije. *Le beau.* —, byw. *Joliment; bien.*
Fraeiheid (-heden), v. *Beauté*, f.
Fraeijigheid, v. *zie* Fraeiheid.
Fraeitjes, byw. *Joliment; gentiment.*
Frambezie, v. *zie* Framboos.
Frambezieboom, m. *zie* Frambozenboom.
Framboos (-ozen), v. *Framboise*, f.
Framboosje (-s), o. *Petite framboise*, f.
Frambozenboom (-en), m. *Framboisier*, m.
Frambozennat, o. *Jus de framboises*, m.
Franciscaen (-anen), m. *Franciscain, cordelier* (religieux), m.
Franciscanermonik (-en), m. *Franciscain, cordelier* (religieux), m.
Franciscanernon (-nnen), v. *Cordelière* (religieuse), f.
Franie (-n), v. *Frange*, f.
Franiemaker (-s), m. } *Franger; frangier*, m.
Franieverkooper (-s), m. }
Franievormig, b. n. *Frangé* (t. de bot.).
Frank (-en), m. *Franc* (monnaie), m. De —en. *Les Francs.*
Frankenland, o. (landschap). *Franconie*, f.
*Frankeren (ik frankeerde, heb gefrankeerd), b. w. *Affranchir (une lettre).*
*Frankering, v. *Affranchissement (d'une lettre)*, m.
Frankryk, o. *France*, f. Oud —. *La Gaule* ou *les Gaules.*
Fransch, b. n. *Français, de France.* De —e kerk. *L'église gallicane.* —e uitdrukking *of* manier van spreken. *Gallicisme*, m. De —e tael. *Le français, la langue française.* Op zyn —. *A la française.*
Fransch (het), o. *Le français*, m.; *la langue française*, f.
Fransche (-n), v. *Française*, f.
Franschen (de), m. mv. *Les Français*, m. pl.
Franschman, m. *Français*, m.
Fransyn, o. *Parchemin*, m.
Fratsen, v. mv. *Sottises, balivernes*, f. pl.
Fregat (-tten), o. *Frégate*, f.
Fregatvogel (-s, -en), m. *Frégate* (oiseau), f.
Freit, v. *zie* Fryt.
Frenie, v. *zie* Franie.
Fret (-tten), v. *en* o. (dier). *Furet* (animal), m. — (kleine boor). *Vrille*, f.; *foret*, m.
Fries (-zen), v. *Frise* (t. d'archit.), f.
Frieten, b. w. *zie* Fruiten.
Frikkadel (-llen), v. *Andouillette, boulette*, f.
Frikkadelkoek (-en), m. *Godiveau*, m.
Frikkelen (ik frikkelde, heb gefrikkeld), b. w. (schippersw.). *Avironer.*
Frisch, b. n. *Frais; rafraîchissant.* —, gezond. *Sain; qui se porte bien.*
Frischheid (z. mv.), v. *Fraîcheur*, f.
Frisket (-tten), o. *Frisquette* (t. d'impr.), f.
Frizeren (ik frizeerde, heb gefrizeerd), b. w. *Friser.*
Frommelen (ik frommelde, heb gefrommeld), b. w. *Chiffonner, friper.*
Frons (-en), v. *Ride*, f.; *pli*, m.
Fronsen (ik fronste, heb gefronst), b. w. *Froncer, rider.*
Fronsing, v. *Action de froncer.*
*Frontieren, v. mv. *Frontières*, f. pl.
*Frontierplaets (-en), v. *Place* ou *ville frontière*, f.
*Frontierstad (-eden), v. *Ville frontière*, f.
Fruit (-en), o. *Fruit*, m.

Fruitben, v. *zie* **Fruitmand.**
Fruitboom (-en), m. *Arbre fruitier*, m.
Fruiten (ik fruitte, heb gefruit), b. w. *Frire*, *fricasser*. Het —. *Friture*, f.
Fruithandel, m. *Fruiterie*, f.
Fruithof (-ven), m. *Jardin fruitier*, m.
Fruithoorn, m. *Corne d'abondance*, f.
Fruiting, v. *Friture*, f.
Fruitkelder (-s), m. *Fruiterie*, f.
Fruitkooper (-s), m. *Fruitier*, m.
Fruitkoopster (-s), v. *Fruitière*, f.
Fruitkorf (-ven), m. } *Cueilloir*, *panier à fruits*,
Fruitmand (-en), v. } m.
Fruitmerkt (-en), v. *Marché aux fruits*, m.
Fruitpan (-nnen), v. *Poêle à frire*, f.
Fruitschilder (-s), m. *Peintre en fruits*, m.
Fruitschotel (-s), m. *en* v. *Plat à servir le fruit*, m.
Fruitverkooper (-s), m. *Fruitier*, m.
Fruitverkoopster (-s), v. *Fruitière*, f.
Fryt (-en), v. *Contre-boutant* (t. d'archit.), m.
Frytboog (-ogen), m. *Arc-boutant*, m.
Fryten enz. *zie* Fruiten enz.
*__Fueg__, v. *Fugue* (t. de mus.), f.
Fuik (-en), v. *Nasse*, f.
Fuikje (-s), o. *Petite nasse*, f.
Fulp, o. *Velours*, m.
Fulpen, onv. b. n. *De velours*.
Fun (funnen), m. *Coquin*, *fripon*, *vaurien*, m.
*__Fusé__, v. *Fusée*, f.; *serpenteau*, m.
*__Fusiek__ enz. *zie* Fuziek enz.
Fust (-en), o. *Futaille*, f.
*__Fustagie__, v. *Futaille*, f.
*__Futein__, m. *Futaine* (étoffe), f.
Futselaer (-s), m. *Lambin*; *musard*, *vétilleur*, m.
Futselaerster (-s), v. *Lambine*; *vétilleuse*, f.
Futselary (-en), v. *Bagatelle*, f.
Futselen (ik futselde, heb gefutseld), o. w. *Lambiner*, *vétiller*.
Futseling, v. *Action de lambiner*, f.
Futselwerk, o. *Bagatelle*, f.; *ouvrage vétilleux*, m.
*__Fuziek__ (-en), o. *Fusil*, m.
Fuziekdrager (-s), m. *Fusilier*, m.
Fyfer (-s), v. (fluit). *Fifre*, m.
Fyferaer (-s), m. *Fifre*, m.
Fymelaer enz. *zie* Futselaer enz.
Fyn, b. n. *Fin*; *délicat*; *pur*; *subtil*; *ténu*. — laken. *Drap fin*. —, doorslepen. *Fin*, *rusé*. —, godvruchtig. *Dévot*. —, schynheilig. *Hypocrite*. —, byw. *Finement*; *avec finesse*.
Fynaerd, m. *Aigrefin*, m.
Fynheid, v. Dunheid. *Subtilité*; *finesse*; *pureté*; *ténuité*, f. —, godsdienstigheid. *Dévotion*, *piété*, f. —, doorslepenheid. *Finesse*, *ruse*, f. —, schynheiligheid. *Hypocrisie*, f.
Fynigheid, v. *zie* Fynheid.
Fynschilder (-s), m. *Peintre*, *peintre en miniature*, *miniaturiste*, m.
Fyt (-en), v. *Panaris*, m.

G

G, v. *G*, m.
Ga. *zie* Gade.
Gabaer (-aren), v. *Gabare* (bateau), f.
Gabaerlosser (-s), m. *Gabarier* (portefaix), m.
Gabaervoerder (-s), m. *Gabarier* (batelier), m.
Gade, m. *en* v. *Pareil*; *époux*, m.; *épouse*; *compagne*; *femelle*, f.
Gadeloos, b. n. *Sans pareil*; *incomparable*.
Gader (te), byw. *Ensemble*. Al te —. *Tous ensemble*.
Gaderen (ik gaderde, heb gegaderd), b. w. *Assembler*, *amasser*, *réunir*, *recueillir*.
Gadering, v. *Action d'assembler*, f.
Gadeslaen (ik sla gade, sloeg gade, heb gadegeslagen), b. w. *Prendre garde à*; *surveiller*; *ménager*.
Gading (z. mv.), v. *Envie*, f.; ou *désir d'acheter*, m.
Gaef (gaven), v. Gift. *Don*; *présent*; *talent*, m.; *qualité*, f. De gaven Gods. *Les dons de Dieu*. — (regt). *Donation*, f.
Gaef, b. n. *Entier*; *sain*.
Gael (galen), v. *Raie* (défaut dans les étoffes), f.
Gaen (ik ga, ging, ben *en* heb gegaen), o. w. *Aller*, *marcher*, *cheminer*. Langzaem —. *Aller* ou *marcher lentement*. Naer de kerk —. *Aller à l'église*. Naer Roomen —. *Aller à Rome*. Naer Frankryk —. *Aller en France*. Te voet —. *Aller à pied*. Te water —. *Aller par eau*. Te scheep —. *S'embarquer*. Te land —. *Aller par terre*. Met eene schuit —. *Aller en bateau*. Te grond —. *Aller* ou *couler à fond*. Te werk —. *Agir*, *procéder*. Ter herte —. *Tenir à cœur*. Te boven —. *Surpasser*. In zyn tiende jaer —. *Entrer dans sa dixième année*. Zich te buiten —, *Faire des excès*. De palen te buiten —. *Sortir des bornes*. Voor anker —. *Jeter l'ancre*. Onder zeil —. *Mettre à la voile*. Te niet —. *S'anéantir*. Dat geld gaet hier niet. *Cet argent n'a point de cours ici*. Dat gaet te verre. *C'en est trop*. Hoe gaet het? *Comment vous portez-vous?*
Gaende, deelw. van gaen. *Allant*, *marchant*. — maken. *Exciter*. — houden. *Tenir en haleine*, *faire aller*. De — en komende man. *Les allants et les venants*. Daer is iets —. *Il y a quelque anguille sous roche*. Wat is er —? *Qu'y a-t-il à faire? de quoi s'agit-il?*
Gaender (-s), m. *Piéton*, m.
Gaendery (-en), v. *Galerie*, f.
Gaens, byw. 'T is vyf uren —. *Il y a cinq lieues*. Wat is er —? *Qu'y a-t-il?*
Gaenster (-s), v. *Piétonne*, f.
Gaenstok (-kken), m. *Canne*, f.
Gaepster (-s), v. *Celle qui bâille*; *bayeuse*, f.
Gaer, b. n. *Assez cuit* ou *rôti*; *prêt*. — maken of koken. *Cuire suffisamment*. Gansch en —. *Totalement*; *entièrement*.
Gaerboorden, m. mv. *Gabords* (t. de mar.), m. pl.
Gaerkeuken (-s), v. *Gargote*, f.
Gaerkok (-s), m. *Gargotier*, *traiteur*, m.
Gaerkokin (-nnen), v. *Gargotière*, f.
Gaerne, byw. *zie* Geerne.
Gaes (-gazen), o. *Gaze* (étoffe), f.
Gaeswever (-s), m. *Gazier*, m.
Gaethout (-en), o. *Équilboquet* (instrument de charp.), m.
Gaf. *zie* Geven.
Gaffel (-s), v. *Fourche*, f. — (schippersw.). *Corne de vergue*, f.
Gaffelkruis, o. *Croix fourché*, f.
Gaffeltje (-s), o. *Petite fourche*, f.
Gaffelvormig, b. n. *Fourchu*. —, byw. *Fourchément*, *en forme de fourche*.
Gagel, o. *Palais* (de la bouche), m. —, m. *Myrte sauvage*, m.
Gaggelen (ik gaggelde, heb gegaggeld), o. w. *Cacarder*, *crier comme une oie*.
*__Gagie__, v. *Gage*, m.

Gal (z. mv.), v. *Bile*, f.; *fiel*, m. Overloop van —. *Dégorgement de bile*. Zwarte —. *Atrabile*, *bile noire*. — (fig.). Verbitterdheid. *Fiel*, m.; *animosité ; colère*, f.
Gal (-llen), v. *Javart*, m.
*Gala, m. Dag van —. *Jour de gala*.
Galachtig, b. n. *Bilieux ; colère*.
Galafscheiding (z. mv.), v. *Sécrétion de bile*, f.
Galappel, m. *zie* Galnoot.
Galbeschryving, v. *Cholédographie*, f.
Galblaes (-azen), v. *Vésicule du fiel*, f.
Galbuis (-zen), v. *Pore biliaire*, *canal cholédoque*, m.
Galdery, v. *zie* Galery.
Galeas (-ssen), v. *Galéasse* (vaisseau), f.
Galei (-ijen), v. *Galère*, f. Iemand op de — bannen. *Condamner quelqu'un aux galères*. — (boekdrukkersw.). *Galée*, f.
Galeibank (-en), v. *Banc de galère*, m.
Galeiboef (-ven), m. *Galérien ; forçat*, m.
Galeimast (-en), m. *Mât de galère*, m.
Galeiroeijer (-s), m. *Galérien*, m.
Galeislaef, m. *zie* Galeiboef.
Galeistraf, v. *Chaîne*, *peine des galères*, f.
Galeizeil (-en), o. *Marabout*, m., *voile de galère*, f. — (by storm). *Mezzabout*, m.
Galenisch, b. n. *Galénique*, *de Galien* (méd.).
Galenismus, m. *Galénisme*, m., *doctrine de Galien*, f.
Galenist, m. *Galéniste*, *médecin attaché au Galénisme*, m.
Galery (-en), v. *Galerie*, f.
Galg (-en), v. *Gibet*, m.; *potence*, f. Naer de — dingen. *Filer sa corde*.
Galgachtig, b. n. *Patibulaire*, *de gibet*.
Galgang, m. *Couloir de la bile*, m.
Galgenaes, o. *zie* Galgenbrok.
Galgenbrok (-kken), m. *en* v. *Pendard*, *scélérat*, m.
Galgentronie, v. *Mine patibulaire*, f.
Galgenveld (-en), o. *Lieu où l'on expose les criminels après leur exécution*, m.
Galgenwaerts, byw. *A la potence*, *au gibet*.
Galgvogel, m. *zie* Galgenbrok.
Galig, b. n. *Plein de raies* (dans une étoffe).
Galileë (landschap). *Galilée*, f.
Galileër (-s), m. *Galiléen*, m.
Galileesch, b. n. *Galiléen*.
Galileesche (-n), v. *Galiléenne*, f.
Galinsekten, o. mv. *Galinsectes*, m. pl.
Galjoen (-s,-en), o. *Éperon*, m.; *poulaine* (t. de mar.), f. — (schip). *Galion* (vaisseau), m.
Galjoot (-oten), o. *Galiote* (navire), f.
Galkoorts (-en), v. *Fièvre bilieuse*, f.
Galleider (-s), m. *Conduit* ou *canal cholédoque*, m. —s. *Conduits biliaires*.
Gallen (ik galde, heb gegald), b. w. *Tirer* ou *ôter le fiel* (*du poisson*).
Gallen (de), m. mv. *Les Gaulois*, m. pl.
*Gallicaensch, b. n. *Gallican*.
Gallicië (landschap). *Gallice*, f.
Gallig, b. n. *zie* Galachtig.
Galm (-en), m. *Son ; retentissement ; écho*, m.
Galmen (ik galmde, heb gegalmd), o. w. *Résonner ; retentir*.
Galmgaten, o. mv. *Ouvertures d'un clocher par où sort le son des cloches*, f. pl. — (van eene viool). *Ouïes*, f. pl.
Galming (z. mv.), v. *Son ; retentissement*, m.
Galnoot (-oten), v. *Noix de galle*, f.
Galnotenzuer, o. *Acide gallique*, m.
*Galon (-onen), v. *en* o. *Galon ; passement*, m.
*Galonmaker, m. *zie* Galonwever.
*Galonneren, b. w. *Galonner*.
*Galonwever (-s), m. *Galonnier*, m.
*Galop (z. mv.), m. *Galop*, m. Met eenen vollen —. *Au grand galop*.
*Galoppen, o. w. } *Galoper ; aller au galop*.
*Galopperen, o. w. }
Galpen (ik galpte, heb gegalpt), o. w. *Glapir* (comme le renard).
Galvanisch, b. n. *Galvanique*, *du galvanisme*.
Galvanismus, o. *Galvanisme*, m.; *électricité métallique*, f.
Galverdryvend, b. n. *Cholagogue*. — middel. *Cholagogue*, m.
Galziek, b. n. *Bilieux ; atrabilaire*.
Galzieke, m. *Atrabilaire*, m.
Galziekte, v. *Dégorgement de bile*, m.; *maladie bilieuse*, f.; *choléra-morbus*, m.
Galzuchtig, b. n. *zie* Galziek.
Gang (-en), m. Het gaen. *Allure ; démarche*, f.; *train*, m. Trotsche —. *Démarche fière*. —, weg. *Chemin*, m.; *route ; allée*, f.; *corridor*, m. Zynen — naer de stad nemen. *Prendre le chemin de la ville*. Aen den — zyn. *Être en train*. Zynen — gaen. *Aller son train*. Aen den — helpen. *Mettre en train*. In — brengen. *Introduire ; monter*. — (van een schip). *Cours*, m.; *bordée* (t. de mar.), f. — (schippersw.). *Planche que l'on place pour entrer dans un vaisseau*, f.
Gangbaer, b. n. *Courant ; qui a cours ; bon ; valable*. — geld. *Monnaie courante*. Die weg is niet —. *Ce chemin est impraticable*.
Gangbaerheid, v. *Mise*, f., *cours des monnaies*, m.
Gangboord (-en), o. *Courcive* (t. de mar.), f.
Ganges, m. *Gange* (fleuve), m.
Ganghebbende, b. n. *zie* Gangbaer.
Gangsteen, m. *Gangue*, f., *roc où tient un métal*, m.
Gans (-zen), v. *Oie*, f. Jonge —. *Oison*, m. Maek dat de —zen wys! *A d'autres! chansons!*
Gansch, b. n. Geheel. *Entier ; tout ; total*. De —e stad. *Toute la ville*. Uit —er magt. *De toute sa force*. —, byw. *Entièrement ; tout-à-fait*. — niet. *Nullement ; point du tout*.
Ganschelyk, byw. *Entièrement ; totalement ; tout-à-fait*. — niet. *Point du tout*, *nullement*.
Gansje (-s), o. *Oison*, m.
Ganzenbloem (-en), v. *Paquerette* (fleur), f.
Ganzenbord (-en), o. *Jeu de l'oie*, m. Op het — spelen. *Jouer à l'oie*.
Ganzenbout (-en), m. *Cuisse d'oie*, f.
Ganzenhok (-kken), o. *Lieu où l'on enferme les oies*, m.
Ganzenkruid, o. *Mouron* (plante), m.
Ganzenmerkt (-en), v. *Marché aux oies*, m.
Ganzenpen (-nnen), v. *Plume d'oie*, f.
Ganzenpoot (-en), m. *Patte*, f., ou *pied d'oie*, m.
Ganzenspel, o. *Jeu de l'oie*, m.
Ganzenveder (-en), v. *Plume d'oie*, f. Geverfde —en. *Buhots*, m. pl.
Ganzenvoet, m. *zie* Ganzenpoot.
Ganzeöogen, v. *en* o. mv. *Guillemets*, m. pl.
Ganzerik, v. *Argentine* (plante), f.
Gapen (ik gaep, gaepte, heb gegaept), o. w. Geeuwen. *Bâiller*. —, met den mond openstaen. *Bayer*. Staen —. *Bayer aux corneilles*. —, een weinig open staen. *Être entr'ouvert*. De deur gaept. *La porte est entr'ouverte*.
Gapend, b. n. *Béant*.
Gaper (-s), m. *Bâilleur ; bayeur ; badaud*, m.
Gaping (-en), v. Het gapen. *Bâillement*, m. —, opening. *Ouverture*, f.

Gaps (-en), v. *Poignée*, f.
*Garanderen, b. w. *Garantir.*
*Garantie, v. *Garantie*, f.
Garde (-n), v. Roede. *Verge*, f. —, lyfwacht. *Garde*, f.
*Gardiaen (-anen), m. *Gardien; supérieur*, m.
Gardiaenschap, o. *Gardiennat*, m.
Gareel (-en), o. (van een trekpeerd). *Collier de cheval*, m. — (om de broek op te houden). *Bretelle*, f.
Gareelboom (-en), m. *Attelle*, f.
Gareelmaker (-s), m. *Bourrelier*, m.
Garen (-s), o. *Fil*, m. — winden. *Dévider du fil.* — twynen. *Retordre le fil.*
Garenklopper (-s), m. *Maillet à battre le fil*, m.
Garenklos (-ssen), m. en v. *Bobine*, f.
Garenkooper, m. zie Garenverkooper.
Garenkorfje (-s), o. *Calebotin*, m.
Garenspoelster (-s), v. *Bobineuse*, f.
Garentwynder (-s), m. *Retordeur de fil*, m.
Garentwynen (het), o. *Fabrique de fil*, f.
Garentwyner, m. zie Garentwynder.
Garentwynster (-s), v. *Celle qui retord le fil.*
Garenverkooper (-s), m. *Marchand de fil, filotier*, m.
Garenverkoopster (-s), v. *Marchande de fil, filotière*, f.
Garenwiel (-en), o. *Rouet à filer*, m.
Garenwind (-en), v. *Dévidoir*, m.
Garenwinder (-s), m. *Dévideur de fil*, m.
Garenwindster (-s), v. *Dévideuse de fil*, f.
Garenwinkel (-s), m. *Boutique de fil*, f.
Garf (-ven), v. *Gerbe de blé*, f.
Garnael (-alen), v. *Chevrette; crevette*, f.
Garnaet, v. } *zie* Garnael.
Garneel, v. }
*Garnieren, b. w. *Garnir.*
*Garniersel, o. } *Garniture*, f.
*Garnituer, o. }
*Garnizoen (-en), o. *Garnison*, f. In — liggen. *Être en garnison.*
Garst enz. *zie* Gerst enz.
Garstig, b. n. *Rance.*
Garstigheid (z. mv.), v. *Rancissure*, f.
Garve, v. *zie* Garf.
Garven (ik garfde, heb gegarfd), o. w. *Lever ou engranger les gerbes.*
Garver (-s), m. *Calvanier*, m.
Gas, o. *Gaz*, m.; *vapeur*, f.
Gasachtig, b. n. *Gazeux.*
Gasaerdig, b. n. *Gazéiforme.*
Gasconje (landschap). *Gascogne*, f.
Gasconjer (-s), m. *Gascon*, m.
Gasconsch, b. n. *Gascon.* —e manier van spreken. *Gasconisme*, m.
Gasconsche (-n), v. *Gasconne*, f.
Gasmeter (-s), m. *Gazomètre*, m.
Gaspeldoorn, m. *Génet épineux*, *ajonc*, m.
Gast (-en), m. *Convié; convive; hôte*, m. By iemand te — gaen. *Aller dîner ou souper chez quelqu'un.* Slecht te — komen. *Être mal reçu.* —, werkknecht. *Garçon; compagnon; ouvrier*, m.
Gastereren (ik gastereerde, heb gegastereerd), b. w. Onthalen. *Traiter; régaler.* —, o. w. Goede cier maken. *Faire bonne chère.*
Gastery (-en), v. *Festin; banquet; repas*, m.
Gastheer (-en), m. *Hôte; amphitryon*, m.
Gasthouder (-s), m. *Hôte; aubergiste*, m.
Gasthuis (-zen), o. *Hôpital; hospice*, m.
Gasthuiskerk (-en), v. *Église d'hôpital*, f.
Gasthuismeester (-s), m. *Directeur d'hôpital*, m.
Gasthuismoeder (-s), v. *Directrice d'hôpital*, f.
Gasthuisvader (-s), m. *Directeur ou administrateur d'hôpital*, m.
Gastmael (-alen), o. *Festin; banquet; régal*, m.
Gastregt, o. *Droit d'hospitalité*, m.
Gastvry, b n. *Hospitalier.*
Gastvryheid, v. *Hospitalité*, f.
Gat (-en), o. *Trou*, m.; *ouverture*, f.; (fam.) *le derrière*, m. Een — stoppen. *Boucher un trou.* Een — in den dag slapen. *Dormir la grasse matinée.* —, ingang van eene haven. *Entrée d'un port*, f. — (in hamer, slypsteen enz.). *OEil*, m.
Gatdoek (-en), m. *Braie*, f.
Gaten (ik gaet, gaette, heb gegaet), b. w. *Trouer, percer.*
Gatje (-s), o. *Petit trou*, m.
Gatlikken, b. w. (fam.). *Flatter lâchement.*
Gatlikker (-s), m. (fam.). *Lâche flatteur; adulateur*, m.
Gatlikkery (-en), v. (fam.). *Adulation, flatterie basse*, f.
Gatstopper (-s), m. *Bouche-trou, remplaçant*, m.
Gauw, b. n. Behendig. *Habile, adroit.* —, gezwind. *Alerte, preste.* —, byw. *Vite, promptement.*
Gauwdief (-ven), m. *Voleur, filou, escroc*, m.
Gauwdiefstael, v. *Argot*, m.
Gauwdievery (-en), v. *Filouterie, friponnerie*, f.
Gauwheid, v. Behendigheid. *Adresse, habileté*, f. —, gezwindheid. *Diligence; promptitude*, f.
Gauwigheid, v. *zie* Gauwheid.
Gave, v. *zie* Gaef, v.
Gazel (-llen), v. *Gazelle*, f.
Gazen, onv. b. n. *De gaze.*
*Gazet (-tten), v. *Gazette*, f.
*Gazettier (-s), m. *Gazetier*, m.
Ge. *zie* Gy.
Geächt, b. n. *Estimé; respecté.*
Geädeld, b. n. *Anobli.*
Geäderd, b. n. *Veineux; veiné.*
Geäerd, b. n. Wel *of* kwalyk —. *Doué d'un bon ou d'un mauvais naturel; bien ou mal complexionné.*
Geäerdheid, v. *Naturel; caractère; génie*, m.
Geäppeld, b. n. *Pommelé* (blas.).
Gebabbel (z. mv.), o. *Babil; caquet*, m.
Gebaend, b. n. *Battu; frayé.* —e weg. *Chemin battu.*
Gebaer (-aren), o. *Geste*, m. — maken. *Gesticuler.* — (z. mv.). Getier. *Bruit; tintamarre*, m. Groot — maken. *Faire grand bruit.*
Gebaerd, b. n. *Barbu; aristé.* —, v. d. van baren.
Gebaermaker (-s), m. *Gesticulateur*, m.
Gebaf (z. mv.), o. *Aboiement*, m.
Gebak (-kken), o. *Pâtisserie*, f.
Gebakerd, v. d. van bakeren.
Gebakken — bakken. — steen. *Brique*, f.
Gebalder (z. mv.), o. *Grand bruit*, m.
Gebalk (z. mv.), o. *Braîment*, m.
Gebalsemd, v. d. van balsemen.
Gebannen — bannen.
Gebas (z. mv.), o. *Aboiement*, m.
Gebed (-en), o. *Prière, oraison*, f. Het — des Heeren. *L'oraison dominicale.*
Gebedel (z. mv.), o. *Gueuserie; mendicité*, f.
Geboden, v. d. van bidden.
Gebedenboek (-en), m. en o. *Livre de prières, eucologe, manuel*, m.
Gebeef (z. mv.), o. *Action de trembler*, f.; *tremblement*, m.

Gebeend, b. n. *Pourvu d'os.* Grof of sterk —. *Ossu.* Hoog —. *Haut enjambé.*
Gebeente (-n), o. *Os ; ossements*, m. pl.
Gebeer, o. *zie* Gebaer.
Gebeft, b. n. *Qui porte un rabat.*
Gebekt, b. n. *Qui a un bec.* —, met bekken gesneden. *Échancré.*
*Gebenedyd, b. n. *Béni ; bénit; charmant.*
*Gebenedyden, b. w. *zie* Zegenen.
*Gebenedyding, v. *zie* Zegening.
Gebergte (-n), o. *Monts*, m. pl., *montagnes*, f. pl. Het Alpisch —. *Les Alpes*, f. pl. Het Pyreneesch —. *Les Pyrénées*, f. pl.
Gebeten, v. d. van byten.
Gebeuk (z. mv.), o. *Action de battre*, f.
Gebeuren (het gebeurde, is gebeurd), onp. w. *Arriver; avenir; se faire.* Het gebeurde dat. *Il arriva que.*
Gebeurlyk, b. n. *Possible ; qui peut arriver ; fortuit; éventuel.*
Gebeurlykheid (z. mv.), v. *Possibilité; casualité*, f.
Gebeurtenis (-ssen), v. *Événement*, m.; *aventure*, f.
Gebezigd, b. n. *Usité.*
Gebied (z. mv.), o. Heerschappy, gezag. *Empire*, m.; *domination ; autorité*, f. —, regtsgebied. *Juridiction*, f.; *ressort; département ; territoire*, m. —, landen. *Terres*, f. pl.; *pays*, m.
Gebieden (ik gebood, heb geboden), b. w. *en* o. w. *Commander ; ordonner ; enjoindre.* Gy hebt geboden te vertrekken. *Vous avez ordonné de partir.* —, het bevel voeren. *Commander ; avoir le commandement.* Over het voetvolk —. *Commander l'infanterie.* —, o. w. Heerschen. *Dominer.*
Gebiedend, b. n. *Impératif.* De —e wyze. *L'impératif.*
Gebiedenis, v. *Compliments ; respects*, m. pl.; *civilités*, f. pl.
Gebieder (-s), m. *Commandant ; chef ; maître*, m.
Gebieding, v. *zie* Gebod.
Gebiedschap, o. *Juridiction*, f.; *ressort ; département*, m.
Gebiedschappelyk, b. n. *Départemental.*
Gebiedster (-s), v. *Celle qui commande; maîtresse*, f.
Gebiedvoerder (-s), m. *Commandant*, m.
Gebiedzuchtig, b. n. *Qui aime à commander.*
Gebind, o. *Entablement (d'un toit)*, m.; *contignation*, f.
Gebindte, o. *zie* Gebind.
Gebit (z. mv.), o. Tanden. *Dents*, f. pl. —, mondstuk van den peerdentoom. *Mors ; frein*, m.; *embouchure*, f.
Gebitleder, o. *Porte-mors*, m.
Geblader (z. mv.), o. *Feuillage*, m.
Gebladerd, b. n. *Feuillé ; folié ; feuillu ; lamellé, lamelleux.*
Geblaer, o. *zie* Gebleet.
Geblaes (z. mv.), o. *Souffle ; sifflement*, m.
Geblaf (z. mv.), o. *Aboiement*, m.
*Geblanket, b. n. *Fardé.*
Gebleekt, b. n. *Blanchi.*
Gebleet (z. mv.), o. *Bêlement*, m.
Gebleken, v. d. van blyken.
Gebleven — blyven.
Geblik (z. mv.), o. *Cillement ; clignotement*, m.
Geblind, b. n. *Qui a les yeux bandés.*
Geblink (z. mv.), o. *Éclat*, m.
Gebloemd, b. n. *A fleurs ; ouvré ; figuré.*
Gebloemte (z. mv.), o. *Les fleurs*, f. pl.
Geblonken, v. d. van blinken.
Geblutst, b. n. *Meurtri ; froissé ; contus.*
Gebocheld, b. n. *Bossu.* —e, m. *en* v. *Bossu*, m.; *Bossue*, f.
Gebod (-en), o. Bevel. *Commandement ; ordre ; édit*, m.; *injonction ; ordonnance*, f. De tien —en Gods. *Le décalogue.* —, aenbieding. *Offre*, f. —, huwelyks afkondiging. *Ban*, m.; *publication de mariage*, f.
Geboden, v. d. van bieden *en* gebieden.
Geboefte (z. mv.), o. *Racaille ; canaille ; lie du peuple*, f.
Geboegd, b. n. *Qui a une proue.*
Geboeid, b. n. *Enchaîné.*
Geboert (z. mv.), o. } Boeren. *Paysans*, m. pl.
Geboerte (z. mv.), o. } —, boerenstand. *État de paysan*, m.
Gebogen, v. d. van buigen.
Gebom (z. mv.), o. *Son ; bruit sourd*, m.
Gebonden, v. d. van binden. —, b. n. *Lié ; attaché.* —e saus. *Sauce épaisse.*
Gebons (z. mv.), o. *Grand coup; heurt; bruit ; tintamarre*, m.
Gebood. *zie* Gebieden.
Geboomte (z. mv.), o. *Arbres*, m. pl.
Geboord, v. d. van boorden *en* boren.
Geboorte (-n), v. *Naissance*, f. —, afkomst. *Race ; extraction, origine*, f.
Geboortedag (-en), m. *Jour de naissance*, m.
Geboortedicht (-en), o. *Poëme généthliaque*, m.
Geboortefeest (-en), v. *en* o. *Amphidromie, fête pour la naissance*, f.
Geboorteland, o. *Patrie*, f.; *pays natal*, m.
Geboortelied (-eren), o. *Chanson sur la naissance de quelqu'un*, f.
Geboorteplaets (-en), v. *Lieu de naissance*, m.
Geboorteregister (-s), o. *Registre des naissances*, m.
Geboorteregt, o. *Indigénat*, m.
Geboortestad (-eden), v. *Ville natale*, f.
Geboortester (-rren), v. *Étoile sous laquelle on est né*, f.
Geboortestond, m. *zie* Geboorteuer.
Geboortetyd, m. *Temps de la naissance*, m.
Geboorteuer, v. *Heure de la naissance*, f.
Geboortig, b. n. *Né ; natif; originaire.*
*Geborduerd, b. n. *Brodé.*
Geboren, b. n. *Né, natif.* — dichter. *Poëte né.* Uit edel bloed —. *Né d'un sang noble.* — worden. *Naître.*
Geborgen, v. d. van bergen.
Geborsten — bersten.
Geborstenheid, v. *Rupture, hernie*, f.
Gebouw (-en), o. *Édifice ; bâtiment*, m.
Gebouwd, v. d. van bouwen.
Gebrabbel (z. mv.), o. *Embrouillement*, m.; *confusion*, f.
Gebraden, v. d. van braden.
Gebraed, o. *Rôti, rot*, m.
Gebragt, v. d. van brengen.
Gebrand — branden.
Gebrandheid, v. *Brûlure*, f.
Gebras (z. mv.), o. *Bonne chère ; bombance*, f.
Gebreid, b. n. *Tricoté; tressé.*
Gebreideld, b. n. *Bridé.*
Gebrek (-en), o. *Manque ; besoin*, m.; *disette ; pénurie*, f.; *défaut*, m. — van geld. *Besoin d'argent.* By — van geld. *Faute d'argent.* — hebben. *Manquer.*
Gebreken, o. w. *zie* Ontbreken.
Gebrekkelyk, b. n. Behoeftig. *Nécessiteux ; pau-*

vre; indigent. —, lam, verminkt. *Estropié; impotent; boiteux; infirme.* —, onvolmaekt. *Imparfait; défectueux; vicieux.* —, byw. *Imparfaitement; défectueusement.*
Gebrekkelykheid (z. mv.), v. Behoeftigheid. *Nécessité; pauvreté; indigence*, f. — (-heden). Onvolmaektheid. *Imperfection*, f.; *défaut*, m.
Gebrekkeloos, b. n. *Parfait; sans défaut.* —, byw. *Parfaitement.*
Gebrekkig, b. n. *zie* Gebrekkelyk.
Gebriesch (z. mv.), o. (van leeuwen). *Rugissement*, m. — (van peerden). *Hennissement*, m.
Gebroed (z. mv.), o. *Couvée*; (fig.) *engeance*, f.
Gebroederlingen, m. mv. *Enfants de deux frères*, m. pl.
Gebroeders, m. mv. *Frères*, m. pl.
Gebroederschap, v. *zie* Broederschap.
Gebroedsel, o. *zie* Gebroed.
Gebroekt, b. n. *Qui porte des culottes.*
Gebroken, v. d. van breken. —, b. n. *Cassé; brisé, rompu.* —, die eene breuk heeft. *Hernieux.* — getal. *Fraction*, f.
Gebrokkeld, b. n. *Émié, émietté.*
Gebrom (z. mv.), o. *Bourdonnement*, m.
Gebrouw, o. *Brassin*, m.
Gebrouwd, b. n. *Brassé.*
Gebrui (z. mv.), o. *Bruit, tapage*, m.
Gebruik (-en), o. *Usage; emploi*, m.; *pratique*, f. — maken. *Profiter.* —, gewoonte. *Coutume; habitude; mode; vogue*, f.; *usage*, m. Buiten —. *Hors d'usage; vieux.*
Gebruikbaer, b. n. *Ce qui peut être employé; utile; praticable.*
Gebruikelyk, b. n. *Usité; usuel.*
Gebruiken (ik gebruikte, heb gebruikt), b. w. *User de; faire usage de; employer; se servir de.* Geduld —. *User de patience.* Veel tyd —. *Employer beaucoup de temps.* Geneesmiddelen —. *Prendre des remèdes.* Voedsel —. *Prendre de la nourriture.*
Gebruiker (-s), m. *Fermier; usager; celui qui emploie*, m.
Gebruineerd (het), o. *Le bruni*, m.
Gebruisch, o. *zie* Geruisch.
Gebrul (z. mv.), o. (van leeuwen). *Rugissement*, m. (van stieren en koeijen). *Mugissement*, m.
Gebuer (-uren), m. *Voisin*, m.
Gebuerschap, o. } *Voisinage*, m.
Gebuerte, v. }
Gebuervrouw (-en), v. *Voisine*, f.
Gebuikt, b. n. *Ventru; pansu.*
Gebulder (z. mv.), o. *Mugissement, bruit* (*du canon*), m.
Gebulk (z. mv.). o. *Mugissement; beuglement*, m.
Gebult, b. n. *Bossu.* —e, m. *Bossu*, m.
Geburig, b. n. *Voisin.*
*Geconditionneerd, b. n. *Conditionné.*
*Gecorrigeerd, b. n. *Corrigé.*
Gedacht, v. d. van denken, dunken *en* gedenken. —, b. n. *Dit; susdit; mentionné.* De —e brieven. *Les dites lettres.*
Gedachte (-n), v. *Pensée; idée; opinion*, f.; *avis; sentiment*, m. Iemand zyne — zeggen. *Dire sa pensée à quelqu'un.* Hy is van die — niet. *Il n'est pas de cet avis.* Iets in zyne —n nemen. *Penser ou songer à quelque chose.* Ik heb dat in —n gedaen. *J'ai fait cela sans y penser.*
Gedachteloos, b. n. *Sans pensée; inattentif.*
Gedachtenis (z. mv.), v. *Mémoire; commémoration*, f.; *souvenir*, m. Ter —, tot — van. *En mémoire de.* Zaliger —. *D'heureuse mémoire.*
Gedachtenvol, b. n. *Pensif, méditatif.*
Gedachtig, b. n. *Qui se souvient.* Ik zal dat — zyn. *Je m'en souviendrai.*
Gedaegd, b. n. *Ajourné, cité.*
Gedaegde (-n), m. *en* v. *Défendeur*, m.; *défenderesse*, f.
Gedaen, v. d. van doen *en* gedoen. —, b. n. *Fait; fini.* — worden. *Se faire.* — krygen. *Finir; achever; venir à bout.* Het is met hem —. *C'en est fait de lui.*
Gedaente (-n), v. *Forme; figure; face; posture*, f.; *air*, m. Van — veranderen. *Changer de face.* Onder de — van. *Sous la figure de.* — (godsgeleerdheid). *Espèce*, f. Onder de — van brood en wyn. *Sous les espèces du pain et du vin.*
Gedaentebederving, v. *Déformation*, f.
Gedaenteverandering, v. } *Métamorphose; transfiguration*, f.
Gedaenteverwisseling, v. }
Gedans (z. mv.), o. *Danse*, f.
Gedarmte, o. *Boyaux; intestins*, m. pl.; *entrailles*, f. pl.
Gedaver (z. mv.), o. *Tremblement; ébranlement*, m.
Gedeed. *zie* Gedoen.
Gedeelte (-n), o. *Part; partie; portion*, f. Wettig —. *Légitime*, f.
Gedeeltelyk, b. n. *Partiel.* —, byw. *Partiellement; en partie.*
Gedeesemd, b. n. *Levé; avec du levain.* — brood. *Pain levé.*
Gedenkblad (-en), o. } *Agenda; mémoire; journal*, m.
Gedenkboek (-en), m. *en* o. }
Gedenken (ik gedacht, heb gedacht), b. w. *Penser ou songer à; se souvenir de; faire mention.* Hy gedenkt zyne belofte. *Il se souvient de sa promesse.*
Gedenkenis, v. *Souvenir*, m.
Gedenknaeld (-en), v. *Obélisque*, m.
Gedenkpenning (-en), m. *Médaille*, f. Groote —. *Médaillon*, m.
Gedenkpenningkunde, v. *Numismatique*, f.
Gedenkpenningkundig, b. n. *Numismatique.*
Gedenkschrift (-en), o. *Mémoire*, m.
Gedenkspreuk (-en), v. *Apophthegme*, m.; *sentence; devise; maxime*, f.
Gedenkstuk (-kken), o. *Monument*, m.
Gedenkteeken (-en, -s), o. *Marque*, f.; *souvenir; mémento; monument*, m.
Gedenkwaerdig, b. n. } *Mémorable; remarquable.*
Gedenkweerdig, b. n. }
Gedenkzuil (-n), v. *Colonne; pyramide*, f.; *obélisque; monument*, m.
*Gedeputeerde, m. *Député*, m.
Gedicht (-en), o. *Poëme*, m. —en. *Poésies*, f. pl. —, b. n. *Versifié.*
Gedienstig, b. n. *Obligeant; officieux; serviable; complaisant.* —, byw. *zie* Gedienstiglyk.
Gedienstigheid, v. *Obligeance; complaisance*, f.
Gedienstiglyk, byw. *Obligeamment; officieusement; avec complaisance.*
Gedierte (-n), o. *Les animaux*, m. pl.
Geding (-en), o. *Procès*, m.; *cause; affaire*, f.
Gedingbezorger (-s), m. *Procureur; avoué*, m.
Gedingopsteller (-s), m. *Juge instructeur*, m.
Gedingschryver (-s), m. *Greffier, secrétaire*, m.
Gedingstuk (-kken), o. *Pièce d'un procès*, m.
Gedingzael (-alen), v. *Salle d'audience*, f.; *lieu où l'on plaide*, m.
*Gedistilleerd, b. n. *Distillé.*

Gedoemd, b. n. *Damné, condamné.*
Gedoen (z. mv.), o. *Manière de faire*, f. —, getier (fam.). *Bruit, vacarme, tapage*, m. —, bezitting. *Possession, propriété*, f.
Gedoen (zich), ik gedeed my, heb my gedaen), wed. w. (fam.). *S'accommoder ou se contenter de.*
Gedogen enz. *zie* Gedoogen enz.
Gedolven, v. d. van delven.
Gedommel (z. mv.), o. *Bourdonnement; bruit; murmure*, m. — der biën. *Bourdonnement des abeilles.* — van het geschut. *Bruit du canon.*
Gedonder (z. mv.), o. *Tonnerre*, m.
Gedongen, v. d. van dingen.
Gedoodverfd, b. n. *Ébauché.*
Gedoog, o. *zie* Gedooging.
Gedoogen (ik gedoogde, heb gedoogd), b. w. *Permettre, souffrir, tolérer, supporter.*
Gedooging, v. *Permission*, f.
Gedoogzaem, b. n. *Patient; tolérant; doux.*
Gedoogzaemheid (z. mv.), v. *Tolérance; patience; douceur*, f.
Gedoopt, b. n. *Baptisé.*
Gedorst, v. d. van dorsten *en* durven.
Gedraeid, b. n. *Tourné.* —, gekromd. *Courbé; tortueux.*
Gedrag (z. mv.), o. *Conduite*, f.; *procédé*, m. Slecht —. *Inconduite*, f.
Gedragen (zich), ik gedraeg my, gedroeg my, heb my gedragen), wed. w. *Se conduire, se comporter.* Zich aen iemand *of* aen iets —. *S'en rapporter à quelqu'un ou à quelque chose, s'en référer.*
Gedrang (z. mv.), o. *Foule, presse, cohue*, f.
Gedreten, v. d. van dryten.
Gedreun (z. mv.), o. *Ébranlement; choc; tremblement*, m.
Gedreven, v. d. van dryven.
Gedroeg. *zie* Gedragen.
Gedrogt (-en), o. *Monstre*, m.
Gedrogtelyk, b. n. *Monstrueux.* —, byw. *Monstrueusement.*
Gedrongen, v. d. van dringen.
Gedronken — drinken.
Gedroogd — droogen. —, b. n. *Sec; séché.*
Gedropen — druipen.
Gedruisch (z. mv.), o. *Grand bruit, vacarme, tintamarre*, m.
Gedrukt, v. d. van drukken.
Geducht — duchten. —, b. n. *Craint; formidable, redoutable.*
Geduerd, v. d. van duren.
Geduerzaem, b. n. *Durable, continuel.* —, byw. *Continuellement.*
Geduerzaemheid (z. mv.), v. *Durée; perpétuité*, f.
Geduld (z. mv.), o. *Patience*, f. — hebben. *Avoir patience.*
Geduldig, b. n. *Patient.* —, byw. *Patiemment.*
Geduldigheid (z. mv.), v. *Patience*, f.
Geduldiglyk, byw. *Patiemment.*
Geduren, o. w. *zie* Duren.
Gedurende, voorz. *Pendant, durant.* — tien eeuwen. *Pendant dix siècles.* — al dien tyd. *Pendant tout ce temps.*
Gedurig, b. n. *Continuel, perpétuel.* —e koorts. *Fièvre continue.* —, byw. *zie* Geduriglyk.
Gedurigheid (z. mv.), v. *Durée; continuité*, f.
Geduriglyk, byw. *Continuellement, perpétuellement, toujours.*
Gedwael (z. mv.), o. *Égarement*, m.; *erreur*, f.
Gedwaeld, v. d. van dwalen.
Gedwarsstreept, b. n. *Fascé* (t. de blas.).
Gedwee, b. n. Buigzaem. *Flexible, souple.* — (van metalen spr.). *Ductile.* — (fig.). *Docile, soumis.*
Gedweeg, b. n. *zie* Gedwee.
Gedweegheid, v. } *Souplesse, flexibilité*, f. —
Gedweeheid, v. } (van metalen). *Ductilité*, f. — (fig.). *Docilité, soumission*, f.
Gedweil (z. mv.), o. *Nettoiement, nettoyage*, m.
Gedwongen, v. d. van dwingen. —, b. n. *Contraint; forcé; géné; affecté; affété.*
Gedwongenheid (z. mv.), v. *Contrainte; force; géne; affectation*, f.
Gedyden, o. w. *zie* Gedyen.
Gedyen (ik gedyde, ben gedyd), o. w. *Profiter, prospérer; tourner à; réussir.* Tot eer —. *Faire honneur.*
Geëerd, b. n. *Vénérable, honoré.*
Geëffend, b. n. *Liquidé, réglé, soldé.*
Geefster (-s), v. *Donneuse; donatrice*, f.
Geëindigd, v. d. van eindigen.
Geëischt — eischen.
Geel, b. n. *Jaune.* —, o. *Jaune*, m., *couleur jaune*, f. — (ziekte). *Jaunisse*, f.
Geelachtig, b. n. *Jaunâtre.*
Geelachtigheid (z. mv.), v. *Couleur jaunâtre*, f.
Geelblond, b. n. *Blond doré.*
Geelbruin, b. n. *Saure, jaune-brun.*
Geelgieter (-s), m. *Fondeur en cuivre*, m.
Geelgroen, o. *Merde-d'oie*, m.
Geelheid (z. mv.), v. *Jaune*, m.
Geelkoper, o. *Potin, cuivre jaune*, m.
Geelverwig, b. n. *Jaune.*
Geelvink (-en), v. *Bruant* (oiseau), m.
Geelzucht (z. mv.), v. *Jaunisse*, f.; *ictère*, m.
Geelzuchtig, b. n. *Qui a la jaunisse; ictérique.*
Geen, geene, voornw. *Nul, aucun, pas un; point.* — mensch. *Personne.* — van beide. *Aucun des deux, ni l'un ni l'autre.* Ik heb — geld. *Je n'ai point d'argent.*
Geen, gene, voornw. *Celui; celle; celui-là; celle-là.* Degene die dat zegt. *Celui qui dit cela.* Hetgene nog erger is. *Ce qui est encore pire.* Ik geef u hetgene gy my vraegt. *Je vous donne ce que vous me demandez.* —, b. n. Aen gene zyde. *De l'autre côté; au-delà.*
Geenderhande, } onv. b. n. *Nul, aucun.* In geen-
Geenderlei, } derlei wyze. *Nullement, en*
Geenerhande, } *aucune manière, point du*
Geenerlei, } *tout.*
Geenslachtig, b. n. *Neutre.*
Geenszins, byw. *Nullement, en aucune manière, point du tout.*
Geënt, b. n. *Enté.*
Geenzins, byw. *zie* Geenszins.
Geepsheid, v. *zie* Bleekzucht.
Geer (-en), v. (van een hemd). *Gousset*, m. — (wapenk.). *Giron*, m.
Geeraerdsbergen (stad.). *Grammont* (ville).
Geeren (ik geerde, heb gegeerd), o. w. *Être de biais.* — (schippersw.). *S'embarber* (terme de mar.).
Geeren, byw. *zie* Geerne.
Geërfd, v. d. van erven.
Geern, byw. } *Volontiers, de bon cœur.* — le-
Geerne, byw. } zen. *Aimer à lire.* Ergens — zyn. *Se plaire dans un endroit.* Zeer —. *Très-volontiers.*
Geers (z. mv.), v. *Mil, millet*, m.
Geersbergen (stad). *Grammont* (ville).
Geerst (z. mv.), v. *Mil, millet*, m.

Geerstkoorts, v. *Fièvre miliaire*, f.
Geesel (-s, -en), m. *Verge; discipline*, f.; *fouet*; (fig.). *fléau*, m.
Geeselaer (-s), m. *Fouetteur; fesseur; flagellant*, m.
Geeselaerster (-s), v. *Fesseuse*, f.
Geeselbroeder (-s), m. *Flagellant*, m.
Geeselen (ik geeselde, heb gegeeseld), b. w. *Fouetter, fustiger, battre de verges, flageller; fesser.*
Geeseling (-en), v. *Fustigation, flagellation*, f.; *fouet*, m.
Geeselkoord, v. *zie* Geesel.
Geeselmonik (-en), m. *Flagellant*, m.
Geeselroede (-n), v. *Verge*, f.; (fig.) *fléau*, m.
Geeselslag (-en), m. *Coup de verge* ou *de fouet*, m.
Geest (-en), m. *Esprit; fantôme; revenant; génie*, m.; *vie; âme; quintessence*, f. De Heilige —. *Le Saint-Esprit*. De booze —. *Le diable*. Den — geven. *Rendre l'âme, mourir*. Verheven —. *Génie supérieur*. — van wyn. *Esprit de vin*. Levende —en. *Esprits vitaux*.
Geestachtig, b. n. *Spiritueux*.
Geestachtigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est spiritueux*, f.
Geestbeschaving (z. mv.), v. *Culture de l'esprit; civilisation*, f.
Geestdrift, m. en v. *Enthousiasme*, m.
Geestdryfster (-s), v. *Visionnaire*, f.
Geestdryvend, b. n. *Fanatique, visionnaire*.
Geestdryver (-s), m. *Fanatique, visionnaire, enthousiaste*, m.
Geestdryvery, v. } **Geestdryving**, v. } *Fanatisme*, m.
Geestelyk, b. n. Dat geen lichaem heeft. *Spirituel, incorporel, immatériel*. —, kerkelyk. *Ecclésiastique; religieux; clérical*. De —e persoonen. *Les ecclésiastiques, le clergé*. —e goederen. *Biens ecclésiastiques*. — worden. *Embrasser l'état ecclésiastique*. — regt. *Droit canon*. — ambt. *Bénéfice*, m. — hof. *Officialité*, f. —, byw. *Spirituellement; ecclésiastiquement*.
Geestelyke, m. *Ecclésiastique; prêtre; religieux; abbé*, m.
Geestelykheid (z. mv.), v. *Clergé*, m.; *spiritualité*, f.
Geestenbezweerder (-s), m. *Psychagoge*, m.
Geestenbezwering, v. *Psychagogie, psychomance, psychomancie*, f.
Geestendom, o. } **Geestenwereld**, v. } *Monde intellectuel*, m.
Geestenziener (-s), m. *Visionnaire*, m.
Geestig, b. n. *Spirituel, ingénieux*. Een — schryver. *Un écrivain spirituel* ou *ingénieux*. —, byw. *Spirituellement, ingénieusement*. Dat boek is — geschreven. *Ce livre est écrit avec esprit.*
Geestigheid (z. mv.), v. *Spiritualité; vivacité d'esprit*, f.
Geestigjes, byw. *Un peu spirituel, assez bien fait.*
Geestiglyk, byw. *Spirituellement, ingénieusement.*
Geestkracht (-en), v. *Faculté intellectuelle; force d'esprit.*
Geestkunde, v. *Pneumatologie*, f.
Geestmaking, v. *Spiritualisation*, f.
Geestryk, b. n. *Spirituel, plein d'esprit; spiritueux*. —, byw. *Spirituellement.*
Geestvermogen, o. *zie* Geestkracht.
Geestverrukking, v. } **Geestvervoering**, v. } *Enthousiasme*, m.

Geestwording, v. *Spiritualisation*, f.
Geëten, v. d. van eten.
Geeuwen (ik geeuwde, heb gegeeuwd), o. w. *Bâiller*. Het —. *Bâillement*, m.
Geeuwer (-s), m. *Bâilleur*, m.
Geeuwhonger, m. *Faim canine*, f.
Geeuwing (-en), v. *Bâillement*, m.
Geeuwster (-s), v. *Bâilleuse*, f.
Geeuwzucht (z. mv.), v. *Bâillement fréquent*, m.
Geeven enz. *zie* Geven enz.
*Gefabrikeerd, v. d. van fabrikeren.
*Gefailleerd, — failleren.
*Gefatsoeneerd — fatsoeneren.
Gefemel (z. mv.), o. *Action de lambiner*, f.
Gefleem (z. mv.), o. *Cajolerie*, f.
Geflikker (z. mv.), o. } Geflonker (z. mv.), o. } *Étincellement; éclat*, m.
Gefloten, v. d. van fluiten.
Gefluit (z. mv.), o. *Sifflement*, m.
*Geforceerd, v. d. van forceren.
*Geformeerd — formeren.
*Gefrankeerd — frankeren.
Gefronst — fronsen.
Gefruit — fruiten.
Gefutsel, o. *Action de lambiner*, f.
Gegadigden, m. mv. *Ceux qui ont envie d'acheter* ou *d'entreprendre quelque chose; amateurs*, m. pl.
Gegaep (z. mv.), o. *Bâillement*, m.
Gegeeld, v. d. van gelen.
Gegeeseld — geeselen.
Gegeeuw (z. mv.), o. *Bâillement*, m.
Gegeten, v. d. van eten.
Gegeven — geven.
Gegil (z. mv.), o. *Cris aigus et perçants*, m. pl.
Geglansd, v. d. van glanzen.
Gegleden — glyden.
Geglommen — glimmen.
Gegluer, (z. mv.), o. *Lorgnerie*, f.
Gegoed, b. n. *Aisé; riche; solvable.*
Gegoedheid (z. mv.), v. *Aisance*, f.; *richesses*, f. pl.
Gegolden, v. d. van gelden.
Gegolf (z. mv.), o. *Ondulation*, f.
Gegomd, v. d. van gommen.
Gegons (z. mv.), o. *Bruissement; bourdonnement*, m.
Gegooi (z. mv.), o. *Action de jeter*, f.; *jet*, m.
Gegoten, v. d. van gieten.
*Gegraduëerd — graduëren. —, b. n. *Gradé, gradué.*
Gegraduëerde, m. *Gradé, gradué*, m.
Gegraend, b. n. *Grenu.*
Gegraveerd, v. d. van graveren.
Gegraven — graven.
Gegrenen — grynen.
Gegrepen — grypen.
Gegrezen — gryzen.
Gegroefd, b. n. *Canaliculé.*
Gegrond, v. d. van gronden. —, b. n. *Solide; fondé; établi*. Wel —e redenen. *Raisons bien solides.*
Gegrondheid, v. *Fondement*, m.; *solidité*, f.
Gehad, v. d. van hebben.
Gehaerd, b. n. *Poilu; chevelu.*
Gehaet, v. d. van haten.
Gehaird, b. n. *Poilu; chevelu.*
Gehakkel (z. mv.), o. *Bégaiement*, m.
Gehalte (z. mv.), o. *Aloi; poids; titre des monnaies*, m.
Gehangen (-en), m. *Pendu*, m. *zie* Hangen.
Gehard, v. d. van *harden.*

Geharnast, b. n. *Cuirassé; armé de pied en cap.*
Gehast, v. d. van hasten.
Gehecht — hechten.
Gehechtheid, v. *Adhérence*, f., *attachement*, m.
Geheel, b. n. *Entier; complet; tout; total.* Een — jaer. *Une année entière.* —, geheel en al, byw. *Entièrement; tout-à-fait; totalement.* — veranderd. *Entièrement changé.* — niet *Nullement; point du tout.*
Geheel, o. *Entier; tout; total, ensemble*, m.; *totalité*, f. Het — is grooter dan zyn deel. *Le tout est plus grand que sa partie.* In het — niet. *Nullement; point du tout.*
Geheelal (z. mv.), o. *Univers; le monde entier*, m.
Geheelheid, v. zie Geheel, o.
Geheellyk, byw. *Entièrement; tout-à-fait.*
Geheelmaking, v. *Intégration* (math.), f.
Geheeten, b. n. *Nommé; appelé.*
Gehegen, v. d. van hygen.
Geheiligd — heiligen.
Geheim, b. n. *Secret; caché; mystérieux; clandestin; privé.* — houden. *Cacher.* — vertrek. *Cabinet*, m. —e raed. *Conseil privé*, m. —e raedsheer. *Conseiller privé*, m. —e geschiedenis. *Anecdote*, f. —, byw. *Secrètement; mystérieusement.*
Geheim (-en), o. *Secret; mystère*, m. Iemand zyn — vertrouwen. *Confier son secret à quelqu'un.* Men maekt er een — van. *On en fait un mystère.* In het —. *En cachette; secrètement; clandestinement.*
Geheimbewaerder (-s), m. *Confident*, m.
Geheimbewaerster (-s), v. *Confidente*, f.
Geheimenis (-ssen), v. *Mystère; secret*, m.
Geheimenisvol, b. n. *Mystérieux.*
Geheimheid, v. *Clandestinité*, f.
Geheimhouding, v. *Secret*, m.
Geheimkamer (-s), v. *Cabinet*, m. —, secretary. *Secrétairerie*, f.
Geheimkunde (z. mv.), v. *Cabale*, f.
Geheimkundig, b. n. *Cabalistique.*
Geheimkundige, m. *Cabaliste*, m.
Geheimraed (-aden), m. *Conseil* ou *conseiller privé*, m.
Geheimryk, b. n. *Mystérieux.* —, byw. *Mystérieusement.*
Geheimschrift (-en), o. *Hiéroglyphe*, m.
Geheimschryver (-s), m. *Secrétaire*, m.
Geheimschryverschap, o. *Secrétariat*, m.
Geheimzinnig, b. n. *Mystérieux; mystique, anagogique.* —, byw. zie Geheimzinniglyk.
Geheimzinnigheid, v. *Mystère*, m.
Geheimzinniglyk, byw. *Mystérieusement, mystiquement.*
Geheimzoeker (-s), m. *Mystique*, m.
Gehekeld, v. d. van hekelen.
Gehelmd, b. n. *Couvert d'un casque;* (t. de blas.) *casqué.*
Gehemelte (-n), o. (van den mond). *Palais (de la bouche)*, m. — (van een bed enz.). *Ciel (d'un lit)*, m.
Gehemelteletter (-s), v. *Lettre palatale*, f.
Gehengen (ik gehengde, heb gehengd), b. w. Toelaten. *Permettre; souffrir; tolérer.*
Geherst, b. n. Geroost. *Rôti.*
Geheschen, v. d. van hyschen.
Geheugelyk, b. n. *Mémorable.*
Geheugen (z. mv.) o. *Mémoire*, f.; *souvenir*, m. — hebben van iets. *Se souvenir d'une chose.* Een goed —. *Une bonne mémoire.* Een gelukkig —. *Une heureuse mémoire.*
Geheugen (ik gehengde, heb geheugd), o. w. *Se souvenir.* Het geheugt my. *Il me souvient.* Dat geheugt my niet meer. *Je ne m'en souviens plus.*
Geheugenis, v. *Mémoire*, f.; *souvenir*, m.
Geheveld, b. n. *Levé; avec du levain.*
Geheven, v. d. van heffen.
Geheym enz. zie Geheim enz.
Gehinnik (z. mv.), o. *Hennissement*, m.
Gehoefd, b. n. *Ongulé.*
Gehoekt, b. n. *Angulaire; à angles; cornu.* —, met eenen hoek of haek voorzien. *Pourvu d'un hameçon.*
Gehoest (z. mv.), o. *Tousserie*, f.
Gehoetel (z. mv.), o. *Bousillage*, m. —, getalm. *Lanternerie*, f.
Geholpen, v. d. van helpen.
Gehommel (z. mv.), o. *Bourdonnement*, m.
Gehoor (z. mv.), o. *Ouïe; oreille; audience*, f.; *auditoire*, m. Een goed of scherp — hebben. *Avoir l'ouïe bonne* ou *fine.* — geven of verleenen. *Prêter l'oreille; écouter; donner audience.* — vragen. *Demander audience.*
Gehoorbuis (-zen), v. *Canal auditif*, m.
Gehoord, v. d. van hooren.
Gehoorgang, m. *Limaçon* (anat.), m.
Gehoorkamer, v. zie Gehoorplaets.
Gehoorkunde (z. mv.), v. *Acoustique*, f.
Gehoormiddel (-en), o. *Remède acoustique*, m.
Gehoornd, b. n. *Cornu.*
Gehoorplaets (-en), v. *Auditoire*, m.
Gehoorsterkend, b. n. *Otacoustique.*
Gehoortrommel, v. *Caisse du tambour* (anat.), f.
Gehoorzael (-alen), v. *Salle d'audience*, f.
Gehoorzaem, b. n. *Obéissant; soumis; docile.* — kind. *Enfant docile.* — zyn. *Obéir; être obéissant.* —, byw. zie Gehoorzaemlyk.
Gehoorzaemheid (z. mv.), v. *Obéissance; soumission*, f.
Gehoorzaemlyk, byw. *Docilement, avec obéissance.*
Gehoorzamen (ik gehoorzaem, gehoorzaemde, heb gehoorzaemd), o. w. *Obéir; être obéissant.* De driften moeten der rede —. *Il faut que les passions obéissent à la raison.*
Gehoorzenuw (-en), v. *Nerf auditif*, m.
Gehouden, v. d. van houden. —, b. n. *Obligé; tenu.* — zyn. *Être tenu* ou *obligé.* — worden. *Être censé* ou *réputé; passer.*
Gehucht (-en), o. *Hameau*, m.
Gehuerd, v. d. van huren.
Gehuil (z. mv.), o. *Hurlement; cri*, m.
Gehuisd, v. d. van huizen. —, b. n. *Logé; qui a une maison.* Ruim —. *Logé spacieusement.*
Gehuisvest, v. d. van huisvesten. —, b. n. *Logé; domicilié.* — zyn. *Être logé* ou *domicilié.*
Gehunker (z. mv.), o. *Désir ardent*, m.
Gehuppel (z. mv.) o. *Bondissement, sautillement*, m.
Geiblok (-kken), m. en o. *Moufle de vergue* (t. de mar.), f.
Geil, b. n. Onkuisch. *Lascif; impudique.* —, onsmakelyk. *Fade; dégoûtant.* —, byw. *Lascivement.*
Geilheid (z. mv.), v. *Lascivité, impudicité*, f. —, onsmakelykheid. *Fadeur*, f.
Geit (-en), v. *Chèvre*, f. —en werpen. *Chevroter.* Jonge —. *Chevreau*, m. Wilde —. *Chamois*, m. — (gestarnte). *Chèvre*, f.
Geitenbaerd, m. *Barbe de chèvre*, f. — (plant). *Barbe-de-chèvre, reine des prés, ulmaire*, f.
Geitenblad, o. *Chèvre-feuille, citise* ou *cytise*, m.
Geitengeld, o. *Chevrotage*, m.

ier, o. } Poil de chèvre, m.
air, o. }
erder (-s), m. } Chevrier, m.
oeder (-s), m. }
aid, v. zie Geitenvel.
laver (z. mv.), v. *Citise* ou *cytise*, m.
:èr (z. mv.), o. *Chevrotin*, m.
ıelk (z. mv.), v. *Lait de chèvre*, m.
ıelker (-s), m. *Tette-chèvre* (oiseau), m.
og, o. *Ægilops* (t. de méd.), m.
uit, v. (plant). *Galéga*, m.
tal (-llen), m. *Étable à chèvres*, f.
'el (-llen), o. *Peau de chèvre*, f.
oet (-en), m. *Pied de chèvre*, m.
;-s), o. *Chevreau*, *biquet*, m.
ıer (z. mv.), o. *Lamentation*, f.; *gémisse-*
s, m. pl.
d, o. } *Glapissement* (*des chiens*), m.
, o. }
(z. mv.), o. *Démangeaison*, f.
z. mv.), o. *Raillerie*, f.
ı (z. mv.) o. *Acclamations*, f. pl.; *applau-*
ments, m. pl.
eld, b. n. *Orné de bijoux.*
ekkèn), m. *Fou; sot*, m. Iemand voor den
ıaden, met iemand den scheren. *Se mo-*
de quelqu'un (op schouwen). *Tabou-*
tournevent, m.; *girouette*, f. —, b. n.
; *sot*; *insensé*.
ıeld, v. d. van kabbelen.
d — kaerden.
l (z. mv.), o. (der hennen). *Gloussement*,
—, gekal. *Babil; caquet*, m.
(z. mv.), o. *Babil; caquet*, m.
aterd, v. d. van kalfateren.
ıd — kammen. —, b. n. *Crêté.*
ıferd, b. n. *Camphré.*
t, v. d. van kanten.
t — kappen.
eld — kartelen.
eid — kasseijen.
t — kassen. —, b. n. *Mis en chaton.*
teeld, b. n. *Châtelé*, *chargé de chateaux*
s.).
ld, v. d. van kelen.
rd — keeren.
(z. mv.), o. *Aboi; aboiement*, *glapisse-*
t, m. —, geklap. *Babil; caquet*, m.
el, o. zie Gekakel.
en, v. d. van kyken.
lerd — kelderen.
erd, b. n. *Croisé.*
m, o. zie Gejammer.
el, o. zie Gekittel.
end, v. d. van ketenen.
en — kyven.
:id (-heden), v. *Folie; sottise*, f.
ıis, o. zie Gekkenhuis.
(z. mv.), o. *Roucoulement des tourterel-*
, m.
tel (z. mv.), o. *Chatouillement*, m.
:lyk, b. n. *Fou; sot.* —, byw. *Follement;*
ement.
en (ik gekte, heb gegekt), o. w. *Railler;*
moquer. Met iemand —. *Se moquer de quel-*
un. Zonder —. *Sans raillerie; sérieusement.*
—de. *En raillant.*
enhuis (-zen), o. *Petites-maisons*, f. pl.; *hô-*
l des fous, m.
er (-s), m. *Railleur*, m.
erny (-en), v. *Raillerie*, f.
in (-unen), v. *Folle*, *sotte*, f.

Geklaerd, v. d. van klaren.
Geklag (z. mv.), o. *Lamentation; plainte*, f.
Geklank (z. mv.), o. *Son; bruit*, m.
Geklap (z. mv.), o. *Babil; caquet; battement; verbiage*, m.
Geklapper (z. mv.), o. *Claquement*, m.
Geklater (z. mv.), o. *Bruit; son éclatant; tintamarre*, m.
Geklaverd, b. n. *Tréflé.*
Gekleed, v. d. van kleeden.
Geklep (z. mv.), o. *Son ou tintement des cloches*; *cri* (*de la cigogne*), m.
Geklets (z. mv.), o. *Claquement* (*d'un fouet*), m.
Gekletter, o. zie Geklater.
Gekleurd, b. n. *Coloré*, *teint.*
Geklikklak (z. mv.), o. *Cliquetis* (des armes), m.
Geklink (z. mv.), o. *Choc* (*des verres*); *tintement* (*des petites cloches*), m.
Geklok (z. mv.), o. *Gloussement* (*des poules*), m.
Geklommen, v. d. van klimmen.
Geklonken — klinken.
Geklonterd — klonteren.
Gekloofd — kloven.
Geklop (z. mv.), o. *Bruit fait en frappant; battement*, m.
Geklots (z. mv.), o. *Choc* ou *bruit* (des vagues), m.
Gekloven, v. d. van kluiven.
Gekluisterd — kluisteren.
Geknars (z. mv.), o. *Grincement*, m.
Geknauwd, v. d. van knauwen.
Gekneed — kneden.
Geknepen — knypen.
Gekners, o. zie Geknars.
Gekneusd, v. d. van kneuzen.
Geknor (z. mv.), o. *Murmure*, m.; *gronderie*, f.; *grognement*, m.
Gekocht, v. d. van koopen.
Gekoeld — koelen.
Gekoesterd — koesteren.
Gekoleurd, b. n. *Coloré*, *teint.*
Gekonfyt, v. d. van konfyten.
Gekonnen — kunnen.
*Gekonterfeit — konterfeiten.
Gekook (z. mv.), o. *Coction*, *décoction*, f.
Gekookt, v. d. van koken.
Gekoppeld — koppelen.
Gekor, o. zie Gekir.
Gekorven, v. d. van kerven. — diertje. *Insecte*, m.
Gekout (z. mv.), o. *Causerie; jaserie*, f.
Gekozen, v. d. van kiezen.
Gekraei (z. mv.), o. *Chant* (*du coq*), m.
Gekraek (z. mv.), o. *Craquement*, *bruit; fracas*, m.
Gekras (z. mv.), o. *Croassement*, m.
Gekregen, v. d. van krygen.
Gekreschen — kryschen.
Gekreten — kryten.
Gekriel (z. mv.), o. *Fourmillement*, m.; *foule*, *multitude*, f.
Gekrikkrak (z. mv.), o. *Craquement*, m.
Gekrioel (z. mv.), o. *Fourmillement* m.
Gekristend, b. n. *Chrétien.* —, byw. *Chrétiennement.*
Gekroden, v. d. van kruijen.
Gekroesd — kroezen.
Gekroezeld — kroezelen.
Gekrold — krollen.
Gekromd — krommen.
Gekrompen — krimpen.
Gekrooijen — kruijen.

Gekropen, v. d. van kruipen.
Gekropt — kroppen.
Gekruid — kruiden *en* kruijen.
Gekruist — kruisen.
Gekrysch (z. mv.), o. *Hurlement; cri*, m.; *clameurs*, f pl.
Gekryt (z. mv.), o. *Pleurs; cris*, m. pl.; *lamentations*, f. pl.
Gekscheren (ik gekscheerde, heb gegekscheerd), o. w. *Railler; plaisanter; se moquer.*
Gekskap (-ppen), v. *Bonnet de fou*, m.; *coiffure de bouffon*, f.
Gekspel, o. *Trou-madame* (jeu), m.
Geksstok (-kken), m. *Marotte*, f.
Gekster (-s), v. *Railleuse*, f.
Gekuch (z. mv.), o. *Toux, tousserie*, f.
Gekuifd, b. n. *Crêté, huppé.*
Gekuischt, v. d. van kuischen.
Gekus (z. mv.), o. *Action de baisotter*, f.; *baisers*, m. pl.
Gekwaek (z. mv.), o. / **Gekwak** (z. mv.) o. / **Gekweek** (z. mv.), o. } *Coassement; cri*, m.
Gekweek (z. mv.), o. *Culture*, f.
Gekweekt, v. d. van kweeken.
Gekweel (z. mv.), o. *Chant*, *gazouillement; ramage*, m.
Gekwel (z. mv.), o. *Chagrin*, m.; *peine*, f.; *ennui*, m.
Gekweten, v. d. van kwyten.
Gekwetst — kwetsen. —e, m. *Blessé*, m.
Gekwyl (z. mv.), o. *Salivation; bave*, f.
Gekwyn (z. mv.), o. *Langueur*, f.
Gekyf (z. mv.), o. *Dispute; querelle; contestation; clabauderie*, f.
Gekyk (z. mv.), o. *Action de regarder*, f.; *regard*, m
Gelach (z. mv.), o. *Risée*, f.; *ris, rire*, m.
Gelachen, v. d. van lachen.
Geladen — laden.
Gelaersd, b. n. *Botté.*
Gelaet (z. mv.), o. *Physionomie; figure; mine*, f.; *air; visage*, m.
Gelaetkenner (-s), m. *Physionomiste*, m.
Gelaetkunde (z. mv.), v. *Physiognomonie*, f.
Gelaetkundig, b. n. *Physiognomonique.*
Gelaetkundige, m. *Physionomiste*, m.
Gelaetstrek (-kken), m. *Trait du visage*, *linéament*, m.
Gelaettrekker (-s), m. *Physionotrace*, m.
Gelaetwichelaer (-s), m. *Métoposcope*, m.
Gelaetwichelary, v. *Métoposcopie*, f.
Gelag (-en), o. *Écot*, m. Het — betalen (fam.). *Payer les pots cassés.*
Gelanden, m. *Propriétaire*, m.
Gelander (-s), m. *Balustrade*, f.
Gelanderzuil (-en), v. *Balustre*, m.
Gelang, o. Naer —. *A proportion, suivant, selon.* Naer — der omstandigheden. *Selon les circonstances.*
Gelapt, v. d. van lappen.
***Gelardeerd** — larderen.
Gelascht — lasschen.
Gelasten, b. w. *zie* Lasten.
Gelastigde, m. *Commissaire*, *chargé d'affaires* ou *de pouvoirs*, m.
Gelaten (zich), ik gelaet my, geliet my, heb my gelaten), wed. w. *Faire semblant*, *faire mine de.*
Gelaten, v. d. van laten. —, b. n. *Modéré; tranquille; paisible.* —, byw. *Modérément; tranquillement; paisiblement.*

Gelatenheid (z. m.), v. *Modération; tranquillité*, f.
Geld (-en), o. *Argent*, m.; *monnaie*, f.; *deniers*, m. pl.; *espèces*, f. pl. Gereed —. *Argent comptant.* Gangbaer —. *Monnaie courante.* — slaen. *Battre monnaie.*
Geldafpersing, v. *Concussion; exaction*, f.
Geldbank (-en), v. *Banque*, f.
Geldbeurs (-zen), v. *Bourse*, f.
Geldboete (-n), v. *Amende*, f.
Gelddorstig, b. n. *zie* Geldgierig.
Geldeloos, b. n. *Sans argent, impécunieux.*
Geldeloosheid (z. mv.), v. *Impécuniosité*, f.
Gelden (ik gold, heb gegolden), o. w. Kracht of gewigt hebben. *Avoir du poids* ou *de la force; valoir.* —, aengaen. *Concerner, regarder.* —, b. en o. w. Kosten. *Coûter, valoir.* Doen —. *Faire valoir.*
Geldenaken (stad). *Jodoigne* (ville).
Geldend, b. n. *Valant* (pal.).
Gelder (stad). *Gueldre* (ville).
Gelderland, o. *La Gueldre* (contrée).
Geldersch, b. n. *Gueldrois.*
Geldersche (-n), m. *en* v. *Gueldrois*, m.; *Gueldroise*, f.
Geldgebrek, o. *Besoin d'argent*, m.
Geldgierig, b. n. *Avide d'argent, avare.*
Geldgierigheid (z. mv.), v. *Soif de l'or; avarice*, f.
Geldig, b. n. *Riche, pécunieux.* —, wettig. *Valable, valide.*
Geldkas (-ssen), v. / **Geldkist** (-en), v. } *Coffre-fort*, m.; *caisse*, f.
Geldleening (-en), v. *Emprunt*, m.
Geldmiddel (-en), o. *Moyen pécuniaire*, m. —en. *Finances*, f. pl.
Geldnood, m. *zie* Geldgebrek.
Geldplakkaert (-en), o. *Édit bursal*, m.
Geldryk, b. n. *Riche en argent, pécunieux.*
Geldschieter (-s), m. *Bailleur*, *celui qui fournit des fonds*, m.
Geldschroeijer (-s), m. *Rogneur de monnaie*, m.
Geldsomme (-n), v. *Somme d'argent*, f.
Geldspecie (-n), v. *Espèces*, f. pl.; *numéraire*, m.
Geldstraf, v. *zie* Geldboete.
Geldsweerde, v. *Valeur numéraire*, f.
Geldwisselaer (-s), m. *Changeur*, m.
Geldzaek (-aken), v. *Affaire pécuniaire* ou *civile*, f.
Geldzak (-kken), m. *Sac à argent*, m., *bourse*, f.
Geldzucht, v. *zie* Geldgierigheid.
Geldzuchtig, b. n. *zie* Geldgierig.
Geleden, v. d. van lyden. —, b. n. *Passé; écoulé.* Het is een jaer —. *Il y a un an.* Het is lang —. *Il y a longtemps.*
Gelederen, mv. van gelid.
Geleding (-en), v. *Articulation*, f.; *arthron*, m,
Geleefd, v. d. van leven.
Geleek. *zie* Gelyken.
Geleemd, v. d. van leemen.
Geleend — leenen.
Geleerd — leeren. —, b. n. *Savant; érudit; docte; lettré.* —, byw. *zie* Geleerdelyk.
Geleerde (-n), m. *en* v. *Savant, docte*, m.; *savante, femme savante*, f.
Geleerdelyk, byw. *Savamment, doctement.*
Geleerdheid (z. mv.), v. *Savoir*; m.; *science; érudition*, f.
Geleersd, b. n. *Botté.*
Gelegen, v. d. van liggen. —, b. n. *Situé; sis; été; couché.* — zyn. *Être situé.* Aen — zyn. *Importer.* Daer is my veel aen —. *Il m'im-*

porte beaucoup. Daer is niets aen —. *N'importe*. Zich aen iets — laten *S'embarrasser de quelque chose*. Myn leven is er aen —. *Il y va de ma vie*. Hoe is het met die zaek —? *En quel état est cette affaire?* —, behoorlyk. *Propre, commode, convenable*. — tyd. *Temps commode*. Dat komt my niet —. *Cela ne me convient pas*.
Gelegenheid (-heden), v. *Occasion; occurrence; circonstance; conjoncture*, f. — geven. *Occasionner*. By —. *Par occasion*. —, voorval. *Rencontre*, f.; *cas* m. (der plaetsen). *Situation; position* f. —, staet. *État*, m.
Gelegerd, v. d. van legeren.
***Gelei**, v. *Gelée*, f. — (van vleesch). *Gélatine*, f.
Gelei, o. *zie* Geleide.
Geleiachtig, b. n. *Gélatineux*.
Geleibrief (-ven), m. *Sauf-conduit; passeport*, m.
Geleid, v. d. van leiden, geleiden *en* leggen.
Geleide (z. mv.), o. *Conduite; escorte*, f.; *convoi*, m. Onder het — van. *Sous la conduite* ou *sous l'escorte de*. Vry —. *Sauf-conduit, passeport*, m.
Geleidelyk, b. n. *Réglé, rangé, convenable*. —, byw. *Réglément, convenablement*.
Geleiden (ik geleidde, heb geleid) b. w. *Conduire; guider; mener; accompagner; escorter; convoyer*.
Geleider (-s), m. *Conducteur; guide*, m.
Geleiding, v. *Conduite*, f.
Geleidsman, m. *zie* Geleider.
Geleigeest, m. *Génie, ange tutélaire* m.
Geleigelden, o. mv. *Droit qu'on paie pour le convoi des marchandises*, m.
Geleischip (-epen), o. *Conserve* (vaisseau), f.
Geleken, v. d. van lyken *en* gelyken.
Gelel (z. mv.), o. *Bruit; vacarme*, m.
Gelen (ik geelde, heb gegeeld), b. w. *Jaunir; rendre jaune*. —, o. w. (met *zyn*). *Jaunir, devenir jaune*.
Gelengd, v. d. van lengen.
Geletterd — letteren. —, b. n. *Lettré, érudit*. —e lieden. *Gens lettrés, hommes de lettres*.
Geletterdheid (z. mv.), v. *Érudition*, f.
Geleverd, v. d. van leveren.
Geley enz. *zie* Gelei enz.
Gelid (-ederen), o. Lid. *Articulation; jointure*, f. — (in eene slagorde). *Rang*, m.; *ligne; file*, f. De gelederen sluiten. *Serrer les rangs*. —, geslacht. *Génération*, f.; *degré de parenté*, m.
Gelidbeentje (-s), o. *Phalange* (t. d'anat.), f.
Gelidknoop (-en), m. *Vertèbre*, f. — (van riet enz.). *Nœud*, m.
Gelidsluiter (-s), m. *Serre-file*, m.
Gelidwervel, m. *zie* Gelidknoop.
Geliefd, v. d. van lieven *en* gelieven. —, b. n. *Aimé; cher; chéri*.
Geliefte, o. *Bon plaisir*, m.
Geliet. *zie* Gelaten (zich).
Gelieven, m. mv *Amants*, m. pl.
Gelieven (het geliefde, heeft geliefd), onp. w. *Plaire, être agréable*.
Gelikt, v. d. van likken.
Gellig, b. n. *Bilieux*.
Gellinghennip (z. mv.), m. *Chanvre femelle*, m.
Geloei (z. mv.), o. *Mugissement; beuglement*, m.
Geloer (z. mv.), o. *Lorgnerie*, f.
Gelofte (-n), v. *Promesse*, f. — (aen God). *Vœu*, m.
Gelogen, v. d. van liegen.
Geloken — luiken.

Gelol (z. mv.), o. *Miaulement*, m.
Gelonk (z. mv.), o. *Lorgnerie*, f.
Gelood, v. d. van looden.
Geloof, o. *Foi; croyance*, f. Het catholyk —. *La foi catholique*. De twaelf artikelen des —s. *Le symbole des Apôtres, le Crédo*. —, achting. *Estime*, f.; *crédit*, m.
Geloofbaer, b. n. *Croyable; digne de foi*. —are persoonen. *Des personnes dignes de foi*. —, byw. *D'une manière croyable* ou *digne de foi*.
Geloofbaerheid (z. mv.), v. *Crédibilité*, f.
Geloofd, v. d. van loven en gelooven.
Geloofelyk, b. n. *Croyable; digne de foi*. *zie* Geloofbaer.
Geloofelykheid (z. mv.), v. *Crédibilité*, f.
Gelooflyk enz. *zie* Geloofelyk enz.
Geloofsartikel (-en), o. *Article de foi*, m.
Geloofsbelydenis (-ssen), v. *Profession de foi*, f., *symbole*, m.
Geloofsbrief (-ven), m. *Lettre de créance, de crédit*, f.
Geloofsgenoot (-en), m. *Celui qui professe la même religion; frère en J.-C.*, m.
Geloofsgeschil (-llen), o. *Controverse; dissension religieuse*, f.
Geloofshaet, m. *Haine de religion*, f.
Geloofsleer, v. *Doctrine de la foi*, f.; *dogme*, m.
Geloofsonderwyzer (-s), m. *Catéchiste*, m.
Geloofsonderwyzing, v. *Catéchisme*, m.
Geloofsonderzoek, o. *Inquisition*, f.
Geloofsonderzoeker (-s), m. *Inquisiteur*, m.
Geloofspunt (-en), o. *Article de foi*, m.
Geloofsverloochenaer (-s), m. } *Apostat; renégat*, m.
Geloofsverzaker (-s), m. }
Geloofszaek (-aken), v. *Matière*, f., ou *point de religion*, m.
Geloofwaerdig, b. n. *Croyable, digne de foi; authentique; véridique*.
Geloofwaerdigheid (z. mv.), v. *Foi; authenticité; véracité*, f.
Geloofwaerdiglyk, byw. *Authentiquement*.
Geloofweerdig enz. *zie* Geloofwaerdig enz.
Geloond, v. d. van loonen.
Geloop (z. mv.), o. *Action de courir; presse, foule*, f.
Geloosd, v. d. van lozen.
Gelooven (ik geloofde, heb geloofd), b. w. *Croire, ajouter foi*. Iemand —. *Croire quelqu'un*. In God —. *Croire en Dieu*. Ik geloof uwe woorden niet. *Je n'ajoute pas foi à vos paroles*. Hy moet er aen —. *Il faut qu'il passe par-là*.
Geloovig, b. n. *Fidèle, croyant*. De —en. *Les fidèles, les croyants*, m. pl.
Geloovigheid (z. mv.), v. *Crédulité*, f.
Gelost, v. d. van lossen.
Gelouterd — louteren.
Gelt, b. n. *Stérile*.
Gelt, v. *Laite, laitance*, f.
Geltharing (-en), m. *Hareng laité*, m.
Geltverken (-s), o. *Verrat*, m.
Gelubde, m. *Eunuque*, m.
Gelui (z. mv.), o. *Sonnerie*, f.; *son des cloches*, m.
Geluid (-en), o. *Son; cri*; m. — geven. *Rendre un son*.
Geluidbreker (-s), m. *Sourdine*, f.
Geluid-vergrootend, b. n. *Microcoustique, microphone*.
Geluk (z. mv.), o. Fortuin. *Fortune*, f. Het — lacht hem toe. *La fortune lui sourit*. —, voorspoed. *Bonheur*, m.; *prospérité; félicité*, f. Ik wensch u veel —. *Je vous souhaite beaucoup*

de bonheur. By —. *Par bonheur*, *heureusement*.
Gelukken (het gelukte, is gelukt), o. w. *Réussir*, *avoir bon succès*.
Gelukkig, b. n. *Heureux*; *fortuné*; *prospère*. — maken. *Rendre heureux*. — byw. *Heureusement*.
Gelukkiglyk, byw. *Heureusement*. — ontkomen. *S'échapper* ou *se sauver heureusement*.
Gelukskind (-ers,-eren), o. *Parvenu*, m.
Geluksrad, o. *Roue de fortune*, f.
Geluksslag (-en), m. } (in het spel). *Coup de*
Geluksstoot (-en), m. } *raccroc*, m.
Gelukstaet (z. mv.), m. *État de bonheur* ou *de prospérité*, m.
Geluksvogel (-s), m. *Oiseau de bon augure*, m.
Gelukwensch, m. zie Gelukwensching.
Gelukwenschen (ik wenschte geluk, heb geluk gewenscht), b. w. *Féliciter*, *congratuler*.
Gelukwenschend, b. n. *Gongratulatoire*.
Gelukwensching (-en), v. *Félicitation*, f.; *compliment*, m.
Gelukzalig, b. n. *Bienheureux*. De —en. *Les bienheureux*.
Gelukzaligheid, v. *Béatitude*, *félicité éternelle*, f.; *salut*, m.
Gelukzegger (-s), m. *Bohémien*, m.
Gelukzegster (-s), v. *Bohémienne*, f.
Gelukzoeker (-s), m. *Aventurier*, m.
Gelukzoekster (-s), v. *Aventurière*, f.
Gelusten (het gelustte, het heeft gelust), onp. w. *Avoir envie*, *désirer*.
Gelyk, b. n. *Égal*, *semblable*, *pareil*. Niemand is — aen God. *Personne n'est semblable à Dieu*. Myns —en. *Mon égal*. —, effen. *Uni*; *égal*. —e weg. *Chemin uni* ou *égal*. Met den grond —. *Rez-terre*, *rez pied*, *à fleur de terre*. —, byw. Te —. *Ensemble*, *à la fois*, *conjointement*. —, op denzelfden tyd. *En même temps*. — op spelen. *Jouer quitte à quitte*. —, voegw. *Comme*, *ainsi que*, *de même que*. — het geschiedt. *Comme il arrive*. — een prins leven. *Vivre en prince*. — te Parys. *A l'instar de Paris*. — of. *Comme si*.
Gelyk (z. mv.), o. Regt. *Raison*, f.; *droit*, m. Gy hebt —. *Vous avez raison*. — met — vergelden. *Rendre la pareille*.
Gelykaerdig, b. n. *De même espèce*, *de même nature*, *homogène*, *sympathique*.
Gelykaerdigheid (z. mv.), v. *Ressemblance*; *conformité d'humeur*; *homogénéité*; *sympathie*, f.
Gelykbeenig, b. n. *Équicrural*; *isocèle* (t. de géom.).
Gelykduidig, b. n. *Synonyme*. — woord. *Synonyme*, m.
Gelykduidigheid, v. *Synonymie*, f.
Gelykelyk, byw. *Également*.
Gelyken (ik geleek, heb geleken), o. w. *Ressembler*, *être semblable*, *avoir du rapport*, *être analogue*; *convenir*. Iemand, aen of naer iemand —. *Ressembler à quelqu'un*. —, b. w. *Comparer*.
Gelyken (van), byw. *Semblablement*, *pareillement*.
Gelykend, b. n. *Ressemblant*.
Gelykenis (-ssen), v. *Ressemblance*; *conformité*; *figure*; *image*; *similitude*; *parabole*, f. —, vergelyking. *Comparaison*, f.; *parallèle*, m. By —. *Par comparaison*, *comparativement*.
Gelykerhand, byw. *Tous ensemble*, *tous à la fois*.
Gelykerwys, voegw. *Comme*, *ainsi que*, *de même que*.
Gelykformig enz. zie Gelykvormig enz.
Gelykgetallig, b. n. *Équimultiple*.
Gelykheid (-heden), v. *Ressemblance*, *égalité*, *conformité*, *uniformité*, f.
Gelykhoekig, b. n. *Équiangle*, *isagone*.
Gelykjarig, b. n. *De même âge*.
Gelykkantig, b. n. *Équilatéral*.
Gelykklinkend, b. n. *Qui a le même son*.
Gelykluidend, b. n. *Consonnant*; *de même teneur*.
Gelykluidendheid (z. mv.), v. *Consonnance*; *harmonie*, f.
Gelykmaken (ik maekte gelyk, heb gelyk gemaekt), b. w. *Aplanir*; *unir*; *égaliser*; *ajuster*; *assimiler*. Het —. zie Gelykmaking.
Gelykmaker (-s), m. *Niveleur*; *régaleur*, m.
Gelykmaking, v. *Aplanissement*; *arasement*, m.; *égalisation*; *assimilation*, f.
Gelykmatig, b. n. *Convenable*; *conforme*; *sortable*; *égal*; *proportionnel*; *commensurable*. —, byw. *Convenablement*.
Gelykmatigheid, v. *Convenance*; *conformité*; *proportion*, f.; *rapport*, m., *commensurabilité*, f.
Gelykmatiglyk, byw. *Convenablement*.
Gelykmoedig, b. n. *Unanime*; *égal de caractère*. —, byw. *Unanimement*.
Gelykmoedigheid (z. mv.), v. *Unanimité*; *conformité de sentiments*, f.
Gelykmoediglyk, byw. *Unanimement*.
Gelyknamig, b. n. *Homonyme*.
Gelyknamigheid, v. *Homonymie*, f.
Gelyks, voorz. — den grond. *Rez-terre*, *rez-pied*; *à fleur de terre*.
Gelykschelpig, b. n. *Équivalves*.
Gelykslachtig, b. n. *Homogène*.
Gelykslachtigheid, v. *Homogénéité*, f.
Gelyksoortig, b. n. *De la même espèce*; *identique*.
Gelykstaltig, b. n. *De même taille*; *conforme*.
Gelykstandig, b. n. *D'une même situation*, *parallèle*.
Gelykstelling, v. *Compensation*, f.
Gelyktydig, b. n. *Simultané*; *contemporain*; *isochrone*, *synchrone*, *synchronique*.
Gelyktydigheid (z. mv.), v. *Simultanéité*; *contemporanéité*, f.; *isochronisme*, *synchronisme*, m.
Gelyktydiglyk, byw. *Simultanément*.
Gelykveelvoudig, b. n. *Équimultiple*.
Gelykvloeijend, b. n. *Régulier*.
Gelykvormig, b. n. *Conforme*; *uniforme*; *semblable*; *pareil*; *égal*; *compatible*; *correspondant*; *symétrique*; *analogique*. — maken. *Conformer*. —, byw. zie Gelykvormiglyk.
Gelykvormigheid, v. *Conformité*; *uniformité*; *analogie*; *proportion*; *compatibilité*; *correspondance*; *symétrie*, f.
Gelykvormiglyk, byw. *Conformément*; *uniformément*; *analogiquement*; *symétriquement*.
Gelykwaerdig, b. n. *Équivalent*; *équipollent*.
Gelykwaerdigheid (z. mv.), v. *Équivalence*; *équipollence*, f.
Gelykwaerdiglyk, byw. *Équivalemment*.
Gelykweerdig enz. zie Gelykwaerdig enz.
Gelykwording, v. *Assimilation*, f.
Gelykzinnig, b. n. *Synonyme*.
Gelykzinnigheid (z. mv.), v. *Synonymie*, f.
Gelykzydig, b. n. *Équilatéral*.
Gelymd, v. d. van lymen.
Gelynd — lynen.
Gemacht, o. *Membre viril*, m.
Gemachtbeen, o. *Os pubis*, m.

Gemaeid, v. d. van maeijen.
Gemaekt, v. d. van maken. —, b. n. *Fait, achevé, fini.* Wel —. *Bien fait, beau.* — worden. *Se faire; se former.* —, niet natuerlyk. *Affecté; forcé; maniéré; feint, affété; gêné.* —e droefheid. *Tristesse affectée* ou *feinte.*
Gemaektheid, v. *Affectation*, f.
Gemael (-s), m. *Époux*, m. —, v. *zie* Gemalin.
Gemael (z. mv.), o. *Mouture*, f.
Gemaeld, v. d. van malen.
Gemagtigd — magtigen. —e, m. *Plénipotentiaire, fondé* ou *chargé de pouvoirs*, m.
Gemak (-kken), o. *Commodité, aise; aisance; facilité*, f. Zyn —.zoeken. *Chercher ses aises.* Op zyn —. *A son aise, à loisir.* —, vertrek. *Appartement*, m. —, huisken. *Latrines*, f. pl.
Gemakkelyk, b. n. *Commode.* — huis. *Maison commode.* —, ligt. *Aisé; facile.* — maken. *Faciliter.* —, die zyn gemak bemint. *Qui aime ses aises.* —, byw. Op zyn gemak. *Commodément, à son aise.* —, ligtelyk. *Facilement, aisément.*
Gemakkelykheid (-heden), v. *Commodité; facilité; aise; aisance*, f.
Gemakshalve, byw. *Pour l'aisance.*
Gemal (z. mv.), o. *Raillerie*, f.; *badinage*, m.
Gemalen, v. d. van malen (*moudre*).
Gemalin (-nnen), v. *Épouse*, f.
Gemanierd, b. n. *Poli; civil, bien élevé.* — maken. *Polir; civiliser.* Wel — zyn. *Être poli, avoir de belles manières.* Kwalyk — zyn. *Avoir de mauvaises manières.*
Gemanierdheid, v. *Civilité; politesse*, f.
Gemanteld, b. n. *Couvert d'un manteau; mantelé* (blas.).
Gemarmerd, v. d. van marmeren.
Gemaskerd — maskeren.
Gematigd — matigen. —, b. n. *Modéré; posé; retenu; sage; tempéré.* —e luchtstreek. *Zône tempérée.* —, byw. *Modérément, posément; sagement.*
Gematigdheid (z. mv.), v. *Modération; retenue; tempérance; température*, f.
Gember (z. mv.), v. *Gingembre*, m.
Gemeden, v. d. van myden.
Gemeen, b. n. *Commun.* —, gering, slecht. *Commun; ordinaire; vulgaire; trivial; vil.* De —e man, het — volk. *Le peuple, les gens du commun.* —e krygsman. *Simple soldat.* Zich — maken. *Se familiariser.* —, openbaer. *Public.* Het — belang. *L'intérêt public.* — maken. *Publier.* In het —. *En commun.*
Gemeen (het), o. *Le public, le vulgaire*, m.
Gemeenbest (-en), o. *République*, f.; *bien public*, m.
Gemeenbosch (-sschen), o. *Ségrairie*, f.
Gemeend, v. d. van meenen. —, b. n. *Prétendu, putatif.*
Gemeenlyk, byw. *Communément; ordinairement.*
Gemeenmaking, v. *Communication*, f.
Gemeenschap (-ppen), v. *Communauté; société; communion*, f. — van goederen. *Communauté de biens.* In — leven. *Vivre en société* ou *en communauté.* De — der Heiligen. *La communion des Saints.* —, overeenkomst. *Rapport*, m.; *convenance; connexion; liaison*, f. —, verkeering. *Conversation*, f.; *commerce*, m. — houden met iemand. *Avoir des liaisons avec quelqu'un.*
Gemeenschappelyk, b. n. *Commun; associé.* —, byw. *En commun.*
Gemeensman (-nnen, -lieden), m. *Tribun du peuple*, m.

Gemeente (-n), v. Alle de inwoners van eene stad, dorp enz. *Commune; bourgeoisie*, f. —, het volk. *Le peuple*, m. —, vergadering der geloovigen. *Église; assemblée; secte*, f. —, vergadering van moniken enz. *Communauté*, f.
Gemeentebestier, o. } *Conseil municipal*, m.; *ré-*
Gemeentebestuer, o. } *gence, municipalité*, f.
Gemeentehuis (-zen), o. *Maison communale*, f.
Gemeenzaem, b. n. *Familier; traitable; affable; populaire.* —, byw. *zie* Gemeenzaemlyk.
Gemeenzaemheid, v. *Familiarité; affabilité; popularité*, f.
Gemeenzaemlyk, byw. *Familièrement; affablement; populairement.*
Gemeet, o. — lands. *Arpent de terre*, m. —, meting. *Mesurage*, m.
Gemein enz. *zie* Gemeen enz.
Gemeld, v. d. van melden. —, b. n. *Susdit; nommé ci-dessus.*
Gemelyk, b. n. *Chagrin; fâché; de mauvaise humeur.* — worden, — zyn. *Se chagriner; se fâcher.* — maken. *Chagriner; fâcher.*
Gemelykheid, v. *Chagrin*, m.; *mauvaise humeur*, f.; *barbonnage*, m.
Gemengd, v. d. van mengen.
Gemergd, b. n. *Moelleux, qui a de la moelle.*
Gemergeld, v. d. van mergelen.
Gemerkt — merken. —, voegw. *Puisque, parce que; vu que; attendu que.*
Gemest, v. d. van mesten.
Gemet, o. *zie* Gemeet.
Gemetsel (z. mv.), o. *Action de maçonner*, f.; *maçonnage*, m.
Gemetseld, v. d. van metselen.
Gemind — minnen.
Gemis, o. *Privation*, f.; *manque; défaut*, m.
Gemissen, b. w. *zie* Missen.
Gemoed (-eren), o. *Conscience; âme*, f.; *cœur; esprit*, m. Opregt —. *Cœur droit.* Tegen zyn — spreken. *Parler contre sa conscience.* —, b. n. Wel —. *Content; de bonne humeur.* Kwalyk —. *Chagrin; de mauvaise humeur.*
Gemoedelyk, b. n. *Consciencieux.* —, byw. *Consciencieusement.*
Gemoeder (-s), v. *Commère*, f.
Gemoedig, b. n. Vreedzaem. *Paisible, tranquille.* —, gedwee. *Souple.* —, gemoedelyk. *Consciencieux.* —, byw. *Paisiblement; consciencieusement.*
Gemoedsbenauwdheid, v. *Dysthymie, anxiété* (méd.), f.
Gemoedsbeweging (-en), v. *Passion*, f.
Gemoedsgesteltenis, v. *Disposition de l'esprit, inclination*, f.
Gemoedsrust, v. *Euthymie, tranquillité d'esprit*, f.
Gemoet (te), byw. *Au-devant de; à la rencontre.* Iemand te — gaen. *Aller au-devant de quelqu'un.* Te — komen. *Venir au-devant; s'accommoder à; excuser.* Te — voeren. *Répondre.*
Gemoeten, v. d. van moeten. *zie* Ontmoeten.
Gemoffel (z. mv.), o. *Tricherie*, f.
Gemogt, v. d. van mogen.
Gemolken — melken.
Gemolmd — molmen.
Gemomd — mommen.
Gemompel (z. mv.), o. *Murmure; bourdonnement*, m.
***Gemonteerd**, v. d. van monteren.
Gemor (z. mv.), o. *Murmure; mécontentement*, m.
Gemors (z. mv.), o. *Patrouillage, patrouillis*, m.; *saloperie*, f.
Gemorzeld, v. d. van morzelen.

Gems (-zen), v. *Chamois*, m.
Gemuilband, v. d. van muilbanden.
Gemuit (z. mv.), o. *Mutinerie*, f.
Gemul (z. mv.), o. Brokkelingen. *Petits morceaux*, m. pl. —, uitschot. *Rebut*, m.
Gemunt, v. d. van munten.
Gemurmel (z. mv.), o *Murmure, bruit sourd*, m.
*Gemuskeerd, b. n. *Musqué*.
Gemutst, b. n. Wel — zyn. *Être de bonne humeur*. Niet wel — zyn. *Être de mauvaise humeur*.
Gemymer (z. mv.), o. *Rêverie; radoterie*, f.
Gemyterd, b. n. *Mitré*.
Genâ, v. *zie* Genade.
Genade, v. *Grâce; miséricorde, merci; faveur*, f.; *pardon*, m. Om — bidden. *Demander grâce*. — bewyzen. *Faire grâce*. Zich op — overgeven. *Se rendre à discrétion*. Op de — van. *A la merci de*.
Genadebrief (-ven), m. *Lettre de grâce*, f.
Genadebrood (z. mv.), o. *Pain précaire*, m.
Genadelyk, byw. *zie* Genadiglyk.
Genaderyk, b. n. *Miséricordieux*.
Genadig, b. n. *Miséricordieux; clément; propice*. Iemand — zyn. *Faire grâce à quelqu'un*. —, byw. *zie* Genadiglyk.
Genadiglyk, byw. *Miséricordieusement; favorablement*.
Genaekbaer, b. n. *Accessible; abordable*.
Genaemd, b. n. *Nommé; dit*. — worden, — zyn. *S'appeler*. Zoo —. *Prétendu, soi-disant*.
Genageld, v. d. van nagelen. —, b. n. *Onguiculé*.
Genaken (ik genaek, genaekte, ben genaekt), o. w. *Approcher; s'approcher*.
Genaking, v. *Approche*, f.
Genant (-en), m. *en* v. *Qui porte le même nom*.
Genas. *zie* Genezen.
Genebd, b. n. *Qui a un bec long et pointu*.
Geneesbaer, b. n. *Guérissable; curable*.
Geneesbaerheid, v. *Curabilité*, f.
Geneesdrank (-en), m. *Breuvage*, m.; *potion médicinale*, f.
Geneesheer (-en), m. *Médecin*, m.
Geneeskonst, v. *zie* Geneeskunst.
Geneeskrachtig, b. n. *zie* Genezend.
Geneeskruid (-en), o. *Herbe ou plante médicinale*, f. —en. *Simples*, m. pl.
Geneeskunde, v. *zie* Geneeskunst.
Geneeskundig, b. n. *Médical*.
Geneeskundige, m. *Médecin*, m.
Geneeskunst (z. mv.), v. *Médecine; thérapeutique* (art.), f.
Geneeslyk, b. n. *zie* Geneesbaer.
Geneesmeester (-s), m. *Médecin*, m.
Geneesmiddel (-en), o. *Médicament; remède*, m.; *médecine*, f. —en ingeven. *Médicamenter*.
Geneesmiddelbereider (-s), m. *Apothicaire, pharmacien*, m.
Geneesmiddelbereidery, v. *Apothicairerie; pharmacie*, f.
Geneespoeder, o. } *Poudre médicinale*, f.
Geneespoeijer, o. }
Genegen, v. d. van nygen. —, b. n. *Affectionné; porté à; enclin*. — zyn. *Pencher*. Tot overdaed — zyn. *Être enclin à la débauche*
Genegenheid (z. mv.), v. *Affection; inclination*, f.; *penchant*, m.
Geneigd, b. n. *Incliné; enclin; adonné*.
Geneigdheid, v. *Inclination*, f.; *penchant*, m.
Genepen, v. d. van nypen.
*Generael (-s), m. *Général*, m. —, b. n. *Général*. — maken. *Généraliser*. De Staten —. *Les États-Généraux*.
*Generaelschap, o. *Généralat*, m.
*Generalissimus, m. *Généralissime*, m.
*Generaliteit, v. *Généralité*, f.
*Generalyk, byw. *Généralement*.
Generen (zich), ik geneer my, geneerde my, heb my geneerd), wed. w. *Se nourrir; gagner sa vie, vivre de*. Zich met zynen arbeid —. *Vivre de son travail*.
*Genereus, b. n. *Généreux*.
*Genereusiteit, v. *Générosité*, f.
Genesis, v. *Génèse*, f.
Genet (-tten), o. *Genet* (cheval d'Espagne), m.
Genetkat (-tten), v. *Genette*, f.
Geneugelyk, b. n. *zie* Genoegelyk.
Geneugelykheid, v. } *Joie*, f.; *plaisir*, m.
Geneugte, v. }
Geneusd, v. d. van neuzen. —, b. n. *Qui a un nez*. Wel —. *Qui a un grand nez*.
Genever, m. *Genièvre*, m.
Geneverbezie (ziën), v. *Graine de genevrier*, f., *genièvre*, m.
Geneverboom (-en), m. *Genevrier, genièvre*, m.
Geneverölie, v. *Huile de genevrier*, f.
Geneverstokery (-en), v. *Genièvrerie*, f.
Geneygd enz. *zie* Geneigd enz.
Genezen (ik genees, genas, heb genezen), b. w. *Guérir, rendre la santé*. —, o. w. (met *zyn*). *Guérir, se rétablir*.
Genezend, b. n. *Curatif; médicamenteux; médicinal*.
Genezer (-s), m. *Guérisseur*, m.
Genezing, v. *Guérison; cure; curation*, f.
Gengber, v. *zie* Gember.
Geniekorps, o. *Génie, corps des ingénieurs*, m.
Genies (z. mv.), o. *Éternument continuel*, m.
Geniet, o. *zie* Genot.
Genieten (ik genoot, heb genoten), b. w. *Jouir de*. Hy geniet eene volmaekte gezondheid. *Il jouit d'une santé parfaite*. —, ontvangen. *Recevoir*. —, bezitten. *Posséder*.
Genietend, b. n. *Jouissant*.
Genieter (-s), m. *Celui qui jouit; possesseur*, m.
Genieting, v. *zie* Genot.
Genitivus, m. (spraekk.). *Génitif*, m.
Genoeg, byw. *Assez; suffisamment*. Geld —. *Assez d'argent*. — zyn. *Suffire*. — doen. *Satisfaire*.
Genoegdoening, v. *Satisfaction*, f.
Genoegelyk, b. n. *Agréable; plaisant; gai; joyeux*. —, byw. *Agréablement*.
Genoegelykheid, v. *Agrément; plaisir*, m.; *joie*, f.
Genoegen (-s), o. *Contentement*, m.; *satisfaction; jouissance*, f.; *plaisir*, m. — geven. *Contenter*. Zyn — hebben. *Avoir assez mangé*.
Genoegen (zich), ik genoegde my, heb my genoegd), wed. w. *Se contenter, être content de*.
Genoeglyk enz. *zie* Genoegelyk enz.
Genoegte, v. *zie* Genoegelykheid.
Genoegzaem, b. n. *Suffisant*. —, byw. *Suffisamment*. —, byna. *Presque, à peu près*.
Genoegzaemheid (z. mv.), v. *Suffisance*, f.
Genoegzaemlyk, byw. *Suffisamment*. —, byna. *Presque, à peu près*.
Genoemd, v. d. van noemen. —, b. n. *zie* genaemd.
Genoffel (bloem). *zie* Giroffel.
Genomen, v. d. van nemen. — dat, voegw. *Supposé que*.
Genommerd, b. n. *Billeté, étiqueté*.

Genooddwongen, v. d. van nooddwingen.
Genoode (-n), m. *en* v. *Convié*, m., *convive*, m. *et* f.
Genoodigd, v. d. van noodigen.
Genoodigde (-n), m. *en* v. *Convié*, m., *convive*, m. *et* f.
Genoodzaekt, v. d. van noodzaken. — zyn. *Devoir*, *falloir*.
Genoot (-en), m. *en* v. *Compagnon*, m.; *compagne*, f.
Genoot. *zie* Genieten.
Genootschap (-ppen), o. *Compagnie; société; association; corporation*, f.
Genopt, v. d. van noppen.
Genot (z. mv.), o. *Jouissance; possession*, f.; *usage; usufruit; avantage; profit*, m.
Genoten, v. d. van genieten.
Genster, v. *zie* Glinster.
Gent (-en), m. *Jars* (mâle de l'oie), m.
Gent (stad). *Gand*, m.
Gentenaer (-s), m. *Gantois*, m.
Gentenaersche (-n). v. *Gantoise*, f.
Gentiaen, v. *Gentiaen* (plante), f.
Gentsch, b. n. *De Gand*, *Gantois*.
Genua (stad). *Gênes*, f.
Genuees (-ezen), m. *Génois*, m.
Genueesch, b. n. *Génois*. —e vrouw. *Génoise*, f.
Genueesche (-n), v. *Génoise*, f.
Genugelyk, b. n. *zie* Genoegelyk.
Genugten, v. mv. *Plaisirs*, m. pl.
Genus, o (spraekk.). *Genre*, m.
Genuttigen (ik genuttigde, heb genuttigd), b. w. *Prendre*, *manger*, *boire*.
Geoefend, v. d. van oefenen.
Geolied — oliën.
Geöogd, b. n. *Qui a des yeux*.
Geöord, b. n. *Oreillé*.
Geöorloofd, v. d. van oorloven.
Gepaerd — paren.
Gepatenteerd, b. n. *Patenté*.
Gepeesd, b. n. *Nerveux*.
Gepeins (-zen), o. *Méditation; réflexion; pensée*, f.
Gepeis, o. *zie* Gepeins.
Gepekt, v. d. van pekken.
Gepeld — pellen.
Gepepen — pypen.
Gepeperd — peperen.
Gepereld, b. n. *Perlé*. —e gerst. *Orge perlé*.
Geperst, v. d. van persen.
***Gepeupel** (z. mv.), o. *Populace*, f.
Gepeuter (z. mv.), o. *Action de fouiller*, f.
Gepiep (z. mv.), o. *Piaillerie*, f.
Geplaesterd, v. d. van plaesteren.
Geplaetst — plaetsen.
Geplakt — plakken.
Geplant — planten.
Geplaveid — plaveijen.
Gepleisterd — pleisteren.
Gepleit — pleiten.
Geplekt, b. n. *Taché; souillé; barbouillé*. —, gespikkeld. *Madré; tacheté*.
Geplet, v. d. van pletten.
Gepletterd — pletteren.
Geploegd — ploegen.
Geplonderd — plonderen.
Geplooid — plooijen.
Geplozen — pluizen.
Gepluimd — pluimen. —, b. n. *Emplumé*, *qui a des plumes*.
Geplukt, v. d. van plukken.
Geplunderd — plunderen.
Gepoch (z. mv.), o. *Fanfaronnade*, *hablerie*, f.
Gepoederd, v. d. van poederen.
Gepoeijerd — poeijeren.
Gepolyst — polysten.
Gepoorterd — poorteren.
Gepopel (z. mv.), o. *Crainte; peur*, f.
Gepot, v. d. van potten.
Gepraet (z. mv.), o. *Babil; caquet*, m.
Geprent, v. d. van prenten.
Geprest — pressen.
Gepreutel (z. mv.), o. *Murmure*; m; *gronderie*, f.
Geprevel (z. mv.), o. *Murmure entre les dents*, m.
Geprezen, v. d. van pryzen.
Geprikkel (z. mv.), o. *Picotement*, m.
***Geprofest**, b. n. *Profès*.
***Geprotesteerd**, v. d. van protesteren.
***Geproviandeerd** — provianderen.
Gepruttel, o. *zie* Gepreutel.
Gepurperd, v. d. van purperen. —, b. n. *Pourpré*, *vêtu de pourpre*.
Gepynd, b. n. *Pressé*. —e honig. *Du miel pressé*.
Gepynigd, v. d. van pynigen.
Gerabbel (z. mv.), o. *Bredouillement; griffonnage*, m.
Geraden (ik geried (geraedde), heb geraden), b. w. *Deviner*. *zie* Raden.
Geraden, b. n. *Utile; à propos*.
Geraedsel (-s), o. *Énigme*, f.
Geraedzaem, b. n. *Utile; convenable; à propos*. —, byw. *Utilement*, *convenablement*.
Geraekt, v. d. van raken *en* geraken. —, b. n. Gestoord. *Offensé; choqué*. Ligt — zyn. *S'offenser aisément*. —, aengedaen. *Ému; touché; affecté*. —, lam, beroerd. *Perclus; paralytique*.
Geraektheid, v. *Paralysie; apoplexie*, f.
Geraemte (-n), o. *Squelette*, m.
Geraes (z. mv.), o. *Bruit; fracas; tapage*, m.
***Geraffineerd**, v. d. van raffineren.
Gerak (z. mv.), o. (fam.). *Service*, m.
Geraken (ik geraek, geraekte, ben geraekt), o. w. Komen. *Venir* ou *parvenir à; obtenir; tomber dans*. In iemands gunst —. *Gagner les bonnes grâces de quelqu'un*. Tot zyn oogwit —. *Parvenir à son but*. Uit zyn goed —. *Perdre son bien*. Op eene zandplaet —. *Donner contre un banc de sable*. In zee —. *Entrer en mer*. Van den weg —. *S'égarer*. Uit het gevaer —. *Échapper au danger*. Uit de gedachte —. *S'oublier; être oublié*. Tot staet —. *Parvenir*. In verlegenheid —. *Tomber dans l'embarras*.
Geral (z. mv.), o. *Caquet; babil*, m.
Gerammel (z. mv.), o. *Bruit; tintamarre*, m. — der wapenen. *Cliquetis des armes*. —, gesnap. *Babil; caquet*, m.
Gerand, b. n. (van geld spr.). *Cordonné*. — (kruidk.) *Margé*.
Geranium, m. *Bec-de-grue* (plante), m.
Geraspt, v. d. van raspen.
Gerecht enz. *zie*Heregt enz.
Gered, v. d. van redden.
Gereden — ryden.
Geredeneerd — redeneren.
Gereed, b. n. *Prêt; préparé*. — zyn. *Être prêt; être en mesure*. — maken. *Préparer; apprêter*. Zich — maken. *Se préparer*. — geld. *Argent comptant*.
Gereedelyk, byw. *Incontinent; d'abord; sur-le-champ*.
Gereedheid (z. mv.), v. *Promptitude; agilité; vitesse*, f. In — brengen. *Préparer; disposer*.

Gereedmaken, b. w. *zie onder* gereed.
Gereedmaker (-s), m. *Apprêteur*, m.
Gereedmaking, v. *Préparation*, f.
Gereedschap (z. mv.), o. Toestel. *Préparatif; apprêt*, m.; *préparation*, f. — maken tot zyne reis. *Faire des préparatifs pour son voyage.* — (-ppen). Werktuig. *Instruments; outils; ustensiles*, m. pl.; *machine*, f. Van — voorzien. *Outiller.*
***Gereformeerd**, b. n. *Réformé.* —e, m. *Réformé*, m.
Geregeld, v. d. van regelen. —, b. n. *Réglé.* —, byw. *Réglément.*
Geregeldheid, v. *Régularité*, f.; *ordre*, m.
Geregen, v. d. van rygen.
Geregt (-en), o. Tafelgeregt. *Mets; plat; service*, m. Het eerste —. *Le premier service*, m. *entrée*; f. —, de regters. *Les juges* m. pl.; *tribunal*, m.; *justice*, f. Iemand voor het — roepen. *Appeler quelqu'un en justice.* —, regtsgebied. *Juridiction; dépendance*, f.; *ressort*, m. —, geregtsplaets. *Lieu où l'on exécute les criminels*, m.
Geregt, b. n. *Juste.* —e helft. *Juste moitié*, f.
Geregtelyk b. n. *Judiciaire juridique.* —, byw. *Judiciairement; juridiquement.*
Geregtig, b. n. Regtveerdig. *Juste; équitable.* —, wettig. *Juridique.* —, byw. *zie* Geregtiglyk.
Geregtigd, b. n. *Autorisé à; légal.* — zyn tot iets. *Avoir droit à quelque chose.*
Geregtigheid, v. *Justice; équité*, f.
Geregtiglyk, byw. *Justement; juridiquement.*
Geregtsbank (-en), v. *Tribunal*, m.; *cour de justice*, f.
Geregtsbediende, m. *Officier de justice*, m.
Geregtsbode (-n), m. *Huissier du tribunal*, m.
Geregtsdag (-en), m. *Jour de justice* ou *d'audience*, m.
Geregtsdienaer (-s), m. *Archer; sergent de justice*, m.
Geregtsdienaerschap, o. *Sergenterie*, f.
Geregtsheer (-en), m. *Seigneur justicier; magistrat*, m.
Geregtshof (-ven), o. *Cour de justice*, f.; *tribunal; palais*, m.
Geregtskamer (-s), v. *Chambre de justice*, f.
Geregtskosten, m. mv. *Frais de justice*, m. pl.
Geregtsplaets (-en), v. *Tribunal; barreau; lieu où l'on exécute les criminels*, m.
Geregtsschryver (-s), m. *Greffier de tribunal*, m.
Geregtsstiel, m. *Style du barreau* ou *du palais*, m.
Geregtsstilstand (z. mv.), m. *Vacations des tribunaux*, f. pl.
Geregtsstyl, m. *zie* Geregtsstiel.
Geregtszaek (-aken), v. *Cause*, f.
Geregtszael (-alen), v. *Siége*, m., *salle où l'on rend la justice*, f.
Geregttafel (-s), v. *Buffet*, m.
Geregtveerdigd, v. d. van regtveerdigen.
Gereinigd — reinigen.
Gerekt — rekken.
Gerel, o. *zie* Geral.
Geremte, o. *zie* Geraemte.
***Gerenomeerd**, b. n. *Renommé.*
Gereten, v. d. van ryten.
Gereutel (z. mv.), o. *Râle; râlement*, m. —, geraes. *Bruit murmure*, m.
Gerezen v d van ryzen.
Gerf, v *zie* Garf.
Gerfkamer (-s), v. *Sacristie*, f.
Gerfschaef (-aven), v. *Rabot court*, m.
Gergel (-s), m. *Jable*, m.
Gergelyzer (-s), o. *Jabloire*, f.
Geribd, b. n. *A côtes, côtelé.*
Gericht, o. *zie* Geregt, o.
Geried. *zie* Geraden, b. w.
Gerief (z. mv.), o. *Commodité; aise*, f.; *service; ustensile*, m.
Geriefelyk, b. n. *Commode; accommodant; officieux.* —, byw. *Commodément; officieusement.*
Geriefelykheid, v. *Complaisance*, f.
Gerieven (ik geriefde, heb geriefd), b. w. *Servir, aider.*
Gerigt, o. *zie* Geregt, o.
Gerikkekik (z. mv.), o. *Coassement*, m.
Gerimpeld, v. d. van rimpelen.
Gering, b. n. *Petit; chétif; mince; vil; bas; insignifiant; modique.* —e afkomst. *Basse extraction.* —e slaef. *Vil esclave.* —, byw. *Chétivement; peu.*
Geringd, v. d. van ringen. —, b. n. *Orné de bagues; bouclé, fermé avec un anneau.*
Geringelyk, byw. *Pauvrement; chétivement; modiquement.*
Geringer, b. n. *Moindre.*
Geringheid (z. mv.), v. *Petitesse; modicité; bassesse; futilité; bagatelle; minutie*, f.
Geringste, b. n. *Le moindre; la moindre.* De — burger. *Le moindre bourgeois.* Het —. *La moindre chose.*
Gerist, b. n. *Mis en glanes (d'ognons).*
Geritsel (z. mv.), o. *Murmure, bruit sourd (des feuilles agitées par le vent)*, m.
Germaensch, b. n. *Germanique, allemand.*
Germanen. m. mv. *Germains*, m. pl.
Germanië o *Germanie* f.
***Germanismus** m. *Germanisme*, m.
Gernaet, v. *zie* Garnael.
Geroep (z. mv.), o. *Cri*, m.; *criaillerie; clameur*, f
Geroerd, v. d. van roeren.
Geroest — roesten.
Geroken — rieken *en* ruiken.
Gerold — rollen.
Gerommel (z. mv.), o. *Bruit; murmure; grondement*, m.
Geronk (z. mv.), o. *Ronflement*, m.
Geronnen, b. n. *Caillé; figé; coagulé.* — bloed. *Du sang caillé.* — melk. *Du lait caillé.*
Gerookt, v. d. van rooken.
Geroost — roosten. — vleesch. *Grillade*, f.
Gerst (z. mv.), v. *Orge*, f. *et* m. Gepelde —. *Orge mondé.* Gepeerlde —. *Orge perlé.*
Gerstebrood (-en), o *Pain d'orge*, m.
Gerstedrank m *Eau d'orge*. f.; *orgeat*, m.
Gerstegort, v *Gruau d'orge*, m.
Gerstekorrel (-s), v. *Grain d'orge*, m.
Gerstemee (z mv.), o. *Farine d'orge*, f.
Gerstesuiker, v *Sucre d'orge*, m.
Gerstëtend b. n *Crithophage.*
Gerstëter (-s), m *Crithophage*, m.
Gerstewater, o. *Eau d'orge*, f.
Gerstig, b. n. *Rance.*
Gerstigheid, v. *Rancissure*, f.
Gerucht (-en), o. *Bruit*, m.; *nouvelle*, f. Er loopt een — dat... *Le bruit court que...* Veel — maken. *Faire beaucoup de bruit.* — (z. mv.). Naem en faem. *Réputation*, f. In een goed of kwaed — zyn. *Être en bonne* ou *en mauvaise réputation.*

Geruim, b. n. *Long; de longue durée.* —en tyd. *Longtemps.*
Geruisch (z. mv.), o. *Bruit; murmure*, m. — van den wind. *Bruit ou sifflement du vent*, m. — der ooren. *Tintouin*, m. — der zee. *Mugissement de la mer*, m. Het verschrikkelyk — der golven. *L'horrible mugissement des vagues.* Dof —. *Bruit sourd.*
Geruit, b. n. *Losangé, en losange; en carreau.*
Gerust, b. n. *Tranquille; calme; paisible.* — gemoed. *Conscience tranquille.* Iemand — stellen. *Tranquilliser quelqu'un.* —, byw. *Tranquillement.*
Gerustelyk, byw. *Tranquillement; paisiblement.*
Gerustheid (z. mv.), v. *Tranquillité*, f.; *calme; repos*, m. —, verzekerdheid. *Sécurité*, f.
Geruststellend, b. n. *Tranquillisant.*
Geruststelling (z. mv.), v. *Action de tranquilliser; consolation*, f.
Gerwe (z. mv.), v. *Mille-feuille* (plante), f.
Geryfelyk enz. *zie* Geriefelyk enz.
Gerym, o. *Poésie*, f. Slecht —. *Rimaille*, f.
Gerymd, v. d. van rymen.
Gesammel (z. mv.), o. *Lenteur*, f.
Geschacher (z. mv.), o. *Usure; grivelerie*, f.
Geschaduwd, v. d. van schaduwen.
Geschaefd — schaven.
Geschaerd — scharen. —, b. n. *Rangé; ébréché.*
Geschal (z. mv.), o. *Bruit; son éclatant*, m. Onder het — der trompetten. *Au son des trompettes.*
Geschapen, v. d. van scheppen. Het staet er slecht —. *Les affaires y sont en mauvais état.*
Geschapenheid, v. *État*, m.; *situation; disposition*, f.
Gescharmutsel (z. mv.), o. *Escarmouche*, f.
Gescharrel (z. mv.), o. *Action de gambiller*, f.
Geschat, v. d. van schatten.
Geschater (z. mv.), o. *Éclats de rire*, m. pl.; *bruit, éclat*, m.
Gescheept, v. d. van schepen. —, b. n. *Embarqué.*
Gescheiden, v. d. van scheiden.
Gescheld — schellen.
Geschelpt, b. n. *Ostracé; écaillé.*
Geschenen, v. d. van schynen.
Geschenk (-en), o. *Présent; don; cadeau*, m.
Geschenkje (-s), o. *Petit présent*, m.
Gescherm (z. mv.), o. *Escrime*, f.
Geschermutsel (z. mv.), o. *Escarmouche*, f.
Gescherpt, v. d. van scherpen.
Gescherts (z. mv.), o. *Raillerie*, f.
Gescheten, v. d. van schyten.
Geschetter, o. *Bruit, éclat*, m.
Gescheurd, v. d. van scheuren.
Geschiedboek (-en), m. *en* o. *Livre d'histoire*, m.; *annales*, f. pl.
Geschieden (het geschiedde, is geschied), o. w. *Arriver, avenir, se passer, se faire, avoir lieu.*
Geschiedenis (-ssen), v. *Histoire; aventure*, f.; *fait; événement*, m.
Geschiedenisschryver, m. *zie* Geschiedschryver.
Geschiedkunde (z. mv.), v. *Histoire*, f.
Geschiedkundig, b. n. *Historique.* —, byw. *Historiquement.*
Geschiedkundige, m. *Homme versé dans l'histoire*, m.
Geschiedkundiglyk, byw. *Historiquement.*
Geschiedschryver (-s), m. *Historien; historiographe*, m.
Geschift, v. d. van schiften.
Geschikt — schikken. —, b. n. Zedig. *Modeste; discret; sage.*—, geordend. *Ordonné, disposé, arrangé.* —, toegepast. *Destiné* ou *affecté à...* —, byw. *zie* Geschiktelyk.
Geschiktelyk, byw. *Modestement; honnêtement.*
Geschiktheid (z. mv.), v. *Modestie; discrétion; sagesse; honnêteté; disposition*, f.
Geschil (-llen), o. *Différend*, m.; *dispute, querelle*, f.; *procès; litige*, m.
Geschild, v. d. van schillen.
Geschilderd — schilderen.
Geschillig, b. n. *Divisé; qui est en querelle.*
Geschilpunt (-en), o. *Point* ou *sujet de dispute*, m.
Geschilstuk, o. *zie* Geschilpunt.
Geschimmeld, v. d. van schimmelen. —, b. n. *Moisi.*
Geschimp (z. mv.), o. *Raillerie, moquerie, dérision*, f.
Geschobd, b. n. *Écaillé, couvert d'écailles.*
Geschoend, v. d. van schoenen.
Geschoffeerd — schofferen.
Geschok (z. mv.), o. *Secousse*, f.; *cahotage*, m.
Gescholden, v. d. van schelden.
Gescholen — schuilen.
Geschommel (z. mv.), o. *Agitation*, f.
Geschonden, v. d. van schenden.
Geschongel (z. mv.), o. *Balancement sur une escarpolette*, m.
Geschonken, v. d. van schenken.
Geschoor, o. *Canaille*, f.
Geschooid, v. d. van schooijen.
Geschop (z. mv.), o. *Action de donner des coups de pied*, f.; *balancement sur une escarpolette*, m.
Geschoren, v. d. van scheren. Met iets — zyn. *Être embarrassé de quelque chose.*
Geschorst, b. n. *Couvert d'écorce.*
Geschot, o. *Tour de reins*, m.
Geschoten, v. d. van schieten.
Geschotten, o. mv. *zie* Dykgeschotten.
Geschoven, v. d. van schuiven.
Geschrabd — schrabben.
Geschreden — schryden.
Geschreeuw (z. mv.), o. *Cri; bruit*, m.; *criaillerie; clameur; vocifération*, f.
Geschrei (z. mv.), o. *Pleurs; cris*, m. pl.; *plaintes*, f. pl.
Geschreven, v. d. van schryven. —, b. n. *Manuscrit.*
Geschrift (-en), o. *Écrit*, m.; *écriture*, f.; *papier*, m.
Geschrok (z. mv.), o. *Action de manger goulument; gourmandise*, f.
Geschrol (z. mv.), o. *Murmure*, m.; *gronderie continuelle*, f.
Geschroomd, v. d. van schromen. —, b. n. *Redouté.*
Geschryf (z. mv.), o. *Action d'écrire beaucoup*, f.
Geschubd, b. n. *Écaillé, couvert d'écailles.*
Geschuerd, v. d. van schuren.
Geschuifel (z. mv.), o. *Sifflement* (*des serpents*), m.
Geschut (z. mv.), o. *Canon*, m.; *artillerie*, f. Het grof —. *La grosse artillerie.* Het — stellen. *Affûter* ou *pointer le canon.*
Geschutarbeider (-s), m. *Artiller*, m.
Geschutgieter (-s), m. *Fondeur de canons*, m.
Geschutgietery (-en), v. *Fonderie de canons*, f.
Geschutmeester (-s), m. *Maître d'artillerie*, m.
Geschutperk (-en), o. *Parc d'artillerie*, m.

Geschutpoort (-en), v. *Sabord* (t. de mar.), m.
Geschutstamper (-s), m. *Chargeur*, *canonnier*, m.
Geschuttalie (-n), v. *Palan*, m., *drosse* (mar.), f.
Geslacht (-en), o. *Famille; race; extraction; lignée; tribu; génération; espèce; sorte*, f.; *genre; sexe*, m. Edel —. *Race noble*. Menschelyk —. *Genre humain*.
Geslachtbeschryver (-s), m. *Généalogiste*, m.
Geslachtboom (-en), m. *Arbre généalogique*, m.
Geslachtbrief (-ven), m. *Écrit qui contient la généalogie d'une famille*, m.; *généalogie*, f.
Geslachtdeel (-en), o. *Organe sexuel*, m.
Geslachtkunde (z. mv.), v. *Généalogie*, f.
Geslachtkundige, m. *Généalogiste*, m.
Geslachtloos, b. n. *Inexé* (bot.).
Geslachtlyst (-en), v. *Table généalogique*, f.
Geslachtnaem (-amen), m. *Nom de famille*, *nom patronymique*, m.
Geslachtregister (-s), o. *Armorial*, m.
Geslachtrekenaer (-s), m. *Généalogiste*, m.
Geslachtrekening (-en), v. *Généalogie*, f.
Geslachtsverschil, o. *Différence de genre*, f.
Geslachttafel (-s), v. *Table généalogique*, f.
Geslachtwapen (-s, -en), o. *Armoiries*, f. pl.
Geslachtwoord (-en), o. *Article*, m.
Geslagen, v. d. van slaen. — vyand. *Ennemi juré* ou *mortel*.
Geslagt, v. d. van slagten.
Geslagt (z. mv.), o. *Bêtes tuées*, f. pl.; *abatage*, m.
Gesleep (z. mv.), o. *Suite*, f.; *cortége*, m.
Geslemp (z. mv.), o. *Débauche*, *goinfrerie*, f.
Geslepen, v. d. van slypen. —, b. n. *Fin; rusé; subtil*.
Geslepenheid, v. *Finesse; ruse; subtilité*, f.
Gesleten, v. d. van slyten.
Geslist — slissen.
Geslof (z. mv.), o. *Action de traîner les jambes en marchant; démarche nonchalante*, f. —, vertraging. *Retardement*, *délai*, m.
Gesloken, v. d. van sluiken.
Geslonden — slinden.
Geslonken — slinken.
Geslopen — sluipen.
Gesloten — sluiten. Met —e deuren. *A huis clos*. —e rekening. *Compte soldé* ou *liquidé*.
Gesmael (z. mv.), o. *Raillerie* ou *dérision continuelle*, f.
Gesmeed, v. d. van smeden.
Gesmeek (z. mv.), o. *Supplication*, *prière*, f.
Gesmeten, v. d. van smyten.
Gesmolten — smelten.
Gesmyde, o. *Ornement*, m.
Gesmydig, b. n. *Malléable*, *ductile*.
Gesnaerd, b. n. *Pourvu de cordes*.
Gesnap (z. mv.), o. *Caquet*, *babil*, *verbiage*, m.; *verbosité*, f.
Gesneden, v. d. van snyden. —, b. n. *Taillé; coupé*. —, gelubd. *Châtré*. —, m. *Eunuque*, m.
Gesneuveld, v. d. van sneuvelen.
Gesnipper (z. mv.), o. *Action de tailler*, *de couper; taillure; coupure; rognure*, f.
Gesnoef (z. mv.), o. *Gasconnade*, f.
Gesnoeid, v. d. van snoeijen.
Gesnor (z. mv.), o. Geruisch. *Bruit; bourdonnement*, m. —, gezwets. *Rodomontade*, *gasconnade*, f. —, gespuis. *Populace*, *canaille*, f.
Gesnork (z. mv.), o. *Ronflement*, m. —, gezwets. *Hâblerie*, *gasconnade*, f.
Gesnoten, v. d. van snuiten.
Gesnoven — snuiven.
Gesolferd, v. d. van solferen.
Gesopt — soppen.
Gesp (-en), m. en v. *Boucle*, f.
Gespaerd, v. d. van sparen.
Gespalk (z. mv.), o. *Action d'éclisser*, f.
Gespan (z. mv.), o. *Attelage*, m.
Gespannen, v. d. van spannen.
Gespartel (z. mv.), o. *Frétillement*, m.
Gespbeugel (-s), m. *Chape* (*d'une boucle*), f.
Gespeel (-elen), m. *Camarade*, *compagnon*, m. — (z. mv.), o. *Carillon*, m.
Gespekt, v. d. van spekken.
Gespelin (-nnen), v. *Compagne*, f.
Gespen (ik gespte, heb gegespt). b. w. *Boucler*.
Gespenmaker (-s), m. *Fabricant de boucles*, m.
Gespens (-en), o. *Fantôme*, *spectre*, *esprit*, *revenant*, m.
Gespeten, v. d. van spyten.
Gesphaek, m. zie Gespbeugel.
Gespierd, b. n. *Musclé*.
Gespikkeld, v. d. van spikkelen.
Gespin (z. mv.), o. *Filage*, m.
Gespleten, v. d. van splyten.
Gespoeld — spoelen.
Gesponnen — spinnen.
Gespook (z. mv.), o. *Apparition de spectres* ou *de revenants*, f.
Gespoord, b. n. *Éperonné*. —e haen. *Coq ergoté*.
Gespot (z. mv.), o. *Moquerie*, *raillerie*, f.
Gespoten, v. d. van spuiten.
Gespraekzaem, b. n. *Affable; populaire*. —, byw. *Affablement; populairement*.
Gespraekzaemheid (z. mv.), v. *Affabilité; popularité*, f.
Gespraekzaemlyk, byw. *Affablement; populairement*.
Gespreek, o. zie Gesprek.
Gespreeuw, o. zie Gespot.
Gesprek (-kken), o. *Discours; entretien; propos*, m; *conversation; conférence*. f.; *colloque*, m. Met elkander in — komen. *S'aboucher*. — onder twee. *Tête-à-tête*, m.
Gesprengd, v. d. van sprengen.
Gesprenkel (z. mv.), o. *Jaspure*, f.
Gesprenkeld, v. d. van sprenkelen.
Gesproken — spreken.
Gesprongen — springen.
Gesproten — spruiten.
Gespuis (z. mv.), o. *Canaille*, *populace*, f. —, geraes. *Bruit*, *vacarme*, m.
Gest (z. mv.), v. *Levûre*, f.; *levain*, m.
Gestadig, b. n. *Constant; durable; stable; continuel; assidu*. — weêr. *Temps constant*. — geluk. *Bonheur durable*. —, gematigd. *Modéré; grave*. —, byw. *Constamment; continuellement*.
Gestadigheid (z. mv.), v. *Constance; assiduité; continuation; durée*, f.
Gestadiglyk, byw. *Constamment; continuellement; assidûment*.
Gestaeld, v. d. van stalen, b. w.
Gestaen — staen. zie Gelegen.
Gestalte (-n), v. *Forme; taille; stature; attitude; disposition*, f.
Gestaltenis, v. zie Gestalte.
Gestaltewisseling (-en), v. *Transformation; métamorphose*, f.
Gestampt, v. d. van stampen.
Gestand, byw. — doen. *Exécuter*, *effectuer; tenir*. Zyn woord — doen. *Tenir sa parole*. Hy blyft zyne belofte —. *Il tient sa promesse*.
Gestapeld, v. d. van stapelen.
Gestarnd, b. n. *Étoilé; parsemé d'étoiles*. De —e hemel. *Le ciel étoilé*.

Gestarnte (-n), o. *Constellation*, f.; *les étoiles*, f. pl.
Gesteek (z. mv.), o. *Picotement continuel*, m.
Gesteen (z. mv.), o. *Gémissement*, m.; *plaintes*, f. pl.
Gesteente (-n), o. *Pierreries*, *pierres précieuses*, f. pl.
Gestegen, v. d. van stygen.
Gestel (-llen), o. *Construction; composition; structure; constitution*, f.; *tempérament*, m.
Gesteld, v. d. van stellen. Op den —en tyd. *Au temps fixé*.
Gesteldheid, v. } *Disposition; constitution; complexion*, f.; *tempérament; état*, m.; *conformation*, f.
Gesteltenis, v. }
Gestempeld, v. d. van stempelen.
Gesten (ik gestte, heb gegest), o. w. *Fermenter; guiller*.
Gesternd, b. n. *zie* Gestarnd.
Gesternte, o. *zie* Gestarnte.
Gesteven, v. d. van styven.
Gesticht (-en), o. *Fondation*, f.; *institut; établissement; édifice*, m.
Gesticht, v. d. van stichten.
Gestichtig, b. n. *Édifiant; modeste; grave*.
Gestichtigheid, v. *Édification; modestie; gravité*, f.
Gestig. b. n. *Trouble*, *qui n'a pas encore fermenté*.
Gestikt, v. d. van stikken.
Gesting, v. *Fermentation*, f.
Gestippeld, v. d. van stippelen.
Gestoei (z. mv.), o. *Badinage*, m.
Gestoelte (-n), o. *Banc* ou *siége élevé; jubé*, m.; *tribune*, f.; *stalles*, f. pl.
Gestof (z. mv.), o. *Fanfaronnade; gasconnade; action d'épousseter*, f.
Gestoffeerd, v. d. van stofferen.
Gestoken — steken.
Gestold — stollen.
Gestolen — stelen.
Gestommel (z. mv.), o. *Bruit sourd*, m.
Gestonken, v. d. van stinken.
Gestoofd — stoven. —, o. *Étuvée*, f.
Gestoord — stooren. —, b. n. Kwaed. *Fâché; offensé*. — worden. *Se fâcher*. —, ontrust, verhinderd. *Troublé; interrompu*.
Gestoordheid (z. mv.), v. *Colère*, f.; *trouble*, m.
Gestoot (z. mv.), o. *Action de pousser, de heurter*, f.
Gestooten, v. d. van stooten.
Gestopt — stoppen.
Gestorven — sterven.
Gestoven — stuiven.
Gestraeld, b. n. *Radial, radié* (bot.); *comété* (blas.).
Gestrand, v. d. van stranden.
Gestreden — stryden.
Gestreel (z. mv.), o. *Flatterie; cajolerie; caresse*, f.
Gestreept, v. d. van strepen. —, b. n. *Rayé*, *qui a des raies; panaché*.
Gestreken, v. d. van stryken.
Gestremd — stremmen. —, b. n. *Caillé*.
Gestreng, b. n. *Rigoureux; sévère; austère, rigide; rude*. —e winter. *Hiver rigoureux*. —, achtbaer. *Honorable; vénérable*. —, byw. *zie* Gestrengelyk.
Gestrengelyk, byw. *Sévèrement; rigoureusement*.
Gestrengheid (-heden), v. *Rigueur; sévérité*, f.
Gestrikt, v. d. van strikken. —, b. n. *Orné de rubans*. —e letters. *Lettres capitales* ou *majuscules*, f. pl.
Gestrook (z. mv.), o. *zie* Gestreel.
Gesuikerd, v. d. van suikeren.
Gesuis (z. mv.), o. *Bruit sourd; bourdonnement; tintouin*, m.
Gesukkel (z. mv.), o. *Retardement*, m.; *lanternerie*, f.
Getabberd, b. n. *en* byw. *Qui a mis sa robe; en robe*.
Getaend, v. d. van tanen.
Getakeld — takelen.
Getakt, b. n. *Branchu*, *rameux*.
Getal (-llen), o. *Nombre*, m.
Getalletter (-s), v. *Chiffre*, m.
Getallig, b. n. *Numéral*.
Getalm (z. mv.), o. *Lanternerie*, f.
Getalwoord (-en), o. *Nom de nombre*, m.
Getand, v. d. van tanden. —, b. n. *Denté; dentelé; endenté; bretté*.
Geteekend, v. d. van teekenen.
Geteem (z. mv.) o. *Action de traîner ses paroles*, f.
Geteerd, v. d. van teren. —, b. n. *Rassis*. — bier. *Bière rassise*.
Getegen, v. d. van tygen.
Geteld — tellen.
Getemd — temmen.
Getemperd — temperen. —, b. n. *Tempéré; modéré; doux*.
Getemperdheid, v. *Modération*, f.; *tempérament*, m.; *température*, f.
Getergd, v. d. van tergen.
Getier (z. mv.), o. *Bruit; vacarme; tintamarre; tapage; fracas*, m.
Getigerd, b. n. *Tigré*.
Getimmer (z. mv.), o. *Charpente; charpenterie; contignation*, f.
Getimmerd, v. d. van timmeren.
Getiteld — titelen.
Getjelp, o. } *Guilleri*, *chant du moineau*, m.
Getjilp, o. }
Getoet (z. mv.), o. *Son du cor*, m.
Getoetst, v. d. van toetsen.
Getokkel (-z. mv.), o. *Action de toucher continuellement avec les doigts*, f.
Getommel (z. mv.), o. *Bruit; vacarme; tintamarre*, m.
Getond, v. d. van tonnen.
Getoomd — toomen.
Getouw (-en), o. *Métier*, m. Wevers —. *Métier de tisserand*.
Getouwd, v. d. van touwen.
Getraen (z. mv.), o. *Pleurs*, *cris*, m. pl., *plaintes*, *lamentations*, f. pl.
Getralied, v. d. van traliën.
*Getransporteerd — transporteren.
Getrappel (z. mv.), o. *Trépignement*, m.
Getrek, o. *zie* Gespan.
Getreur (z. mv.), o. *Affliction*, f.; *deuil; gémissement*, m.
Getrippel, o. *zie* Getrappel.
Getroffen, v. d. van treffen.
Getrokken — trekken. —, b. n. *Trait*. — zilverdraed. *Argent trait*.
Getrommel (z. mv.), o. *Action de tambouriner*, f.
Getroost, v. d. van troosten.
Getrouw, b. n. *Fidèle; loyal*. —, byw. *Fidèlement; loyalement*.
Getrouwd, v. d. van trouwen.
Getrouwelyk, byw. *Fidèlement; loyalement*.
Getrouwheid (z. mv.), v. *Fidélité; loyauté*, f.
Getrouwigheid, v. *zie* Getrouwheid.
Getuig, o. *Harnais*, *équipage de carosse*, m.
Getuigd, v. d. van tuigen *en* getuigen.
Getuige (-n), m. *en* v. *Témoin*, m. Tot — ne-

men. *Prendre à témoin.* Tot — roepen. *Attester.*
Getuigen (ik getuigde, heb getuigd), b. w. *Témoigner ; attester, déposer.*
Getuigenis (-ssen), v. *Témoignage*, m.; *attestation, déposition*, f. — geven. *Rendre témoignage ; déposer.*
Getuigenisbrieven, m. mv. *Lettres testimoniales*, f. pl.
Getuigenisgevend, b. n. *Testimonial.*
Getuigschrift (-en), o. *Certificat*, m.
Getuimel (z. mv.), o. *Culbute*, f.
Getuit, o. *zie* Geruisch.
Getulband, b. n. *Qui porte un turban.*
Getweernd, v. d. van tweernen.
Getwynd — twynen.—e zyde. *Soie torse.*
Gety (z. mv.), o. *Marée*, f.; *flux et reflux de la mer*, m.; (fig.) *occasion*, f.; *intérêt*, m. Elk vischt op zyn —. *Chacun profite de l'occasion; chacun vise à son intérêt.*
Gety (-den) o. *Heures canoniales*, f. pl., *office*, m.
Getyboek (-en), m. *en* o. *Bréviaire*, m.
Getyde (-n), o. *Saison*, f.
Getyden, o. mv. *Heures canoniales*, f. pl.; *office*, m. Zyne — lezen. *Dire son bréviaire* ou *son office.*
Getydig, b. n. *zie* Tydig.
Getygerd, b. n. *Tigré, tigre.*
Getymeter (-s), m. *Thalassomètre*, m.
Geur (-en), m. *Odeur; senteur*, f.
Geurig, b. n. *Odoriférant.*
Geurigheid (z. mv.), v. *Bonne odeur*, f.
Geus (-zen), m. *Gueux; mendiant*, m. —, v. *Pavillon de beaupré*, m.
Geut, v. *Fonte*, f.; *jet*, m.
Gevader (-s), m. *Parrain; compère*, m.
Gevaderschap, o. *Compérage*, m.
Gevaên. *zie* Gevangen.
Gevaer (-aren), o. *Danger; péril; risque; hasard*, m. — loopen, in — zyn. *Risquer; courir risque.* In — stellen. *Exposer.* Zich in — stellen. *S'exposer.*
Gevaer (z. mv.), o. Rytuig. *Voiture*, f.
Gevaerlyk, b. n. *Dangereux; perilleux; hasardeux.* —, byw. *Dangereusement; hasardeusement.*
Gevaerlykheid, v. *zie* Gevaer (*danger*).
Gevaerte (-n), o. *Ouvrage d'une grandeur énorme; colosse*, m.; *lourde machine*, f.
Geval (-llen), o. *Fortune*, f.; *hasard; cas; événement; accident*, m.; *aventure*, f. By —. *Par hasard; fortuitement.* In — dat, by — dat. *En cas que; au cas que; si.*
Gevallen (het geviel, is gevallen), o. w. Gebeuren. *Arriver.* —, behagen. *Plaire.* Het —. *Plaisir; contentement*, m., *satisfaction*, f.
Gevallen, v. d. van vallen *en* gevallen.
Gevallig, b. n. *Accidentel; fortuit.* —, byzonder. *Singulier; particulier.* —, byw. *Par hasard; fortuitement.*
Gevalligheid, v. *Casualité; contingence*, f.
Gevalliglyk, byw. *Par hasard; fortuitement.*
Gevangelyk enz. *zie* Gevankelyk enz.
Gevangen, v. d. van vangen. —, b. n. *Pris; en prison.* — nemen. *Faire prisonnier.* — zetten. *Emprisonner; mettre en prison.* — zitten. *Être en prison.* Zich — geven. *Se rendre.* —, m. *Prisonnier; captif*, m.
Gevangenbewaerder (-s), m. *Geôlier*, m.
Gevangenbewaerster (-s), v. *Geôlière*, f.
Gevangenhouding, v. *Détention*, f.
Gevangenhuis (-zen), o. *Prison*, f.
Gevangenis (-ssen), v. *Prison; captivité; détention*, f. In de — werpen. *Emprisonner; mettre en prison.*
Gevangenneming, v. *Prise de corps*, f.; *arrêt*, m.
Gevangenschap, v. *Captivité*, f.
Gevankelyk, b. n. *Captif.* —, byw. *En prisonnier; en prison.*
Gevankelykheid (z. mv.), v. *Captivité*, f.
Gevecht (-en), o. *Combat*, m.; *bataille*, f.
Gevechtplaets (-en), v. *Champ de bataille*, m.
Gevederd, b. n. *Couvert de plumes.*
Geveild, v. d. van veilen.
Geveinsd — veinzen. —, b. n. *Feint; dissimulé; faux; hypocryte.* —, byw. *zie* Geveinsdelyk.
Geveinsdelyk, byw. *Avec feinte; avec dissimulation.*
Geveinsdheid, v. *Feinte; dissimulation; hypocrisie*, f.
Gevel (-s), m. *Façade*, f.
Geveld, v. d. van vellen.
Gevelmuer (-uren), m. *Mur de façade*, m.
Geveltop (-ppen), m. *Sommet d'une façade*, m.
Gevelvormig, b. n. *Pignonné* (t. de blas.).
Geven (ik geef, gaf, heb gegeven), b. w. *Donner; remettre; faire présent.* Geloof —. *Croire; ajouter foi.* Gehoor —. *Écouter; donner audience.* Rekenschap —. *Rendre compte.* Raed —. *Conseiller.* Eenen zucht —. *Pousser un soupir.* Den geest —. *Rendre l'âme, mourir.* Eenen goeden reuk van zich —. *Exaler une bonne odeur.* Een boek in het licht —. *Publier un livre.* Moeite —. *Causer de l'embarras.* Te verstaen —. *Faire entendre.* Te kennen —. *Faire savoir; mander.* Nergens om —. *Ne se soucier de rien.* God geve! *Dieu veuille!* Gave God! *Plût à Dieu!*
Gever (-s), m. *Donneur; donateur*, m. — (spraekk.). *Datif*, m.
Geverfd, v. d. van verven.
Gevest, (-en), o. *Garde d'une épée*, f.
Gevestigd, v. d. van vestigen.
Geviel. *zie* Gevallen, o. w.
Gevierendeeld, v. d. van vierendeelen.
Gevild — villen.
Geving (z. mv.), v. *Action de donner*, f.; *don; présent*, m.
Gevingerd, b. n. *Digité.*
Gevischt, v. d. van visschen.
Gevlamd — vlammen. —, b. n. *Ondé.*
Gevleeschd, b. n. } *Charnu; incarné.*
Gevleescht, b. n. }
Gevlei (z. mv.), o. *Flatterie; cajolerie; caresse*, f.
Gevlekt, v. d. van vlekken. —, b. n. *Moucheté; tavelé; tacheté.*
Gevlerkt, b. n. } *Ailé.*
Gevleugeld, b. n. }
Gevlieg (z. mv.), o. *Action de voler continuellement çà et là*, f.
Gevlochten, v. d. van vlechten.
Gevloden — vlieden.
Gevloek (z. mv.), o. *Imprécation*, f.; *jurement*, m.
Gevloerd, v. d. van vloeren.
Gevlogen — vliegen.
Gevloten — vlieten.
Gevochten — vechten.
Gevoed — voeden.
Gevoederd — voederen.
Gevoedsterd — voedsteren.
Gevoeg (z. mv.), o. *Selle; évacuation des excréments*, f. Zyn — doen. *Aller à la selle.*
Gevoegelyk, b. n. *Convenable; bienséant; décent; propre; opportun.* —, byw. *Convenablement.*

Gevoegelykheid (z. mv.), v. *Convenance; bienséance; décence*, f.
Gevoegzaem, b. n. *Complaisant.*
Gevoegzaemheid, v. *Complaisance*, f.
Gevoel (z. mv.), o. (een der vyf zinnen). *Tact; toucher; attouchement*, m. — (van pyn, van hitte enz.). *Sentiment, ressentiment*, m. —, indruk. *Sensation*, f.
Gevoelen (-s), o. Meening. *Sentiment; avis*, m.; *opinion; croyance; idée*, f. Valsch —. *Fausse opinion.* —, gevoeligheid. *Ressentiment*, m.
Gevoelen (ik gevoelde, heb gevoeld), b. w. *Sentir; ressentir; éprouver.* —, o. w. *Concevoir; comprendre; penser; avoir une opinion.* Zich wel *of* kwalyk —. *Se sentir* ou *se trouver bien* ou *mal.*
Gevoelig, b. n. *Sensible; touché.* Ik ben zeer — over uw verlies. *Je suis fort sensible à votre perte.* —, gestoord. *Fâché; susceptible.* — tegen iemand zyn. *Être fâché contre quelqu'un.* —, byw. *Sensiblement.*
Gevoeligheid (z. mv.), v. *Sensibilité*, f.; *ressentiment*, m.; *susceptibilité*, f.
Gevoeliglyk, byw. *Sensiblement; vivement; rudement.*
Gevoelloos, b. n. *Insensible, apathique, dur.* —, byw. *D'une manière apathique; durement.*
Gevoelloosheid (z. mv.), v. *Insensibilité, apathie*, f.
Gevoelvermogen, o. *Faculté de sentir*, f.
Gevoelyk, b. n. *Sensible.*
Gevogelte (z. mv.), o. *Volaille*, f.; *les oiseaux*, m. pl., *volatile*, m.
Gevold, v. d. van vollen.
Gevolg (z. mv.), o. Sleep, stoet. *Suite*, f., *cortége*, m. Talryk —. *Cortége nombreux.* — (-en). *Suite; conséquence*, f.; *conséquent*, m. De —en van den oorlog. *Les suites de la guerre.* De —en van eene zaek. *Les conséquences d'une affaire.* — (wisk.). *Corollaire*, m. By —. *Par conséquent, donc.* In —e. *En vertu de, en conséquence de.*
Gevolgelyk, byw. *Par conséquent, conséquemment.*
Gevolgtrekkend, b. n. *Discursif* (t. de log.).
Gevolgtrekking (-en), v. *Conséquence, induction*, f.
Gevolmagtigd, b. n. *Plénipotentiaire.* —e, m. *Plénipotentiaire, mandataire, procurateur*, m. —, v. *Procuratrice*, f.
Gevonden, v. d. van vinden.
Gevorderd — vorderen. —, b. n. *Avancé.* —e ouderdom. *Vieillesse avancée.*
Gevouwen, v. d. van vouwen.
Gevreven — vryven.
Gevricht, enz. *zie* Gewricht enz.
Gevrongen, v. d. van vringen.
Gevroren — } vriezen.
Gevrozen — }
Gevryd. b. n. *Affranchi.*
Gevryde, m. *Appointé*, m.
Gevyld, v. d. van vylen.
Gewaed (-aden), o. *Habit, vêtement*, m.
Gewaegd, v. d. van wagen *en* gewagen.
Gewaend — wanen. —, b. n. *Prétendu, supposé, feint.* —e vader. *Père putatif.*
Gewaerdeerd, v. d. van waerderen.
Gewaerworden (ik werd gewaer, ben gewaergeworden), b. w. *Apercevoir, s'apercevoir, découvrir, sentir.* Den vyand —. *Apercevoir l'ennemi.* Zynen misslag —. *S'apercevoir de sa faute.*
Gewaerwording (-en), v. *Sensation*, f.
Gewag (z. mv.), o. *Mention*, f.; *récit*, m. — maken van iets. *Faire mention de quelque chose.*
Gewagen (ik gewaeg, gewaegde, heb gewaegd), o. w. *Faire mention, parler.* Alle de schryvers hebben er van gewaegd. *Tous les auteurs en ont fait mention.*
Gewand, v. d. van wannen.
Gewapend — wapenen. —, b. n. *Armé.*
Gewapenderhand, byw. *A main armée, les armes à la main.*
Geward, v. d. van warren.
Gewarmd — warmen.
Gewas (-ssen), o. *Récolte*, f.; *fruits de la terre*, m. pl.; *crû*, m.; *plante; excroissance*, f.
Gewasschen, v. d. van wasschen.
Gewassen — wassen (*croître*).
Gewast — wassen (*cirer*).
Gewasverslindend, b. n. *Plantivore.*
Gewaterd, v. d. van wateren. —, b. n. *Ondé, tabisé, moiré.*
Geweef (z. mv.), o. *Tissure; action de tisser*, f.; *tissu*, m.
Geweekt, v. d. van weeken.
Geween (z. mv.), o. *Gémissements; pleurs*, m. pl.; *lamentations*, f. pl.
Geweer (-eren), o. Snaphaen. *Fusil*, m. —, wapenen. *Armes*, f. pl. In het — zyn. *Être sous les armes.*
Geweerdigen (ik geweerdigde, heb geweerdigd), o. w. Zich geweerdigen. *Daigner.* Zich niet —. *Dédaigner.*
Geweerhuis (-zen), o. *Arsenal*, m.
Geweermaker, (-s), m. *Armurier, arquebusier*, m.
Geweerstok (-kken), m. *Râtelier, bois pour poser les fusils*, m.
Geweerverkooper (-s), m. *Armurier*, m.
Geweest, v. d. van wezen *en* zyn.
Gewei, o. } *Entrailles d'animaux*, f. pl. —,
Geweide, o. } dat men aen de jagthonden geeft. *Curée*, f.
Geweld (z. mv.), o. *Violence, force, coaction*, f.; *effort*, m. Iemand — aendoen. *Faire violence à quelqu'un.* — met — te keer gaen. *Repousser la force par la force.* Met —. *De force, par force.* — (fam.). *Bruit, vacarme, sabbat*, m.
Geweldbrief (-ven), m. *Lettre de contrainte*, f.
Gewelddadig, b. n. *Violent.* —, byw. *Violemment.*
Gewelddadigheid (-heden), v. *Violence*, f., *voies de fait*, f. pl.
Gewelddadiglyk, byw. } *Violemment.*
Geweldelyk, byw. }
Geweldenaer (-s), m. *Tyran; usurpateur; exacteur*, m.
Geweldenary (-en), v. *Tyrannie; usurpation; exaction; violence*, f.
Geweldig, b. n. Hard. *Violent; rude.* —e dood. *Mort violente.* —, wreeddadig. *Tyrannique.* —, hevig. *Vif; ardent; véhément.* —, byw. *Violemment; beaucoup.*
Geweldigerhand, byw. *De vive force, à force ouverte.*
Geweldiglyk, byw. *Violemment, avec force; par force.* —, zeer. *Extrêmement, beaucoup, fort.*
Geweldoefening, v. } *Violence*, f.
Geweldpleging, v. }
Gewelf (-ven). o. *Voûte*, f. Het blauw —. *La voûte azurée* (le ciel).
Gewelfboog (-ogen), m. *Arceau, arc d'une voûte*, m.

Gewelfd, v. d. van welven.
Gewelfsel, o. *zie* Gewelf.
Gewelfswyze, byw. *En voûte.*
Gewemel (z. mv.), o. *Frétillement*, m.
Gewend, v. d. van wenden, wennen *en* gewennen. — brood. *Pain trempé. zie* Gewoon.
Gewendte, v. *zie* Gewoonte.
Gewennen (ik gewende, heb gewend), b. w. *Accoutumer; habituer.* Tot den arbeid —. *Accoutumer au travail.* Zich —. *S'accoutumer; s'habituer.*
Gewente, v. *zie* Gewoonte.
Gewerkt, v. d. van werken. —, b. n. *Ouvré.*
Gewest (-en), o. *Contrée; région; province*, f.; *pays; district*, m.; *parages*, m. pl.
Gewet, v. d. van wetten.
Geweten — wyten *en* weten.
Geweten (-s), o. *Conscience*, f.
Gewetenloos, b. n. *en* byw. *Sans conscience.*
Gewetenloosheid (z. mv.), v. *Manque de conscience*, m.
Gewetensdwang (z. mv.), m. *Intolérance*, f.
Gewetensgeval (-llen), o. } *Cas de conscience*, m.
Gewetenszaek (-aken, v. } *Cas de conscience*, m.
Gewettigd, v. d. van wettigen.
Geweven — weven.
Gewezen — wyzen. —, b. n. *Qui a été; ancien; ci-devant; feu.*
Gewiekt, b. n. *Ailé.*
Gewigt (-en), o. *Poids; faix*; m.; *pesanteur*, f. Goed — geven. *Faire bon poids.* Honderd pond —. *Cent livres pesant.* — (achter eene deur). *Valet*, m. —, aengelegenheid. *Importance*, f.; *poids*, m. Eene zaek van groot —. *Une affaire de grande importance.* — van eenen hert. *Bois d'un cerf*, m.; *ramure*, f.
Gewigtig, b. n. Dat zyn gewigt heeft. *Qui est de poids, trébuchant.* —, van aengelegenheid. *Important, grave.*
Gewigtigheid (z. mv.), v. *Importance*, f.; *poids*, m.
Gewild, v. d. van willen. —, b. n. *Désiré, recherché, voulu.*
Gewillig, b. n. *Docile; soumis.* —, dienstbereid. *Officieux; serviable; complaisant.* —, byw. *zie* Gewilliglyk.
Gewilligheid (z. mv.), v. *Docilité; soumission*, f. —, dienstwilligheid. *Complaisance; obligeance*, f.
Gewilliglyk, byw. *Volontairement; volontiers.*
Gewin (z. mv.), o. *Gain; profit*, m.
Gewinnen (ik gewon, heb gewonnen), b. w. Winnen. *Gagner.* —, telen. *Engendrer; procréer.*
Gewinner (-s), m. *Celui qui gagne, qui engendre.*
Gewinning, v. *zie* Gewin.
Gewinzaem, b. n. *Profitable; lucratif.*
Gewinziek, b. n. *zie* Gewinzuchtig.
Gewinzoeker (-s), m. *Homme intéressé*, m.
Gewinzucht (z. mv.), v. *Amour du gain*, m.; *avidité*, f.; *intérêt*, m.
Gewinzuchtig, b. n. *Avide de gain, intéressé.*
Gewis, b. n. *Certain; sûr; assuré.* —, byw. *Certainement.*
Gewisgeval, o. *zie* Gewetensgeval.
Gewisheid, v. *Certitude, assurance*, f.
Gewisse, o. *zie* Geweten, o.
Gewisselyk, byw. *Certainement; assurément; certes; vraiment.*
Gewit, v. d. van witten.
Gewoel (z. mv.), o. *Trouble; embarras; tracas*, m. —, gedrang. *Foule; presse; cohue*, f.
[Gew]egen, v. d. van wegen.

Gewold, b. n. *Laineux; lanifère.* Het —e vee. *Les brebis, les moutons.*
Gewolkt, b. n. *Nuageux.* — (van stoffen sprekende). *Ondé.*
Gewon. *zie* Gewinnen.
Gewond, v. d. van wonden.
Gewonde (-n), m. *Blessé*, m.
Gewonden, v. d. van winden.
Gewonnen — winnen *en* gewinnen.
Gewoon, b. n. Gewend. *Accoutumé; habitué.* — maken. *Accoutumer ou habituer à.* Iets — worden. *S'habituer à quelque chose.* —, byw. *Habituellement.*
Gewoonheid, v. *Habitude; coutume*, f.
Gewoonlyk, b. n. *Ordinaire; habituel; usité; commun.* —, byw. *Ordinairement; habituellement.*
Gewoonte (-n), v. *Coutume; habitude; mode*, f.; *usage*, m.; *routine*, f. Volgens —. *A l'ordinaire.* Naer ouder —. *Selon l'ancienne coutume.*
Gewoonteregt, o. *Droit coutumier*, m.
Geworden, v. d. van worden *en* geworden.
Geworden (het is geworden), o. w. *Avoir, recevoir.* Dat boek zal u —. *Vous aurez ou vous recevrez ce livre.* Laet my —. *Laissez-moi faire.*
Gewormte (z. mv.), o. *Vers; vermisseaux*, m. pl.; *vermine*, f.
Geworpen, v. d. van werpen.
Geworven — werven.
*Gewoud, o. *zie* Geweld.
Gewreven, v. d. van wryven.
Gewricht (-en), o. *Jointure*, f.; *article*, m. — (van de hand). *Poignet*, m.
Gewrichting, v. *Articulation*, f., *arthron*, m.
Gewrichtknokkel (-s), m. *Condyle* (t. d'anat.), m.
Gewrichtknokkelvormig, b. n. *Condyloïde.*
Gewrichtsverstyving, v. *Ankylose* (t. de méd.), f.
Gewrichtziekte (-n), v. *Maladie arthritique*, f.
Gewrocht (-en), o. *Effet; résultat; ouvrage*, m. *production*, f.
Gewroken, v. d. van wreken.
Gewrongen — wringen.
Gewulf, o. *zie* Gewelf.
Gewy, o. *zie* Gewei.
Gewyd, v. d. van wyden *en* wyen. —, b. n. *Sacré; consacré; bénit; saint.* —e plaets. *Lieu saint.* — brood. *Pain bénit.*
Gewysde, o. *Sentence*, f.; *arrêt; jugement*, m.
Geykt, v. d. van yken.
Geyl enz. *zie* Geil enz.
Geyt enz. *zie* Geit enz.
Gezabber (z. mv.), o. *Bave*, f.
Gezadeld, v. d. van zadelen.
Gezaegd — zagen.
Gezaei (z. mv.), o. *Semailles*, f. pl.
Gezaeid, v. d. van zaeijen.
Gezag (z. mv.), o. *Autorité; puissance*, f., *pouvoir; crédit*, m.; *supériorité; direction*, f.
Gezaggeving, v. *Autorisation*, f.
Gezaghebber (-s), m. *Directeur, administrateur*, m.
Gezaghebster (-s), v. *Directrice*, f.
Gezagsman, m. *Dictateur*, m.
Gezagtigen (ik gezagtigde, heb gezagtigd), b. w. *Appuyer d'une autorité.*
Gezagvoerder, m. *zie* Gezaghebber.
Gezalfd, v. d. van zalven. De —e des Heeren. *L'Oint du Seigneur; le Christ.*
Gezamenderhand, byw. } *Conjointement; ensemble.*
Gezamenlyk, byw. } *Conjointement; ensemble.*
Gezamentlyk, byw. *zie* Gezamenlyk.

Gezang (-en), o. *Chant; cantique; air*, m.; *chanson*, f.
Gezangboek (-en), m. *en* o. *Recueil de chansons ou de cantiques, chansonnier*, m.
Gezant (-en), m. *Envoyé; ambassadeur*, m.
Gezantschap (-ppen), o. *Ambassade*, f.
Gezantsvrouw (-en), v. *Ambassadrice*, f.
Gezeeld, b. n. *Garni d'une corde; lié avec une corde.*
*Gezeet, o. Gewaed. *Vêtement, habit*, m. —, zitplaets, stoel. *Siége*, m.
Gezeg (z. mv.), o. *Discours; raisonnement*, m.; *sentence*, f.
Gezegd, v. d. van zeggen.
Gezegde (-n), o. *Discours; ce qui a été dit*, m.; *paroles*, f. pl.
Gezegeld, v. d. van zegelen. — papier. *Papier timbré.*
Gezegen, v. d. van zygen.
Gezegend — zegenen. — land. *Pays charmant.*
Gezeggelyk, b. n. *Docile; obéissant; soumis.* —, byw. *Docilement.*
Gezeggelykheid (z. mv.), v. *Docilité; obéissance; soumission*, f.
Gezeggen, o. w. Zich laten —. *Se laisser persuader.* Hy is niet te —. *Il ne se laisse pas persuader.*
Gezeglyk enz. *zie* Gezeggelyk enz.
Gezeid, v. d. van zeggen.
Gezel (-llen), m. *Compagnon; camarade*, m. Vrye —. *Garçon; célibataire*, m.
Gezellig, b. n. *Social; sociable; familier.* —, byw. *Sociablement; familièrement.*
Gezelligheid (z. mv.), v. *Sociabilité*, f.
Gezelliglyk, byw. *Sociablement; familièrement.*
Gezellin (-nnen), v. *Compagne*, f.
Gezelschap (-ppen), o. *Société; compagnie; assemblée; association*, f.
Gezelschapachtig, b. n. *Sociable.*
Gezelschappelyk, b. n. *Social.*
Gezelschapsrekening, v. *Règle de société*, f.
Gezengd, v. d. van zengen.
Gezet — zetten. —, b. n. Dik, lyvig. *Corpulent; gros; replet.* —, genegen. *Adonné; porté; enclin à.* Op den wyn — zyn. *Être adonné au vin.* —, bedaerd. *Posé, rassis.* —, vastgesteld. *Fixé; arrêté; déterminé.* Gezette prys. *Prix fixe.* Op den gezetten tyd. *Au temps fixé.*
Gezeten, v. d. van zitten.
Gezetheid (z. mv.), v. Dikheid. *Corpulence*, f. —, gestadigheid. *Assiduité; application*, f.
Gezeur (z. mv.), o. *Bruit, bourdonnement*, m.
Gezicht, o. (een der vyf zinnen). *Vue*, f. Een goed — hebben. *Avoir la vue bonne.* Uit het — verliezen. *Perdre de vue.* Kort van — zyn. *Être myope.* In het — hebben. *Apercevoir.* —, aengezicht. *Visage*, m.; *face; mine*, f. —, uitzicht. *Vue*, f.; *aspect; regard*, m. —, nachtgezicht. *Vision, apparition*, f.
Gezichteinder (-s), m. *Horizon*, m.
Gezichtgesteldheid, v. *Physionomie*, f.
Gezichtkring, m. *Horizon*, m.
Gezichtkunde (z. mv.), v. *Optique*, f.
Gezichtkundig, b. n. *Optique.*
Gezichtkundige, m. *Opticien*, m.
Gezichtkunst, v. *zie* Gezichtkunde.
Gezichtlyn (-en), v. *Horoptère*, f.
Gezichtspunt (-en), o. *Point de vue; point visuel*, m.
Gezichtstrael (-alen), m. *Rayon visuel, axe*, m.
Gezichtsverzwakking, v. *Affaiblissement de la vue*, m.
Gezichtzenuw (-en), v. *Nerf optique*, m.
Gezien, v. d. van zien. —, b. n. *Estimé.*
Gezift — ziften.
Gezigt enz. *zie* Gezicht enz.
Gezin (z. mv.), o. *Famille, maison*, f.; *les domestiques*, m. pl.
Gezind, b. n. *Intentionné.* Anders — zyn. *Être d'un autre sentiment.* Wel —. *De bonne humeur.* Kwalyk —. *De mauvaise humeur.* Eens — zyn. *Être d'accord.*
Gezindheid (-heden), v. *Secte; religion*, f. —, genegenheid. *Inclination*, f., *penchant*, m. —, meening. *Opinion*, f.
Gezindte (-n), v. *Secte, religion, opinion*, f.
Gezocht, v. d. van zoeken.
Gezoden — zieden.
Gezogen — zuigen.
Gezond, b. n. *Sain, bien portant; salubre.* Hy is niet —. *Il ne se porte pas bien.* — maken. *Guérir.* — worden. *Recouvrer la santé, guérir.* —e leer. *Doctrine saine.* — verstand, —e rede. *Sens commun, bon sens.* —, byw. *Sainement; judicieusement.*
Gezondband (-en), m. *Bande qu'on porte autour des reins*, f.
Gezondelyk, byw. *Sainement.*
Gezonden, v. d. van zenden.
Gezondheid (-heden), v. *Santé*, f. Op iemands — drinken. *Boire à la santé de quelqu'un.* Op zyne — leven. *Faire diète.* — (der lucht). *Salubrité*, f.
Gezondheidsleer, v. *Hygiène*, f.
Gezondheidsofficier (-en), m. *Officier de santé*, m.
Gezondmaking, v. *Assainissement*, m.
Gezongen, v. d. van zingen.
Gezonken — zinken.
Gezoomd — zoomen.
Gezopen — zuipen.
Gezouten — zouten. — vleesch. *Viande salée, du salé.* — kost. *Salaison*, f.
Gezucht (z. mv.), o. *Gémissement, soupir*, m.
Gezuis (z. mv.), o. *Bruit sourd, murmure*, m.
Gezuiverd, v. d. van zuiveren.
Gezult (z. mv.), o. *Marinade*, f.
Gezusters, v. mv. *Sœurs*, f. pl.
Gezwagers, m. mv. *Beaux-frères*, m. pl.
Gezwaveld, v. d. van zwavelen.
Gezweer (z. mv.), o. *Abcès, apostume, ulcère*, m.
Gezwegen, v. d. van zwygen.
Gezwel (-llen), o. *Enflure, tumeur*, f.
Gezwerm (z. mv.), o. *Essaim*, m.; *action de róder*, f.
Gezwets (z. mv.), o. *Fanfaronnade, rodomontade, bravade*, f.
Gezwind, b. n. *Agile, alerte, prompt; expéditif, rapide; véloce.* —, byw. *zie* Gezwindelyk.
Gezwindelyk, byw. *Vite, promptement, agilement.*
Gezwindheid, v. *Vitesse, célérité, promptitude, rapidité; vélocité*, f.
Gezwolgen, v. d. van zwelgen.
Gezwollen — zwellen.
Gezwollenheid, v. *Enflure, boursoufflure*, f.
Gezwommen, v. d. van zwemmen.
Gezworen — zweren. — vyand. *Ennemi juré.* —, m. *Expert; juré; membre du jury*, m.
Gezworven, v. d. van zwerven.
Gicht enz. *zie* Jicht enz.
Gids (-en), m. *Guide, conducteur*, m. —, v. *Conductrice*, f.

Giegagen (ik giegaegde, heb gegiegaegd), o. w. *Braire.*
Gier (-en), m. *Vautour*, m.
Gierarend (-en), m. *Cafre, aigle-vautour*, m.
Gierbrug (-ggen), v. *Pont volant*, m.; *traille*, f.
Gieren (ik gierde, heb gegierd), o. w. *Être porté de côté et d'autre; s'embarder; courir à petites bordées; jeter de grands cris.*
Gierig, b. n. *Avare, avaricieux, chiche, ladre, avide.* —, byw. *zie* Gieriglyk.
Gierigaerd (-s), m. *Avare, ladre*, m.
Gierigheid (z. mv.), v. *Avarice*, f.
Gieriglyk, byw. *Chichement, avarement; avidement, sordidement.*
Gierst (z. mv.), v. *Mil, millet*, m.
Giersten, onv. b. n. *De millet.*
Gierstewater (z. mv.), o. *Bosan, breuvage de millet*, m.
Gierstvormig, b. n. *Miliaire.*
Gierty, o. *zie* Springty.
Giervalk (-en), m. *Gerfaut* (oiseau), m.
Gierwolf (-ven), m. *Loup-garou*, m.
Gierzwaluw (-en), v. *Martinet* (hirondelle), m.
Gietbad (-en), o. *Douche* (bain), f.
Gietbak (-kken), m. *Moule*, m.
Gieten (ik goot, heb gegoten), b. w. *Arroser, verser, répandre.* De bloemen —. *Arroser les fleurs.* Het zeil —. *Empeser la voile.* — (van metael spr.). *Fondre, jeter en moule; couler.* Eene klok —. *Fondre une cloche.*
Gietëmer (-s), m. *Seau à verser* ou *à puiser*, m.
Gieter (-s), m. *Fondeur; mouleur*, m. — (om den hof enz. te begieten). *Arrosoir*, m. — (waer men de zeilen en het linnen mede begiet). *Écope*, f.
Gietersbak (-kken), m. *Calin*, m.
Gietery (-en), v. } *Fonderie; moulerie*, f.
Giethuis (-zen), o. }
Gieting, v. *Arrosement*, m. —, het gieten der metalen. *Fonte*, f.
Gietkunst (z. mv.), v. *Art du fondeur*, m., *fonderie*, m.
Gietlogen (-s), m. *Grand menteur*, m.
Gietregen (-s), m. *Averse, ondée*, f.
Gietster (-s), v. *Celle qui fond.*
Gietvorm (-en), m. *Matrice*, f., *moule*, m.
Gif, o. } *Poison, venin*, m. Met — ombrengen.
Gift, o. } *Empoisonner.*
Gift (-en), v. *Don, présent, cadeau*, m. — (regt). *Donation, dotation*, f. Huwelyks —. *Dot*, f.
Giftdrank, m. *Breuvage*, m., *liqueur empoisonnée*, f.
Gifte, v. *zie* Gift, v.
Giftig, b. n. *Venimeux, vénéneux.*
Giftje (-s), o. *Petit don*, m.
Gigagen, o. w. *zie* Giegagen.
Gil (gillen), m. *Cri perçant et aigu*, m.
Gild (-en), o. *Confrérie; communauté; corporation*, f.; *corps de métier*, m.
Gilde, o. *zie* Gild.
Gildeboek (-en), m. en o. *Livre d'une confrérie, d'un corps de métier*, m.
Gildebrief (-ven), m. *Acte d'admission dans un corps de métier*, m.
Gildebroeder (-s), m. *Confrère*, m.
Gildehuis (-zen), o. *Maison d'une confrérie, d'un corps de métier*, f.
Gildekamer (-s), v. *Chambre d'une confrérie, d'un corps de métier*, f.
Gildeknaep (-apen), m. *Valet d'une communauté*, m.
[illegible]knecht, m. *zie* Gildeknaep.
Gildemeester (-s), m. *Doyen* ou *maître d'une communauté; syndic d'un corps de métier*, m.
Gildepenning (-en), m. *Méreau*, m.
Gilderegt, o. *Privilége, statut d'un corps de métier*, m.
Gildestaf (-ven), m. *Bâton de confrérie*, m.
Gildezuster (-s), v. *Consœur*, f.
Gildos (-ssen), m. *Bœuf gras*, m.
Gillen (ik gilde, heb gegild), o. w. *Pousser des cris perçants.* —, knersen. *Grincer.* —, b. w. Schuins afzagen. *Scier* ou *couper de biais.*
Ginder, byw. }
Ginderheen, byw. } *Là-bas, de ce côté-là.*
Ginds, byw. }
Gindsch, b. n. *Qui est là-bas, qui est de ce côté-là.*
Gindsheen, byw. } *zie* Ginder.
Gindswaerts, byw. }
Ging. *zie* Gaen.
Ginster, m. *Genêt*, m.
Ginter, byw. *zie* Ginder.
Gips, o. *Gypse, plâtre, stuc*, m.
Gipsachtig, b. n. *Gypseux.*
Gipsen, onv. b. n. *De plâtre, de stuc.*
Gipsen (ik gipste, heb gegipst), b. w. *Enduire de gypse.*
Gipser (-s), m. *Stucateur*, m.
Girgel, m. *zie* Gergel.
Giroffel (-s), m. } *OEillet*, m.; *giroflée*, f.
Giroffelbloem (-en), v. }
Giroffelplant (-en), v. *Giroflée*, f.
Gis (z. mv.), v. *Conjecture*, f. By —. *Par conjecture.*
Gisp (-en), v. *Verge, courroie avec laquelle on fouette*, f.
Gispen (ik gispte, heb gegispt), b. w. *Fouetter, fustiger.*
Gisper (-s), m. *Celui qui fouette.*
Gisping (-en), v. *Fustigation*, f.
Gissen (ik giste, heb gegist), b. w. *Conjecturer; soupçonner; deviner; augurer; calculer; estimer.*
Gisser (-s), m. *Conjectureur*, m.
Gissing (-en), v. *Conjecture*, f., *soupçon*, m. — maken. *Conjecturer, estimer, calculer.* By —. *Conjecturalement.*
Gissingachtig, b. n. *Conjectural.*
Gist (z. mv.), v. *Levûre*, f.; *levain*, m.
Gistachtig, b. n. *Trouble.*
Gisten (ik gistte, heb gegist), o. w. *Fermenter, guiller.*
Gister, byw. } *Hier.* — morgen. *Hier matin.* —
Gisteren, byw. } avond. *Hier au soir.*
Gistig, b. n. *Trouble.*
Gisting, v. *Fermentation*, f.
Gistingmeter (-s), m. *Zymosimètre*, m.
Gistren, byw. *Hier.*
Git, o. *Jais, jayet* (bitume fossile), m.
Gittegom (z. mv), v. *Gomme-gutte*, f.
Gitten, onv. b. n. *De jais.*
Glad (gladder, gladst), b. n. *Égal; uni; poli; lisse; glabre.* — maken. *Polir, lisser.* —, glibberig. *Glissant.* —, byw. Geheel. *Entièrement.* — bedorven. *Entièrement gâté.*
Gladachtig, b. n. *Glabriuscule.*
Gladdig, b. n. *zie* Glad.
Gladdigheid (z. mv.), v. } *État d'une chose unie, polie* ou *glissante*, m.;
Gladheid (z. mv.), v. }
glabréité, f.
Gladmaken, b. w. *zie onder* Glad.
Gladmaking, v. *Polissure, lissure*, f.

Gladslaen (ik sla glad, sloeg glad, heb glad geslagen), b. w. *Planer.*
Gladslager (-s), m. *Planeur*, m.
Gladslypen (ik sleep glad, heb glad geslepen), b. w. *Polir; tailler.*
Gladslyper (-s), m. *Polisseur*, m.
Gladslypster (-s), v. *Polisseuse*, f.
Glaesje (-s), o. } *Petit verre*, m.
Glaesken (-s), o. }
Glans, m. *Lustre, éclat, brillant, poli*, m.; *splendeur*, f. De — der zonne. *L'éclat du soleil.* — geven. *Lustrer; briller, reluire.* Den — benemen. *Ternir.*
Glansen, b. *en* o. w. *zie* Glanzen.
Glansryk, b. n. *Éclatant, brillant, resplendissant, radieux.*
Glanzen (ik glansde (glanste), heb geglansd (geglanst), b. w. *Lustrer, polir, lisser, catir.* —, o. w. *Briller, luire, reluire.*
Glanzer (-s), m. *Lustreur; catisseur; lisseur*, m.
Glanzig, b. n. *Luisant, poli.*
Glanzing, v. *Lissure*, f.
Glas (-zen), o. *Verre; verre à boire*, m. Een — wyn. *Un verre de vin.* Uit een — drinken. *Boire dans un verre.* —, glazen ruit. *Vitre*, f.; *carreau de vitre*, m. —zen inzetten. *Vitrer.* — (van eenen spiegel enz.). *Glace*, f.
Glasachtig, b. n. *Vitreux.*
Glasblazen (ik blaes glas, blies glas, heb glas geblazen), b. w. *Faire* ou *souffler du verre.*
Glasblazer (-s), m. *Verrier*, m.
Glasblazerspyp (-en), v. *Canne* (*de verrier*), *fêle*, f.
Glasblazery (-en), v. *Verrerie*, f.
Glascilinder (-s), m. *Manchon, cylindre de verre*, m.
Glasgal, v. *Fiel de verre*, m.; *tandrole*, f.
Glasgordyn (-en), v. *Rideau de fenêtre*, m.
Glashandel (z. mv.), m. *Commerce de verrerie*, m.; *vitrerie*, f.
Glashuis (-zen), o. *Verrerie*, f.
Glasje, o. *zie* Glaesje.
Glasken, o. *zie* Glaesken.
Glasklomp (-en), m. *Bosse, boule de verre soufflé*, f.
Glaskoraeltjes, o. mv. *Rassade*, f.
Glaskorf (-ven), m. *Verrier* (panier), m.
Glaskramer (-s), m. *Verrier*, m.
Glaskruid (z. mv.), o. *Pariétaire* (plante), f.
Glasmaken, b. w. *zie* Glasblazen.
Glasmaker (-s), m. *Verrier*, m.
Glasmakery (-en), v. *Verrerie*, f.
Glasöog, v. *en* o. *OEil vairon*, m.
Glasöogig, b. n. *Vairon.*
Glasöven (-s), m. *Four à verre*, m.
Glasraem (-amen), v. *en* o. *Fenêtre*, f.
Glasroede (-n), v. *Verge de vitre*, f.
Glasruit (-en), v. *Carreau de vitre*, m.
Glasschilder (-s), m. *Peintre sur verre; émailleur*, m.
Glasschuim (z. mv.), o. *Axonge, écume de verre*, f.
Glasschyf (-ven), v. *Plat de verre*, m.
Glasslyper (-s), m. *Lunetier; adoucisseur*, m.
Glassnuistery, v. *Verroterie*, f.
Glassteen (-en), m. *Zéolithe*, f.
Glasstoffe, v. *Fritte, matière du verre*, f.
Glasvocht, o. *Humeur vitrée*, f.
Glasvol, o. *Verrée*, f., *verre*, m.
Glaswerk, o. *Vitrage*, m., *verrerie*, f.
Glaswinkel (-s), m. *Boutique de verrerie*, f.
Glaswording, v. *Vitrification*, f.
Glaszout, o. *Axonge*, f., *sel de verre*, m.
Glazen, onv. b. n. *De verre; vitré.* — deur. *Porte vitrée.* — kas. *Armoire vitrée.*
Glazenmaker (-s), m. *Vitrier*, m.
Glazenmakery, v. *Vitrerie*, f.
Glazig, b. n. *Vitré; vitreux.*
Glazuer, o. *Vernis*, m.
Gleed. *zie* Glyden.
*Gleisen, o. w. *zie* Blinken.
Gleiswerk, o. *Faïence; poterie vernissée* ou *plombée*, f.
Gleiswerkmaker (-s), m. *Faïencier*, m.
Gleiswerkmakery (-en), v. *Faïencerie*, f.
Gleiswerkverkooper (-s), m. *Faïencier*, m.
Gleiswerkverkoopster (-s), v. *Faïencière*, f.
Glibberachtig, b. n. *Glissant.*
Glibberachtigheid (z. mv.), v. *État de ce qui est glissant*, m.
Glibberen (ik glibberde, ben geglibberd), o. w. *Glisser.*
Glibberig, b. n. *Glissant.*
Glibberigheid, v. *zie* Glibberachtigheid.
Glibbering, v. *Glissement*, m.
Glidkruid (z. mv.), o. *Crapaudine* (plante), f.
Glimlach, m. *Souris* ou *sourire*, m.
Glimlachen enz. *zie* Grimlachen enz.
Glimmen (ik glom, heb *en* ben geglommen), o. w. *Luire; reluire; briller; resplendir.* —, gloeijen. *S'allumer; prendre feu.*
Glimmend, b. n. *Luisant.* —, gloeijend. *Ardent; allumé.*
Glimp (z. mv.), m. *Apparence trompeuse; couleur*, f.; *dehors*, m.
Glimpen (ik glimpte, heb geglimpt), o. w. *Reluire; briller.*
Glimpig, b. n. *Qui colore; feint.*
Glimworm (-en), m. *Ver-luisant*, m.
Glinster (-s), m. *en* v. *Étincelle*, f.
Glinsteren (ik glinsterde, heb geglinsterd), o. w. *Luire; reluire; briller; étinceler.*
Glinsterend, b. n. } *Reluisant; brillant; étincelant.*
Glinsterig, b. n. }
Glinstering (z. mv.), v. *Lustre; éclat*, m.; *lueur; splendeur*, f.
Glinsterken (-s), o. *Étincelette; bluette*, f.
Glinsterworm, m. *zie* Glimworm.
Glint, v. } *Lattis; ouvrage en lattes*, m.
Glinting, v. }
Glip (-ppen), m. *Fente* (*dans une plume*), f
Glippen (ik glipte, heb geglipt), b. w. *Fendre* (*une plume*). —, o. w. (met *zyn*). *Glisser; échapper; s'échapper.* De paling glipte uit myne handen. *L'anguille m'échappa des mains.*
Glipperig, b. n *Glissant.*
Glissen, o. w. *zie* Glyden.
Glit, o. *Litharge*, f.
Gloed (z. mv.), m. *Brasier; feu ardent*, m., *fournaise;* (fig.) *ardeur*, f.
Gloeden, o. w. *zie* Gloeijen.
Gloeijen (ik gloeide, heb gegloeid), o. w. *Être ardent; être rouge; étinceler; briller.*
Gloeijend, b. n. *Ardent; rouge; chaud; embrasé.* — maken. *Rougir; rendre rouge.* — worden. *Devenir rouge; s'embraser.*
Gloeijendwording, v. *Incandescence*, f.
Gloeijig, b. n. *zie* Gloeijend.
Gloeijing, v. *Ignition* (chim.), f.
Gloeioven (-s), m. *Fourneau à faire rougir les métaux; brasier*, m.
Glom. *zie* Glimmen.
Gloor (z. mv.), m. *Glans, lustre, éclat*, m.; (fig.) *gloire*, f.

Glop (-ppen), o. *Ruelle*, f. —, opening. *Ouverture*, f.
Glopje (-s), o. *Petite ruelle; petite ouverture*, f.
*Glorie (z. mv.), v. *Gloire*, f.
Gloriedorst, m. *zie* Gloriezucht.
Glorieryk, b. n. *Glorieux.* —, byw. *Glorieusement.*
Gloriezucht (z. mv.), v. *Ambition; envie d'acquérir de la gloire*, f.
Glos (glossen), v. *Glose*, f., *commentaire*, m., *notes*, f. pl.
Gluip (-en), v. Vogelknip. *Trébuchet*, m. —, kleine opening. *Petite ouverture*, f.
Gluipen (ik gluipte, heb gegluipt), o. w. *Dresser des embûches.* —; loeren. *Épier*, *guetter.*
Gluren (ik gluer, gluerde, heb gegluerd), o. w. *Épier; guetter; guigner.*
Glybaen (-anen), v. *Glissoire*, f.
Glyden (ik gleed, heb *en* ben gegleden), o. w. *Glisser.*
Glyder (-s), m. *Glisseur*, m.
Glyding, v. *Glissement*, m.
Glyen. *zie* Glyden.
Gnap, b. n. *zie* Knap, b. n.
Gniffelen (ik gniffelde, heb gegniffeld), o. w. *Rire sous cape.*
Gnorren (ik gnorde, heb gegnord), o. w. *Grogner*, *gronder.*
God (-en), m. *Dieu*, m. — aenbidden. *Adorer Dieu.* — dank, — zy geloofd! *Dieu merci! grâces à Dieu!* Om —s wille. *Pour l'amour de Dieu.* — geve het! *Dieu le veuille!* — gave dat! *Plût à Dieu que!* Dat verhoede —! *A Dieu ne plaise!*
Goddeloos, b. n. *Impie; méchant; profane.* —, byw. *D'une manière impie.*
Goddeloosheid, v. *Impiété*, f.
Goddelooslyk, byw. *D'une manière impie.*
Goddelooze, m. *Impie*, *méchant*, m.
Goddelyk, b. n. *Divin; de Dieu; théologal.* De —e deugden. *Les vertus théologales.* —, byw. *Divinement.*
Goddelykheid (z. mv.), v. *Divinité*, f.
Godendom (z. mv.), o. *Dieux de la fable*, m. pl.; *divinités païennes*, f. pl.
Godendrank, m. *Nectar*, m.
Godenspraek, v. *zie* Godentael.
Godenspys, v. *Ambroisie*, f.
Godentael, v. *Langage des dieux*, m.; *poésie*, f.
Godes, v. *zie* Godin.
Godgeleerd enz. *zie* Godsgeleerd enz.
Godgewyd, b. n. *Consacré à Dieu.*
Godhatend, b. n. *Théomaque.*
Godheid (-heden), v. *Divinité.* f. — (der fabelen). *Déité*, f. —, godsgeleerdheid. *Théologie*, f.
Godin (-nnen), v. (fabelk.). *Déesse*, f.
Godist (-en), m. *Déiste*, *théiste*, m.
Godistendom, o. } *Déisme*, *théisme*, m.
Godistery, v. }
Godlasteren, b. w. *Blasphémer.*
Godlasterend, b. n. *Blasphématoire.*
Godlievend, b. n *Qui aime Dieu; dévot.*
Godloochenaer (-s), m. *Athée*, m.
Godloochenend, b. n. *Athée.*
Godloochening, v. *Athéisme*, m.
Godmensch, m. *Théantrophe; homme-dieu; Jésus-Christ*, m.
Godminnend, b. n. *zie* Godlievend.
Godsbestier, o. *Théocratie*, f.
Godsbestierig, b. n. *Théocratique.*
Godsbestiering, v. *Théocratie*, f.
Godsbode (-n), m. *Envoyé de Dieu*, m.
Godsdienst (-n), m. *Religion*, f.; *culte; service divin*, m.
Godsdienstig, b. n. *Religieux; pieux; dévot.* —, byw. *zie* Godsdienstiglyk.
Godsdienstigheid (z. mv.), v. *Piété; dévotion*, f.
Godsdienstiglyk, byw. *Religieusement; dévotement.*
Godsdienstoefening (-en), v. *Exercice religieux; culte; service divin*, m.
Godsgave (-n), v. *Don de Dieu*, m.
Godsgeheimenis (-ssen), v. *Mystère divin*, m.
Godsgeleerd, b. n. *Théologique.*
Godsgeleerde, m. *Théologien*, m.
Godsgeleerdelyk, byw. *Théologiquement.*
Godsgeleerdheid (z. mv.), v. *Théologie*, f.
Godsgenade, v. *Gratiole* (plante), f.
Godsgezant (-en), m. *Envoyé de Dieu*, m.
Godshuis (-zen), o. *Hôpital; hospice*, m.; *église*, f.
Godskunde (z. mv.), v. *Théologie*, f.
Godslasteraer (-s), m. *Blasphémateur*, m.
Godslasteraerster (-s), v. *Celle qui blasphème.*
Godslastering (-en), v. *Blasphème*, m.
Godslasterlyk, b. n. *Blasphématoire.* —, byw. *En blasphémant; avec blasphème.*
Godsmoord, m. *en* v. *Déicide* (crime), m.
Godsmoordenaer (-s), m. *Déicide*, m.
Godspenning (-en), m. *Denier à Dieu*, m.; *arrhes*, f. pl.
Godspraek (-aken), v. *Oracle*, m.
Godsregering, v. *Théocratie*, f.
Godsvrucht (z. mv.), v. *Piété; dévotion*, f.
Godvergeten, b. n. *Impie.* Hy is een — booswicht. *C'est un scélérat impie.*
Godverloochenaer (-s), m. *Athée*, m.
Godverzaekster (-s), v. *Femme athée*, f.
Godverzakend, b. n. *Athéistique.*
Godverzaker (-s), m. *Athée*, m.
Godverzakery, v. } *Athéisme*, m.
Godverzaking, v. }
Godvreezend, b. n. *Pieux; religieux; dévot; timoré.*
Godvreezendheid (z. mv.), v. *Piété; dévotion*, f.
Godvrucht, v. *zie* Godsvrucht.
Godvruchtig, b. n. *Pieux; religieux; dévot.* —e werken. *OEuvres pies.* —, byw. *zie* Godvruchtiglyk.
Godvruchtigheid, v. *zie* Godsvrucht.
Godvruchtiglyk, byw. *Pieusement; dévotement; religieusement.*
Godzalig, b. n. *Pieux; dévot.*
Godzaligheid (z. mv.), v. *Piété; dévotion*, f.
Godzoekend, b. n. *Qui cherche Dieu.*
Goed (beter, best), b. n. *Bon; agréable; utile.* —en morgen, —en dag. *Bon jour.* —e week. *Semaine sainte.* —e vrydag. *Vendredi saint.* —e mannen. *Arbitres*, m. pl. De —en. *Les bons; les gens vertueux.* —, byw. *Bien.* — doen. *Faire du bien.* Voor —. *Décidément, tout de bon.* Eens voor —. *Une bonne fois.* Zich — houden. *Se conserver.*
Goed (-eren), o. *Bien*, m.; *marchandises*, f. pl.; *habits*, m. pl. Het opperste —. *Le souverain bien.* Alle myne —eren. *Tous mes biens.* Roerende en onroerende —eren. *Biens meubles et immeubles.* Te — houden. *Faire crédit.* Ik heb honderd guldens te —. *Il me revient cent florins.*
Goedaerdig, b. n. *D'un bon naturel; doux; humain*, *traitable.* —, byw. *zie* Goedaerdiglyk.
Goedaerdigheid (z. mv.), v. *Bon naturel*, m.; *bonté*, *douceur*, f.

Goedaerdiglyk, byw. *Avec bonté; avec douceur.*
Goedarms, b. n. *Charitable.*
Goedbezitster (-s), v. *Celle qui possède des biens.*
Goedbezitter (-s), m. *Celui qui possède des biens.*
Goeddadig, b. n. *Bienfaisant; charitable.* —, byw. *Charitablement.*
Goeddadigheid, v. *Bienfaisance; charité*, f.
Goeddoen, b. w. *Indemniser; dédommager.* Ik zal u dat verlies —. *Je vous dédommagerai de cette perte.* —, o. w. *Faire du bien; être utile.*
Goeddoende, b. n. *Bienfaisant.*
Goeddunken (z. mv.), o. *Sentiment; avis*, m.; *opinion*, f. —, zin, wil. *Fantaisie, volonté*, f.; *bon plaisir*, m.
Goeddunken (het dacht my goed, het heeft my goed gedacht), onp. w. *Sembler bon.* Doet zoo als het u goeddunkt. *Faites comme bon vous semble.*
Goede (het), o. *Le bien*, m.
Goedemannen, m. mv. *Arbitres*, m. pl.
Goeden (ik goedde, heb gegoed), b. w. In bezit stellen. *Investir, mettre en possession.*
Goedenis, v. In bezit stelling. *Investiture*, f.; *acte de transport*, m.
Goederen, mv. van goed, o.
Goederhand (van), byw. *De bonne part.*
Goedertieren, b. n. *Clément; miséricordieux, débonnaire.* —, byw. zie Goedertierenlyk.
Goedertierenheid (z. mv.), v. *Clémence; miséricorde; bonté*, f.
Goedertierenlyk, byw. *Miséricordieusement; avec clémence.*
Goeder trouwe (ter), byw. *De bonne foi; fidèlement; bonnement.*
Goeder ure (ter), byw. *A propos; à temps.*
Goedgekeurd, b. n. *Approuvé.*
Goedgeluk, o. *Bonne aventure*, f.
Goedgelukzegger (-s), m. *Bohémien*, m.
Goedgelukzegster (-s), v. *Bohémienne*, f.
Goedgesproken, v. d. van goedspreken.
Goedgunner (-s), m. *Patron, protecteur*, m.
Goedgunstig, b. n. *Favorable; affectionné; bénin.* —, byw. zie Goedgunstiglyk.
Goedgunstigheid, v. *Faveur; affection; bénignité*, f.
Goedgunstiglyk, byw. *Favorablement; affectueusement.*
Goedhertig, b. n. *Cordial; bon; doux; affectionné.* —, byw. zie Goedhertiglyk.
Goedhertigheid (z. mv.), v. *Cordialité; bonté de cœur, bonhomie*, f.
Goedhertiglyk, byw. *Cordialement; de bon cœur; affectueusement.*
Goedheid (-heden), v. *Bonté*, f.
Goedjonstig enz. zie Goedgunstig enz.
Goedkennen enz. zie Goedkeuren enz.
Goedkeurder (-s), m. *Approbateur*, m.
Goedkeuren (ik keurde goed, heb goedgekeurd), b. w. *Approuver; trouver bon; homologuer.*
Goedkeurend, b. n. *Approbatif; homologatif.*
Goedkeuring, v. *Approbation; homologation; validation*, f.
Goedkeurster (-s), v. *Approbatrice*, f.
Goedkoop, b. n. *Qui n'est pas cher.* —, byw. *A bon marché.*
Goedmaken (ik maek goed, maekte goed, heb goedgemaekt), b. w. *Payer; dédommager; réparer.* Het gelag —. *Payer l'écot.* Ik zal hem dat verlies —. *Je le dédommagerai de cette perte.* —, bewyzen. *Prouver; démontrer.*
Goedmaking, v. *Paiement; dédommagement*, m.; *réparation; preuve*, f.
Goedsmoeds, byw. *De sang-froid.*
Goedspreken (ik spreek goed, sprak goed, heb goedgesproken), o. w. *Répondre.*
Goedtyds, byw. *De bonne heure.*
Goedvinden, b. w. zie Goedkeuren. —, o. *Bon plaisir*, m.; *permission; approbation*, f.
Goedwillig, b. n. *Bienveillant; complaisant.* —, byw. *De bonne volonté.*
Goedwilligheid (z. mv.), v. *Bonne volonté; bienveillance; complaisance*, f.
Goedwilliglyk, byw. *Volontairement; de bon gré; avec complaisance.*
Goelet (-tten), v. *Goëlette* (petit navire), f.
Goelyk, b. n. Schoon. *Beau.* —, aenvallig. *Agréable, aimable, gentil.* —, byw. *Agréablement.*
Goelykheid, v. *Amabilité*, f., *agrément*, m.
Gold. zie Gelden.
Golf (-ven), v. *Vague; onde*, f. —, zeeboezem. *Golfe*, m.
Golfachtig, b. n. *Ondé; houleux.*
Golp enz. zie Gulp enz.
Golven (ik golfde, heb gegolfd), o. w. *Ondoyer, onduler.*
Golvend, b. n. *Ondoyant.*
Golvenvormig, b. n. en byw. *En ondes, par ondes, ondulatoire.*
Golving (-en), v. *Ondulation*, f.
Gom (gommen), v. *Gomme*, f.
Gomachtig, b. n. *Gommeux.*
Gomboom (-en), m. *Gommier*, m.
Gomdragend, b. n. *Gommeux.*
Gomhars, v. *Gomme-résine*, f.
Gomlak, o. *Laque, gomme-laque*, f.
Gommen (ik gomde, heb gegomd), b. w. *Gommer.*
Gommer (-s), m. *Celui qui gomme.*
Gommig, b. n. *Gommeux.*
Gomming, v. *Gommement*, m.
Gomryk, b. n. *Plein de gomme; qui jette beaucoup de gomme, gommeux.*
Gomwater, o. *Eau gommée*, f.
Gondel (-s), v. *Gondole* (bateau), f.
Gondelroeijer (-s), m. *Gondolier*, m.
Gondool, v. zie Gondel.
Gonnen, b. w. zie Gunnen.
Gons (z. mv.), o. *Bruit sourd, bourdonnement*, m.
Gonst enz. zie Gunst enz.
Gonzen (ik gonsde, heb gegonsd), o. w. *Bruire, mugir; bourdonner.*
Gonzing, v. *Bruissement; bourdonnement*, m.
Goochelaer (-s), m. *Bateleur, joueur de gobelets, escamoteur, jongleur*, m.
Goochelares (-ssen), v. *Bateleuse*, f.
Goochelary (-en), v. *Tour de passe-passe; jeu de gobelet*, m.; *jonglerie*, f. —, bedrog. *Tromperie; fascination*, f.
Goochelen (ik goochelde, heb gegoocheld), o. w. *Jouer des gobelets; escamoter; éblouir, fasciner les yeux, jongler.* Het —. *Tour de passe-passe*, m.; *tromperie*, f.
Goocheling, v. } zie Goochelary.
Goochelspel, o. }
Goocheltasch (-sschen), v. *Gibecière d'escamoteur*, f.
Gooi (-ijen), m. en v. *Jet; coup*, m.
Gooijen (ik gooide, heb gegooid), b. w. *Jeter.* Iemand met steenen —. *Jeter des pierres à quelqu'un.*

Gooijer (-s), m. *Celui qui jette.*
Gooijing, v. *Action de jeter*, f.
Goor, b. n. *Aigre; tourné; rance.*
Goorachtig, b. n. *Un peu aigre; un peu rance.*
Gooren (ik goorde, ben gegoord), o. w. *S'aigrir; tourner; se gâter; rancir.*
Goot (goten), v. Buis. *Tuyau*, m. —, riool. *Conduit; égout; canal*, m. — (van een dak). *Gouttière*, f.
Goot. *zie* Gieten.
Gootsteen (-en), m. *Évier*, m.; *dalle*, f.
Gootwater, o. *Eau sale; eau d'un cloaque*, f.
Gord (-en), v. / **Gordel** (-s), m. / **Gordelband** (-en), m. } *Ceinture*, f.; *baudrier*, m.
Gordelhaek (-aken), m. *Busquière*, f.
Gordelmaker (-s), m. *Ceinturier*, m.
Gordelriem, m. *zie* Gordel.
Gordelverkooper (-s), m. *Ceinturier*, m.
Gorden (ik gordde, heb gegord), b. w. *Ceindre, sangler.* Een peerd —. *Sangler un cheval.* Zich —. *Se ceindre.*
Gording, v. *Action de ceindre, de sangler*, f. — (timmermansw.). *Panne*, f. —en. *Amoises*, f. pl.
Gordriem, m. *zie* Gord.
Gordyn (-en), v. *Rideau*, m.; *courtine*, f.
Gordynring (-en), m. *Anneau de rideau*, m.
Gordynroede (-n), v. *Tringle; verge de rideau*, f.
Gorgel (-s), m. *Gorge*, f.; *gosier*, m.
Gorgeldrank (-en), m. *Gargarisme*, m.
Gorgelen (ik gorgelde, heb gegorgeld), o. w. *Se gargariser.* Het —. *Gargarisme*, m.
Gorgelgezwel (-llen), o. *Goître, bronchocèle*, m.
Gorgelklep (-ppen), v. *Épiglotte; luette*, f.
Gorgelknoop (-en), m. *Pomme d'Adam*, f.
Gorgelpyp (-en), v. *Trachée-artère*, f.
Gorgelspleet (-eten), v. *Glotte*, f.
Gorgelwater, o. *Gargarisme*, m.
Gors (-zen), v. *Alluvion*, f.
Gort (-en), v. *Gruau*, m.
Gortenbry, m. en v. *Bouillie de gruau*, f.
Gortenteller (-s), m. (schimpw.). *Jocrisse; niquedouille*, m.
Gortenzemel, v. *Remoulage, son du gruau*, m.
Gortig, b. n. *Ladre.*
Gortigheid (z. mv.), v. *Ladrerie*, f.
Gortmeulen (-s), m. / **Gortmolen** (-s), m. } *Moulin à gruau*, m.
Goteling (-en), m. *Pierrier* (petit canon), m.
Gothen, m. mv. *Goths* (peuple), m. pl.
Gothiek, b. n. / **Gothisch**, b. n. } *Gothique.*
Gotten, m. mv. *Goths* (peuple), m. pl.
Goud (z. mv.), o. *Or*, m. Fyn —. *Or pur.* Staef —. *Or en barre.* Geslagen —. *Or battu.* Ongewerkt —. *Or vierge.* Dat is met geen — te betalen. *Cela vaut son pesant d'or.*
Goudäder (-en), v. *Veine d'or*, f.
Goudberg (-en), m. *Mont d'or*, m.; *mine d'or*, f.
Goudbeurs (-zen), v. *Bourse où l'on met des pièces d'or*, f.
Goudblad (-en, -eren), o. *Bractéole; feuille d'or*, f.
Goudbloem (-en), v. *Souci* (plante), m.
Goudbrasem (-s), m. *Dorade* (poisson), f.
Gouddorst (z. mv.), m. *Soif de l'or*, f.
Gouddraed (-aden), m. *Fil d'or; or trait*, m.
Gouddraedtrekker (-s), m. *Tireur d'or*, m.
Gouddraedtrekkery (-en), v. *Argue*, f.; *atelier de tireur d'or*, m.
Gouden, onv. b. n. *D'or.* — eeuw. *Siècle ou âge d'or.*
Goudgeel, b. n. *Jaune doré.* —, o. *Couleur d'or*, f.
Goudgeld, o. *Monnaie d'or*, f.
Goudgewigt (-en), o. *Trébuchet; biquet* (balance), m.
Goudglit (z. mv.), o. *Litharge d'or*, f.
Goudgroef (-ven), v. / **Goudgroeve** (-n), v. } *Mine d'or*, f.
Goudgulden (-s), m. *Florin d'or*, m.
Goudhair, o. (plant). *Chrysocome*, f.
Goudkever (-s), m. *Hanneton doré*, m.
Goudklomp (-en), m. *Masse d'or*, f.
Goudkorrel (-s), v. *Grain d'or*, m.
Goudkust, v. *Côte d'or* (Guinée en Afrique), f.
Goudlaken (-s), o. *Drap d'or*, m.
Goudlakensch, b. n. *De drap d'or; doré.*
Goudleêr (z. mv.), o. *Cuir doré*, m.
Goudlym (z. mv.), v. en o. *Chrysocolle*, f.
Goudmaker (-s), m. *Alchimiste*, m.
Goudmakery (z. mv.), v. *Alchimie, chrysopée*, f.
Goudmunt, v. *Monnaie d'or*, f.
Goudmyn (-en), v. *Mine d'or*, f.
Goudpoeder, o. / **Goudpoeijer**, o. } *Poudre d'or*, f.
Goudrivier (-en), v. *Rivière qui charrie de l'or*, f.
Goudryk, b. n. *Riche en or.*
Goudschaeltje, o. *zie* Goudgewigt.
Goudschuim, o. *Litharge d'or*, f.
Goudslager (-s), m. *Batteur d'or*, m.
Goudslagersvorm (-en), m. *Chauderet, moule de batteur d'or*, m.
Goudsmedery, v. *Orfèvrerie*, f.
Goudsmid (-eden), m. *Orfèvre*, m.
Goudsmidsscheer (-eren), v. *Cisoir*, m.
Goudsteen (-en), m. *Chrysolithe, aventurine*, f.
Goudstof, o. *Poudre d'or*, f.
Goudtrekker (-s), m. *Tireur d'or*, m.
Goudtrekkery (-en), v. *Argue*, f., *atelier de tireur d'or*, m.
Goudverf, v. *Couleur d'or*, f.; *jaune doré*, m.
Goudvinger (-s, -en), m. *Doigt annulaire*, m.
Goudvink (-en), v. *Pivoine; bouvreuil* (oiseau), m.
Goudvisch, m. *zie* Goudbrasem.
Goudvlieg (-en), v. *Mouche cantharide; chrysomèle*, f.
Goudvlies, o. *Bodruche*, f.
Goudwerk, o. *Orfèvrerie*, f.
Goudwesp (-en), v. *Chryside*, f., *chrysis* (insecte), m.
Goudworm (-en), m. *Bupreste*, m.
Goudwortel, m. *Chélidoine* (plante), f.
Goudzand, o. *Sable d'or*, m., *ammochryse*, f.
Goudzoeker (-s), m. *Alchimiste, orpailleur*, m.
Goudzucht, v. *zie* Gouddorst.
Goudzuiger (-s), m. (fig.). *Sangsue*, f.
***Gouvernante** (-n), v. *Gouvernante*, f.
***Gouvernement**, o. *Gouvernement*, m.
***Gouverneren**, b. w. *Gouverner.*
***Gouverneur** (-s), m. *Gouverneur*, m.
Gouw, v. *Chélidoine* (plante), f.
Grabbel (z. mv.), v. Te — gooijen. *Jeter, jeter à la gribouillette.*
Grabbelen (ik grabbelde, heb gegrabbeld), b. w. *Happer; se jeter avidement sur quelque chose.*
Grabbeling, v. *Gribouillette*, f. In — gooijen. *Jeter à la gribouillette.*

Gracht (-en), v. *Fossé, canal*, m.
Grachtje (-s), o. *Petit fossé; petit canal*, m.
Grachtvaren, v. *Lonchitis* (plante), f.
Grachtwater, o. *Eau de fossé, de canal*, f.
***Graduëel**, m. *Graduel* (livre d'église), m.
***Graduëren**, b. w. *Graduer.*
Graed (-aden), m. *Degré*, m. — breedte. *Degré de latitude.* — lengte. *Degré de longitude.*
Graedboek (-en), m. *en* o. *Routier; livre de routes*, m.
Graedboog (-ogen), m. *Arbalète*, f.; *astrolabe; bâton de Jacob, radiomètre*, m., *arbalestrille*, f.
Graef (de). *Grave* (ville).
Graef (-aven), m. *Comte*, m. —, v. *Bêche*, f.
Graeflyk enz. *zie* Grafelyk enz.
Graefschap (-ppen), o. *Comté*, m.
Graeg, b. n. *Qui a bon appétit; avide.* —, byw. *Volontiers.*
Graegheid, v. } *Appétit; désir*, m.; *envie; avidité*, f.
Graegte, v. }
Graen (-anen), o. *Grains*, m. pl.; *blé*, m.
Graengewassen, o. mv. *Plantes céréales*, f. pl.
Graenhandel (z. mv.), m. *Commerce de grains*, m.
Graenkar (-rren), v. *Gerbière*, f.
Graenkooper (-s), m. *Marchand de grains*, m.
Graenkoophandel (z. mv.), m. *Grèneterie*, f., *commerce de grains*, m.
Graenkorrel (-s), v. *Grain de blé*, m.
Graenlezing, v. *Récolte des grains*, f.; *glanage*, m.
Graenmerkt (-en), v. *Marché aux grains*, m.
Graenschuer, (-uren), v. *Grange*, f.
Graenstapel (-s), m. *Meule de grains, gerbière*, f.
Graentje (-s), o. *Petit grain*, m.
Graenverkooper (-s), m. *Grènetier; blâtier; marchand de grains*, m.
Graenverkoopster (-s), v. *Grènetière; marchande de grains*, f.
Graenworm (-en), m. *Cosson; charançon*, m.
Graenzolder (-s), m. *Grenier à blé*, m.
Graet (-aten), v. *Arête de poisson*, f.
Graf (-ven), o. *Tombeau*, m.; *tombe; fosse*, f. Met eenen voet in het — zyn. *Être sur le bord de sa fosse.*
Grafdicht (-en) o. *Épitaphe; élégie*, f.; *poëme funèbre*, m.
Grafelyk, b. n. *Comtal, de comte.* —, byw. *En comte, comme un comte.*
Grafelykheid, v. *Dignité de comte*, f.
Grafkelder (-s), m. *Caveau*, m.
Grafkuil (-en), m. *Fosse*, f.
Grafliel (-eren), o. *Cantique funèbre*, m.
Grafmaker (-s), m. *Fossoyeur*, m.
Grafnaeld (-en), v. *Pyramide*, f.; *obélisque dressé sur un tombeau*, m.
Grafnaeldvormig, b. n. *Pyramidal.*
Grafschrift (-en), o. *Épitaphe*, f.
Grafspelonk (-en), v. *Caverne où l'on enterre des morts*, f.; *catacombes*, f. pl.
Grafstede, v. } *zie* Graf.
Grafsteê, v. }
Grafsteen (-en), m. *Tombe, pierre sépulcrale* ou *tumulaire*, f.
Graft, v. *zie* Gracht.
Graftombe, v. } *zie* Grafsteen.
Grafzerk, m. }
Gram (grammer, gramst), b. n. *Irrité, fâché, courroucé, en colère.* — maken. *Fâcher, irriter, mettre en colère.* — worden. *Se fâcher; s'emporter.*

***Grammatica**, v. *Grammaire*, f.
Grammoedig, b. n. *Emporté, colère, colérique, irascible.* —, byw. *zie* Grammoediglyk.
Grammoedigheid, v. *Colère*, f.; *emportement, courroux*, m.; *irascibilité*, f.
Grammoediglyk, byw. *En colère, en courroux, avec emportement.*
Gramschap, v. *Colère*, f.; *courroux*, m.
Gramstoorig, b. n. *Chagrin; fâché.* —, byw. *zie* Gramstooriglyk.
Gramstoorigheid, v. *Chagrin; dépit*, m.; *colère, mauvaise humeur*, f.
Gramstooriglyk, byw. *Par dépit, d'un air chagrin, ou colère.*
***Granadier** (-s), m. *Grenadier* (soldat), m.
Granaet (-aten), v. *Grenade* (fruit); *grenade* (boulet), f.
Granaet (-aten), m. Granaetboom. *Grenadier* (arbre), m. —, edelgesteente. *Grenat* (pierre précieuse), m.
Granaetappel (-en), m. *Grenade* (fruit), f.
Granaetbloem (-en), v. *Fleur de grenade*, f.
Granaetbloesem, m. *zie* Granaetbloem.
Granaetboom (en), m. *Grenadier* (arbre), m.
Granaetkern (-en), v. *Noyau de grenade*, m.
Granaetschil (-llen), v. *Écorce de grenade*, f.
Granaetsteen (-en), m. *Grenat*, m.
Granaettasch (-sschen). v. *Grenadière*, f.
Grandeschap, o. *Grandesse, dignité d'un grand d'Espagne*, f.
Graniet (-en), m. *Granit* (pierre), m.
Granietachtig, b. n. *Granitelle.*
Granietsteen, m. *zie* Graniet.
Grap (-ppen), v. *Farce, plaisanterie*, f.
Grappenmaekster (-s), v. *Celle qui fait des farces.*
Grappenmaker (-s), m. *Farceur, plaisant*, m.
Grappig, b. n. *Plaisant, facétieux.*
Grappigheid (-heden), v. *Plaisanterie, facétie*, f.
Gras (z. mv.), o. *Herbe*, f.; *gazon*, m. — macijen. *Faucher l'herbe.*
Grasachtig, b. n. *Herbu; herbeux; graminée.*
Grasängelier (-en), v. *OEillet frangé*, m.
Grasbloem (-en), v. *OEillet*, m.
Grasboter (z. mv.), v. *Beurre du printemps; beurre de Mai*, m.
Grasduinen, o. mv. *Dunes couvertes d'herbes*, f. pl. In — gaen (spreekw.). *Faire bonne chère.*
Grasëtend, b. n. *Herbivore.*
Grasgewassen, o. mv. *Herbage*, m.; *herbes*, f. pl.
Grasgroen, b. n. *Vert d'herbe.*
Grasharing (-en), m. *Hareng pêché près de la côte*, m.
Grasje (-s), o. *Brin d'herbe*, m.
Grasland (-en), o. *Herbage, pré*, m.
Grasmaend (-en), v. *Avril, mois d'Avril*, m.
Grasmaeijer (-s), m. *Faucheur*, m.
Grasmusch (-sschen), v. *Fauvette*, f.
Grasperk (-en), o. *Pelouse*, f.
Grasplanten, v. mv. *Plantes graminées*, f. pl.
Grasryk, b. n. *zie* Grazig.
Grasstoel (-en), m. *Siége de gazon*, m.
Grasworm (-en), m. *Chenille*, f.
Graswortel, m. *Chiendent* (herbe), m.
***Gratie**, v. *Grâce*, f.
***Graticdagen**, m. mv. *Jours de faveur, jours de grâce*, m. pl.
***Gratificatie**, v. *Gratification*, f.

Gratig, b. n. *Plein d'arêtes.* —, gretig. *Avide, désireux.*
Grauw, b. n. *Gris.*
Grauw (z. mv.), o. *Canaille; populace*, f. —, m. *Parole rude*, f.
Grauwachtig, b. n. *Grisâtre.*
Grauwbaerd, m. *Barbe grise*, f., *vieillard*, m.
Grauwbunderland, o. *Pays des Grisons*, m.
Grauwbunders, m. mv. (volk). *Les Grisons*, m. pl.
Grauwen (ik grauwde, heb gegrauwd), o. w. *Parler rudement, rabrouer, rudoyer.*
Grauwer (-s), m. *Rabroueur*, m.
Grauwheid (z. mv.), v. } *Gris*, m., *couleur*
Grauwigheid (z. mv.), v. } *grise*, f.
Grauwster (-s), v. *Rabroueuse*, f.
Grave, m. *zie* Graef.
Graveel (z. mv.), o. *Gravelle*, f.
Graveelachtig, b. n. } *Graveleux, calculeux.*
Graveelig, b. n. }
Graveelsteen (-en), m. *Jade* (pierre), m.
Graveelzand, o. *Sable, gravier dans les reins*, m.
*Graveerder (-s), m. *Graveur*, m. — op metalen. *Chalcographe*, m.
*Graveerkunde, v. } *Gravure*, f.; *art de graver*, m. — op metalen.
*Graveerkunst, v. } *Chalcographie*, f.
*Graveernaeld, v. *zie* Graveeryzer.
*Graveerpriem (-en), m. *Traçoir*, m.
*Graveersel, o. *Gravure*, f.
*Graveerstael, o. *zie* Graveeryzer.
*Graveerwerk, o. *Gravure*, f.; *ouvrage gravé*, m.
*Graveeryzer (-s), o. *Burin, poinçon*, m.
Graven (ik graef, groef, heb gegraven), b. w. *Creuser, bêcher, fouir.*
Gravendal ('s). *Dalem* (ville), f.
Gravenhagen ('s) *La Haye* (ville), f.
Graver (-s), m. *Celui qui creuse; pionnier*, m.
*Graveren (ik graveer, graveerde, heb gegraveerd), b. w. *Graver.* Het —. *Gravure*, f.
*Gravering, v. *Gravure*, f.
Gravin (-nnen), v. *Comtesse*, f.
Graving, v. *Action de creuser, de bêcher, de fouir; fouille*, f.
Gravinnekruid, o. *Corne-de-cerf* (plante), f.
Grazen (ik graes, graesde, heb gegraesd), o. w. *Paître; pâturer; brouter l'herbe.*
Grazig, b. n. *Herbu; herbeux.*
Greb, v. *zie* Greppel.
Greel enz. *zie* Gareel enz.
Green *zie* Grynen.
Greenen, onv. b. n. *De sapin rouge.*
Greenenboom (-en), m. *Sapin rouge*, m.
Greenendeel, v. *zie* Greenenplank.
Greenenhout, o. *Bois de sapin rouge*, m.
Greenenplank (-en), v. *Ais*, m., ou *planche de sapin rouge*, f.
Greep (-epen), v. *Poignée*, f. —, behendigheid. *Adresse; subtilité*, f.
Greep. *zie* Grypen.
Grees. *zie* Gryzen.
*Greffie, v. } *Greffe*, m.
*Greffiekamer, v. }
*Greffier (-s), m. *Greffier*, m.
*Greffieregten, o. mv. *Greffe*, m.; *droits, émoluments du greffe*, m. pl.
*Greffierschap, o. *Charge de greffier*, f.
*Gregoriaensch, b. n. *Grégorien.*
Grein (-en), o. *Camelot* (étoffe); *grain* (poids), m.
Greinen, onv. b. n. *De camelot.*
Greinenboom enz. *zie* Greenenboom enz.
Greling (-en), m. *Grelin, guerlin* (petit câble), m.
Grenadier (-s), m. *Grenadier* (soldat), m.
Grenaet enz. *zie* Granaet enz.
Grendel(-s,-en), m. *Verrou*, m.
Grendelboom (-en), m. *Barre pour fermer la porte en dedans*, f.
Grendelen (ik grendelde, heb gegrendeld), b. w. *Verrouiller; fermer au verrou.*
Grendelringen, m. mv. *Vertevelles*, f. pl.
Grendelslot (-en), o. *Serrure à verrou ou à pêne*, f.
Grendelslotje (-s) o. *Targette* (verrou), f.
Grendelsteen (-en), m. *Pierre d'assemblage*, f.
Grendeltje (-s), o. *Petit verrou*, m.
Greniken, o. w. *zie* Grinniken.
Grens (-zen), v. *Limite, borne, séparation, frontière*, f.
Grensbeeld (-en), o. *Terme* (statue), m.
Grensbepaling, v. *Abornement; bornage*, m.
Grensbewaerder (-s), m. *Liminarque* (antiquité), m.
Grenslinie (-n), v. *Ligne de démarcation; borne; frontière*, f.
Grenspael (-alen), m. *Borne; limite*, f.
Grensplaets (-en), v. *Place-frontière*, f.
Grensscheider (-s), m. *Cerquemaneur*, m.
Grensscheiding (-en), v. *Cerquemanement*, m.; *limites*, f. pl.
Grensstad (-eden), v. *Ville-frontière*, f.
Grensstelling, v. *zie* Grensbepaling.
Grenzen, v. mv. *Frontières, limites; bornes*, f. pl.; *confins*, m. pl.
Grenzen (ik grensde, heb gegrensd), o. w. *Confiner; toucher; aboutir.*
Grep, v. *zie* Greppel.
Greppel (-s), v. *Rigole*, f.; *petit fossé dans les champs*, m.
Gresteen (-en), m. *Grès*, m.
Gresteenmyn (-en), v. *Gresserie; carrière de grès*, f.
Gretig, b. n. *Avide; désireux.* — naer geld zyn. *Être avide d'argent.* —, byw. *Avidement.*
Gretigheid, v. *Avidité*, f.; *désir*, m.
Gretiglyk, byw. *Avidement.*
Grevelingen. *Gravelines* (ville).
Gridselen, o. w. *zie* Griezelen.
Grief (-ven), v. *Peine; douleur; affliction*, f.; *grief*, m.
Griek (-en), m. *Grec*; (fam.) *capricieux*, m.
Griekenland, o. *La Grèce*, f.
Griekin (-nnen), v. *Une Grecque*, f.
Grieksch, b. n. *Grec; grecque.* Eene —e vrouw. *Une Grecque.* De —e tael. *Le grec; la langue grecque.* —e spreekwyze. *Hellénisme*, m. —vuer. *Feu grégeois*, m.
Grieksche (-n), v. *Une Grecque*, f.
Grieksch-weissenburg. *Belgrade* (ville).
Griel, v. In de — werpen. *Jeter à la gribouillette.*
Grielen, b. w. *zie* Grabbelen.
Grieling, v. *zie* Grabbeling.
Griend (-en), v. *Oseraie; saussaie*, f.
Griendland (-en), o. *Terre marécageuse où croissent des saules, des osiers*, f.
Griep (-en), v. *Fourche*, f.
Gries. *zie* Griezeltje.
Griet (-en), v. *Barbue; limande*, f.; *carrelet, cailletot* (poisson), m.
Grieteny (-en), v. *Bailliage, district*, m., *juridiction* (en Frise), f.
Grietman (-nnen, -lieden), m. *Grand bailli, intendant* (en Frise), m.
Grieve, v. *zie* Grief.
Grieven (ik griefde, heb gegriefd), b. w. *Percer; léser; blesser; offenser.*
Grievend, b. n. *Cuisant.*

Griezel (-s), v. *Miette*, f.
Griezelen (ik griezelde, heb gegriezeld), o. w. *Frissonner.*
Griezeling, v. *Frisson; frissonnement.*
Griezeltje (-s), o. *Un peu, tant soit peu.*
Grif, byw. *Sans hésiter.*
Griffel (-s), v. *Touche; ente; greffe*, f.
Griffelen (ik griffelde, heb gegriffeld), b. w. *Enter; greffer.*
Griffie, v. *zie* Griffel.
Griffoen (-en), m. *Griffon* (oiseau; animal fabuleux), m.
Grifmesken (-s), o. *Greffoir; entoir*, m.
Grift (-en), v. Gracht. *Fossé, canal*, m. —, Griffel. *Touche; ente; greffe*, f.
Gril (-llen), v. *Caprice*, m.; *quinte; fantaisie; lubie*, f. —, rilling. *frisson*, m.
Grillen (ik grilde, heb gegrild), o. w. *Frissonner; trembler.*
Grillenmaker (-s), m. *Bouffon*, m.
Grillig, b. n. *Frilleux; qui frissonne.* —, die grillen heeft. *Capricieux; fantasque.* —, kluchtig. *Bouffon; plaisant.* —, schurftig. *Galeux.*
Grilligheid, v. *zie* Gril.
Grilling (-en), v. *Frisson*, m.
***Grimas** (-ssen), *Grimace*, f.
***Grimassiemaker** (-s), m. *Grimacier*, m.
Grimlach (z. mv.), m. *Sourire; ricanement*, m.
Grimlachen (ik grimlachte, heb gegrimlacht), o. w. *Sourire; ricaner; rioter.*
Grimlacher (-s), m. *Ricaneur, rioteur*, m.
Grimlachster (-s), v. *Ricaneuse, rioteuse*, f.
Grimmelen (ik grimmelde, heb gegrimmeld), o. w. *Fourmiller.*
Grimmen (ik grimde, heb gegrimd), o. w. Brullen. *Rugir.* —, knorren. *Grogner.*
Grimmer (-s), m. *Grognard*, m.
Grimmig, b. n. *Grogneur.* —, toornig. *Fâché; courroucé; en colère.* — worden. *Se fâcher.*
Grimmigheid (z. mv.), v. *Colère*, f.; *courroux*, m.
Grimster (-s), v. *Grogneuse*, f.
Grinniken (ik grinnikte, heb gegrinnikt), o. w. *Hennir.* — grimlachen. *Sourire; ricaner.* Het *Hennissement*, m.
Grippel, v *zie* Greppel.
Gritselen, o. w. *zie* Griezelen.
Grobbelen *zie* Grabbelen
Groef (-ven), v. Syn. *Mine*, f. —, hol. *Antre*, m.; *fosse*, f. — (in eene ton). *Jable*, m. — (in hout enz.). *Rainure; coulisse*, f. — (in eene zuil). *Cannelure*, f.
Groef, *zie* Graven.
Groefyzer (-s), o. *Burin, gravoir*, m.; *jabloire*, f.
Groei (z. mv.), m. *Croissance; augmentation*, f. (der planten). *Végétation*, f. —, kweekvisch. *Nourrain; alevin* m.
Groeibaer, b. n. *Végétable; végétal.*
Groeijen (ik groeide, ben gegroeid), o. w. *Croître; s'augmenter; végéter.* Het —. *Croissance; augmentation*, f.
Groeijend, b. n. *Qui croît; croissant; végétatif.*
Groeijing, v. *Croissance; végétation*, f.
Groeikracht, v. *Force vitale*, f; *principe végétatif*, m.; *végétation*, f.
Groeizaem, b. n. *Fertile; fécond.*
Groeizaemheid, v. *Fertilité; fécondité*, f.
Groen, b. n. *Vert.* Het —. *Le vert*, m., *la couleur verte; verdure*, f.; *herbage*, m.
Groenachtig, b. n. *Verdâtre.*
Groenblauw, b. n. *Pers.*
Groeneik (-en), m. *Chêne-vert*, m.; *yeuse*, f.
Groenen (ik groende, heb gegroend), o. w. *Verdir; verdoyer.*
Groengeel, b. n. *Vert-pâle.*
Groenheid (z mv.) v. *Verdure; verdeur*, f.
Groeningen. *Groningue* f
Groenland, o. *Le Groenland.*
Groenling (-en), m. *Verdier*, (oiseau), m.
Groenman, m. *zie* Groenverkooper.
Groenmand (-en), v. *Panier aux herbes*, m.
Groenmarkt (-en), v. } *Marché aux herbes*, m.
Groenmerkt (-en), v. }
Groenmoes (z. mv.), o. *Herbes potagères*, f. pl.
Groenspecht (-en), m. *Pivert*, m.
Groente, v. *Verdure*, f.; *feuillage; herbage*, m. —, moeskruiden. *Légumes*, m. pl., *herbes potagères*, f. pl.
Groentebezorger (-s), m. *Pourvoyeur de légumes*, m. Koninglyke —. *Verdurier*, m.
Groentesoep (-en), v. *Soupe aux herbes*, f.
Groenverkooper (-s), m. *Marchand d'herbes potagères*, m.
Groenverkoopster (-s), v. *Herbière*, f.
Groenverwig, b. n. *Smaragdin.*
Groenvink (-en), v. *Verdier* (oiseau), m.
Groenvlieg (-en), v. *Cantharide*, f.
Groenvrouw (-en), v. } *Herbière*, f.
Groenwyf (-ven), o. }
Groep (-en), v. Gracht. *Fossé*, m. — (teekenk.). *Groupe* m.
Groes (-zen), m. *Gazon*, m.
Groesachtig, b. n. *Gazonneux.*
Groet, m. *Salutation*, f.; *salut*, m.
Groeten (ik groette, heb gegroet), b. w. *Saluer; complimenter.*
Groetenis (-ssen), v. *Salutation*, f.; *compliments*, m. pl. De engelsche . *La Salutation angélique.* — met den hoed. *Coup de chapeau.* — (met kanon). *Salve*, f.
Groeting, v. *Salut*, m., *salutation*, f.
Groeve, v. *zie* Groef.
Groeven (ik groefde, heb gegroefd), b. w. *Canneler.*
Groeze, v. *Verdure*, f., *gazon*, m.
Grof, grove, b. n. *Gros; grossier; lourd; épais; massif.* — laken. *Gros drap.* Grove faut. *Faute grossière.* — maken. *Epaissir.* worden *S'épaissir.* — geschut. *Grosse artillerie.* —, byw. *Grossièrement; lourdement; massivement.* — spelen. *Jouer gros jeu.*
Grofachtig, b. n. *Un peu gros* ou *grossier.*
Grofborstig, b. n. *Mamelu* (pop.).
Groffelyk, byw. *zie* Grovelyk.
Grofheid (-heden), v. *Grosseur; grossièreté; rudesse, épaisseur*, f.
Grofledig, b. n. *Membru.*
Groflyk, byw. *zie* Grovelyk.
Groflyvig, b. n. *Corpulent; replet.*
Groflyvigheid (z. mv.), v. *Corpulence, réplétion*, f.
Grofmetselaer (-s), m. *Limousin, terrasseur* (maçon), m.
Grofschilder (-s), m. *Barbouilleur*, m.
Grofsmid (-eden), m. *Forgeron*, m.
Grol (-llen), v. *Niaiserie; bagatelle; sornette*, f.
Grollen (ik grolde, heb gegrold), o. w. *Grogner; gronder.*
Grollenmaker (-s), m. *Bouffon*, m.
Grollig, b. n. *Bouffon; plaisant.*
Grom (z. mv.), o. *Entrailles*, f. pl.

Grommelen (ik grommelde, heb gegrommeld), o. w. *Se vautrer.*
Grommelig, b. n. *Sale; malpropre.*
Grommeling, v. *Action de se vautrer*, f.
Grommen, o. w. *zie* Grollen
Grond (en), m. *Terre* f.; *sol; terrain; fonds; terroir; fond; fondement*, m.; *base*, f. — van het water. *Fond de l'eau.* Op den — vallen. *Tomber à terre.* In den — boren. *Couler à fond.* Op den — slapen. *Coucher sur la dure.* In den — bedorven. *Ruiné totalement.* Te —e gaen. *Aller* ou *couler à fond; périr.* Iemand in den — helpen. *Perdre* ou *ruiner quelqu'un de fond en comble.* Den — leggen. *Jeter les fondements.* Uit den — van myn hert. *Du fond de mon cœur; de tout mon cœur.* Aen den — zitten. *Être à sec; être réduit à l'extrémité.* Vaste —. *Fonds; bien-fonds*, m. —, grondverf. *Imprimure* (t. de peint.), f.
Grondaerde, v. *Terre primitive*, f.
Grondängel (-s), m. *Parfond* (hameçon), m.
Grondbalk (-en), m. *Palplanche* (*d'un pilotis*), f.; *racinal*, m.
Grondbeginsel (-s), o. *Principe fondamental; fondement; élément*, m.
Grondbewys (-zen), o. *Preuve fondamentale*, f.
Grondbrief (-ven), m. *Hypothèque*, f.
Grondcyns (-zen), m. *Rente foncière*, f.; *cens*, *agrier*, m.
Grondeigenaer (-s), m. *Propriétaire foncier*, m.
Grondeigendom (-mmen), m. *Propriété foncière*, f.; *tréfonds*, m.
Grondel (-s), m. *Gobie* (poisson), m.
Grondeling (-en), m. *Goujon* (poisson), m.
Grondelings, byw. *A fond.*
Grondeloos, b. n. *Sans fond; immense; infini.* —ze diepte. *Abîme*, m. —ze goedheid. *Bonté infinie*, f.
Grondeloosheid, v. *Abîme*, *gouffre*, m.
Grondelyk, byw. *A fond*, *parfaitement.* — kennen. *Connaître à fond.*
Gronden (ik grondde, heb gegrond), b. w. Grondvesten. *Fonder*, *baser*, *établir.* —, den grond peilen. *Sonder.* —, grondverwen. *Imprimer*, *abreuver* (t. de peint.).
Gronderf (-ven), v. *Héritage*, *bien-fonds*, m.
Grondgebied (z. mv.), o. *Territoire; district; ressort*, m.
Grondgebouw (-en), o. *Fondement*, m.
Grondgetal (-llen), o. *Nombre cardinal*, m.
Grondgoederen, o. mv. *Bien fonds*, m. pl.
Grondheer (-en), m. *Seigneur foncier*, m.
Grondhartig enz. *zie* Grondhertig enz.
Grondhertig, b. n. *Cordial.* —, byw. *Cordialement.*
Grondhertiglyk, byw. *Cordialement.*
Grondig, b. n. *Qui sent la bourbe.* —, onklaer. *Bourbeux trouble.* —, fondamenteel. *Fondamental, solide*, *parfait.* —e kennis *Connaissance profonde.* —, byw. *zie* Grondiglyk.
Grondiglyk, byw. *Fondamentalement*, *à fond*, *parfaitement; foncièrement.* — kennen. *Connaître à fond.*
Gronding, v. *Action de fonder*, *de baser*, *de sonder*, f.
Grondkundig, b. n. *Savant à fond.*
Grondlaeg (-agen), v. *Première assise d'un mur*, f.
Grondlast, m. *Contribution foncière*, f.
Grondleen (-en), o. *Fief dominant*, m.; *terre féodale*, f.
Grondleer, v. } *Doctrine fondamentale*, f.;
Grondleering, v. } *dogme*, m.
Grondleggen, b. w. *Jeter les fondements; fonder; établir.*
Grondlegger (-s), m. *Fondateur*, m.
Grondlegging, v. *Fondation*, f.; *fondement*, m.
Grondlegster (-s), v. *Fondatrice*, f.
Grondles (-ssen), v. *Maxime*, f.; *principe*, m.
Grondlyn, v. *Base* (géom.), f.
Grondmuer (-uren), m. *Soubassement*, m.
Grondnoot (-oten), v. *Tonique note tonique*, f.
Grondoorzaek, v. *Cause première* ou *principale*, f.
Grondpand, m. en o. } *Hypothèque*, f.
Grondpanding, v. }
Grondregel (-s,-en), m. *Règle fondamentale; maxime*, f.; *axiome; fondement; principe*, m. De —s der tael. *Les principes de la langue.*
Grondregelig, b. n. *Aphoristique.*
Grondregt, o. *Droit foncier*, m.
Grondrente (-n), v. *Rente foncière*, f.
Grondsap, o. *zie* Grondsop.
Grondschatting, v. *zie* Grondlast.
Grondscheiding (-en), v. *Séparation des terres*, f.
Grondschrift (-en), o. *Minute*, f.; *original*, m.
Grondslag (-en), m. *Fondement*, m.; *base*, f.
Grondsop, o. *Lie*, f.; *marc; dépôt; sédiment*, m.
Grondspreuk (-en), v. *Maxime*, f.
Grondsteen (-en), m. *Pierre fondamentale*, f.; *socle; gîte* (*d'un moulin*), m.
Grondstellig, b. n. *Fondamental; original.*
Grondstelling (-en), v. *Maxime*, f.; *principe; axiome*, m.
Grondstem, v. *Basse* (t. de mus.), f.
Grondstof (-ffen), v. } *Élément*, m.; *matière*
Grondstoffe (-n), v. } *première*, *base*, f., *principe*, m.
Grondtael (-alen), v. *Langue originale*, *languemère*, *langue matrice*, f.
Grondtal, o. *zie* Grondgetal.
Grondteekening (-en), v. *Ichnographie*, f.; *plan*, m.; *épure*, f.
Grondtekst, m. *Original; texte original*, m.
Grondtoon, m. *Tonique*, *note tonique*, f.
Grondtrek (-kken), m. *Trait fondamental* ou *caractéristique*, m.
Grondvast, b. n. *Ferme; solide.*
Grondverdeeling, v. *Division territoriale*, f.
Grondverf, v. *Imprimure* (t. de peint.), f.
Grondverwen (ik grondverwde, heb gegrondverwd), b. w. *Imprimer; abreuver* (terme de peint.).
Grondvest (-en), v. *Fondement*, m.
Grondvesten (ik grondvestte, heb gegrondvest), b. w. *Fonder; baser; établir.*
Grondvesting, v. *Action de fonder; base*, f.
Grondvlakte (-n), v. *Aire; base*, f.; *sol*, m.
Grondvocht, o. *L'humide radical*, m.
Grondvorm, m. *Forme primitive*, f.
Grondwater, o. *Eau souterraine*, f.
Grondwet (-tten), v. *Loi fondamentale; constitution*, f.
Grondwettelyk b. n. } *Constitutionnel.* —,
Grondwettig, b. n. } byw. *Constitutionnellement.*
Grondwettigheid, v. *Constitutionnalité*, f.
Grondwettiglyk, byw. *Constitutionnellement.*
Grondwoord (-en), o. *Mot primitif* ou *radical*, m.; *racine*, f.
Grondys (z. mv.), o. *Glace qui se trouve au fond de l'eau*, f.
Grondzuil (-en), v. *Base*, f.; *principe; fondement*, m.
Groom, o. *zie* Grom.

Groot, b. n. *Grand; vaste; étendu; haut; gros; considérable; excellent.* — maken. *Élever.* — worden. *Grandir; croître.* De —en. *Les grands; les puissants.* — gaen. *Être enceinte.*
Groot (z. mv.), o. *Demi-sou; denier de gros*, m. Een pond —. *Une livre de gros.* —, achtste deel eener once. *Gros*, m.
Grootachtbaer, b. n. *Très-vénérable; très-honorable.*
Grootachtbaerheid, v. *Grandeur très-vénérable*, f.
Grootachten, b. w. *Estimer.*
Grootachting, v. *Estime*, f.
Grootboek (-en), m. en o. *Grand-livre*, m.
Grootdadig, b. n. *Héroïque; magnanime.*
Grootdadigheid, v. *Héroïsme*, m.; *magnanimité*, f.
Grootelyks, byw. *Grandement; extrêmement, fort, beaucoup.*
Grootgaen, o. w. *Être enceinte.*
Grootgaende, b. n. *Enceinte.*
Groothartig enz. zie Grootmoedig enz.
Groothertig, b. n. zie Grootmoedig.
Groothertigheid, v. zie Grootmoedigheid.
Groothertog (-en), m. *Grand-duc*, m.
Groothertogdom (-mmen), o. *Grand-duché*, m.
Groothertogin (-nnen), v. *Grand-duchesse*, f.
Grootheid, v. *Grandeur; étendue; quantité*, f.
Grootmagtig, b. n. *Très-puissant.*
Grootmagtigheid (z. mv.), v. *Grande puissance*, f.; *grand pouvoir*, m.
Grootmaking, v. *Élévation; exaltation*, f.; *agrandissement*, m.
Grootmeester (-s), m. *Grand-maître*, m.
Grootmeesterschap, o. *Grand-maîtrise*, f. — van Malta. *Magistère*, m.
Grootmoeder (-s), v. *Grand'mère; aïeule*, f.
Grootmoedig, b. n. *Magnanime; généreux; noble.* —, byw. zie Grootmoediglyk.
Grootmoedigheid, v. *Magnanimité; générosité*, f.
Grootmoediglyk, byw. *Magnanimement; généreusement; noblement.*
Grootmoêr, v. zie Grootmoeder.
Grootmogende, b. n. *Grand et puissant.*
Grootsch, b. n. *Arrogant; fier; orgueilleux; superbe; magnifique; grandiose.* —, byw. *Grandement.*
Grootschheid (z. mv.), v. *Arrogance; fierté*, f.; *orgueil*, m.; *magnificence*, f.
Grootschobbig, b. n. *Macrolépidote, à grandes écailles.*
Grootspraek, v. *Exagération; hyperbole*, f.
Grootspreken, o. w. *Hâbler; se vanter.*
Grootsprekend, b. n. *Présomptueux.*
Grootspreker (-s), m. *Fanfaron; hâbleur*, m.
Grootspreking, v. *Fanfaronnade; hâblerie*, f.
Grootte (z. mv.), v. *Grandeur; étendue*, f.
Grootvader (-s), m. *Grand-père; aïeul*, m.
Grootvaderlyk, b. n. *Qui est* ou *qui vient du grand-père.*
Grootvicaris (-ssen), m. *Grand-vicaire*, m.
Grop (-ppen), v. *Fosse*, f.
***Gros** (-ssen), o. *Grosse* (douze douzaines), f.; *gros*, m. Het — van het leger. *Le gros de l'armée.* In het —. *En gros.*
***Grosseren** (ik grosseer, grosseerde, heb gegrosseerd), b. w. *Exagérer; grossir; outrer.* — (regt). *Grossoyer.*
***Grossier** (-s), m. *Marchand en gros*, m.
Grot (-tten), v. *Grotte, caverne*, f.; *antre*, m.
Grotachtig, b. n. *Caverneux.*
Grotwerk, o. *Rocaille*, f.
Grotwerker (-s), m. *Rocailleur*, m.
Grouwel enz. zie Gruwel enz.
Grouwen, o. w. zie Gruwen.
Grouwzaem enz. zie Gruwelyk enz.
Grove, b. n. zie Grof.
Grovelyk, byw. *Grossièrement; lourdement; grièvement.* — zondigen. *Pécher grièvement.*
Gruis (z. mv.), o. *Gravier*, m.; *blocaille*, f.; *décombres*, m. pl.
Gruisachtig, b. n. *Graveleux.*
Gruisje, o. zie Gruis.
Gruiskar (-rren), v. *Tombereau*, m.
Gruiskarvoeder (-s), m. *Tombelier*, m.
Gruisvoerder (-s), m. *Gravatier*, m.
Gruisyzer (-s), o. *Grésoir* (outil de verrier), m.
Gruiszand, o. *Gravier*, m.
Gruit (z. mv.), v. *Lie*, f.; *marc; sédiment*, m.
Gruizen, b. w. zie Vergruizen.
Gruizig, b. n. *Graveleux.*
Grunsel (-s), v. *Tarin* (oiseau), m.
Gruppel, v. zie Greppel.
Grut, v. *Gruau*, m. —, uitschot. *Rebut*, m.
Grutmolen (-s), m. *Moulin à gruau*, m.
Grutten (ik gruttede, heb gegrut), o. w. *Monder du gruau.*
Gruttenmeel (z. mv.), o. *Farine de gruau*, f.
Grutter (-s), m. *Qui fait* ou *vend du gruau; grènetier*, m.
Gruttery (-en), v. *Lieu où l'on fait du gruau*, m.
Gruwel (-s, -en), m. *Abomination; horreur*, f. Eenen — van iets hebben. *Avoir une chose en horreur.*
Gruweldaed (-aden), v. *Crime énorme, forfait*, m.; *atrocité*, f.
Gruwelen, o. w. zie Gruwen.
Gruwelstuk, o. zie Gruweldaed.
Gruwelyk, b. n. *Abominable; détestable, exécrable; atroce; énorme; horrible; affreux.* Eene —e misdaed. *Un crime atroce.* —, byw. *Horriblement.*
Gruwelykheid (-heden), v. *Horreur; atrocité; énormité; abomination*, f.
Gruwen (ik gruwde, heb gegruwd), o. w. *Détester; abhorrer.*
Gruwzaem, b. n. zie Gruwelyk.
Gruwzaemheid, v. zie Gruwelykheid.
Gryn, m. *Pleureur; grognard*, m.
Gryn, o. zie Grein.
Grynen (ik grynde, *of* green, heb gegrynd *of* gegrenen), o. w. *Pleurer; crier; piailler; grogner.*
Grynig, b. n. *Pleureux; grognard.*
Gryns (-zen), v. *Grimace*, f.; *masque*, m.
Grynzaerd (-s), m. *Grimacier*, m.
Grynzen (ik grynsde, heb gegrynsd), o. w. *Grimacer; faire des grimaces; faire la moue.*
Grynzing (-en), v. *Grimace, grimacerie, moue*, f.
Gryp, m. zie Grypvogel.
Grypachtig, b. n. *Qui aime à prendre.*
Grypen (ik greep, heb gegrepen), b. w. *Empoigner; prendre; saisir.* By de hand — *Prendre par la main.*
Grypend, b. n. *Ravissant.* —e wolven. *Des loups ravissants.*
Grypsteert (-en), m. *Queue prenante*, f.
Grypstuiver (-s), m. *Grippe-sou*, m.
Grypvogel (-s), m. *Griffon* (oiseau de proie); *escogriffe*, m.
Grys, gryze, b. n. *Gris.* — worden. *Grisonner.*
Grysachtig, b. n. *Grisâtre.*
Grysaerd (-s), m. *Vieillard; grison*, m.
Gryshairig, b. n. } *Grison, qui est gris.*
Grysharig, b. n. }

Grysheid (z. mv.), v. *Cheveux gris ou blancs*, m. pl.
Gryzaerd (-s), m. *Vieillard; grison*, m.
Gryzen (ik grees, heb gegrezen), o. w. *Pleurer.* — (ik grysde, ben gegrysd). *Grisonner.*
Gryzend, b. n. *Pleurant.*
Gryzigheid, v. zie Grysheid.
Guds (-en), v. *Gouge* (ciseau), f
Gudsen (ik gudste, heb gegudst), b. w. *Creuser avec la gouge, gouger.* —, o. w. *Ruisseler.*
Guer, b. n. *Rude; âpre; rigoureux; froid; sévère.* — weêr. *Temps rude.*
Guerheid, v. *Rigueur; âpreté; sévérité*, f.
Guf, b. n. *Généreux, prodigue.*
Gufheid, v. *Générosité; prodigalité*, f.
Guichelaer, m. zie Goochelaer.
Guichelary, v. zie Goochelary.
Guichelen, o. w. zie Goochelen.
Guicheling, v. / Guichelspel, o. } zie Goochelary.
Guicheltasch, v. zie Goocheltasch.
Guig, v. *Moquerie, moue*, f.
Guil, b. n. *Lâche; poltron.*
Guil (-en), v. *Jument qui n'a pas encore pouliné*, f.
*Guillotien (-en), v. *Guillotine*, f.
*Guillotineren, b. w. *Guillotiner.*
Guinea (landschap). *Guinée*, f.
*Guinie (-s), v. *Guinée* (monnaie), f.
Guit (-en), m. *Coquin; fripon*, m.
Guitachtig, b. n. *Méchant; coquin.*
*Guitarn, v. *Guitare*, f.
Guitarnvormig, b. n. *Panduriforme, panduré* (bot.).
Guitenstuk (-kken), o. *Friponnerie; coquinerie; méchanceté*, f.; *tour de fripon*, m.
Guitenwerk, o. / Guitery, v. } zie Guitenstuk.
Guitje (-s), o. *Petit fripon, friponneau*, m.
Gul (-llen), v. *Jeune morue fraîche*, f.
Gul, gulle, b. n. Zacht. *Mou; mol.* —, opregt. *Franc; sincère; ingénu; généreux.* —, dun. *Mince, délié, clair.*
Gulaerdig, b. n. zie Gulhertig.
Gulde, o. zie Gild.
Guldeling (-en), m. *Calville* (pomme), f.
Gulden, onv. b. n. *D'or.* Het — vlies. *La Toison d'or.* — getal. *Nombre d'or.*
Gulden (-s), m. *Florin*, m.
Gulhartig enz. zie Gulhertig enz.
Gulhertig, b. n. *Franc; sincère; ingénu; généreux.* —, byw. zie Gulhertiglyk.
Gulhertigheid (z. mv.), v. *Franchise; sincérité; candeur; générosité*, f.
Gulhertiglyk, byw. *Franchement; sincèrement; généreusement.*
Gulheid, v. zie Gulhertigheid.
Gulik. *Juliers* (ville).
Gulikerland, o. *Pays de Juliers*, m.
Gulle. zie Gul.
Gulp (-en), v. *Dégorgement*, m. —, groote teug. *Grand trait de quelque breuvage*, m.
Gulpen (ik gulpte, heb gegulpt), b. w. *Dégorger.* —, o. w. *Boire à grands traits.*
Gulzig, b. n. *Gourmand; goulu; glouton.* —, byw. *Goulument; gloutonnement.* — eten. *Manger gloutonnement.*
Gulzigaerd (-s), m. *Gourmand; glouton*, m.
Gulzigheid (z. mv.), v. *Gourmandise; goinfrerie; gloutonnerie*, f.
Gulziglyk, byw. *Goulument; gloutonnement.*

Gunnen (ik gunde, heb gegund), b. w. *Ne pas envier, souhaiter; accorder.* Ik gun u dat geluk. *Je vous souhaite ce bonheur.*
Gunner (-s), m. *Celui qui accorde, qui permet.*
Gunning, v. *Concession; permission*, f.
Gunst (-en), v. *Faveur; grâce*, f. — bewyzen. *Favoriser.*
Gunstbetoon, o. zie Gunstbetooning.
Gunstbetooning (-en), v. / Gunstbewys (-zen), o. } *Marque de faveur; faveur*, f.; *témoignage d'amitié*, m.
Gunstbewysster (-s), v. *Bienfaitrice; fautrice*, f.
Gunstbewyzer (-s), m. *Bienfaiteur; fauteur*, m.
Gunstbewyzing, v. zie Gunstbewys.
Gunstblik (-kken), m. *Regard favorable*, m.
Gunstbrief (-ven), m. *Lettre de faveur*, f.; *privilége; brevet*, m.
Gunsteling (-en), m. en v. *Favori*, m.; *favorite*, f.; *protégé*, m.; *protégée*, f.
Gunsteloos, b. n. *Sans faveur.*
Gunstgift (-en), v. *Gratification*, f.
Gunstgodinnen, v. mv. *Les trois Grâces*, f. pl.
Gunstig, b. n. *Favorable; propice.* —, byw. *Favorablement.*
Gunstiglyk, byw. *Favorablement.*
Gunstryk, b. n. zie Gunstig.
Gunstvaerdig, b. n. / Gunstveerdig, b. n. } zie Gunstig.
Gunstwoord (-en), v. *Parole favorable*, f.
Gust, b. n. *Qui ne porte pas, qui n'est pas pleine* (en parlant d'une vache).
Guttegom (z. mv.), v. *Gomme-gutte*, f.
Gy, voornw. *Tu; toi; vous.*
Gybelen (ik gybelde, heb gegybeld), o. w. *Ricaner.*
Gyblok (-kken), m. en o. *Cargueur* (terme de mar.), m.
Gyen (ik gyde, heb gegyd), b. w. *Carguer* (terme de mar.).
Gyk (-en), v. *Arc-boutant; boute-hors* (t. de mar.), m.
Gyktouw, v. en o. *Balancine de chaloupe*, f.
Gyl, o. *Chyle, guillage* (de la bière), m.
Gylachtig, b. n. *Chyleux.*
Gylbier, o. *Bière qui n'a pas encore fermenté*, f.
Gylen (ik gylde, heb gegyld), o. w. *Fermenter dans la cuve* (en parlant de la bière).
Gylie, voornw. / Gylieden, voornw. } *Vous.*
Gyling, v. *Fermentation*, f.
Gylkuip (-en), v. *Cuve où la bière fermente*, f.
Gylmaking, v. *Chylification*, f.
Gylvaetjes, o. mv. *Vaisseaux chilifères*, m. pl.
Gylwording, v. *Chylification*, f.
Gyn (-en), o. *Palan*, m.; *caliorne* (terme de mar.), f.
Gynbalken, m. mv. *Bigues* (mar.), f. pl.
Gyntouw (-en), v. en o. *Franc-funin* (terme de mar.), m.
Gypen (ik gypte, heb gegypt), o. w. *Se tourner subitement* (en parlant d'une voile). Op het — liggen. *Être à l'agonie.*
Gytouwen, v. en o. mv. *Cargues* (terme de mar.), f. pl.
Gyzelaer (-s), m. *Otage*, m. Tot — geven. *Donner en ôtage.*
Gyzelen (ik gyzelde, heb gegyzeld), b. w. *Arrêter et tenir prisonnier pour dettes.*
Gyzeling, v. *Arrêt*, m.; *saisie*, f.
Gyzelregt, o. *Droit de saisie pour dettes*, m.

H

H, v. *H*, m. *et* f.
Ha! tusschenw. *Ha! ah!*
*Habyt (-en), o. *Habit religieux*, m.
Hach (z. mv.), v. *Risque*, *péril*, *danger*, m.
Hachelyk, b. n. *Hasardeux; dangereux; périlleux; critique.* —, byw. *Dangereusement; hasardeusement.*
Hachelykheid (-heden), v. *Danger; péril; hasard*, m.
Hacht (-en), m. *Gros morceau*, m.
Hadik, v. (plant). *Hièble*, f.
Haef, v. *zie* Have.
Haeflyk, b. n. *zie* Havelyk.
Haeg (hagen), v. *Haie*, f.
Haeg (den). *La Haye* (ville).
Haegäppel (-en), m. *Arbouse*, f.
Haegäppelboom (-en), m. *Arbousier*, m.
Haegbes (-ssen), v. *zie* Haegbezie.
Haegbeuk (-en), m. } *Charme*, *frêne sauvage*, m.
Haegbeukenboom (-en), m. }
Haegbeukenbosch (-sschen), o. *Charmoie*, f.
Haegbezie (-ziën), v. *Baie de buissons; mûre sauvage*, f.
Haegbosch (-sschen). o. *Buisson; hallier*, m.
Haegbueke enz. *zie* Haegbeuk enz.
Haegdis (-ssen), v. } (dier). *Lézard*, m.
Haegdisse (-n), v. }
Haegdoorn (-en), m. *Aubépine; épine blanche*, f.
Haegeik (-en), m. (boom). *Rouvre*, m.
Haegje (-s), o. *Petite haie*, f.
Haegmes (-ssen), o. *Serpe*, f.
Haegmusch (-sschen), v. *Bunelle*, f., *moineau de haie*, m.
Haei (-ijen), m. *en* v. } *Requin* (poisson de mer très-vorace), m.
Haeivisch (-sschen), m. }
Haek (haken), m. *Croc*, *crochet*, *crampon*, *grappin*, m. —, bootshaek. *Gaffe*, *perche de batelier*, f. —, vischhaek. *Hameçon*, m. Den — in de keel krygen (spreekw.). *Mordre à l'hameçon.* —, letterzetters werktuig. *Composteur*, m. — (aen een kleed enz.). *Agrafe*, f. —, slot (aen een boek). *Fermoir*, m. —, scheur (in een kleed). *Accroc*, m. — (metsers gereedschap). *Doloire*, f. In den — brengen. *Équarrir.* Het is niet in den —. *Cela n'est pas comme il faut.* Haken en oogen zoeken (spreekw.). *Chicaner.* Het zyn haken en oogen. *C'est une affaire embrouillée.*
Haekachtig, b. n. *Qui s'accroche facilement.*
Haekbeentje (-s), o. *Petit os crochu*, m.
Haekje, o. *zie* haeksken.
Haeknoot (-oten), v. (muziek). *Croche*, f.
Haeksken (-s), o. *Crochet*, *cramponnet*, m.
Haekvormig, b. n. *Hameçonné.*
Hael (halen), v. Heugel. *Crémaillère*, f.
Hael (halen), m. Keer. *Coup; trait*, m.
Haelboom (-en), m. *Barre de bois* ou *de fer à laquelle on suspend la crémaillère*, f.
Haeltje (-s), o. *Crémaillon*, m.
Haem (hamen), o. *Collier de cheval*, m.
Haembout (-en), o. *Palonnier*, m.; *volée*, f.
Haen (hanen), m. *Coq*, m. —, windhaen. *Girouette*, f. — (van eenen snaphaen). *Chien*, m. Den — overhalen. *Armer*, *bander.*
Haender (-s), m. *Cueilloir*, m.
Haentje (-s), o. *Petit coq*, *cochet*, m.

Haer, o. enz. *zie* Hair enz.
Haer, hare, voornw. *Elle; la; lui; les; leur; son; sa*, *ses.* Tot harent. *Chez elle; chez elles.* De hare. *Le sien; la sienne.*
Haerachtig enz. *zie* Hairachtig enz.
Haerd (-en), m. *Foyer*, *âtre*, m.
Haerdgeld, o. *zie* Haerdstedegeld.
Haerdgoden, m. mv. *Pénates*, *lares*, m. pl.
Haerdje (-s), o. *Petit foyer*, m.
Haerdplaet (-aten), v. *Plaque de cheminée*, f.; *contre-cœur*, m.
Haerdstede, v. *zie* Haerd.
Haerdstedegeld, o. *Fouage*, *impôt sur les foyers*, m.
Haerdyzer (-s), o. *Chenet*, m.
Haerlem (stad). *Harlem.*
Haes (hazen), m. *Lièvre*, m. Vele honden zyn des hazen dood (spreekw.). *Il faut céder au nombre.*
Haesje (-s), o. } *Levraut*, m. — over. *Cheval fondu*, *coupe-tête* (jeu d'enfant), m.
Haesken (-s), o. }
Haessen, v. *Jarret*, m.
Haessenspieren, v. mv. *Muscles poplités*, m. pl.
Haest (z. mv.), v. *Hâte; promptitude*, *diligence*, *précipitation*, f., *empressement*, m. Met —, met groote —, in der —. *A la hâte.* — hebben. *Être pressé.* — maken. *Se dépêcher*, *se hâter.*
Haest, byw. *Bientôt*, *tantôt*, *dans peu.* —, byna. *Presque.* Ik ben — dood geweest. *J'ai manqué de mourir.* Ik ben — gevallen. *J'ai pensé tomber.* Zoo — als. *Aussitôt que; dès que.*
Haestelyk, byw. *Promptement*, *vite*, *à la hâte; brusquement.*
Haesten (zich), ik haestte my, heb my gehaest), wed. w. *Se hâter*, *se dépêcher*, *s'empresser*, *faire diligence.*
Haestig, b. n. *Pressé*, *empressé*, *prompt*, *subit*, *soudain.* — vertrek. *Départ précipité.* —e dood. *Mort subite.* —, opvliegend. *Colère*, *emporté*, *brusque.* — worden. *Se fâcher*, *s'emporter.* —, byw. *zie* Haestelyk.
Haestigheid, v. *Hâte*, *promptitude*, *précipitation*, f. —, oploopendheid. *Colère*, f., *emportement*, m.; *vivacités*, f. pl.
Haestiglyk, byw. *zie* Haestelyk.
Haestmakend, b. n. *Diligent.*
Haeszak (-kken), m. *Gibecière*, *carnassière*, f. Uit den — spelen. *Jongler*, *escamoter*, *faire des tours de passe-passe.*
Haeszakspeler (-s), m. *Jongleur*, m.
Haet (z. mv.), m. *Haine*, *aversion; rancune; animosité*, f. Iemands — op zynen hals halen. *Encourir la haine de quelqu'un.*
Haetdraegster (-s), v. *Rancunière*, f.
Haetdragend, b. n. *Haineux*, *rancunier.*
Haetdragendheid (z. mv.), v. *Désir de vengeance*, f.
Haetdrager (-s), m. *Rancunier*, m.
Haetster (-s), v. *Rancunière*, f.
Haey enz. *zie* Haei enz.
Haezelaer enz. *zie* Hazelaer enz.
Haezemond enz. *zie* Hazemond enz.
Haft (-en), o. *Éphémère* (insecte), f.
Hagchelyk enz *zie* Hachelyk enz.
Hagedis, v. *zie* Haegdis.
Hagedoorn, m. *zie* Haegdoorn.
Hagel (z. mv.), m. *Grêle*, f. Kleine —. *Grésil*, m. — (om mede te schieten). *Dragée*, *cendre de plomb*, f.; *menu plomb*, m.
Hagelachtig, b. n. *Mêlé* ou *accompagné de grêle.*
Hagelbui (-ijen), v. *Orage accompagné de grêle*,

m. Eene — van steenen (fig.). *Une grêle de pierres.*
Hagelen (het hagelde, heeft gehageld), onp. w. *Grêler.*
Hagelgans (-zen), v. *Poule d'eau*, f.
Hagellood, o. *Cendrée; dragée*, f.
Hagelslag, m. *Coup de grêle; dommage causé par la grêle*, m.
Hagelsteen (-en), m. *Grêlon*, m.
Hageltasch (-sschen), v. *Sac à dragée*, m.
Hagelwit, b. n. *Blanc comme neige.*
Hagen, o. w. zie Behagen, o. w.
Hagt, m. zie Hacht.
Hair (-en), o. *Cheveu*, m.; *cheveux*, m. pl.; *chevelure*, f.; *poil; crin*, m. — van het hoofd. *Cheveux; chevelure.* — van den baerd. *Poil de la barbe.* Dat doet de —en te berge ryzen. *Cela fait dresser les cheveux.* Met de handen in het — zitten. *Être fort embarrassé.* Zy heeft — op hare tanden. *Elle a bec et ongles*, *elle est méchante.*
Hairachtig, b. n. *Chevelu; poilu; velu.*
Hairbal, m. *Égagropile*, *boule de poil dans les intestins*, f.
Hairband (-en), m. *Bande pour attacher les cheveux; bandelette*, f.; *cordonnet; ruban*, m.
Hairbles (-ssen), v. } *Touffe de cheveux*, f.; *toupet*, m.
Hairbos (-ssen), m. }
Hairdoek, o. (stoffe), *Étamine*, f.
Hairen, onv. b. n. *Qui est fait de cheveux, de crins* ou *de poils.* — kleed. *Haire*, f.; *cilice*, m. — gordel. *Cilice*, m.
Hairengordel (-s), m. *Cilice*, m.
Hairenkleed, o. *Haire*, f.; *cilice*, m.
Hairig, b. n. *Chevelu; velu; poilu.*
Hairigheid (z. mv.), v. *Villosité*, f.; *poil*, m.
Hairkam (-mmen), m. *Peigne*, m.
Hairkliefster, v. *Vétilleuse; chicaneuse; chipotière*, f.
Hairklieven (ik hairkliefde, heb gehairkliefd), o. w. *Chicaner; vétiller; pointiller; ergoter.*
Hairkliever (-s), m. *Chicaneur; vétilleur; chipotier*, m.
Hairklievery (-en), v. *Chicane; vétillerie; ergoterie; dispute; argutie*, f.
Hairklis, v. zie Hairlok.
Hairkloven enz. zie Hairklieven enz.
Hairkomeet (-eten), v. *Comète chevelue*, f.
Hairkroller (-s), m. *Friseur*, m.
Hairkrolster (-s), v. *Friseuse*, f.
Hairlok (-kken), v. *Boucle de cheveux*, f.; *toupet*, m.
Hairloos, b. n. *Chauve; pelé; tondu.*
Hairloosheid (z. mv.), v. *Chauveté; calvitie*, f.
Hairnaeld (-en), v. *Aiguille de tête*, f.
Hairpoeder, o. } *Poudre pour les cheveux*, f.
Hairpoeijer, o. }
Hairsnoer (-en), o. *Ruban pour tresser les cheveux*, m.
Hairsnyder (-s), m. *Celui qui coupe les cheveux.*
Hairsnyding, v. *Coupe de cheveux*, f.
Hairspelde v zie Hairnaeld.
Hairsteen (-en), m. *Corsoïde*, *pierre représentant une chevelure*, f.
Hairster (-rren), v. *Comète*, f.
Hairtje (-s) o *Petit poil*, *cheveu*, m. —s. *Chevelu*, m., *filaments des racines des plantes*, m. pl.
Hairtrens (-en), v. } *Tresse de cheveux*, f.
Hairvlecht (-en), v. }
Hairworm (-en), m. *Crinon*, m. —, schurft op het hoofd. *Teigne; dartre*, f. Drooge —. *Dartre farineuse.*

Hairwormachtig, b. n. *Dartreux.*
Hairzakje (-s), o. *Bourse*, f.; *petit sac pour enfermer les cheveux de derrière*, m.
Hairzalf, v. *Pommade*, f.
Hak (hakken), v. *Talon*, m. Iemand op de hakken zitten. *Être sur les talons de quelqu'un*, *le suivre de près.* —, houweel. *Houe*, f., *hoyau*, m.
Hak (hakken), m. *Coup de hache*, *de sabre etc.*, m. —, haet. *Haine*, *rancune*, f. Eenen — op iemand hebben. *En vouloir à quelqu'un.*
Hakbank (-en), v. *Hachoir*, m.
Hakberd o. zie Hakbord.
Hakblok (-kken m. en o. *Hachoir; billot*, m.
Hakbord (en), o. *Hachoir; tranchoir*, m. — (speeltuig). *Psaltérion*, *tympanon*, m.
Hakbosch (-sschen), o. *Bois taillis*, m.
Hakbyl (-en), v. *Hache*, f.
Haken (ik haek, haekte, heb gehaekt), b. w. *Prendre* ou *tirer à soi avec un crochet; gaffer.* —, o. w. *S'accrocher* Aen eenen nagel —. *S'accrocher à un clou.* Naer iets —. *Désirer ardemmemt quelque chose.* Het —. zie Haking.
Hakhout, o. *Mort-bois*, m.
Haking, v. *Accrochement; accroc*, m. —, begeerte. *Désir ardent*, m.
Hakkelaer (-s), m. *Bègue; bredouilleur*, m.
Hakkelaerster (-s), v. *Bègue; bredouilleuse*, f.
Hakkelary, v. *Bégaiement*, m.
Hakkelen (ik hakkelde, heb gehakkeld), o. w. *Bégayer bredouiller.* Het —. zie Hakkeling. —, b. w. zie Hakken.
Hakkeling, v. *Bégaiement*, *bredouillement*, m.
Hakken (ik hakte, heb gehakt), b. w *Hacher; couper tailler.* Een leger in de pan —. *Tailler une armée en pièces.*
Hakkenei (-ijen), v. *Haquenée*, f.
Hakketeren enz. zie Kairklieven enz.
Hakking, v. *Coupe* (*des arbres*), f.
Hakmes (-ssen), o. *Couperet*, m.
Hakmoes (z. mv.), o. *Herbes potagères hachées menu*, f. pl.
Haksel, o. *Hachis*, m.; *viande hachée*, f.
Hakstuk -kken), o. *Talon* (*de soulier*), m.
Hal (hallen), v. *Halle*, f.
Hal (z. mv.), o. *Terre durcie par la gelée*, f.
Halbewaerder (-s), m. *Hallier*, m
Halen (ik hael, haelde, heb gehaeld), b. w. *Quérir; aller prendre* ou *chercher*, *prendre* Hael my die boeken *Apportez-moi ces livres.* Ga wyn —. *Va chercher du vin.* — trekken. *Tirer.* —, opwegen. *Peser.* Dat zal geen honderd pond —. *Cela ne pesera pas un quintal* Uw ongeluk kan by het myne niet . *Votre malheur n'approche pas du mien.* Adem —. *Prendre haleine; respirer.*
Half, halve, b. n. *Demi.* Een — pond. *Une demi-livre.* — een uer. *Midi et demi.* — twee uren. *Une heure et demie.* Twee uren en een —. *Deux heures et demie.* Eene halve uer *Une demi-heure.* Eene halve uer gaens. *Une demi-lieue.* — april. *La mi-avril.* — weg. *A mi-chemin.* —, byw. *A moitié; à demi.* Ten halve. *A demi; imparfaitement.* — dood. *Demi-mort* — god. *Demi-dieu.* — geleerd. *A demi-savant.* — vleesch, — visch. *Moitié chair*, *moitié poisson.* — en —. *Moitié de l'un*, *moitié de l'autre; à demi; à moitié; imparfaitement.*
Halfbad (-en), o. *Demi-bain*, m., *insession*, f.
Halfbroeder, m. zie Stiefbroeder.
Halfcirkel (-s), m. *Demi-cercle; hémicycle*, m.
Halfdeel (-en), o. *Moitié*, f.

Halfdek (-kken), o. *Courcive*, f.; *demi-pont* (terme de mar.), m.
Halfdood, b. n. *Demi-mort.*
Halfdubbel, b. n. *Semi-double.*
Halfeiland (-en), o. *Presqu'île; péninsule; chersonèse*, f.
Halfgebloemd, b. n. *Demi-flosculeux.*
Halfgeleerd, b. n. *A demi-savant.*
Halfgeleerde, m. *Demi-savant*, m.
Halfgeleerdheid, v. *Demi-science*, f.; *demi-savoir*, m.
Halfgeloken, b. n. *A demi fermé.*
Halfgod (-en), m. *Demi-dieu*, m.
Halfhemd (-en), o. *Demi-chemise; chemisette*, f.
Halfjaer (-aren), o. *Demi-an; semestre*, m.
Halfjarig, b. n. *Semestre.*
Halfkwartier, o. *Demi-quart*, m.
Halflyf (-ven), o. } *Buste*, m.
Halflyvig beeld (-en), o. }
Halfmaenvormig, b. n. *Lunulé* (t. de bot.).
Halfman, m. *Demi-homme*, m. — halfpeerd. *Centaure*, m. — halfwyf. *Hermaphrodite*, m.
Halfmetael, o. *Demi-métal*, m.
Halfopen, b. n. *A demi ouvert; entr'ouvert; entre-bâillé.*
Halfpaert, o. *zie* Halfdeel.
Halfpeerd, o. *zie onder* Halfman.
Halfpint (-en), v. *Demi-pinte*, f.
Halfpond (-en), o. *Demi-livre*, f.
Halfrond, o. *Hémisphère; demi-cercle*, m.
Halfrond, b. n. *A demi rond; demi-circulaire.*
Halfschildig, b. n. *Hémiptère* (t. d'hist. nat.).
Halfslachtig, b. n. *Amphibie.*
Halfslapen, o. w. *Roupiller; sommeiller à demi.*
Halfster (-s), m. } *Licou*, m.
Halfter (-s), m. }
Halfterring (-en), m. *Porte-barres*, m. pl.
Halftoon (-en), m. *Demi-ton*, m.
Halfvasten, m. *La mi-carême*, f.
Halfverkalkt, b. n. *Oxydulé* (chim.).
Halfverstikt, b. n. *A demi étouffé* ou *suffoqué.*
Halfverzuerd, b. n. *Oxydulé* (chim.).
Halfwit, b. n. *Bis-blanc.* — brood. *Pain bis-blanc.*
Halfwyf, o. *zie onder* Halfman.
Halfzuer (z. mv.), o. *Oxyde* (chim.), m.
Halfzuster, v. *zie* Stiefzuster.
Halle, v. *zie* Hal.
Halm (-en), m. *Fétu; brin*, m.; *tige*, f.
Halmeester (-s), m. *Hallier*, m.
Halmsteel (-elen), m. *Tige*, f.; *chaume; tuyau de blé*, m.
Halmstrooi, o. *zie* Halmsteel.
Hals (-zen), m. *Cou*, m.; *gorge*, f. Scheeve —. *Torticolis*, m. Iemand om den — vallen. *Embrasser quelqu'un, lui sauter au cou.* — (van een peerd). *Encolure*, f. — (van eene flesch). *Goulot*, m. — (van eene viool). *Manche*, m. — (van eene zuil). *Hypotrachélion*, m. —, leven. *Vie*, f. Om — geraken. *Perdre la vie; périr.* Om — brengen. *Tuer; égorger; assassiner.* Iets met den — betalen. *Payer quelque chose de sa tête.* Op den — gevangen zitten. *Être en prison pour quelque grand crime.* Op den — verbieden. *Défendre sous peine de la vie.* — over kop. *A corps perdu; précipitamment; en toute hâte.* — (scheepsw.). *Couet*, m.; *cordes amarrées à la voile*, f. pl.; *belle, embelle*, f.
Halsäder, v. *Veine jugulaire*, f.
Halsband (-en), m. *Collier*, m.
Halsboord (-en), m. *Collet*, m.
Halsbrekend, b. n. *Dangereux, glissant.* —e plaets. *Casse-cou*, m.
Halsdoek (-en), m. *Mouchoir de cou; fichu*, m. —, das. *Cravate*, f. Vrouwen —. *Gorgerette, collerette*, f. — (der nonnen). *Guimpe*, f.
Halsgaten, o. mv. *Amures* (t. de mar.), f. pl.
Halsgeregt, o. *Justice criminelle; haute-justice*, f.
Halsgeregtshof (-ven), o. *Tribunal criminel*, m.
Halsheer (-en), m. *Haut-justicier*, m.
Halsheerlykheid, v. *Haute et basse justice*, f.
Halsje, o. *Petit cou*, m.; *petite gorge*, f.
Halsjuweel (-en), o. *Bijou qu'on porte au cou*, m.
Halsketen (-en), v. *Chaînette de cou*, f.; *collier*, m.
Halsklampen, m. mv. *Amures*, f. pl., *dogues* (t. de mar.), m. pl.
Halsklieren, v. mv. *Glandes jugulaires* ou *cervicales*, f. pl.
Halskraeg (-agen), m. *Hausse-col; collet; rabat*, m.; *collerette; fraise*, f.
Halskruid, o. (plant). *Campanule*, f.
Halskwabbe (-n), v. (van eenen os). *Fanon*, m.
Halsregt, o. *Haute-justice; exécution d'une sentence criminelle*, f.
Halsregter (-s), m. *Juge criminel*, m.
Halsregterlyk, b. n. *Criminel.* —, byw. *Criminellement.*
Halssieraed (-aden), o. *Collier; ornement autour du cou*, m.
Halssnoer (-en), o. *Cordon autour du cou; collier*, m.
Halsspier (-en), v. *Muscle du cou; rengorgeur*, m.
Halsstarrig, b. n. *Opiniâtre, obstiné.* —, byw. *zie* Halsstarriglyk.
Halsstarrigheid, v. *Opiniâtreté, obstination*, f.
Halsstarriglyk, byw. *Opiniâtrément, obstinément.*
Halssterrig enz. *zie* Halsstarrig enz.
Halsstraf (-ffen), v. } *Peine de mort, peine capitale*, f.
Halsstraffe (-n), v. }
Halsstraffelyk, b. n. *Criminel.* —, byw. *Criminellement.*
Halsstreng (-en), v. *Corde pour pendre, hart*, f. — (kwael). *Esquinancie*, f.
Halsstuk (-kken), o. *Gorgerin; bout saigneux*, m.; *partie du cou*, f.
Halster (-s), m. *Licou*, m. — (koornmaet). *Demi-mesure*, f.
Halsteren (ik halsterde, heb gehalsterd), b. w. *Mettre un licou, enchevêtrer.*
Halsvriend (-en), m. *Ami intime*, m.
Halswervelbeen (-en), o. *Vertèbre cervicale*, f.
Halsyzer (-s), o. *Collier de fer; carcan*, m.
Halszaek (-aken), v. *Affaire criminelle*, f.; *cas pendable; crime capital*, m.
Halszenuw (-en), v. *Nerf du cou*, m.
Halte, v. *Halte*, f. — houden. *Faire halte.*
Halve, voorz. *Pour, à cause de, en considération de, pour l'amour de.* Mynent —. *Pour l'amour de moi.* Uwent —. *Pour l'amour de vous.*
Halve, b. n. *zie* Half.
Halvemaensch, b. n. } *Semi-lunaire.*
Halvemaenvormig, b. n. }
Halveren (ik halveer, halveerde, heb gehalveerd), b. w. *Partager en deux; prendre la moitié.*
Halzen (ik halsde, heb gehalsd), o. w. *Faire tous ses efforts, s'efforcer.*
Ham (hammen), v. *Jambon*, m.

Hamborg } (stad). Hambourg.
Hamburg }
Hamburger (-s), m. Hambourgeois, m.
Hamburgsch, b. n. Hambourgeois.
Hamburgsche (-n), v. Hambourgeoise, f.
Hamel (-s), m. Mouton, m.
Hamelenbout (-en), m. Gigot de mouton, m.; éclanche
Hamelenvleesch, o. Du mouton, m.; de la viande de mouton f.
Hamer (-s, -en), m. Marteau, m. Houten —. Maillet, mail, m. Schaliedekkers —. Assette, f.
Hameraer (-s), m. Marteleur, m.
Hamerbyl (-en), v. Hache d'armes, f.
Hameren (ik hamerde, heb gehamerd), b. w. Marteler.
Hamerken (-s), o. Martelet, petit marteau, m.
Hamerslag (-en), m. Coup de marteau, m.
Hamerslag (z. mv.), o. Batitures, parcelles qui se détachent du métal que l'on forge, f. pl.
Hamersteel (-elen), m. Manche de marteau, m.
Hamertje, o. zie Hamerken.
Hamei (-ijen), v. Barrière à la porte d'une ville, f.
Hammeken (-s), o. } Jambonneau, petit jambon, m.
Hammetje (-s), o. }
Hammevet, o. Graisse de jambon, f.
Hand (-en), v Main, f. Regte —. Main droite. Slinke —. Main gauche. Van — tot —. De main en main. Doode —. Main morte (t. de pal.). Van de — wyzen. Refuser, rejeter. Ter — stellen. Remettre, mettre en mains. By de — of op zyne — hebben. Avoir sous main, à sa disposition. De — van iemand aftrekken. Abandonner quelqu'un. Uit er — verkoopen. Vendre de la main à la main, de gré à gré. Van goeder —. De bonne part. Van hooger —. De la part du gouvernement. Onder de —. Sous main. Van langer —. Peu à peu, petit à petit. — over —. De plus en plus. De — bieden. Tendre la main secourir. Aen de — geven. Procurer. Iemand by de — vatten. Prendre quelqu'un par la main. Aen de betere — zyn. Se rétablir, être convalescent. Ergens de — opleggen. Arrêter, saisir. Iemand geld op de — geven. Avancèr de l'argent à quelqu'un. —, schrift Main; écriture, f. —, magt. Pouvoir, m., autorité f.
Handaembeeld (-en), o. Enclumeau, m.
Handarbeid, m. Travail des mains, m.
Handbad (-en), o. Manuluve m.
Handbekken (-s), o. Lave-main; bassin, m.
Handberrie (-s), v Boïard m., civière à bras, f.
Handbieding, v. Secours, m.; main-forte, f.
Handblaker (-s), m. Martinet; bougeoir, m.
Handboek (-en), m. en o Manuel m
Handboekje (-s), o. } Petit manuel petit agenda, m.
Handboeksken (-s), o }
Handboeijen, v. mv. Menottes, manicles, f. pl. — aendoen Emmenotter.
Handbogenhof -ven), m. Jardin où l'on tire à l'arc; à l'arbalète, m.
Handboog (-ogen), m. Arbalète à main, manubaliste, f.
Handboogschutter (-s), m. Arbalétrier; archer m.
H udboom (- n) m. Levier, m.; barre, f. —en van eenen kruiwagen. Branches d'une brouette.
Handboor (-oren), v. Vrille, f.
Handboord (-en), m. Poignet (bord de la manche d'une chemise), m.
Handboorken (-s), o. Vrillon, m.
Handbreedte, v. Largeur de la main; paume, f.
Handbriefken (-s), o. Cédule, f.; reçu, m.
Handbus (-ssen), v. Arquebuse, f.
Handbyl (-en), v. Hachette, f.
Handdadig, b. n. Complice; coupable.
Handdoek (-en), m. Essuie-main, m.
Handdrukking (-en), v. Serrement de main, m.
Handeken (-s), o. Menotte, f.
Handel (z. mv.), m. Commerce, négoce; trafic, — dryven of doen. Faire commerce. —, zaek. Chose; affaire, f. —, handeling. Action, f.; acte, m. —, onderhandeling. Négociation, f. —, gedrag. Conduite, f.; procédé, m.
Handelaer (-s), m. Commerçant; négociant; marchand, m.
Handelbaer, b. n. Négociable. —, gezellig. Traitable; sociable. —, buigzaem. Maniable; souple.
Handeldryvend, b. n. Commerçant; trafiquant.
Handeldryver, m. zie Handelaer.
Handelen (ik handelde, heb gehandeld), o. w. Faire commerce; négocier; trafiquer; commercer. —, te werk gaen. Agir; se conduire. Als een heerlyk man Agir en honnête homme. —, verhandelen. Traiter. Van den oorlog —. Traiter de la guerre. —, b. w. Behandelen. Traiter. Wel —. Bien traiter. Kwalyk —. Maltraiter. —, betasten Manier.
Handelgeest, m. Esprit mercantile m.
Handelhuis (-zen), o. Maison de commerce, f.
Handeling (-en), v. Commerce; trafic; négoce, m. —, wyze van iets te doen. Procédé; acte, m., action, f. —, behandeling. Maniement; traitement, m. — van het geweer. Maniement des armes.
Handelmaetschappy (-en), v. Société de commerce, f.
Handeloos, b. n. Maladroit.
Handeloosheid, v. Maladresse, f.
Handelplaets (-en), v. Place, ville de commerce, place marchande, f.
Handelryk, b. n. Commerçant, trafiquant.
Handelsbetrekkingen, v. mv. Relations commerciales, f. pl.
Handelschool (-olen), v. École de commerce, f.
Handelstad (-eden), v. Place, ville de commerce, ville marchande, f.
Handelstraktaet (-aten), o. Traité de commerce, m.
Handelverbindtenis (-ssen), v. Relation commerciale, f.
Handelwyze (-n), v. Manière d'agir; méthode, f.; traitement, m.
Handelyk, b. n. Adroit; habile; fin; prompt. —, byw. Adroitement; habilement; promptement.
Handeuvel, o. Chiragre; goutte aux mains, f.
Handflambeeuw (-en), v Flambeau de poing, m.
Handg uw b. n. Qui a les mains crochues; qui aime à voler.
Handgebaer, o. Mouvement des mains; geste, m.
Handgeklap, o. Battement de mains, m.; applaudissements, m. pl.
Handgeld, o. Arrhes, f. pl.; prix d'enrôlement; engagement, m.
Handgemeen, byw. — zyn. Être aux mains, aux prises. — worden. En venir aux mains.
Handgift (-en), v. Étrenne, f., arrhes, f. pl.
Handgiften, b. w. Étrenner.
Handgranaet (-aten), v. Grenade (bombe), f.
Handgreep (-epen), v. Poignée, f. —, behendigheid. Adresse; subtilité, f.; tour de main, m.
Handgrenaet (-aten), v. Grenade, f.

ɩef (-aven), v. Anse, f. —, steel. Manche,
ueue, f.
efster (-s), v. Protectrice; patronne, f.
ve, v. zie Handhaef.
ven (ik handhaef, handhaefde, heb ge-
haefd), b. w. Maintenir; défendre; pro-
. Zyn regt —. Défendre ou maintenir ses
s.
vend, b. n. Conservatoire; qui conserve,
naintient.
veniag, v. zie Handhaving.
ver (-s), m. Défenseur protecteur pa-
, m.
ving, v. Maintien; soutien, m.; manu-
on; protection; administration; main-
, f.
ɩ (-ijen), v. Demoiselle, hie, f.
, b. n. Adroit; habile. —, byw. Adroi-
nt; habilement.
heid, v. Adresse; habileté, f.
lyk, byw. Adroitement; habilement.
(-s), o. Petite main; menotte, f. — plak
n. Jouer à la main-chaude.
plak, o. Main chaude, f.; frappe-main, m.
elen. Jouer à la main-chaude.
ht, v. zie Handeuvel.
ɩs (-ssen) m. Baise-main, m.
ker (-s), m. Chiromancien, m.
king, v. } Chiromancie, f.
kkunst, v. }
kster (-s), v. Chiromancienne, f.
ger (-s), m. Manœuvre; aide-ma-
m.
ler, o. Gantelet, m.; manique, f.
ding, v. Conduite; direction; instruction,
seignement, m.
ting, v. Main-levée; émancipation, f.
(-bben), v. Manchette, f.
os, b. n. Sans mains.
erk, o. zie Handteeken.
ɩulen (-s), m. } Moulin à bras, m.
olen (-s), m. }
legging, v. Main-mise; saisie, f.; ar-
n.
erd (-en), o. Cheval de main, m.
nning, m. zie Handgeld.
rs (-en), v. Presse à main, f.
l (-en), m. Javelot; dard, m.
iken (ik handreikte, heb gehandreikt),
. Tendre la main; assister; secourir.
iker (-s), m. Celui qui tend la main, qui
e.
iking, v. Aide; assistance, f.; secours, m.
em enz. zie Handzaem enz.
haef (-aven), v. Varlope (rabot), f.
herm (-en), o. Écran, m.
hoen (-en), m. Gant, m. Een paer —en.
paire de gants. Zyne —en aendoen. Se
er. Zyne —en uittrekken. Se déganter.
onder vingeren. Mitaine, f. Yzeren —.
elet, m.
hoenleér, o. Peau dont on fait des gants, f.
hoenmaekster (-s), v Gantière f.
hoenmaken (het), o. Ganterie, f.
hoenmaker (-s), m. Gantier, m
hoenmerkt, v. Marché aux gants, m.
hoenverkooper (-s), m. Gantier, m.
hoenverkoopster (-s), v. Gantière, f.
hrift (-en), o. Manuscrit; original; écrit,
, onderteekening. Signature, f.; seing,
, handbrielken. Cédule, f.; reçu, m.
hriftelyk, b. n. Chirographaire (terme de
).

Handslag (-en), m. Coup de la main, m.
Handslede (-n), v. } Petit traîneau, m.
Handsleê (-n), v. }
Handspaek (-aken), v. Levier, m.
Handspies (-en), v. Épieu; espadon, m., demi-
pique, f.
Handspraek, v. Chirologie, f.
Handspraekkundige, m. Chironomiste, m.
Handspraekkunst, v. Chironomie, f
Handstelling (ter), v. Action de remettre en
mains propres, de livrer, f.
Handsteun (-en), m. Appui-main, m.
Handtastelyk, b. n. Palpable; évident; visible.
—, byw. Évidemment; visiblement.
Handtasting, v. Action de toucher dans la main,
f. — doen. Donner la main.
Handteeken (-en,-s), o. } Signature, f.; seing, m.
Handteekening (-en), v. }
Handtering, v. zie Hantering.
Handvat (-tten), o. Manche, m.; queue; poignée,
f. — (van eenen pot). Anse, oreille, f. —
om mede te draeijen. Manivelle, f.
Handvatje (-s), o. Anselle, f.
Handvatsel, o. zie Handvat.
Handvest (-en), v. Chartre ou charte; préroga-
tive, f.; privilége, m.
Handvogel (-s), m. Faucon, oiseau de poing, m.
Handvol (-llen), v. Poignée, f. Met handvollen.
A poignée, abondamment.
Handvormig, b. n. Palmé, en éventail (bot.).
Handwagen (-s), m. Chaise tirée par un homme,
brouette, f.
Handwater, o. Eau pour laver les mains, f. Die
kant heeft geen — by de uwe. Cette dentelle
n'approche pas de la vôtre.
Handwerk (-en), o. Métier, m.; profession, f.;
corps de métier; travail, m.
Handwerker, m. zie Handwerksman.
Handwerkskunst (-en), v. Art mécanique, m.
Handwerksman (-lieden), m. Ouvrier, manouvrier,
artisan, m.
Handwerkster (-s), v. Ouvrière, f.
Handwoordenboek (-en), m. en o. Manuel, lexi-
que, m.
Handwindsel (-s), o. Gantelet, bandage pour la
main, m.
Handwortelbeen, o. Scapha (os), m.
Handyzer (-s), o. Menottes, f. pl.
Handzaeg (-agen), v. Scie à main, f.
Handzaem, b. n. Traitable, doux, facile. —,
handig. Adroit, habile. —, byw. zie Hand-
zaemlyk.
Handzaemheid, v. Humeur traitable, douceur,
—, handigheid. Adresse, habileté, f.
Handzaemlyk byw Avec affabilité. —, handig-
lyk. Adroitement.
Hanebalk (-en), m. Solive traversière qui sou-
tient le toit d'une maison, f.
Hanegekraei, o. Chant du coq, coquerico, m.
Hanegevecht (-en), o. Combat de coqs, m.;
joute, f.
Hanekam (-mmen), m. Crête de coq, f.
Haneklauw, m. zie Hanepoot.
Hanekraei, m. Chant du coq, coquerico, m.
Hanepoot (-en), m. Patte de coq; douve, (plante),
f. —, krabbelschrift. Griffonnage, pied-de-
mouche, m.
Hanespoor (-oren), v. Ergot, m.
Hanesteen (-en), m. Alectorienne, pierre de coq, f.
Hanetred, v. Germe de l'œuf, m., cicatricule, f.
Haneveder (-s), v. } Plume de coq, f.
Haneveêr (-eren), v. }

Hanevoet, m. *zie* Hanepoot.
Hangbed (-dden), o. *Hamac*, *branle*, m.
Hangberd (-en), o. *Enseigne*, f.
Hangblaker (-s), m. *Chandelier à crochet; lustre*, m.
Hangbord (-en), o. *Enseigne*, f.
Hangbuik (-en), m. *Bedaine*, f.
Hangbuis (-zen), v. *Chenal*, *cheneau*, m.
Hangdief (-ven), m. *Bourreau*, m.
Hangen (ik hing (hong), heb gehangen), b. w. *Pendre*, *suspendre*. (fig.). Zyn geld aen iets —. *Dépenser son argent à quelque chose.* Zyn hert aen iets —. *S'attacher à quelque chose.* De kap op den tuin —. *Jeter le froc aux orties.* —, o. w. *Pendre*, *être suspendu*, *être accroché*. Zyn hoofd laten —. *Perdre courage; être abattu.* Zyne lippen laten —. *Bouder.* In den wind —, te waeijen —. *Pendiller.* —, overhellen. *Pencher*, *incliner*. Aen elkander —, aeneen —. *Être attaché* ou *lié; avoir du rapport*, *de la liaison*. Die rede hangt niet aeneen. *Ce discours n'a point de liaison.* —, afhangen, aen gelegen zyn. *Dépendre.* Dat heeft van my niet gehangen. *Cela n'a pas dépendu de moi.* Zyn geding hangt voor het hof. *Son procès est pendant à la cour.* Het — van eenen heuvel. *Le penchant d'une colline.*
Hangend, b. n. *Pendant; suspendu.* —e wagen. *Voiture suspendue.* — uerwerk. *Pendule*, f. —e ooren. *Oreilles pendantes.* —e steert. *Queue traînante.*
Hangenswaerdig, b. n. } *Pendable.*
Hangensweerdig, b. n. }
Hanggat. *zie* Talmer.
Hanggoot, v. *zie* Hangbuis.
Hangkamer (-s), v. *Entre-sol*, m.; *soupente*, f.
Hangkorf (-ven), m. *Hotte*, f.
Hanglip (-ppen), v. *Lippe*, f.
Hangman, m. *Bourreau*, m.
Hangmat (-tten), v. *Hamac; branle; strapontin*, m.
Hangriem (-en), m. *Soupente*, f.
Hangsel, o. *zie* Hengsel.
Hangslot (-en), o. *Cadenas*, m.
Hangstuk (-kken), o. *Pendant*, m.
Hangwrat (-tten), v. *Acrochordon*, m.
Hangyzer (-s), o. *Trépied pendant*, m.
Hanig, b. n. *Lascif.*
Hanover (land en stad). *Hanovre.*
Hanoversch, b. n. *Hanovrien.*
Hanoversche (-n), m. en v. *Hanovrien*, m.; *Hanovrienne*, f.
Hansesteden, v. mv. *zie* Hanzesteden.
Hansop (-ppen), m. *Arlequin; bouffon; polichinel*, m.; *poupée*, f.
Hansworst, m. *zie* Hansop.
Hansworstendans, m. *Arlequine*, f.
Hanteren (ik hanteer, hanteerde, heb gehanteerd), b. w. *Exercer; professer.* —, behandelen. *Traiter; manier.*
Hantering (-en), v. *Métier; état*, m.; *vocation; profession*, f.
*Hanze (-n), v. *Alliance; confédération*, f.
Hanzesteden, v. mv. *Villes anséatiques*, f. pl.
Hap (happen), m. *Morsure*, f. Ergens eenen — in geven. *Mordre à quelque chose.* —, mondvol. *Bouchée*, f.; *morceau*, m.
Haperen (ik haperde, heb gehaperd), o. w. *Discontinuer; s'arrêter; manquer.* Waer hapert het aen? *A quoi tient-il? que manque-t-il?* —, stameren. *Hésiter; bégayer.*
Hapering (-en), v. *Empêchement*, m. —, twyfeling. *Hésitation*, f. —, stamering. *Bégaiement*, m.
Happen (ik hapte, heb gehapt), b. w. *Happer*, *mordre; saisir.*
Happig, b. n. *Avide; goulu.* — naer geld. *Avide d'argent.* —, byw. *Avidement.*
Happigheid (z. mv.), v. *Avidité*, f.
Happiglyk, byw. *Avidement.*
Hapschaer (-aren), m. } *Recors*, m.
Hapscheer (-eren), m. }
Hard, b. n. *Dur.* Zoo — als een steen. *Dur comme une pierre.* —e eijeren. *Des œufs durs.* — maken (spr. van yzer enz.). *Tremper; rendre dur; durcir.* — worden. *Durcir; s'endurcir; devenir dur.* — en taei maken. *Racornir.* —, onaengenaem. *Dure; rude.* —e woorden. *Des paroles rudes.* —, kloek. *Robuste; vigoureux.* —, streng. *Rude; sévère; âpre; rigoureux.* —e winter. *Hiver rude* ou *rigoureux.* Die vader is — over zyne kinderen. *Ce père est sévère envers ses enfants.* —e bol, —e kop. *Homme opiniâtre; entêté.* —, droevig. *Triste; fâcheux; pénible.* —, byw. *Durement rudement.* Iemand — handelen of behandelen. *Traiter quelqu'un durement.* —, overluid. *A haute voix; haut; tout haut; fort.* — schreeuwen. *Crier haut.* — lachen. *Rire à gorge déployée.* —, sterk. *Fort.* Het vriest —. *Il gèle fort.* —, gauw. *Vite.* — loopen. *Courir vite.* Die man heeft het —. *Cet homme a bien de la peine*, *cet homme souffre beaucoup.*
Hardachtig, b. n. *Duriuscule*, *duret*, *un peu dur.*
Harddraven (ik harddraef, harddraefde, heb geharddraefd), o. w. *Aller au grand trot.*
Harddraver (-s), m. *Cheval qui va le grand trot; cheval de course*, m.
Harddraving, v. *Grand trot*, m.
Hardebol (-llen), m. *Entêté*, *homme opiniâtre*, m.
Hardebollen (ik hardebolde, heb gehardebold), o. w. *S'entre-choquer;* (fig.) *s'opiniâtrer.*
Hardelyk, byw. *zie* Hard, byw.
Harden (ik hardde, heb gehard), b. w. *Durcir; endurcir; rendre dur.* Het stael —. *Durcir* ou *tremper l'acier.* —, verdragen. *Endurer; supporter; souffrir.*
Harder, m. *zie* Herder.
Hardheid, v. *Dureté*, f. —, strengheid. *Sévérité*, f.
Hardhoofdig, b. n. *Têtu; entêté*, *opiniâtre; obstiné.*
Hardhoofdigheid, v. *Entêtement*, m.; *opiniâtreté; obstination*, f.
Hardhoorende, b. n. *zie* Hardhoorig.
Hardhoorendheid, v. *zie* Hardhoorigheid.
Hardhoorig, b. n. *Qui n'entend pas bien*, *qui a l'ouïe dure.*
Hardhoorigheid (z. mv.), v. *Dureté d'oreille; surdité*, f.
Hardigheid (-heden), v. *Dureté*, f. —, weer aen handen of voeten. *Durillon*, m. —, strengheid. *Sévérité*, f.
Harding, v. *Trempe*, f.
Hardleerend, b. n. *Qui apprend difficilement; stupide; hébété.*
Hardleerendheid, v. *Stupidité; difficulté d'apprendre*, f.
Hardlooper (-s), m. *Bon coureur; cheval de course*, m.
Hardlyvig, b. n. *Constipé.*
Hardlyvigheid, v. *Constipation*, f.

Hardnekkig, b. n. *Opiniâtre*, *têtu*, *obstiné*. — maken. *Opiniâtrer*. — worden, zyn. *S'opiniâtrer*, *s'obstiner*. —, byw. zie Hardnekkiglyk.
Hardnekkigheid (z. mv.), v. *Opiniâtreté*, *obstination*, f.
Hardnekkiglyk, byw. *Opiniâtrement*, *obstinement*.
Hardsteen (-en), m. *Pierre de taille*, f.
Hardsteenen, onv. b. n. *Qui est de pierres de taille*.
Hardvochtig, b. n. *Vigoureux*, *robuste*.
Hardvochtigheid (z. mv.), v. *Vigueur*, *force*, f.
Haring (-en), m. *Hareng*, m. Ten — varen. *Aller à la pêche du hareng*. Drooge —. *Hareng saur*. — droogen *of* rooken. *Saurer le hareng*. — kaken. *Caquer* ou *encaquer le hareng*. Zyn — braedt daer niet (gem.). *Il n'y est pas bien reçu*.
Haringbuis (-zen), v. *Bûche*, f., *flibot pour la pêche du hareng*, m.
Haringdrooger (-s), m. *Saurisseur*, m.
Haringdroogery (-en), v. *Saurisserie*, f.
Haringkaker (-s), m. *Caqueur*, m.
Haringmarkt, v. } *Harengerie*, f.
Haringmerkt, v. }
Haringnetten, o. mv. *Aplets*, *filets pour le hareng*, m. pl.
Haringpakker, m. zie Haringkaker.
Haringpakkery (-en), v. *Lieu où l'on encaque les harengs*, m.
Haringrooker, m. zie Haringdrooger.
Haringsnoek (-en), m. *Brocheton*, m.
Harington (-nnen), v. *Caque*, f.
Haringtyd, m. *Harengaison*, f.
Haringvanger (-s), m. *Pêcheur de harengs*, m.
Haringvangst, v. *Pêche du hareng*, *harengaison*, f.
Haringvatje (-s), o. *Caque*, f.
Haringverkooper (-s), m. *Marchand de harengs*, m.
Haringverkoopster (-s), v. *Harengère*, f.
Haringvisscher (-s), m. *Pêcheur de harengs*, m.
Haringvisschery, v. zie Haringvangst.
Haringwyf (-ven), o. *Harengère*, f.
Haringzout, o. *Saumure pour le hareng*, f.
Hark (-en), v. *Râteau*, m.
Harken (ik harkte, heb geharkt), b. w. *Râteler*.
Harker (-s), m. *Râteleur*, m.
Harkvol, v. *Râtelée*, f.
*Harlekein (-en), m. *Arlequin*, m.
*Harmonie, v. *Harmonie*, f.
Harnas (-ssen), o. *Harnais*, m.; *cuirasse*, f.
Harnasmaker (-s), m. *Armurier*, m.
Harp (-en), v. *Harpe*, f. Op de — spelen. *Jouer de la harpe*. —, koornzift. *Crible*, m.
Harpen (ik harpte, heb geharpt), b. w. *Cribler le blé*.
Harper (-s), m. *Cribleur*.
Harpluis (z. mv.), o. *Étoupe goudronnée pour calfeutrer les vaisseaux*, f.
Harpoen (-en), m. *Harpon*, m.
Harpoenen (ik harpoende, heb geharpoend), b. w. *Harponner*.
Harpoener (-s), m. } *Harponneur*, m.
Harpoenier (-s), m. }
Harpoenwonde (-n), v. *Blessure faite par le harpon*, f.
Harpslaegster, v. zie Harpspeelster.
Harpslag (-en), m. *Arpégement*, m.
Harpslager, m. zie Harpspeler.
Harpspeelster (-s), v. *Harpiste*, f.
Harpspeler (-s), m. *Harpiste*, m.
Harpuis (z. mv.), o. *Courée*, f., *brai*, *ploc*, m.
Harpuizen (ik harpuisde, heb geharpuisd), b. w. *Donner la courée* (*à un vaisseau*), *l'enduire de courée*; *ploquer*.
Harpy (-en), v. *Harpie*, f.
Harre, v. zie Herre.
Harrewarder (-s), m. *Chicaneur*, *querelleur*, m.
Harrewarren (ik harrewarde, heb geharreward), o. w. *Chicaner*, *quereller*, *contester*.
Harrewarrery (-en), v. *Chicane*; *contestation*; *querelle*, f.
Harrewarster (-s), v. *Chicaneuse*, *querelleuse*, f.
Hars, v. *Résine*, *poix-résine*, f.
Harsachtig, b. n. *Résineux*.
Harsboom (-en), m. *Pin*, m.
Harsen enz. zie Hersen enz.
Harst, v. zie Hars enz.
Harst (-en), m. *Aloyau*; *filet* (*de bœuf*), m.
Harst. Harsten. zie Hast, Hasten.
Harswoud (-en), o. *Forêt d'arbres résineux*, *savane*, f.
Hart, enz. zie Hert enz.
Haspel (-s, -en), m. *Dévidoir*, m. —, draeiboom (in eene myn). *Bourriquet*, m. Op den — passen (spreekw.). *Avoir l'œil*, *l'oreille au guet*.
Haspelaer (-s), m. *Dévideur*, m.
Haspelaerster (-s), v. *Dévideuse*, f.
Haspelen (ik haspelde, heb gehaspeld), b. w. *Dévider*. Alles dooreen — (fig.). *Brouiller*, *confondre tout*. Het — *Dévidage*, m.
Haspeler, m. zie Haspelaer.
Haspeling, v. *Confusion*, f., *désordre*, *embrouillement*, m.
Haspeltje (-s), o. *Petit dévidoir*, m.
Haspelwerk, o. *Ouvrage mal fait*, m.
Hassebassen (ik hassebaste, heb gehassebast), o. w. (gem.). *Criailler*, *tempêter*; *gronder*.
Hassebassery, v. *Bruit*, *tapage*; *rompement de tête*, m.
Hast (-en), m. *Touraille*, f.
Hasten (ik hastte, heb gehast), b. w. *Griller*, *rôtir*.
Hatelyk, b. n. *Haïssable*; *odieux*; *laid*. —, byw. *Odieusement*.
Hatelykheid (z. mv.), v. *Laideur*; *horreur*, f.
Haten (ik haet, haette, heb gehaet), b. w. *Haïr*, *détester*, *avoir en horreur*.
Hater (-s), m. *Celui qui hait*, *rancunier*, m.
Have (z. mv.), v. Goederen. *Biens*, m. pl. Tydelyke —. *Biens temporels*. —, roerende goederen. *Biens meubles*, m. pl., *mobilier*, m.
Haveloos, b. n. *Indigent*, *pauvre*. —, slordig. *Sale*, *déguenillé*.
Haveloosheid (z. mv.), v. *Indigence*, *grande pauvreté*, f. —, slordigheid. *Malpropreté*; *saleté*, f.
Havelyk, b. n. —e. goederen. *Biens meubles*, m. pl., *mobilier*, m.
Haven (-s), v. *Port*; *havre*, m. In eene — komen *of* inloopen. *Entrer ou mouiller dans un port*. In behouden — zyn. *Être arrivé à bon port*, *être hors de danger*.
Havencyns, m. zie Havenregt.
Havenen (ik havende, heb gehavend), b. w. *Nettoyer*. — (gem.). Mishandelen. *Rosser*; *battre*; *étriller*.
Havengeld, o. zie Havenregt.
Havening, v. *Nettoiement*, m.
Havenkapitein (-s), m. *Capitaine de port*, *liménarque*, m.

Havenmeester (-s), m. *Inspecteur* ou *commissaire de port*, *liménarque*, m.
Havenregt, o. *Droit d'ancrage*, m., *avarie*, f.
Haver (z. mv.), v. *Avoine*, f.
Haveräkker (-s), m. *Avoinerie*, f.
Haverbezie (-ziën), v. *Prunelle hâtive*, f.
Haverbier, o. *Bière d'avoine*, f.
Haverbloem, v. *Fleur d'avoine* f.; *grumel*, m.
Haverbry, m. en v. *Bouillie d'avoine*, f.
Havercyns, m. *Avenage*, m.; *redevance en avoine*, f.
Haveresch (-sschen), m. *Sorbier*, *frêne sauvage*, m.
Havergort, v. *Gruau d'avoine*, f.
Havergras, o. *Fromental*, *ray-grass*, m.
Haverkaf, o. *Balle d'avoine*, f.
Haverkafbed (-dden), o. *Balasse*, f.
Haverkist (-en), v. *Coffre pour l'avoine*, m.
Haverland, o. *zie* Haverakker.
Havermeel, o. *Farine d'avoine*, f.
Haverpap, v. *zie* Haverbry.
Haverstrooi, o. *Paille d'avoine*, f.
Haverveld, o. *zie* Haveräkker.
Havery (-en), v. *Avarie*, f.
Haverzak (-kken), m. *Sac à avoine*, m.
Havik (-kken), m. *Autour*, m.
Havikskruid, o. (plant). *Hiéracium*, m., *herbe à l'épervier*, f.
Haviksneus (-zen), m. *Nez aquilin*, m.
Havikssteen (-en), m. *Hiéracite* (pierre précieuse), f.
Hazebek, m. *zie* Hazelip.
Hazejagt, v. *Chasse au lièvre*, f.
Hazelaer (-s,-aren), m. *Noisetier*; *coudrier*, m.
Hazelaersbosch (-sschen), o. *Coudraie*, f.
Hazelhoen (-en), o. *Francolin*, m.; *gelinotte des bois*, f.
Hazelip (-ppen), v. *Bec-de-lièvre*, m.
Hazelmuis (-zen), v. *Muscardin*, m.
Hazelnoot (-oten) v. *Noisette*, f.
Hazelnotenboom (-en), m. *Noisetier*, m.
Hazelnotenkraker (-s), m. *Casse-noisette*, m.
Hazelwortel, m. *Asaret*; *cabaret* (plante), m.
Hazemond (-en), m. *Bec-de-lièvre*, m.
Hazenöog, v. en o. (oogziekte). *Lagophthalmie*, f.
Hazenöor, v. en o. (plant). *Oreille de lièvre*, f., *buplèvre*, m.
Hazenoot, v. *zie* Hazelnoot.
Hazenpeper, v. *Civet*, m.
Hazenvleesch, o. *Chair noire*, f.
Hazepad, o. Het — kiezen. *Prendre de la poudre d'escampette*, *s'enfuir*.
Hazepastei (-ijen), v. *Pâté de lièvre*, m.
Hazepoot (-en), m. *Pied*, m., ou *patte de lièvre*, f.
Hazeslaep, m. *Sommeil léger*, m.
Hazewind (-en), m. *Lévrier*, m.
He! tusschenw. *Hé!*
Hebachtig, b. n. *zie* Hebzuchtig.
Hebachtigheid, v. *zie* Hebzucht.
Hebbelyk, b. n. *Habituel*. —, geschikt. *Décent*; *bienséant*; *habile capable*; *propre à*.
Hebbelykheid (-heden), v. *Habitude*, f. —, geschiktheid. *Décence*; *bienséance*; *capacité*; *habileté*, f.
Hebben (ik had, heb gehad), b. w. *Avoir*; *tenir*; *posséder*. Ik heb den dief. *Je tiens le larron*. Niet —. *Ne pas avoir*; *manquer de*.
Heblust, m. *zie* Hebzucht.
Hebreër (-s), m. } *Hébreu*, m.
Hebreeuw (-en), m. }
Hebreeuwsch, b. n. *Hébraïque*, *Hébreu*. —e spreekwyze. *Hébraïsme*, m. Het —, de —e tael. *L'hébreu*, m.
Hebzucht (z. mv.), v. *Avidité*, f.
Hebzuchtig, b. n. *Avide*.
Hecht, b. n. *Bien joint*; *solide*; *fort*; (fig.) *durable*.
Hecht (-en), m. *Manche*, m.
Hechtdraedje, o. *zie* Hechtrankje.
Hechten (ik hechtte, heb gehecht), b. w. *Attacher*; *joindre*.
Hechtenis, v. *Prison*, f. In — nemen. *Mettre en prison*.
Hechtheid, v. *Solidité*; *force*, f.
Hechting, v. *Action d'attacher*, *de joindre à*; *suture*, f.; *emmanchement*, m.
Hechtmaker (-s), m. *Emmancheur*, m.
Hechtrankje (-s), o. *Cirrhe*, m.
Hechtsel, o. *Attache*, f., *emmanchement*, m.
Heden, byw. *Aujourd'hui*. Van — af. *Dès aujourd'hui*.
Hedendaegs, byw. *Aujourd'hui*; *à présent*.
Hedendaegsch, b. n. *Qui est d'aujourd'hui*, *moderne*, *néotérique*. De —e geschiedenis. *L'histoire moderne*. De —e dragt. *La mode d'aujourd'hui*.
Heef, v. *zie* Heeve et Hef.
Heefdeeg, m. en o. *Levain*, m.
Heeg. *zie* Hygen.
Heel, b. n. *Guéri*. —, onverschillig. *Réservé*; *froid*. —, byw. *Très*, *fort*. — weinig. *Fort peu*. — vroeg. *De grand matin*. *zie* Geheel.
Heelal, o. *Univers*; *monde entier*, m.
Heelbaer, b. n. *Guérissable*; *curable*.
Heelder, m. *zie* Heler.
Heelen (ik heelde, heb geheeld), b. w. *Guérir*, , o. w. *Guérir*; *se guérir*. *zie* Helen.
Heelend, b. n. *Cicatrisant*. — geneesmiddel. *Consolidant*, *cicatrisant*, m.
Heelheid (z. mv.), v. *Froideur*; *réserve*; *retenue*, f.
Heeling, v. *Guérison*, *cure*, f.
Heelkruid, (-en), o. *Herbe vulnéraire*, f.
Heelkunde, v. *zie* Heelkunst.
Heelkundig, b. n. *Chirurgical*.
Heelkundige, m. *zie* Heelmeester.
Heelkunst, v. *Chirurgie*, f.
Heelmeester (-s), m. *Chirurgien*, m.
Heelmeestersgast (-en), m. *Frater*, *garçon chirurgien*, m.
Heelplaester (-s), v. } *Emplâtre*, m.
Heelpleister (-s), v. }
Heelshoofds, byw. *Sain et sauf*; *sans perte*; *sans échec*.
Heelster (-s), v. *Recéleuse*, f.
Heelzaem, b. n. *zie* Heelbaer.
Heem, o. *zie* Heim.
Heemraed (-aden), m. *Inspecteur des digues*, m.
Heemstwortel, m. (plant). *Guimauve*, f.
Heen, henen, byw. *Vers*; *là*; *en*; *y*; *loin*. — gaen. *S'en aller*. Ik ga daer —. *J'y vais*. Waer gaet gy —? *Où allez-vous?* Waer wilt dat —? *Où cela nous menera-t-il?* — en weêr gaen. *Aller et venir*. Het — en weêr gaen. *Les allées et venues*. Hy is al —. *Il est déjà parti*. Is de stad nog verre —? *La ville est-elle encore loin d'ici?* — brengen. *Emmener*; *conduire*. — loopen. *S'enfuir*. Loopt —. *Allez-vous promener*. — vliegen. *S'envoler*. Dat gaet nog —. *Cela passe encore*. Daer —. *Par là*; *de ce côté-là*. Hier —. *Par-ici*. Ergens —. *Par quelque endroit*.
Heengaen. *zie onder* Heen.

Heengegaen, v. d. van Heengaen.
Heengewenteld, b. n. *Passé; écoulé.*
Heep (-en), v. *Serpe*, f.
Heer (-en), m. *Seigneur; Dieu; maître; patron; sieur*, m. Onze —. *Notre Seigneur.* Myn —. *Monsieur.* Myne —en. *Messieurs.* De — van een dorp. *Le Seigneur d'un village.* De —en van het regt. *Messieurs de la justice.* — of koning (in de kaert). *Roi*, m.
Heer (heren), o. *Armée*, f.
Heerbaen, v. zie Heerenbaen.
Heerbyl (-en), v. *Hache d'armes*, f.
Heerd enz. zie Haerd enz.
Heerenbaen (-anen), v. *Grand chemin*, m.; *route seigneuriale*, f.
Heerendienst (-en), m. *Corvée*, f.
Heerenhuis (-zen), o. *Maison seigneuriale*, f.
Heerenknecht (-s), m. *Laquais*, m.
Heerenmeulen (-s), m. } *Moulin banal*, m.
Heerenmolen (-s), m. }
Heerenregt (-en), o. *Droit seigneurial*, m.
Heerenwoning, v. zie Heerenhuis.
Heergewaden, o. mv. *Présents des vasseaux à leur seigneur*, m. pl.
Heergoederen, o. mv. *Domaine*, m.
Heerkracht, v. *Forces*, f. pl.; *armée*, f.
Heerleger (-s), o. *Camp*, m.; *armée*, f.
Heerlyk, b. n. *Seigneurial; magnifique; splendide; pompeux; excellent; glorieux.* —, byw. *Magnifiquement; splendidement; pompeusement; glorieusement.*
Heerlykheid (-heden), v. *Seigneurie; terre seigneuriale*, f. —, voortreffelykheid. *Magnificence; splendeur; gloire*, f.
Heerschachtig, b. n. *Impérieux; ambitieux; altier.* —, byw. *Impérieusement; ambitieusement.*
Heerschachtigheid (z. mv.), v. *Air* ou *ton de supériorité*, m.; *ambition*, f.
Heerschaer (-aren), v. *Armée*, f.; *troupes*, f. pl. De God der —aren. *Le Dieu des armées.*
Heerschap (-ppen), v. *Maître; monsieur*, m. —, huisvrouw. *Maîtresse; madame*, f.
Heerschappy (-en), v. *Domination; autorité; puissance*, f.; *empire; règne*, m.
Heerschen (ik heerschte, heb geheerscht), o. w. *Régner; dominer; gouverner.* God heerscht over alles. *Dieu règne sur tout.*
Heerschend, b. n. *Dominant; prédominant; régnant.*
Heerscher (-s), m. *Dominateur; souverain*, m.
Heersching, v. *Domination*, f.; *gouvernement*, m.
Heerschlust, m. zie Heerschzucht.
Heerschouw (-en), v. *Revue d'une armée*, f.
Heerschster (-s), v. *Dominatrice*, f.
Heerschzucht (z. mv.), v. *Ambition; ambition de régner*, f.
Heerschzuchtig, b. n. *Ambitieux; impérieux.* —, byw. *Ambitieusement; impérieusement.*
Heerschzuchtiglyk, byw. *Ambitieusement; impérieusement.*
Heerspits, v. en o. *Tête d'une armée*, f.
Heertogt (-en), m. *Marche d'une armée; expédition militaire*, f.
Heertros, m. *Train*, m., ou *suite d'une armée*, f.
Heervaert, v. zie Heertogt.
Heervorst (-en), m. *Général d'armée*, m.
Heerweg (-en), m. *Grand chemin*, m.
Heesch, b. n. *Enroué; rauque.* — maken. *Enrouer.* — worden. *S'enrouer.*
Heesch. zie Hyschen.
Heeschachtig, b. n. *Un peu enroué; un peu rauque.*
Heeschheid (z. mv.), v. *Enrouement*, m.; *raucité*, f.
Heeschkruid, o. (plant). *Érysimon; vélar*, m.; *tortelle*, f.
Heester (-s), m. } *Arbrisseau; arbuste*, m.
Heestergewas (-ssen), o. }
Heesterklaver (z. mv.), v. *Cytise*, m.
Heet, b. n. *Chaud; brûlant; ardent.* Een — yzer. *Un fer chaud.* — maken. *Chauffer.* — worden. *S'échauffer.* Men moet het yzer smeden terwyl het — is. *Il faut battre le fer tandis qu'il est chaud; il faut profiter de l'occasion.* Op —er daed. *En flagrant délit; sur le fait.* —, driftig. *Ardent; mordant; piquant; âpre; exalté.* — op het spel. *Ardent au jeu.* —, ridsig. *Lascif; chaud, en chaleur.* —, byw. *Chaud, chaudement.*
Heeten (ik heette, heb geheet), b. w. *Chauffer, échauffer.*
Heeten (ik heette, heb geheeten), b. w. *Nommer; appeler.* Ik heet u welkom. *Soyez le bienvenu.* Iemand — liegen. *Donner un démenti à quelqu'un.* —, gebieden. *Ordonner; commander.* —, o. w. *S'appeler, se nommer.* Hy heet Jan. *Il s'appelle Jean.*
Heeter (-s), m. *Chauffeur*, m.
Heetgebakerd, b. n. zie Heethoofdig.
Heethoofd (-en), o. *Tête chaude*, f.; *homme ardent*, m.
Heethoofdig, b. n. *Chaud; prompt; emporté; irascible.*
Heette (z. mv.), v. *Chaleur*, f.; *chaud*, m.
Heeve, v. *Levain*, m.
Hef (z. mv.), v. *Lie*, f.
Hefbaer, b. n. *Perceptible, recouvrable, qui peut être perçu.*
Hefbaerheid, v. *Perceptibilité (d'un impôt)*, f.
Hefboom (-en), m. *Levier; pied de chèvre; anspect*, m.
Hefboomken (-s), o. *Petit levier; taugour*, m.
Hefdeeg, m. en o. *Levain*, m.
Heffen (ik hief (hefte), heb geheven (geheft), b. w. *Lever; élever; hausser.* Schattingen —. *Lever des impôts.* Een kind ten doop —. *Tenir un enfant sur les fonts de baptême.* Zyne stem tot God —. *Élever sa voix vers Dieu.*
Heffer (-s), m. *Leveur*, m.
Heffing (-en), v. *Action de lever, de hausser; levée*, f. — der schattingen. *Levée des impôts.*
Hefster (-s), v. *Leveuse*, f.
Heft (-en), o. *Manche*, m.
Heftig enz. zie Hevig enz.
Heg, v. zie Haeg.
Hegdisse, v. zie Haegdis.
Hegger (-s), m. *Tarière*, f.
Hegt, m. zie Hecht, m.
Hegt enz. b. n. zie Hecht enz. b. n.
Hei! tusschenw. *Eh! hé! heu!*
Hei, heide, v. *Bruyère*, f.
Hei (-ijen), v. *Hie; demoiselle*, f., *mouton* (instrument), m.
Heibessem (-s), m. *Balai de bruyère*, m.
Heibloem (-en), v. *Serpolet*, m.
Heiblok (-kken), m. en o. *Hie*, f., *mouton* (instrument), m.
Heibrem, m. (gewas). *Genêt épineux; ajonc*, m.
Heide (z. mv.), v. *Bruyère*, f.
Heidebloem, v. zie Heibloem.
Heidel, v. zie Boekweit.

Heiden, onv. b. n. *De bruyère.*
Heiden (-en), m. *Païen; idolâtre; gentil*, m. —, landloopende goedgelukzegger. *Bohémien*, m.
Heidendom (z. mv.), o. *Paganisme*, m.
Heidenhyssoop, m. (plant). *Hélianthème*, m.
Heidensch, b. n. *Païen; idolâtre.*
Heidentje (-s). o. *Bohémillon*, m.
Heidin (-nnen), v. *Païenne*, f. —, landloopende goedgelukzegster. *Bohémienne*, f.
Heidinne, v. *zie* Heidin.
*Heiduk (-kken), m. *Heiduque; fantassin hongrois*, m.
Heigen, o. w. *zie* Hygen.
Heijen (ik heide, heb geheid), b. w. *Hier; enfoncer avec la hie; piloter.*
Heijing, v. *Hiement*, m.
Heikrekel (-s), m. en v. *Cigale*, f.; *grillon*, m.
Heikruid, o. (plant). *Bruyère*, f.
Heil (z. mv.), o. *Salut*, m.; *rédemption*, f. —, geluk. *Bonheur*, m., *prospérité; conservation*, f.
Heiland, m. *Sauveur; rédempteur*, m.
Heilbot (-tten), v. (visch). *Barbue*, f.; *turbot*, m.
Heilbron, v. *Source*, f., ou *principe de salut*, m.
Heilig, b. n. *Saint; sacré.* Het — schrift, de —e schriftuer. *L'écriture sainte.* De —e kerk. *La sainte église.* De —e Geest. *Le Saint-Esprit.* —e zaken. *Choses sacrées.* — verklaren. *Canoniser.* De —en. *Les saints*, m. pl. —, byw. *Saintement.*
Heiligavond, m. *Vigile; veille d'une fête*, f.
Heiligbeen, o. *Os sacrum* (t. d'anat.), m.
Heiligbitter, o. *Hiera-picra*, f., *électuaire très-amer*, m.
Heiligdag (-en), m. *Fête*, f., *jour de fête*, m.
Heiligdom (-mmen), o. *Relique*, f. —, heilige plaats. *Sanctuaire; lieu sacré; temple*, m.; *église*, f.
Heiligdomshuisje (-s), o. *Tabernacle*, m.
Heiligdomskas (-ssen), v. *Reliquaire*, m.
Heilige (-n), m. en v. *Saint*, m.; *sainte*, f.
Heiligen (ik heiligde, heb geheiligd), b. w. *Sanctifier; béatifier.* —, wyden. *Sacrer, consacrer; canoniser; bénir.*
Heiligheid (z. mv.), v. *Sainteté*, f. Zyne — (titel van den Paus). *Sa Sainteté.*
Heiliging, v. *Sanctification; béatification*, f. —, wyding. *Sacre*, m.; *canonisation; consécration*, f.
Heiliglyk, byw. *Saintement.*
Heiligmakend, b. n. *Sanctifiant.*
Heiligmaker (-s), m. *Sanctificateur*, m.
Heiligmaking (z. mv.), v. *Sanctification, canonisation*, f.
Heiligschender (-s), m. *Sacrilége, profanateur*, m.
Heiligschendery, v. *Sacrilége*, m., *profanation*, f.
Heiligschendig, b. n. *Sacrilége, profanateur.* Op eene —e wyze. *Avec sacrilége, sacrilégement.*
Heiligschendster (-s), v. *Profanatrice*, f.
Heiligschennis, v. *zie* Heiligschendery.
Heiligschryver (-s), m. *Agiographe, légendaire*, m.
Heiligverklaring, v. *Canonisation*, f.
Heilloos, b. n. *Fatal, funeste.* —, goddeloos. *Impie, pervers, dépravé.* —, byw. *Fatalement; d'une manière impie.*
Heilloosheid (z. mv.), v. *Impiété, perversité, méchanceté*, f.
Heilover (-s), m. *Cigogne*, f.
Heilryk, b. n. *Salutaire.* —, byw. *Salutairement.*
Heilweg, m. *Chemin*, m., ou *voie du salut*, f.
Heilwensch (-en), m. *Vœu*, m.; *bénédiction; salutation*, f.
Heilzaem, b. n. *Salutaire, salubre; bon, utile.* —, byw. *Salutairement; utilement.*
Heilzaemheid (z. mv.), v. *Salubrité*, f.; *salut*, m.
Heilzaemlyk, byw. } *Salutairement; utilement.*
Heilzamelyk, byw. }
Heim, o. *Foyer; domicile; chez soi, logis*, m.
Heimast, m. *zie* Heipael.
Heimelyk, b. n. *Secret, caché; mystérieux; clandestin.* —e streken. *Menées sourdes.* Den vyand —e lagen leggen. *Dresser des embûches à l'ennemi.* — gemak. *Lieux*, m. pl., *privé*, m. *commodités*, f. pl. —, byw. *Secrètement, furtivement, mystérieusement, en secret, en cachette, à la dérobée; clandestinement.* In het — trouwen. *Se marier clandestinement.*
Heimelykheid (-heden), v. *Secret*, m.; *clandestinité*, f.
Heimlyk enz. *zie* Heimelyk enz.
Heimraed (-aden), m. *Inspecteur des digues*, m.
Heinen (ik heinde, heb geheind), b. w. *Enclore, entourer.*
Heining (-en), v. *Clôture; haie; enceinte*, f.
Heipael (-alen), m. *Pilotis; pieu*, m.
Heir enz. *zie* Heer, o. enz.
Heissant (eiland). *Ouessant*, m.
Heiwerk, o. *Pilotage, ouvrage de pilotis*, m.
Hek (hekken), o. *Barrière; clôture; balustrade*, f. — (in eene pleitzael). *Parquet*, m. — (van een schip). *Poupe*, f. Het — is van den dam (spreekw.). *Il n'y a plus de surveillance.* Het — sluiten. *Fermer la marche.*
Hekbalk (-en), m. *Lisse de hourdi; barre d'arcasse* (t. de mar.), f.
Hekel (-s), m. *Séran; affinoir*, m. Iemand over den — halen (fig.). *Tancer quelqu'un, le réprimander vivement.*
Hekelaer (-s), m. *Celui qui sérance.* — (fig.). Albedil. *Critique; satirique*, m.
Hekelaerster (-s), v. *Celle qui sérance.* — (fig.). Berispster. *Celle qui critique.*
Hekeldicht (-en), o. *Satire*, f.; *poëme satirique*, m.
Hekeldichter (-s), m. *Satirique; poëte satirique*, m.
Hekelen (ik hekelde, heb gehekeld), b. w. *Sérancer.* Vlas —. *Sérancer du lin.* — (fig.). Doorhalen. *Réprimander; reprendre; critiquer.*
Hekeling, v. *Action de sérancer*, f. — (fig.). Berisping. *Réprimande; censure; critique*, f.
Hekelschrift (-en), o. *Satire; diatribe*, f., *écrit satirique*, m.
Hekelster, v. *zie* Hekelaerster.
Hekelzucht, v. *Critique*, f.
Hekelzuchtig, b. n. *Critique; disposé à censurer légèrement.*
Hekelzuchtige, m. *Critique*, m.
Hekgeld, o. *Droit de barrière*, m.
Heks (-en), v. *Sorcière; fée; enchanteresse*, f.
Heksen (ik hekste, heb gehekst), o. w. *Faire le métier de sorcier; exercer la magie* ou *la sorcellerie.* Hy kan —. *Il est sorcier.*
Heksendans (-en), m. *Danse des sorcières*, f.
Heksenwerk, o. *zie* Heksery.
Heksery (-en), v. *Sorcellerie; magie*, f.; *ensorcellement; enchantement; sortilége*, m.
Heksje (-s), o. } *Petite sorcière*, f.
Heksken (-s), o. }

Hekslniter (-s), m. *Serre-file*, m.
Hekstuk (-kken), o. *Cornière* (mar.), f.
Hekstut (-tten), m. *Tréport* (t. de mar.), m.
Hel, helle, v. *Enfer*, m.
Hel, b. n. *Clair; sonore; perçant.* Eene helle stem. *Une voix claire* ou *sonore.* Op den hellen middag. *En plein midi.*
Helaes! tusschenw. *Hélas!*
Held (-en), m. *Héros*, m.
Helddadig, b. n. *zie* Heldhaftig.
Helddadiglyk, byw. *zie* Heldhaftiglyk.
Heldenbloed (z. mv.), o. *Sang héroïque*, m.
Heldendaed (-aden), v. *Action héroïque; prouesse*, f.
Heldendeugd (-en), v. *Vertu héroïque*, f.; *héroïsme*, m.
Heldendicht (-en), o. *Poëme épique*, m.; *épopée*, f.
Heldendichter (-s), m. *Poëte épique*, m.
Heldeneeuw (-en), v. *Siècle de héros*, m.
Heldenhart, o. } *Cœur* ou *courage de héros*, m.
Heldenhert, o. }
Heldenkluchtdicht (-en), o. *Poëme héroï-comique*, m.
Heldenkluchtig, b. n. *Héroï-comique.*
Heldenleger, o. *Armée de héros*, *de braves*, f.
Heldenmoed, m. *Courage héroïque; héroïsme*, m.
Heldenstuk, o. *zie* Heldendaed.
Heldentyden, m. mv. *Temps héroïques*, m. pl.
Heldenverzen, o. mv. *Vers alexandrins* ou *héroïques*, m. pl.
Heldenvuer, o. *zie* Heldenmoed.
Helder, b. n. *Clair; transparent; limpide.* —e stem. *Voix claire* ou *argentine.* —e dag. *Jour serein.* —, zindelyk, net. *Propre; net.*
Helderen (ik helderde, heb gehelderd), b. w. *Éclairer, éclaircir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éclaircir; devenir serein.* De lucht heldert. *L'air s'éclaircit.*
Helderheid, v. *Clarté; limpidité; lumière*, f. — (van het weder). *Sérénité*, f. —, zindelykheid. *Propreté; netteté*, f.
Heldering, v. *Éclaircissement*, m.
Helderdrop, m. (oogziekte). *Goutte sereine*, f.
Heldhaftig, b. n. *Héroïque, brave, intrépide, courageux.* —e daden. *Des actions héroïques.* —, byw. *Héroïquement.*
Heldhaftigheid, v. *Héroïcité*, f.; *héroïsme*, m.
Heldhaftiglyk, byw. *Héroïquement.*
Heldin (-nnen), v. *Héroïne*, f.
Helen (ik heel, heelde, heb geheeld), b. w. *Recéler, cacher; taire.*
Heler (-s), m. *Recéleur*, m.
Helft (-en), v. *Moitié*, f.
Helgedrogt (-en), o. *Monstre infernal*, m.
Helgod, m. *Pluton, dieu de l'enfer*, m.
Helgodinnen, v. mv. (fabelk.). *Euménides*, f. pl.
Helhond (-en), m. *Cerbère*, m.; (fig.) *homme méchant*, m.
Heling, v. *Recèlement*, m.
Helle, v. *zie* Hel, v.
Hellebaerd (-en), m. *en* v. *Hallebarde*, f.
Hellebaerdier (-s), m. *Hallebardier*, m.
Hellen (ik helde, heb geheld), o. w. *Pencher, incliner.* Het —. *zie* Helling.
Hellend, b. n. *Penchant, inclinant, incliné, déclive.*
Heller (-s), m. *Demi-denier*, m.; *obole; maille*, f.
Hellespook (-oken), o. *Fantôme* ou *spectre infernal*, m.
Helleveeg (-egen), v. *Diablesse, mégère, femme méchante, furie*, f.
Hellevloed, m. (fabelk.). *Cocyte; Styx; Achéron, fleuve des enfers*, m.
Hellewacht, v. *Cerbère*, m.
Hellewaerts, byw. *A l'enfer, aux enfers.*
Hellewicht (-en), o. *Damné*, m.
Hellig, b. n. Boos. *Méchant.* —, vermoeid. *Las, fatigué.*
Helling, v. *Penchant; talus*, m.; *pente, déclivité; tendance*, f. — (fig.). Neiging. *Inclination*, f.; *penchant*, m. —, scheepstimmerwerf. *Chantier*, m.
Helm (-en), m. *Casque; heaume*, m. —, hoofdvlies. *Coiffe*, f. Hy is met eenen — geboren. *Il est né coiffé;* (fig.) *il est heureux.* — (van een overhaelvat). *Couvercle, chapiteau*, m. —, duinhelm (plant). *Genêt sauvage*, m.
Helmbard enz. *zie* Hellebaerd enz.
Helmdak (-en), o. *Coupole*, f.
Helmdekken, o. mv. *Achements, lambrequins*, m. pl.
Helmet (-tten), o. *Casque*, m.
Helmgat (-en), o. *Trou de la visière d'un casque*, m.
Helmkam (-mmen), m. *Crête de casque*, f.; *cimier*, m.
Helmmaker (-s), m. *Heaumier*, m.
Helmmakery, v. *Heaumerie*, f.
Helmplant, v. *Genêt sauvage*, m.
Helmsieraed, o. *Cimier, ornement au haut du casque*, m.
Helmspits, v. *en* o. *Pointe du casque*, f.
Helmstok (-kken), m. *Timon*, m.; *barre du gouvernail*, f.; *heaume*, m.; *manuelle*, f.
Helmstuk, o. *zie* Helmsieraed.
Helmstyltjes, o. mv. *Étamines* (bot.), f. pl.
Helmteeken, o. *zie* Helmsieraed.
Helmtop, m. *Sommet du casque*, m.
Helmvizier (-en), o. *Mézail* (t. de blas.), m.
Help, v. *zie* Hulp.
Helpen (ik hielp (holp), heb geholpen), b. w. *Aider, assister, seconder; secourir.* Elkander —. *S'entr'aider.* Iemand uit den nood —. *Tirer quelqu'un d'affaire.* Iemand aen een ambt —. *Procurer un emploi* ou *une charge à quelqu'un.* Iemand in den grond —. *Ruiner quelqu'un.* Iemand van kant —. *Se défaire de quelqu'un.* Ik kan het niet —. *Je n'y saurais que faire.* Ik weet my niet te —. *Je ne sais que faire.* Zoo waerlyk helpe my God! *Ainsi Dieu me soit en aide!* —, genezen. *Guérir.* —, o. w. Baten. *Servir, être utile.* Dat zal my niet —. *Cela ne me servira de rien.*
Helpend, b. n. *Auxiliaire, assistant.* —e werkwoorden. *Verbes auxiliaires.*
Helper (-s), m. *Aide*, m.
Helpster (-s), v. *Celle qui aide, qui assiste.*
Helsch, b. n. *Infernal, d'enfer.* — vuer. *Feu de l'enfer.* De —e godinnen. *Les Furies, les Euménides*, f. pl. De —e schipper. *Caron.* De —e god *of* koning. *Pluton.* —, boos. *Méchant, impie, diabolique.* —e pyn. *Douleur affreuse.*
Helster (-s), m. *Licou*, m.
Hem! tusschenw. *Hem!*
Hem, voornw. *Lui, à lui; le.* Antwoord —. *Répondez-lui.*
Hembd, o. *zie* Hemd.
Hemd (-en), o. *Chemise*, f. Het — is nader dan de rok. *Charité bien ordonnée commence par soi-même.*
Hemdboord (-en), m. *Poignet* (*de chemise*), m.

Hemdenlinnen, o. *Toile propre à faire des chemises*, f.
Hemdennaeister (-s), v. *Lingère, couturière qui fait des chemises*, f.
Hemdje (-s), o. *Petite chemise*, f.
Hemdrok (-kken), m. *Chemisette; camisole*, f.
Hemdslip (-ppen), v. *Pan de chemise*, m.
Hemdsmouw (-en), v. *Manche de chemise*, f.
Hemel (-en), m. *Ciel*, m. Onder den blauwen —. *A l'air, en plein air, à la belle étoile.* —, gewest. *Contrée*, f.; *pays*, m. —, verhemelte waeronder het Allerheiligste gedragen wordt. *Dais, baldaquin*, m. — (van eene koets). *Impériale*, f. — van een bed. *Ciel de lit*, m.
Hemelbeschouwer (-s), m. *Uranoscope* (*poisson*), m.
Hemelbeschryving, v. *Uranographie*, f.
Hemelbol, m. *Globe céleste*, m.
Hemelboog (-ogen), m. *Cercle céleste*, m.; *sphère*, f.
Hemeldauw, m. *Rosée*, f.
Hemelen (ik hemelde, heb gehemeld), o. w. *Monter au ciel; mourir.* Hy is gaen —. *Il est mort.*
Hemelgewelf, o. *Firmament*, m.
Hemelheer, o. *Armée céleste*, f.
Hemelhoog, b. n. *Très-haut, fort haut, qui va jusqu'aux nues.* —, byw. *Fort haut.*
Hemelkloot, m. *zie* Hemelbol.
Hemelkring, m. *zie* Hemelboog.
Hemellichaem (-amen), o. *Corps céleste*, m.
Hemellicht (-en), o. *Lumière céleste; étoile*, f.; *astre; luminaire*, m.
Hemelling (-en), m. *Habitant du ciel*, m. De —en. *Les bienheureux, les saints*, m. pl.
Hemelloop, m. *Cours des astres*, m.
Hemelmeetkunde, v. *Uranométrie*, f.
Hemelprael, v. *Gloire* (t. de peint.), f.
Hemelraed, m. *Conseil céleste*, m.
Hemelreis, v. *Voyage céleste*, m.
Hemelruim, o. *Espace des cieux*, m.
Hemelryk, o. *Royaume des cieux; paradis*, m.
Hemelsblauw, b. n. *Bleu céleste; azuré, de couleur d'azur.*
Hemelsblauw, o. *Azure; bleu de ciel*, m.
Hemelsbrood, o. *Manne*, f.
Hemelsch, b. n. *Céleste.*
Hemelsleutel, m. (plant). *Orpin*, m.
Hemelsteeken (-en), o. *Signe céleste*, m.
Hemelstreek (-eken), v. *Climat*, m.
Hemelvaert, v. *Ascension de J.-C.; assomption de la Vierge*, f.
Hemelvaertsdag, m. *Jour de l'ascension* ou *de l'assomption*, m.
Hemelval (z. mv.), m. *Ce qui vient du ciel; doctrine* ou *loi divine*, f.; *cantique céleste*, m.
Hemelvreugd, v. *Joie céleste*, f.
Hemelwaerts, byw. *Vers le ciel*, *au ciel.*
Hemelzang (-en), m. *Chant* ou *cantique céleste*, m.
Hemmen (ik hemde, heb gehemd), b. w. (gem.). *Appeler.*
Hen, henlieden, voornw. *Eux; les.*
Hen (hennen), v. *Poule*, f. Jonge —. *Poulette*, f.
Henegouw o. } (landschap). *Hainaut*, m.
Henegouwen o. }
Henen, byw. *zie* Heen.
Heng, v. *zie* Hengsel.
Hengel (-s), m. *Baguette de ligne à pêcher; ligne*, f. Met den — visschen. *Prendre du poisson à la ligne.*
Hengelaer (-s), m. *Pêcheur qui pêche à la ligne*, m.
Hengelen (ik hengelde, heb gehengeld), o. w. *Pêcher à la ligne.* (fig.). Naer iets —. *Aspirer à quelque chose.*
Hengelroede, v. *zie* Hengel.
Hengsel (-s), o. *Anse*, f. — (van eene deur of venster). *Penture*, f.
Hengselkorf (-ven), m. } *Panier à anse*, m.
Hengselmand (-en), v. }
Hengselpot (-tten), m. *Pot à anse*, m.
Hengseltje (-s), o. *Petite anse; ansette; petite penture*, f.
Hengst (-en), m. *Étalon; cheval entier*, m.
Hengstebron (z. mv.), v. (dichtkunst). *Hippocrène*, f. Uit de — drinken. *Être poëte.*
Henker (-s), m. *Bourreau*, m.
Henlieden *zie* Hen, voornw.
Henne v. *zie* Hen, v.
Hennebeziën v. mv. *Framboises*, f. pl.
Henneëi (-ijeren), o. *OEuf de poule*, m.
Hennegat (-en), o. *Jaumière* (t. de mar.), f.
Henneken (-s), o. *Poulette*, f.
Hennentaster (-s), m. *Tâte-poule, jocrisse*, m.
Hennep enz. *zie* Hennip enz.
Hennetje, o. *zie* Henneken.
Hennip (z. mv.), m. *Chanvre*, m. — braken. *Broyer* ou *briser du chanvre.*
Hennipakker (-s), m. *Chenevrière*, f.
Hennipbraker (-s), m. *Broyeur de chanvre*, m.
Hennipbroeijing, v. *Rouissage du chanvre*, m.
Hennipen, onv. b. n. *De chanvre.* Door eene — venster kyken (fig.). *Être pendu.*
Henniphekel (-s), m. *Affinoir*, m.
Henniplinnen (z. mv.), o. *Toile de chanvre*, f.
Hennipstok (-kken), m. *Chenevotte*, f.
Hennipteelt (z. mv.), v. *Culture du chanvre*, f.
Hennipzaed, o. *Chenevis*, m.; *graine de chanvre*, f.
Hennipzeel (-elen), o. *Bretelle de porteur* ou *de porte faix*, f.
Her, v. *zie* Herre.
Her, voorzetsel dat voor vele woorden geplaetst wordt, om eene herhaling te kennen te geven, en de kracht en beteekenis van het fransch woordeken re heeft.
Herademen (ik herademde, heb herademd), o. w. *Respirer de nouveau; reprendre haleine.*
Heraut (-en), m. *Héraut*, m.
Herautsstaf (-ven), m. } *Caducée*, m.
Herautsstok (-kken), m. }
Herbakeren (ik herbakerde, heb herbakerd), b. w. *Remmaillotter.*
Herbakken (ik herbakte, heb herbakken), b. w. *Recuire.* Het —. *Recuite*, f.
Herbaren (ik herbaer, herbaerde, heb herbaerd), b. w. *Régénérer; reproduire.*
Herbeginnen (ik herbegon, heb herbegonnen), b. en o. w. *Recommencer.*
Herbeginning, v. *Recommencement*, m.
Herbegon. *zie* Herbeginnen.
Herbegonnen, v. d. van herbeginnen.
Herberg (-en), v. *Hôtellerie; auberge*, f., *hôtel*, m. —, kroeg. *Logis; logement*, m. — waer men drinkt en rookt. *Tabagie*, f., *estaminet; cabaret*, m. — buiten de stad. *Guinguette*, f. Slechte of geringe —. *Gargote*, f.
Herbergachtig, b. n. *De cabaret, cabarétique.*
Herbergen (ik herbergde, heb geherbergd), b. w. *Loger; héberger.* —, o. w. *Loger; être logé.*
Herbergier (-s), m. *Hôte; aubergiste; cabaretier*, m.
Herbergierster, v. *Hôtesse; aubergiste; cabaretière*, f.

Herberging, v. *Action de loger*, f.; *logement*, m.
Herbergje (-s), o. *Petite auberge*, f.; *petit cabaret*, m.
Herbergzaem, b. n. *Hospitalier.*
Herbergzaemheid, v. *Hospitalité*, f.
Herbiechten (ik herbiechtte, heb herbiecht), b. w. *Reconfesser, se reconfesser.*
Herbinden (ik herbond, heb herbonden), b. w. *Relier, lier de nouveau.*
Herbleeken (ik herbleekte, heb herbleekt), b. w. *Reblanchir.*
Herbloeijen (ik herbloeide, heb herbloeid), o. w. *Refleurir; fleurir de nouveau.*
Herboenen, b. w. *zie* Herwryven.
Herbond. *zie* Herbinden.
Herbonden, v. d. van herbinden.
Herboorden (ik herboordde, heb herboord), b. w. *Reborder.*
Herboren, b. n. *Régénéré.* — worden. *Renaître.*
Herbouwd, v. d. van herbouwen.
Herbouwen (ik herbouwde, heb herbouwd), b. w. *Rebâtir, réédifier, reconstruire.*
Herbouwing, v. *Réédification, restauration, reconstruction*, f.
Herbragt. *zie* Herbrengen.
Herbrengen (ik herbragt, heb herbragt), b. w. *Reporter; rapporter; ramener.*
Herdacht. *zie* Herdenken.
Herdaen, v. d. van herdoen.
Herdagen (ik herdaeg, herdaegde, heb herdaegd), b. w. *Réajourner; citer* ou *ajourner de nouveau.*
Herdaging v. } *Réajournement*, m.; *réassignation*, f.
Herdagvaerding, v. }
Herdeed. *zie* Herdoen.
Herdekken (ik herdekte, heb herdekt), b. w. *Recouvrir, couvrir de nouveau.*
Herdenken (ik herdacht, heb herdacht), b. w. *Se ressouvenir; se rappeler; réfléchir; repenser.* Het —. *zie* Herdenking.
Herdenking (-en), v. *Souvenir; ressouvenir*, m.; *réminiscence*, f.
Herder (-s), m. *Berger; pâtre; pasteur*, m. De onzer zielen. *Le Pasteur de nos âmes.* — (visch). *Muge* ou *mugil; mulet*, m.
Herderin (-nnen), v. *Bergère*, f.
Herderinneken (-s), o. } *Bergerette; pastourelle*, f.
Herderinnetje (-s), o. }
Herderken (-s), m. *Pastoureau; bergerot*, m.
Herderloos, b. n. *Qui est sans berger; sans pasteur.*
Herderlyk, b. n. *Pastoral, bucolique.* —e brief (van eenen bisschop). *Lettre pastorale.* —, byw. *Pastoralement.*
Herdersdicht (-en), o. *Églogue; idylle; pastorale*, f.
Herdersdichter (-s), m. *Auteur d'églogues, d'idylles* ou *de pastorales*, m.
Herdersfluit (-en), v. *Flûte de berger*, f.; *flageolet; chalumeau*, m.
Herdersgod, m. *Pan*, m.
Herdershond (-en), m. *Chien de berger*, m.
Herdershut (-tten), v. } *Cabane de berger; hutte*, f.
Herdershuisje (-s), o. }
Herderskout, m. *Dialogue entre deux bergers*, m.
Herdersleven (z. mv.), o. *Vie pastorale*, f.
Herderslied (-eren), o. *Chanson pastorale; pastorale*, f.
Herderspyp, v. *zie* Herdersfluit.
Herdersspel (-en), o. *Pastorale; comédie pastorale*, f.
Herdersstaf (-ven), m. *Houlette*, f.
Herderstasch (-sschen), v. *Panetière*, f.
Herdersuertje, o. *Heure du berger*, f.
Herderszang, m. *zie* Herderslied.
Herdertje, o. *zie* Herderken.
Herdnekkig enz. *zie* Hardnekkig enz.
Herdoen (ik herdeed, heb herdaen), b. w. *Refaire.*
Herdoening, v. *Action de refaire*, f.
Herdoop, m. *Rebaptisation*, f.; *nouveau baptême*, m.
Herdoopen (ik herdoopte, heb herdoopt), b. w. *Rebaptiser.*
Herdooper ((s), m. (ketter). *Rebaptisant; anabaptiste*, m.
Herdooping, v. *Rebaptisation*, f.
Herdroogen (ik herdroogde, heb herdroogd), b. w. *Ressécher.*
Herdruk (-kken), m. *Réimpression; nouvelle édition*, f.
Herdrukken (ik herdrukte, heb herdrukt), b. w. *Réimprimer.*
Herdrukking, v. *Réimpression*, f.
Hereenen (ik hereende, heb hereend), b. w. *Réunir; rallier.* Zich —. *Se réunir; se rejoindre.*
Hereenigen, b. w. *zie* Hereenen.
Hereeniging, v. } *Réunion*, f.
Hereening, v. }
Hereerlyken (ik hereerlykte, heb hereerlykt), b. w. *Réhabiliter.*
Hereerlyking, v. *Réhabilitation*, f.
Hereischen (ik hereischte, heb hereischt), b. w. *Redemander; exiger de nouveau.*
Hereischer (-s), m. *Celui qui redemande.*
Hereisching, v. *Action de redemander*, f.
*Heremyt (-en), m. *Ermite* m.
Herfruiten (ik herfruitte, heb herfruit), b. w. *Refrire.*
Herfst (z. mv.), m. *Automne*, m. *et* f.; *arrière-saison*, f.
Herfst, b. n. } *Automnal.*
Herfstachtig, b. n. }
Herfstbloem (-en), v. *Fleure automnale*, f.
Herfstboter, v. *Beurre d'automne* m.
Herfstdag (-en), m. *Jour d'automne*, m.
Herfstdraden, m. mv *Filandres*, f. pl.
Herfstfeest, v. *en* o. *Vertumnales*, f. pl.
Herfstgerst, v. (plant). *Escourgeon*, m.
Herfsthooi, o. *Regain*, m.
Herfstkaes, v. *Fromage d'automne*, m.
Herfstmaend (-en), v. *Mois de septembre, septembre*, m.
Herfstpeer (-eren), v. *Poire d'automne*, f.
Herfsttyd, m. *zie* Herfst, m.
Herfstvrucht (-en), v. *Fruit d'automne*, m.
Herfstweder, o. *Temps d'automne*, m.
Herft enz. *zie* Herfst enz.
Hergaf *zie* Hergeven.
Hergeven (ik hergeef, hergaf, heb hergeven), b. w. *Redonner.* De kaerten —. *Refaire les cartes.*
Hergieten (ik hergoot, heb hergoten), b. w. *Refondre, recouler.* Het —. *Refonte*, f.
Hergieting, v. *Refonte*, f.
Hergloeijen (ik hergloeide, heb hergloeid), o. w. *Reluire, luire de nouveau.*
Hergloeijing, v. *Recuite*, f., *recuit* (des métaux), m.
Hergoot. *zie* Hergieten.
Hergooijen (ik hergooide, heb hergooid), b. w. *Rejeter; jeter une seconde fois.*
Hergoten, v. d. van hergieten.

Hergreep. *zie* Hergrypen.
Hergrepen, v. d. van hergrypen.
Hergroeten (ik hergroette, heb hergroet), b. w. *Resaluer* ou *ressaluer.*
Hergroeijen (ik hergroeide, ben hergroeid), o. w. *Recroître.*
Hergrypen (ik hergreep, heb hergrepen), b. w. *Reprendre; ressaisir;* (fig.) *recommencer.*
Herhael, o. *Récidive*, f.
Herhaeld, b. n. *Redit; répété; itératif.*
Herhaeldelyk, byw. *Itérativement.*
Herhaelster (-s), v. *Celle qui répète; rabâcheuse, rediseuse*, f.
Herhakken (ik herhakte, heb herhakt), b. w. *Rehacher; recouper.*
Herhalen (ik herhael, herhaelde, heb herhaeld), b. w. *Répéter; redire.* —, hernemen. *Réitérer.* —, herdoen. *Refaire.* —, herroepen. *Rétracter.*
Herhalend, b. n. *Réitératif.*
Herhaler (-s), m. *Celui qui répète; rabâcheur, rediseur* m.
Herhaling (-en), v. *Répétition; redite; réitération; réduplication*, f. By —. *Itérativement.*
Herheffen (ik herhief, heb herheven), b. w. *Élever de nouveau.*
Herheffing, v. *Action d'élever de nouveau*, f.
Herheven, v. d. van herheffen.
Herhief. *zie* herheffen.
Herhield. *zie* herhouden.
Herhouden (ik herhield heb herhouden), b. w. *Retenir, empêcher arrêter, détourner.*
Herhuren (ik herhuerde, heb herhuerd), b. w. *Relouer.*
Herhuring, v. *Relocation, réconduction*, f.
Herhuwelyken (het), o. *Convol*, m.
Herhuwelyken, b. w. *zie* Herhuwen.
Herhuwen (ik herhuwde, heb herhuwd), b. w. *Reprendre en mariage; remarier; convoler.*
Hering, m. *zie* Haring.
Herinneren (ik herinnerde, heb herinnerd), b.w. Te binnen brengen *Faire souvenir; rappeler.* Zich iets — *Se souvenir de quelque chose, se rappeler quelque chose.*
Herinnering (-en), v. *Souvenir, ressouvenir*, m.; *mémoire*, f.
Herk, v. *zie* Hark.
Herkaerden (ik herkaerdde, heb herkaerd), b. w *Recarder.*
Herkammen (ik herkamde, heb herkamd), b. w. *Repeigner; peigner de nouveau.*
Herkasseijen (ik herkasseide, heb herkasseid), b. w. *Repaver.*
Herkauwen (ik herkauwde, heb herkauwd), b. w. *Remâcher; ruminer.* — (fig.). Herdenken. *Réfléchir; méditer; ruminer.*
Herkauwend, b. n. *Ruminant.*
Herkauwing, v. *Rumination* (fig.) *méditation*, f.
Herkeeren (ik herkeerde, heb herkeerd), b. w. *Retourner, tourner d'un autre sens.* —, o. w. met *zyn*) *Retourner revenir.*
Herken, b. w *zie* Harken.
Herkenbaer, b. n. } *Reconnaissable.*
Herkennelyk, b. n. }
Herkennen (ik herkende, heb herkend), b. w. *Reconnaître.*
Herkenning, v. *Reconnaissance*, f.
Herkiezen (ik herkoos, heb herkozen), b. w. *Réélire.*
Herkiezing, v. *Réélection*, f.
Herklieven, b. w. *zie* Herkloven.
Herkloven (ik herkloof, herkloofde, heb herkloofd), b. w. *Refendre.*

Herknauwen enz. *zie* Herkauwen enz.
Herkneden (ik herkneed, herkneedde, heb herkneed), b. w. *Repétrir.*
Herknoopen (ik herknoopte, heb herknoopt), b. w. *Reboutonner; renouer.*
Herknooping, v. *Renouement*, m.
Herknoppen (ik herknopte, heb herknopt), b. w. *Reboutonner.*
Herkocht. *zie* Herkoopen.
Herkoken (ik herkook, herkookte, heb herkookt), b. w *Recuire, rebouillir.*
Herkoking v. *Action de recuire; nouvelle coction; recuite*, f.
Herkomen (ik herkwam (kwam her), ben herkomen (hergekomen), o. w. *Provenir; descendre de.* —, wederkomen. *Revenir.*
Herkomst (z. mv.), v. *Origine, issue; naissance*, f.
Herkomstig, b. n. *Originaire, issu, descendu.*
Herkoomen enz. *zie* Herkomen enz.
Herkoop, m. *Rachat*, m.
Herkoopen (ik herkocht, heb herkocht), b. w. *Racheter.*
Herkooping, v. *zie* Herkoop.
Herkoos. *zie* Herkiezen.
Herkozen, v. d. van herkiezen.
Herkrabben (ik herkrabde, heb herkrabd), b. w. *Regratter.*
Herkreeg. *zie* Herkrygen.
Herkregen, v. d. van herkrygen.
Herkrollen (ik herkrolde, heb herkrold), b. w. *Refriser.*
Herkruisen (ik herkruiste, heb herkruist), b. w. *Crucifier de nouveau; croiser de nouveau.*
Herkrullen, b. w. *zie* Herkrollen.
Herkrygen (ik herkreeg, heb herkregen), b. w. *Ravoir; recouvrer; reprendre.*
Herkryging, v. *Recouvrement*, m.
Herkussen (ik herkuste, heb herkust), b. w. *Rebaiser.*
Herladen (ik herlaed, herlaedde, heb herladen), b. w. *Recharger.*
Herlading (-en), v. *Action de recharger; recharge*, f.
Herlas. *zie* Herlezen.
Herlatten (ik herlattede, heb herlat), b. w. *Relatter.*
Herleefd, v. d. van herleven.
Herleenen (ik herleende, heb herleend), b. w. *Reprêter.*
Herleeren (ik herleerde, heb herleerd), b. w. *Rapprendre; renseigner.*
Herleidbaer, b. n. *Réductible.*
Herleiden (ik herleidde, heb herleid), b. w. *Réduire; transformer.*
Herleiding, v. *Réduction; transformation*, f.
Herleven (ik herleef, herleefde, ben herleefd), o. w. *Revivre revenir à la vie; renaître.*
Herleveren (ik herleverde, heb herleverd), b. w. *Livrer de nouveau.*
Herleving, v. *Retour à la vie*, m.
Herlevingsmiddel (-en), o. *Psychagogique*, m.
Herlezen (ik herlees, herlas, heb herlezen), b.w. *Relire.*
Herlezing, v. *Action de relire; nouvelle lecture*, f.
Herliep. *zie* Herloopen.
Herloopen (ik herliep, ben herloopen), o. w. *Recourir.*
Herlymen (ik herlymde, heb herlymd), b. w. *Recoller.*
Hermaekt, v. d. van hermaken. —, b. n. *Refait.*

Hermaken (ik hermaek, hermaekte, heb hermaekt), b. w. *Refaire, réparer.*
Hermaking, v. *Action de refaire; nouvelle façon; réparation*, f.
Hermalen (ik hermael, hermaelde, heb hermalen), b. w. *Remoudre; rebroyer.*
Hermaling, v. *Action de remoudre, de rebroyer*, f.
Hermanen (ik hermaen, hermaende, heb hermaend), b. w. *Demander une seconde fois ce qui est dû.*
Hermaning, v. *Nouvelle demande de paiement*, f.
Hermat. *zie* Hermeten.
Hermelyn (-en), o. *Hermine*, f.
Hermelynen, onv. b. n. *D'hermine.*
Hermelynvel (-llen), o. *Hermine* (peau), f.
Hermengen (ik hermengde, heb hermengd), b.w. *Remêler.*
Hermeten (ik hermat, heb hermeten), b. w. *Remesurer; réarpenter.*
Hermeting, v. *Second* ou *nouveau mesurage; réarpentage*, m.
Hermetselen (ik hermetselde, heb hermetseld), b. w. *Remaçonner.*
***Hermitagie**, v. *Hermitage*, m.
Hermunten (ik hermuntte, heb hermunt), b. w. *Réfrapper (des monnaies).*
Hernaeijen (ik hernaeide, heb hernaeid), b. w. *Recoudre; raccoutrer.*
Hernagelen (ik hernagelde, heb hernageld), b.w. *Reclouer.*
Hernam. *zie* Hernemen.
Hernemen (ik herneem, hernam, heb hernomen), b. w. *Reprendre; ressaisir; réconquérir; repartir, répliquer, répondre.*
Herneming, v. *Reprise*, f.
Hernieuwen (ik hernieuwde, heb hernieuwd), *Renouveler; réitérer.*
Hernieuwing, v. *Renouvellement*, m.; *réitération*, f.
Hernoemen (ik hernoemde, heb hernoemd), b.w. *Renommer.*
Hernoeming, v. *Action de renommer*, f.
Hernomen, v. d. van hernemen.
Hernoodigen (ik hernoodigde, heb hernoodigd), b. w. *Réinviter.*
***Herold** (-en), m. *Héraut*, m.
Heropening, v. *Rentrée*, f.
Heropkomen (ik kwam herop, ben heropgekomen), o. w. *Monter* ou *s'élever de nouveau.*
Heroptooijen (ik tooide herop, heb heropgetooid), b. w. *Parer* ou *orner de nouveau.*
Heroveraer (-s), m. *Celui qui a reconquis.*
Heroveren (ik heroverde, heb heroverd), b. w. *Reconquérir; reprendre.*
Herovering, v. *Action de reconquérir; reprise*, f.
Herp, v. *zie* Harp.
Herpachten (ik herpachtte, heb herpacht), b. w. *Reprendre à ferme.*
Herpachting (-en), v. *Renouvellement de ferme*, m.
Herpakken (ik herpakte, heb herpakt), b. w. *Rempaqueter; remballer.*
Herpakker (-s), m. *Celui qui remballe.*
Herpakking, v. *Action de remballer*, f.
Herparen (ik herpaer, herpaerde, heb herpaerd), b. w. *Raccoupler; rappareiller.* —, o. w. *S'apparier* ou *s'accoupler de nouveau; se remarier.*
Herpassen (ik herpaste, heb herpast), b. w. *Compasser de nouveau; essayer de nouveau.*
Herpekken (ik herpekte, heb herpekt), b. w. *Poisser de nouveau.*
Herpersen (ik herperste, heb herperst), b. w. *Presser une seconde fois.*
Herplaetsen (ik herplaetste, heb herplaetst), b.w. *Replacer; remplacer.*
Herplaetser (-s), m. *Remplaçant*, m.
Herplaetsing, v. *Action de replacer*, f.; *remplacement*, m.
Herplakken, b. w. *zie* Herlymen.
Herplanten (ik herplantte, heb herplant), b. w. *Replanter.*
Herplaveijen, b. w. *zie* Herkasseijen.
Herpleiten (ik herpleitte, heb herpleit), b. w. *Replaider.*
Herpoten, b. w. *zie* Herplanten.
Herproeven (ik herproefde, heb herproefd), b.w. *Essayer de nouveau.*
Herproeving, v. *Action d'essayer de nouveau*, f.
Herre (-n), v. *Gond*, m.
Herrekenen (ik herrekende, heb herrekend), b. w. *Recompter.*
Herriep. *zie* Herroepen.
Herroepelyk, b. n. *Révocable; amovible.*
Herroepelykheid (z. mv.), v. *Révocabilité; amovibilité*, f.
Herroepen (ik herriep, heb herroepen), b. w. *Révoquer; rétracter; casser; annuler.* Een bevel —. *Révoquer un édit.* Zyn woord —. *Se rétracter; se dédire; chanter la palinodie.*
Herroepend, b. n. *Révocatoire.*
Herroeping, v. *Révocation; cassation; ademption*, f. — van zyn woord. *Rétractation*, f. — van zyne dolingen. *La rétractation de ses erreurs.*
Herrollen (ik herrolde, heb herrold), b. w. *Rouler de nouveau.*
Herrolling, v. *Action de rouler de nouveau*, f.
Herschapen, v. d. van herscheppen.
Herscharen (ik herschaerde, heb herschaerd), b. w. *Rallier.*
Herschatten (ik herschattede, heb herschat), b. w. *Repriser.*
Herscheen. *zie* Herschynen.
Herschenen, v. d. van herschynen.
Herschepen (ik herscheep, herscheepte, heb herscheept), b. w. *Rembarquer.*
Herscheping, v. *Rembarquement*, m.
Herscheppen (ik herschiep, heb herschapen), b. w. *Créer de nouveau; recréer; régénérer; faire renaître.* —, van gedaente doen veranderen. *Transformer; métamorphoser.*
Herschepper (-s), m. *Régénérateur; celui qui métamorphose*, m.
Herschepping (-en), v. *Régénération*, f. —, gedaenteverwisseling. *Transformation; métamorphose*, f. De —en van Ovidius. *Les métamorphoses d'Ovide.*
Herschiep. *zie* Herscheppen.
Herschikken (ik herschikte, heb herschikt), b. w. *Refaçonner; arranger* ou *disposer de nouveau.*
Herschikking (-en), v. *Nouvel arrangement*, m.
Herschilderen (ik herschilderde, heb herschilderd), b. w. *Repeindre, retoucher.*
Herschouwen (ik herschouwde, heb herschouwd) b. w. *Visiter* ou *examiner de nouveau.*
Herschreef. *zie* Herschryven.
Herschreven, v. d. van herschryven.
Herschrobben, b. w. *zie* Herwryven.
Herschryven (ik herschreef, heb herschreven), b. w. *Récrire; écrire de nouveau; recopier.*
Herschryving, v. *Action de récrire*, f.
Herschynen (ik herscheen, ben herschenen), o. w. *Reparaître; luire de nouveau.*
Herschyning, v. *Nouvelle lueur*, f.

Hersen (-s, -en), v. *Cerveau*, m.; *cervelle*, f. Het scheelt hem in de —en. *Il a le timbre fêlé.*
Hersenbeeld (-en), o. *Chimère ; vision ; idée*, f.
Hersenbekken (-s), o. *Crâne*, m.
Hersenbeschermer (-s), m. *Méningophylax* (instrument de chir.), m.
Hersenklier (-en), v. *Glande pinéale*, f.
Hersenkoorts, v. *Fièvre cérébrale*, f.
Hersenkruid, o. (plant). *Ellébore*, m.
Hersenloos, b. n. *Écervelé ; étourdi ; qui a une tête sans cervelle.*
Hersenöntsteking, v. *Céphalite, siriase* ou *siriasis*, *inflammation du cerveau*, f.
Hersenpan, v. *Crâne*, m. De — doorboren. *Trépaner.*
Hersenpanbreuk (-en), v. *Apéchême*, m., *fracture du crâne*, f.
Hersenschim (-mmen), v. *Chimère; vision*, f.; *fantôme*, m.
Hersenschimmig, b. n. *Chimérique ; visionnaire.*
Hersenvat, o. *zie* Hersenbekken.
Hersenverdichtsel, o. *zie* Hersenschim.
Hersenvlies, o. *Méninge*, f. Dik —. *Dure-mère*, f. Dun —. *Pie-mère*, f.
Hersenvloed, m. *Catarrhe*, m., *fluxion*, f.
Hersenwoede, v. *Frénésie*, f.
Hersenziek, b. n. *Frénétique.*
Hersenziekte (-n), v. *Maladie du cerveau; frénésie*, f.
Herslaen (ik hersla, hersloeg, heb herslagen), b. w. *Refrapper.*
Herslagen, v. d. van herslaen.
Hersleep. *zie* Herslypen.
Herslepen, v. d. van herslypen.
Hersloeg. *zie* Herslaen.
Herslypen (ik hersleep, heb herslepen), b. w. *Remoudre ; repasser de nouveau.*
Herslyping, v. *Repassage*, m., *action de remoudre (des couteaux etc.)*, f.
Hersmeden (ik hersmeedde, heb hersmeed), b. w. *Reforger.*
Hersmelten (ik hersmolt, heb hersmolten), b. w. *Refondre.*
Hersmelter (-s), m. *Recuiteur* (officier des monnaies), m.
Hersmelting (-en), v. *Action de refondre ; refonte*, f.
Hersmolt. *zie* Hersmelten.
Hersmolten, v. d. van hersmelten.
Hersneden — hersnyden.
Hersneed. *zie* Hersnyden.
Hersnyden (ik hersneed, heb hersneden), b. w. *Recouper ; retailler.*
Hersnyding, v. *Retaillement*, m.
Herspaden (ik herspaed, herspaedde, heb herspaed), b. w. *Bêcher de nouveau.*
Herspannen (ik herspande, heb herspannen), b. w. *Rebander.*
Herspelen (ik herspeel, herspeelde, heb herspeeld), b. w. *Recommencer le jeu.*
Herspellen (ik herspelde, heb herspeld), b. w. *Épeler* ou *orthographier de nouveau.*
Herspeten (ik herspeet, herspeette, heb herspeet), b. w. *Remettre à la broche.*
Herspitten (ik herspittede, heb herspit), b. w. *Bêcher* ou *fouir de nouveau.*
Herspleet. *zie* Hersplyten.
Herspleten, v. d. van Hersplyten.
Hersplyten (ik herspleet, heb herspleten), b. w. *Refendre, fendre de nouveau.*
Herspringen (ik hersprong, heb *en* ben hersprongen), o. w. *Ressauter.*
Hersprong. *zie* Herspringen.
Hersprongen, v. d. van herspringen.
Herspykeren, b. w. *zie* Hernagelen.
Herssen enz. *zie* Hersen enz.
Herstak. *zie* Hersteken.
Herstampen (ik herstampte, heb herstampt), b. w. *Rebroyer ; repiller.*
Hersteken (ik hersteek, herstak, heb herstoken), b. w. *Repiquer ; piquer de nouveau.*
Herstel, o. *zie* Herstelling.
Herstelbaer, b. n. *Réparable ; restituable ; réductible.*
Hersteld, v. d. van herstellen.
Herstelder, m. *zie* Hersteller.
Herstellen (ik herstelde, heb hersteld), b. w. *Replacer; remettre; rétablir; restaurer.* Iemand in zyn ambt —. *Rétablir quelqu'un dans sa charge.* —, hermaken. *Refaire.* —, lappen. *Raccommoder; réparer.* —, genezen. *Guérir.* Hy is nog niet hersteld van zyne ziekte. *Il n'est pas encore guéri de sa maladie.*
Herstellend, b. n. *Réductif* (chim.).
Hersteller (-s), m. *Restaurateur; réparateur; restituteur*, m.
Herstelling, v. *Rétablissement*, m.; *restauration*, f. —, vernieuwing. *Renouvellement*, m. —, lapping. *Raccommodage*, m.; *réparation ; refection*, f. —, wedergeving. *Restitution*, f. — van eene ziekte. *Guérison*, f.
Herstellyk, b. n. *zie* Herstelbaer.
Herstelster (-s), v. *Restauratrice*, f.
Herstelteeken (-en, -s), o. *Bécarre* (t. de mus.), m.
Herstelvordering, v. *Requête civile*, f.
Herstemmen (ik herstemde, heb herstemd), o. w. *Réopiner.*
Herstempelen (ik herstempelde, heb herstempeld), b. w. *Refrapper*, *rengréner* (*des monnaies*).
Herstempeling, v. *Rengrénement* (monn.), m.
Herstichten (ik herstichtte, heb hersticht), b. w. *Rebâtir; reconstruire; réédifier ; rétablir.*
Herstichting, v. *Reconstruction ; réédification*, f.; *rétablissement*, m.
Herstikken (ik herstikte, heb herstikt), b. w. *Rebroder.*
Herstoken, v. d. van hersteken.
Herstooten, b. w. *zie* Herstampen.
Herstoppen (ik herstopte, heb herstopt), b. w. *Reboucher.*
Herstopping, v. *Rebouchement*, m.
Herstrikken (ik herstrikte, heb herstrikt), b. w. *Renouer.*
Herstryken, b. w. *zie* Herwryven.
Hert (-en), o. *Cœur*, m. Uit al myn —, van —e. *De bon cœur ; sincèrement.* Iets ter —e nemen. *Prendre une chose à cœur.* —, het midden. *Cuœr; milieu*, m. In het — van de zee. *Au milieu de la mer.* —, klokhuis (van appelen enz.). *Trognon*, m. —, ziel, gemoed. *Cœur*, m. Zyn — ophalen. *Se donner au cœur joie.* —, kloekmoedigheid. *Cœur ; courage*, m. Iemand een — in het lyf spreken. *Encourager quelqu'un.*
Hert (-en), m. *en* o. (dier). *Cerf*, m.
Hertäder, v. *Aorte; veine artérielle*, f.
Hertassen (ik hertaste, heb hertast), b. w. *Rentasser.*
Hertbeving, v. *zie* Hertklopping.
Hertbrekend, b. n. *zie* Hertscheurend.
Herteekenen (ik herteekende, heb herteekend), b. w. *Signer de nouveau ; redessiner ; retracer.*
Herteleed (z. mv.), o. *Crève-cœur; chagrin*, m.; *affliction ; peine*, f.

Hertelen (ik herteel, herteelde, heb herteeld), b. w. *Reproduire, produire de nouveau.*
Hertellen (ik hertelde, heb herteld), b. w. *Recompter.*
Herteloos, b. n. *Sans cœur; lâche; poltron.*
Hertelust, m. *Plaisir extrême* m.; *passion favorite*, f.
Hertelyk b. n. *Cordial; sincère; affectueux.* —e **vriendschap.** *Amitié sincère.* —, byw. *Cordialement; sincèrement; de bon cœur; affectueusement.*
Hertelykheid, v. *Cordialité*, f.
Hertemmen (ik hertemde, heb hertemd), b. w. *Redompter.*
Hertemperen (ik hertemperde, heb hertemperd), b. w. *Retremper.*
Herten, v. (in het kaertspel). *Cœur*, m. — heer. *Roi de cœur.*
Hertenborst, v. *Hampe, poitrine de cerf*, f.
Hertenet, o. *Péricarde* (t. d'anat.), m.
Hertenjagt, v. *Chasse au cerf*, f. Op de — gaen. *Courre le cerf.*
Hertenkaert, v. *zie* Herten.
Hertenpastei (-ijen), v. *Pâté de cerf*, m..
Hertentyd, m. *Cervaison*, f.
Hertenvleesch, o. *Chair de cerf*, f.
Hertenvoet (-en), m. *Pied de cerf*, m.
Hertevlies, o. *zie* Hertenet.
Hertewee, o. *Mal de cœur; chagrin*, m.; *peine*, f.
Hertewensch (-en), m. *Souhait de cœur; souhait cordial; vœu*, m.
Hertgrondig enz. *zie* Hertelyk enz.
Hertig, b. n. *Fort; robuste.* —e man. *Homme robuste.*—, voedend. *Nourrissant.*—, hertelyk. *Cordial.* —, moedig. *Courageux.*
Hertimmeren (ik hertimmerde, heb hertimmerd), b. w. *Rebâtir, reconstruire.*
Hertje (-s), o. (dier), o. *Faon*, m. —, klein hert. *Cœur, petit cœur, milieu*, m.
Hertklemming, v. *Serrement de cœur*, m.
Hertklier (-en), v. *Glande cardiaque*, f.
Hertklopping (-en), v. *Battement du cœur*, m., *palpitation*, f.
Hertknagend, b. n. *Rongeur, ce qui ronge le cœur.*
Hertkruid (z. mv.), o. (plant). *Cardiaque*, m.; *agripaume*, f.
Hertleed, o. *zie* Herteleed.
Hertog (-en), m. *Duc*, m.
Hertogdom (-mmen), o. *Duché*, m.
Hertogenbosch ('s). *Bois-le-Duc*, m.
Hertogin (-nnen), v. *Duchesse*, f.
Hertoglyk, b. n. *Ducal.*
Hertonnen (ik hertonde, heb hertond), b. w. *Rentonner.*
Hertoomen (ik hertoomde, heb hertoomd), b. w. *Rebrider.*
Hertputje (-s), o. } *Fossette du cœur*, f., *avant-*
Hertputteken (-s), o. } *cœur, scrobicule*, m.
Hertpyn, v. *Mal de cœur*, m.
Hertrakend, b. n. *zie* Hertroerend.
Hertred, m. *Retraite*, f.
Hertrekken (ik hertrok, heb hertrokken), b. w. *Retirer, tirer une seconde fois.*
Hertroerend b. n. *Touchant, pathétique, qui émeut le cœur.*
Hertrok. *zie* Hertrekken.
Hertrokken, v. d. van Hertrekken.
Hertrouwen (ik hertrouwde, heb hertrouwd), b. w. *Remarier, faire passer à de nouvelles noces.* —, o. w. (met zyn). *Se remarier, convoler.*

Hertrouwing, v. *Action de se remarier*, f.; *convol*, m.
Hertscheurend, b. n. *Touchant; déchirant.*
Hertshoofd, o. *Tête de cerf*, f.
Hertshoorn, m. (plant). *Corne-de-cerf*, f.
Hertshoornen, m. mv. *Bois de cerf*, m., *ramure*, f.
Hertshoornstak, m. *Épois*, m.
Hertsontsteking v *Cardite* ou *carditis, inflammation du cœur*, f.
Hertsterkend, b. n. *Cordial, cardiaque; qui fortifie le cœur.*
Hertsterking (-en), v. *Cordial, cardiaque, remède confortatif*, m.
Hertstogt (-en), m. *Passion*, f. Zyne —en bedwingen. *Dompter* ou *réprimer ses passions.*
Hertstong, v. (plant). *Langue de cerf, bistorte*, f., *phylitis*, m.
Hertsvanger (-s), m. *Couteau de chasse*, m.
Hertvang, m. *Syncope, défaillance, faiblesse*, f.
Hertverscheurend, b. n. *zie* Hertscheurend.
Hertvormig, b. n. *Cordiforme.*
Hertworm, m. *Ver cardiaire*, m.
Hertwortel (-s), m. *Pivot*, m., *racine perpendiculaire*, f. — (plant). *Hermodacte*, f.
Hertwynen (ik hertwynde, heb hertwynd), b. w. *Retordre.*
Hertzakje, o. *zie* Hertenet.
Hertzalvend, b. n. *Onctueux.*
Hertzalving, v. *Onction*, f.
Hertzeer, o. } *zie* Herteleed.
Hertzweer, o. }
Hervallen (ik herviel, ben hervallen), o. w. *Retomber.* —, weder begaen. *Récidiver; abjurer de nouveau.*
Hervalling, v. *Rechute*, f. —, het hervallen in eene faut. *Récidive*, f.
Hervatten (ik hervattede, heb hervat), b. w. *Reprendre; ressaisir; réitérer; recommencer.*
Hervatting, v. *Reprise; réitération; récapitulation* f. *recommencement*, m.
Herveiling, v. *Revente*, f.
Herverwen (ik herverwde, heb herverwd), b. w. *Reteindre.*
Herverwing, v. *Bisage*, m.
Herviel. *zie* Hervallen.
Hervieren (ik hervierde, heb hervierd), b. w. *Refêter.*
Hervinden (ik hervond, heb hervonden), b. w. *Retrouver.*
Hervloeren, b. w. *zie* Herkasseijen.
Hervoegbaer, b. n. *Ce qu'on peut rejoindre.*
Hervoegen (ik hervoegde, heb hervoegd), b. w. *Rejoindre.*
Hervoeren (ik hervoerde, heb hervoerd), b. w. *Ramener.*
Hervoeijeren (ik hervoeijerde, heb hervoeijerd), b. w. *Redoubler.*
Hervollen (ik hervolde, heb hervold), b. w. *Refouler.*
Hervond. *zie* Hervinden.
Hervonden, v. d. van hervinden.
Hervormbaer, b. n. *Réformable; transmuable.*
Hervormd, v. d. van hervormen. —, b. n. *Réformé.* De —e godsdienst. *La religion réformée.*
Hervormde (-n), m. en v. *Réformé, prostestant*, m., *réformée, protestante*, f.
Hervormen (ik hervormde, heb hervormd), b. w. *Réformer.* —, herscheppen. *Transformer, métamorphoser; transmuer* (*un métal*).
Hervormer (-s), m. *Réformateur*, m.

Hervorming (-en), v. *Réformation; réforme*, f. —, herschepping. *Transformation*, *transmutation*, *métamorphose*, f.
Hervormster (-s), v. *Réformatrice*, f.
Hervouwen (ik hervouwde, heb hervouwen), b. w. *Replier*.
Hervragen (ik hervraeg, hervroeg (hervraegde), heb hervraegd), b. w. *Redemander*.
Hervraging, v. *Nouvelle demande*, f.
Hervroeg. *zie* Hervragen.
Hervullen (ik hervulde, heb hervuld), b. w. *Remplir*.
Hervylen (ik hervylde, heb hervyld), b. w. *Relimer*.
Herwaerts, byw. *De ce côté-ci*, *par ici*, *en deçà*. en derwaerts. *Çà et là*.
Herwannen (ik herwande, heb herwand), b. w. *Vanner de nouveau*.
Herwapenen (ik herwapende, heb herwapend), b. w. *Armer de nouveau*.
Herwapening, v. *Action d'armer de nouveau*, f.
Herwarmen (ik herwarmde, heb herwarmd), b. w. *Réchauffer*.
Herwasschen (ik herwiesch (herwaschte), heb herwasschen), b. w. *Relaver; reblanchir*.
Herwassen (ik herwaste, heb herwast), b. w. *Recirer*.
Herwassen, o. w. *zie* Hergroeijen.
Herwegen (ik herweeg, herwoog, heb herwogen), b. w. *Repeser*.
Herwentelen (ik herwentelde, heb herwenteld), b. w. *Retourner*; *rouler de nouveau*. —, o. w. *Rouler* ou *tourner continuellement*.
Herwerven (ik herwierf (herworf), heb herworven), b. w. *Recouvrer*; *acquérir de nouveau*.
Herwetten, b. w. *zie* Herslypen.
Herwierf. *zie* Herwerven.
Herwiesch. *zie* Herwasschen.
Herwinden (ik herwond, heb herwonden), b. w. *Redévider*.
Herwinnen (ik herwon, heb herwonnen), b. w. *Regagner*; *reprendre*; *reconquérir*. Zyn geld —. *Regagner son argent*. Een koningryk —. *Reconquérir un royaume*. Het —. *zie* Herwinning.
Herwinning, v. *Action de regagner*, *de reprendre* ou *de reconquérir*, f.
Herwissel (z. mv.), m. *Rechange*, m.
Herwisselen (ik herwisselde, heb herwisseld), b. w. *Rechanger*.
Herwisselregt, o. *Rechange*, m.
Herwitten (ik herwittede, heb herwit), b. w. *Reblanchir*.
Herwogen, v. d. van herwegen.
Herwon. *zie* Herwinnen.
Herwond. *zie* Herwinden.
Herwonnen, v. d. van herwinnen.
Herwoog. *zie* Herwegen.
Herworven, v. d. van herwerven.
Herwreef. *zie* Herwryven.
Herwreven, v. d. van herwryven.
Herwryven (ik herwreef, heb herwreven), b. w. *Refrotter*; *rebroyer*.
Herwyden (ik herwydde, heb herwyd), b. w. *Consacrer de nouveau*; *rebénir*; *ressacrer*; *réconcilier*; *redédier*. Eenen priester —. *Réordonner un prêtre*.
Herwyder (-s), m. *Réordonnant*, m.
Herwyding, v. *Action de consacrer de nouveau*, f. — (van priesters). *Réordination* f., — (van eene kerk). *Réconciliation*, f.
Herzadelen (ik herzadelde, heb herzadeld), b. w. *Resseller; rebâter*.
Herzaeijen (ik herzaeide, heb herzaeid), b. w. *Ressemer*.
Herzag. *zie* Herzien.
Herzamelen (ik herzamelde, heb herzameld), b. w. *Réassembler; réunir; rallier*.
Herzameling, v. *Action de réassembler*, f.; *rassemblement*; *ralliement*, m.
Herzamelingswoord, o. *Mot de ralliement*, m.
Herzamelplaets (-en), v. *Point de ralliement*, m.
Herzegelen (ik herzegelde, heb herzegeld), b. w. *Recacheter; sceller de nouveau*.
Herzegenen (ik herzegende, heb herzegend), b. w. *Rebénir*.
Herzeggen (ik herzeide, heb herzegd (herzeid), b. w. *Redire*; *répéter*.
Herzegger (-s), m. *Rediseur*, m.
Herzegging (-en), v. *Redite; répétition*, f.
Herzegster, v. *zie* Herhaelster.
Herzeid, v. d. van herzeggen.
Herzien (ik herzag, heb herzien), b. w. *Revoir; examiner de nouveau*.
Herziening (-en), v. *Révision*, f.
Herziften (ik herziftte, heb herzift), b. w. *Recribler*, *ressasser*.
Herzingen (ik herzong, heb herzongen), b. w. *Rechanter*.
Herzocht. *zie* Herzoeken.
Herzoeken (ik herzocht, heb herzocht), b. w. *Rechercher; chercher de nouveau*.
Herzoeking, v. *Nouvelle recherche*, f.
Herzoenen (ik herzoende, heb herzoend), b. w. *Rebaiser*.
Herzong. *zie* Herzingen.
Herzongen, v. d. van herzingen.
Herzuiveren (ik herzuiverde, heb herzuiverd), b. w. *Nettoyer de nouveau; repurger*.
Herzwachtelen, b. w. *zie* Herbakeren.
Herzwellen (ik herzwol, ben herzwollen), o. w. *Renfler; enfler de nouveau*.
Herzwol. *zie* Herzwellen.
Herzwollen, v. d. van herzwellen.
Hes (hessen), m. *Hessois*, m.
Hesp (-en), v. } *Jambon*, m.
Hespe (-n), v. }
Hesselter (-s), m. (boom). *Charme*, m.
Hessen. } *Hesse*, f.
Hessenland. }
Hessin (-nnen), v. *Hessoise*, f.
Hessisch, b. n. *Hessois*.
Het, lidw. *Le; la*. — huis. *La maison*. — kind. *L'enfant*. —, voornw. *Il; ce*. — is. *Il est; c'est*. — is warm. *Il fait chaud*. — zyn kinderen. *Ce sont des enfants*. — is waer. *Il est vrai*. — regent. *Il pleut*. — schynt. *Il paraît*. — zy, — zy dat, voegw. *Soit; soit que*.
Heten, b. n. en o. w. *zie* Heeten.
Hetgeen, voornw. } *Ce qui*, *ce que*.
Hetgene, voornw. }
Hette, v. *zie* Hitte.
Hetwelk, voornw. *zie* Dewelke.
Hetzelfde, voornw. *Le même*, *la même*. *zie* Dezelfde.
Hetzelve, voornw. *zie* Dezelve.
Hetzy, voegw. *Soit; soit que*.
Heu (-en), v. } *Espèce de vaisseau marchand*, m.
Heude (-n), v. }
Heug, v. (gem.). Tegen — en meug. *A contre-cœur*.
Heugel (-s), m. *Crémaillère*, f. Kleine —. *Crémaillon*, m.

Heugeltje (-s), o. *Crémaillon*, m.
Heugelyk, b. n. *Agréable; gai; digne de mémoire.* O —e dag! *O jour digne de mémoire!*
Heugelykheid, v. *Agrément; plaisir*, m, *joie; réjouissance*, f.
Heugen (het heugde, heeft geheugd), onp. w. *Se souvenir; se ressouvenir; se rappeler.* Het heugt my. *Je me souviens.*
Heugenis, v. *Souvenir*, m.; *mémoire*, f.
Heuker (-s), m. *Épicier*, m.
Heul (z. mv.), m. (plant). *Pavot*, m.
Heul (z. mv.), o. *Secours*, m.; *assistance*, f.
Heul (-en), v. *Petit pont de bois jeté sur un canal*, m.
Heulbloem (-en), v. *Fleur de pavot*, f.
Heulbol (-llen), m. *Bouton de pavot*, m.
Heulen (ik heulde, heb geheuld), o. w. *S'entendre, être d'intelligence; conspirer.* —, om eerst gooijen (in het kegelspel). *Abuter.*
Heulsap, o. *Jus de pavot*, *opium*, m.
Heulstroop, v. *Diacode*, (sirop), m.
Heulzaed, o. *Graine de pavot*, f.
Heup (-en), v. *Hanche*, f.
Heupäder, v. *Veine sciatique*, f.
Heupbeen, o. *Ischion*, *os coxal* (t. d'anat.), m.
Heupbreuk, v. *Ischiocèle*, f.
Heupjicht (z. mv.), v. *Goutte sciatique*, f.
Heuppyn, v. } zie Heupjicht.
Heupwee, o. }
Heurst (-en), m. *Trique-bale*, f.; *éfourceau; diable* (machine), m.
Heurt enz. zie Hort enz.
Heusch, b. n. *Honnête; obligeant.* —, byw. zie Heuschelyk.
Heuschelyk, byw. *Honnêtement; poliment.*
Heuschheid, v. *Honnêteté; civilité; politesse*, f.
Heuvel (-s,-en), m. *Colline; éminence*, f.; *côteau; tertre*, m.
Heuvelachtig, b. n. *Couvert de collines; inégal.*
Heuveltje (-s), o. *Petite colline; butte*, f.
Heuveltop (-ppen), m. *Sommet d'une colline*, m.
Heve, v. zie Hef.
Hevel (-s), m. *Siphon*, m. —, handboom. *Levier; pied-de-chèvre*, m.
Heveltje (-s), o. *Petit siphon; petit levier*, m.
Hevig, b. n. *Violent; véhément; impétueux, vif*, —e wind. *Vent impétueux.* — gevecht. *Combat vif* ou *rude.* — van gemoed. *Colérique.* —, byw. zie Heviglyk.
Hevigheid (z. mv.), v. *Violence; véhémence; impétuosité; vivacité*, f.
Heviglyk, byw. *Violemment; impétueusement; vivement.*
Hex enz. zie Heks enz.
Hey enz zie. Hei enz.
Heyl enz zie Heil enz.
Heylig enz. zie Heilig enz.
Heym enz. zie Heim enz.
Hiacint (-en), m. (gesteente). *Hyacinthe*, f. — (bloem). *Jacinthe*, *hyacinthe*, f.
Hiacintsteen (-en), m. *Hyacinthe* (pierre précieuse), f.
Hief. zie Heffen.
Hiel (-en), m. *Talon*, m. Iemand op de —en zitten. *Suivre quelqu'un de près, le talonner.* Zyne —en toonen *of* laten zien (gem.). *Fuir.* — (van een peerd). *Paturon*, m.
Hielbeen (-en), o. *Calcanéum*, *astragale* (terme d'anat.), m.
Hield. zie Houden.
Hielhoutmaker (-s), m. *Talonnier*, m.
Hiellap, m. } *Talonnière*, f.
Hielleêr, o. }
Hielp. zie Helpen.
Hielstuk (-kken), o. *Talon de soulier*, m.
Hielvlerken, m. mv. *Talonnières*, f. pl.
Hier, byw. *Ici.* — en daer. *Çà et là*, *par-ci, par-là.* — is, — zyn. *Voici.* Van —. *D'ici.* — aen. *Ci-joint, à ceci, à cela, y.* — achter. *Ici derrière.* — binnen. *Ici dedans, en cet endroit, céans.* — boven. *Ci-dessus.* — by. *Ci-joint, à ceci, à cela, y, près d'ici.* — door. *Par-ici, par ce moyen.* — in. *En ceci, en cela, y.* — langs. *Par ici, le long d'ici.* — mede. *Avec ceci, avec cela, par ceci; par-là.* — na. *Ci-après.* — naest. *A côté d'ici, tout près d'ici.* — nevens, — nevensgaende. *Ci-joint.* — om. *Pour cela, c'est pourquoi.* — omtrent. *Près d'ici; à cet égard.* — onder. *Ci-dessous, là dessous.* — op. *Là-dessus, sur cela, à cela, après cela; y.* — over. *Ci-contre, vis à vis; là-dessus.* — tegen. *Contre cela, à cela; en revanche.* — toe. *Jusqu'ici.* — tusschen. *Entre cela, entre ces deux choses.* — uit. *De cela, de là, en.* — van. *De cela, en.* — voren. *Ci-devant.*
Hiermeê, byw. zie Hiermede *onder* Hier.
Hiers, v. zie Geerst.
Hieten, b. *en* o. w. zie Heeten, b. *en* o. w.
Hieuw. zie Houwen.
Hik, m. *Hoquet*, m.
Hikken (ik hikte, heb gehikt), o. w. *Avoir le hoquet.*
Hild (-en), v. *Endroit où l'on met le foin, la paille etc.*, m.
Hilletje (-s), o. *Clapet de pompe*, m.
Hiltik (-kken), m. *Osselet*, m.
Hiltikken (ik hiltikte, heb gehiltikt), o. w. *Jouer aux osselets.*
Hin (hinnen), v. *Poule*, f.
Hinde (-n), v. *Biche*, f.
Hindekalf (-veren), o. *Faon*, m.
Hinder (z. mv.), m. *Obstacle*, *empêchement*, m. —, nadeel. *Tort, dommage*, m.
Hinderen (ik hinderde, heb gehinderd), b. w. *Empêcher; gêner; incommoder.* De eksteroogen — my zeer. *Les cors me gênent beaucoup.* —, schade doen. *Nuire, faire tort.* Dat kan my niet —. *Cela ne saurait me nuire.*
Hindering, v. zie Hinderpael.
Hinderlaeg (-agen), v. *Embûche, embuscade*, f., *guet-apens*, m.
Hinderlyk, b. n. *Nuisible; préjudiciable; contraire.*
Hindernis, v. zie Hinderpael.
Hinderpael (-alen), m. *Obstacle; empêchement*, m.; *opposition*, f. Alle de —alen te boven komen. *Surmonter tous les obstacles.*
Hinderste, o. *Derrière*, m.; *fesses*, f. pl.
Hindertogt, m. *Arrière-garde*, f.
Hing. zie Hangen.
Hinkelen (ik hinkelde, heb gehinkeld), o. w. *Sauter sur une jambe.*
Hinken (ik hinkte, heb gehinkt), o. w. *Boiter, clocher.* Het —. zie Hinking.
Hinkend, b. n. *Boiteux; qui marche en clochant.* Al —e. *Clopin-clopant; en clopinant.*
Hinkepink (-en), m. *en* v. (gem.). *Boiteux*, m.; *boiteuse*, f.
Hinkepinken (ik hinkepinkte, heb gehinkepinkt), o. w. (gem.). *Boiter.*
Hinking, v. *Claudication*, f.; *clochement*, m.
Hinkperk (-en), o. (kinderspel). *Mérelle, marelle*, f.
Hinkspel, o. *Jeu de cloche-pied*, m.

Hinneken, o. w. *zie* Ginniken.
*Hipocras, m. *Hypocras* (breuvage), m.
*Hipotheek, v. *Hypothèque*, f.
Hippelen (ik hippelde, heb gehippeld), o. w. *Sautiller.*
Hippen, o. w. *zie* Hippelen.
*Historie (-n,-s), v. *Histoire*, f.
*Historieschilder (-s), m. *Peintre d'histoire*, m.
*Historieschryver (-s), m. *Historien*, m. — door 's lands bestier aengenomen. *Historiographe*, m.
*Historisch, b. n. *Historique*, *historial.*
Hitsen, b. w. *zie* Aenhitsen.
Hitsig, b. n. *Chaud; ardent; brûlant; échauffé.* — bloed. *Sang échauffé.* —, begeerig. *Avide; âpre; désireux.* —, *zie* Ridsig.
Hitsigheid (z. mv.), v. *Chaleur; ardeur*, f.
Hitte (z. mv), v. *Chaleur*, f.; *le chaud*, m.; *ardeur; fougue*, f.
Hittig enz. *zie* Hitsig enz.
Hittiglyk, byw. *Chaudement; avec chaleur.*
Ho! tusschenw. *Ho! hé!*
Hobbel (-s), m. *Inégalité; bosse*, f.
Hobbelen (ik hobbelde, heb gehobbeld), o. w. *Être agité* ou *remué en différents sens.*
Hobbelig, b. n. *Inégal; raboteux.*
Hobbelligheid (-eden), v. *Inégalité*, f.
Hobbeling, v. *Agitation*, f.
Hobbelpeerd (-en), o. *Cheval de bois sur lequel les enfants se balancent*, m.
Hobbeltje (-s), o. *Petite inégalité*, f.
Hobben (ik hobde, heb gehobd), o. w. *Être agité* ou *remué en différents sens.* Iemand laten — en tobben. *Laisser faire quelqu'un, ne plus se soucier de lui.*
Hobo, hoboo, v. (speeltuig). *Hautbois*, m.
Hobospeler (-s), m. *Hautbois, celui qui joue du hautbois*, m.
Hoe, byw. *Comment; de quelle manière; comme.* — zoo? — dat? *Commentcela?* — zeer, — veel. *Combien.* — dikwyls? *Combien de fois?* — ver? *Jusqu'où?* — verre is Parys van hier? *Quelle est la distance d'ici à Paris?* — groot is Brussel? *Quelle est l'étendue de Bruxelles?* — oud is hy? *Quel âge a-t-il?* — langer — beter. *De mieux en mieux.* — langer — meer. *De plus en plus.* — eer — liever. *Le plus tôt possible.* — langer — erger. *De pis en pis.* — diep. *De quelle profondeur.* — groot myne misdaed ook wezen mag. *Quelque grand que soit mon crime.* — het ook zy. *Quoi qu'il en soit.* Hoe! *Comment! quoi!*
Hoed (-en), m. *Chapeau*, m. Zynen — afnemen. *Ôter son chapeau; se découvrir.* Zynen — opzetten. *Se couvrir, mettre son chapeau.* — (maet). *Mesure de charbon, de chaux etc.*, f.
Hoedanig, b. n. en byw. *Qui? quel? comment? de quelle manière?* Alle goederen — die mogen zyn. *Tous les biens, quels qu'ils puissent être.*
Hoedanigheid (-heden), v *Qualité; propriété*, f.; *caractère*, m.
Hoedband (-en), m. *Cordon de chapeau; bourdalou*, m.; *laisse*, f.
Hoedbol, m. *zie* Hoedenbol.
Hoede (z. mv.) v. *Protection; garde; précaution*, f. Op zyne — zyn. *Être sur ses gardes.*
Hoedemaken (het) enz. *zie* Hoedenmaken enz.
Hoeden (ik hoedde, heb gehoed), b. w. *Garder; préserver; faire paître.* Zich —. *Se garder.*
Hoedenbol (-llen), m. *Forme de chapeau*, f.
Hoedendoos (-zen), v. } *Boîte à chapeau*, f.
Hoedenkas (-ssen), v. }
Hoedenkramer (-s), m. *Marchand de chapeaux, chapelier*, m.
Hoedenmaekster (-s), v. *Chapelière, celle qui fait de chapeaux*, f.
Hoedenmaken (het), o. *Chapellerie*, f.; *état de chapelier*, m.
Hoedenmaker (-s), m. *Chapelier; marchand de chapeaux*, m.
Hoedenmakerskaerde (-n), v. *Carrelet*, m.
Hoedenmakery (-en), v. *Fabrique de chapeaux*, f.
Hoedenstoffeerder (-s), m. *Garnisseur de chapeaux*, m.
Hoedenverkooper (-s), m. *Chapelier; marchand de chapeaux*, m.
Hoedenverkoopster (-s), v. *Chapelière, marchande de chapeaux*, f.
Hoedenwinkel (-s), m. *Boutique de chapelier*, f.
Hoeder (-s), m. *Protecteur; garde*, m. —. *zie* Veehoeder.
Hoedje (-s), o. *Petit chapeau*, m.
Hoedster (-s), v. *Protectrice; gardienne*, f.
Hoef (-ven), m. *Corne*, f.; *sabot*, m.
Hoef, v. *zie* Hoeve.
Hoefblad, o. (plant). *Pas d'âne; tussillage*, m.
Hoefhamer (-s), m. *Brochoir, ferretier*, m.
Hoefhuerder (-s), m. *Fermier*, m.
Hoefje (-s), o. *Petite ferme*, f.
Hoefmes (-ssen), o. *Boutoir*, m.
Hoefnagel (-s, -en), m. *Clou à ferrer un cheval*, m.
Hoefpacht, v. *Ferme*, f.; *louage d'un bien*, m.
Hoefpachter (-s), m. *Fermier*, m.
Hoefpachtersche (-n), v. } *Fermière*, f.
Hoefpachtster (-s), v. }
Hoefslag (-en), m. *Coup de pied d'un cheval etc.*, m.; *ruade; partie d'une digue* ou *d'un chemin que chaque métairie doit entretenir; demeure, habitation*, f.
Hoefsmedery, v. *Maréchalerie*, f.
Hoefsmid (-eden), m. *Maréchal ferrant*, m.
Hoefsmidstasch (-sschen), v. *Ferrière*, f.
Hoefstal (-llen), m. *Travail* (machine), m.
Hoefyzer (-s), o. *Fer à cheval*, m. De —s aendoen. *Ferrer.*
Hoegrootheid, v. *Grandeur* ou *quantité déterminée*, f.
Hoei (stad). *Huy.* *zie* Hooi enz.
Hoek (-en), m. *Coin; angle*, m. Eene tafel met vier —en. *Une table carrée.* Regte —. *Angle droit; rectangle.* Stompe —. *Angle obtus.* Scherpe —. *Angle aigu.* Op den — van de straet. *Au coin de la rue.* —, zyde, wyk. *Côté; quartier*, m. —, verborgene plaets. *Endroit écarté; recoin*, m. —, vischangel. *Hameçon*, m. Den — in de keel krygen. *Mordre à l'hameçon.*
Hoekachtig, b. n. *Angulaire; anguleux.*
Hoekbalk (-en), m. *Arêtier*, m.
Hoekbank (-en), v. *Comptoir de boutique*, m.
Hoekboomen, m. mv. *Pieds corniers* (arbres), m. pl.
Hoekboot (-en), m. } *Hourque* (navire), f.
Hoeker (-s), m. }
Hoekgoot (-oten), v. *Gèze*, m.
Hoekhuis (-zen), o. *Maison du coin*, f.
Hoekig, b. n. *zie* Hoekachtig.
Hoekje (-s), o. *Petit coin; réduit*, m.
Hoekkas (-assen), v. *Encoignure* (meuble), f.
Hoekman (-nnen), m. *Figure d'homme à la poupe d'un vaisseau*, f.
Hoekmeetkunde, v. *Trigonométrie; goniométrie*, f.
Hoekmeter (-s), m. *Graphomètre; angloir; gonio-*

mètre; pantomètre; rapporteur; récipiangle, m.
Hoekmeting, v. *zie* Hoekmeetkunde.
Hoekmuur (-uren), m. *Butée, culée*, f.; *massif de pierres aux extrémités d'un pont*, m.
Hoekpilaster (-s), m. *Pilastre cornier*, m.
Hoekplaesteringen, v. mv. *Arrêtières*, f. pl.
Hoekske (-s), o. *Petit coin*, m.
Hoekspar (-rren), v. *Arêtier*, m.
Hoeksteen (-en), m. *Pierre angulaire; borne*, f.; *écoinson*, m.; *pierre d'encoignure; pierre de refend*, f.
Hoekstyl (-en), m. *Cornier, poteau cornier*, m.
Hoekswyze, byw. *Angulairement; en forme d'angle.*
Hoektand (-en), m. *Dent mâchelière*, f.
Hoekwant, o. *Filets de pêcheur garnis d'hameçons*, m. pl.
Hoekyzers, o. mv. *Cornettes, fers qui défendent un coin de mur etc.*, m. pl.
Hoekzuilen, v. mv. *Antes; pilastres au coin des murs*, m. pl.
Hoen (hoenders, hoenderen), o. *Poule*, f.; *poulet*, m.
Hoenderbeet, m. (plant). *Mouron*, m.
Hoenderbout (-en), m. *Cuisse de poulet*, f.
Hoenderdief (-ven), m. *Milan* (oiseau de proie), m.
Hoenderei (-ijeren), o. *OEuf de poule*, m.
Hoenderkot (-tten), o. *Poulailler*, m.
Hoenderkooper (-s), m. *Marchand de volailles, coquetier*, m.
Hoenderkraker (-s), m. *Croqueur de poulets*, m.
Hoendermaeg, v. *Gésier de poule*, m.
Hoendermarkt, v. } *Marché aux poulets*, m.
Hoendermerkt, v. }
Hoendermest, m. } *Fiente de poule*, f.
Hoendermist, m. }
Hoendernest (-en), m. *en* o. *Nid de poule*, m.
Hoenderrek (-kken), o. } *Juchoir; juc*, m.
Hoenderroest (-en), m. }
Hoenderverkooper (-s), m. *Coquetier, marchand de volailles*, m.
Hoendervleesch (z. mv.), o. *Chair blanche; chair de volaille*, f.
Hoep (-en), m. } *Cercle; cerceau*, m.
Hoepel (-s), m. }
Hoepelen (ik hoepelde, heb gehoepeld), o. w. *Jouer au cerceau.*
Hoepelhaek (-aken), m. *Traitoir* (outil), m.
Hoepelmaker (-s), m. *Cerclier*, m.
Hoepelrok (-kken) m. *Vertugadin*, m.
Hoepelstok, m. *zie* Hoepstok.
Hoepeltje (-s), o. *Petit cercle* ou *cerceau*, m.
Hoephout (z. mv.), o. *Bois propre à faire des cercles*, m.
Hoepje (-s), o. *Petit cercle* ou *cerceau*, m.
Hoepring (-en), m. *Jonc*, m.; *bague sans chaton*, f.
Hoepstok (-kken), m. *Bâton avec lequel on joue au cerceau*, m.; *partie d'un cercle rompu*, f.
Hoer (-en), v. *Prostituée, courtisane*, f.
Hoerachtig, b. n. *Impudique, lascif.*
Hoereerder (-s), m. *Paillard*, m.
Hoerenjagen enz. *zie* Hoereren enz.
Hoerenkot (-tten), o. *Lieu de débauche*, m.
Hoerentranen, m. mv. *Larmes de crocodile; larmes trompeuses*, f. pl.
Hoerenweerd (-en), m. *Souteneur*, m.
Hoerenweerdin (-nnen), v. *Celle qui tient un lieu de débauche.*
Hoereren (ik hoereer, hoereerde, heb gehoereerd), o. w. *Paillarder; se prostituer.*
Hoerery, v. *Paillardise*, f.
Hoest (z. mv.), m. *Toux*, f. Scherpe —. *Quinte*, f.
Hoesten (ik hoestte, heb gehoest), o. w. *Tousser.*
Hoester (-s) m. *Tousseur*, m.
Hoeststер (-s), v. *Tousseuse*, f.
Hoetelaer enz *zie* Broddelaer enz.
Hoetelen enz. *zie* Broddelen enz.
Hoeve (-n), v. *Ferme; cense; métairie*, f.
Hoeveel, byw. *Combien.*
Hoeveelheid (-heden), v. *Quantité*, f.; *nombre*, m.
Hoeveelste, b. n. *Quantième.* — dag. *Quantième*, m.
Hoeven, b. *en* o. w. *zie* Behoeven.
Hoevenaer (-s), m. *Fermier; censier; métayer*, m.
Hoevepachter, m. *zie* Hoevenaer.
Hoevepachtersche (-n), v. } *Fermière; censière; métayère*, f.
Hoevepachtster (-s), v. }
Hoewel, voegw. *Quoique; bien que; encore que.* — het warm is. *Quoiqu'il fasse chaud.*
Hoey (stad). *Huy.*
Hoey enz. *zie* Hooi enz.
Hoezaer (-aren), m. *Hussard, housard*, m.
Hoezeer, byw. *Combien.*
Hof (hoven), m. *Jardin*, m.
Hof (hoven), o. *Cour*, f. Ten hove. *A la cour.* Het — van Frankryk. *La cour de France*, f.
Hofärts (-en.) m. *Médecin de la cour*, m.
Hofbarbier (-s, -en), m. *Barbier de la cour*, m.
Hofbed (-dden), o. *Carré de jardin*, m., *planche; couche*, f.
Hofbediende, m. *Officier de la cour*, m.
Hofbediening, v. *zie* Hofdienst.
Hofbewaerder (-s), m. *Concierge*, m.
Hofbloem (-en), v. *Fleur de jardin*, f.
Hofdienst (-en), m. *Service de la cour*, m.
Hofeppe, v. (plant). *Persil*, m.
Hoffelyk, b. n. *Civil; poli; galant; obligeant.* —, byw. *Galamment; poliment.*
Hoffelykheid (-heden), v. *Civilité; politesse; galanterie*, f.
Hofgebruiken, o. mv. *Cérémonial*, m., *usages de chaque cour*, m. pl.
Hofgenoot (-en), m. *Compagnon de cour, collègue, confrère*, m.
Hofgeregt (-en), o. *Conseil*, m., ou *chambre de la cour*, f. Keizerlyk —. *Chambre aulique, conseil aulique.*
Hofgewas (-ssen), o. *Herbe* ou *plante potagère*, f.
Hofgezin (z. mv.), o. *Cour*, f.; *gens de cour, courtisans*, m. pl., *suite d'un roi*, f.
Hofgod, m. *Vertumne* (antiq.), m.
Hofhond (-en), m. *Chien de basse-cour, mâtin*, m.
Hofhouding, v. *Entretien de la cour*, m. —, alle de hofbedienden. *Cour*, f.; *officiers de la cour*, m. pl.
Hofhuisje (-s), o. } *Kiosque, cabinet de jardin, pavillon*, m.
Hofhuisken (-s), o. }
Hofjonker (-s), m. *Gentilhomme de la cour; courtisan*, m.
Hofjuffer (-s), v. *Dame de cour; dame d'honneur*, f.
Hofkamer, v. *zie* Hofgeregt.
Hofken (-s), o. *Jardinet*, m.
Hofkers, v. (plant). *Nasitort, cresson alénois*, m.
Hofkruiden, o. mv. *Herbes* ou *plantes potagères*, f. pl.
Hoflaen (-anen), v. *Allée de jardin*, f.
Hoflyk enz. *zie* Hoffelyk enz.
Hofmeester (-s), m. *Maître d'hôtel, gouverneur*, m.

Hofmeesterschap, o. *Charge de maître d'hôtel, de gouverneur*, f.
Hofnar (-rren), m. *Bouffon de cour*, m.
Hofplaets (-en), v. *Lieu de la résidence de la cour*, m.
Hofplegt, v. *Étiquette*, f.
Hofpoort (-en), v. *Porte de cour, de palais*, f.
Hofpop (-ppen), v. *Coquette*, f.
Hofpredikant (-en), m. } *Prédicateur de la cour*,
Hofprediker (-s), m. } m.
Hofraed (-aden), m. *Conseil de la cour; conseil aulique*, m. —, hofraedsheer. *Conseiller de la cour conseiller aulique*, m.
Hofraedsheer (-en) m. *Conseiller de la cour, conseiller aulique*, m.
Hofregt, o. *Droit*, m., ou *justice de la cour*, f.
Hofregter (-s), m. *Juge* ou *conseiller de la cour*, m.
Hofsch, b. n. *De cour; de la cour.*
Hofsleep, m. *zie* Hofstoet.
Hofslek (-kken), v. *Escargot, limaçon*, m.
Hofstad (-eden), v. *Ville où la cour fait sa résidence*, f.
Hofstalmeester (-s), m. *Écuyer cavalcadour*, m.
Hofstede (-n), v. *Maison de campagne; maison de plaisance*, f.
Hofstedeken (-s), o. *Petite maison de campagne, cassine*, f.
Hofsteê, v. *zie* Hofstede.
Hofstoet, m. *Cortége*, m., ou *suite de la cour*, f.
Hofwacht (-en), v. *Garde de la cour*, f.
Hoir, o. *zie* Oir.
Hok (hokken), o. *Étable; bergerie; loge*, f.; *cachot*, m. —, bergplaets voor onttakelde schepen. *Bassin*, m. —. *zie* Hik.
Hokaspel, o. *Hoca* (jeu de hasard), m.
Hokkeling (-en), m. *en* v. *Veau d'un an*, m.
Hokken, o. w *zie* Huiken
Hokkonyn (-en), o. *Clapier, lapin de clapier*, m.
Hokspel, o. *Hoc* (jeu de cartes), m.
Hol, holle, b. n. *Creux; concave; vide.* Holle spiegel. *Miroir concave* m. Een holle boom. *Un arbre creux.* Holle oogen. *Des yeux enfoncés.* Holle ader. *Veine cave.* —, onstuimig. *Agité orageux.* Holle zee. *Mer agitée, houleuse.* — over hol. *En désordre, en confusion.*
Hol (-en), o. *Antre*, m.; *caverne; cavité; grotte*, f.; *creux; trou; terrier*, m.; *tanière*, f. De leeuw kwam uit zyn —. *Le lion sortit de sa caverne.* Het — van de hand. *Le creux de la main.* Op — raken. *Prendre le mors aux dents;* (fig.) *devenir effréné.* Zyne zinnen zyn op —. *Ses sens sont troublés.*
Hola! tusschenw. *Hola! hé!*
Holachtig, b. n. *Un peu creux; caverneux; cellulaire.*
Holäder, v. *Veine cave*, f.
Holblok (-kken), m. *en* o. *Sabot*, m.
Holblokdrager (-s), m. *Sabotier, qui porte des sabots*, m.
Holblokmaker (-s), m. *Sabotier, qui fait des sabots*, m.
Holbollig, b. n. *Raboteux; quinteux.*
Holder en bolder, byw. *Sens dessus dessous, en désordre, en confusion.*
Holheid (-heden), v. *Cavité, cavernosité*, f., *creux*, m.
Holla! tusschenw. *Hola! hé!*
Holland, o. *Hollande*, f.
Hollander (-s), m. *Hollandais*, m.
Hollandsch, b. n. *Hollandais, de Hollande; batave.* De —e tael, het —. *Le hollandais, la langue hollandaise.* Op zyn —. *A la hollandaise.*
Hollandsche (-n), v. *Hollandaise*, f.
Holleblok, m. *zie* Holblok.
Hollen (ik holde, heb gehold), o. w. *Prendre le mors aux dents.*
Hollend b. n peerd. *Cheval qui prend le mors aux dents*
Holligheid (-heden), v. *Cavité; concavité; cavernosité*, f., *creux*, m. —heden der ooren. *Conques*, f. pl. —heden boven de oogen der oude menschen en peerden. *Salières*, f. pl.
Holoogig b. n. *Qui a les yeux enfoncés.*
Holp. *zie* Helpen
Holrond, b. n. *Concave.*
Holster (-s), m. *Fourreau de pistolet*, m.
Holsterkap (-ppen), v *Custode*, f., *chaperon d'un fourreau de pistolet*, m.
Holstermaker (-s), m. *Gainier*, m.
Holte, v. *zie* Holligheid.
Holwortel, m. (plant). *Aristoloche*, f.
Hom, v. *Laite* ou *laitance* (*de poisson*), f.
Hombaers (-zen), v. *Perche laitée* (poisson), f.
Homber. *zie* Homberspel.
Hombergat (-en), o. *Encornail* (t. de mar.), m.
Homberspel, o. *Jeu d'hombre, hombre*, m.
Hombaring (-en), m. *Hareng laité*, m.
Hommel (-s), v. } *Bourdon*, m.
Hommelbie (-en), v. }
Hommelen (ik hommelde, heb gehommeld), o. w. *Bourdonner.*
Hommeling (z. mv.), v. *Bourdonnement*, m.
Hommer (-s), m *Poisson mâle, poisson laité*, m.
Homp (-en), v *Gros morceau lopin*, m.
Hompelen (ik hompelde heb *en* ben gehompeld), o. w *Broncher; trébucher.*
Hompelig, b. n. *Inégal raboteux.*
Hond (-en), m. *Chien*, m. Den — in den pot vinden. *Venir trop tard pour dîner.* Bekend zyn als de bonte —. *Être connu comme le loup gris, comme le loup blanc.*
Hondehuisken enz. *zie* Hondenhuisken enz.
Hondeken (-s), o. *Petit chien bichon*, m.
Hondenbrood, o. *Pain fait pour les chiens*, m.
Hondendood, v. (plant). *Aconit; apocyn*, m.
Hondenhok (-kken), o. } *Chenil*, m.
Hondenhuisken (-s), o. }
Hondenkeutel (-s), m. *Crotte de chien*, f.
Hondenkot (-tten), o. } *Chenil*, m.
Hondennest (-en), m. *en* o. }
Hondennestje (-s), o. *Logette*, f.; *petit chenil*, m.
Hondenslager (-s), m. *Chasse-chien*, m.
Hondenvel (-llen), o. *Peau de chien*, f.
Hondenvet (z. mv.), o *Graisse de chien*, f.
Honderd, onv. b. n. *Cent.* krygsmannen. *Cent soldats.* — jaren. *Cent ans; siècle.* — mael. *Cent fois.* — duizend. *Cent mille.*
Honderd (-en), o. *Cent*, m.; *centaine*, f. Een — eijeren. *Un cent d'œufs* Met of by —en. *Par centaines.* In 't *Au hasard.* ten —, of — per cent. *Cent pour cent.*
Honderdbladig, b. n. *Qui a cent feuilles.*
Honderddubbel, b. n. *zie* Honderdvoudig.
Honderderlei, onv. b. n. *De cent espèces.*
Honderdhandig, b. n. *Qui a cent mains.*
Honderdjarig, b. n. *Centenaire; qui a cent ans; séculaire.*
Honderdmael, byw. *Cent fois.*
Honderdman (-nnen), m. *Centumvir*, m.
Honderdoogig, b. n. *Qui a cent yeux.*
Honderdste, b. n. *Centième.* —, gedeelte. *Centième*, m.; *centième partie*, f. — man. *Centurion; centenier; centumvir*, m.

Honderdtal (-llen), o. *Cent*, m.; *centaine; centurie*, f.
Honderdvoetig, b. n. *Qui a cent pieds.*
Honderdvoud (z. mv.), o. *Centuple*, m.
Honderdvoudig, b. n. *Centuple.* —, byw. *Au centuple.*
Honderdwerf, byw. } *Cent fois.*
Honderdwerve, byw. }
Hondin (-nnen), v. *Chienne*, f.
Hondje, o. } *zie* Hondeken.
Hondjen, o. }
Hondsblaer (-aren), v. } *Terminthe* (t. de chir.),
Hondsblein (-en), v. } m.
Hondsch, b. n. *De chien; canin.* — (gem.). Onbeleefd. *Grossier; brutal; malhonnête.* —, vuil. *Vilain; sale.*
Hondschheid (-heden), v. (gem.). *Grossièreté; brutalité; vilenie*, f.
Hondsdagen, m. mv. *Jours caniculaires*, m. pl.; *canicule*, f.
Hondsdistel (-s), v. *Camomille puante*, f.
Hondsdraf (z. mv.), m. (plant). *Lierre rampant*, m.
Hondsgras (z. mv.), o. (plant). *Chiendent*, m.
Hondshonger (z. mv.), m. *Faim canine; cynorexie*, f.
Hondskers (z. mv.), v. (plant). *Herbe aux chiens*, f.; *xylostéon*, m.
Hondskool, v. (plant). *Cynocrambe*, f.
Hondskop (-ppen), m. *Tête de chien*, f.
Hondskruid, o. *zie* Hondsgras.
Hondsluis (-zen), v. *Tique* (insecte), f.
Hondsnesten, m. en o. mv. *Bans, lits des chiens*, m. pl.
Hondsroos (-ozen), v. (plant). *Églantine*, f., *cynorrhodon*, m.
Hondsstar, v. *zie* Hondssterre.
Hondssterre (z. mv.), v. *Canicule*, f.
Hondstand (-en), m. *Dent canine*, f.
Hondstong (-en), v. *Langue de chien.* — (plant). *Cynoglosse, cérinthe*, f.; *mélinet*, m.
Hondsvlieg (-en), v. *Cynips*, m.
Hondsvot (-tten), m. (scheldw.). *Bélître; coquin; vaurien*, m.
Hondsworm (-en), m. *Ver qui se trouve sous la langue des chiens*, m.
Hondswortel, m. *zie* Hondsgras.
Honen (ik hoon, hoonde, heb gehoond), b. w. *Outrager; insulter; traiter avec mépris.*
Honend, b. n. *Outrageant; outrageux.*
Honer (-s), m. *Celui qui outrage, qui insulte.*
Hongaer (-aren), m. *Hongrois*, m.
Hongaersch, b. n. *Hongrois.* Het —, de —e tael. *Le hongrois, la langue hongroise.*
Hongaersche (-n), v. *Hongroise*, f.
Hongaerschleêrbereider (-s), m. *Hongroyeur*, m.
Hongarië, o. (landschap). *Hongrie*, f.
Hongarisch, b. n. *zie* Hongaersch.
Honger (z. mv.), m. *Faim*, f. — hebben. *Avoir faim.* Van — sterven. *Mourir de faim.* Den — stillen, verdryven, boeten. *Apaiser la faim.* — is de beste saus (spreekw.). *Il n'est chère que d'appétit.* —, hongersnood. *Famine*, f. —, sterke begeerte naer iets. *Ardeur, avidité*; f.
Hongeren (ik hongerde, heb gehongerd), o. w. *Avoir faim.*
Hongerig, b. n. *Affamé; famélique.* — zyn. *Avoir faim.*
Hongerigheid, v. *zie* Honger.
Hongerlyder (-s), m. *Misérable qui meurt de faim; gredin*, m.
Hongersnood (z. mv.), m. *Famine*, f.
Honig (z. mv.), m. *Miel*, m. Iemand — om den mond smeren of stryken. *Flatter ou cajoler quelqu'un.*
Honigachtig, b. n. *Mielleux.*
Honigbie (-n), v. *Mouche à miel, abeille*, f.
Honigbloem (-en), v. *Mélianthe*, m.
Honigdauw (z. mv.), m. *Miélat*, m.; *miélée*, f. —, koornbrand. *Nielle*, f.
Honigdrank, m. *Hydromel*, m.
Honiggezwel (-llen), o. *Méliceris* (tumeur), m.
Honighuisje (-s), o. *Alvéole*, m.; *cellule des abeilles*, f.
Honigkelk (-en), m. *Nectaire* (bot.), m.
Honigkoek (-en), m. *Gâteau au miel*, m. —. *zie* Honigraet.
Honigkruid, o. *zie* Honigbloem.
Honigpuist (-en), v. *Méliceris*, m.
Honigraet (-aten), v. *Rayon de miel, gâteau* m., *gaufre*, f.
Honigsap (z. mv.), o. *Oxymel; nectar*, m.
Honigsteen (-en), m. *Millithe* (minéral), f.
Honigvat (-en), o. *Pipot*, m.
Honigverf (z. mv.), v. *Couleur de miel*, f.
Honigverwig, b. n. *De couleur de miel.*
Honigwater (z. mv.), o. *Eau de miel*, f., *hydromel*, m.
Honigwyn (z. mv.), m. *Vin emmiellé*, m.
Honigzalf, v. *Emmiellure*, f.
Honigzeem (z. mv.), o. *Miel vierge*, m.
Honigzoet, b. n. *Doux comme miel; mielleux; emmiellé.*
Honing, m. *zie* Honig.
Honingachtig enz. *zie* Honigachtig enz.
Honk, o. *Lieu où l'on doit s'arrêter*, ou *duquel on doit partir* (*dans les jeux d'enfants*), m. By — blyven. *Ne pas sortir.* Van — gaen. *Quitter son poste.*
Honkeren, o. w. *zie* Hunkeren.
Hoofd (-en), o. *Tête*, f. Iemand het — afslaen. *Décapiter quelqu'un, lui trancher la tête.* Een kael —. *Une tête chauve.* Het is my uit het gegaen. *Je l'ai oublié.* Van het — tot de voeten. *Depuis la tête jusqu'aux pieds.* Zoo veel —en, zoo veel zinnen. *Autant de têtes, autant d'opinions.* Van het — tot de voeten gewapend zyn. *Être armé de pied en cap.* Het — laten hangen. *Perdre courage.* Het — bieden. *Tenir tête, résister.* Aen het van het leger. *A la tête de l'armée.* Zyn — ergens tegen stooten (spreekw.). *Échouer dans une entreprise.* — van een wild verken, van eenen zalm. *Hure de sanglier, de saumon*, f. —, opperhoofd. *Chef*, m. — van het huisgezin. *Chef de la maison.* —, steenen — (in eene haven). *Môle*, m. —, kaep, voorgebergte. *Cap, promontoire*, m. De —en (kanael tusschen Engeland en Frankryk). *Pas de Calais*, m., *Manche*, f. Het — van eenen brief. *Le commencement d'une lettre.* Uit —e van. *En vertu de vu.* Uit dien —e. *Pour cette raison.* — (van eene drukpers). *Sommier*, m.
Hoofdäder, v. *Veine céphalique, basilaire*, f.
Hoofdäfdeeling (-en), v. *Division principale*, f.
Hoofdältaer, m. en o. *Maître-autel*, m.
Hoofdämbtenaer (-s), m. *Fonctionnaire supérieur*, m.
Hoofdärtikel (-en), o. *Article principal*, m.
Hoofdbalk (-en), m. *Architrave*, f.; *entrait*, m.
Hoofdband (-en), m. *Bandeau; frontal, couvre-chef* (chir.), m. Koninglyke —. *Diadème*, m.
Hoofdbedoeling, v. *But principal*, m.
Hoofdbedryf, o. *Action*, f.; *sujet principal d'un drame*, m.

Hoofdbegrip (-ppen), o. *Précis*, *sommaire*, m.
Hoofdbelang (-en), o. *Intérêt principal*, m.
Hoofdbeschikking (-en), v. *Disposition principale*, f.
Hoofdbeschuldiging, v. *Accusation capitale*, f.
Hoofdbestuer, o. *Direction* ou *administration générale*, f.
Hoofdbestuerder (-s), m. *Directeur* ou *administrateur en chef*, m.
Hoofdbetaelder (-s), m. } *Payeur en chef*, m.
Hoofdbetaelmeester (-s), m. }
Hoofdbetaler (-s), m. }
Hoofdbezigheid (-heden), v. *Occupation principale*, f.
Hoofdbreken (het), o. *zie* Hoofdbreking.
Hoofdbrekend, b. n. *Ce qui demande une grande contention d'esprit.*
Hoofdbrekery, v. *zie* Hoofdbreking.
Hoofbreking, v. *Rompement de tête; casse-tête*, m.
Hoofdcieraed, o. *zie* Hoofdsieraed.
Hoofddaed (-aden), v. *Action principale*, f.
Hoofddeel (-en), o. *Chapitre*, m.; *partie principale; partie récitante* (mus.), f.
Hoofddeken (-s), m. *Grand-doyen*, m.
Hoofddeksel (-s), o. *Couvre-chef*, *chapeau*; *bonnet*, m.; *coiffe*, f.
Hoofddeugd (-en), v. *Vertu cardinale*, f.
Hoofddoek (-en), m. *Couvre-chef*, m., *coiffe de nuit*, f.
Hoofddoel, o. *But principal*, m.
Hoofddraeijing (-en), v. } *Vertige*, *étourdissement*, m.
Hoofdduizeling (-en), v. }
Hoofdeloos, b. n. *Qui est sans tête*, *acéphale.*
Hoofdeneind, o. *zie* Hoofdeinde.
Hoofdeigenschap (-ppen), v. *Qualité principale* ou *essentielle*, f.
Hoofdeinde (-n), o. (van een bed). *Chevet*, m.
Hoofdgalei (-ijen), v. *Galère principale*, *capitane*, *réale*, *galère réale*, f.
Hoofdgebouw (-en), o. *Corps de logis*, *corps du bâtiment*, m.
Hoofdgeld, o. *Capitation*, f.
Hoofdgeregt, o. *Cour supérieure*, f.; *tribunal suprême*, m.
Hoofdgerigt, o. *zie* Hoofdgeregt.
Hoofdgeschil (-llen), o. *Point principal de dispute* ou *de contestation*, m.
Hoofdgetal (-llen), o. *Nombre cardinal*, m.
Hoofdgezag (z. mv.), o. *Autorité supérieure*, f.
Hoofdgrond, m. *Motif principal*, m.
Hoofdhaer (-aren), o. } *Chevelure*, f., *cheveux*, m. pl.
Hoofdhair (-en), o. }
Hoofdig, b. n. *Têtu*, *entêté*, *obstiné*, *opiniâtre.* —, naer het hoofd trekkende. *Capiteux*, *fumeux*, ... e wyn. *Du vin capiteux* —, byw. *Obstinément*, *opiniâtrément.*
Hoofdigheid, v. *Entêtement*, m., *obstination*, *opiniâtreté*, f.
Hoofdingeland (-en), m. *Le principal terrien d'une contrée*, m.
Hoofdinhoud (z. mv.), m. *Sommaire*, *précis*, m.
Hoofdje (-s), o. *Petite tête*, f.
Hoofdkap (-ppen), v. *Capuchon*, m.
Hoofdkerk (-en), v. *Cathédrale; église métropolitaine; basilique* f.
Hoofdketter (-s), m. *Hérésiarque*, m.
Hoofdkussen (-s), o. *Oreille*, *chevet*, m.
Hoofdkwartier (-en), o. *Quartier-général*, m.
Hoofdleen, o. *Fief dominant*, m.
Hoofdleer (z. mv.), v. *Doctrine générale*, ou *principale*, f.

Hoofdletter (-s), v. *Lettre capitale* ou *majuscule*, f.
Hoofdlieden, mv. van hoofdman.
Hoofdluis (-zen), v. *Pou de tête*, m.
Hoofdlyst (-en), v. *Matrice de rôles*, f.
Hoofdmaet, v. *Unité principale de mesure*, f.
Hoofdman (-nnen, -lieden), m. *Capitaine*, m. —, opperste. *Chef; syndic d'une communauté*, m. — over honderd krygsmannen. *Centurion*, *centenier*, m. — over tien krygsmannen. *Décurion*, m.
Hoofdmanschap, o. *Grade*, m., ou *charge de capitaine*, *capitainerie*; *dignité de chef d'une communauté*, f.
Hoofdmiddel (-en), o. *Moyen principal*, m.
Hoofdmis, v. *zie* Hoofdmisse.
Hoofdmisdaed (-aden), v. *Crime capital*, m.
Hoofdmisse (-n), v. *Grand'messe*, f.
Hoofdmuts (-en), v. *Couvre-chef*, *bonnet*, m.
Hoofdnaeld (-en), v. *Aiguille de tête*, f.
Hoofdofficier (-en), m. *Officier supérieur*, m. —, drossaerd. *Bailli*, m.
Hoofdomstandigheid (-heden), v. *Circonstance principale*, f.
Hoofdomtrek (-kken), m. *Ligne magistrale*, f.
Hoofdonderwerp, o. *Sujet* ou *objet principal*, m.
Hoofdpacht, v. *Ferme principale*, f.
Hoofdpersoon (-en), m. *Personne principale*, f. *soutien d'un parti*, m.
Hoofdpeuluwe (-n), v. *Traversin*, *chevet*, m.
Hoofdplaets (-en), v. *Chef-lieu*; *lieu principal*, m.
Hoofdpranger (-s), m. *Frontal*, m.
Hoofdpunt (-en), o. *Point principal*, m. De —en van het geloof. *Les principaux points de la foi.* — (sterrekunde). *Zénith*, m.
Hoofdpyn, v. *Mal de tête*, m. — hebben. *Avoir mal à la tête.*
Hoofdquartier o. *zie* Hoofdkwartier.
Hoofdregter (-s), m. *Grand-juge*; *grand-justicier*, m.
Hoofdrol, v. *Rôle principal*, m.
Hoofdschatting, v. *zie* Hoofdgeld.
Hoofdschedel (-s), o. } *Crâne*, m.
Hoofdscheel (-elen), o. }
Hoofdschering, v. *Rasure*, f.
Hoofdschob, v. *Crasse de la tête*, f.
Hoofdschout (-en), m. *Grand-bailli*, m.
Hoofdschuld, v. *Dette principale*, f.
Hoofdschuldige, m. *Auteur d'un crime*, m.
Hoofdsieraed (-aden), o. } *Ornement de tête*, m.
Hoofdsiersel (-s), o. }
Hoofdsluijer (-s), m. *Voile dont on se couvre la tête ... taled*, m.
Hoofdsom (-mmen), v. } *Capital*, *principal*, m.
Hoofdsomme (-n), v. }
Hoofdspier (-en), v. *Muscle de la tête*, m.
Hoofdstad (-eden), v. *Capitale*; *ville principale*, f.
Hoofdstem, v. *Partie récitante* (mus.), f.
Hoofdstel (-llen), o. *Têtière* (*d'une bride*), f.
Hoofdstof (-ffen), v. } *Élément*, *principe*, m.
Hoofdstoffe (-n), v. }
Hoofdstoffelyk, b. n. *Élémentaire.*
Hoofdstudie, v. *Étude principale*, f.
Hoofdstuk (-kken), o. *Chapitre*, m.; *section*, f.; *point principal*, m. De —kken van het geloof. *Les principaux points de la foi.* — van eene kolom. *Chapiteau*, m.
Hoofdswyze, byw. *Par tête.*
Hoofdtak (-kken), m. *Branche principale*, f.
Hoofdtouwen, v. en o. mv. *Haubans*, (terme de mar.), m p.
Hoofdtreffen, o. *Combat général*, m.; *bataille décisive*, f.

Hoofdtrek (-kken), m. *Trait principal*, m.
Hoofdtrekker (-s), m. *Tire-tête* (instrument de chir.), m.
Hoofdverband (-en), o. *Bandeau dont on se ceint la tête; serre-tête*, m.
Hoofdverbindtenis v. *Obligation principale*, f.
Hoofdverwen v mv *Couleurs matrices*, f. pl.
Hoofdvlies (-zen), o. *Coiffe* (anat.), f.
Hoofdvloed, m. *Fluxion dans la tête*, f.; *rhume de cerveau, coryze*, m.
Hoofdvonnis (-ssen), o. *Sentence définitive*, f.
Hoofdvormig, b. n. *Qui a la forme d'une tête; céphaloïde.*
Hoofdvyand (-en), m. *Ennemi mortel*, m.
Hoofdwacht (-en), v. *Grand'garde*, f.; *premier quart* (t. de mar.), m.
Hoofdwaerde, v. *Valeur en capital*, f.
Hoofdwapen (-s, -en), o. *Armure de tête*, f.
Hoofdwaterzucht, v. *Hydrocéphale; hydropisie de la tête*, f.
Hoofdwerk, o. *Ouvrage principal*, m.; *affaire principale*, f.; *chef-d'œuvre*, m.
Hoofdwet, v. *Loi suprême*, f.
Hoofdwind (-en), m. *Vent cardinal* m.
Hoofdwindsel, o. *zie* Hoofdband.
Hoofdworm (-en), m. *Ver céphalique* ou *encéphale*, m.
Hoofdzaek (-aken), v. *Affaire principale*, f.; *point principal; l'essentiel*, m. De — is nog niet afgedaen. *L'affaire principale n'est pas encore terminée.*
Hoofdzakelyk, b. n. *Principal; capital.* —, byw. *Principalement.*
Hoofdzakelykheid (z. mv.), v. *Importance d'une affaire*, f.
Hoofdzakelykste (het), o. *Le principal; l'essentiel*, m.
Hoofdzeer (z. mv.), o. *Mal de tête*, m.; *teigne*, f.
Hoofdzeil (-en), o. *Voile principale*, f.
Hoofdzenuw (-en), v. *Nerf principal*, m.
Hoofdzetel (-s), m. *Siége principal*, m.; *métropole*, f.
Hoofdzonde (-n), v. *Péché capital* ou *mortel*, m.
Hoofdzout, o. *Acide; sel primitif*, m.
Hoofdzucht (z. mv.), v. *Alopécie; pelade* (maladie), f.
Hoofdzuil (-en), v. *Colonne principale*, f.
Hoofdzuiverend, b. n. *Céphalartique; qui purge la tête.*
Hoofdzweer (-eren), v. *Ulcère à la tête*, m. —, scheelhoofdpyn. *Migraine*, f.
Hoofdzwym, v. *Vertige*, m.
Hoofsch, b. n. *De cour, qui est de la cour.* —e juffers. *Dames de la cour.* —e zwier. *Air de cour.*
Hoofschheid (-heden), v. *Ton, air*, m., ou *manières de cour*, f. pl.
Hoog, b. n. *Haut; élevé.* —e berg. *Haute montagne.* Die muer is tien voeten —. *Ce mur a dix pieds de haut.* —er maken. *Hausser; rehausser.* —er worden. *Hausser.* —, groot, aenzienlyk. *Grand noble; sublime.* —e ouderdom. *Age avancé.* —e afkomst. *Haute naissance.* — in jaren *Avancé en âge.* Het is — tyd. *Il est plus que temps.* Het —ste goed. *Le souverain bien.* — (spr. van kleuren). *Foncé.* — rood. *Rouge foncé, ponceau.* byw *Haut très; fort.* Zeer — vliegen. *Voler fort haut.* Om —. *En haut.*
Hoogachtbaer, b. n. *Très-honorable; très-respectable; très-vénérable; auguste.*
Hoogachtbaerheid, v. *Seigneurie; grandeur*, f.
Hoogachten (ik achtte hoog, heb hoog geacht), b. w. *Estimer beaucoup; vénérer; respecter.*
Hoogachter (-s), m. *Celui qui estime beaucoup; amateur*, m.
Hoogachting (z. mv.), v. *Estime; vénération; haute considération*, f.; *respect*, m.
Hoogadelyk, b. n. *zie* Hoogëdel.
Hoogaenzienlyk, b. n. *zie* Hoogachtbaer.
Hoogbejaerd, b. n. *Fort avancé en âge.*
Hoogbejaerdheid (z. mv.), v. *Age fort avancé*, m.
Hoogberoemd, b. n. *Fameux; illustre; fort célèbre.*
Hoogblauw, b. n. *Bleu foncé, bleu turquin.*
Hoogboord (-en), o. (van een schip) *Haut bord*, m.
Hoogboordig, b. n. *De haut bord.* — schip. *Vaisseau de haut bord.*
Hoogbootsman (-nnen, -lieden), m. *Bosseman*, m.
Hoogbootsmansmaet (-s), m. *Sous-bosseman*, m.
Hoogborstig, b. n. *Qui a la poitrine haute.* —, trotsch. *Fier; orgueilleux.*
Hoogdag (-en) m. *Grande fête; fête solennelle*, f.
Hoogdravend, b. n. *Sublime; élevé; pompeux; ampoulé.* —e stiel. *Style sublime* ou *soutenu.*
Hoogdravendheid (z. mv.), v. *Sublimité de style*, f.; *style sublime* ou *ampoulé; le sublime*, m.
Hoogdringend, b. n. *Très-pressant, très-urgent.*
Hoogdringendheid, v. *Urgence*, f.
Hoogduitsch b. n. *Allemand; germanique.* Het —, de —e tael. *L'allemand*, m., *la langue allemande*, f. —e manier van spreken. *Germanisme*, m.
Hoogduitsche (-n), v. *Allemande*, f.
Hoogduitscher (-s), m. *Allemand*, m.
Hoogëdel, b n. } *Très-noble.*
Hoogëdelgeboren, b. n. }
Hoogedelheid (-heden), v. *Grandeur; noblesse illustre*, f.
Hoogelyk, byw. *Très; fort; beaucoup; extrêmement.*
Hoogen (ik hoogde, heb gehoogd), b. w. *Hausser; élever; enchérir; rehausser.*
Hoogepriester (-s), m. *Grand-prêtre; souverain pontife; souverain sacrificateur*, m.
Hoogepriesterlyk, b. n. *Qui est du grand-prêtre, pontifical.* —, byw. *Pontificalement.*
Hoogepriesterschap, o. *Pontificat*, m.
Hoogeraed, m. *Grand-conseil, conseil suprême*, m.; *cour supérieure*, f.
Hoogerbieding, v. *Enchère, surenchère*, f.
Hoogereind, o. *Le haut bout*, m., *la place la plus honorable*, f.
Hoogergeregt, o. *Cour supérieure*, f.
Hoogerhand (z. mv.), v. *Le premier rang*, m., *la préséance*, f. Aen iemand de — geven. *Céder le pas à quelqu'un.* Van —e. *De la part du souverain; par ordre supérieur.*
Hoogerhuis, o. *Chambre haute; chambre des pairs (en Angleterre)*, f.
Hoogeschool (-olen), v. *Université; académie*, f.
Hooggaend, b. n. *Excessif; énorme; horrible; atroce.*
Hooggeacht, b. n. *Très-estimé; très-vénéré.*
Hooggeboren, b. n. *Qui est d'une haute naissance très-noble.*
Hooggeëerd, b. n. *Très-respectable.*
Hooggeel, b. n. *Jaune foncé.*
Hooggeleerd, b. n. *Très-savant; très érudit.*
Hooggeleerdheid (z. mv.), v. *Grand savoir*, m., *profonde érudition*, f.

Hooggeregtshof (-ven). o. *Cour supérieure*, f.
Hooggeschat, b. n. *Très-estimé.*
Hooggezaghebber (-s), m. *Souverain*, m.
Hooghartig enz. *zie* Hoogmoedig enz.
Hoogbertig enz. *zie* Hoogmoedig enz.
Hoogheid (-heden), v. *Grandeur; dignité; éminence*, f. — (titel der prinsen). *Altesse*, f. Zyne koninglyke —. *Son altesse royale.* (titel van den turkschen keizer). *Hautesse*, f.
Hooging, v. *Élévation*, f.; *haussement; exhaussement*, m. — in prys. *Augmentation du prix*, f.
Hoogland, o. *Pays élevé*, m.
Hooglander (-s), m. *Montagnard*, m.
Hooglandsch, b. n. *Qui vient des montagnes*, ou *des pays élevés.*
Hoogleeraer (-s), m. *Professeur*, m.
Hoogleeraersambt, o. *Charge de professeur; chaire*, f.; *professorat* m.
Hooglied (z. mv.), o. *Cantique des cantiques*, m.
Hooglofelyk, b. n. *Glorieux; très-excellent; illustre sérénissime.* Van —e gedachtenis. *De glorieuse mémoire.*
Hoogmis (-ssen), v. } *Grand'messe*, f.
Hoogmisse (-n), v. }
Hoogmoed (z. mv.), m. *Orgueil*, m.; *arrogance; fierté; ambition; présomption; vanité*, f.
Hoogmoedig, b. n. *Orgueilleux; fier; hautain; présomptueux; ambitieux.* — worden. *S'enorgueillir.* —, byw. *zie* Hoogmoediglyk.
Hoogmoedigheid, v. *zie* Hoogmoed.
Hoogmoediglyk, byw. *Orgueilleusement; arrogamment; fièrement; ambitieusement.*
Hoogmogend, b. n. *Très-puissant; haut et puissant.* —e Heeren. *Hauts et puissants Seigneurs.*
Hoognoodig, b. n. *Très-nécessaire.*
Hoogpriesterlyk, b. n. *Pontifical, qui est du souverain pontife.*
Hoogpriesterschap, o. *Pontificat*, m.; *dignité du grand-prêtre*, f.
Hoogrood, b. n. *D'un rouge vif, ponceau; vermeil.*
Hoogrug (-ggen), m. *Bossu*, m.
Hooggruggig, b. n. *Bossu; voûté.*
Hoogschatten (ik schattede hoog, heb hooggeschat), b. w. *Estimer beaucoup.*
Hoogschout, m. *zie* Hoofdschout.
Hoogsels, o. mv. *Lumière*, f., *rehauts* (terme de peint.), m. pl.
Hoogstammig, b. n. *De haute futaie.*
Hoogstatelyk, b. n. *Pompeux; magnifique; superbe.* —, byw. *Pompeusement; magnifiquement.*
Hoogstbiedende, m. *Dernier enchérisseur* m.
Hoogste, b. n. *Le plus haut; supérieur.* In den —n graed. *Au plus haut point; au suprême degré.* Op zyn —. *Au plus haut point; tout au plus.* Het — goed. *Le souverain bien* Ten —, byw. *Au plus; tout au plus extrêmement* Ik ben ten — droevig *Je suis extrêmement affligé.*
Hoogste (het) o. (van eenen berg, boom enz.). *Cime*, f., *sommet*, m. — (van een gebouw). *Comble, faîte* m Alexander stierf, toen hy op het — van zyne heerlykheid was. *Alexandre mourut au comble de sa gloire.*
Hoogstgevaerlyk, b. n. *Très-dangereux.* —, byw. *Très-dangereusement.*
Hoogstwaerschynlyk, b. n. *Très-vraisemblable.* —, byw. *Très-vraisemblablement.*
Hoogte (-n), v. *Hauteur; élévation*, f. De — van eenen berg. *La hauteur d'une montagne.* — van een gewelf. *Voussure*, f. — van een schip. *Relèvement d'un vaisseau*, m. —. heuvel. *Hauteur; colline; éminence*, f., *côteau; tertre; haut*, m. Eenen vogel die in de — zweeft. *Un oiseau qui plane dans les airs.*
Hoogtemeetkunde (z. mv.), v. *Altimétrie*, f.
Hoogtemeter (-s), m. *Altimètre* (instrument), m.
Hoogtemeting, v. *zie* Hoogtemeetkunde.
Hoogtyd (-en), m. *en* o. *Fête; grande fête*, f. Ik wensch u een zalig —. *Je vous souhaite une heureuse fête.* Zyn — houden. *Faire ses dévotions; faire ses pâques.*
Hoogtydelyk, b. n. *Solennel.* —, byw. *Solennellement.*
Hoogverheven, b. n. *Éminent.*
Hoogverlicht, b. n. *Très-éclairé.*
Hoogverraed (z. mv.), o. *Haute trahison*, f.
Hoogvliegend, b. n. *Qui prend l'essor; sublime; élevé; hautain.*
Hoogvliegendheid (z. mv.), v. *Sublimité*, f.
Hoogwaerde, v. *Grandeur; éminence* (titre d'honneur), f.
Hoogwaerdig, b. n. *Très-vénérable, auguste; révérend.* Het — Sakrament. *Le St. Sacrement.* —, byw. *zie* Hoogwaerdiglyk.
Hoogwaerdigheid, v. *Grandeur; révérence; éminence*, f.
Hoogwaerdiglyk, byw. *Avec révérence; avec un profond respect.*
Hoogwater, o. *Haute marée, la haute mer*, f.
Hoogweerd, b. n. *zie* Hoogwaerdig.
Hoogweerdig enz. *zie* Hoogwaerdig enz.
Hoogwigtig, b. n. *Très-important.*
Hoogwigtigheid (z. mv.), v. *Grande importance*, f.
Hoogzael (-alen), v. (in de kerken). *Jubé; ambon*, m.
Hooi (z. mv.), o. *Foin*, m.
Hooiachtig, b. n. *De foin, qui est comme du foin.*
Hooiakker (-s), m. *Pré que l'on fauche*, m.; *prairie*, f.
Hooiberg (-en), m. *Tas de foin*, m.; *meule*, f.
Hooibinder (-s), m. *Botteleur*, m.
Hooiboom (-en), m. *Aideau*, m.
Hooiboter (z. mv.), v. *Beurre d'hiver*, m.
Hooibouw (z. mv.), m. *Fanage*, m.; *fenaison*, f.
Hooidorscher (-s), m. *Cogne-fétu*, m.
Hooigaffel (-s), v. *Fourche à foin*, f.
Hooihoop, m. *zie* Hooimyt.
Hooijen (ik hooide, heb gehooid), o. w. *Faner; recueillir le foin.* Het —. *Fanage*, m.
Hooijer (-s), m. *Faneur*, m.
Hooikaes, v. *Fromage d'hiver*, m.
Hooikar (-rren), v. *Charrette à foin*, f.
Hooiland, o. *zie* Hooiakker.
Hooiloon, m. *en* o. *Fanage*, m.
Hooimaeijen (ik maeide hooi, heb hooi gemaeid), b. w. *Faucher le foin.* Het —. *Le fauchage, la fenaison.*
Hooimaeijer (-s), m. *Faucheur*, m.
Hooimaeijing, v. *Fauchage*, m.
Hooimaend, v. *Juillet, mois de juillet*, m.
Hooimarkt, v. } *Marché au foin*, m.
Hooimerkt, v. }
Hooimyt (-en), v. } *Tas de foin*, m., *meule*, f.
Hooirook (-oken), v. }
Hooischuer (-uren), v. *Grange au foin*, f.; *fenil*, m.
Hooister (-s), v. *Faneuse*, f.
Hooitas, m. *zie* Hooimyt.
Hooityd, m. *Fenaison* ou *fanaison*, f.
Hooiveld, o. *zie* Hooiakker.

Hooivork (-en), v. *Fourche à foin*, f.
Hooiwagen (-s), m. *Chariot à foin; faucheur* ou *faucheux* (araignée), m.
Hooizolder (-s), m. *Grenier à foin; fenil*, m.
Hoomoed, m. *zie* Hoogmoed.
Hoon (z. mv.), m. *Outrage; affront*, m. —, schandvlek. *Honte; infamie*, f.; *opprobre*, m.
Hoonspraek, v. *Calomnie; médisance*, f.; *outrage*, m.
Hoop (z. mv.), v. *Espérance*, f.; *espoir*, m. Op — leven. *Vivre dans l'espérance.* De — opgeven. *Perdre l'espoir.* Zyne — op God stellen. *Mettre son espérance en Dieu.*
Hoop (-en), m. *Monceau; tas; amas*, m., *pile*, f. — hout. *Pile de bois.* — steenen. *Tas de pierres.* In —en zetten. *Mettre en tas* ou *en pile.* — geld. *Beaucoup d'argent.* Met den — verkoopen. *Vendre en bloc.* — volk. *Foule de peuple.* De gemeene —. *Le commun; le vulgaire.* Het met den grootsten — houden. *Être du parti le plus fort.* Over — smyten. *Renverser.* Iets op den — toegeven. *Donner quelque chose par-dessus le marché.* —, bende. *Troupe; bande*, f. — krygslieden. *Troupe de soldats.* — schapen. *Troupeau de moutons.*
Hoopen, b. w. *zie* Opeenhoopen.
Hoopgevend, b. n. *Expectatif.*
Hoopgewyze, byw. *zie* Hoopsgewyze.
Hooping, v. *zie* Opeenhooping.
Hoopje (-s), o. *Petit monceau; petit tas*, m.; *petite troupe* ou *bande*, f. Hy zette het geld, by hoopjes, op de tafel. *Il mit l'argent en pile sur la table.*
Hoopsgewyze, byw. } *En tas; en bloc; en foule,*
Hoopswyze, byw. } *en quantité.*
Hoorder (-s), m. *Auditeur*, m.
Hooren (ik hoorde, heb gehoord), b. w. *Entendre; écouter; apprendre; ouïr.* —, o. w. *Écouter; prêter l'oreille; suivre.* Zich laten —. *Se faire entendre; parler.* Gy zult er van — spreken. *Vous en entendrez parler.* Ik weet dat maer van — zeggen. *Je ne le sais que par ouï-dire.* Naer den goeden raed zyner ouderen —. *Suivre les bons conseils de ses parents.* —. *zie* Behooren, o. w.
Hoorende, b. n. *Entendant; écoutant.* Al — doof zyn (spreekw.). *Faire la sourde oreille.*
Hoorenswaerdig, b. n. } *Digne d'être entendu* ou
Hoorensweerdig, b. n. } *écouté.*
Hoorn (-en, -s), m. (der beesten). *Corne*, f. —en van eenen os. *Cornes d'un bœuf.* —en van eenen hert. *Bois d'un cerf.* Zyne —s opsteken. *Montrer les cornes; agir avec audace.* — (om op te blazen). *Cor; cor de chasse; cornet*, m. Op den — blazen. *Sonner du cor.* — (dien de dooven gebruiken). *Cornet*, m. —, hoornparkement. *Vélin*, m. Boek in — gebonden. *Livre relié en vélin.* —, hoef (van peerden). *Corne*, f. De — des overvloeds. *La corne d'abondance.*
Hoornachtig, b. n. *De corne, corné.* — vlies van het oog. *Cornée*, f.
Hoornband, m. *Reliure en vélin*, f.
Hoornbeest (-en), v. *Bête à cornes*, f.
Hoornbereider (-s), m. *Cornetier*, m.
Hoornblazer (-s), m. *Celui qui sonne du cor; corneur*, m.
Hoorndier, o. *zie* Hoornbeest.
Hoorndragen (het), o. *Cocuage*, m.
Hoorndrager (-s), m. *Cornard*, m.
Hoornen, onv. b. n. *De corne.* — kam. *Peigne de corne.*
Hoorngeld, o. *Cornage* (impôt sur les bêtes à cornes), m.
Hoornloos, b. n. *Qui est sans cornes.*
Hoornpapier, o. *Papier vélin*, m.
Hoornschelp, v. *zie* Hoornslek.
Hoornparkement, o. *Vélin*, m.
Hoornslak, v. *zie* Hoornslek.
Hoornslang (-en), v. *Céraste*, m.
Hoornslek (-kken), v. *Escargot, limaçon; buccin; cornet*, m.
Hoornsteen (-en), m. *Cornée* (espèce de jaspe), f.
Hoorntje (-s), o. *Petite corne*, f., *cornichon*, m.; *petite coquille*, f. — (om op te blazen). *Cornet*, m.
Hoornvee (z. mv.), o. *Bêtes à cornes*, f. pl.; *bétail*, m.
Hoornvisch (-sschen), m. *Aiguille* (poisson), f.
Hoornvlies, o. (van het oog). *Cornée*, f.
Hoornwerk (-en), o. (in den vestingbouw). *Ouvrage à cornes*, m.
Hoornworm (-en), m. *Ver qui se trouve dans les cornes*, m.
Hoorplaets (-en), v. *Auditoire*, m.
Hoos (-zen), v. *Siphon*, m.; *trombe*, f. — (van eene pomp). *Barillet*, m.
Hoos (hozen), v. *Bas* (vêtement), m.
Hoosvat (-en), o. *Écope*, f.
Hoovaerdig enz. *zie* Hooveerdig enz.
Hooveerdig, b. n. *Orgueilleux; superbe; hautain; arrogant.* — worden. *S'enorgueillir.* — maken. *Enorgueillir.* —, byw. *zie* Hooveerdiglyk.
Hooveerdigheid (z. mv.), v. *Orgueil*, m.; *arrogance; fierté*, f.
Hooveerdiglyk, byw. *Orgueilleusement; arrogamment; fièrement.*
Hooveerdy, v. *zie* Hooveerdigheid.
Hoozen (ik hoosde, heb gehoosd), b. w. *Puiser l'eau avec une écope.*
Hoozer, m. *Celui qui puise l'eau avec une écope. zie* Hoosvat.
Hoozing (z. mv.), v. *Action d'ôter l'eau avec une écope*, f.
Hop (z. mv.), v. (plant). *Houblon*, m.
Hop (hoppen), m. *Huppe* (oiseau), f.
Hopachtig, b. n. *Qui ressemble à du houblon.*
Hopakker (-s), m. *Houblonnière*, f.
Hopbouw (z. mv.), m. *Culture du houblon*, f.
Hope, v. *zie* Hoop, v.
Hopeloos, b. n. *Désespéré, qui est sans espoir.*
Hopeloosheid (z. mv.), v. *Désespoir*, m.
Hopen (ik hoop, hoopte, heb gehoopt), b. w. *Espérer.* Op God —. *Espérer en Dieu, mettre sa confiance en Dieu.*
Hopkooper (-s), m. *Marchand de houblon*, m.
Hopland (-en), o. *Houblonnière*, f.
Hopman (-s, -nnen, -lieden), m. *Capitaine; commandant*, m.
Hoppe, v. *zie* Hop, v.
Hoppen (ik hopte, heb gehopt), b. w. *Houblonner; mettre du houblon.*
Hopplant (-en), v. *Plante de houblon*, f.
Hopstaek (-aken), m. *Perche à houblon*, f.
Hopverkooper (-s), m. *Marchand de houblon*, m.
Hopzaed, o. *Graine de houblon; semence de houblon*, f.
Hopzak (-kken), m. *Sac à houblon*, m.
Hor (horren), v. *Morceau de latte qu'on fait ronfler en tournant*, m.
Horde (-n), v. *Claie*, f. — (bende Tartaren enz.). *Horde; bande; troupe*, f.
Hordeken (-s), o. *Clisse*, f., *clayon*, m.
Hordenmaker (-s), m. } *Faiseur de claies*, m.
Hordenvlechter (-s), m. }

Hordenwand (-en), m. *Séparation faite avec des claies*, f.
Hordenwerk, o. *Clayonnage*, m.
Horen, m. *zie* Hoorn.
*Horizon, m. *Horizon*, m.
*Horizontael, b. n. *Horizontal*. —, byw. *Horizontalement*.
Horlevoet, m. *zie* Horrelvoet.
*Horlogie (-n), v. *Horloge*, f. —, zakuerwerk. *Montre*, f. —, staende *of* hangend uerwerk. *Pendule*, f.
*Horlogiekastje (-s), o. *Porte-montre*, m.
*Horlogiemaekster (-s), v. *Horlogère*, f.
*Horlogiemaker (-s), m. *Horloger*, m. —s vrouw. *Horlogère*, f.
*Horlogiemakery, v. *Horlogerie*, f.
*Horlogiezak (-kken), m. *Bourson, gousset*, m.
Horn (-en), m. *Pointe saillante*, f.
*Horoskoop (-open), o. *Horoscope*, m.
*Horoskooptrekker (-s), m. *Celui qui tire l'horoscope*.
Horrel (-s), m. *Coup, choc*, m.; (fam.) *petite dissension*, f.
Horrelvoet (-en), m. *Pied-bot*, m.
Horsel enz. *zie* Horzel enz.
Hort (-en), m. *Choc, heurt*, m. Met —en en stooten. *A diverses reprises*.
Horten (ik hortte, heb gehort), o. w. *Heurter; pousser en marchant*.
Horzel (-s, -en), v. *Taon*, m.
Horzelen (ik horzelde, heb gehorzeld), o. w. *Bourdonner comme les taons*; (fig.) *faire du bruit; gronder*. Het —. *Bourdonnement*, m.
Horzeling (z. mv.), v. *Bourdonnement*, m.
Hospitael, o. *Hôpital; hospice*, m.
Hossebossen (ik hosseboste, heb gehossebost), o. w. (gem.). *Cahoter; secouer*. Het —. *Cahotage, cahot*, m.; *secousse*, f.
Hossebossing, v. (gem.). *Cahotage; cahot*, m.; *secousse*, f.
*Hostie (-n), v. *Hostie*, f.
*Hostiekastje (-s), o. *Ciboire*, m.
Hot, v. *Caillebotte, masse de lait caillé*, f
Hotsen (ik hotste, heb gehotst), o. w. *Cahoter*.
Hotsing, v. *Cahot*, m.
Hotten (ik hottede, ben gehot), o. w. *Se cailler; se figer*. — (gem.). Gelukken. *Prospérer; réussir*.
Hottentot (-tten), m. *Hottentot*, m.
Hotzen enz. *zie* Hotsen enz.
Hou! tusschenw. *Arrête! zie* Houw, b. n.
Houbaer, b. n. *Tenable, qu'on peut tenir*. — *zie* Houwbaer.
Houden (ik hield, heb gehouden), b. w. *Tenir*. Iets in de hand —. *Tenir quelque chose dans* ou *à la main*. Bruiloft —. *Célébrer des noces*. Herberg —. *Tenir cabaret*. Rustdag —. *Se reposer*. Wacht —. *Veiller; faire sentinelle; être sur ses gardes*. Zyn woord niet —. *Manquer à sa parole, fausser sa parole*. Eene redevoering —. *Faire un discours*. Gevangen —. *Tenir en prison*. Goede vriendschap — met iemand. *Entretenir bonne amitié avec quelqu'un*. Iemand in het oog —. *Avoir l'œil sur quelqu'un, le surveiller*. Iemand in toom —. *Tenir quelqu'un en bride*. Het met iemand —. *Tenir le parti de quelqu'un*. Hy houdt niet veel van de jagt. *Il n'aime pas beaucoup la chasse*. De voeten buitenwaerts —. *Porter les pieds en dehors*. — staen. *Prétendre; soutenir*. Houd den mond! *Taisez-vous!* —, behouden. *Conserver; garder*. —, achten. *Estimer*. Iemand voor eenen eerlyken man. —. *Regarder quelqu'un comme honnête homme*. Zich — (zich gelaten). *Affecter; feindre; faire semblant, faire mine*. Zich doof —. *Faire le sourd, faire la sourde oreille*. Aen zich —. *Se réserver*. —, o. w. *Tenir; résister*. Stil —. *S'arrêter*. Het zal hard —. *On aura bien de la peine, il sera difficile*. Het —. *La tenue*, f.
Houdende (het), o. *Le contenant*.
Houder (-s), m. (van water *of* visch). *Banneton; réservoir*, m. — van eenen wisselbrief. *Porteur d'une lettre de change etc.*, m. —, bewaerder. *Dépositaire*, m.
Houding, v. *Maintien, port*, m.; *tenue, contenance, attitude*, f.
Hout (-en), o. *Bois*, m. — kappen. *Couper du bois*. Wild —. *Faux-bois*.
Houtachtig, b. n. *Boiseux, ligneux*.
Houtäder (-en), v. *Veine qui se trouve dans le bois*, f.
Houtäkker (-s), m. *Champ boisé*, m; *pépinière*, f.
Houtbederver (-s), m. *Gâte-bois*, m.
Houtbeitel (-s), m. *Coin à fendre le bois*, m.
Houtdraeijer (-s), m. *Tourneur en bois*, m.
Houtduif (-ven), v. *Pigeon sauvage* ou *ramier*, m.
Houten, onv. b. n. *De bois, fait de bois*. — hamer. *Maillet*, m.
Houtgewas, o. *Bois taillis*, m.; *futaie*, f.
Houthakken (het), o. *Coupe du bois*, f.
Houthakker (-s), m. *Bûcheron; boiselier*, m.
Houthandel, m. *Commerce de bois*, m.
Houthandelaer (-s), m. *Marchand de bois*, m.
Houthoop (-en), m. *Pile de bois*, f.; *bûcher*, m.
Houthouwer, m. *zie* Houthakker.
Houthuis (-zen), o. *Chantier, bûcher; lieu où l'on met le bois*, m.
Houtig, b. n. *zie* Houtachtig.
Houtje (-s), o. *Petit morceau de bois*, m. Op zyn eigen — (spreekw.). *De son autorité privée*.
Houtkappen enz. *zie* Houthakken enz.
Houtkever (-s), m. *Prione* (insecte), f.
Houtkliever (-s), m. } *Fendeur de bois, bûcheron*, m.
Houtklover (-s), m. }
Houtkool (-olen), v. *Charbon de bois*, m.
Houtkooper (-s), m. *Marchand de bois*, m.
Houtkraei (-en), v. (vogel). *Corneille*, f.
Houtlossen, b. w. *Débarder*.
Houtlosser (-s), m. *Débardeur*, m.
Houtlossing, v. *Débardage*, m.
Houdmade, v. *zie* Houtworm.
Houtmaet (-aten), v. *Mesure de bois, membrure*, f.
Houtmarkt (-en), v. } *Marché au bois*, m.
Houtmerkt (-en), v. }
Houtmeter (-s), m. *Mesureur* ou *mouleur de bois*, m.
Houtmeting, v. *Mesurage* ou *cordage du bois*, m.
Houtmyt (-en), v. *Pile de bois*, f; *bûcher*, m.
Houtnagel (-s), m. *Cheville de bois*, f.
Houtryk, b. n. *Abondant en bois*.
Houtschroef (-ven), v. *Vis de bois*, f.
Houtschuer (-uren), v. *Magasin à bois; bûcher*, m.
Houtskool (-olen), v. *Charbon de bois*, m.
Houtskoolputten, m. mv. *Fauldes*, f. pl.
Houtslang (-en), v. *Couleuvre qui se tient dans les bois*, f.
Houtsnede (-n), v. *Gravure en bois*, f.
Houtsnep (-ppen), v. (vogel). *Bécasse*, f.
Houtspaenders, m. mv. *Planure*, f.
Houtstapel, m. *zie* Houtmyt.
Houttuin (-en), m. *Chantier*, m.
Houtverkooper (-s). m. *Marchand de bois*, m.

Houtvester (-s), m. *Garde-bois*, *forèstier*, *verdier*, m.
Houtvestery, v. *Verderie*, f.
Houtvlot (-tten), o. *Radeau*, *train de bois flotté*, m.
Houtwachter, m. *zie* Houtvester.
Houtwagen (-s), m. *Chariot qui sert à transporter le bois*, m.
Houtwaren, v. mv. *Meubles* ou *ustensiles de bois*, m. pl.
Houtwerk, o. *Boiserie*; *menuiserie*, f. —, timmerwerk. *Charpente*, f., *ouvrage de charpente*, m. — (van een fuziek enz.). *Fût*, m.
Houtwerker (-s), m. *Menuisier*; *charpentier*, m.
Houtwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des meubles* ou *des ustensiles de bois*, f.
Houtworm (-en), m. *Artison*; *lignivòre*, m.
Houtzager (-s), m. *Scieur de bois*, m.
Houtzolder (-s), m. *Bûcher*; *grenier à bois*, m.
Houvast (-en), o. *Crampon*, *tenon*, m.
Houw (-en), m. *Coup* (*de hache*, *de sabre etc.*), m.
Houw, b. n. *Fidèle*. — en getrouw. *Loyal et fidèle*. —, byw. *Fidèlement*.
Houw, v. *zie* Houweel.
Houwbaer enz. *zie* Huwbaer enz.
Houwblok (-kken), m. *en* o. *Billot*, m.
Houwbosch (-sschen), o. *Taillis*, *bois taillis*, m.
Houwbyl (-en), v. *Hache*, f.
Houwdegen (-s), m. *Espadon*, m.
Houweel (-en), o. *Houe*, f., *hoyau*, m. Eenpuntig —. *Pioche*, f. Met het — kappen. *Piocher*.
Houweeltje (-s), o. *Petite houe*; *binette*, f.
Houwel, m. *zie* Ouwel.
Houwelyk enz. *zie* Huwelyk enz.
Houwen (ik hieuw, heb gehouwen), b. w. *Hacher*, *couper*, *tailler*, *trancher*; *frapper*. Hout —. *Couper du bois*. Een leger in stukken —. *Tailler une armée en pièces*. — en steken. *Frapper d'estoc et de taille*.
Houwer (-s), m. *Celui qui hache*, *qui coupe*. —, sabel, degen enz. *Sabre*; *coutelas*, m.; *serpe*, f.
Houwhamer (-s), m. *Hachette* (marteau avec un tranchant), f.
Houwing, v. *Coupe*; *taille*, f.
Houwmes (-ssen), o. *Couperet*, m.
Hove (-n), o. *Cour*, f. Ten —. *A la cour*. —. *zie* Hof, o.
Hoveling (-en), m. *Courtisan*, m.
Hoven (ik hoof, hoofde, heb gehoofd), b. w. *Recevoir à la cour*; *régaler*. —, o. w. *Se régaler*.
Hovenier (-s), m. *Jardinier*, m.
Hovenierdery, v. *Jardinage*, m.; *horticulture*, f. Van de —. *Horticultural*.
Hovenieren (ik hovenierde, heb gehovenierd), o. w. *Jardiner*, *travailler au jardin*. Het —. *Le jardinage*, m.
Hoveniersmes (-ssen), o. *Serpe*, *serpette*, f.
Hovenierster (-s), v. *Jardinière*, f.
Huds (-en), v. *Chiffon*, *lambeau*, m.; *guenille*; *loque*, f.
Huer (huren), v. *Salaire*, m.; *gages*, m. pl. Groote — winnen. *Avoir de bons gages*. —, dienst. *Service*, m., *condition*, f. —, huergeld van een huis enz. *Loyer*, *louage*, m. Huis te —. *Maison à louer*. —, van eene pachthoeve. *Fermage*, m.
Huerbrief (-ven), m. *Écriteau qui indique une maison* ou *une chambre à louer*, m.
Huercedel (-s), v. | **Huercedulle** (-n), v. | **Huerceël** (-en), v. | **Huercontract** (-en), o. } *Bail*, *contract de louage*, m.
Huerder (-s), m. *Locataire*, *celui qui prend à louage*, m. — van een schip. *Affréteur*, m.
Huergeld, o. *Loyer*, *prix du louage*, m. —, huerloon. *Salaire*, m., *gages*, m. pl.
Huerhuis (-zen), o. *Maison de louage*, f.
Huerjaer (-aren), o. *Année de bail* ou *de location*, f.
Huerkamer (-s), v. *Chambre de louage*, f.
Huerknecht (-en), m. *Domestique* ou *valet de louage*, m.
Huerkoets (-en), v. *Carrosse de louage*. *fiacre*, m.
Huerkoetsier (-s), m. *Fiacre* (cocher), m.
Huerling (-en), m. *Mercénaire*, m.
Huerloon (z. mv.), m. *en* o. *Salaire*, m., *gages*, m. pl. — (van een huis enz.). *Loyer*, m.
Huermoordenaer (-s), m. *Assassin soudoyé*, m.
Huerpeerd (-en), o. *Cheval de louage*, m.
Huerpenning, m. *zie* Godspenning.
Huerprys, m. *Fermage*, m.
Huerster (-s), v. *Locataire*, *celle qui tient à loyer*, f.
Huertroepen, m. mv. *Troupes mercenaires*, f. pl.
Huertyd, m. *Temps du bail*, m.
Huerwaerde, v. *zie* Huerweerde.
Huerwagen (-s), m. *Chariot de louage*, m.
Huerweerde (z. mv.), v. *Valeur locative*, f.
Huguenot (-tten), m. *Huguenot*, m.
Hui (z. mv.), v. *Petit-lait*, m. —, m. Hulk. *Heu*, m.
Huichelachtig, b. n. *Hypocrite*, *cafard*. —, byw. *D'une manière hypocrite*.
Huichelaer (-s, -aren), m. *Hypocrite*, *cafard*, *bigot*, m.
Huichelaerster (-s), v. *Hypocrite*, *cagote*, *fausse dévote*, f.
Huichelares, v. *zie* Huichelaerster.
Huichelary, v. *Hypocrisie*; *bigoterie*; *cagoterie*, f.
Huichelen (ik huichelde, heb gehuicheld), o. w. *Faire l'hypocrite* ou *le faux dévot*; *feindre*; *dissimuler*.
Huicheling, v. *zie* Huichelary.
Huichelsch, b. n. *en* byw. *zie* Huichelachtig.
Huichely, v. *zie* Huichelary.
Huid (-en), v. *Peau*; *pelure*, f. — van eenen os. *Peau de bœuf*. Iemand de — afstroopen. *Enlever la peau à quelqu'un*, *l'écorcher*. Met — en met hair. *Tout entier*; *entièrement*. —, leêr. *Cuir*, m.
Huidachtig, b. n. *Dermatoïde*.
Huidbereider (-s), m. *Peaussier*, m.
Huidbeschryving, v. *Dermographie*, f.
Huiden, byw. *Aujourd'hui*.
Huidenkooper (-s), m. *Peaussier*; *marchand de peaux*, m.
Huidevetten (ik huidevettede, heb gehuidevet), o. w. *Tanner*; *corroyer*.
Huidevetter (-s), m. *Tanneur*; *corroyeur*, m. —s torf *of* turf. *Motte*, f., *pain de tan*, m.
Huidevettery (-en), v. *Tannerie*, f.
Huidig, b. n. *Qui est d'aujourd'hui*; *moderne*. Tot op den —en dag. *Jusqu'à ce jour*.
Huidje (-s), o. *Petite peau*; *pellicule*, f.
Huidklier (-en), v. *Glande cutanée*; *glande miliaire*, f.
Huidspier (-en), v. *Peaussier*, *muscle peaussier*, m.
Huidverkooper (-s), m. *Peaussier*, m.
Huidvetten enz. *zie* Huidevetten enz.
Huidvlek (-kken), v. *Tache sur la peau*, f.

Huidworm (-en), m. *Chique*, f.
Huidzenuw (-en), v. *Nerf cutané*, m.
Huidziekte (-n), v. *Maladie cutanée*, f.
Huif (-ven), v. *Chaperon ; bonnet de femme*. m.; *coiffe*, f.— (overdeksel van eene kar of schuit). *Bâche*, f.
Huifje (-s), o. *Petite coiffe*, f.; *petit bonnet*, m.
Huifkar (-rren), v. *Charrette couverte d'une bâche*, f.
Huig (-en), v. *Luette*, f. Iemand de — ligten. *Lever la luette à quelqu'un ;* (fig.) *escamoter de l'argent à quelqu'un.*
Huigspieren, v. mv. *Péristaphylins*, *muscles de la luette*, m. pl.
Huik (-en), v. *Cape*, f.; *capuchon de femme*, m. De — naer alle winden hangen. *Tourner à tout vent s'accommoder aux temps*, *aux circonstances.*
Huiken (ik huikte, heb gehuikt), o. w. *Se baisser, s'accroupir.*
Huiker (-s), m. *Benêt ; nigaud*, m.
Huikje (-s), o. *Petite cape*, f.
Huikmaker (-s), m. *Faiseur de capes*, m.
Huilen (ik huilde, heb gehuild), o. w. *Hurler.* De wolf huilt. *Le loup hurle.* —, gryzen, schreeuwen. *Crier ; pleurer ; brailler.* — (spr. van den wind). *Siffler.* Het —. *Hurlement ; sifflement*, m.
Huiler (-s), m. *Pleureur ; criard ; braillard*, m.
Huiling (z. mv.), v *Hurlement ; sifflement*, m.
Huilster (-s), v *Pleureuse ; braillarde*, f.
Huis (-zen), o. *Maison ; demeure* f.; *logis*, m. Te —. *A la maison.* Van — tot —. *De maison en maison.* Te — blyven. *Garder la maison ; rester au logis.* Te — komen. *Rentrer chez soi.* Met de deur in het — vallen. *Agir en étourdi.* Van waer zyt gy te —? *D'où êtes-vous?* Hy is overal in t'—. *Il est au fait de tout.* Er is geen — zonder kruis (spreekw.). *Chacun a ses croix dans ce monde ; chacun sent où le bât le blesse.* —, geslacht, afkomst. *Famille ; race ; extraction*, f. Van adelyken huize zyn. *Être issu d'une famille noble.*
Huisarmen, m mv. *Pauvres honteux*, m. pl.
Huisbakken, onv. b. n. — brood. *Pain de ménage*, m.
Huisbediende, m. *Domestique*, m.
Huisbeleid, o. *zie* Huisbestier.
Huisbeschikking, v. } *Direction d'une maison ; économie*, f.
Huisbestier, o. }
Huisbewaerder (-s), m. *Gardien d'une maison*, m.
Huisbewind, o. *zie* Huisbestier.
Huisbezoek (-en), o. } *Visite domiciliaire*, f.
Huisbezoeking (-en), v. }
Huisblad, o. *Colle de poisson*, f.
Huisbraek (-aken), v. *Effraction*, f.
Huisbrief (-ven), m. *Écriteau devant une maison*, m.
Huisbrood, o. *Pain de ménage*, m.
Huiscieraed, o. *zie* Huissieraed.
Huisdeur (-en), v. *Porte de maison*, f.
Huisdief (-ven), m. *Voleur domestique*, m.
Huisdier (-en), o. *Animal domestique*, m.
Huisdievery (-en), v. *Vol domestique*, m.
Huisduif (-ven), v. *Pigeon domestique*, m.
Huisgeld, o. *Impôt sur les maisons*, m.
Huisgemak (-kken), o. *Commodités*, f. pl.
Huisgenoot (-en), m. *Celui qui habite la même maison ; domestique*, m.
Huisgenootschap, o. *Domesticité*, f.
Huisgerief, o. *Ustensile*, m.
Huisgezin (-nnen), o. *Famille*, f.; *ménage*, m.; *tous les domestiques*, m. pl.
Huisgoden, m. mv. *Lares ; pénates*, m. pl.
Huisheer (-en), m. *Maître de la maison ; chef de la famille*, m.
Huishond (-en), m. *Chien domestique ; chien de garde*, m.
Huishoudelyk, byw. *Économiquement.*
Huishouden (ik hield huis, heb huisgehouden), b. *en* o. w. *Tenir ménage ; gouverner une maison* Zy kan wel —. *Elle est bonne ménagère.* Met iemand — *Vivre avec quelqu'un.* Het - *Ménage* m.; *famille ; économie*, f.
Huishoudend b. n. *Ménager ; économe.*
Huishouder (-s), m. *Ménager ; économe ; père de famille*, m.
Huishouding (-en), v. *Ménage*, m.; *économie*, f.
Huishoudkunde (z. mv.), v. *Économie*, f.
Huishoudkundige, m. *Économiste*, m.
Huishoudster (-s), v. *Ménagère ; gouvernante d'une maison*, f.
Huishuer (z. mv), v *Loyer d'une maison*, m.
Huisje (-s), o. *zie* Huisken.
Huiskapel (-llen), v. *Chapelle particulière*, f.; *oratoire*, m.
Huisken (-s), o. *Petite maison ; maisonnette*, f.—, kakhuis. *Lieux*, m. pl.; *privé*, m.; *garde-robe*, f.; *commodités*, f. pl.
Huiskleed (-eren), o. *Déshabillé*, m.
Huisknecht (-s,-en), m. *Domestique ; valet*, m.
Huiskomst (t'), v. *Arrivée à la maison* f.
Huiskrakeel (-en), o. *Querelle domestique*, f.
Huiskrekel (-s), v. *Cri-cri*, *grillon domestique*, m.
Huiskruid, o. (plant). *Cédon*, m.
Huiskruis, o. *Croix*, f.; *chagrins domestiques*, m. pl.
Huislieden, m. mv. *Habitants d'une maison*, m. pl. —, landlieden. *Paysans ; villageois*, *campagnards*, m. pl.
Huislook (z. mv.), o. (plant). *Joubarbe*, f.
Huislyk enz. *zie* Huisselyk enz.
Huismaken, onv. b. n. — lynwaed. *Toile de ménage*, f.
Huisman (-lieden), m. *Paysan ; villageois ; campagnard*, m.
Huismeester (-s), m. *Maître de la maison ; directeur d'une maison* ou *d'un hôpital*, m.
Huismoeder (-s), v. *Mère de famille*, f.
Huismoord (-en), m. *en* v. *Meurtre* ou *assassinat commis dans une maison*, m.
Huismosch (-sschen), v. } *Moineau privé*, m.
Huismusch (-sschen), v. }
Huismuis (-zen), v. *Souris domestique*, f.
Huisofficier (-s, -en), m. *Employé à la cour ; officier de la maison d'un roi*, *d'un prince*, m.
Huisorgel (-s, -en), o. *Buffet d'orgue ; petit orgue*, m.
Huisraed (z. mv.), m. *en* o. *Meubles*, m. pl.; *mobilier d'une maison*, m. Kostelyken — hebben. *Avoir des meubles précieux.*
Huisselyk, b. n. *Économique ; ménager.* —, van het huis. *Domestique.* —e zaken. *Affaires domestiques*, f. pl. —, byw. *Économiquement ; domestiquement.*
Huisselykheid (z. mv.), v. *Économie*, f.
Huissieraed, o. *Meuble ; ameublement*, m.
Huisslek (-kken), v. *Escargot ; limaçon*, m.
Huistwist (-en), m. *Querelle domestique*, f.
Huisvader (-s), m. *Père de famille*, m.
Huisverdriet, o. *zie* Huiskruis.
Huisvesten (ik huisvestte, heb gehuisvest), b. w. *Loger ; héberger.* —, o. w. *Loger ; habiter demeurer.*

Huisvesting, v. *Logement*, m. Iemand — geven. *Loger quelqu'un.*
Huisvogel (-s), m. *Oiseau domestique*, m.
Huisvoogd, m. *zie* Huisweerd.
Huisvrouw (-en), v. *Maîtresse de la maison; femme; épouse*, f.
Huisweerd (-en), m. *Hôte; maître du logis* ou *de la maison*, m.
Huiswerk (-en), o. *Ouvrage* ou *travail domestique*, m.
Huiswyf, o. *zie* Huismoeder.
Huiszaken, v. mv. *Affaires domestiques*, f. pl. Indien myne — het toelaten, zal ik komen. *Si mes affaires domestiques me le permettent, je viendrai.*
Huiszoeking (-en), v. *Visite domiciliaire; recherche; perquisition*, f.
Huiszorg (-en), v. *Soin domestique; soin du ménage*, m.
Huive, v. *zie* Huif.
Huiven (ik huifde, heb gehuifd), b. w. *Couvrir la tête; coiffer.*
Huiveren (ik huiverde, heb gehuiverd), o. w. *Frissonner; avoir le frisson.*
Huiverig, b. n. *Frileux; qui a le frisson.* —, koud. *Froid.* Het is — weêr. *Il fait froid.*
Huiverigheid (z. mv.), v. } *Frisson; frissonnement*, m.
Huivering (-en), v. }
Huizen, b. *en* o. w. *zie* Huisvesten.
Huizenblas, m. *Colle de poisson*, f.
Huizing (-en), v. *Maison; demeure*, f.; *domicile; logis*, m.
Hukken, o. w. *zie* Huiken.
Hul (hullen), v. *Béguin*, m., *coiffe*, f.; *bonnet de femme*, m.
Hulde (z. mv.), v. *Hommage, respect*, m.
Huldegift, v. *Présent dont les vassaux font hommage à leur seigneur*, m.
Hulden (ik huldde, heb gehuld), b. w. *Reconnaître pour son seigneur* ou *son souverain; installer; inaugurer; introniser; prêter à quelqu'un le serment de fidélité.*
Huldigen, b. w. *zie* Hulden.
Huldiging, v. *zie* Hulding.
Hulding, v. *Investiture, installation; intronisation; inauguration*, f. Van de —. *Inaugural.*
Hulk (-en), v. (vaertuig). *Heu, navire*, m.
Hullen (ik hulde, heb gehuld), b. w. *Coiffer, orner, parer.*
Huller (-s), m. *Coiffeur*, m.
Hulletje (-s), o. *Béguin*, m.
Hulling, v. *Action de coiffer*, f.
Hulp (z. mv.), v. *Secours*, m., *aide, assistance*, f.; *renfort*, m. Om — roepen. *Crier au secours.* Iemand te — komen. *Aider, assister* ou *secourir quelqu'un.* Met Gods —. *Avec l'assistance de Dieu.*
Hulpbehoevend, b. n. *Qui a besoin de secours.*
Hulpbenden, v. mv. *Troupes auxiliaires*, f. pl.; *renfort, secours*, m.
Hulpbetoon, o. *zie* Hulp.
Hulpeloos, b. n. *Délaissé, abandonné.* —, byw. *Sans secours.*
Hulpeloosheid (z. mv.), v. *Abandonnement, délaissement, abandon*, m.
Hulpgenoot (-en), m. *Aide, second*, m.
Hulpkerk (-en), v. *Succursale, église succursale, annexe*, f.
Hulploos enz. *zie* Hulpeloos enz.
Hulpmiddel (-en), o. *Remède; moyen; expédient; véhicule*, m.; *ressource*, f.
Hulptroepen, m. mv. *zie* Hulpbenden.
Hulpveerdig, b. n. *zie* Hulpzaem.
Hulpveerdigheid (z. mv.), v. *Complaisance, bienveillance*, f.
Hulpwoord (-en). o. *Verbe auxiliaire*, m.
Hulpzaem, b. n. *Secourable, officieux.*
Hulsel (-s), o. *Coiffure*, f.
Hulselmaekster (-s), v. *Faiseuse de coiffes; marchande de modes*, f.
Hulst (z. mv.), m. (gewas). *Houx*, m.
Hulstbezie (-ziën), v. *Fruit du houx*, m., *cenelle*, f.
Hulstboom, m. *zie* Hulst.
Hulstbosch (-sschen), o. *Houssaie*, f.; *lieu planté de houx*, m.
Hulster (-s), v. *Coiffeuse*, f.
Hulze (-n), v. *Gousse, cosse, pelure; écale*, f.
Hulzebosch, o. *zie* Hulstbosch.
Hulzenboom, m. *zie* Hulst.
***Humeur**, v. *Humeur*, f.
***Humeurig**, b. n. *Humoral.*
Hun, hunne, voornw. *Leur; à eux; les.* Hy heeft het — gevraegd. *Il le leur a demandé.* — kind. *Leur enfant.*
Hunkeren (ik hunkerde, heb gehunkerd), o. w. *Désirer ardemment, souhaiter, aspirer à.*
Hunkering, v. *Désir ardent*, m.
Huppelaer (-s), m. *Celui qui sautille; sauteur*, m.
Huppelen (ik huppelde, heb *en* ben gehuppeld), o. w. *Sautiller, frétiller, bondir; tressaillir; gambader.* Het —. *zie* Huppeling.
Huppeling, v. *Sautillement, bondissement*, m.; *bonds*, m. pl.; *gambade*, f.
Hupsch, b. n. *Honnête, brave.* —e man. *Honnête homme.* —, lieftallig. *Gentil, galant, aimable, agréable, charmant, gracieux.* —, byw. *Honnêtement, galamment, joliment, bien.* Dat is —. *C'est bien fait.*
Hupschheid, v. *Honnêteté; galanterie; gentillesse, aménité, grâce, douceur*, f.
Huren (ik huer, huerde, heb gehuerd), b. w. *Louer, prendre à louage.* Huis te —. *Maison à louer.* Een schip —. *Noliser* ou *fréter un vaisseau.*
Hurk (-en), v. *Talon*, m. Op de —en zitten. *S'accroupir.*
Hurken (ik hurkte, heb gehurkt), o. w. *S'accroupir.*
Hut (hutten), v. *Hutte, cabane, chaumière; baraque, tente; loge*, f. —. *Dunette* (t. de mar.), f. Hutten stellen. *Baraquer, se baraquer.*
Hutje (-s), o. *Petite hutte, petite baraque; logette; cahutte; chaumine*, f.
Hutselen (ik hutselde, heb gehutseld), b. w. *Agiter, secouer, remuer en divers sens; ballotter.* Het —. *zie* Hutseling.
Hutseling, v. *Action d'agiter*, f.; *ballottement*, m.
Hutsen, b. w. *zie* Hutselen.
Hutspot (z. mv.), m. *Hochepot* (ragoût), m.
Hutte, v. *zie* Hut.
Hutteken, o. *zie* Hutje.
Huwbaer, b. n. *Nubile, pubère, mariable.* —are jaren. *Age de puberté.*
Huwbaerheid (z. mv.), v. *Puberté, nubilité*, f.; *âge de puberté*, m.
Huwelyk, o. *Mariage, hymen, hyménée*, m. Een — aengaen. *Contracter un mariage.* Ten — verzoeken. *Demander en mariage.*
Huwelyken, b. w. *zie* Huwen.
Huwelyksafkondiging, v. *zie* Huwelyksgebod.
Huwelyksband (-en), m. *Lien conjugal*, m.

Huwelyksbed (-dden), o. *Lit conjugal*, m.; *couche nuptiale*, f.
Huwelyksbelofte (-n), v. *Promesse de mariage*, f.
Huwelyksch, b. n. *Conjugal, matrimonial, nuptial.* —e voorwaerden. *Contrat de mariage; conventions matrimoniales.*
Huwelykscontract, o. *Contrat de mariage*, m.
Huwelyksdicht (-en), o. *Épithalame*, m.
Huwelyksfeest (-en), v. en o. *Célébration du mariage; noce*, f.
Huwelyksgave, v. zie Huwelyksgift.
Huwelyksgebod (-en), o. *Ban*, m.; *proclamation de promesse de mariage*, f.
Huwelyksgelden, o. mv. *Deniers dotaux*, m. pl.
Huwelyksgemeenschap, v. *Communauté conjugale*, f.
Huwelyksgift (-en), v. *Dot*, f.; *présent de noces; douaire*, m.
Huwelyksgod (z. mv.), m. *Hymen; hyménée* (divinité), m.
Huwelyksgoed, o. *Dot*, f.; *deniers dotaux*, m. pl.
Huwelykshater (-s), m. *Misogame*, m.
Huwelykskontract, o. *Contrat de mariage*, m.
Huwelyksliefde (z. mv.), v. *Amour conjugal*, m.
Huwelyksovereenkomsten, v. mv. *Conventions matrimoniales*, f. pl.
Huwelykspleglligheid, v. *Célébration du mariage*, f.
Huwelyksring (-en), m. *Bague nuptiale*, f.
Huwelykstrouw (z. mv.), v. *Fidélité conjugale*, f.
Huwelyksverdrag, o. *Contrat de mariage*, m.
Huwelyksvoorwaerden, v. mv. *Conventions matrimoniales, accordailles*, f. pl.
Huwelykszegening, v. *Bénédiction nuptiale*, f.
Huwen (ik huwde, heb gehuwd), b. w. *Marier; donner en mariage.* —, o. w. *Se marier.* Hy zal haest —. *Il se mariera bientôt.*
Huwlyk enz. zie Huwelyk enz.
Hy, voornw. *Il; lui.* Hy is het. *C'est lui.* Hy die. *Celui qui.*
Hyëen (-en), v. *Hyène*, f.
Hygen (ik hygde (heeg), heb gehygd (gehegen), o. w. *Haleter; souffler.* Naer iets — (fig.). *Désirer ardemment quelque chose.* Het —. zie Hyging.
Hygend, b. n. *Haletant.*
Hyger (-s), m. *Celui qui halète.*
Hyging (z. mv.), v. *Respiration gênée et fréquente*, f.
Hylik (-ken), o. *Mariage*, m.
Hylikmaekster (-s), v. *Entremetteuse*, f.
Hylikmaker (-s), m. *Entremetteur*, m.
Hyschblok (-kken), m. en o. *Poulie*, f.
Hyschen (ik hyschte (heesch), heb gehyscht (geheschen), b. w. *Hisser; guinder.*
Hysching, v. *Guindage*, m.
Hyschtouw (-en), v. en o. *Bressin, châbleau*, m.; *corde de poulie, guinderesse*, f.
Hyssoop (z. mv.), m. } (plant). *Hysope*, f.
Hyzop (z. mv.), m. }

I

I, v. *I*, m.
*Ideëel, b. n. *Idéal, qui existe dans l'idée*
*Idealismus, m. *Idéalisme* (système religieux), m.
Iebenboom (-en), m. *If* (arbre), m.
Ieder, voornw. *Chaque; chacun.* — jaer. *Chaque année.* —e maend. *Chaque mois.*
Iedereen, voornw. *Chacun; tout le monde.*
Iegelyk, voornw. *Chaque; chacun.*
Iemand, voornw. *Quelqu'un; personne.*
Iepenboom (-en), m. *If* (arbre), m.
Ier (-en), m. *Irlandais*, m.
Ierland, o. *Irlande* (île), f.
Ierlander (-s), m. *Irlandais*, m.
Ierlandsch, b. n. *Irlandais.*
Ierlandsche (-n), v. *Irlandaise*, f.
Iersch, b. n. *Irlandais, d'Irlande.* De —e tael, het —. *L'irlandais*, m.; *la langue irlandaise*, f.
Iet, voornw. } *Quelque chose; un peu.* — nieuws.
Iets, voornw. } *Quelque chose de nouveau.* Ik heb u — te zeggen. *J'ai quelque chose à vous dire.* Dat is — anders. *C'est autre chose.*
Iever (z. mv.), m. *Zèle; empressement*, m.; *ardeur*, f.
Ieveraer (-s), m. *Zélateur*, m.
Ieveraerster (-s), v. *Zélatrice*, f.
Ieveren (ik ieverde, heb geïeverd), o. w. *Avoir du zèle; être zélé.*
Ieverig, b. n. *Zélé; ardent; actif; diligent; passionné.* — voor den godsdienst. *Zélé pour la religion.* —, byw. *Avec zèle; ardemment; avec ardeur.*
Ieverloos, b. n. *Qui n'a point de zèle; tiède; nonchalant.* —, byw. *Nonchalamment.*
Ieverloosheid (z. mv.), v. *Défaut de zèle, d'ardeur*, m.; *tiédeur; indolence*, f.
Ieverzucht (z. mv.), v. *Jalousie; rivalité*, f.
Ieverzuchtig, b. n. *Jaloux.*
Ieverzuchtigheid, v. zie Ieverzucht.
Iewers, byw. *Quelque part.*
Ik, voornw. *Je; moi.* Ik ben het. *C'est moi.*
Ik, ikken, zie Yk, yken.
*Illuminatie, v. *Illumination*, f.
*Illumineren, b. w. *Illuminer; enluminer.*
Iloot, m. *Ilote* (esclave à Sparte), m.
Imand, voornw. zie Iemand.
Immaterialismus, m. *Immatérialisme* (système), m.
Immaterialist (-en), m. *Immatérialiste*, m.
Immer, byw. } *Jamais.* Wie heeft dat — ge-
Immermeer, byw. } zien? *Qui a jamais vu cela?*
Immers, byw. en voegw. *Certainement; certes; assurément; quoiqu'il en soit; à la vérité.*
Imperativus, m. (spraekk.). *Impératif*, m.
*Impost (-en), m. *Impôt; droit*, m.; *imposition; taxe*, f. — (bouwk.). *Imposte*, f.
*Impostmeester (-s), m. *Receveur des impôts, traitant*, m.
In, voorz. *En; dans; y; à; au; à la; de; sur; contre etc.* — het huis. *Dans la maison.* — de kerk. *A l'église.* — Frankryk. *En France.* — het bed zyn. *Être au lit.* — het einde. *Enfin, à la fin.* — het gaen. *En marchant.* — het heimelyk. *En secret.* — het openbaer. *En public.* — geenerly wyze. *Nullement, en aucune manière.* — gevalle dat. *En cas que, au cas que, si.*
Inadembaer, b. n. *Respirable.*
Inademen (ik ademde in, heb ingeädemd), b. w. *Aspirer; inspirer; respirer.*
Inademing (z. mv.), v. *Aspiration; inspiration; respiration*, f.
Inbakeren (ik bakerde in, heb ingebakerd), b. w. *Emmailloter.*
Inbakken (ik bakte in, ben ingebakken), o. w. *Se rétrécir en cuisant.*
Inbalsemen (ik balsemde in, heb ingebalsemd), b. w. *Embaumer.*
Inbalsemer (-s), m. *Embaumeur*, m.

Inbalseming (z. mv.), v. *Embaumement*, m.
Inband (-en), m. *Retranchement*, m ; *diminution*, f.
Inbeeldelyk, b. n. *Imaginable*.
Inbeelden (ik beeldde in, heb ingebeeld), b. w. *Imaginer*. Zich —. *S'imaginer*. Zich veel —. *Avoir grande opinion de soi-même*.
Inbeelding (-en), v. *Imagination ; fiction ; chimère ; fantaisie*, f.
Inbeeldingskracht, v. *Imagination*, *faculté imaginative*, f.
Inbellen (ik belde in, heb ingebeld), b. w. *Appeler* ou *faire entrer en sonnant*.
Inbergen (ik borg in, heb ingeborgen), b. w. *Sauver*, *mettre en sûreté*, *enfermer*.
Inbersten (ik borst in, ben ingeborsten), o. w. *Pénétrer*, *entrer par une crevasse*.
Inbeuren (ik beurde in, heb ingebeurd), b. w. *Toucher l'argent des marchandises vendues*. —, door opbeuring inbrengen. *Faire entrer en levant* ou *en soulevant*.
Inbikken (ik bikte in, heb ingebikt), b. w. *Tailler dans la pierre*.
Inbinden (ik bond in, heb ingebonden), b. w. *Relier ; lier plus étroitement ; serrer davantage*. Een boek —. *Relier un livre*. De zeilen —. *Ferler* ou *rider les voiles*. Zyne driften —. *Réprimer ses passions*.
Inbinding, v. *Retenue*, *modération*, f.
Inbitter, b. n. *Fort amer ; très-irrité* ou *aigri*.
Inblazen (ik blaes in, blies in, heb ingeblazen), b. w. *Souffler ; faire entrer en soufflant*. — (fig.). Ingeven. *Inspirer*, *suggérer*.
Inblazer (-s), m. *Souffleur* ; (fig.) *instigateur*, m.
Inblazing (-en), v. *Action de souffler*, f. — (fig.). Ingeving. *Inspiration ; suggestion*, f. — (geneeskunde). *Insufflation*, f.
Inblinken (ik blonk in, heb ingeblonken), o. w. *Luire dans*.
Inbly, b. n. } **Inblyd**, b. n. } **Inblyde**, b. n. } *Bien aise*, *fort joyeux*.
Inblyven (ik bleef in, ben ingebleven), o. w. *Demeurer* ou *rester en quelque endroit ; rester dans*.
Inboedel (-s), m. *Meubles*, m. pl.; *mobilier*, m.
Inboel, m. *zie* Inboedel.
Inboezemen (ik boezemde in, heb ingeboezemd), b. w. *Inspirer*, *suggérer ; inculquer ; insinuer*.
Inboezemend, b. n. *Inspirateur*.
Inboezeming (-en), v. *Inspiration ; suggestion ; insinuation*, f.
Inbonzen (ik bonsde in, heb ingebonsd), b. w. *Enfoncer en poussant* ou *en frappant*. De deur —. *Enfoncer la porte*.
Inboomen (ik boomde in, heb ingeboomd), b. w. *Faire entrer* (*un bateau*), *au moyen d'une perche*, *d'une gaffe*.
Inboorling (-en), m. *Indigène*, *régnicole*, m. Als — aennemen. *Naturaliser*.
Inboorlingschap, o. } **Inboorlingsregt**, o. } *Indigénat*, m.; *naturalisation*, f.
Inboren (ik boor in, boorde in, heb ingeboord), b. w. *Forer*, *percer*.
Inboring, v. *Action de forer*, *de percer*, f.
Inborst, v. *Naturel ; caractère*, m.; *humeur*, f.
Inborstig, b. n. *Naturel*.
Inbraek, v. *Rupture ; effraction*, f.
Inbranden (ik brandde in, heb ingebrand), b. w. *Marquer* ou *imprimer avec un fer chaud*. —, o. w. *Brûler*, *corroder*, *ronger*. — (met *zyn*). *Diminuer de poids en brûlant*.
Inbrandend, b. n. *Caustique ; brûlant*.

Inbranding, v. *Action de marquer* ou *d'imprimer avec un fer chaud*, f.
Inbreijen (ik breide in, heb ingebreid), b. w. *Ajouter* ou *attacher en tricotant*.
Inbreken (ik breek in, brak in, ben ingebroken), o. w. *Enfoncer ; forcer ; entrer par force* ou *avec violence*. In een huis —. *Entrer par force dans une maison*. —, doorbreken. *Se rompre ; se crever*. Het —. *Effraction ; rupture*, f.
Inbreker (-s), m. *Celui qui enfonce ; qui entre par force*.
Inbreking, v. *Rupture ; effraction*, f.
Inbreng, m. *Apports*, m. pl.
Inbrengen (ik bragt in, heb ingebragt), b. w. *Porter dans ; rentrer ; importer ; introduire*. De gezanten —. *Introduire les ambassadeurs*. —, bybrengen. *Alléguer*. —, behandigen. *Remettre*.
Inbrenger (-s), m. *Introducteur ; importateur*, m.
Inbrenging, v. *Introduction ; importation*, f.
Inbrengster (-s), v. *Introductrice*, f.
Inbreuk, v. *Rupture*, f. —, schending. *Infraction ; violation*, f.
Inbrokkelen (ik brokkelde in, heb ingebrokkeld), b. w. *Rompre en petits morceaux pour mettre dans quelque chose*.
Inbrokken, b. w. *zie* Inbrokkelen.
Inbrokking, v. *Action de rompre en petits morceaux*, f.
Inbruisen (ik bruiste in, ben ingebruist), o. w. *Entrer avec bruit*.
Inbuigen (ik boog in, heb ingebogen), b. w. *Courber* ou *plier en dedans*.
Inbuiging, v. *Action de courber en dedans*, f. — van een gewelf. *Surbaissement*, m.
Inbyt. *zie* Ontbyt.
Inbyten (ik beet in, heb ingebeten), b. w. *Mordre ; ronger ; corroder*. Het —. *Corrosion*, f.
Inbyten (ik bytte in, heb ingebyt), b. w. *Faire entrer* (*un vaisseau*) *au moyen de trous faits dans la glace*.
Inbytend, b. n. *Mordant ; corrosif*.
Inbyting, v. *Corrosion*, f.
***Incarnaet** enz. *zie* Inkarnaet enz.
Incisiemes (-ssen), o. *Bistouri*, m.
***Inclinatie**, v. *Inclination*, f.
Indachtig, b. n. *Mémoratif ; qui se souvient*. — zyn *of* worden. *Se souvenir*, *se rappeler*. Iemand iets — maken. *Rappeler quelque chose à quelqu'un*. — makend. *Rémémoratif*.
Indagen (ik daeg in, daegde in, heb ingedaegd), b. w. *Assigner ; citer ; ajourner ; sommer*.
Indaging, v. *Assignation ; citation ; sommation*, f.
Indagingsbrief (-ven), m. *Lettre avocatoire*, f.
Indalen (ik dael in, daelde in, heb ingedaeld), o. w. *Descendre dans*.
Indammen (ik damde in, heb ingedamd), b. w. *Munir d'une digue*.
Indamming, v. *Action de munir d'une digue*, f.
***Indeclinabel**, b. n. *Indéclinable*.
Indelven (ik dolf in, heb ingedolven), b. w. *Enfouir ; enterrer*.
Indelving, v. *Enfouissement*, m.
Indenken (ik dacht in, heb ingedacht), b. w. *Méditer*, *réfléchir*.
Indiaen (-anen), m. *Indien*, m.
Indiaensch, b. n. *Indien*. —e waren. *Marchandises des Indes*.
Indiaensche (-n), v. *Indienne*, *celle qui est née dans les Indes*, f.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Indompelen (ik dompelde in, heb ingedompeld), b. w. Plonger dans l'eau; immerger.

Indompeling, v. Immersion, f.

Indoopen (ik doopte in, heb ingedoopt), b. w. Tremper; saucer.

Indooping, v. Action de tremper, de saucer, f.

Indoppen, enz. zie Indoopen.

Indouwen (ik douwde in, heb ingedouwd), b. w. Pousser dedans; enfoncer.

Indouwing, v. Action de pousser dedans, f.

Indraaijen (ik draaide in, heb ingedraaid), b. w. Faire entrer en tournant. —, o. w. met zijn. Tourner dans quelque chose. Fig. [illegible]

Indraaijing, v. Action de faire entrer en tournant, f.

Indragen (ik droeg in, heb ingedragen), b. w. Porter dedans; rentrer.

Indragt, v. Infraction; violence, f.

Indrang, m. zie [illegible]

Indrillen (ik drilde in, heb ingedrild), b. w. Forer; perforer; percer.

Indringen (ik drong in, heb ingedrongen), b. w. Établir quelqu'un par force dans un emploi etc. —, o. w. met zijn. Pénétrer; percer. Zich —. S'insinuer; s'introduire; entrer par force. Zich in de gunst van iemand —. S'insinuer dans les bonnes grâces de quelqu'un.

Indringend, b. n. Insinuant; intrigant.

Indringer (-s), m. Celui qui s'insinue, qui s'introduit; intrigant, m.

Indringing, v. Insinuation; intromission; intrusion; intrigue, f.

Indringster (-s), v. Celle qui s'insinue; qui s'introduit; intrigante, f.

Indrinken (ik dronk in, heb ingedronken), b. w. Avaler; boire.

Indroevig, b. n. Fort triste. —, bijw. Fort tristement.

Indroog, b. n. Très sec.

Indroogen (ik droogde in, ben ingedroogd), o. w. Se dessécher; se rétrécir en séchant.

Indrooging, v. Desséchement, m.

Indruipen, o. w. zie Indruppen.

Indruischen (ik druischte in, ben ingedruischt), o. w. Tomber ou s'écrouler avec bruit.

Indruk (-kken), m. Impression; sensation, f. — (boekdrukkersw.). Foulage, m.

Indrukken (ik drukte in, heb ingedrukt), b. w. Imprimer; empreindre; enfoncer. —, inboezemen. Inspirer; inculquer.

Indrukking (-en), v. Impression; empreinte, f.

Indruksel (-s, -en), o. Empreinte; impression, f.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Faire entrer [illegible]

Ineen, bijw. L'un dans l'autre.

Ineendraaijen (ik draaide ineen, heb ineengedraaid), b. w. Tordre.

Ineendringbaar, b. n. Compressible; condensable.

Ineendringbaarheid, v. Condensabilité, f.

Ineendringend, b. n. Compressible; condensable.

Ineendringen (ik drong ineen, heb ineengedrongen), b. w. Comprimer; condenser.

Ineendringend, b. n. Compressif.

Ineendringing, v. Compression; condensation, f.

Ineendrukken, b. w. zie Ineendringen.

Ineendrukkend, b. n. Compressif.

Ineendrukking, v. Compression, f.

Ineengedrongen, v. d. van ineendringen. —, b. n. Compacte; dense; serré; ramassé.

Ineengedrongenheid, v. Compacité; densité, f.

Ineengekrompen, v. d. van ineenkrimpen.

Ineengeschakeld — ineenschakelen.

Ineengesloten — ineensluiten.

Ineengesmolten — ineensmelten.

Ineengevlochten — ineenvlechten.

Ineenkrimpen (ik kromp ineen, ben ineengekrompen), o. w. Se retirer; se crisper; se raccourcir; se recoquiller; se contracter; diminuer.

Ineenkrimping, v. Rétrécissement, raccornissement, m.; crispation, f.

Ineenkrinkelen (ik krinkelde ineen, ben ineengekrinkeld), o. w. Se gripper, se grippeler, se froncer; se ramasser, se replier.

Ineenpersbaar, b. n. Compressible.

Ineenpersbaarheid, v. Compressibilité, f.

Ineenpersen (ik perste ineen, heb ineengeperst), b. w. Comprimer; resserrer.

Ineenpersend, b. n. Compressif.

Ineenpersing, v. Compression, f.

Ineenpersijk, b. n. Compressible.

Ineenpersijkheid, v. Compressibilité, f.

Ineenrollen (ik rolde ineen, heb ineengerold), b. w. Rouler l'un dans l'autre.

Ineenschieten (ik schoot ineen, ben ineengeschoten), o. w. S'emboîter; s'enchasser l'un dans l'autre; engrener.

Ineenschroeijen, o. w. Se racornir.

Ineensluiten (ik sloot ineen, heb ineengesloten), b. w. Emboîter. —, o. w. S'emboîter, engrener.

Ineensluiting, v. Emboîtement, m.; emboîture, f.

Ineensmelten (ik smolt ineen, heb ineengesmolten), b. w. Mêler par la fusion.

Ineentrekkend, b. n. Constringent, qui resserre.

Ineenvlechten (ik vlocht ineen, heb ineengevlochten), b. w. Entrelacer.

Ineenvlechting, v. Entrelacement, m.

Ineenvoegen (ik voegde ineen, heb ineengevoegd), b. w. *Emboîter, enchâsser, joindre.*
Ineenvoeging, v. *Emboîtement*, m.; *jonction*, f.
Ineenzetten (ik zettede ineen, heb ineengezet), b. w. *Joindre; monter; remettre; réduire* (chir.).
Ineenzetting, v. *Emboîtement*, m.; *jonction; réduction* (chir.), f.
Ineigenen (ik eigende in, heb ingeëigend), b. w. *Recouvrer, reprendre.*
Inenten (ik entte in, heb ingeënt), b. w. *Enter; greffer; inoculer.*
Inenter (-s), m. *Inoculateur; vaccinateur*, m.
Inenting, v. *Entement*, m.; *inoculation*, f.
Inentster (-s), v. *Inoculatrice*, f.
Ineten (ik eet in, at in, heb ingeëten of ingegeten), b. w. *Ronger; corroder; carier; consumer.* —, o. w. *Se gangréner; se carier.*
Inetend, b. n. *Rongeant; corrosif.*
Ineting, v. *Corrosion; carie*, f.
Inetsen (ik etste in, heb ingeëtst, b. w. *Graver à l'eau forte.*
Inetteren (ik etterde in, ben ingeëtterd), o. w. *Pourrir; être rongé par le pus.*
***Infant**, m. *Infant*, m.
***Infante**, v. *Infante*, f.
***Infantery**, v. *Infanterie*, f.
Infinitivus, m. (spraekk.). *Infinitif*, m.
Inflikken (ik flikte in, heb ingeflikt). b. w. *Ajouter, mettre (un morceau) dans* ou *à.*
Infraei, b. n. *Très-beau.*
Ingaderen (ik gaderde in. heb ingegaderd), b. w. *Amasser; recueillir; récolter; recevoir; recouvrer.*
Ingaderer, m. zie Ingaerder.
Ingadering, v. *Collecte; récolte; recette*, f.; *recouvrement*, m.
Ingaen (ik ging in, ben ingegaen), o. w. *Entrer.* —, inhouden *Contenir; être contenu.* Daer gaen twintig stuivers in eenen gulden. *Un florin fait vingt sous.* —, beginnen. *Commencer.* —, (met *hebben*). Inhalen. *Atteindre, joindre quelqu'un.* —, aengaen. *Conclure, faire, contracter.*
Ingaende, b. n. *Entrant; commençant par, à commencer de.*
Ingaerder (-s), m. *Celui qui amasse, qui récolte; collecteur; percepteur*, m.
Ingang (-en), m. *Entrée*, f. —, voorplaets. *Vestibule*, m. —, begin. *Commencement; début*, m. — (van de misse). *Introït*, m. —, geloof, gezag, indruk. *Crédit*, m.; *impression*, f.
Ingaren, b. w. zie Ingaderen.
Ingebeeld, v. d. van inbeelden. —, b. n. *Imaginaire; chimérique; fictif.*
Ingebeeldheid, v. *Imagination; chimère*, f.
Ingebeten, v. d. van inbyten.
Ingebleven — inblyven.
Ingeblonken — inblinken.
Ingebogen — inbuigen.
Ingebonden — inbinden.
Ingeboortig, b. n. *Indigène.*
Ingeboren, b. n. *Inné; infus; naturel.*
Ingeborenheid, v. *Inclination naturelle*, f.
Ingeborgen, v. d. van inbergen.
Ingebragt — inbrengen.
Ingebroken — inbreken.
Ingedacht — indenken.
Ingedaen — indoen.
Ingedolven — indelven.
Ingedreven — indryven.
Ingedrongen — indringen. —, b. n. *Intrus.*
Ingedrongenheid, v. *Intrusion*, f.
Ingedronken, v. d. van indrinken.
Ingedropen — indruipen.
Ingeërfde (-n), m. en v. *Propriétaire*, m. et f.
Ingeesten (ik geestte in, heb ingegeest), b. w. *Inspirer; suggérer.*
Ingeesting, v. *Inspiration; suggestion*, f.
Ingegeten, v. d. van ineten.
Ingegleden — inglyden.
Ingegoten — ingieten.
Ingegrepen — ingrypen.
Ingehad — inhebben.
Ingehaeld — inhalen.
Ingeheschen — inhyschen.
Ingejaegd — injagen. —, b. n. (van kwalen spr.). *Rentré.*
Ingekeken, v. d. van inkyken.
Ingeklommen — inklimmen.
Ingeklonken — inklinken.
Ingekocht — inkoopen.
Ingekorven — inkerven.
Ingekregen — inkrygen.
Ingekrompen — inkrimpen.
Ingekropen — inkruipen.
Ingeland (-en), m. *Propriétaire* ou *possesseur de terres*, m.
Ingelascht, v. d. van inlasschen.
Ingelegd — inleggen.
Ingelegen — inliggen.
Ingeleid — { inleggen. / inleiden. }
Ingenomen, b. n. *Entiché, enthousiasmé.* —, v. d. van innemen.
Ingereden, v. d. van inryden.
Ingeregen — inrygen.
Ingereten — inryten.
Ingermerland, o. *Ingrie* (province), f.
Ingeschapen b. n. *Inné; infus.*
Ingescheept v. d. van inschepen.
Ingeschenen — inschynen.
Ingeschonken — inschenken.
Ingeschoten — inschieten.
Ingeschoven — inschuiven.
Ingeschreden — inschryden.
Ingeschreven — inschryven.
Ingeslagen — inslaen. —, b. n. (van kwalen spr.). *Rentré.*
Ingeslopen, v. d. van insluipen.
Ingesloten — insluiten. —, b. n. *Inclus.* —. byw. *Inclusivement.*
Ingesmeten, v. d. van insmyten.
Ingesmolten — insmelten.
Ingesneden — insnyden.
Ingesnoven — insnuiven.
Ingespogen — inspugen.
Ingespoten — inspuiten.
Ingesproken — inspreken.
Ingesprongen — inspringen.
Ingestegen — instygen.
Ingestoken — insteken.
Ingestort — instorten. —e wetenschap. *Science infuse.*
Ingestoven, v. d. van instuiven.
Ingetogen, b. n. *Modeste retenu; modéré; posé.* —, byw. *Modestement; modérément.*
Ingetogenheid (z. mv.), v. *Modestie; retenue; modération*, f.
Ingetrokken, v. d. van intrekken.
Ingevallen — invallen.
Ingeven (ik geef in, gaf in, heb ingegeven), b. w. *Donner* ou *faire prendre (un remède); présenter.* Een geneesmiddel —. *Faire prendre*

médecine. Een verzoekschrift —. *Présenter une requête* ou *une pétition.* —, inboezemen. *Inspirer; suggérer; insinuer.*
Ingevend, b. n. *Inspirateur.*
Ingever (-s), m. *Celui qui inspire, qui suggère; souffleur*, m.
Ingeving (-en), v. *Inspiration; suggestion; insinuation*, f.
Ingevlochten, v. d. van invlechten.
Ingevlogen — invliegen.
Ingevloten — invlieten.
Ingevolge, voorz. *En conséquence de; selon; suivant; d'après.*
Ingevreven, v. d. van invryven.
Ingewand (-en), o. *Entrailles*, f. pl.; *intestins; viscères*, m. pl.
Ingeweide (z. mv.), o. *Entrailles* (des bêtes, oiseaux et poissons), f. pl.
Ingeweken, v. d. van inwyken.
Ingewonden — inwinden.
Ingewonnen — inwinnen.
Ingeworpen — inwerpen.
Ingeworteld — inwortelen.
Ingewreven — inwryven.
Ingewrocht — inwerken.
Ingewrongen — inwringen.
Ingewy, o. *zie* Ingeweide.
Ingewyd, b. n. *Initié.* —e. *Initié, adepte*, m.; *initiée*, f.
Ingezakt, v. d. van inzakken.
Ingezeten (-en), m. *Habitant*, m.
Ingezoden, v. d. van inzieden.
Ingezogen — inzuigen.
Ingezonden — inzenden.
Ingezonken — inzinken.
Ingezopen — inzuipen.
Ingezwolgen — inzwelgen.
Ingezwommen — inzwemmen.
Ingezworen — inzweren.
Ingierig, b. n. *Très-avare.*
Ingieten (ik goot in, heb ingegoten), b. w. *Verser dans un vase; infuser.*
Ingieting, v. *Action de verser dans un vase; infusion*, f.
Inglippen (ik glipte in, ben ingeglipt), o. w. *Se glisser dans.*
Ingloed, m. *Feu ardent*, m.
Inglyden (ik gleed in, ben ingegleden), o. w. *Entrer en glissant.*
Inglyding, v. *Action d'entrer en glissant*, f.
Ingoed, b. n. *Très-bon, excellent.*
Ingolpen, b. w. *zie* Ingulpen.
Ingooijen (ik gooide in, heb ingegooid), b. w. *Jeter dans.*
Ingorden (ik gordde in, heb ingegord), b. w. *Rétrécir.*
Ingraven (ik graef in, groef in, heb ingegraven), b. w. *Enterrer; enfouir; creuser.* Zich —. *Se retrancher.*
Ingreep, v. *Usurpation*, f.
Ingriffelen, b. w. *zie* Griffelen.
Ingroen, o. *Bugle* (plante), f.
Ingroen, b. n. *Fort vert.*
Ingroeven (ik groefde in, heb ingegroefd), b. w. *Entailler; inciser; graver.*
Ingroeijen (ik groeide in, ben ingegroeid), o. w. *Croître dans.*
Ingrypen (ik greep in, heb ingegrepen), o. w. *Mettre la main dans; tâter.*
Ingulpen (ik gulpte in, heb ingegulpt), b. w. *Avaler, boire à grands traits.*
Inhaken (ik haekte in, heb ingehaekt), b. w. *Accrocher; agrafer.*
Inhaking, v. *Accrochement*, m.
Inhakken (ik hakte in, heb ingehakt), b. w. *Faire un carnage, attaquer à coups de sabre.*
Inhalen (ik hael in, haelde in, heb ingehaeld), b. w. Naer zich trekken. *Attirer, tirer à soi.* De zeilen —. *Amener les voiles.* —, herstellen, vergoeden. *Réparer, regagner ce qu'on a perdu.* Den verloren tyd —. *Réparer le temps perdu.* Zyn geld —. *Recevoir son argent.* Ingehaeld worden. *Être reçu.* —, achterhalen. *Atteindre, joindre quelqu'un.*
Inhalend, b. n. } *Avide; intéressé; avare;*
Inhalig, b. n. } *chiche.*
Inhaligheid (z. mv.), v. *Avidité; avarice*, f.
Inhaling (-en), v. *Réception pompeuse; entrée*, f.
Inham (-mmen), m. *Baie; anse*, f.; *golfe*, m.
Inhandelen (ik handelde in, heb ingehandeld), b. w. *Recevoir par troc* ou *échange.*
Inhangen (ik hing in, heb ingehangen), b. w. *Accrocher; suspendre.*
Inhebben (ik had in, heb ingehad), b. w. *Occuper; posséder; tenir; avoir pris.* De stad —. *Être maître de la ville.* —, in zich bevatten. *Comprendre; contenir; renfermer.* —, beteekenen. *Signifier.*
Inhechten (ik hechtte in, heb ingehecht), b. w. *Attacher quelque chose dans; infixer.*
Inheemsch, b. n. *Indigène; intestin; intérieur.*
Inheet, b. n. *Fort chaud.*
Inheijen (ik heide in, heb ingeheid), b. w. *Hier.* Palen —. *Piloter.*
Inheijing, v. *Hiement*, m.
Inheiligen (ik heiligde in, heb ingeheiligd), b. w. *Sacrer; consacrer; inaugurer.*
Inhollen (ik holde in, ben ingehold), o. w. *Entrer en courant* ou *à toute bride.*
Inhoud (-en), m. *Contenu*, m.; *teneur; capacité*, f. — van eenen brief. *Contenu d'une lettre.* Korte —. *Abrégé; sommaire; précis*, m.
Inhouden (ik hield in, heb ingehouden), b. w. Behelzen. *Contenir; renfermer; comprendre.* —, matigen. *Modérer; retenir.* Zich —. *Se contenir; se retenir.*
Inhoudend, b. n. *Contenant.*
Inhoudende (het), o. *Le contenant.*
Inhouding, v. *Rétention; retenue; modération*, f.
Inhouten, o. mv. *Membres* (*d'un navire*), m. pl., *membrure*, f.
Inhouwen (ik hieuw in, heb ingehouwen), b. w. *Couper; tailler* ou *hacher dans quelque chose.*
Inhulden (ik huldde in, heb ingehuld), b. w. *Rendre hommage; reconnaître; prêter serment de fidélité; installer; sacrer; investir; inaugurer.*
Inhuldigen, b. w. *zie* Inhulden.
Inhuldiging, v. *zie* Inhulding.
Inhulding (-en), v. *Inauguration; installation; investiture*, f.; *hommage; sacre*, m.
Inhuren (ik huer in, huerde in, heb ingehuerd), b. w. *Louer de nouveau; retenir.*
Inhuring, v. *Action de louer de nouveau*, f.
Inhysschen (ik heesch *en* hyschte in, heb ingeheschen *en* ingehyscht), b. w. *Faire entrer en hissant.*
Injagen (ik jaeg in, joeg in, heb ingejaegd), b. w. *Chasser dans; faire entrer en poursuivant; répercuter* (méd.) —, inhalen. *Atteindre.*
Injagend, b. n. *Répercussif.*
Injaging, v. *Action de chasser dans; répercussion*, f.
Ink enz. *zie* Inkt enz.
Inkabbelen, b. w. *zie* Afkabbelen.

:n (ik kalkte in, heb ingekalkt), b. w.
ler (t. d'agric.). Het —. *Chaulage*, m.
eren (ik kankerde in, ben ingekan-
), o. w. *Se gangréner ; se corrompre ; s'in-*
ir.
ering (z. mv.), v. *Gangrène ; corrup-*
f.
aat (z. mv.), o. *Incarnat*, m.
aat, b. n. } *Incarnat.*
aaten, onv. b. n. }
(-epen), v. *Entaille ; coche ; incision*, f.
(z. mv.), m. *Repentir ; regret*, m. Tot —
n, eenen — krygen. *Se repentir.*
:n (ik keerde in, ben ingekeerd), o. w.
er chez quelqu'un ; aller voir quelqu'un
ssant ; (fig.) *rentrer en soi même.*
ren (ik kelderde in, heb ingekelderd),
Encaver.
ring, v. *Encavement*, m.
(ik keep in, keepte in, heb ingekeept),
Entailler.
g, v. *Entaille*, f.
ren enz. *zie* Kerkeren enz.
:n (ik korf in, heb ingekorven), b. w.
iller.
ng, v. *Entaille ; coche*, f.
n, b. w. *zie* Inkepen.
, b. w. *zie* Kisten.
pen (ik klampte in, heb ingeklampt),
Attacher ou *joindre dans.*
en (ik kleedde in, heb ingekleed), b. w.
e de beaux habits ; donner l'habit à ; (fig.)
ler, parer, orner.
en (ik klepte in, heb ingeklept), b. w.
ou *appeler au son de la cloche.*
nd, b. n. *Inhérent.*
ng, v. *Inhérence*, f.
nen (ik klom in, ben ingeklommen), o. w.
er en grimpant.
ning, v. *Escalade*, f.
en (ik klonk in, heb ingeklonken), b. w.
entrer à coups de marteau ou *avec force.*
w. (met *zyn*). *Entrer avec bruit* (en par-
le chevaux).
en (ik klopte in, heb ingeklopt), b. w.
entrer en battant ; enfoncer.
en (ik knaeg in, knaegde in, heb inge-
gd), b. w. *Ronger, manger en rongeant.*
ing, v. *Action de ronger*, f.
en (ik knarste in, heb ingeknarst), o. w.
trer en craquant.
en, o. w. *zie* Inknarsen.
pen (ik knoopte in, heb ingeknoopt),
Attacher en nouant ou *en boutonnant ;*
réprimer ; (fam.) *recommander fortement.*
(ik kook in, kookte in, heb ingekookt),
Faire bouillir dans quelque chose. —, o. w.
zyn.). *Se réduire par l'ébullition.*
ling (-en), m. *en* v. *Étranger*, m.; *étran-*
f.
n (ik kwam in, ben ingekomen), o. w.
er ; rentrer ; être importé.
n (z. mv.), o. *Revenu*, m.; *rente ; entrée ;*
tation, f.; *arrivage*, m.; *rentrée* (t. de
f.
nd, b. n. *Entrant.* —e regten. *Droits*
rée.
t (-en), v. *Entrée ; arrivée*, f.; *arrivage,*
yne — doen. *Faire son entrée.* —, in-
n. *Revenu*, m.; *rente*, f. Jaerlyksche —.
u annuel. — (van prinsen *of* landen).
ine, m.

Inkoop (z. mv.), m. *Achat*, m.; *emplette*, f.
Inkoopen (ik kocht in, heb ingekocht), b. w. *Acheter, faire des emplettes.*
Inkooper (-s), m. *Acheteur*, m.
Inkoopsprys, m. *Prix coûtant*, m.
Inkoopster (-s), v. *Acheteuse*, f.
Inkorten (ik kortte in, heb ingekort), b. w. *Raccourcir ; diminuer.*
Inkorting (-en), v. *Raccourcissement*, m.; *diminution*, f.
Inkorven (ik korfde in, heb ingekorfd), b. w. *Mettre dans un panier.*
Inkostelyk, b. n. *Fort précieux, superbe, très-splendide.*
Inkoud, b. n. *Très-froid.* —, byw. *Très-froidement.*
Inkraeijen (ik kraeide in, heb ingekraeid), b. w. *Appeler en chantant* (*comme les coqs*).
Inkrimpbaer, b. n. *Contractile.*
Inkrimpbaerheid (z. mv.), v. *Contractilité*, f.
Inkrimpen (ik kromp in, ben ingekrompen), o. w. *Se rétrécir ; se resserrer.* Doen —. *Rétrécir ; resserrer.*
Inkrimpend, b. n. *Contractile ; rétractile.*
Inkrimping (-en), v. *Rétrécissement ; resserrement*, m.; *contraction ; rétraction ; crispation*, f.
Inkroppen (ik kropte in, heb ingekropt), b. w. *Cacher ; dissimuler ; dévorer* (*un affront*).
Inkropping, v. *Dissimulation*, f.
Inkruipen (ik kroop in, ben ingekropen), o. w. *Entrer en rampant ; se glisser ; s'introduire.*
Inkrygen (ik kreeg in, heb ingekregen), b. w. *Recevoir ; faire entrer.*
Inkt (z. mv.), m. *Encre*, f. Roode —. *Rosette ; rubrique* (impr.), f.
Inktflesch (-sschen), v. *Bouteille à encre*, f.
Inkthoorn (-en), m. *Cornet*, m.; *partie de l'écritoire où l'on met l'encre*, f.
Inktklad, v. *zie* Inktvlak.
Inktkoker (-s), m. *Encrier*, m.; *écritoire*, f.
Inktpot (-tten), m. *Pot à encre*, m.
Inktschopje (-s), o. *Palette* (t. d'impr.), f.
Inktvisch (-sschen), m. *Sèche* (poisson), f.
Inktvlak (-kken), v. } *Tache d'encre*, f., *pâté*,
Inktvlek (-kken), v. } m.
Inkuilen (ik kuilde in, heb ingekuild), b. w. *Mettre en terre pour garantir du froid.*
Inkuipen (ik kuipte in, heb ingekuipt), b. w. *Enfermer dans un tonneau ; encuver.*
Inkuiping, v. *Encuvement*, m.
Inkwakken (ik kwakte in, heb ingekwakt), b. w. *Jeter avec force dans.*
Inkwartieren (ik kwartierde in, heb ingekwartierd), b. w. *Mettre des troupes en quartiers.*
Inkwartiering, v. *Action de mettre des troupes en quartiers*, f.
Inkyken (ik keek in, heb ingekeken), o. w. *Regarder dans.*
Inladen (ik laed in, laedde in, heb ingeladen), b. w. *Embarquer ; charger* ou *mettre dans un navire.* Het —. *Charge*, f.
Inlader (-s), m. *Celui qui embarque ; chargeur*, m.
Inlading, v. *Embarquement*, m.; *charge*, f.
Inlaeg (-agen), v. *Mise*, f.; *enjeu*, m.; *lettre incluse*, f.
Inlage, v. *zie* Inlaeg.
Inlander (-s), m. *Indigène*, m.
Inlandsch, b. n. *Indigène ; intestin ; intérieur ; civil.* —e oorlog. *Guerre civile* ou *intestine.*
Inlandsche (-n), v. *Indigène*, f.
Inlappen (ik lapte in, heb ingelapt), b. w. *In-*

sérer ou *ajouter sans choix et sans discernement.* —, inzwelgen. *Avaler goulument.*
Inlasschen (ik laschte in, heb ingelascht), b. w. *Rapiécer; rapetasser.* —, tusschenvoegen. *Insérer; intercaler; ajouter; interpoler.*
Inlassching (-en), v. *Insertion; addition; intercalation; interpolation*, f.
Inlaten (ik laet in, liet in, heb ingelaten), b. w. *Laisser* ou *faire entrer.* Zich — in gesprek met iemand. *Entrer en pourparler avec quelqu'un.* Zich in eene zaek —. *S'ingérer* ou *se mêler d'une affaire.*
Inlating, v. *Admission; introduction; entrée; intromission*, f.
Inlaveren (ik laveer in, laveerde in, heb ingelaveerd), o. w. *Entrer en louvoyant.*
Inleg, m. *Mise*, f.; *enjeu*, m. — (aen een kleedsel). *Pli; repli; rempli*, m.
Inlegering, v. *Action de placer des troupes*, f.
Inleggeld, o. *Mise*, f., *enjeu*, m.
Inleggen (ik legde (leide) in, heb ingelegd (ingeleid), b. w. *Mettre dans* ou *dedans.* — in de lotery. *Mettre à la loterie.* —, inkelderen. *Encaver.* Wyn —. *Encaver du vin.* —, in het zout *of* in den azyn leggen. *Confire; mariner.* —, ingeleid werk maken. *Faire des ouvrages de marqueterie; incruster.* Ingelegd werk. *Marqueterie*, f.; *ouvrage de marqueterie*, m. Ingelegde vloer. *Parquet*, m. —, enger maken. *Rétrécir.* — (hoveniersw.). *Marcotter; provigner.* Eer met iets —. *Retirer de l'honneur de quelque chose.*
Inlegging, v. *Action de mettre dedans*, f.; *rétrécissement; raccourcissement*, m.; *incrustation*, f.; *provignement*, m.
Inlegsel, o. *Ouvrage de marqueterie*, *de placage*, m.
Inlegstukken, o. mv. *Pièces de rapport*, f. pl.
Inlegwerk, o. *Marqueterie*, f.
Inleiden (ik leidde in, heb ingeleid), b. w. *Introduire; faire entrer; conduire dans; initier.*
Inleidend, b. n. *Introductif.*
Inleider (-s), m. *Introducteur*, m.
Inleiding (-en), v. *Introduction*, f.; *discours préliminaire; exorde*, m.; *initiation*, f.
Inleidster (-s), v. *Introductrice*, f.
Inlekken (ik lekte in, ben ingelekt), o. w. *Entrer par une voie d'eau.*
Inleveraer (-s), m. *Celui qui présente*, *qui produit.*
Inleveren (ik leverde in, heb ingeleverd), b. w. *Présenter; remettre.* — (regt). *Produire.*
Inlevering, v. *Présentation*, f.
Inlezen (ik lees in, las in, heb ingelezen), b. w. *Ramasser; recueillir; faire la récolte.*
Inlezing, v. *Récolte*, f.
Inlichten (ik lichtte in, heb ingelicht), b. w. *Éclairer quelqu'un sur quelque chose.*
Inlichter (-s), m. *Celui qui éclaire quelqu'un sur quelque chose.*
Inlichting (-en), v. *Éclaircissement*, m.; *explication*, f.
Inliggen (ik lag in, heb ingelegen), o. w. *Être mis* ou *couché dans.*
Inliggend, b. n. *Inclus.* —e brief. *Incluse*, f.
Inlokken (ik lokte in, heb ingelokt), b. w. *Attirer dans; allécher.*
Inlokking (-en), v. *Amorce*, f.; *attrait; appât*, m.
Inloodsen (ik loodsde in, heb ingeloodsd), b. w. *Piloter; conduire un navire dans le port.*
Inloodsing, v. *Pilotage*, m.
Inloogen (ik loogde in, heb ingeloogd), b. w. *Mettre* ou *tremper dans la lessive.*
Inloop (z. mv.), m. *Action d'entrer en courant; entrée*, f.
Inloopen (ik liep in, ben ingeloopen), o. w. *Entrer en courant* ou *en voguant.* — in eene straet. *Enfiler une rue.* — in eene haven. *Entrer dans un port.* —, b. w. (met *hebben*). *Atteindre en courant.*
Inlossen (ik loste in, heb ingelost), b. w. *Dégager; racheter.*
Inlossing, v. *Dégagement; rachat*, m.
Inluiden (ik luidde in, heb ingeluid), b. w. *Ouvrir* (*une foire*) *au son de la cloche; appeler* ou *citer au son de la cloche.* Het —. *zie* Inluiding.
Inluiding, v. *Appel; signal*, m.; *citation* (*au son de la cloche*), f.
Inluisteren (ik luisterde in, heb ingeluisterd), b. w. *Dire à l'oreille; chuchoter.*
Inlymen (ik lymde in, heb ingelymd), b. w. *Coller quelque chose dans.*
Inlyming, v. *Action de coller dans*, f.
Inlysten (ik lystte in, heb ingelyst), b. w. *Encadrer.*
Inlysting, v. *Encadrement*, m.
Inlyven (ik lyfde in, heb ingelyfd), b. w. *Incorporer; unir à; initier; admettre; insérer.*
Inlyving (-en), v. *Incorporation; initiation; admission; insertion*, f.
Inmaeksel, o. *Confiture*, f.
Inmaken (ik maek in, maekte in, heb ingemaekt), b. w. *Confire.*
Inmaking, v. *Action de confire*, f.
Inmanen (ik maen in, maende in, heb ingemaend), b. w. *Demander son dû; sommer de payer.*
Inmaner (-s), m. *Celui qui demande son dû.*
Inmaning (-en), v. *Action de demander son dû*, f.
Inmengen (ik mengde in, heb ingemengd), b. w. *Mêler; entremêler; mélanger.* (fig.). Zich in eene zaek —. *S'immiscer dans une affaire.*
Inmenging (-en), v. *Mélange*, m.; *mixtion*, f.; *ingrédient*, m.
Inmengsel, o. *zie* Inmenging.
Inmennen (ik mende in, heb ingemend), b. w. *Faire entrer; introduire.*
Inmeten (ik meet in, mat in, heb ingemeten), b. w. *Mesurer dans*; (fig.) *payer; rendre.*
Inmetselen (ik metselde in, heb ingemetseld), b. w. *Ajouter en maçonnant; placer dans un mur.*
Inmetsen, b. w. *zie* Inmetselen.
Inmiddels, byw. *Cependant; en attendant; sur ces entrefaites; pendant ce temps-là.*
Inmonden (ik mondde in, heb ingemond), b. w. *Placer* ou *mettre deux extrémités*, *l'une dans l'autre.*
Inmonding, v. *Embouchure*, f.
Inmynen (ik mynde in, heb ingemynd), b. w. *Racheter sa propriété en vente publique.* — (regt). *Soumissionner.*
Innaeijen (ik naeide in, heb ingenaeid), b. w. *Joindre en cousant; coudre.* Een boek —. *Brocher un livre.*
Innaeijer (-s), m. *Celui qui coud*, *qui broche* (*un livre*).
Innaeijersloon, m. en o. *Brochure* (salaire), f.
Innaeijing, v. *Action de coudre; brochure* (*d'un livre*), f.
Innaeister (-s), v. *Couseuse*, f.

Innagelen (ik nagelde in, heb ingenageld), b. w. *Clouer dans.*
Inneemsel, o. *Dose*, f.
Innemelyk, b. n. *Prenable.*
Innemen (ik neem in, nam in, heb ingenomen), b. w. Veroveren. *Conquérir; prendre; s'emparer de.* Eene plaets stormenderhand —. *Emporter une place d'assaut.* —, drinken, gebruiken. *Prendre; avaler.* Een geneesmiddel —. *Prendre médecine.* —, in huis nemen. *Recevoir.* Bezetting —. *Recevoir garnison.* —, winnen, tot zich trekken. *Gagner l'affection de.* Iemands hert —. *Gagner le cœur de quelqu'un.* —, bezetten, beslaen. *Occuper; remplir.* Eene kamer —. *Occuper une chambre.* Met of voor iemand ingenomen zyn. *Être prévenu en faveur de quelqu'un.* Tegen iemand ingenomen zyn. *Être prévenu contre quelqu'un.* Ingenomen van schrik. *Saisi de frayeur.* Ingenomen van blydschap. *Transporté de joie.* Het —. zie Inneming.
Innemend, b. n. *Engageant; attrayant; prévenant; agréable.*
Innemer (-s), m. *Celui qui prend, qui occupe; qui s'empare de.*
Inneming, v. *Prise; conquête; action de prendre, de recevoir dans*, f.
Innen (ik inde, heb geïnd), b. w. *Percevoir; demander; faire rentrer (des fonds); recouvrer.*
Innerlyk, b. n. *Intérieur; interne; intrinsèque; intime.* —, byw. *Intérieurement; intrinsèquement; intimement.* Het —e. *L'intérieur*, m.
Innig, b. n. *Intime; intérieur; mental; fervent; dévot.* — gebed. *Oraison mentale.* —, byw. zie Inniglyk.
Innigheid (z. mv.), v. *Dévotion; ferveur*, f.; *recueillement*, m.
Inniglyk, byw. *Intimement; intérieurement; dévotement; mentalement.* — bidden. *Prier dévotement.*
Inning (-en), v. *Demande; sommation de payer; perception; recette*, f.; *recouvrement*, m.
Innoodigen (ik noodigde in, heb ingenoodigd), b. w. *Inviter à entrer; prier d'entrer.*
*__Inoculeren__ enz. zie Inenten enz.
Inoogsten (ik oogstte in, heb ingeoogst), b. w. *Moissonner; récolter; recueillir.* Het —. *Moisson; récolte*, f.
Inoogsting, v. *Moisson; récolte*, f.
Inpakken (ik pakte in, heb ingepakt), b. w. *Emballer; empaqueter.* Het —. *Emballage*, m.
Inpakking, v. *Emballage*, m.
Inpalmen (ik palmde in, heb ingepalmd), b. w. *Tirer peu à peu à soi; (fig.) empiéter sur; usurper.*
Inpalming, v. *Action de tirer peu à peu à soi*, f.; (fig.) *empiètement*, m.; *usurpation*, f.
Inpassen (ik paste in, heb ingepast), b. w. *Ajuster; emboîter.* —, o. w. *S'emboîter; aller bien; convenir.*
Inpeperen (ik peperde in, heb ingepeperd), b. w. *Mettre dans le poivre; poivrer;* (fam.) *faire payer cher.*
Inpepering, v. *Action de poivrer*, f.
Inpersen (ik perste in, heb ingeperst), b. w. *Presser dedans; comprimer.*
Inplaetsen (ik plaetste in, heb ingeplaetst), b. w. *Mettre* ou *placer dedans; établir.*
Inplanten (ik plantte in, heb ingeplant), b. w. *Planter* ou *mettre en terre; implanter;* (fig.) *inculquer; imprimer.*
Inplanting, v. *Action de planter; implantation;* (fig.) *action d'inculquer*, f.
Inplengen (ik plengde in, heb ingeplengd), b. w. *Répandre* ou *verser dans.*
Inploegen (ik ploegde in, heb ingeploegd), b. w. *Sillonner, canneler.*
Inplukken (ik plukte in, heb ingeplukt), b. w. *Ferler, amener* (t. de mar.).
Inpompen (ik pompte in, heb ingepompt), b. w. *Faire entrer en pompant.*
Inpoten (ik poot in, pootte in, heb ingepoot), b. w. *Planter, mettre en terre.*
Inprangen (ik prangde in, heb ingeprangd), b. w. *Imprimer, faire entrer en serrant, en pressant.*
Inpraten, b. w. zie Inpreken.
Inpreken (ik preek in, preekte in, heb ingepreekt), b. w. *Inculquer; insinuer; persuader.*
Inprenten (ik prentte in, heb ingeprent), b. w. *Inculquer; imprimer; inspirer.*
Inprenting, v. *Action d'inculquer; impression*, f.
Inpressen (ik preste in, heb ingeprest), b. w. *Faire entrer avec force.*
Inprikken (ik prikte in, heb ingeprikt), b. w. *Piquer dans.*
Inproppen (ik propte in, heb ingepropt), b. w. *Bourrer, presser* ou *fourrer dans.*
Inpuilen (het puilde in, is ingepuild), o. w. *S'enfoncer.*
Inputten (ik puttede in, heb ingeput), b. w. *Puiser et verser dans.*
Inquartieren enz. zie Inkwartieren enz.
*__Inquisiteur__ (-s), m. *Inquisiteur*, m.
*__Inquisitie__, v. *Inquisition*, f.
Inregenen (ik, het regende in, ik ben, het heeft ingeregend), o. en onp. w. *Entrer, passer au travers de* (en parlant de la pluie).
Inrennen (ik rende in, heb ingerend), b. w. *Atteindre en galopant.* —, o. w. (met zyn). *Entrer quelque part au galop.*
Inrid (z. mv.), m. *Entrée à cheval*, f.
Inrigten (ik rigtte in, heb ingerigt), b. w. *Arranger; mettre en ordre;* (fig.) *disposer, régler; organiser.*
Inrigting (-en), v. *Arrangement*, m.; (fig.) *disposition; organisation*, f.
Inroeijen (ik roeide in, heb ingeroeid, b. w. *Atteindre en ramant.* —, o. w. (met zyn). *Entrer en ramant.*
Inroepen (ik riep in, heb ingeroepen), b. w. *Appeler à soi; inviter à entrer.* De ballingen —. *Rappeler les bannis.* —, indagen. *Ajourner; citer.*
Inroeper (-s), m. *Celui qui invite à entrer, qui cite.*
Inroeping, v. *Appel*, m.; *citation*, f.
Inroeren (ik roerde in, heb ingeroerd), b. w. *Mêler, brouiller.*
Inroesten (ik roestte in, ben ingeroest), o. w. *Se rouiller, s'enrouiller.*
Inrollen (ik rolde in, heb ingerold), b. w. *Enrouler; rouler dans; envelopper.*
Inrond (-en), o. *Ouverture ronde en dedans*, f.
Inrossen (ik roste in, ben ingerost), o. w. *Entrer au grand galop.*
Inruilen (ik ruilde in, heb ingeruild), b. w. *Échanger; troquer.*
Inruiling (-en), v. *Échange; troc*, m.
Inruimen (ik ruimde in, heb ingeruimd), b. w. *Céder; évacuer; faire place.*
Inruiming, v. *Évacuation; concession*, f.
Inrukken (ik rukte in, ben ingerukt), o. w. *Entrer de force; faire une invasion.*

Inrukking, v. *Entrée hostile; invasion*, f.
Inryden (ik reed in, ben ingereden), o. w. *Entrer à cheval* ou *en voiture.*
Inrygen (ik reeg in, heb ingeregen), b. w. *Enfiler; lacer.*
Inryten (ik reet in, heb ingereten), b. w. *Déchirer.* —, o. w. (met *zyn*). *Se déchirer.*
Inschellen (ik schelde in, heb ingescheld), b. w. *Sonner pour faire venir quelqu'un.*
Inschenken (ik schonk in, heb ingeschonken), b. w. *Verser dans.* Een glas wyn —. *Verser du vin dans un verre.*
Inschepen (ik scheep in, scheepte in, heb ingescheept), b. w. *Embarquer.* Zich —. *S'embarquer.*
Inscheping, v. *Embarquement*, m.
Inscheppen (ik schepte in, heb ingeschept), b. w. *Puiser et verser dans.*
Inscheppen (ik schiep in, heb ingeschapen), b. w. *Inspirer, suggérer par la nature.*
Inscherpen (ik scherpte in, heb ingescherpt), b. w. *Inculquer; imprimer.*
Inscherping, v. *Action d'inculquer, inculcation*, f.
Inscheuren (ik scheurde in, heb ingescheurd), b. w. *Déchirer.* —, o. w. (met *zyn*). *Se déchirer.*
Inschieten (ik schoot in, heb ingeschoten), b. w. *Mettre dedans; faire entrer; insérer; ajouter; casser* ou *mettre en pièces par un coup de feu.* Een stuk in een kleed —. *Mettre une pièce à un habit.* (fig.). Het leven —. *Perdre la vie.* Zyn geld of goed ergens by —. *Y mettre du sien; y perdre.* —, o. w. (met *zyn*). *Entrer dans; s'insérer.* — (schilderk.). *S'emboire.*
Inschieting, v. *Insertion*, f., *enclavement*, m.
Inschikkelyk, b. n. *Accommodant; indulgent; condescendant.* —, byw. *Avec indulgence.*
Inschikkelykheid, v. *Indulgence; condescendance*, f.
Inschikken (ik schikte in, heb ingeschikt), b. w. *Accommoder; ajuster.* —, toegeven. *Acquiescer à; accorder; excuser; user de condescendance; avoir de l'indulgence; condescendre.*
Inschikkend, b. n. *Accommodant; complaisant; traitable.*
Inschikking, v. *Accommodement*, m., *condescendance*, f.
Inschokken, b. w. *zie* Inschrokken.
Inschooijen (ik schooide in, ben ingeschooid), o. w. *Entrer en mendiant.*
Inschoon, b. n. *Très-beau.* —, byw. *Très-bien.*
Inschoppen (ik schopte in, ben ingeschopt), b. w. *Faire entrer à coups de pied.*
Inschrapen (ik schraep in, schraepte in, heb ingeschraept), b. w. *Amasser avec avidité.*
Inschrobben (ik schrobde in, heb ingeschrobd), b. w. *Enfoncer, faire entrer en frottant.*
Inschroeven (ik schroefde in, heb ingeschroefd), b. w. *Visser, serrer à vis.*
Inschrokken (ik schrokte in, heb ingeschrokt), b. w. *Avaler, engloutir avidement.*
Inschryden (ik schreed in, ben ingeschreden), o. w. *Entrer à califourchon.*
Inschryven (ik schreef in, heb ingeschreven), b. w. *Inscrire; enregistrer; immatriculer; souscrire; s'abonner; soumissionner.*
Inschryver (-s), m. *Celui qui inscrit; qui enregistre; souscripteur; abonné; soumissionnaire*, m.
Inschryving (-en), v. *Inscription; immatriculation; insinuation*, f.; *enregistrement; abonnement*, m.; *souscription*, f.
Inschudden (ik schuddede in, heb ingeschud), b. w. *Faire tomber en secouant.*
Inschuiven (ik schoof in, heb ingeschoven), b. w. *Pousser dedans; faire entrer en poussant.*
Inschuiving, v. *Action de faire entrer en poussant*, f.
Inschuld (-en), v. *Dette active*, f.
Inschynen (ik scheen in, heb ingeschenen), o. w. *Luire dans.*
*Insekt (-en), o. *Insecte*, m.
*Insektenbeschryver (-s), m. *Entomologiste*, m.
*Insektenëtend, b. n. *Insectivore.*
*Insektenëter (-s), m. *Entomophage*, m.
*Insektenleer, v. *Insectologie*, f.
Insgelyks, byw. *Pareillement; de même.*
*Insinuatie, v. *zie* Maning.
Inslaen (ik sla in, sloeg in, heb ingeslagen), b. w. *Enfoncer* ou *faire entrer en frappant; casser; briser.* De deur —. *Enfoncer la porte.* De glazen —. *Casser les vitres.* Wyn of bier —. *Encaver du vin* ou *de la bière.* Eenen weg, eene straet. —. *Enfiler un chemin, une rue.* —, omvouwen. *Plier; replier.* —, in het pakhuis doen. *Emmagasiner.* —, doorweven. *Tramer; croiser.* — (gem.). Inzwelgen. *Avaler, boire avec avidité.*
Inslag (-en), m. Inweefsel. *Trame*, f. —, inkeldering. *Encavement*, m. —, plooi. *Pli, repli* m. —, zoom. *Ourlet*, m. —, inkoop. *Achat* m.; *emplette*, f.
Inslager (-s), m. *Trameur*, m.
Inslapen (ik sliep in, ben ingeslapen), o. w. *S'endormir.*
Inslepen (ik sleep in, sleepte in, heb ingesleept), b. w. *Traîner dans quelque lieu.*
Inslikken (ik slikte in, heb ingeslikt), b. w. *Avaler; engloutir.*
Inslikking, v. *Action d'avaler, déglutition*, f.
Inslingeren (ik slingerde in, heb ingeslingerd), b. w. *Lancer dans.*
Inslippen (ik slipte in, ben ingeslipt), o. w. *Se glisser doucement, s'introduire furtivement.*
Inslokken enz. *zie* Inslikken enz.
Insloop. *zie* Insluipen.
Inslorpen (ik slorpte in, heb ingeslorpt), b. w. *Avaler; humer.*
Inslorping, v. *Déglutition*, f.
Insluimeren (ik sluimerde in, ben ingesluimerd), o. w. *S'assoupir.*
Insluipen (ik sloop in, ben ingeslopen), o. w. *Se glisser, se couler.*
Insluiping, v. *Action de se glisser; captation*, f.
Insluiten (ik sloot in, heb ingesloten), b. w. *Enfermer* ou *serrer dans; environner; bloquer; cerner; investir.* Eene stad —. *Bloquer une ville.* —, begrypen. *Renfermer, contenir; comprendre.* —, inzetten, invoegen. *Insérer, enchâsser; enclaver.* —, o. w. *S'emboîter, s'enchâsser exactement dans.* Het —. *zie* Insluiting.
Insluiting, v. *Investissement; blocus*, m. —, invoeging. *Insertion; enchâssure*, f.; *enclavement*, m. — (spraekk.). *Parenthèse*, f.
Inslurpen enz. *zie* Inslorpen enz.
Insmakken (ik smakte in, heb ingesmakt), b. w. *Jeter quelque chose avec force dans.*
Insmelten (ik smolt in, heb ingesmolten), b. w.

Mélanger en fondant; fondre. —, o. w. (met zyn). *Se fondre; diminuer par la fusion.*
Insmelting, v. *Fonte; fusion*, f.
Insmeren (ik smeer in, smeerde in, heb ingesmeerd), b. w. *Graisser, enduire de graisse.*
Insmyten (ik smeet in, heb ingesmeten), b. w. *Jeter* ou *lancer dans; briser* ou *enfoncer en lançant.* De glazen —. *Casser les vitres.*
Insnakken (ik snakte in, heb ingesnakt), b. w. *Avaler* ou *engloutir avidement.*
Insnappen (ik snapte in, ben ingesnapt), o. w. *Se glisser, entrer à la dérobée.*
Insnorren (ik snorde in, ben ingesnord), o. w. *Entrer en bourdonnant* ou *en sifflant.*
Insnuiven (ik snoof in, heb ingesnoven), b. w. *Attirer dans le nez.*
Insnyden (ik sneed in, heb ingesneden), b. w. *Inciser; entailler; couper.*
Insnyding (-en), v. *Incision; entaille; coupure*, f.
*Insolvent, b. n. *Insolvable.*
Insoppen (ik sopte in, heb ingesopt), b. w. *Tremper dans.*
Inspannen (ik spande in, heb ingespannen), b. w. *Atteler.* De peerden —. *Atteler les chevaux.* (fig.). Alle zyne krachten —. *Faire tous ses efforts.*
Inspanning, v. *Action d'atteler*, f. (fig.). — der krachten. *Efforts*, m. pl.
Insparen (ik spaer in, spaerde in, heb ingespaerd), b. w. *Épargner.*
Inspatten (ik spattede in, ben ingespat), o. w. *Entrer avec impétuosité.* —, inpuilen. *S'enfoncer.*
*Inspecteren, b. w. *Inspecter.*
Inspoelen (ik spoelde in, ben ingespoeld), o. w. *Entrer en flottant.*
Inspraek, v. *Inspiration*, f.; *sentiment intérieur*, m. —, tegenspraek. *Opposition; contradiction*, f.
Inspreken (ik spreek in, sprak in, heb ingesproken), b. w. *Inspirer par des paroles.*
Inspringen (ik sprong in, ben ingesprongen), o. w. *Sauter dedans; reculer.*
Inspuiten (ik spoot in, heb ingespoten), b. w. *Injecter; seringuer.*
Inspuiting, v. *Injection*, f.
Inspugen (ik spoog in, heb ingespogen), o. w. *Cracher dans.*
Inspuwen, o. w. *zie* Inspugen.
Instaen (ik sta in, stond in, heb ingestaen), o. w. *Répondre pour, être garant* ou *caution de.* Ik sta er voor in. *J'en réponds.* —, b. *en* o. w. Kosten. *Coûter.*
Instampen (ik stampte in, heb ingestampt), b. w. *Enfoncer; hier; fouler; inculquer.*
Instamping, v. *Hiement*, m.
Instandhouding, v. *Maintien*, m.; *conservation*, f.
*Instantelyk, byw. *zie* Instendiglyk.
Instappen (ik stapte in, ben ingestapt), o. w. *Entrer en marchant.* —, b. w. (met *hebben*). *Atteindre en marchant.*
Insteken (ik steek in, stak in, heb ingestoken), b. w. *Faire passer dans une ouverture; enfoncer; insérer; introduire; ficher.* —, (fig.). Ingeven. *Suggérer; souffler.* Zich —. *S'immiscer, se mêler de.*
Insteker (-s), m. *Celui qui introduit; qui enfonce.*
Insteking, v. *Action d'introduire, d'enfoncer; introduction;* (fig.) *suggestion; insinuation*, f.
Instelder, m. *zie* Insteller.
Instellen (ik stelde in, heb ingesteld), b. w. *Établir; instituer; créer; proposer.* Eene wet —. *Établir une loi.* De gezondheid —. *Porter la santé de.*
Insteller (-s), m. *Celui qui établit; instituteur; fondateur*, m.
Instelling (-en), v. *Établissement; statut; institut*, m.; *institution*, f. — (in eenig ambt). *Installation*, f.
Instellingsrede (-n), v. *Discours d'inauguration*, m.
Instelster (-s), v. *Celle qui établit; institutrice; fondatrice*, f.
Instemmen (ik stemde in, heb ingestemd), b. w. *Consentir à; être du même avis, du même sentiment.*
Instemming, v. *Consentement*, m.
Instendiglyk, byw. *Instamment, avec instance.*
Instieren, b. w. *zie* Insturen.
Instikken (ik stikte in, heb ingestikt), b. w. *Broder dans.*
*Instinkt, o. *Instinct*, m.
Instippen (ik stipte in, heb ingestipt), b. w. *Tremper dans.*
Instooten (ik stiet in, heb ingestooten), b. w. *Pousser dedans; faire entrer de force; rompre* ou *briser en poussant.* Eene deur —. *Enfoncer une porte.* De glazen —. *Casser les vitres.*
Instormen (ik stormde in, ben ingestormd), o. w. *Entrer avec violence; donner l'assaut.*
Instorten (ik stortte in, heb ingestort), b. w. *Verser dans* ou *dedans;* (fig.) *inspirer; suggérer.* —, o. w. (met *zyn*). Invallen, inzakken. *Crouler; s'écrouler; s'ébouler; s'affaisser; tomber en ruine.*
Instortend, b. n. *Croulant.*
Instorting, v. Ingieting. *Infusion*, f. —, inzakking. *Écroulement; affaissement*, m.; *chute*, f.
Instouwen (ik stouwde in, heb ingestouwd), b. w. *fourrer* ou *presser fortement dans.*
Instreven (ik streef in, streefde in, heb ingestreefd), o. w. *S'efforcer d'entrer.*
Instrooijen (ik strooide in, heb ingestrooid), b. w. *Répandre dedans.*
Instroomen (ik stroomde in, ben ingestroomd), o. w. *Entrer avec violence en coulant.*
*Instructie (-n), v. *Instruction; information*, f.
*Instrument (-en), o. *Instrument; outil*, m.
*Instrumentael, b. n. *Instrumental.* — muziek. *Musique instrumentale*, f.
Instrumentmaker (-s), m. *Faiseur d'instruments*, m.
Instuiven, (ik stoof in, ben ingestoven), o. w. *Entrer (comme du sable, de la poussière).*
Insturen (ik stuerde in, heb ingestuerd), b. w. *Faire entrer (un navire dans le port).*
Instuwen, b. w. *zie* Instouwen.
Instygen (ik steeg in, ben ingestegen) o. w. *Pénétrer en montant* ou *en s'élevant.*
Insullen (ik sulde in, ben ingesuld), o. w. *Glisser dans.*
Intanden (ik tandde in, ben ingetand), o. w. *Engrener* ou *s'engrener.*
Intanding, v. *Engrenage*, m.; *engrenure*, f.
Intappen (ik tapte in, heb ingetapt), b. w. *Tirer (du vin etc.) dans un vase.*
Inteekenaer (-s), m. *Souscripteur; abonné*, m.
Inteekenen (ik teekende in, heb ingeteekend),

b. w. *Souscrire; inscrire; abonner; s'abonner.*
Inteekening (-en), v. *Souscription*, f.; *abonnement*, m.
Integendeel, byw. *Au contraire.*
*Integraelgrootheid, v. *L'intégrale (d'une différentielle)*, f.
*Integraelrekening, v. *Calcul intégral*, m.
*Intendent (-en), m. *Intendant*, m.
*Intendentie, v. *Intendance*, f.
*Intentie, v. *Intention*, f.
Interdeel (z. mv.), o. *Préjudice, tort, dommage*, m.
*Interdict, o. *Interdit*, m.; *suspense*, f.
Interen (ik teer, teerde in, heb ingeteerd), b. w. *Diminuer en consumant.* —, o. w. (met *zyn*). *Se consumer, dépérir.*
*Interest (-en), m. *Intérêt*, m. — rekening, v. *Règle d'intérêt*, f.
*Interjectie, v. (spraekk.). *Interjection*, f.
*Interlinie, v. *Interligne*, f.
*Internuncius, m. *Internonce*, m.
Inteugelen (ik teugelde in, heb ingeteugeld), b. w. *Brider; tenir plus court en bride;* (fig.) *réprimer; modérer; dompter.*
Inteugelend, b. n. *Répressif.*
Inteugeling, v. *Action de réprimer; répression; modération*, f.
Intillen (ik tilde in, heb ingetild), b. w. *Faire entrer en levant* ou *en soulevant.*
Intoeven (ik toefde in, heb ingetoefd), b. w. *Attendre.*
Intogt, m. *Entrée; invasion; irruption; incursion*, f.
Intonnen, b. w. *zie* Tonnen.
Intoomen enz. *zie* Inteugelen.
Intooveren (ik tooverde in, heb ingetooverd), b. w. *Faire entrer habilement.*
Intrappen (ik trapte in, heb ingetrapt), b. w. *Enfoncer* ou *briser à coups de pied.*
Intrede, v. *Entrée*, f.
Intredegeld, o. *Entrée*, f.; *droit payé en entrant*, m.
Intreden (ik treed in, trad in, heb ingetreden), b. w. *Écraser avec les pieds; fouler aux pieds.* —, o. w. (met *zyn.*). *Entrer; rentrer.*
Intreë enz. *zie* Intrede enz.
Intrek, m. *zie* Intrekking.
Intrekken (ik trok in, heb ingetrokken), b. w. *Faire entrer en tirant; tirer à soi; engager; entraîner.* —, te niet doen. *Abolir; abroger; révoquer; casser; annuler.* Een bevel —. *Révoquer un édit.* Zyn woord —. *Retirer sa parole.* —, o. w. (met *zyn*). *Entrer; faire son entrée dans.* —, inkrimpen. *Se rétrécir; se retirer.* —, doorweeken. *S'imbiber.*
Intrekkend, b. n. *Révocatoire.*
Intrekking (-en), v. Intogt. *Entrée*, f. —, het te niet doen. *Abolition; abrogation; révocation; annulation*, f. —, inkrimping. *Rétrécissement*, m. —, doorweeking. *Imbibition*, f.
*Intrest, m. *Intérêt*, m.
Introk. *zie* Intrekken.
Intuimelen (ik tuimelde in, ben ingetuimeld), o. w. *Entrer en culbutant.*
Intusschen, voegw. *Pendant que; en attendant que.* —, byw. *Cependant; toutefois; en attendant.*
Inval (-llen), m. Intogt. *Invasion; irruption; incursion*, f. —, gedachte. *Pensée; saillie; idée*, f. Gelukkige —llen. *Des saillies heureuses.*
Invalidenhuis, o. *Hôtel des invalides*, m.
Invallen (ik viel in, ben ingevallen), o. w. *Tomber dans; tomber en ruine; s'écrouler; s'affaisser.* —, eenen inval doen. *Faire une invasion.* —, in de gedachten komen. *Venir à l'esprit; se rappeler.* —, mager worden. *Maigrir; amaigrir.* —, b. w. (met *hebben*). *Casser en tombant.*
Invalling, v. *Écroulement, affaissement, éboulement*, m.
Invaren (ik vaer in, voer in, ben ingevaren), o. w. *Entrer en naviguant.* —, tegenspreken. *Contredire; s'opposer.*
Invaten (ik vaet in, vaette in, heb ingevaet), b. w. *Entonner.*
Invatten (ik vattede in, heb ingevat), b. w. *Contenir; renfermer.*
Invegen (ik veeg in, veegde in, heb ingeveegd), b. w. *Introduire* ou *faire entrer en balayant.*
*Inventaris, m. *Inventaire*, m. Op den — stellen. *Inventorier.*
*Inventeren, inventie enz. *zie* Uitvinden, uitvinding enz.
Invergift, b. n. *Très-vénéneux; très-venimeux.*
Investen (ik vestte in, heb ingevest), b. w. *Placer, mettre* ou *établir solidement.*
Invlammen (ik vlamde in, heb ingevlamd), b. w. *Damasquiner.*
Invlammer (-s), m. *Damasquineur*, m.
Invlechten (ik vlocht in, heb ingevlochten), b. w. *Entrelasser; tresser;* (fig.) *entremêler.*
Invliegen (ik vloog in, ben ingevlogen), o. w. *Entrer en volant.* Op den vyand —. *Fondre sur l'ennemi.*
Invlieten (ik vloot in, ben ingevloten), o. w. *Entrer en coulant; couler dans.*
Invloed (z. mv.), m. *Influence*, f. — hebben. *Influencer; influer.*
Invloeijen (ik vloeide in, ben ingevloeid), o. w. *Entrer en coulant; couler dans, influer sur.* Laten —. *Ajouter; insérer.*
Invloeijend, b. n. *Affluent.*
Invlugten (ik vlugtte in, ben ingevlugt), o. w. *Entrer quelque part en fuyant.*
Invlyen (ik vlyde in, heb ingevlyd), b. w. *Ajuster, arranger dans.* —, inlasschen. *Insérer, intercaler.*
Invoege dat, voegw. Zoo dat. *De sorte que; de manière que; si bien que.*
Invoegen (ik voegde in, heb ingevoegd), b. w. *Emboîter; ajouter; insérer; joindre; interpoler.*
Invoeging (-en), v. *Emboîtement*, m.; *addition; jonction; insertion; interpolation*, f.
Invoer (z. mv.), m. *Importation; introduction; entrée*, f.
Invoerder (-s), m. *Introducteur; importateur*, m.
Invoeren (ik voerde in, heb ingevoerd), b. w. *Importer; faire entrer; introduire; établir.* Het —. *Importation; introduction; entrée*, f.
Invoerend, b. n. *Introductif.*
Invoering, v. *zie* Invoeren (het).
Involgen (ik volgde in, heb ingevolgd), b. w. *Acquiescer; consentir* ou *se conformer à.*
Involging, v. *Acquiescement; consentement*, m.
Invorderaer (-s), m. *Celui qui exige (un payement); collecteur*, m.
Invorderen (ik vorderde in, heb ingevorderd), b. w. *Exiger* ou *demander (un payement).*
Invordering, v. *Demande; sommation*, f.
Invouwen (ik vouwde in, heb ingevouwen), b. w. *Plier en dedans.*

Invreten (ik vreet in, vrat in, heb ingevreten), b. w. *Ronger; corroder.* —, o. w. *Se gangréner; être rongé.*
Invreting, v. *Corrosion*, f.
Invryven, b. w. *zie* Inwryven.
Invullen (ik vulde in, heb ingevuld), b. w. *Remplir.*
Invulling, v. *Remplissage*, m.
Invylen (ik vylde in, heb ingevyld), b. w. *Limer dans.*
Inwachten (ik wachtte in, heb ingewacht), b. w. *Attendre.*
Inwachting, v. *Attente*, f.
Inwaerde (z. mv.), v. *Valeur intrinsèque*, f.
Inwaerts, byw. *En dedans.*
Inwassen (ik wies in, ben ingewassen), o. w. *Croître dedans.*
Inweefsel (-s), o. *Trame; parenthèse*, f.
Inweeken (ik weekte in, heb ingeweekt), b. w. *Détremper; mouiller.*
Inwellen (ik welde in, ben ingeweld), o. w. *S'affaisser* ou *s'enfoncer par l'action de l'eau qui mine par-dessous.*
Inwendig, b. n. *Intérieur; interne.* —e waerde. *Valeur intrinsèque.* Het —e. *L'intérieur*, m. —, byw. *Intérieurement.*
Inwendiglyk, byw. *Intérieurement; intrinsèquement.*
Inwentelen (ik wentelde in, heb ingewenteld), b. w. *Rouler dans.*
Inwerken (ik werkte (wrocht) in, heb ingewerkt (ingewrocht), b. w. *Faire entrer.*
Inwerpen (ik wierp (worp) in, heb ingeworpen), b. w. *Jeter dedans; casser* ou *briser en jetant.* De glazen —. *Casser les vitres.*
Inweven (ik weef in, weefde in, heb ingeweven), b. w. *Tramer; tisser;* (fig.) *insérer.*
Inweving, v. *Action de tisser;* (fig.) *insertion*, f.
Inwikkelen (ik wikkelde in, heb ingewikkeld), b. w. *Envelopper; engager; impliquer.*
Inwikkeling, v. *Enveloppement*, m.
Inwillen (ik wilde in, heb ingewild), b. w. *Vouloir entrer etc.*
Inwilligen (ik willigde in, heb ingewilligd), b. w. *Acquiescer* ou *consentir à; accorder.* Een verzoek —. *Accorder une demande.*
Inwilligend, b. n. *Consentant.*
Inwilliging, v. *Acquiescement; consentement*, m.; *concession*, f.
Inwinden (ik wond in, heb ingewonden), b. w. *Envelopper.*
Inwinding, v. *Enveloppement*, m.
Inwindsel, o. *Enveloppe*, f.; *involucelle*, *involucre*, m.
Inwinnen (ik won in, heb ingewonnen), b. w. *Regagner ce qu'on a perdu.*
Inwoekeren (ik woekerde in, heb ingewoekerd), b. w. *Acquérir par usure.*
Inwoelen (ik woelde in, heb ingewoeld), b. w. *Envelopper de ficelles* ou *de cordes.*
Inwonen (ik woonde in, heb ingewoond), o. w. *Demeurer dans un lieu* ou *chez quelqu'un.*
Inwoner (-s), m. *Habitant*, m.
Inwoning, v. *Demeure; habitation*, f.
Inwoonder, m. *zie* Inwoner.
Inwoonster (-s), v. *Habitante*, f.
Inwortelen (ik wortelde in, ben ingeworteld), o. w. *S'enraciner; prendre racine; jeter des racines;* (fig.) *s'invétérer.*
Inworteling (z. mv.), v. *Action de s'enraciner; radication*, f.
Inwringen (ik wrong in, heb ingewrongen), b. w. *Faire entrer en tordant.*
Inwryven (ik wreef in, heb ingewreven), b. w. *Faire entrer en frottant.*
Inwyden (ik wydde in, heb ingewyd), b. w. *Sacrer; consacrer; bénir; inaugurer; dédier; initier; introniser.*
Inwyding (-en), v. *Consécration; inauguration; dédicace*, f.; *sacre*, m.; *initiation; intronisation*, f.
Inwydingsrede (-n), v. *Harangue inaugurale*, f.
Inwyen, b. w. *zie* Inwyden.
Inwyk (-en), v. *Retraite*, f. —, inham, golf. *Golfe*, m.; *anse; baie*, f.
Inwyken (ik week in, ben ingeweken), o. w. *Se retirer dans quelque endroit; se courber* ou *se plier en dedans.*
Inwyking, v. *Retraite, immigration*, f.
Inzaeijen (ik zaeide in, heb ingezaeid), b. w. *Ensemencer.*
Inzage, v. *Examen*, m.; *inspection*, f.
Inzagen (ik zaeg in, zaegde in, heb ingezaegd), b. w. *Scier; commencer à scier.* Een boek op den rug —. *Grecquer un livre.*
Inzakken (ik zakte in, ben ingezakt), o. w. *S'affaisser; s'enfoncer; s'écrouler.*
Inzakking, v. *Affaissement; écroulement*, m.
Inzamelaer (-s), m. *Celui qui recueille, qui récolte; collecteur*, m.
Inzamelen (ik zamelde in, heb ingezameld), b. w. *Recueillir; récolter; ramasser; percevoir; recouvrer.*
Inzameling, v. *Récolte; moisson; collecte*, f. — (van penningen). *Rentrée; cueillette*, f.; *recouvrement*, m.
Inzeepen (ik zeepte in, heb ingezeept), b. w. *Savonner.*
Inzegenen (ik zegende in, heb ingezegend), b. w. *Consacrer; bénir.*
Inzegening (-en), v. *Consécration; bénédiction*, f.
Inzeilen (ik zeilde in, ben ingezeild), o. w. *Entrer* (*dans un port*) *à pleines voiles.* —, b. w. *Atteindre en faisant voile.*
Inzenden (ik zond in, heb ingezonden), b. w. *Envoyer; faire parvenir.*
Inzet, m. *Enjeu*, m.; *mise*, f. — (boekdrukkersw.). *Foulage*, m.
Inzetten (ik zettede in, heb ingezet), b. w. *Mettre* ou *placer dans; enchâsser; insérer.* Glazen —. *Vitrer.* Geld — in het spel. *Mettre de l'argent au jeu.* —, het eerste bod doen. *Faire la première offre; mettre à prix.* —, instellen. *Établir.* Eene wet —. *Établir une loi.*
Inzetter (-s), m. *Celui qui établit; fondateur*, m.
Inzetting (-en), v. Insluiting. *Enchâssure; serte; insertion*, f. —, het eerste bod. *Mise à prix; première offre*, f. —, instelling. *Établissement*, m.; *institution*, f.
Inzicht (-en), o. *Vue; intention*, f.; *but; dessein*, m.; *considération*, f. Uit — van zyne jaren. *En considération de son âge.* Naer myn —. *A mon avis.*
Inzieden (ik zood in, ben ingezoden), o. w. *Ébouillir.*
Inziedsel, o. *Décoction*, f.
Inzien (ik zag in, heb ingezien), b. w. Overwegen. *Considérer; peser; réfléchir sur.* —, verschoonen. *Excuser; pardonner.* —, o. w. Inkyken. *Voir* ou *regarder dedans.*
Inzinken (ik zonk in, ben ingezonken), o. w. *S'enfoncer; s'affaisser; s'écrouler.*
Inzonderheid, byw. } *Particulièrement; spécialement; surtout.*
Inzonderlyk, byw. }

Inzout, b. n. *Fort salé.*
Inzouten (ik zoutte in, heb ingezouten), b. w. *Saler; mariner.*
Inzouter (-s), m. *Saleur*, m.
Inzouting (z. mv.), v. *Action de saler; salaison*, f., *salage*, m.
Inzuigen (ik zoog in, heb ingezogen), b. w. *Sucer; attirer en suçant.*
Inzuiging (z. mv.), v. *Sucement*, m.
Inzuipen (ik zoop in, heb ingezopen), b. w. *Avaler; boire avec avidité.*
Inzulten (ik zultte in, heb ingezult), b. w. *Confire au sel* ou *au vinaigre; mariner.*
Inzulting (z. mv.), v. *Action de mariner*, f.
Inzwachtelen (ik zwachtelde in, heb ingezwachteld), b. w. *Emmaillotter.*
Inzwachteling (z. mv.), v. *Action d'emmaillotter*, f.; *emmaillottement*, m.
Inzwart, b. n. *Fort noir.*
Inzwelgen (ik zwolg in, heb ingezwolgen), b. w. *Avaler; engloutir; absorber.*
Inzwelgend, b. n. *Absorbant.*
Inzwelger (-s), m. *Avaleur*, m.
Inzwelging (z. mv.), v. *Action d'avaler, d'engloutir, déglutition; absorption*, f.
Inzwelgster (-s), v. *Avaleuse*, f.
Inzwemmen (ik zwom in, ben ingezwommen), o. w. *Entrer en nageant.*
Inzweren (ik zweer in, zwoer in, ben ingezworen), o. w. *S'ulcérer.*
Inzweven (ik zweef in, zweefde in, ben ingezweefd), o. w. *Entrer en planant, en volant.*
Inzwieren (ik zwierde in, ben ingezwierd), o. w. *Entrer en tournant, en chancelant.*
Ipenboom (-en), m. *If* (arbre), m.
Ipenhout, o. *Bois d'if, de l'if*, m.
Iperen. *Ypres* (ville).
Irisgroen, o. *Iris*, f., ou *vert d'iris*, m.
Irland enz. *zie* Ierland enz.
Isabel, b. n. *Isabelle* (couleur).
Isabelkleur, v. *Isabelle*, m.
Isabelverwig, b. n. *Isabelle.*
Isbeen, o. } *Ischion* (t. d'anat.), m.
Ischbeen, o. }
Israëliet (-en), m. *Israélite*, m.
Israëlietsche (-n), v. *Israélite*, f.
Is 't dat, is 't zake dat, voegw. *Si; en cas que; au cas que.*
Italiäen (-anen), m. *Italien*, m.
Italiäensch, b. n. *Italien.* De —e tael, het —. *L'italien*, m.; *la langue italienne*, f.
Italiäensche (-n), v. *Italienne*, f.
Italië (land). *Italie*, f.
Iver enz. *zie* Iever enz.
Ivers, byw. *zie* Ergens.
Ivoir enz. *zie* Ivoor enz.
Ivoor (z. mv.), o. *Ivoire*, m.
Ivoordraeijer (-s), m. *Ivoirier*, m.
Ivoorverkooper (-s), m. *Ivoirier*, m.
Ivoorwerk, o. *Ouvrage en ivoire*, m.
Ivoorwerker (-s), m. *Ivoirier*, m.
Ivoren, onv. b. n. *D'ivoire.*

J

J, v. *J*, m.
Ja, byw. *Oui.* Ik geloof van —. *Je crois qu'oui.* — zelfs. *Et même.* — dat meer is. *Qui plus est.* — wel. *Si fait; oui.*

Jacht. *zie* Jagt.
Jacobyn (-en), m. *Jacobin*, m.
Jadder (-s), o. *Pis d'une vache*, m.
Jaegbaer, b. n. *Courable* (t. de chasse).
Jaegland, o. *Pays de chasse*, m., *varenne*, f.
Jaegster (-s), v. *Chasseuse; chasseresse*, f.
Jaer (jaren), o. *An*, m.; *année*, f. Van — tot —, alle jaren. *Tous les ans, annuellement.* 'S—s, des —s. *Par an.* Het een — door het ander. *Année commune.* Van een —, dat een — duert. *Annal.*
Jaerboek (-en), m. en o. *Annuaire*, m.; *annales*, f. pl.; *chronique*, f.
Jaerboekschryver (-s), m. *Annaliste; chroniqueur*, m.
Jaerdicht (-en), o. *Chronogramme*, m.
Jaergeld, o. *Pension annuelle*, f.; *gages; appointements*, m. pl.; *traitement*, m.
Jaergetal, o. *Millésime*, m.
Jaergety, o. *zie* Jaergetyde.
Jaergetyde (-n), o. *Saison*, f. De vier —n des jaers. *Les quatre saisons de l'année.* —, jaerlyksche gedachtenis. *Anniversaire; obit*, m.
Jaerkring (-en), m. *Cycle*, m.
Jaerloon (z. mv.), m. en o. *Salaire annuel*, m.
Jaerlyks, byw. *Annuellement; tous les ans; par an.*
Jaerlyksch, b. n. *Annuel.*
Jaermarkt, v. *zie* Jaermerkt.
Jaermerkt (-en), v. *Foire*, f.
Jaerrente (-n), v. *Redevance, rente annuelle*, f.
Jaersaizoen (-en), o. *Saison de l'année*, f.
Jaerschrift (-en), o. *Chronogramme*, m.
Jaersleutel (-s), m. *Épacte*, f.
Jaertal, o. *Millésime*, m.
Jaerty, o. *zie* Jaergetyde.
Jaerwedde, v. *zie* Jaergeld.
Jagen (ik jaeg, joeg, heb gejaegd), b. w. *Chasser; congédier.* —, o. w. *Chasser; aller à la chasse; giboyer.* Op de herten, hazen —. *Courre le cerf, le lièvre.* —, haestig te peerd ryden. *Galoper; aller à bride abattue.* — (spr. van den pols, het hert enz.). *Battre; palpiter.* Het —. *La chasse.* Hy houdt veel van het —. *Il aime la chasse.*
Jager (-s), m. *Chasseur; veneur; giboyeur*, m.
Jagerin (-nnen), v. *Chasseuse*, f.
Jagermeester (-s), m. *Grand-veneur*, m.
Jagersfluit (-en), v. *Sifflet de chasseur*, m.
Jagerstuk (-kken), o. *Le morceau du chasseur*, m.
Jagerstasch (-sschen), v. } *Gibecière*, f.
Jagerstesch (-sschen), v. }
Jagerswoord (-en), o. *Terme de chasse*, m.
Jagt (z. mv.), v. *Chasse; vénerie*, f. Op de — gaen. *Aller à la chasse.* Op iemand — maken. *Poursuivre quelqu'un.* —, haest. *Hâte*, f.; *empressement*, m.
Jagt (-en), o. *Yacht* (petit navire), m.
Jagtbosch (-sschen), o. *Bois où l'on chasse*, m.
Jagten (ik jagtte, heb gejagt), o. w. *Se hâter; se dépêcher.* —, b. w. *Presser.*
Jagter (-s), m. *Celui qui se hâte.*
Jagtgaren, o. *Filets* ou *rets de chasse*, m. pl.; *toiles*, f. pl.
Jagtgeregt, o. *Conseil de chasse*, m.
Jagtgeweer, o. *Armes de chasse*, f. pl.
Jagtgezel (-llen), m. *Compagnon de chasse*, m.
Jagtgezelschap (-ppen), o. *Chasse*, f.; *les chasseurs*, m. pl.
Jagtgodin, v. *Diane* (déesse de la chasse), f.
Jagthoed (-en), m. *Chapeau de chasse*, m.

Jagthond (-en), m. *Chien de chasse*, m.
Jagthoorn (-en, -s), m. *Cor de chasse*, m.
Jagthoren, m. *zie* Jagthoorn.
Jagthouwer (-s), m. *Couteau de chasse*, m.
Jagthuis (-zen), o. *Muette; maison de chasse*, f.
Jagtig, b. n. *Pressé; précipité.* —, byw. *Précipitamment.*
Jagtkleed (-eren), o. *Habit de chasse*, m.
Jagtland, o. *Pays de chasse*, m.; *varenne*, f.
Jagtnet, o. *zie* Jagtgaren.
Jagtparty (-en), v. *Partie de chasse*, f.
Jagtpeerd (-en), o. *Cheval de chasse*, m.
Jagtpomp (-en), v. *Pompe aspirante et foulante*, f.
Jagtregt, o. *Droit de chasse*, m.
Jagtroer (-en), o. *Fusil de chasse*, m.
Jagtrok (-kken), m. *Habit de chasse*, m.
Jagtschip, o. *zie* Jagt, o.
Jagtsneeuw (z. mv.), m. *en* v. *Neige très-menue*, f.
Jagtspies (-en), v. } *Épieu*, m.
Jagtspriet (-en), m. }
Jagtstrik (-kken), m. *Lacet*, m.; *lacs de chasse*, m. pl.
Jagtstrooper (-s), m. *Braconnier*, m.
Jagtstroopery, v. *Action de braconner*, f.
Jagtstuk (-kken), o. *Chasse*, f., *air de chasse*, m.
Jagttyd, m. *Temps de la chasse*, m.
Jagtvogel (-s), m. *Oiseau de chasse, oiseau de poing*, m.
Jagtwachter (-s), m. *Garde-chasse*, m.
Jagtwapenen, o. mv. *Armes de chasse*, f. pl.
Jak (-kken), v. *en* o. *Jaquette*, f.
Jakhals (-zen), m. *Chacal* (animal), m. —, slecht peerd. *Mazette, haridelle*, f.
Jakhalzen (ik jakhalsde, heb gejakhalsd), o. w. *Aller à cheval.*
Jakken (ik jakte, heb gejakt), o. w. *Fouetter* (un cheval).
Jakobskruid (sint), o. *Jacobée, herbe de Saint-Jacques*, f.
Jakobsstaf (-ven), m. *Bâton de Jacob*, m.
Jalap, m. (plant). *Jalap*, m.
*Jaloersch, b. n. *Jaloux.*
*Jaloerschheid (z. mv.), v. *Jalousie*, f.
*Jaloesie, v. *Jalousie*, f.
Jamaïca (eiland). *Jamaïque*, f.
Jambe (-n), m. *Iambe* (pied de vers), m.
Jambisch, b. n. *Iambique.*
Jammer, o. *Misère*, f. —, medelyden. *Pitié*, f. Het is —. *C'est dommage.*
Jammerdal, o. *Vallée de misère, de larmes*, f.
Jammeren (het jammerde, heeft gejammerd), onp. w. *Avoir pitié* ou *compassion de.* Het jammert my van dien man. *J'ai pitié de cet homme.* — (ik jammerde, heb gejammerd), o. w. *Se lamenter.*
Jammergeschrei, o. *zie* Jammerklagt.
Jammerhartig, b. n. } *Misérable; pitoyable.*
Jammerhertig, b. n. }
Jammerklagt (-en), v. *Plainte; lamentation*, f.; *gémissement*, m.
Jammerklagtig, b. n. *Plaintif; lamentable.*
Jammerkreet (-eten), m. *Cri lamentable*, m.
Jammerlyk, b. n. *Pitoyable; lamentable; misérable; triste.* —, byw. *Pitoyablement; lamentablement; misérablement.*
Jammerpoel, m. *Abîme de malheurs*, m.
Jan (sint), Jans dag (sint), m. *La saint Jean*, f. Sint —s brood, o. *Caroube* ou *carouge* (fruit), m. Sint —s broodboom, m. *Caroubier* (arbre), m. Sint —s euvel, o. *Épilepsie*, f.; *mal caduc*, m. Sint —s kruid. *Annoise* ou *armoise*, f.; *millepertuis* (plante), m.
Jangat, m. *Jocrisse, niquedouille*, m.
Janhagel (z. mv.), o. *Canaille; racaille; populace*, f.
Janhen, m. *zie* Jangat.
Janitsaer (-aren), m. *Janissaire*, m.
Janken (ik jankte, heb gejankt), o. w. *Criailler, piailler.* Het —, *zie* Janking.
Janker (-s), m. *Criailleur; piailleur*, m.
Janking, v. *Criaillerie, piaillerie*, f.
Jankster (-s), v. *Criailleuse; piailleuse*, f.
Janoom, m. (fam.). *Lombard*, m.
Janpotagie, m. *zie* Hansop.
Jansenist (-en), m. *Janséniste*, m.
Jansenistendom, o. } *Jansénisme*, m.
Jansenistery, v. }
Januarius, m. } *Janvier*, m.
January, m. }
Japan, o. *Japon* (pays), m.
Japansch, b. n. *Japonais.*
Japon (-nnen), m. *Robe de chambre*, f.
Japonees (-ezen), m. *Japonais*, m.
Japoneesch, b. n. *Japonais.*
Japoneesche (-n), v. *Japonaise*, f.
Japoner (-s), m. *Japonais*, m.
Japonië, o. *Japon* (pays), m.
Jarig, b. n. *Agé d'un an.* Hy is van daeg —. *C'est aujourd'hui le jour de sa naissance.* —, byw. *Il y a un an.*
Jas (-ssen), m. *Surtout*, m.; *redingote*, f.
Jasmyn, v. *Jasmin*, m.
Jaspis, m. } *Jaspe* (pierre précieuse), m.
Jaspissteen, m. }
Jasspel, o. *Espèce de jeu de cartes*, m.
*Javelyn (-s, -en), v. *Javeline*, f.
Jawoord, o. *Le oui, consentement*, m.; *promesse*, f. Het — geven. *Promettre.*
Je, voornw. *zie* Gy.
Jegen, voorz. *zie* Jegens.
Jegens, voorz. *Envers; à l'égard de.*
Jegenwoordig, b. n. *Présent.* —, byw. *Présentement.*
Jenever enz. *zie* Genever enz.
Jesuiet (-en), m. *Jésuite*, m.
Jesuietisch, b. n. *Jésuitique.*
Jeugd (z. mv.), v. *Jeunesse*, f. — (van vleesch). *Jus*, m. —, groenheid. *Verdeur*, f.
Jeugdelyk, b. n. *zie* Jeugdig.
Jeugdig, b. n. *Jeune; jovial.* —, groen. *Vert.* —, byw. *zie* Jeugdiglyk.
Jeugdigheid (z. mv.), v. *Jeunesse; vigueur*, f.
Jeugdiglyk, byw. *En jeune homme; vigoureusement.*
Jeuken (het jeukte, heeft gejeukt), o. w. *Démanger.* De rug jeukt hem. *Le dos lui démange.*
Jeukerig, b. n. *Qui démange.*
Jeuking, v. }
Jeuksel, o. } *Démangeaison*, f.
Jeukte, v. }
Jezuiet (-en), m. *Jésuite*, m.
Jezus, m. *Jésus*, m.
Jicht (z. mv.), v. *Goutte* (maladie), f.
Jichtachtig, b. n. } *Goutteux, arthritique.*
Jichtig, b. n. }
Jodendom (z. mv.), o. *Judaïsme*, m.
Jodendoorn, m. *Paliure* (arbrisseau), m.
Jodenhars, v. *Asphalte* (bitume), m.
Jodenharsachtig, b. n. *Bitumineux.*
Jodenkerk (-en), v. *Synagogue*, f.
Jodenkers, v. *Coqueret* (plante), m.
Jodenkruid, o. *Corneille* (plante), f.
Jodenkwartier, o. *Juiverie*, f.
Jodenlym, v. *en* o. } *zie* Jodenhars.
Jodenpek, o. }

Jodin (-nnen), v. *Juive*, f.
Joffer, v. } *zie* Juffer.
Joffrouw, v. }
Jok, o. *Joug*, m. Het — dragen. *Porter le joug.* —, klucht, boert. *Raillerie; plaisanterie*, f.; *badinage; le comique*, m.— en ernst. *Le comique et le sérieux.*
Jokbeen, o *Jugal*, *zygoma* (t. d'anat.), m.
Jokboom (-en), m. *Charme* (arbre), m.
Jokken (ik jokte, heb gejokt), o. w. Boerten. *Badiner; plaisanter; railler.*—, liegen. *Mentir.*
Jokkenaer (-s), m. *Railleur, menteur*, m
Jokkenaerster (-s), v. *Railleuse; menteuse*, f.
Jokker (-s), m. *Railleur, rieur*, m.
Jokkerny (-en), v. *Raillerie; plaisanterie*, f.
Jokos (-ssen), m. *Bœuf de charrue*, m.
Jokster (-s), v. *Railleuse; rieuse*, f.
Jong, b. n. *Jeune.* — maken. *Rajeunir.* — worden. *Rajeunir; redevenir jeune.*
Jong (-en), o. *Petit (d'un animal)*, m.
Jongeling (-en), m. *Jeune homme; adolescent; jouvenceau; garçon*, m.
Jongelingschap (z. mv.), v. *Jeunesse; adolescence*, f.
Jongen (-s), m. *Garçon*, m.
Jongen (ik jongde, heb gejongd), o. w. *Faire des petits, mettre bas.*
Jonger, *comparat.* van jong. *Plus jeune; puîné.*
Jongetje (-s), o. *Petit garçon*, m.
Jonggeboren, b. n. *Nouvellement né.*
Jonggezel (-llen), m. *Garçon*, m.
Jongheid (z. mv.), v. *Jeunesse; adolescence*, f.
Jongman, m. *Jeune homme, garçon*, m.
Jongs byw. Van — af. *Dès l'enfance; dès la jeunesse.*
Jongsken (-s), o. *Petit garçon*, m.
Jongste, b. n. *Le plus jeune; la plus jeune; le dernier; le cadet; la cadette.* De — dag. *Le jour du jugement.*
Jongstleden, b.n. } *Dernier, qui vient de passer, de s'écouler.*
Jongstverloopen, b.n. }
Jongvrouw (-en), v. *Demoiselle*, f.
Jonk (-en), o. *Jonque* (navire), f.
Jonk enz. *zie* Jong enz.
Jonker (-s), m. *Gentilhomme*, m.
Jonkerachtig, b. n. *Qui tient du gentilhomme*
Jonkertje (-s), o. *Petit gentilhomme*, m
Jonkheer, m. *zie* Jonker.
Jonkheid enz. *zie* Jongheid enz.
Jonkiliebloem (-en), v. *Jonquille*, f.
Jonnen, b. w. *zie* Gunnen.
Jonst, v. *zie* Gunst.
Jood (Joden), m. *Juif; Israélite*, m.
Joodje (-s), o. *Petit Juif*, m.
Joodsch, b. n. *Juif; judaïque.* Op zyn. —. *A la manière des Juifs.* Op zyn — leven. *Judaïser.* — land. *Judée*, f.
Jooken enz *zie* Jeuken enz.
Jool (-en) m *Benêt niais*, m.
Jordaen, m. (rivier). *Jourdain*, m.
Jorden, m. *Benêt, nigaud*, m.
Jouffrouw, v. *zie* Juffer.
*Journael (-alen), m. *en* o. *Journal*, m.
*Journaelschryver (-s), m. *Journaliste*, m.
Jouw (z. mv.), v. *Huée, moquerie*, f.
Jouwen (ik jouwde, heb gejouwd), o. w. *Huer.*
Jubel, o. } *Jubilé*, m.
Jubelfeest, v. *en* o. }
Jubeljaer, o. }
Jubilé, o. }
Jucht, o. *Roussi* (cuir), m.
Juchten, onv. b. n. *Fait de cuir de Russie.*

Juchtleder, o. } *zie* Jucht.
Juchtleêr, o. }
Judasbaerd (-en), m. *Barbe rousse*, f.
Judasboom, m. *Gaînier*, m.
Judashaer, o. } *Cheveux roux*, m. pl.
Judashair, o. }
Judaskus (-ssen), m. *Baiser de Judas, de traître*, m.
*Judiciëel, b. n. *Judiciaire.*
*Judiciëlyk, byw. *Judiciairement.*
Juffer (-s), v. *Demoiselle; mademoiselle*, f. —s. *Cabillots* (mar.), m. pl.
Jufferachtig b. n. *Galant.*
Juffrouw, v. *zie* Juffer.
Juichen (ik juichte, heb gejuicht), o. w. *Se réjouir, pousser des cris de joie; applaudir.*
Juichensstof, v. *Sujet de se réjouir*, m.
Juiching, v. *Applaudissement*, m.
*Juist, b. n. *Juste; exact; précis.* —, byw. *Justement; exactement; précisement.*
Juistheid v. *Justesse; précision*, f.
Juk, o. *Joug*, m.
Julius, m. } *Juillet*, m.
July, m. }
Junius, m. } *Juin*, m.
Juny, m. }
*Jurisdictie, v. *Juridiction*, f.
*Jurist (-en), m. *Juriste*, m.
Jurk (-en), v. *Fourreau* (robe), m.
*Justitie, v. *Justice*, f.
Juthland, o. *Jutland* (pays), m.
Juweel (-en), o. *Bijou; joyau*, m.; *pierreries*, f. pl.
Juweelen, onv. b. n. *De pierreries.*
Juweelhandel, m. *Joaillerie*, f.
Juweelhandelaer (-s), m. *Bijoutier*, m.
Juweelkistje (-s), o. } *Écrin; coffret pour les pierreries*, m.
Juweelkofferken (-s), o. }
Juweelverkooping, v. *Joaillerie*, f.
Juweelzetter (-s), m. *Metteur-en-œuvre*, m.
Juwelier (-s), m. *Joaillier; bijoutier*, m.
Juweliersier (-s), v. *Joaillière*, f.
Juychen enz. *zie* Juichen enz.
*Juyst enz. *zie* Juist enz.

K

K, v. *K*, m.
*Kabael (-alen), v. *Cabale*, f.
*Kabaelmakend, b. n. *Cabalant.*
*Kabaelmaker (-s), m. *Cabaleur*, m.
*Kabalist (-en), m. *Cabaliste*, m.
*Kabalistisch, b. n. *Cabalistique.*
*Kabas (-ssen), m. *en* v. *Cabas* (panier), m.
Kabassen (ik kabaste, heb gekabast), b. *en* o. w. *Voler adroitement; filouter.*
Kabbelen (ik kabbelde, heb gekabbeld), o. w. *Battre contre, s'agiter* (en parlant de l'eau). —, scheiden (spr. van melk). *Se cailler, se figer.*
Kabbeling, v. (van het water). *Agitation de l'eau*, f. — (van melk). *Caillement, figement*, m.
Kabel (-s), m. *en* v. *Câble*, m. De — vieren. *Filer le câble.*
Kabelgaren, o. *Fil de câble; toron*, m.
Kabeljauw (-en), m. *Cabillaud*, m.; *morue fraîche*, f.
Kabeljauwsch, b. n. *De cabillaud.* De —en. *Les Cabillauds* (faction), m. pl.

Kabeljauwtje (-s), o. *Petit cabillaud*, m.
Kabeljauwvangst, v. } *Pêche du cabillaud*, f.
Kabeljauwvisschery, v. }
Kabelkleed, o. *Fourrure de câble*, f.
Kabelknoop (-en), m. *Croupiat* (t. de mar.), m.
Kabeltouw (-en), v. *en* o. *Câble*, m.
Kabelvoeijering, v. *Boudinure*, f.
'Kabinet (-tten), o. *Cabinet*, m. — van gedenkpenningen. *Médaillier*, m.
'Kabinetcourier (-s), m. *Courrier du cabinet*, m.
Kabouter (-s), m. Spook. *Lutin*, m. —, kleine jongen. *Petit garçon; petit drôle*, m.
Kaboutermanneken (-s), o. *Lutin; esprit follet, farfadet*, m.
Kabouterwyfken (-s), o. *Gnomide*, f.
'Kabriolet, o. *Cabriolet*, m.
'Kabriool, v. *Cabriole*, f.
'Kabrioolmaker (-s), m. *Cabrioleur*, m.
Kabuis (-zen), v. *Fougon*, m.
Kabuiskool (-en), v. *Chou-cabus*, m.
Kachel (-s), v. *Poêle*, m.
Kachelkamer (-s), v. *Poêle*, m.
Kachelmaker (-s), m. *Poêlier*, m.
'Kadans, v. *Cadence*, f.
'Kadaster, o. *Cadastre*, m.
'Kadastrael, b. n. *Cadastral*.
'Kadastreren, b. w. *Cadastrer*.
Kade (-n), v. *Quai*, m.
'Kadet (-tten), m. *Cadet*, m.
'Kadril (-llen), m. *Quadrille*, m.
Kadyk (-en), m. *Quai*, m.
Kaeg (kagen), v. *Cague* (navire), f.
Kaei (-ijen), v. *Quai*, m.
Kaeiboef (-ven), m. *Crocheteur*, m.
Kaeigeld, o. *Quayage*, m.
Kaeilooper (-s), m. *Ouvrier de quai*, m.
Kaeiman, m. *Caiman* (crocodile), m.
Kaeimeester (-s), m. *Maître de quai*, m.
Kaek (kaken), v. Wang. *Joue*, f. Met onbeschaemde kaken. *Effrontément*. —, pael. *Pilori; carcan*, m. Aen de — zetten. *Pilorier*.
Kaekbeen (-en), o. *Mâchoire*, f.; *os maxillaire*, m. — (van een peerd). *Ganache*, f.
Kaekklier (-en), v. *Glande maxillaire*, f.
Kaeksbeen, o. *zie* Kaekbeen.
Kaekslag (-en), m. *Soufflet*, m. —en geven. *Souffleter, colaphiser*.
Kaekspier (-en), v. *Buccinateur* (muscle), m.
Kael, b. n. *Chauve; pelé; nu; ras*. — worden. *Devenir chauve*. —, zonder geld. *Pauvre; gueux*. —, flauw, slecht. *Fade; frivole; insipide; plat; mauvais*. —, versleten. *Usé*.
Kaelachtig, b. n. *Un peu chauve*.
Kaelheid, v. *Chauveté, calvitie*, f. —, armoede. *Pauvreté*, f. —, flauwheid. *Fadeur*, f. —, slechtheid. *Trivialité*, f.
Kaelhoofdig, b. n. *Chauve*.
Kaelhoofdigheid, v. *Chauveté, calvitie*, f.
Kaelkop (-ppen), m. *Tête chauve*, f.
Kaeloor (-en), m. *en* v. *Tondu; pelé*, m.; *tondue; pelée*, f.
Kaem (z. mv.), v. *Moisissure*, f.
Kaemachtig, b. n. *Qui commence à se moisir*.
Kaemsel, o. *zie* Kaem.
Kaen (kanen), v. *Nacelle*, f., *canot*, m.
Kaep (kapen), v. *Cap; promontoire*, m. De — de Goede Hoop. *Le Cap de Bonne-Espérance*.
Kaep (z. mv.), v. *Course*, f. Te —, op de — varen. *Aller en course, écumer les mers*.
Kaepsch, b. n. *Qui vient du Cap de Bonne-Espérance*.
Kaepschip (-epen), o. *Vaisseau de corsaire*, m.
Kaer (karen), v. *Réservoir*, m.
Kaerde (-n), v. *Carde*, f.
Kaerden (ik kaerdde, heb gekaerd), b. w. *Carder*.
Kaerdendistel, v. *Cardiaire, chardon à foulon, à bonnetier*, m.
Kaerdenmaker (-s), m. *Cardier*, m.
Kaerdenverkooper (-s), m. *Cardier*, m.
Kaerder (-s), m. *Cardeur*, m.
Kaerdsel, o. *Cardée*, f.
Kaerdster (-s), v. *Cardeuse*, f.
Kaern enz. *zie* Kern enz.
Kaers enz. *zie* Keers enz.
Kaert (-en), v. *Carte*, f. Met de — spelen. *Jouer aux cartes*. De —en geven. *Faire, donner les cartes*. De — afnemen. *Couper les cartes*. Afgezette —en. *Cartes enluminées*.
Kaertboek (-en), m. *en* o. *Atlas*, m.
Kaerten, onv. b. n. *Fait de cartes*.
Kaertenhuisje (-s), o. *Château de cartes*, m.
Kaertgever (-s), m. *Celui qui donne les cartes*.
Kaertmaker (-s), m. *Cartier*, m.
Kaertspel (-en), o. *Jeu de cartes*, m.
Kaertspeler (-s), m. *Joueur de cartes*, m.
Kaertverkooper (-s), m. *Cartier*, m.
Kaertwinkel (-s), m. *Boutique de cartier*, f.
Kaes (kazen), v. *Fromage*, m.
Kaesachtig, b. n. *Caseux; fromageux*.
Kaesboer (-en), m. *Paysan qui fait ou qui vend du fromage*, m.
Kaesdeeltjes, o. mv. *Parties caséeuses*, f. pl. — (in gezodene wei). *Recuites*, f. pl.
Kaeshorde (-n), v. *Clisse*, f., *clayon*, m.
Kaeshut (-tten), v. *Chalet*, m.
Kaeshuis (-zen), o. *Fromagerie*, f.
Kaesje (-s), o. *Petit fromage*, m.
Kaeskamer (-s), v. *Fromagerie*, f.
Kaeskenskruid, o. *Mauve* (plante), f.
Kaesleb, v. }
Kaeslebbe, v. } *Présure*, f.
Kaeslub, v. }
Kaesmaekster (-s), v. *Fromagère*, f.
Kaesmaker (-s), m. *Fromager*, m.
Kaesmarkt, v. *zie* Kaesmerkt.
Kaesmerkt (-en), v. *Marché au fromage*, m.
Kaesrunsel, o. *Présure*, f.
Kaestaertje (-s), o. *Talmouse* (pâtisserie), f.
Kaessteen (-en), m. *Timorphite, tyromorphite* (pierre figurée), f.
Kaestoert (-en), v. *Ramequin*, m.
Kaesvat (-en) o. *Faisselle*, f., *vase à fromages; fromager*, m.
Kaesverkooper (-s), m. *Fromager*, m.
Kaesverkoopster (-s), v. *Fromagère*, f.
Kaesvorm (-en), m. *Éclisse; caserette; faisselle*, f.
Kaesvormig, b. n. *Caséiforme*.
Kaeswei (z. mv.), v. *Petit-lait*, m.
Kaeswinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du fromage*, f.
Kaesworm (-en), m. *Acarus* (ver), m.
Kaets, v. *Chasse* (au jeu de paume), f.
Kaetsbaen (-anen), v. *Jeu de paume; tripot*, m.
Kaetsbaenhouder (-s), m. *Paumier*, m.
Kaetsbaenknecht (-s, -en), m. *Naquet, valet de paume*, m.
Kaetsbaenmeester (-s), m. *Paumier*, m.
Kaetsbal (-llen), m. *Balle*, f.; *éteuf*, m.
Kaetsen (ik kaetste, heb gekaetst), b. *en* o. w. *Jouer à la paume*.
Kaetser (-s), m. *Joueur de paume*, m.
Kaetsnet (-tten), o. *Raquette*, f.
Kaetsplanksken (-s), o. *Palette*, f.
Kaetsspel (-en), o. *Jeu de paume*, m.

Kaeuwen enz. *zie* Kauwen enz.
Kaey enz. *zie* Kaei enz.
Kaf (z. mv.), o. *Balle; pellicule qui enveloppe le grain*, f.
Kaffa (z. mv.), o. *Moquette* (étoffe), f.
Kaffer (-s), m. *Cafre* (habitant de la Cafrerie), m.
Kafferland, o. } *Cafrerie* (région), f.
Kafferkust, v. }
Kaffi enz. *zie* Koffi enz.
Kagchel enz. *zie* Kachel enz.
Kairo. *Caire*, m.
Kajuit (-en), v. (in een schip). *Chambre du capitaine*, f.
Kajuitjongen (-s), m. *Mousse*, m.
Kajuitlyst (-en), v. *Bacalas* ou *bacalab* (terme de mar.), m.
Kajuitwachter (-s), m. *Mousse*, m.
Kak, m. *Envie de décharger son ventre*, f.
Kakau, v. *Cacao*, m.
Kakauäkker (-s), m. *Cacaoyère*, f.
Kakauboom (-en), m. *Cacaoyer*, m.
Kakauboomgaerd (-en), m. *Cacaoyère*, f.
Kakebeen, o. *Mâchoire*, f.
Kakelaer (-s), m. *Babillard*, m.
Kakelaerster (-s), v. *Babillarde*, f.
Kakelary (-en), v. *Babil; caquet*, m.
Kakelbont, b. n. *Bigarré*.
Kakelen (ik kakelde, heb gekakeld), o. w. *Caqueter*, *glousser*, *crételer* (en parlant des poules). —, snappen. *Causer*, *jaser*, *babiller*. Het *Gloussement*, *caquetage*, m.
Kaken (ik kaek, kaekte, heb gekaekt), b. w. *Caquer*, *encaquer*.
Kaker (-s), m. *Caqueur*, m.
Kakhiel (-en), m. *Engelures aux talons*, *mules*, f. pl.
Kakhuis (-zen), o. *Latrines*, f. pl.; *privé*, m.
Kakhuisbril (-llen), m. *Lunette* ou *ouverture d'un privé*, f.
Kakhuisdeur (-en), v. *Porte d'un privé*, f.
Kakhuisveger (-s), m. *Vidangeur*, m.
Kaking, v. *Caquage*, m.
Kakkedoor, v. *zie* Kakstoel.
Kakken (ik kakte, heb gekakt), b. en o. w. *Décharger le ventre chier*
Kakker (-s), m. *Chieur* m.
Kakkery, v. *Foire*, *diarrhée*, f.
Kakketoe, v. *Sorte de perroquet*, m.
Kakschool (-olen), v. *École de petits enfants*, f.
Kaksel, o. *Excréments*, m. pl.
Kakster (-s), v. *Chieuse*, f.
Kakstille (-n), v. } *Chaise percée*, f.
Kakstoel (-en), m. }
Kal, v. (gem.. Gesnap *Babil; caquet*, m.
Kalabas (-ssen), v *Calebasse*
Kalabasflesch (-sschen), v. *Calebasse* (bouteille), f.
Kalabassenboom (-en), m. *Calebassier*, m.
Kalamink, o. *Calmande* (étoffe), f.
Kalaminken, onv. b. n. *De calmande*.
Kalamint, v. *Calament* (plante), m
Kalamynplaester (-s), v. *Diacadmias* (emplâtre), m.
Kalamynsteen (-en), m. *Calamine*, *cadmie*, f.
Kalander (-s), m. en v *Calandre* (-er), f. —, glans op de stoffen *Lustre sur les étoffes*, m.
Kalanderaer (-s), m. *Calandreur* m.
Kalanderen (ik kalanderde, heb gekalanderd), b. w. *Calandrer*, *lustrer*.
Kalandermolen (-s), m. *Calandre* (machine), f.
Kalandery (-en), v. *Lieu où l'on calandre*, m.
*Kalandizie, v. *Chalandise*, f.
*Kalangieren, b. w. *Mettre à l'amende*. — (regt). *Retraire*.
*Kalangiering, v. *Amende*, f. — (regt). *Retrait*, m.
*Kalant (-en), m. en v. *Chalant*, m.; *pratique*, f.
Kalbas enz. *zie* Kalabas enz.
Kalcedonysteen (-en), m *Calcédoine*, f.
Kaldeeuwsch, b. n *Chaldaïque*.
Kalebas enz. *zie* Kalabas enz.
Kalefateren, b. w. *zie* Kalfateren.
Kalender (-s), m. *Calender* (moine), m.
*Kales (-ssen), v. *Calèche*, f.
Kalf (-vers,-veren,-ven), o. *Veau*, m. Gemest of vet —. *Veau gras*. —, bovendorpel. *Linteau*, m. Een — maken. (fam.). *Vomir*. — (van eene drukpers). *Sommier*, m.
Kalfaethamer (-s), m. *Calfat* (outil), m.
Kalfaetjongen (-s), m. *Calfatin*, m.
Kalfaetkistje (-s), o. *Escarbit*, m., *escarbille*, f.
Kalfaten, b. w. *zie* Kalfateren.
Kalfateraer (-s), m. *Calfat*, *calfateur*, m.
Kalfateren (ik kalfaterde, heb gekalfaterd), b. w. *Calfater; radouber*. Het —. *zie* Kalfatering.
Kalfatering, v. *Calfatage; radoub*, m.
Kalfaterplaets (-en), v. *Carénage*, m.
Kalfating, v. *zie* Kalfatering.
Kalfje (-s), o. *Petit veau*, m.
Kalfkoei (-ijen), v. *Vache pleine*, f.
Kalfsborst, v. *Poitrine de veau*, f.
Kalfsgehakt, o. *Godiveau* m.
Kalfshoofd, o. *zie* Kalfskop.
Kalfshuid v *zie* Kalfsvel.
Kalfskop (-ppen), m. *Tête de veau*, f.
Kalfsleêr o. *Veau* *cuir de veau*, m. In — gebonden. *Relié en veau*.
Kalfsleêren, onv. b. n. *De cuir de veau*.
Kalfslever, v. *Foie de veau*, m.
Kalfsnier (-en) v. *Rognon de veau*, m.
Kalfsnierstuk (-kken), o. *Longe de veau*, f.
Kalfspoot (-en), m. *Pied de veau* m
Kalfsrib (-bben), v *Côtelette de veau*, f.
Kalfschinkel (-s), m. *Jarret de veau*, m.
Kalfschyf (-ven), v. *Rouelle de veau*, f.
Kalfsmuil, m. *Mufle de veau* (plante), m.
Kalfsoep, v. *Bouillon de veau*, m.
Kalfsvel (-llen), o. *Peau de veau*, f.
Kalfsvet (z. mv.), o. *Graisse de veau*, f.
Kalfsvleesch (z. mv.), o. *Du veau*, m.; *viande de veau*, f.
Kalfsvoet, m. *zie* Kalfspoot.
Kalfszwezerik (-kken), v. *Ris de veau*, m.
*Kaliber, o. *Calibre*, m.
Kaliberstok (-kken), m. *Vigorte* ou *vigote* (t. d'artill.), f.
Kalif (-en), m. *Calife*, m.
Kaligheid, v. *zie* Kaelheid.
Kalis. *Calais* (ville).
Kalk (z. mv.), m. *Chaux*, f. Gebluschte —. *Chaux éteinte*. Ongebluschte —. *Chaux vive*.
Kalkachtig, b. n. *Calcaire*.
Kalkaerde, v. *Terre calcaire*, f.
Kalkbak (-kken), m. *Auge de maçon*, f.
Kalkbranden, b. w. *Cuire* ou *faire de la chaux*. Het —. *Cuite de chaux*, f.
Kalkbrander (-s), m. *Chaufournier*, m.
Kalkbrok(-kken), m. en v. *Plâtras*, m.
Kalken (ik kalkte, heb gekalkt), b. w. *Crépir*.
Kalkgruis, o. *Plâtras*, m.
Kalkhaek (-aken), m. *Bouloir*, m.; *batte*, *houe*, f., *rabot*, m.
Kalkinvoeger (-s), m. *Ficheur* (t. de maç.), m.
Kalkkloet (-en), m. *Bouloir*, m.; *batte*, *houe*, f., *rabot*, m.

Kalkoen (-en), m. *en* v. *Dindon*, m.; *dinde*, f.
Kalkoenhoeder (-s), m. *Dindonnier*, m.
Kalkoenhoedster (-s), v. *Dindonnière*, f.
Kalkoensch, b. n. *De dindon*. —e haen. *Coq-d'Inde*. —e hen. *Poule-d'Inde*.
Kalkoentje (-s), o. *Dindonneau*, m.
Kalkoven (-s), m. *Chaufour*, m.
Kalkput (-tten), m. *Fosse à chaux*, f.
Kalksteen (-en), m. *Pierre à chaux*, *pierre calcaire*, f.
Kalkstof (-ffen), v. *Matière calcaire*, f.
Kalktobbe (-n), v. *Cuve à mortier*, f.
Kalkwater, o. *Eau de chaux*, f.
Kalkzwavelzuer, o. *Sulfate de chaux*, m., *sélénite*, f.
Kalkzwavelzuerachtig, b. n. *Séléniteux*.
Kalleminck, o. *Calmande* (étoffe), f.
Kallen (ik kalde, heb gekald), o. w. (gem). Snappen. *Causer*, *babiller*, *jaser*.
Kaller (-s), m. *Causeur*, *babillard*, m.
*Kalm, b. n. *Calme*.
Kalmink, o. *Calmande* (étoffe), f.
Kalmoek, m. *Calmouk* (étoffe), m.
Kalmte (z. mv.), v. *Calme*, m.; *bonace*; *tranquillité*, f.
Kalmus, m. *Iris*, *glaïeul*, m.
Kalot (-tten), v. *Calotte*; *perruque*, f.
Kalotje (-s), o. *Petite calotte*, f.
Kalottenmaekster (-s), v. *Calottière*, f.
Kalottenmaker (-s), m. } *Calottier*, m.
Kalottenverkooper (-s), m. } *Calottier*, m.
Kalottenverkoopster (-s), v. *Calottière*, f.
Kalsineeroven (-s), m. *Carquèse*, m.
Kalven (ik kalfde, heb gekalfd), o. w. *Véler*.
Kalverachtig, b. n. *Folâtre*.
Kalveren (ik kalverde, heb gekalverd), o. w. (fam). *Vomir*; *dégobiller*.
Kalverliefde (z. mv.), v. *Premier feu d'amour*, m.; *amourette*, f.
Kalviel, m. *Calville* (pomme), f.
Kalvinist (-en), m. *Calviniste*, m.
Kalvinistendom, o. *Calvinisme*, m.
Kalvynsch, b. n. *De Calvin*.
Kam (kammen), m. *Peigne*, m. — (van een snaerspeeltuig). *Chevalet*, m. — (van een weefgetouw). *Ratelet*, m. — (van eenen haen of henne). *Crête*, f.
*Kamaraed (-aden), m. *Camarade*; *compagnon*, m.
Kamdoek (-en), m. *Peignoir*, m.
Kameel (-en), m. *Chameau*, m.
Kameeldryver (-s), m. *Chamelier*, m.
Kameelpanther (-s), m. *Girafe*, f.; *caméléopard*, m.
Kameelshaer, o. zie Kameelshair.
Kameelshair, o. *Poil de chameau*, m.
Kameelsrug (-ggen), m. *Dos*, m., ou *bosse de chameau*, f.
Kameleon (-s), m. *en* o. *Caméléon*, m.
Kamelot, o. *Camelot* (étoffe), m.
Kamelotten, onv. b. n. *De camelot*.
Kamenier (-en), v. *Femme de chambre*, f.
Kamenieren (ik kamenierde, heb gekamenierd), b. w. *Ajuster*; *parer*.
Kamenierster, v. zie Kamenier.
Kamer (-s -en), v. *Chambre*, f. — houden. *Garder la chambre*. — van het kanon. *Culasse*, f.
*Kameraed (-aden), m. *Camarade*; *compagnon*, m.
Kamerbessem (-s), m. *Balai de chambre*; *houssoir*, m.
Kamerbewaerder (-s), m. *Huissier*; *garçon de salle*, m.
Kamerdeur (-en), v. *Porte de la chambre*, f.
Kamerdienaer (-s), m. *Valet de chambre*, m.
Kamerdoek, o. *Dentelle*; *toile*, f.
Kameren (ik kamerde, heb gekamerd), b. w. *Mettre* ou *tenir en chambre*.
Kamergang, m. *Selle*, f.
Kamergeregt (-en), o. *Chambre impériale*; *chambre de justice*, f.
Kamergewaed, o. *Déshabillé*, *négligé*, m.
Kamerheer (-en), m. *Chambellan*, m.
Kamerheerschap, o. *Chambellanie*, f.
Kamerjuffer (-s), v. *Fille de chambre*, f.
Kamerken (-s) o. *Chambrette*, f.
Kamerling (-en), m. *Chambellan*, m.
Kamermaegd (-en), v. *Femme de chambre*, f.
Kamermeid (-en), v. *Chambrière*; *soubrette*, f.
Kamermuil (-en), v. *Babouche*, *mule de chambre*, f.
Kamerpot (-tten), m. *Pot de chambre*, m.
Kamerpresident (-en), m. *Président de chambre*, m.
Kamerrok (-kken), m. *Robe de chambre*, f.
Kamerstoel (-en), m. *Chaise percée*, f.
Kamerstuk (-kken), o. *Pierrier* (petit canon), m.
Kamertje (-s), o. *Chambrette*, f.
Kameryk. *Cambrai* (ville).
Kameryksdoek, o. *Toile de Cambrai*, f.
Kamfer (z. mv.), v. *Camphre*, m.
Kamferachtig, b. n. *De camphre*; *camphorique*.
Kamferboom (-en), m. *Camphrier*, m.
Kamferen (ik kamferde, heb gekamferd), b. w. *Camphrer*.
Kamferkruid, o. } *Camphrée* (plante), f.
Kamferplant, v. } *Camphrée* (plante), f.
Kamferzout, o. *Camphorate*, m.
Kamferzuer, o. *Acide camphorique*, m.
Kamhaegdis (-ssen), v. *Iguane* (lézard), m.
Kamhaer, o. zie Kamhair.
Kamhair, o. *Peignures*, f. pl.
Kamhuisken (-s), o. *Étui à peigne*, m.
Kamig, b. n. zie Kaemachtig.
Kamille (-n), v. *Camomille*, f.
Kamillebloem (-en) v. *Fleur de camomille*, f.
*Kamizool (-olen), o. *Camisole*, f.
Kamkleed, o. *Peignoir*, m.
Kammaken enz. zie Kammenmaken enz.
Kammeling (z. mv.), v. *Bourre de laine*, f.
Kammen (ik kamde, heb gekamd), b. w. *Peigner*; *carder*.
Kammenmaken (het), o. *Métier de peignier*, m.
Kammenmaker (-s), m. *Peignier*, m.
Kammenverkooper (-s), m. *Peignier*, m.
Kammer (-s), m. *Peigneur*, m.
Kammossel (-s), v. *Came* (coquillage), f.
Kamoesleêr, o. *Cuir bronzé*, m.
Kamoesleêren, onv. b. n. *De cuir bronzé*.
Kamp, m. Stryd. *Combat*, m. —, veld. *Champ*, m. —, byw. *Quitte à quitte*.
*Kampaen, o. *Campane*, f.
Kampanje (-n), v. (scheepsw.). *Dessus de la dunette*, m. —, veldtogt. *Campagne*, f.
*Kampement, o. *Campement*, m.
Kampen (ik kampte, heb gekampt), o. w. *Combattre*; *se battre en champ clos*. —, om het best doen. *Se mesurer*; *rivaliser*.
Kamper (-s), m. *Celui qui combat* ou *se bat en champ clos*.
*Kamperen, b. *en* o. w. *Camper*.
Kamperfoelie, v. *Chèvre-feuille*, m.
*Kampering, v. *Campement*, m.

Kampernoelie (-s), v. *Champignon*, m.
Kampernoeliesteen (-en), m. *Fongite*, f.
Kampersteur, m. *Œufs à la moutarde*, m. pl.
Kampgevecht (-en), o. *Combat en champ clos; duel*, m.
Kamphaen (-anen), m. *Coq de joûte*, m.
*Kampioen, m. *Champion*, m.
Kampop, byw. *Quitte à quitte.*
Kampvechten, o. w. *zie* Kampen.
Kampvechter (-s), m. *Champion; athlète; gladiateur; joûteur*, m.
Kampvechtersspelen, o. mv. *Jeux gymniques*, m. pl.
Kamrad (-en,-eren,-ers). o. *Hérisson* (roue), m.
Kamspier (-en), v. *Pectiné* (muscle), m.
Kamtand (-en), m. *Dent de peigne*, f.
Kamtang (-en), v. *Tire-dent*, m.
Kamuis, b. n. *Camus.*
Kamuisleêr enz. *zie* Kamoesleêr enz.
Kamvormig, b. n. *Pectiné.*
Kamwol, v. *Étaim* (laine fine), m.; *peignons*, m. pl.
Kan (kannen), v. *Canette*, f.; *pot; litron*, m.
Kan. *zie* Kunnen.
*Kanael (-alen), o. *Canal*, m.
*Kanalje (-s), v. *Canaille*, f.
*Kanarie (-s), v. } *Canari; serin*, m.
*Kanarievogel (s), m. }
Kanariezaed, o. *Alpiste* (graine), m.
Kanaster (-s), m. *Canasse* (tabac), m.
Kancel (-s), m. *Chaire*, f.
*Kancelery, v. *Chancellerie*, f.
*Kancelier (-s) m. *Chancelier*, m.
*Kancelierschap, o. *Dignité de chancelier*, f.
*Kanceliersvrouw (-en), v. *Chancelière*, f.
Kandeel, v. *Chaudeau*, m.
Kandelaer (-s,-aren), m. *Chandelier*, m.
Kandelaerspyp (-en), v. *Bobèche*, f.
Kandelaertje (-s), o. *Petit chandelier*, m.
Kandeliseren, o. w. *Se candir.*
*Kandidaet (-aten), m. *Candidat*, m.
Kandy (z. mv.), v. *Sucre candi*, m.
Kandysiroop, v. *Sirop blanc*, m.
Kandysuiker, v. *Sucre candi*, m.
Kaneel (z. mv.), o. *Cannelle*, f.
Kaneelbloem (-en), v. *Fleur de cannelle*, f.
Kaneelboom (-en), m. *Cannellier*, m.
Kaneelbosch (-sschen), o. *Bois de cannelliers*, m.
Kaneelpyp (en), v. } *Bâton de cannelle*, m.
Kaneelstok (-kken), m. }
Kaneelsuiker (z. mv.), v. *Cannelas*, m.
Kaneelwafel (-en), v. *Gaufre à la cannelle*, f.
Kaneelwater, o. *Eau de cannelle*, f., *bouchet*, m.
Kaneelwyn, m. *Hypocras*, m.
Kanefas, o. *Canevas*, *bougran* (toile), m.
Kanker (z. mv.), o. *Cancer, chancre*, *carcinome*, m.; *gangrène*, f.
Kankerachtig, b. n. *Chancreux; cancéreux; carcinomateux; gangréneux.*
Kankerbloem (-en), v. *Pissenlit*, m.
Kannetje (-s), o. *Canette*, f.; *petit pot*, m.
Kannewasscher (-s), m. *Goupillon*, m.
Kannibael, m. *Cannibale*, m.
*Kanon (-s,-nnen), o. *Canon*, m.
Kanonboor (-oren), v. *Alésoir*, m.
Kanonborery (-en), v. *Forerie*, f., *atelier où l'on fore les canons*, m.
Kanonfries, v. *Bourrelet* (artill.), m.
*Kanoniek, b. n. *Canonique.*
*Kanonik (-en), m. *Chanoine*, m.
[illegible]ikes (-ssen), v. *Chanoinesse*, f.
[illegible]sch, b. n. *Canonial.*
[illegible]sdy, v. *Canonical*, m.

*Kanonisatie, v. *Canonisation*, f.
*Kanoniseren, b. w. *Canoniser.*
*Kanonist (-en), m. *Canoniste*, m.
Kanonletter, v. *Canon* (caractère d'imprimerie), m.
Kanonneerschuit (-en), v. *Canonnière*, f.
*Kanonneren, b. w. *Canonner*. Het —. *Canonnade*, f.
*Kanonnering, v. *Canonnade*, f.
*Kanonnier (-s), m. *Canonnier*, m.
Kanonnierskunst, v. *Canonnage*, m.
Kanonreep (-en), m. *Combleau*, m.
Kanonsbal (-llen), m. *Boulet de canon*, m.
Kanonschieter (-s), m. *Canonnier*, m.
Kanonschoot (-oten), m. *Coup de canon*, m.
Kanonskogel (-s), m. *Boulet de canon*, m.
Kans (-en), v. *Chance; fortune; apparence*, f.; *hasard*, m. De — waernemen. *Saisir l'occasion.* Ik zie daer geene — toe. *Je n'y vois point d'apparence.*
Kansel (-s), m. *Chaire*, f.
*Kanselery, v. *Chancellerie*, f.
Kanselerygeest, m. *Bureaucratie*, f.
*Kanselier (-s), m. *Chancelier*, m. —s vrouw. *Chancelière*, f.
Kansspel (-en), o. *Jeu de hasard*, m.
Kant (-en), m. Zyde. *Côté*, m. Van alle —en. *De tous côtés.* Aen dezen —. *Deçà.* Van den eenen —. *D'une part.* Van den anderen —. *D'autre part.* Van beide —en. *De part et d'autre.* —, rand, boord. *Bord; rebord*, m.; *bordure*, f. — (van een bosch). *Lisière*, f. — (van een boek). *Marge*, f. —, oever, wal. *Bord; rivage*, m.; *côte*, f. Aen den — van het water. *Sur le bord de l'eau.* Aen den — van. *Environ.* Aen eenen — doen. *Serrer*, *mettre de côté.* Van — raken. *Périr*, *être tué.* Van — helpen. *Faire périr*, *tuer.* Zich van — maken. *Se retirer*, *se sauver.* Dat raekt noch — noch wal (spreekw.). *Cela n'a ni rime ni raison.*
Kant (-en), v. *Dentelle*, f. — werken. *Faire de la dentelle.*
Kant, b. n. *Joli; gentil.* Dat staet —. *Cela est joli; cela va bien.* De wyn is —. *Le vin a un goût de tonneau.* Het zeil — zetten. *Poser la voile de biais.*
Kantaelkaes, v. *Cantal* (fromage), m.
Kanteel (-en), m. Schietgat. *Créneau*, m. —, hoeksteen. *Pierre angulaire*, f.
Kantelberg. } *Cantorbery* (ville).
Kantelburg. }
Kantelen. *zie* Kenteren.
Kanten (ik kantte, heb gekant), b. w. *Équarrir.* Zich ergens tegen —. *S'opposer à quelque chose.*
Kanten, onv. b. n. *De dentelle.*
Kantig, b. *Angulaire*, *à angles.* —e wyn. *Vin éventé* ou *aigre.*
Kantkussen (-s), o. *Carreau de dentellière*, m.
*Kanton (-s), o. *Canton*, m.
*Kantonneren, b. *en* o. w. *Cantonner.*
*Kantonnering, v. *Cantonnement*, m.
Kantoor (-oren), o. *Comptoir; bureau*, m.
Kantoorbediende, m. *Garçon de comptoir, commis*, m.
Kantoorbehoeften, v. mv. *Fournitures de bureau*, f. pl.
Kantoorknecht, m. *zie* Kantoorbediende.
Kantsel, m. *zie* Kansel.
Kantshaek (-aken), m. *Grappin*, m.
Kantsteenen. m. mv. *Parements*, m. pl.; *tablettes*, f. pl.

Kantstoppen (het), o. *Remplissage de dentelle*, m.
Kantstopster (-s), v. *Remplisseuse*, f.
Kantteekening (-en), v. *Note marginale; apostille*, f., *émargement*, m.
Kantverstelster (-s), v. *Remplisseuse*, f.
Kantwerk, o. *Dentelle*, f.
Kantwerkster (-s), v. *Dentellière*, f.
Kantzuil (-en), v. *Prisme*, m.
Kantzuilvormig, b. n. *Prismatique*.
Kaos (z. mv.), m. *Chaos*, m.
Kap (kappen), v. *Coiffe*, f.; *bonnet*, m. De — opzetten. *Coiffer*. De — afdoen. *Décoiffer*. —, monikskap. *Froc; capuchon*, m. De — op den tuin hangen. (fig.). *Jeter le froc aux orties*. — (van een gebouw). *Comble*, *sommet*, *faîte*, *couronnement*, *pignon*, m. — (van eenen muer). *Chaperon*, m. — (spraekk.). *Accent circonflexe*, m.
Kapberd (-en), o. *Hachoir*, m.
Kapbeitel (-s), m. *Ébauchoir*, *empenoir*, m.
Kapblok (-kken), m. en o. *Billot; hachoir*, m. — (op dry pooten). *Trochet*, m.
Kapbosch (-eschen), o. *Bois taillis*, m.
Kapdoos (-zen), v. *Boîte de toilette*, f.
Kapel (-llen), v. *Chapelle*, f. —, witje. *Papillon*, m.
Kapelbediende, m. *Sommier de chapelle*, m.
Kapellaen (-anen), m. *Chapelain; vicaire*, m.
Kapelleken (-s), o. } *Petite chapelle*, f. —, witje.
Kapelletje (-s), o. } *Papillon*, m.
Kapelmeester (-s), m. *Maître de chapelle*, m.
Kapen (ik kaep, kaepte, heb gekaept), b. w. *Pirater*. —, behendig wegnemen. *Filouter*, *escamoter*.
Kaper (-s), m. *Corsaire; pirate; vaisseau de corsaire*, m. —, v. *Coiffe*, f., *bonnet*, m.
Kaperbrief (-ven), m. *Lettre de marque*, f.
Kaperschip (-epen), o. *Corsaire* (vaisseau), m.
Kaperson, m. *Cavesson*, m.
***Kapitael** (-alen), o. *Capital*, m. —, rykdom. *Richesses*, f. pl.; *biens*, m. pl. —, b. n. *Capital*.
***Kapitaliseren**, b. w. *Capitaliser*.
***Kapitalist** (-en), m. *Capitaliste*, m.
Kapiteel (-en), o. *Chapiteau*, m.
***Kapitein** (-s), m. *Capitaine; chef; patron*, m.
***Kapiteinschap**, o. *Capitainerie*, f.
Kapitool, o. *Capitole*, m.
Kapittel (-s, -en), o. *Chapitre*, m. Van het —. *Capitulaire*, *chapitral*. By —, by wyze van —. *Capitulairement*.
Kapitteldag (-en), m. *Jour de chapitre*, m.
Kapittelen (ik kapittelde, heb gekapitteld), b. w. *Chapitrer; réprimander*.
Kapittelheer (-en), m. *Capitulant; chanoine*, m.
Kapittelsgewyze, byw. *Par chapitres*.
Kapittelstok (-kken), m. *Sucre cuit en forme de bâton*, m. — (in een boek). *Signet*, m.
Kapittelswyze, byw. *Capitulairement*.
***Kapitulatie**, v. *Capitulation*, f.
***Kapituleren**, o. w. *Capituler*.
Kapje (-s), o. *Petit bonnet; petit chaperon; accent circonflexe*, m.
Kaplaen, m. *Capelan* ou *caplan* (poisson), m.
Kapmes (-ssen), o. *Couperet*, *hachoir*, m.; *serpe*, f.
Kapoen (-en), m. *Chapon*, m. — (gem.). Schelm. *Coquin*, m.
***Kapot** (-tten), v. *Capotte*, f. —, byw. — maken. *Faire capot*, *faire toutes les levées*, *toutes les mains*. — zyn. *Être capot*, *être confus et interdit; être tué*. — slaen. *Casser*, *briser*, *mettre en pièces*.

Kappelen (ik kappelde, ben gekappeld), o. w. *Se cailler*.
Kappen (ik kapte, heb gekapt), b. w. *Tailler; couper; hacher*. —, het hoofd ergens mede bedekken. *Coiffer*. Het —. *Taille*, f.
Kappenmaekster (-s), v. *Coiffeuse*, f.
Kapper (-s), m. *Celui qui taille*, *qui coupe; coiffeur*, m. —, v. *Câpre* (fruit), f.
Kapperboom (-en), m. *Câprier*, m.
Kappoot (-oten), v. *Cotte d'armes*, f.
Kaproen (-en), v. } *Chaperon; capuchon*, m.
Kapruin (-en), v. }
Kapsel (-s, -en), o. *Coiffure*, f. —, haksel. *Hachis*, m.
Kapstok (-kken), m. *Porte-manteau*, m.
Kaptafel (-s), v. *Toilette*, f.
Kapucien (-en), m. *Capucin*, m.
Kapucienenklooster (-s), o. *Capucinière*, f.
Kapucienes (-ssen), v. *Capucine* (religieuse), f.
Kapuin (-en), m. *Chapon*, m.
Kapuinen (ik kapuinde, heb gekapuind), b. w. *Chaponner*.
Kapuinschotel (-s, -en), m. en v. *Chaponnière*, f.
Kapzetster (-s), v. *Coiffeuse*, f.
Kar (karren), v. *Charrette*, f. — (van eene drukpers). *Coffre*, m.
***Karabinier** (-s), m. *Carabinier*, m.
***Karabyn** (-en), v. *Carabine*, f.
Karabynhaek (-aken), m. *Porte-mousqueton*, m.
Karaek (-aken), v. *Caraque* (navire), f.
Karaet (-s, -aten), o. *Carat* (poids), m.
***Karakter** (-s), o. *Caractère*, m.
Karamel (-llen), v. *Caramel*, m.
***Karavaen** (-anen), v. *Caravane*, f.
Karbats (-en), v. *Fouet de cuir*, m.
Karbeel (-s), m. *Corbeau*, *empanon* (terme d'archit.), m.
***Karbonade** (-n), v. *Carbonnade*, f.
Karbonkel (-s, -en), m. *Escarboucle*, f. —, bloedzweer. *Furoncle*, m.
Karbonkelsteen (-en), m. *Escarboucle*, f.
***Kardamom**, v. *Cardamome*, m.
Kardeel (-s), o. *Drisse* (t. de mar.), f.
Kardeelblok (-kken), m. en o. *Moufle*, ou *poulie de la drisse*, f.
Kardinael (-alen), m. *Cardinal*, m.
Kardinael-kamerling, m. *Camerlingue*, m.
Kardinaelschap, o. *Cardinalat*, m.
Kardinaelshoed (-en), m. *Chapeau de cardinal*, m.
Kardinaelsmuts (-en), v. *Barrette*, f.
Kardinaelsvogel (-en), m. *Cardinal* (oiseau), m.
Kardoen, m. *Cardon* (plante), m.
Kardoes (-zen), v. *Cartouche*, f. — (voor het grof geschut), *Gargousse*, f. — (timmermansw.). *Gousset*, m.
Kardoesdoos (-zen), v. *Cartouchier*, m.
Kardoesdrager (-s), m. *Gargoussier*, m.
Kardoespapier, o. *Papier* ou *carton à cartouches*, m.
Kardoeszak (-kken), m. *Gargoussière*, f.
Kardryver (-s), m. *Charretier; roulier*, m.
Kareel, m. *Brique*, f.
Kareelbakker (-s), m. *Briquetier*, m.
Kareelbakkery (-en), v. *Briqueterie*, f.
Kareelsteen (-en), m. *Brique*, f.
Karel (-s), m. *Homme*; (fam.) *gaillard*, m.
Karig, b. n. *Avare; chiche*, *ladre*, *sordide*. —, byw. zie Kariglyk.
Karigheid (z. mv.), v. *Avarice; ladrerie; sordidité*, f.
Kariglyk, byw. *Avarement; sordidement; chichement*.

*Karikatuer (-uren), v. *Caricature*, f.
*Karkant (-en), m. *Carcan*, m.
Karkas (-assen), v. *Carcasse*, f.
Karmeliet (-en), m. *Carme*, m.
Karmelietenklooster (-s), o. *Couvent de carmes*, m.
Karmelietenmonik (-en), m. *Carme*, m.
Karmelietennon (-nnen), v. *Carmélite*, f.
Karmen, o. w. *zie* Kermen.
Karmeny, v. *Carbonnade*. f.
Karmezyn (z. mv.), o. *Cramoisi*, m.
Karmezynen, onv. b. n. *De cramoisi*.
Karmezynrood, o. *Cramoisi*, m.
Karmezynverwig, b. n. *Cramoisi*.
Karmozyn enz. *zie* Karmezyn enz.
Karmyn, o. *Carmin*, m.
Karn, v. *zie* Kern.
Karnmelk, v. *Lait battu*, m.
Karnoffelen (ik karnoffelde, heb gekarnoffeld), b. w. *Rosser*, *étriller*.
Karnuffelen, b. w. *zie* Karnoffelen.
*Karonje, v. *Carogne*, f.
Karoot (-oten), v. *Betterave*, f. — (van tabak). *Carotte de tabac*, f.
Karos (-ssen), v. *Carrosse*, m.
Karot, v. *zie* Karoot.
Karper (-s), m. *Carpe*, f. Kleine —. *Carpeau*, *carpillon*, m.
Karpertje (-s), o. *Carpeau*, *carpillon*, m.
Karpoets (-en), v. } *Tapabor*; *capuce*, *ca-*
Karpoetsmuts (-en), v. } *puchon*, m.
Karre (-n), v. *Charrette*, f.
Karredryver (-s), m. *Charretier*; *roulier*, m.
Karrelen (ik karrelde, heb gekarreld), o. w. *Se cailler*, *se figer*.
Karrelig, b. n. *Qui se caille aisément*.
Karreman, m. *zie* Karredryver.
Karrepeerd (-en), o. *Cheval de charrette*, m.
Karrespoor (-oren), o. *Ornière*, f.
Karretje (-s), o. *Petite charrette*; *carriole*, f.
Karreweg (-en), m. *Voie charretière*, f.
Kars, v. *zie* Kers.
Karsaei, o. *Carisel* ou *créseau* (grosse toile), m.
Karsaeijen, onv. b. n. *De carisel*.
Karspel, o. *zie* Kerspel.
Karsteling (-en), m. *Échaudé* (pâtisserie), m.
Kartel (-s), m. *Entaille*, *entaillure*, f.
Karteldarm, m. *Colon* (t. d'anat.), m.
Kartelen (ik kartelde, heb gekarteld), b. w. *Entailler*. —, o. w. (met *zyn*). *Se cailler*.
Kartesiaen (-anen), m. *Cartésien*, m.
Kartets (-en), v. *Cartouche*, f.
Karthuizer (-s), m. *Chartreux*, m.
Karthuizerin (-nnen), v. *Chartreuse* (religieuse), f.
Karthuizersklooster (-s), o. *Chartreuse* (couvent), f.
*Karton, o. *Carton*, m.
Kartonmaker (-s), m. *Cartonnier*; *colleur*, m.
Kartonmakery, v. *Cartonnerie*, f.
Kartonnen, onv. b. n. *De carton*.
Kartonverkooper (-s), m. *Cartonnier*, m.
Kartouw (-en), v. *Canon gros et court*, m.
Karveel (-s), o. *Caravelle* (navire), f.
Karvielnagels, m. mv. *Cabillots* (mar.), m. pl.
Karvol, v. *Charretée*, f.
Karwats, v. *zie* Karbats.
Karwei (z. mv.), v. *Entrailles* (*de veau*, *de mouton etc.*), f. pl.; *tripaille*; *fressure*, f. — (plant). *Carvi*, m. —, arbeid van korten duer. *Ouvrage de peu de durée*, m.
Karweizaed, o. *Graine de carvi*, f.
Kas (kassen), v. *Armoire*; *caisse*, f.; *chaton*, m. — van een zakuerwerk. *Boîte de montre*, f. — (van eenen hoed). *Étui*, m.

Kasboek (-en), m. en o. *Livre de caisse*, m.
*Kasemat (-tten), v. *Casemate*, f.
Kasgeld, o. *Argent en caisse*, m.
Kashouder (-s), m. *Caissier*, m.
*Kasimir, o. *Casimir*, m.
Kasje (-s), o. *Petite armoire*; *petite caisse*, f.
Kaskien (-en), m. } *Casaquin*, m.
Kaskyn (-en), m. }
Kaspapier, o. *Papier de rebut*, m.
Kasrekening (-en), v. *Compte de caisse*, m.
Kassei (-ijen), v. *Caillou*; *pavé*, m.
Kasseijen (ik kasseide, heb gekasseid), b. en o. w. *Paver avec des cailloux*. Het —. *Pavement*, *pavage*, m.
Kasseijer (-s), m. *Paveur*, m.
Kasseistamper (-s), m. *Ouvrier qui hie les cailloux*, m. — (werktuig). *Hie*, *demoiselle*, f.
Kasseisteen (-en), m. *Caillou*; *pavé*, m.
Kasseiweg (-en), m. *Pavé* (chemin), m.
Kasseiwerk, o. *Cailloutage*; *pavage*, m.
Kassen (ik kaste, heb gekast), b. w. *Mettre ou serrer dans une armoire* ou *dans une caisse*.
*Kasseren, b. w. *Casser*; *congédier*.
*Kasserol (-llen), v. *Casserole*, f.
*Kassia, v. *Casse*, f.
*Kassiaboom (-en), m. *Cassier* (arbre), m.
Kassidoniesteen (-en), m. *Cassidoine*, f.
Kassie, v. *Casse*, f.
Kassier (-s), m. *Caissier*, m.
Kassiersboek (-en), m. en o. *Livre de caissier*, m.
Kassiersrekening (-en), v. *Compte de caissier*, m.
Kassig, b. n. *Déchiré*.
Kassyen enz. *zie* Kasseijen enz.
Kast, v. *zie* Kas.
Kastanie (-n), v. *Châtaigne*, f. Groote —. *Marron*, m.
Kastaniebolster (-s), m. *Bogue*, f.
Kastanieboom (-en), m. *Châtaignier*, m.
Kastanieboomgaerd (-en), m. } *Châtaigneraie*, f.
Kastaniebosch (-sschen), o. }
Kastaniebruin, b. n. *Châtain*; *bai*.
Kastaniekleur, v. *Couleur de châtaigne*, f.
Kastaniepan (-nnen), v. *Poêle à rôtir des châtaignes* ou *des marrons*, f.
Kastaniequina, m. *Marron d'Inde*, m.
Kastaniequinaboom (-en), m. *Marronnier d'Inde*, m.
Kastanje enz. *zie* Kastanie.
*Kastanjetten, v. mv. *Castagnettes*, f. pl.
Kasteel (-en), o. *Château*, m.; *citadelle*, f. Het — van Antwerpen. *La citadelle d'Anvers*. —en in de lucht bouwen (spreekw.). *Bâtir des châteaux en Espagne*.
Kasteelplein (-en), o. *Esplanade*, f.
Kasteeltje (-s), o. *Châtelet*, *petit château fort*, m.
Kastelein (-s), m. Hofbewaerder. *Concierge*, m. —, burgvoogd. *Châtelain*, m.
Kasteleinschap, o. } *Châtellenie*, f.
Kastelny, v. }
Kastoor (-oren), m. *Castor*; *bièvre*, m.
Kastoorhoed (-en), m. *Castor* (chapeau), m.
Kastoren, onv. b. n. *De castor*.
Kastrol (-llen), v. *Casserole*, f.
Kastydbaer, b. n. *Punissable*.
Kastyden (ik kastydde, heb gekastyd), b. w. *Châtier*; *corriger*; *punir*. — (zyn lichaem). *Macérer*.
Kastyder (-s), m. *Celui qui châtie*; *correcteur*, m.
Kastyding (-en), v. *Châtiment*, m. — (van het lichaem). *Macération*, f.

ter (-s), v. *Correctrice; celle qui châ-*
i (-ssen), m. *Casoar* (oiseau), m.
l (-s, -en), m. *en* v. *Chasuble*, f.
atten), v. *Chat*, m.; *chatte*, f. Katten
n. *Chatter*. Eene — in den zak koopen
kw.). *Acheter chat en poche*. — (vesting-
t.). *Cavalier*, m. — (schippersw.). *Em-*
lle, f.
gus (-ssen), m. *Catalogue*, m.
-en), o. *Meubles; biens*, m. pl.
s), m. *Matou*, m.
-en), v. *Cahier*, m.
en (ik kathalsde, heb gekathalsd), o. w.
ner, *travailler inutilement*.
s), o. *Chaton*, *petit chat*, *minet*, m., *mi-*
, f.
o. *Coton*, m.; *toile de coton*, f. —, lem-
Mèche, f.
ael (-alen), v. *Balle de coton*, f.
oom (-en), m. *Cotonnier*, m.
raed (-aden), m. *Fil de coton*, m.
rukker (-s), m. *Imprimeur de toile de*
, m.
rukkery (-en), v. *Manufacture* ou *fabri-*
s toiles peintes ou *imprimées*, f.
n, onv. b. n. *De coton*. — lynwaed. *Toile*
on. — kousen. *Bas de coton*.
ruid, o. *Pied-de-chat*, m.
inkel (-s), m. *Boutique de toiles peintes*, f.
(-en), v. *en* o. *Œil de chat*, m., *as-*
, f.
-llen), v. *Poulie*, f.
ok (-kken), m. *en* o. *Moufle*, f.
oord (-en), v. *Corde de poulie*, f., *ger-*
m.
ken (-s), o. } *Pouliot*, m., *petite pou-*
tje (-s), o. } *lie*, f.
aker (-s), m. *Poulieur*, m.
ier (-en), v. *Trochléateur* (muscle), m.
uw, v. *en* o. *zie* Katrolkoord.
erkooper (-s), m. *Poulieur*, m.
(-epen), o. *Chat* (vaisseau), m.
(-en), o. *Chatière*, f.
n (-s), o. *zie* Katje.
uid, o. *Cataire*, *herbe aux chats*, f.
icht (-en), o. *Petit chat*, m.
ot, m. (plant). *Pied de-chat*, m.
l, o. *Noise; querelle*, f.
ert (-en), m. *Queue de chat*, f.
l (-llen), v. *Chatière* (piége), f.
(-llen), o. *Peau de chat*, f.
-nnen), v. *Chatte*, f.
enz. *zie* Katoen enz.
-en), m. *Hibou; duc* (oiseau), m.
, m. *Fretin; menu poisson*, m.
en), v. *Choucas*, *freux* (oiseau), m.
tseny, v. *Mâchicatoire*, *masticatoire*, m.
(ik kauwde, heb gekauwd), b. w. *Mâ-*
(-s), m. *Mâcheur*, m.
le, v. *zie* Kauwoerde.
g, v. *Mastication*, f.
ddel, o. *Mâchicatoire*, *masticatoire*, m.
rde (-n), v. *Calebasse; courge; ci-*
le, f.
rdenboom (-en), m. *Calebassier*, m.
l, o. *Ce qu'on a mâché*.
r (-s), v. *Mâcheuse*, f.
nden, m. mv. *Dents mâchelières*, f. pl.
s, -en), m. *Lot; sort*, m.
ief (-ven), m. } *Billet pour tirer au sort*,
iefken (-s), o. } m.

Kavelen (ik kavelde, heb gekaveld), b. w. *Lotir; partager au sort*. —, o. w. *Tirer au sort*.
Kaveling, v. *Lot; partage par le sort*, m.; *partie; parcelle*, f.
Kavelinger (-s), m. *Lotisseur*, m.
*Kaviaert, m. } *Caviar* (œufs d'esturgeon salés),
*Kaviard, m. } m.
Kawaen (-anen), v. *Kahouanne* (tortue), f.
Kawoerde, v. *zie* Kauwoerde.
*Kazak (-kken), m. *Casaque*, f.
*Kazemat (-tten), v. *Casemate*, f.
Kazen (ik kaes, kaesde, ben gekaesd), o. w. *Se cailler*, *se prendre*.
*Kazernering, v. *Casernement*, m.
*Kazuifel (-s, -en), m. *en* v. *Chasuble*, f.
Kazuifelmaker (-s), m. } *Chasublier*, m.
Kazuifelverkooper, m. }
Kazyn (-en), o. *Poteau; linteau; seuil*, m.
Kedel (-s), m. *Sarrau*, m., *blouse*, f.
Keef. *zie* Kyven.
Keek. *zie* Kyken.
Keel (kelen), v. Strot, gorgel. *Gorge*, f.; *gosier*, m. —, stem. *Voix*, f. —, m. *Sarrau*, m.; *blouse*, f.
Keeläder, v. *Veine jugulaire*, f.
Keelband (-en), m. *Bride d'un béguin; mentonnière*, f.
Keeldroes, m. *Avives* (maladie de cheval), f. pl.
Keelgat (-en), o. *Gosier; pharynx*, m.
Keelgatsnede, v. *Pharyngotomie*, f.
Keelgatspier (-en), v. *Muscle du pharynx*, m.
Keelgeluid, o. *Son guttural*, m.
Keelgezwel (-llen), o. *Esquinancie*, f.; *mal de gorge; croup*, m.
Keelklieren, v. mv. *Amygdales*, f. pl.
Keelknobbel (-s), m. *Nœud de la gorge*, m.; *pomme d'Adam*, f.
Keelkruid, o. *Hippoglosse; troène* (arbrisseau), m.
Keelletter (-s), v. *Lettre gutturale*, f.
Keelöntsteking (-en), v. *Esquinancie; inflammation de la gorge*, *angine*, f.
Keelriem (-en), m. *Sous-gorge*, m.
Keelscheur, v. *zie* Gorgelgezwel.
Keelslagader, v. *Artère gutturale*, f.
Keelsnyder (-s), m. *Pharyngotome* (terme de chir.), m.
Keeltje (-s), o. *Petite gorge*, f.; *petit gosier*, m.
Keelziekte, v. *Esquinancie*, f; *mal de gorge*, m.
Keen (kenen), v. *Fente; crevasse*, f. —, eerste uitspruitsel van het zaed. *Germe*, m.
Keep (kepen), v. *Entaille; coche*, f.
Keer (-en), m. *Tour*, m.; *tournure*, f. —, reis. *Fois*, f.; *coup*, m. De eerste —. *La première fois*. In éénen —. *A la fois; tout à la fois*. Te — gaen. *S'opposer* ou *résister à*.
Keerdam (-mmen), m. *Batardeau*, m.
Keerder (-s), m. *Balayeur*, m.
Keerdicht (-en), o. *Parodie*, f.; *rondeau*, m.
Keerdichter (-s), m. *Parodiste; poëte qui fait des rondeaux*, m.
Keeren (ik keerde, heb gekeerd), b. w. *Tourner*. Zich tot iemand —. *Se tourner vers quelqu'un*. Een dicht —. *Parodier*. Het schip —. *Virer de bord*. —, beletten. *Empêcher*. Ik kan het niet —. *Je ne puis l'empêcher*. — (met den bessem). *Balayer*. —, o. w. (met *zyn*). *Retourner; s'en retourner*.
Keerkring (-en), m. *Tropique*, m.
Keerplaets (-en), v. *Tournant*, m.
Keers (-en), v. *Chandelle*, f. By de — werken. *Travailler à la chandelle*.
Keersdrager (-s), m. *Céroféraire*, m.

Keersel, o. *Balayures*, f. pl.
Keersenmaker (-s), m. *Chandelier* (*celui qui fait de la chandelle*), m. —s vrouw. *Chandelière*, f.
Keersenmakery (-en), v. *Fabrique de chandelles* f.
Keersenverkooper (-s), m. *Chandelier; marchand de chandelles*, m.
Keersenverkoopster (-s), v. *Chandelière*, f.
Keersje (-s), o. *Petite chandelle*, f.
Keerskroon (-en), v. *Lustre*, m.
Keerslemmet, o. *Lumignon*, m.; *mèche*, f.
Keersongel, o. }
Keersroet, o. } *Suif*, m.
Keerssmeer, o. }
Keerssnuiter (-s), m. *Mouchettes*, f. pl. —, die de keersen snuit. *Moucheur*, m.
Keerssnuitsel, o. *Mouchure*, f.
Keerssnutsel o. zie Keerssnuitsel.
Keerssnutter, m zie Keerssnuiter.
Keerster (-s), v. *Balayeuse*, f.
Keerswerk, o. *Ouvrage fait à la chandelle*, f.
Keerswinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des chandelles*, f.
Keervers (-zen), o. *Logogriphe*, m.
Keerweg (-en), m. *Chemin sans issue; détour*, m.
Keerzyde, v. *Revers*, m. — van eenen gedenkpenning. *Revers d'une médaille.*
Kees enz. zie Kaes enz
Keest m. *Amande; moelle; substance; quintessence; fleur*, f.
Keet -en), v. *Saline*, f.
Keffen (ik kefte, heb gekeft), o. w. *Aboyer; japper; glapir.* — (fam.). *Criailler.*
Keffer (-s), m. *Aboyeur*, m.
Kefferken (-s), o. *Petit chien*, *toutou*, m.
Keg (keggen), v. *Coin à fendre du bois*, m.
Kegel (-s, -en), m. *Quille*, f. Met de —s spelen. *Jouer aux quilles.* — (wisk.). *Cône* m.
Kegelachtig, b. n. *Conique; conoïdal*.
Kegelaer (-s), m *Joueur de quilles*, m.
Kegelbaen (-anen), v. *Quillier*, m.
Kegelen (ik kegelde, heb gekegeld), o. w. *Jouer aux quilles*
Kegeler, m. zie Kegelaer.
Kegelsnede, v. *Section conique*, f.
Kegelsnedig, b. n. *Parabolique* (géom.).
Kegelspeelder, m. zie Kegelaer.
Kegelspel (-en), o. *Jeu de quilles; quillier*, m.
Kegelspeler, m. zie Kegelaer
Kegelsteen (-en), m *Stalactite*, *stalagmite*, f.
Kegeltje (-s), o. *Petite quille*, f.; *petit cône*, m.
Kegelvormig, b. n. *Conique; conifère; conoïdal.*
Kegge, v. zie Keg.
Kei (-ijen), m. en v. *Caillou; pavé*, m. —, vuersteen. *Pierre à fusil*, f.; *silex*, m.
Keiachtig, b. n. *Pierreux.*
Keiaerde, v. }
Keigrond, m. } *Silice* (chim.), f.
Keigrondachtig, b. n. *Silicieux.*
Keilen (ik keilde, heb gekeild), o. w. *Faire des ricochets dans l'eau.*
Keisteen -en), m. *Caillou; silex*, m.
Keiwerk, o. *Cailloutage*, m.
Keizand, o. *Gravier*, m.
Keizel, m. }
Keizelsteen, m. } zie Keisteen.
Keizer (-s), m. *Empereur*, *César*, m.
Keizerdom, o. *Empire*, m.; *dignité impériale*, f.
Keizerin (-unen), v. *Impératrice*, f.

Keizerlyk, b. n. *Impérial.* —e kroon. *Couronne impériale.*
Keizerryk (-en), o. *Empire*, m.
Keizersch, b. n. *Impérial.*
Keizershof (-ven), o. *Cour impériale*, f.
Keizerssnede, v. *Opération césarienne*, f.
Kekelen, o. w. zie Kakelen.
Keker -s). v *Pois chiche*, m.
Kekeren (ik kekerde, heb gekekerd), o. w. *Begayer.*
Kel, b. n. *Effrayé*, *qui tremble de frayeur.*
Kelder (-s), m. *Cave*, f.
Kelderdeur (-en), v. *Porte* ou *entrée de la cave*, f.
Kelderen (ik kelderde, heb gekelderd), b. w. *Encaver; mettre en cave.*
Keldergat (-en), o. *Soupirail*, m.
Keldergraf (-ven), o. *Caveau pour les sépultures*, m.
Keldering, v. *Encavement*, m.
Kelderkamer (-s), v. *Chambre au-dessus d'une cave*, f.
Kelderken (-s), o. *Caveau*, m.; *cantine*, f.
Kelderkeuken (-s), v. *Cuisine de cave*, f.
Kelderknecht (-s), m. *Garçon de cave*, m.
Kelderluik (-en), o. *Volet de cave*, m.
Keldermeester (-s), m. *Sommelier*, m.
Keldermeesterschap (z. mv.), o. *Sommellerie*, f.
Kelderrat (-tten), v. }
Kelderrot (-tten), v. } *Rat de cave*, m.
Keldertje (-s), o. *Caveau*, m.
Keldertrap (-ppen), m. *Escalier de cave*, m.
Keldervenster -s), v. en o. *Fenêtre*, f., ou *soupirail de cave* m.
Kelderwind (-en), v. *Vérin* (machine), m.
Kelderwyn, m. *Vin dans le cellier* m.
Kelen (ik keel, keelde heb gekeeld), b. w. *Égorger; couper la gorge à.*
Kelft (-en), m. *Embrassure*, f.
Kelk (-en), m. *Calice*, m.; *coupe*, f.; *ciboire*, m.
Kelkdeksel (-s), o. *Pale*, f.
Kelkdief (-ven), m. *Voleur d'un calice d'église.* m.
Kelkdoeksken (-s), o. *Purificatoire*, m.
Kelkje (-s) o. *Petit calice*, m.; *petite coupe*, f.
Kelkloos, b. n. *Incalicé* (t. de bot.).
Kelkwyn, m. *Vin pour la messe*, m.
Kellerhals, m. zie Bergpeper.
Kemel (-s), m. *Chameau* m.
Kemeldryver (-s), m. *Chamelier*, m.
Kemelshaer, o. zie Kemelshair.
Kemelshair, o. *Poil de chameau*, *testif.* m.
Kemelsrug (-ggen), m. *Dos*, m., ou *bosse de chameau*, f.
Kemmen, b. w. zie Kammen.
Kemp, m. *Chanvre*, m.
Kempakker (-s), m. *Chenevière*, f.
Kempbraekster (-s), v. *Celle qui broie le chanvre.*
Kempbraker (-s), m. *Broyeur de chanvre*, m.
Kempen, v. }
Kempenland, o. } *Campine* (contrée), f.
Kemphekel (-s). m. *Affinoir*, *regayoir*, m.
Kemphekelaer (-s), m. *Chanvrier*, m.
Kempkoek (-en), m. *Gâteau de chenevis*, m.
Kemplynwaed, o. *Toile de chanvre*, f.
Kempzaed, o. *Chenevis*, m.
Kenbaer, b. n. *Connaissable.* —, openbaer. *Notoire; manifeste; clair; évident.* — maken. *Divulguer; découvrir; communiquer.*
Kenbaerheid (z. mv.), v. *Notoriété évidence*, f.
Kenen (ik keende, ben gekeend), o. w. *Se fendre; crever.* — (spr. van het zaed). *Germer.*
Kenletter (-s), v. *Lettre caractéristique*, f.

, o. *zie* Kenteeken.
n, b. w. *Caractériser; marquer; si-*

nd, b. n. *Caractéristique.*
, b. n. *Connaissable; clair; évident;*

heid (z. mv.), v. *Notoriété; évidence*, f.
ik kende, heb gekend), b. w. *Connaî-*
connaître; savoir. Iemand — van aan-
nnaître quelqu'un de vue. Te — geven.
avoir; donner à connaître.
z. *zie* Kemp enz.
s), m. *Connaisseur*, m.
(-n), v. *Anneau de bois*, m.
v. *Connaissance*, f.
z. *zie* Kemp enz.
sen), v. *Connaissance; notion; expé-*
science, f.; *savoir*, m.; *participation;*
ication, f. — maken. *Faire connais-*
- geven. *Avertir; apprendre; informer.*
— zyn of liggen. *Avoir perdu connais-*
Iets in — leggen. *Prendre à témoin.* —
Prendre connaissance, s'enquérir.
ing, v. *Avertissement*, m.; *communi-*
f.
ning, v. *Connaissance (d'une affaire)*,
nent, m.
en, b. w. *zie* Kenteekenen.
end, b n. *Caractéristique.*
s), v. *Connaisseuse*, f.
(-s, -en), o. *Marque*, f.; *signe; ca-*
, m.
en (ik kenteekende, heb gekentee-
). w. *Marquer; caractériser; signaler.*
end, b. n. *Caractéristique.*
(ik kenterde, heb gekenterd), b. w.
r, *mettre sur le côté.* —, o. w. (met
e tourner.
gen, o. *Cognition, faculté de con-*
f.
-aden), o. *Germe, principe*, m.; *ori-*

, m. *en* v. *Tissure, croisure*, f. — (tim-
sw.). *Soliveau; chevron*, m.
. *zie* Karel.
), v. *Entaille, entaillure, coche*, f.
, o. } *Petite entaille*, f.
-s), o. }
-ssen), o. *Scarificateur*, m.
-kken), m. *Taille*, f.
), v. *Église*, f.; *temple*, m.
g, b. n. *Dévot; qui va souvent à l'é-*

(z. mv.), m. *Excommunication*, f.; *ana-*
m.
l (-en), o. *Image dans une église*, f.
te (-n), v. *Vœu*, m.
it (-en), o. *Décret de l'Église*, m.
er, o. *Fabrique d'église*, f.
erder (-s), m. *Sacristain*, m.
erster (-s), v. *Sacristine*, f.
(-en), m. *en* o. *Livre d'église*, m.;
f. pl.
ed, o. *zie* Kerksieraed.
(-en), m. *Fête*, f.; *jour de dévotion*, m.
(-en), v. *Porte d'église*, f.
(-ven), m. *Sacrilége, voleur d'église*, m.
e, v. *zie* Kerkdievery.
aer (-s), m. *Celui qui dessert une église,*
ant ministre; prêtre; bedeau, m.
st, m. *Service* ou *office divin; rit* ou
.; *liturgie*, f. Den — doen. *Officier.*

Kerkdienstkundige, m. *Liturgiste*, m.
Kerkdievery (-en), v. *Sacrilége, vol de choses sacrées*, m.
Kerkelyk, b. n. *D'église; ecclésiastique.* —e regel. *Canon*, m. — regt. *Droit canon.* De —e persoonen. *Les ecclésiastiques.*
Kerkenleeraer, m. *zie* Kerkleeraer.
Kerkenraed, m. *zie* Kerkeraed.
Kerker (-s), m. *Prison*, f.; *cachot*, m.
Kerkeraed (-aden), m. *Consistoire*, m.
Kerkerbewaerder (-s), m. *Geôlier*, m.
Kerkerdeur (-en), v. *Porte de prison*, f.
Kerkeren (ik kerkerde, heb gekerkerd), b. w. *Emprisonner, incarcérer.*
Kerkering, v. *Emprisonnement*, m.; *incarcération*, f.
Kerkerloon (z. mv.), m. *en* o. *Geôlage*, m.
Kerkermeester (-s), m. *Geôlier*, m.
Kerkerslot (-en), o. *Serrure de prison*, f.
Kerkfabriek (-en), v. *Fabrique d'église*, f.
Kerkgang, m. *Action d'aller à l'église*, f. — (van eene kraemvrouw). *Relevailles*, f. pl. Den — doen. *Relever de couches.*
Kerkgebod (-en), o. *Commandement* ou *précepte de l'Église; ban*, m.
Kerkgebruik, o. *Coutume de l'église*, f.; *usage; rite*, m.
Kerkgenoot (-en), m. *Membre de la même communion religieuse*, m.
Kerkgenootschap (-ppen), o. *Communion religieuse*, f.
Kerkgewelf (-ven), o. *Voûte d'église*, f.
Kerkgewoonte, v. *zie* Kerkgebruik.
Kerkgewyd, b. n. *Consacré à l'église.*
Kerkgezag (z. mv.), o. *Autorité ecclésiastique*, f.
Kerkgezang, o. *Cantique; chant d'église; plain-chant*, m.; *hymne*, f.
Kerkglazen, o. mv. *Vitraux d'église*, m. pl.
Kerkgoed (-eren), o. *Bien ecclésiastique; mobilier d'église*, m.
Kerkheer (-en), m. *Prélat*, m.
Kerkhof (-ven), m. *en* o. *Cimetière*, m.
Kerkje (-s), o. *Petite église; chapelle*, f.
Kerkkandelaer (-s), m. *Chandelier d'église*, m.
Kerkklok (-kken), v. *Cloche d'église*, f.
Kerkkroon (-en), v. *Lustre*, m.
Kerklamp (-en), v. *Lampe d'église*, f.
Kerkleer, v. *Doctrine de l'Église*, f.; *dogme*, m.
Kerkleeraer (-s), m. *Docteur* ou *ministre de l'église*, m.
Kerklessenaer (-s), m. *Aigle, lutrin*, m.
Kerkmeester (-s), m. *Marguillier*, m.
Kerkmeesterschap, o. *Marguillerie*, f.
Kerkmis (-ssen), v. *Dédicace*, f.
Kerkplegtigheid (-heden), v. *Cérémonie d'église*, f.
Kerkportael (-alen), o. *Portail d'une église*, m.
Kerkregering, v. *Hiérarchie*, f.
Kerkroof, m. *zie* Kerkdievery.
Kerkroover, m. *zie* Kerkdief.
Kerkroovery, v. *zie* Kerkdievery.
Kerkschender (-s), m. *Sacrilége, profanateur, impie*, m.
Kerkschendery (-en), v. *Sacrilége*, m.; *profanation; impiété*, f.
Kerksgezind, b. n. *Dévot; religieux.*
Kerksgezindheid, v. *Dévotion; piété*, f.
Kerksieraed (-aden), o. *Ornement d'église*, m.
Kerkstoel (-en), m. *Chaise d'église*, f.
Kerkstraf (-ffen), v. *Peine ecclésiastique*, f.
Kerktoren (-s), m. *Tour d'une église*, f.; *clocher*, m.
Kerktucht (z. mv.), v. *Discipline ecclésiastique*, f.

Kerktyd, m. *Temps du service divin*, m.
Kerkuil (-en), m. *Crécerelle; effraie* (hibou), f.
Kerkvader (-s), m. *Père de l'Église*, m.
Kerkvaen (-anen), v. *Bannière d'église*, f.; *gonfalon*, m.
Kerkvensters, v. *en* o. mv. *Vitraux*, m. pl.
Kerkvergadering (-en), v. *Concile*, *synode*, m. Onwettige —. *Conciliabule*, m.
Kerkvoogd (-en), m. *Prélat*, *évêque*, m.
Kerkvoogdy, v. *Prélature*, f.
Kerkwet (-tten), v. *Canon*, m.; *règle de l'Église*, f.
Kerkwyding (-en), v. *Dédicace d'une église*, f.
Kerkzang (-en), m. *Chant Grégorien; plain-chant*, m.; *hymne*, f.
Kerkzanger (-s), m. *Chantre*, m.
Kermen (ik kermde, heb gekermd), o. w. *Gémir*, *se lamenter*, *se plaindre*; *sangloter*.
Kermend, b. n. *Gémissant*, *plaintif*.
Kerming, v. *Gémissement*, m.; *lamentation; plainte*, f.
Kermis (-ssen), v. *Kermesse; foire*, f.
Kermisgast (-en), m. *Celui qui vient se divertir à la kermesse*.
Kermispop (-ppen), v. *Poupée; marionnette*, f.
Kermisspel (-en), o. *Jeu de la foire*, m.
Kern (-en), v. (van eene noot enz.). *Amande*, f.; *noyau*, m. — (van peren, appelen enz.). *Pépin*, m. —, graentje. *Grain*, m. — zout. *Grain de sel*. —, boterkern. *Baratte*, f. — (fig.). Het fynste. *Quintessence; substance; moelle*, f.
Kernemelk (z. mv.), v. *Lait de beurre*, *lait battu*, m.
Kernen (ik kernde, heb gekernd), b. w. *Baratter*, *battre la crème dans la baratte*.
Kernhuis (-zen), o. *Trognon*, m.
Kernstok (-kken), m. *Ribot*, m.
Kerper, m. *zie* Karper.
Kerrel, v. *zie* Korrel.
Kerre, v. *zie* Kar.
Kers (-en), v. *Cerise; guigne*, f. — (plant). *Cresson*, m.
Kersavond, m. *Veille de Noël*, f.
Kersbed (-dden), o. *Cressonnière*, f.
Kersdag (-en), m. *Noël*, *jour de Noël*, m.
Kersenbloesem (-s), m. *Fleur de cerisier*, *de guignier*, f.
Kersenboom (-en), m. *Cerisier; guignier*, m.
Kersenboomgaerd (-en), m. *Cerisaie*, f.
Kersenboomhout, o. *Bois de cerisier*, *de guignier*, m.
Kersensap, o. *Jus de cerises*, *de guignes*, m.
Kersensteen (-en), m. *Noyau de cerise*, *de guigne*, m.
Kersensteenbreker (-s), m. (vogel). *Coccothrauste*, m.
Kersentyd, m. *Saison des cerises*, *des guignes*, f.
Kersfeest (-en), v. *en* o. *Fête de Noël*, f.
Kerslied (-eren), o. *Noël* (cantique), m.
Kersmis, v. *Noël*, m.; *messe de Noël*, f.
Kersnacht, m. *Nuit de Noël*, f.
Kerspel (-s), o. *Paroisse*, f.
Kerspelkerk (-en), v. *Église paroissiale*, f.
Kerspendoek, m. *Crêpe*, m.
Kersten, m. *en* v. *zie* Christen.
Kerstenbrief, m. *zie* Doopbrief.
Kerstenen (ik kerstende, heb gekerstend), b. w. *Baptiser*.
Kerstenkind (-eren), o. } *Enfant qu'on baptise*,
Kerstenkindeken (-s), o. } m.
Kerstyd, m. *Temps de Noël*, m.
Kerswater, o. *Kirschwasser* (liqueur), m.
Kersweek (-eken), v. *Semaine de Noël*, f.
Kertelen. *zie* Kartelen.
Kervel (z. mv.), v. *Cerfeuil*, m. Dolle —. *Cigue*, f.
Kervelkoek (-en), m. *Gâteau au cerfeuil*, m.
Kervelkruid, o. *zie* Kervel.
Kervelmoes (z. m.), o. *Potage au cerfeuil*, m.
Kervelstruif (-ven), v. *Omelette au cerfeuil*, f.
Kerveltaert (-en), v. *Tarte au cerfeuil*, f.
Kerven (ik korf, heb gekorven), b. w. *Tailler*, *entailler; couper; hacher; fendre; déchiqueter; scarifier* (chir). —, o. w. (met zyn). *Crever; se fendre; se couper*. Het —. *zie* Kerving.
Kerver (-s), m. *Celui qui entaille*, *qui hache; déchiqueteur*, m.
Kerving (-en), v. *Coupure*, *taillade*, *scarification*, f.
Kerwei, v. *zie* Karwei.
Ket (ketten), v. *Chaîne*, f.
Ketel (-s), m. *Chaudron*, m.; *marmite*, f.; *coquemar*, m. Groote —. *Chaudière*, f. Een —vol. *Chaudronnée*, f.
Ketelachtig, b. n. *Chatouilleux*.
Ketelboeter (-s), m. *Drouineur*, m.
Ketelboeterszak (-kken), m. *Drouine*, f.
Ketelen (ik ketelde, heb geketeld), b. w. *Chatouiller*.
Ketelig, b. n. *Chatouilleux*.
Keteling, v. *Chatouillement*, m.
Ketellapper (-s), m. *Drouineur*, m.
Ketelmaker (-s), m. *Chaudronnier*, m.
Ketelstreelen (ik ketelstreelde, heb geketelstreeld), b. w. *Chatouiller*, *caresser en chatouillant*.
Keteltje (-s), o. *Petit chaudron*, m.
Keteltrom (-mmen), v. } *Timbale*, f.
Keteltrommel (-s), v. }
Keteltrommer (-s), m. } *Timbalier*, m.
Keteltromslager (-s), m. }
Ketelvol, m. *Chaudronnée*, f.
Keten (-s, -en), v. *Chaîne*, f.
Ketenen (ik ketende, heb geketend), b. w. *Enchaîner*.
Ketenschakel (-s), v. *Chaînon*, m.
Ketentje (-s), o. *Chaînette*, f.
Keting, v. *zie* Keten.
Ketsen (ik ketste, heb geketst), o. w. *Rater; manquer*. *zie* Kaetsen.
Ketter (-s), m. *Hérétique; sectaire*, m.
Ketterachtigheid, v. *Héréticité*, f.
Kettermeester (-s), m. *Inquisiteur*, m.
Kettersch, b. n. *Hérétique*, *hétérodoxe*. Het — e. *L'héréticité*, f.
Kettery (-en), v. *Hérésie*, f.
Ketting, m. *en* v. *zie* Keten.
Kettinghond (-en), m. *Chien d'attache*, m.
Kettingje (-s), o. *Chaînette*, f.
Kettingkogels, m. mv. *Boulets ramés*, m. pl.
Kettingmaet, v. *Chesnée*, f.
Kettingmaker (-s), m. *Chaînetier*, m.
Keuken (-s), v. *Cuisine*, f. Koude —. *Viandes froides; mets froids*. Schrale —. *Mauvaise chère*.
Keukenbedienden, m. mv. *Cuisine*, f.; *gens attachés à une cuisine*, m. pl.
Keukenboek (-en), m. *en* o. *Livre de cuisine*, m.
Keukendeur (-en), v. *Porte de cuisine*, f.
Keukenfornuis (-zen), o. *Potager* (forneau de cuisine), m.
Keukengereedschap, o. }
Keukengerief, o. } *Batterie de cuisine*, f.
Keukengoed, o. }
Keukenjongen (-s), m. *Marmiton*, m.

Keukenklauwer (-s), m. *Joerisse; tâte-poule*, m.
Keukenknecht (-s), m. *Marmiton*, m.
Keukenkruid, o. *Coquelourde, passe-fleur*, f.
Keukenlatyn (z. mv.), o. *Latin de cuisine; mauvais latin*, m.
Keukenlinnen, o. *Linge de cuisine*, m.
Keukenlyst (-en), v. *Menu*, m., *note d'un repas*, f.
Keukenmeester (-s), m. *Chef de cuisine*, m.
Keukenmes (-ssen), o. *Couteau de cuisine*, m.
Keukenmeid (-en), v. } *Cuisinière*, f.
Keukenmeissen (-s), o. }
Keukenschel, v. *zie* Keukenkruid.
Keukentje (-s), o. *Petite cuisine*, f.
Keukenwerk, o. *Ouvrage de cuisine*, m.
Keule, v. *Sarriette* (plante), f.
Keulen (stad). *Cologne.*
Keulsch, b. n. *De Cologne.*
Keur (-en), m. *en* v. *Choix*, m. —, verkiezing. *Élection*, f. —, ordonnantie. *Ordonnance*, f.; *statut*, m. —, allooi. *Aloi; titre*, m.
Keurballetje (-s), o. *Ballotte*, f.
Keurbenden, v. mv. *Troupes d'élite*, f. pl.
Keurder (-s), m. *Examinateur*, m. — van boeken. *Censeur de livres*, m.
Keuren (ik keurde, heb gekeurd), b. w. *Examiner; éprouver; essayer; censurer.* Goed —. *Approuver.* Kwaed —. *Désapprouver.*
Keurheer (-en), m. *Électeur*, m.
Keurhuis (-zen), o. *Maison* ou *famille électorale*, f.
Keurig, b. n. *Difficile; délicat.* —, byw. *zie* Keuriglyk.
Keurigheid, v. *Délicatesse*, f.; *goût difficile*, m.
Keuriglyk, byw. *Avec délicatesse; d'un goût difficile.*
Keurlingen, m. mv. *zie* Keurbenden.
Keurlyk, b. n. *Beau; joli; exquis; choisi.*
Keurmeester (-s), m. *Examinateur; essayeur*, m.
Keurplaets (-en), v. *Essayerie* (monn.), f.
Keurprins (-en), m. *Prince électoral*, m.
Keurprinses (-ssen), v. *Princesse électorale*, f.
Keurs (-zen), v. } *Corps; corps de jupe*, m.
Keurslyf (-ven), o. }
Keursteen, m. *Pierre de touche*, f.
Keurstem (-mmen), v. *Suffrage* (en matière d'élection), m.
Keurstempel (-s), m. *Contrôle*, m.
Keurteeken (-s), o. *Marque de l'essayeur*, f.
Keurtin, o. *Étain d'essai*, m.
Keurvorst (-en), m. *Électeur*, m.
Keurvorstelyk, b. n. *Électoral.*
Keurvorstendom (-mmen), o. *Électorat*, m.
Keurvorstin (-nnen), v. *Électrice*, f.
Keus (-zen), m. *en* v. *Choix*, m.; *option*, f. —, verkiezing. *Élection*, f.
Keusbaer, b. n. *zie* Kiesbaer.
Keutel (-s), m. *en* v. *Crotte*, f.; *étron*, m.
Keuteren, b. w. *zie* Koteren.
Keuvel (-s), v. *Chaperon*, m.
Keuvelen, o. w. *zie* Kevelen.
Kevel (-s), m. *en* v. *Gencive dégarnie de dents*, f.
Kevelen (ik kevelde, heb gekeveld), o. w. *Causer, jaser, babiller.*
Kevelkin (-nnen), v. *Menton de buis*, m.
Kever (-s), m. *Hanneton; escarbot*, m.
Kevie (-s), v. *Cage*, f. In eene — zetten. *Encager.*
Kibbelen enz. *zie* Knibbelen enz.
Kibbeling, v. *Rebut* ou *déchet de poisson salé*, m.
Kid (kidden), v. } *Bidet, petit cheval*, m.
Kidde (-n), v. }

Kieken (-s), o. *Poulet*, m.; *poule*, f.
Kiekendief (-ven), m. *Milan* (oiseau), m.
Kiekendiefken (-s), o. *Milaneau*, m.
Kiekenkot (-tten), o. *Poulailler*, m.
Kiekenpastei (-ijen), v. *Pâté de poulet*, m.
Kiekentje (-s), o. *Poussin*, m.
Kiekenverkooper (-s), m. *Poulailler, marchand de volailles*, m.
Kiekenverkoopster (-s), v. *Marchande de volailles*, f.
Kiekhoest, m. *zie* Kinkhoest.
Kiekskcn (-s), o. *Poussin*, m.
Kiel (-en), v. *Quille, carène*, f. —, m. *Sarrau*, m.; *blouse*, f.; *coin à fendre du bois*, m.
Kielbalk (-en), m. *Étable* (t. de mar.), f.
Kielen (ik kielde, heb gekield), b. w. *Caréner; donner la carène à un vaisseau.*
Kielgangen, m. mv. *Gabords* (t. de mar.), m. pl.
Kielhalen (ik kielhaelde, heb gekielhaeld), b. w. *Caréner* ou *radouber* (*un vaisseau*). — (straf op de schepen). *Donner la cale à quelqu'un.*
Kielhaling, v. *Cale* (châtiment), f.
Kielregt, o. *Droit de quillage*, m.
Kielwater, o. *Remous, sillage* (t. de mar.), m.
Kiem (-en), v. *Germe*, m.
Kiem, b. n. *zie* Kiesch.
Kiemen (ik kiemde, heb gekiemd), o. w. *Germer; pousser.*
Kier, m. De deur staet op *of* aen eenen —. *La porte est entr'ouverte.*
Kies (-zen), v. *Grosse dent; dent mâchelière*, f.
Kiesbaer, b. n. *Éligible.*
Kiesbaerheid (z. mv.), v. *Éligibilité*, f.
Kiesch, b. n. *Délicat; difficile; dégoûté.*
Kieschheid (z. mv.), v. *Délicatesse*, f.
Kiesdagen, m. mv. *Comices*, m. pl.
Kiesheer (-en), m. *Électeur*, m.
Kieskauwen (ik kieskauwde, heb gekieskauwd), o. w. *Manger lentement et sans appétit.*
Kieskollegie, o. *Collége électoral*, m.
Kiesvergadering (-en), v. *Assemblée électorale*, f.
Kieuwen, v. mv. *Ouïes de poisson*, f. pl.
Kievit (-tten), m. *Vanneau* (oiseau), m.
Kievitsbloem (-en), v. *Fritillaire*, f.
Kievitsei (-ijeren), o. *OEuf de vanneau*, m. — (bloem). *Fritillaire*, f.
Kiezen (ik koos, heb gekozen), b. w. *Choisir; élire; opter.*
Kiezentrekker (-s), m. *Pied-de-biche* (instrument de dentiste), m.
Kiezer (-s), m. *Électeur*, m.
Kiezing (-en), v. *Choix*, m.; *élection*, f.
Kiffen, o. w. *zie* Keffen.
Kikken (ik kikte, heb gekikt), o. w. *Parler très-doucement.* Niet durven — noch mikken. *N'oser ouvrir la bouche.*
Kikker (-s), m. } *Grenouille*, f. Groene —.
Kikvorsch (-en), m. } *Graisset*, m., *raine*, f.
Kikvorschgezwel (-llen), o. *Hypoglosside, ranule*, f., *batrachus*, m.
Kil (killen), v. *Profondeur d'eau entre deux bancs de sable*, f. —, bed (van eene rivier). *Lit* (*d'une rivière*), m. — (z. mv.). *Froid*, m.
Killen (ik kilde, heb gekild), o. w. *Grelotter; trembler de froid.*
Killig, b. n. *Froid; glaçant.*
Killigheid, v. } *Froid; frisson*, m.
Killing, v. }
Kim (kimmen), v. *Horizon*, m. —, einde der duigen van een vat. *Bout des douves; bord d'une futaille*, m.

Kimmegang, m. Rubord (mar.), m.
Kimmen, o. w. zie Kiemen.
Kin (kinnen), v. Menton, m.
Kina, m. Quinquina, m.
Kinband (-en), m. Mentonnière, f.; bridoir, m.
Kind (-ers, -eren), o. Enfant, m.
Kindeken (-s), o. Petit enfant, m.
Kinderachtig, b. n. Puéril; enfantin. —, byw. Puérilement.
Kinderachtigheid (-heden), v. Puérilité, f.; enfantillage, m.
Kinderachtiglyk, byw. Puérilement.
Kinderbaring enz. zie Baring enz.
Kinderbed (-dden), o. Lit d'une accouchée, m. —, bed voor kinderen. Lit d'enfant, m.
Kinderbederfster (-s), v. Gâte-enfant, f.
Kinderbederver (-s), m. Gâte-enfant, m.
Kinderbel (-llen), v. Hochet, m.
Kinderbewaerster (-s), v. Bonne, f.
Kinderdief (-ven), m. Plagiaire (t. de droit), m.
Kinderdievery, v. Enlèvement d'enfant, plagiat, m.
Kinderdoop, m. Baptême d'enfant, m.
Kinderdrek, m. Caca, m.
Kinderen (ik kinderde, heb gekinderd), o. w. Enfanter. zie Kind.
Kindergoed, o. Maillots; langes, m. pl.; hardes d'enfants, f. pl.; jouets d'enfants, m. pl.
Kinderhuis (-zen), o. Maison des orphelins, f.
Kinderjaren, o. mv. Enfance, f.
Kinderkamer (-s), v. Chambre des enfants, f.
Kinderklap, m. Caquet d'enfant; babil; discours puéril, m., puérilité, f.
Kinderkost (z. mv.), m. Nourriture d'enfants, f.
Kinderleer (z. mv.), v. Catéchisme, m.
Kinderloos, b. n. Sans enfants, qui n'a point d'enfants.
Kinderloosheid (z. mv.), v. État de ceux qui n'ont point d'enfants, m.
Kinderlyk, b. n. Filial; puéril. —, byw. Filialement; puérilement.
Kindermeester (-s), m. Précepteur; maître, m.
Kindermeid (-en), v. Servante qui a soin des enfants, f.
Kindermeissen, o. zie Kindermeid.
Kindermoord (-en), m. en v. Infanticide (crime), m.
Kindermoorder (-s), m. Infanticide (meurtrier), m.
Kindermuts (-en), v. Béguin; bonnet d'enfant, m.
Kindermutsken (-s), o. Têtière, f.
Kinderoffer, o. Pædothysie (antiq.), f.
Kinderpap, v. Bouillie d'enfant, f.
Kinderpokskens, o. mv. Petite vérole, f.
Kinderpop (-ppen), v. Poupée, f.
Kinderpraet, m. zie Kinderklap.
Kinderpraetjes, o. mv. zie Kindervertelsels.
Kinderryk, b. n. Qui a beaucoup d'enfants.
Kinderschap, o. Filiation, f.
Kinderschoen (-en), m. Soulier d'enfant, m. De —en afleggen. Sortir de l'enfance.
Kinderschool (-olen), v. École de petits enfants, f.
Kinderspeelding (-en), o. Bimbelot, jouet d'enfant, m.
Kinderspeeldingmaker (-s), m. Bimbelotier, m.
Kinderspeelgoed, o. Bimbelots; jouets d'enfant; joujoux, m. pl.
Kinderspel (-en), o. Jeu d'enfant, m.
Kindertandje (-s), o. Quenotte, f.
Kindertucht (z. mv.), v. Éducation; discipline, f.

Kindervertelsels, o. mv. Contes de peau d'âne m. pl.
Kindervoetje (-s), o. Pied d'enfant; peton, m.
Kindervraeg (-agen), v. Question puérile, f.
Kindervriend (-en), m. Ami des enfants, m.
Kinderwagen (-s), m. Chariot d'enfants, m.
Kinderwerk, o. Enfantillage, m.
Kindje (-s), o. Petit enfant, m.
Kindoek (-en), m. zie Kinband.
Kindsbeen. Van — af. Dès l'enfance, dès berceau.
Kindsch, b. n. Puéril; enfantin; innocent. — worden. Radoter.
Kindschap, o. Filiation, f.
Kindschheid (z. mv.), v. Enfance; jeunesse, f.
Kindskind (-eren), o. Petit-fils, m.; petite-fille, f. —s dochter. Arrière-petite-fille, f. —s zoon. Arrière-petit-fils, m.
Kindskorf (-ven), m. Layette, f.
Kink (-en), v. Coque (faux pli), f.
Kinkel (-s), m. Lourdaud; rustre, m.
Kinkelachtig, b. n. Grossier; rustique.
Kinketen (-s), v. Gourmette, f.
Kinkhoest (z. mv.), m. Coqueluche, f.
Kinkhoorn (-s), m. Cornet, m.; conque; coquille, f.; cor de mer lombis, m.
Kinne (-n), v. Menton, m.
Kinnebak (-kken), v. Mâchoire, f.
Kinnebakken, o. zie Kinnebak.
Kinnebaksham, v. Bajoue, f.
Kinnebakslag (-en), m. Soufflet, m.
Kinnebaksspier (-en), v. Masseter, muscle de la mâchoire, m.
Kinneken (-s), o. } Petit menton, m. — (vierde
Kinnetje (-s), o. } deel van eene ton). Quarteau, quart d'un tonneau, m.
Kip (kippen), v. Keep. Fente; coche; entaille, f. —, hoen. Poule, f. —, hoepel, band. Cercle, cerceau, lien, m. —, knip. Trébuchet, m. —, klapmuts. Bonnet d'enfant, m.
Kippen (ik kipte, heb gekipt), b. w. Uitkiezen. Choisir; élire. — (spr. van vogelen). Faire éclore.
Kirren (ik kirde, heb gekird), o. w. Roucouler; gémir.
Kirring, v. Roucoulement, m.
Kissen (ik kiste, heb gekist), o. w. Siffler, bouillonner. —, b. w. Ophitsen. Agacer, exciter, animer.
Kist (-en), v. Coffre, m.; caisse, f. —, doodkist. Cercueil, m.
Kistdam (-mmmen), m. Batardeau, m.
Kistdeksel (-s), o. Couvercle de coffre, de caisse, m.
Kisten, (ik kistte, heb gekist), b. w. Encoffrer; encaisser mettre dans un cercueil.
Kistenmaken (het), o. Métier de coffretier, m. layetterie, f.
Kistenmaker (-s), m. Coffretier, bahutier, layetier, caissier, m.
Kistje (-s), o. Coffret, m.; cassette, f.
Kit (-kitten), v. Grande cruche, f.
Kits (-en), v. Quaiche (petit vaisseau), f.
Kitsen, o. w. zie Ketsen.
Kittelachtig, b. n Chatouilleux.
Kittelaer (-s), m Clitoris, m.
Kittelen (ik kittelde, heb gekitteld), b. w. Chatouiller.
Kittelig, b. n. Chatouilleux.
Kitteling, v. Chatouillement, m.
Kitteloorig, b. n. Colère, susceptible, chatouilleux.
Kitteloorigheid (z. mv.), v. Humeur peu endurante, f.

b. n. *Paré, propre, net.*
m. *zie* Kievit.
dden), v. *Tache, souillure*, f. —, papier
op men een eerste ontwerp stelt. *Brouil-*
m.; minute, f.
ek (-en), m. *en* o. *Brouillon*, m.
n (ik kladdede, heb geklad), b. w. *Ta-*
souiller; salir; barbouiller; gâter; po-
—, o. w. *Écrire mal.* —, onder de
le verkoopen. *Gâcher, mévendre.* — (met
Se tâcher, se salir.
• (-s), m. *Barbouilleur; gâte-métier; gâ-*
•, m.
rig, b. n. *Barbouillé; sale.*
ry (-en), v. *Barbouillage; griffonnage*, m.
;, b. n. *Barbouillé; sale.*
ig, v. *Mévente*, f.
(-s), o. *Petite tache*, f.
pier, o. *Papier brouillard*, m.
nilder (-s), m. *Barbouilleur*, m.
nilderen (ik kladschilderde, heb geklad-
derd), b. w. *Barbouiller.*
nildery (-en), v. *Barbouillage*, m.
rift, o. *Écriture pochée*, f.
muld (-en), v. *Dette criarde*, f.
er (-s), v. *Celle qui barbouille, qui salit.*
rk, o. *Bousillage*, m.
chtig, b. n. *Plaintif.*
ed (-eren), o. *Élégie; lamentation; com-*
te, f.
'k, b. n. *en* byw. *zie* Klagelyk.
ede (-n), v. *Complainte*, f.
chrift (-en), o. *Plainte*, f.
tem (-mmen), v. *Voix plaintive*, f.
ter (-s), v. *Celle qui se plaint; plai-*
te, f.
oon (-en), m. *Ton plaintif*, m.
-der,-st) b. n. Helder. *Clair; pur; serein;*
de. — maken. *Clarifier.* — water. *Eau*
e. —, duidelyk. *Clair; manifeste; évident.*
is —. *La chose est claire.* —, gereed.
, *préparé; fait.* — maken. *Apprêter,*
rer; achever. —, byw. *Clairement; évi-*
ment.
chtig, b. n. *Un peu clair, clairet.*
linkend, b. n. *Éclatant, brillant.*
lykelyk, b. n *Clair, évident, manifeste.*
byw. *Clairement, évidemment, manifes-*
nt.
lykelykheid (z. mv.), v. *Clarté, évi-*
e, f.
lykend, b. n. *en* byw. *zie* Klaerblykelyk.
eid (z. mv.), v. Helderheid. *Clarté; séré-*
limpidité, f. —, klaerblykelykheid. *Évi-*
e, f.
yk, byw. *Clairement; évidemment, ma-*
tement.
naking (z. mv.), v. *Clarification*, f.
chynend, b. n. *Brillant, éclatant, lumi-*
, clair.
iende, b. n. *Clairvoyant, pénétrant,*
ré.
m. (gem.). *Benêt, nigaud*, m.
r enz. *zie* Klauw enz.
(-n), v. *Plainte*, f.
yk, b. n. *Plaintif; lamentable*, —, byw.
ntivement.
n (ik klaeg, klaegde, heb geklaegd), o. w.
laindre. Over iemand —. *Se plaindre de*
qu'un. Hy heeft daerover geklaegd. *Il*
est plaint.
nd, b. n. *Plaintif; plaignant.*

Klager (-s), m. *Celui qui se plaint; plai-*
gnant, m.
Klaging, v. *zie* Klagt.
Klagt (-en), v. } *Plainte*, f. —en doen. *Faire des*
Klagte (-n), v. } *plaintes, se plaindre.*
Klagtig, b. n. *Plaintif.* — vallen. *Se plaindre.*
Klagtrede, v. *zie* Klagt.
Klak (-kken), v. *Tache*, f.
Klakkebus (-ssen), v. *Pétard*, m.
Klakkeloos, b. n. *Lâche.* —, byw. *Lâchement; su-*
bitement, à l'improviste.
Klakken (ik klakte, heb geklakt), b. w. *Tacher,*
salir, barbouiller. —, o. w. (met *zyn*). *Être*
taché.
Klam, b. n. *Humide, moite.* — zweet. *Sueur*
froide.
Klamachtig, b. n. *Un peu humide* ou *moite.*
Klameiyzer (-s), o. *Pétarasse, patarasse* (t. de
mar.), f.
Klamheid (z. mv.), v. *Humidité, moiteur*, f.
Klamp (-en), m. *Moise* (t. de charp.), f.; *ta-*
quet; coston, m., *gemelle* (t. de mar.), f.
Klampen (ik klampte, heb geklampt), b. w.
Aborder, aramber. —, vasthaken. *Accrocher,*
cramponner. — (timmermansw.). *Moiser.*
Klampvogel (-s), m. *Oiseau de proie*, m.
Klank (-en), m. *Son; accent*, m.; *prononciation*, f.
— geven. *Sonner; résonner.*
Klankeloos, b. n. *en* byw. *Sans son.*
Klankmaet, v. *Cadence; prosodie*, f.
Klankmeter (-s), m. *Phonomètre*, m.
Klanknabootsend, b. n. *Qui imite le son.*
Klankspeling, v. *Prosonomasie*, f.
Klankteeken (-s,-en), o. *Accent*, m.
Klant, m. *zie* Kalant.
Klap, (-ppen), m. *en* v. Slag. *Coup; soufflet*, m.;
claque, f. —, m. Gesnap. *Babil; caquet*, m.;
jaserie, f. Slechten — uitslaen. *Dire des sot-*
tises.
Klapachtig, b. n. *Babillard.*
Klapbus (-ssen), v. *Canonnière* (jouet d'enfant), f.
Klaphoed (-en), m. *Claque, chapeau plat*, m.
Klaphoutjes, o. mv. *Castagnettes; cliquettes*,
f. pl.
Klapmuts (-en), v. *Bonnet plat*, m.
Klapoor (-en), o. *Bubon* (tumeur), m.
Klappei (-ijen), v. *Babillarde; causeuse*, f.
Klappeijen (ik klappeide, heb geklappeid), o. w.
Babiller; causer; jaser.
Klappeijer (-s), m. *Babillard*, m.
Klappeister (-s), v. *Babillarde*, f.
Klappen (ik klapte, heb geklapt), o. w. *Claquer;*
cliqueter; faire du bruit. Zyne zweep laten —.
Faire claquer son fouet. In de handen —. *Bat-*
tre des mains. —, snappen. *Babiller, jaser,*
causer, caqueter. —, b. w. *Divulguer; rappor-*
ter; avouer.
Klapper (-s), m. Snapper. *Babillard; bavard; ja-*
seur, m. —, overbrenger. *Rapporteur; déla-*
teur, m. —, onrust (in eenen molen). *Claquet*
ou *cliquet*, m.
Klapperen (ik klapperde, heb geklapperd), o. w.
Claquer. Het —. *Claquement*, m.
Klappering, v. *Claquement*, m.
Klapperman, m. *Guet; crieur de nuit*, m.
Klapperny (-en), v. *Caquet, babil*, m.
Klapperoos, v. *zie* Klaproos.
Klappertanden (ik klappertandde, heb geklap-
pertand), o. w. *Claquer des dents.* — van
koude. *Grelotter; trembloter.* Het —. *Claque-*
ment des dents.
Klappyen, o. w. *zie* Klappeijen.

Klaproos (-ozen), v. *Coquelicot* (fleur), m.
Klapster (-s), v. *Babillarde; délatrice*, f.
Klapstoel (-en), m. *Caquetoire*, f.
Klapvlies (-zen), o. *Valvule*, f.
Klapvliezig, b. n. *Valvulaire.*
Klapwaker (-s), m. *Guet; crieur de nuit*, m.
Klapwieken (ik klapwiekte, heb geklapwiekt), o. w. *Battre des ailes.*
Klaren (ik klaer, klaerde, heb geklaerd), b. w. Klaer maken, zuiveren. *Clarifier; purifier.* —, verrigten. *Faire exécuter.* —, b. *en* o. w. *Déclarer* (*des marchandises*). —, o. w. Opklaren (spr. van het weêr). *S'éclaircir; se remettre au beau.* Het —. *zie* Klaring.
*Klarinet (-tten), v. *Clarinette*, f. — speler. *Clarinette*, f., *celui qui joue de la clarinette.*
Klaring, v. *Clarification*, f. —, het aengeven (van goederen). *Déclaration* (*de marchandises*), f.
Klaroen (-en), v. *en* o. *Clairon*, m. — geluid. *Son* ou *bruit du clairon*, m.
*Klasse (-n), v. *Classe*, f.
Klassen. *zie* Kletsen.
*Klassiek, b. n. } *Classique.*
*Klassisch, b. n. }
Klatsen. *zie* Kletsen.
Klater (-s) v. *Hochet*, m.; *crécelle*, f.
Klaterabeel (-en), m. *Tremble* (arbre), m.
Klateren (ik klaterde, heb geklaterd), o. w. *Éclater; craqueter, cliqueter.*
Klaterend, b. n. *Éclatant.*
Klatergoud (z. mv.), o. *Oripeau, clinquant*, m.
Klaterzilver (z. mv.), o. *Clinquant*, m.
Klauteraer (-s), m. *Celui qui grimpe.*
Klauteren (ik klauterde, heb geklauterd), o. w. *Grimper; gravir.*
Klauterend, b. n. *Grimpant.*
Klautering, v. *Action de grimper*, f.
Klautermast (-en), m. *Mât de cocagne*, m.
Klauw (-en), m. *Patte; griffe, serre*, f.; *ongle; doigt*, m.
Klauwen (ik klauwde, heb geklauwd), b. w. *Gratter, égratigner.*
Klauwier (-en), m. *Clou à crochet*, m. —, o. *Clavecin; clavier*, m.
Klavaetshamer (-s), m. *Calfat, marteau du calfateur*, m.
Klavecim, v. } *zie* Klavecimbel.
Klavecimbael, v. }
Klavecimbel (-s), v. *Clavecin*, m. Op de — spelen. *Toucher le clavecin.*
Klavecimbelspeler (-s), m. *Claveciniste*, m.
Klavecimbeltje (-s), o. *Petit clavecin*, m.; *épinette*, f.
Klaver (z. mv.), v. *Trèfle*, m. Spaensche —. *Luzerne*, f.
Klaverblad (-en,-eren), o. *Feuille de trèfle*, f.
Klaverbladvormig, b. n. *Tréflé.*
Klaveren, onv. b. n. *De trèfle* (au jeu de cartes). — heer. *Roi de trèfle.*
Klaveren, o. w. *zie* Klauteren.
Klavergewas, o. *zie* Klaver.
Klaverveld (-en), o. *Champ semé de trèfle*, m.
Klaverwyde (-n), v. *Prairie semée de trèfle*, f.
Klaverzode (-n), v. *Gazon semé de trèfle*, m.
Klaverzuring, v. *Alléluia* (plante), m.
Klavier. *zie* Klauwier.
Kleed (-eren, kleeden, kleêren), o. *Habit; vêtement; habillement*, m. Een — aendoen *of* aentrekken. *Mettre un habit.* —eren en lynwaed. *Hardes*, f. pl.
Kleeden (ik kleedde, heb gekleed), b. w. *Habiller; vêtir.* Zich —. *S'habiller.*

Kleederpracht (z. mv.), v. *Magnificence en habits*, f.; *luxe*, m.
Kleederstuk (-kken), o. *Pièce d'habillement*, f.
Kleeding, v. *Habillement; vêtement; costume*, m.
Kleedingstuk (-kken), o. *Pièce d'habillement*, f.
Kleedje (-s), o. *Petit habit*, m.
Kleedkamer (-s), v. *Chambre où l'on s'habille*, f.
Kleedsel, o. *zie* Kleeding.
Kleef. *Clèves* (ville).
Kleefachtig, b. n. *Gluant; visqueux; tenace.*
Kleefachtigheid (z. mv.), v. *Ténacité; viscosité*, f.
Kleefkruid (z. mv.), o. *Gratéron*, m.; *pariétaire* (plante), f.
Kleefsch, b. n. *De Clèves, du pays de Clèves.*
Kleemsch, b. n. *Pâteux; gluant.*
Kleen; b. n. *zie* Klein.
Kleêrborstel (-s), m. *Brosse*, f.; *vergettes*, f. pl.
Kleêren, mv. van Kleed.
Kleêrgeld, o. *Vestiaire*, m., *dépense de l'habillement*, f.
Kleêrkamer (-s), v. *Garde-robe*, f.; *vestiaire*, m.
Kleêrkooper enz. *zie* Kleêrverkooper enz.
Kleêrlapper (-s), m. *Ravaudeur*, m.
Kleêrmaken (het), o. *Métier de tailleur*, m.
Kleêrmaker (-s), m. *Tailleur*, m.
Kleêrmakersgast (-en), m. *Garçon tailleur*, m.
Kleêrverkooper (-s), m. *Fripier*, m.
Kleêrverkoopery, v. *Friperie*, f.
Kleêrverkoopster (-s), v. *Fripière*, f.
Kleêrwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des habits tout faits*, f.
Kleêrworm (-en), m. *Teigne*, f.
Klei (z. mv.), v. *Argile; terre glaise; marne*, f.
Kleiachtig, b. n. *Argileux; glaiseux.*
Kleiaerde, v. *Argile; terre glaise*, f.
Kleiakker (-s), m. *Champ de terre glaise*, m.
Kleigrond, m. } *Terre grasse* ou *argileuse*, f.
Kleiland, o. }
Klein, b. n. *Petit; mince; menu; médiocre; chétif; modique.* In het —. *En petit; en miniature; en détail.* —, byw. *Petitement; menu; modiquement.* — kappen. *Hacher menu.*
Kleinachten (ik achtte klein, heb kleingeacht), b. w. *Estimer peu; déprécier; mépriser.*
Kleinachter (-s), m. *Celui qui méprise.*
Kleinachting, v. *Mépris; discrédit*, m.; *dépréciation*, f.
Kleindochter (-s), v. *Petite-fille*, f.
Kleiner, *comp.* van klein. — maken. *Rapetisser.* — worden. *Se rapetisser.*
Kleingeestig, b. n. *zie* Kleinmoedig.
Kleingeloovig, b. n. *Incrédule; chancelant dans la foi.*
Kleinhartig enz. *zie* Kleinmoedig enz.
Kleinhertig enz. *zie* Kleinmoedig enz.
Kleinheid, v. *Petitesse; modicité*, f. — (van persoon). *Petite taille*, f. — (van getal). *Petit nombre*, m.
Kleinigheid (-heden), v. *Bagatelle, vétille, minutie*, f.
Kleinmeter (-s), m. *Micromètre*, m.
Kleinmoedig, b. n. *Pusillanime; abattu; timide.* — worden. *Perdre courage.* —, byw. *zie* Kleinmoediglyk.
Kleinmoedigheid (z. mv.), v. *Pusillanimité; timidité*, f.; *abattement*, m.
Kleinmoediglyk, byw. *Lâchement; timidement.*
Kleinood (-en), o. *Bijou, joyau*, m.
Kleinsmid (-eden), m. *Lormier*, m.
Kleinte, v. *zie* Kleinheid.
Kleintje (-s), o. *Petit, petit enfant*, m. —, een weinig. *Peu, peu de chose*, m.

, b. n. *Un peu petit.*
g, b. n. *Douillet, délicat, sensible au mal; susceptible.*
gheid (z. mv.), v. *Délicatesse; sensiblerie; susceptibilité*, f.
enz. *zie* Klenzen enz.
(-onen), m. *Petit-fils*, m.
r (-s), m *Marcheur*, m.
-en), m. *Chemin argileux ou glissant*, m.
Kracht. *Force; énergie*, f.; *poids*, m.
.). Benauwdheid. *Peine; oppression;* f. Hy is in de —. *Il est pris.*
(-aken), m. *Sergent, valet, crochet; mantonnet* (t. de serr.), m. —aken. *oirs* (t. de menuis.), m. pl.
(ik klemde, heb geklemd), b. w. *Pincer; presser.* —, o. w. *Être trop serré.*
, v. *Action de pincer, de serrer*, f., *nt*, m.
(-n), v. *Dilemme*, m.
, m. *Accentuation*, f.; *accent tonique*.
en), v. *Passoire*, f.; *filtre; couloir;* m.
ik klensde, heb geklensd), b. w. *Passer; filtrer; tamiser.*
, v. *Filtration*, f.
en), v. *Cliquet; claquet*, m.; *cliquette*, p de zakken van een kleed). *Patte*, an eene broek) *Pon*, m. — (van eene nz.). *Soupape* f. (van eene koets).
et, m. —en (schippersw.). *Mantelets, fenêtres des sabords*, f. pl.
), m. *Battant* (*de cloche*), m.
n (-en), m. *Brayer*, m.
g (-en), m. *Bélière*, f.
), o. *Clapet*, m., *petite soupape à charf.*
-s), m. *Claquet*, m.
(ik klepte, heb geklept), b. w. *Copter*, —, o. w. Klepperen. *Craqueter* (*comme gne*). —, klinken. *Tinter.*
n (ik klepperde heb geklepperd), o. w. *ter* (*comme la cigogne et la grue*).
n), m. *Clerc*, m.
ap (z. mv.), o. *Cléricature*, f.
zie Kletsen.
), v. *Claque*, f.; *soufflet*, m. — van weep. *Coup de fouet*, m.
ik kletste heb gekletst), o. w. *Claquer.* rgen. *Prendre à crédit.* —, b. w. Smyter, *lancer.*
(-en), v. *Chambrière* (long fouet), f.
, o. w. *zie* Klateren.
(ik kleumde, heb gekleumd), o. w. *transi de froid.*
, b. n. *Frileux.*
(ik kleunde, heb gekleund), b. w. *Battre*, r.
en), v. *Couleur*, f. — geven. *Colorer.* gen. *Se colorer.* — (van het aangezicht), m.
b. n. *zie* Gekleurd.
(ik kleurde, heb gekleurd), b. w. *Colorier.*
end, b. n. *Colorant.*
b. n. *Qui a de la couleur.*
, v. *Action de colorer, de colorier*, f.
(-s), v. (fam.). *Petite fille*, f. —, geld. , m.
eld, o. *Petite monnaie*, f.
k kleef, kleefde, heb *en* ben gekleefd), *Se coller, s'attacher, tenir.*

Klevend, b. n. } *Gluant, visqueux, tenace.*
Kleverig, b. n. }
Kleverigheid (z. mv.), v. *Viscosité, ténacité*, f.
Klevig, b. n. *zie* Klevend.
Kley enz. *zie* Klei enz.
Kleyn enz. *zie* Klein enz.
Klibber (z. mv.), o. *Gomme*, f.
Klief, v. *zie* Kloof.
Kliefbaer, b. n. *Scissible, sectile.*
Kliefbeitel (-s), m. *Coin*, m.
Kliefbyl enz. *zie* Kloofbyl enz.
Kliefhamer (-s), m. *Mailloche*, f.
Kliefhout, o. *zie* Kloofhout.
Kliefyzer (-s), o. *Fendoir*, m.
Kliek (-en), v. *Restes d'un repas*, m. pl. —, rochel. *Flegme*, m.
Klieken enz. *zie* Rochelen enz.
Klier (-en), v. *Glande*, f. Koude —en. *Écrouelles, scrofules*, f. pl.
Klierachtig, b. n. *Glanduleux.*
Klierbeschryving, v. *Adénographie*, f.
Kliergezwel (-llen), o. *Tumeur des glandes*, f.; *écrouelles; scrofules*, f. pl.
Kliergezwelachtig, b. n. *Scrofuleux.*
Klierkruid, o. (plant). *Scrofulaire*, f.
Klierontleding, v. *Adénotomie*, f.
Kliertje (-s), o. *Glandule*, f.
Klierverhandeling (-en), v. *Adénologie*, f.
Kliervormig, b. n. *Glanduleux.*
Klieven (ik kliefde, heb gekliefd), o. *en* b. w. *Fendre; cliver.* —, o. w. Bersten. *Se fendre, se crevasser.* — (van stoffen spr.). *Se couper.*
Kliever (-s), m. *Fendeur*, m.
Klif, v. *en* o. *Rocher escarpé*, m.; *côte escarpée*, f.
Klik (-kken), m. *en* v. *Le gros bout d'une crosse à jouer*, m. — (timmermansw.) *Languette et rainure*, f.
Klikken (ik klikte, heb geklikt), b. w. (timmermansw.). *Joindre à languette et rainure.* —, verklikken. *Rapporter.* —, o. w. Genoeg zyn. *Suffire.*
Klikklakken (ik klikklakte, heb geklikklakt), o. w. *Cliqueter; faire un bruit de coups répétés* Het —. *Cliquetis*, m.
Klikspillen, o. w. *zie* Lanterfanten.
Klim, o. *Lierre*, m.; *clématite*, f.
*Klimaet (-aten), o *Climat* m.
Klimboonen v. mv. *Haricots*, m. pl.
Klimerten, v. mv. *Pois ramés*, m. pl.
Klimmen (ik klom, heb *en* ben geklommen), o. w *Monter; grimper; s'élever sur.*
Klimmend b. n. *Montant; rampant* (blas.).
Klimmer -s), m. *Celui qui grimpe.* —s. *Pois ramés*, m. pl.
Klimop (z. mv.), o. *Lierre*, m. — blad. *Feuille de lierre*, f.
Klimstag (-ggen), v. *Sauve-garde de beaupré* (t. de mar.), f.
Kling (-en), v. *Lame; épée*, f. Iemand voor de — eischen. *Appeler quelqu'un en duel.*
Klingen, v. mv. *Dunes arides; montagnes de sable*, f. pl.
Klingen, o. w. *zie* Klinken.
Klink (-en), v. (van eene deur). *Loquet* (*d'une porte*), m.; *cadole*, f. — (van eene venster). *Loqueteau*, m. — (van eene kous). *Coin d'un bas*, m. —, scheur. *Accroc*, m. —, m. Lap om het oor. *Soufflet*, m.
*Klinkant, o. *zie* Klatergoud.
Klinkdeur (-en), v. *Guichet*, m.
Klinkdicht (-en), o. *Sonnet*, m.

Klinken (ik klonk, heb geklonken), o. w. *Sonner; résonner.* — als eene klok. *Sonner comme une cloche.* Vreemd in de ooren —. *Surprendre.* —, b. w. Vastklinken. *Attacher.* Aen een kruis —. *Attacher à une croix.* —, omklinken. *River (un clou).* —, uitklinken. *Renverser, faire tomber.* — (fig.). Byleggen. *Cimenter* ou *arranger une affaire.* Het —. *Sonorité*, f.
Klinkend, b. n. *Sonnant; résonnant; sonore.* —e munt. *Argent comptant.*
Klinker (-s), m. (spraekk.). *Voyelle*, f.
Klinkert, m. *Sorte de brique dure*, f.
Klinket, (-tten), o. *Guichet*, m.
Klinkklaer, b. n. *Tout pur; tout clair; sans mélange.*
Klinkletter (-s), v. *Voyelle*, f.
Klinknagel (-s), m. *Rivure*, f.
Klinksken (-s), o. *Loqueteau*, m.
Klip (-ppen), v. *Écueil; rocher; roc*, m. Blinde —ppen. *Brisans*, m. pl., *recif*, m. —, val. *Trébuchet, piége*, m.
Klipachtig, b. n. *Plein d'écueils* ou *de rochers.*
Klipgeit (-en), v. *Chamois*, m.
Klipje (-s), o. *Petit écueil; petit rocher; petit piége*, m.
Klippel, m. *zie* Kluppel.
Klippertanden, o. w. *zie* Klepperen.
Klippig, b. n. *zie* Klipachtig.
Klis (-ssen), v. *Grateron; glouteron*, m.; *bardane* (plante), f. — hair. *Touffe de cheveux*, f.
Klissekruid, o. *zie* Klis.
Klissen (ik kliste, ben geklist), o. w. *Être entortillé.*
Klissenkervel, v. *Circée* (plante), f.
Klisteer (-eren), v. *Clystère, lavement*, m.
Klisteerbuis (-zen), v. } *Seringue*, f.
Klisteerspuit (-en), v. }
Klister, v. *zie* Bloembol.
Klisteren (ik klisteer, klisteerde, heb geklisteerd), b. w. *Donner un lavement, clystériser.*
Klisterie, v. *zie* Klisteer.
Klit, v. *zie* Klis.
Klits (-en), v. *Chienne*, f. *zie* Klets.
Kloek, b. n. Sterk. *Fort, robuste.* —, kloekmoedig. *Brave, courageux, vaillant.* —, verstandig. *Intelligent, spirituel.* —, byw. *zie* Kloekelyk.
Kloekelyk, byw. *Courageusement, vaillamment.*
Kloekhartig, enz *zie* Kloekmoedig enz.
Kloekhertig enz. *zie* Kloekmoedig enz.
Kloekheid (z. mv.) v. *Courage*, m.; *valeur, bravoure* f. — van verstand *Force d'esprit.*
Kloekmoedig, b. n. *Brave, courageux.* —, byw. *zie* Kloekmoediglyk.
Kloekmoedigheid, v. *zie* Kloekheid.
Kloekmoediglyk, byw. *Courageusement, vaillamment.*
Kloekzinnig, b. n. *Ingénieux; intelligent; pénétrant; habile.* —, byw. *zie* Kloekzinniglyk.
Kloekzinnigheid (z. mv.), v. *Force d'esprit; intelligence; pénétration; habileté*, f.
Kloekzinniglyk, byw. *Ingénieusement; habilement.*
Kloen, o. *zie* Kluwen.
Kloet (-en), m. Ovenkrabber. *Fourgon; râble*, m. —, kalkkloet. *Bouloir*, m.; *batte*, f. —, schipboom. *Gaffe*, f. — (gem.). Lomperd. *Lourdaud, rustre*, m.
Kloeten (ik kloette, heb gekloet), b. w. *Pousser (un bateau) avec une gaffe.*
Klok (-kken), v. *Cloche*, f.; *récipient*, m. — (van een uerwerk). *Timbre*, m.
Klokbloem (-en), v. *Clochette, campanelle* (fleur), f.
Klokgieten (het), o. *Art de fondre des cloches*, m.; *fonderie*, f.
Klokgieter (-s), m. *Fondeur de cloches*, m.
Klokgietery, v. *Fonderie de cloches*, f.
Klokhen (-nnen), v. *Poule qui glousse, qui des poussins*, f.
Klokhuis (-zen), o. *Clocher*, m. — (van een appel, peer enz.). *Trognon*, m.
Klokje (-s), o. *Clochette*, f. — (bloem). *Ancolie*, f.
Klokkebalk (-en), m. *Hune*, f.
Klokken (ik klokte, heb geklokt), o. w. *Glousser; glouglouter.* Het —. *Gloussement*, m.
Klokkenist (-en), m. *Carillonneur*, m.
Klokkenmaker, m. *zie* Klokgieter.
Klokkenspel (-en), o. *Carillon*, m.
Klokkenspeler (-s), m. *Carillonneur*, m.
Klokkentoren (-s), m. *Clocher*, m.
Klokkenvormig, b. n. *En forme de cloche; campaniforme.*
Klokklepel (-s), m. *Battant de cloche*, m.
Klokklok, o. *Glouglou*, m.
Klokluider (-s), m. *Sonneur*, m.
Klokreep (-en), m. *Corde de cloche*, f.
Kloksken, o. *zie* Klokje.
Klokskenskruid, o. *Campanule*, f.
Klokslag (-en), m. *Coup de cloche*, m.
Klokspelen (het), o. *Sonnerie*, f.
Klokspys, v. *Métal propre à la fonte des cloches*, m.
Kloktoren (-s), m. *Clocher*, m.
Kloktouw, v. *en* o. *zie* Klokreep.
Klokvormig, b. n. *zie* Klokkenvormig.
Klokzeel, o. *zie* Klokreep.
Klom. *zie* Klimmen.
Klommer (-s), m. *Mensonge*, m., *échappatoire, défaite*, f.
Klomp (-en), m. *Masse*, f.; *tas; monceau*, m. — goud. *Masse d'or.* — aerde. *Motte de terre.* —, holblok. *Sabot*, m. —en aenhebben. *Porter des sabots.*
Klompje (-s), o. *Petite masse*, f.
Klompmaker (-s), m. *Sabotier*, m.
Klompvrucht, v. *Syncarpe*, m.
Klongel (-s), v. *Coureuse*, f.
Klonk. *zie* Klinken.
Klont (-en), v. } *Grumeau; caillot*, m.
Klonter (-s), m. }
Klonterachtig, b. n. *Grumeleux; plein de grumeaux.*
Klonteren (ik klonterde, ben geklonterd), o. w. *Se grumeler s'engrumeler, se cailler.*
Klonterig, b n *zie* Klonterachtig.
Klontje (-s), o. *Petit grumeau petit morceau*, m.
Kloof (kloven), v. *Fente crevasse gerçure*, f. — in de kin. *Fossette au menton*, f. — (in den hoef van een peerd). *Seime*, f.
Kloof. *zie* Kluiven.
Kloofbaer, b. n. *Scissible, sectile.*
Kloofbyl (-en), v. *Hache à fendre du bois*, f.; *murlin*, m.
Kloofhamer (-s), m. *Mailloche*, f.
Kloofhout, o. *Bois à fendre; bois de refend.* m.
Kloofje (-s), o. *Petite fente*, f.
Klootkin (-nnen), v. *Menton fourchu*, m.
Klooster (-s), o. *Couvent, cloître, monastère*, m.
Kloosterachtig, b. n. *Claustral, monastique.*
Kloosterbroeder (-s), m. *Moine; religieux; frère lai*, m.
Kloosterbroederschap, v. *Conventualité*, f.

rbroer, m. zie Kloosterbroeder.
rdoek, m. *Linon*, m.
ren (ik kloosterde, heb gekloosterd), b.w. *rer*, *encloîtrer*.
rgelofte (-n), v. *Vœu de religieux*, m.
rgoederen, o. mv. *Biens des monas-*, m. pl.
rkamertje (-s), o. *Cellule*, f.
rkerk (-en), v. *Église de couvent*, f.
rlatyn, o. *Mauvais latin*, m.
rleven, o. *Vie monastique*, f.
rling (-en), m. *Religieux ; moine*, m.
rlyk, b. n. *Claustral; monastique; con-tel.* —, byw. *Conventuellement*.
rmael (-alen), o. *Réfection*, f.; *repas*, m.
rmisse (-n), v. *Messe conventuelle*, f.
rmoeder (-s), v. *Supérieure ; prieure ; sse*, f.
rmonik (-en), m. *Cloîtrier, conventuel*, *le*, m.
rregel, m. } *Discipline claustrale*, f.
rtucht, v. }
rvader (-s), m. *Supérieur ; prieur; abbé*, m.
rvoogd, m. zie Kloostervader.
rvoogdes, v. zie Kloostermoeder.
rwet (-tten), v. *Loi claustrale*, f.
rzuster (-s), v. *Religieuse*, f.
(-en), m. *Boule*, f.; *globe*, m.; *sphère*, f.
chtig, b. n. *Sphérique*.
(-s), o. *Globule*, m.; *petite boule*, f.
ond, b. n. *Rond comme une boule*, *sphé-e*.
pel (-en), o. *Jeu de boule*, m.
ormig, b. n. *Sphérique*.
n. zie Kloven.
m. *Coup*, m. — krygen. *Être battu*. — ge- *Rosser*.
-ppen), v. *Béguine*, f.
amer (-s), m. *Maillet*, m.
engst (-en), m. *Cheval bistourné*, m.
out, o. *Taquoir* (t. d'impr.), m.
ger (-s), m. *Traqueur*, m.
gt, v. *Traque*, f.
en (ik klopte, heb geklopt), b. w. *Battre ; per ; heurter; traquer.* —, o. w. *Battre ; iter*. Myn hert klopt. *Mon cœur palpite*.
er (-s), m. *Heurtoir*, *marteau*, m. —s. *Bat-s* (vén.), m. pl.
ing (-en), v. *Battement*, m.; *palpitation*, f.
cheen (-en), v. *Poche* (petit violon), f.
uster (-s), v. *Béguine*, f.
-ssen), m. en v. *Fuseau*, m.; *bobine; boule*, f.
sen (-anen), v. *Jeu de boule*, m.
(-s), o. } *Petit fuseau*, m.; *petite bobine ;*
en (-s), o. } *petite boule*, f
oord (-en), v. *Cordonnet*, m.
en (ik kloste, heb geklost), b. w. *Faire du donnet*. —, o. w. *Jouer à la boule*.
en (ik klotste, heb geklotst), o. w. *Mugir mme les flots*).
v, v. zie Kluwen en Klauw.
ven, o. zie Kluwen.
ven (ik klouwde, heb geklouwd), b. w. euwen. *Calfater*, *radouber*. —, slaen, af-sen. *Battre*, *rosser*, *étriller*.
ver (-s), m. *Calfat* (instrument), m.
en (ik kloofde, heb gekloofd), b. w. *Fendre*. o. w. (met zyn). *Se fendre*, *crever*.
n, v. mv. *Malandres*, f. pl.
nier, m. zie Kolvenier.
er (-s), m. *Fendeur*, m.

Klucht (-en), v. *Farce ; plaisanterie ; bouffonnerie*, f. Stomme —. *Pantomime*, f.
Kluchtig, b. n. *Plaisant; bouffon ; drôle ; comique; mimique.* —, vreemd. *Singulier ; étrange.* —, byw. zie Kluchtiglyk.
Kluchtigheid (-heden), v. *Plaisanterie ; bouffonnerie; drôlerie*, f.
Kluchtiglyk, byw. *Plaisamment ; comiquement*.
Kluchtje (-s), o. *Petite farce*, f.
Kluchtmaker (-s), m. *Bouffon ; farceur*, m.
Kluchtspeelster (-s), v. *Bateleuse*, f.
Kluchtspel (-en), o. *Farce*, f.; *mime*, m.
Kluchtspeler (-s), m. *Bateleur; farceur ; acteur ; comique*, *mime*, m.
Kluchtspelschryver (-s), m. *Mime*, *mimographe*, m.
Kluft (-en), v. *Quartier*, m., *section d'une ville*, f.
Kluif (-ven), v. *Griffe*, *serre*, f., *ongle*, m.
Kluifbeentje (-s), o. *Petit os à ronger*, m.
Kluiffok (-kken), v. *Misaine de beaupré* (terme de mar.), f.
Kluifje (-s), o. *Petit os à ronger*, m.
Kluis (-zen), v. *Ermitage*, m.
Kluisgaten, o. mv. *Écubiers*, *écobans* (terme de mar.), m. pl.
Kluishouten, o. mv. *Allonges d'écubier*, (terme de mar.), f. pl.
Kluisnaer enz. zie Kluizenaer enz.
Kluister (-s), v. *Ceps ; fers*, m. pl.; *chaînes*, f. pl. — (aen de handen). *Menottes*, f. pl. — (aen de beenen der peerden). *Entraves*, f. pl.
Kluisteren (ik kluisterde, heb gekluisterd), b.w. *Enchaîner; charger de fers; mettre les ceps à*. Een peerd —. *Entraver un cheval*.
Kluit (-en), m. en v. *Motte*, f. — aerde. *Motte de terre*. Braef uit de —en groeijen. *Grandir à merveille*.
Kluitebreker (-s), m. *Casse-motte*, m.
Kluitje (-s), o. *Petite motte*, f.
Kluiven (ik kloof, heb gekloven), b. w. *Ronger*. Een been —. *Ronger un os*.
Kluiver (-s), m. *Celui qui ronge*. — (regt). *Garnisaire*, m.
Kluizen (ik kluisde, heb gekluisd), o. w. *Vivre en ermite* ou *en solitaire*.
Kluizenaer (-s), m. *Ermite ; solitaire; reclus*, m. —s leven. *Vie érémitique*.
Kluizenaerster (-s), v. *Recluse*, f.
Kluizenary, v. zie Kluis.
Kluppel (-s, -en), m. *Gros bâton*, *trique*, f.; *tricot*, *rondin*, *gourdin*, *massue*, f. — (gem.). Plompe vent. *Rustre*, *lourdaud*, m.
Kluppelen (ik kluppelde, heb gekluppeld), b. w. *Battre* ou *assommer à coups de bâton* ou *de massue*, *rondiner*.
Kluppelen, m. mv. } *Croquet* (pain d'épice), m.
Kluppelkoek (-en), m. }
Klutsen (ik klutste, heb geklutst), b. w. *Mêler en battant*. —, o. w. *Rêver*.
Kluwen (-s), o. *Peloton*, m.; *pelote*, f. Op een — winden. *Pelotonner*.
Kluwenen (ik kluwende, heb gekluwend), b. w. *Pelotonner*.
Kluwentje (-s), o. *Petit peloton*, m.; *petite pelote*, f.
Knabbelaer (-s), m. *Celui qui ronge*.
Knabbelaerster (-s), v. *Celle qui ronge*.
Knabbelen (ik knabbelde, heb geknabbeld), o. w. *Ronger*.
Knaep (-apen), m. *Garçon ; valet*, m. — (van eene broederschap). *Clerc*, m. — (om eene keers op te zetten). *Guéridon*, m. —, snaek. *Drôle ; gaillard*, m.

Knaepje (-s), o. } *Petit garçon ; petit drôle*,
Knaepjen (-s), o. } m.
Knagen (ik knaeg, knaegde, heb geknaegd), b. *en* o. w. *Ronger*. Een been —. *Ronger un os.* — (fig.). Wroegen. *Tourmenter*, *bourreler*.
Knagend, b. n. *Qui ronge; rongeur*.
Knager (-s), m. *Celui qui ronge*.
Knaging (-en), v. *Action de ronger*, f., *rongement*, m. — (van het geweten). *Remords*, *tourment*, m.
Knak (-kken), m. *Atteinte ; rupture; brisure*, f.
Knak, b. n. *Fâché; de mauvaise humeur.* — zyn. *Être fâché*.
Knakhamer (-s), m. *Brisoir*, m.
Knakken (ik knakte, heb geknakt), b. w. *Rompre*, *casser*. —, o. w. (met zyn). *Se rompre ; se casser*.
Knap, v. *Crac ; bruit que fait une chose qui se casse*, m.
Knap, b. n. Fraei. *Joli*, *net*, *propre*.—, bekwaem. *Capable*, *habile*. —, veerdig. *Prompt*, *expéditif*. —, byw. *Joliment ; gentiment; habilement*.
Knaphandig, b. n. *Adroit ; habile ; agile*. —, byw. *zie* Knaphandiglyk.
Knaphandigheid, v. *Adresse; habileté; agilité*, f.
Knaphandiglyk, byw. *Adroitement ; habilement ; agilement*.
Knapjes, byw. *Gentiment; joliment*.
Knapkoek (-en), m. *Croquet ; craquelin*, m.
Knappen (ik knapte, heb geknapt), b. w. Eten. *Croquer*, *manger*. —, braken. *Broyer* (*le chanvre etc.*). —, o. w. (met *zyn*). *Craquer ; se rompre*.
Knappend, b. n. *Croquant*.
Knaptaert (-en), v. *Croquante* (tourte), f.
Knapzak (-kken), m. *Bissac ; canapsa*, m.; *panetière*, f.
Knapzakdrager (-s), m. *Canapsa*, *celui qui porte un canapsa*, m.
Knarsbeen (-en). o. *Cartilage*, m. Verhandeling over de —en. *Chondrologie*, f.
Knarsbeenachtig, b. n. *Cartilagineux*.
Knarsbeenbeschryving, v. *Chondrographie*, f.
Knarsbeenig, b. n. *Cartilagineux*.
Knarsbeenontleding, v. *Chondrotomie*, f.
Knarsbeenvlies, o. *Péricondre*, m.
Knarseling, v. *zie* Knarsing.
Knarsen (ik knarste, heb geknarst), o. w. *Craquer ; craqueter*. — (op de tanden). *Grincer* (*les* ou *des dents*).
Knarsetanden (ik knarsetandde, heb geknarsetand), o. w. *Grincer les* ou *des dents*.
Knarsing, v. (der tanden). *Grincement* (*des dents*), m.
Knauwartseny, v. *zie* Kauwartseny.
Knauwen (ik knauwde, heb geknauwd), b. w. *Mâcher*. Het —. *Mastication*, f.
Knauwer (-s), m. *Mâcheur*, m.
Knauwing, v. *Mastication*, f.
Knauwmiddel, o. *zie* Kauwmiddel.
Knauwsel, o. *Chose mâchée*, f.
Knauwster (-s), v. *Mâcheuse*, f.
Knauwtabak, m. *Chique* (tabac), f.
Knauwtand (-en), m. *Dent molaire* ou *mâchelière*, f.
Knecht (-s,-en), m. *Valet ; laquais*, m. —, gast. *Garçon ; compagnon*, m.
Knechtelyk, b. n. *Servile*. —, byw. *Servilement*.
Knechtje (-s), o. *Petit garçon*, *valeton*, m.
Knechtjeshuis (-zen), o. *Maison des orphelins*, f.
Knechtken (-s), o. *Petit garçon*, *valeton*, m.
Knechtsch, b. n. *Servile*.
Knechtsloon (z. mv.), m. *en* o. *Gages*, m. pl.; *salaire*, m.
Knechtswyze, byw. *Servilement*.
Kneden (ik kneed, kneedde, heb gekneed), b.w. *Pétrir*. Het —. *Pétrissage*, m.
Kneder (-s), m. *Pétrisseur*, m.
Kneding, v. *Pétrissage*, m.
Kneeden, b. w. *zie* Kneden.
Kneedster (-s), v. *Pétrisseuse*, f.
Kneep (knepen), v. *Pincée*, f. —, streek. *Tour*, m.; *ruse ; finesse*, f.
Kneetrog (-ggen), m. *Pétrin*, m.; *huche*, f.
Knekel, m. *zie* Kneukel.
Knekelhuis (-zen), o. *Charnier*, m.
Knel (-llen), v. *Gêne; étreinte*, f. — (om dieren te vangen). *Piége ; trébuchet*, m.
Knellen (ik knelde, heb gekneld), b. w. *Pincer ; serrer; presser*.
Knelling, v. *Pincement; serrement*, m.
Knepel, m. } *zie* Kluppel.
Kneppel, m. }
Knersen enz. *zie* Knarsen enz.
Knetteren. *zie* Knitteren.
Kneu, v. *zie* Kneuter.
Kneukel (-s), m. *Nœud; article*, m.; *jointure des doigts*, f.
Kneukelhuis (-zen), o. *Charnier*, m.
Kneuter (-s), v. *Linot*, m.; *linotte* (oiseau), f.
Kneuteraer (-s), m. *Bredouilleur*, m.
Kneuteraerster (-s), v. *Bredouilleuse*, f.
Kneuteren (ik kneuterde, heb gekneuterd), o. w. Kwelen. *Gazouiller*. —, mompelen. *Gronder; murmurer ; bredouiller*.
Kneuzen (ik kneusde, heb gekneusd), b. w. *Froisser ; meurtrir*.
Kneuzend, b. n. *Contondant*.
Kneuzing (-en), v. *Froissure ; meurtrissure ; contusion*, f.
Knevel (-s), m. *Moustache*, f. —. (fig.). *Gaillard; drôle*, m.
Knevelaer (-s), m. *Concussionnaire; exacteur; usurier*, m.
Knevelaerster (-s), v. *Usurière*, f.
Knevelary (-en), v. *Extorsion ; concussion; vexation ; exaction ; usure*, f.
Knevelbaerd, m. *Moustache*, f.
Knevelen (ik knevelde, heb gekneveld), b. w. Vastbinden. *Garrotter ; lier*. —, afpersen. *Extorquer ; vexer*.
Knevelend, b. n. *Vexatoire*.
Kneveler, m. *zie* Knevelaer.
Knevelery, v. *zie* Knevelary.
Kneveling, v. *Action de garrotter*, f. —, knevelary. *Concussion ; vexation*, f.
Knibbelachtig, b. n. *zie* Knibbelig.
Knibbelaer (-s), m. *Chicaneur ; barguigneur ; vétilleur*, m.
Knibbelaerster (-s), v. *Chicaneuse; barguigneuse; vétilleuse*, f.
Knibbelary (-en), v. *Chicane ; vétillerie*, f.
Knibbelen (ik knibbelde, heb geknibbeld), o. w. *Chicaner; vétiller; barguigner*.
Knibbelig, b. n. *Chicanier ; pointilleux ; vétilleux*.
Knibbeling (-en), v. *Chicane*, f.
Knibbelster, v. *zie* Knibbelaerster.
Knibbelzuchtig, b. n. *zie* Knibbelig.
Knie (knien, knieën), v. *Genou*, m. Op zyne —n vallen. *S'agenouiller*, *tomber à genoux*. — (schippersw.). *Courbaton*, m.
Kniebank (-en), v. *Prie-dieu*, m.

ging, v. zie Kniebuiging.
og (-ogen), m. *Jarret*, m.
ogsspier (-en), v. *Muscle jarretier*; m.
iging (-en), v. *Génuflexion*, f.
ek (-en), m. *Grémial*, m.
zwel (-llen), o. *Capelet*, m.
ut (-en), o. *Liure* (t. de charp.), f.
ht, v. *Gonagre*, f.
(-ppen), m. *Genouillère*, f.
ink (-en), v. *Agenouilloir*, m.
r, o. zie Knielap.
(ik knielde, heb en ben geknield), o. w. *nouiller, se mettre à genoux, se prosterêtre à genoux.*
id, b. n. *Agenouillé, prosterné.* —, byw. *noux.*
g, v. *Génuflexion*, f.
n, v. *Gonalgie*, f.
m (-en), m. *Tire-pied*, m.
iyf (-ven), v. *Rotule*, f.
iyfband (-en), m. *Kiastre, bandage pour tule*, m.
ik (-kken), o. *Genouillère*, f.
(-s), o. *Petit genou*, m.
l, m. *Prosternation* f.
n enz. zie Knyzen enz.
-kken), m. *Signe* ou *mouvement de tête*, m.
reuk. *Brisure rupture*, f. — (fig.) tegen-
l. *Malheur, revers*, m.
bollen (ik knikkebolde, heb geknikkebold), Sluimeren. *Sommeiller.* met de hooftegen een stooten. *Se heurter la tête l'un re l'autre.*
n (ik knikte, heb geknikt), o. w. *Faire de la tête.* — (met zyn). *Se rompre, se r.* —, b. w. *Rompre, casser sans dés-*
r (-s), m. *Chique*, f.; *jalet*, m.
ren (ik knikkerde, heb geknikkerd), o. w. *r aux chiques* ou *aux jalets.*
rspel, o. *Jeu de chiques* ou *de jalets*, m.
rtje (-s), o. *Petite chique*, f.; *petit jalet*, m.
ppen), m. *Chiquenaude, croquignole*, f. —
den neus. *Nasarde*, f. — (om vogels te gen). *Trébuchet*, m.
intje (-s), o. *Marchette, planchette de* , f.
es (-ssen), o. *Jambette*, f.
gen (ik knipoogde, heb geknipoogd), o. w. *r, cligner les yeux.*
len, o. w. zie Knipperen.
n (ik knipte, heb geknipt), b. w. *Crololer, donner des chiquenaudes.* Voor den . *Nasarder.* —, met den knip vangen. *dre au trébuchet.* , met de nagels pletn. *Écraser avec les ongles.* — (met de er). *Rogner, tailler, couper avec des cix.*
eren (ik knipperde, heb geknipperd), o. w. *r aux jonchets.*
rspel (-en), o. *Jonchets* (jeu d'enfant), l.
heer (-eren), v. *Petits ciseaux*, m. pl., *dévoir*, m.
ag (-en), m. *Chiquenaude, croquignole*, f. om vogels te vangen). *Abattant d'un tréet*, m.
ot (-en), o. *Cadenas*, m.
ren (ik knitterde, heb geknitterd), o. w. *quer, pétiller.* —, b. w. Blutsen. *Meurtrir, sser.*

Knobbel (-s), m. *Nœud; bouton*, m.; *bosse; inégalité*, f.
Knobbelachtig, b. n. } *Noueux; plein de bou-*
Knobbelig, b. n. } *tons, d'inégalités; loupeux.*
Knod (-dden), v. } *Nœud, bouton*, m.
Knodde (-n), v. }
Knods (-en), v. *Massue*, f. — (aen het katoen van eene brandende lamp *of* keers). *Champignon*, m.
Knodsdrager (-s), m. *Celui qui porte une massue.*
Knodsje (-s), o. *Petite massue*, f.
Knodsslag (-en), m. *Coup de massue*, m.
Knodsstok, m. zie Knods.
Knodsvormig, b. n. *Clavé, fait en massue.*
Knoeijen (ik knoeide, heb geknoeid), o. w. *Bousiller, travailler mal; gâter, massacrer.*
Knoeijer (-s), m. *Bousilleur; gâte-métier, massacreur*, m.
Knoeijery (-en), v. *Bousillage*, m.
Knoeister (-s), v. *Bousilleuse*, f.
Knoeiwerk, o. *Bousillage*, m.
Knoesel (-s), v. *Cheville du pied malléole*, f.
Knoest (-en), m. *Nœud*, m.
Knoestachtig, b. n. *Noueux; squirrheux; loupeux.*
Knoestachtigheid, v. *Tubérosité*, f.
Knoestgezwel (-llen), o. *Squirrhe*, m.
Knoestig, b. n. *Noueux.*
Knoestigheid, v. *Nodosité*, f.
Knoestje (-s), o. *Petit nœud*, m.
Knoet (-en), m. *Lourdaud, rustaud*, m.
Knoetachtig, b. n. } *Lourd, grossier, rustique.*
Knoetig, b. n. } —, byw. *Lourdement, grossièrement.*
Knoffelaer (-s), m. *Celui qui traite quelqu'un rudement.*
Knoffelen (ik knoffelde, heb geknoffeld), b. w. *Manier* ou *traiter rudement, houspiller.* — (gem.). Afrossen. *Rosser, étriller.*
Knoflook (z. mv.), o. *Ail*, m.
Knoflookkruid, o. *Alliaire*, f.
Knoflooksaus, v. *Aillade*, f.
Knok (-kken), m. *Os*, m.
Knokel, m. zie Kneukel.
Knokje (-s), o. *Petit os, osselet*, m.
Knokkel, m. zie Kneukel.
Knokslag (-en), m. *Croquignole, chiquenaude*, f.
Knol (-llen), m. *Navet*, m. —, oud peerd. *Haridelle, rosse*, f.
Knolachtig, b. n. *Qui sent le navet.*
Knolakker (-s), m. } *Champ semé de navets*, m.
Knolland (-en), o. }
Knolradys (-zen), v. *Rave*, f.; *radis*, m.
Knolrond, b. n. *Rond comme un navet.*
Knolzaed o. *Navette, grain de navet*, f.
Knook enz. zie Knok enz.
Knoop (-en), m. *Nœud*, m. Eenen — leggen. *Faire un nœud nouer.* — (aen een kleed). *Bouton*, m.
Knoopen (ik knoopte, heb geknoopt), b. w. *Boutonner; nouer.* zie Knoppen
Knoopenmaekster enz. zie Knopmaekster enz.
Knoopgat (-en), o. *Boutonnière*, f.
Knoopgras (z. mv.), o. *Renouée*, f.
Knoophandel (z. mv.), m. *Boutonnerie*, f.
Knoopig, b. n. *Noueux, plein de boutons.*
Knoopje (-s), o. *Petit nœud; petit bouton*, m.
Knoopkoord (-en), v. *Cordelière, corde à plusieurs nœuds* (blas.), f.
Knooplook, o. zie Knoflook.
Knoopmaekster, v. zie Knopmaekster.

Knoopmaken (het), o. *Boutonnerie*, f.
Knoopmaker (-s), m. *Boutonnier*, m.
Knop (-ppen), m. Uitbotting. *Bouton*, *bourgeon*, m. — (aen de kleederen). *Bouton*, m. — (van eene rotting *of* stoel). *Pomme*, f. — (van eene speld). *Tête*, f. — (van eenen zadel *of* degen). *Pommeau*, m. — (aen de oor). *Tragus*, m.
Knopgat (-en), o. *Boutonnière*, f.
Knopgras, o. *zie* Knoopgras.
Knopje (-s), o. *Petit bouton*, m. — (tot sieraed). *Pommette*, f.
Knopkever (-s), m. *Coupe bourgeon* (insecte), m.
Knoplook, o. *zie* Knoflook.
Knopmaekster (-s), v. *Faiseuse de boutons*, f.
Knopmaken (het), o. *Boutonnerie*, f.
Knopmaker (-s), m. *Boutonnier*, m.
Knopmakerspriem (-en), m. *Bouterolle*, f.
Knopmakery, v. *Boutonnerie*, f.
Knoppen (ik knopte, heb geknopt), b. w. *Boutonner*. —, o. w. Botten. *Bourgeonner*.
Knopyzer (-s), o. *Tire-bouton*, m.
Knor (-rren), m. *Cartilage*, m.
Knorachtig, b. n. *Cartilagineux*. —, grimmig. *Grondeur*, *grogneur*, *raisonneur*.
Knorbeen, o. *zie* Knor.
Knorder (-s), m. *Grognard*, *raisonneur*, m.
Knorf, m. *zie* Knoop.
Knorhaen (-anen), m. Zeehaen. *Rouget* (poisson), m. —, korhaen. *Francolin*, m.
Knorren (ik knorde, heb geknord), o. w. *Grogner*, *gronder*, *grommeler*.
Knorrepot (-tten), m. } *Grognard*, *raisonneur*,
Knorrer (-s), m. } m.
Knorrig, b. n. *Grondeur*, *grogneur*, *raisonneur*.
Knors enz. *zie* Knor enz.
Knot (-tten), v. *Coque* ou *tête de lin*, f.
Knoter enz. *zie* Kneuter.
Knotten (ik knottede, heb geknot), b. w. *Étêter* (*les arbres etc.*).
Knotter (-s), m. *Celui qui étête*.
Knotting, v. *Étêtement*, m.
Knuffelen, b. w. *zie* Knoffelen.
Knuflook, o. *zie* Knoflook.
Knuist (-en), m. *Articulation*, f.; *nœud*, m.
Knuppel enz. *zie* Kluppel enz.
Knypen enz. *zie* Nypen enz.
Knyzen (ik knysde, heb geknysd), o. w. *Se chagriner*.
Knyzer (-s), m. *Homme chagrin*, m.
Knyzig, b. n. *Chagrin*, *triste*.
Knyzing, v. *Chagrin*, m.; *humeur chagrine*, f.
*Kobalt, o. (metael). *Cobalt* ou *cobolt*, m.
Kocht. *zie* Koopen.
Kodde (-n), v. *Plaisanterie*, *facétie*, f.
Koddig, b. n. *Bouffon*, *plaisant*, *badin*, *comique*, *drôle*. —, byw. *zie* Koddiglyk.
Koddigheid (-heden), v. *Bouffonnerie*, *plaisanterie*, *farce*, f.; *badinage*, m.
Koddiglyk, byw. *Plaisamment*, *comiquement*.
Koe enz. *zie* Koei enz.
Koedille, v. *Buphthalmum*, *œil-de-bœuf* (plante), m.
Koei (-ijen), v. *Vache*, f. Jonge —. *Génisse*, f.
Koeidrek, m. *Bouse*, *fiente de vache*, f.
Koeidryfster (-s), v. *Vachère*; *bouvière*, f.
Koeidryver (-s), m. *Vacher*, *bouvier*, m.
Koeihaer, o. *zie* Koeihair.
Koeihair, o. *Poil de vache*, m.
Koeiherder (-s), m. } *Vacher*, *bouvier*, m.
Koeihoeder (-s), m. }
Koeihoedster (-s), v. *Vachère*, *bouvière*, f.
Koeihoorn (-s), m. *Corne de vache*, f.
Koeikaes, v. *Fromage de lait de vache*, m.
Koeimelk (z. mv.), v. *Lait de vache*, m.
Koeimelker (-s), m. *Celui qui trait les vaches*.
Koeimest (z. mv.), m. *Bouse*, f.
Koeipis, v. *Urine de vache*, f.
Koeipokinenting, v. *Vaccination*; *vaccine*, f.
Koeistal (-llen), m. *Vacherie*, *étable à vaches*, f.
Koeisteert (-en), m. *Queue de vache*, f.
Koeistront, m. *Bouse*, f.
Koeiuijer (-s), m. *Pis de vache*, m.
Koeivleesch (z. mv.). o. *Viande de vache*, f.
Koeivlieg (-en), v. *Taon*, m.
Koeivoet (-en), m. *Pied de vache*; *pied-de-chèvre*, *levier*, m., *pince*, f.
Koek (-en), m. *Gâteau*, m. Zoete —. *Pain d'épice*, m.
Koekdeeg, m. *en* o. *Pâte dont on fait des gâteaux*, *etc.*, f.
Koekeloeren (ik koekeloerde, heb gekoekeloerd), o. w. *Mener une vie solitaire*; *rester à la maison*; *être oisif*.
Koekje (-s), o. *Petit gâteau*, m.
Koekmat (in het schaekspel). *Pat*, m.
Koekoek (-en), m. *Coucou*, m. —, vallicht. *Abat-jour*, m.
Koekoeksbloem, v. *Lychnis*, m.
Koekoeksbrood, o. *Alléluia* (plante), m.
Koekoekszang, m. *Chant du coucou*, m.
Koekpan (-nnen), v. *Poêle à faire cuire des galettes*, f.
Koeksken, o. *zie* Koekje.
Koel, b. n. *Frais*; *froid*. Met — bloed, in —en bloede. *De sang froid*. —, byw. *Froidement*.
Koelbak (-kken), m. *Cuve*; *auge*, f.; *bassin*; *réfrigérant*, m.
Koelbloedig, b. n. *Qui agit de sang froid*. —, byw. *De sang froid*.
Koeldrank (-en), m. *Réfrigérant*, m.; *boisson rafraîchissante*, *émulsion*, f.
Koelen (ik koelde, heb gekoeld), b. w. *Rafraîchir*; *refroidir*. Het yzer —. *Tremper le fer*. (fig.) Zyne driften —. *Assouvir ses passions*. —, o. w. (met *zyn*). *Se rafraîchir*; *se refroidir*; (fig.) *se ralentir*. Het —. *Rafraîchissement*; *refroidissement*, m.
Koelheid (z. mv.), v. Koelte. *Fraîcheur*, f. —, onverschilligheid. *Froideur*, *indifférence*, f.
Koeling, v. *Rafraîchissement*; *refroidissement*, m.
Koelmoedig, b. n. *en* byw. *zie* Koelbloedig.
Koelmoedigheid, v. *Sang-froid*, m.
Koelsmoeds, byw. *De sang froid*.
Koelte (z. mv.), v. *Fraîcheur*, f.
Koeltjes, byw. *Un peu fraîchement*; *froidement*.
Koelvat, o. *zie* Koelbak.
Koelzinnig, b. n. *zie* Koelbloedig.
Koelzinnigheid, v. *Sang-froid*, m.
Koen (-en), v. *Joue*, f.
Koen, b. n. *Hardi*, *audacieux*, *intrépide*. —, byw. *zie* Koenlyk.
Koenheid (z. mv.), v. *Hardiesse*, *audace*, *intrépidité*, f.
Koenlyk, byw. *Hardiment*, *audacieusement*, *intrépidement*.
Koepel (-s), m. *en* v. *Coupole*, f.; *dôme*, m.
Koer (-en), m. *Guet*, *trompette*, m.
Koeren (ik koerde, heb gekoerd), o. w. *Roucouler*.
*Koers, m. *Cours*, m.; *route*, f.

(zich), ik koeste my, heb my gekoest), w. *Se coucher* (en parlant d'un chien).
ren (ik koesterde, heb gekoesterd), b. w. *rer*, *dorloter*, *délicater*.
en), v. *Petit canard noir*, m.
we, v. *Blé de vache* (plante), m.
aer (-s), m. *Baragouineur*, m.
ierster (-s), v. *Baragouineuse*, f.
en (ik koeterde, heb gekoeterd), o. w. *Baragouiner*, *jargonner*.
(-en), v. *Carrosse*, m. In de — ryden. *en carrosse.* — en peerden houden. *Avoir nage.* —, bed. *Couche*, f.; *lit*, m.
n (zich). *zie* Koesen (zich).
nmaker (-s), m. *Carrossier*, m.
nis (-zen), o. *Remise*, f.
ir (-s), m. *Cocher*, m.
naker (-s), m. *Carrossier*, m.
eerd (-en), o. *Cheval de carrosse*, *carrosm.*
oort (-en), v. *Porte cochère*, f.
agen (-s), m. *Coche*, m.
nz. *zie* Koei enz.
ffen), v. *Koff* (bâtiment hollandais), m.
(-s), m. en o. *Coffre; bahut*, m.; *malle; e*, f.
lieksel (-s), o. *Couvercle de coffre*, m.
n (ik kofferde, heb gekofferd), b. w. *Enrer*, *encaisser*.
naker (-s), m. *Bahutier*, *coffretier; cais-*, m.
ileutel (-s), m. *Clef de coffre*, f.
sdot (-en), o. *Housset*, m.; *serrure de e* f.
tje (-s), o. *Coffret*, m.; *cassette*, f.
m. *Café*, m.
ker (-s), m. *Caféirie*, f.
el (-alen), v. *Balle de café*, f.
ad (-en), o. *Cabaret* (plateau), m.
oom (-en), m. *Cafier*, m.
oon (-en), v. *Fève de café*, f.; *café*, m.
nis (-zen), o. *Un café*, m.
n (-nnen), v. *Cafétière*, f.
eur, v. *Couleur de café*, f.
opje (-s), o. *Tasse à café*, f.
pel (-s), m. *Cuiller à café*, f.
olen (-s), m. *Moulin à café*, m.
lantagie, v. *Caféirie*, f.
ot (-tten), m. *Cafetière*, f., *marabout*, m.
henker (-s), m. *Cafetier*, m.
henkster (-s), v. *Cafetière* (*celle qui tient afé*), f.
hoteltje (-s), o. *Soucoupe d'une tasse à f*, f.
inkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du f*, f.
r, o. *zie* Komfoor.
enz. *zie* Koffi enz.
hip (-epen), o. *Koff* (bâtiment hollan-), m.
(-s, -en), m. *Balle*, f.; *boulet*, m. Gloeijen—s. *Boulets rouges*.
aendryver (-s), m. *Pousse-balle*, m.
bak (-kken), m. *Épitié* (t. de mar.), m.
gieter (-s), m. *Fondeur de boulets*, m.
gietery (-en), v. *Fonderie de boulets*, f.
maet, v. *Passe-balle*, *passe-boulet*, m.
trekker (-s), m. *Tire-balle*, m.
vorm (-en), m. *Forme à boulets* ou *à les*, f.
-s), m. *Cuisinier*, m.
n (ik kook, kookte, heb gekookt), o. w. *uillir*, *cuire*. Het water kookt. *L'eau bout.* —, b. w. *Cuire*, *faire cuire*. Visch —. *Cuire* ou *faire cuire du poisson*. Het —. *Cuisson; cuisine*, f.
Kokend, b. n. *Bouillant; bouillonnant*.
Koker (-s), m. *Étui*, m.; *gaine*, f.; *carquois*, m. Dat komt uit zynen — niet (spreekw.). *Cela n'est pas de son crû.*
Kokeren (ik kokerde, heb gekokerd), b. w. *Mettre dans un étui*; (fam.) *tromper*.
Kokermaker (-s), m. *Gaînier*, m.
Kokermuilen (ik kokermuilde, heb gekokermuild), o. w. *Ricaner*, *sourire doucement.*
Kokernoot, v. *zie* Kokosnoot.
Kokertje (-s), o. *Petit étui*, m.
Kokery, v. *Cuisson*, f.; *art de faire la cuisine*, m.
Kokin (-nnen), v. *Cuisinière*, f.
Koking (z. mv.), v. Zieding. *Bouillonnement*, m. — (der spyzen). *Cuisson*, f. — (der maeg). *Digestion; coction*, f.
Kokkelen (ik kokkelde, heb gekokkeld), o. w. *Glouglouter* (comme le dindon); *chanter* (comme les coqs).
Kokkeloeren, o. w. *zie* Kokkelen.
Kokosboom (-en), m. *Cocotier*, m.
Kokosnoot (-oten), v. *Coco*, m.
Koksjongen (-s), m. *Marmiton*, m. — (op de schepen). *Mousse*, m.
Koksmaet (-s), m. *Aide de cuisine*, m.
Kol (kollen), v. *Étoile* ou *tache blanche* (*au front d'un cheval*), f. —, tooverheks. *Sorcière*, f.
Kolder (-s), m. *Buffle; colletin; collet*, m.
Koldergat, o. *Hulot* (t. de mar.), m.
Koldermaker (-s), m. *Colletier*, m.
Kolderstok, m. *zie* Helmstok.
Kolenbrander (-s), m. *Charbonnier*, m.
Kolenbrandersvrouw (-en), v. *Charbonnière*, f.
Kolenbrandery (-en), v. *Charbonnière*, f.
Kolendrager, m. *zie* Kooldrager.
Kolenhok (-kken), o. *Charbonnier*, *lieu où l'on met le charbon*, m.
Kolenverkoopster (-s), v. *Charbonnière*, f.
*Koleur enz. *zie* Kleur enz.
Kolf (-ven), m. en v. *Crosse; masse*, f. — (scheik.). *Retorte*, f.
Kolfbaen (-anen), v. *Jeu de crosse* ou *de boule; mail*, m.
Kolfbal (-llen), m. *Boule*, f.
Kolfje (-s), o. *Petite crosse; petite retorte*, f.
Kolfspel, o. *Jeu de crosse* ou *de boule*, m.
Kolibrietje (-s), o. *Colibri*, *oiseau-mouche*, m.
*Koliek, o. *Colique*, f.
Kolk (-en), m. en v. *Abîme; gouffre*, m.
Kolken (ik kolkte, heb gekolkt), o. w. *Monter en tournoyant.*
Kollebloem (-en), v. *Coquelicot*, m.
*Kollega, m. *Collègue*, m.
*Kollegie, o. *Collège*, m.
Kollen (ik kolde, heb gekold), b. w. *Assommer.* Eenen os —. *Assommer un bœuf.*
*Kolokwint (-en), m. en v. *Coloquinte*, f.
*Kolom (-mmen), v. *Colonne*, f.
Kolombyntje (-s), o. *Colibri*, m.
*Kolonel (-s), m. *Colonel*, m.
*Koloniael, b. n. *Colonial.*
*Kolonie (-n), v. *Colonie*, f.
*Kolonist (-en), m. *Colon*, m.
*Koloriet, o. *Coloris*, m.
*Kolorist (-en), m. *Coloriste*, m.
*Kolos (-ssen), m. *Colosse*, m.
*Kolossael, b. n. *Colossal.*
Kolsem (-s), m. *Contre-quille; carlingue* (t. de mar.), f.

Kolven (ik kolfde, heb gekolfd), o. w. *Crosser; jouer à la crosse* ou *à la boule.*
Kolvenier (-s), m. *Arquebusier*, m.
Kolver (-s), m. *Crosseur*, m.
*Kolyk (z. mv.), o. *Colique*, f.
Kom (kommen), v. *Écuelle; jatte; terrine*, f. Eene — vol. *Écuellée, jattée; terrinée*, f. — (om uit te drinken). *Godet*, m. — (van eene haven, fontein enz.). *Bassin*, m.; *darse* ou *darsine*, f. —, koepel. *Coupole*, f.
Kombaers (-zen), v. *Couverture de lit d'un matelot*, f.
Kombuis (-zen), v. *Fougon* (t. de mar.), m.
*Komedie, v. *Comédie*, f.
*Komeet (-eten), v. *Comète*, f.
*Komeetbeschryver (-s), m. *Celui qui décrit les comètes.*
*Komeetbeschryving, v. *Cométographie*, f.
*Komeetspel, o. *Comète* (jeu de cartes), f.
Komen (ik kwam, ben gekomen), o. w. *Venir; arriver.* In huis —. *Entrer dans la maison.* Van Parys —. *Venir de Paris.* —, voortkomen. *Provenir.* —, geraken. *Parvenir.* Te binnen —, in de gedachte —. *Se souvenir d'une chose.* Achter een geheim —. *Découvrir un secret.* Aen land —. *Aborder.* Voor den dag —. *Paraître; se montrer.* Te pas —. *Venir à propos.* In kennis —. *Faire des connaissances.* — te staen. *Coûter.*
Komeny, v. *Regratterie*, f.
Komenywinkel (-s), m. *Boutique de regrattier*, f.
Komfoor (-oren), o. *Réchaud*, m.
Komfoortje (-s), o. *Petit réchaud*, m.; *chaufferette*, f.
*Komisch, b. n. *Comique.*
Komkommer (-s, -en), m. en v. *Concombre*, m.
Komkommerbed (-dden), o. *Couche de concombres*, f.
Komkommerken (-s), o. *Cornichon*, m.
Komkommerzaed, o. *Semence* ou *graine de concombre*, f.
Komma, v. *Virgule*, f.
*Kommandant (-en), m. *Commandant*, m.
*Kommandeur (-s), m. *Commandeur*, m.
*Kommando, o. *Commandement*, m.
Kommeken (-s), o. *Petite écuelle; petite jatte*, f.
Kommer, m. *Peine; inquiétude*, f.; *soin; souci*, m. —, beslag. *Saisie* (*de biens*), f.
Kommerloos, b. n. en byw. *Sans souci*, *sans peine.*
Kommerlyk, b. n. *Fâcheux; soucieux; inquiet; épineux; difficile.* —, byw. *Avec chagrin; avec inquiétude.*
Kommernis, v. *Peine; inquiétude*, f.
Kommervol, b. n. *Triste; misérable.*
Kommetje (-s), o. *Petite écuelle; petite jatte*, f.
*Kommis (-ssen), m. *Commis*, m.
*Kommissaris (-ssen), m. *Commissaire*, m.
*Kommissarisschap, o. *Commissariat*, m.
*Kommissie (-n), v. *Commission*, f.
Kompas (-ssen), o. *Boussole*, f., *compas*, m.
Kompasdoos (-zen), v. *Boussole* (boîte), f.
Kompashuisken (-s), o. *Habitacle* (terme de mar.), m.
Kompasmaker (-s), m. *Fabricant de boussoles*, m.
Kompasnaeld (-en), v. *Aiguille de boussole; aiguille aimantée*, f.
*Komplot (-tten), o. *Complot*, m.
Kompost, v. *Salmigondis; mélange*, m.
*Komptoir (-s), o. *Comptoir; bureau*, m.

Komst, v. *Venue; arrivée*, f.; *avénement*, m. — van den Messias. *La venue du Messie.* — tot den troon. *Avénement au trône.*
Komvol, v. *Écuellée*, f.
Komvormig, b. n. *En forme d'écuelle*, *hypocratériforme.*
Komyn, m. *Cumin*, m.
Komynkaes, v. *Fromage au cumin*, m.
Komynzaed, o. *Semence de cumin*, f.
Kon. *zie* Kunnen.
*Koncilie (-n), o. *Concile*, m.
Kond, b. n. *Connu; notoire; manifeste.* — doen of maken. *Faire savoir; notifier; publier.*
Konde. *zie* Kunnen.
Kondig, b. n. *Connu; notoire; manifeste.*
Kondor, m. *Condor*, *rouc* (vautour), m.
Kondschap, v. *Connaissance, information*, f.; *avis*, m. Op — uitgaen. *Aller à la découverte.*
Kondschappen (ik kondschapte, heb gekondschapt), b. w. *Informer; faire savoir; mander; notifier; publier.*
Kondschapper (-s), m. *Messager; rapporteur; explorateur; éclaireur; espion*, m.
*Konfyt, v. *Des confitures*, f. pl.
*Konfyten (ik konfytte, heb gekonfyt), b. w. *Confire.*
*Konfyter (-s), m. *Confiseur; confiturier*, m.
*Konfytster (-s), v. *Confiseuse; confiturière*, f.
*Konfytuer, v. *zie* Konfyt.
*Konfytuermaekster, v. *zie* Konfytster.
*Konfytuermaker, m. *zie* Konfyter.
*Konfytuerverkooper (-s), m. *Confiturier*, m.
*Konfytuerverkoopster (-s), v. *Confiturière*, f.
Kongeräel (-alen), m. *Congre* (poisson), m.
Kongerpaling, m. *zie* Kongeräel.
Koning (-en), m. *Roi*, m.
Koningdom, o. *Royauté*, f.
Koningen (ik koningde, heb gekoningd), o. w. *Célébrer le jour des Rois.*
Koningendag (-en), m. *Jour des Rois; les Rois*, m. pl.; *épiphanie*, f.
Koningin (-nnen), v. *Reine*, f.
Koningje (-s), o. *Petit roi; roitelet*, m.
Koninglyk, b. n. *Royal.* —, byw. *Royalement.*
Koningryk (-en), o. *Royaume*, m.
Koningschap, o. *Royauté*, f.
Koningsgezind, b. n. *Royaliste.* —e, m. *Royaliste*, m.
Koningsgezindheid, v. *Royalisme*, m.
Koningshof (-ven), o. *Cour royale*, f.; *palais royal*, m.
Koningshuis (-zen), o. *Maison du roi; maison royale*, f.
Koningsken (-s), o. *Roitelet*, m.
Koningskind (-eren), o. *Enfant de roi*, *enfant royal*, m.
Koningskroon (-en), v. *Couronne royale*, f.; *diadème*, m.
Koningsmoord (-en), m. en v. *Régicide*, *assassinat d'un roi*, m.
Koningsmoorder (-s), m. *Régicide; assassin d'un roi*, m.
Koningsspel, o. *Jonchets* (jeu d'enfant), m. pl.
Koningsstaf (-ven), m. *Sceptre*, m.
Koningstroon (-en), m. *Trône royal*, m.
Koningsvloot (-oten), v. *Flotte royale*, f.
Koningswater, o. *Eau régale*, f.
Koningszeer (z. mv.), o. *Écrouelles*, *scrofules*, f. pl.
Koninklyk, b. n. en byw. *zie* Koninglyk.

-s), v. Vod. *Haillon; torchon*, m. —, g. *Soufflet*, m. —, slordige vrouwsper- *salope*, f.
(ik konkelde, heb gekonkeld), b. *en* meden. *Machiner.* —, kauten. *Causer*,

laet, o. *Concordat*, m.
o. w. *zie* Kunnen.
. *zie* Kunst.
l (-s), m. *Canonnier*, m.
lskamer (-s), v. *Chambre des canonniers; barbe*, f.
lsmal (-llen), o. *Vigorte* ou *vigote* till.), f.
inopelen. *Constantinople*, f.
k, b. n. *en* byw. *zie* Kunstig *en* Kun-
.
er, m. *zie* Kunstenaer.
ry, v. *zie* Kunstenary.
oot, m. *zie* Kunstgenoot.
ootschap, o. *zie* Kunstgenootschap.
ep, v. *zie* Kunstgreep.
b. n. *zie* Kunstig.
k, byw. *zie* Kunstiglyk.
ier, v. *zie* Kunstkamer.
le, v. *zie* Kunstliefde.
end, b. n. *zie* Kunstlievend.
el, m. *zie* Kunstregel.
ool, v. *zie* Kunstschool.
t, o. *zie* Kunststuk.
, o. *zie* Kunsttuig.
r, o. } *zie* Kunstvuer.
rwerk, o. }
k, o. *zie* Kunstwerk.
rd, o. *zie* Kunstwoord.
, o. *zie* Kunstzael
), v. *Derrière*, m.
ten (ik konterfeitte, heb gekonterfeit), *ortraire*, *peindre; contrefaire*.
tsel (-s,-en), o. *Portrait*, m.; *contre*- f.
(-en), o. *Contrat*, m.
e (z. mv.), v. *Cochenille*, f.
n), o. *Lapin*, m. Jong —. *Lapereau*, d —. *Lapin de garenne*. Tam —. *Lapin ier*.
osch (-sschen), o. *Garenne*, f.
iok (-kken), o. *Clapier*, m.
iol (-en), o. *Rabouillère*, f.; *halot*; ; *terrier*, m.
agt (z. mv.), v. *Chasse aux lapins*, f.
tooi (-ijen), v. *Clapier*, m., *cabane où ve des lapins*, f.
ot (-tten), o. *Clapier*, m.
ruid, o. *Laiteron laceron* (plante), m.
iet (-tten), o. *Poche*, *bourse* (filet), f.
astei (-ijen), v. *Pâté au lapin*, m.
erk (-en), o. *Garenne*, f.
yp, v. *zie* Konynenhol
el (-llen), o. *Peau de lapin*, f.
vachter (-s), m. *Garennier*, m.
er, o. } *Poil de lapin*, m.
ir, o. }
(-s), o. *Lapereau*, m.
n), v. *Bergerie*, f. —, slaepplaets (op pen). *Hamac*, *branle*, m. —, vogel- age, f. — (boekdrukkersw.). *Coin*, m.
(-en), o. *Décognoir* (impr.), m.
ken de — zyn. *Commencer à bouillir*. In yn. *Bouillir*.
(-en), m. *en* o. *Livre de cuisine*, m.
nz. *zie* Koken enz.

Kookhuis (-zen), o. *Cuisine*, f.
Kookketel (-s), m. *Marmite*, f.
Kookkunst, v. *Cuisine*, f., *art d'apprêter les mets*, *art culinaire*, m.
Kookpan (-nnen), v. *Chaudière; casserole*, f.
Kookpot (-tten), m. *Marmite*, f.
Kooksel, o. *Décoction*, f.
Kool (kolen), v. *Charbon*, m. In kolen leggen. *Reduire en cendres*.
Kool (-en), v. *Chou*, m.
Kooläder (-en), v. *Veine de houille*, f.
Koolärde, v. *Houille*, f.
Kooläsch, v. *Cendre de charbon*, f.
Koolbak (-kken), m. *Baquet à charbon*, *brasier*, m.
Koolblad (-en,-eren), o. *Feuille de chou*, f.
Koolbrander enz. *zie* Kolenbrander enz.
Kooldraegster (-s), v. *Porteuse de charbon*, f.
Kooldrager (-s), m. *Porteur de charbon; porte-choux* (cheval), m.
Koolgroef, v. *zie* Koolmyn.
Koolhof (-ven), m. *Jardin aux choux; marais*, m.
Koolkapelletjes, o. mv. *Brassicaires*, *papillons de chou*, m. pl.
Koolmaet (-aten), v. *Mesure au charbon*, f.
Koolmand (-en), v. *Manne à mettre du charbon*, f.
Koolmees (-zen), v. *Mésange noirâtre*, f.
Koolmoes, o. *Potage aux choux*, m.
Koolmyn (-en), v. *Houillère*, f.
Koolplant (-en), v. *Plante de choux*, f.
Koolraep, v. *Chou-navet*, *chou-rave*, m.
Koolschip (-epen), o. *Vaisseau chargé de charbons*, m.
Koolsop, o. *Potage aux choux*, m.
Koolspruit (-en), v. *Rejeton de chou*, m.
Koolstof, v. *Carbone*, m. —, o. *Aigremore*, m.
Koolstofzuer, o. *Acide carbonique*, m.
Koolstronk (-en), m. *Trognon de chou*, m.
Koolstruik, m. *zie* Koolstronk.
Kooltje (-s), o. *Petit charbon; petit chou*, m.
Kooltuin, m. *zie* Koolhof.
Koolzaed, o. *Colza* ou *colzat*, m.; *graine* ou *semence de choux*, f.
Koolzak (-kken), m. *Sac à charbons*, m.
Koolzuer, o. *Acide carbonique*, *carbonate*, m.
Koomen enz. *zie* Komen enz.
Koon (-en), v. *Joue*, f.
Koonslag (-en), m. *Soufflet*, m.
Koop, m. *Achat; marché*, m.; *emplette*, f. Te — zyn, te — staen. *Être à vendre*. Te — stellen *of* zetten. *Mettre en vente*. Op den — toe. *Par-dessus le marché*. Goed —. *A bon marché*.
Koopbrief (-ven), m. *Lettre d'achat*, f.; *titre de possession*, m.
Koopceel, v *zie* Koopbrief.
Koopdag (-en), m. *Jour de vente*, m.
Koopen (ik kocht, heb gekocht), b. w. *Acheter*. Te duer —. *Acheter trop cher*. Voor gereed geld —. *Acheter comptant*.
Kooper (-s), m. *Acheteur*, m
Koopgeld, o. *Prix d'achat*, m.
Koopgoed (-eren), o. *Marchandise*, f.
Koophandel (z. mv.), m. *Commerce*, *négoce; trafic*, m. — doen *of* dryven. *Commercer; trafiquer*. — in het groot. *Grosserie*, f.; *commerce en gros*, m.
Koophandeldryvend, b. n. *Commerçant; marchand*.
Kooping, v. *zie* Koop.

Koopje, o. *Ce qui coûte peu.* Ergens een — aen hebben. *Acheter quelque chose à bas prix.*
Koopkontract (-en). o. *Contrat de vente*, m.
Kooplieden, mv. van Koopman.
Kooplust, m. *Envie d'acheter*, f.
Koopman (-lieden). m. *Marchand, négociant; commerçant*, m. — in het gros. *Marchand en gros.* — in het klein. *Marchand en détail, détaillant*, m.
Koopmansboek (-en), m. en o. *Livre d'un marchand*, m.
Koopmanschap (-ppen), v. *Marchandise*, f. —, koophandel. *Commerce, négoce; trafic*, m.
Koopmanschappen (ik koopmanschapte, heb gekoopmanschapt), o. w. *Commercer; trafiquer; négocier.*
Koopmanshantering, v. *Profession mercantile*, f.
Koopmanskantoor (-oren), o. *Comptoir de marchand*, m.
Koopmansstiel, m. / Koopmansstyl, m. } *Style de marchand*, m.
Kooppryz. m. *Prix d'achat, prix coûtant*, m.
Koopsom (-mmen), v. / Koopsomme (-n), v. } *Prix d'achat* ou *de vente*, m.
Koopstad (-eden), v. *Ville marchande*, f.
Koopster (-s), v. *Acheteuse*, f.
Koopvaerder (-s), m. *Capitaine d'un vaisseau marchand*, m. —, koopvaerdyschip. *Vaisseau marchand*, m.
Koopvaerdy (z. mv.), v. *Commerce maritime*, m.
Koopvaerdyschip (-epen), o. *Vaisseau marchand*, m.
Koopvaerdyvloot (-oten), v. *Convoi*, m., *flotte marchande escortée*, f.
Koopvernietigend, b. n. *Redhibitoire.*
Koopvernietiging, v. *Redhibition*, f.
Koopvrouw (-en), v. *Marchande*, f.
Koopwaer (-aren), v. *Marchandise*, f.
Koor (koren), v. en o. *Chœur*, m.
Kooraenleider (-s), m. *Coryphée, chef des chœurs*, m.
Koorboek (-en), m. en o. *Antiphonaire* ou *antiphonier*, m.
Koord (-en), v. *Corde*, f.; *cordon; cordeau*, m.; *ficelle*, f. Op de — dansen. *Danser sur la corde.* —en draeijen of maken. *Corder.*
Koorde, v. zie Koord.
Koordeken (-s), o. *Cordelette*, f.
Koordeken (-s), m. *Doyen d'un chapitre*, m.
Koordendanser (-s), m. *Danseur de corde; acrobate, funambule*, m.
Koordendanserstok (-kken), m. *Balancier d'un danseur de corde, contre-poids*, m.
Koordendansster (-s), v. *Danseuse de corde*, f.
Koordendraeijer (-s), m. *Cordier*, m. —s werkplaets. *Corderie*, f.
Koordenwerk, o. *Cordage*, m.
Koordje (-s), o. *Cordelette*, f.
Koordvormig, b. n. *En forme de corde.* — sieraed (aen zuilen). *Rudenture*, f.
Koorgestoelte, o. *Formes; stalles*, f. pl.
Koorgetyden, o. mv. *Heures canoniales*, f. pl. *office canonial*, m.
Koorgezang, o. *Plain-chant*, m.
Koorheer (-en), m. *Chanoine*, m.
Koorhemd (-en), o. *Surplis*, m.
Koorjongen (-s), m. *Enfant de chœur*, m.
Koorkap (-ppen), v. *Chape*, f.; *pluvial*, m.
Koorkapdrager (-s), m. *Porte-chape*, m.
Koorkind (-eren), o. *Enfant de chœur*, m.
Koorkleed, o. zie Koorhemd.
Koorknaep, m. zie Koorjongen.
Koorlamp (-en), v. *Lampe de chœur*, f.
Koorlessenaer (-s), m. *Lutrin*, m.
Koormanteltje (-s), o. *Camail*, m.
Koorn, o. *Blé*, m.; *grains*, m. pl.
Koornaer (-aren), v. / Koornair (-en), v. } *Épi de blé*, m.
Koornakker (-s), m. *Champ de blé*, m.
Koornbloem (-en), v. *Bluet*, m. Roode —. *Coquelicot*, m.
Koornbrand, m. *Nielle*, f.
Koornbrander (-s), m. *Distillateur d'eau-de-vie de grains*, m.
Koornbrandery (-en), v. *Distillerie d'eau-de-vie de grains*, f.
Koornbrandewyn, m. *Eau-de-vie de grains*, f.
Koornbyter (-s), m. *Calandre*, f. *charançon*, m.
Koorndorscher (-s), m. *Batteur en grange*, m.
Koorndorsching, v. *Battage (du blé)*, m.
Koorndrager (-s), m. *Porteur de blé*, m.
Koorngarf (-ven), v. *Gerbe de blé*, f.
Koornhalm (-en), m. *Chalumeau*, m., *tige de blé*, f.
Koornharp (-en), v. *Crible*, m.
Koornhoop (-en), m. *Tas de blé*, m.; *meule de blé*, f.
Koornhulze (-n), v. *Balle de blé*, f.
Koornkooper (-s), m. *Marchand de blé* ou *de grains*, m.
Koornkoopster (-s), v. *Marchande de blé* ou *de grains*, f.
Koornland (-en), o. *Champ de blé*, m.; *terre labourable*, f.
Koornloof, o. *Pampe*, f.
Koornmaet (-aten), v. *Muid*, m., *mesure de grains*, f.
Koornmaeijer, (-s), m. *Moissonneur*, m.
Koornmarkt, v. zie Koornmerkt.
Koornmerkt (-en), v. *Marché au blé* ou *aux grains*, m.
Koornmeter (-s), m. *Mesureur de grains*, m.
Koornmolen (-s), m. *Moulin à grain*, m.
Koornon (-nnen), v. *Officiante, religieuse de semaine au chœur*, f.
Koornroos (-ozen), v. *Coquelicot*, m.
Koornschoof (-oven), v. *Gerbe de blé*, f.
Koornschuer (-uren), v. *Grange*, f.
Koornsikkel (-s), v. *Faucille*, f.
Koornveld (-en), o. *Champ de blé*, f.
Koornverkooper (-s), m. *Marchand de blé* ou *de grains, grènetier*, m.
Koornverkoopster (-s), v. *Marchande de blé* ou *de grains, grènetière*, f.
Koornverschieter (-s), m. *Remueur*, m.
Koornwanner (-s), m. *Vanneur*, m.
Koornworm (-en), m. *Charançon*, m.; *calandre*, f.
Koornzak (-kken), m. *Sac à blé*, m.
Koornzeef, v. zie Koornharp.
Koornzeissen (-s), v. *Faux; faucille*, f.
Koornzift (-en), v. *Crible*, m.
Koornzifter (-s), m. *Cribleur*, m.
Koornzolder (-s), m. *Grenier à blé*, m.
Koornstoel (-en), m. *Forme, stalle de chœur*, f.
Koorts (-en), v. *Fièvre*, f. Alledaegsche —. *Fièvre quotidienne.* Anderendaegsche —. *Fièvre tierce.* Derdendaegsche —. *Fièvre quarte.* Afgaende —. *Fièvre intermittente.* Aenhoudende —. *Fièvre continue.* Roode —. *Fièvre scarlatine.* De — hebben. *Avoir la fièvre.*
Koortsachtig, b. n. *Fiévreux; fébrile.*
Koortsbast, m. *Quinquina*, m.; *cascarille*, f.
Koortsbastzuer, o. *Acide kinique*, m.
Koortsdag (-en), m. *Jour de fièvre*, m.

ık (-en), m. *Fébrifuge*, m.
›. n. *Fiévreux; fébricitant.*
id, v. *Fièvre*, f.
ı), o. } *Fiévrotte, petite fièvre*, f.
(-s), o.
lel (-en), o. *Fébrifuge*, m.
, m. *Temps de la fièvre*, m.
(-uren), v. *en* o. *Heure de la fièvre*, f.
lrijvend, b. n. *Fébrifuge.*
rekkend, b. n. *Fiévreux.*
ken, v. mv. *Pétéchies* (t. de méd.),

tel, m. *Pied-de-veau* (plante), m.
, m. *Plain-chant, chant d'église*, m.
r (-s), m. *Chantre, choriste*, m.
Kiezen.
n), v. *Os du talon; osselet*, m. Met
n spelen. *Jouer aux osselets.* —
an het lichaem). *Jointure*, f. Uit de
n of doen gaen. *Déboîter, disloquer.*
ı de — zetten. *Remettre, remboîter.*
- gaen. *Se déboîter, se disloquer.* Vast
koten staen. *Se tenir ferme sur ses*
tre solide.
), o. *Petit osselet*, m.
n (-s), m. *Garçon qui joue aux osse-*

›en), m. *Tête*, f. Met den — tegen
er loopen. *Donner de la tête contre*
Eenen kwaden of styven — hebben.
iniâtre ou *entêté.* — van een wild ver-
re d'un sanglier, f. — van eene speld.
une épingle. — van eenen nagel. *Tête*
u. — (maet). *Litron*, m. — (om uit
en). *Tasse; coupe*, f. —, bus. *Ven-*
Koppen zetten. *Ventouser.* Hals over
orps perdu; en grande hâte. — (aen
ıen van eene brandende lamp of keers).
gnon, m.
mv.), o. *Cuivre; airain; bronze*, m.
Cuivre jaune, laiton, m. Rood —.
rouge, m.; *rosette*, f.
ig, b. n. *Cuivreux.*
(-en), m. *Mine de cuivre*, f.
(-en), o. *Feuille* ou *lame de cuivre*, f.
d (-aden), m. *Fil de laiton, fil d'ar-*
l.
onv. b. n. *De cuivre, d'airain, de*
— plaet. *Plaque* ou *lame de cuivre.*
en (in de boeken). *Planches gravées;*
en taille-douce; estampes, f. pl. —
Statue de bronze, f.
, m. *Minerai de cuivre; airain*, m.
(z. mv.), o. *Monnaie de cuivre*, f.;
m.
en, o. w. *Fondre du cuivre.* Het —.
le cuivre, f.
er (-s), m. *Fondeur de cuivre*, m.
n, o. *zie* Koperroest.
ing, v. *Cuprification*, f.
gsel, o. *Fonte*, f.
en (-s), m. *Moulin à laminer le cui-*

t, v. *zie* Kopergeld.
(-en), v. *Mine de cuivre*, f.
t (z. mv.), m. *Vert-de-gris, verdet*, m.
tig, b. n. *Érugineux.*
(z. mv.), o. *Vitriol*, m.; *couperose*, f.
lachtig, b. n. *Vitriolique.*
en (het), o. *Métier de chaudronnier*, m.
er (-s), m. *Chaudronnier; dinandier*, m.
ersvrouw (-en), v. *Chaudronnière*, f.

Koperslagery, v. *Chaudronnerie, fabrique de chaudronnier*, f.
Kopersmid (-eden), m. *Chaudronnier; dinandier*, m.
Kopersnede, v. } *Gravure sur cuivre, taille-douce*, f.
Kopersneê, v.
Kopersteek, m.
Kopersteken, b. w. *Graver sur cuivre.* Het —. *Gravure*, f.; *art de graver sur cuivre*, m.
Koperverwig, b. n. *Cuivreux, bronzé.*
Koperwerk, o. *Chaudronnerie; dinanderie*, f.; *ouvrage de cuivre*, m. —, keukengerief. *Batterie de cuisine; vaisselle de cuivre*, f.
Koperwording, v. *Cuprification*, f.
Kopglas (-zen), o. *Ventouse*, f.
*Kopiëerder (-s), m. *Copiste*, m.
*Kopiëren, b. w. *Copier.*
*Kopist (-en), m. *Copiste*, m.
Kopje (-s), o. *Petite tête; petite tasse*, f.
Kopmes (-ssen), o. *Scarificateur*, m.
Kopnagel (-s), m. *Clou à tête*, m.
Koppeken (-s), o. *Tasse; coupe*, f.
Koppel (-s), o. *Couple*, m. *et* f.; *paire*, f. Een — duiven. *Une paire de pigeons.* —, m. *Troussis*, m.
Koppelaer (-s), m. *Entremetteur de mariage*, m.; *maquignon*, m.
Koppelaerster (-s), v. *Entremetteuse de mariage, duègne, appareilleuse*, f.
Koppelary (-en), v. *Maquignonnage*, m.; *intrigue; entremise*, f.
Koppelband (-en), m. *Couple, accouple, laisse, harde*, f.
Koppelen (ik koppelde, heb gekoppeld), b. w. *Coupler; accoupler; apparier; joindre.*
Koppelend, b. n. *Copulatif; conjonctif.*
Koppeling, v. *Accouplement; appariement*, m.; *jonction; liaison*, f.
Koppelteeken (-s), o. *Trait d'union, tiret*, m.
Koppelvers (-zen), o. *Distique*, m.
Koppelwoord (-en), o. *Conjonction*, f.
Koppen (ik kopte, heb gekopt), b. w. *Ventouser, appliquer des ventouses; scarifier* (chir.).
Koppenzetting, v. *Application de ventouses*, f.
Koppig, b. n. *Opiniâtre, obstiné, têtu, entêté, bizarre.* — (spr. van dranken). *Capiteux, fumeux.* —e wyn. *Vin capiteux* ou *fumeux.* —, byw. *zie* Koppiglyk.
Koppigheid, v. *Entêtement*, m.; *opiniâtreté; obstination; bizarrerie*, f.
Koppiglyk, byw. *Opiniâtrément; obstinément; bizarrement.*
Kopping, v. *Scarification*, f.
Kopstuk (-kken), o. *Têtière* (*d'une bride*), f.
Koptrekker (-s), m. *Tire-tête*, m.
*Kopy (-en), v. *Copie*, f.
Kopyhouder (-s), m. *Visorium* (t. d'impr.), m.
Korael (-alen), m. *Enfant de chœur*, m. —, o. *Corail; grain*, m.
Koraelachtig, b. n. *Coralloïde.*
Koraelboom (-en), m. *Corail, azédarac* (arbrisseau), m.
Koraelgewas (-ssen), o. *Coraline* (production marine), f.
Koraelkruid, o. *Dentaire; coraline* (plante), f.
Koraelmos, o. *Panache de mer*, m.
Koraelrood, b. n. } *Corallin, de corail.*
Koraelverwig, b. n.
Koraelvisscher (-s), m. *Corailleur*, m.
Koraelwerk, o. *Ouvrage fait de grain de corail*, m.
Koralen, onv. b. n. *Corallin, de corail.* — lippen. *Lèvres de corail* (*fraîches et vermeilles*).

Korbeel (-en), m. *Corbeau* (pierre), m.
*Kordelier (-s), m. *Cordelier*, m.
Kordewagen (-s), m. *Brouette*, f.
Kordewagenkruijer (-s), m. *Brouettier*, m.
Koren enz. *zie* Koorn enz.
*Korenten, v. mv. *Raisins de Corinthe*, m. pl.
Korentenkoek (-en). m. *Gâteau où il y a des raisins de Corinthe*, m.
Korf (-ven), m. *Panier*, m.; *corbeille; manne; hotte*, f.
Korf. *zie* Kerven.
Korfdraegster (-s), v. *Hotteuse*, *canéphore*, f.
Korfdrager (-s), m. *Hotteur*, m.
Korfflesch (-sschen), v. *Dame-jeanne*, f.
Korfje (-s), o. } *Corbillon*, m.; *petite corbeille*, f.
Korfken (-s), o. }
Korfvol, m. *Corbeillée*, *panerée*, f.
Korhaen (-anen), m. *Francolin*, *tétras*, m.
Korhen (-nnen), v. *Gelinotte*, f.
Koriander, m. *Coriandre* (plante), f.
Korianderzaed, o. *Coriandre* (graine), f.
*Korinten enz. *zie* Korenten enz.
Kork enz. *zie* Kurk enz.
Korl enz. *zie* Korrel enz.
*Kornalyn (-en), o. *Cornaline*, f.
Kornel (z. mv.), v. *Recoupe*, *grosse farine de son*, f.
Kornel (-llen), m. *Colonel*, m.
Kornet (-tten), m. *Cornette*, *guidon*, m. —, v. *Cornet; cornet à bouquin*, m.
Kornetregister, o. *Clairon* (jeu d'orgue), m.
*Kornis (-ssen), v. *Corniche*, f.
Kornisschaef (-aven), v. *Bouvement* (rabot), m.
Kornoelie (-s,-n), v. *Cornouille*, f.
Kornoelieboom (-en), m. *Cornouiller*, m.
Kornoelje enz. *zie* Kornoelie enz.
*Korporael (-s,-alen), m. *Caporal*, m.
Korporaeldoek (-en), m. *Corporal*, m.
*Korps (-en), o. *Corps* (*de troupes*), m.
Korrel (-s,-en), v. *Grain; pepin*, m.
Korrelachtig, b. n. *Granuleux*.
Korrelen (ik korrelde, heb gekorreld), b. w. Tot korrels maken. *Granuler*, *grener*. Was —. *Gréler*, *grelouer la cire*. —, o. w. (met *zyn*). *S'égrener*. Het —. *Granulation*, f.
Korrelig, b. n. *Qui s'égrène*. —, vol korrelen. *Grenu*, *plein de grains*.
Korreling, v. *Granulation*, f.; *grelouage* (*de la cire*), m.
Korreltje (-s), o. *Petit grain*, m.
Korrelvormig, b. n. *Granuliforme*.
Korren (ik korde, heb gekord), o. w. *Roucouler*.
Korsel enz. *zie* Korzel enz.
Korset (-tten), o. *Corset*, m.
Korst (-en), v. *Croûte*, f. — brood. *Croûton*, m.
Korstachtig, b. n. *Qui a une croûte*.
Korstebreker (-s), m. *Casse-croûte*, m.
Korstig, b. n. *Qui a une croûte*.
Korstigheid, v. *Croûte; dureté*, f.
Korstje (-s), o. *Croustille*, f.; *croûton*, m.
Kort, b. n. *Court; bref; succinct; précis; concis*. — begrip. *Sommaire; abrégé*, m. — en goed. *Court et bon*. —, malsch. *Tendre; bien cuit*. —, byw. *Court; bref; brièvement; succinctement*. — omdraeijen. *Tourner court*. Het — maken. *Couper court*. — afslaen. *Refuser tout net*. Te — schieten. *Avoir le dessous*. Te — komen, te — zyn. *Manquer*, *n'avoir pas assez*. Te — doen. *Faire tort à*. Zich zelven te — doen. *Se tuer*. In het —. *Depuis peu; dans peu; bientôt; en peu de mots*. In korten tyd. *En peu de temps*.
Kortachtig, b. n. *Un peu court*.
Kortademig, b. n. *Asthmatique*.
Kortademigheid, v. *Asthme*, m.
Kortaessemig, b. n. *Asthmatique*.
*Kortagie, v. *Courtage*, m.
Kortbondig, b. n. *Laconique*, *succinct*, *concis*. —, byw. *zie* Kortbondiglyk.
Kortbondigheid, v. *Laconisme*, m.; *concision*, f.
Kortbondiglyk, byw. *Laconiquement*, *succinctement*.
Kortborstig, b. n. *Asthmatique; poussif*.
Kortborstigheid (z. mv.), v. *Asthme*, m.
Kortbrekig, b. n. *Fragile*, *cassant*.
*Kortegaerd (-en), m. en v. *Corps-de-garde*, m.
Kortelas (-ssen), v. *Coutelas*, m.
Kortelings, byw. *Depuis peu*, *récemment*.
Kortelyk, byw. *Bref*, *brièvement*, *sommairement*, *en peu de mots*.
Korten (ik kortte, heb gekort), b. w. *Raccourcir; couper; rogner*. Een kleed. —. *Raccourcir un habit*. Het hair —. *Couper les cheveux*. De vleugels —. *Rogner les ailes*. —, aftrekken. *Rabattre*, *déduire*, *escompter*. —, o. w. (met *zyn*). *S'accourcir*, *devenir plus court*. Het —. *zie* Korting.
Korthairig, b. n. *Ras*, *à poil court*.
Kortheid (z. mv.), v. *Brièveté*, *courte durée*, f. De — van het leven. *La brièveté de la vie*. —, kleinheid. *Petitesse*, f. —, malschheid. *Tendreté*, f.
Kortheidshalve, byw. *Pour couper court*, *pour abréger*.
Korting (-en), v. *Raccourcissement*, m. —, aftrekking. *Rabais; escompte*, m.; *déduction*, f.
Kortom, byw. *En un mot*, *bref*.
Kortoor (-en), o. *Cheval* ou *chien courtaud*, m.
Kortooren (ik kortoorde, heb gekortoord), b. w. *Essoriller*, *couper les oreilles*.
Kortryk. *Courtrai* (ville).
Korts, byw. *Depuis peu*, *récemment*. — te voren. *Peu auparavant*. — daerna. *Peu après*.
Kortsnavelig, b. n. *Brévirostre*. De —e vogels. *Les brévirostres*, m. pl.
Kortsteerten (ik kortsteertte, heb gekortsteert), b. w. *Écouer*, *couper la queue*.
Kortstondig, b. n. *Court*, *bref*.
Kortswyl (z. mv.), v. *Plaisanterie*, *raillerie*, f.; *badinage; passe-temps*, m.
Kortswylen (ik kortswylde, heb gekortswyld), o. w. *Plaisanter*, *badiner*, *railler*.
Kortswyler (-s), m. *Plaisant*, *railleur*, m.
Kortswylig, b. n. *Plaisant*, *divertissant*, *gai; badin*.
Kortswyligheid, v. *zie* Kortswyl.
Kortvlerken, b. w. *zie* Kortwieken.
Kortvleugelig, b. n. *Brévipenne*. De —e vogels. *Les brévipennes*, *brachyptères*, m. pl.
Kortvoetig, b. n. *Brévipède*. De —e vogels. *Les brévipèdes*.
Kortwieken (ik kortwiekte, heb gekortwiekt), b. w. *Couper* ou *rogner les ailes à*.
Kortzicht, o. (koopmansw.). *Ce qui est à peu de jours de vue* ou *à courts jours*.
Kortzichtig, b. n. *Qui est à courts jours*. —, byziende. *Myope*.
Kortzichtigheid, v. *Myopie*, f.
Korven. *zie* Kerven.
*Korvet (-tten), v. *Corvette*, f.
Korzel, b. n. *Colère*, *emporté*, *vif*.
Korzelheid (z. mv.), v. *Colère*, f.; *emportement*, m.; *vivacités*, f. pl.
Korzelhoofd (-en), o. *Tête chaude*, f.
Korzelhoofdig, b. n. *Emporté; capricieux*.

hoofdigheid (z. mv.), v. *Emportement; ice*, m.
ig, b. n. *zie* Korzelhoofdig.
kop, m. *zie* Korzelhoofd.
n (-s), m. *Fanon*, m.
m. *Aliment; manger*, m.; *nourriture*, f.
onderhoud. *Entretien*, m.; *subsistance*, f.
— winnen. *Gagner sa vie.* —. *Pension*, f.
en — zyn. *Être en pension.* In den — be-
en. *Mettre en pension.* Halve —. *Demi-
ion.*
er enz. *zie* Kostelyk enz.
oos, b. n. *Exempt de tous frais* ou *dépens.*
n schadeloos houden. *Défrayer*, *dédom-
er.*
yk, b. n. Heerlyk. *Magnifique*, *superbe*,
ttueux, *splendide.* —e maeltyd. *Festin*,
s *somptueux.* —, lekker. *Exquis*, *délicat*,
ieux, *excellent.* —e wyn. *Vin exquis.* —,
baer. *Précieux.* —e steenen. *Pierres pré-
ses.* —, duer. *Cher*, *dispendieux*, *coûteux.*
byw. *Magnifiquement; splendidement.* —,
erlyk. *Délicieusement*, *délicatement.*
ykheid, v. *Magnificence*, *somptuosité*,
esse, f.
, m. mv. *Frais*, *dépens*, m. pl. Op ie-
ds —. *Aux dépens de quelqu'un.*
(ik kostte, heb gekost), b. *en* o. w. *Coû-
revenir à.* Het kost wat het kost. *A quelque
que ce soit.*
(-s), m. *Clerc*, *sacristain*, m.
es (-ssen), v. *Sacristine*, f.
schap, o. *Office de clerc* ou *de sacris-*
, m.
sse (-n), v. *Sacristine*, f.
nger (-s), m. *Pensionnaire*, m. Halve —.
i-pensionnaire.
ngster (-s), v. *Pensionnaire*, f.
st (-en), m. *Pensionnaire*, m.
sthouder (-s), m. *Hôte*, m.
ld, o. *Pension*, f.
is (-zen), o. *Pension*, f.
nd (-eren), o. *Jeune pensionnaire*, m.
uid, o. *Coq-des-jardins* (plante), m.
hool (-olen), v. *Pension*, f.; *pensionnat*, m.
hoolhouder (-s), m. *Maître de pension*, m.
hoolhoudster (-s), v. *Maîtresse de pen-*
, f.
iem, o. *Costume*, m.
mmaker (-s), m. } *Costumier*, m.
mverkooper (-s), m. }
y, b. n. *Exempt de frais; sans frais.* Ie-
d — houden. *Défrayer quelqu'un.*
yheid, v. } *Exemption de frais*, f.
yhouding, v. }
inning, v. *Gagne-pain; métier; état*, m.
otten), o. *Cachot; galetas; taudis; trou*,
loge, f.
(ik koot, kootte, heb gekoot), o. w. *Jouer
osselets.*
n (ik koterde, heb gekoterd), b. w. *Curer
dents).*
ng, v. *Action de curer* (*les dents*), f.
(ik kotste, heb gekotst), o. w. (gem.).
ken. *Vomir.*
(-s), m. *Cutter* (vaisseau), m.
v. *zie* Koude *en* Kouw.
, b. n. *Froid.* — water. *Eau froide.* —
den. *Se refroidir.* Het is —. *Il fait froid.*
byw. *Froidement; à froid.*
chtig, b. n. *Un peu froid.*

Koude (z. mv.), v. *Froid*, m.; *froidure*; *froideur*, f. Beven van —. *Trembler de froid.*
Koudekeuken, v. *Viandes froides*, f. pl.
Koudekoorts, v. *Fièvre qui commence par le frisson*, f.
Koudelyk, b. n. *Frileux.* —, byw. *Froidement.*
Koudemeter (-s), m. *Psychromètre*, m.
Koudepis, v. *Difficulté d'uriner; strangurie*, f.
Koudeschael, v. *Soupe froide de bière et de pain*, f.
Koudheid, v. *zie* Koude.
Koudjes, byw. *Un peu froidement.*
Koudvochtig, b. n. *Flegmatique.*
Koudvochtigheid, v. *Flegme*, m.
Koudvuer (z. mv.), o. *Gangrène*, f.
Koudzweet (z. mv.), o. *Sueur froide*, f.
*Kouleur. *zie* Kleur.
Kous (-en), v. *Bas*, m. Zyden —en. *Bas de soie.* Zyne —en aentrekken. *Mettre ses bas.* Zyne —en uittrekken. *Oter ses bas.*
Kousenband (-en), m. *Jarretière*, f.
Kousenbreider (-s), m. *Tricoteur*, m.
Kousenbreidster (-s), v. *Tricoteuse*, f.
Kousenfabriek, v. *zie* Kousenwevery.
Kousenlapper (-s), m. *Ravaudeur*, m.
Kousenlapster (-s), v. *Ravaudeuse*, f.
Kousenlint (-en), o. *Jarretière*, f.
Kousenmaker, m. *zie* Kousenwever.
Kousenstopster (-s), v. *Ravaudeuse*, f.
Kousenverkooper (-s), m. *Marchand de bas; chaussetier; bonnetier*, m.
Kousenverkoopster (-s), v. *Marchande de bas; bonnetière*, f.
Kousenweefgetouw (-en), o. *Métier à bas*, m.
Kousenweven, b. w. *Faire des bas au metier.* Het —. *Métier de chaussetier*, m.
Kousenwever (-s), m. *Chaussetier; bonnetier*, m.
Kousenwevery (-en), v. *Fabrique* ou *manufacture de bas*, f.
Kousenwinkel (-s), m. *Boutique de chaussetier*, f.
Kout, m. *Discours; entretien*, m.; *conversation*, f.
Kouten (ik koutte, heb gekout), o. w. *Parler; discourir; causer; s'entretenir.*
Kouter (-s), m. *Parleur; discoureur; causeur*, m. —, o. *Coutre; soc*, m.
Koutster (-s), v. *Parleuse; causeuse*, f.
Kouw (-en), v. *Cage*, f.
Kozak (-kken), m. *Cosaque*, m.
Kozyn (-en), m. *Cousin; cousin germain*, m.
Krab (-bben), v. *Crabe; cancre*, m. —, schrab. *Égratignure*, f.
Krabbelaer (-s), m. *Griffonneur; racleur*, m.
Krabbelaerster (-s), v. *Griffonneuse*, f.
Krabbelen (ik krabbelde, heb gekrabbeld), b. *en* o. w. *Griffonner.* — (op de viool). *Racler.*
Krabbelig, b. n. *Mal écrit* ou *dessiné; griffonné.*
Krabbeling (-en), v. *Griffonnage; croquis*, m.
Krabbelschrift, o. *Griffonnage; barbouillage*, m., *pieds de mouche*, m. pl., *pataraffe*, f.
Krabben (ik krabde, heb gekrabd), b. *en* o. w. *Gratter; égratigner.*
Krabbenëter (-s), m. *Crabier* (oiseau), m.
Krabber (-s), m. *Égratigneur*, m. — (om inkt enz. mede uit te krabben). *Grattoir*, m. — (om iets af te krabben). *Racloir*, m. — (van eenen wynroeijer). *Rouanne*, f. — (om eene prop van een fuziek enz. te halen). *Tire-bourre*, m. —, krabbeschuit. *Barque de pêcheur de crabes*, f.
Krabbeschuit (-en), v. *Barque de pêcheur de crabes*, f.

Krabbing, v. *Action de gratter, d'égratigner*, f.
Krabplaets (-en), v. *Grat, lieu où les poules grattent*, m.
Krabsel, o. *Égratignure; raclure*, f.
Krabster (-s). v. *Égratigneuse*, f.
Krabyzer (-s), o. *Paroire* (outil), f.
Kracht (-en), v. *Force; vigueur; énergie; autorité; puissance; vertu; faculté; efficacité; valeur*, f.; *pouvoir*, m. Alle zyne —en inspannen. *Faire tous ses efforts.* Iemand — en geweld aendoen. *Faire violence à quelqu'un.* Met — en geweld. *Avec force, absolument.* Uit — van. *En vertu de.*
Krachtdadig, b. n. *Efficace; puissant; énergique.* —, byw. zie Krachtdadiglyk.
Krachtdadigheid, v. *Efficacité; énergie; force; vigueur; vertu*, f.
Krachtdadiglyk, byw. *Efficacement; énergiquement; avec force.*
Krachteloos, b. n. *Faible; débile; impuissant; énervé; inefficace; invalide.* — maken. *Affaiblir; annuler.* — worden. *S'affaiblir.*
Krachteloosheid (z. mv.), v. *Faiblesse; impuissance; débilité; inefficacité; invalidité; adynamie*, f.
Krachtelyk, b. n. zie Krachtdadig.
Krachtens, voorz. *En vertu de.*
Krachtig, b. n. *Fort; vigoureux, puissant; efficace; énergique; ardent; pressant; actif.* — bier. *Bière forte.* — gebed. *Prière efficace* ou *ardente.* — maken. *Corroborer.* —, byw. zie Krachtiglyk.
Krachtiglyk, byw. *Fortement; puissamment; énergiquement; efficacement; ardemment.*
Krachtleer, v. *Dynamique, science des forces qui meuvent les corps*, f.
Krachtmeter (-s), m. *Dynamomètre* (instrument), m.
Krachtvol, b. n. zie Krachtig.
Kraeg (kragen), m. *Collerette; fraise*, f., *collet*, m.
Kraegdrager (-s), m. *Porte-collet*, m.
Kraegje (-s), o. *Petit collet*, m.
Kraegsteen (-en), m. *Mutule*, f., *modillon carré*, m.
Kraei (-ijen), v. *Corneille*, f. Jonge —. *Cornillas*, m.
Kraeibek, m. *Bec de corneille*, m.
Kraeijen (ik kraeide, heb gekraeid), o. w. *Coqueliner, chanter (comme les coqs).* Daer zal geen haen naer — (spreekw.). *Personne n'en saura rien.*
Kraeijennest (-en), m. en o. *Nid de corneille*, m.
Kraeioog, o. zie Kraenoog.
Kraek (kraken), v. *Caraque* (navire), f.
Kraek, m. *Craquement*, m.
Kraekamandel (-en), m. *Amande cassante*, f.
Kraekbeen, o. *Cartilage*, m.
Kraekbeenachtig, b. n. } *Cartilagineux.*
Kraekbeenig, b. n. }
Kraekbeentje (-s), o. *Petit cartilage*, m.
Kraekbeziën, v. mv. *Mûres sauvages*, f. pl.
Kraekporselein, o. *Porcelaine très-fine*, f.
Kraekschip (-epen), o. *Caraque* (navire), f.
Kraeksteen (-en), m. *Noyau de fruit*, m.
Kraelschaef (-ven), v. *Mouchette* (rabot), f.
Kraem (kramen), v. en o. *Boutique; échoppe*, f. —, kinderbed. *Couche*, f.; *couches*, f. pl. In het — komen. *Accoucher.* In het — liggen. *Être en couche.* — (gem.). Zaek. *Affaire*, f. Een leelyk —. *Une mauvaise affaire.*
Kraembed (-dden), o. *Lit d'une accouchée*, m.
Kraembevalling, v. *Accouchement*, m.
Kraembewaerster (-s), v. *Garde d'accouchée*, f.
Kraemkind (-eren), o. *Enfant nouveau-né*, m.
Kraemvrouw (-en), v. *Accouchée*, f.
Kraemzuivering, v. *Vidanges; lochies*, f. pl.
Kraen (kranen), v. *Grue* (oiseau), f. — (groot gestel). *Grue* (machine), f. — (van een vat). *Robinet*, m.
Kraenbalk (-en), m. *Bosseurs, bossoirs* (terme de mar.), m. pl.
Kraenbek, m. *Bec-de-grue, géranium* (plante), m.
Kraenhals (-zen), m. *Cou de grue*, m.
Kraenkind (-eren), o. *Manœuvre qui travaille à la grue*, m.
Kraenladder (-s), v. *Échelier*, m.
Kraenmeester (-s), m. *Préposé* ou *directeur de la grue*, m.
Kraenoog (-en), o. *Noix vomique*, f.
Kraenrad (-en, -eren), o. *Roue de la grue*, f.
Kraensleutel (-s), m. *Clef d'un robinet*, f.
Kraentje (-s), o. *Petite grue*, f.; *petit robinet*, m.
Kraenvalk (-en), m. *Faucon gruyer*, m.
Kraenvogel (-s), m. *Grue* (oiseau), f.
Kraeuw enz. zie Krauw enz.
Kragenmaker (-s), m. *Colletier*, m.
Kragt enz. zie Kracht enz.
Krak (-kken), m. Berst, scheur. *Fente; fêlure; crevasse*, f. —, afbreuk. *Échec*, m.; *brèche*, f. —, het kraken. *Craquement*, m. — ! *crac!*
Krakeel (-en), o. *Querelle, dispute, rixe*, f.; *débat*, m., *tracasserie*, f.
Krakeelachtig, b. n. *Querelleur.*
Krakeelder, m. zie Krakeeler.
Krakeelen (ik krakeelde, heb gekrakeeld), o. w. *Quereller, se quereller, disputer, tracasser.*
Krakeeler (-s), m. *Querelleur; chicaneur, tracassier*, m.
Krakeelig, b. n. *Querelleur.*
Krakeeling, v. zie Krakeel.
Krakeellust, m. zie Krakeelzucht.
Krakeelster (-s), v. *Querelleuse, tracassière*, f.
Krakeelziek, b. n. *Querelleur.*
Krakeelziekte, v. } *Envie de quereller; humeur*
Krakeelzucht, v. } *querelleuse*, f.
Krakeelzuchtig, b. n. *Querelleur.*
Krakeling (-en), m. *Craquelin* (pâtisserie), m.
Kraken (ik kraek, kraekte, heb gekraekt), b. w. *Croquer; casser (des noix etc.).* —, o. w. *Craquer, craqueter.* Het —. *Craquement*, m.
Krakend, b. n. *Craquant, craquetant; croquant.*
Kraker (-s), m. *Casse-noix, casse-noisette*, m.
Kraking, v. *Craquement*, m.
Kram (-mmen), v. *Crampon*, m.
Kramen (ik kraem, kraemde, heb gekraemd), o. w. *Accoucher.*
Kramer (-s), m. *Boutiquier; mercier; colporteur*, m.
Kramersgilde (-n), o. *Mercerie*, f., *corps des merciers*, m.
Kramerslatyn, o. *Latin de cuisine*, m.
Kramersstiel, m. *Colportage*, m.
Kramerswaren, v. mv. *Mercerie*, f.
Kramery, v. *Marchandise; mercerie; quincaillerie*, f. —, kraming. *Accouchement*, m.
Kraming, v. *Accouchement*, m.
Krammeken (-s), o. *Cramponnet*, m.
Krammen (ik kramde, heb gekramd), b. w. *Cramponner, attacher avec des crampons.*
Krammetje (-s), o. *Cramponnet*, m.
Kramming, v. *Action de cramponner*, f.
Kramp, v. *Crampe*, f.; *spasme*, m.

achtig, b. n. *Spasmodique; convulsif.*
äder (-en), v. *Varice*, f.
ig, b. n. *zie* Krampachtig.
visch (-asschen), m. *Torpille*, f.
, b. n. *Retourné, renversé, mis à l'en-*
.
, b. n. Ziek. *Malade.* Doodelyk —. *Dan-*
usement malade. —, zwak. *Faible, infirme,*
le. —, slecht, gering. *Mauvais, petit,*
if, vil.
achtig, b. n. *Maladif, valétudinaire.*
bed (-dden), o. *Lit de malade*, m.
s (-n), m. *en* v. *Malade*, m. *et* f. De —n
eken. *Visiter les malades.*
enbewaerster (-s), v. *Garde-malade, infir-*
e, f.
enbezoeker (-s), m. *Celui qui visite les*
ades.
heid (-heden), v. *Maladie; indisposition,*
, zwakheid. *Faiblesse; infirmité*, f.
hoofd (-en), o. *Fou*, m.
hoofdig, b. n. *Fou, imbécille.*
hoofdigheid, v. *Démence; folie*, f.; *délire,*
imbécillité, f.
le, v. *zie* Krankheid.
wachter (-s), m. *Infirmier*, m.
wachtster (-s), v. *Infirmière*, f.
zinnig, b. n. *zie* Krankhoofdig.
zinnigheid, v. *zie* Krankhoofdigheid.
zinniglyk, byw. *Follement, imbécillement.*
(-en), m. (van bloemen). *Couronne de fleurs,*
lande, f.
en (ik kranste, heb gekranst), b. w. *Cou-*
ner, orner de guirlandes.
e (-s), o. } *Petite guirlande;* (fig.) *com-*
ken (-s), o. } *pagnie, société d'amis*, f.
naed (-aden), m. *Suture coronale*, f.
vormig, b. n. *Coronoïde.*
werk, o. *Guirlandes*, f. pl.; *festons*, m. pl.
wyze, byw. *En forme de guirlande, en*
ns.
(-en), v. *Gazette*, f.; *journal*, m.
er (-s), m. *Gazetier*, m.
z. mv.), v. *Garance* (plante), f.
(-ppen), v. *Fermoir* (*d'un livre*), m. —,
.ensrib. *Griblette, côtelette de porc*, f.
byw. } *Trop court; trop peu; trop juste;*
s, byw. } *à peine.*
b. n. *Alerte, agile, fort, robuste.*
ssen), v. *Égratignure; raie*, f.
rstel (-s), m. *Boësse, gratte-bosse*, f.
aivel, m. *Poulet à la crapaudine*, m.
(-s), o. *Petite égratignure*, f.
n (ik kraste, heb gekrast), b. w. *Gratter;*
tigner; rayer. —, o. w. Schreeuwen als
aven. *Croasser.* —, spatten. *C[illegible]ier* (en par-
d'une plume mal taillée).
r (-s), m. *Tire-bourre*, m.
ng, v. *Croassement*, m.
-tten), o. *Derrière* ou *fond d'une voi-*
, m.
n enz. *zie* Krassen enz.
rol, v. *Bourre-lanice*, f.
(-en), v. *Coup de griffe*, m.
agie, v. *Gale*, f.
el (-s, -en), m. *Ongle*, m.; *griffe*, f. —,
nme gaffel. *Fourche recourbée*, f.
en (ik krauwde, heb gekrauwd), b. w.
tter.
sel, o. *Teigne; dartre*, f.
uer (-uren), o. *Créature*, f.
v. *zie* Krib.

Kreeft (-en), m. *Écrevisse*, f. — (teeken van den dierkring). *Cancer*, m.
Kreeftdicht (-en), o. *Palindrome, vers rétrograde*, m.
Kreeftengang, m. *Marche rétrograde*, f.
Kreeftscheren, v. mv. *Pinces d'écrevisse*, f. pl.
Kreeg. *zie* Krygen (*avoir*).
Kreek (kreken), v. Gracht. *Fossé; canal*, m. — (aen eene zeekust). *Crique, anse*, f.
Kreel (-en), v. *Cordon; petit bord* ou *galon*, m.
Kreesch. *zie* Kryschen.
Kreet (kreten), m. *Cri aigu*, m.
Kreet. *zie* Kryten.
Kreeuwen (ik kreeuwde, heb gekreeuwd), o. w. *Crier; quereller.*
Kregel, b. n. } *Acariâtre; opiniâtre; hargneux;*
Kregelig, b. n. } *de mauvaise humeur.*
Kregeligheid (z. mv.), v. *Humeur fâcheuse; opiniâtreté*, f.
Kreits (-en), m. *Cercle*, m.
Kreitsbrief (-ven), m. *Circulaire* ou *lettre circulaire*, f.
Krekel (-s), m. *en* v. *Caracolle*, f. —, heikrekel. *Grillon*, m.; *cigale*, f.
Krekelen (ik krekelde, heb gekrekeld), o. w. *Grillotter, grésillonner, crier comme le grillon.*
Krekt, b. n. *Juste, correct.*
Kremer, m. *zie* Kramer.
Kreng (-en), v. *en* o. *Charogne*, f.
Krengen (ik krengde, heb gekrengd), b. w. *Caréner; mettre* (*un vaisseau*) *à la bande.* —, o. w. *Barguigner; marchander denier à denier.*
Krenken (ik krenkte, heb gekrenkt), b. w. *Nuire à; affaiblir; altérer; déroger* (*à une loi*). De gezondheid —. *Nuire à la santé.* Het —. *zie* Krenking.
Krenkend, b. n. *Dérogatoire, dérogeant.*
Krenker (-s), m. *Celui qui nuit, qui affaiblit.*
Krenking (-en), v. *Affaiblissement*, m.; *altération; atteinte, dérogation, dérogeance*, f.
Krenkster (-s), v. *Celle qui nuit, qui affaiblit.*
Krenkte, v. *zie* Krankheid.
Krenten, v. mv. *Raisins de Corinthe*, m. pl.
Kreool, m. *en* v. *Créole*, m. *et* f.
Krepel, b. n. *zie* Kreupel.
Krepon, m. *Crépon* (étoffe), m.
Kreppen (ik krepte, heb gekrept), b. w. *Créper* (*les cheveux*).
Kret, o. *zie* Krat.
Kreuk (-en), v. *Pli; faux pli*, m.
Kreukel, m. *en* v. *zie* Krekel.
Kreukelen, b. w. *zie* Kreuken.
Kreuken (ik kreukte, heb gekreukt), b. w. *Chiffonner; froisser.*
Kreunen (ik kreunde, heb gekreund), o. w. *Gémir; soupirer; se plaindre.* Zich aen iets —. *Se soucier de quelque chose.*
Kreupel, b. n. *Boiteux; estropié.* — gaen, — zyn. *Boiter; clocher.*
Kreupelachtig, b. n. *Un peu boiteux.*
Kreupelbosch (-sschen), o. *Taillis; bois taillis*, m.; *broussailles*, f. pl.
Kreupele (-n), m. *Boiteux; invalide*, m.
Kreupelgras (z. mv.), o. *Renouée*, f.
Kreupelheid (z. mv.), v. *Clochement*, m.
Kreus (-zen), v. *Jable*, m. —, ritsyzer. *Rouanne*, f.
Krevel (z. mv.), v. *Démangeaison*, f.
Krevelen (ik krevelde, heb gekreveld), o. w. *Démanger.*
Kreveling, v. *Démangeaison*, f.
Krevelkruid, o. *Herbe qui cause des démangeaisons*, f.

Kreyts enz. *zie* Kreits enz.
Krib (-bben), v. *Crèche; mangeoire*, f. —, boos wyf. *Méchante femme*, f.
Kribbebyten, o. w. *Tiquer.*
Kribbebyter (-s), m. *Tiqueur*; (fam.) *homme hargneux*, m.
Kribbebyting (z. mv.), v. *Tic*, m.
Kribbeken (-s), o. *Petite crèche*, f.
Kribbelen (ik kribbelde, heb gekribbeld), b. w. *Griffonner.* —, o. w. *Continuer à se quereller.*
Kribben (ik kribde, heb gekribd), o. w. *Se quereller.*
Kribbery, v. *Querelle*, f.
Kribbig, b. n. *Querelleur; hargneux.*
Kribbigheid (z. mv.), v. *Humeur querelleuse* ou *acariâtre*, f.
Kriegel, b. n. *zie* Kregel.
Kriek (-en), v. *Cerise*, f. —, krekel. *Grillon*, m. —en over zee. *Coqueret* (plante), m.
Kriekbloeisel, o. *Fleurs de cerisier*, f. pl.
Kriekboom (-en), m. *Cerisier*, m.
Kriekboomgaerd (-en), m. *Cerisaie*, f.
Krieken (het), o. Het — van den dag. *Le point du jour*, m., *l'aurore*, f. Met het — van den dag. *Au point du jour.*
Kriekje (-s), o. *Petite cerise*, f.; *petit grillon*, m.
Krieksap, o. *Jus de cerise*, m.
Krieksop, o. *Soupe aux cerise*, f.
Kriekateen (-en), m. *Noyau de cerises*, m.
Kriel, o. Klein haentje. *Cochet*, m. — (gem.). Klein manneken. *Petit bout d'homme, nabot*, m.
Kriel, b. n. *Pétulant.* —, byw. *Pétulamment.*
Krielen (ik krielde, heb gekrield), o. w. *Fourmiller, grouiller.*
Krielend, b. n. *Grouillant.*
Krielhaentje (-s), o. *Cochet*, m.
Krielhenneken (-s), o. *Petite poulette*, f.
Krieltje, o. *zie* Kriel, o.
Kriemelen (ik kriemelde, heb gekriemeld), o. w. *Lambiner, barguigner.*
Kriemelig, b. n. *Confus, très-mêlé.*
Kriemelschrift, o. *Écriture petite et embrouillée*, f.; *pieds de mouche*, m. pl.
Kriewel enz. *zie* Krevel enz.
Kriezel (-s), v. / **Kriezeltje** (-s), o. } *Brin*, m., *petite partie*, f.
Krikkemik (-kken), v. *Cabre; chèvre*, f.; *engin*, m.
Krikken (het), o. *zie* Krieken.
Krikkrakken (ik krikkrakte, heb gekrikkrakt), o. w. *Craquer, craqueter; éclater.*
Krimp, v. *Manque*, m.; *disette*, f. —, b. n. *Frais.*
Krimpen (ik kromp, ben gekrompen), o. w. *Se rétrécir, se retirer, se contracter.* — (van hout spr.). *Se tourmenter, se déjeter, travailler.* —, schaersch worden. *Diminuer, devenir rare.* Het —. *zie* Krimping.
Krimping (-en), v. *Rétrécissement; racornissement; retirement*, m.; *contraction; contorsion; rétraction*, f. — der zenuwen. *Retirement des nerfs.* — der darmen. *Tranchées*, f. pl.
Krimpvisch, m. *Poisson frais*, m.
Kring (-en), m. *Cercle; rond*, m.
Kringachtig, b. n. *Circulaire, rond.*
Kringelen, o. w. *zie* Krinkelen.
Kringetje (-s), o. / **Kringje** (-s), o. } *Petit cercle; petit rond*, m.
Kringmeetkunde, v. / **Kringmeting**, v. } *Cyclométrie*, f.
Kringswyze, b. n. *Circulaire.* —, byw. *Circulairement, orbiculairement, en rond.*
Kringvormig, b. n. *Circulaire; rond, orbiculaire.*

Krinkel (-s), m. *en* v. *Sinuosité*, f. — (kwael aen de boomen). *Gale, cloque*, f.
Krinkelen (ik krinkelde, heb gekrinkeld), o. w. *Serpenter, aller en serpentant.*
Krinkelvloed (-en), m. *Fleuve* ou *courant qui va en serpentant*, m.
Krinsen (ik krinste, heb gekrinst), b. w. *Nettoyer.*
Krioel, o. *Frétillement*, m.
Krioelen (ik krioelde, heb gekrioeld), o. w. *Fourmiller; frétiller.*
Krip (z. mv.), v. *en* o. *Crépon* (étoffe), m.
Krippeltje (-s), o. *Miette de pain*, f.
Krippen, onv. b. n. *De crépon.*
***Krisis**, v. *Crise*, f.
Krissen (ik kriste, heb gekrist), o. w. *Petiller, craqueter.*
Kristal (-llen), o. *Cristal*, m. Tot — worden. *Se cristalliser.*
Kristalbeschryving, v. / **Kristalkunde**, v. } *Cristallographie; cristallologie; connaissance des cristaux*, f.
Kristalkundige, m. *Cristallographe*, m.
Kristallen, onv. b. n. *De cristal.* — glazen. *Verres de cristal.*
Kristallig, b. n. *zie* Kristallen.
Kristallyn (z. mv.), o. *Cristal*, m.
Kristalmyn (-en), v. *Cristallière*, f.
Kristalvorming, v. *Cristallisation*, f.
Kristalynen, onv. b. n. *De cristal; cristallin; diaphane; transparent.* — vocht (in de oogen). *Cristallin*, m. — wateren. *Eaux cristallines.*
Kristalyning, v. *Cristallisation*, f.
Kristen enz. *zie* Christen enz.
Krits (-en), m. *Cercle*, m.
Krochen, o. w. *zie* Kruchen.
Kroeg (-en), v. *Cabaret borgne*, m.; *taverne; gargote*, f.
Kroegachtig, b. n. *Cabarétique, de cabaret.*
Kroegen (ik kroegde, heb gekroegd), o. w. *Aller au cabaret.*
Kroeghouder (-s), m. *Tavernier*, m.
Kroeghoudster (-s), v. *Tavernière*, f.
Kroegje (-s), o. *Petite taverne*, f.
Kroeglooper (-s), m. *Pilier de cabaret, ivrogne*, m.
Kroegweerd (-en), m. *Gargotier*, m.
Kroegweerdin (-nnen), v. *Gargotière*, f.
Kroes (-zen), m. *Gobelet*, m. —, smeltkroes. *Creuset*, m.
Kroes, b. n. *Crépu, crêpé, frisé*; (fig.) *égaré; déconcerté.*
Kroesbezie enz. *zie* Kruisbezie enz.
Kroeskop (-ppen), m. *Tête frisée*, f.
Kroezelen (ik kroezelde, ben gekroezeld), o. w. *Se crêper, se friser.*
Kroezelig, b. n. *Colonné.*
Kroezen, o. w. *zie* Kroezelen.
Krogchen, o. w. *zie* Kruchen.
Krok, v. *Sainfoin* (plante), m.
Kroken, b. w. *zie* Kreuken.
Krokodil (-llen), m. *en* v. *Crocodile*, m.
Krokodilstranen, m. mv. *Larmes de crocodile, larmes feintes*, f. pl.
Krokus, m. / **Krokusbloem**, v. } *Crocus*, m.
Krol (-llen), v. *Frisure; boucle; volute*, f. — van eene viool. *Collet de violon*, m. —, spaender. *Copeau*, m. —, o. *Maisonnette*, f.
Krolandyvie, m. *Chicorée frisée*, f.
Krolbol (-llen), m. *Tête frisée*, f.
Krolhond (-en), m. *Barbet*, m.
Krolkool, v. *Chou frisé*, m.

krolde, heb gekrold), b. *en* o. w.
iffer; crêper. —, o. w. *Miauler.*
n. *Friseur*, m.
Frisure, f.
-en), m. *Virevolte* (t. de mar.), f.
-en), m. *Corbeau* (t. d'archit.), m.
), o. *Fer à friser*, m.
. *Courbe*, *courbé*, *crochu*, *tortu*,
(fig.) *méchant*, *pervers.* — been.
tue. — buigen of maken. *Courber.*
Ne pas marcher droit. — worden. *Se*
yne handen staen —. *Il a les mains*

, b. n. *Tortueux*, *un peu tortu.*
-en), o. *Bancal*, m.
, b. n. *Bancal*, *cagneux.*
, b. n. *Sinueux*, *tortueux.*
, b. n. *Dont les fils sont obliques.* —
tranché.
d, b. n. *zie* Krombeenig.
zen), m. *Torticolis*, m. —, overhael-
ue retorte f.
v. *zie* Kromte.
(-s, -en), m. *Cornet à-bouquin; cro-*
urnebout, m.
o. *Courbe* (pièce de bois cintrée), f.
rbatons (t. de mar.), m. pl.
b. n. *Curviligne.*
ik kromde, heb gekromd), b. w.
cambrer; recourber; plier. —, o. w.
. *Se courber.*
-ssen), o. *Tranchet; courcet*, m.;
f.
, v. *Action de courber*, *de se courber*,
mte.
zen), m. *Nez aquilin*, m.
Krimpen.
), v. *Courbure; cambrure; sinuo-*

en), v. *Bègue; baragouineur*, m.
, o. w. *Bégayer; baragouiner.*
, b. n. *Qui bégaie; qui baragouine.*
n, o. w. (van hout spr.). *Se tourmen-*
jeter, *travailler.*
-en), m. *Pied-bot*, m.
en), m. *Chemin tortueux*, m.
, m. *Pli faux pli*, m. —s der slan-
lis, m. pl.
r, b. n. *Tortile.*
m (-en), m. *Colon* (gros intestin), m.
—. *Colique.*
(ik kronkelde, heb gekronkeld),
fonner; grésiller. —, o. w. (met *zyn*).
ller.
, v. *Entortillement*, m. —en der
Replis, m. pl.
en), v. *Chronique*, f.; *annales*, f. pl.
k, m. *en* o. *Paralipomènes* (livre de
, m. pl.
ryver (-s), m. *Chroniqueur*, *anna-*

e Kruijen.

zie Kreuk.
), v. *Couronne*, f.; *diadème*, m. —,
onsure, f. —, haspel. *Dévidoir*, m. —
d). *Écu*, m. —, luster. *Lustre*, m. —
sch enz. aen te hangen). *Triangle*, m.
Eer, roem. *Honneur*, m.; *gloire*, f.
annen. *L'emporter sur les autres; ex-*
rimer. — (kruidk.). *Ombelle*, f.
, v. *Veine coronale*, f.
, o. *Os coronal*, m.

Kroonen (ik kroonde, heb gekroond), b. w. *Couronner.* Met doornen gekroond. *Couronné d'épines.*
Krooning, v. *Couronnement* m.
Kroonkandelaer (-s), m. *Candelabre*, m.; *girandole*, f.; *lustre*, m.
Kroonlyst (-en), v. *Corniche*, f.
Kroonnaed (-aden), m. *Suture coronale*, f.
Kroonpapier, o. *Couronne* (papier), f.
Kroonprins (-en), m. *Prince royal*, m.
Kroonprinses (-ssen), v. *Princesse royale*, f.
Kroonrad (-en, -eren), o. *Roue de champ*, f.
Kroonstuk (-kken), o. *Chapiteau*, m.
Kroonswyze, byw. *En couronne; en ombelle* (bot.).
Kroontje (-s), o. *Petite couronne*, f.
Kroontjeskruid, o. *Persil de montagne*, m.
Kroonvormig, b. n. *Coronoïde.*
Kroonwerk, o. *Couronnement* (*d'un édifice*); *ouvrage couronné* (fortif.), m.
Kroop. *zie* Kruipen
Kroos, v. *en* o. *Lentille d'eau*, f. —, bodemgroef. *Jable*, m. *zie* Kroost.
Kroost (z. mv.), o. Afval (van ganzen enz.). *Tripaille*, f.; *entrailles*, f. pl. —, afkomst, geslacht. *Lignée*, *race*, f.
Kroosyzer (-s), o. *Jabloire*, f.
Kroot (-oten), v. *Betterave*, f.
Krootsuiker, v. *Sucre de betterave*, m.
Kroozen (ik kroosde, heb gekroosd), b. w. *Jabler.*
Krop (-ppen), m. *Jabot*, m., *poche* (*d'oiseau*), f. —, borst. *Poitrine; gorge*, f.; *sein*, m. — (van koolen of salaed). *Pomme*, f. —, kropgezwel. *Goître*, m.
Kropäder, v. *Veine jugulaire*, f.
Kropgans (-zen), v. *Oie engraissée*, f.
Kropgezwel (-llen), o. *Goître*, m.
Kropgezwelachtig, b. n. *Goîtreux.*
Kropkool, v. *Chou pommé*, m.
Kroplap (-ppen), m. *Gorgerette*, f.
Kroppen (ik kropte, heb gekropt), b. w. *Remplir le jabot; engouer.* —, o. w. *Pommer.*
Kropper (-s), m. *Crétin*, *goîtreux*, m.
Kroppier (-en), v. *Croupe*, f.
Kroppig, b. n. *Sec; qui engoue.* —e peer. *Poire revêche.*
Kropsalaed, v. *Laitue pommée*, f.
Kropvogel (-s, -en), m. *Oiseau qu'on engraisse*, m.
Kropwangen v. mv. *Guerlande* (t. de mar.), f.
Kropziekte, v. *Crétinisme*, m.
Kropzweer, v. *zie* Kropgezwel.
Krot (-tten), o. *Taudis*, *trou*, m. —, v. *Crotte boue*, f.
Krub, v. *zie* Krib.
Kruchen (ik kruchte, heb gekrucht), o. w. *Gémir*, *se plaindre; se lamenter.*
Krucifix (-en), o. *Crucifix*, m.
Kruiband (-en), m. *Bretelle*, f.
Kruid (-en), o. *Herbe; plante*, f.; *herbage*, m. —en zoeken. *Herboriser.* —, kruidery. *Épicerie*, f.; *épices*, f. pl. Welriekende —en. *Aromates*, m. pl. — (z. mv.). *Poudre*, *poudre à canon*, f.
Kruidachtig, b. n. *Herbacé.*
Kruidbed (-dden), o. *Parterre semé d'herbe*, m.; *planche*, f.
Kruidbeschryving, v. *Botanologie*, f.
Kruidboek (-en), m. *en* o. *Livre de botanique*, *herbier*, m.
Kruidbus (-ssen), v. } *Boîte aux épices; poivrière;*
Kruiddoos (-zen), v. } *boîte à poudre*, f.

Kruiden (ik kruidde, heb gekruid), b. w. *Épicer.*
Kruidenier (-s), m. *Épicier*, m.
Kruidenierster (-s), v. *Épicière*, f.
Kruidenierswinkel (-s), m. *Boutique d'épicier*, f.
Kruideren (ik kruiderde, heb gekruiderd), b. w. *Mettre de l'ellébore sur la poitrine d'un cheval.*
Kruidery (-en), v. *Épicerie*, f.; *épices*, f. pl.
Kruidëtend, b. n. *Herbivore.*
Kruidhaler (-s), m. *Botaniseur*, m.
Kruidhof (-ven), m. *Jardin botanique*, m.
Kruidhoorn (-s), m. *Poire à poudre*, *poudrière*, f.; *pulvérin*, m.
Kruidig, b. n. *Épicé; assaisonné.*
Kruidje (-s), o. *Petite plante*, f. — roer my niet. *Noli me tangere*, m.; *sensitive* (plante), f.
Kruidkamer (-s), v. *Sainte-barbe*, *soute aux poudres; chambre* (*d'un canon*), f.
Kruidkenner (-s), m. *Herboriste; botaniste*, m.
Kruidkoek (-en), m. *Gâteau épicé; pain d'épices*, m.
Kruidkoker (-s), m. *Fourniment*, *étui pour la poudre à tirer*, m.; *flasque*, f.
Kruidkunde (z. mv.), v. *Botanique*, f.
Kruidkundig, b. n. *Versé dans la botanique; qui a rapport à la botanique.*
Kruidkundige, m. *Herboriste*, *botaniste*, m.
Kruidkussentje (-s), o. *Écusson* (méd.), m.
Kruidlepel (-s), m. *Coupelle* (t. d'artill.), f.
Kruidlezer (-s), m. *Herboriseur*, m.
Kruidmaet, v. *Charge*, *mesure à poudre*, f.
Kruidmagazyn (-en), o. *Poudrière*, f.; *magasin à poudre*, m.
Kruidmaker (-s), m. *Poudrier*, m.
Kruidmenger (-s), m. *Pharmacien*, *apothicaire*, m.
Kruidmengery, v. } *Pharmacie* (art.); *pharma-*
Kruidmengkunde, v. } *ceutique*, f.
Kruidmengkundig, b. n. *Pharmaceutique.*
Kruidmolen (-s), m. *Moulin à poudre*, m., *poudrière*, f.
Kruidmyn (-en), v. *Mine*, f.
Kruidnagel (-en), m. *Clou de girofle*, m.
Kruidnagelboom (-en), m. *Giroflier*, m.
Kruidnoot (-oten), v. *Muscade*, *noix muscade*, f.
Kruidplukker (-s), m. *Herboriseur*, m.
Kruidproef, v. *Éprouvette*, f.
Kruidsaucies (-zen), v. *Mortadelle* (saucisson), f.
Kruidton (-nnen), v. *Baril à poudre*, m.
Kruidtoren (-s), m. *Poudrière*, f.; *magasin à poudre*, m.
Kruidtuin, m. *zie* Kruidhof.
Kruidvat, o. *zie* Kruidton.
Kruidverkooper (-s), m. *Marchand de poudre à tirer; herboriste*, m.
Kruidwagen (-s), m. *Caisson*, m.
Kruidwinkel (-s), m. *Boutique d'épicier*, f.
Kruidworst (-en), v. *Saucisson*, m.
Kruidwyn, m. *Hyprocas*, m.
Kruidzoeker (-s), m. *Herboriseur*, *botaniseur*, m.
Kruijen (ik kruide, krooi, krood, heb gekruid, gekrooijen, gekroden), b. w. *Brouetter.* — (fig.). Voorthelpen. *Pousser; protéger.* —, o. w. *Charrier.*
Kruijer (-s), m. *Brouettier; crocheteur*, m.
Kruijersgild (-en), o. *Corps de brouettiers*, *de porte-faix*, m.
Kruijersloon, m. *en* o. *Salaire de brouettier; de porte-faix*, m.
Kruijerswerk, o. *Ouvrage de brouettier*, m.
Kruik (-en), v. *Cruche; urne*, f.; *vase*, m. Eene — vol. *Une cruchée.* De — gaet zoo lang te water, tot dat zy breekt (spreekw.). *Tant va la cruche à l'eau, qu'à la fin elle se casse.*
Kruikje (-s), o. } *Cruchon*, m.; *petite cruche*,
Kruiksken (-s), o. } *petite urne*, f.
Kruil, v. Om de —. *Pour badiner*, *pour rire.*
Kruilen (ik kruilde, heb gekruild), o. w. *Roucouler.*
Kruim, v. (van brood). *Mie de pain*, f. — (fig.). Merg, geest. *Moelle; substance*, f.; *esprit*, m.
Kruimachtig, b. n. *Plein de mie; qui tombe facilement en miettes.*
Kruimel (-s, -en), v. *Miette de pain*, f.
Kruimelaer (-s), m. *Celui qui émiette.*
Kruimelaerster (-s), v. *Celle qui émiette.*
Kruimelen (ik kruimelde, heb gekruimeld), b. w. *Émier*, *émietter.* —, o. w. (met zyn). *Tomber en miettes.*
Kruimelig, b. n. *Qui tombe facilement en miettes.* —, gierig. *Avare*, *chiche.*
Kruimeling, v. *Miette*, f.
Kruimeltje (-s), o. *Petite miette*, f.
Kruimig, b. n. *zie* Kruimachtig.
Kruimpje (-s), o. *Petite miette*, f.
Kruin (-en), v. Kroon. *Couronne; tonsure*, f. De — scheren. *Tonsurer.* —, top. *Sommet*, m.; *cime*, f. — van het hoofd. *Sommet de la tête*, *sinciput*, m. — van eenen berg. *Sommet d'une montagne.* — (van boomen). *Tête*, *cime*, — (van appelen en peren). *Nombril*, *ombilic*, *œil*, m.
Kruinpunt, o. } *Zénith* (t. d'astr.), m.
Kruinstip, v. }
Kruipelings, byw. *En rampant.*
Kruipen (ik kroop, heb *en* ben gekropen), o. w. *Ramper.* Op handen en voeten —. *Marcher à quatre pattes.* Ergens in —. *Se glisser dans quelque endroit.* — (met groote moeite voortgaen). *Se traîner*, *avancer avec peine.* Het —. *Rampement*, m.
Kruipend, b. n. *Rampant.* — dier. *Reptile*, m.
Kruiping, v. *Rampement*, m.
Kruis (-en), o. *Croix; potence*, f. Aen het — sterven. *Mourir sur la croix.* —, kruisbeeld. *Crucifix*, m. —, kruisteeken. *Signe de croix*, m. Een — maken. *Faire le signe de la croix.* —, achterdeel van een peerd. *Croupe*, f. —, de eene zyde van het gemunt geld. *Croix*, f. — (fig.). Tegenspoed. *Croix*, *peine*, *affliction*, *tribulation*, f.
Kruisaenbidders, m. mv. *Staurolâtres*, m. pl.
Kruisbanden, m. mv. *Contre-fiches* (terme de charp.), f. pl.
Kruisbeeld (-en), o. *Crucifix*, m.
Kruisberg, m. *Calvaire*, m.
Kruisbeting, v. *Taquet*, *bitton* (t. de mar.), m.
Kruisbezie (-ziën), v. *Groseille verte; gadelle*, f.
Kruisbeziënboom (-en), m. *Gadellier*, m.
Kruisbloem, v. (plant). *Polygale*, f.
Kruisboog (-ogen), m. *Arbalète*, f.
Kruisboom (-en), m. *Arbre de la croix*, m.; *croix*, f. — (gewas). *Palme de Christ*, f., *ricin*, m.
Kruisdaelder (-s), m. *Croisat* (monnaie), m.
Kruisdagen, m. mv. *Rogations*, f. pl.
Kruisdistel, v. *Panicaut* (plante), m.
Kruisdood (z. mv.), m. *en* v. *Mort sur la croix*, f.; *supplice de la croix*, m.
Kruisdragend, b. n. *Crucifère.*
Kruisdrager (-s), m. *Porte-croix*, m.
Kruisdraging, v. *Portement de croix*, m.
Kruiselings, byw. *En croix*, *en forme de croix; en travers.*

(ik kruiste, heb gekruist), b. w. *Cru-*
—, kruiswyze over elkander leggen.
r. —, o. w. (op zee). *Croiser.* —, heen en
oopen. *Passer et repasser; aller çà et là.*
-. *Faire le signe de la croix.*
(-s), m. (op zee). *Croiseur*, m.
g, v. *Croix; potence*, f.
uige (-n), m. *en* v. *Martyr*, m.; *mar-*
f.
ant (-en), m. *Apôtre*, m.
k (-en), m. *Croisière*, f.
t (-en), o. *Bois de la croix*, m. —,
hout. *Croix*, f. — (boekdrukkersw.).
oir, m. — (timmermans gereedschap).
uin, m. —en. *Bittes; bittons* (terme de
m. pl.
n (ik kruisigde, heb gekruisigd), b. w.
fier.
ng, v. *Crucifiement*, m.
, v. *Crucifiement*, m. —, het kruisen
e). *Course*, f.
o. *zie* Kruisken.
(-s), o. *Petite croix*, f. Een — A. *Un*
un abécédaire; une croix de par Dieu.
k (-en), v. *Église construite en forme*
ix, f.
l (-olen), v. *Charbon de bois*, m.
ng (-en), m. *Colure* (t. de géogr.), m.
id, o. *Seneçon* (plante), m.
(-tten), o. *Ableret, carrelet, échiquier*
le pêcheur), m.
(-en), o. *Carrefour*, m.
l (-alen), m. *Croix*, f.
ser (-s), m. *Maître-à-danser* (com-
n.
(-aes), v. *Vergue d'artimon*, f.
(-en, -eren, -ers), o. *Tourniquet*, m.
m (-amen), v. *en* o. *Croisée*, f.
ip (-epen), o. *Croiseur* (vaisseau). m.
de, v. } *Incision cruciale; contre-*
é, v. } *taille*, f.
ong (-en), m. *Entrechat*, m.
g (-ggen), v. } *Perroquet d'artimon* (t. de
ng (-en), v. } mar.), m.
et (-aten), v. *Carrefour*, m.
pen, v. mv. *Hachures; contrehachures*,

ken (-s), o. *Signe de croix*, m.; *croix*, f.
t (-en), m. *Croisière*, f. — (tegen de on-
igen). *Croisade*, f.
n (-anen), v. *Bannière d'église*, f.
rder (-s), m. *Croisé; croiseur*, m.
rt, v. *zie* Kruistogt.
heffing, v. *Exaltation de la croix*, f.
ding, v. *Invention de la croix*, f.
mig, b. n. *Cruciforme; crucifère.*
k (-eken), v. *Semaine des rogations*, f.
g (-en), m. *Carrefour*, m.
tel, m. *Croisette*, f.; *seneçon* (plante), m.
e, byw. *En croix, en forme de croix;*

(-en), o. *Voile de perroquet de fou-*

en (-s), m. *Brouette*, f.
(-elen), o. *Bretelles*, f. pl.
nt (z. mv.), v. *Menthe* (plante), f.
.ken), v. *Béquille; potence*, f. Op —kken
Béquiller, se servir de béquilles. —,
m.). Broddelaer. *Bousilleur; savetier*, m.
r (-oren), v. *Vrille, tarière*, f.
kruis (-en), o. *Croix potencée* (terme de
f.

Krukman, m. *Béquillard*, m.
Krul (-llen), v. *Boucle, frisure; planure*, f. —,
kuer, gril. *Boutade, quinte, lubie*, f.
Krulhond (-en), m. *Barbet*, m.
Krullen, b. *en* o. w. *zie* Krollen.
Krullig, b. n. Verward. *Embrouillé.* —, wonder-
lyk. *Bizarre, capricieux.* —, koddig. *Drôle*,
comique.
Kruyd enz. *zie* Kruid enz.
Kruys enz. *zie* Kruis enz.
Kryg (-en), m. *Guerre*, f.
Krygel, b. n. *zie* Kregel.
Krygelheid, v. *zie* Kregeligheid.
Krygelig, b. n. *zie* Kregel.
Krygen (ik kreeg, heb gekregen), b. w. *Avoir*,
obtenir, acquérir, gagner. Brieven —. *Recevoir*
des lettres. Geld —. *Recevoir de l'argent.* Sla-
gen —. *Être battu.* Eene ziekte —. *Gagner*
une maladie. Hoop —. *Concevoir de l'espérance.*
Eenen schrik —. *S'épouvanter*, —, vangen.
Prendre, attraper, saisir. Eenen dief —. *Pren-*
dre un voleur. —, achterhalen. *Atteindre*,
joindre quelqu'un.
Krygen (ik krygde, heb gekrygd), o. w. *Faire*
la guerre, guerroyer. Tegen iemand —. *Faire*
la guerre à quelqu'un.
Kryger (-s), m. *Guerrier*, m.
Krygsambt (-en), o. *Charge militaire*, f.
Krygsbediende, m. *Officier*, m.
Krysbedryf, o. *zie* Krygsdaed.
Krygsbehoeften, v. mv. *Munitions de guerre*,
f. pl.
Krygsbende (-n), v. *Troupe*, f.
Krygsbestier, o. *Direction de la guerre*, f.
Krygsbeweging (-en), v. *Évolution*, f.
Krygsbewind, o. *Direction de la guerre*, f.
Krygsbode (-n), m. *Courrier de l'armée*, m.
Krygsbouwkunde, v. *Architecture militaire*, f.
Krygsbouwkundige, m. *Ingénieur militaire*, m.
Krygsdaed (-aden), v. *Exploit*, m.
Krygsdeugd (-en), v. *Vertu militaire*, f.
Krygsdienst, m. *Service militaire*, m.
Krygsgebruik, o. *Usage militaire*, m.; *coutume*,
règle ou *loi de la guerre*, f.
Krygsgedruisch (z. mv.), o. *Bruit de la guerre*, m.
Krygsgeluk, o. *Bonheur de la guerre; sort de la*
guerre, m.
Krygsgereedschap (-ppen), o. *Machines de guerre*,
f. pl.
Krygsgeroep (z. mv.), o. *Cri de guerre*, m.
Krygsgetier (z. mv), o. *Bruit de guerre*, m.
Krygsgevaer (-aren), o. *Danger qu'on court dans*
la guerre, m.
Krygsgevangen, m. *Prisonnier de guerre*, m.
Krygsgeweer (-eren), o. *Armes de guerre*, f. pl.
Krygsgezang (-en), o. *Chant de guerre*, m.
Krygsgezel (-llen), m. *Compagnon* ou *frère d'ar-*
mes, camarade, m.
Krygsgezind, b. n. *Guerrier, belliqueux.*
Krygsgod, m. *Dieu de la guerre, Mars*, m.
Krygsgodin, v. *Déesse de la guerre, Bellone*, f.
Krygshaftig, b. n. *Belliqueux, guerrier, mar-*
tial, vaillant, courageux. —, byw. *Vaillam-*
ment, courageusement.
Krygshaftigheid (z. mv.), v. *Bravoure, vaillance*,
valeur, f.
Krygshandel (z. mv.), m. *Art militaire; manie-*
ment des armes, m.
Krygsheer (-eren), o. *Armée*, f.
Krygsheir, o. *zie* Krygsheer.
Krygsheld (-en), m. *Héros*, m.
Krygsheldin (-nnen), v. *Héroïne*, f.

Krygshoofd (-en), o. Général; chef d'armée, m.
Krygskans (-en), v. Sort, m., ou chance de la guerre, f.
Krygsknecht (-en), m. Soldat, m.
Krygskommissaris (-ssen), m. Commissaire ordonnateur, m.
Krygskunde, v. Science militaire; tactique, stratégie, f.; art militaire, m.
Krygskundig, b. n. Stratégique.
Krygskundige, m. Tacticien, m.
Krygskunst, v. zie Krygskunde.
Krygsleger (-s), o. Armée, f.
Kryglieden, m. mv. Gens de guerre, soldats, m. pl.; troupes, f. pl.
Krygslist (-en), v. Stratagème, m., ruse de guerre, f.
Krygsloon (z. mv.), m. en o. Paye, solde, f.
Krygslot, o. zie Krygskans.
Krygsmagt (z. mv.), v. Forces militaires, f. pl.
Krygsmakker, m. zie Krygsgezel.
Krygsman (-lieden), m. Guerrier, homme de guerre, militaire, soldat, m.
Krygsmantel (-s), m. Casaque ou capote à l'usage des soldats, f.
Krygsmuziek, v. Musique militaire, f.
Krygsoefening (-en), v. Exercice militaire, m.; évolution, f.
Krygsorde, v. zie Krygstucht.
Krygsorden, o. Ordre militaire, m.
Krygsoverste, m. Général en chef, chef d'armée, m.
Krygsraed (-aden), m. Conseil de guerre, m.; cour martiale, f.
Krygsregering, v. Stratocratie, f.
Krygsregt, o. Droit de la guerre; conseil de guerre, m.
Krygsregter (-s), m. Juge militaire, m.
Krygsroem (z. mv.), m. Gloire militaire, f.
Krygsstraf (-ffen), v. Punition militaire, f.
Krygstoerusting (-en), v. Armement; appareil ou préparatif de guerre, m.
Krygstogt (-en), m. Expédition militaire; marche d'une armée, f.
Krygstrompet (-tten), v. Trompette guerrière, f.
Krygstucht (z. mv.), v. Discipline militaire, f.
Krygstuig, o. zie Krygsgereedschap.
Krygsvaen (-anen), v. Étendard, m.
Krygsverbond (-en), o. Ligue, alliance pour faire la guerre, f.
Krygsverrigting (-en), v. Exploit, m.; manœuvre, f.
Krygsvolk, o. zie Kryglieden.
Krygsvoorraed, m. Munitions de guerre, f. pl.
Krygswapenen, o. mv. Armes, f. pl.
Krygswerving, v. Enrôlement, m.
Krygswet (-tten), v. Loi de guerre; loi martiale; ordonnance militaire, f.
Krygswoord (-en), o. Mot du guet, mot d'ordre, m.
Krygszaek (-aken), v. Affaire militaire, f.
Krygszucht (z. mv.), v. Penchant pour la guerre, m.; humeur martiale, f.
Krygszuchtig, b. n. Belliqueux.
Krysch (-en), m. Hurlement, m.; cris; pleurs, m. pl.
Kryschen (ik kryschte (kreesch), heb gekryscht (gekreschen), o. w. Hurler, crier, criailler. Het —. zie Krysching.
Krysching, v. Hurlement, m.; cris; pleurs, m. pl.
Kryt (z. mv.), o. Craie, f.; crayon, m.
Krytachtig, b. n. Crétacé; crayonneux.

Krytberg (-en), m. Montagne ou carrière de craie, f.
Kryten (ik kreet, heb gekreten), o. w. Pleurer, hurler.
Kryter (-s), m. Schreijer. Pleureur, m. —, kerkuil. Fresaie, crécerelle, effraie (oiseau), f. —, zakviool. Poche, f.
Krytkust, v. zie Krytstrand.
Krytmyn (-en), v. Carrière de craie, f.
Krytstrand (-en), o. Falaise, f.
Kryzekom, v. zie Duivekervel.
Kubiekgetal, o. Cube, m.
Kubiekvoet (-en), m. Pied cube, m.
Kubiekwortel, m. Racine cubique, f.
Kubiesch, b. n. Cube, cubique.
*Kubit, m. } Coudée (mesure), f.
*Kubitus, m. }
Kuch (z. mv.), o. Toux sèche, f.
Kuchen (ik kuchte, heb gekucht), o. w. Tousser. Het —. Toux, f.
Kucher (-s), m. Tousseur, m.
Kuching, v. Toux, f.
Kuchster (-s), v. Tousseuse, f.
Kudde (-n), v. Troupeau, m. Het —n, by geheele —n. Par troupeaux, par troupes.
Kuddehoeder (-s), m. Berger, pâtre, m.
Kuddehoedster (-s), v. Bergère, f.
Kuddevoerder (-s), m. Sonnailler, animal qui porte la sonnette, m.
Kuds. } zie Knods.
Kudse. }
Kuen, v. Sarriette (plante), f.
Kuer (kuren), v. Gril. Boutade, quinte, lubie, f. —, poets. Niche, f.; tour, m. —, geneesk. Cure, f.
Kuf (-ffen), v. Méchant petit cabaret, m.
Kugchen enz. zie Kuchen enz.
Kuif (-ven), v. Huppe; crête, f. Vogel met eene —. Oiseau huppé. —, kap. Coiffe, f.
Kuifleeuwerik (-kken), m. Cochevis, m.; alouette huppée, f.
Kuijeren enz. zie Wandelen enz.
Kuiken enz. zie Kieken enz.
Kuil (-en), m. Fosse, f.; trou, m. — (in de bolbaen). Noyon, m. — (scheepsw.). Belle, embelle, f.
Kuilachtig, b. n. Plein de fosses.
Kuilen (ik kuilde, heb gekuild), b. w. Creuser; faire une fosse; planter; enterrer.
Kuiltje, (-s), o. Fossette, f.
Kuilvormig, b. n. En forme de fosse.
Kuim, byw. A peine.
Kuimen (ik kuimde, heb gekuimd), o. w. Soupirer; gémir.
Kuip, (-en), v. Cuve; tine, f.; saloir, m.
Kuipen (ik kuipte, heb gekuipt), b. w. Faire ou relier des tonneaux etc. —, o. w. Faire le métier de tonnelier. (fig.) briguer, cabaler, intriguer. Om een ambt —. Briguer une charge. Het —. Tonnellerie, f.; métier de tonnelier, reliage, m.
Kuiper (-s), m. Tonnelier, m.
Kuipersblok (-kken), m. en o. Trochet, charpi, m.
Kuipersboor (-oren), v. Amorçoir, m.
Kuipersdissel (-s), m. Erminette, doloire, f., aisceau, m.
Kuipersdisseltje (-s), o. Aissette, f.
Kuipersgild, o. Corps de tonneliers, m.
Kuipersklemhaek (-aken), m. Davier, sergent, crochet, m.

aelbank (-en), v. *Colombe* (terme de
.
z (-en), v. *Tirtoir*, m.
n), v. *Tonnellerie*; (fig), *brigue*, *ca-rigue*, f.
-zen), o. *Tonnellerie*, f.
s), o. *Cuveau*, m.; *cuvette*, f.
t. mv.), m. en o. *Salaire du tonne-*

Cuvée, f.
n. *Chaste*, *pudique*; *net*; *propre*. —,
stement.
s (-en), m. *Agnus-castus* (arbuste), m.
, byw. *Chastement*.
k kuischte, heb gekuischt), b. w. *Net-rifier*. Het —. *Nettoiement*, m.
s), m. *Celui qui nettoie*.
(z. mv.), v. *Chasteté*, f.
(-vers,-veren), o. *Jeune veau mâle*, m.
n (-s), m. *Moulin à épurer*, m.
(-s), v. *Celle qui nettoie*.
v. *Gras de la jambe*, *mollet*, m. —,
de visschen. *Frai*, m.; *œufs de pois-*
pl. — schieten. *Frayer*.
s,-en), v. *Veine surale*, f.
-zen), v. *Perche œuvée*, f.
). *Gras de la jambe*, *mollet*; *os de la*
).
v. *Poisson œuvé*, m.
, v. mv. *Jambiers*, m. pl.
m. *zie* Kuiter.
zie Kolder.
ruid, o. *Orchis* (plante), m.
ulde, heb gekuld), b. w. (gem.). Fop-
er. *tromper*.
zie Kond.
mv.), v. *Science*; *connaissance*, f.;
rt, m.
n. *Instruit*; *savant*; *versé*; *habile*.
talen. *Versé dans les langues*. — byw.
iglyk.
l (-heden), v. *Science*, *connaissance*,
, f.; *savoir*, m.
, byw. *Avec connaissance*; *scientifi-*

, v. *zie* Kondschap.
Sexe, m.
kan, kon *of* konde, heb gekonnen),
w. *Pouvoir*; *savoir*; *être à même*. Ik
komen. *Je ne puis pas venir*. Hy kan
schryven. *Il sait lire et écrire*. Ik kan
langer uithouden. *Je n'en puis plus*.—,
Entrer dans; *contenir*.
), v. *Art*, m.; *science*, f.; *métier*,
sse; *habileté*, f. De — van wel te spre-
rt de bien parler. De vrye —en. *Les*
aux. Zwarte —. *Nécromancie*, f.
, b. n. *Simple*; *sans art*. —, byw. *Sim-*

heid, v. *Atechnie*, f.
, b. n. *Artificiel*; *ingénieux*. —, byw.
lement; *artistement*; *ingénieusement*.
(-s), m. *Artiste*; *artisan*; *ouvrier ha-*
tuose, m.
-s (-ssen), v. *Virtuose*, f.
(-en), v. *Artifice*, m.; *finesse*; *sub-*
resse, f.
w (-en), o. *Édifice* ou *bâtiment fait*
, m.
t (-en), m. *Membre d'une académie*;
exerce le même art, m.
otschap (-ppen), o. *Académie*; *société*
ts, f.
f.

Kunstgevoel, o. *Goût pour les arts*, m.
Kunstgewrocht (-en), o. *Production de l'art*, *pièce d'art*, f.
Kunstgreep (-epen), v. *Adresse*; *subtilité*; *finesse*; *ruse*, f.; *artifice*, m. —epen gebruiken. *User d'artifices*.
Kunstig, b. n. *Artificiel*; *fait avec art*; *ingénieux*. —, byw. *zie* Kunstiglyk.
Kunstiglyk, byw. *Artistement*; *ingénieusement*; *artificiellement*.
Kunstkamer (-s), v. *Cabinet de curiosités*, m.
Kunstliefde (z. mv.), v. *Amour des arts*, m.; *philotechnie*, f.
Kunstlievend, b. n. *Amateur*, *connaisseur*, *curieux*, *philotechnique*.
Kunstlievendheid (z. mv.), v. *Goût* ou *amour pour les arts*, m.
Kunstmaet, v. *Cadence*, f.
Kunstmatig, b. n. *Fait suivant les règles de l'art*.
Kunstmatigheid, v. *État d'une chose faite suivant les règles de l'art*, m.
Kunstminnend, b. n. *zie* Kunstlievend.
Kunstregel (-s,-en), m. *Règle de l'art*, f.
Kunstregter (-s), m. *Censeur*, *juge*, *critique*, *aristarque*, m.
Kunstschool (-olen), v. *Académie des beaux-arts*, f.
Kunststuk (-kken), o. *Chef-d'œuvre*, m.
Kunsttuig, o. *Machine*, f.; *instrument*; *ouvrage d'art*, m.
Kunstvermogen, o. *Industrie*, f.
Kunstvriend (-en), m. *Amateur*, *connaisseur*, m.
Kunstvuer (-uren), o. *Feu d'artifice*, m.
Kunstvuerwerk, o. *zie* Kunstvuer.
Kunstwerk (-en), o. *Ouvrage d'art*, m.; *machine*, f.
Kunstwerktuig (-en), o. *Instrument*, m.; *machine*, f.
Kunstwerktuigkunde (z. mv.), v. *Mécanique*, f.
Kunstwerktuigkundige, m. *Mécanicien*, m.
Kunstwerktuigmaker (-s), m. *Machiniste*, m.
Kunstwoord (-en), o. *Mot* ou *terme technique*, m.
Kunstzael (-alen), v. *Musée* ou *muséum*, m.
Kurassier (-s), m. *Cuirassier*, m.
Kuren (ik kuer, kuerde, heb gekuerd), o. w. *Cligner les yeux*.
Kurenmaker (-s), m. *Bouffon*, m.
Kurk (-en), v. *Bouchon de liége*, m.—, o. *Liége*, m.
Kurkachtig, b. n. *Liégeux*, *subéreux*.
Kurkboom (-en), m. *Liége* (arbre), m.
Kurkema, v. *zie* Kurkuma.
Kurketrekker (-s), m. *Tire-bouchon*, m.
Kurksnyder (-s), m. *Bouchonnier*, m.
Kurkstof, v. *Suber* (substance végétale), m.
Kurkuma, v. *Concourme* (drogue), f.; *curcuma* (plante), m.
Kurkzuer, o. *Acide subérique*, m.
Kurkzuerzout, o. *Subérate* (t. de chim.), m.
Kus (kussen), m. *Baiser*, m.
Kushandje (-s), o. *Baisemain*, m.
Kusje (-s), o. *Petit baiser*, m.
Kussen (ik kuste, heb gekust), b. w. *Baiser*, *embrasser*. Veel *of* dikwyls —. *Baisotter*.
Kussen (-s), o. *Coussin*; *carreau*; *bourrelet* ou *bourlet*; *oreiller*, m.
Kussentje (-s), o. *Coussinet*, m.
Kusser (-s), m. *Baiseur*, m.
Kussing, v. *Action de baiser*, f.; *baisement*, m.
Kusster (-s), v. *Baiseuse*, f.
Kust (-en), v. *Côte*, f. Langs de — varen. *Côtoyer*, *caboter*, *ranger la côte*.

Kust (z. mv.), v. Te — en te keur. *A souhait, facilement, sans peine.*
Kustbeschryver (-s), m. *Périégète, géographe des côtes*, m.
Kustbewaerder (-s), m. *Garde-côte*, m.
Kusting, v. *Hypothèque*, f.
Kuststreek, v. *Côtière, suite de rivages*, f.
Kustvaerder (-s), m. *Cabotier; caboteur*, m.
Kustvaert, v. *Cabotage*, m.
Kustwachter (-s), m. *Garde-côte*, m.
Kuyf enz. *zie* **Kuif** enz.
Kwab (-bben), v. *Baveuse* (poisson), f. *zie* **Kwabbe**.
Kwabbe (-n), v. *Fanon*, m. — (van de loos, lever enz.). *Lobe*, m.
Kwabbeken (-s), o. *Lobule*, m.
Kwaed, o. *Mal*, m. Het goed en het —. *Le bien et le mal.* — doen. *Malfaire, faire du mal; pécher.*
Kwaed, b. n. *Mauvais; méchant; pervers.* —, vergramd. *Fâché, irrité, en colère.* — op iemand zyn. *Être fâché contre quelqu'un.*— worden. *Se fâcher.*— maken. *Fâcher, irriter.* Te — krygen, te — hebben. *Être trop faible; avoir bien de la peine; avoir le dessous.* Wat is er te —? hoe veel is er te —? *Combien devons-nous?* Ter kwader ure. *Malheureusement.* Ter kwader trouw. *De mauvaise foi.*
Kwaedaerdig, b. n. *Méchant, malveillant, malicieux, pervers, malin.* —, byw. *zie* **Kwaedaerdiglyk**.
Kwaedaerdigheid (z. mv.), v. *Méchanceté, malice, perversité, malignité*, f.
Kwaedaerdiglyk, byw. *Méchamment, malicieusement, malignement.*
Kwaedbloedig, b. n. *Cacochyme.*
Kwaeddadig, b. n. *Malfaisant; malicieux; méchant; malin.* —, byw. *zie* **Kwaeddadiglyk**.
Kwaeddadigheid (-heden), v. *Malfaisance; malice; méchanceté; malignité*, f.
Kwaeddadiglyk, byw. *Malicieusement; méchamment; malignement.*
Kwaeddoende, b. n. *Malfaisant, méchant, malin.*
Kwaeddoender (-s), m. } *Malfaiteur, méchant*,
Kwaeddoener (-s), m. } m.
Kwaeddoenster (-s), v. *Méchante*, f.
Kwaedgezind, b. n. *Malintentionné, malveillant.*
Kwaedgunstig, b. n. *Envieux; défavorable; contraire.*
Kwaedheid, v. *Méchanceté, malignité*, f. —, gramschap. *Colère*, f.; *ressentiment*, m.
Kwaedkeuren, b. w. *zie* **Afkeuren**.
Kwaedkeuring, v. *zie* **Afkeuring**.
Kwaedsappig, b. n. *Cacochyme.*
Kwaedsappigheid (z. mv.), v. *Cacochymie*, f.
Kwaedschiks, byw. *Malgré.*
Kwaedsmeder (-s), m. *Songe-creux, songe malice*, m.
Kwaedspreekster (-s), v. *Médisante; calomniatrice*, f.
Kwaedspreken, o. w. *Médire; calomnier.*
Kwaedsprekend, b. n. *Médisant; calomnieux.*
Kwaedsprekendheid (z. mv.), v. *Médisance; calomnie*, f.
Kwaedspreker (-s), m. *Médisant; calomniateur*, m.
Kwaedspreking, v. *Médisance; calomnie*, f.
Kwaedvochtig, b. n. *Cacochyme.*
Kwaedvochtigheid, v. *Cacochymie*, f.
Kwaedwillig, b. n. *Malveillant, malintentionné, envieux.* —, byw. *zie* **Kwaedwilliglyk**.
Kwaedwilligheid (z. mv.), v. *Malveillance; malice*, f.
Kwaedwilliglyk, byw. *Malicieusement, méchamment.*
Kwaedzeer (z. mv.), o. *Teigne*, f.
Kwaedzeerig, b. n. *Teigneux.*
Kwael (kwalen), v. *Mal*, m.; *douleur; indisposition; maladie*, f.
Kwak (-kken), v. *Conte; quolibet*, m. —, m. (fam.). *Eau-de-vie*, f.
Kwaken (ik kwaek, kwaekte, heb gekwaekt), o. w. *Coasser; crier; caqueter.*
Kwaker (-s), m. *Quaker, quacre, trembleur* (sectaire), m.
Kwakerdom, o. *Quakérisme*, m.
Kwakerin (-nnen), v. *Quakéresse*, f.
Kwakje (-s), o. *Petit conte*, m.
Kwakkel (-s, -en), m. *en* v. *Caille*, f. Jonge —. *Cailleteau*, m.
Kwakkelaer (-s), m. *Babillard, jaseur*, m.
Kwakkelbeentje (-s), o. *Appeau; courcaillet*, m.
Kwakkelen (ik kwakkelde, heb gekwakkeld), o. w. *Crier comme la caille, carcailler, margotter.* — (gem.). Beuzelen. *Conter des sornettes.* —, kwynen. *Traîner; languir.* —, snappen. *Babiller, jaser.*
Kwakkelfluitje (-s), o. *Appeau, courcaillet*, m.
Kwakkelkoning (-en), m. *Râle* (oiseau), m.
Kwakkelnet (-tten), o. *Tirasse* (filet), f.
Kwakkeltje (-s), o. *Cailleteau*, m.
Kwakkelwinter (-s), m. *Hiver doux*, m.
Kwakkelziekte (-n), v. *Légère indisposition*, f.
Kwakken (ik kwakte, heb gekwakt), o. w. *Coasser; crier.* —, b. w. *Jeter violemment contre.*
Kwakzalfster (-s), v. *Charlatane*, f.
Kwakzalven (ik kwakzalfde, heb gekwakzalfd), o. w. *Faire le charlatan, charlataner.*—, kwynen. *Traîner; languir.*
Kwakzalver (-s), m. *Charlatan*, m.
Kwakzalverachtig, b. n. *Charlatanesque, de charlatan.*
Kwakzalvery (-en), v. *Charlatanerie*, f.; *charlatanisme; empirisme; orviétan*, m.
Kwalien (ik kwaliede, heb gekwalied), o. w. *Jaser, babiller, rabâcher.*
Kwalm (z. mv.), m. *Vapeur épaisse*, f.
Kwalmen (ik kwalmde, heb gekwalmd), o. w. *Exhaler une vapeur épaisse.*
Kwalster (-s), m. *Crachat; flegme*, m. *zie* **Kwalsterboom**.
Kwalsterboom (-en), m. *Sorbier; cormier; cochène*, m.
Kwalsteren (ik kwalsterde, heb gekwalsterd), o. w. *Cracher; jeter des flegmes.*
Kwalyk, b. n. *Faible; malade.* — worden. *Se trouver mal, s'évanouir.* —, byw. *Mal.* — bedacht zyn. *Être malavisé; se tromper.* — varen. *Être indisposé* ou *malade; être en mauvais état.* — nemen. *Prendre en mauvaise part.* — gezind. *Malintentionné; de mauvaise humeur.* — gezien zyn. *Être vu de mauvais œil.* — tevreden. *Mécontent.*—, nauwelyks. *A peine.* —, moeijelyk. *Difficilement; avec peine.*
Kwalykbestierd, b. n. } *Mal dirigé* ou *gouver-*
Kwalykbestuerd, b. n. } *né.*
Kwalykgezind, b. n. *Malintentionné; de mauvaise humeur.*
Kwalykheid, v. *Faiblesse; défaillance*, f.
Kwalykte, v. *zie* **Kwalykheid**.
Kwalykvaert, v. *Disgrâce; infortune*, f.; *malheur*, m.
Kwalykvaren (het), o. *Mauvaise issue* ou *suite*, f.
Kwam. *zie* **Komen**.
Kwanselen, b. *en* o. w. *zie* **Kwantselen**.

, byw. } *Comme si; faisant semblant*
s, byw. } *de; sous prétexte de.*
:n), m. *Drôle; éveillé*, m.
(-s), o. *Petit drôle*, m.
achtig, b. n. *zie* Kwantselig.
aer (-s), m. *Troqueur*, m.
ary, v. *zie* Kwantseling.
en (ik kwantselde, heb gekwantseld),
. w. *Troquer; changer.*
er, m. *zie* Kwantselaer.
g, b. n. *Qui aime à troquer.*
ng, v. *Change, troc*, m.
ster (-s), v. *Troqueuse*, f.
. n. *Indisposé.*
(-s), m. *Ce qui est rabougri etc.*
:htig, b. n. } *Rabougri etc.*
, b. n. }
en), o. *Quart*, m.; *quarte*, f.; *diatessaron*
mus.), m.
(-alen), o. *Trimestre*, m.
k (-en), m. *en* o. *In-quarto*, m.
(-en), o. *Quartaut*, m.
nz. *zie* Kwakkel enz.
(-en), o. *Quart; quartier*, m. — uers.
l'heure. — gaens. *Quart de lieue.* —
Demander quartier. — geven. *Donfaire quartier.*
aaker (-s), m. } *Quartier-maître; ma-*
aeester (-s), m. } *réchal des logis*, m.
. *Quartz* (pierre), m.
rtig, b. n. *Quartzeux.*
ut, o. *Casse*, f.
n), m. *Nœud* (*dans le bois*), m. —,
Brosse, f. —, kwispel. *Houppe*, f.
waterkwast. *Goupillon*, m. — (gem.).
tot. *Bourru; fantasque; homme bi-*
m.
b. n. *Noueux*; (fam.) *bourru; bizarre.*
id, v. *Caprice*, m.; *humeur bizarre*, f.
-s), o. *Petit nœud*, m.; *petite brosse*, f.
-en), v. *Quaterne*, m.
, v. } *Coin* ou *coing* (fruit), m.
(-s), m. }
boom (-en), m. } *Cognassier*, m.
(-en), m. }
(-en), m. *Épine-vinette*, f.
mv.), v. *Chiendent*, m.
rn, m. *zie* Kwedoorn.
g (-en), m. *Nourrisson; élève*, m.
(ik kweekte, heb gekweekt), b. w.
; *élever; cultiver.*
-s), m. *Celui qui nourrit, qui élève*,
ive.
(-en), v. } *Pépinière*, f.
(-ven), m. }
, v. *Culture*, f.
ol (-olen), v. *Pépinière*, f.; *sémi-*
m.
, o. *Culture*, f.
(-s), v. *Celle qui nourrit, qui élève*,
ive.
, m. *zie* Kweekhof.
h (-sschen), m. *Nourrain, alevin*, m.
-en), o. *Gazouillement*, m.
nen), v. *Vache stérile*, f.
. *zie* Kwerne.
Kwyten.
o. w. *zie* Kwaken.
o. w. *zie* Kakelen, Kwaken.
zie Kwelling.
, b. n. *Fâcheux; qui aime à tour-*

Kwelduivel (-s, -en), m. *Diablotin; lutin*; (fig.) *homme incommode*, m.
Kwelen (ik kweel, kweelde, heb gekweeld), o. w. *Chanter; gazouiller; ramager.* — (fig.). Kwynen. *Languir.* Het —. *zie* Kweling.
Kwelend, b. n. *Languissant; langoureux.*
Kwelgeest, m. *zie* Kwelduivel.
Kweling, v. *Gazouillement; ramage*, m. — (fig.). Het kwynen. *Langueur*, f.
Kwellen (ik kwelde, heb gekweld), b. w. *Tourmenter; vexer; chagriner; importuner; incommoder; tracasser.* Zich —. *Se tourmenter; s'affliger.*
Kwellend, b. n. *Tourmentant; affligeant; vexatoire.*
Kweller (-s), m. *Celui qui aime à tourmenter; importun; tracassier*, m.
Kwelling (-en), v. *Tourment; chagrin*, m.; *peine; affliction; vexation; importunité*, f.
Kwelster (-s), v. *Celle qui aime à tourmenter; importune; tracassière*, f.
Kwendel, v. *Serpolet*, m.
Kwepeer, v. *zie* Kwe.
Kweperenboom, m. *zie* Kweboom.
Kwerne (-n), v. *Moulin à bras*, m.
*Kwestie, v. *Question*, f.
Kwestroop, v. *Miva, mive, pulpe du coing*, f.
Kwets (-en), v. *Prune*, f. *zie* Kwetsing.
Kwetsbaer, b. n. *Vulnérable.*
Kwetsen (ik kwetste, heb gekwetst), b. w. *Blesser.* In den arm gekwetst zyn. *Être blessé au bras.* —, beleedigen. *Offenser.* —, blutsen. *Meurtrir, froisser.*
Kwetsing (-en), v. *Blessure, plaie*, f. —, beleediging. *Offense*, f. —, blutsing. *Meurtrissure, froissure*, f.
Kwetsuer (-uren), v. *Blessure; plaie*, f.
Kwetteraer (-s), m. *Jaseur*, m.
Kwetteraerster (-s), v. *Jaseuse*, f.
Kwetteren (ik kwetterde, heb gekwetterd), b. w. Blutsen. *Meurtrir; froisser.* —, o. w. *Jaser, causer.* — (van jonge vogels spr.). *Gringotter.*
Kwetterig, b. n. *Meurtri; froissé.*
Kwetterigheid (z. mv.), v. *Meurtrissure; froissure* (en parlant de fruits), f.
Kwezel (-s), v. *Fille dévote; religieuse; béguine*, f.
Kwezelachtig, b. n. *Bigot; dévot; hypocrite.*
Kwezelaer (-s), m. *Dévot; hypocrite*, m.
Kwezelary, v. *Cagoterie; hypocrisie*, f.
Kwezelen (ik kwezelde, heb gekwezeld), o. w. *Faire le dévot, l'hyprocrite.*
Kwibus (-ssen), m. *Fou, sot*, m.; *girouette*, f.
Kwidam (-s), m. *Téméraire, sot*, m.
Kwik, o. *Mercure, vif-argent*, m.
Kwik, b. n. *Gai, vif, éveillé.*
Kwikken (ik kwikte, heb gekwikt), b. w. *Soupeser.*
Kwiksteert (-en), m. *Hochequeue*, m.; *bergeronnette* (oiseau), f.
Kwiksteerten (ik kwiksteertte, heb gekwiksteert), o. w. *Hocher* ou *remuer la queue.*
Kwikzand (z. mv.), o. *Sable mouvant*, m.
Kwikzilver (z. mv.), o. *Mercure, vif-argent*, m.
Kwikzilverachtig, b. n. *Mercuriel.*
Kwinkeleren (ik kwinkeleerde, heb gekwinkeleerd), o. w. *Chanter; gazouiller; ramager.*
Kwinkelering, v. *Chant; gazouillement; ramage*, m.
Kwinkerd (-s), m. *Louche*, m.
Kwinkslag (-en), m. *Bon-mot*, m.; *saillie*, f.
Kwint (-en), v. *Quinte*, f.; *caprice*, m. —, fynste snaer van eene viool. *Chanterelle*, f.

Kwintachtig, b. n. *zie* Kwintig.
Kwintael (-alen), o. *Quintal* (cent livres), m.
Kwintappel (-en), m. *Coloquinte*, f.
Kwintig, b. n. *Quinteux; capricieux.*
Kwipsch, b. n. *Maladif; indisposé.*
Kwipschheid, v. *Indisposition*, f.
Kwispedoor (-oren), v. *Crachoir*, m.
Kwispedoortje (-s), o. *Petit crachoir*, m.
Kwispel (-s), m. *Houppe*, f. —, wywaterkwast. *Goupillon; aspersoir*, m. —, geesel. *Fouet*, m.
Kwispelen (ik kwispelde, heb gekwispeld), b. w. *Fouetter.* —, o. w. *Remuer la queue.*
Kwispelsteerten (ik kwispelsteertte, heb gekwispelsteert), o. w. *Remuer la queue; quoailler.*
Kwisten enz. *zie* Verkwisten enz.
*Kwitantie, v. *Quittance*, f.; *acquit; reçu*, m.
Kwitantiebriefje (-s), o. *Quittance*, f.
Kwyl (z. mv.), v. *Bave; salive*, f.
Kwylaerd, m. *zie* Kwyler.
Kwylband (-en), m. } *Bavette*, f.
Kwyldoek (-en), m. }
Kwylen (ik kwylde, heb gekwyld), o. w. *Baver, saliver.*
Kwylend, b. n. *Baveux; qui bave.*
Kwyler (-s), m. *Celui qui bave.*
Kwyling, v. *Bave; salivation*, f.
Kwylklieren, v. mv. *Glandes salivaires*, f. pl.
Kwyllap, m. *zie* Kwyldoek.
Kwylster (-s), v. *Celle qui bave.*
Kwylwortel, m. *Pyrèthre* (plante), m.
Kwyn (z. mv.), m. *Langueur*, f.
Kwynen (ik kwynde, heb gekwynd), o. w. *Languir; dépérir; sécher sur pied.*
Kwynend, b. n. *Languissant; langoureux.*
Kwyning, v. *Langueur*, f.
Kwyt, b. n. *Perdu.* — worden *of* raken. *Perdre.* — zyn. *Avoir perdu.* Hy is al zyn geld —. *Il a perdu tout son argent.*
Kwytbrief (-ven), m. *Acquit; reçu*, m.; *quittance*, f.
Kwyten (zich), ik kweet my, heb my gekweten), wed. w. *S'acquitter de; faire son devoir; se comporter; se conduire.* Zich van zyne pligt —. *S'acquitter de son devoir.* Het —. *zie* Kwyting.
Kwytgescholden, v. d. van kwytschelden.
Kwyting, v. *Acquit*, m.; *quittance*, f.
Kwytschelden (ik schold kwyt, heb kwytgescholden), b. w. *Remettre; tenir quitte de; pardonner; absoudre* Het —. *zie* Kwytschelding.
Kwytschelding, v. *Acquit*, m.; *rémission; décharge; acceptilation*, f.; *pardon*, m.
Kwytschold. *zie* Kwytschelden.
Kwytschrift, o. *zie* Kwytbrief.
Kyf (z. mv.), v. *Contestation; dispute; querelle*, f.
Kyfachtig, b. n. *Querelleur; grondeur.*
Kyflust (z. mv.), m. *Envie de quereller; humeur querelleuse*, f.
Kyfster (-s), v. *Querelleuse; grondeuse; clabaudeuse*, f.
Kyken (ik keek, heb gekeken), b. *en* o. w. *Regarder, voir.*
Kyker (-s), m. *Regardant; curieux*, m. —, verrekyker. *Lunette d'approche*, f. — van een duivenhok. *Entrée d'un colombier*, f.
Kykgat (-en), o. *Trou par lequel on regarde; judas*, m.
Kykglas (-zen), o. *Lorgnette; lunette*, f.
Kykster (-s), v. *Celle qui regarde; qui voit.*
Kyktoren (-s), m. *Échauguette; guérite d'observation*, f.; *belvéder*, m.
Kykuit, m. *zie* Kykvenster.
Kykvenster (-s), v. *en* o. *Fenêtre par où l'on regarde*, f.
Kykvenstertje (-s), o. *Vasistas*, m.
Kyvagie, v. *zie* Kyvery.
Kyven (ik keef, heb gekeven), o. w. *Se quereller; gronder; clabauder.*
Kyver (-s), m. *Querelleur; grondeur; clabaudeur*, m.
Kyvery (-en), v. *Querelle; dispute; gronderie*, f.

L

L, v. *L*, m. *et* f.
La, v. *zie* Lade.
Labaer (-aren), v. *Grand mouchoir de cou*, m.
Labbebak (-kken), m. *en* v. *Babillard*, m.; *babillarde*, f.
Labbebakken, o. w. *zie* Labbeijen.
Labbebakker (-s), m. *Babillard*, m.
Labbebakster (-s), v. *Babillarde*, f.
Labben (ik labde, heb gelabd), o. w. *Babiller, causer, jaser.*
Labber, b. n. *Doux, léger.* —e koelte. *Vent léger.*
Labberdaen, m. (visch). *Morue salée*, f.
Labberen (ik labberde, heb gelabberd), o. w. *Barbéier, fasier* (t. de mar.).
Labberkoelte, v. *Vent léger*, m.
Labbei (ijen), v. (gem.). *Babillarde; causeuse, jaseuse*, f.
Labbeijen (ik labbeide, heb gelabbeid), o. w. *Babiller, causer, jaser.*
Labboon (-en), v. *Fève de marais*, f.
Labirint (-en), m. *Labyrinthe*, m.
Lacedemonië (stad). *Lacédémone*, f.
Lacedemoniër (-s), m. *Lacédémonien*, m.
Lacedemonisch, b. n. *Lacédémonien.*
Lach (z. mv.), m. *Rire, ris*, m.
Lachebek (-kken), m. *en* v. *Rieur*, m.; *rieuse*, f.
Lachen (ik lachte, heb gelachen), o. w. *Rire.* Om iemand *of* over iets —. *Rire* ou *se rire de quelqu'un* ou *de quelque chose.* Ik heb er om gelachen. *J'en ai ri.* In de vuist —. *Rire sous cape.* Zonder —. *Plaisanterie à part.* Zich te bersten —. *Crever de rire.* Hard —, — dat het schatert. *Éclater de rire, rire aux éclats.* Het —. *Le rire.*
Lachend, b. n. *Riant.* Al —e. *En riant.*
Lacher (-s), m. *Rieur*, m.
Lachery, v. *Risée*, f.
Lachje (-s), o. *Doux sourire, sourire léger*, m.
Lachmerkt, v. *Raillerie*, f.; *badinage*, m.
Lachpraetjes, o. mv. *Goguettes*, f. pl.
Lachrimpel (-s), m. *Ride qui se forme sur la figure d'une personne qui rit*, m.
Lachspier (-en), v. *Muscle que le rire met en contraction*, m.
Lachster (-s), v. *Rieuse*, f.
Lachtrek (-kken), m. *Trait du visage qui indique le rire*, m.
Ladangom, v. *Ladanum* ou *labdanum* (gomme-résine), m.
Ladder (-s), v. *Échelle*, f.
Ladderregt, o. *Échelage* (t. de prat.), m.
Laddertje (-s), o. *Petite échelle, échelette*, f.
Lade (-n), v. *Layette*, f. —, treklade. *Tiroir*, m. — (van een schietgeweer). *Fût*, m.

(ik laed, laedde, heb geladen), b. w. ger. Een schip —. *Charger* ou *fréter un* au. Meer — dan men dragen kan (fig.). *prendre quelque chose au-dessus de ses* ., Iemands gramschap op zich —. *S'at-la colère de quelqu'un.* Het op iemand en hebben. *En vouloir à quelqu'un.*
-s), m. *Chargeur*, m. — (van een schip). *geur*, *fréteur*, m. — (van het geschut). *geur*, m. —, lepel (om het geschut te). *Chargeoir*, m.
:l (-s), v. *Table à tiroir; commode*, f.
(-en), v. *Action de charger; charge*, f.; *ement*, m.; *cargaison*, f. — (van kanon *Charge*, f.
brief (-ven), m. *Connaissement*, m.; *lettre iture*, f.
(-ssen), v. *Fusil; mousquet*, m.
(-en), o. *Lumière (d'une arme à feu)*, f.
-s), o. *Layette*, f.; *petit tiroir*, m.
iid (z. mv.), o. *Amorce*, *poudre d'amorce*, *ulevrin*, *pulvérin*, m.
el (-s), m. *Chargeoir* (t. d'artil.), m.
ı (-nnen), v. (van een fuziek enz.). *Bassi-*m.
:der, o. } *zie* Laedkruid.
:ıjer, o. }
em (-en), m. *Dégorgeoir* (t. d'artill.), m.
el (-en), m. *Chargeoir* (sellette), m.
k (-kken), m. *Baguette (de fusil)*; *refou-de canon)*, m.
kring (-en), m. *Porte-baguette*, m.
b. n. *Bas.* Lager worden. *Baisser.* —. *vil.* — gemoed, lage ziel. *Ame basse*, *vile.* —, byw. *D'une manière basse*, *vile iprisable.* Om —. *En bas.*
agen), v. *Rangée*, *couche*, f. Schip met agen kanon. *Vaisseau à trois rangées de* ıs. De volle — geven. *Donner toute une* ie. — steenen (in eenen muer). *Assise*, f. ıd lagen leggen. *Dresser des embûches à u'un*, *lui tendre des pièges.*
rtig, b. n. *zie* Laeghertig.
id (-heden), v. *Bassesse*, f.
rtig, b. n. *Qui a l'âme basse*, *vile.*
, byw. *Un peu bas.*
ıout (-en), m. *Vice-bailli; juge d'un tri-l subalterne*, m.
mmig, b. n. *Qui n'est pas de haute fu-* —e boom. *Arbre nain*, m.
yze, byw. *Par couches.*
(-n), v. *Profondeur; vallée*, f.; *lieu bas*, m.
ter, o. *Basse marée*, f.
jen), v. *Layette*, f. —, treklaei. *Tiroir*, m.
ı, o. *zie* Laedje.
er, b. n. *Blâmable*, *condamnable*, *mé-ble.*
k, b. n. *Qui aime à critiquer.*
cht (z. mv.), v. *Envie de blâmer*, *de cri-r*, f.
ınen), v. *Allée*, *avenue*, f.
(-s), o. *Petite allée*, f.
nz. *zie* Leers enz.
usschenw. *Hélas!*
ız. *zie* Laetst enz.
:den, b. n. *zie* Laetstleden.
ɔ. n. *Tardif.* Late vruchten. *Fruits tar-* —, byw. *Tard.* Te —. *Trop tard.* Hoe — t? *Quelle heure est-il?* Later. *Plus tard*, *rieur.*
ıd (-en), m. *Ligature* (bande pour la sai-, f.

Laetbekken (-s), o. *Palette* (petit plat pour la saignée), f. — vol. *Palette* (son contenu).
Laetdunkend, b. n. *Présomptueux*, *vain*, *arrogant; suffisant.* Op eene —e wyze. *Présomptueusement; arrogamment.*
Laetdunkendheid (z. mv.), v. *Présomption*, *arrogance*, *vanité*, *suffisance*, f.
Laetkop (-ppen), m. *Ventouse* (t. de chir.), f.
Laetst, byw. *Dernièrement*, *depuis peu*, *naguère.*
Laetstbieder (-s), m. *Dernier enchérisseur*, m.
Laetste, b. n. *Dernier*, *extrême.* — oliesel. *Extrême onction.* — op een na. *Avant-dernier*, *pénultième.* In het — van de maend. *A la fin du mois.* Ten —. *Finalement*, *enfin*, *à la fin.*
Laetstelyk, byw. *Finalement*, *enfin*, *à la fin.*
Laetstgeboren, m. *Le dernier né*, *culot*, m.
Laetstgenoemd, b. n. *Nommé* ou *cité en dernier lieu.*
Laetstleden, b. n. *Dernier*, *passé.*
Laetstmael, byw. *zie* Laetst.
Laetvlym (-en), v. *Lancette*, f.
Laetwindsel, o, *zie* Laetband.
Laetyzer (-s), o. *Lancette*, f.; *périer* (fond.), m.
Laeuw enz. *zie* Lauw enz.
Laey enz. *zie* Laei enz.
Laf, b. n. *Fade; insipide; plat; futile; lâche.* — weêr. *Temps lâche.* — maken. *Affadir.* —, byw. *zie* Laffelyk.
Lafaerd, m. *zie* Lafbek.
Lafbek (-kken), m. *Jeune étourdi*, *blanc-bec*, *sot; poltron*, m.
Lafenis (z. mv.), v. *Rafraîchissement; soulagement*, m.
Laffelyk, byw. *Insipidement; lâchement; mollement.*
Lafhartig enz. *zie* Lafhertig enz.
Lafhertig, b. n. *Lâche*, *poltron.* —, byw. *Lâchement; mollement.*
Lafhertigheid (z. mv.), v. *Lâcheté*, *poltronnerie*, *mollesse*, f.
Lafhertiglyk, byw. *Lâchement; mollement.*
Lafheid (-heden), v. *Insipidité*, *fadeur*, f.
Lafmoedig, b. n. *zie* Lafhertig.
Lag. *zie* Liggen.
Lagchen enz. *zie* Lachen enz.
Lage, v. *zie* Laeg, v.
Lagen (ik laegde, heb gelaegd), b. w. *Diminuer; réduire; abaisser; humilier.*
Lagenleggend, b. n. *Insidiateur.*
Lagenlegger, m. *Insidiateur*, m.
Lagereind, o. *Bas bout*, m.
Lagerhand (z. mv.), v. *La gauche*, *la main gauche*, f.
Lagerhuis (z. mv.), o *Chambre basse*, *chambre des communes* (en Angleterre), f.
Lak (z. mv.), o. *Laque*, f. —, chineesch vernis. *Laque*, m. —, zegellak. *Cire à cacheter*, *cire d'Espagne*, f.
Lak (z. mv.), m. *Fausse accusation*, *calomnie*, f. Iemand eenen — aenwryven of op den hals werpen. *Accuser quelqu'un faussement.*
Lak (lek), o. *Lac*, m.
Lak, b. n. *Folâtre*, *voluptueux*, *sensuel.*
Lakei, m. *zie* Lakkei.
Laken (ik laek, laekte, heb gelaekt), b. w. *Mépriser; blâmer; condamner.*
Laken (-s), o. *Drap*, m. —, slaeplaken. *Drap de lit.* Onder een — liggen, slapen (fig.). *Agir de concert.*
Lakenbereider (-s), m. *Drapier*, m.
Lakenbereidery (-en), v. *Draperie*, *manufacture de draps*, f.

Lakenen, onv. b. n. *zie* Lakensch.
Lakenfabriek, v. *zie* Lakenbereidery.
Lakenhal (-llen), v. *Halle aux draps*, f.
Lakenhandel (z. mv.), m. *Draperie*, f.; *commerce de draps*, m.
Lakenhandelaer (-s), m. } *Drapier*, *marchand de*
Lakenkooper (-s), m. } *draps*, m.
Lakenkratser (-s), m. *Laineur*, m.
Lakenmaker (-s), m. *Drapier*, *fabricant de draps*, m.
Lakenmerker (-s), m. *Marqueur de draps*, m.
Lakennaeld (-en), v. *Drapière*, *grosse épingle de drapier*, f.
Lakennopster (-s), v. *Nopeuse*, *qui énoue du drap*, *ébouqueuse*, f.
Lakenpapper (-s), m. *Colleur*, m.
Lakenpers (-en), v. *Presse qui sert à l'apprêt des draps*, f.
Lakenperser (-s), m. *Aplanisseur*, m.
Lakenraem (-amen), v. *en* o. *Rame sur laquelle on étend des draps*, f.
Lakenrekker (-s), m. *Retendeur*, m.
Lakenrouwer (-s), m. *Laineur*, m.
Lakensargie (z. mv.), v. *Serge drapée*, f.
Lakensch, b. n. *De drap.*
Lakenscheerder (-s), m. *Tondeur de draps*, m.
Lakensergie, v. *zie* Lakensargie.
Lakenstempel (-s), m. *Bouille*, *marque qu'on mettait aux étoffes*, f.
Lakenverkooper, m. *zie* Lakenhandelaer.
Lakenverkoopster (-s), v. *Marchande de draps*, *drapière*, f.
Lakenverwer (-s), m. *Teinturier de draps*, m.
Lakenverwery (-en), v. *Teinturerie de draps*, f.
Lakenvoller (-s), m. *Foulon*, m.
Lakenwever (-s), m. *Drapier; celui qui tisse du drap*, m.
Lakenwevery (-en), v. *Draperie*, *manufacture de draps*, f.
Lakenwinkel (-s), m. *Boutique*, f., ou *magasin de draps*, m.
Laker (-s), m. *Celui qui blâme ; censeur; détracteur*, m.
Lakey, m. *zie* Lakkei.
Laking (z. mv.), v. *Mépris; blâme*, m.; *censure*, f.
Lakkei (-ijen), m. *Laquais*, *valet de pied*, m.
Lakken (ik lakte, heb gelakt), b. w. *Cacheter.*
Lakmoes (z. mv.), o. *Tournesol* (teinture), m.
Lakmoesfabriek (-en), v. *Fabrique de tournesol*, f.
Lakmoesmaker (-s). m. *Fabricant de tournesol*, m.
Lakooi (-ijen), v. *Violier*, m., *giroflée*, f.
Lakooibloem (-en), v. *Giroflée* (fleur), f.
Lakwarmer (-s), m. *Chauffe-cire* (employé), m.
Lakwerk, o. *Ouvrage vernissé*, m.
Lalyk. *zie* Leelyk.
Lallen. *zie* Lellen.
Lam, b. n. *Perclus*, *paralysé*, *paralytique*, *estropié.* — in alle zyne leden zyn. *Être perclus de tous ses membres.* — (fig.). *Défectueux.*
Lam (lammen, lammeren), o. *Agneau*, m. — zonder vlek. *Agneau sans tache.* Lammeren werpen. *Agneler.*
*Lambrisseren enz. *zie* Lambrizeren enz.
*Lambrizeersel, o. *Lambris*, m.
*Lambrizeren, b. w. *Lambrisser; boiser.*
*Lambrizering, v. *Lambrissage ; lambris*, m.; *boiserie*, f.
Lamfer (-s), o. *Crêpe*, m.
Lamferwerker (-s), m. *Fabricant de crêpe*, m.
Lamheid (z. mv.), v. *Paralysie*, f.
Lammeken (-s), o. *Agnelet*, m.
Lammekensoor (z. mv.), o. (plant). *Orvale*, *toute-bonne*, f.
Lammeren (ik lammerde, heb gelammerd), o. *en* b. w. *Agneler.*
Lammerengang, m. *Amble* (t. de manége), m.
Lammetje (-s), o. *Agnelet*, m.
Lammigheid, v. *zie* Lamheid.
Lamoen, m. *en* v. *zie* Limoen.
Lamoen (-en), o. *Limonière*, f.
Lamoenpeerd (-en), o. *Limonier*, *cheval de limon*, *mallier*, m.
Lamp (-en), v. *Lampe*, f.
Lampdrager (-s), m. *Lampadaire*, *lampadephore*, m.
Lamper. *zie* Lamfer.
Lampet (-tten), o. *Aiguière*, f. — vol. *Aiguiérée*, f.
Lampetje (-s), o. *Petite aiguière*, f.
Lampetkan, v. *zie* Lampet.
Lampetschotel (-s), m. *en* v. *Bassin d'aiguière*, m.
Lampje (-s), o. } *Petite lampe*, f.; *lampion*,
Lampken (-s), o. } m.
Lamplicht, o. *Lumière de lampe*, f.
Lampölie, v. *Huile de lampe*, f.
Lampreel, v. *zie* Lamprei.
Lamprei (-ijen), v. (visch). *Lamproie*, f. —, jong konyn. *Lapereau*, m.
Lampreiken (-s), o. (visch). *Lamproyon*, m.
Lampreinet (-tten), o. *Lampresse* (filet), f.
Lampzwart, o. *Noir de fumée*, m.
Lamsbeeldje (-s), o. *Agnus* ou *Agnus Dei*, m.
Lamsbout (-en), m. *Gigot d'agneau*, m.
Lamsch, b. n. *D'agneau*, *qui tient de l'agneau.*
Lamsgebraed (-aden), o. *Rôti d'agneau*, m.
Lamshoofd (-en), o. *Tête d'agneau*, f.
Lamsoor (-en), v. *en* o. *Oreille d'agneau*, f.
Lamsvacht, v. *zie* Lamsvel.
Lamsvel (-llen), o. *Peau d'agneau*, f.
Lamsvleesch (z. mv.), o. *De la viande d'agneau*, f.; *de l'agneau.*
Lamswol, v. *Laine agneline*, f.
Lamsworst (-en), v. *Boudinade*, f., *boudin d'agneau*, m.
Lamvlies, o. *Amnion*, *amnios* (anat.), m.
*Lancet (-tten), o. *Lancette*, f.
*Lancetje (-s), o. *Petite lancette*, f.
Lancetkoker (-s), m. *Étui à lancettes*, *lancetier*, m.
*Lancie (-n), v. *Lance*, f.
*Lanciedrager (-s), m. } *Lancier*, m.
*Lancier (-s), m. }
Land (-en), o. *Pays*, m., *contrée*, *région*, f. Vreemde —en. *Pays étrangers.* Het — van belofte. *La terre promise.* —, landery. *Terre*, f; *champ*, m. Onbebouwd —. *Terre inculte.* Op het — wonen. *Demeurer à la campagne.* —, grond, aerde. *Terroir*, *terrain*, m. — dat eerst wordt beploegd. *Novale*, f. Het vaste —. *La terre ferme*, f., *le continent*, m. Te water en te —. *Par terre et par mer.* Aen — komen. *Mettre pied à terre*, *prendre terre*, *aborder.* —, staet. *État*, m. Dat is een verlies voor het —. *C'est une perte pour l'état.*
Landaerd (z. mv.), m. *Peuple*, m., *nation*, f.; *habitants*, m. pl.; *caractère* ou *naturel d'un peuple*, m.
Landbedrieger (-s), m. *Charlatan*, m.
Landbeschryver (-s), m. *Géographe*, m.
Landbeschryving (-en), v. *Description d'un pays; géodésie; géographie*, f.
Landbestier, o. } *Gouvernement*, m., ou *adminis-*
Landbestuer, o. } *tration d'un pays*, f.

it (z. mv.), o. *Possession de quelque f.*
itster (-s), v. *Propriétaire de biens-, f.*
itter (-s), m. *Propriétaire de biens-, m.*
le (-n), m. *Nonce; député à la diète de ne*, m.
iw (z. mv.), m. *Agriculture*, f., *labour-age*, m.
iwen, b. w. *Labourer, cultiver la terre.*
iwend, b. n. *Agricole, cultivateur.*
iwer (-s), m. *Cultivateur, laboureur, agri-r*, m.
iwery, v. } zie Landbouw.
iwing, v. }
iwkunde (z. mv.), v. *Agriculture, agro-*, f.
iwkundig, b. n. *Agronomique*, *géoponi-versé dans la théorie de l'agriculture.*
iwkundige, m. *Agronome*, m.
iwlievend, b. n. *Qui aime l'agriculture.*
g (-en), m. *Diète, assemblée des États*, f.
en (-s), m. *Doyen rural*, m.
enschap (-ppen), o. *Doyenné rural*, m.
f (-ven), m. *Voleur des deniers publics; ssionnaire*, m.
r (-en), o. *Animal terrestre*, m.
very (-en), v. *Concussion*, f.; *pécu-n.*
ssaerd (-s), m. } *Drossart, bailli, sé-*
ost (-en), m. } *néchal*, m.
stambt (-en), o. } *Sénéchaussée*, f.;
ostschap (-ppen), o. } *bailliage*, m.
lman (-lieden), m. *Gentilhomme cam-ard*, m.
en, b. n. *Propre à un pays, national.*
k, b. n. *Champêtre.*
(ik landde, heb geland), b. w. *Débar-mettre à terre.* —, o. w. (met *zyn*). Aen komen. *Débarquer, prendre terre, abor-*—, eene landing doen. *Faire une descente.*
gte (-n), v. *Isthme*, m.; *langue de terre*, f.
en, v. mv. *Terres cultivées*, f. pl.; *champs*,
dichten, o. mv. *Géorgiques*, f. pl.
estelyke, m. *Curé de campagne*, m.
noot (-en), m. en v. *Compatriote*, m. et f.
regt (-en), o. *Cour de justice de canton, ésidial; siége provincial*, m.
regtelyk, b. n. *Présidial.*
vecht (-en), o. *Combat sur terre*, m.
woonte (-n), v. *Coutume du pays*, f.
zicht (-en), o. *Paysage*, m.
ed (-eren), o. *Terre*, f.; *bien-fonds*, m.
n. *Biens ruraux*, m. pl.
aef (-aven), m. *Landgrave*, m.
aefschap (-ppen), o. *Landgraviat*, m.
avin (-nnen), v. *Femme du landgrave*, f.
er (-en), m. *Seigneur* ou *propriétaire d'une*, m.
ef (-ven), v. } *Ferme, cense, métairie*, f.
eve (-n), v. }
ier, v. *Ferme*, f.
ierder (-s), m. *Fermier, censier, mé-r*, m.
is (-zen), o. *Maison de campagne, mai-le plaisance*, f.
ishoudkunde (z. mv.), v. *Économie ru-*, f.
g (-en), v. *Arrivage*, m.; *descente*, f. Eene oen. *Faire une descente.*

Landingstroepen, m. mv. *Troupes de débarquement*, f. pl.
Landje (-s), o. *Petit pays*, m.; *petite contrée*, f.; *petit champ*, m.
Landjonker (-s), m. *Gentilhomme campagnard, hobereau*, m.
Landkaert (-en), v. *Carte géographique*, f.
Landkaertmaker (-s), m. *Géographe*, m.
Landkenning, v. *Connaissance d'un pays, d'une côte*, f.
Landkom (-mmen), v. *Vallée*, f.
Landkost (z. mv.), m. *Nourriture rustique*, f.
Landkunde (z. mv.), v. *Connaissance des terres, de leur situation*, f.
Landkundige, m. zie Landbeschryver.
Landleger (-s), o. *Armée de terre*, f.
Landleven (z. mv.), o. *Vie champêtre*, f.
Landlooper (-s), m. *Vagabond*, m.
Landloopery, v. *Vagabondage*, m.
Landloopster (-s), v. *Vagabonde*, f.
Landmagt, v. *Forces de terre*, f. pl.; *armée de terre*, f.
Landman (-lieden), m. *Campagnard; villageois; paysan; laboureur*, m.
Landmeetkonst, v. zie Landmeetkunde.
Landmeetkunde (z. mv.), v. *Géométrie*, f.; *arpentage*, m., *géodésie*, f.
Landmeetkundig, b. n. *Géométrique; géodésique.* —, byw. *Géométriquement.*
Landmeetkundiglyk, byw. *Géométriquement.*
Landmeetstok (-kken), m. *Toise d'arpenteur*, f.
Landmeten, b. w. *Arpenter; mesurer un terrain.* Het —. *Arpentage*, m.
Landmeter (-s), m. *Arpenteur; géomètre*, m.
Landmetersmaet, v. *Mesure pour l'arpentage, cartelade*, f.
Landmetery, v. *Arpentage*, m.
Landmeting, v. *Arpentage*, m.; *géométrie*, f.
*Landmilicie, v. *Milice*, f.
Landmuis (-zen), v. *Mulot*, m.
Landouw (-en), v. *Champs*, m. pl.; *terres fertiles*, f. pl.; *sol*, m.; *campagne*, f.
Landpacht, v. *Amodiation*, f., *bail à ferme d'une terre*, m.
Landpachter (-s), m. *Amodiateur*, m.
Landpael (-alen), m. *Borne; limite*, f. —alen. *Frontières*, f. pl.; *confins*, m. pl.
Landplaeg (-agen), v. *Fléau public*, m.; *calamité*, f.
Landplager (-s), m. *Tyran*, m.
Landraed (-aden), m. *Conseil de province, de canton*, m.
Landregt (-en), o. *Lois et coutumes d'un pays*, f. pl.; *droits d'un pays, d'un canton*, m. pl.
Landregter (-s), m. *Juge provincial*, m.
Landreis (-zen), v. } *Voyage par terre*, m.
Landreize (-n), v. }
Landreizer (-s), m. } *Celui qui voyage par*
Landreiziger (-s), m. } *terre.*
Landryk, b. n. *Riche en terres; qui possède beaucoup de terres.*
Landsbeambte, m. *Fonctionnaire d'état*, m.
Landschap (-ppen), o. *Province*, f.; *pays; canton*, m.; *contrée*, f. —, geschilderd landschap. *Paysage*, m.
Landschapje (-s), o. *Petite province*, f.; *petit pays* ou *canton; petit paysage*, m.
Landschapsbeschryving, v. *Chorographie*, f.
Landschapschilder (-s), m. *Paysagiste*, m.
Landschapshuis (-zen), o. *Maison champêtre*, f.
Landscheiding (-en), v. *Séparation* ou *division de territoire*, f.; *bornes; limites*, f. pl.

Landschool (-olen), v. *École de village*, f.
Landschryver (-s), m. *Greffier de canton*, m.
Landsdouwe, v. *zie* Landouw.
Landsecretaris, m. *zie* Landschryver.
Landseigen, b. n. *Propre* ou *particulier à un pays*.
Landsheer (-en), m. *Prince souverain d'un pays; seigneur d'une terre*, m.
Landshuis (-zen), o. *Palais de l'assemblée des États*, m.
Landskind (-eren), o. *Enfant du pays; indigène*, m.
Landsknecht (-en), m. *Soldat; fantassin; lansquenet*, m.
Landslasten, m. mv. *Charges* ou *impositions d'un pays*, f. pl.
Landslieden, mv. van Landsman.
Landsmaek (z. mv.), m. *Goût de terroir*, m.
Landsman (-lieden), m. *Compatriote*, m.
Landspassaet (-aten), m. *Anspessade, bas-officier sous le caporal* m
Landsprack (-aken), v. *Langue du pays, langue nationale*, f.; *idiome; dialecte*, m.
Landsregt, o. *zie* Landregt.
Landsschat, m. *Fisc, trésor public*, m.
Landstad (-eden), v. *Ville de province; ville éloignée de la mer*, f.
Landstorm, m. *Garde bourgeoise* ou *communale*, f.
Landstreek (-eken), v. *Région; contrée*, f.; *canton*, m.
Landstroepen, m. mv. *Troupes nationales*, f. pl.
Landstroom (-en), m. *Fleuve principal d'un pays*, m.
Landsvergadering, v. *Assemblée des États*, f.
Landsvrouw (-en), v. *Compatriote*, f.
Landswet (-tten), v. *Loi du pays*, f.
Landswyze, v. *Usage* m. *coutume* ou *mode d'un pays*, f.; *mœurs d'un pays* f. pl.
Landtael, v. *Langue du pays; langue nationale*, f.; *dialecte*, m.
Landvalling, v. *Attérage* (t. de mar.), m.
Landverderf (z. mv.), o. *Perte* ou *ruine d'un pays*, f.
Landvermaek (-aken), o. *Plaisir champêtre*, m.
Landverrader (-s), m. *Traître au pays, à la patrie*, m.
Landverraed (z. mv.), o. *Haute trahison*, f.
Landvlugtig, b. n. *Fugitif; exilé*.
Landvolk (z. mv.), o. *Paysans; villageois*, m. pl.
Landvoogd (-en), m. *Gouverneur, satrape*, m.
Landvoogdes (-ssen), v. *Gouvernante d'une province*, f.
Landvoogdy (-en), v. *Intendance*, f., ou *gouvernement d'une province*, m., *satrapie*, f.
Landvorst (-en), m. *Prince souverain d'un pays*, m.
Landvorstelyk, b. n. *Qui appartient au prince souverain d'un pays*.
Landvorstin (-nnen), v. *Princesse souveraine d'un pays*, f.
Landvrouw (-en), v. *Dame d'une terre*, f. —, landsvrouw. *Compatriote*, f. —, boerin. *Campagnarde, villageoise*, f.
Landvrucht (-en), v. *Fruits de la terre*, m. pl.; *revenu d'une terre*, m.
Landwaerts, byw. *Du côté de la terre, vers le continent*.
Landweer (z. mv.), v. *Digue; levée; chaussée*, f. —, landstorm. *Levée des habitants en masse; garde bourgeoise* ou *communale*, f.
Landweg (-en), m. *Chemin qui traverse les champs*, m.
Landwerk (z. mv.), o. *Labourage, labour*, m.
Landwind, m. *Vent de terre, terral*, m.
Landwinning (-en), v. *Conquête*, f.; *rapport, revenu*, m.
Landwording, v. *Atterrissement*, m.
Landwyf (-ven), o. *Campagnarde, paysanne*, f.
Landzaet (-aten), m. *Habitant d'un pays*, m.
Landzatin (-nnen), v. *Habitante d'un pays*, f.
Landziek, b. n. } *Qui a la maladie du pays*.
Landziekig, b. n. }
Landziekte (-n), v. *Nostalgie; maladie épidémique*, f.
Landzicht (z. mv.), o. *Paysage*, m.
Landzwerver, m. *zie* Landlooper.
Laufer, *zie* Lamfer.
Lang, b. n. *Long*. —e baerd. *Longue barbe*. Iets op de —e baen schuiven (fig.). *Traîner quelque chose en longueur*. —er maken. *Allonger*. —, groot. *Grand*. — worden. *Grandir; devenir plus long*. Een werk van eenen —en adem. *Un ouvrage de longue haleine*. Hoe —er hoe meer. *De plus en plus*. byw. *Longtemps; longuement*. — leve de koning! *Vive le roi!* Het is — geleden. *Il y a longtemps*. Tien jaren —. *Dix ans pendant dix ans*. Zes ellen —. *Six aunes de long*. In 't —. *Au long, tout au long*. Over —. *Il y a longtemps*. — daerna. *Longtemps après*. Ten —en laetsten. *Enfin, à la fin*.
Langachtig, b. n. *Un peu longue, longuet*,
Langbaerd (-en), m. *Homme barbu, qui a la barbe longue*, m.
Langbaerdig, b. n. *Barbu, qui a la barbe longue*.
Langbeen (-en), o. (insekt). *Sorte de cousin*, m. —, iemand die lange beenen heeft. *Qui a des jambes de fuseaux*.
Langbekken, m. mv. *Longirostres*, m. pl.
Langdradig, b. n. *Filandreux, qui a de longs filets*. —, wydloopig. *Prolixe*.
Langdradigheid (z. mv.), v. *Prolixité; longueur*, f.
Langdurig, b. n. *Long, qui dure longtemps; durable*.
Langdurigheid (z. mv.), v. *Durée; longueur*, f.
Langen (ik langde, heb gelangd), b. w. *Donner; présenter; tendre*.
Langgevreesd, b. n. *Redouté* ou *craint depuis longtemps*.
Langgeweigerd, b. n. *Qu'on a refusé longtemps*.
Langhairig, b. n. *Acrocome, chevelu, qui a de longs cheveux*.
Langhals (-zen), m. *Personne qui a le cou long*, f.
Langharig, b. n *zie* Langhairig.
Langheid, v. *Longueur* f.
Langhoofdig, b. n. *Macrocéphale, qui a une longue tête*.
Langkin (-nnen), v. *Personne qui a le menton long et pointu*, f.
Langlevend, b. n. *Qui vit longtemps*.
Langlevendheid, v. *Longévité*, f.
Langlip (-ppen), v. *Personne lippue*, f.
Langmoedig, b. n. *Patient; clément; endurant; indulgent*. —, byw. *Patiemment*.
Langmoedigheid (z. mv.), v. *Patience; longanimité; clémence; bonté*, f. De — Gods. *La longanimité de Dieu*.
Langmoediglyk, byw. *Patiemment; avec clémence*.
Langneus (-zen), m. *Personne qui a le nez long*, f.
Langoor (-en), m. en v. *Personne qui a de longues oreilles*, f. —, m. Ezel. *Ane, baudet*, m.

·ig, b. n. *Qui a de longues oreilles;* van peerden) *oreillard.*
voorz. *Le long de.* — de huizen. *Le des maisons.* — hier. *Par-ici.* — waer? *où?* — de straten loopen. *Courir les*

ertig, b. n. *A longue queue.*
ıvend, b. n. *Survivant.*
ıvende (-n), m. *en* v. *Survivant*, m.; *survivante*, f.
·d (-en), m. *Personne qui a de longues*, f.
, v. *zie* Lengte.
ıg (-en), v. *Babillard*, m.; *babillarde*, f.
rpig, b. n. *Oblong.*
rpigrond, b. n. *Ovale.*
·lig, b. n. *Long; prolixe.*
ligheid (z. mv.), v. *Longueur; prolixité*, f.
ım, b. n. *Lent.* Van —zamer hand. *A la e.* —, byw. *Lentement; posément.*
ımheid (z. mv.), v. *Lenteur*, f.
ımlyk, byw. *Lentement.*
nerhand, byw. *Peu à peu*, *insensible-; doucement.*
·en), v. *Partie molle du ventre*, f.
ız. *zie* Lang enz.
ıedig enz. *zie* Langmoedig enz.
-en), v. *Lance*, f.
naker (-s), m. *Lancier* (artisan), m.
(-s), o. *Petite lance*, f.
ıaet, m. *zie* Landspassaet.
ter (-s), m. *Lancier*, m.
·mig, b. n. *Lancéolé.*
n enz. *zie* Lanteern enz.
n (-en), v. *Lanterne*, f. Blinde —. *Lanterne sourde.*
ndrager (-s), m. *Porte-lanterne*, *falo-* m.
ngeld, o. *Argent payé pour l'entretien lanternes* ou *des fanaux*, m.
nmaker (-s), m. *Lanternier*, *fabricant de rnes*, m.
·nöntsteker (-s), m. / ·nöpsteker (-s), m. } *Lanternier*, *allumeur*, m.
·npael (-alen), m. *Poteau auquel on attache lanterne*, m.
·ntje (-s), o. *Petite lanterne*, f.
·nverkooper (-s), m. *Lanternier*, m.
ant (-en), m. *Fainéant*, m.
anten (ik lanterfantte, heb gelanterfant), . *Fainéanter.*
antery, v. *Fainéantise*, f.
u (z. m.), o. (kaertspel). *Lanturlu*, m.
ıuijen, o. w. *Jouer au lanturlu.*
ppen), m. *Morceau*, *lambeau*, m., *pièce*, ımen — op een kleed zetten. *Mettre une à un habit.* —, overschot van een stuk ı. *Coupon*, m. Oude lappen. *Chiffons*, ons, m. pl.; *guenilles*, f. pl. —, slag. *let*, m.
(-s), o. *Petit morceau; petit coupon*, m.
d, o. *Laponie*, f.
der (-s), m. *Lapon*, m.
dsch, b. n. *Lapon*, *de Laponie.*
dsche (-n), v. *Laponne*, f.
rkt, v. *zie* Lapmerkt.
rkt (-en), v. *Friperie*, f.
ı (ik lapte, heb gelapt), b. w. *Rapiécer*, *tasser*, *raccommoder.* Een kleed —. *Ra- r un habit.* Schoenen —. *Ressemeler des ers.* Een schip —. *Radouber un navire.*
ıkas (-ssen), v. *Chiffonnière* (meuble), f.
m. I.

Lapper (-s), m. *Ravaudeur*, m. —, schoenlapper. *Savetier*, m. —, scheepslapper. *Radoubeur*, *calfateur*, m.
Lappery, v. *Raccommodage*, *ravaudage*, *rapiécetage*, m.
Lapping, v. *zie* Lappery.
Lapsnyder (-s), m. *Ravaudeur*, m.
Lapsnydster (-s), v. / Lapster (-s), v. } *Ravaudeuse*, f.
Lapwerk, o. *zie* Lappery.
Lapwoord (-en), o. *Cheville* (inutilité dans un vers), f.
Lapzalf (z. mv.), v. *Onguent miton mitaine*, m.
Lapzalven (ik lapzalfde, heb gelapzalfd), b. *en* o. w. *Charlataner*, *faire le charlatan; colorer*, *déguiser; raccommoder grossièrement.*
Lapzalver (-s), m. *Charlatan*, m.
Lapzalvery, v. / Lapzalving, v. } *Charlatanerie*, f.
Lardeerpriem (-en), m. *Lardoire*, f.
Lardeersel, o. *Ce qui sert à larder.*
Lardeerspeetje, (-s), o. *Petite broche*, f.
Lardeerspek (z. mv.), o. *Lard propre à larder; lardon*, m.
Lardeerstuksken (-s), o. *Lardon*, m.
Larderen (ik lardeer, lardeerde, heb gelardeerd), b. w. *Larder*, *piquer.*
Lardering (z. mv.), v. *Action de larder*, f.
Larie, v. *Raillerie; sottise*, f.; *conte*, m.
Lariën, o. w. *zie* Beuzelen.
Lariksboom (-en), m. *Larix*, *mélèze*, m.
Lariksboompje (-s), o. *Petit larix* ou *mélèze*, m.
Larixboom, m. *zie* Lariksboom.
Larp (-en), v. *Fouet*, m., *verge*, f.; *coup*, m.
Las. *zie* Lezen.
Lasch (lasschen), v. *Pièce*, f.; *morceau*, m. —, naed. *Couture; jointure*, f. —, lies. *Aine*, f.
Laschje (-s), o. *Petite pièce; petite couture*, f.
Lasschen (ik laschte, heb gelascht), b. w. *Joindre*, *attacher; enfiler.*
Lassching, v. *Jonction; couture*, f.
Laschwoord (-en), o. *Conjonction*, *particule conjonctive*, f.
Last (-en), m. *Charge*, f.; *fardeau*, *poids*, *faix*, m. Onder den — bezwyken. *Succomber sous le faix.* — lossen. *Décharger.* —, lading, vracht. *Charge*, *cargaison*, f. —, schatting. *Impôt*, *droit*, m.; *charge*, f. —, bevel. *Ordre*, m.; *commission*, *injonction*, f. — geven. *Charger*, *donner ordre* ou *commission.* — lyden. *Être en danger.* Te — leggen. *Imputer.* Te — legging. *Imputation*, f. —, o. (scheepsw., twee tonnen). *Laste*, m. Schip van honderd —. *Vaisseau de cent lastes.* — koorn. *Laste de blé.*
Lastaenneming, v. *Acceptation de mandat*, f.
Lastbeeld (-en), o. *Atlante*, m.
Lastbeest (-en), v. *Bête de somme*, f.
Lastbrief (-ven), m. *Procuration*, f.
Lastdier, o. *zie* Lastbeest.
Lastdragend, b. n. *Qui porte une charge*, *un fardeau.* — dier. *Bête de somme.*
Lastdrager (-s), m. *Porte-faix*, *crocheteur*, m.
Lasten (ik lastte, heb gelast), b. w. *Donner ordre*, *ordonner*, *commander*, *charger quelqu'un de.* —, o. w. *Contribuer à; aider à porter.*
Laster (-s, -en), m. *Calomnie; médisance*, f. — tegen God. *Blasphème*, m. —, schelmstuk. *Crime*, m., *scélératesse*, f.
Lasterachtig, b. n. *Calomnieux*, *diffamatoire*, *médisant.*

[illegible]

incommode. [illegible] *Être à charge; importuner.*

[illegible] *Charge, impertinence, accommodité* [illegible]*, ennui*, m.

[illegible] *Incommodement; difficilement; importunément.*

[illegible], o. *Cheval de somme, sommier*, m.

[illegible], o. *Bâtiment de transport; vaisseau marchand*, m.

[illegible], m. *Cahier des charges*, m.

[illegible], m. *Chariot de routier*, m.

[illegible], v. *Latte*, f. Yzeren — *Barre de fer*, f.

[illegible] zie Ladetafel.

Laten (ik liet, liet, heb gelaten), o. en b. w. *Laisser, ne pas empêcher; permettre; souffrir, faire.* De deur open —. *Laisser la porte ouverte.* Een boek [illegible] uitgaen. *Publier un livre.* [illegible] weten. *Faire savoir.* Eenen zucht —. *Pousser un soupir.* [illegible] halen. *Envoyer chercher; faire venir.* [illegible] varen, - loopen. *Abandonner, quitter.* Bloed [illegible] in den arm. *Saigner au bras.* Iemands doen en [illegible] berispen. *Blâmer la conduite de quelqu'un.* Zich —

[illegible] Laet ons [illegible]

[illegible]

[illegible], b. w. *Latter.*

[illegible] Wilde —.

[illegible] om boomen tegen [illegible]

[illegible] *langue latine;* [illegible] — spreken. *Parler latin.*

[illegible] *Latins*, m. pl.

[illegible] — school. *Ecole latine*, [illegible]

[illegible] der kerkelyke getyden).

[illegible]

[illegible], m. *Branche de laurier.* [illegible] — en kroonen. *Couronner de lauriers.*

[illegible] *Baie de laurier*, f.

[illegible] *Feuille de laurier*, f.

[illegible], m. *Laurier*, m.

[illegible] *Bois, plante de laurier*, m.

[illegible] geläurierd), b. w. [illegible] *honorer.*

[illegible] *Couronne de laurier*, f.

[illegible]

[illegible] *Huile de laurier*, f.

[illegible]

[illegible] *de laurier*, f.

[illegible] f.

[illegible]

[illegible] f.

[illegible] — water. *De l'eau tiède.* — [illegible] — maken. *Attiédir.* — (fig.) [illegible] —, byw. *Avec tiédeur, froidement.*

[illegible] *peu tiède.*

[illegible] byw. *Avec tiédeur, froidement.*

[illegible] heb gelauwd), b. w. *Attiédir,* [illegible] — o. w. (met zyn). *Tiédir, devenir tiède.*

Lauwer enz. zie Laurier enz.

Lauwheid, v. *Tiédeur*, f.

Lauwmaend, v. *Janvier, mois de Janvier*, m.

Lauwte, v. *Tiédeur*, f.

Lava, v. *Lave*, f.

Lavas (z. mv.), v. (plant). *Livèche*, f.

Lavasdrank, m. *Eau de livèche*, f.

Lavastroom (-en), m. *Torrent de lave*, m.

Lavei (z. mv.), v. *Congé*, m.; *permission; liberté*, f.

Laven, (ik laef, laefde, heb gelaefd), b. w. *Rafraîchir; soulager.*

Lavendel (z. mv.), v. (plant). *Lavande*, f.

Lavendelbloem (-en), v. *Fleur de lavande*, f.

Lavendelkruid, o. zie Lavendel.

Lavendelolie (z. mv.), v. *Huile de lavande*, f.

Lavendelwater, o. *Eau de lavande*, f.

Lavender, zie Lavendel.

(ik laveer, laveerde, heb gelaveerd), o. w. *Louvoyer, aller à la bouline.*
'-en), o. *Bassin*, m., *aiguière*, f.
(-tten), o. *Lazaret*, m.
-ssen), m. *Lépreux*, *ladre*, m.
ais (-zen), o. *Léproserie*, f.; *hôpital 's lépreux*, m.
ap (-ppen), m. } *Cliquette de lé-*
ep (-ppen), v. } *preux*, f.
(z. mv.), v. *Lèpre*, f.
nz. *zie* Lazarus enz.
v. *zie* Lazary.
uren), m. *Lazulithe*, *lapis*, m.
. mv.), o. *Azur*, *bleu céleste*, m.
welf, o. *La voûte azurée* (le ciel), f.
en, m. *zie* Lazuer, m.
rwig, b. n. *Azuré*, *de couleur d'azur.*
onv. b. n. *D'azur; de lapis.*
en), v. } *Présure*, f.
), v. }
). n. *Qui sent la présure.* — (fig.). Spy-*rogant; insolent; dédaigneux.*
id (z. mv.), v. *Goût de présure*, m. — Spytigheid. *Arrogance*, *insolence*, f.; , m.
. *zie* Ladder.
k (z. mv.), v. *Travail pénible et fati-*a.
en, b. w. *zie* Teisteren.
ig, b. n. *Pénible*, *fatiguant*, *tuant*, *as-nt.*
end, b. n. } *zie* Ledebrakig.
ig, b. n. }
k (-en), v. *Fracture*, f.
(-en), v. *en* o. *Lit de camp; lit*, m. —, in een ledekant. *Bois de lit*, m.
behangsel (-s), o. *Garniture de lit*, f.
maker (-s), m. *Celui qui fait des lits de u des bois de lit.*
(-aten), m. *en* v. *Membre* (d'une so-c.), m.
, m. *zie* Leeman.
v. van Lid.
mv. *zie* Lende.
ving, v. *Catalepsie*, f.
g, m. (ziekte). *Rachitis*, m. Die den — *lachitique.*
ht, v. *Anasarque*, f.
o. *Cuir*, m.; *peau*, f. Russisch —.
, m. Van — trekken. *Dégainer*, *tirer*
eiden, b. w. *Corroyer; tanner.* Het —. *ge*, m.
eider (-s), m. *Tanneur; corroyeur*, m.
eiding, v. *Corroi; tannage*, m.
onv. b. n. *Fait de cuir*, *de peau.*
der. *Buffle; justaucorps de cuir de* m.
kooper (-s), m. *Marchand de cuir*, m.
jen (ik looide leder, heb ledergelooid), *Tanner; corroyer.*
jer (-s), m. *Tanneur; corroyeur*, m.
jery (-en), v. *Tannerie*, f.
(-s), o. *Petit cuir*, m.; *petite bande de*
wen (ik touwde leder, heb ledergetouwd), *orroyer; tanner.*
wer (-s), m *Corroyeur; tanneur*, m.
wersboom (-en), m. (plant). *Redoul*, m.
wery (-en), v. *Tannerie*, f.
wing, v. *Corroi*, m.

Lederwerk, o. *Ouvrage en cuir*, m. — der soldaten. *Buffleterie*, f.
Ledewater (z. mv.), o. *Synovie*, f.
Ledezetster (-s), v. *Renoueuse*, f.
Ledezetter (-s), m. *Renoueur*, m.
Ledgras (z. mv.), o. *Chiendent*, m.
Ledig, b. n. *Vide; vacant.* — huis. *Maison vide.* — worden. *Se vider.* —, zonder iets te doen. *Oisif; désoccupé; désœuvré, paresseux, fainéant.* —e tyd. *Loisir*, m. —e uren. *Heures de loisir.* — gaen *of* loopen. *Fainéanter; n'avoir rien à faire.* —, byw. *A vide; oisivement.*
Ledigen (ik ledigde, heb geledigd), b. w. *Vider*, *épuiser.*
Lediggang (z. mv.), m. *Oisiveté; fainéantise*, f.
Lediganger (-s), m. *Fainéant; paresseux*, m.
Ledigheid (z. mv.), v. *Vide, espace vide*, m., *vacuité*, f. —, luiheid. *Fainéantise; paresse; oisiveté*, f.; *désoccupation*, f., *désœuvrement*, m.
Lediging, v. *Action de vider*, f.
Ledigiooper, m. *zie* Lediganger.
Lediglyk, byw. *Oisivement.* —, alleenlyk. *Seulement.*
Ledikant, o. *zie* Ledekant.
Lee, v. *Fiche*, f.
Leed (z. mv.), o. *Mal; tort*, m. Ons zal geen — geschieden. *On ne nous fera aucun mal.* —, berouw. *Regret; repentir*, m. Zyn — over zyne zonden betoonen. *Se repentir de ses péchés.* —, smert. *Douleur; peine*, f.; *chagrin*, m.
Leed, byw. *A regret; malgré soi.* Myne zonden zyn my van herte —. *J'ai un vif regret de mes péchés.* Het doet my —. *J'en suis fâché.* Het zy u lief of —. *Bon gré, mal gré.* — doen. *Offenser; faire du mal.*
Leed. *zie* Lyden.
Leeddragend, b. n. *Affligé; ému.*
Leeder, v. *zie* Ladder.
Leedwezen (z. mv.), o. *Regret; repentir*, m.; *affliction; tristesse*, f.; *deuil*, m.
Leefbaer, b. n. *Viable.*
Leefdagen, m. mv. *Le temps de la vie*, m., *la vie*, f. Ik zal hem myne — niet meer zien. *Je ne le verrai plus de ma vie.*
Leefmiddelen, o. mv. *Vivres*, m. pl.
Leefregel, m. *Régime*, m.; *diète*, f.
Leefregelkunde (z. mv.), v. *Diététique*, f.
Leeftogt, m. *Vivres*, m. pl.
Leeftogtbezorger (-s), m. *Pourvoyeur, avitailleur, étapier*, m.
Leeftogtplaets (-en), v. *Pourvoirie*, f.
Leeftyd, m. *zie* Leefdagen.
Leefwys, v. *zie* Leefwyze.
Leefwyze, v. *Manière de vivre*, f.; *genre de vie; régime*, m.; *conduite*, f.
Leeg, b. n. *zie* Ledig *en* Laeg, b. n.
Leegboordig, b. n. *Dont le bord est bas.* — schip. *Babord*, m.
Leegen, b. w. *zie* Ledigen *en* Lagen.
Leegheid, v. *zie* Laegheid.
Leeglooper, m. *zie* Lediganger.
Leegstammig, b. n. *zie* Laegstammig.
Leegste, b. n. *zie* Onderste.
Leegte, v. *zie* Laegte.
Leek (-en), m. *Laïque; séculier*, m.
Leekebroeder (-s), m. *Frère lai, frère convers*, m.
Leeken, b. n. *Lai, laïque.*
Leekeregter (-s), m. *Juge séculier*, m.
Leekezuster (-s), v. *Sœur laie; sœur converse*, f

Leelyk, b. n. *Laid; vilain; défiguré; difforme.* — worden. *Enlaidir; devenir laid.* —e daed. *Vilaine action.* — weêr. *Mauvais temps.* —, byw. *Mal.* Dat kleed staet hem —. *Cet habit lui sied mal.* Iemand — aenzien. *Regarder quelqu'un d'un mauvais œil.* Er — uitzien. *Avoir mauvaise mine.*
Leelykaerd (-s), m. *Homme laid*, m.
Leelykheid, v. *Laideur; difformité*, f.
Leelykwording, v. *Enlaidissement*, m.
Leem (z. mv.), o. *Argile, terre glaise*, f.; *lut*, m.
Leemachtig, b. n. *Argileux, glaiseux.*
Leeman (-s,-nnen), m. (schildersw.). *Mannequin*, m.
Leemen, onv. b. n. *D'argile.*
Leemen (ik leemde, heb geleemd), b. w. *Enduire d'argile; luter.*
Leemkuil (-en), m. *Glaisière*, f.
Leemplakker (-s), m. *Terrasseur*, m.
Leemte (-n), v. *Mal*, m.; *maladie; incommodité*, f.
Leen, v. *zie* Leuning.
Leen (-en), o. *Fief*, m. — van de kroon. *Fief qui relève de la couronne.* — (z. mv.). *Prêt, emprunt*, m. Te — ontvangen. *Recevoir à titre de prêt.* Te — geven. *Prêter.* Te — vragen. *Emprunter.*
Leèn *pour* leden. *zie* Lid.
Leenbaerheid, v. *Féodalité*, f.
Leenbezitster (-s), v. *Tenancière*, f.
Leenbezitter (-s), m. *Tenancier*, m.
Leenbrief (-ven), m. *Lettre d'investiture*, f.; *féage*, m.
Leencyns, m. *Redevance*, f.
Leendienst (-en), m. *Vasselage*, m.; *corvée*, f.
Leendienstpligtig, b. n. *Corvéable, sujet à la corvée.*
Leendienstpligtige, m. *Corvéable, homme sujet à la corvée*, m.
Leenen (ik leende, heb geleend), b. w. (van een ander). *Emprunter;* (aen een ander) *prêter.*
Leener (-s), m. (van een ander). *Emprunteur;* (aen een ander) *prêteur*, m.
Leenërfenis (-ssen). v. *Féage, héritage en fief*, m.
Leengeld, o. *Redevance*, f.
Leengoed (-eren), o. *Fief, bien féodal*, m.
Leenheer (-en), m. *Seigneur; seigneur féodal*, m.
Leenhof (-ven), o. *Cour féodale*, f.
Leenhouder (-s), m. *Feudataire; vassal, hommager, redevancier*, m.
Leenhuldiging, v. *Investiture*, f.
Leening (-en), v. *Prêt; emprunt*, m.; *paie d'un soldat*, f. By —. *En prêt.* De bank van —. *Lombard; mont-de-piété*, m.
Leenkamer (-s), v. *Chambre des fiefs*, f.
Leenlieden, mv. van leenman.
Leenman, m. *zie* Leenhouder.
Leenmanschap (z. mv.), o. *Vasselage*, m.; *dépendance des vassaux*, f.
Leenpligt (-en), m. en v. *Devoir des vassaux*, m. *féodalité*, f.; *hommage*, m.
Leenpligtig, b. n. *Tributaire; censuel, lige.*
Leenpligtigheid, v. *Ligence*, f.
Leenregister (-s), o. *Papier terrier*, m.
Leenregt (-en), o. *Droit féodal*, m., *lige*, f.
Leenregtelyk, byw. *Ligement; féodalement.*
Leenrent (-en), v. } *Rente féodale; redevance*, f.
Leenrente (-n), v. }
Leenroerig, b. n. *Féodal, lige.*
Leenroerigheid (z. mv.), v. *Féodalité, mouvance, tenure*, f.

Leenschatting (-en), v. *Impôt mis sur les vassaux*, m.
Leenschryver (-s), m. *Secrétaire de la chambre des fiefs*, m.
Leenschuldig, b. n. *Hommagé.*
Leenspreuk (-en), v. *Figure, métaphore, expression figurée*, f.
Leenspreukig, b. n. *Figuré, métaphorique.* —, byw. *Figurément.*
Leenspreukiglyk, byw. *Figurément, métaphoriquement; paraboliquement.*
Leenstelsel, o. *Système féodal*, m.
Leenster (-s), v. (van een ander). *Emprunteuse;* (aen een ander) *prêteuse*, f.
Leenverheffing, v. *Action de relever un fief*, f., *relief*, m.
Leenvrouw (-en), v. *Vassale, feudataire, redevancière*, f.
Leenvry, b. n. *Allodial.*
Leenvryheid (z. mv.), v. *Allodialité*, f.
Leep, b. n. *Chassieux.* —e oogen. *Des yeux chassieux.* —, doortrapt. *Fin, rusé, subtil.*
Leepheid, v. *Chassie*, f. —, doortraptheid. *Finesse, ruse, subtilité*, f.
Leepig, b. n. *zie* Leepöogig.
Leepigheid, v. *Chassie*, f. —, doortraptheid. *Finesse, ruse, subtilité*, f.
Leepöog (-en), v. en o. *Personne chassieuse*, f.
Leepöogig, b. n. *Chassieux.*
Leepöogigheid (z. mv.), v. *Chassie*, f.
Leer, v. *zie* Ladder.
Leèr, o. *zie* Leder.
Leer (z. mv.), v. *Doctrine*, f.; *dogme; apprentissage; enseignement*. m.; *leçon*, f.
Leèrachtig, b. n. *Coriacé.*
Leeraer (-s), m. *Précepteur; instituteur; maître; professeur; ministre, pasteur; docteur*, m.
Leeraersambt (-en), o. *Préceptorat, professorat*, m.; *fonction d'instituteur, de ministre*, f.
Leeraerschap, o. *zie* Leeraersambt.
Leeraerskap (-ppen), v. } *Bonnet de docteur*, m.
Leeraersmuts (-en), v. }
Leeraersstoel (-en), m. *Chaire de professeur*, f.
Leeraren, b. w. *zie* Leeren.
Leerares (-ssen), v. *Institutrice, maîtresse*, f.
Leerbegeerig, b. n. *Philomathique.*
Leerbegeerte, v. *zie* Leergierigheid.
Leerbegrip (-ppen), o. *Dogme, point de doctrine*, m.
Leèrbereiden enz. *zie* Lederbereiden enz.
Leerboek (-en), m. en o. *Livre élémentaire, manuel*, m.
Leerbrief (-ven), m *Brevet d'apprentissage*, m.
Leercontract (-en), o. *Obligé, acte d'apprentissage*, m.
Leerdicht (-en), o. *Poëme didactique*, m.
Leerdichter (-s), m. *Poëte didactique*, m.
Leèren, onv. b. n. *zie* Lederen.
Leeren (ik leerde, heb geleerd), b. w. *Enseigner, instruire, montrer, apprendre.* Iemand eene tael —. *Enseigner une langue à quelqu'un.* Eenen vogel spreken —. *Apprendre à parler à un oiseau.* —, zich oefenen. *Étudier, apprendre, s'instruire.* Van buiten —. *Apprendre par cœur.* Ik heb hem — kennen. *J'ai appris à le connaître.*
Leeren (het), o. *Enseignement*, m., *instruction*, f. Het — is hem verboden. *On lui a défendu d'enseigner.* —, leeroefening. *Étude*, f.
Leerend, b. n. *Instructif.*
Leèrenriem (-en), m. *Courroie, lanière*, f.
Leergast (-en), m. *Apprenti*, m.

(z. mv.), o. *Minerval*, m.; *frais d'inon ou d'apprentissage*, m. pl.
l (-llen), m. *Condisciple*, m. —, leerjon-*pprenti*, m.
ig, b. n. *Désireux d'apprendre*, *stu-*, *appliqué*, *philomathique*. —, byw. *Stu-nent.*
igheid (z. mv.), v. *Envie d'apprendre*; *ation*, f.
iglyk, byw. *Studieusement.*
(-en), v. *Doctrine*, f.; *dogme*, *pré-* *enseignement*, m.; *leçon*, *instruc-*
n, o. mv. *Années d'apprentissage* ou *e*, f. pl.; *apprentissage*, m. In zyne — *'aire son apprentissage.*
:en (-s), m. *Apprenti*, m.
l (-eren), o. *Écolier*, m.; *écolière*, f.; *iti*, m.; *apprentie*, f.
:p, m. } *zie* Leerjongen.
:ht, m. }
er, m. *zie* Lederkooper.
g, m. *Encyclopédie*, f.
it, v. *Didactique*, f.
(-en). m. *Élève*, *écolier*, *disciple*, m. — en ambacht). *Apprenti*, m.
en enz. *zie* Lederlooijen enz.
ster (-s), m. *Précepteur*, *professeur*; *teur*; *maître*, m.
sterес (-ssen), v. *Institutrice*, *maîtresse*, f.
sterlyk, b. n. *Pédagogique*, *préceptoral.*
sterschap, o. *Préceptorat*, *emploi de* *teur*, *d'instituteur*, m.
sterse, v. *zie* Leermeesteres.
ije (-s), o. } *Apprentie*, f.
iken (-s), o. }
ning (-en), v. *Étude*, f.
(-n), v. *Sermon*, m.
l (-s, -en), m. *Maxime*, f.; *point de doc-* m.
, b. n. *Instructif.*
:en), v. *Botte*, f. Halve —. *Bottine*, f.; *guin*, m. —zen maken. *Botter*. Zyne aendoen, uittrekken. *Se botter*; *se dé-*
ol (-olen), v. *École*, f.
eenen enz. *zie* Leerzenbeenen enz.
-s), o. *Bottine*, f.
uk (-en), v. *Sentence*, *maxime*, f., *apoph-* *e*, m.
ig, b. n. *Didactique*; *dogmatique*, *doc-*, *systématique.*
ing (-en), v. *Dogme*; *système*, m.
el, o. *zie* Leerstelling.
, m. *Dogmatique*, *style dogmatique*, m.
l (-en), m. *Chaire*, f.
(-kken), o. *Dogme*, *point de doctrine*, *èse*, f.
o. *zie* Ledertje.
ven enz. *zie* Ledertouwen enz.
ving, v. *Corroi*, m.
, m. *zie* Leerjaren.
kooper, m. *zie* Lederkooper.
e (-n), v. *Méthode*, f.
n, b. n. *Docile*, *appliqué*. Een — kind. *fant docile*. —, leerryk. *Instructif*, *di-* *ue*. — boek. *Livre instructif.*
nheid (z. mv.), v. *Docilité*; *applica-* f.
(ik leersde, heb geleersd), b. w. *Botter.* —. *Se botter.*
eenen, o. mv. *Ambouchoirs*, m. pl.

Leerzenleest (-en), v. *Embouchoir*, *moule de bottes*, m.
Leerzenmaker (-s), m. *Bottier*, m.
Leerzenschacht (-en), v. *Tige de botte*, f.
Leerzentrekker (-s), m. *Tire-botte*, m.
Leerzucht, (z. mv.), v. *Désir d'apprendre*, *de s'instruire*, m.
Leerzuchtig, b. n. enz. *zie* Leergierig enz.
Leesbaer, b. n. *Lisible*. —, byw. *Lisiblement.*
Leesbeurt (-en), v. *Tour de lire*, m.
Leesbibliotheek (-eken), v. *Bibliothèque de lecture*, f.
Leesboek (-en), m. en o. *Livre de lecture*; *syllabaire*, m.
Leeschroef (-ven), v. *Glossocome* (instrument de chir.), m.
Leesgezelschap (-ppen), o. *Société de lecture*; *société littéraire*, f.
Leeslust (z. mv.), m. *Goût pour la lecture*, m.; *envie de lire*, f.
Leesplaets (-en), v. *Endroit où on lit*, m.
Leesschool (-olen), v. *École où l'on apprend à lire*, f.
Leesster (-s), v. *Lectrice*, *liseuse*, f.
Leest (-en), m. en v. *Forme*, f. Op de — slaen. *Mettre sur la forme*. By zyne — blyven (fig.). *Ne pas sortir de sa sphère*. —, gestalte des lichaems. *Taille*; *stature*, f. Schoon van — zyn. *Avoir une belle taille.*
Leesteeken (-s, -en), o. *Marque*, f., *signe de lecture*, m.
Leestenmaken (het), o. *Métier de formier*, m.
Leestenmaker (-s), m. *Formier*, m.
Leestmaken enz. *zie* Leestenmaken enz.
Leestyd (z. mv.), m. *Temps de lecture*, f.
Leesuer (-uren), v. en o. *Heure de lecture*, f.
Leeswys, v. } *Manière de lire*, f.
Leeswyze, v. }
Leet enz. *zie* Leed enz.
Leetwezen, o. *zie* Leedwezen.
Leeuw (-en), m. *Lion*, m. Jonge —. *Lionceau*, m. Een brullende —. *Un lion rugissant.*
Leeuwachtig, b. n. *Qui tient du lion*. —, byw. *En lion*, *comme un lion.*
Leeuwen, onv. b. n. *Comme un lion*; *brave*; *vaillant*, *courageux.*
Leeuwenblad, o. *Léontopétalon* (plante), m.
Leeuwendaelder (-s), m. } *Écu au lion* (monnaie
Leeuwendaler (-s), m. } d'Hollande), m.
Leeuwengezelschap (-ppen), o. *Société léonine*, f.
Leeuwenhart, o. *zie* Leeuwenhert.
Leeuwenhert (-en), o. *Cœur de lion*, m.
Leeuwenhol (-en), o. *Antre*, m., ou *caverne de lion*, f.
Leeuwenhuid (-en), v. *Peau de lion*, f.
Leeuwenjong (-en), o. *Lionceau*, m.
Leeuwenklauw, m. (plant). *Pied-de-lion*, m.; *alchimille*, f.
Leeuwenkop (-ppen), m. *Tête de lion*, f.
Leeuwenkuil (-en), m. *Fosse aux lions*, f.
Leeuwenmanen, v. mv. *Crinière de lion*, *jube*, f.
Leeuwenmerg (z. mv.), o. *Moelle de lion*, f.
Leeuwenmoed (z. mv.), m. *Courage de lion*, m.
Leeuwenmuil, m. *Mufle de lion* (fleur), m.
Leeuwensteert, m. *Queue de lion*, f.
Leeuwenvoet (-en), m. *Pied de lion*, m.
Leeuwerik (-kken), m. *Alouette*, f. Gekuifde —. *Cochevis*, m.
Leeuwerikje (-s), o. *Petite alouette*, f.
Leeuwerikskooi (-ijen), v. *Cage d'alouette*, f.
Leeuweriksnest (-en), m. en o. *Nid d'alouette*, m.
Leeuwerk enz. *zie* Leeuwerik enz.

Leeuwertjes, o. mv. *Daillots, anneaux pour amarrer*, m. pl.
Leeuwin (-nnen), v. *Lionne*, f.
Leeuwken (-s), o. *Lionceau*, m.
Leeuwrik, m. *zie* Leeuwerik.
Leeuwsch, b. n. *Léonin, du lion.*
Leeuwtje (-s), o. *Lionceau*, m.
Leewater, o. *zie* Lidwater.
Leg (z. mv.), m. *Ponte* (des oiseaux), f.
Leg (-ggen), v. *Ovaire*, m.; *rangée de gerbes*, f.
*Legaet (-aten), m. *Légal*, m. —, o. Erfgift. *Legs*, m.
*Legaetje (-s), o. *Petit legs*, m.
*Legaetschap, o. *Légation*, f.
*Legalisatie, v. *Légalisation*, f.
*Legaliseren, b. w. *Légaliser.*
*Legaliteit, v. *Légalité*, f.
*Legataris (-ssen), m. *Légataire*, m.
*Legatarisse (-n), v. *Légataire*, f.
*Legateren, b. w. *Léguer.*
*Legatie, v. *Légation*, f.
Legdagen, m. mv. *zie* Ligdagen.
Legende (-n), v. *Légende*, f.
Legendeschryver (-s), m. *Légendaire*, m.
Leger (-s, -en), o. *Gîte*, m., *tanière*, f. Eenen haes in het — schieten. *Tirer un lièvre au gîte.* — (gem.). Bed. *Lit*, m., *couche*, f. —, heer. *Armée*, f. Het — in slagorde stellen. *Ranger l'armée en bataille.* Een — op de been brengen. *Mettre une armée sur pied.* —, legerplaets. *Camp*, m. Het — opbreken. *Lever le camp.*
Legerbaer, b. n. *Propre au campement des troupes.*
Legerbenden, v. mv. *Troupes*, f. pl.
Legerbeschryving, v. *Stratographie*, f.
Legerbezorger (-s), m. *Munitionnaire*, m.
Legerbode (-n), m. *Courrier de l'armée*, m.
Legerboef, m. *zie* Legerjongen.
Legerbrood, o. *Pain de munition*, m.
Legerbyl (-en), v. *Hache d'armes*, f.
Legerdief (-ven), m. *Boulineur*, m.
Legeren (ik legerde, heb gelegerd), b. w. *Faire coucher; faire camper.* —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Camper.*
Legerhoofd (-en), o. *Général en chef d'une armée*, m.
Legerhut (-tten), v. *Tente, baraque*, f.
Legerig, b. n. *Alité.*
Legering, v. *Campement*, m.
Legerjongen (-s), m. *Goujat*, m.
Legerkist (-en), v. *Caisson*, m.
Legerkost, m. *Vivres de campagne*, m. pl.
Legerkosten, m. mv. *Frais d'une armée*, m. pl.
Legerkroon (-en), v. *Couronne castrense* ou *vallaire*, f.
Legerkunde, v. *Castramétation*, f.; *art de camper*, m.
Legerkundige, m. *Tacticien*, m.
Legerkunst (z. mv.), v. *Castramétation*, f.; *art de camper*, m.
Legerkwartier (-en), o. *Quartier, campement d'un corps d'armée*, m.
Legerlasten, m. mv. *zie* Legerkosten.
Legermagt (-en), v. *Armée; force militaire*, f.
Legermeester (-s), m. *Quartier maître*, m.
Legermeter (-s), m. *Officier chargé de tracer et d'asseoir un camp*, m.
Legermeting, v. *Castramétation*, f.
Legerplaets (-en), v. *Camp*, m.
Legerscharen, v. mv. *Armées*, f. pl.
Legerspys, v. *zie* Legerkost.
Legerstede (-n), v. *Lit*, m., *couche*, f.; *gîte*, m. —, legerplaets. *Camp: campement*, m.
Legerteeken (-s, -en), o. *Signal*, m.
Legertent (-en), v. *Tente*, f.
Legertje (-s), o. *Petite couche*, f.; *petit gîte; petit camp*, m.; *petite armée*, f.
Legertogt (-en), m. *Marche d'une armée; expédition*, f.
Legertrein, m. *zie* Legertros.
Legertros (-ssen), m. *Bagage, train* ou *attirail d'une armée*, m.
Legertucht (z. mv.), v. *Discipline militaire*, f.
Legertuig (-en), o. *Instruments de guerre*, m. pl.
Legerveld, o. *Camp*, m.
Legerwacht (-en), v. *Garde du camp*, f.; *piquet de garde*, m.
Legerwagen (-s), m. *Chariot à la suite d'une armée; caisson, fourgon*, m.
Legerwoord (-en), o. *Passe-parole*, m.
Legerziekte (-n), v. *Maladie qui règne dans un camp, dans une armée*, f.
Leggen (ik legde (leide), heb gelegd (geleid), b. w. *Mettre; placer; poser; coucher.* Een kind te bed —. *Coucher un enfant, le mettre au lit.* Zicht te bed —. *Se coucher, se mettre au lit.* Eijeren —. *Pondre.* De hand aen iets —. *Mettre la main à quelque chose.* Iemand lagen —. *Dresser des embûches à quelqu'un.* Iemand iets te last —. *Accuser quelqu'un de quelque chose.* De schuld op iemand —. *Rejeter la faute sur quelqu'un.* —, o. w. *zie* Liggen.
Legger (-s), m. *Meule dormante*, f. —, wachtschip. *Vaisseau de garde*, m. —, iets dat onverkocht in den winkel blyft liggen. *Garde-boutique*, m. —, watervat (op de schepen). *Tonneau*, m.—, plank (om in en uit een schip te gaen). *Planche*, f.— (vaertuig). *Ponton*, m.— (boekdrukkerswoord). *Feuille de parchemin que l'on met sur le tympan d'une presse*, f. — (papiermakers *en* steenbakkersw.). *Coucheur*, m. — (metselaersw.). *Poseur*, m.
Leghen (-nnen), v. *Pondeuse*, f.
Leghond (-en), m. *Chien d'attache*, m.
*Legioen (-en), o. *Légion*, f.
*Legitimeportie, v. (regt). *Légitime*, f.
Legpenning (-en), m. *Jeton*, m.
Legplaets (-en), v. *Mouillage*, m.
Legstoel (-en), m. *Banc de papetier*, m.
Legtyd, m. *Ponte*, f.; *temps de la ponte*, m.
Legwerk (-en), o. *Marqueterie*, f. — van bloemperken. *Figures d'un parterre*, f. pl.
Lei, *pour* leide. *zie* Leggen.
Lei (-ijen), v. *Ardoise*, f.
Leachtig, b. n. *De la nature de l'ardoise, schisteux.*
Leiband (-en), m. *Lisière*, f. — (voor jagthonden). *Laisse*, f.
Leiberg (-en), m. *Ardoisière*, f.
Leiblok (-kken), m. *en* o. *Bloc d'ardoise, reparton*, m.
Leiboom (-en), m. *Espalier* (arbre), m.
Leidak (-en), o. *Toit d'ardoises*, m.
Leidbaerheid, v. *Conductibilité*, f.
Leidband, m. *zie* Leiband.
Leiddraed, m. *Ce qui nous sert de guide dans une affaire, fil*, m.
Leidekker, (-s), m. *Couvreur en ardoises*, m.
Leidekkersbak (-kken), m. *Bourrique* (civière de couvreur), f.
Leidekkersezel (-s), m. *Chat, chevalet de couvreur*, m.
Leidekkershamer (-s), m. *Asseau*, m., *assette*, f.
Leiden (ik leidde, heb geleid), b. *en* o. w. *Conduire, mener.* Een christelyk leven —. *Mener*

:e chrétienne. Waerheen leidt die weg ? ıduit ce chemin? Iemand by den neus —. · quelqu'un par le nez, le faire agir ı l'on veut.
·s), m. Conducteur; guide, m.
, v. Conduite, direction, f.
-s), o. Laisse, f. — (voor kinderen). Li- f. —s (voor peerden). Rênes; guides, f.pl.
n (-lieden), m. Guide; conducteur, m.
(-rren), v. } (-rren), v. } Étoile conductrice, f.
ıuw (-en), v. Conductrice, f.
onv. b. n. D'ardoise. Een — dak. Un toit ıises.
s), m. Lisière (pour les petits enfants), f.
(-ven), v. Ardoisière, f.
:r (-s), m. Écuyer; gentilhomme servant, ır, paranymphe, m.
ig, b. n. Ardoisé.
(-en), m. Ardoisière, f.
(-en), m. Rêne, guide, f.
(-en), m. (voor een peerd). Longe, f.
. zie Leidsel.
(-en), m. Ardoise, f.
o. zie Leireep.
. n. Qui coule, qui fait eau. — schip. ıau qui a une voie d'eau.
ken), o. Ouverture, fente; voie d'eau, f. s een — in het schip. Le vaisseau fait eau.
. o. zie Lek, o.
je, v. } e, v. } Coulage, déchet, m.
(ik lekte, heb en ben gelekt), o. w. Cou- égoutter, fuir. —, b. w. zie Likken.
(-der, -st), b. n. Délicat, exquis, friand, reux, délicieux, excellent. —e wyn. Vin ıux. — beetje. Morceau friand. —, die s lekker eet. Friand. —, byw. Délicate- délicieusement. — rieken. Sentir bon.
ek (-kken), m. Friand, m.; friande, f.
ekken (ik lekkerbekte, heb gelekker- o. w. Faire bonne chère.
ekkig, b. n. Friand.
ingen, o. mv. Bonbons, m. pl.
eid, v. Délicatesse, friandise, f.; goût les friandises, m.
yk, byw. Délicatement, délicieusement.
ıond, m. zie Lekkerbek.
ıy (-en), v. Friandises, f. pl.; mets fri- m. pl.
ıydoos (-zen), v. Bonbonnière, f.
and, m. zie Lekkerbek.
anden, o. w. zie Lekkerbekken.
ong, v. zie Lekkerbek.
:, v. Écoulement; coulage; égout, m. — kking.
n (-en), m. Pierre à filtrer, f.; filtre, m.
, v. zie Lekvat.
r, v. Lecture, f.
(-en), o. Baquet qui reçoit ce qui dé- ı, m.
, m. Baquetures, f. pl. —, voorloop. goutte, f.; surmoût, m.
(-kken), m. Couloir, m.; chausse, f.
en), v. Luette, épiglotte, f. — van de . Lobe, bout de l'oreille, m.— (van eenen . Barbe, f.
ı), v. Lis, m.; fleur de lis, f. — van de . Muguet, m. Wilde —. Martagon, as ıle, m.
ıtig, b. n. Liliacé.
ıd (-en, -eren), o. Feuille de lis, f.

Leliebloem (-en), v. Lis, m.; fleur de lis, f.
Leliebol (-llen), m. Oignon de lis, m.
Lelieölie (z. mv.), v. Huile de lis, f.
Lelieplanten, v. mv. Liliacées, f. pl.
Lelieryk, o. Le royaume des lis, m.; la France, f.
Lelieveld (-en), o. Champ planté de lis, m.
Leliewit, b. n. Blanc comme un lis.
Lelklieren, v. mv. Glandes jugulaires, f. pl.
Lelleken, o. zie Lel.
Lellen (ik lelde, heb geleld), o. w. Babiller. Iemand aen de ooren —. Rompre la tête à quelqu'un.
Leller (-s), m. Babillard, causeur, m.
Lelletje, o. zie Lel.
Lellig, b. n. Membraneux.
Lelling, v. Bavardage continuel, m.; répétition ennuyeuse, f.
Lelster (-s), v. Babillarde, causeuse, f.
Lemmen (ik lemde, heb gelemd), o. w. Flatter.
Lemmer (-s, -en), m. en o. Lame, f. — van eenen degen. Lame d'une épée. — zie Lemmet.
Lemmertje (-s), o. Petite lame, f.
Lemmet (-tten), o. Mèche, f.; lumignon, m.
Lemming, v. Flatterie, f.
Lemte, v. zie Lamheid en Leemte.
Lende (-n), v. Reins, lombes, m. pl.; flanc, côté, m. — (van eenen haes). Râble, m.
Lenden, v. zie Lende.
Lendenäderen, v. mv. Veines lombaires, f. pl.
Lendenbreukig, b. n. Éreinté, déhanché.
Lendendarm (-en), m. Boyau des reins, m. pl.
Lendenjicht (z. mv.), v. Goutte sciatique, f.
Lendenknoopen, m. mv. Ganglions lombaires, m. pl.
Lendenkwael, v. Mal de reins, lumbago, m.
Lendenloos, b.n. zie Lendenbreukig.
Lendenpyn (-en), v. Mal de reins; lumbago, m.
Lendenspier (-en), v. Psoas (muscle), m.
Lendenstuk (-kken), o. Cimier, m.; surlonge, f.
Lene (-n), v. Appui, soutien, m.
Lenen, o. w. zie Leunen.
Leng (-en), v. (visch). Lingue, f. — (schippersw.). Élingue, m.
Lengen (ik lengde, heb gelengd), b. w. Allonger, étendre. —, o. w. S'allonger; s'étendre; croître. Het —. zie Lenging.
Lenging, v. Allongement; accroissement, m.
Lengsel (-s), o. Allonge, f.
Lengte (-n), v. Longueur; grandeur, f. — der dagen. Longueur des jours. Tafel van acht voeten —. Table de huit pieds de long. In de — en breedte. En long et en large. — (w. der aerdrykskunde). Longitude, f. Dat land ligt op twaelf graden —. Ce pays est au douzième degré de longitude.
Lengtemaet (-aten), v. Mesure de longueur, f.
Lengtemeting, v. Longimétrie, f.
Lenig, b. n. Souple, maniable; malléable; ductile; traitable.
Lenigen (ik lenigde, heb gelenigd), b.w. Rendre souple, adoucir, apaiser; alléger.
Lenigheid (z. mv.), v. Souplesse; malléabilité, ductilité, f.
Leniging, v. Adoucissement, soulagement, m.
Lening, v. zie Leuning.
Lens (-en), v. Esse, f. —, harpoen. Harpon, m. — (gewas). Lentille, f.
Lens, b. n. Vide. De kan is —. Le pot est vide. —, byw. A vide.
Lensen (ik lenste, heb gelenst), b. w. Harponner. —, lens maken. Vider.
Lensgat (-en), o. (van een wiel). Boîte. f.

Lensing, v. *Action de vider*, f.; *épuisement*, m.
Lente (-n), v. *Printemps*, m. Van de —. *Printanier*, *vernal*.
Lentebloem (-en), v. *Fleur printanière*, f.
Lentedag (-en), m. *Jour de printemps*, m.
Lentefeest (-en), v. *en* o. *Fête du printemps*, f.
Lenteklokje (-s), o. *Campanelle*, ou *campanette* (fleur), f.
Lenteloof (z. mv.), o. *Feuillage*, m., ou *verdure du printemps*, f.
Lentemaend (-en), v. *Mars*, *mois de Mars*, m.
Lentetyd, m. *zie* Lente.
Lentewind (-en), m. *Vent du printemps*, m.
Lenze (-n), v. (gewas). *Lentille*, f.
Lenzen (ik lensde, heb gelensd), b. w. *Vider*; *épuiser*. —, o. w. *Faire voile avec la petite misaine seule*.
Lenzing, v. *Épuisement*, m.; *action d'épuiser*, f.
Lep (leppen), m. *Coup de pied*, m.
Lepel (-s), m. *Cuiller*, f. Zilveren —. *Cuiller d'argent*. Een — vol. *Une cuillerée*, f. —, lader. *Chargeoir* (t. d'artill.), m.
Lepelaer (-s, -aren), m. (vogel). *Cuillier*, m.; *spatule*, f.
Lepelblad (-en, -eren), o. *Cuilleron*, m. — (plant). *Cochléaria*; *cranson*, m.
Lepelkost, m. *Potage*, *tout ce qui se mange avec la cuiller*, m.
Lepelkruid, o. (plant). *Cochléaria*, m.
Lepelregt, o. *Stélage*, m. Pachter van het —: *Stélagier*, m.
Lepelspys, v. *zie* Lepelkost.
Lepelsteel (-elen), m. *Manche de cuiller*. m.
Lepelstok (-kken), m. *Manche de chargeoir*, m.
Lepelstuk (-kken), o. *Canon de fonte*, m.
Lepeltje (-s), o. *Petite cuiller*, f.
Lepelvol, m. *Cuillerée*, f.
Lepelvormig, b. n. *en* byw. *Qui a la forme d'une cuiller*.
Lepelwortel, m. (plant). *Cochléaria*, m.
Leppen (ik lepte, heb gelept), b. w. *Donner un coup de pied*; *toucher du bout des lèvres*; *boire à petits traits*.
Lepperen (ik lepperde, heb gelepperd), b. *en* o. w. *Boire à petits traits*, *buvotter*, *siroter*.
Leppering, v. *Action de buvotter*, f.
Leproos, b. n. *Lépreux*, *ladre*.
Leproosdy, v. *zie* Leprozenhuis.
Leproosheid (z. mv.), v. *Lèpre*, f.
Leprooshuis (-zen), o. } *Léproserie*, f.; *hôpital*
Leprozenhuis (-zen), o. } *pour les lépreux*, m.
Les (lessen), v. *Leçon*; *instruction*, f.; *précepte*; *avis*, m.
Leschbak (-kken), m. *Auge où l'on trempe le fer rouge*, f.
Leschdrank (-en), m. *Breuvage rafraîchissant*, m.
Leschgereedschap (-ppen), o. *Instruments* ou *ustensiles pour éteindre le feu*, m. pl.
Leschtrog, m. *zie* Leschbak.
Leschwater, o. *Eau dans laquelle on trempe le fer rouge*, f.
Lesje (-s), o. *Petite leçon*, f.
Losschen (ik leschte, heb gelescht), b. w. *Éteindre*, *étancher*. Zynen dorst —. *Étancher sa soif*. — (fig.). *Assouvir*, *satisfaire*.
Lessching (z. mv.), v. *Étanchement*, m.
Lesse, v. *zie* Les.
Lessenaer (-s), m. *Pupitre*, m. — (in eene kerk). *Lutrin*, m.
Lessenaertje (-s), o. *Petit pupitre* ou *lutrin*, m.
Lest, byw. *zie* Laetst.

Leste, b. n. *zie* Laetste.
Letsel (-s), o. *Empêchement*, *obstacle*, m. —, ongemak. *Incommodité*, f.; *mal*, *accident*, m. —, schade. *Tort*; *dommage*, m. Hy zal daerby geen — hebben. *Il n'y perdra rien*.
Letseltje (-s), o. *Petit obstacle*, m.; *petite incommodité*, f.; *petit dommage*, m.
Letten (ik lettede, heb gelet), b. w. *Empêcher*, *retenir*. —, o. w. Deren, hinderen. *Manquer*; *nuire*, *incommoder*. —, ergens op acht geven. *Faire attention à*; *prendre garde à*; *avoir égard à*; *considérer*. Let toch op mynen raed. *Faites donc attention à mes conseils*.
Letter (-s, en), v. *Lettre*, f. Kapitale —s. *Lettres capitales* ou *majuscules*. Naer de —. *A la lettre*; *littéralement*. —, drukletter. *Caractère*, m. Nieuwe —s. *Caractères neufs*. —en. *Lettres*, *belles-lettres*, f. pl.; *savoir*, m.; *science*; *érudition*, f. De fraeije —en. *Les belles-lettres*. Man van —en. *Homme de lettres*.
Letterarbeid (z. mv.), m. *Travail littéraire*, m.
Letterbaes (-azen), m. (gem.). *Homme de lettres*, *savant*, m.
Letterblokken (ik letterblokte, heb geletterblokt), o. w. *Étudier assidûment*.
Letterbode, m. *zie* Briefdrager.
Letterdief (-ven), m. *Plagiaire*, m.
Letterdievery, v. *Plagiat*, m.
Letterdoek (-en), m. *Canevas* (grosse toile), m.
Letterdruk, m. *Impression*, f.
Letteren (ik letterde, heb geletterd), b. w. *Marquer par lettres* (*du linge* etc.).
Letterfaut (-en), v. *Faute d'orthographe*, f.
Lettergeleerdheid, v. *zie* Letterkunde.
Lettergeschenk (-en), o. *Cadeau qui consiste en ouvrages littéraires*, m.
Lettergieten (het), o. *Fonte de caractères*, f. —, lettergieters ambacht. *Métier de fondeur de caractères*, m.
Lettergieter (-s), m. *Fondeur de caractères*, m.
Lettergietery (-en), v. *Fonderie de caractères*, f.
Lettergreep (-epen), v. *Syllabe*, f.
Lettergreepboek (-en), m. *en* o. *Syllabaire*, m.
Lettergreepvermeerdering, v. *Crément*, m.
Lettergrepig, b. n. *Syllabique*.
Letterheld (-en), m. *Savant*, *homme d'une grande érudition*, m.
Letterhout (-en), o. *Bois de marqueterie*; *bois madré*, m.
Letterhouten, onv. b. n. *Marqueté*; *de bois madré*.
Letterhoutwerk, o. *Ouvrage de marqueterie*, m.
Letterhoutwerker (-s), m. *Ouvrier en marqueterie*, m.
Letterkas (-ssen), v. *Casse d'imprimerie*, f.
Letterkeer, m. *zie* Letterkeerdicht.
Letterkeerder (-s), m. *Anagrammatiste*, m.
Letterkeerdicht (-en), o. *Anagramme*, f.
Letterkeerdichter, m. *zie* Letterkeerder.
Letterkeering, v. *Anagramme*, f.
Letterkennis, v. *zie* Letterkunde.
Letterkonst enz. *zie* Letterkunde enz.
Letterkonstig enz. *zie* Letterkunstig enz.
Letterkorting (-en), v. *Abréviation*, f.
Letterkrans (-en), m. *Panégyrique*, m.
Letterkunde (z. mv.), v. *Littérature*, f.; *belles-lettres*, f. pl. —, spraekkunst. *Grammaire*, f.
Letterkundig, b. n. *Lettré*; *érudit*. —, van de letterkunde. *Littéraire*; *grammatical*, *philologique*.
Letterkundige, m. *Homme lettré*; *homme de lettres*; *littérateur*; *savant*; *philologue*, m. —, spraekkunstenaer. *Grammairien*, m.

ınst, v. zie Letterkunde.
ınstenaer, m. zie Letterkundige.
ınstig, b. n. *Lettré; érudit.* —, spraek-
g. *Littéraire; grammatical.* —e waerne-
Observation grammaticale. —, byw. zie
·kunstiglyk.
ınstiglyk, byw. *Selon les règles de la*
ture; grammaticalement.
os, b. n. *Illettré.*
k, b. n. *Littéral.* De —e zin. *Le sens*
l. —e vertaling. *Traduction littérale.*
'w. *Littéralement; à la lettre, mot à mot.*
kheid, v. *Littéralité*, f.
aetschappy (-en), v. *Société littéraire*, f.
innend, b. n. *Qui aime les lettres.*
euws (z. mv.), o. *Nouvelles* ou *nouveautés*
ires, f. pl.
fening (-en), v. *Exercice littéraire*, m.;
des belles-lettres, f.
yder (-s), m. *Graveur en caractères*, m.
ys, v. *Matière destinée à la fonte des*
ères, f.
ıker, m. zie Lettersnyder.
ıken (-s, -en), o. *Accent*, m.
ı (-s), o. *Petite lettre*, f.; *petit caractère;*
m.
lating, v. zie Letterkorting.
rs (-zen), o. *Vers acrostiche*, m.
'', b. n. *Qui connaît les lettres; instruit;*
. —, letterkundig. *Philologique.*
'sheid (z. mv.), v. *Érudition; philologie;*
ture, f.
ze, m. *Littérateur; philologue*, m.
:ten, b. w. *Composer.* Het —. *Composi-*
. d'impr.), f.
ter (-s), m. *Compositeur*, m.
tershaek (-aken), m. *Composteur*, m.
ting, v. *Composition* (t. d'impr.), f.
ten, o. zie Letterziftery.
ter (-s), m. *Critique; épilogueur*, m.
tery, v. *Action d'épiloguer; critique*, f.
(-s), v. *Mensonge*, m. —s vertellen.
les mensonges. Zich met —s behelpen.
recours à des mensonges. — om beters
ensonge officieux.
chtig, b. n. *Menteur, qui a l'habitude*
tir. —, valsch. *Mensonger; faux; con-*
; fabuleux. — boek. *Livre plein de men-*
. —, byw. *Mensongèrement.*
:htigheid, v. *Mensonge*, m., *fausseté*, f.
ıhtiglyk, byw. *Mensongèrement.*
:r (-s), m. *Menteur*, m.
'ster (-s), v. *Menteuse*, f.
raffen (ik leugenstrafte, heb geleugen-
b. w. *Démentir.* Iemand —. *Donner un*
i à quelqu'un.
raffing, v. *Démenti*, m.
el, v. *Faussetés*, f. pl.; *mensonges*,

'ding, v. *Fausse nouvelle*, f.
:rdichtsel, o. *Menterie*, f.
:rtelling (-en), v. *Récit mensonger*, m.
n. *Tiède.*
ıje, o. zie Leunplankje.
ik leunde, heb geleund), o. w. *S'ap-*
s'adosser; (fig.) *se fier à; se reposer*

(-en), v. *Appui*, m. — (van eene brug).
fou; parapet, m. — (van eenen trap
'ampe; balustrade, f. — (van eene stoep).
'un perron, m.
s (-s), o. *Petit appui*, m.

I.

Leuningstoel (-en), m. *Fauteuil*, m.
Leunplankje (-s), o. *Accottoir*, m.
Leunstoel (-en), m. *Fauteuil*, m.
Leunstokje (-s), o. *Appui-main*, m.
Leur (z. mv.), v. *Leurre; appât*, m.; *amorce;*
tromperie, f. Te — stellen. *Tromper.*
Leur (-en), v. Vod. *Chiffon; haillon*, m.; *guenille;*
bagatelle; futilité, f.
Leurachtig, b. n. *Vain; nul.*
Leurder (-s), m. *Colporteur, crieur*, m.
Leuren (ik leurde, heb geleurd), b. w. *Colpor-*
ter. — (langs de straten roepende leuren).
Crier. Appelen —. *Crier des pommes.* —, sluik-
handel dryven. *Frauder; faire la contrebande.*
Leurery, v. *Vanité; nullité*, f.
Leurig, b. n. zie Leurachtig.
Leurkramer, m. zie Leurder.
Leurkramerin, v. zie Leurster.
Leurmand (-en), v. *Layette*, f.
Leurstelling (te), v. *Tromperie*, f.
Leurster (-s), v. *Colporteuse; crieuse*, f.
Leurwerk, o. *Mauvais ouvrage; bousillage*, m.
Leus (-zen), v. *Mot du guet*, m. —, teeken. *Signe;*
signal, m.; *nouvelle dont chacun parle*, f. Om
de —, *Par bienséance.* Het geld is de —
(spreekw.). *L'argent fait tout.*
Leuterbol (-llen), m (gem.). *Fat; sot*, m.
Leuteren (ik leuterde, heb geleuterd), o. w. *Bran-*
ler, locher. —, haperen. *Manquer, avoir quel-*
que défaut. Het leutert hem in den bol. *Il est*
à moitié fou. —, talmen. *Lambiner.* —, klap-
pen. *Causer, jaser.*
Leuterig, b. n. *Qui branle, qui loche.*
Leutering (-en), v. *Branlement; obstacle*, m. —,
gebrek. *Défaut*, m.
Leuterwerk (-en), o. *Ouvrage mal fait, bousil-*
lage, m.
Leuven (stad). *Louvain.*
Leuvenaer (-s), m. *Qui est de Louvain.*
Leuvensch, b. n. *De Louvain.* — bier. *De la bière*
de Louvain.
Leuzig, b. n. *Mou; lâche; paresseux.*
Levant (z. mv.), v. *Levant*, m. De havens van de
—. *Les échelles du Levant.*
Levantsch, b. n. *Du Levant.*
Levantyn, m. *Vent violent; orage*, m.; *tem-*
pête, f.
Leven (ik leef, leefde, heb geleefd), o. w. *Vivre,*
être en vie; subsister. In vrede —. *Vivre en*
paix.
Leven (z. mv.), o. *Vie*, f. Het eeuwig —. *La*
vie éternelle. Naer het — schilderen. *Peindre*
d'après nature. Een christelyk — leiden. *Me-*
ner une vie chrétienne. In zyn —. *De son vi-*
vant. Voor het —. *Viager, à vie.* Tot aen het
— afsnyden. *Couper jusqu'au vif.* —, geraes.
Bruit, tapage, vacarme, m. — maken. *Faire*
du bruit.
Levend, b. n. *Vif; vivant.* Een — dier. *Un ani-*
mal vivant. Dood of —. *Mort ou vif.* De —en
en de dooden. *Les vivants et les morts.*
Levendig, b. n. *Vivant; agile; actif; plein de*
feu. — maken. *Vivifier; rendre* ou *donner la*
vie. — worden. *Revivre, se ranimer.* —e stad.
Ville pleine de monde. —, natuerlyk. *Naïf.*
—, byw. *Vivement, sensiblement, avec vi-*
vacité.
Levendigheid (z. mv.), v. *Vivacité, activité*, f.
—, gewoel. *Foule*, f. —, natuerlykheid.
Naïveté, f.
Levendigmakend, b. n. *Vivifiant.*

Levendigmaker (-s), m. *Celui qui vivifie.*
Levendigmaking (z. mv.), v. *Vivification*, f.
Levendmakend, b. n. *Vivifiant, vivifique.*
Levenloos, b. n. *Inanimé, sans vie.*
Levenloosheid (z. mv.), v. *Manque de vie*, m., *inanimation*, f.
Levensader (z. mv.), v. *Source de vie*, f.
Levensbaen, v. *Carrière*, f.; *cours de la vie*, m.
Levensbehoefte (-n), v. *Provision alimentaire*, f., *munitions*, f. pl.; *vivres*, m. pl.
Levensbeschryvend, b. n. *Biographique.*
Levensbeschryver (-s), m. *Biographe*, m.
Levensbeschryving (-en), v. *Biographie*, f.
Levensbron, v. *zie* Levensader.
Levensdagen, m. mv. *Jours de vie*, m. pl.
Levensdraed, m. *Trame de la vie*, m.
Levensfakkel, v. *Flambeau de la vie*, m.
Levensgedrag (z. mv.), o. *Conduite*, f.
Levensgeesten, m. mv. *Les esprits vitaux*, m. pl.
Levensgenot (z. mv.), o. *Jouissance de la vie*, f.
Levensgevoel, o. *Sentiment de la vie*, m.
Levensgroot, b. n. *De grandeur naturelle.*
Levensgrootte (z. mv.), v. *Grandeur naturelle*, f.
Levenskracht (-en), v. *Force vitale; vigueur*, f.
Levenslicht (z. mv.), o. *Lumière du jour*, f.; *le jour*, m.
Levensloop (z. mv.), m. *Cours de la vie*, m.; *carrière*, f.
Levensmiddelen, o. mv. *Vivres, comestibles*, m. pl.; *provisions; victuailles*, f. pl.
Levensonderhoud (z. mv.), o. *Entretien de la vie*, m.; *vivres, aliments*, m. pl.
Levensreis, v. *Voyage de la vie*, m.
Levenssap, o. *L'humide radical*, m.
Levensschets (-en), v. *Esquisse biographique; biographie*, f.
Levensstraf, v. *Peine de mort, peine capitale*, f. Op —. *Sous peine de mort.*
Levenstyd (z. mv.), m. *Temps*, m., ou *durée de la vie*, f.
Levensvermogen, o. *Viabilité*, f.
Levensvoorraed (z. mv.), m. *Vivres*, m. pl.
Levenswarmte, v. *Caloricité*, f.
Levenswater, o. *Lilium, cordial*, m.
Levenswyze, v. *Manière de vivre, conduite*, f.
Levenszatheid (z. mv.), v. *Dégoût de la vie*, m.
Lever (-s), v. *Foie*, m. Van de —. *Hépatique.* Zyne — schudden. *Rire de bon cœur.*
Leverachtig, b. n. *Hépatique; qui tient de la nature du foie.*
Leverader, v. *Basilique* (veine), f.
Leveraer (-s), m. *Fournisseur*, m.
*Leverancie, v. *zie* Levering.
*Leverancier, m. *zie* Leveraer.
*Leverantie, v. *zie* Levering.
Leverbaer, b. n. *Recevable, bon, valable, en bon état.*
Leverbeschryving, v. *Hépatographie*, f.
Leverbeuling (-en), m. *Boudin de foie; boudin blanc*, m.
Leverbreuk, v. *Hépatocèle*, f.
*Leverei, v. *zie* Liverei.
Leveren (ik leverde, heb geleverd), b. w. *Livrer; fournir; délivrer; donner.* Iemand in de handen zyner vyanden —. *Livrer quelqu'un à ses ennemis.* Slag —. *Livrer bataille.* Storm —. *Livrer un assaut.*
Leverig, b. n. *Qui tient de la nature du foie; hépatique.*
Levering (-en), v. *Fourniture; délivrance*, f. —, aflevering. *Livraison*, f.
Leverkleur, v. *Couleur de foie*. f.
Leverkruid (z. mv.), o. (plant). *Hépatique, aigremoine*, f.
Leverleer, v. *Hépatologie*, f.
Leverloop (z. mv.), m. (kwael). *Flux hépatique*, m.
Levernavelbreuk (-en), v. *Hépatomphale*, f.
Leverontleding, v. *Hépatotomie*, f.
Leverpuist (-en), v. *Tache de rousseur*, f.
Leverpyn, v. *Hépatalgie, douleur de foie*, f.
Leversteen, m. *Hépatite*, f.
Levervloed, m. *zie* Leverloop.
Leverworst, v. *zie* Leverbeuling.
Leverziekte, v. *zie* Leverzucht.
Leverzucht (z. mv.), v. *Hépatite*, f.; *mésire* (maladie du foie), m.
*Leviet (-en), m. *Lévite*, m.
Lewerik, m. *zie* Leeuwerik.
Lezelyk, b. n. *Lisible.* —, byw. *Lisiblement.*
Lezen (ik lees, las, heb gelezen), b. w. *Lire.* De mis —. *Dire la messe.* Iemand zyne les —. (fig.). *Réprimander quelqu'un vivement.* —, plukken. *Cueillir.* Bloemen —. *Cueillir des fleurs.* Wyn —. *Vendanger.* —, uitzoeken, schoonmaken. *Éplucher, nettoyer.*
Lezen (het), o. *Lecture*, f. Ik bemin het —. *J'aime la lecture.*
Lezer (-s), m. *Lecteur; liseur*, m. —, die plukt. *Celui qui cueille.*
Lezing (-en), v. *Lecture*, f. —, manier van lezen. *Leçon*, f. De verscheidene —en van het nieuwe Testament. *Les différentes leçons du nouveau Testament.* —, het plukken. *Action de cueillir*, f.
*Libaerd (-s), m. *Lion*, m.
*Licenciaet (-aten), m. } *Licencié*, m.
*Licentiaet (-aten), m. } *Licencié*, m.
*Licentie, v. *Licence*, f.
*Licentiebrief (-ven), m. *Diplôme*, m.
Lichaem (-amen), o. *Corps*, m. Dood —. *Corps mort; cadavre*, m.
Lichaemken (-s), o. *Petit corps; corpuscule; atome*, m.
Lichaemkunde (z. mv.), v. *Connaissance des corps*, f.
Lichaemlyk, b. n. *en* byw. *zie* Lichamelyk.
Lichaempje, o. *zie* Lichaemken.
Lichaemsband (-en), m. *Ligament*, m.
Lichaemsberoerdheid, v. *Apoplexie*, f.
Lichaemsbeweging, v. *Gestation*, f., *exercice du corps*, m.
Lichaemsdeel (-en), o. *Partie du corps*, f.
Lichaemsgebrek (-en), o. *Défaut corporel*, m.
Lichaemsgestalte, v. *Taille*, f.
Lichaemsgestel (-llen), o. } *Constitution; complexion*, f.; *tempérament*, m.
Lichaemsgesteldheid (-heden), v. } *Constitution; complexion*, f.; *tempérament*, m.
Lichaemskastyding (-en), v. *Abstinence*, f.
Lichaemsmaet, v. *Mesure de volume*, f.
Lichaemsoefening (-en), v. *Exercice du corps*, m., *gymnastique*, f.
Lichameloos, b. n. *Sans corps; spirituel.*
Lichamelyk, b. n. *Corporel; physique; matériel.* —, byw. *Corporellement; physiquement.*
Lichamelykheid (z. mv.), v. *Corporéité*, f.
Licht, b. n. *Clair.* — groen. *Vert-clair.* —, klaerschynend. *Lumineux.* —. *zie* Ligt, b. n.
Licht (-en), o. *Lumière, clarté*, f.; *jour*, m. Het wordt —. *Il commence à faire jour.* Valsch —. *Contre-jour, faux jour.* Een boek in het — geven. *Publier un livre.* In het — komen. *Paraître.* Iets aen het — brengen. *Découvrir une chose.* —, keers. *Chandelle, lumière*, f.; *luminaire*, m. By het — werken. *Travailler à*

uière, *à la chandelle*. Geeft —. *Donnez lumière.*
uuw, b. n. *Bleu-clair.*
ıger (s), m. *Porte-flambeau; lampado-*, m.; *étoile du berger*, f.
(ik lichtte, heb gelicht), b. w. *Éclai-uelqu'un* ou *à quelqu'un*. —, o. w. *Éclai-luire; briller; faire jour.* Die keersen — *Les chandelles éclairent bien.*
(-s), m. *Celui qui éclaire; flambeau; lelier*, m.
rend, n. n. *Lumineux, phosphorique.*
ıs (-zen), o. *Bocal*, m.
ɔen, b. n. *Vert-clair.*
ter, (-s), m. *Celui qui hait la lumière, uit le jour.*
nt (z. mv.), o. *Bois reluisant*, m.
;, v. *Lumière; clarté*, f.
ter (-s), m. *Lucimètre, photomètre*, m.
s (-ssen), m. (gem.). *Débauché, liber-*ı.
s (z. mv.), v. } (feestdag). *La chande-*
ıse (z. mv.), v. } *leur*, f.
ısen (ik lichtmiste, heb gelichtmist), *Vivre dans la débauche.*
ı (-nnen), v. *Martinet, bougeoir; porte-*ı, m.
ıd, b. n. *Rouge-clair.*
ıerm (-en), o. *Écran*, m.
ıouwend, b. n. } *Qui hait la lumière, qui*
ıuw, b. n. } *évite le jour.*
ıuwer, m. *zie* Lichthater.
ıynend, b. n. *Lumineux.*
eu (-en), m. *Pierre phosphorique*, f.
ffe (-n), v. *Lumière*, f.
ael (-alen), m. *Rayon* ou *jet de lu-*, m.
ın), o. *Membre*, m. — van eene akade-*Membre d'une académie, académicien.* :wricht. *Jointure, articulation*, f. De knie het —. *Le genou est déboîté* ou *disloqué.* r in het — zetten. *Remboîter.* — van riet *Nœud*, m. —, verdeeling. *Article, point*, s van — tot — verhalen. *Raconter une de point en point.* — van het oog. *Pau-*f. —, geslacht. *Génération*, f.; *degré* ɴnté, m. —, scharnier. *Charnière*, f.
(z. mv.), o. (plant). *Chiendent*, m.
(aten), m. *en* v. *Membre (d'une société* m.
schap, o. *Admission d'un membre dans* ciété; *qualité de membre d'une société*, f.
ng (-en), m. *Bambou*, m.; *canne de bam-*f.
ɜn (-s), o. *Cicatrice*, f. Met —s. *Cicatrisé.* ımen (ik lidteekende, heb gelidteekend), *Cicatriser.*
ɜeling (-en), v. *Article*, m.
r (z. mv.), o. *Synovie*, f.
rklieren, v. mv. *Glandes synoviales*,

'd (-en), o. *Article* (t. de gramm.), m.
ren), o. *Chanson*, f.; *air; chant*, m. ılyk —. *Cantique spirituel, chant reli-*

k (-en), m. *en* o. *zie* Liedeboek.
ıter (-s), m. *Chansonnier*, m.
ıtster (-s), v. *Chansonnière*, f
ɜk (-en), m. *en* o. *Recueil de chansons, onnier*, m.
ı, o. *zie* Liedje.
m. mv. *Gens*, m. *et* f. pl.; *personnes*, f. pl. Deugdelyke —. *Des gens vertueux.* Zotte —. *De sottes gens.*
Liederen, mv. van lied.
Liederlyk, b. n. *Pauvre, misérable.* —, verkwistend, ongebonden. *Prodigue, déréglé.* —, zedeloos. *Immoral.* —, byw. *Pauvrement, misérablement; prodigalement; dérèglément.*
Liederlykheid, v. *Pauvreté, misère; prodigalité*, f., *dérèglement*, m.
Liedje (-s), o. *Chansonnette*, f., *air*, m.
Liedjesboek, m. *en* o. *zie* Liedeboek.
Liedjesdichter (-s), m. *Chansonnier*, m.
Liedjesdichteres (-ssen), v. *Chansonnière*, f.
Liedjesmaker (-s), m. *Chansonnier*, m. Slechte —. *Coupleteur*, m.
Liedjeszanger, (-s), m. *Chanteur*, m.
Liedjeszangster (-s), v. *Chanteuse*, f.
Liedmaekster (-s), v. *Chansonnière*, f.
Liedmaker (-s), m. *Chansonnier*, m.
Lief, b. n. *Cher; aimable; agréable; charmant; joli; gentil; mignon.* Myne lieve moeder. *Ma chère mère.* Onze lieve Vrouw. *Notre Dame.* Onze lieve Heer. *Le bon Dieu.* Het is my —. *Je suis charmé.* — of leed. *Bon gré, mal gré.* Ei lieve! *De grâce!* —, byw. *Agréablement; joliment; bien.*
Lief, m. *en* v. *Amant; galant*, m.; *amante; maîtresse*, f.
Liefdadig, b. n. *Charitable; bienfaisant.* —, byw. *zie* Liefdadiglyk.
Liefdadigheid, v. *Charité; bienfaisance*, f.
Liefdadiglyk. byw. *Charitablement; d'une manière bienfaisante.*
Liefde (z. mv.), v. *Amour*, m.; *amitié; affection; inclination; tendresse*, f. De — Gods *of* tot God. *L'amour de Dieu.* Uit — tot de waerheid. *Par amour pour la vérité.* — tot het vaderland. *Patriotisme*, m. — (eene der dry goddelyke deugden). *Charité*, f. Werken der —. *Œuvres de charité.*
Liefdeband (-en), m. *Lien de l'amour*, m.
Liefdebeeld (-en), o. *Image* ou *statue de l'amour*, f.
Liefdebrand, m. *Feu de l'amour*, m., *flamme*, f.
Liefdedaed (-aden), v. *Action charitable*, f.
Liefdedrank (-en), m. *Philtre*, m.
Liefdegaef (-aven), v. } *Aumône, charité*, f.
Liefdegift (-en), v. }
Liefdelied (-eren), o. *Chanson érotique*, f.
Liefdeloos, b. n. *Qui n'a point d'amour, de charité; dur, impitoyable.*
Liefdeloosheid (z. mv.), v. *Manque de charité*, m.; *dureté de cœur*, f.
Liefdemaeltyden, m. *en* v. mv. *Agapes*, f. pl.
Liefdensweerdig, b. n. *zie* Liefdewaerdig.
Liefdepyl (-en), m. *Trait de l'amour*, m., *flèche de Cupidon*, f.
Liefderyk, b. n. *Charitable; doux; gracieux.* —, byw. *Charitablement.*
Liefdeshalve, byw. *Par amour; par inclination.*
Liefdetael (z. mv.), v. *Langage de l'amour*, m.
Liefdeverwekkend, b. n. *Érotique.*
Liefdevlam, v. *zie* Liefdebrand.
Liefdewaerdig, b. n. *Digne d'amour; aimable; chérissable.*
Liefdewerk (-en), o. *Œuvre de charité*, f.
Liefdezorg (-en), v. *Soin charitable*, m.
Liefelyk, b. n. *Agréable; doux; charmant; délicieux.* —, byw. *Agréablement; délicieusement.*
Liefelykheid (z. mv.), v. *Aménité; douceur*, f.; *agréments; charmes*, m. pl.; *délices*, f. pl.

Liefhebben (ik had lief, heb liefgehad), b. w. *Aimer; chérir.*
Liefhebber (-s), m. *Amateur; connaisseur; curieux*, m. — van schilderyen. *Amateur de tableaux.* — Van drinken. *Buveur*, m.
Liefhebberen, o. w. *Être amateur.*
Liefhebbery (z. mv.), v. *Amour; goût; penchant*, m.; *passion pour quelque chose*, f.
Liefhebster (-s), v. *Connaisseuse*, f.
Liefje (-s), o. *Enfant chéri; petit mignon*, m.
Liefkoosster (-s), v. *Flatteuse, cajoleuse*, f.
Liefkozen (ik liefkoos, liefkoosde, heb geliefkoosd), b. w. *Caresser; cajoler; flatter; amadouer.*
Liefkozend, b. n. *Caressant.*
Liefkozer (-s), m. *Cajoleur, flatteur*, m.
Liefkozery (-en), v. *Caresse; cajolerie; flatterie*, f.
Liefkozing, v. *zie* Liefkozery.
Lieflokken (ik lieflokte, heb geliefiokt), b. w. *Gagner* ou *persuader quelqu'un par la flatterie.*
Lieflyk enz. *zie* Liefelyk.
Liefoogen, o. w. *zie* Lonken.
Liefst, byw. *Mieux; plutôt; de préférence.* — willen. *Aimer mieux; préférer.*
Liefste, b. n. *Le plus cher; le plus aimable.* —, m. *en* v. *Amant*, m.; *amante; maîtresse*, f.
Kieftalig enz. *zie* Lieftallig.
Lieftallig, b. n. *Aimable; agréable; charmant; doux; gracieux.*
Lieftalligheid (-heden), v. *Aménité; douceur; grâce*, f.; *charmes; agréments*, m. pl.
Liefwaerdig, b. n. } *Aimable; chérissable.*
Liefweerdig, b. n. }
Liegen (ik loog, heb gelogen), o. *en* b. w. *Mentir.* Iemand heeten —. *Donner un démenti à quelqu'un.* Zonder —. *Sans mentir.* Het —. *Le mensonge*, m.
Lieger (-s), m. *Menteur*, m.
Liën, *pour* lieden.
Liep. *zie* Loopen.
Lier (-en), v. *Lyre*, f. Savoyaerdsche —. *Vielle*, f. Zevensnarige —. *Heptacorde*, f.
Lier (stad). *Lierre.*
Lierdicht (-en), o. *Poëme lyrique*, m., *ode*, f.
Lierdichter (-s), m. *Poëte lyrique*, m.
Liereman enz. *zie* Lierman enz.
Lieren (ik lierde, heb gelierd), o. w. *Jouer de la lyre, de la vielle.*
Liergezang, o. *Poésie lyrique, ode*, f.
Lierlauw, b. n. *Un peu tiède.*
Lierlauwen (ik lierlauwde, heb gelierlauwd), b. w. *Attiédir un peu.*
Lierman (-s), m. *Vielleur*, m.
Liermeisje (-s), o. *Vielleuse*, f.
Lierrad (-en,-eren), o. *Rouet de vielle*, m.
Lierspeelster (-s), v. *Vielleuse*, f.
Lierspeler (-s), m. *Vielleur*, m.
Liervrouw (-en), v. *Vielleuse*, f.
Lierzang, m. *zie* Liergezang.
Lies (-zen), v. *Aine*, f. —, verkensvet. *Saindoux*, m., *graisse de porc*, f. —, o. *zie* Lisch.
Liesbreuk (-en), v. *Bubonocèle*, m., *hernie inguinale*, f.
Liesch, o. (plant). *Jonc*, m. *zie* Lisch.
Lieschwortel, m. *zie* Lischwortel.
Liesgezwel, (-llen), o. *Poulain; bubon*, m.
Liesklieren, v. mv. *Glandes inguinales*, f. pl.
Liesluis (-zen), v. *Morpion*, m.
Liesontsteking, v. *Inflammation de l'aine*, f.
Liet. *zie* Laten.
Lieve, b. n. *zie* Lief, b. n.
Lieveling (-en), m. *en* v. *Favori; bien-aimé; mignon*, m.; *favorite; bien-aimée; mignonne*, f.
Lievelingsbezigheid (-heden), v. *Occupation favorite*, f.
Lievelingszonde, v. *Péché mignon*, m.
Lieven (ik liefde, heb geliefd), b. w. *Aimer; chérir.*
Lieven. *zie* Lief.
Liever, byw. *Plutôt.* — hebben. *Aimer mieux.* — buigen dan bersten (spreekw.). *Il vaut mieux plier que de rompre.*
Lieverlede (van), byw. *Doucement; insensiblement; peu à peu.*
Lievertje (-s), o. *Mignon, cher enfant*, m.
Lievevrouwebroer (-s), m. *Carme* (moine), m.
Liflaf, b. n. *Fade; insipide.* —, o. *zie* Liflaffery.
Liflaffen (ik liflafte, heb geliflaft), b. en o. w. *Cajoler* ou *caresser d'une manière grossière.*
Liflaffery (-en), v. *Cajolerie* ou *caresse grossière*, f.
Ligchaem enz. *zie* Lichaem enz.
Ligdagen, m. mv. *Temps pendant lequel un navire doit rester dans un port*, m.
Liggen (ik lag, heb *en* ben gelegen), o. w. *Être couché.* Op den grond —. *Être couché à terre.* Ten anker —. *Être à l'ancre.* Op sterven —. *Être à l'agonie.* In bezetting —. *Être en garnison.* Overhoop —. *Être en confusion*, ou *en désordre.* Met iemand overhoop —. *Être brouillé avec quelqu'un.* Hier ligt begraven. *Ci-gît.* Hy ligt aen de koorts. *Il est malade de la fièvre.* Dat ligt aen myn hert. *Cela me tient au cœur.* —, gelegen zyn. *Être situé.* Antwerpen ligt aen de Schelde. *Anvers est situé sur l'Escaut.* —, onp. w. Afhangen. *Dépendre, tenir.* Het zal aen my niet —. *Je ne différerai pas l'affaire.* De wind gaet —. *Le vent s'apaise.*
Liggend, b. n. *Couché; situé.* —e renten. *Un revenu fixe, assuré.*
Ligger (-s), m. *Meule dormante*, f. —, wachtschip. *Vaisseau de garde*, m. —, iets dat onverkocht in den winkel blyft liggen. *Garde-boutique*, m. —, watervat (op de schepen). *Tonneau*, m.
Ligging, v. *Situation; position*, f.
Lighaem enz. *zie* Lichaem enz.
Ligt (-en), o. *Membrane; pellicule*, f. —. *zie* Licht, o.
Ligt, b. n. *Léger.* —e krygsbenden. *Troupes légères.* —, gemakkelyk. *Facile; aisé.* Dat is niet — te begrypen. *Cela n'est pas facile à comprendre.* —, wulpsch. *Débauché; impudique, libertin.* — (schildersw.). *Vague.* —, byw. *Légèrement.* Ergens — overloopen. *Passer légèrement sur une chose.* —, gemakkelyk. *Facilement; aisément.* —, misschien. *Peut-être.*
Ligtachtig, b. n. *Un peu léger.*
Ligtanker (-s), o. *Ancre*, f.
Ligtbruin, b. n. *Bai-clair.*
Ligtelyk, b. n. *Facile; aisé.* —, byw. *Aisément; facilement.* —, onbedachtelyk. *Légèrement; inconsidérément; étourdiment.* —, misschien. *Peut-être.*
Ligten (ik ligtte, heb geligt), b. w. *Alléger; décharger.* Een schip —. *Alléger un vaisseau.* Ballast. —. *Délester.* —, ophyschen. *Lever; hausser; guinder.* Het anker —. *Lever l'ancre; démarrer.* Krygsvolk —. *Lever des troupes.* Den beker —. *Boire.* —. *zie* Lichten.
Ligtenis, v. *Allégement; soulagement*, m.

), m. (vaartuig). *Allége*, f.
n (-s), m. *Batelier d'une allége*, m.
ip (-epen), o. *Allége à voiles*, f.
vig, b. n. *Crédule*. —, byw. *Crédule-*

vigheid (z. mv.), v. *Crédulité*, f.
viglyk, byw. *Crédulement*.
kt, b. n. *Qui se fâche aisément; iras-*
irritable, susceptible.
ktheid (z. mv.), v. *Irascibilité; irrita-*
usceptibilité, f.
pend, b. n. *Léger, armé à la légère*.
ı, b. n. *Vert-clair*. —, o. *Couleur de*
ir, f.
enz. *zie* Ligthert enz.
-en), o. *Cœur léger; volage, sans-souci,*
me gaie, éveillée, f.
g, b. n. *Gai; éveillé; léger; volage; in-*
t.
heid (z. mv.), v. *Gaieté; légèreté, hu-*
olage; inconstance, f.
z. mv.), v. *Légèreté; agilité; facilité;*
ence; impudicité; vaguesse (peint.), f.
(-en), o. *Étourdi*, m.; *étourdie; tête*
e, f.
ig, b. n. *Léger; étourdi; évaporé*. —,
égèrement.
igheid (z. mv.), v. *Légèreté; étourde-*

iglyk, byw. *Légèrement; étourdiment*.
l (z. mv.), v. *Facilité; légèreté*, f.
en), v. *Allégement; soulagement*, m. —
last. *Délestage*, m. — van schattingen.
les impôts. — van krygsvolk. *Levée de*

yw. *Un peu légèrement; inconsidéré-*
étourdiment.
, v. *zie* Lichtmisse.
mv.), v. *Légèreté*, f.
ig, b. n. *Léger; volage; inconstant;*
téméraire. — vrouwspersoon. *Coquette*,
yw. *zie* Ligtveerdiglyk.
igheid, v. *Légèreté; inconstance; té-*
coquetterie, f.
iglyk, byw. *Légèrement; inconsidéré-*
émérairement.
g, b. n. *Étourdi, éventé, écervelé*. —,
e Ligtzinniglyk.
heid, v. *Légèreté, étourderie*, f.
lyk, byw. *Légèrement; étourdiment*.
-s), m. *en* o. (gewas). *Troène*, m.
o. *Astic*, m.
(-en), m. } *Cor, durillon aux pieds*, m.
(-s), m. }
rekker (-s), m. *Arracheur de cors*, m.
-en), o. (schoenmakerswerktuig). *Bouis*
, m.; *bisaigue*, f.
(-s), v. *Lissoire*, f., *atelier pour lis-*

d (-en), m. *Celui qui se lèche les lèvres*.
den (ik likkebaerdde, heb gelikke-
o. w. *Se lécher les lèvres*.
r (-s), m. *Écornifleur, parasite*, m.
k likte, heb gelikt), b. w. *Lécher*. —,
ken. *Lisser, rendre luisant*.
), m. *Celui qui lèche, parasite*, m. —,
. *Lisseur*, m.
v. *Action de lécher*, f. —, glanzing.
, f.
-en), m. *Lissoir*, m.
(-s), o. *Cicatrice; marque*, f.

Likteekenen (ik likteekende, heb gelikteekend), b. w. *Cicatriser*.
Likteekentje (-s), o. *Cicatricule, petite cicatrice*, f.
Likteekenvormende, b. n. *Cicatrisatif*.
Likteekenvorming, v. *Cicatrisation*, f.
Lil (z. mv.), o. *Gelée de veau*, f.
Lilachtig, b. n. *Gélatineux*.
Lillebeenen (ik lillebeende, heb gelillebeend), o. w. *Gambiller*.
Lillen (ik lilde, heb gelild), o. w. *Palpiter, trembler; trembloter*. — van koude. *Grelotter; frissonner*.
Lillend, b. n. *Palpitant; tremblant; grelottant*.
Lillig, b. n. *zie* Lilachtig.
Lilling, v. *Palpitation*, f.; *tremblement; frisson*, m.
Limburg (stad *en* landschap). *Limbourg*, m.
Limoen (-en), m. *en* v. (vrucht). *Limon*, m.
Limoenboom (-en), m. *Limonier*, m.
Limoendrank (-en), m. *Limonade*, f.
Limoendrankmaker (-s), m. } *Limonadier*, m.
Limoendrankverkooper (-s), m. }
Limoendrankverkoopster (-s), v. *Limonadière*, f.
Limoenkist (-en), v. *Caisse à limons*, f.
Limoenkruid (z. mv.), o. (plant). *Citronnelle*, f.
Limoennat (z. mv.), o. } *Jus de limon*, m.
Limoensap (z. mv.), o. }
Limoenwater, o. *zie* Limoendrank.
Limoenzap, o. *zie* Limoensap.
Lind, b. n. *zie* Zacht.
Linde (-n), m. *en* v. *Tilleul*, m.
Lindebast, m. *Tille*, f.
Lindeblad (-en, -eren), o. *Feuille de tilleul*, f.
Lindebloeisel (-s), o. *Fleur de tilleul*, f.
Lindeboom (-en), m. *Tilleul*, m.
Lindehout, o. *Bois de tilleul*, m.
Lindeloof (z. mv.), o. *Feuillage de tilleul*, m.
Linden, onv. b. n. *De tilleul*.
*Linderen, b. w. *zie* Lenigen.
*Lindering, v. *zie* Leniging.
Linderups (-en), v. *Lichenée* (chenille), f.
Lindeschors, v. *Tille*, f.
*Liniael (-s, -alen), o. (om linien te trekken). *Règle*, f.
*Liniaeltje (-s), o. *Petite règle*, f.
*Linie (-n), v. *Ligne*, f. In regte —. *En ligne droite* ou *directe*. Eene — trekken. *Tirer une ligne*. In regte — stellen. *Aligner*. —, middellyn. *Équateur*, m.; *ligne, ligne équinoxiale*, f. —, ry. *Rang*, m., *rangée*, f.
Linieblad (-en), o. *Transparent, papier tracé*, m.
Liniëerpen (-nnen), v. *Tire-ligne*, m.
*Liniëeren, b. w. *Régler* (*du papier*).
Liniëerstok (-kken), m. *Régloir*, m.
Liniëersel, o. *Réglure*, f.
Linieschip (-epen), o. *Vaisseau de ligne*, m.
Linietrekker (-s), m. *Tire-ligne*, m.
Link (-en), v. *Marque bleue sur la peau; cicatrice; incision*, f.
Link, b. n. *zie* Linker.
Linker, b. n. *Gauche*. —hand. *Main gauche*.
Linkerarm, m. *Bras gauche*, m.
Linkerbeen, o. *Jambe gauche*, f.
Linkerhand, v. *Main gauche*, f. Ter —. *A gauche, à main gauche*.
Linkervleugel, m. *Aile gauche*, f.
Linkervoet, m. *Pied gauche*, m.
Linkerzyde, v. *Côté gauche*, m.
Links, byw. *A gauche*.
Linksch, b. n. *Gauche; gaucher*. — en regtsch. *Ambidextre*.

Linksom, byw. *Demi-tour à gauche.*
Linksteen, m. *Bélemnite* (pierre), f.
Linnen (-s), o. *Toile*, f. Wit —. *De la toile blanche.* Een stuk —. *Une pièce de toile.* —, linnengood. *Linge*, m.
Linnen, onv. b. n. *De toile.*
Linnenfabriek, v. } zie Linnenwevery.
Linnenfabryk, v. }
Linnengoed, o. *Linge*, m.
Linnenhandel (z. mv.), m. *Lingerie*, f.; *commerce de toile*, m.
Linnenkas (-ssen), v. *Armoire au linge*, f.
Linnenkist (-en), v. *Coffre au linge*, m.
Linnenklopper (-s), m. *Battoir*, m.
Linnenkooper (-s), m. *Marchand de toiles*, *linger*, *toilier*, m.
Linnenkoopmanschap, v. zie Linnenhandel.
Linnenkoopster (-s), v. *Marchande de toiles*, *lingère*, *toilière*, f.
Linnenkraem, o. zie Linnenwinkel.
Linnenmouw (-en), v. *Manche de toile; manchette*, f.
Linnennaeijen (z. mv.), o. *Métier de couturière en linge*, m.
Linnennaeister (-s), v. *Lingère*, *couturière en linge*, f.
Linnenverkooper, m. zie Linnenkooper.
Linnenverkoopster, v. zie Linnenkoopster.
Linnenwaer, v. *Toilerie*, f.
Linnenwaschster (-s), v. *Lavandière*, *blanchisseuse*, f.
Linnenweefster (-s), v. *Toilière*, f.
Linnenweven, b. w. *Faire de la toile.* Het —. *Métier de tisserand*, m.
Linnenwever (-s), m. *Tisserand; toilier*, m.
Linnenwevery, v. *Fabrique de toiles*, *tisseranderie*, f.
Linnenwinkel (-s), m. *Lingerie*, *boutique de lingère*, f.
Lint (-en), o. *Ruban; galon*, m.
Lintenhandel, m. *Rubanerie*, f.; *commerce de rubans*, m.
Lintgetouw, o. zie Linttouw.
Lintje (-s), o. *Petit ruban* ou *galon*, m.
Lintmeulen (-s), m. } *Moulin de rubanier*, m.
Lintmolen (-s), m. }
Lintstrik (-kken), m. *Nœud de rubans*, m.; *cocarde*, f.
Linttouw (-en), o. *Métier à faire du ruban*, *du galon*, m.
Lintweefster (-s), v. *Rubanière*, f.
Lintwerker, m. zie Lintwever.
Lintwerkersgetouw, o. zie Linttouw.
Lintwever (-s), m. *Rubanier*, m.
Lintwevery (-en), v. *Fabrique de rubans*, *de galons; rubanerie*, f.
Lintwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des rubans*, *des galons*, f.
Lintworm (-en), m. *Ver solitaire*, m.
Linze (-n), v. (gewas). *Lentille*, f. Lombaerdsche —. *Baguenaude*, f.
Linzen, onv. b. n. *De lentilles.*
Linzenakker (-s), m. *Champ semé de lentilles*, m.
Linzenboom (-en), m. *Baguenaudier* (arbrisseau), m.
Linzenboon (-en), v. *Baguenaude*, f.
Linzenglas (-zen), o. *Lentille* (verre), f.
Linzenvormig, b. n. *Lenticulaire*, *qui a la forme d'une lentille.*
Linzerd. zie Linze.
Lions (-stad). *Lyon.* Een van — *Lyonnais*, m.
Lionsch, b. n. *Lyonnais*, *de Lyon.*
Lionsche (-n), v. *Lyonnaise*, f.

Lip (lippen), v. *Lèvre*, f. Hy laet de — hangen. *Il boude*, *il fait la mine.* — (van dieren). *Babine*, f.
Lipje (-s), o. *Petite lèvre*, f.
Lipklieren, v. mv. *Glandes labiales*, f. pl.
Lipklieven, v. mv. } *Gerçures qui viennent aux lèvres*, f. pl.
Lipkloven, v. mv. }
Lipkuiltje (-s), o. *Fossette près de la lèvre*, f.
Lipletter (-s), v. *Lettre labiale*, f.
Lippenvormig, b. n. *Labié* (bot.).
Lippenvormigheid (z. mv.), v. *Labiation* (bot.), f.
Lipvisch (-sschen), m. *Labre*, m.
*Liqueur, m. *Liqueur*, f.
*Liqueurachtig, b. n. *Liquoreux.*
*Liqueurmaker (-s), m. *Liquoriste*, m.
Lis (lissen), v. *Ganse*, f.; *cordon*, *cordonnet*, m. —, o. zie Lisch.
Lisch (lisschen), o. (plant). *Iris*, *glaïeul*, *acore*, m.
Lischbloem (-en), v. *Fleur d'iris*, f.
Lischgras, o. (plant). *Laiche*, f.
Lischknop (-ppen), m. *Bulbe d'iris ou de glaïeul*, f.
Lischwortel (-s, -en), m. *Racine d'iris*, f.
Lisje (-s), o. *Petite ganse*, f.; *cordonnet*, m.
Lispelen, o. w. zie Lispen.
Lispen (ik lispte, heb gelispt), o. w. *Grasseyer*, *parler gras.* Het —. *Grasseyement*, m.
Lispend, b. n. *Grasseyant.*
Lisper (-s), m. *Grasseyeur*, m.
Lisping (z. mv.), v. *Grasseyement*, m.
Lispster (-s), v. *Grasseyeuse*, f.
Lisptong (-en), v. *Grasseyeur*, m.; *grasseyeuse*, f.
Lissabon (stad). *Lisbonne*, f.
Lissen (ik liste, heb gelist), b. w. *Galonner; border.*
List (-en), v. *Ruse; finesse; malice; adresse; subtilité*, f.; *stratagème; artifice*, m.
Listig, b. n. *Rusé; fin; adroit; subtil; malin; artificieux.* —, byw. zie Listiglyk.
Listigaerd (-s), m. *Aigrefin*, m.
Listigheid, v. zie List.
Listiglyk, byw. *Adroitement; artificieusement*, *avec ruse.*
Lit, o. zie Lid.
*Litanie (-n), v. *Litanies*, f. pl.
Lithauwen (landschap). *Lithuanie*, f.
Lithauwer (-s), m. *Lithuanien*, m.
Lithauwersch, b. n. *De Lithuanie; Lithuanien.* —e vrouw. *Lithuanienne*, f.
Lits, v. } zie Lis.
Litskoord, v. }
Littel. zie Luttel.
*Liverei (-ijen), v. *Livrée*, f.
Livereibediende, m. } *Laquais*, m.
Livereiknecht (-s, -en), m. }
Livereilint (-en), o. *Galon de livrée*, m.
Livereirok (-kken), m. *Habit de livrée*, m.
Livereivolk, o. *Gens de livrée*, m. pl. *livrée*, f.
*Livrei enz. zie Liverei enz.
Lob (lobben), v. Halskraeg. *Fraise; collerette*, f. —, handlob. *Manchette*, f.
Lobbenloos, b. n. *Acotylédone.*
Lobberen (ik lobberde, heb gelobberd), o. w. *Passer à gué*, *aller dans l'eau de côté et d'autre.*
Lobberig, b. n. *Humide; épais.*
Lobbig, b. n. *Fraisé; plissé.*
Lobman, m. *Ducaton d'Espagne à tête fraisée*, m.
Loböor (-en), v. en o. *Chien* ou *cochon à oreilles pendantes*, m. — (gem.). Plompe jongen. *Lourdaud*, *benêt*, m.

g, b. n. *Qui a les oreilles pendantes*, em.). Plomp. *Niais.*
gheid (z. mv.), v. (gem.). *Niaiserie, bê-* f.
:n), o. *Trou*, m.; *ouverture*, f.
:n enz. *zie* Loochenen enz.
(-en), o. (schippersw.). *Dalot*, m.
m. *zie* Losch.
nz. *zie* Lucht enz.
m. *zie* Losch.
(-s), m. *Voluptueux*, m.
:n (ik lodderde, heb gelodderd), o. w.). In het bed blyven —. *Rester au lit* *paresse.*
g, b. n. *Langoureux; amoureux; pas-* *, tendre.* —, byw. *Tendrement; amou-* *nent; passionnément.*
gheid (z. mv.), v. *Passion; tendresse;* *eur*, f.
yk, b. n. *Langoureux; amoureux; pas-* *; tendre.* —, byw. *Tendrement; amou-* *nent; passionnément.*
our Laedde. *zie* Laden.
mv.), v. (schippersw.). *Lof*, m. — hou- *Aller au lof.* Iemand de — afwinnen, en (fig.). *Damer le pion à quelqu'un*, *orter sur lui.*
ıder (-s), m. *Boule-lof* (mar.), m.
ıt (-en), o. *Safran de l'étrave* (terme de , m.
rts, byw. *Au lof, au vent.*
o. *zie* Dorp.
(ik loegde, heb geloegd), b. w. *Ran-* *arranger, mettre en ordre.*
(-s), m. *Celui qui range, qui met en*
r (-s), v. *Celle qui range, qui met en*
(-s), v. *Longe de veau*, f.
(ik loeide, heb geloeid), o. w. *Mugir;* *r; meugler.* *zie* Looijen.
, v. *Mugissement; beuglement*, m.
, b. n. *Un peu louche; amoureux.* —, *De côté.* — zien. *Loucher.*
:n), m. *Lourdaud; rustre*, m.
mv.), m. *Action d'épier*, f.; *guet*, m.,
s, m. pl. Op den — liggen. *Être aux* s.
(-s), m. *Lorgneur*, m.
(ik loerde, heb geloerd), o. w. *Épier;* *r; être à l'affût; lorgner.* Op zynen roof *uetter sa proie.* —, b. w. Bedriegen. *At-* *r; duper; tromper.* Het —. *Lorgnerie*, f.
s (-zen), o. *Lorgnette*, f.
sje (-s), o. *Guérite*, f.; *petit donjon d'où* *peut guetter*, m.
order (-s), m. *Assassin*, m.
gen, o. w. *zie* Loeren, o. w.
ets (-en), v. *Aguet; affût; lieu choisi* *guetter*, m.
(-s), v. *Lorgneuse*, f.
. *zie* Ovenkrabber.
(ik loefde, heb geloefd), o. w. (schip- r.). *Bouliner, tenir au lof.*
mv.), m. *Gloire; louange*, f. Den — zingen. *Chanter les louanges de Dieu.* —! *Dieu soit loué! grâce à Dieu! Dieu* *!* —, lofspraek. *Éloge*, m. —, o. *Sa-* m. *zie* Louf, o.
ıin (-en), v. *Trompette héroïque*, f.; (fig.) *; panégyrique*, m.
t (-en), o. *Panégyrique*, m.

Loffelyk, b. n. *Louable; glorieux.* —e daed. *Action louable, glorieuse.* —, byw. *Louablement; honorablement; glorieusement.*
Loffelykheid (z. mv.), v. *Mérite*, m.
Lofgalm (-en), m. *Panégyrique*, m.
Lofgezang (-en), o. *Hymne; cantique*, m.
Lofgierig, b. n. *Avide de louanges; glorieux; ambitieux.*
Lofgierigheid (z. mv.), v. *Avidité de louanges; ambition; vanité*, f.
Loflied, o. *zie* Lofgezang.
Loflyk enz. *zie* Loffelyk enz.
Lofpsalm (-en), m. *Psaume de louanges*, m.
Lofrede (-n), v. *Panégyrique, éloge*, m.
Lofredenaer (-s), m. *Panégyriste*, m.
Lofspraek, v. *zie* Lofrede.
Lofspreken, o. w. *Louer; faire l'éloge de quelqu'un.*
Lofte, v. } *zie* Belofte.
Loftenis, v. }
Loftitel (-s), m. *Titre d'honneur*, m.
Loftoon, m. *Louange*, f.; *éloge*, m
Loftrompet, v. *zie* Lofbazuin.
Loftuiten, b. w. *Encenser; prôner; flatter.*
Loftuiter (-s), m. *Encenseur; louangeur; flatteur; panégyriste*, m.
Loftuitery (-en), v. } *Encens*, m.; *louange;*
Loftuiting (-en), v. } *flatterie*, f.
Loftuitster (-s), v. *Flatteuse*, f.
Lofwaerd, b. n. } *Louable; recommandable;*
Lofwaerdig, b. n. } *digne d'éloges* —, byw. *Louablement.*
Lofwaerdigheid (z. mv.), v. *Mérite*, m.
Lofwaerdiglyk, byw. *Louablement; honorablement; dignement.*
Lofweerdig enz. *zie* Lofwaerdig enz.
Lofwerk, o. *zie* Loofwerk.
Lofzang (-en), m. *Panégyrique; éloge*, m. Goddelyke —. *Hymne*, f.; *cantique*, m.
Lofzangdichter (-s), m. *Hymniste, hymnographe*, m.
Lofzangenboek (-en), m. en o. *Cantionnaire*, *livre de cantiques*, m.
Lofzanger (-s), m. *Celui qui chante les louanges.*
Lofzangzingers, m. mv. *Hymnodes*, m. pl.
Log, b. n. *Lourd; pesant; lent, indolent.* —, bot. *Stupide.*
Log. *zie* Leugen.
Logarithmisch, b. n. *Logarithmique.*
Logarithmus, m. *Logarithme*, m.
*Logement (-en), o. *Logement*, m., *auberge*, f.
*Logementhouder (-s), m. *Hôte; aubergiste*, m.
*Logementje (-s), o. *Petit logement*, m.; *petite auberge*, f.
Logen enz. *zie* Leugen enz.
Logentael enz. *zie* Leugentael enz.
*Logeren, b. en o. w. *Loger.*
Logger (-s), m. (schip). *Lougre*, m.
Logheid, v. *Pesanteur; lenteur; indolence*, f. —, botheid. *Stupidité*, f.
*Logie (-s), v. *Loge; cabane*, f.
*Logieken (-s), o. *Logette*, f.
*Logist, o. *zie* Logement.
Logt, b. n. *zie* Ligt, b. n.
Lok (lokken), v. *Boucle de cheveux*, f. —, o. *Trou*, m., *ouverture*, f.
*Lokael, o. *Local*, m.
Lokaes (z. mv.), o. *Appât*, m., *amorce*, f.
Lokazen (ik lokaes, lokaesde, heb gelokaesd), b. w. *Amorcer; attirer; allécher.*
Loken, b. w. *zie* Luiken.
Lokfluitje (-s), o. *Appeau; pipeau*, m.
Lokgeld, o. *zie* Lokgift.

Lokgift (-en), v. *Présent fait à quelqu'un pour le séduire*, m.
Lokken (ik lokte, heb gelokt), b. w. *Appeler; amorcer; attirer; allècher; tenter.*
Lokkend, b. n. *Attrayant; engageant; tentant.*
Lokker enz. *zie* Aenlokker enz.
Lokking enz. *zie* Aenlokking enz.
Loksel, o. *zie* Lokaes.
Lokvogel (-s), m. *Appelant; appeau*, m., *chanterelle* (oiseau), f.
Lokwoord (-en), o. *Parole attrayante; amorce*, f.
Lollen (ik lolde, heb gelold), o. w. *Miauler.* Het —. *Miaulement*, m.
Lollepot (-tten), m. *Couvet*, m.
Lolling, v. *Miaulement*, m.
Lombaerd (-s, -en), m. *Lombard; mont-de-piété*, m.
Lombaerdbriefje (-s), o. *Billet du lombard*, m.
Lombaerden, o. w. *Prêter sur gages.*
Lombaerdhouder (-s), m. *Celui qui tient un lombard.*
Lombaerdsche, b. n. — linze. *Baguenaude*, f. linzenboom. *Baguenaudier*, m.
Lombard enz. *zie* Lombaerd enz.
Lombardië (landschap). *Lombardie*, f.
Lombardier (-s), m. *Lombard*, m.
Lomberd, m. *zie* Lombaerd.
Lomberen (ik lomberde, heb gelomberd), o. w. *Jouer à l'hombre.*
Lomberspel, o. *Hombre; jeu d'hombre*, m.
Lommer (z. mv.), v. *Ombrage*, m.; *ombre*, f.
Lommerachtig, b. n. *Ombragé.*
Lommerd, m. *zie* Lombaerd.
Lommeren (ik lommerde, heb gelommerd), o. w. *Être assis à l'ombre.*
Lommerig, b. n. *Ombragé.*
Lommerlust, m. *Désir d'être à l'ombre*, m.
Lommeryk, b. n. *Bien ombragé; touffu; sombre.*
Lomp, b. n. *Lourd; massif; grossier; malhonnête; maladroit.* —, byw. *Lourdement; massivement; grossièrement.*
Lomp (-en), v. *Chiffon*, m.; *guenille*, f. —, m. (visch). *Blenne*, m.
Lompelyk, byw. *Lourdement; grossièrement.*
Lompenkramer (-s), m. *Chiffonnier; fripier*, m.
Lomperd (-s, -en), m. *Lourdaud; rustre*, m.
Lompheid (-heden), v. *Balourdise; bêtise; grossièreté; rusticité*, f.
Lompigheid, v. *zie* Lompheid.
Londen (stad). *Londres.*
Londensch, b. n. *De Londres.*
London. *zie* Londen.
Long (-en), v. *Poumon; mou*, m.
Longåder, v. *Veine pulmonaire*, f.
Longbeschryving, v. *Pneumographie*, f.
Longe, v. *zie* Long.
Longekruid, o. }
Longerkruid, o. } (plant). *Pulmonaire*, f.
Longkruid, o. }
Longmiddel (-en), o. *Remède pneumonique*, m.
Longöntleding, v. *Pneumotomie*, f.
Longöntsteking, v. *Pneumonie, péripneumonie*, f.
Longpyp, v. *Trachée-artère*, f. —en. *Bronches*, f. pl.
Longtering, v. *zie* Longzucht.
Longvaten, o. mv. *Vaisseaux du poumon*, m. pl. Luchtscheppende —. *Bronches*, f. pl.
Longziek, b. n. *zie* Longzuchtig.
Longziekte, v. *zie* Longzucht.
Longzucht (z. mv.), v. *Pulmonie, pneumonie*, f.
Longzuchtig, b. n. *Pulmonique.*

Longzweer (-eren), v. *Vomique*, f.
Lonk (-en), m. *OEillade*, f.
Lonken (ik lonkte, heb gelonkt), o. w. *Jeter ou lancer des œillades; lorgner; œillader, jouer de la prunelle.*
Lonkend, b. n. *Amoureux; tendre; passionné.*
Lonker (-s), m. *Lorgneur*, m.
Lonking, v. *Action de lorgner; lorgnerie; œillade*, f.; *regard*, m.
Lonkje (-s), o. *OEillade*, f.
Lonkspier (-en), v. *Muscle rotateur*, m.
Lonkster (-s), v. *Lorgneuse*, f.
Lont (-en), v. *Mèche*, f. — rieken (spreekw.). *Éventer la mèche.*
Lontstok (-kken), m. *Boute-feu* (t. d'artill.); *porte-mèche* (chir.), m.
Loochenaer (-s), m. *Renieur*, m.
Loochenaerster (-s), v. *Renieuse*, f.
Loochenbaer, b. n. *Niable, qui peut être nié.*
Loochenen (ik loochende, heb geloochend), b. w. *Nier; désavouer; renier.*
Loochenend, b. n. *Négatif.* —e, byw. *Négativement.*
Loochening, v. *Désaveu*, m.; *négation*, f. God —. *Athéisme*, m. — (regt). *Déni*, m.; *dénégation*, f.
Lood (-en), o. *Plomb*, m; *sonde; balle*, f.; *poids*, m.; *marque de plomb*, f. Een — gewigts. *Une demi-once.*
Loodachtig, b. n. *Qui tient de la nature du plomb.*
Loodaers, m. *Cul de plomb*, m.
Loodbleek, b. n. *Plombé; livide.*
Looden, onv. b. n. *De plomb.*
Looden (ik loodde, heb gelood), b. w. *Plomber; garnir d'un plomb.* —, o. w. *Sonder; jeter la sonde.*
Looderts, m. *Plombagine; mine de plomb*, f.
Loodgieter (-s), m. *Plombier*, m.
Loodgietersstamper (-s), m. } *Boursault*, m.;
Loodgieterssiok (-kken), m. } *batte de plombier*, f.
Loodgietery (-en), v. *Plomberie*, f.
Loodhal (-llen), v. *Lieu où l'on plombe les marchandises*, m.
Loodig, b. n. *zie* Loodachtig.
Loodje (-s), o. *Méreau*, m.; *marque de plomb*, f.
Loodkleur, v. *Couleur de plomb*, f.
Loodlepel (-s), m. *Cuiller à fondre du plomb*, f.
Loodlyn (-en), v. *Cordeau pour tracer des lignes*, m.; *ligne d'une sonde, d'un plomb*, f.; *perpendicule*, m. —en. *Coordonnées* (terme de géom.), f. pl.
Loodmetael (z. mv.), o. *Soudure*, f.
Loodmyn (-en), v. *Mine de plomb*, f.
Loodpan (-nnen), v. *Polastre* (poêle), m.
Loodregt, b. n. *Perpendiculaire.* —, byw. *Perpendiculairement; d'aplomb.*
Loods (-en), m. *Lamaneur; pilote-côtier*, m. —, v. *Loge; cabane; baraque*, f.
Loodschuim (z. mv.), o. *Écume de plomb; cendrée*, f.
Loodsen (ik loodste, heb geloodst), b. w. *Piloter, conduire un navire au port.* Het —. *Lamanage*, m.
Loodsgelden, o. mv. *Pilotage* (droit), m.
Loodsing, v. *Lamanage; pilotage*, m.
Loodslieden, mv. van loodsman.
Loodsman (-lieden), m. *Lamaneur; pilote-côtier; locman*, m.
Loodsmansboot (-en), m. *Chaloupe de lamaneur*, f.

ıswater (-en), o. *Parage dangereux* ;eulement des pilotes-côtiers, m.
ı, m. *Molybdite*, *pierre minérale* ; *ılombière*, f.
ıer (-s), m. *Tire-plomb*, m.
v. *Couleur de plomb*, f.
ig, b. n. *Plombé*, *de couleur de plomb*,
., o. *Plomberie*, f.
(z. mv.), o. *Céruse*, f.; *oxyde blanc de* m.
aker (-s), m. *Fabricant de céruse*, m.
akery (-en), v. *Fabrique de céruse*, f.
ı. *Las* ; *fatigué* ; *mou*.
nv.), o. *Feuillage*, m.; *feuilles*, f. pl.; :, f. — (van koorn, gerst enz). , f.
g, b. n. *Feuillu*; *touffu*.
, b. n. *Qui mange des feuilles*; *brou-*
(z. mv.), v. *Fatigue*; *lassitude*, f.
-tten), v. *Cabane couverte ou tapissée* 'lage, f.; *tabernacle (chez les anciens* m.
nfeest, v. *en* o. *Fête des tabernacles*, *ipogies*, f. pl.
b. n. *Feuillu*; *touffu*.
h (-en), m. *Grenouille verte*, f.
(-en), o. *Feuillage*, m. —, bloemkrans. ; *fleuron*, m., *vignette*, f. — (bouwk.). e, f.
ı (-en), m. *Chenille*, f.
mv.), v. *Lessive*, f. In de — zetten.
r. —, vlam. *Flamme*, f.
Liegen.
(z. mv.), v. } *Charrée*, f.
ıe (z. mv.), v. }
(-kken), m. *Auge à lessive*, f.
. (-en), m. *Charrier*, m.
k loogde, heb geloogd), b. w. *Lessiver*, *à la lessive*.
(z. mv.), v. *Action de lessiver*; *les-*
(-en), v. *Cuvier*, m.
r (z. mv.), o. *Lessive*, *eau de lessive*, f.
(z. mv.), o. *Sel lixiviel*; *alcali*, m.
ıchtig, b. n. } *Alcalescent* ; *lixiviel*.
ig, b. n. }
igheid, v. *Alcalescence*, f.
ıv.), v. *Tan*, m.
k looide, heb gelooid), b. w. *Tanner*.
ı), m. *Tanneur*, m.
alk, m. *Plamée*, f.
ıes (-ssen), o. *Butoir*, m.
(-en), v. *Tannerie*, f.
(-en), v. *Confit*, *rodoir* (cuve). m.
›. *Tan*, m.
mv.), o. (plant). *Ail*, m.
Luiken.
ig, b. n. *Qui tient de l'ail*, *alliacé*.
-llen), m. *Gousse d'ail*, f.
i (-ıjen). v. *Scorodoprase* (plante), m.
(-en), v. *Sauce à l'ail*, *aillade*, f.
n. *Lent*; *pesant*. —, byw. *Pesamment*; :nt; *lâchement*.
:, byw. *Lentement*; *pesamment*; *lâche-*
(z. mv.), v. *Lenteur*; *pesanteur*; *lâ-* f.
b. n. *en* byw. *zie* Loom.
:id, v. *zie* Loomheid.
en o. *Salaire*, m.; *gages*, m. pl.; *paie* ; *l*.

récompense, f. — trekken. *Avoir des gages*. — (fig.). Straf. *Châtiment*, m.
Loonarbeid, m. *Travail mercenaire*, m.
Loonbederver (-s), m. *Gâte-métier*, m.
Loonder, m. *zie* Looner.
Loondienaer (-s), m. *Mercenaire*, m.
Loondienares (-ssen), v. *Mercenaire*, f.
Loonen (ik loonde, heb geloond), b. w. *Payer le salaire de quelqu'un* ; *salarier* ; *récompenser*. —, o. w. *Dédommager* ; *valoir autant que*.
Looner (-s), m. *Rémunérateur*, m. God is de — van het goed. *Dieu est le rémunérateur du bien*.
Loonheer (-en), m. *Payeur*, m.
Looning, v. *Récompense*, f., *salaire*, m.
Loonster (-s), v. *Rémunératrice*, f.
Loontrekken (ik trok loon, heb loon getrokken), o. w. *Tirer un salaire*; *avoir des gages*.
Loontrekkend, b. n. *Qui tire un salaire* ; *soudoyé* ; *stipendiaire*; *salarié*.
Loontrekker (-s), m. *Celui qui tire un salaire*, *gagiste*, *salarié*, *stipendiaire*, m.
Loop (-en), m. *Cours*, m.; *course*, f.; *courant*, m. — der sterren. *Cours des astres*. — van een peerd. *Course d'un cheval*. — van het water. *Courant de l'eau*. Eenen haes in den — schieten. *Tirer un lièvre à la course*. Zyne zinnen zyn op den — (fig.). *Il a l'esprit égaré* —, levensloop. *Carrière*, f., *temps de la vie*, m. —, buikloop. *Flux de ventre*, m., *diarrhée*, f. Roode —. *Dyssenterie*, f.; *flux de sang*, m. — (van een fuziek enz.). *Canon*, m. Geweer met eenen dubbelen —. *Fusil à deux coups*. — (in de muziek). *Roulement*, m., *roulade*, f. —, v. *Espèce de mesure*, f.
Loopachtig, b. n. *Qui aime à courir*.
Loopbaen (-anen), v. *Carrière* ; *lice*, f.
Loopbode (-n), m. *Coureur* ; *courrier*, m.
Loopdagen, m. mv. *Délai de grâce ou de faveur*, m.
Loopen (ik liep, heb *en* ben geloopen), o. w. *Courir*. Uit alle zyne magt —. *Courir de toutes ses forces*, ou *à toutes jambes*. In zyn verderf —. *Courir à sa perte*. In de haven —. *Entrer au port*. Storm —. *Monter à l'assaut*. Gaen —. *Prendre la fuite*. Te wapen —. *Courir aux armes*. Er loopt een gerucht. *Il court un bruit*. Dat rytuig loopt gemakkelyk. *Cette voiture roule facilement*. —, stroomen. *Couler*. De Senne loopt door Brussel. *La Senne passe à Bruxelles*. —, gaen, zeilen enz. *Aller*; *tourner*.
Loopend, b. n. *Courant*, *coulant*. — water. *Eau courante*. —e oogen. *Des yeux chassieux*. In het —e jaer. *Dans l'année courante*. — geschrift. *Coulée*, f.
Looper (-s), m. *Coureur*, m. —, loopende bode. *Courrier*, m. —, vlugteling. *Fuyard*, m. —, poot van eenen haes. *Patte*, f., *pied*, m. —, zandlooper. *Sable*; *sablier*, m. —, bovenste molensteen. *Meule tournante*, f. —, sleutel die verscheidene sloten opent. *Passe-partout*. m. —, schilders wryfsteen. *Molette*, f. —, takel. *Palan*, m. — (in het tiktakspel). *Dame*, f.
Loopgat (-en), o. *Trou*, m, *ouverture*, f.
Loopgraef (-aven), v. *Tranchée* ; *ligne d'approche*, f. De —aven openen. *Ouvrir la tranchée*.
Loopgrave, v. *zie* Loopgraef.
Looping (z. mv.), v. *Coulement* ; *écoulement*, m.

Loopje (-s). o. *Ruse; finesse*, f., *tour*, m. —. kwinkslag. *Jeu de l'esprit*, *jeu de mots*, m. — (in de muziek). *Roulade*, f., *roulement*, m.
Loopjongen (-s). m. *Galopin; trottin*, m.
Loopken, o. *zie* Loopje.
Loopleus, v. *Mot du guet; signal*, m.
Loopmaer (-aren), v. } *Bruit courant*, m., *nou-*
Loopmare (-n). v. } *velle*, *gazette*, f.
Loopperk, o. *zie* Loopbaen.
Loopplaets (-en), v. *Lice; arène*, f.; *lieu désigné pour la course des chevaux*, *le rassemblement des troupes*, m.
Loopplank (-en), v. *Planche sur laquelle on passe un ruisseau*, f.
Looprrys (-zen), m. *Prix courant*, m.
Loops (ter), byw. *En courant*, *en passant*, *à la hate*.
Loopsch, b. n. (spr. van honden). *Chaud*, *qui est en chaleur*.
Loopschheid (z. mv.), v. *Chaleur*, f., *rut*, m.
Loopslag, v. *zie* Looptouw.
Loopster (-s), v. *Coureuse*, f.
Loopstok (-kken), m. *Va-et-vient* (t. de manuf.), m.
Loopstryd (-en), m. *Course*, *lutte à la course*. f.
Looptouw (-en), v. *en* o. *Sauvegarde de beaupré* (t. de mar.), f.
Loopveld, o. *zie* Loopplaets.
Loor, v. *zie* Leur.
Loos (-zen), v. *Bout de corde suspendu dans un navire*, m. —, long. *Poumon*, m. —. *zie* Leus.
Loos, b. n. *Rusé; fin; adroit; subtil.* —ze schalk. *Rusé compère.* —, dat niet wezenlyk is, valsch. *Faux; feint.* —, byw. *zie* Loosselyk.
Loosheid (-heden), v. *Ruse; finesse; subtilité*, f.
Loosselyk, byw. *Finement; adroitement; subtilement.*
Loot (loten), v. *Bouture; marcotte*, f.; *rejeton*, m. — (van eenen wyngaerd). *Provin*, m. —, o. *zie* Lood.
Lootery enz. *zie* Lotery enz.
Lootje (-s), o. *Petite bouture*, f.; *petit rejeton*, m.
Loots enz. *zie* Loods enz.
Lootsgelden, o. mv. *Pilotage* (droit), m.
Loover, v. *zie* Loof, o.
Looverhut, v. *zie* Loofhut.
Looverig, b. n. *zie* Loofachtig.
Loovertje (-s), o. *Paillette d'or* ou *d'argent*, f.; *clinquant*, m.
Lor (lorren). v. *Vieux chiffon*, *haillon*, *lambeau*, m.; *guenille*, f.; (fig.) *vaurien*, m.
Lord (-s), m. (eertitel). *Lord*, m.
Lording (-s), v. *Cordes dont on garnit les câbles etc.*, f. pl.
Lorkenboom (-en), m. *Larix; mélèze* (arbre), m.
Lorkenzwam, v. *Agaric*, m.
Lorreinen (landschap). *Lorraine*, f.
Lorreiner (-s), m. *Lorrain*, m.
Lorreinsch, b. n. *Lorrain*, *de la Lorraine.*
Lorreinsche (-n), v. *Lorraine*, f.
Lorrekist (-en), v. *Coffre où l'on met des chiffons*, m.
Lorremand (-en), v. *Panier où l'on met des chiffons*, m.
Lorren (ik lorde, heb gelord), b. w. *Attraper; duper; tromper.*
Lorrendraeijen (ik lorrendraeide, heb gelorrendraeid), o. w. *Faire la contrebande*, *frauder; tromper.*
Lorrendraeijer (-s), m. *Fraudeur; contrebandier; trompeur*, m. — (schip). *Vaisseau interlope*, m.
Lorrendraeijery, v. *Fraude; contrebande; tromperie*, f.
Lorrendraeister (-s), v. *Contrebandière; trompeuse*, f.
Lorrevrouw (-en), v. *Chiffonnière*, f.
Lorrewerk (-en), o. *Ouvrage mal fait; bousilage*, m.
Lors (-en), v. *Femme négligente*, *étourdie; dupe*rie, f.
Lorsen (ik lorste, heb gelorst), b. w. *Négliger.* —, borgen. *Prendre à crédit.* —, bedriegen. *Tromper.*
Lorshandel, m. } *Fraude; tromperie*, f.
Lorshandeling, v. }
Los, b. n. *Peu solide; qui branle; lâche; qui n'est pas attaché*, *qui n'est pas ferme*. De koord is te —. *La corde est trop lâche.* —, zwak. *Faible*, *peu solide.* —, ongebonden. *Détaché; délié.* Losse hairen. *Cheveux détachés*, *dénoués* ou *épars.* Met losse hairen. *Échevelé.* —, vry. *Libre*, *franc*, *dégagé*, *exempt.* — van alle verbindtenis. *Libre de tout engagement.* —, achteloos. *Étourdi; léger; volage; inconsidéré; négligent.* —, ongeregeld. *Déréglé*, *libertin.* Een — leven leiden. *Mener une vie déréglée.* —, onzeker. *Incertain; vague.* — weder. *Temps variable.* —, byw. *Légèrement; inconsidérément; librement.* — te werk gaen. *Agir inconsidérément.* —, zwieriglyk. *D'une manière libre* ou *dégagée.*
Losbaer, b. n. *Rachetable.* —, aflegbaer. *Amortissable; remboursable.*
Losbaerheid, v. *Rédimibilité*, *qualité de ce qui est rachetable*, f.
Losbandig, b. n. *Libertin; effréné*, *déréglé*, *licencieux.* —, byw. *zie* Losbandiglyk.
Losbandigheid (-heden), v. *Libertinage; dérèglement*, m., *licence*, f.
Losbandiglyk, byw. *Licencieusement*, *sans retenue.*
Losbersten (ik borst los, ben losgeborsten), o. w. *Crever*, *éclater.*
Losbersting, v. *Explosion; éruption*, f.
Losbinden (ik bond los, heb losgebonden), b. w. *Délier; détacher; dénouer.*
Losbol (-llen). m. *Étourdi; écervelé*, m.
Losbollery, v. *Étourderie*, f.
Losbranden (ik brandde los, heb losgebrand), b. w. *Décharger* (*le canon*). Het —. *zie* Losbranding.
Losbrander (-s), m. *Boute-feu*, *canonnier qui met le feu*, m.
Losbranding, v. *Décharge*, f.
Losbreken (ik breek los, brak los, heb losgebroken), b. w. *Détacher en brisant; rompre; défaire.* —, o. w. (met zyn). *Se rompre*, *se défaire.* — (spr. van ys). *Débâcler.* —, ontsnappen). *Échapper*, *s'évader.* Het —. *zie* Losbreking.
Losbreking, v. (van het ys). *Débâcle*, f.; *débâclage; débâclement*, m.
Losbyten (ik beet los, heb losgebeten), b. w. *Séparer en mordant*, *rompre avec les dents.*
Loscedel (-s), v. *Billet qui autorise à décharger un navire*, m.
Losch (losschen), m. *Lynx*, *loup-cervier*, m.
Losdoen (ik doe los, deed los, heb losgedaen), b. w. *Détacher; délier; dénouer; défaire.*
Losdraeijen (ik draeide los, heb losgedraeid),

Détacher ou *séparer en tournant; dé-*
s.
ı (ik ga los, ging los, ben *en* heb los-
n), o. w. *Se détacher; se défaire, se dé-*
; se découdre; se débander, se détendre;
commencer. Op iemand —. *Attaquer* ou
lir quelqu'un.
ten, v. d. van losbyten.
nden — losbinden.
rsten — losbersten.
oken — losbreken.
en — losdoen.
cht — loskoopen.
nuen — loskunnen.
egen — loskrygen.
, o. *Rançon*, f.
ken, o. w. *zie* Losraken.
gen, v. d. van losrygen.
eden — lossnyden.
en (ik gespte los, heb losgegespt), b. w.
cler.
rongen, v. d. van losspringen.
nd, b. n. } *Décousu.*
nd, b. n. }
delen (ik grendelde los, heb losgegren-
b. w. *Déverrouiller.*
n (ik haek los, haekte los, heb losge-
), b. w. *Décrocher; dégrafer.*
ng, v. *Décrochement*, m.
gen (ik hing los, heb losgehangen),
Pendiller.
, v. *Légèreté; inconsidération; étour-*
; inconstance, f. —, zwierigheid. *Air*
n *dégagé*, m.
d, o. *zie* Losbol.
dig, b. n. *Étourdi; écervelé; léger.* —,
zie Loshoofdiglyk.
digheid (z. mv.), v. *Étourderie; légè-*
f.
diglyk, byw. *Étourdiment, inconsidé-*
nt, à l'étourdie.
byw. *Légèrement, en étourdi.*
men (ik kamde los, heb losgekamd),
Débrouiller ou *démêler en peignant.*
pen (ik knoopte los, heb losgeknoopt),
Déboutonner; dénouer; défaire.
en (ik kwam los, ben losgekomen),
Être élargi, sortir de prison; se dé-
.
nen, o. w. *zie* Loskunnen.
pen (ik kocht los, heb losgekocht),
Racheter. Zich —. *Se racheter, se ré-*
.
, m. *zie* Losbol.
ig enz. *zie* Loshoofdig enz.
d (z. mv.), o. *Poudre sans balle; simple*
e, f.
gen (ik kreeg los, heb losgekregen),
Détacher, délier. —, verlossen. *Dé-*
.
nen (ik konde (kon) los, heb losgekon-
o. w. *Pouvoir se détacher.*
ı (ik laet los, liet los, heb losgelaten),
Lâcher; relâcher; élargir; mettre en li-
; démordre, lâcher prise.
g (z. mv.), v. *Élargissement*, m.; *relaxa-*
f.
g, b. n. *Qui a le dévoiement* ou *le flux*
ntre.
gheid (z. mv.), v. *Dévoiement, flux de*
e, m.
en (ik maek los, maekte los, heb losge-
maekt), b. w. *Défaire; détacher; délier; dé-*
nouer; dégager; desserrer. De zeilen —. *Dé-*
ployer les voiles.
Lospakken (ik pakte los, heb losgepakt), b. w.
Dépaqueter, déballer.
Losplaets (-en), v. *Débarcadère* (t. de mar.), m.
Lospoeijer, o. *zie* Loskruid.
Losprys, m. *Rançon*, f.; *rachat*, m.
Losraken (ik raek los, raekte los, ben losge-
raekt), o. w. *Se détacher; se défaire; se délier.*
Losrent (-en), v. } *Rente rachetable*, f.
Losrente (-n), v. }
Losrentebrief (-ven), m. *Obligation d'une rente*
rachetable, f.
Losrukken (ik rukte los, heb losgerukt), b. w.
Arracher; détacher avec force.
Losrygen (ik reeg los, heb losgeregen), b. w.
Délacer.
Losscherp (z. mv.), o. *Mitraille*, f.
Losselyk, byw. *Étourdiment; inconsidérément;*
à la légère; vaguement.
Lossen (ik loste, heb gelost), b. w. *Détacher*,
délier. —, loslaten. *Lâcher; relâcher.* —, vry-
maken. *Délivrer, rançonner; affranchir.* Sla-
ven —. *Affranchir des esclaves.* —, vrykoo-
pen. *Racheter; dégager; retirer.* —, ontladen.
Décharger; débarquer. Het geschut —. *Tirer*
le canon. —, o. w. *Se détacher.* Het —. *zie*
Lossing.
Losser (-s), m. *Déchargeur*, m. —, bevryder.
Libérateur; sauveur, m.
Lossigheid, v. *zie* Losheid.
Lossing (-en), v. *Rachat*, m.; *rançon*, f. —, be-
vryding. *Délivrance*, f. —, ontlading. *Débar-*
quement; déchargement, m. — (van het ge-
schut). *Décharge*, f.
Lossnyden (ik sneed los, heb losgesneden), b. w.
Détacher en coupant, couper.
Lossnyding (z. mv.), v. *Action de détacher en*
coupant, f.; *débridement* (d'une plaie), m.
Losspringen (ik sprong los, ben *en* heb losge-
sprongen), o. w. *S'échapper; se détacher en*
sautant; se débander.
Losstaen (ik sta los, stond los, heb losgestaen),
o. w. *Branler; ne pas être ferme.*
Lostarnen, b. w. *zie* Lostornen.
Lostoomig, b. n. *Évaporé; éventé; libertin.*
Lostoomigheid (z. mv.), v. *Libertinage*, m.
Lostornen (ik tornde los, heb losgetornd), b. w.
Découdre.
Lostorning, v. *Action de découdre*, f.
Loszinnig, b. n. *zie* Losbandig.
Lot (-en), o. Spruit, scheut. *Jet, rejeton*, m. —,
stokje, cedeltje. *Sort*, m. Het — werpen. *Tirer*
au sort. Te — vallen. *Tomber en partage.* —,
geval. *Sort; destin*, m.; *destinée; fortune*, f;
hasard, m. Droevig —. *Triste sort.* Met zyn —
tevreden zyn. *Être content de son sort.* — (in
de lotery). *Lot; billet de loterie*, m.
Lotballeken (-s), o. } *Ballotte*, f.
Lotballetje (-s), o. }
Lotbestemming, v. *Destin*, m.
Lotboek, m. *en* o. *Livre du destin*, m.
Lotbriefje (-s), o. *Lot, billet de loterie*, m.
Lotbus (-ssen), v. *Boîte où l'on met les billets de*
loterie; capse; urne, f.
Loten (ik loot, lootte, heb geloot), o. w.
Tirer au sort. —, b. w. By loten verdeelen.
Lotir. — (hoveniersw.). *Marcotter.*
Loter (-s), m. *Celui qui tire au sort.*
Loteren, o. w. *zie* Leuteren.
Lotery (-en), v. *Loterie*, f.

Loterybriefje (-s), o. *Billet de loterie*, m.
Loterykantoor (-cren), o. *Bureau de loterie*, m.
Loteryspel (-en), o. *Jeu de loterie*, m.; *banque*, f.
Lotgemeen, b. n. *Qui éprouve le même sort.*
Lotgenoot (-en), m. en v. *Celui* ou *celle qui éprouve le même sort.*
Lotgeval (-llen), o. *Aventure*, f.; *sort*; *destin*; *hasard*, m.
Lotharingen (landschap). *Lorraine*, f.
Lotharinger (-s), m. *Lorrain*, m.
Lotharingsch, b. n. *Lorrain.*
Lotharingsche (-n), v. *Lorraine*, f.
Loting (-en), v. *Tirage*, m. By —. *Au sort*, *par le sort.* — van den tienden krygsman. *Décimation*, f.
Lotspel (-en), o. *Jeu de hasard*, m.
Lotspraek, v. *Oracle*, m.
Lotsverwisseling (-en), v. *Vicissitude de la fortune*, f.
Lotto, o. } *Loto* (jeu), m.
Lottospel, o. } *Loto* (jeu), m.
Lottrekker (-s), m. *Celui qui tire au sort.*
Lottrekking, v. *Action de tirer au sort*, f.
Lotusboom (-en), m. *Lotier*, *alizier*; *micocoulier* (arbre), m.
Lotwichelaer (-s), m. *Devin*, m.
Lotwichelary (-en), v. *Divination par le sort*, f.
Lotwissel, m. *zie* Lotsverwisseling.
Lotzegger (-s), m. *Devin*; *bohémien*, m.
Louis, m. Gouden — (geldstuk). *Louis*; *louis d'or*, m.
Louter (-der,-st), b. n. *Clair*; *pur*; *épuré*; *raffiné.* —e waerheid. *Pure vérité.* —, byw. *Rien que*, *ne... que*, *tout.*
Louteraer (-s), m. *Affineur*, m.
Louteren (ik louterde, heb gelouterd), b. w. *Affiner*; *raffiner*; *épurer*; *purifier.*
Louterheid (z. mv.), v. *Pureté*; *clarté*, f.
Loutering (z. mv.), v. *Affinage*; *raffinage*; *épurement*, m.; *épuration*, f.
Louterlyk, byw. *Purement*; *nettement.*
Louw (-en), v. (visch). *Tanche*, f.
Louwmaend (-en), v. *Janvier*, *mois de Janvier*, m.
Loven (stad). *Louvain.*
Loven (ik loof, loofde, heb geloofd), b. w. *Faire le prix de quelque chose*, *mettre à prix.* —, pryzen. *Louer*; *élever*; *exalter.* God —. *Louer Dieu.*
Lover (-s), m. *Celui qui met à prix*; *qui loue*, *qui exalte.* —, v. *zie* Loof, o.
Loverhut enz. *zie* Loofhut enz.
Loving, v. *Mise à prix*; *louange*, f.
Lozen (ik loos, loosde, heb geloosd), b. w. *Lâcher*; *laisser aller*; *décharger*; *évacuer.* Zuchten —. *Pousser des soupirs.* Zyn water —. *Uriner.*
Lozing (-en), v. *Évacuation*, f.; *écoulement*, m.; *décharge*, f.
Lub enz. *zie* Lob *en* Leb enz.
Lubbeling (-en), m. *Eunuque*, m.
Lubben (ik lubde, heb gelubd), b. w. *Châtrer*; *couper*; *chaponner*; (fig.) *tronquer* (*un ouvrage*).
Lubber (-s), m. *Châtreur*; (fig.) *celui qui tronque* (*un ouvrage*), m.
Lubbing, v. *Castration*; *mutilation*; (fig.) *action de tronquer* (*un ouvrage*), f.
Lucht (-en), v. *Air*, m.; *atmosphère*, f.; *climat*, m. De — klieven. *Fendre l'air*, *voler.* In de opene —. *En plein air*, *à découvert.* Betrokkene —. *Temps couvert.* — geven. *Aérer.* — scheppen. *Prendre haleine*, *respirer.* Kasteelen in de — bouwen (spreekw.). *Bâtir des châteaux en Espagne.* — van eene zaek hebben. *Avoir vent d'une chose.*
Lucht, b. n. *Aéré*; *ouvert*; *éclairé*; *léger*; *gai*; *jovial.* Een — huis. *Une maison bien aérée.*
Luchtäder, v. *Trachée-artère*, f.
Luchtbal, m. *zie* Luchtbol.
Luchtbalreizer (-s), m. } *Aéronaute*, m.
Luchtbalschipper (-s), m. } *Aéronaute*, m.
Luchtbeschryving, v. *Aérographie*, *description de l'air*, f.
Luchtbewoner (-s), m. *Habitant de l'air*; *sylphe*, m., *sylphide*, f.
Luchtblaes (-azen), v. *Bulle d'air*, f.
Luchtbol (-llen), m. *Aérostat*, *ballon*, m.
Luchtbolmaker (-s), m. *Ballonnier*, m.
Luchtboog (-ogen), m. *Arc-en-ciel*, m.
Luchtbuis (-zen), v. *Buse*, f.; *tuyau qui conduit l'air*, m.
Luchtdeeltje (-s), o. *Petite quantité d'air*, f.
Luchten (ik luchtte, heb gelucht), b. w. *Aérer*, *mettre* ou *exposer à l'air.* — (spr. van wyn). *Soufrer.* —, o. w. *Répandre une odeur*; *sentir*; *prendre le vent* (*en parlant de chiens de chasse*).
Luchter (-s), m. *Lampe*, f.
Luchtgat (-en), o. *Soupirail*, m.; *lucarne*; *ventouse*, f.; *pore*, m.
Luchtgeest (-en), m. *Sylphe*, m., *sylphide*, f.
Luchtgestel, o. } *Atmosphère*, f.; *climat*, m.; *température*, f.
Luchtgesteldheid, v. } *Atmosphère*, f.; *climat*, m.; *température*, f.
Luchtgever (-s), m. *Ventilateur*, m.
Luchtgezicht (-en), o. *Météore*, m.
Luchtgezwel (-llen), o. *Tumeur emphysémateuse*, f., *emphysème*, m.
Luchtglas (-zen), o. *Baromètre*, m.
Luchthartig enz. *zie* Luchthertig enz.
Luchthertig, b. n. *Gai*; *enjoué*; *jovial.* —, byw. *zie* Luchthertiglyk.
Luchthertigheid (z. mv.), v. *Gaieté*, f.; *enjouement*, m.
Luchthertiglyk, byw. *Gaiement*; *avec enjouement.*
Luchtig, b. n. *Aéré*; *ouvert*; *éclairé*; *clair.* — huis. *Maison bien aérée.* —, vrolyk. *Gai*; *jovial*; *joyeux.* —, ligt. *Léger*; *facile à digérer.* —, byw. *Gaiement*; *légèrement.*
Luchtigheid (z. mv.), v. *État d'une chose aérée ou exposée à l'air*, m. —, vrolykheid. *Gaieté*, f.; *enjouement*, m.
Luchtigjes, byw. } *Légèrement*; *gaiement.*
Luchtiglyk, byw. } *Légèrement*; *gaiement.*
Luchting, v. *Éventement*, m.
Luchtje (-s), o. *Vent léger*, *air frais*; *zéphyr*, m.
Luchtjes, byw. *Légèrement.*
Luchtkasteel (-en), o. *Château en l'air*, *en Espagne*, m.; *chimère*, f.
Luchtkreits, m. *Atmosphère*, f.
Luchtkunde (z. mv.), v. *Aéromancie*; *aérométrie*; *pneumatique*, *science pneumatique*, f.
Luchtkykery, v. *Chaomancie*; *divination par l'air*, f.
Luchtledig, b. n. *Vide.*
Luchtmaking, v. *Aérification*, f.
Luchtmeetkunde, v. *Aérométrie*, f.
Luchtmeter (-s), m. *Aéromètre*, m.
Luchtöntsteker (-s), m. *Pyrophore*, m.
Luchtpomp (-en), v. *Machine pneumatique*, f.
Luchtpompmaker (-s), m. *Fabricant de machines pneumatiques*, m.

-en), v. *Trachée-artère*, f.; *conduit*
iration; tuyau pour conduire l'air, m.
eren, v. mv. *Veines ou artères tra-*
f. pl.
zen), v. *Voyage aérien*, m.
(-s), m. } *Aéronaute*, m.
er (-s), m. }
n, m. (plant). *Colchique*, m.
pend, b. n. *Respiratoire*. —e long-
onches, f. pl.
(-epen), o. *Aérostat*, *ballon*, m.
er (-s), m. *Aéronaute*, m.
, b. n. *Aérophobe*.
er (-s), m. *Sauteur*, *danseur de corde*;
voltigeur, *cabrioleur*, m.
g (-en), m. *Saut en l'air*, m.; *ca-*
; *entrechat*, m.; *gambade*, f.
(-en), m. *Aérolithe*, f.
, b. n. *Aérien*.
(-eken), v. *Climat*; *ciel*, m; *zone*, f.
en), o. *Vaisseau qui reçoit l'air*, m.;
bot.), f.
ideling, v. *Aérologie*, f.
eling, v. } *Météore*; *phéno-*
iynsel (-s), o. } *mène*, m.
g, b. n. *Aériforme*.
gheid, v. *Fluidité aériforme*, f.
m. *Glotte*, f.
(-s), m. } *Baromètre*, m.
(-s), m. }
; enz. *zie* Luchthertig enz.
), v. *Lange*; *maillot*, m. Een kind
en winden. *Emmaillotter un enfant.*
-eren), o. *Layette*, f.
ren), m. } *Panier où l'on met les*
(-en), v. } *langes et maillots*, m.
e Lucht enz.
zie Lucht enz.
Paresseux; *nonchalant*; *fainéant*;
byw *Nonchalamment*.
. *Clair*; *haut*; *qui se fait entendre*.
stemme. *A haute voix*. —, byw.
nt; *haut*; *fort*. — zingen. *Chanter*

v.), o. *Contenu*, m.; *teneur*, f. Naer
Aux termes de, *selon la teneur de*.
b. n. *Clair*; *sonore*; *résonnant*.
luidde, heb geluid), b. w. *Sonner*,
dre un son. —, o. w. *Sonner*, *rendre*
résonner. De klokken —. *Les cloches*
—, behelzen. *Contenir*; *porter*. Het
lt. *L'édit porte*.
. mv. *zie* Lieden.
b. n. *Sonnant*; *résonnant*. Wel —.
harmonieux. Kwalyk —. *Dissonnant*.
m. *Sonneur*, m.
yw. *Plus haut*. — spreken. *Parler*

), o. *Aï*, m.
m.), v. *Sonnerie*, f.; *son des clo-*

byw. *A haute voix*. — lachen. *Rire*
déployée.
, b. n. *Bruyant*; *perçant*; *réson-*

heid (z. mv.), v. *Bruit*, m.
r. } *Auvent*, m.
v. }
t (-en), o. *Écriteau d'auvent*, m.
mv.), v. *Paresse*; *fainéantise*, f.
s), m. *Paresseux*; *fainéant*, m. —
e, m.

Luijaerdy, v. *Paresse*; *fainéantise*, f.
Luijen, o. w. *zie* Luiden *en* Luijeren.
Luijer, m. *zie* Luider *en* Luer.
Luijeren (ik luijerde, heb geluijerd), o. w. *Fainéanter*; *faire le paresseux*.
Luijigheid, v. *zie* Luiheid.
Luijing, v. *zie* Luiding.
Luik (stad en landschap). *Liége*.
Luik (-en), o. *Trappe*, f. — (aen vensters). *Contrevent*; *volet*, m. — (van een schip). *Écoutille*, f.
Luikbalken, m. mv. *Hiloires*, f. pl.
Luiken (ik luikte (look), heb geluikt (geloken), b. w. *Fermer les yeux*.
Luikenaer (-s), m. *Liégeois*, m.
Luiker (-s), m. *Liégeois*, m.
Luikerland, o. *Pays de Liége*, m.
Luikerwael, m. *Wallon liégeois*, m.
Luikerwaelsch, o. *Le wallon*, m.
Luikgat (-en), o. *Écoutille*, f.
Luikringen, m. mv. *Anneaux d'écoutille*, m. pl.
Luiksch, b. n. *Liégeois*, *de Liége*.
Luiksche (-n), v. *Liégeoise*, f.
Luiledig, b. n. *Paresseux*; *nonchalant*.
Luilekkerland (z. mv.), o. *Pays de cocagne*, m.
Luim (-en), v. *Caprice*, m., *fantaisie*, *quinte*, *humeur*, f. Eene goede of kwade — hebben. *Être de bonne ou de mauvaise humeur*. Op zyne —en liggen (fig.). *Épier*; *guetter*.
Luimen (ik luimde, heb geluimd), o. w. *Épier*; *guetter*; *être à l'affût*.
Luimig, b. n. *Capricieux*; *bizarre*; *fantasque*.
Luip (-en), m. Loer, luim. *Action d'épier*, f., *guet*, m., *aguets*, m. pl. Op zyne —en liggen. *Épier*, *guetter*, *être aux aguets*.
Luipaerd (-en), m. *Léopard*, m.
Luipen, o. w. *zie* Luimen.
Luiperd (-s), m. *Celui qui épie*; *songe-malice*, m. *zie* Luipaerd.
Luipmoorder (-s), m. *Assassin*, m.
Luis (-zen), v. *Pou*, m. — (aen boomen en planten). *Puceron*, m.
Luisachtig, b. n. *Pouilleux*.
Luisbosch (-sschen), m. } *Pouilleux*; *poiloux*, m.
Luishond (-en), m. }
Luiskop (-ppen), m. }
Luiskruid (z. mv.), o. *Pédiculaire*; *herbe aux poux*, f.
Luisnek, m. } *zie* Luisbosch.
Luispook, m. }
Luister, m. *Lustre*; *éclat*, *poli*, m., *splendeur*; *gloire*, f. — (-s). *Lustre* (chandelier), m.
Luisteraer (-s), m. *Celui qui est aux écoutes*; *écouteur*, m.
Luisteraerster (-s), v. *Écouteuse*, f.
Luisteren (ik luisterde, heb geluisterd), b. w. *Lustrer*; *donner du lustre*. In de ooren —. *Dire quelque chose à l'oreille*; *chuchoter*. —, o. w. *Écouter*; *être aux écoutes*, *prêter l'oreille*. Neerstig —. *Écouter attentivement*. —, gehoorzamen. *Obéir à*, *écouter*; *suivre*. Luister naer mynen raed. *Suivez mon conseil*. Nergens naer —. *Se moquer de tout*, *ne faire aucun cas de ce qu'on dit*. —, schitteren. *Briller*.
Luistering (z. mv.), v. *Attention*, f. —, gehoorzaemheid. *Obéissance*, f. — in de ooren. *Chuchoterie*, f.
Luisterloos, b. n. *Qui est sans lustre*, *sans éclat*, *sans splendeur*.
Luisterplaets (-en), v. *Écoute*, f.
Luisterryk, b. n. *Glorieux*; *éclatant*; *signalé*. —, byw. *Glorieusement*.

Luistervink, v. *zie* Luisteraer.
Luistervinken, o. w. *Être aux écoutes; écouter.*
Luistervol, b. n. *zie* Luisterryk.
Luisterzuster (-s), v. *Sœur-écoute* (religieuse), f.
Luiszak, m. *zie* Luisbosch.
Luiszalf, v. *Onguent qui fait mourir les poux*, m.
Luiszickte (-en), v. *Maladie pédiculaire, phthiriase*, f.
Luit (en), v. *Luth*, m. Op de — spelen. *Jouer du luth.*
*Luitenant (-s), m. *Lieutenant*, m.
*Luitenant-admirael (-s), m. *Vice-amiral*, m.
*Luitenant-generael (-s), m. *Lieutenant-général*, m.
Luitenantschap, o. *Lieutenance*, f.
Luitenant-stadhouder (-s), m. *Lieutenant-gouverneur*, m.
Luitenantsvrouw (-en), v. *Lieutenante*, f.
Luitersch, b. n. *Luthérien.* De —en. *Les Luthériens.*
Luitmaker (-s), m. *Luthier; fabricant de luths*, m.
Luitmakery, v. *Lutherie*, f.
Luitslager (-s), m. *Joueur de luth*, m.
Luitslageres (-ssen), v. *Joueuse de luth*, f.
Luitsnaer (-aren), v. *Corde de luth*, f.
Luitspeelster, v. *zie* Luitslageres.
Luitspel, o. *Jeu de luth*, m.
Luitspeler, m. *zie* Luitslager.
Luiwagen (-s), m. *Frottoir*, m. — (schippersw.). *Traverse du timon du gouvernail*, f.
Luizekramer enz. *zie* Luizenkramer enz.
Luizen (ik luisde, heb geluisd), b. w. *Épouiller, chercher des poux.* Iemands beurs — (gem.). *Gagner de l'argent à quelqu'un, l'attraper.*
Luizenbosch, m. *zie* Luiskop.
Luizenëter (-s), m. *Phthirophage*, m.
Luizenjagt, v. *Chasse aux poux*, f.
Luizenkam (-mmen), m. *Peigne à poux*, m.
Luizenkramer (-s), m. *Fripier*, m.
Luizenmerkt (-en), v. *Friperie*, f.
Luizenzalf, v. *zie* Luiszalf.
Luizig, b. n. *Pouilleux;* (fig.) *vil; bas; honteux.*
Luk (z. mv.), o. *Fortune*, f.; *bonheur; hasard*, m. — of raek, — op raek. *A tout hasard.* Dat is — of raek (spreekw.). *Cela est incertain.*
Lukgodin (z. mv.), v. *Fortune* (déesse), f.
Lukken (het lukte, is gelukt), o. w. *Réussir.*
Lukkig, b. n. *Heureux.* —, byw. *Heureusement.*
Lukraek, byw. (gem.). *Peut-être.*
Lukspel (-en), o. *Jeu de hasard*, m.
Lukstar, v. } *Heureuse étoile*, f.
Lukster, v. }
Lukzon, v. *L'aurore du bonheur*, f.
Lul (lullen), v. *Trinquette* (voile), f.; *biberon; tuyau; tube; membre viril*, m.
Lullen (ik lulde, heb geluld), b. w. *Duper; tromper.* —, o. w. (gem.). *Jaser; causer.* —, uit eene lul drinken. *Boire* ou *sucer par un tuyau.*
Lullepyp (-en), v. *Cornemuse; musette*, f.
Lummel (-s), m. *Rustre; grossier; lourdaud*, m.
Lummelachtig, b. n. *Grossier; brutal.*
Lump (-en), m. (visch). *Blenne*, m.
Lunderaer (-s), m. *Lambin*, m.
Lunderen (ik lunderde, heb gelunderd), o. w. *Lambiner; muser.*
Lundering, v. *Action de lambiner*, f.
Luns (-zen), v. *Esse*, f.
Lunzen (ik lunsde, heb gelunsd), b. w. *Mettre une esse.*

Lurken (ik lurkte, heb gelurkt), o. w. *Téter, sucer continuellement.*
Lus, v. *zie* Lis.
Lust (-en), m. *Désir; goût*, m.; *envie*, f.; *appétit*, m. Ik heb geenen — tot eten. *Je n'ai point d'appétit.* —, drift, genegenheid. *Désir; penchant*, m.; *inclination; passion*, f. Zynen — boeten. *Satisfaire ses désirs.* —, vermaek. *Plaisir; divertissement*, m. Het was een — dien tuin te zien. *C'était un plaisir de voir ce jardin.*
Lustbosch (-sschen), o. *Bois de plaisance, bosquet*, m.
Lusteloos, b. n. *Qui est sans envie, sans appétit; dégoûté.* —, zonder moed. *Abattu; découragé.*
Lusteloosheid (z. mv.), v. *Dégoût*, m. —, moedeloosheid. *Abattement; découragement*, m.
Lusten (het lustte, heeft gelust), onp. w. *Plaire; faire envie; avoir envie.* —, b. w. *Aimer; désirer; avoir envie.* Ik lust of my lust geen vleesch. *Je n'aime pas la viande.*
*Luster (-s), m. *Lustre*, m.
Lustermaker (-s), m. *Lustrier*, m.
Lusthof (-ven), m. *Jardin de plaisance*, m.
Lusthuis (-zen), o. *Maison de plaisance; campagne*, f.
Lustig, b. n. *Gai; enjoué; jovial; plaisant; amusant; gaillard.* —, byw. *Gaiement; avec plaisir; bien; fort; beaucoup.* — drinken. *Boire beaucoup.* Lustig! — aen! *Allons! courage!*
Lustigheid (z. mv.), v. *Gaieté; joie*, f.; *enjouement*, m.; *gaillardise*, f.
Lustiglyk, byw. *Gaiement; avec plaisir.*
Lustpriëel (-en), o. *Pavillon; kiosque*, m.
Lustryk, b. n. *Délicieux; agréable, plein de délices.*
Lusttuin, m. *zie* Lusthof.
Lustwarande (-n), v. *Parc de plaisance*, m.
Lustwoud, o. *zie* Lustbosch.
Lutheraen (-anen), m. *Luthérien*, m.
Lutherdom, o. *Luthéranisme*, m.
Luthersch, b. n. *Luthérien.*
Luthersche (-n), v. *Luthérienne*, f.
Luts, v. *zie* Lis.
Lutsemburg. *zie* Luxemburg.
Luttel, b. n. *Petit; chétif; médiocre.* —, byw. *Peu; guère.* Een — tyds. *Peu de temps.* Een —. *Tant soit peu.*
Luxemburg (stad en landschap). *Luxembourg*, m.
Luy enz. *zie* Lui enz.
Ly (z. mv.), v. (schippersw.). *Bas côté du vaisseau*, m. Het schip ligt in —. *Le navire est sous le vent.* In — vallen. *Tomber sous le vent.* Iemand in de — brengen. *Mettre quelqu'un dans l'embarras* ou *en danger.*
Lydbaer, b. n. *Passible.*
Lydbaerheid (z. mv.), v. *Passibilité*, f.
Lydelyk, b. n. *Passible, qui peut souffrir.* — lichaem. *Corps passible.* —, verdragelyk. *Supportable; tolérable; passable.* — (spraekk.). *Passif.* — werkwoord. *Verbe passif.* —, byw. *Passablement; passivement.*
Lyden (ik leed, heb geleden), b. w. *Souffrir; endurer; supporter; éprouver; subir.* Honger —. *Souffrir la faim.* Schipbreuk —. *Faire naufrage.* Ik mag het wel —. *Je le veux bien, j'y consens.* —, o. w. (met zyn). *Durer.* Het is lang geleden. *Il y a longtemps.* Het —. *Passion; souffrance*, f. Het — van Jesus Christus. *La passion de J.-C.*
Lydend, b. n. *Souffrant.* — (spraekk.). *Passif.* — werkwoord. *Verbe passif.*

), m. *Patient*, m. — (spraekk.). *Accu-*
•
ssen), v. *Celle qui souffre.*
. n. *Misérable; pitoyable; fâcheux;*
—, byw. *Pitoyablement; extrêmement.*
. *Souffrance; passion; peine; douleur,*
ent, m.
b. n. *Patient; endurant; débonnaire.*
. *Patiemment.*
eid (z. mv.), v. *Patience; douceur*, f.
rk, byw. *Patiemment.*
), o. *Corps; ventre; corsage; corset*,
den lyve gestraft worden. *Être puni*
llement: Zyn — bergen. *Se sauver.*
goed verliezen. *Perdre corps et bien.*
ven hangt er aen. *La vie en dépend.*
: heeft niets om het —. *Cette affaire*
aucune importance.
en), m. *Médecin ordinaire d'un prince*

-en), m. *Ceinture*, f., *bandage*, m.
b. n. *Serf; mortaillable.*
om (z. mv.), o. *Servage; esclavage,*
itude, f.
, m. *Serf; esclave*, m.
hap, o. *zie* Lyfeigendom.
). n. *Corporel; afflictif.*
id (z. mv.), v. *Corporéité*, f.
t (-en), o. *Duel; combat singulier*, m.
, o. *zie* Lyfrok.
, o. *Voies de fait*, f. pl.
. mv.), o. *Salut*, m.; *conservation de*
.
, o. mv. *Serre-gouttières* (terme de
pl.
o. *Petit corps; corpuscule; corset*, m.
(-s), m. *Page*, m.
ing (-en), v. *Châtiment*, m.; *punition*
le; *macération*, *mortification*, f.
(-s, -en), m. *Laquais*, m.
v. *Couleur de chair*, f.
n. *Manger favori*, m.
. *Livonie*, f.
(-s), m. *Livonien*, m.
, b. n. *Livonien; de Livonie.*
ie (-n), v. *Livonienne*, f.
s, m. *zie* Lyfärts.
(-s), v. *Matrice*, f.
g (-en), v. *Exercice du corps*, m.
-n), v. *Rente viagère*, f., *viager*, m.
ken), m. *Soutane*, f.
l, o. } *Conservation de la*
ding (z. mv.), v. } *vie*, f.; *salut*, m.
g, v. *zie* Lyfsbehouding.
-tten), m. } *Garde-du-corps*, m.
r (-s), m. }
, m. mv. *Héritiers directs*, m. pl. Zonder
erven. *Mourir sans enfants.*
e (z. mv.), v. *Taille*, *stature*, f. —.
, m.
(-aren), o. *Péril* ou *danger de la*
.
(z. mv.), o. *Nourriture*, f., *aliment*,
favori, m.
. mv.), m. *Cortége*, m.; *suite*, f.
en), v. *Punition corporelle* ou *afflictive*,
ce, m.
yk, b. n. *Criminel; pénal.* —, byw.
lement. Het —e. *Criminel*, m., *pro-*
criminelle, f.
ig, b. n. *Criminel.*
ven. o. *Perte*, ou *ruine du corps*, f.

Lyftogt, m. *Vivres*, m. pl., *provisions de bouche*, f. pl. —, vruchtgebruik. *Apanage*, *usufruit; douaire*, m.
Lyftogtelyk, b. n. *Usufructuaire.*
Lyftogten (ik lyftogtte, heb gelyftogt), b. w. *Donner un douaire*, *douer; abandonner l'usufruit de quelque chose.*
Lyftogtenaer (-s), m. *Usufruitier*, m.
Lyftogtenaersche (-n), v. } *Douairière*, *usufrui-*
Lyftogtenares (-ssen), v. } *tière*, f.
Lyftrawant (-en), m. *Traban; garde-du-corps*, m.
Lyfverf, v. *Couleur de chair*, f.
Lyfverwig, b. n. *Carné*, *de couleur de chair.*
Lyfvry, b. n. *Affranchi.*
Lyfvryheid (z. mv.), v. *Affranchissement*, m.
Lyfwacht (-en), v. *Garde d'un prince etc.*, f.
Lyfwachter (-s), m. *Garde-du-corps*, m.
Lyfwapen (-en), o. *Armure du corps*, f.
Lyfwater (z. mv.), o. *Leucophlegmatie*, *anasarque*, f.
Lyfzaek (-aken), v. *Affaire criminelle*, f.
Lyfzakelyk, b. n. *Criminel.*
Lyk (-en), o. *Cadavre*, *corps mort*, m. Een — ter aerde brengen. *Enterrer un corps mort.*
Lyk (-en), v. *en* o. *Ralingue* (t. de mar.), f.
Lykbaer (-aren), v. *Bière*, *civière*, f., *cercueil*, m.
Lykbegangenis (-ssen), v. *Convoi funèbre*, m.
Lykbegraver (-s), m. *Fossoyeur*, m.
Lykbegraving (-en), v. *Enterrement*, m.; *obsèques; funérailles*, f. pl.
Lykbidder (-s), m. *Celui qui invite à un enterrement.*
Lykbus (-ssen), v. *Urne cinéraire*, f.
Lykdicht (-en), o. *Poëme funèbre*, m.; *élégie*, f.
Lykdienst (-en), m. *Funérailles; obsèques*, f. pl.
Lykdoek (-en), m. *Suaire; linceul*, m.
Lykdoorn, m. *zie* Likdoorn.
Lykdrager (-s), m. *Celui qui porte les corps morts à l'enterrement.*
Lyken (ik lykte, heb gelykt), b. w. *Aplanir; égaliser.* Een lyk —. *Ensevelir un corps mort.* Het —. *Ensevelissement*, m.
Lyken (ik leek, heb geleken), o. w. *Ressembler; sembler; paraître.* Naer iemand —. *Ressembler à quelqu'un.*
Lyken, v. *en* o. mv. *Ralingues* (t. de mar.), f. pl.
Lykeveel, byw. *Tout de même.*
Lykewel, byw. *Cependant; pourtant; toutefois.*
Lykfakkel (-s), v. *Torche funéraire*, f.
Lykhuis (-zen), o. *Maison où il y a un mort; maison du défunt*, f.
Lykkist (-en), v. *Cercueil*, m.
Lykklagt (-en), v. *Plainte funèbre; condoléance*, f.
Lykkleed (-eren), o. *Suaire*, m. —eren. *Habits de deuil*, m. pl.; *deuil*, m.
Lykkleurig, b. n. *Cadavereux.*
Lykkoets (-en), v. *Corbillard; char funèbre*, m.
Lykkosten, m. mv. *Frais funéraires*, m. pl.
Byklaken (-s), o. *Drap mortuaire*, m.
Lykoffer (-s), o. *Sacrifice funèbre*, m.
Lykofferande, v. *zie* Lykoffer.
*Lykoratie, v. *zie* Lykrede.
Lykplegtigheden, v. mv. *Cérémonies funèbres*, f. pl.
Lykpligten, m. *en* v. mv. *Derniers devoirs*, m. pl.; *funérailles*, f. pl.
Lykpracht, v. *zie* Lykstaetsie.
Lykrede (-n), v. *Oraison funèbre*, f.
Lyksoogen, v. *en* o. mv. *Cobe* (terme de mar.), f.

Lykstaetsie, v. *Pompe funèbre*. f.; *convoi*, m.; *funérailles*, f. pl.
Lykstapel (-s), m. *Bûcher*, m.
Lykstoet (z. mv.). m. *Convoi funèbre*, m.
Lyktoorts (-en), v. *Torche funéraire*, f.
Lykverwig, b. n. *Cadavéreux*.
Lykzang (-en), m. *Chant funèbre*, m.
Lym (z. mv.), v. *en* o. *Colle*, f.
Lymachtig, b. n. *Gluant*, *visqueux*; *bitumineux*.
Lymachtigheid (z. mv.), v. *Viscosité*, f.
Lymen (ik lymde, heb gelymd), b. w. *Coller*. —, o. w. *Se coller*. —, de stem lang trekken. *Traîner la voix en parlant*.
Lymer (-s), m. *Colleur*, m. —, die de stem lang trekt. *Celui qui traîne la voix*.
Lymery (-en), v. *Fabrique de colle*, f.
Lymig, b. n. *Gluant*; *visqueux*.
Lymigheid (z. mv.), v. *Viscosité*, f.
Lyming, v. *Collage*, m.; *glutination*, *conglutination*; (fig.) *action de traîner la voix en parlant*, f.
Lymkokery, v. *zie* Lymery.
Lymkwast (-en), m. *Brosse à coller*, f.
Lymmaker (-s), m. *Fabricant de colle*, m.
Lymmakery (-en), v. *Fabrique de colle*, f.
Lympot (-tten), m. *Pot à colle*, m.
Lymroede (-n), v. *Gluau*, m.
Lymstang (-en), v. *Arbret*, m.
Lymstok, m. *zie* Lymroede.
Lymverwen, b. w. *Encoller*; *couvrir de colle*. Het —. *Encollage*, m.
Lymwater (z. mv.), o. *Eau de colle*, f.
Lymziedery, v. *zie* Lymery.
Lyn (-en), v. Koord. *Corde*, f. Ik zal aen die — niet trekken (fig.). *Je ne me mêlerai pas de cette affaire*. —, meetlyn. *Cordeau*. Boomen op *of* naer de — planten. *Planter des arbres au cordeau*. —, linie. *Ligne*; *raie*, f.; *trait*, m.; *règle*, f. Zoo regt als eene —. *Droit comme une ligne*.
Lynbaen (-anen), v. *Corderie*, f.
Lyndotter, v. (plant). *Cameline*, f.
Lyndraeijen (ik draeide lyn, heb lyngedraeid), b. w. *Corder*, *faire de la corde*. Het —. *Corderie* (art), f.
Lyndraeijer (-s), m. *Cordier*, m.
Lyndraeijersslede (-n), v. *Chariot* (instrument de cordier), m.
Lynen (ik lynde, heb gelynd), b. w. *Tracer* ou *tirer des lignes*; *régler*; *rayer*.
Lynen, onv. b. n. *zie* Linnen, onv. b. n.
Lynen, v. (plant). *Clématite*, f.
Lynkoek (-en), m. *Gâteau* ou *pain de lin*, m.
Lynmeel, o. *Farine de lin*, f.
Lynölie (z. mv.), v. *Huile de lin*, f.
Lynpen (-nnen), v. *Tire-ligne*, m.
Lynregt, b. n. *Diamétral*. —, byw. *Diamétralement*.
Lynslager (-s), m. *Cordier*, m.
Lyntje (-s), o. *Petite corde*; *cordelette*, f.; *cordeau*, m.
Lyntrekker (-s), m. *Tire-ligne*, m.
Lynvormig, b. n. *Linéaire*.
Lynwadery, v. *zie* Linnenhandel.
Lynwadier enz. *zie* Linnenkooper enz.
Lynwaed, o. *Toile*, f. Een stuk —. *Une pièce de toile*. — (dat verwerkt is). *Linge*, m.
Lynwaerdmarkt, v. *zie* Lynwaerdmerkt.
Lynwaerdmerkt (-en), v. *Marché aux toiles*, m.
Lynwaedplaets (-en), v. *Lingerie*, f.
Lynzaed (z. mv.), o. *Graine de lin*; *linette*, f.
Lynzaedkoek, m. *zie* Lynkoek.
Lynzaedölie, v. *zie* Lynölie.
Lyperen (het lyperde, heeft gelyperd), o. w. *Filer*; *graisser* (en parlant de liqueurs).
Lyperend, b. n. *Gras* (en parlant de liqueurs).
Lys, v. *Lis* (rivière), f.
Lyskoek, m. *zie* Lynkoek.
Lyspond (-en), o. *Poids de quinze livres*, m.
Lyst (-en), v. *Cadre*, m.; *châsse*, f. — eener schildery. *Cadre d'un tableau*. In eene — zetten. *Encadrer*. —, rand. *Bordure*, f.; *bord*; *rebord*, m. —, rol. *Liste*, f.; *rôle*; *registre*, *catalogue*, m. — van vreemde namen. *Liste de noms étrangers*. — van dooden. *Nécrologe*, m. — van boeken. *Catalogue de livres*.
Lysten (ik lystte, heb gelyst), b. w. *Encadrer*.
Lystenmaker (-s), m. *Faiseur de cadres*, m.
Lyster (-s), v. *Grive* (oiseau), f.
Lysterbessen, v. mv. } *Sorbes*, f. pl.; *cormes*
Lysterbeziën, v. mv. } m. pl.
Lysterbeziënboom (-en), m. *Sorbier*; *cormier*, m.
Lysterboog (-ogen), m. *Lacet à prendre des grives*, m.
Lysting, v. *Encadrement*, m.
Lystje (-s), o. *Petit cadre*, m.; *petite liste*; *bandelette* (archit.), f.
Lystmaker, m. *zie* Lystenmaker.
Lystschaef (-aven), v. *Bouvement* (rabot), m.
Lyststeenen, m. mv. *Arases*, f. pl.
Lystwerk, o. *Moulure*; *bordure*; *corniche*, f.
Lyveloos, b. n. *Inanimé*; *mort*.
Lyvig, b. n. *Corpulent*; *replet*; *épais*; *gros*. —e man. *Homme corpulent*.
Lyvigheid (z. mv.), v. *Corpulence*; *grosseur*, f.
Lywaet enz. *zie* Lynwaed enz.
Lyzeil (-en), o. *Coutelas*, m.; *petite voile*, f. —es. *Bonnettes*, f. pl.
Lyzyde, v. *zie* Ly.

M

M, v. *M*. m. *et* f.
Macedonië (land). *Macédoine*, f.
Machabeën, m. mv. *Machabées*, m. pl.
*Machiavelist (-en), m. *Machiavéliste*, m.
*Machiavelsch, b. n. *Machiavélique*.
Macht enz. *zie* Magt enz.
Maculatuer, v. *zie* Misdruk.
Made (-n), v. *Ver*, m.
Madelief (-ven), v. (bloem). *Marguerite*, f.
Madeliefje (-s), o. *Petite marguerite*, f.
Madig, b. n. *Véreux*, *qui a des vers*.
*Madrigael, o. *Madrigal*, m.
Maeg (magen), v. *Estomac*, Van de —. *Stomachique*. Eene goede —. *Un bon estomac*. Eene zwakke —. *Un estomac débile*. — (der vogelen). *Gésier*, m. —, (der herkauwende dieren). *Ventricule*, m. —, m. *en* v. Bloedvriend. *Parent*, m.; *parente*, f.
Maegäders, v. mv. *Veines stomachiques*, f. pl.
Maegbreuk, v. *Gastrocèle*, *hernie de l'estomac*, f.
Maegd (-en), v. *Vierge*, f. De H. — Maria. *La sainte Vierge*. —, dienstmaegd. *Servante*, *fille*, f.
Maegdarm (-en), m. *Œsophage*, m.
Maegdebloem enz. *zie* Maegdenbloem enz.
Maegdegoud. o. *Or natif*, m.

., b. n. *Virginal, de vierge.*
loem (z. mv.), v. *Virginité; fleur de é*, f.
'os (z. mv.), v. *Rouge de la pudeur*, m.
ırt, o. *zie* Maegdenhert.
ırt (-en), o. *Cœur chaste*, m.
onig (z. mv.), m. *Miel vierge*, m.
ruid, o. *Pervenche, vigne vierge*, f.
elk, v. *Lait virginal*, m.
ie, v. *Huile vierge*, f.
ılm, m. *Pervenche, vigne vierge*, f.
i (-ijen), m. *en* v. *Chœur de vier-*

ıof (z. mv.), m. *Rapt; enlèvement une fille*, m.
haer (-aren), v. *Troupe*, f., ou *chœur es*, m.
hending (-en), v. *Viol*, m.
aet, m. *Virginité*, f.
lies, o. *Hymen* (t. d'anat.), m.
s (z. mv.), m. *en* o. *Cire vierge, pro-*

z. mv.), m. *Virginité*, f.
, m. *en* o. zie Maegdewas.
, m. *Garus*, m.
(z. mv.), m. *Toux qui provient de c*, f.
), o. *Petit estomac*, m.
e (-s), o. }
ken (-s), o. } *Tablette stomacale*, f.
el (-en), o. *Stomachique, remède sto-m.*
eking, v. *Gastrite*, f.
ter (-s), v. *Épithème* (topique), m.
er (-s), o. }
er (-s), o. } *Poudre stomacale*, f.
v. *Douleur*, f., ou *mal d'estomac*, m.; *ie*, f.
z. mv.), o. *Chyle*, m.
(z. mv.), v. *Parents*, m. pl.; *paren-l.; affinité*, f. —, o. *Parenté*, f.; *pa-*, m.
der, v. *Artère céliaque*, f.
, o. *zie* Maegsap.
end, b. n *Stomacal, stomachique.*
en, o. mv. *Parois de l'estomac*, f. pl.
r, o. *Eau stomacale*, f.
m. *Vin stomacal*, m.
wen, v. mv. *Nerfs stomachiques*, m. pl.
e, v. *zie* Maegpyn.
ie Made.
k maeide, heb gemaeid), b. w. *Fau-ouper; moissonner.*
), m. *Faucheur; moissonneur*, m.
(-n), v. *Moissonneuse*, f.
b. n. *zie* Madig.
z. mv.), v. *Fauchage*, m.
(-en), o. *Pré*, m.
. mv.), m. *Fauchaison*, f.
nv.), v. *Action de faire; façon*, f. Een de — doen. *Commander un habit, le aire.*
(z. mv.), m. *en* o. *Façon*, f.; *prix de*, m.
o. *Ouvrage*, m.; *fabrication; façon*; f. Hy heeft my een werk van zyn — n. *Il m'a donné un ouvrage de sa* —, schepsel. *Créature*, f. Gods —. *e de Dieu.*
(-s), v. *Celle qui fait, faiseuse*, f Zy - van dat boek. *Elle est l'auteur de ce* Kleer—. *Tailleuse*, f.

Mael (malen), v. *en* o. *Fois, reprise*, f. De eerste —. *La première fois.* Dit —. *Cette fois.* Honderd —. *Cent fois.* —, o. Maeltyd. *Repas; festin*, m. —, maelstede. *Tribunal*, m. —, v. Reiskoffer. *Malle; valise*; f. Kleine —. *Mallette*, f.
Maelgeld o. } *Mouture*, f.; *moulage; sa-*
Maelloon, m *en* o. } *laire du meunier*, m.
Maelregt, o. *Moulage*, m.
Maelslot (-en), o. *Cadenas*, m.
Maelstede (-n), v. *Tribunal*, m.
Maelsteen (-en), m. *Meule de moulin*, f. —, wryfsteen. *Molette*, f.; *broyon*, m.
Maelster (-s), v. *Rêveuse, radoteuse*, f. —s. *Dents*, f. pl.
Maelstok (-kken), m. *Appui-main*, m.
Maelstroom (-en), m. *Gouffre, tournant*, m. — (fig.). *Confusion*, f.; *trouble, désordre*, m.
Maeltand (-en), m. *Dent mâchelière*, f.
Maeltyd (-en), m. *en* v. *Repas*, m.
Maen, v. *Lune*, f Nieuwe —. *Nouvelle lune.* Volle —. *Pleine lune.* Halve —. *Croissant.* By de lichte —. *Au clair de la lune.* —, maentyd. *Lunaison*, f. — (sprekende van leeuwen en peerden). *Crinière*, f. De leeuw schudt zyne manen. *Le lion hérisse sa crinière.*
Maenbeschryvend, b. n. *Sélénographique.*
Maenbeschryver (-s), m. *Sélénographe*, m.
Maenbeschryving, v. *Sélénographie*, f.
Maencirkel, m. *zie* Maenkring.
Maend (-en), v. *Mois*, m. 'S —s. *Par mois.*
Maendag (-en), m. *Lundi*, m. 'S —s. *Le lundi.*
Maendelyk, b. n. *zie* Maendelyksch.
Maendelyks, byw. *Tous les mois, par mois, de mois en mois.*
Maendelyksch, b. n. *Mensuel, qui se fait par mois.*
Maendgeld (-en), o. *Solde* ou *paie d'un mois*, f.; *salaire d'un mois*, m.
Maendstonden, m. mv. *Menstrues, règles, fleurs*, f. pl.
Maendstondig, b. n. *Menstruel.*
Maendwyzer (-s), m. *Aiguille d'un cadran qui indique les mois*, f.; *calendrier*, m.
Maenjaer (-aren), o. *Année lunaire*, f.
Maenkeering (-en), v. *Lunaison*, f.
Maenkop, v. *en* o. *zie* Mankop.
Maenkring (-en), m. *Cycle lunaire*, m.
Maenkruid (z. mv.), o. *Lunaire*, (plante), f.
Maenlicht, o. *Clair de lune*, m.
Maenloop, m. *Cours de la lune*, m.
Maenmaend (-en), v. *Mois lunaire* ou *synodique*, m.
Maenroos, v. *Lunels* (t. de blas.), m. pl.
Maenstonden, m. mv. *zie* Maendstonden.
Maentyd, m. *Lunaison*, f.
Maenverduistering (-en), v. *Éclipse de lune*, f.
Maenvergelyking, v. *Proemptose* (astr.), f.
Maenwyzer (-s), m. *Cadran lunaire*, m.
Maenziek, b. n. *Lunatique.*
Maenzieke, m. *en* v. *Lunatique*, m. *et* f.
Maenziekte, v. *Épilepsie*, f., *mal caduc*, m.
Maenzuchtig, b. n. *Lunatique.*
Maenzwym, v. *zie* Maenverduistering.
Maer, voegw. *Mais; cependant; pourtant; pourvu que.* Als hy — schryven zal. *Pourvu qu'il écrive.* —, byw. Alleenlyk. *Seulement; simplement; pas davantage; ne... que.* Ik heb er — vier. *Je n'en ai que quatre.* — één huis. *Une seule maison.* —, o. *Mais*, m.
Maer (maren), v. *Nouvelle*, f.; *avis*, m. Blyde —. *Heureuse nouvelle.* —, gerucht. *Bruit*, m.
*Maerschalk (-en), m. *Maréchal*, m.

*Maerschalkin (-nnen), v. *Maréchale*, f.
*Maerschalkschap, o. *Dignité de maréchal*, f.
*Maerschalksgeregtshof, o. *Connétablie*, f.
*Maerschalksstaf (-ven), m. *Bâton de maréchal*, m.
Maert, m. *Mars; mois de Mars*, m.
Maerte (-n), v. *Servante*, f.
Maertsch, b. n. *De Mars.* —e buijen. *Giboulées de Mars.*
Maes (mazen), v. *Maille*, f.
Maes (z. mv.), v. (rivier). *Meuse*, f.
Maesje (-s), o. *Petite maille*, f.
Maesschip (-epen), o. *Vaisseau qui navigue sur la Meuse*, m.
Maesschipper (-s), m. *Capitaine de navire*, ou *batelier qui navigue sur la Meuse*, m.
Maesstroom, m. (rivier). *Meuse*, f.
Maeswater, o. *Eau de la Meuse*, f.
Maeswerk, o. *Réseau*, m.
Maeszand, o. *Sable de la Meuse*, m.
Maet (maten), v. *Mesure*, f. De — van iets nemen. *Prendre la mesure de quelque chose.* Iets by de kleine — verkoopen. *Vendre quelque chose à petite mesure.* De — slaen. *Battre la mesure* (t. de mus.). Boven mate. *Extrêmement; excessivement; à l'excès.* Met mate. *Modérément.* Naer mate. *A mesure, au fur et à mesure, à proportion.* Naer mate dat. *A mesure que.* Zonder —. *Sans mesure; immense.*
Maet (-s), m. *Compagnon, camarade.* De —s. *Les matelots; les mariniers*, m. pl.
Maetgeluid, o. *Cadence*, f.
Maetgezang (-en), o. *Air chanté en musique; morceau de musique*, m.
Maethouding, v. *Cadence*, f.
Maetje (-s), o. *Petite mesure*, f.; *petit compagnon*, m.
Maetjespeer (-eren), v. *Bergamote* (poire), f.
Maetklank (-en), m. *Musique; harmonie*, f.
Maetkundig, b. n. *Rhythmique.*
Maetmeter (-s), m. *Métromètre* (mus.), m.
Maetregel (-s, -en), m. *Mesure*, f., *moyen pour le succès*, m. —en nemen. *Prendre des mesures.*
Maetschappelyk, b. n. *Social; sociable.* —, byw. *D'une manière sociale* ou *sociable.*
Maetschappy (-en), v. *Société; compagnie*, f.
Maetsnede (-n), v. *Césure*, f.
Maetstaf (-ven), m. *Mesure; échelle; gamme*, f.
Maetstok (-kken), m. *Mesure; toise; règle*, f.; *diapason*, m.
Maettafel (-s), v. *Diapason*, m.
Maetzang, m. *zie* Maetgezang.
Maeuwen enz. *zie* Mauwen enz.
Maf, b. n. *Lâche; mou; las.*
Mag. *zie* Mogen.
*Magazyn (-en), o. *Magasin*, m.
*Magazynbewaerder (-s), m. } *Garde-magasin*,
*Magazynier (-s), m. } *magasinier*, m.
*Magazynmeester (-s), m. *Maître* ou *chef de magasin*, m.
*Magazyntje (-s), o. *Petit magasin*, m.
Mager, b. n. *Maigre; décharné.* — worden. *Maigrir; devenir maigre.* —e dag. *Jour maigre.* — (fig.). *Aride; pauvre; chétif.* —, byw. *Maigrement.* —, o. Mager vleesch. *Le maigre.*
Magerachtig, b. n. *Maigrelet; maigret.*
Mageren, o. w. *zie* Vermageren, o. w.
Magerheid (z. mv.), v. *Maigreur*; (fig.) *aridité; sécheresse*, f.
Magerlyk, byw. *Maigrement.*
Magerte, v. *zie* Magerheid.
Magertjes, byw. *Maigrement.*

Maggelen (ik maggelde, heb gemaggeld), o. w. *Barbouiller du papier.*
*Magistraet (-aten), m. *Magistrat*, m.
Magistraetsambt, o. } *Magistrature*, f.
Magistraetschap, o. }
Magistraetspersoon (-en), m. *Magistrat*, m.
Magnaten, m. mv. *Magnats* (grands de Pologne), m. pl.
Magneet (-eten), m. *Aimant*, m., *pierre d'aimant*, f.
Magneetkracht, v. *Force de l'aimant*, *vertu magnétique*, f.; *magnétisme*, m.
Magneetnaeld (-en), v. *Aiguille aimantée*, f.
Magneetpoeijer, o. *Purette*, f.
Magneetsteen, m. *zie* Magneet.
Magnesia, v. *Magnésie* (terre), f.
Magnetisch, b. n. *Magnétique.*
*Magnetiseerder (-s), m. *Magnétiseur*, m.
*Magnetiseren, b. w. *Magnétiser.*
Magt (-en), v. *Force; puissance; autorité*, f.; *pouvoir*, m.; *forces, troupes*, f. pl., *armée*, f. De goddelyke —. *La puissance divine.* — geven. *Autoriser.* Volle — geven. *Donner plein pouvoir.* De —en van Europa. *Les puissances de l'Europe.*
Magtbrief (-ven), m. *Procuration*, f.; *plein pouvoir, diplôme*, m.
Magteloos, b. n. *Impuissant, faible, débile; sans force; sans vigueur.* — worden. *Tomber en faiblesse, défaillir.*
Magteloosheid (z. mv.), v. *Impuissance; faiblesse; débilité*, f.
Magtgeving, v. *Autorisation*, f.
Magthebbende, b. n. *Autorisé; qui a plein pouvoir.*
Magtig, b. n. *Puissant; fort; grand; vaste.* —e koning. *Roi puissant.* — zyn. *Être en état.* Een land — worden. *S'emparer d'un pays.* Zyne zinnen — zyn. *Être dans son bon sens.* Zich zelven — zyn. *Se posséder, être maître de ses passions.* Vele talen — zyn. *Posséder plusieurs langues.* — (spr. van spyzen). *Nourrissant.* —, byw. Zeer. *Fort; extrêmement; puissamment.* —ryk. *Puissamment riche.*
Magtigen (ik magtigde, heb gemagtigd), b. w. *Autoriser; donner le pouvoir.*
Magtiging, v. *Autorisation*, f.
Magtspreuk (-en), v. *Axiome*, m.
Mahometaen (-anen), m. *Mahométan; Musulman*, m.
Mahometaendom, o. *Mahométisme, musulmanisme; islamisme*, m.
Mahometaensch, b. n. *Mahométan; musulman.*
Mahometaensche (-n), v. *Mahométane; Musulmane*, f.
Mahoniehout, o. *Acajou; bois d'acajou*, m.
Mahoniehouten, onv. b. n. *D'acajou.*
*Majesteit (-en), v. *Majesté*, f. Misdaed van gekwetste —. *Crime de lèse-majesté.*
Majesteitschennis, v. *Crime de lèse-majesté*, m.
*Majoor (-s, -oren), m. *Major*, m.
Majoorsplaets (-en), v. *Majorité, place de major*, f.
*Majoraet, o. *Majorat*, m.
Majorka (eiland). *Majorque*, f.
Mak (makker, makst), b. n. *Apprivoisé; privé; docile; doux, traitable.* — maken. *Apprivoiser.*
Makelaer (-s), m. *Courtier*, m. —, koppelaer. *Entremetteur*, m.
Makelaerdy, v. *zie* Makelary.
Makelaerschap, o. *Courtage*, m.

sloon (z. mv.), m. *en* o. *Courtage* (sa-
m.
s (-ssen), v. } *Femme de courtier*, f. —,
sse (-n), v. } koppelaerster. *Entremet-*
f.
', v. *Courtage*, m. —, koppelary. *En-*
s, f.
(ik makelde, heb gemakeld), b. w. *Né-*
; *traiter* ; *accommoder*.
, m. *zie* Makelaer.
ik maek, maekte, heb gemaekt), b. w.
; *exécuter*; *rendre*. Gelukkig —. *Rendre*
ux. Zalig —. *Sauver*. Beschaemd —. *Con-*
; *rendre confus*. Zich ziek —. *Se rendre*
e. Vol —. Remplir. Wit —. *Blanchir*.
mael dry maekt zes. *Deux fois trois font*
rede —. *Faire la paix*. Gereed —. *Pré-*
—, verkiezen. *Élire*; *faire*; *créer*. Eenen
en burgemeester —. *Élire un nouveau*
maestre. —, voortbrengen. *Former* ;
; *faire*. God heeft den mensch gemaekt.
a créé l'homme. —, samenstellen. *Com-*
; *fabriquer*. —, aengaen. *Faire*; *con-*
r; *arrêter*. Een verdrag —. *Passer un*
it. — (by testament). *Léguer*. Zyn goed
mand —. *Léguer son bien à quelqu'un*.
eg —. *Se sauver*; *s'enfuir*.
(het), o. *Construction*; *bâtisse* ; *fabrica-*
f. —, het scheppen. *Création*; *forma-*
f. —, het verkiezen. *Élection*, f. —,
menstellen. *Composition*, f. —, maekloon.
s, f.
-s), m. *Faiseur* ; *fabricateur* ; *auteur*, m.
hepper. *Créateur*, m
(-en), v. *Lieu où l'on fait*, *où l'on fa-*
s, m.; *fabrique*, f.
, v. *Création*, f. — by testament. *Legs*,
onation, f.
rk enz. *zie* Gemakkelyk enz.
(-s), m. *Compagnon* ; *camarade*; *se-*
, m.
schap, o. *Société* ; *compagnie* ; *camara-*
, f.
tje (-s), o. *Petit compagnon*; *petit cama-*
m.
y, v. *zie* Makkerschap.
l (-en), m. *Maquereau* (poisson), m.
lschuit (-en), v. *Maquilleur* (bateau), m.
tabak, m. *Macouba* (tabac), m.
llen), o. *Gabari* ou *gabarit* (t. de mar.),
, kaliber. *Calibre*, m. — (t. de cloutier).
ère, f.
ller, malst), b. n. Zot. *Fou*; *insensé*; *sot*.
kuren. *Sottises*; *balivernes*, f. pl. —, te
. *Trop bon* ; *trop faible*. — moertje, —
je (spreckw.). *Une mère trop bonne gâte*
nfants.—, byw. *Follement*; *sottement*.
t, v. *Malachite* (pierre), f.
(-s), o. *Muid*; *setier*, m.
n), v. *Malle*, *valise*, f.
h, o. *Malai* (langue de l'Inde), m.
(ik mael, maelde, heb gemaeld), b. w.
dre; *dépeindre*; *décrire*. —, o. w. Myme-
Rêver ; *radoter*; *extravaguer*. De zieke
nt te —. *Le malade commence à extrava-*
ou *à délirer*. Die zaek maelt my in het
l. *Cette affaire m'occupe l'esprit*.
(ik mael, maelde, heb gemalen *en* gemaeld),
o. w. *Moudre* ; *broyer*; *briser*; *écraser* ; *ré-*
e en poudre. Koorn —. *Moudre du blé*.
(het), o. *Action de peindre*, *de moudre*,
de broyer; *mouture*, f. Aen het — raken. *Com-*
mencer à rêver ou *à extravaguer*.
Maler (-s), m. *Peintre*, m. —, molenaer. *Meu-*
nier, m.—, mymeraer. *Rêveur*; *visionnaire*, m.
Malery (-en), v. *Peinture*, f. —, mymering. *Ré-*
verie, f.
Malheid, v. *Folie* ; *sottise*, f.
Mali, v. *zie* Malie.
Malie (maliën), v. *Maille*, f.—, maliekolf. *Mail*, m.
Maliebaen (-anen), v. *Mail*, *lieu où l'on joue au*
mail, m. In de — spelen. *Jouer au mail*.
Maliehemd (-en), o. *Chemise* ou *jaque de maille* ;
brigandine, f.
Maliekolf (-ven), m. *en* v. *Mail*, m.
Maliën (ik maliede, heb gemalied), o. w. *Jouer*
au mail.
Maliënkolder, m. *zie* Maliehemd.
Maliespel (-en), o. *Mail*, *jeu de mail*, m.
Maling, v. *Action de peindre*, f. —, mymering.
Rêverie, f.
Malkaêr, voornw. *zie* Malkander.
Malkander, voornw. *L'un l'autre*; *les uns les*
autres; *réciproquement*, *mutuellement*; *se* ;
s'entre. Achter —. *L'un après l'autre*; *les uns*
après les autres. Onder —. *Pêle-mêle*, *confu-*
sément. — helpen. *S'entr'aider*. — beminnen.
S'entr'aimer. By — komen. *S'assembler*. — be-
zoeken. *Se voir*. — wel verstaen. *S'entendre*.
Aen — liggen. *Se toucher*, *être contigu*.
Malkruid (z. mv.), o. *Jusquiame* (plante), f.
Mallen (ik malde, heb gemald), o. w. *Folâtrer* ;
badiner; *batifoler*. Het —. *Batifolage*, m.
Malligheid, v. *zie* Malheid.
Malloot (-oten), v. *Sotte*, *folle*, f.
Mallote (z. mv.), v. (plant). *Mélilot*, m.
Malrove, v. } (plant). *Marrube*, m.
Malruvie, v. }
Malsch, b. n. *Tendre*, *mou*, *mollet*; *succulent*.
— maken. *Amollir*, *attendrir*. —, byw. *zie*
Malschelyk.
Malschelyk, byw. *D'une manière tendre*; *dou-*
cement.
Malschheid, v. *Tendreté*, f.
Malt, v. *Drèche*, f., *malt*, m.
Malta (eiland). *Malte*, f.
Malteesch, b. n. *De Malte*.
Maltezer (-s), m. *Maltais*, m.
Maluwe (z. mv.), v. *Mauve* (plante), f. Witte —.
Guimauve, f.
Maluwezalf, v. *Dialthée*, f.
Maluwplanten, v. mv. *Malvacées*, f. pl.
Malvezei, m. } *Malvoisie* (vin), f.
Malvezeiwyn, m. }
Malwe, v. *zie* Maluwe.
Mam (-mmen), v. *Mamelle*, f., *téton*, m.
Mama (-es), v. *Maman*, *mère*, f.
Mammekenskruid (z. mv.), o. *Chèvre-feuille*, m.
Mammeluk (-kken), m. *Mameluk*, m.
Mammen (ik mamde, heb gemamd), o. w. (gem.).
Téter, *sucer*.
Mammiering, v. *Manche*; *maugère*, f.; *long tuyau*
de cuir pour conduire l'eau, m.
Mammon, m. *Richesses*, f. pl.
Man (-s, -nnen), m. *Homme*, m. Een eerlyke
—. *Un honnête homme*. — voor —. *Un à*
un, *l'un après l'autre*. —, getrouwde man.
Mari, *époux*, m. Eenen — nemen. *Se marier*.
—, manneken (van dieren). *Mâle*, m.
Manachtig, b. n. *zie* Manziek.
Manbaer (-der, -st), b. n. *Qui a atteint l'âge de*
virilité ou *de puberté*, *nubile*, *pubère*. —e
jaren. *Age viril*.
Manbaerheid (z. mv.), v. *Age viril*, m.; *puberté*, f.

*Manchet (-tten), v. *Manchette*, f.
Mand (-en), v. *Panier*, m.; *manne; corbeille*, f. — (die men op den rug draegt). *Hotte*, f. — (om haver te wannen). *Vannette*, f. —vol. *Panerée*, f.
*Mandaet, o. *Mandat*, m.
Mandaryn (-en), m. *Mandarin*, m.
Mandarynschap, o. *Mandarinat*, m.
Mande, v. *zie* Mand.
Manden (ik mandde, heb gemand), b. w. *Mettre dans des paniers.*
Mandenmaken (het), o. *Metier de vannier*, m., *vannerie*, f.
Mandenmaker (-s), m. *Vannier*, m.
Mandenmakery (-en), v. *Vannerie*, f.
Mandenwerk, o. *Vannerie*, f.; *ouvrage du vannier*, m.
Mandenwerker (-s), m. *Vannier*, m.
Mandenwinkel (-s), m. *Boutique de vannier*, f.
Mandenkruid (z. mv.), o. (plant). *Germandrée*, f.; *chamédrys*, m.
Mandje (-s), o. *Petit panier; corbillon*, m., *mannette*, f.
Mandragora, v. (plant). *Mandragore*, f.
Mandvol, v. *Panerée; corbeillée; mannée*, f.
Manen (ik maen, maende, heb gemaend), b. w. *Demander un paiement à quelqu'un; presser de payer; sommer.*
Manen, v. mv. *Crinière*, f.
Maner (-s), m. *Celui qui demande le paiement de ce qui lui est dû.*
Maneschyn (z. mv.), m. *Clair de lune*, m.
Mangel, o. *Manque, défaut, vice*, m. By — van geld. *Faute d'argent.*
Mangel (-s), m. *Calandre* (machine), f.
Mangelaer (-s), m. *Calandreur*, m. —, ruiler. *Troqueur*, m.
Mangelbaer, b. n. *Échangeable.*
Mangelbord (-en), o. *Petite planche qui sert à lisser le linge*, f.
Mangelen (ik mangelde, heb gemangeld), o. w. *Manquer.* Het mangelt aen geld. *L'argent manque.* —, b. w. *Calandrer, lisser* (*du linge*). —, ruilen. *Troquer; changer; échanger.*
Mangeling, v. *Action de calandrer* ou *de lisser* (*le linge*), f. —, ruiling. *Troc; change; échange*, m.
Mangelplank, v. *zie* Mangelbord.
Mangelrol (-llen), v. } *Rouleau à lisser* (*le linge*), m.
Mangelstok (-kken), m. }
Manhaft, b. n. *zie* Manhaftig.
Manhaftelyk, byw. *zie* Manhaftiglyk.
Manhaftig, b. n. *Brave; vaillant; courageux.* —, byw. *zie* Manhaftiglyk.
Manhaftigheid (z. mv.), v. *Bravoure; valeur; vaillance*, f.; *courage*, m.
Manhaftiglyk, byw *Vaillamment; courageusement.*
Manicheën, m. mv. *Manichéens* (sectaires), m. pl.
*Manier (-en), v. *Manière; façon, méthode*, f. — van spreken. *Manière* ou *façon de parler.* In geenerlei —. *En aucune façon* ou *manière.* —, gewoonte, gebruik. *Usage*, m.; *mode, coutume*, f.
Manieren (ik manierde, heb gemanierd), b. w. *Former* ou *dresser quelqu'un, lui apprendre les belles manières.*
Manierlyk, b. n. *Civil; poli; honnête.* Een —e man. *Un homme poli.* —, byw. *Poliment; honnêtement.*
Manierlykheid, v. *Civilité, politesse, honnêteté*, f.
*Manifest (-en), o. *Manifeste*, m.
Maning (-en), v. *Demande de paiement; sommation*, f.
Maniok, m. *Manioc* (arbrisseau), m.
Maniokrasp (-en), v. *Grage*, f.
Maniokswortel (-s), m. *Racine de manioc*, f.
*Manipel (-s), m. *Manipule* (petite étole au bras), m.
Mank, b. n. *Boiteux, qui cloche.* — gaen. *Boiter, clocher.*
Mankheid (z. mv.), v. *Clochement*, m.
Mankop (-ppen), v. en o. *Pavot*, m.
Mankopsap, o. *Méconium, suc de pavot*, m.
Mankopzaed (z. mv.), o. *Graine* ou *semence de pavot*, f.
Manlieden, m. mv. *Les hommes*, m. pl.
Manmensch, m. *Homme*, m.
Manmoedig, b. n. *Courageux; vigoureux, brave intrépide.* —, byw. *zie* Manmoediglyk.
Manmoedigheid (z. mv.), v. *Courage*, m.; *bravoure, intrépidité*, f.
Manmoediglyk, byw. *Courageusement; vaillamment.*
*Manna (z. mv.), o. *Manne*, f.
Manneken (-s), o. *Mâle*, m. —, klein manneken. *Petit homme, mirmidon, hommeau, homoncule*, m. — (dat de uren slaet op de klokken). *Jaquemart*, m.
Mannelyk, b. n. *Mâle; viril.* —e moed. *Courage mâle.* —e ouderdom. *Age viril.* — (fig.). Kloekmoedig. *Courageux, vaillant; vigoureux.* — (spraekk.). *Masculin.* Het —e geslacht. *Le genre masculin.* —, byw. *Courageusement; vigoureusement; vaillamment.*
Mannelykheid (z. mv.), v. *Masculinité; virilité*, f.
Mannenhuis (-zen), o. *Hospice de vieillards*, m.
Mannenklooster, o. *zie* Mansklooster.
Mannenmoed (z. mv.), m. *Courage mâle*, m. *intrépidité* f.
Mannenstaet, m. } *Age viril; âge mûr*, m.
Mannenstand, m. }
Mannetje, o. *zie* Manneken.
Mannin (-nnen), v. *Virago; femme hommasse*, f.
Mans, b. n. *De l'homme; grand; fort.* — genoeg zyn om enz. *Être assez grand* ou *assez fort pour etc.*
Mansbeeld (-en), o. *Figure, image* ou *statue d'homme*, f.
Mansbroeder (-s), m. *Beau-frère*, m.
Manschap, v. *Troupes*, f. pl.; *soldats; gens*, m. pl. — (van een schip). *Équipage*, m. — (leenregt). *Vasselage, hommage*, m.
Manschenillenboom (-en), m. *Mancenillier* (arbre vénéneux), m.
Manshand (z. mv.), v. *Autorité maritale*, f.; *pouvoir marital*, m.
Manshemd (-en), o. *Chemise d'homme*, f.
Manshoed (-en), m. *Chapeau d'homme*, m.
Manshoir, m. *Héritier mâle*, m.
Manshoofd (-en), o *Tête d'homme* f.
Manskleed (-eren, -kleêren), o. *Habit d'homme*, m.
Manskleeding, v. *Habillement d'homme*, m.
Manskleêrmaker (-s), m. *Tailleur pour hommes*, m.
Mansklooster (-s), o. *Couvent* ou *monastère d'hommes*, m.
Manskok (-s), m. *Cuisinier*. m.
Manskous (-en), v. *Bas d'homme*, m.
Manslag (-en), m. *Homicide, meurtre*, m. Eenen — begaen. *Commettre un meurtre.*

en), o. *Fief mâle* ou *masculin*, m.
(z. mv.), v. *Stature d'homme; hauteur* *me*, f.
, m. mv. *Les hommes*, m. pl.
n, m. mv. *Vassaux*, m. pl.
r (-s), v. *Belle-mère*, f.
-en), v. *Bonnet d'homme*, m.
-amen), m. *Nom d'homme*, m.
en), o. *Hoir* ou *héritier mâle*, m. — *reille d'homme*, f.; *cabaret*, m.
n (-en), m. *Homme*, m.
.ken), m. *Justaucorps*, m.
nz. zie Mannenstaet enz.
(-s), v. *Belle-sœur*, f.
m. *Manteau*, m. Zynen — omhangen. *in manteau*. Den — op den tuin han- *le froc aux orties*. Vrouwen —. e, f.; *mantelet*, m. — (fig.). Voor- *Prétexte*, m.; *apparence*, f.
:r (-s), m. *Porte-manteau*, m.
). w. zie Bemantelen.
-en), v. *Palissade*, f.
l, v. zie Mantellis.
(-agen), m. *Collet de manteau*, m.
sen), v. *Cordon de manteau*, m.
s), o. *Petit manteau*, *mantelet*, m.; , f.
ıerder (-s), m. *Fripier qui loue des* , m.
-kken), m. *Porte-manteau*, m.; *va-*
ager (-s), m. *Porte-valise*, m.
f). *Mantoue*, f.
r (-uren), v. *Manufacture*, f.
mv.), o. *Les hommes*, m. pl.
-en), v. } *Hermaphrodite*, m.
:n), o. }
n. *Amoureuse; langoureuse.*
n), v. *Garçonnière* (pop.), f.
z. mv.), v. *Hystérie*, f.
loeras.
zie Marmel.
v. *Nouvelle*, f. —, gerucht. *Bruit;* zie Moeras.
ıo. w. zie Marren.
n, m. mv. *Gui* (plante), m.
e Merg.
Morgen.
-en), o. *Madone*, f.
hap, v. *Annonciation*, f.
raert, v. } *Assomption*, f.
raertsdag, m. }
n, v. mv. *Marionnettes*, f. pl.
ıspel, o. *Jeu de marionnettes*, m.
. *Marjolaine* (plante), f.
: (z. mv.), v. *Huile de marjo-*
o. *Marc* (poids de 8 onces), m. —.
—, v. (landstreek). *Marche*, f.
s), v. *Pêche*, f.
om (-en), m. *Pêcher*, m.
(-s), m. *Vivandier*, m.
y (z. mv.), v. *Commerce de vivan-*
er (-s), v. *Vivandière*, f.
en, m. mv. *Habitants d'une marche*,
-aven), m. *Margrave; marquis*, m.
hap (-ppen), o. *Margraviat; mar-*
(-nnen), v. *Femme d'un margrave;* , f.

Markregter (-s), m. *Juge d'une marche*, m.
Markt enz. zie Merkt enz.
Marlen (ik marlde, heb gemarld), b. w. *Merliner* (*les voiles*).
Marling (-en), m. } *Merlin* (terme de mar.), m.
Marlingtouw (-en), v. en o. }
Marlpriem (-en), m. *Aiguille de trévier*, f.
Marlreep, m. } zie Marling.
Marltouw, v. en o. }
Marlyn, v. }
Marmel (-s), m. *Chique, petite boule de marbre etc., pour jouer*, f.
*Marmelade (-n), v. *Marmelade*, f.
Marmelaer (-s), m. *Marbreur*, m.
Marmelaerster (-s), v. *Marbreuse*, f.
Marmeldier (-en), o. *Marmotte*, f.
Marmelen (ik marmelde, heb gemarmeld), o. w. *Jouer aux chiques*. —, b. w. *Marbrer, jasper.*
Marmeling, v. *Marbrure, jaspure*, f.
Marmer (-s), m. en o. *Marbre*, m. —s. *Chiques de marbre*, f. pl.
Marmeraer (-s), m. *Marbreur*, m.
Marmerbeeld (-en), o. *Statue de marbre*, f.
Marmerbeeldhouwer (-s), m. *Marbrier; statuaire, sculpteur qui travaille le marbre*, m.
Marmerbeeldje (-s), o. *Petite statue de marbre*, f.
Marmerbrokken, m. en v. mv. *Graillon*, m., *restes des marbres*, m. pl.
Marmeren, onv. b. n. *Qui est de marbre.*
Marmeren (ik marmerde, heb gemarmerd), b. w. *Marbrer, jasper.*
Marmergroef (-ven), v. *Marbrière*, f.
Marmering, v. *Jaspure*, f.
Marmerkleur (z. mv.), v. *Couleur de marbre*, f.
Marmermyn (-en), v. *Marbrière*, f.
Marmerpapier, o. *Dominoterie*, f.; *marchandises de papier marbré*, f. pl.
Marmerpapierverkooper (-s), m. *Dominotier, marchand de dominoterie*, m.
Marmerslyper (-s), m. *Marbrier*, m.
Marmerslypery (-en), v. *Marbrerie*, f.
Marmersteen (-en), m. *Marbre*, m.
Marmersteenhouwer (-s), m. *Marbrier*, m.
Marmersteenmortel, m. *Stuc*, m.
Marmerwerken, o. mv. *Marbres, ouvrages en marbres*, m. pl.
Marmerzager (-s), m. *Scieur de marbre*, m.
*Marmot (-tten), v. *Marmotte*, f.
*Marmotje (-s), o. *Petite marmotte*, f.
*Marode, v. *Maraude*, f. Op — gaen. *Marauder, aller en maraude.*
*Marot (z. mv.), v. *Marotte*, f. Elke zot heeft zyne —. *A chaque fou plaît sa marotte; chacun a sa marotte.*
*Marquis (-en), m. *Marquis*, m.
*Marquisaet (-aten), o. *Marquisat*, m.
*Marquise (-n), v. *Marquise*, f.
Marren (ik marde, heb gemard), o. w. *Tarder; hésiter.* —, b. w. Binden. *Lier; attacher; amarrer.*
Mars (z. mv.), v. *Mars* (dieu de la guerre; planète), m.
Mars (-en), v. *Gabie; hune, échauguette* (t. de mar.), f.— (van eenen kramer). *Panier de mercier*, m.; *balle, malle*, f.
*Marsch (-en), m. en v. *Marche*, f. Op — zyn. *Être en marche.* Marsch! *Marche!*
*Marschalk enz. zie Maerschalk enz.
Marschvaerdig, b. n. } *Prêt à marcher.*
Marschveerdig, b. n. }
Marsdraegster (-s), v. *Colporteuse, brelandinière*, f.

Marsdrager, m. *zie* Marskramer.
*Marsepein (-en), m. *en* o. *Massepain* (pâtisserie), m.
*Marsepeinbakker (-s), m. *Celui qui fait des massepains.*
Marsfeesten, v. *en* o. mv. *Martiales*, f. pl.
Marsilië (stad). *Marseille.*
Marsklimmer (-s), m. *Matelot qui monte dans les hunes; gabier*, m.
Marsknieën, v. mv. *Courbatons; taquets de hune* (t. de mar.), m. pl.
Marskraem (-amen), v. *en* o. *Boutique de colporteur; loge, échoppe*, f.
Marskramer (-s), m. *Colporteur, brelandinier*, m.
Marskramery, v. *Colportage*, m.
Marslanteern (-en), v. *Fanal de hune* (terme de mar.), m.
Marsman, m. *zie* Marskramer.
Marsmast, m. *zie* Marssteng.
Marssalingen, m. mv. *Tesseaux* (t. de mar.), m. pl.
Marssteng (-en), v. *Mât de hune*, m.
Marsvellen, o. mv. *Braies de la hune, peaux dont on garnit les hunes*, f. pl.
Marszeil (-en), o. *Hunier*, m.; *voile de hune*, f.
Marszeilsreep (-en), m. *Cargue du hunier* (terme de mar.), f.
Mart, v. *zie* Merkt.
Martelaer (-s, -aren), m. *Martyr*, m. — worden. *Souffrir le martyre; périr pour la foi.* — (gem.). Knoeijer. *Bousilleur*, m.
Martelaersboek (-en), m. *en* o. *Martyrologe*, m. — der grieksche kerk. *Ménologe*, m.
Martelaerschap (z. mv.), o. *Martyre*, m.
Martelaerskroon (-en), v. *Couronne du martyre*, f.
Martelaerslyst (-en), v. *Martyrologe*, m.
Martelaerster (-s), v. } *Martyre*, f.
Martelares (-ssen), v. }
Martelary, v. *Martyre; tourment*, m.; *torture; question*, f.
Marteldom, o. *Martyre*, m.
Marteldood (z. mv.), m. *en* v. *Martyre*, m.
Martelen (ik martelde, heb gemarteld), b. w. *Martyriser; faire souffrir le martyre.* —, o. w. (gem.). Knoeijen. *Bousiller.*
Marteler, m. *zie* Martelaer.
Martelgereedschap, o. *zie* Marteltuig.
*Martelie, v. } *Martyre*, m.
Marteling, v. }
Martelkroon (-en), v. *Couronne du martyre*, f.
Marteltuig (-en), o. *Instruments de martyre*, m. pl.
Marter (-s), m. *Marte* ou *martre* (sorte de fouine), f.
Martelvel (-llen), o. *Marte, peau de marte*, f.
Martinika (eiland). *Martinique*, f.
*Martiriseren, b. w. *zie* Martelen.
*Mas (massen), v. *Masse; foule; multitude*, f.
*Mask (-en), v. } *zie* Masker.
*Maske (-n), v. }
*Masker (-s), o. *Masque*, m. Het — afdoen. *Lever le masque*; (fig.) *agir ouvertement.*
*Maskerade (-n), v. *Mascarade*, f.
*Maskeren (ik maskerde, heb gemaskerd) b. w. *Masquer; déguiser.* Zich —. *Se masquer.*
*Massa, v. *Masse*, f.
*Massepein enz. *zie* Marsepein enz.
*Massief, b. n. *Massif.*
*Massiefheid (z. mv.), v. *Massiveté*, f.
Massora, v. *Massorah, massore*, f., *examen du texte de la Bible*, m.
Massoreten, m. mv. *Massorètes, auteurs de la massore*, m. pl.
Massoretisch, b. n. *Massorétique, de la massore.*
Mast (-en), m. *Mât*, m. Schip met dry —en. *Vaisseau à trois mâts.* —en op een schip zetten. *Mâter un vaisseau.*
Mastbloem (-en), v. *Giroflée blanche*, f.
Mastboom (-en), m. *Sapin blanc; arbre propre à faire des mâts*, m.
Mastboomhout, o. *Sapin blanc*, m.
Mastbosch (-sschen), o. *Forêt d'arbres propres à faire des mâts; sapinière*, f.
Mastelein, o. *zie* Masteluin.
Masteloos, b. n. *Démâté; sans mât.*
Masteluin, o. *Méteil; pain de méteil*, m.
Masteluinbrood, o *Pain de méteil*, m.
Mastenmaker (-s), m. *Mâteur*, m.
Masthout (z. mv.), o. *Sapin blanc; bois propre à faire des mâts*, m., *mâture*, f.
*Mastik (z. mv.), m. *Mastic* (gomme du lentisque), m.
Mastikboom (-en), m. *Lentisque* (arbre), m.
Mastje (-s), o. *Mâtereau; petit mât*, m.
Mastklimmer (-s), m. *Matelot qui grimpe aux mâts*, m.
Mastkoker (-s), m. *Étui de mât*, m.
Mastligter (-s), m. *Allège garnie d'un mât*, f.
Mastloos, b. n. *zie* Masteloos.
Mastvel (-llen), o. *Braie* (mar.), f.
Mastvisch (-sschen), m. *Cachalot* (poisson de mer), m.
Mat (matten), v. *Natte*, f. Met matten beleggen. *Natter.* —, hangmat op schepen. *Hamac; strapontin*, m. — (in het schaekspel). *Mat*, m. Schaek en — zetten. *Donner échec et mat.* In de — zyn (fig.). *Être dans l'embarras.* —, spaensch geldstuk. *Piastre, piastre forte*, f. —, o. *Repas*, m. —, grasland. *Pré*, m. —, zekere hoegrootheid van land. *Certaine étendue de terre*, f.
Mat (matter, matst), b. n. *Mat; terne.* —, vermoeid. *Las; fatigué.* —, droog. *Sec; aride.*
Mat. *zie* Meten.
Matadoor (-s), m. *Matador*, m.
Mate, v. *zie* Maet, v.
Matelief, v. *zie* Madelief.
Mateloos, b. n. *Démesuré; qui est sans mesure.*
Matelyk, byw. *zie* Matiglyk.
Matenmaker (-s), m. *Boisselier*, m.
Matenmakersambacht, o. *Boissellerie*, f.
Matenverkooper (-s), m. *Boisselier*, m.
Mater, m. *zie* Marter.
*Materialen, v. mv. *Matériaux*, m. pl.
*Materialist (-en), m. *Matérialiste*, m.
*Materialistendom (z. mv.), o. *Matérialisme*, m.
*Materie (z. mv.), v. *Matière*, f. —, etter. *Pus*, m.
*Mathesis, v. *Mathématiques*, f. pl.
Matheid (z. mv.), v. *Fatigue; lassitude*, f.
Mathoen (-ders, -deren), o. *Pluvier* (oiseau), m.
Matig, b. n. *Frugal; sobre.* —, bedaerd. *Modéré, retenu, tempéré.* —, byw. *zie* Matiglyk.
Matigen (ik matigde, heb gematigd), b. w. *Modérer, tempérer; retenir; adoucir; modifier* (*un projet de loi*). Zich —. *Se modérer.*
Matigheid (z. mv.), v. *Frugalité; sobriété*, f. —, bedaerdheid. *Modération; tempérance, retenue*, f.
Matiging, v. *Adoucissement*, m.; *modification*, f. —, *zie* Matigheid.
Matiglyk, byw. *Frugalement; sobrement.* —, met bedaerdheid. *Modérément.*
Matras (-ssen), v. *Matelas*, m. —, pisglas. *Urinal*, m.
Matrasje (-s), o. *Petit matelas; petit urinal*, m.

ıker (-s), m. *Matelassier*, m.
·ssen), v. *Maîtresse*, f.
ı (-onen), v. *Matrone*, f.
(-ozen), m. *Matelot*, m.
e (-s), o. *Petit matelot*, m.
ıdans, m. *Matelote*, *danse des mate-*
:
ıgeld, o. *Matelotage*, *cinglage*, *ma-*
, m.
ıgeregt, o. *Matelote*, f., *mets de pois-*
m.
ıhuer, v. *Matelotage*, *cinglage*, *ma-*
, m.
ıloon, m. *en* o. *zie* Matrozengeld.
ıwacht (-en), v. *Garde de matelots*, f.
ıwerk, o. *Travail*, m., ou *manœuvre*
ıtelots, f.; *l'art du matelot*, m.
(-zen), v. *Matrice*, f.; *moule*, m.
dding (z. mv.), v. *Criblure*, f.; *ordures*,
rebut, m.
ik matste, heb gematst), b. w. *Assommer.*
.er (-s), m. *Assommoir*, m.
(-s), v. *Nattière*, f.
(-tten), m. (fam.). *Benêt*, *niais*, *pol-*
m.
zen, v. mv. *Joncs dont on fait des nat-*
ı. pl.
ımer enz. *zie* Mattenkramer enz.
ik mattede, heb gemat), b. w. *Natter.*
n —. *Empailler des chaises.* —, afmat-
asser; *fatiguer*; *harasser.*
ramer (-s), m. *Nattier*, m.
sch (-sschen), o. *Jonc qui croit dans les*
ages, m.
aker (-s), m. } *Nattier*, m.
-s), m. }
ı (ik matteerde, heb gematteerd), b. w.
r; *fatiguer.*
ıid, v. *zie* Matheid.
(ik mauwde, heb gemauwd), o. w. *Miau-*
et —. *Miaulement*, m.
g, v. *Miaulement*, m.
, v. mv. (kinderziekte). *Rougeole*, f.
(ik mazelde, heb gemazeld), o. w. *Avoir*
ıgeole.
erk, o. *Filets*, *rets*, m. pl., *lacis*, m.
Mede, byw. enz.
ır My.
ıtad). *La Mecque*, f.
er (-s), m. *Malinois*, m.
ersche (-n), v. *Malinoise*, f.
n (stad). *Malines*, f.
ch, b. n. *De Malines*; *malinois.*
le (-n), v. } *Médaille*, f. Groote —. *Mé-*
e (-n), v. } *daillon*, m Cabinet van —n.
ıillier, m.
ekenner (-s), m. *Médailliste*, m.
. mv.), v. (drank). *Hydromel*, m.
ıyw. *en* voorz. *Avec.* Hy gaet naer Brus-
ın ik zal — gaen. *Il va à Bruxelles*, *et*
avec lui. Zy spotten er —. *Ils s'en mo-*
. —, voegw. *Aussi*; *conjointement*; *en*
temps.
ıterhouder (-s), m. *Codétenteur*, m.
ıwezig, b. n. *Coexistant.*
ıwezigheid (z. mv.), v. *Coexistence*; *si-*
ıéité, f.
ıwyzende teekenen, o. mv. *Signes coïn-*
ts (méd.), m. pl.
ıwyzing (-en), v. *Coïndication*, f.
ıeider (-s), m. *Collaborateur*; *coopéra-*
, m.

Medearbeidster (-s), v. *Collaboratrice*; *coopératrice*, f.
Medebegeerder (-s), m. *zie* Mededinger.
Medebelanghebbende, m. *Qui est intéressé avec un autre dans une affaire.* —n, m. mv. *Consorts*, m. pl.
Medebeschermer (-s), m. *Comprotecteur*, m.
Medebeschuldigde, m. *Coaccusé*, m.
Medebestaen (ik besta mede, bestond mede, heb medebestaen), o. w. *Coexister.*
Medebestaenbaerheid (z. mv.), v. *Coexistence*, f.
Medebestaende, b. n. *Coexistant.*
Medebestier, enz. *zie* Medebestuer enz.
Medebestuer, o. *Corrégence*, f.
Medebestuerder (-s), m. *Corrégent*, m.
Medebetigte, m. *Coaccusé*, m.
Medebezitster (-s), v. *Copropriétaire*, f.
Medebezitter (-s), m. *Copropriétaire*, m.
Medebisschop (-ppen), m. *Coévêque*, m.
Medeboeler (-s), m. *Rival*, m.
Medeborg (-en), m. *Caution*, f., ou *garant solidaire*, m.
Medeborger enz. *zie* Medeburger enz.
Medebrengen (ik bragt mede, heb medegebragt), b. w. *Amener*; *apporter*; *occasionner*; *produire.* Breng uwen broeder mede. *Amenez votre frère.*
Medebroeder (-s), m. *Confrère*; *collègue*, m.
Medebroederschap (-ppen), v. *en* o. *Confrérie*; *confraternité*, f.
Medeburger (-s), m. *Concitoyen*, m.
Medeburgeres (-ssen), v. *Concitoyenne*, f.
Medeburgerschap, v. *en* o. *Qualité de concitoyen*, f.; *tous les concitoyens*, m. pl.
Medechristen (-en), m. *Frère en Jésus-Christ*, m.
*Medecyn (-nen), v. *Médecine*, f.; *remède*, m.
*Medecynmeester (-s), m. *Médecin*, m.
Mededeelachtig, b. n. *Copartageant.*
Mededeelbaer, b. n. *Communicable*; *qui peut se communiquer.*
Mededeelbaerheid (z. mv.), v. *Communicabilité*, f.
Mededeelen (ik deelde mede, heb medegedeeld), b. w. *Communiquer*; *faire part de*; *dire*; *raconter.* —, deel geven. *Rendre participant*; *donner part à*; *copartager.* Ik zal hem van de erfenis —. *Je lui donnerai sa part de la succession.* —, o. w. *Participer à*, *avoir* ou *prendre part à.*
Mededeelend, b. n. *Communicatif*; *copartageant*; *codonataire.*
Mededeeler (-s) m. *Celui qui communique* ou *qui fait participer.*
Mededeelgenoot (-en), m. } *Copartageant*, m.
Mededeelhebber (-s), m. }
Mededeeling (-en), v. *Communication*; *participation*, f.
Mededeelzaem, b. n. *Charitable*; *libéral*; *communicatif.* —, byw. *Charitablement*; *libéralement.*
Mededeelzaemheid (z. mv.), v. *Charité*; *libéralité*; *bienfaisance*, f.
Mededeelzaemlyk, byw. *Charitablement*; *libéralement.*
Mededienstknecht (-en), m. *Qui sert le même maître*, *camarade de service*, m.
Mededingend, b. n. *Contendant.*
Mededinger (-s), m. *Concurrent*; *compétiteur*; *rival*, m.
Mededinging, v. *Concurrence*; *rivalité*, f.
Mededingster (-s), v. *Concurrente*; *rivale*, f.
Mededoogen (z. mv.), o. *Pitié*, *compassion*; *commisération*, f. — met iemand hebben. *Avoir*

pitié de quelqu'un. — met iets hebben. *Compatir à quelque chose.*
Mededoogend, b. n. *Compatissant; miséricordieux.*
Mededoogendheid, v. *zie* Mededoogen.
Mededoogenloos, b. n. *Impitoyable; insensible; dur.*
Mededoogzaem, b. n. *zie* Mededoogend.
Mededragen (ik draeg mede droeg mede, heb medegedragen), b. w. *Emporter.*
Mededrinken (ik dronk mede, heb medegedronken) o. w. *Boire avec quelqu'un.*
Medeëeuwig, b. n *Coéternel.*
Medeëigenaer (-s), m *Copropriétaire*, m.
Medeëigenaerster (-s), v. *Copropriétaire*, f.
Medeërfgenaem (-amen), m. *Cohéritier*, m.
Medeërfgename (-n), v. *Cohéritière*, f.
Medegaen (ik ga mede, ging mede, ben medegegaen), o. w. *Accompagner; aller avec quelqu'un.*
Medegaende, b. n. *Compatissant; condescendant; complaisant.*
Medeganger (-s), m. *Compagnon de voyage*, m.
Medegeassocieërd, b. n. *Coassocié.*
Medegeassocieërde, m *Coassocié*, m.
Medegebragt, v. d. van medebrengen.
Medegedronken — mededrinken.
Medegeklonken — medeklinken.
Medegenomen — medenemen.
Medegenoot (-en), m. *Compagnon; associé; collègue*, m.
Medegesproken, v. d. van medespreken.
Medegevangen (-en), m. *Camarade de prison*, m.
Medegevoel (z. mv.), o. *Sympathie*, f.
Medegewisse, o. *zie* Medeweten.
Medegezel (-llen), m. *Compagnon, camarade; complice*, m.
Medegezellin (-nnen), v. *Compagne; complice*, f.
Medegezelschap (-ppen), o. *Compagnie*, f.
Medehandelaer (-s,-aren), m. *Associé; correspondant*, m.
Medehandelaerster (-s), v. *Associée*, f.
Medehandelend, b. n. *Associé.*
Medeheer (-en), m. *Coseigneur*, m.
Medehellen (ik helde mede, heb medegeheld), o. w. *Coïncider.*
Medehelling, v. *Coïncidence*, f.
Medehelper (-s), m. *Assistant; adjoint; assesseur*, m. - van eenen bisschop. *Coadjuteur*, m. (in misdaden). *Complice*, m.
Medehelpster (-s), v. *Celle qui assiste.* — van eene abdis. *Assistante; coadjutrice*, f. — (in misdaden). *Complice*, f.
Medehuerder (-s), m. *Copreneur*, m.
Medehulp (z. mv.), v. *Assistance; aide*, f.; *secours*, m.
Medehulpig, b. n. *zie* Medehulpzaem.
Medehulpzaem, b. n. *Officieux; obligeant; serviable.*
Medeingezeten (-en), m. *Compatriote*, m.
Medekapitein (-en), m. *Concapitaine*, m.
Medekennis, v. *zie* Medeweten.
Medekeizer (-s), m. *Associé à l'empire*, m.
Medeklank, m *Consonnance* f.
Medeklinken (ik klonk mede, heb medegeklonken), o. w. *Sonner avec* ou *ensemble; former une consonnance.*
Medeklinker (-s), m. *Consonne*, f.
Medeknecht (-s,-en), m. *Camarade de service*, m.
Medekomen (ik kwam mede, ben medegekomen), o. w. *Venir avec quelqu'un, l'accompagner.*
Medekoop (-en), m. *Coemption*, f.
Medekristen, m. *zie* Medechristen.
Medekrygsman (-nnen, -lieden), m. *Compagnon* ou *frère d'armes*, m.
Medeleenheer (-en), m. *Coseigneur*, m.
Medeleeraer (-s,-aren), m. *Collègue*, m.
Medeleerling (-en), m. *Condisciple*, m.
Medelegataris (-ssen), m. *Collégataire*, m.
Medelid (-eden), o. *Confrère; collègue*, m.
Medeloop, m. *Bonheur*, m.
Medeloopen (ik liep mede, ben medegeloopen), o. w *Courir avec quelqu'un.* —, (fig.) wel uitvallen. *Réussir.*
Medeluiden (ik luidde mede, heb medegeluid), o. w. *Rendre un son égal; former une consonnance consonner.*
Medeluidend b. n. *Consonnant.*
Medeluidendheid (z. mv.), v. *Consonnance*, f.
Medelyden enz. *zie* Mededoogen enz.
Medemaet (-s), m. } *Camarade; compagnon*, m.
Medemakker (-s), m. }
Medemensch (-en), m. *Prochain*, m.
Medeminnaer (-s), m. *Rival*, m.
Medeminnares (-ssen), v. *Rivale*, f.
Medemomboir (-s), m. *Cotuteur; subrogé-tuteur*, m.
Medenemen (ik neem mede, nam mede, heb medegenomen), b. w. *Emporter; emmener.*
Medepachter (-s), m. *Copreneur*, m.
Medepleger (-s), m *Complice*, m
Medepligtig, b. n. *complice.* —e, m. *en* v. *Complice*, m. *et* f.
Medepligtigheid (z. mv.), v. *Complicité*, f.
Medereeder (-s), m. *Cobourgeois*, m.
Mederegent (-en), m. *Corrégent*, m.
Mederegentschap, o. } *Corrégence*, f.
Mederegering, v. }
Medeschepsel (-s,-en), o. *Qui appartient à l'ordre* ou *à la classe des créatures.*
Medescholier (-en), m. *Condisciple*, m.
Medeschuldig enz. *zie* Medepligtig enz.
Medeslepen (ik sleep mede, sleepte mede, heb medegesleept), b. w. *Emporter; entraîner avec soi; charrier; traîner.*
Medespeelster (-s), v. *Concertante*, f.
Medespeler (-s), m. *Concertant; partenaire*, m.
Medespreken (ik spreek mede, sprak mede, heb medegesproken), o. w. *Prendre part à la conversation; parler avec quelqu'un.* —, voorspreken. *Parler en faveur de quelqu'un.*
Medestaet, m. } *Coétat*, m.
Medestand, m. }
Medestander (-s), m. *Partisan; complice; fauteur; associé*, m.
Medestemmen (ik stemde mede, heb medegestemd), o. w. *en* b. w. *Consentir avec quelqu'un*.
Medestemming, v. *Consentement; suffrage*, m.
Medestreefster, v. *zie* Medidingster.
Medestrevend, b. n *Contendant.*
Medestrever, m. *zie* Mededinger.
Medestreving, v. *Concours* m; *concurrence*, f.
Medestryd (z. mv. m *Concurrence; rivalité*, f.
Medestrydend, b. n. *Contendant.*
Medestryder (-s), m. *Compétiteur; concurrent; contendant* m.
Medeteeken (-s), o. *Coïndication*, f.
Medetiendheer (-en), m *Codécimateur*, m.
Medetorschen (ik torschte mede, heb medegetorscht), b. w. *Emporter.*
Medevaderlander (-s), m. *Compatriote*, m.
Medeverbonden, m. *Coobligé*, m.
Medeverkooper (-s), m. *Covendeur*, m.
Medeverpligte, m. *Coobligé*, m.

(-en), m. *Celui qui est parent avec*

e (-n), v. *Celle qui est parente avec*

, o. *Concurrence*, f.
er (-s), m. *Concurrent*, m.
ik vierde mede, heb medegevierd), *élébrer.*
(ik voerde mede, heb medegevoerd), *duire, mener* ou *transporter avec ier; traîner.*
-en), m. *Cotuteur*, m.
v. } *Tutelle partagée avec un* chap, o. } *autre*, f.
-s), m. *Rival*, m.
(-s), v. *Rivale*, f.
ner (-s), m. *Agrégé*, m.
b. n. *Complaisant; condescendant.* ledoogend.
id (z. mv.), v. *Complaisance; con-ce*, f. —. *zie* Mededoogen.
(ik werkte mede, heb medegewerkt), *érer; concourir; seconder.*
(-s), m. *Coopérateur; collabora-*

;, v. *Coopération*, f.; *concours*, m.
r (-s), v. *Coopératrice, collabora-*

o. Kennis. *Connaissance; partici-mmunication*, f. Zonder —. *A l'insu.*
-s), m. *Qui sait quelque chose avec complice*, m.
). n. *Consubstantiel.*
ik wilde mede, heb medegewild), *riser; seconder.*
-s), m. *Concertant*, m.
r (-s), v. *Concertante*, f.
dig, b. n. *Consubstantiel.* —, byw. *ntiellement.*
digheid, v. *Consubstantialité*, f.
diglyk, byw. *Consubstantiellement.*
g (-en), m. *en* v. *Frère*, m., ou *sœur*

(-s), v. *Consœur*, f.
. *zie* Medegezel.
nv.), o. *Ce qui tient le milieu; grand* l.
(-en), v. *Veine médiane*, f.
r (-s), v. *Cicéro* (caractère d'impri-

er, o. *Grand papier*, m.
, o. w. *User de remèdes.*
n), v. *Médecine*, f., *remède*, m. *decin*, m.
k, m. *zie* Geneesdrank.
ster (-s), m. *Médecin*, m.
, b. n. *Médical.*
. *zie* Mededoogen.
oegw. *en* voorz. *zie* Mede.
romel, m. —. *zie* Meekrap.
den.
v.), v. *Garance*, f.
meedde, heb gemeed), b. w. *Ga-*

nz *zie* Mededoogen enz.
mv), v. (plant). *Garance*, f. Met — *arancer.*
er (-s), m. *Garancière*, f.
jer, o. *Billon*, m.
ve, v. *Garançage*. m.
), o. *Farine*, f. Fyn —. *Fleur de* t — bestrooijen. *Enfariner.*

Meelachtig, b. n. *Farineux; farinacé.* —e peren. *Poires pâteuses.*
Meelbloem, v. *Fleur de farine*, f. — (plant). *Viorne*, f.
Meelboom (-en), m. *Manioc* (arbrisseau), m.
Meelbuil (-en), m. *Bluteau; blutoir*, m.
Meelbuilen, b. w. *Bluter.*
Meeldraedje, (-s), o. *Étamine*, f.
Meelig, b. n. *zie* Meelachtig.
Meelkalk (z. mv.), m. *Chaux en poudre*, f.
Meelkist (-en), v. *Huche; farinière*, f.
Meelkooper (-s), m. *Farinier*, m.
Meellym, v. *en* o. *Colle faite de farine*, f.
Meelmees (-zen), v. *Mésange bleue*, f.
Meelpap, v. *Bouillie*, f.
Meelpelder (-s), m. *Farinier*, m.
Meelpot (-tten), m. *Pot à farine*, m.
Meelreep, m. *Vermicelle*, m.
Meelreepmaker (-s), m. } *Vermicellier*, m.
Meelreepverkooper (-s), m. }
Meelsuiker (z. mv.), v. *Sucre en poudre*, m.
Meelton (-nnen), v. *Farinière*, f.
Meeltrog (-ggen), m. *Huche*, f.; *pétrin*, m.
Meelvat (-en), o. *Farinière*, f.
Meelverkooper (-s), m. *Farinier*, m.
Meelworm (-en), m. *Ver qui se trouve dans la farine*, m.
Meelzak (-kken), m. *Sac à farine*, m.
Meelzeef, v. *zie* Meelbuil.
Meemaler (-s), m. *Celui qui moud la garance.*
Meenen (stad). *Menin*, m.
Meenen (ik meende, heb gemeend), o. w. *Penser; croire; s'imaginer.* —, van voornemen zyn. *Vouloir; avoir dessein, se proposer.* —, b. w. *Parler de, avoir en vue.* Het goed met iemand —. *Être porté pour quelqu'un.*
Meenend, b. n. *Intentionné.*
Meenig enz. *zie* Menig enz.
Meening (-en), v. *Opinion*, f.; *sentiment; avis*, m. Zyne — zeggen. *Dire son opinion.* —, opzet, voornemen. *Dessein*, m.; *volonté, intention*, f.
Meepsch, b. n. *Faible; maladif.*
Meepschheid (z. mv.), v. *Faiblesse*, f.
Meer, v. *zie* Merrie.
Meer (meren), o. *Lac*, m.
Meer, byw. *Plus; davantage; de plus.* Veel —. *Beaucoup plus.* Des te —. *D'autant plus.* — en —, hoe langer hoe —. *De plus en plus.* Te —. *D'autant que, d'autant plus que.* — of min. *Plus ou moins.* — dan eens. *Plus d'une fois.* Hy heeft geen geld —. *Il n'a plus d'argent.* — dan duizend persoonen. *Plus de mille personnes.* Ik spreek niet —. *Je ne dis plus rien.* Dat — is. *De plus, d'ailleurs.* Wat — is. *Qui plus est.* Zoo veel te —. *A plus forte raison.*
Meeräel (älen), m. *Congre* (poisson), m.
Meerbaers (-zen), m. *Perche de lac*, f.
Meerder, b. n. *Plus, plus grand, plus considérable, supérieur.*
Meerderaer (-s), m. *Augmentateur*, m.
Meerderen (ik meerderde, heb gemeerderd), b. w. *Augmenter; accroître; multiplier.* —, o. w. (met zyn.). *S'augmenter; s'accroître.*
Meerderheid (z. mv.), v. *Supériorité*, f. —, meerder getal. *Pluralité*, f. Met — van stemmen. *A la pluralité des voix.*
Meerdering, v. *Augmentation*, f.; *accroissement*, m.
Meerderjarig, b. n. *Majeur.*
Meerderjarigheid (z. mv.), v. *Majorité*, f.

Meeren (ik meerde, heb gemeerd), b. w. *Amarrer.*
Meerendeel (z. mv.), o. *La plus grande partie*, f.
Meerendeels, byw. *Pour la plupart; la plupart, en grande partie.*
Meergedacht, b. n.
Meergemeld, b. n. } *Susdit.*
Meergenoemd, b. n.
Meergeoefend, b. n. *Plus exercé.*
Meergevorderd, b. n. *Plus avancé.*
Meerkat (-tten), v. *Guenon*, f.
Meerkatteken (-s), o. *Guenuche*, f.
Meerkoet (-en), v. *Courlis* (oiseau), m.
Meerkol (-llen), v. *Geai*, m.
Meerle (-n), v. *Merle*. m.
Meerling (-en), m. *Merlin* (t. de mar.), m.
Meermael, byw.
Meermaels, byw. } *Plusieurs fois; souvent; fréquemment.*
Meermalen, byw.
Meerman (-lieden), m. *Marin*, m.
Meermin (-nnen), v. *Sirène*, f.
Meerpael (-alen), m. *Pieu auquel on amarre un navire*, m
Meerradys (-zen), v. *Espèce de raifort*, m.
Meerrest, v. *Le reste.*
Meers (-en), v. *Panier de mercier*, m., *balle*, f.; *marchandises*, f. pl.
Meerscenier (-s), m. *Mercier*, m.
Meerseny, v. *Mercerie; quincaillerie*, f.
Meerskorf (-ven), m. *Panier de mercier*, m.
Meerslachtig, b. n. *Hétérogène.*
Meerslachtigheid (z. mv.), v. *Hétérogénéité*, f.
Meerslek (-kken), v. *Burgau*, m.
Meersman (-lieden), m. *Mercier*, m.
Meerspin (-nnen), v. *Araignée de lac*, f.
Meert, m. zie Maert.
Meertouw (-en), v. en o. *Croupière*, f., *câble à l'arrière*, m.
Meertsbloem, v. *Tussilage; pas-d'âne*, m.
Meertsch, b. n. zie Maertsch.
Meervisch (-sschen), m. *Poisson de lac*, m.
Meervoud, o. *Pluriel, nombre pluriel*, m. —, b. n. zie Meervoudig.
Meervoudig, b. n. *Pluriel.*
Meervoudiglyk, byw. *Au pluriel.*
Meerwater (-en), o. *Eau de lac*, f.
Meerzwyn (-en), o. *Marsouin* (poisson), m.
Mees (-zen), v. *Mésange*, f.
Meesmuilen (ik meesmuilde, heb gemeesmuild), o. w. *Ricaner; sourire; rire sous cape; rioter; manger la bouche fermée.*
Meesmuiler (-s), m. *Ricaneur, rioteur*, m.
Meesmuilster (-s), v. *Ricaneuse, rioteuse*, f.
Meest, b. n. *Le plus, la plupart.* De —e steden. *La plupart des villes.* De —en. *La plupart, le plus grand nombre.* —, byw. *Pour la plupart; le plus souvent.* Dat gebeurt het —. *Cela arrive le plus souvent.* Het — dat my kwelt. *Ce qui me tourmente le plus.*
Meestal, byw. *Le plus souvent.*
Meestbiedende, m. *Le plus offrant, dernier enchérisseur*, m.
Meestendeel, o. *La plupart, la plus grande partie.* Het — der kinderen. *La plupart des enfants.*
Meestendeels, byw. *Le plus souvent, pour la plupart.*
Meestentyds, byw. *Le plus souvent; la plupart du temps.*
Meester (-s), m. *Maître*, m. — in de vrye kunsten. *Maître-ès-arts.* Zich van iets — maken. *Se rendre maître ou s'emparer de quelque chose.* Den — spelen. *Trancher du maître.* — worden (in eenig ambacht). *Passer maître.* —, onderwyzer. *Maître; précepteur*, m. —, wondheeler. *Chirurgien*, m.
Meesterachtig, b. n. *Qui tranche du maître; impérieux; magistral.* —, volmaekt. *Parfait, achevé.* —, byw. *En maître; magistralement.*
Meesterachtigheid (z. mv.), v. *Ton impérieux*, m. —, volmaektheid. *Perfection*, f.
Meesterachtiglyk, byw. *En maître; magistralement.*
Meesteren (ik meesterde, heb gemeesterd), b. w. *Guérir, traiter.* —, bedwingen. *Dompter; contraindre; casser; rompre.* —, o. w. *Trancher du maître.*
Meesteres (-ssen), v. *Maîtresse; femme qui exerce l'art de guérir*, f.
Meestergast (-en), m. *Contre-maître*, m.
Meestergeld, o. zie Meesterloon.
Meestering, v. *Cure, guérison (d'une plaie)*, f.
Meesterknecht (-s, -en), m. *Premier domestique ou valet*, m.
Meesterkruid, o. (plant). *Impératoire*, f.
Meesterloon (z. mv.), m. en o. *Salaire d'un chirurgien*, m.
Meesterloos, b. n. *Sans maître.*
Meesterlyk, b. n. *Magistral.* —, byw. *En maître, à merveille.*
Meesterpoeijer, o. *Magistère* (t. de chim.), m.
Meestersch. zie Meesterlyk.
Meesterschap (z. mv.), v. en o. *Maîtrise*, f.; *empire*, m.
Meestersse (-n), v. *Maîtresse*, f.
Meesterstuk (-kken), o. *Chef-d'œuvre; coup de maître*, m.
Meesterwortel, m. *Impératoire*, f.; *laser* ou *laserpitium*, m.
Meestery, v. zie Meestering.
Meesttyds, byw. *Le plus souvent.*
Meet (meten), v. (begin van eene speelbaen). *Marque*, f. Van — af aen beginnen. *Recommencer de nouveau.*
Meetbaer, b. n. *Mesurable; commensurable.*
Meetbaerheid, v. *Mensurabilité*, f.
Meetkonst, v. zie Meetkunde.
Meetkonstenaer (-s), m. *Géomètre*, m.
Meetkonstig, b. n. zie Meetkundig.
Meetkunde (z. mv.), v. *Géométrie*, f.
Meetkundig, b. n. *Géométrique.* —, byw. *Géométriquement.*
Meetkundige, m. *Géomètre*, m.
Meetkundiglyk, byw. *Géométriquement.*
Meetkunst (z. mv.), v. *Géométrie*, f.
Meetlood (-en), o. *Niveau; plomb*, m.
Meetlyn (-en), v. *Cordeau*, m.
Meetroede (-n), v. *Perche d'arpenteur*, f.
Meetsnoer, o. zie Meetlyn.
Meetster (-s), v. *Celle qui mesure.*
Meetstok (-kken), m. *Toise; règle; mesure, canne*, f.
Meettafeltje (-s), o. *Planchette* (instrument de math.), f.
Meeuw (-en), v. *Mouette* (oiseau), f.
Meeuwen (ik meeuwde, heb gemeeuwd), o. w. *Miauler.*
Meeuwen (het), o. *Miaulement*, m.
Meeverf, v. *Couleur de garance*, f.; *garançage*, m.
Meewarig enz. zie Medewarig enz.
Meezenslag (-en), m. *Mésangette* (piége), f.
Mei (-ijen), m. *Mai; mois de mai*, m. —, mei-

. *Mai*, m. Den — planten. *Planter le*
m (-en), v. *Muguet*, m.
m (-en), m. *Mai* (arbre), m.
r (z. mv.), v. *Beurre qui se fait au mois ai*, m.
en), v. *Servante*, f. —, jonge dochter. *fille*, f.
n (-en), m. } *Aubépine*, f.
n (-s), m. }
k (-en), m. *Décoction d'herbes que l'on l au mois de mai*, f.
(-s), m. *Maire; bailli; sénéchal; mé-*, m.
(-en), v. *Mairie; métairie*, f.
r (-s). m. *Hanneton*, m.
nd (-en), v. *Mai, mois de mai*, m.
l (-en), m. *Parjure, faux serment*, m.
lig, b. n. *Parjure*. — worden. *Se par-*
lige (-n), m. *en* v. *Parjure*, m. *et* f.
ligheid, v. *Parjure*, m.
enz. *zie* Meenen enz.
(te), byw. *zie* Opregtelyk.
, v. *zie* Meening.
. enz. *zie* Meer, o. enz.
-s), o. } *Fillette, jeune fille, servan-*
(-s), o. } *te*, f.
, o. *zie* Meid.
(landschap). *Misnie*, f.
(-kken), m. *Mai*, m. Den — op een werk . *Couronner un ouvrage*.
, m. *Mois de mai, printemps*, m.
, o. *Champ de mai*, m.
n (-sschen), m. *Poisson de mai*, m.; , f.
l (-s), m. *Oiseau de mai*, m.; (fig.) *per-née en mai*, f.
, o. *Feu de mai*, m.
(-s), v. } *Mademoiselle*, f.
uw (-en), v. }
h, b. n. *Lépreux, ladre*.
hheid (z. mv.), v. *Lèpre; ladrerie*, f.
hhuis (-zen), o. *Léproserie*, f.; *hôpital les lépreux*, m.
olie, v. *Mélancolie*, f.
oliek, b. n. *Mélancolique*.
t (-en), m. *Mélanite* (grenat noir), f.
v. (plant). *Arroche*, f.
(ik meldde, heb gemeld), b. w. *Men-r; faire mention; porter; contenir; er; marquer apprendre*. De brief meldt. *ttre porte*. —, verkondigen. *Publier; ncer; célébrer*.
waerdig, b. n. } *Digne d'être raconté,*
weerd, b. n. } *qui mérite qu'on en*
weerdig, b. n. } *fasse mention*.
(-s), m. *Celui qui fait mention, qui an-, qui publie*.
, v. *Mention*, f.; *avis*, m. Ergens — van *Faire mention d'une chose*.
onv. b. n. *De farine*.
. n. *Farineux; farinacé*.
. *zie* Melisse
(z. mv.), v. *Mélisse, citronnelle* (plante), f.
blad (-en), o. *Feuille de mélisse*, f.
kruid, o. *zie* Melisse.
(z. mv.), o. *Dyssenterie*, f.
kruid (z. mv.), o. *Aunée* (herbe), f.
mv.), v. *Lait*, m. Dikke —. *Lait caillé*.
tig, b. n. *Laiteux; lacté, lactescent*.
r (-s, -en), v. *Veine lactée*, f.

Melkäenvoerend, b. n. *Lactifère*.
Melkbaerd, m. *Poil follet*, m.
Melkbeschryving, v. *Galactographie*, f.
Melkboer (-en), m. *Paysan qui vend du lait*, m.
Melkboerin (-nnen), v. *Laitière*, f.
Melkbuik (-en), m. *Celui qui aime le lait*.
Melkbuizen, v. mv. *Conduits lactifères, vaisseaux galactophores*, m. pl.
Melkdistel (-s), v. *Chardon-Marie*, m.
Melkëmer (-s), m. *Seau au lait*, m.
Melken (ik molk heb gemolken), b. w. *Traire*. De koeijen —. *Traire les vaches*. Duiven —. *Tenir* ou *nourrir des pigeons*. Iemand — (fig.). *Ruiner* ou *épuiser quelqu'un*.
Melker (-s), m. *Celui qui trait* (*les vaches*); *vacher*, m. —, milter. *Poisson mâle, poisson laité*, m.
Melkery (-en), v. *Laiterie*, f.
Melkëtend, b. n. *Lactiphage*.
Melkëter (-s), m. *Lactiphage, galactophage*, m.
Melkflesch (-sschen), v. *Bouteille au lait*, f.
Melkfontein, v. *Source de lait*, f.
Melkgeld, o. *Prix du lait*, m.
Melkgevend, b. n. *Lactifère*.
Melkhaer, o. *zie* Melkhair.
Melkhair (-en), o. *Poil follet, coton, duvet*, m.
Melkhuis (-zen), o. *Laiterie*, f.
Melkkalf (-vers, -veren), o. *Veau de lait*, m.
Melkkan (-nnen), v. *Pot au lait*, m.
Melkkarn, v. *zie* Melkkern.
Melkkelder (-s), m. *Cave au lait*, f.
Melkkern (-en), v. *Baratte*, f.
Melkkoei (-ijen), v. *Vache à lait*, f.
Melkkom (-mmen), v. *Écuelle à lait*, f.
Melkkost, m. *zie* Melkspys.
Melkkruid (z. mv.), o. *Laiteron; glaux*, m., *herbe au lait*, f.
Melkkruik (-en), v. *Cruche au lait*, f.
Melkkuer, v. *Galactoposie*, f., *régime laiteux*, m.
Melklam (-mmeren), o. *Agneau qui tette*, m.
Melkmaet (-aten), v. *Mesure à lait*, f.
Melkmarkt, v. *zie* Melkmerkt.
Melkmeisje (-s), o. } *Laitière*, f.
Melkmeisken (-s), o. }
Melkmerkt (-en), v. *Marché au lait*, m.
Melkmeter, m. *Galactomètre*, m.
Melkmuil (-en), m. (gem.). *Blanc-bec*, m.
Melknap (-ppen) v. *en* m. *Jatte à lait*, f.
Melkpap, v. *Bouillie au lait*, f.
Melkpot (-tten), m. *Pot au lait*, m.
Melkroom, m. *Crème*, f.
Melkrunsel (z. mv.), o. *Présure*, f.
Melksap, o. *Suc lacté*, m.
Melksoep, v. *Soupe au lait*, f.
Melkspinde (-n), v. *Laiterie*, f.
Melkspys (-zen), v. *Laitage*, m.
Melksteen (-en), m. *Galactite*, f.
Melkster (-s), v. *Celle qui trait*.
Melktanden, m. mv. *Dents de lait*, f. pl.
Melktoert (-en), v. *Frangipane* (pâtisserie), f.
Melkvrouw (-en), v. *Laitière*, f.
Melkweg, m. *Voie lactée* (t. d'astr.), f.
Melkwei (z. mv.), v. *Petit lait*, m.
Melkwit, b. n. *Blanc comme du lait*.
Melkwording, v. *Galactose*, f.
Melkwyf, o. *zie* Melkvrouw.
Melkzeef (-even), v. *Couloir*, m.
Melkzouten, o. mv. *Galactes, sels tirés du lait*, m. pl.
Melkzuer (z. mv.), o. *Acide lactique* ou *saccholactique*, m.
Melkzuiger (-s), m. *Galactophore*, m.

Meloen (-en), m. *en* v. *Melon*, m.
Meloenbak (-kken), m. } *Melonnière*, *couche à*
Meloenbed (-dden), o. } *melons*. f.
Meloendistel, v. *Mélocacte* (plante), m.
Meloenglazen, o. mv. *Vitres dont on couvre les melonnières*, f. pl.
Meloenkern (-en), v. *Graine de melon*, f.
Meloenklokken, v. mv. *Cloches dont on couvre les melons*, f. pl.
Meloenschel (-llen), v. } *Écorce de melon*, f.
Meloenschil (-llen), v. }
Meloenveld (-en), o. *Melonnière*, f.
Meloenverkooper (-s), m. *Melonnier*, m.
Meloenzaed, o. *Graine* ou *semence de melons*, f.
Meltbak (-kken), m. *Germoir*, m.
Melter enz. *zie* **Moutmaker** enz.
Mem (memmen), v. *Mère*, f. —, voedster. *Nourrice*, f. —, borst. *Sein*, m.; *mamelle*, f.; *téton*, m.
Memel enz. *zie* **Molm** enz.
Memelig, b. n. *Couvert de mites*.
***Memoriael** (-alen), o. *Mémorial*, m.
***Memorie** (z. mv.), v. *Mémoire*, f.; *souvenir*, m. — (-n), schrift. *Mémoire; placet*, m.
***Memorieboekje** (-s), o. } *Tablettes*, f. pl.;
***Memorieboeksken** (-s), o. } *agenda; calepin*, m.
Men, onbep. voornw. *On*, *l'on*. — zegt. *On dit*.
Mengbaer, b. n. *Miscible*.
Mengbaerheid, v. *Miscibilité*, f.
Mengeldichten, o. mv. *Poésies mêlées*, f. pl.; *mélanges de poésies*, m. pl.
Mengelen (ik mengelde, heb gemengeld), b. w. *Mêler; mélanger; mixtionner*.
Mengeling (-en), v. *Mélange*, m.; *mixtion*, f. — (van metalen). *Alliage*, m. — (van kleuren). *Nuance*, f.
Mengelklomp, m. *Chaos*, m.
Mengelmoes (z. mv.), o. *Mélange*, m.; *composition; rapsodie*, f.; *galimatias; pot-pourri*, m.
Mengelstof (-ffen), v. *Mélange*, m.; *matière mélangée; galimatias*, m.
Mengelwerk, o. *Miscellanées; mélanges littéraires*, m. pl.
Mengen (ik mengde, heb gemengd), b. w. *Mêler; mélanger; mixtionner; délayer*. Zich —. *Se mêler*, *s'entre-mêler*.
Menger (-s), m. *Celui qui mêle*.
Menging, v. *Action de mêler; mixtion*, f.; *mélange*, m.
Mengsel (-s, -en), o. *Composition*, f.; *mélange; composé*, m.
Menie (z. mv.), v. *Minium*, m.; *mine de plomb*, f.
Menig, b. n. *Plusieurs; divers; quantité, maint*. — mensch. *Biens des gens*. Hoe —? *Combien?*
Menigerhande, onv. b. n. } *De plusieurs espèces;*
Menigerlei, onv. b. n. } *de différentes sortes*. — planten. *Différentes sortes de plantes*. —, byw. *En diverses manières, de plusieurs façons*.
Menigmael, byw. Menige reize. *Plusieurs fois, souvent*. Zoo —. *Tant de fois*.
Menigte (z. mv.), v. *Quantité, multitude; foule; abondance*, f.; *grand nombre*, m.
Menigvuldig, b. n. *Abondant; divers; nombreux; en grand nombre*. —e regen. *Pluie abondante*. —, byw. *zie* **Menigvuldiglyk**.
Menigvuldigheid (z. mv.), v. *Abondance; multiplicité*, f.; *grand nombre*, m. —, verscheidenheid. *Diversité*, f.
Menigvuldiglyk, byw. *Abondamment; en abondance; beaucoup*.
Menigwerf, byw. *zie* **Menigmael**.
***Menist**, m. *zie* **Mennonist**.
Mennegat (-en), o. (van eenen akker). *Entrée*, f.; *passage* (*pour les chariots etc.*). m.
Mennen (ik mende, heb gemend), b. w. *Mener; conduire* (*des chevaux etc*).
Menner (-s), m. *Celui qui mène des chevaux*.
***Mennoniet** (-en), m. } *Mennonite*, m.
***Mennonist** (-en), m. }
Mensch (-en), m. *Homme*, m. Een eerlyke —. *Un honnête homme, un homme de bien*. — worden. *S'incarner*.
Menschbeschryving, v. *Anthropographie*, f.
Menschdom (z mv.), o. Menschelyk geslacht. *Genre humain*, m.
Menschelyk, b. n. *Humain*. — geslacht. *Genre humain*. —er wyze sprekende. *Humainement parlant*. —, dat den mensch eigen is. *Propre à l'homme*. —, onvolmaekt. *Imparfait*. —, byw. *Humainement; moralement; imparfaitement*.
Menschelykheid (z. mv.), v. *Humanité; nature, faiblesse humaine*, f.
Menschenbloed (z. mv.), o. *Sang humain*, m.
Menschendeugd (-en), v. *Vertu humaine*, f.
Menschendief (-ven), m. *Ravisseur d'hommes*, m.
Menschendrek (z. mv.), m. *Bran*, m.; *matière fécale*, f.
Menscheneter (-s), m. *Mangeur de chair humaine; anthropophage, cannibale*, m. — (verdicht wangedrogt). *Ogre*, m.
Menscheneting, v. *Anthropophagie*, f.
Menschengeslacht (-en), o. *Génération*, f.
Menschenhaet (z. mv.), m. *Misanthropie*, f.
Menschenhater (-s), m. *Misanthrope*, m.
Menschenhart, o. *zie* **Menschenhert**.
Menschenheil (z. mv.), o. *Salut des hommes*, m.
Menschenhert, o. *Cœur humain*. m.
Menschenkennis (z. mv.), v. *Connaissance de l'homme*, f.
Menschenklasse (-n), v. *Caste; classe d'hommes*. f.
Menschenliefde (z. mv.), v. } *Philanthropie, hu-*
Menschenmin (z. mv.), v. } *manité*, f.
Menschenminnaer (-s), m. *Philanthrope*, m.
Menschenmoorder (-s), m. *Homicide; meurtrier*, m.
Menschenroof (z. mv.), m. *Rapt*, m.
Menschenveredeling, v. } *Action d'éclairer ou*
Menschenverlichting, v. } *d'instruire les hommes*, f.
Menschenvleesch (z. mv.), o. *Chair humaine*, f.
Menschenvormig, b. n. *Anthropoforme*.
Menschenvriend (-en), m. *Philanthrope*, m.
Menschheid (z. mv.), v. *Humanité; nature humaine*, f.
Menschje (-s), o. *Petit homme, nabot*, m.
Menschkunde (z. mv.), v. *Connaissance de l'homme*, f.
Menschkundig, b. n. *Qui connaît les hommes*.
Menschlievend, b. n. *Philanthropique, humain*.
Menschlievendheid (z. mv.), v. *Philanthropie, humanité*, f.
Menschontleding, v. *Androtomie*. f.
Menschpeerd (-en), o. *Centaure*, m.
Menschstier (-en), m. *Minotaure*, m.
Menschvormig, b. n. *zie* **Menschenvormig**.
Menschwording (z. mv.), v. *Incarnation*, f.
***Mentie**, v. *zie* **Gewag**.

fayence (ville), f.
m. (dans). *Menuet*, m.
ppen), m. *Coup imprévu*, m.
(ik mepte, heb gemept), b. w. *Donner*
ip à l'improviste.
zie Merrie.
mv.), o. *Moelle;* (fig.) *substance; quin-*
e; énergie, f.
tig, b. n. *Moelleux; médullaire.*
n (-en), o. *Os à moelle; os moelleux*, m.
(z. mv.), m. *Marne*, f.
htig, b. n. *Marneux.*
rde, v. *Terre marneuse*, f.
(ik mergelde, heb gemergeld), b. w.
r. —. *zie* Uitmergelen.
aver (-s), m. *Marneron*, m.
oef (-ven), v. *Marnière*, f.
g, v. *Marnage*, m.
il (-en), m. *Marnière*, f.
b. w. *zie* Uitmergen.
, byw. *zie* Morgen.
stad). *Merville.*
l (-s), m. *Tire-moelle*, m.
, v. *zie* Mergbeen.
ker, m. *zie* Merglepel.
, b. n. *Moelleux*; (fig.) *énergique.*
n (-anen), m. Middaglyn. *Méridien*, m.
en), o. *Marque*, f.; *signe; seing;*
m.
n (-s), v. Perzik. *Pêche*, f.
r, b. n. *Sensible. zie* Merkelyk.
k, b. n. *Remarquable; considérable;*
e; grand. Een — verlies. *Une perte con-*
ble. —, kennelyk. *Évident; manifeste;*
e. —, byw. *Considérablement; beaucoup*,

(ik merkte, heb gemerkt), b. w. *Mar-*
faire une marque; noter. — (met cyfers).
roter. —, b. en o. w. *Apercevoir; re-*
er; sentir; reconnaître; observer; faire
on à. Merk op myne woorden. *Faites*
on à mes paroles.
(-s), m. *Marqueur*, m.
, v. *Action de marquer; marque*, f.;
m.
-s), o. *Petite marque*, f.; *petit signe*, m.
oen (z. mv.), o. *Coton à marquer*, m.
er (-s), v. *Lettre caractéristique; signa-*
mpr.), f.
l (-alen), m. *Borne, limite*, f.
el (-s, -en), m. *Aphorisme*, m.; *ma-*
f.
n (-en), m. *Borne de pierre*, f.
(-s), v. *Celle qui marque.*
k (-kken), m. *Jalon*, m.
en), v. *Marché*, m. Naer de — gaen.
au marché. Hy woont op de —. *Il de-*
au marché. —, prys of loop van de
. *Marché; prix*, m. Onder de — ver-
n. *Vendre au-dessous du prix courant.*
g (-en), m. *Jour de marché*, m.
ken (-en, -s), o. *Marque*, f.; *carac-*
m.
ng (-en), m. *Action d'aller au mar-*

aem (-amen), v. en o. *Boutique* ou *échoppe*
rché, f.
amer (-s), m. *Marchand qui fréquente les*
és, m.
ester (-s), m. *Placier*, m.
eesteres (-ssen), v. *Placière*, f.

Merktplaets (-en), v. *Place de marché*, f.; *mar-ché*, m.
Merktprys (-zen), m. *Prix courant du mar-ché*, m.
Merktregt, o. *Tonlieu*, m.
Merktschip (-epen), o. *Barque marchande*, f.
Merktschipper (-s), m. *Batelier* ou *patron d'une barque marchande*, m.
Merktschreeuwer, m. *Charlatan*, m.
Merktschuit, v. *zie* Merktschip.
Merktstad (-eden), v. *Ville où se tient un mar-ché*, f.
Merktvrouw (-en), v. *Femme qui vend au mar-ché*, f.
Merkwaerdig, b. n. } *Remarquable, notable;*
Merkweerdig, b. n. } *grand.*
Merkyzer (-s), o. *Fer à marquer*, m. — (voor de wynvaten). *Rouanne*, f.
Merkzyde (z. mv.), v. *Soie à marquer*, f.
Merle, v. *zie* Meerle.
Merloen (-en), v. *Merlon* (t. de fortif.), m.
Merrie (-n), v. } *Jument; cavale*, f.
Merriepeerd (-en), o. }
Merrietje (-s), o. *Petite jument*, f.
Mert, v. *zie* Merkt.
Mes (messen), o. *Couteau*, m. De sneê van een —. *Le tranchant d'un couteau.* —, scheermes. *Rasoir*, m. Onder het — zitten. *Se faire raser.* Schoenmakers —. *Tranchet*, m.
Meshecht (-n), m. *Manche de couteau*, m.
Mesje (-s), o. *Petit couteau*, m.
Meskoker (-s), m. *Gaîne*, f., *étui de cou-teau*, m.
Meskraem enz. *zie* Messenkraem enz.
Meslemmer (-s), m. en o. *Lame de couteau*, f.
Messenkoker (-s), m. *Gaîne*, f., *étui de couteau*, m., *coutelière*, f.
Messenkraem (-amen), v. en o. *Coutellerie; bou-tique de coutelier*, f.
Messenkramer (-s), m. *Coutelier*, m.
Messenmaekster (-s), v. *Coutelière*, f.
Messenmaker (-s), m. *Coutelier*, m.
Messenmakerswerk, o. *Coutellerie*, f.; *ouvrages de coutelier*, m. pl.
Messenmakerswinkel (-s), m. *Coutellerie; bouti-que de coutelier*, f.
Messenmakery, v. *Coutellerie*, f.
Messenscheede, v. *Solen* (coquillage), m.
Messenslyper (-s), m. *Rémouleur*, m.
Messenwinkel, m. *zie* Messenkraem.
Messias (z. mv.), m. *Messie*, m.
Messing (z. mv.), v. *Laiton; cuivre jaune*, m. — (t. de menuisier). *Languette*, f.
Mest (z. mv.), m. *Fumier; engrais*, m.; *fiente*, f.
Mestaerde, v. *Terreau*, m.
Mestbed (-dden), o. *Couche de fumier*, f.
Mestbeest (-en), v. } *Bête qu'on engraisse*, f.
Mestdier (-en), o. }
Mesten (ik mestte, heb gemest), b. w. *Engrais-ser; fumer; amender* (des terres). Eenen os —. *Engraisser un bœuf.* Het land —. *Fumer la terre.* Zich —. *S'engraisser.*
Mester (-s), m. *Celui qui engraisse.*
Mestgaffel (-s), v. *Fourche à fumier*, f.
Mesthaek (-aken), m. *Tire-fiente*, m.
Mesthoen (-deren), o. *Poule*, f., ou *poulet qu'on engraisse*, m.
Mesthoop (-en), m. *Fumier; tas de fumier*, m.
Mesting, v. *Engrais; engraissage*, m.
Mestkalf (-vers, -veren), o. *Veau qu'on en-graisse*, m.

Mestkar (-rren), v. } *Charrette à fumier*, f.;
Mestkarre (-n), v. } *tombereau*, m.
Mestkarvoerder (-s), m. *Tombelier*, m.
Mestkooi (-ijen), v. *Cage où l'on engraisse la volaille; mue*, f.
Mestplaets (-en), v. (eener stad). *Voirie*, f.
Mestpoel (-en), m. *Fosse à fumier*, f.; *cloaque*, m.
Mestput (-tten), m. *Fosse à fumier*, f.
Mestschuit (-en), v. *Bateau à transporter le fumier*, m.
Meststal (-llen), m. *Étable où l'on engraisse le bétail*, f.
Meststof, v. *Engrais; fumier*, m.
Mestverken (-s), o. *Cochon qu'on engraisse*, m.
Mestvoeder (z. mv.), o. } *Pâture*, f.
Mestvoer (z. mv.), o. }
Mestvogel (-s), m. *Oiseau qu'on engraisse*, m.
Mestvork, v. *zie* Mestgaffel.
Mestwagen (-s), m. *Chariot à fumier*, m.
Mesverkooper (-s), m. *Coutelier*, m.
Mesverkoopster (-s), v. *Coutelière*, f.
Meswetter (-s), m. *Rémouleur*, m.
Meswinkel, m. *zie* Messenkraem.
Met, voorz. *Avec; de; à; par; en.* — der tyd. *Avec le temps.* — bloemen gekroond. *Couronné de fleurs.* — de dood straffen. *Punir de mort.* — kryt geteekend. *Dessiné au crayon.* Zynen tyd — studeren doorbrengen. *Passer son temps à étudier.* — geweld. *Par force.* — haest. *En hâte.* — vrede. *En paix.* — zoetheid. *Par la douceur.* — elkander. *Ensemble.* — hoopen. *Par monceaux; par troupes.* — iets bezig zyn. *Être occupé à quelque chose.* — een. *Ensemble; tout d'un coup; en même temps; d'abord; soudain; sur-le-champ.* — het krieken van den dag. *A la pointe du jour.*
Met (z. mv.), o. *Hachis de porc frais*, m.
Met (metten), v. *Chèvre*, m.
Metael (-alen), o. *Métal*, m.
Metaelbeschryving, v. *Métallographie*, f.
Metaelboorsel, o. *Alésure*, f.
Metaelgedaente, v. *Forme métallique*, f.
Metaelgieter (-s), m. *Fondeur*, m.
Metaelkunde, v. *Métallurgie; métallographie*, f.
Metaelkundig, b. n. *Métallurgique.*
Metaelkundige, m. *Métallurgiste*, m.
Metaelscheer (-eren), v. *Cisailles*, f. pl., *coupoir*, m.
Metaelscheider (-s), m. *Affineur*, m.
Metaelschuim (z. mv.), o. *Chiasse; écume des métaux*, *scorie*, f.
Metaelschuimmaking, v. *Scorification*, f.
Metaelsmeltery (-en), v. *Fonderie*, f.
Metaelverwig, b. n. *Bronzé.*
Metaelzuivering, v. *Cémentation*, f.
Metalen, onv. b. n. *De métal*, *métallique.* — beeld. *Statue de bronze.*
Meteen, byw. *En même temps; ensemble; d'abord; soudain.*
Meten (ik meet, mat, heb gemeten), b. w. *Mesurer.* Eenen akker —. *Mesurer* ou *arpenter un champ.* Een kleed —. *Prendre la mesure d'un habit.* Met de elle —. *Auner.* Met het paslood —. *Niveler.* Een vers —. *Scander un vers.* Het —. *zie* Meting.
Meter (-s), m. *Mesureur*, m. —, landmeter. *Arpenteur*, m. —, pasloodmeter. *Niveleur*, m.
Meter (-s), v. Doopheffster. *Marraine*, f.
Metgezel enz. *zie* Medegezel enz.
Meting (z. mv.), v. *Mesurage*, m — met de elle. *Aunage*, m. — met het paslood. *Nivellement*, m.

*Metrisch, b. n. *Métrique.*
Metselaer (-s, -aren), m. *Maçon*, m. Vry —. *Franc-maçon*, m.
Metselaersbak (-kken), m. *Bourrique; civière de maçon*, f.
Metselary, v. *Maçonnerie*, f. Vry —. *Franc-maçonnerie*, f.
Metseldeeg (z. mv.), m. en o. *Impastation* (*maçon.*), f.
Metselen (ik metselde, heb gemetseld), b. w. *Maçonner; bâtir.*
Metselhamer (-s), m. *Hachette*, f.; *marteau de maçon*, m.
Metselkalk (z. mv.), m. *Mortier*, m.
Metselsteen (-en), m. *Pierre* ou *brique à bâtir*, f.
Metselwerk, o. *Maçonnerie*, f.; *maçonnage*, m.
Metsen, b. w. *zie* Metselen.
Metser (-s), m. *Maçon*, m.
Metsersdiender (-s), m. *Manœuvre; aide-maçon, goujat*, m.
Metsershamer (-s), m. *Marteau de maçon; grelet*, m.
Metsery, v. *Maçonnerie*, f.
Mette (-n), v. *Chèvre*, f.
Metten, v. mv. *Matines*, f. pl. De — zingen. *Chanter matines.* Iemand de — lezen (fig.). *Laver la tête à quelqu'un.*
Mettenen, v. mv. *zie* Metten.
Mettentyd (z. mv.), m. *Temps des matines*, m.
*Meubel (-s, -en), o. *Meuble; mobilier*, m.
*Meubeleren, b. w. *Meubler.*
*Meubelkamer (-s), v. *Garde-meuble*, m.
*Meubelpapier, o. *Papier-tenture*, m.
Meug (z. mv.), v. *Appétit; goût*, m. Tegen heug en — (gem.). *A contre-cœur; malgré soi.*
Meuken (ik meukte, heb gemeukt), b. w. *Amollir; rendre mou.* —, zachtjes stoven. *Mitonner; cuire à petit feu.* — o. w. Door liggen murw worden. *S'amollir; devenir mou.*
Meuken (-s), o. (maet). *Petit boisseau*, m.
Meulder enz. *zie* Molenaer enz.
Meulen enz. *zie* Molen enz.
Meuzelaer (-s), m. *Mangeur de friandises*, m.
Meuzelen (ik meuzelde, heb gemeuzeld), o. w. *Manger des friandises.* —, bemorsen. *Salir.*
Mevrouw (-en), v. *Madame*, f.
Mexico (landschap). *Mexique*, m.
Mey enz. *zie* Mei enz.
Miauwen (ik miauwde, heb gemiauwd), o. w. *Miauler.* Het —. *Le miaulement*, m.
Michiel (St.), m. } *La St. Michel*, f.
Michielsdag (St.), m. }
Middag (-en), m. *Midi*, m. Op den —, te —, 's —s. *A midi.* Voor den —. *Avant midi.*
Middagcirkel, m. *zie* Middagkring.
Middagëten (z. mv.), o. *Dîné*, *dîner*, m.
Middagklaer, b. n. *Clair comme le jour*, *évident*, *visible.* —, byw. *Évidemment; clairement.*
Middagkring (-en), m. *Méridien*, m.
Middaglyn (-en), v. *Méridien*, m.
Middagmael, o. } *Dîné*, *dîner*, m.
Middagmaeltyd, m. en v. }
Middagmalen, o. w. *Dîner.*
Middagrust, v. *zie* Middagslaep.
Middagslaep, m. } *Méridienne*, *sieste*, f.; *sommeil après dîner*, m.
Middagslaepje, o. }
Middagspys (-zen), v. *Mets*, m., ou *viande qu'on mange au dîner*, f.
Middagzon (z. mv.), v. *Soleil du midi*, m.
Middel (z. mv.), v. *Milieu du corps*, m., *ceinture*, f.

-en), m. *en* o. *Moyen; expédient; véhi-*
m.; *voie*, f. Door — van. *Au moyen de,*
'e de. —, hulpmiddel. *Remède*, m. Een
ig —. *Un bon remède.* —, midden. *Mi-*
n. —en. *Biens, moyens*, m. pl., *ri-*
, f. pl.
. n. *Qui est au milieu, du milieu.* —,
tu milieu.
r (-s), m. *Médiateur; arbitre*, m.
rsambt, o. } *Médiation*, f.
schap, o. }
rster (-s), v. } *Médiatrice*, f.
s (-ssen), v. }
er, b. n. *Médiocre; moyen.* —, middel-
lédiat. —, byw. *zie* Middelbaerlyk.
erheid, v. *zie* Middelmaet.
erlyk, byw. *Médiocrement; médiate-*

ar (-en), v. *Porte du milieu; porte in-*
e, f.
w (-en), v. *Moyen âge*, m.
wsch, b. n. *Du moyen âge.*
(ik middelde, heb gemiddeld), b. w.
moder; accorder; moyenner.
, o. mv. *zie* Middel, m. *en* o.
yd, byw. } *Cependant; sur ces entre-*
wyl, byw. } *faites, en attendant.*
op, m. *zie* Middellyn.
, v. *Médiation; entremise*, f.
mer (-s), v. *Chambre du milieu*, f.
nis, v. *Science médiate*, f.
dsch, b. n. *Méditerrané.* De —e zee.
diterranée; la mer méditerranée, f.
ie, v. *zie* Middellyn.
s, b. n. *Immédiat.*
slyk, byw. *Immédiatement.*
htstreek, v. *Moyenne région de l'air*, f.
(-ven), o. *Milieu du corps*, m.; *cein-*
f.
, b. n. *Médiat.* —, byw. *Médiatement.*
(-en), v. *Diamètre*, m. —, evennachts-
quateur, m., *ligne*, f.
ig, b. n. *Diamétral.*
et (z. mv.), v. *Milieu*, m.; *médiocrité*,
— houden. *Tenir le milieu.*
tig, b. n. *Médiocre, moyen.* —, byw.
rement.
tigheid (z. mv.), v. *Médiocrité*, f.
tiglyk, byw. *Médiocrement.*
ester (-s), m. *Maître en second*, m.
ddelaer. *Médiateur, arbitre*, m.
er (-uren), m. *Mur mitoyen*, m.
rzaek (-aken), v. *Cause secondaire* ou
, f.
d (-en), o. *Sentier du milieu*, m.
nt (-en), o. *Centre; point central*, m.
ntig, b. n. *Central.*
ntschuwend, b. n. *Centrifuge, axifuge.*
nttrekkend, b. n. *Centripète, axipète.*
m (-en), m. *Surfaix*, m.
(-ffen), o. } *Diaphragme* (t. d'anat.), m.
t (-en), o. }
ot (-tten), o. *Cloison, séparation*, f.;
tin, m.
ch, o. *Moyenne sorte*, f.
t, o. *zie* Middelschot.
rt, v. *zie* Middelslach.
ts (-en), v. *Corps du milieu d'une ar-*
n.
et (z. mv.), m. } *État moyen*, m.; *mé-*
nd (z. mv.), m. } *diocrité*, f.
, b. n. *Qui est au milieu, du milieu;*

Middelstem (-mmen), v. *Voix dans le médium*, f.
Middeltoon, m. *Médiante* (t. de mus.), f.
Middelvinger (-s), m. *Doigt du milieu, médius*, m.
Middelvlies (-zen), o. *Médiastin* (t. d'anat.), m.
Middelweg (-en), m. *Chemin du milieu;* (fig.) *mi-*
lieu, m.
Middelwetenschap, v. *Science médiate*, f.
Middelzinnig, b. n. *Ambigu, équivoque, à double*
sens. —, byw. *Ambigument.*
Middelzinnigheid, v. *Ambiguïté, équivoque*, f.,
double sens, m.
Middelzool (-olen), v. *Dresse*, f., *cuire entre les*
semelles, m.
Midden (z. mv.), o. *Milieu*, m. In het —. *Au*
milieu. —, byw. *Au milieu de.* — in de stad.
Au milieu de la ville. — door. *Par le milieu,*
au travers de.
Middenkamer enz. *zie* Middelkamer enz.
Middenvoet, m. *Métatarse*, m.
Middernacht, m. *Minuit*, m. 'S —s. *A minuit.*
Middernachtsmaeltyd (-en), m. *en* v. *Média-*
noche, m.
Midoogst (z. mv.), m. *Milieu de la moisson*,
m.; *mi-août*, f.
Mids. *zie* Mits.
Midwinter, m. *Milieu de l'hiver*, m.
Miede (-n), v. *Don, présent*, m. —, tyding.
Nouvelle, f.
Miedebrenger (-s), m. *Porteur de nouvelles*, m.
Mier (-en), v. *Fourmi*, f.
Miereneëtend, b. n. *Myrmécophage.*
Miereneëter (-s), m. *Fourmi-lion*, m.
Mierennest (-en), m. *en* o. *Fourmilière*, f.
Mierensteen, m. *Myrmécite* (pierre), f.
Mierenzuer (z. mv.), o. *Acide formique*, m.
Mierik, m. } *Passerage*, f.; *raifort sau-*
Mierikswortel, m. } *vage*, m.
Mierikwortel, m. }
Mik (-kken), v. *Pièce de bois fourchue*, f. —,
galg. *Potence*, f. —, steun. *Appui*, m. —,
m. Doelwit. *But*, m. —, o. *Action de viser*, f.
Mikgat (-en), o. *Lumière* (t. de math.), f.
Mikken (ik mikte, heb gemikt), b. w. *Viser,*
mirer; coucher en joue. —, o. w. Op een hair
—. *Viser fort juste.* Niet durven kikken noch
—. *Ne pas oser parler.*
Mikker (-s), m. *Celui qui mire, qui vise.*
Mikking, v. *Visée*, f.
Mikknop (-ppen), m. *Bouton de mire*, m.; *mire,*
visière, f.
Mikroskoop (-open), o. *Microscope*, m.
Mikroskopisch, b. n. *Microscopique.*
Mikstok (-kken), m. *Fourchette*, f.
Mikyzer, o. *zie* Mikknop.
Milaneesch, b. n. *Milanais.* —e, v. *Milanaise*,
f. Het —. *Le Milanez* ou *Milanais*, m.
Milanen. *Milan* (ville), m.
Milanezer (-s), m. *Milanais*, m.
Mild, b. n. *Libéral, généreux, bienfaisant;*
doux. — byw. *Généreusement, libéralement.*
Milddadig, b. n. *Généreux, libéral.* —, byw.
zie Milddadiglyk.
Milddadigheid (z. mv.), v. *Libéralité, générosité,*
largesse, charité, bienfaisance, munificence, f.
Milddadiglyk, byw. *Généreusement, libérale-*
ment.
Milde, v. *zie* Melde.
Mildelyk, byw. *zie* Milddadiglyk.
Milderen (ik milderde, heb gemilderd), b. w.
Adoucir, alléger.
Mildheid, v. *zie* Milddadigheid.
*Milicie, v. *Milice*, f.

*Miliciesoldaet (-sten), m. *Milicien*, m.
*Militairgeregtshof, o. *Cour militaire*, f.
Millie, v. *Mil*, *millet*, m.
*Millioen (-en), o. *Million*, m.
*Millioenbezitster (-s), v. *Millionnaire*, f.
*Millioenbezitter (-s), m. *Millionnaire*, m.
*Millioental (-llen), o. *Million*, m.
Milt (-en), v. *Rate*, f. Van de —. *De la rate*, *splénique*. —, hom. *Laite*, *laitance*, f.
Miltbeschryving, v. *Splénographie*, f.
Miltbreuk (-en), v. *Splénocèle* (méd.), f.
Miltdampen, m. mv. *Vapeurs de la rate*, f. pl.
Milter (-s), m. *Poisson laité* ou *mâle*, m.
Miltklieren, v. mv. *Glandes de la rate*, f. pl.
Miltkruid (z. mv.), o. *Scolopendre*, f., *cétérach* (plante), m.
Miltöntleding, v. *Splénotomie*, f.
Miltöntsteking, v. *Splénitis*, f.
Miltziek, b. n. *Incommodé de la rate; splénétique*, *hypocondriaque*, *rateleux*.
Miltzieke, m. *Hypocondriaque*, m.
Miltziekte, v. } *Mal de rate*, m., *splénalgie*,
Miltzucht, v. } *hypocondrie*, f.
Miltzuchtig, b. n. *zie* Miltziek.
Min (minnen), v. Liefde. *Amour*, m. —, voedster. *Nourrice*, f.
Min, byw. *Moins*. Dry guldens — vyf stuivers. *Trois florins moins cinq sous*. Veel —. *Beaucoup moins*. — of meer. *Plus ou moins*. — noch meer. *Ni plus ni moins*.
Minachting (z. mv.), v. *Mépris*, *dédain*, m.; *déconsidération*, f.
Minder, b. n. *Moindre*, *plus petit; inférieur*. — in getal. *Inférieur en nombre*. — worden. *Baisser*, *diminuer*. —, byw. *Moins*. In — als niet. *En moins de rien*.
Minderbroeder (-s), m. *Minime; récollet*, m.
Minderen (ik minderde, heb geminderd), b. w. *Diminuer*, *amoindrir; modérer*. —, o. w. (met *zyn*). *Baisser*, *diminuer*.
Minderheid, v. *Minorité; infériorité*, f.; *petit nombre*, m.
Mindering, v. *Diminution*, f., *amoindrissement; rabais*, m. In —. *En déduction*.
Minderjarig, b. n. *Mineur*, *qui est sous tutelle*. — kind. *Pupille*, m. *et* f.
Minderjarigheid, v. *Minorité; pupillarité*, f.
*Minerael (-alen), o. *Minéral*, m. De —alen. *Les minéraux*, m. pl.; *le règne minéral*, m. —, b. n. *Minéral*.
*Mineraelkunde, v. *Minéralogie*, f.
*Mineraelkundig, b. n. *Minéralogique*.
*Mineralenryk (z. mv.), o. *Règne minéral*, m., *les minéraux*, m. pl.
*Mineralizeren, b. w. *Minéraliser*.
*Mineralizering, v. *Minéralisation*, f.
*Mineur (-s), m. *Mineur*, m.
Mingod (z. mv.), m. *Dieu de l'amour*, *Cupidon*, m.
Mingodes (z. mv.), v. *Déesse de l'amour*, *Vénus*, f.
*Miniatuer, v. *Miniature*, f.
*Miniatuerschilder (-s), m. *Peintre en miniature*, *miniaturiste*, m.
Miniem (-en), m. *Minime*, *recollet*, m.
*Minister (-s), m. *Ministre*, m.
*Ministerie (-n), o. *Ministère*, m.
*Ministeriëel, b. n. *Ministériel*.
*Ministeriëelyk, byw. *Ministériellement*.
Mink (-en), m. *Mutilation*, f.
Minkundig, b. n. *Moins instruit*, *moins versé*.
Minnaer (-s), m. *Amant*, *galant*, *amoureux*, m. — (van konsten en wetenschappen). *Amateur*, *curieux*, m.
Minnares (-ssen), v. *Amante*, *maîtresse*, f.
Minnary (-en), v. *Amours*, f. pl. *amourette*, f.
Minne (-n), v. Liefde. *Amour*, m. In der —. *A l'amiable*, *amicalement*. —, voedster. *Nourrice*, f.
Minnebrand (z. mv.), m. *Flamme amoureuse*, f., *amour ardent*, m.
Minnebrief (-ven), m. *Lettre d'amour*, *lettre galante*, f.; *billet doux* ou *galant*, *poulet*, m.
Minnebroeder (-s), m. } *Minime; récollet*, m.
Minnebroer (-s), m. }
Minnedicht (-en), o. *Poëme érotique*, m.
Minnedichter (-s), m. *Poëte qui fait des poésies érotiques*, m.
Minnedrank (-en), m. *Philtre*, m.
Minnedrift, m. *en* v. *zie* Minnebrand.
Minnegloed (z. mv.), m. *Feu de l'amour*, m.; *flamme amoureuse*, f.
Minnegod, m. *zie* Mingod.
Minnehandel (z. mv.), m. *Galanterie*, *amourette*, *intrigue*, f.
Minnekind (-ers,-eren), o. *Nourrisson*, m.
Minneklagt (-en), v. *Plainte amoureuse*, *élégie*, f.
Minnekonst, v. } *Art d'aimer*, m.
Minnekunst, v. }
Minnelied (-eren), o. *Chanson amoureuse* ou *érotique*, f.
Minnelist (-en), v. *Ruse d'amour*, f.
Minnelonk (-en), m. *Regard amoureux*, m.
Minnelonkje (-s), o. *OEillade amoureuse*, f.
Minneloon (z. mv.), m. *en* o. *Salaire d'une nourrice*, m.
Minnelust (-en), m. *Désir amoureux*, m., *passion amoureuse*, f.
Minnelyk, b. n. *Aimable*, *gracieux; tendre*, *doux; obligeant*. —, byw. *Amoureusement*. —, vriendelyk. *Amicalement; gracieusement*, *avec douceur*. Hy heeft ons — ontvangen. *Il nous a reçus avec beaucoup d'amitié*.
Minnelykheid (z. mv.), v. *Amabilité*, *aménité; amitié; grâce; douceur*, f.
Minnemoeder (-s), v. *Nourrice*, f.
Minnen (ik minde, heb gemind), b. w. *Aimer*, *chérir*. —, te zuigen geven. *Allaiter*, *nourrir (un enfant)*. —, o. w. Vryen. *Faire l'amour*.
Minnend, b. n. *Amoureux*, *passionné*.
Minnenyd (z. mv.), m. *Jalousie*, f.
Minnenydig, b. n. *Jaloux*.
Minnepraet (z. mv.), m. } *Fleurettes*, f. pl.
Minnepraetjes, o. mv. }
Minnepyn (-en), v. *Peine d'amour*, f.
Minnery, v. *zie* Minnary.
Minneschicht (-en), m. *Flèche de Cupidon*, f., *trait de l'amour*, m.
Minnetael (z. mv.), v. *Langage amoureux*, *langage d'amour*, m.
Minnevader (-s), m. *Père nourricier*, m.
Minnevlam, v. *zie* Minnegloed.
Minnevuer, o. *Feu de l'amour*, m.
Minnezang (-en), m. *Chanson érotique*, f.
Minneziekte, v. } *Passion amoureuse*, f.
Minnezucht (z. mv.), v. }
Minotaurus, m. *Minotaure*, m.
Minst, minste, byw. *Le moins*. In 't —e niet. *Le moins du monde*, *aucunement*, *nullement*. Ten —e. *Au moins*, *du moins*.
Minste, b. n. *Moindre*. De — faut. *La moindre faute*. Van de —n tot de meesten. *Des plus petits jusqu'aux plus grands*.

(-uten), v. *Minute*, f.
rn (-en), v. *Ficelle*, f.
wyzer (-s), m. *Aiguille de cadran* ou *de e qui indique les minutes*, f.
(-n), v. Origineel van een geschrift. *Mi- f.*
ren, b. w. *Minuter.*
cht, b. n. *Moins éclairé.*
nogend, b. n. *Moins aisé*
, (-zamer,-zaemst), b. n *Aimable*, *af-, gracieux*, *doux*, *civil*. —, byw. *zie* emlyk.
heid (z. mv.), v. *Amitié*, *affabilité*, *amé- grâce*; *douceur*; *bonté*, f.
lyk, byw *Gracieusement*, *civilement.*
, b. n. *Amoureux*, *passionné*. —, byw. *reusement.*
e, v. } *Passion amoureuse*, *langueur*, f.
t, v. }
ruim (-en), v. *Mirabelle*, f. — boom, *unier qui porte la mirabelle*, m.
l (-s,-en), o. *Miracle*, *prodige*, m.
ldoender (-s), m. *Thaumaturge*, m.
leus, b. n. *Miraculeux.*
leuselyk, byw. *Miraculeusement.*
. mv.), v. *Myrrhe*, f.
oom (-en), m. *Arbre dont on tire la he*, m.
teen (-en), m. *Aromatite*, *myrrhinite*, f.
n, m. *Vin myrrhé*, m.
n), m. *Myrte*, m., *airelle*, *myrtille*, f.
lad (-en,-eren), o. *Feuille de myrte*, f.
oom (-en), m. *Myrte*, m.
osch (-sschen), o. *Bois de myrtes*, m.
eslacht, o. *Myrtoïdes*, f. pl., *famille yrtes*, f.
rans (-en), m. } *Couronne de myrte*, f.
roon (-en), v. }
k (-kken), m. *Branche de myrte*, f.
lg (-en), v. *Rejeton de myrte*, m.
yn, m. *Vin de myrte*, m.
sse (missen), v. *Messe*, f. De — doen *of Dire la messe*. De — dienen. *Répon- messe*. Hooge *of* zingende —. *Grand'* . Lage *of* lezende —. *Basse messe*. —, erkt. *Foire*, f.
n. *en* byw. Dat is —. *Cela a manqué.* t —, gy hebt het —. *Vous vous trom-* —, voorz. dat in samenstellingen met ndige en byvoegelyke naemwoorden en voorden gebruikt wordt.
en (ik misachtte, heb misacht), b. w. *timer*; *déprécier*; *mépriser.*
ing (z. mv.), v. *Dépréciation*, f.; *mé-* m.
en (ik misaerdde, ben misaerd), o. w. *nérer.*
ing, v. *Dégénération*, f.; *abâtardisse-*, m.
(z. mv.), o. Gerucht. *Vacarme*, *bruit*, m.
e, v. *zie* Misbaring.
(-kken), o. *Ce qui est mal cuit*; (fig.) *ce st mal formé*; *avorton*, m.
en, b. n. *Mal cuit*; (fig.) *mal bâti*, *défiguré.*
n (ik misbaer, misbaerde, heb misbaerd), *Crier*, *faire du bruit*. —, miskramen. *une fausse-couche*; *avorter.*
ng v. *Fausse-couche* f.
yf (-ven), o. *Délit*, m.; *malversation*, f.
ip (-ppen), o. *Idée fausse*, f.
en (ik misbeurde, heb misbeurd), o. w. *urir une amende*; *pécher.*

Misbeuring, v. } *zie* Misdaed.
Misbeurte, v. }
Misboek (-en), m. *en* o. *Missel*, m.
Misbrood (-en), o. *Hostie*, f.
Misbruik (-en), o. *Abus*, *mauvais usage*, m.
Misbruikelyk, b. n. *Abusif.*
Misbruiken (ik misbruikte heb misbruikt), b. w. *Abuser*; *mésuser*; *faire un mauvais usage de*; *séduire*. Iemands goedheid —. *Abuser de la bonté de quelqu'un.*
Misbruiker (-s), m. *Celui qui abuse*; *abuseur*; *séducteur*, m.
Misbruiking, v. *zie* Misbruik.
Misbruikster (-s), v. *Celle qui abuse de.*
Misdacht. *zie* Misdunken.
Misdadelyk, b. n. *en* byw. *zie* Misdadig.
Misdadig, b. n. *Criminel*; *coupable*. —, byw. *Criminellement.*
Misdadige, m. } *Criminel*, *coupable*, *malfai-*
Misdadiger (-s), m. } *teur*, m.
Misdadiglyk, byw. *Criminellement.*
Misdaed (-aden), v. *Forfait*; *crime*; *délit*; *péché*, m. Eene misdaed begaen. *Commettre un crime.* — van gekwetste majesteit. *Crime de lèse-majesté*. — van eenen ambtenaer. *Forfaiture*, f.
Misdaedkundig, b. n. *Criminel.*
Misdaen, v. d. van misdoen.
Misdanken (zich), ik misdankte my, heb my misdankt), wed. w. *Se dépiter.*
Misdeed. *zie* Misdoen
Misdeelen (ik misdeelde, heb misdeeld), b. w. *Mal distribuer mal partager.*
Misdienaer (-s) m. *Serveur*, m.
Misdienen (ik misdiende heb misdiend), o. w. *Déplaire*. Geenen dienst bewyzen. *Ne rendre aucun service*. —, misdoen. *Offenser*; *choquer.*
Misdoen (ik deed mis, heb misgedaen), b. *en* o. w. *Faire mal quelque chose*. — (ik misdeed, heb misdaen). *Offenser*; *choquer*. Ik heb u niet misdaen. *Je ne vous ai pas offensé*. —, kwaed doen. *Pécher*; *manquer*; *forfaire.*
Misdoopen (ik misdoopte, heb misdoopt), b. w. *Ne pas bien baptiser*; (fig.) *donner un faux nom à.*
Misdoorn, m. *zie* Muisdoorn.
Misdraeijen (ik draeide mis, heb misgedraeid), b. w. *Tourner mal* ou *à rebours*. Dat is u misdraeid. *Vous avez eu un pied de nez.*
Misdragen, b. n. *Avorté.*
Misdragen (ik misdroeg, heb misdragen), o. w. *Ne pas porter de fruits*; *être stérile*. Zich —. *Se comporter* ou *se conduire mal.*
Misdragt (-en) v. *Avorton*, m.
Misdragtig, b. n. *Qui avorte.*
Misdreven, v. d. van misdryven.
Misdroeg. *zie* Misdragen.
Misdruk, m *Maculature* f.
Misdrukken (ik drukte mis, heb misgedrukt), b. w. *Ne pas bien imprimer.*
Misdryf (-ven), o. *Crime*, *forfait*, *délit*, m.
Misdryven, b. *en* o. w. *zie* Misdoen.
Misduiden (ik misduidde heb misduid), b. w. *Donner un sens contraire à*; *interpréter* ou *expliquer mal*; *prendre en mauvaise part.*
Misduiding (-en), v. *Fausse* ou *mauvaise interprétation*, f.
Misdunken (het misdacht, heeft misdacht), onp. w. *Soupçonner*. Het —. *Le soupçon.*
Miserieboom (-en), m. *Lauréole* (plante), f.
Misgaen (ik ging mis, ben misgegaen), o. w. *Ne*

pas se rencontrer en marchant; ne pas toucher ou *atteindre; manquer.* — (het misging, heeft misgaen), kwalyk uitvallen. *Avoir un mauvais succès, ne pas réussir pécher, manquer.* Zich —. *Se méprendre; ne point garder de mesure s'emporter; manquer.*
Misgebed (-en), o. *Collecte* (oraison), f.
Misgeboorte (-n), v. *Avorton; monstre*, m.
Misgedaen, v. d. van misdoen.
Misgedreven — misdryven.
Misgegrepen — misgrypen.
Misgehad — mishebben.
Misgekeken — miskyken.
Misgelden (ik misgold, heb misgolden), b. w. *Expier, réparer.*
Misgeleid, v. d. van misleggen.
Misgeloof, o. *zie* Wantrouw.
Misgelooven enz. *zie* Wantrouwen enz.
Misgeschoten, v. d. van misschieten.
Misgeslagen — misslaen.
Misgesmeten — missmyten.
Misgesproken — misspreken.
Misgesprongen — misspringen.
Misgestoken — missteken.
Misgewas (-ssen), o. *Plante*, f., ou *fruit qui n'a pas réussi*, ou *qui n'est pas venu à maturité*, m.; *mauvaise récolte*, f.
Misgewezen, v. d. van miswyzen.
Misgewogen — miswegen.
Misgeworpen — miswerpen.
Misgezeten — miszitten.
Misging. *zie* Misgaen.
Misgissen (ik giste mis, heb misgegist), b. w. *Mal conjecturer.* Zich —. *Se tromper, se méprendre.*
Misgissing (-en), v. *Fausse conjecture; méprise; bévue*, f.
Misgold. *zie* Misgelden.
Misgolden, v. d. van misgelden.
Misgonst, v. *zie* Misgunst.
Misgooijen (ik gooide mis, heb misgegooid), b. w. *Manquer* ou *ne pas toucher en jetant.*
Misgreep (-epen), v. *en* m. *Méprise; erreur; faute; bévue*, f.
Misgreep. *zie* Misgrypen.
Misgrepen, v. d. van misgrypen.
Misgrypen (ik greep mis, heb misgegrepen), (misgrepen), o. w. *Manquer son coup, lorsqu'on veut empoigner* ou *prendre.* Zich —. *Se méprendre; errer.*
Misgryping, v. *zie* Misgreep, v. *en* m.
Misgunnen (ik misgunde, heb misgund), b. w. *Envier; porter envie à; être jaloux de.*
Misgunner (-s), m. *Envieux*, m.
Misgunning (z. mv.), v. } *Envie; jalousie*, f.
Misgunst (z. mv.), v. }
Misgunstig, b. n. *Envieux; jaloux.*
Misgunstigheid, v. *zie* Misgunst.
Mishad. *zie* Mishebben.
Mishagelyk, b. n. *Désagréable, choquant.* —, byw. *Désagréablement.*
Mishagen (ik mishaeg, mishaegde, heb mishaegd), o. w. *Déplaire, choquer.* Het —. *Déplaisir; désagrément*, m.; *aversion*, f.
Mishagend, b. n. *Déplaisant; désagréable.*
Mishaging, v. *Déplaisir; désagrément*, m.; *aversion*, f.
Mishakken (ik hakte mis, heb misgehakt), b. w. *Manquer en hachant, en coupant, porter un faux coup.*
Mishandelen (ik mishandelde, heb mishandeld), b. w. *Maltraiter; malmener; outrager; insulter.*
Mishandeling (-en), v. *Mauvais traitement; outrage*, m.; *sévices*, m. pl.
Mishanden (het mishandde, heeft mishand), onp. w. *Ne pas venir à propos, gêner, embarrasser.*
Mishap (-ppen), v. *Malheur*, m., *calamité*, f.
Mishappen (ik hapte mis, heb misgehapt), o. w. *Manquer en voulant happer* ou *mordre.*
Mishebben (ik had mis (mishad my), heb misgehad (my mishad), o. *en* wed. w. *Se méprendre; se tromper; être dans l'erreur.*
Mishooren (ik hoorde mis, heb misgehoord), o. w. *Entendre mal.*
Mishopen (ik mishoop, mishoopte, heb mishoopt), o. w. *Désespérer.*
Mishouden (ik hield mis, heb misgehouden), b. w. *Ne pas bien tenir.*
Mishouwen (ik hieuw mis, heb misgehouwen), b. w. *Manquer en portant un coup, porter un faux coup.*
Mishouwing (-en), v. *Faux coup, coup manqué*, m.
Mishuwen (ik mishuwde, ben mishuwd), o. w. *Se mésallier.*
Mishuwing v *Mésalliance*, f.
Misinzicht, o. *Vue erronée* ou *fausse*, f.
Misjaer (-aren), o. *Année stérile*, f.
Miskans (-en), v. *Mauvaise chance*, f., *malheur*, m.
Miskeek (-eken), m. *Regard trompeur; jugement faux* ou *erroné*, m.
Miskeek. *zie* Miskyken.
Miskeken, v. d. van miskyken.
Miskennen (ik miskende, heb miskend), b. w. *Méconnaître.*
Misklank (-en), m. *Dissonance, cacophonie*, f.; *faux ton*, m.
Miskleurig, b. n. *Qui est d'une couleur désagréable, mal teint.*
Miskocht. *zie* Miskoopen. Ik ben —. *J'ai fait un mauvais marché.*
Miskoopen (zich), ik miskocht my, heb my miskocht), wed. w. *Acheter trop cher; faire un mauvais marché.*
Miskraem (-amen), v. *en* o. *Fausse-couche*, f.; *avortement* m.
Miskramen, o. w. *Faire une fausse-couche; avorter.*
Miskwaem (-amen), o. *Malheur, désastre, mal*, m.
Miskyken (ik keek mis (miskeek my), heb misgekeken (my miskeken), o. *en* wed. w. *Se tromper en regardant, ne pas bien observer.*
Mislas. *zie* Mislezen.
Misleggen (ik legde *of* leide mis, heb misgelegd *of* misgeleid), b. w. *Déplacer; égarer.*
Misleiden (ik misleidde, heb misleid), b. w. *Abuser; tromper; duper.* Zyne beloften hebben my misleid. *Ses promesses m'ont trompé.* —, verleiden *Séduire.*
Misleider (-s), m. *Trompeur; séducteur*, m.
Misleiding (-en), v. *Tromperie; fourberie; séduction*, f.
Misleidster (-s), v. *Trompeuse; séductrice*, f.
Mislezen (ik lees mis, las mis, heb misgelezen), b. w. *Lire mal.* — (ik mislees my, mislas my, heb my mislezen), wed. w. *Se tromper en lisant.*
Misloonen (ik misloonde heb misloond), b. w. *Mal récompenser, ne pas récompenser dignement.*
Mislooning, v. *Ingratitude*, f.

n (ik liep mis, ben misgeloopen), o. w. *er en courant.* —, b. w. *Manquer ou en courant.*
ı (ik misluidde, heb misluid), o. w. *Sonil, dissoner; être dissonant.*
ıd, b. n. *Dissonant; malsonnant.*
ıdheid (z. mv.), v. *Dissonance caco-, f.*
kken), o. *Malheur*, m.
(-s), o. *Petit malheur*, m.
n (het mislukte, is mislukt), o. w. *Ne ussir; mal réussir; échouer; manquer.* zie Mislukking.
ng (-en), v. *Mauvais succès; insuccès*, m. v. d. van mislukken.
:, b. n. *Mal fait; contrefait; difforme; é; laid.* —, byw. zie Mismaektelyk.
:elyk, byw. *Mal; de travers, d'une mafforme.*
heid (z. mv.), v. *Difformité; laideur; on, f.*
ı (ik mismaek, mismaekte, heb mis-, b. w. *Défigurer, rendre difforme; en-*
g, v. *Enlaidissement*, m.
ısen), m. *Mauvais mélange, tripotage*, m.
(ik meet mis, mat mis, heb misge-, b. w. *Mesurer mal, se tromper en :nt.*
g, v. *Action de mesurer mal*, f.
n (ik mikte mis (mismikte), heb misgenismikt), o. w. *Ne pas bien viser, viser*
ng, v. *Action de viser faux*, f.
g, b. n. *Découragé, abattu.* — maken. *ager.* —, byw. *Avec abattement.*
gheid (z. mv.), v. *Découragement; abat-, m.*
glyk, byw. *Avec abattement.*
, b. n. *Mécontent.* De —en. *Les mécon-*
heid (z. mv.), v. *Mécontentement; dé-, m.*
n (ik misnoegde, heb misnoegd), ı. w. *Mécontenter; donner du mécon:nt; déplaire.*
n (het), o. } zie Misnoegdheid.
ıg, v. }
elen (ik oordeelde mis, heb misgeoor-o. w. *Juger mal, porter un faux it.*
n (ik mispaeide, heb mispaeid), b. w. *tenter.*
ssen), m. *Faux pas*, m.; *faute*, f.
s, -en), m. *en* v. *Nèfle* (fruit), f.
(-s), m. *Néflier*, m.
esem (-s), m. *Fleur de néflier*, f.
ım (-en), m. *Néflier*, m.
ı (ik pikte mis, heb misgepikt), o. w. *er en becquetant, en piquant.*
en (ik mispredikte, heb mispredikt), *rêcher mal.*
zie Mispryzen.
ı, v. d. van mispryzen.
er (-s), m. *Prêtre qui dit la messe*, m.
lyk, b. n. *Blâmable; condamnable; ıble.*
ı (ik mispreea, heb misprezen), b. w. *; désapprouver; condamner; mé-*
(-s), m. *Celui qui blâme, condamne,*

Mispryzing, v. *Blâme; mépris*, m.
Misraden (ik ried mis, heb misgeraden), b. w. *Deviner mal.* — (ik misried, heb misraden). *Dissuader; déconseiller.* —, o. w. *Donner un mauvais conseil.*
Misrading, v. *Mauvais conseil*, m.; *dissuasion*, f.
Misraed, m. *Mauvais conseil*, m.
Misramen (ik raem mis, raemde mis, heb misgeraemd), o. w. *Ne pas bien viser.* — (ik misraem, misraemde, heb misraemd). *Ne pas bien atteindre son but.*
Misrekenen (ik rekende mis, heb misgerekend), o. w. *Mal calculer.* — (ik misrekende my, heb my misrekend), wed. w. *Se tromper dans son calcul; se mécompter.*
Misrekening (-en), v. *Mécompte*, m., *erreur de calcul*, f.
Misried. zie Misraden.
Misrollen (ik rolde mis, ben misgerold), o. w. *Manquer en roulant.*
Misrukken (ik rukte mis, heb misgerukt), o. w. *Tirer mal.* — (ik misrukte, heb misrukt), b. w. *Défigurer en tirant, en arrachant.*
Missael, m. *Missel*, m.
Misschapen, v. d. van misscheppen. —, b. n. *Difforme; monstrueux.*
Misschapenheid, v. *Difformité, monstruosité*, f.
Misscheppen (ik misschiep, heb misschapen), b. w. *Mal former; défigurer; donner une forme monstrueuse.*
Misscheppen (ik schepte mis, heb misgeschept), o. w. *Puiser mal.*
Misschepsel (-en, -s), o. *Créature difforme*, f.; *monstre*, m.
Misschien, byw. *Peut-être.*
Misschiep, zie Misscheppen, b. w.
Misschieten (ik schoot mis, heb misgeschoten), b. w. *Manquer en tirant.*
Misschikken (ik misschikte, heb misschikt), b. w. *Déranger, mettre en désordre.*
Misse, v. zie Mis, Misse.
Missediender (-s), m. *Répondant, qui répond la messe*, m.
Misselyk, b. n. *Laid, vilain.* —, vreemd, wonderlyk. *Étrange; surprenant; singulier; bizarre.* Een —e man. *Un homme singulier, bizarre.* —, ongezellig. *Insociable; de mauvaise humeur; chagrin.* —, onpasselyk. *Faible; indisposé; mal.* — worden. *Se trouver mal.*
Misselykheid, v. Wonderlykheid. *Bizarrerie; singularité*, f. —, ongezelligheid. *Insociabilité*, f. —, onpasselykheid. *Faiblesse; indisposition*, f.
Missen (ik miste, heb gemist), b. w. *Se passer de.* Ik kan dat boek niet —. *Je ne puis me passer de ce livre.* —, verliezen. *Perdre; être privé de, manquer de; s'apercevoir de l'absence de.* Het kind miste zyne moeder onder den drang. *L'enfant perdit sa mère dans la foule.* Hy mist zyn geld. *Il a perdu son argent.* —, niet treffen. *Manquer.* Hy zal zynen slag niet —. *Il ne manquera pas son coup.* —, o. w. Feilen. *Manquer.* Dat kan niet —. *Cela ne peut manquer.*
Missieren (ik missierde, heb missierd), b. w. *Défigurer quelque chose en voulant l'orner.*
Missiering, v. *Action de défigurer ce que l'on veut orner*, f.
Missing, v. *Mauvais succès*, m.
***Missionaris** (-ssen), m. *Missionnaire*, m.
Misslaen (ik sla mis, sloeg mis, heb misgeslagen),

b. w. *Manquer; ne pas toucher*. Den bal —. *Manquer la balle*. —, o. w. *Se tromper, se méprendre*.
Misslag (-en), m. *Coup manqué*. m. —, faut. *Bévue; erreur; faute*, f. — in de tydrekening. *Anachronisme*, m. —, misgreep. *Méprise*, f., *quiproquo*, m.
Missloeg. *zie* **Misslaen**.
Missmeet. *zie* **Missmyten**.
Missmyten (ik smeet mis, heb misgesmeten), b. w. *Manquer* ou *ne pas atteindre en jetant*.
Missnede (-n), v. *Échappade* (t. de grav.), f.
Missprak. *zie* **Misspreken**.
Misspreken (ik spreek mis, sprak mis, heb misgesproken), o. w. *Parler mal*. — (ik missprak my, heb my missproken), wed. w. *Se tromper en parlant*.
Misspringen (ik sprong mis, heb misgesprongen), o. w. *Manquer* ou *ne pas atteindre en sautant*.
Missproken, v. d. van misspreken.
Misstaen (het misstond, heeft misstaen), o. w. *Ne pas bien aller, seoir mal*. Dat kleed misstaet u. *Cet habit vous sied mal*. —, niet betamen. *Ne pas convenir, être malséant, messeoir*.
Misstak. *zie* **Missteken**.
Misstal, m. *zie* **Misstalte**.
Misstallig, b. n. *zie* **Misstaltig**.
Misstalte (-n), v. *Défaut*, m., *difformité*, f.
Misstaltig, b. n. *Défiguré; difforme; informe*.
Misstand (z. mv.), m. *Défaut*, m.; *malfaçon; mauvaise grâce; indécence*, f.
Misstap (-ppen), m. *Faux pas*, m.; (fig.) *faute*, f.
Misstapje (-s), o. *Petite faute*, f.
Misstappen (ik stapte mis, heb misgestapt), o. w. *Faire un faux pas*.
Missteken (ik steek mis, stak mis, heb misgestoken), b. *en* o. w. *Ne pas toucher en piquant*.
Misstellen (ik stelde mis, heb misgesteld), b. w. *Composer mal, exposer mal en écrivant*. — (ik misstelde, heb missteld). *Déranger, causer du désordre*.
Misstelling (-en), v. *Erreur; faute*, f.; *abus*, m.
Misstellenis, v. *Dérangement*, m.
Misstiet. *zie* **Misstooten**.
Misstond. *zie* **Misstaen**.
Misstooten (ik stiet mis, heb misgestooten), b. w. *Manquer en poussant*.
Missturen (ik stuer mis, stuerde mis, heb misgestuerd), b. w. *Mal gouverner; mal diriger*.
Mist (-en), m. Nevel. *Brouillard*, m.; *brume; brouée*, f. —. *zie* **Mest**.
Mistachtig, b. n. Nevelig. *Nébuleux; brumeux, chargé de brouillard*.
Mistamen (het mistaemt, mistaemde, heeft mistaemd), onp. w. *Ne pas convenir, être indécent*.
Mistasten (ik tastte mis, heb misgetast), o. w. *Manquer ce que l'on veut saisir* ou *empoigner*; (fig). *se méprendre, se tromper*.
Mistasting, v. *Méprise; erreur*, f.
Mistelboom (-en), m. *Gui*, m.
Mistellen (ik telde mis, heb misgeteld), o. w. *Compter mal*. — (ik mistelde my, heb my misteld), wed. w. *Se mécompter, se tromper dans son calcul*.
Mistelling (-en), v. *Mécompte*, m.; *erreur de calcul*, f.
Misten (het mistte, heeft gemist), onp. w. *Faire du brouillard*. —, b. w. *zie* **Mesten**.
Mistig, b. n. *zie* **Mistachtig**.
Mistoonen (ik toonde mis, heb misgetoond), b. w. *Montrer mal*.
Mistrad. *zie* **Mistreden**.
Mistré, m. *zie* **Mistred**.
Mistred (-en), m. / **Mistrede** (-n), v. } *Faux pas*, m.; *bronchade*, f.
Mistreden (ik treed mis, trad mis, heb misgetreden), o. w. *Faire un faux pas, broncher*; (fig.) *commettre une faute*. — (ik mistrad, heb mistreden). *Pécher, manquer*.
Mistroost (z. mv.), m. *Défaut de consolation*, m.
Mistroostelyk, b. n. *zie* **Mistroostig**.
Mistroosten, b. w. *Désoler, décourager, abattre*.
Mistroostig, b. n. *Désolé, affligé, abattu, découragé*. — maken. *Désoler, décourager*. — worden. *Se désoler, se décourager*.
Mistroostigheid (z. mv.), v. *Désolation, tristesse*, f.; *abattement*, m.
Mistrouwen (ik mistrouwde, heb mistrouwd), b. w. *Se méfier* ou *se défier de; suspecter*. —, o. w. (met *zyn*). Kwalyk trouwen. *Se mésallier*.
Mistrouwen (het), o. *Méfiance, défiance*, f.; *soupçon*, m.
Mistrouwend, b. n. / **Mistrouwig**, b. n. } *Méfiant, défiant, soupçonneux*.
Mistrouwigheid, v. *zie* **Mistrouwen** (het).
Mistrouwing, v. *Mésalliance*, f.
Misval (-llen), m. *Fausse-couche*, f.; *avortement*, m. —. o. Ongeval. *Malheur, accident*, m. —, faut. *Faute*, f.; *mal*, m.
Misvallen (ik viel mis, ben misgevallen), o. w. *Échouer, mal réussir*. — (ik misviel, ben misvallen). *Déplaire*. —, miskramen. *Faire une fausse-couche; avorter*.
Misvallen (het), o. *Déplaisir*, m.
Misvallig, b. n. *Déplaisant, désagréable*.
Misvaren (ik vaer mis, voer mis, heb misgevaren), o. w. *Prendre une fausse direction en naviguant etc.*
Misvatten (ik vattede mis, heb misgevat), b. w. *Ne pas bien saisir* ou *empoigner*. — (fig.). Kwalyk verstaen. *Comprendre* ou *concevoir mal*.
Misvatting (-en), v. *Méprise, erreur*, f.; *malentendu*, m.
Misverstand, o. *Malentendu*, m.; *méprise; erreur*, f. Door —. *Par un malentendu, par erreur*. —, oneenigheid. *Mésintelligence; discorde*, f.
Misvertrouwen. *zie* **Mistrouwen**.
Misverwen (ik misverwde, heb misverwd), b. w. *Teindre mal, donner une mauvaise couleur à*.
Misverwig, b. n. *Mal teint, qui a une mauvaise couleur*.
Misviel. *zie* **Misvallen**.
Misvoeden (ik misvoedde, heb misvoed), b. w. *Mal nourrir*.
Misvoegen, o. w. *zie* **Mistamen**.
Misvoer. *zie* **Misvaren**.
Misvormen, b. w. *zie* **Mismaken**.
Misvormig enz. *zie* **Mismaekt** enz.
Misvorming, v. *Enlaidissement*, m.
Miswas, o. *zie* **Misgewas**.
Miswassen (ik miswies, ben miswassen), o. w. *Croître* ou *venir mal*.
Miswassen, b. n. *Abortif*.
Miswees. *zie* **Miswyzen**.
Miswegen (ik weeg mis, woog mis, heb misgewogen), o. w. *Mal peser*.
Miswenden (ik wendde mis, heb misgewend), b. w. *Mal tourner, mal virer de bord*. — (ik miswendde, heb miswend). o. w. *Ne pas réussir*.

en (ik werkte mis, heb misgewerkt), b.w. *ravailler.*
en (ik wierp *of* worp mis, heb misge-n), b. w. *Manquer* ou *ne pas atteindre int.*
). *zie* Miswerpen.
en (ik miswon, heb miswonnen), b. w. *s gagner ; perdre.*
zie Miswinnen.
en, v. d. van miswinnen.
. *zie* Miswerpen.
n (ik wees mis, heb misgewezen), o. w. *contrer, mal indiquer;* (spr. van het is) *varier.*
nd, b. n. *Qui ne marque pas bien.* — *is. Boussole affolée.*
ig (-en), v. *Action d'indiquer mal; va-i de l'aiguille aimantée*, f.
zie Miszien.
i (ik miszaek, miszaekte, heb miszaekt), *Vier, renier ; désavouer ; céler.*
(-s), m. *Renieur*, m.
g (-en), v. *Désaveu, reniement*, m.; *dé-on*, f.
ie Miszitten.
ien (ik miszegende, heb miszegend), b.w. *artager, retenir.*
n (ik miszeide, heb miszegd), o. w. *S'ex-mal, parler mal ; médire ; dire du mal.* —. *Se méprendre.*
. *zie* Miszeggen.
n (ik zeilde mis, heb misgezeild), o. w. *r* ou *naviguer mal.*
, v. d. van miszitten.
(ik zag mis, heb misgezien), b. w. *Ne en voir quelque chose.* —, o. w. *Voir regarder mal.* — (ik miszag my, heb szien), wed. w. *Se tromper en regardant.*
i (ik zat mis, heb misgezeten), o.w. *Ne pas asseoir, s'asseoir de travers.* — (ik miszat, iszeten). *Ne pas aller bien, aller mal.*
t, o. Tegengift. *Mithridate, contre-poi-n.*
its dat, voegw. *Pourvu que, à condition moyennant que.* — men betale. *Pourvu paie.*—, voorz. Behoudens, met. *Moyen-* — twee stuivers. *Moyennant deux sous. ius, par.* — deze, — dezen. *Par cette*
voegw. *Pourvu que, à condition que.*
, byw. en voegw. *Ainsi, par conséquent ; e, puisque.*
rs, byw. *Ainsi que, comme aussi.*
eit, v. *Modalité*, f.
-n), v. *Femme malpropre*, f.
(ik moddede, heb gemod), b. w. *Fouiller a boue, dans la fange.*
(z. mv.), m. *Boue, fange, vase*, f. In - zinken. *S'embourber.* Van — zuiveren. *irber.*
chtig, b. n. *Boueux, bourbeux, fangeux.*
n (ik modderde, heb gemodderd), b. w. *irber, curer.*
oot (-oten), v. *Égout*, m.
g, b. n. *zie* Modderachtig.
uil (-en), m. *Fondrière*, f, *bourbier*, m.
nan (-lieden), m. *Cureur, dragueur*, m.
nolen (-s), m. *Moulin pour curer les ca-cure-môle*, m.
iet (-tten), o. *Drague*, f.
las (-ssen), m. *Mare*, f.

Modderpoel (-en), m. *Bourbier, patrouillis*, m., *fondrière; mare*, f.
Modderschuit (-en), v. *Bateau plat dans lequel on met la bourbe qu'on tire de l'eau*, m.
Moddersloot (-en), v. *Fossé bourbeux*, m., *fondrière*, f.
*Mode (-n), v. *Mode ; façon ; manière*, f.
*Modegebruik, o. *Costume*, m.;
*Modegek (-kken), m. *Homme qui a la passion de suivre la mode*, m.
*Model (-llen), o. *Modèle ; plan ; dessin*, m.
*Modenmaekster (-s), v. *Modiste*, f.
*Modenmaker (-s), m. *Modiste*, m.
*Modensch, b. n. en byw. *A la mode.*
*Modewinkel (-s), m. *Boutique de modes*, f.
*Modezot, m. *zie* Modegek.
*Modezucht (z. mv.), v. *Goût pour les modes, pour la parure*, m.
*Modisch. *zie* Modensch.
*Moduleren, b. *en* o. w. *Moduler.*
*Modus, m. *Mode* (t. de gramm.), m.
Moê, b. n. *zie* Moede.
Moed (z. mv.), m. *Courage; cœur*, m.; *valeur; vigueur*, f. — inboezemen. *Inspirer du courage.* — grypen, vatten, nemen *of* scheppen. *Prendre courage; s'animer.* Den — verliezen. *Perdre courage, se décourager.* Den — benemen. *Décourager.* In koelen —e. *De sang froid.* —, hoop. *Espérance*, f.
Moede, b. n. *en* byw. *Las, fatigué; dégoûté.* Ik ben — van gaen. *Je suis las de marcher.* — worden. *Se lasser, se fatiguer.* — maken. *Lasser, fatiguer.* Zyn leven — zyn. *Être las de vivre.*
Moedeloos, b. n. *Sans courage; découragé; abattu.* — maken. *Décourager.* — worden. *Se décourager.*
Moedeloosheid (z. mv.), v. *Découragement; abattement*, m.
Moeden, b. w. *zie* Moeijen.
Moeder (-s), v. *Mère*, f.—, overste. *Supérieure*, f. —, lyfmoeder. *Matrice*, f. —, moer. *Lie*, f.
Moederader, v. *Saphène*, f.
Moederdeugd (-en), v. *Vertu originelle*, f.
Moedergom, v. *Galbanum* (gomme), m.
Moederhart, o. *zie* Moederhert.
Moederhert (z. mv.), o. *Cœur maternel*, m.; *tendresse maternelle*, f.
Moederkerk (-en), v. *Église matrice*, f.
Moederkoek (-en), m. *Arrière-faix, placenta*, m.
Moederkruid (z. mv.), o. *Matricaire*, f.
Moederkwael, v. *Hystérie*, f.
Moederland, o. *Mère-patrie*, f.
Moederlever (-s), v. *Placenta*, m.
Moederliefde (z. mv.), v. *Amour maternel*, m.
Moederloos, b. n. *Qui a perdu sa mère.*
Moederlyk, b. n. *Maternel, de mère.* —e liefde. *Amour maternel.* —, byw. *Maternellement, en mère.* — alleen. *Seul ; tout seul.*
Moedermaegd (z. mv.), v. De allerheiligste Maegd. *La Vierge; la Ste. Vierge*, f.
Moedermelk (z. mv.), v. *Lait de mère*, m.
Moedermoord (-en), m. *en* v. *Matricide* (crime), m.
Moedermoorder (-s), m. *Matricide*, m.
Moedermoordster (-s), v. *Matricide*, f.
Moedernaekt, b. n. *Tout nu.*
Moederpil (-llen), v. *Pessaire*, m.
Moederpyn, v. *Hystéralgie*, f.
Moederrol (-llen), v. *Matrice de rôles*, f.
Moederschap (z. mv.), o. *Maternité*, f.
Moedersnede, v. *zie* Keizerssnede.
Moederspraek, v. *zie* Moedertael.

Moederstad (-eden), v. *Métropole, ville-mère; ville natale*, f.
Moedersteen (-en), m. *Actinote* (pierre primitive), m.; *hystérolithe* (pierre figurée), f.
Moedertael, v. *Langue maternelle*, f. —, grondtael. *Langue-mère, langue matrice*, f.
Moedertje (-s). o. *Petite mère*, f.
Moedertrechter (-s), m. *Métrenchyte* (terme de chir.), f.
Moedervlies, o. *Hymen* (t. d'anat.), m.
Moedervorm, m. *Matrice*, f.; *moule*, m.
Moederwee, o. *Hystéralgie*, f.
Moederziek, b. n. *Extrêmement attaché à sa mère.*
Moederzorg (-en), v. *Soin maternel*, m.; *sollicitude maternelle*, f.
Moederzot, b. n. zie Moederziek.
Moederzyde (van). *Du côté maternel.*
Moedgeving, v. *Encouragement*, m.
Moedig, b. n. *Courageux, brave, vaillant, intrépide.* — worden. *S'animer.* —, trotsch. *Fier, orgueilleux, hardi.* —, byw. *Courageusement.*
Moedigen, b. w. zie Aenmoedigen.
Moedigheid (z. mv.), v. *Courage*, m.; *intrépidité*, f. —, trotschheid. *Fierté*, f., *orgueil*, m.
Moediglyk, byw. *Courageusement.*
Moedwil (z. mv.), m. *Insolence, pétulance, licence*, f.; *excès*, m. pl.
Moedwillens, byw. *De propos délibéré, à dessein.*
Moedwillig, b. n. *Insolent; méchant; volontaire.* —, byw. zie Moedwilliglyk.
Moedwilligheid, v. zie Moedwil.
Moedwilliglyk, byw. *Insolemment; méchamment; de propos délibéré; exprès.*
Moefken (-s), o. *Miton*, m.; *mitaine*, f.
Moei, b. n. zie Moede.
Moei (-ijen), v. *Tante*, f.
Moeial, m. en v. *Celui* ou *celle qui se mêle de tout, factotum*, m.
Moeijelyk, b. n. *Difficile, malaisé, pénible, fatigant.* —e weg. *Chemin difficile.* —, gestoord. *Fâché, en colère.* — maken. *Fâcher, mettre en colère.* —, verdrietig. *Fâcheux, embarrassant, importun.* — vallen. *Importuner, incommoder, molester.* —, byw. *Difficilement, péniblement.*
Moeijelykheid (-heden), v. *Difficulté, peine; importunité; tracasserie*, f.; *embarras*, m.
Moeijen (ik moeide, heb gemoeid), b. w. Lastig vallen. *Importuner, fatiguer, incommoder.* —, kwellen. *Fâcher, causer du chagrin.* Dat moeit my. *Cela me fâche, me fait de la peine.* Zich met iets —. *Se mêler de quelque chose.*
Moeite (z. mv.), v. *Peine, fatigue*, f. Vergeefsche — doen. *Perdre sa peine.* —, verdriet. *Chagrin*, m.
Moelie, v. *Pétrin*, m., *huche*, f.
Moer (z. mv.), v. *Lie*, f. — (-en). — van eene vys. *Écrou d'une vis*, m. —, o. Turfland. *Terrain marécageux*, m.; *tourbière*, f. —. zie Moeder.
Moër, v. zie Moeder.
Moeräel (-alen), m. *Murène* (poisson), f.
Moeraerde, v. *Terre dont on tire la tourbe; tourbière*, f.
Moeras (-ssen). o. *Marais, marécage*, m.; *bourbe, fange*, f.
Moerasachtig, b. n. zie Moerassig.
Moerasje (-s), o. *Petit marais*, m.
Moerassig, b. n. *Marécageux; fangeux, bourbeux.*

Moerbezie (-ziën), v. *Mûre* (fruit), f.
Moerbezieblad (-en), o. *Feuille de mûrier*, f.
Moerbeziënboom (-en), m. *Mûrier*, m.
Moerbeziënbosch (-sschen), o. *Bois planté de mûriers*, m.
Moerbezievygeboom (-en), m. *Sycomore*, m.
Moerel, v. zie Morel.
Moeren (ik moerde, heb gemoerd), b. en o. w. *Troubler, rendre trouble; mêler.*
Moerig. b. n. zie Moerassig.
Moerkonyn (-en), o. *Lapine*, f.
Moerland (-en), o. *Terrain marécageux*, m.; *tourbière*, f.
Moervisch (-sschen), m. *Poisson de marais*, m.
Moeryzer (-s), o. *Filière*, f.
Moerzee, v. *Mer orageuse* ou *agitée*, f.
Moes (z. mv.), o. *Herbes potagères*, f. pl.; *légume*, m.; *marmelade*, f.
Moeshof (-ven), m. *Jardin potager; potager*, m.
Moesje (-s), o. } *Mouche* (morceau rond de taffetas noir), f.
Moesken (-s), o. }
Moeskoppen (ik moeskopte, heb gemoeskopt), o. w. *Marauder, aller en maraude.*
Moeskopper (-s), m. *Maraudeur*, m.
Moeskoppery, v. *Maraude*, f.
Moeskruid (-en), o. *Herbes potagères*, f. pl.; *légume*, m.
Moeskruidig, b. n. *Oléracé, potager.*
Moespot (-tten), m. *Pot à faire cuire les légumes*, m.
Moest. zie Moeten.
Moestuin, m. zie Moeshof.
Moet (-en), v. *Marque qui reste sur la peau lorsqu'elle a été un peu comprimée; empreinte; impression*, f. —, o. Het is een —. *C'est une nécessité.*
Moete (z. mv.), v. *Loisir*, m.
Moeten (ik moest, heb gemoeten), o. w. *Devoir, falloir, être obligé.* Men moet. *On doit, il faut.* Alle menschen — sterven. *Tous les hommes doivent mourir.*
Moey enz. zie Moei enz.
Moezel, v. *Moselle* (rivière), f.
Moezel (-s), m. *Musette, cornemuse*, f.
Moezelaer, m. zie Moezelwyn.
Moezelwyn (-en), m. *Vin de Mosel*, m.
Moezelzak (-kken), m. *Musette, cornemuse*, f.
Mof (-ffen), m. *Verdier, tarin*, m. —, v. *Manchon*, m.
Moffel (-s), m. *Manchon*, m., *moufle*, f.
Moffelaer (-s), m. *Escamoteur, filou, tricheur, pipeur*, m.
Moffelaerster (-s), v. *Tricheuse*, f.
Moffelary, v. *Tricherie, piperie*, f.
Moffelen (ik moffelde, heb gemoffeld), o. w. *Tricher, tromper au jeu; piper.* —, b. w. *Enlever adroitement, escamoter, filouter.*
Moffeling, v. *Tricherie, tromperie, filouterie, piperie*. f.
Mofring (-en), m. *Porte-manchon*, m.
Mogelyk, b. n. *Possible, qui peut se faire.* Is 't —? *Est-il possible?* —, byw. *Peut-être.*
Mogelykheid (z. mv.), v. *Possibilité*, f.
Mogen (ik mogt, heb gemogt), o. w. *Pouvoir, être en état de; avoir la liberté, la permission* ou *le droit de; oser.* Hy mag hem niet lyden. *Il ne peut le souffrir, il ne l'aime pas.* Mag men vragen waerom? *Peut-on demander pourquoi?* —, geerne eten. *Aimer* (*à manger*). Dat kind mag geen vleesch. *Cet enfant n'aime pas la viande.*
Mogend, b. n. *Puissant.*

ıeid (-heden), v. *Puissance*, f.
e Mogen.
fi, m. *Moka*, *café de Moka*, m.
o. *zie* Menken, o.
-s), m. *Marteau de forge*, m.
:itel (-s), m. *Coin de fer à fendre du* m.
llen), m. en v. *Taupe*, f.
-(-s), o. *Petit moulin*, *moulinet*, m.
-s), m. *Moulin*, m.
r (-s), m. *Meunier*, m. — (insekt). *Han-* , m. — (visch). *Merlan*, m.
rsknecht (-en), m. *Moulant*, m.
rster (-s), v. *Meunière*, f.
(-ssen), v. *Essieu de moulin*, m.
rg (-en), m. *Élévation sur laquelle un n est bâti*, f.
ıom (-en), m. *Arbre de moulin*, m.
'aeijer (-s), m. *Tourneur de moulin*, m.
:uvel, m. *zie* Molenberg.
ır (-rren), v. } *Charrette de meunier*, f.
ırre (-n), v. }
gger (-s), m. *Gîte* (meule immobile d'un n), m.
aker (-s), m. *Constructeur de mou-* m.
:erd (-en), o. *Cheval de meunier; cheval it tourner un moulin*, m.
ank (-en), v. *Converseau*, m.
'anger (-s), m. *Frein de moulin*, m.
ıd (-ers, -eren), o. *Roue de moulin*, f.
ıede (-n), v. *Verge de moulin*, f.
een (-en), m. *Meule*, f.
eenboor (-oren), v. *Perce-meule*, m.
eengroef (-ven), v. *Molière*, *meulière*, f.
eenkapper (-s), m. *Meulier*, m.
.of (z. mv.), o. *Folle farine*, f.
e (-s), o. *Moulinet*, m.
ıuw (-en), v. en o. *Filoche*, f.
'echter (-s), m. }
'eem (-emen), m. } *Trémie*, f.
'emel (-s), m. }
erk (-en), o. *Moulins*, m. pl.
iek (-en), v. *Aile de moulin à vent*, f.
zer (-s), o. *Fer de moulin*, m.
weerd (-en), o. } *Aile de moulin à vent*, f.
wengel (-s), m. }
p (-en), m. *Taupinée*, *taupinière*, f.
'-kken), m. *Épouvantail*, m.
t (-en), m. *Moliniste*, m.
.tendom, o. *Molinisme*, m., *opinion de na sur la grâce*, f.
:ie Melken.
kel (-s), m. en v. *Taupe-grillon*, *grillon-s*, m.; *courtillère*, f.
ıt (-en), o. *Trou de taupe*, m., *taupinée*, *inière*, f.
ruid, o. *Ricin* (plante), m.
(ik molde, heb gemold), b. w. *Tuer*, *mmer*.
ıl (-llen), v. *Taupière*, f.
anger (-s), m. *Taupier*, m.
, b. n. *Moelleux*, *doux*. —, byw. *Moel-lement*.
ıeid (z. mv.), v. *Douceur*, *mollesse*, f.
lyk, byw. *Moelleusement*.
(z. mv.), m. *Poussière de tourbes*, f. —, molming. *Vermoulure*, f.
chtig, b. n. *Vermoulu*.
n (ik molmde, ben gemolmd), o. w. *Se moulder*.
g, b. n. *Vermoulu*.

*Molos (-ssen), m. *Chien de chasse*, m.
Molsem (z. mv.), m. *Vermoulure*, f.
Molsemen, o. w. *zie* Molmen.
Moluksche eilanden, o. mv. *Moluques*, f. pl.
Mom, v. *Masque*, m. Onder de — van vriendschap. *Sous le voile de l'amitié*. — (-mmen). *Personne masquée*, f.; *masque*, m.
Momaengezicht (-en), o. } *Masque*. m. Het — af-
Momaenzicht (-en), o. } rukken. *Démasquer*. Het — afleggen. *Lever le masque*.
Mombaer enz. *zie* Momber enz.
Momber (-s), m. Voogd. *Tuteur*, *curateur*, m. Tweede —. *Subrogé-tuteur*.
Momberdy, v. *zie* Momberschap.
Momberkamer (-s), v. *Chambre de tutelle*, f.
Momberkind (-eren), o. *Pupille*, *enfant en tutelle*, m. *et* f.
Momberschap, o. *Tutelle*, *curatelle*, f.
Mombersche (-n), v. *Tutrice*; *curatrice*, f.
Momboir, m. } *zie* Momber.
Momboor, m. }
Momgewaed (-aden), o. *Habit de masque*, m.
Momgezicht, o. *zie* Momaengezicht.
Momme (-n), v. *Masque*, m.
Mommedans (-en), m. *Mascarade*, f.; *bal masqué*, m.
Mommekleederen, o. mv. *Habits de masques*, m. pl.
Mommelen enz. *zie* Mompelen enz.
Mommen (ik momde, heb gemomd), o. w. Zich —, wed. w. *Se masquer*, *se déguiser*. —, b. w. (fig.). *Masquer*, *couvrir*, *cacher*.
Mommery (-en), v. *Mascarade*; *momerie*, f. —, geveindsheid. *Déguisement*, m.; *dissimulation*, f.
Mommespel, o. *zie* Mommery.
Mommevolk (z. mv.), o. *Masques*, *gens masqués*, m. pl.; *mascarade*, f.
*Mommie, v. *Momie*, f.
Mompelen (ik mompelde, heb gemompeld), b. en o. w. *Gronder*, *murmurer*, *parler entre les dents*; *chuchoter*. —, een gerucht doen loopen. *Faire courir un bruit*.
Mompeling, v. *Murmure*, m. —, stil gerucht. *Bourdonnement*, *bruit sourd*; *chuchotement*, m.
Mompen (ik mompte, heb gemompt), b. w. *Tromper*.
Momping, v. *Tromperie*, *fraude*, f.
*Monarch (-en). m. *Monarque*, m.
*Monarchie (-n), v. } *Monarchie*, f.
*Monarchy (-en), v. }
*Monark (-en), m. *Monarque*, m.
Mond (-en), m. *Bouche*, f. Den — houden. *Se taire*. Den — open doen. *Ouvrir la bouche*. Iemand den — snoeren. *Fermer la bouche à quelqu'un*, *le faire taire*. —, ingang van eene rivier. *Bouche*, *embouchure*, f. De — van de Schelde. *L'embouchure de l'Escaut*. —, opening. *Entrée*, *gueule*, f. — van eenen oven. *Gueule d'un four*. — der maeg, der blaes. *Orifice de l'estomac*, *de la vessie*, m.
Mondbaer, m. *zie* Momber.
Mondbehoeften, v. mv. *Provisions*; *victuailles*, f. pl.; *vivres*, m. pl.
Mondbode (-n), m. *Messager*, m.
Mondeling, b. n. *Verbal*, *oral*.
Mondelings, byw. *Verbalement*, *de vive voix*. Elkander — spreken. *S'aboucher*.
Mondelyk, b. n. *Verbal*, *oral*. —, byw. *Verbalement*, *de vive voix*.
Monden (ik mondde, heb gemond), o. w. *Goûter*; *trouver bon*.

Mondgat, o. — van eenen helm. *Ventail*, m.
Mondgebed (-en), o. *Oraison vocale*, f.
Mondgesprek (-kken), o. *Abouchement*, *pourparler*, m.; *conférence*; *entrevue*, f.; *tête-à-tête*, m.
Mondhout, o. *Troëne* (arbrisseau), m.
Mondig, b. n. Meerderjarig. *Majeur*, *qui est hors de tutelle.* — maken. *Émanciper.* —, smakelyk. *Délicat*, *agréable*, *de bon goût.*
Mondigheid (z. mv.), v. *Majorité*, f.
Mondigmaking, v. *Émancipation*, f.
Monding, v. *Embouchure*, f.
Mondje (-s), o. *Petite bouche*, f. — toe! *Bouche close!* —s maet. *A lèche doigt.*
Mondklier (-en), v. *Glande buccale*, f.
Mondkok (-s), m. *Cuisinier*, m.
Mondkost, m. *Vivres*, m. pl.; *nourriture*, *victuaille*, f.
Mondpranger, m. *zie* Mondyzer.
Mondstuk (-kken), o. *Embouchure*, f.; *mors*, m.; *anche*, f. — (van een kanon). *Volée*, f. — (van eene fontein). *Ajoutoir*, *ajoutage*, m.
Mondtromp (-en), v. *Guimbarde*, f.
Mondvol (z. mv.), m. *Bouchée*; *gorgée*; *gueulée*, f.
Mondyzer (-s), o. *Mors*, m.
Mondzoen (-en), m. *Baiser de paix*, m.
Monik (-en), m. *Moine*, m.
Monikdom, o. *Monachisme*, m.
Monikenklooster (-s), o. *Couvent* ou *monastère d'hommes*, m.
Monikenlatyn (z. mv.), o. *Mauvais latin*, m.
Monikenleven (z. mv.), o. *Vie monacale*, f.
Monikenschrift (-en), o. *Écriture gothique*, f.
Monikenstaet, m. *Monachisme*, m.
Monikenwerk, o. *Ouvrage de moines*, m.
Monikje (-s), o. *Moinillon*, m.
Moniklyk, byw. *Monacalement.*
Monikschap, o. *Monachisme*, m.
Monikskap (-ppen), v. *Capuchon*, *froc*, m.; *capuce*, f.
Monikskleed (-eren), o. *Habit monacal*, *froc*, m. Het — aentrekken. *Prendre l'habit.*
Moniksrabarber, v. *Rhapontic*, m.; *rhubarbe des moines*, f.
Moniksrok (-kken), m. *Robe de moine*, f.
Monikswezen, o. *Tout ce qui regarde les moines.*
Monnik enz. *zie* Monik enz.
*Monopolie (z. mv.), v. *Monopole*, m.
*Monster (-s, -en), o. Stael, proef. *Échantillon*, m.; *montre*, f.; *patron*, *modèle*, m. —, gedrogt. *Monstre*, m.
Monsterachtig, b. n. *Monstrueux.*
Monsterachtigheid, v. *Monstruosité*, f.
Monsterdier (-en), o. *Monstre*, m.
Monsteren (ik monsterde, heb gemonsterd), b. w. *Passer* (*des troupes*) *en revue.* —, vergelyken. *Confronter*, *comparer.*
Monsterheer (-en), m. *Commissaire aux revues*, m.
Monstering (-en), v. *Revue*, *montre*, f.
Monsterkaert (-en), v. *Échantillon*, m.
Monsterplaets (-en), v. *Lieu où se fait la revue*, m.
Monsterrol (-llen), v. *Rôle des montres*, m., *feuille d'appel*, f.
*Monteren (ik monteerde, heb gemonteerd), b. w. *Équiper*, *monter* (*des troupes*).
*Montering (-en), v. *Équipement* ou *équipage* (*d'un soldat*); *uniforme*, m.
Moogt. *zie* Mogen.
Mooi, b. n. *Beau*, *joli*, *gentil*, *mignon* — weêr. *Beau temps.* Zich — maken. *Se parer.* Gy hebt het daer — gemaekt. *Vous avez fait là de belles choses.* —, byw. *Bien*, *assez bien*, *joliment.*

Mooiheid (-heden), v. *Beauté*, f.
Mooitjes, byw. (gem.). *Bien*, *joliment*, *gentiment.*
Mook, v. *zie* Moot.
Mookhamer, m. *zie* Moker.
Moolik (-kken), m. *Épouvantail*, m.
Moor (-en), m. *More*, *nègre*, m. Den — wasschen (fig.). *Faire un ouvrage inutile*; *perdre sa peine.* —, ketel om water te zieden. *Coquemar*, m.
Moor, m. *Moire* (étoffe), f.
Moord (-en), m. en v. *Meurtre*, *assassinat*, *homicide*, m. Eenen — begaen. *Commettre un meurtre.* — roepen. *Crier au meurtre.* —, moordery, bloedbad. *Massacre*, m.
Moordädemend, b. n. *Avide de sang.*
Moordban (z. mv.), m. *Proscription*, f.
Moordbanier (-en), v. *Enseigne meurtrière*, f.
Moordbrand (-en), m. *Incendie accompagné de meurtre*, m.
Moordbrander (-s), m. *Incendiaire*, m.
Moordbyl (-en), v. *Hache meurtrière*, f.
Moorddadig, b. n. *Meurtrier*, *sanguinaire*, *cruel*, *inhumain*, *homicide*, *assassin.* —, byw. *zie* Moorddadiglyk.
Moorddadigheid (z. mv.), v. *Cruauté*, *barbarie*, *humeur sanguinaire*, f.
Moorddadiglyk, byw. *D'une manière sanguinaire*, *cruellement.*
Moorddrank (-en), m. *Breuvage qui empoisonne*, m.
Moorden (ik moordde, heb gemoord), b. w. *Massacrer*, *assassiner*, *tuer.* Het —. *Massacre*, *carnage*, m.
Moordenaer (-s), m. *Meurtrier*, *assassin*, m. De goede — (aen het kruis). *Le bon larron.*
Moordenares (-ssen), v. *Meurtrière*, f.
Moorder, m. *zie* Moordenaer.
Moorderes (-ssen), v. *Meurtrière*, f.
Moordsch, b. n. *Meurtrier.*
Moordery (-en), v. *Massacre*, *carnage*, m., *boucherie*, f.
Moordfeest (-en), v. en o. *Festin ensanglanté*, m.
Moordgat (-en), o. *Mâchecoulis* ou *mâchicoulis* (t. de fortif.), m.
Moordgeroep (z. mv.), o. *Cris au meurtre*, m. pl.
Moordgerucht, o. *Bruit d'un meurtre*, m.
Moordgeschal, o. *zie* Moordgerucht.
Moordgeschrei (z. mv.), o. *Cris au meurtre*, m. pl.
Moordgespan (z. mv.), o. *Association pour commettre un meurtre*, f.
Moordgeweer (-eren), o. *Arme meurtrière*, f.
Moordgierig, b. n. *Avide de sang*, *sanguinaire.*
Moordgierigheid (z. mv.), v. *Humeur sanguinaire*, f.
Moordgroef (-ven), v. *Coffre* (t. de fortif.), m. *zie* Moordkuil.
Moordhol, o. *zie* Moordkuil.
Moordjaer (-aren), o. *Année climatérique*, f.
Moordklok (-kken), v. *Tocsin*, m.
Moordkuil (-en), m. *Coupe-gorge*, m., *retraite de brigands*, f.
Moordlust, m. *zie* Moordgierigheid.
Moordmes (-ssen), o. *Couteau d'assassin*, m.
Moordpook (-oken), m. } *Poignard*, *stylet*, m.
Moordpriem (-en), m. }
Moordschavot (-tten), o. *Échafaud sur lequel on fait mourir un innocent*, m.
Moordslag (-en), m. *Pétard*, m.
Moordspelonk, v. *zie* Moordkuil.

ıeel (-en), o. *Théâtre d'un massacre;*
, m.
ıpet, v. *Trompette qui donne le signal*
ssacre, f.
, o. *Champ où l'on a commis un meur-*

en, o. *zie* Moordgeweer.
, b. n. *zie* Moordgierig.
. n. *zie* Moorsch.
ıs (-en), m. *Danse more, moresque*, f.
ofd (-en), o. *Tête de more*, f.
d (z. mv.), o. *Mauritanie; Éthiopie;*
, f.
m. *zie* Moor (mooren).
nen), v *Négresse*, f.
en (-s). o. *Négrite, négrillonne*, f.
-s), o. *Négrillon*, m.
m. *zie* Moor (mooren).
(-en), o. *Cheval moreau*, m.
b. n. *More, moresque*. De —e kust. *La*
frique. Het —, de —e spraek. *La langue*
es.
, v. *Darne, dalle, rouelle* (tranche de
, f. *tronçon*, m.
zie Mooi enz.
er (-s), m. *Boueur*, m.
ı), v. *Brique*, f. —, m. *Doguin*, m.
-en), v. *Cornette, coiffe de nuit*, f.
k mopte, heb gemopt), o. w. *Bouder*,
mine.
), m. *Boudeur*, m.
v. *Bouderie, quinte*, f.
ı), v. *Boudeuse*, f.
. *zie* Zedeleer.
, v. *Moralité*, f.
zie Moeras.
Moravie (pays), f.
s), m. *Murmurateur, grognard, rai-*
, m.
n), v. } *Griotte* (cerise), f.
ı), v. }
er, o. *Bière préparée avec des griot-*

loesem (-s), m. *Fleur de griottier*, f.
oom (-en), m. *Griottier*, m.
p, o. *Jus de griottes*, m.
am (-mmen), m. *Tige de griottier*, f.
yn, m. *Vin de griottes*, m.
yw. *Demain*. — vroeg. *Demain matin*.
l. *Demain au soir*.
s), m. *Matin*, m., *matinée*. f. Des —s,
Le matin. Heden —. *Ce matin*. 'S —s
oeg. *De grand matin*. Iemand goeden
schen. *Souhaiter le bon jour à quel-*
— (-s), o. *Arpent*, m.
m. *zie* Morgen, m.
ıw (z. mv), m. *Rosée du matin*, f.
m.
ınk (-en), m. *Verre de liqueur qu'on*
matin, m.
n (z. mv.), o. *Déjeûné, déjeûner*, m.
oed (-en), o. *Prière du matin*, f.
ns (z. mv.), m. *Aurore*, f.
oet, m. *zie* Morgenwensch.
ıds, o. *Arpent, arpent de terre*, m.
ht (z. mv.), o. *Aube du jour, aurore*, f.,
jour, m.
d (-eren), o. *Cantique du matin*, m.
el (-alen), o. *Déjeûner dînatoire*, m.
ziek, v. *Aubade*, f.
er (-s), o. *Sacrifice du matin*, m.
od (z. mv.), o. *Aurore*, f.

Morgenschemering (z. mv.), v. *Crépuscule du matin*, m.
Morgenstar, v. } *Étoile matinière, étoile de Vénus*, f.
Morgenster, v. }
Morgenstond, m. } *Matinée*, f., *matin*, m.
Morgentyd, m. }
Morgenwacht, v. *Quart du jour* (t. de mar.). m.
Morgenwaek, v. *Diane*, f. De — slaen. *Battre la diane*.
Morgenwekker (-s), m. *Réveil*, m., *sonnerie pour reveiller*, f.
Morgenwensch (-en), m. *Bonjour*, m.
Morgenwerk (-en), o. *Ouvrage* ou *travail du matin*, m.
Morgenzang, m. *zie* Morgenlied.
Morgenzegen, m. *zie* Morgenwensch.
Morgenzon (z. mv.), v. *Soleil du matin, soleil levant*, m.
Morianen, m. *zie* Moor (mooren).
*Moril, v. } *Morille*, f.
*Morille, v. }
Morlen (ik morlde, heb gemorld), o. w. *Travailler dans l'obscurité* ou *à tâtons*.
Morren (ik morde, heb gemord), o. w. *Murmurer, gronder*. Het —. *zie* Morring.
Morrig, b. n. *Grondeur, chagrin*.
Morrigheid (z. mv.), v. *Humeur grondeuse*, f.
Morring, v. *Murmure; mécontentement*, m., *gronderie*, f.
Mors (-en), v. *Femme malpropre*, f.
Mors, byw. — dood. *Raide mort*.
Morsbeer (-en), m. *Homme malpropre*, m.
Morsbeerig, b. n. *Sale, malpropre*.
Morsdood, b. n. *Raide mort*.
Morsebel, v. *zie* Mors.
Morsen (ik morste, heb gemorst), o. w. *Patrouiller; salir*. In het water —. *Patrouiller dans l'eau; gargouiller*.
Morsery, v. *zie* Morsigheid.
Morsig, b. n. *Sale, malpropre, crasseux*.
Morsigheid, v. *Saleté, malpropreté, ordure*, f.
Morsiglyk, byw. *Salement, malproprement*.
Morspot (-tten), m. *en* v. *Homme sale, malpropre*, m.; *souillon*, m. *et* f.
Morster (-s), v. *Raisonneuse, femme qui murmure*, f.
*Mortadel (-s), v. *Mortadelle*, f.
Mortel (z. mv.), m *Mortier*, m.; *poussière de pierres*, f. Te — slaen. *Réduire en poussière*.
Mortelbak (-kken), m. *Auge à mortier*, f.
Mortelen (ik mortelde, ben gemorteld), o. w. *Tomber en morceaux* ou *en ruines*. —, b. w. (met *hebben*). *Réduire en poussière; détruire*.
Mortelig, b. n. *Qui tombe par morceaux*.
*Mortier (-en), m. *Mortier*, m.
Mortierstamper (-s), m. *Pilon*, m. — (werkman). *Pileur*, m.
Mortierstok (-kken), m. *Pilon*, m.
Morw, b. n. *Mou, mol, tendre*. —e peren. *Poires molles*.
Morwheid, v. *Mollesse, tendreté*, f.
Morzel (-en), m. *Petit morceau*, m.; *miette*, f.
Morzelen (ik morzelde, heb gemorzeld), b. w. *Réduire en poussière, briser en petits morceaux; émier; émietter*.
Morzeling, v. *Action de réduire en poussière, de briser*, f. —en. *Petits morceaux*, m. pl.
Mos (z. mv.), o. *Mousse*, f.
Mosachtig, b. n. *Couvert de mousse, moussu; qui tient de la mousse*.
Mosachtigheid, v. *Muscosité*, f.

Mosch (-sschen), v. *Moineau, passereau*, m.
Moscovië (land). *Moscovie*, f.
Moscovisch, b. n. *De Moscovie*. De —e tael, het —. *La langue moscovite.*
Moscovischvaerder (-s), m. *Patron* ou *navire qui va en Russie*, m.
Moscoviter (-s), m. *Moscovite*, m.
Moscovitsche (-n), v. *Moscovite*, f.
***Moskeë** (-n), v. *Mosquée*, f.
Moskeëpriester (-s), m. *Marabout*, m.
Mossel (-s,-en), v. *Moule*, f.
Mosselbank (-en), v. *Moulière*, f.
Mosselgeld (z. mv.), o. *Petite monnaie, mitraille, menuaille*, f.
Mosselkreek (-eken), v. *Crique où l'on prend des moules, moulière*, f.
Mosselkruijer (-s), m. *Vendeur de moules*, m.
Mossellyn (-en), v. *Conchoïde* (t. de géom.), f.
Mosselman (-nnen), m. *Vendeur de moules*, m.
Mosselschelp (-en), v. *Coquille de moule*, f.
Mosselschuit (-en), v. *Bateau à moules*, m.
Mosseltje (-s), o. *Petite moule*, f.
Mosselvanger (-s), m. *Pêcheur qui prend des moules*, m.
Mosselvangst, v. *Pêche de moules*, f.
Mosselvrouw (-en), v. *Vendeuse de moules*, f.
Mosselwagen (-s), m. *Brouette à moules*, f.
Mosselwyf, o. *zie* Mosselvrouw.
Most (z. mv.), m. *Moût, vin nouveau*, m.
Mostaerd (z. mv.), m. *Moutarde*, f. — malen. *Broyer de la moutarde*. Dat is — na de maeltyd. *C'est de la moutarde après dîner; c'est trop tard.*
Mostaerdlepeltje (-s), o. *Petite cuiller à moutarde*, f.
Mostaerdman (-nnen), m. *Moutardier, marchand de moutarde*, m.
Mostaerdmolen (-s), m. *Moulin à moutarde*, m.
Mostaerdplaester (-s) v. *Sinapisme*, m. —s gebruiken. *Sinapiser.*
Mostaerdplant, v. *zie* Mostaerdzaedplant.
Mostaerdpot (-tten), m. *Moutardier* (pot), m.
Mostaerdsaus (z. mv.), v. *Sauce à la moutarde, sauce robert*, f.
Mostaerdzaed, o. *Sénevé*, m., *graine dont on fait la moutarde*, f.
Mostaerdzaedplant, v. *Sénevé, sinapi*, m.
Mosterd, m. *zie* Mostaerd.
Mot (-tten), v. *Teigne, gerce*, f. De — is in myne kleederen. *Mes habits sont mangés par les teignes.* — (waer de rupsen zich in veranderen). *Papillon*, m.
Mot (z. mv.), o. *Poussière de tourbes*, f.; *copeaux de charpentier*, m. pl. —, v. Mist, nevel. *Pluie très-fine*, f.; *brouillard*, m.
Motgat (-en), o. *Trou fait par une teigne*, m.
Motpruik (-en), v. *Tignasse*, f.
Motregen, m. *Bruine, pluie très-fine*, f.
Motregenen (het motregende, heeft gemotregend), onp. w. *Bruiner.*
Mots (-en), m. *Cheval courtaud, cheval brétaudé*, m.
Motsen (ik motste, heb gemotst), b. w. *Essoriller, brétauder; courtauder.*
Motsteek (-eken), m. } *Trou fait par une tei-*
Mottegat (-en), o. } *gne*, m.
Motten (het mottede, heeft gemot), onp. w. *Bruiner.*
Mottenkruid, o. *Herbe aux teignes, blattaire*, f.
Mottesteek, m. *zie* Motsteek.
Mottig, b. n. Nevelachtig. *Sombre, couvert de brouillard, brumeux.* — weêr. *Temps couvert, brumeux.* —, waer de mot in is. *Mangé par les teignes.* —, wonderlyk. *Singulier, bizarre.* —, vuil. *Sale; vilain.*
Moude (z. mv.), v. *Terre fine*, f.
Mout (z. mv.), o. *Drèche*, f.; *malt*, m.
Moutbak (-kken), m. *Germoir*, m.
Mouten (ik moutte, heb gemout), b. w. *Faire de la drèche* ou *du malt.*
Mouter, m. *zie* Moutmaker.
Moutery, v. *zie* Moutmakery.
Moutmaker (-s), m. *Celui qui fait de la drèche* ou *du malt.*
Moutmakery (-en), v. *Lieu où l'on fait de la drèche; germoir*, m.
Moutmolen (-s), m. *Moulin à moudre la drèche* ou *le malt*, m.
Moutoven (-s), m. *Four à drèche*, m.
Moutwyn, m. *Vin qui fermente*, m.
Mouw (-en), v. *Manche*, f. Iemand iets op de — spelden. *Faire accroire quelque chose à quelqu'un, lui en conter.* —, bak. *Auge à lait*, f.
Mouwken (-s), o. } *Petite manche*, f.
Mouwtje (-s), o. }
***Mozaïk**, b. n. } *Mosaïque.* — werk. *Mosaïque*, f.
***Mozaïsch**, b. n. }
Mozel. *zie* Moezel.
Mozelen. *zie* Meuzelen.
Mozemeijer (-s), m. *Boueur*, m.
Mud (-dden), } *Setier, muid*, m.; *rasière*, f.
Mudde (-n), v. }
Muer (muren), m. *Mur*, m.; *muraille; paroi*, f. De muren der stad. *Les murailles de la ville.* Gemeene —. *Mur mitoyen.*
Muer (z. mv.), v. *Mouron* (plante), m.
Muerbed (-dden), o. *Côtière*, f.
Muerbloem (-en), v. *Giroflée jaune*, f.
Muerbreker (-s), m. *Bélier* (machine de guerre); *marteau à pointe*, m.
Muerkalk (z. mv.), m. *Crépi*, m.
Muerkroon (-nen), v. *Couronne murale* (t. d'antiq.), f.
Muerkruid (z. mv.), o. *Pariétaire, perce-muraille* (plante), f.
Muermantel, m. *Chemise*, f., *revêtement* (t. de fortif.), m.
Muernachtegael (-s,-alen), m. *Phœnicure* (oiseau), m.
Muerpeper (z. mv.), v. *Pain d'oiseau*, m.
Muerplant (-en), v. *Plante murale*, f.
Muerruit, v. *Rue des murailles* (plante), f.
Muertje (-s), o. *Petit mur*, m.
Muerwerk, o. *Maçonnerie*, f.; *murs*, m. pl., *murailles*, f. pl.
Muerzout, o. *Sel mural, aphronatron*, m.
Muf, b. n. } *Moisi; qui sent le relent.*
Mufachtig, b. n. }
Muffen (ik mufte, heb gemuft), o. w. *Sentir le relent* ou *le moisi.*
Muffig, b. n. *zie* Muf.
Muffigheid (z. mv.), v. } *Relent*, m., *moisissure*, f.
Mufheid (z. mv.), v. }
Mug (-gen), v. } *Cousin, moucheron*, m.
Mugge (-n), v. }
Muggebeet (-eten), m. *Piqûre de cousin* ou *de moucheron*, f.
Muggekruid, o. *Conise* (plante), f.
Muggenbyter (-s), m. *Taon*, m.
Muggendrek, m. } *Chiasse*, f., *excréments de mouche*, m. pl.
Muggenscheet, m. }
Muggenziften enz. *zie* Hairklieven enz.
Muggesteek, m. *zie* Muggebeet.
Muidehond (-en), m. *Tanche* (poisson), f.

; muijerde, heb gemuijerd), b. *en* *her*, *couvrir*. —, mengen. *Mêler*.
Mou, *mol*, *tendre*. —, byw. *Molle-* *drement*.
Meuken, b. *en* o. w.
n. *Mulet*, m. —, smoel (van leeuwen *ule*, f., *mufle*, m. — (van honden *iseau*, m. — (van verkens). *Groin*,
Pantoufle, *mule*, f.
en), m. *Muselière*, f.
(ik muilbandde, heb gemuilband), *museler*, *museler*.
(-s), m. *Muletier*, m.
nuilde, heb gemuild), o. w. *Murmu-* *der*.
r (-s), m. *Pantouflier*, m.
), m. *Mulet*, m.
ver (-s), m. *Muletier*, m.
(-nnen), v. *Mule*, f.
ren). v. *Soufflet*, m.
-en), o. *Jumart*, m.
(-s), m. *Morailles*, f. pl.; *caves-*
o. *Petite pantoufle*, *petite mule*, f.
s), m. } *Bât de mulet*, m.
), m. }
, v. *Souris*, f.; *mulot*, m. —zen van- *dre des souris*. — van de hand. *Mus-* *main*.
m. *Myrte sauvage*; *housson*, m.
b. n. *Gris de souris*.
en), m. *Chien qui chasse aux sou-*
ie Muisken.
en), v. *Chat qui prend bien les sou-*
s), o. *Souriceau*, m., *petite sou-*
. mv.), o. } *Gantelet*, m.; *mani-*
(-s), o. } *que*, f.
b. n. *Mutin*, *séditieux*.
k, byw. *Séditieusement*.
v. *Cage*, f.
o. } *zie* Muiter.
, m. }
nuitte, heb gemuit), o. w. *Se muti-* *évolter*, *s'insurger*.
n. *Mutin*, *rebelle*.
m. *Mutin*, *séditieux*, m.
), v. *Mutinerie*, *révolte*, *sédition*, *ement*, m.
. *zie* Muitachtig.
(-s), m. *Boute-feu*, *auteur* ou *chef* *ition*, m.
o. n. }
. n. } *zie* Muitachtig.
, b. n. }
en), o. } *Trou de souris*, m.
en), o. }
ppen), m. *Tête de souris*, f.
muisde, heb gemuisd), o. w. *Pren-* *uris*, *faire la chasse aux souris*.
, m. } *Crottes de souris*, f. pl.
els, m. mv. } —, suikerbollekens. f. pl.
n (z. mv.), o. *Ivraie*, f.
tyd (-en), m. *en* v. *Repas de bre-*
en, m. *en* o. mv. *Trous* ou *nids de* . pl. — in het hoofd hebben (spreekw.). *rtel en tête*.

Muizenoor, o. *Oreille de souris*, f., *myosotis* (plante), m.
Muizensteert (-en), m. *Queue de souris*, f.
Muizenval (-llen), v. *Souricière*, f.
Muizenvleesch (z. mv.), o. *Chair de souris*, f.
Muizevel (-llen), o. *Peau de souris*, f.
Mul, b. n. *Sablonneux*; *poudreux*. Mulle weg. *chemin sablonneux*.
Mul (z. mv.), v. *Poussière de tourbes*; *écorce de garance*, f.
Mulat (-en), m. *Mulâtre*, m.
Mulattin (-nnen), v. *Mulâtre*, f.
Mulder, m. *zie* Molenaer.
Mulheid, v. *zie* Mulligheid.
Mullen (ik mulde, heb gemuld), o. w. *Se rompre en petits morceaux*.
Mullig, b. n. *zie* Mul, b. n.
Mulligheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est sablonneux* ou *poudreux*, f.
*Multiplicatie, v. *Multiplication*, f.
*Multipliceren, b. w. *Multiplier*.
Mumie (-n), v. *Momie*, f.
Munchen (stad). *Munich*, m.
*Municipael, b. n. *Municipal*.
*Municipaliteit, v. *Municipalité*, f.
*Municipaliteitsbestuer, o. *Régime municipal*, m.
Munnik, m. *zie* Monik.
Munt (-en), v. *Monnaie*, f., *argent monnayé*, m., *espèces*, f. pl. Valsche —. *Fausse monnaie*. Kruis *of* — werpen. *Jouer à croix* ou *à pile*. Met gelyke — betalen (fig.). *Rendre la pareille*. —, munthuis. *Monnaierie*, *monnaie*, f. —, stempel van gemunt geld. *Coin*, m. — (z. mv.). *Menthe* (plante), f.
Muntbeeldenaer (-s), m. *Tarif des monnaies*, m.
Muntblok (-kken), m. *en* o. *Cépeau*, m.
Muntboek (-en), m. *en* o. *Tarif des monnaies*, m.
Muntbriefje (-s), o. *Papier-monnaie*, m.
Munte (z. mv.), v. *Menthe* (plante), f.
Munten (ik muntte, heb gemunt), b. w. *Monnayer*, *faire de la monnaie*. —, o. w. Het op iemand —. *En vouloir à quelqu'un*. Men heeft het op zyn leven gemunt. *On en veut à sa vie*. Het —. *Monnayage*, m.
Munter (-s), m. *Monnayeur*, m. Valsche —. *Faux monnayeur*.
Muntersvyl (-en), v. *Écouane*, f.
Muntgeld (z. mv.), o. *Brassage*, m. —en. *Argent monnayé*, m.
Muntgereedschap (-ppen), o. *Outils de monnayeur*, m. pl.
Muntgezel (-llen), m. *Barrier*, *monnayeur*, m.
Munthamer (-s), m. *Flatoir*, *bouvard*, m.
Munthuis (-zen), o. *Monnaie*, *monnaierie*, f.
Munting, v. *Monnayage*, m.
Muntkabinet (-tten), o. *Cabinet de médailles*, m.
Muntkamer (-s), v. *Monnaierie*, f.
Muntkunde (z. mv.), v. *Numismatique*, *science numismatique*, f.
Muntloon, m. *en* o. *Brassage*, m.
Muntmeester (-s), m. *Intendant* ou *directeur de la monnaie*, m.
Muntmeeesterschap, o. *Emploi de directeur de la monnaie*, m.
Muntölie, v. *Huile de menthe*, f.
Muntregt, o. *Seigneuriage*, *droit sur les monnaies*, m.
Muntschael (-alen), v. *Ajustoir*, m.
Muntscheer (-eren), v. *Coupoir*, m., *cisailles*, f. pl.
Muntschroef (-ven), v. *Balancier*; *moulinet*, m., *jument* (machine), f.

Muntslag, m. *Coin* (marque), m. *frappe*, f.
Muntspeciën, v. mv. *Espèces monnayées*, f. pl., *numéraire*, m.
Muntstelsel, o. *Système monétaire*, m.
Muntstempel (-s), m. *Coin*, m.
Muntstoffen, v. mv. *Métaux qui servent à fabriquer des monnaies*, m. pl.
Muntstuk (-kken), o. *Pièce de monnaie*, f.
Muntstukje (-s), o. *Petite pièce de monnaie*, f.
Muntwaerde, v. } *Valeur monétaire*, f.
Muntweerde, v. }
Muntwezen, o. } *Système monétaire*, m.
Muntzaken, v. mv. }
Muntzyde, v. *Pile* (côté de monnaie), f.
Mure, m. *zie* Muer, m.
Muren, b. w. *zie* Bemuren.
Murg, o. *zie* Merg.
Murik. *zie* Muer, v.
Murmelen (ik murmelde, heb gemurmeld), o. w. *Murmurer*. —, b. w. *Marmotter*.
*Murmureren (ik murmureerde, heb gemurmureerd), o. w. *Murmurer*, *gronder*. Het —. *Murmure*, m.
Murmurering, v. *Murmure*, m.
Murw, b. n. *Mou*, *mol*, *tendre*.
Murwen (ik murwde, heb gemurwd), b. w. *Amollir*.
Murwheid (z. mv.), v. *Mollesse*, *tendreté*, f.
Musa, v. *Muse*, f.
Musch (-sschen), v. *Moineau*, *passereau*, m.
Muschje (-s), o. *Petit moineau*, m.
Musiek, v. *zie* Muziek.
Musk (z. mv.), v. *Musc*, m.; *civette* (liqueur), f.
Muskadel (-llen), v. *Muscadet*, *muscat*, *raisin muscat*, m.
Muskadeldruif, v. *zie* Muskadel.
Muskadellenwyn (z. mv.), m. *Muscat*, *muscadet*, *vin muscat*, m.
Muskadelpeer (-eren), v. *Muscadelle*, f.
Muskaet (-aten), v. *Muscade*, f.
Muskaetbloem (-en), v. *Fleur de muscade*, f.
Muskaetboom (-en), m. *Muscadier*, m.
Muskaetnoot, v. *zie* Muskaet.
Muskaetwyn, m. } *Muscadet*, *vin muscat*, m.
Muskatenwyn, m. }
*Muskel (-s), v. Spier. *Muscle*, m. Vol —s. *Musculeux*.
Muskeljaet, o. *zie* Musk.
Muskeljaetkat (-tten), v. *Civette*, (animal), f.
Muskeljaetreuk, m. *Odeur de musc*, f.
*Musket (-tten), o. *Mousquet*, m.
Musketgat (-en), o. *Meurtrière*, f.
Musketgeschut, o. *Mousqueterie*, f.
Musketier (-s), m. *Mousquetaire*, m.
Musketkogel (-s,-en), m. *Balle de mousquet*, f.
Musketloop (-en), m. *Canon de mousquet*, m.
Musketscheut (-en), m. } *Coup de mousquet*, m., *mousquetade*, f.
Musketschoot (-oten), m. }
Muskettenvuer, o. *Mousqueterie*, f.
Muskettier (-s), m. *Mousquetaire*, m.
Muskus (z. mv.), m. *Musc*, m. Naer — rieken. *Sentir le musc*.
Muskusdier (-en), o. } *Musc*, m., *civette*, f.
Muskuskat (-tten), v. }
Muskuskoekje (-s), o. *Muscadin* (pastille), m.
Muskuspeer (-eren), v. *Muscadelle*, f.
Muskusrat (-tten), v. *Desman*, *ondatra*, *rat musqué*, m.
Muskusroos (-ozen), v. *Rose muscade*, f.
Muskusreuk, m. *Odeur de musc*, f.
Muskusriekend, b. n. *Musqué*.
Mussenest (-en), m. *en* o. *Nid de moineau*, m.

Musschepot (-tten), m. *Pot dans lequel les moineaux font leur nid*, m.
Musulman, (-nnen), m. *Musulman*, m.
Muts (-en), v. *Bonnet*, m.; *toque*, f. Pausselyke —. *Tiare*, f. Kardinaels —. *Barette*, f.
Mutsaerd (-en), m. *Fagot*, m. Het binden van —. *Fagotage*, m.
Mutsen, o. w. Hy is wel gemutst. *Il est de bonne humeur*. Hy is niet wel gemutst. *Il n'est pas de bonne humeur*.
Mutsenfabriek, v. *zie* Mutsenmakery.
Mutsenmaekster (-s), v. *Bonnetière*, f.
Mutsenmaker (-s), m. *Bonnetier*, m. —s ambacht. *Bonneterie*, f.
Mutsenmakerskunst, v. *Bonneterie*, f., *art du bonnetier*, m.
Mutsenmakery (-en), v. *Bonneterie*, *fabrique de bonnets*, f.
Mutsenverkooper (-s), m. *Bonnetier*, m.
Mutsenverkoopster (-s), v. *Bonnetière*, f.
Mutserd, m. *zie* Mutsaerd.
Mutsje (-s), o. } *Petit bonnet*; *toquet*, m.; *calotte*, f. Kardinaels —. *Barrette*, f.
Mutsken (-s), o. }
*Mutuëel, b. n. *Mutuel*.
Muyk enz. *zie* Muik enz.
Muyl enz. *zie* Muil enz.
Muys enz. *zie* Muis enz.
Muzelman (-nnen), m. *Musulman*, m.
Muzen, v. mv. *Muses*, f. pl.
*Muziek, v. *Musique*, f.
Muziekboek (-en), m. *en* o. *Livre de musique*, m.
*Muziekinstrument (-en), o. *Instrument de musique*, m.
Muziekkundige, m. *Musicien*, m.
Muziekkunst (z. mv.), v. *Musique*, f.
Muziekleessenaer (-s), m. *Lutrin*, *pupitre de musique*, m.
Muziekmaker (-s), m. *Compositeur* (*de musique*), m.
Muziekmeester (-s), m. *Maître de musique*, m.
Muzieknoot (-oten), v. *Note* (*de musique*), f.
Muziekpapier (-en), o. *Papier de musique*, m.
Muziekschool (-olen), v. *Conservatoire*, m., *école de musique*, f.
Muzieksleutel (-s), m. *Clef de musique*, f.
Muziekspel, o. *Concert*, m.
Muziekstuk (-kken), o. *Pièce de musique*, f.
Muziekuitschryver (-s), m. *Noteur*, *copiste de musique*, m.
Muziekwerk (-en), o. *OEuvre*, *ouvrage d'un musicien*, m.
Muziekzael (-alen), v. *Salle de musique*, f.
Muzikael, b. n. *Musical*.
Muzikant (-en), m. *Musicien*, m.
Muzyk enz. *zie* Muziek enz.
My, pers. voornw. *Me*, *moi*, *à moi*. Men schryft —. *On m'écrit*. Men zegt —. *On me dit*.
Mydelyk, b. n. *Évitable*.
Myden (ik meed (mydde), heb gemeden (gemyd)), b. w. *Éviter*; *fuir*. Het gevaer —. *Éviter le danger*. Het kwaed —. *Fuir le mal*. Zich —. *Se garder*, *s'abstenir de*. Myd u! *Gare!*
Myding, v. *Action de fuir*, *d'éviter*, f.
Myl (-en), v. *Mille*, m.; *lieue*, f.
Mylpael (-alen), m. *Milliaire*, m.
Mylsteen (-en), m. *Pierre milliaire*, f.
Mylzuil (-en), v. *Colonne milliaire*, f.
Mymeraer (-s), m. *Rêveur*, *radoteur*, m.
Mymeraerster (-s), v. *Rêveuse*, f.
Mymeren (ik mymerde, heb gemymerd), o. w. *Rêver*, *radoter*.
Mymerend, b. n. } *Rêveur*, *pensif*.
Mymerig, b. n. }

(-en), v. } *Rêverie*, *radoterie*, f.
en), v. }
ie, voornw. *Mon*, *ma*; *mes*. — va-
n père. Myns oordeels. *Selon moi*, *à*
s. Myns wetens. *Que je sache*. De myne,
ie. *Le mien*, *la mienne*. De mynen.
ns.
v *Mine*, f. Eene — doen springen.
uer une mine. De — is ontdekt. *La*
t éventée.
-s,-en), v. *Filon*, m.
(-s), m. } *Mineur*, m.
), m. }
mynde, heb gemynd), b. w. *Miner*,
fouiller. — (in eene verkooping). *Crier*
acheter.
yw. Tot —, te —. *Chez moi*. Van —
le ma part.
ve, byw. *Pour moi*, *pour l'amour de*
cause de moi. —, wat my aengaet.
i, *quant à moi*.
ge, byw. Van —. *De ma part*.
, m. *Mineur*; *acheteur* (*dans une vente*
), m.
enit. van my. Ontferm u —. *Ayez pitié*

, b. w. *Miner*.
, m. *zie* Mynwerker.
(myne.heeren), m. *Monsieur*, *mon-*
, m.
v. *Action d'acheter dans une vente*
, f.
o. *Mine de plomb*, f.
ffen), v. *Minéral*, m.
o. *Mine en exploitation*, f.
r (-s), m. *Mineur*, m.
rsschop (-ppen), v. *Escoupe*, f.
rt. *zie* Mirre, mirt.
v. Halve penning. *Maille*. f. —, worm-
te, f. —, houtstapel. *Bûcher*, m.
mytte, heb gemyt), b. w. *Empiler*.
, m. *Mitre*, f.
, m. *Parnasse*; *Hélicon*, m.
godinnen, v. mv. *Muses*, f. pl.
end, b. n. *Mitré*.
er (-s), m. *Évêque*, m.; *tête mitrée*, f.
k myterde, heb gemyterd), b. w. *Or-*
ne mitre, *emmitrer*.
b. n. *Rempli de mites*.
ig, b. n. *Mitral*, *en mitre*.

N

m. *et* f.
. *Après*; *dans*; *à*. — den zondvloed.
déluge. — het eten. *Après le repas*.
jaer. *Dans un an*. — dezen. *A l'ave-*
ormais. — elkander. *L'un après l'autre*.
. *Ensuite*; *après cela*; *puis*. —, byw.
près; *tout près*. Te —. *Trop près*.
te — komen. *Offenser* ou *choquer*
n. — dat. *Après que*.
(-s), v. *Celle qui contrefait*, *qui imite*.
k aep na, aepte na, heb nageäpt),
inger; *contrefaire*; *imiter*; *copier*.
), m. *Celui qui contrefait*, *qui imite*.
iseur, m.
-en), v. *Imitation ridicule*, f.

Nababbelen (ik babbelde na, heb nagebabbeld), b. w. *Imiter par raillerie la voix* ou *les paroles de quelqu'un*.
Nabaffen (ik bafte na, heb nagebaft), b. w. *Aboyer après quelqu'un*.
Nabakken (ik bakte na, heb nagebakken), b. en o. w. *Cuire après*.
Nabalken (ik balkte na, heb nagebalkt, b. w. *Braire après*.
Nabanket (-tten), o. *Dessert*, m.
Nabassen, b. w. *zie* Nabaffen.
Nabedacht, v. d. van nabedenken.
Nabedenken (ik bedacht na, heb nabedacht), b. w. *Réfléchir*; *examiner*; *ruminer*.
Nabeelden (ik beeldde na, heb nagebeeld), b. w. *Faire la copie d'un tableau*, *d'une statue etc.*
Naberouw (z. mv.), o. *Regret*; *repentir*; *remords tardif*, m.
Nabestaende (-n), m. *en* v. *Proche parent*, m.; *proche parente*, f.
Nabetrachting (-en), v. *Méditation*, *réflexion*, f.
Nabidden (ik bad na, heb nagebeden), b. w. *Répéter une prière après un autre*, *suivre les paroles de celui qui prie*.
Nabidding, v. *Action de répéter une prière après un autre*, f.
Nabier (z. mv.), o. *Petite bière*, f.
Nablaffen, b. w. *zie* Nabaffen.
Nablazen (ik blaes na, blies na, heb nageblazen), b. w. *Souffler après*.
Nabloed (z. mv.), o. *Descendants*; *rejetons*, m. pl.
Nabloeden (ik bloedde na, heb nagebloed), o. w. *Saigner de nouveau*.
Nabloeijen (ik bloeide na, heb nagebloeid), o. w. *Surfleurir*.
Nabootsen (ik bootste na, heb nagebootst), b. w. *Contrefaire*; *imiter*; *copier*.
Nabootsend, b. n. *Imitateur*.
Nabootser (-s), m. *Contrefaiseur*; *imitateur*, m.
Nabootsing (-en), v. *Imitation*; *copie*, f.
Nabootster (-s), v. *Celle qui contrefait*, *qui imite*, *imitatrice*, f.
Nabouwen (ik bouwde na, heb nagebouwd), b. w. *Imiter en construisant*.
Nabrengen (ik bragt na, heb nagebragt), b. w. *Porter* ou *apporter après*.
Nabruiloft (-en), v. *Festin donné après la noce*, m.
Nabrullen (ik brulde na, heb nagebruld), b. w. *Hurler après*; *suivre en hurlant*.
Nabuer (-uren), m. *Voisin*, m.
Nabuerschap, v. *en* o. *Voisinage*, m.
Nabuerstad (-eden), v. *Ville voisine*, f.
Nabuervrouw (-en), v. *Voisine*, f.
Naburig, b. n. *Voisin*; *limitrophe*.
Naby, byw. *en* voorz. *Près*; *proche*. Van —. *De près*.
Nabygelegen, b. n. *Attenant*; *adjacent*; *voisin*; *limitrophe*.
Nabyheid (z. mv.), v. *Proximité*, f.; *voisinage*, m.
Nabykomen (ik kwam naby, ben nabygekomen), o. w. *Approcher*; *approximer*.
Nabykomend, b. n. *Approchant*; *approximatif*.
Nabykoming, v. *Approximation*, f.
Nacht (-en), m. *Nuit*, f. By —, des —s. *Nuitamment*, *de nuit*. Het is —. *Il fait nuit*.
Nachtbezoek (-en), o. *Visite nocturne*, f.
Nachtblinde, m. *Héméralope*, m.
Nachtblindheid, v. *Héméralopie* (méd.), f.
Nachtbraken (ik nachtbraekte, heb genachtbraekt), o. w. *Veiller*; *passer la nuit à travailler*.

Nachtbraken (het), o. } *Veilles; veillées*, f. pl.
Nachtbraking, v. }
Nachtdief (-ven), m. *Voleur de nuit*, m.
Nachtdievery (-en), v. *Vol nocturne*, m.
Nachtdrukking, v. *Cauchemar* m.
Nachtduivel (-s), m. *Incube*, m.
Nachtegael (-s,-alen), m. *Rossignol*, m.
Nachtelyk, b. n. *Nocturne.*
Nachtevening, v. *Équinoxe*, m.
Nachtgebaer (z. mv.), o. *Bruit nocturne*, m.
Nachtgedrogt (-en), o. *Fantôme; spectre; revenant, esprit follet*, m.
Nachtgeest, m. *zie* Nachtgedrogt.
Nachtgeregt, o. *Réveillon*, m.
Nachtgewaed (-aden), o. *Habillement de nuit, négligé*, m.
Nachtgezang, o. *Nocturne*, m.
Nachtgezicht (-en), o. *Vision nocturne*, f.
Nachtgoed, o. *zie* Nachtgewaed.
Nachtkapel (-llen), v. *Phalène*, f., *papillon de nuit*, m.
Nachtkeers (-en), v. *Chandelle* ou *bougie de veille*, f.
Nachtlamp (-en), v. *Veilleuse; lampe de nuit*, f.
Nachtleger (-s), o. *Couchée*, f.; *gîte*, m.
Nachtlicht (-en), o. *Veilleuse*, f.; *feu follet*, m.
Nachtlooper (-s), m. *Coureur de nuit; libertin*, m.
Nachtloopster (-s), v. *Coureuse de nuit*, f.
Nachtmael (-alen), o. *Souper* ou *soupé*, m.; *la sainte Cène*, f.
Nachtmantel (-s). m. *Manteau de nuit*, m.
Nachtmerrie, v. *Cauchemar; incube*, m.
Nachtmuts (-en) v. *Bonnet de nuit* m.
Nachtmuziek (z. mv.), v. *Sérénade*, f.
Nachtpuisten, v. mv. *Épinyctides, bubes nocturnes*, f. pl.
Nachtrael (-aven), v. *Hibou*, m.; *chouette*, f.
Nachtrok (-kken), m. *Robe de chambre*, f.
Nachtronde (-n), v. *Ronde de nuit; patrouille*, f.
Nachtrust, v. *Repos de la nuit; sommeil*, m. —, slaepkruid. *Pavot*, m.
Nachtschaduwe, v. *Belladona, belle-dame* (plante), f.
Nachtschoon, v. } *Belle-de-nuit* (plante), f.
Nachtschuim, v. }
Nachtschuit (-en), v. *Barque de nuit*, f.
Nachtslot (-en), o. *Serrure à double tour*, f.
Nachtspook, o. *zie* Nachtgedrogt.
Nachttabbaerd (-en), m. *Robe de chambre*, f.
Nachttafel (-s), v. *Table de nuit*, f.
Nachttyd, m. *Nuitée*, ..
Nachtuil (-en), m. *Hibou*, m.; *chouette*, f.
Nachtverblyf, o. *zie* Nachtleger.
Nachtvergadering (-en), v. *Assemblée nocturne*, f.
Nachtverschynsel (-s, -en), o. *Apparition nocturne*, f.
Nachtvlinder (-s), m. *Phalène*, f., *papillon de nuit*, m.
Nachtvogel (-s, -en), m. *Oiseau nocturne* ou *funèbre*, m.
Nachtvrees, v. *Panophobie* (méd.), f.
Nachtwacht (-en), v. *Garde de nuit; patrouille*, f.; *guet*, m.
Nachtwaek (-aken), v. *Veille; garde de nuit*, f.; *guet*, m.
Nachtwaker (-s), m. *Guet*, m.
Nachtwandelaer (-s), m. *Noctambule* ou *somnambule* m
Nachtwandelaerster (-s), v. *Somnambule, noctambule*, f.
Nachtwerk, o. *Ouvrage de nuit*, m.; *élucubration; nuitée; vidange de latrines*, f.
Nachtwerken (ik nachtwerkte, heb genachtwerkt), o. w. *Vider les fosses d'aisances etc.*
Nachtwerker (-s), m. *Vidangeur*, m.
Nachtwitje, o. *zie* Nachtvlinder.
Nachtworm (-en), m. *Lampyre, ver luisant*, m.
Nachtwyzer (-s). m. *Nocturlabe* (t. d'astron.), m.
Nachtzorg (-en), v. *Soin nocturne*, m.
Nacyferen (ik cyferde na, heb nagecyferd), b. w. *Recompter, calculer de nouveau.*
Nadacht, v. *zie* Nadenking.
Nadat, voegw. *Après que.*
Nadeel (-en), o. *Préjudice; tort, dommage; désavantage; détriment*, m.; *perte*, f.
Nadeelig, b. n. *Préjudiciable désavantageux; nuisible; contraire.* —, byw. *Désavantageusement.*
Nadeeliglyk, byw. *Désavantageusement.*
Nademael, voegw. *Comme; puisque; attendu que; vu que.* — de zaek zoo is. *Puisque la chose est ainsi.*
Nadenken (ik dacht na, heb nagedacht), b. w. *Méditer; réfléchir; ruminer.* Het —, *zie* Nadenking.
Nadenkend, b. n. *Soupçonneux; réfléchissant.*
Nadenking (-en), v. *Soupçon; ombrage*, m.
Nader, b. n. *Plus proche; plus voisin; plus court; plus récent; postérieur.* —e weg. *Chemin plus court.* —e brieven. *Lettres plus récentes.* Tot — bevel. *Jusqu'à nouvel ordre.* —, byw. *De plus près; plus amplement.* — komen. *S'approcher.* Ik zal u daer — over schryven. *Je vous en écrirai plus amplement.*
Naderen (ik naderde, ben genaderd), o. w. *Approcher, s'approcher, s'avancer.*
Naderend, b. n. *Approximatif.*
Naderhand, byw. *Après; ensuite; depuis.*
Naderheid, v. *zie* Nabyheid.
Nadering, v. *Approche; approximation*, f.; *accès*, m.
Nadeunen (ik deunde na, heb nagedeund), b. w. *Répéter* ou *redire en chantant.*
Nadien, voegw. *zie* Naerdien.
Nadisch, m. *Dessert*, m.
Nadoen (ik deed na, heb nagedaen), b. w. *Contrefaire; imiter; copier.*
Nadoender (-s), m. } *Contrefacteur; imitateur*, m.
Nadoener (-s), m. }
Nadoenlyk, b. n. *Imitable.*
Nadorst (z. mv.), m. *Soif après avoir bu*, f.
Nadragen (ik droeg na, heb nagedragen), b. w. *Porter derrière* ou *après quelqu'un.*
Nadraven (ik draef na, draefde na, heb nagedraefd), b. w. *Suivre au trot.* — (fig.) *nastreven. Poursuivre, aspirer à rechercher.*
Nadruk (-kken), m. *Contrefaçon; contrefaction;* (fig.) *force; énergie; vigueur*, f.
Nadrukkelyk, b. n. *Expressif; significatif; énergique; fort.* —, byw. *Énergiquement; fortement.*
Nadrukken (ik drukte na, heb nagedrukt), b. w. *Contrefaire* (*un livre etc.*).
Nadrukker (-s), m. *Contrefacteur*, m.
Nadruksel (-s), o. *Contrefaçon; contrefaction*, f.
Nadrukvol, b. n. *en* byw. *zie* Nadrukkelyk.
Nadryven (ik dreef na, heb nagedreven), b. w. *Chasser quelque chose derrière quelqu'un.* —, o. w. (met *zyn*). *Flotter derrière quelque chose.*
Naed (naden), m. *Couture; suture*, f.
Naedje (-s), o. *Petite couture; petite suture*, f.
Naef (naven), v. *Moyeu*, m.
Naeibank (-en), v. *Cousoir* (t. de rel.), m.

naeide, heb genaeid), b. *en* o. w.
let —. *Action de coudre; couture*, f.
, m. *Couturier*, m.
o. *Fil à coudre*, m.
(-s), o. *Carreau* (coussin), m.
-en), v. *Corbeille où l'on met l'ouon doit coudre*, f.
(-s), o. *Petite fille qui apprend à*
-en), v. *Aiguille à coudre*, f.
n), m. *Dé sans fond*, m.
(-olen), v. *École où l'on apprend à*
Couture, f.
), v. *Couturière*, f.
o. *Ouvrage de couture*, m.; *couture*, f.
(-s), m. *Boutique de couturière*, f.
. mv.), v. *Soie à coudre*, f.
. *Nu; dépouillé; découvert.* —, o. *Le*
rt), m. Naer het —. *D'après le nu.*
Nudité, f.
byw. *Nûment.*
v. *Nudité*, f.
rs, m. mv. *Adamites* (sectaires), m.pl.
), v. *Aiguille*, f. (fig.) Dat is met de
gemaekt. *Cela est fait à la hâte.*
el, v. *Peigne de Vénus*, m., *scan*te), f.
er (-s), m. *Aiguillier* (étui), m.
oper enz. zie Naeldenverkooper enz.
ekster (-s), v. *Celle qui fait des ai*-
ker (-s), m. *Aiguillier* (artisan), m.
(-en), v. *en* o. *Chas*, *trou d'une ai*-
.
kooper (-s), m. *Marchand d'ai*m.
koopster (-s), v. *Marchande d'ai*f.
rmig, b. n. *Aciculaire*, *aiguillé.*
rk, o. *Ouvrage fait à l'aiguille*, m.;
, f.; *point*, m.
akel (-s), m. *Boutique où l'on vend des*
, f.
er (-s), m. *Porte-aiguille*, m.
(-sschen), m. *Aiguille* (poisson), f.
ig, b. n. *Aciculaire*, *aiguillé.*
., o. zie Naeldenwerk.
nen), m. *Nom*, m. By —. *Nominative*-
onder —. *Anonyme.* Uit — van. *Au*
; *de la part de; par ordre de.* —, by-
Surnom, m. —, achting. *Nom; renom*,
ommée; réputation, f. Eenen kwaden
en. *Avoir une mauvaise réputation.*
oeden — verliezen. *Perdre sa réputa*-
mand eenen kwaden — geven. *Décrier*
n. — (spraekk.). *Nom*, m.
ing (-en), v. *Déclinaison*, f.
(-s), o. *Chiffre*, m.
(-en), m. *Fête du Saint* ou *de la Sainte porte le nom*, f.
t (-en), o. *Acrostiche*, m.
ter (-s), m. *Poëte qui fait des acros*m.
ng, v. *Imposition de nom*, f.
, b. n. } *Célèbre*, *renommé*, *fa*-
g, b. n. } *meux.*
er (-s), m. *Nomenclateur*, m.
er (-s), m. *Prête-nom*, m.
r (-s), v. *Monogramme*, m.
, b. n. *Anonyme; sans nom.*
heid (z. mv.), v. *Anonyme*, m.

Naemlyst (-en), v. *Catalogue; rôle*, m., *liste; matricule; nomenclature*, f.
Naemlystmaker (-s), m. *Nomenclateur*, m.
Naemnoemer (-s), m. *Nomenclateur*, m.
Naemrol, v. zie Naemlyst.
Naemroof (z. mv.), m. *Diffamation; calomnie*, f.
Naemroofster (-s), v. *Calomniatrice*, f.
Naemrooven, b. w. *Diffamer; décrier; calomnier.*
Naemroovend, b. n. *Diffamant*, *diffamatoire.*
Naemroover (-s), m. *Diffamateur; calomniateur*, m.
Naemruchtig, b. n. *Célèbre*, *renommé*, *fameux.*
Naemsonderschryving, v. *Signature; souscription*, f.; *seing*, m.
Naemstempel (-s), m. *Griffe*, *empreinte d'un nom*, f.
Naemsverandering, v. *Changement de nom*, m.
Naemsvertaling, v. *Métonomasie*, f.
Naemteekening, v. *Signature; raison*, f.
Naemval (-llen), m. *Cas* (t. de gramm.), m.
Naemwichelary, v. *Onomancie*, f.
Naemwisseling, v. *Métonymie*, f.
Naemwoord (-en), o. *Nom* (t. de gramm.), m. Zelfstandig —. *Substantif*, m. Byvoegelyk —. *Adjectif*, m.
Naen (nanen), m. *Nain*, m.
Naentje (-s), o. *Petit nain*, m.
Naer, voorz. *Vers; à; au; à la; pour; sur; d'après; selon; suivant.* — huis gaen. *Aller à la maison.* — Parys vertrekken. *Partir pour Paris.* — beneden gaen. *Descendre.* — myn gevoelen, — myn dunken. *A mon avis*, *selon moi.* — de letter. *Au pied de la lettre.* — het leven. *D'après nature.* —, voegw. *Comme; à ce que; selon que.* — ik hoop. *Comme j'espère.*
Naer (nader, naerst), b. n. *Affreux; effroyable; horrible; lugubre; triste.* — geroep. *Cri lugubre.* —, laf. *Fade; insipide.*
Naerdemael, voegw. } *Comme; puisque; d'autant*
Naerdien, voegw. } *que; attendu que; vu que.*
Naërfgenaem (-amen), m. *Proche héritier*, m.
Naerheid, v. *État affreux*, m.; *horreur*, f.
Naermate, byw. — dat. *A mesure que; à proportion.*
Naers enz. zie Aers enz.
Naerstig enz. zie Neerstig enz.
Naest, voorz. *Près* ou *auprès de; à côté de; proche de.* — de deur. *Auprès de la porte.* — de kerk. *A côté de l'église.*
Nabestaende (-n), m. *en* v. *Le plus proche parent*, m.; *la plus proche parente*, f.
Naeste, b. n. *Le plus proche; la plus proche; premier; prochain.* De — week. *La semaine prochaine.* De — weg. *Le plus court chemin.* De — prys. *Le plus juste prix.* De — vrienden. *Les plus proches parents.* Ten — by. *A peu près*, *environ.*
Naeste (-n), m. *Prochain*, m.
Naesten (ik naestte, heb genaest), b. w. *Retraire* (t. de prat.).
Naestgelegen, b. n. zie Nabygelegen.
Naesting, v. *Retrait* (t. de prat.), m.
Naestingregt, o. *Retrait lignager* (pal.), m.
Naestkomend, b. n. *Prochain.*
Naestvolgend, b. n. *Suivant*, *qui suit immédiatement.*
Naeuw enz. zie Nauw enz.
Naeyen enz. zie Naeijen enz.
Nafeest, v. *en* o. zie Nabruiloft.
Naftha (z. mv.), v. *Naphte* (bitume), m.
Nagaen (ik ging na, heb *en* ben nagegaen),

b. en o. w. Suivre quelqu'un, marcher après lui. —, bespieden. Épier; guetter. —, raken. Toucher de près. —, o. w. Retarder (en parlant d'une horloge).
Nagaende, b. n. Soupçonneux; défiant.
Nagalm m. Écho; retentissement; tintement, m.
Nagalmen (ik galmde na, heb nagegalmd), o. w. Résonner, retentir.
Nagalming, v. zie Nagalm.
Nagang, m. Trace, piste, f. Op den — komen, en iemand betrappen. Surprendre quelqu'un, l'attraper sur le fait.
Nagebeden, v. d. van nabidden.
Nageboorte (-n), v. Arrière-faix, m.
Nageboren, b. n. Puîné.
Nagebragt, v. d. van nabrengen.
Nagebuur, m. zie Nabuur.
Nagedacht, v. d. van nadenken.
Nagedachte (-n), v. Arrière-pensée, f.
Nagedachtenis, v. Souvenir, m., mémoire, f.
Nagedaen, v. d. van nadoen.
Nagedragen — nadragen.
Nagedreven — nadryven.
Nageheugenis, v. Souvenir, m., mémoire, f.
Nagekeken, v. d. van nakyken.
Nageklag (z. mv.), o. Regret, repentir ou remords tardif, m.
Nageklommen, v. d. van naklimmen.
Nagel (-s, -en), m. Clou, m. Den — op den kop slaen (spreekw.). Mettre le doigt dessus, deviner juste. — (der vingeren). Ongle, m. —, kruidnagel. Clou de girofle, m.
Nagelag (-en), o. Surécot ou subrécot m.
Nagelbloem (-en), v. OEillet, m.; giroflée, f.
Nagelboom (-en), m. Giroflier, m.
Nagelen (ik nagelde, heb genageld), b. w. Clouer.
Nagelhout, o. Bois de giroflier, m.
Nagelkruid (z. mv.), o. Benoite, recise (plante), f.
Nagelmakery (-en), v. Clouterie, fabrique de clous, f.
Nagelneep (-epen), v. Pinçon, m.
Nagelsmid (-eden), m. Cloutier, m.
Nageltje (-s), o. Petit clou; petit ongle, m.
Nageltrekker (-s), m. Tire-clou, m.
Nagelvast, b. n. Cloué.
Nagelverkooper (-s), m. Cloutier, m.
Nagelwinkel (-s), m. Boutique où l'on vend des clous, f.
Nagelyzer (-s), o. Amboutissoir, m.
Nagemaekt, v. d. van namaken. —, b. n. Imité; contrefait; factice.
Nagenoeg, byw. A peu près; approchant, presque assez.
Nagepein o. } Réflexion ou méditation profonde,
Nagepeis, o. } f. —, achterdocht. Soupçon, m.
Nagereden, v. d. van naryden.
Nageregt (-en), o. Dessert, m.
Nageschoten, v. d. van naschieten.
Nageschreven — naschryven.
Nageslacht (-en), o. Postérité, f.; descendants, m. pl.
Nageslagen, v. d. van naslaen.
Nageslopen — nasluipen.
Nagesmeten — nasmyten.
Nagesproken — naspreken.
Nagesprongen — naspringen.
Nagetrokken — natrekken.
Nageven (ik geef na, heb nagegeven), b. w. Accuser; imputer à. Iemand eene misdaed —. Accuser quelqu'un d'un crime. —, regt doen. Rendre justice. —, naderhand geven. Donner après. —, toegeven. Céder à, condescendre.

Nageving, v. Accusation; imputation, f.
Nagevlogen, v. d. van navliegen.
Nagevolg, o. Suite, f.; cortége, m.
Nagewas (z. mv.), o. Plante etc., qui vient après les autres, f.; recru, m.
Nagewezen, v. d. van nawyzen.
Nageworpen — nawerpen.
Nagezeid — nazeggen.
Nagezeten, b. n. Proche parent.
Nagezocht, v. d. van nazoeken.
Nagezonden — nazenden.
Nagezongen — nazingen.
Nagezonnen — nazinnen.
Nagezwommen — nazwemmen.
Nagooijen (ik gooide na, heb nagegooid), b. w. Jeter après.
Nagras (z. mv.), o. } Regain, m.
Nahooi (z. mv.), o. }
Naïever (z. mv.), m. Émulation, jalousie, f.
Naïeveraer (-s), m. Émul; rival, m.
Naïeveren (ik ieverde na, heb nageïeverd), b. w. Rivaliser, s'efforcer à l'envi.
Naïeverig, b. n. Plein d'émulation, jaloux.
Najaer (-aren), o. Arrière-saison, f.; automne, m. et f.
Najaersdraden, m. mv. Filandres, f. pl.
Najagen (ik jaeg na, joeg en jaegde na, heb nagejaegd), b. w. Pourchasser; poursuivre; courir après. Den vyand —. Poursuivre l'ennemi. — (fig.). Ieverig zoeken. Rechercher avec ardeur; aspirer à.
Najager (-s), m. Poursuivant, m.
Najaging, v. Poursuite f.
Najagt (z. mv.), v. Poursuite, chasse, f.
Naken (ik naek, naekte, ben genaekt), o. w. Approcher, s'approcher, avancer.
Nakend, b. n. Imminent.
Nakermis, v. zie Namis.
Nakind (-ers, -eren), o. Enfant du second ou du troisième lit, m.
Naklank, m. zie Nagalm.
Naklappen (ik klapte na, heb nageklapt), b. w. Répéter, redire.
Naklimmen (ik klom na, ben nageklommen), b. w. Suivre quelqu'un en montant.
Nakomelingen, m. mv. } Postérité, f.; descen-
Nakomelingschap v. } dants, m. pl.
Nakomen (ik kwam na, ben nagekomen), o. w. Venir après quelqu'un venir plus tard. —, bezoeken. Venir voir. —, b. w Volbrengen. Remplir; accomplir; exécuter; observer; tenir. Zyne belofte —. Tenir sa promesse. Eene wet —. Observer une loi.
Nakomend, b. n. Futur, à venir. — geslacht. Génération future f.
Nakoming (z. mv.), v. Accomplissement, m.; exécution; observation, f.
Nakomst (z. mv.), v. Arrivée tardive; postérité, f.
Nakroost (z. mv.), o. Postérité; race; lignée, f.; descendants, m. pl.
Nakyken (ik keek na, heb nagekeken), b. w. Suivre quelqu'un des yeux; regarder; voir.
Nalaten (ik laet na, liet na, heb nagelaten), b. w. Laisser après sa mort, après soi. Vele goederen —. Laisser beaucoup de biens. —, verzuimen. Négliger; omettre; oublier. Zyne pligt —. Négliger son devoir. —, o. w. Manquer de faire; s'empêcher de.
Nalatenis, v. zie Nalatenschap.
Nalatenschap, v. Succession, f.; héritage, m.
Nalatig, b. n. Négligent; nonchalant. —, onge-

m. *Désobéissant.* —, byw. *Négligemment; nonchalamment.*
d (-heden), v. } *Négligence; noncha-*
-en), v. } *lance; omission; faute,*
que, m. —, ongehoorzaemheid. *Désobéissance*, f.
en), o. *Arrière-fief*, m.
(-s), v. *Glaneuse, grappilleuse*, f.
v. *Fin du printemps*, f.
. mv.), o. *Survie*, f.
k lees na, las na, heb nagelezen), b. w.
—, naöogsten. *Glaner, grappiller.*
s), m. *Glaneur, grappilleur*, m.
v. *Glanage*, m.; *glanure*, f.
(ik loerde na, heb nageloerd), b. w.
quelqu'un de l'œil en l'épiant.
. mv.), m. *Affluence; vogue*, f.; *con-*
m. —, moeite. *Peine*, f.
(ik liep na, ben nageloopen), b. w.
vre, courir après ou *derrière quelqu'un.*
en —. *Poursuivre les voleurs.*
, v. *Poursuite*, f.
n (ik luisterde na, heb nageluisterd),
rêter l'oreille, écouter attentivement.
Nemen.
-agen), m. *en* v. *Proche parent*, m.;
parente, f.
hap, o. *Proche parenté, consangui-*

(ik maeide na, heb nagemaeid), b. w.
ier.
l (-s), o. *Contrefaçon; contrefaction;*
n; copie, f.
er (-s), v. *Celle qui contrefait, qui*
mitatrice, f.
byw. *Dans la suite; désormais; à*

(ik maek na, maekte na, heb nage-
b. w. *Contrefaire; imiter; copier.*
(-s), m. *Contrefacteur; celui qui imite,*
e, m.
, v. *zie* Namaeksel.
(ik maen na, maende na, heb nage-
, b. w. *Demander, exiger (un paiement).*
, v. *Demande (d'une dette)*, f.
byw. *zie* Naermate.
, byw. *Nominativement.*
, b. n. *Anonyme; sans nom.*
heid (z. mv.), v. *Anonyme*, m.
b. n. *Nominal.* —e oproeping. *Appel*
l. —, byw. *Nommément; nominative-*
par son nom; savoir; c'est-à-dire; sur-
incipalement.
ad). *Namur*, m.
. w. *zie* Noemen.
byw. *Au nom de; de la part de.*
k, byw. *zie* Namelyk, byw.
(ik meet na, mat na, heb nagemeten),
emesurer.
, v. *Action de remesurer*, f.
(-en), m. *Après-dîner*, m.; *après-*
et m.
slaep, m. *Méridienne; sieste*, f.
nacht, m. *zie* Nanacht.
-ssen), v. *Foire d'automne*, f.
m. *Espace de temps entre minuit et*
l du jour, m.; *fin de la nuit*, f.
ven), m. *Arrière-neveu, petit-neveu*, m.
-en), v. *Arrière-nièce, petite nièce*, f.
m. *zie* Namiddag.
b. w. *zie* Nakyken.
. mv.), m. *Arrière-récolte*, f.

Naöogsten (ik oogstte na, heb nageoogst), b. *en* o. w. *Faire l'arrière-récolte.* —, nalezen. *Glaner, grappiller.*
Naöogsting, v. *zie* Naöogst.
Nap (nappen), v. *en* m. *Jatte* ou *écuelle de bois*, f.
Napeinzen (ik peinsde na, heb nagepeinsd), b. *en* o. w. *Méditer sur quelque chose, y réfléchir profondément.*
Napeinzing (-en), v. *Méditation profonde, réflexion sérieuse*, f.
Napeizen, b. *en* o. w. *zie* Napeinzen.
Napels (stad). *Naples*, f.
Napje (-s), o. *Petite jatte*, f.
Napkruiper (-s), m. *Cul-de-jatte*, m.
Napolitaen (-auen), m. *Napolitain*, m.
Napolitaensch, b. n. *Napolitain.*
Napolitaensche (-n), v. *Napolitaine*, f.
Napraet (z. mv.), m. *Redite*, f. Ik wil daer geenen — van hebben. *Je ne veux point qu'on en parle.*
Napraetster (-s), v. *Celle qui contrefait en parlant.*
Napraten (ik praet na, praette na, heb nagepraet), b. w. *Imiter* ou *contrefaire en parlant.*
Naprater (-s), m. *Celui qui contrefait en parlant.*
Naprating, v. *zie* Napraet.
Napreken (ik preek na, preekte na, heb nagepreekt), b. w. *Contrefaire un prédicateur.*
Nar (narren), m. *Sot, fou*, m. —, snaek. *Bouffon*, m.
Naraden, b. w. *zie* Gissen.
Narading, v. *zie* Gissing.
Narcis (-ssen), v. *Narcisse*, m.
Narcissebloem, v. } *zie* Narcis.
Narcissus, m. }
Nardus, m. *Nard* (plante), m.
Nardusgeur, m. *Odeur du nard*, f.
Narduszaed, o. *Nielle* (plante), f.
Narede (-n), v. *Épilogue*, m.; *conclusion*, f.
Nareizen (ik reisde na, ben nagereisd), b. w. *Suivre en voyageant.*
Narekenen (ik rekende na, heb nagerekend), b. w. *Recompter; revoir* ou *vérifier un compte.*
Narekening, v. *Révision d'un compte*, f.
Naren (ik naer, naerde, heb genaerd), b. w. *Glaner.*
Narennen (ik rende na, ben nagerend), b. w. *Poursuivre quelqu'un au galop.*
Narigt (-en), o. *Avis; avertissement*, m.; *information; nouvelle*, f.
Narigten, b. w. *zie* Berigten.
Naroepen, b. w. *zie* Naschreeuwen.
Narouw (z. mv.), m. *Regret, repentir* ou *remords tardif*, m.
Narren (ik narde, heb genard), o. w. *Aller en traîneau.*
Narrenkap (-ppen), v. *Bonnet de fou*, m.; *marotte*, f.
Narrenpoets (-en), v. *Bouffonnerie*, f.
Narrenslede (-n), v. *Traîneau pour aller sur la glace*, m.
Narrenwerk, o. } *Folie; sottise; extravagance*,
Narrery, v. } f.
Narrin (-nnen), v. *Sotte; folle*, f.
Narwal (-s, -llen), m. *Narval* (poisson), m.
Naryden (ik reed na, ben nagereden), b. w. *Suivre quelqu'un à cheval* ou *en voiture.*
Nasaizoen, o. *Arrière-saison*, f.
Naschatting, v. *Surtaxe, taxe ajoutée à d'autres taxes*, f.
Naschieten (ik schoot na, heb, ben nagescho-

ten), b. w. *Tirer après; s'élancer vers.* —, o. w. *Tomber* ou *s'écrouler après.*

Naschilderen (ik schilderde na, heb nageschilderd), b. w. *Contrefaire* ou *imiter au pinceau.*

Naschip (-epen), o. *Vaisseau qui arrive le dernier*, m.

Naschreeuwen (ik schreeuwde na, heb nageschreeuwd), b. w. *Crier après quelqu'un.*

Naschrift (-en), o. *Copie*, f.; *post-scriptum*, m.

Naschryven (ik schreef na, heb nageschreven), b. w. *Imiter en écrivant; copier; transcrire; envoyer une lettre pour découvrir quelqu'un.*

Naschryver (-s), m. *Copiste*, m.

Naslaen (ik sla na, sloeg na, heb nageslagen), b. w. *Contrefaire (une marque, une pièce de monnaie).* —, gissen. *Conjecturer; deviner.*

Nasleep (z. mv.), m. *Suite*, f.; *train*, m.

Naslepen (ik sleep na, sleepte na, heb nagesleept), b. w. *Entraîner; traîner après soi.* Een schip —. *Remorquer un vaisseau.*

Nasluipen (ik sloop na, ben nageslopen), b. w. *Suivre quelqu'un en se glissant doucement.*

Nasmaek (z. mv.), m. *Arrière-goût; déboire*, m.

Nasmaken (ik smaek na, smaekte na, heb nagesmaekt), o. w. *Avoir un arrière goût.*

Nasmakken (ik smakte na, heb nagesmakt), b. w. *Jeter rudement quelque chose après quelqu'un.*

Nasmart, v. *zie* Nasmert.

Nasmeden (ik smeed na, smeedde na, heb nagesmeed), b. w. *Imiter* ou *contrefaire en forgeant.*

Nasmert, v. *Douleur qui vient ensuite*, f.

Nasmyten (ik smeet na, heb nagesmeten), b. w. *Jeter quelque chose après quelqu'un.*

Nasnellen (ik snelde na, ben nagesneld), b. w. *S'élancer après, poursuivre avec vitesse.*

Nasnuffelaer (-s), m. *Fureteur*, m.

Nasnuffelen (ik snuffelde na, heb nagesnuffeld), b. w. *Fureter; fouiller; chercher partout.* Het —. *zie* Nasnuffeling.

Nasnuffeling (-en), v. *Recherche exacte*, f.

Naspel (-en), o. *Petite pièce qu'on joue à la fin du spectacle*, f.

Naspelen (ik speel na, speelde na, heb nagespeeld), b. w. *Imiter en jouant.*

Naspeurder (-s), m. *Investigateur*, m.

Naspeuren (ik speurde na, heb nagespeurd), b. w. *Rechercher; examiner.*

Naspeuring (-en), v. *Recherche; perquisition; enquête; investigation*, f.

Nasporen (ik spoor na, spoorde na, heb nagespoord), b. w. *Suivre à la piste.*

Naspraek (z. mv.), v. *Mauvais bruit qui circule sur quelqu'un*, m.; *médisance; calomnie*, f.

Naspreken (ik spreek na, sprak na, heb nagesproken), b. w. *Répéter les paroles de quelqu'un; imiter quelqu'un en parlant.* —, lasteren. *Médire; calomnier.*

Naspringen (ik sprong na, ben nagesprongen), b. w. *Sauter après, suivre en sautant; contrefaire en sautant.*

Nastander (-s), m. *Postulant*, m.

Nastank, m. *Mauvaise odeur qui reste de quelque chose*, f.

Nastappen (ik stapte na, heb nagestapt), b. w. *Suivre les traces de quelqu'un.*

Nastieren, b. w. *zie* Nasturen.

Nastreven (ik streef na, streefde na, ben nagestreefd), b. w. *Poursuivre, rechercher.*

Nasturen (ik stuer na, stuerde na, heb nagestuerd), b. w. *Envoyer plus tard* ou *après.*

Nat, b. n. *Mouillé; humide; pluvieux; baigné.* — maken. *Mouiller.* — worden. *Se mouiller; être mouillé.* — jaer. *Année pluvieuse.*

Nat (z. mv.), o. Vocht. *Liqueur*, f. —, water. *Eau*, f.

Natachtig, b. n. *Un peu humide; moite; pluvieux.*

Nateekenen (ik teekende na, heb nageteekend), b. w. *Dessiner d'après un modèle; copier; calquer.*

Nateekening (-en), v. *Copie*, f.

Natellen (ik telde na, heb nageteld), b. w. *Recompter; compter de nouveau.*

Nater (-s), v. *Vipère*, f.

Naterwortel, m. *Bistorte* (plante), f.

*Nathals (-zen), m. *Buveur; ivrogne*, m.

Natheid (z. mv.), v. *Humidité*, f.

*Natie (-n), v. *Nation*, f.; *peuple*, m.

*Nationael, b. n. *National.* — maken. *Nationaliser.*

*Nationaliseren, b. w. *Nationaliser.*

*Nationaliteit, v. *Nationalité*, f.

*Nationalyk, byw. *Nationalement.*

Natmaking, v. *Arrosage; arrosement*, m.; *humectation*, f.

Natogt (-en), m. *Arrière-garde*, f.

Natrachten (ik trachtte na, heb nagetracht), b. w. *Méditer, réfléchir; poursuivre; rechercher.*

Natreden (ik treed na, trad na, heb *en* ben nagetreden), b. w. *Marcher derrière quelqu'un, le suivre.*

Natrekken (ik trok na, ben nagetrokken), b. w. *Suivre quelqu'un.*

Natten (ik nattede, heb genat), b. w. *Mouiller; tremper.* Het zeil —. *Empeser la voile.* Het —. *Trempe*, f.

Nattigheid, v. *zie* Natheid.

Natuer, v. *Nature*, f. Uit de —. *Naturellement.*

Natuerbeschryvend, b. n. *Physiographique.*

Natuerbeschryving, v. *Physiographie*, f.

Natuerboek, m. *en* o. *Le livre de la nature; le monde, l'univers*, m.

Natuerdrift, m. *en* v. *Instinct*, m.

Natuergaef (-aven), v. *Don naturel*, m.

Natuerkenner, m. *zie* Natuerkundige.

Natuerkennis, v. *zie* Natuerkunde.

Natuerkunde (z. mv.), v. *Physique*, f.

Natuerkundig, b. n. *Physique.* —, byw. *Physiquement.*

Natuerkundige (-n), m. *Physicien; naturaliste*, m.

Natuerkundiglyk, byw. *Physiquement.*

Natuerlyk, b. n. *Naturel.* — verstand. *Sens commun.* —e zoon. *Fils naturel* ou *illégitime.* —, byw. *Naturellement.*

Natuerlykheid, v. *Naturalisme*, m.

Natuerregt o. *Droit naturel*, m.

Natuerverschynsel (-s, -en), o. *Phénomène; météore*, m.

Natuerwerking (-en), v. *Opération de la nature; crise*, f.

Natuerwet, v. *Loi naturelle*, f.

*Naturalisatie, v. *Naturalisation*, f.

*Naturaliseren, b. w. *Naturaliser.*

*Naturalist (-en), m. *Naturaliste*, m.

Natyd, m. *Arrière-saison*, f.; *automne*, m. *et* f.

Nauw, b. n. *Étroit; serré; resserré.* —, gierig. *Avare, chiche.* —, stipt. *Strict; exact.* —, byw. *Étroitement; à l'étroit.* — gehuisvest. *Logé à l'étroit.* —, op eene stipte wyze. *Strictement; exactement; de près.* — dingen. *Bien mar-*

·. Ik zal zoo — niet zien. *Je n'y regarde si près.*
mv.), o. *Gêne ; contrainte ; peine*, f.;
ıa, m. In het — zyn. *Être dans un mbarras.* —, engte. *Détroit*, m. Het —
raltar. *Le détroit de Gibraltar.*
ı, byw. *A peine.*
k nauwde, heb genauwd), b. w. *Presser*,
). n. *Plus étroit.* — maken. *Rétrécir.* —
. *Se rétrécir.* Ter — nood. *A peine.*
:, b. n. zie Nauwkeurig.
theid, v. zie Nauwkeurigheid.
ig, b. n. *Exact ; précis ; ponctuel ;*
, *scrupuleux, conséquent.* —, byw. zie
uriglyk.
igheid (z. mv.), v. *Exactitude ; précinctualité ; correction*, f.; *scrupule*, m.
iglyk, byw. *Exactement ; précisément ;*
llement ; scrupuleusement ; correcte-
, byw. zie Nauwelyks.
n), v. *Détroit ; défilé*, m. — van het
Pas de Calais, m.
byw. *Un peu à l'étroit, un peu chi-*
l.
le, b. n. *Exact, qui regarde de près.*
g. *Avare, chiche.*
ik viel na, ben nagevallen), b. w. *Tomès.*
ik vaer na, voer na, ben nagevaren),
Suivre quelqu'un en naviguant ou *en*
ie Naef.
(-aren), v. *Vrille*, f.
m. *Nombril ; ombilic*, m.
breuk, v. *Varicomphale*, f.
l, m. *Bandage ombilical*, m.
ık (-en), v. *Hernie ombilicale, entéle, épiplomphale, exomphale, omphaf.*
rel (-llen), o. *Épiplosarcomphale*, f.
d, o. *Nombril de Vénus*, m.; *cymba-*
.; *omphalode* (plante), m.
ıg (-en), v. *Cordon ombilical*, m.
ıe, byw. *De forme ombilicale.*
-s), o. *Petit nombril*, m.
schbreuk (-en), v. *Sarco-épiplom-*
f.
lbreuk (-en), v. *Pneumatomphale* (t. de
f.
, byw. *A proportion.*
ı (z. mv.), o. *Récit qui se fait après*, m.
:n (ik verhael na, verhaelde na, heb
aeld), b. w. *Raconter* ou *rapporter*
:n (ik vertelde na, heb naverteld), b. w.
er ce qu'on a entendu.
t (-en), m. *Proche parent*, m.
te (-n), v. *Proche parente*, f.
tschap, o. *Proche parenté ; consan-*
, f.
e, v. *Navigation*, f.
(ik vloog na, ben nagevlogen), b. w.
quelqu'un en volant.
ı (ik vlugtte na, ben nagevlugt), b. w.
quelqu'un en fuyant.
(ik voerde na, heb nagevoerd), b. w.
porter quelque chose à la suite ; con-
u mener après.
er, b. n. } *Imitable.*
'k, b. n. }

Navolgen (ik volgde na, ben nagevolgd), b. w. *Suivre.* Iemand overal —. *Suivre quelqu'un partout.* —, opvolgen. *Succéder à.* —, vervolgen. *Poursuivre.* —, nadoen. *Imiter.*
Navolgend, b. n. *Suivant ; prochain ; futur ; imitateur.*
Navolgens, voorz. *D'après ; suivant.*
Navolger (-s), m. *Successeur ; imitateur ; sectateur*, m.
Navolging, v. *Action de suivre ; poursuite*, f. —, opvolging. *Succession*, f. —, nabootsing. *Imitation*, f.
Navolgster (-s), v. *Imitatrice*, f.
Navorschen (ik vorschte na, heb nagevorscht), b. w. *S'informer* ou *s'enquérir de ; examiner ; scruter ; rechercher soigneusement ; explorer ; pénétrer.* Eene zaek in den grond —. *Examiner une affaire à fond.*
Navorscher (-s), m. *Examinateur, scrutateur*, m.
Navorsching (-en), v. *Recherche ; perquisition, enquête*, f.; *examen*, m.
Navraeg, v. *Information ; recherche ; demande*, f.
Navragen (ik vraeg na, vroeg (vraegde) na, heb nagevraegd), o. w. *S'informer* ou *s'enquérir de ; demander.* Ik vraeg daer niet na. *Je ne m'en soucie pas.* Het —. *Recherche ; information*, f.
Navraging, v. zie Navraeg.
Navriend (-en), m. *Proche parent*, m.
Navriendin (-nnen), v. *Proche parente*, f.
Navriendschap, v. *Proche parenté*, f.
Navrucht (-en), v. *Fruit tardif*, m.
Nawandelen (ik wandelde na, heb nagewandeld), b. w. *Suivre quelqu'un en se promenant ;* (fig.) *imiter.*
Nawee (-ën), o. *Ressentiment d'anciennes douleurs*, m. —, kwaed gevolg. *Suites funestes*, f. pl.
Naweek, v. *La fin de la semaine*, f.
Nawees (-zen), m. en v. *Enfant posthume*, m. *et* f.
Naweide, v. *Regain*, m.
Nawerpen (ik wierp (worp) na, heb nageworpen), b. w. *Jeter quelque chose derrière* ou *après quelqu'un.*
Nawinter (-s), m. *Fin* ou *queue de l'hiver*, f.
Nawyn, m. *Pressurage*, m ; *piquette*, f.
Nawyzen (ik wees na, heb nagewezen), b. w. *Montrer ; faire voir.*
Nayver enz. zie Naïever enz.
Nazaet (-aten), m. *Héritier*, m. —, opvolger. *Successeur*, m. De — aten. *Les descendants, la postérité.*
Nazang (-en), m. *Refrain*, m.; *fin du chant ; épode*, f.
Nazareër (-s), m. *Nazaréen*, m.
Nazeggen (ik zeide na, heb nagezeid (nagezegd), b. w. *Redire ; répéter ; dire.*
Nazegging, v. *Redite ; répétition*, f.
Nazeilen (ik zeilde na, ben nagezeild), b. w. *Suivre à la voile.*
Nazenden (ik zond na, heb nagezonden), b. w. *Envoyer après* ou *ensuite.*
Nazending, v. *Action d'envoyer après*, f.
Nazetten (ik zettede na, heb nagezet), b. w. *Poursuivre ; suivre à la piste.*
Nazien (ik zag na, heb nagezien), b. w. *Suivre des yeux ; voir ; revoir ; examiner.* Eene rekening —. *Examiner un compte.* Een afschrift —. *Collationner.*
Naziening, v. *Action de revoir, d'examiner*, f. — van een afschrift. *Collation*, f.
Nazingen (ik zong na, heb nagezongen), o. *en*

b. w. *Chanter après; imiter en chantant; chanter en refrain.*
Nazinnen (ik zon na, heb nagezonnen), o. w. *Réfléchir profondément.*
Nazoek (z. mv.), o. *Recherche; perquisition, enquête, f; examen, m.*
Nazoeken (ik zocht na, heb nagezocht), b. w. *Chercher; rechercher; examiner; discuter.*
Nazoeking, v. *zie* Nazoek.
Nazomer (-s), m. *Fin de l'été; approche de l'automne, f.*
Nazorg (-en), v. *Souci, soin, m.; inquiétude, f.*
Nazwemmen (ik zwom na, heb *en* ben nagezwommen), b. w. *Suivre à la nage.*
Neb (nebben), v. *Bec long et pointu, m.*
Nebäel (-alen), m. *Anguille à tête pointue, f.*
Nebbe, v. *zie* Neb.
Neder, b. n. *Bas; inférieur.* —, byw. *En bas.* Zit —. *Asseyez-vous.*
Nederaspunt, o. *Nadir* (t. d'astr.), m.
Nederbrengen (ik bragt neder, heb nedergebragt), b. w. *Porter en bas.*
Nederbuigen (ik boog neder, heb nedergebogen), b. w. *Courber; fléchir; plier; incliner; baisser; abaisser.* De knieën —. *Plier les genoux.* —, o. w. (met *zyn*). Zich nederbuigen. *Se courber; se plier; s'incliner; se baisser; fléchir; se prosterner.*
Nederbuiging, v. *Action de courber, de se courber; courbure; prosternation, f.*
Nederbuik (-en), m. *Bas-ventre; hypogastre, m.*
Nederbuiken, o. w. *zie* Nederhuiken.
Nederbuiking, v. *Accroupissement, m.*
Nederbukken (ik bukte neder, heb *en* ben nedergebukt), o. w. *Se baisser, se courber, s'incliner.*
Nederdalen (ik dael neder, daelde neder, ben nedergedaeld), o. w. *Descendre; aller en bas.*
Nederdaling, v. *Descente, f.*
Nederdeel (-en), o. *Partie basse; profondeur, f.*
Nederdompelen (ik dompelde neder, heb nedergedompeld), b. w. *Plonger quelque chose au fond.*
Nederdonderen (ik donderde neder, heb nedergedonderd), b. w. *Foudroyer.*
Nederdouwen (ik douwde neder, heb nedergedouwd), b. w. *Pousser vers le bas.*
Nederdragen (ik draeg neder, droeg neder, heb nedergedragen), b. w. *Porter en bas.*
Nederdringen, b. w. *zie* Nederdouwen.
Nederdrukken (ik drukte neder, heb nedergedrukt), b. w. *Enfoncer; presser; fouler; déprimer.*
Nederdrukking, v. *Dépression, f.* — van een gewelf. *Surbaissement, m.*
Nederdryven (ik dreef neder, heb nedergedreven), b. w. *Chasser* ou *pousser en bas.* —, o. w. (met *zyn*). *Flotter en descendant.*
Nederduitsch, b. n. *Flamand.* De —e tael, het —. *Le flamand, la langue flamande.*
Nedereind (-en), o. *Bas bout, m.; partie inférieure, f.*
Nedergaen (ik ga neder, ging neder, heb *en* ben nedergegaen), o. w. *Aller en bas; descendre.*
Nedergaende, b. n. *Descendant; baissant.*
Nedergang, m. *Descente, f.*
Nedergebogen, v. d. van nederbuigen.
Nedergebragt — nederbrengen.
Nedergedaeld — nederdalen.
Nedergedreven — nederdryven.
Nedergegleden — nederglyden.
Nedergekeken, v. d. van nederkyken.
Nedergeklommen — nederklimmen.
Nedergekropen — nederkruipen.
Nedergelegen — nederliggen.
Nedergeleid — nederleggen.
Nedergereden — nederryden.
Nedergeregt, o. *Tribunal subalterne, m.*
Nedergeschoten, v. d. van nederschieten.
Nedergeschoven — nederschuiven.
Nedergeschreven — nederschryven.
Nedergeslagen — nederslaen.
Nedergesmeten — nedersmyten.
Nedergesprongen — nederspringen.
Nedergestreken — nederstryken.
Nedergetrokken — nedertrekken.
Nedergevlogen — nedervliegen.
Nedergevloten — nedervlieten.
Nedergeworpen — nederwerpen.
Nedergezeten — nederzitten.
Nedergezonden — nederzenden.
Nedergezonken — nederzinken.
Nederglyden (ik gleed neder, ben nedergegleden), o. w. *Glisser en bas.*
Nedergooijen (ik gooide neder, heb nedergegooid), b. w. *Jeter par terre; terrasser; renverser.*
Nederhakken (ik hakte neder, heb nedergehakt), b. w. *Abattre; couper; sabrer; tailler en pièces.*
Nederhalen (ik hael neder, haelde neder, heb nedergehaeld), b. w. *Tirer en bas; baisser; abaisser; descendre.* De zeilen —. *Amener les voiles.*
Nederhaler (-s), m. *Hale-bas* (t. de mar.), m.
Nederhangen (ik hing (hong) neder, heb nedergehangen), o. w. *Pencher vers le bas.*
Nederhangend, b. n. *Avalé; pendant.*
Nederhellen (ik helde neder, heb nedergeheld), o. w. *Pencher; incliner.*
Nederhelling, v. *Inclinaison, f.*
Nederhof (-ven), o. *Basse cour, f.*
Nederhouden (ik hield neder, heb nedergehouden), b. w. *Tenir vers le bas.*
Nederhouwen, b. w. *zie* Nederhakken.
Nederhuiken (ik huikte neder, heb *en* ben nedergehuikt), o. w. *S'accroupir.*
Nederhuiking, v. *Accroupissement, m.*
Nederhukken, o. w. *zie* Nederhuiken.
Nederig, b. n. *Humble; soumis; modeste.* —, byw. *Humblement; modestement.*
Nederigheid (z. mv.), v. *Humilité; modestie, f.*
Nederjagen (ik jaeg neder, joeg neder, heb nedergejaegd), b. w. *Chasser vers le bas.*
Nederkappen (ik kapte neder, heb nedergekapt), b. w. *Abattre; faire tomber à coups de hache.*
Nederkeeren (ik keerde neder, ben nedergekeerd), o. w. *Retourner vers le bas.*
Nederklimmen (ik klom neder, heb *en* ben nedergeklommen), o. w. *Descendre.*
Nederknielen (ik knielde neder, heb *en* ben nedergeknield), o. w. *S'agenouiller, se mettre à genoux.*
Nederknieling, v. *Génuflexion, f.; prosternement, m.*
Nederkomen (ik kwam neder, ben nedergekomen), o. w. *Venir en bas, descendre.*
Nederkruipen (ik kroop neder, heb *en* ben nedergekropen), o. w. *Ramper vers le bas.*
Nederkyken (ik keek neder, heb nedergekeken), o. w. *Regarder en bas.*
Nederlaeg (-agen), v. *Défaite; déroute, f., échec, m.* De — krygen. *Avoir le dessous; être battu.*

-en), o. *Pays-Bas*, m. pl.; *Belgi-*

(-s), m. *Habitant des Pays-Bas;*

h, b. n. *Qui est des Pays-Bas; Belge.*
ik laet neder, liet neder, heb ne-
), b. w. *Baisser; abaisser; descendre;*
de mar.).
v. *Action de baisser, de descendre*, f.
(ik legde (leide) neder, heb neder-
edergeleid), b. w. *Poser, déposer*,
s. De wapens —. *Poser les armes.*
ambt —. *Se démettre, se défaire de*
i. Zich —. *Se coucher.*
, v. (van een ambt). *Démission*, f.
(ik lekte neder, ben nedergelekt),
ler en bas.
(ik lag neder, heb *en* ben nederge-
w. *Être couché; se reposer.*
(ik lokte neder, heb nedergelokt),
irer vers le bas.
(ik liep neder, heb *en* ben neder-
o. w. *Courir en bas.*
(z. mv.), v. *Basse région de l'air*, f.
(ik maek neder, maekte neder,
gemaekt), b. w. *Tuer, massacrer*,
pièces.
(ik plofte neder, ben nedergeploft),
aber par terre avec fracas. —, b. w.
en). Précipiter.
en (ik plompte neder, ben nederge-
. w. *Tomber dans l'eau avec violence.*
n, o. w. *zie* Nederplompen.
(ik raek neder, raekte neder, ben
ekt), o. w. *Tomber à terre; tomber*
ieds de.
n (het regende neder, is nederge-
). w. *Tomber du ciel.*
(ik riep neder, heb nedergeroepen),
ire descendre en appelant.
(ik rolde neder, heb nedergerold),
ler en bas. —, o. w. (met *zyn*). *Rou-*
le bas; descendre en roulant.
n (ik rukte neder, heb nedergerukt),
verser.
(ik reed neder, heb *en* ben neder-
o. w. *Descendre à cheval* ou *en*

m. *Le Bas-Rhin*, m.
n (ik sabelde neder, heb nederge-
. w. *Sabrer; tailler en pièces.*
en (ik schoot neder, heb nederge-
b. w. *Abattre* ou *tuer d'un coup de*
—, o. w. (met *zyn*). *S'élancer en bas.*
ven (ik schreef neder, heb neder-
n), b. w. *Mettre par écrit; coucher*
pier.
len (ik schuddede neder, heb neder-
b. w. *Faire tomber en secouant.*
en (ik schoof neder, heb nederge-
b. w. *Pousser vers le bas.*
(ik sla neder, sloeg neder, heb ne-
en), b. w. *Abattre; renverser; jeter*
; baisser; mettre; établir. Het leger
mper, asseoir le camp. Zyne oogen
r les yeux. Zich —. *S'établir.*
m. *Homicide, meurtre*, m.
, b. n. *Abattu, découragé, conster-*
. — maken. *Consterner, décourager.*
n. *Se décourager.*
heid (z. mv.), v. *Abattement; dé-*
ent, m.; *consternation*, f.

Nederslepen (ik sleep neder, sleepte neder, heb nedergesleept), b. w. *Traîner en bas.*
Nedersmakken (ik smakte neder, heb nedergesmakt), b. w. *Jeter rudement à terre.*
Nedersmyten (ik smeet neder, heb nedergesmeten), b. w. *Jeter à terre; renverser.*
Nederspringen (ik sprong neder, heb *en* ben nedergesprongen), o. w. *Sauter du haut en bas.*
Nederste, b. n. *Inférieur; le plus bas.*
Nederstellen (ik stelde neder, heb nedergesteld), b. w. *Mettre* ou *poser à terre.* —, nederschryven. *Mettre par écrit, coucher sur le papier.*
Nederstooten (ik stiet neder, heb nedergestooten), b. w. *Pousser en bas; renverser; faire tomber, précipiter.* Het —. *zie* Nederstooting.
Nederstooting, v. *Action de pousser en bas, de renverser*, f.; *renversement*, m.
Nederstormen (ik stormde neder, heb nedergestormd), b. w. *Jeter par terre avec force et avec grand bruit.*
Nederstorten (ik stortte neder, heb nedergestort), b. w. *Abattre; renverser; précipiter; faire tomber.* —, o. w. (met *zyn*). *Être renversé; tomber; s'abattre.* Het —. *zie* Nederstorting.
Nederstorting, v. *Chute*, f.; *renversement*, m.; *ruine*, f.
Nederstralen (ik strael neder, straelde neder, heb nedergestraeld), o. w. *Jeter des rayons en bas.*
Nederstrooijen (ik strooide neder, heb nedergestrooid), b. w. *Répandre à terre.*
Nederstroomen (ik stroomde neder, ben nedergestroomd), o. w. *Couler vers le bas; descendre en coulant.*
Nederstryken (ik streek neder, heb nedergestreken), b. w. *Baisser, abaisser; mettre bas.*
Nedersullen (ik sulde neder, ben nedergesuld), o. w. *Glisser en bas.*
Nedertrappen (ik trapte neder, heb nedergetrapt), b. w. *Fouler; jeter en bas à coups de pied.*
Nedertreden (ik treed neder, trad neder, heb nedergetreden), b. w. *Fouler; éculer.*
Nedertrekken (ik trok neder, heb nedergetrokken), b. w. *Tirer vers le bas.*
Nedertuimelen (ik tuimelde neder, ben nedergetuimeld), o. w. *Descendre en faisant la culbute.*
Nederval, m. *Chute*, f.
Nedervallen (ik viel neder, ben nedergevallen), o. w. *Tomber à terre; tomber de haut en bas; se prosterner; s'écrouler.*
Nedervalling, v. *Chute*, f.
Nedervaren (ik vaer neder, voer neder, heb *en* ben nedergevaren), o. w. *Naviguer vers le bas; descendre en bateau etc.*
Nedervellen (ik velde neder, heb nedergeveld), b. w. *Abattre; renverser; jeter par terre; tuer.*
Nedervelling, v. *Renversement*, m.
Nedervliegen (ik vloog neder, heb *en* ben nedergevlogen), o. w. *Voler vers le bas; descendre en volant.*
Nedervlieten (ik vloot neder, ben nedergevloten), o. w. *Couler de haut en bas; découler; descendre en coulant.*
Nedervlieting (z. mv.), v. *Écoulement; découlement*, m.
Nedervloeijen, o. w. *zie* Nedervlieten.
Nedervloeijing, v. *zie* Nedervlieting.
Nedervoeren (ik voerde neder, heb nedergevoerd), b. w. *Mener vers le bas.*

Nederwaerts, byw. *Vers le bas; en bas.*
Nederwentelen (ik wentelde neder, heb nedergewenteld), b. w. *Faire descendre en roulant.*
Nederwerpen (ik wierp (worp) neder, heb nedergeworpen), b. w. *Jeter à terre; terrasser; abattre; renverser; jeter de haut en bas.* Zich —. *Se prosterner.*
Nederwerping, v. *Action de jeter à terre*, f.; *renversement; prosternement*, m.; *prosternation*, f.
Nederzael (-alen), v. *Salle basse; salle d'en bas*, f.
Nederzakken (ik zakte neder, ben nedergezakt), o. w. *S'affaisser; s'enfoncer; s'écrouler.*
Nederzakking, v. *Affaissement; écroulement*, m.
Nederzeilen (ik zeilde neder, heb *en* ben nedergezeild), o. w. *Voguer* ou *naviguer vers le bas.*
Nederzenden (ik zond neder, heb nedergezonden), b. w. *Envoyer en bas.*
Nederzetten (ik zettede neder, heb nedergezet), b. w. *Mettre* ou *poser à terre; mettre bas;* (fig.) *apaiser, calmer.* Zich —. *S'établir.*
Nederzetting, v. *Action de poser à terre*, f.; *établissement*, m.
Nederzien (ik zag neder, heb nedergezien), o. w. *Voir* ou *regarder en bas; jeter les yeux sur.*
Nederzinken (ik zonk neder, ben nedergezonken), o. w. *Couler à fond; périr.*
Nederzitten (ik zat neder, ben nedergezeten), o. w. *S'asseoir.*
Nedrig enz. *zie* Nederig enz.
Neef (neven), m. *Neveu; cousin*, m. Volle —. *Cousin germain.*
Neefje (-s), o. *Petit neveu; petit cousin*, m.
Neefschap, o. *Népotisme; cousinage*, m.
Neefsdochter (-s), v. *Petite-nièce*, f.
Neefszoon (-onen), m. *Petit-neveu*, m.
Neeg. *zie* Nygen.
Neemachtig, b. n. *Qui aime à prendre.*
Neemster (-s), v. *Preneuse*, f.
Neen, byw. *Non.* Ik zeg van —. *Je dis que non.*
Neep (nepen), v. *Pinçon;* (fig.) *dommage*, m.; *perte*, f. Iemand eene groote — geven. *Porter un rude coup à quelqu'un.*
Neep. *zie* Nypen.
Neepje (-s), o. *Petit pinçon*, m.
Neer (-en), v. *Gouffre; tournant*, m.
Neêr. *zie* Neder.
Neêrbrengen, neêrbukken enz. *zie* Nederbrengen, nederbukken enz.
Neering enz. *zie* Nering enz.
Neêrlag, *pour* nederlag *zie* Nederliggen.
Neêrslag, m. *zie* Nederslag.
Neêrslagtig enz. *zie* Nederslagtig enz.
Neerstig, b. n. *Appliqué; laborieux; diligent; assidu.* —, byw. zie Neerstiglyk.
Neerstigheid (z. mv.), v. *Application; diligence; assiduité*, f.
Neerstiglyk, byw. *Assidûment; diligemment.*
Neet (neten), v. *Lente*, f.
Neffend, voorz. } *zie* Nevens.
Neffens, voorz. }
Negen, telw. *Neuf.* —, v. *Neuf* (au jeu de cartes), m.
Negendaegsch, b. n. *De neuf jours.*
Negende, b. n. *Neuvième.* Op den —n dag. *Le neuvième jour.* Ten —. *Neuvièmement.*
Negendehalf, b. n. *Huit et demi.*
Negenderhande, onv. b. n. } *De neuf sortes.*
Negenderlei, onv. b. n. }
Negenhoek (-en), m. *Ennéagone*, m.
Negenhonderd, telw. *Neuf cents.*
Negenjarig, b. n. *De neuf ans.*
Negenmael, byw. *Neuf fois.*
Negenoog (-en), v. *Lamproie* (poisson), f. —, bloedzweer. *Clou, furoncle*, m.
Negenste, b. n. *zie* Negende.
Negental, o. *Neuf; nombre de neuf*, m.
Negentien, telw. *Dix-neuf.*
Negentiende, b. n. *Dix-neuvième.*
Negentienmael, byw. *Dix-neuf fois.*
Negentienste, b. n. *zie* Negentiende.
Negentig, telw. *Quatre-vingt-dix, nonante.* — (in het piketspel). *Repic*, m.
Negentigjarig, b. n. *Nonagénaire.*
Negentigmael, byw. *Quatre-vingt-dix fois.*
Negentigste, b. n. *Quatre-vingt-dixième, nonantième.*
Negenvoudig, b. n. *Nonuple.*
Negenwerf, byw. *Neuf fois.*
Neger (-s), m. *Nègre, more* ou *maure*, m.
Negerhut (-tten), v. *Case, cabane des nègres*, f.
Negerin (-nnen), v. *Négresse*, f.
Negerland, o. *Pays des nègres*, m.
Negerschip (-epen), o. *Vaisseau négrier*, m.
Negervriend (-en), m. *Négrophile*, m.
Negery (-en), v. *Négrerie*, f.
Negge (-n), v. *Petit cheval, bidet*, m.
*Negociant (-en), m. *Négociant*, m.
*Negociatie, v. *Négociation*, f.
*Negocie, v. *Négoce, commerce*, m.
*Negociëren, o. w. *Négocier, trafiquer.*
Neigen (ik neigde, heb geneigd), b. w. *Fléch*[illegible] *plier, courber, incliner.* (fig.). Zyne ooren —. *Prêter l'oreille, écouter.* —, o. w. *Faire la* [illegible] *vérence, saluer.* — (met zyn). *Pencher,* [illegible] *cliner, baisser.* Zich —. *Se baisser; s'inclin*[illegible] *se tourner.*
Neigend, b. n. *Penchant; penché; inclinant.*
Neiging (-en), v. *Penchant; penchement*, m.; [illegible] *clination; révérence*, f. — tot het kwaed h[illegible] ben. *Avoir du penchant au mal.*
Nek (nekken), m. *Nuque*, f.; *chignon; cou*, m. Den — breken. *Casser le cou.*
Nekhaer, o. } *Tignon, chignon*, m.
Nekhair, o. }
Nekje (-s), o. *Petite nuque*, f.; *petit cou*, m.
Nekput, m. *zie* Nek.
Nekspier, v. *Muscle cucullaire*, m.
Nektar (z. mv.), m. *Nectar*, m.
*Nemaer, voegw. *Mais au contraire.*
Nemen (ik neem, nam, heb genomen), b. w. *Prendre; saisir; recevoir; accepter.* De vlugt —. *Prendre la fuite.* Zyn vermaek —. *Se divertir.* Dienst —. *Prendre service, s'enrôler.* Gevangen —. *Faire prisonnier.* Ter herte —. *Prendre à cœur.* Kwalyk —. *Prendre en mauvaise part.* Op zich —. *Se charger de, prendre sur soi.* —, veronderstellen. *Supposer.*
Nemer (-s), m. *Preneur*, m. — (spraekk.). *Ablatif*, m.
Neming, v. *Prise*, f.
Nemmer, byw. } *Jamais.*
Nemmermeer, byw. }
Neppe, v. *Calaire* (plante), f.
Nerf, v. *Grain du cuir*, m.
Nergens, byw. *Nulle part, en aucun lieu.* — om. *Pour rien.* — mede. *Avec rien; de rien.* — toe dienen. *Ne servir à rien.* — om geven, — naer vragen. *Ne se soucier de rien.* — geen. *Aucun.*
Nering (z. mv.), v. Aftrek. *Débit*, m.; *pratique; chalandise*, f. — bezorgen. *Achalander.* De — onttrekken. *Désachalander.* Zyne tering naer zyne — stellen. *Régler sa dépense sur son revenu.* —, koophandel. *Commerce, négoce, trafic*, m. — doen. *Trafiquer, tenir boutique.*

n. *Bien achalandé.*
n. *Sans commerce, sans trafic*,

. *Bien achalandé.*
: Snerpen.
is.
iaiserie, f.
n o. *Nid*, m. Een —vol. *Une*
m roofvogels). *Aire*, f. — (van
Chenil, m. — (van wilde beesten).
tanière, f. — (gem.). Bed. *Lit*,
uil huis. *Taudis*, *trou*, m., *oi-*

Qui ressemble à un nid.—, vuil.

). *Nichet*, m.
n. *Lacet*, m.; *aiguillette*, f.
(-s), v. *Ferreuse d'aiguillettes*, f.
Ferret, m.
-s), m. *Ferreur d'aiguillettes*,
).
:elde, heb geneteld). b. w. *La-*
avec un lacet, *aiguilleter*. —,
faire son nid. —, zich verschui-
, *se tapir.*—, futselen. *Lambiner.*
). *OEillet*, m.
ble, m., *ablette* (poisson), f. —,

(-s), m. } *Aiguilletier*, m.
, m. }
Petit lacet, m.
e, heb genest), o. w. *Nicher*;

tit nid, m.
m. *Nichoir*, m.
n), m. (ketter). *Nestorien*, m.
mv. } *Premières plumes des oi-*
mv. } *seaux*, f. pl.; *duvet*, m.
nv. }
n), m. *Oiseau niais*, m.
hée, f.
propre; élégant; joli; gentil. —,
ment; nettement; élégamment;
écisément. — gekleed zyn. *Être*
ment.
Filets; rets; réseau, m. Netten
dre des filets. Iemand in het —
ekw.). *Duper quelqu'un.* Achter
n. *Battre l'eau.*
), m. *Lignette*, *ficelle pour faire*

. *Ortie*, f.
n. *zie* Netelig.
, m. *Micocoulier* (arbre), m.
Mousseline, f.
elde, heb geneteld), o. w. *Lam-*
v. *Piquer avec des orties.*
Plein d'orties. —, stekelig. *Pi-*
noeijelyk. *Difficile; épineux; dé-*

Difficulté; délicatesse, f.
n (-s), o. *Roitelet* (oiseau), m.
.), v. *Netteté; propreté*, f. —,
Élégance, f. —, juistheid. *Jus-*
m, f.
tit filet; réseau, m.
lettement; proprement; joliment;

m. mv. *Rétiaires*, m. pl.
, m. *Perche d'un filet*, f.
. *Petit filet; réseau*, m.
Nettement; proprement.

Netten (ik nettede, heb genet), b. w. *Mouiller.* —, reinigen. *Purifier; nettoyer.*
Nettenmaker (-s), m. *Laceur*, m.
Nettigheid, v. *zie* Netheid.
Netto, byw. (koopmansw.). *Sans tare.*
Netvlies, o. *Rétine* (t. d'anat.), f.
Netvormig, b. n. *En forme de rets*, *réticulaire*, *réticulé*, *rétiforme.*
Netwerk, o. *Filets*, *rets*, m. pl., *lacis*, m.
Networp (-en), m. *Coup de filet*, m.
Neuren (ik neurde, heb geneurd), b. *en* o. w. *Chanter à demi-voix; fredonner.*
Neurenberg. *Nuremberg* (ville).
Neurenbergsch, b. n. *De Nuremberg.* —e winkelier. *Quincaillier*, m. —e waren *of* goederen. *Quincaille*, *quincaillerie*, f.
Neuriën, b. *en* o. w. *zie* Neuren.
Neus (-zen), m. *Nez*, m. Door den — spreken. *Nasiller.* Die door den — spreekt. *Nasillard*, m.; *nasillarde*, f. Den — snuiten. *Se moucher.* — van een schip. *Éperon* ou *avant d'un vaisseau*, m. — van eenen schoen. *Bout d'un soulier*, m. Hy heeft eenen — gehad (spreekw.). *Il a eu un pied de nez.* Iemand by den — hebben. *Duper quelqu'un.* Iets in den — krygen. *Avoir vent d'une chose.* Door den — wryven. *Jeter au nez.*
Neusband (-en), m. *Épervier* (bandage), m.
Neusbeen, o. *Vomer* (t. d'anat.), m.
Neusdoek (-en), m. *Mouchoir*, m.
Neusdrop, m. } *Roupie*, f.
Neusdrup, m. }
Neusgat (-en), o. *Narine*, f.; *naseau*, m.
Neusgezwel (-llen), o. *Polype* (t. de méd.), m.
Neushaer, o. } *Poil du nez*, m.
Neushair, o. }
Neushoorndier (-en), o. *Rhinocéros*, m.
Neusje (-s), o. *Petit nez*, m.
Neusknip (-ppen), m. *Nasarde*, f.
Neusleêr, o. *Pâton* (bout de cuir), m.
Neusletter (-s), v. *Lettre nasale*, f.
Neusloos, b. n. *Sans nez.*
Neusnyper (-s), m. } *Caveçon* ou *cavesson*, m.;
Neuspranger (-s), m. } *moraillles*, f. pl.
Neusregister (-s), o. *Nasard* (jeu de l'orgue), m.
Neusriem (-en), m. *Muserolle*, f.
Neusscheidsel (-s), o. *Cloison des narines*, f.
Neusspier (-en), v. *Muscle nasal*, m.
Neusspuit (-en), v. *Rhinenchite*, f.
Neusstuk (-kken), o. *Nasal*, m.
Neuswys, b. n. *Présomptueux*, *suffisant*, *pédant*, *vain.*
Neuswysheid (z. mv.), v. *Présomption; suffisance; pédanterie; vanité*, f.
Neuswyze, m. *Cuistre; pédant*, m.
Neuszenuw (-en), v. *Nerf nasal*, m.
Neuszweer (-eren), v. *Ulcère du nez*, m. Stinkende —. *Ozène*, m.
Neut enz. *zie* Noot enz.
Neutelaer (-s), m. *Lambin*, m.
Neutelaerster (-s), v. *Lambine*, f.
Neutelary (-en), v. *Lanternerie*, f.
Neutelen (ik neutelde, heb geneuteld), o. w. *Lambiner.*
Neutelig, b. n. *Lambin*, *lent.*
*Neutrael, b. n. *Neutre; impartial.*
*Neutraliseren, b. w. *Neutraliser.* Het —. *Neutralisation*, f.
*Neutraliteit, v. *Neutralité; impartialité*, f.
Neutrum, b. n. (spraekk.). Verbum —. *Verbe neutre*, m.
Neuzelaer (-s), m. *Curieux*, *fureteur*, m.

Neuzelaerster (-s), v. *Curieuse*, f.
Neuzelen (ik neuzelde, heb geneuzeld), o. w. *Fureter.*
Neuzen (ik neusde, heb geneusd), b. w. *Flairer*, *sentir.*
Neve, m. *zie* Neef.
Nevel (-s, -en), m. *Brouillard*, m.; *brume*, f.
Nevelachtig, b. n. *Nébuleux*, *brumeux.*
Nevelen (het nevelde, heeft geneveld), onp. w. *Faire du brouillard.* Het nevelt. *Il fait du brouillard.*
Nevelig, b. n. *zie* Nevelachtig.
Neveling, v. *zie* Nevel.
Nevellucht, v. *Air nébuleux*, m.
Nevelmaend, v. *Brumaire*, 2.e *mois de l'année républicaine*, m.
Neveltje (-s), o. *Petit brouillard*, m.
Neven, voorz. } *zie* Nevens.
Nevend, voorz. }
Nevenhoek (-en), m. *Angle de contingence*, m.
Nevens, voorz. *Près*, *auprès*, *proche*, *à côté*, *joignant; avec; outre; comme aussi.* — de kerk. *A côté de l'église.* Hier —. *Ci-joint.* — elkander. *Côte à côte.*
Nevensgaende, b. n. *Ci-joint.* De — brief. *La lettre ci-jointe.*
Nevenwoners, m. mv. *Périsciens*, m. pl.
Nevin, v. *zie* Nicht.
Neygen enz. *zie* Neigen enz.
Nicht (-en), v. *Nièce; cousine*, f. Volle —. *Cousine germaine.*
Nichtje (-s), o. *Petite nièce; petite cousine*, f.
Nichtsdochter (-s), v. *Petite-nièce*, f.
Nichtszoon (-onen), m. *Petit-neveu*, m.
Niel, m. *zie* Nyl.
Niemand, voornw. *Personne; nul, aucun.*
Niemendal, byw. *Rien*, *rien du tout.*
Nier (-en), v. *Rein*, *rognon*, m.
Nierbed, o. *zie* Niervet.
Nierbekken, o. *Bassinet des reins*, m.
Nierenzucht (z. mv.), v. *Néphrétique*, f.
Nierenzuchtig, b. n. *Néphrétique.* —e, m. *Néphrétique*, m.
Nierharst (-en), m. *Longe*, f., ou *rognon de veau*, m.
Nierjicht (z. mv.), v. *Néphrétique*, f.
Nierkoliek, o. *Colique néphrétique*, f.
Nierontleding, v. *Néphrotomie*, f.
Nierontsteking, v. *Néphrite* ou *néphritis* (t. de méd.), f.
Nierpyn, v. *Néphrétique*, f.
Niersteen (-en), m. *Jade* (pierre), m.
Nierstuk, o. *zie* Nierharst.
Niervaten, o. mv. *Vaisseaux émulgents*, m. pl.
Niervet (z. mv.), o. *Graisse qui enveloppe les rognons*, f.
Niervormig, b. n. *Reinaire*, *réniforme.*
Nierwee, o. } *Néphrétique*, f.
Nierzucht, v. }
Nierzuchtig, b. n. *Néphrétique.*
Nieskruid (z. mv.), o. *Ellébore* (plante), m.
Niesmiddel, o. *Sternutatoire*, m.
Niespoeder, o. *Poudre sternutatoire*, f.
Nieswortel, m. *zie* Nieskruid.
Niet, m. *en* o. *Rien; néant*, m. God heeft alles uit — geschapen. *Dieu a tout créé de rien.* — in de lotery. *Billet blanc à la loterie.* Te — doen. *Anéantir*, *annuler; abolir; résilier.* Te — gaen. *S'anéantir*, *dépérir.* Om —, voor —. *Gratis*, *gratuitement.* —, byw. *Non*, *non* [illegible], *ne pas*, *point*, *ne point.* Gy antwoordt [illegible] *ne répondez pas.* — meer. *Pas plus*, *pas davantage*, *plus rien.* — alleen, — alleenlyk. *Non-seulement.* — eens. *Jamais*, *pas une seule fois.* — anders, anders —. *Rien que cela.* Het is — lang geleden. *Il n'y a pas longtemps.* — met al. *Rien*, *rien du tout.* — lang daerna. *Peu après.*
Nietbezitting, v. *Non-jouissance*, f.
Nieteling (-en), m. *Homme de néant*, m.
Nietig, b. n. *Nul*, *de néant*, *de rien; vain; frivole; futile; vil; abject.* —e mensch. *Homme de néant.* —e zaek. *Chose frivole.* —, onwettig. *Illégal.*
Nietigheid (-heden), v. *Nullité*, f.; *néant*, m.; *vanité*, f. De — der wereldsche zaken. *Le néant* ou *la vanité des choses humaines.*
Nietmetal, byw. *Rien de tout.*
Niets, voornw. *Rien*, m., *nulle chose*, f.
Nietsbeduidend, b. n. } *Insignifiant*, *nul.*
Nietsbeteekenend, b. n. }
Nietswaerdig, b. n. } *Futile*, *vil*, *sans aucune valeur.*
Nietsweerdig, b. n. }
Niettegenstaende, byw. *Néanmoins*, *toutefois*, *pourtant*, *cependant.* —, voorz. *Nonobstant*, *malgré.* — dat. *Quoique*, *malgré que.*
Niettemin, byw. *Néanmoins*, *cependant*, *pourtant*, *toutefois.*
Nietwetig, b. n. *Ignorant.*
Nietwezig, b. n. *Non existant*, *qui n'existe point.*
Nietwezigheid (z. mv.), v. *Non-existence*, f.; *néant*, m.
Nieuw, b. n. *Neuf; nouveau; récent; frais.* — kleed. *Habit neuf.* — jaer. *Nouvel an.* —e uitvinding. *Nouvelle invention.* De —e tyd. *La saison nouvelle*, *le printemps.* —e wyn. *Vin nouveau.* —e tydingen. *Nouvelles*, f. pl. —, hedendaegsch. *Moderne.* De oude en —e schryvers. *Les auteurs anciens et modernes.* —, vreemd. *Étrange*, *singulier.* —, byw. *Nouvellement*, *récemment.* Op —. *A neuf.* Op — opmaken. *Refaire à neuf.*
Nieuw (z. mv.), o. *Nouveauté*, f.; *nouveau*, m.; *fleur*, f. Op een —. *De nouveau.* In het — gekleed. *Habillé de neuf.*
Nieuwachtig, b. n. *Presque neuf.*
Nieuwbakken, b. n. *Frais*, *nouvellement cuit*, *tendre.*
Nieuwbekeerde, m. *Néophyte*, *prosélyte*, *nouveau converti*, m.
Nieuweling (-en), m. *en* v. *Novice*, m. *et* f.; *nouveau venu*, m.
Nieuwelings, byw. } *Nouvellement*, *récemment*, *depuis peu.*
Nieuwelyks, byw. }
Nieuwen, b. w. *zie* Vernieuwen.
Nieuwers, byw. *zie* Nergens.
Nieuwerwetsch, b. n. *Moderne.* —, byw. *A la moderne; à la mode.*
Nieuwgeboren, b. n. *Nouveau-né.*
Nieuwgebouwd, b. n. *Nouvellement bâti* ou *construit.*
Nieuwgehuwd, b. n. *Nouveau-marié.*
Nieuwgemunt, b. n. *Nouvellement monnayé.* — geld. *Nouvelle monnaie.*
Nieuwgetrouwd, b. n. *Nouveau-marié.*
Nieuwgevormd, b. n. *Nouvellement formé.*
Nieuwgewonnen, b. n. *Nouvellement gagné* ou *acquis.*
Nieuwgezind, b. n. *Dyscole*, *qui s'écarte de l'opinion reçue.*
Nieuwheid, v. *zie* Nieuwigheid.
Nieuwigheid (-heden), v. *Nouveauté; innovation*, f. —heden invoeren. *Innover.*
Nieuwigheidsdryver (-s), m. *Novateur*, m.

, o. *Nouvel an*, m. Een — geven. *Don- étrennes.*
ıbrief (-ven), m. *Lettre de nouvel an*, f.
ıdag (-en), m. *Jour de l'an*, m.
ıdicht (-en), o. *Poëme pour le nouvel*
ıgift (-en), v. *Étrennes*, f. pl.
ıwensch (-en), m. *Compliment de nou- m.*
, o. *Terre-neuve* (île), f.
svaerder (-s), m. *Terre-neuvier*. m.
. *Nouvelles*, f. pl.; *quelque chose de*
, m. Op —, van — aen. *De nouveau.*
eerig, b. n. *zie* Nieuwsgierig.
eerte, v. *zie* Nieuwsgierigheid.
l (-en), o. *Gazette*, f.
rig, b. n. *Curieux*, *avide de nouvelles.*
. *Curieusement.*
ige (-n), m. *en* v. *Curieux*, m.; *cu-*
igheid, v. *Curiosité*, f.
iglyk, byw. *Curieusement.*
ier (-en), o. *Gazette*, f., *journal*, m.
ek, v. *Langage néologique*, m.
ing (-en), v. *Nouvelle*, f.
eller (-s), m. *Débiteur* (*de nouvelles*), m.
elster (-s), v. *Débiteuse*, f.
niesde, heb geniesd), o. w. *Éternuer.*
Éternument, m.
. *Éternument*, m.
. *Nigritie* (pays), f.
ie Nicht enz.
oquet, m.
Nikker.
nikte, heb genikt), o. w. *Faire signe*
; cligner les yeux.
), m. *Esprit malin*, *démon*, m. —, v.
v. *Nymphe*, f.
yw. } *Jamais.*
er, byw. }
Nimègue (ville).
Cataire (plante), f.
), v. *Niche*, f.
(ville).
w. *zie* Nergens.
n. *Noble.*
gw. *Ni.* — de eene — de andere. *Ni*
autre.
ie Nuchter.
nodigen enz. *zie* Noodeloos, noodi-
et noegde, heeft genoegd), o. w. *Être*
se contenter.
, b. n. } *Exprimable*, *qui peut être*
, b. n. } *dit.*
k noemde, heb genoemd), b. w. *Nom-*
peler; désigner. Genoemd worden *of*
nommer, *s'appeler.* Hoe wordt gy ge-
Comment vous appelez-vous? Iemand
nig ambt. *Désigner quelqu'un pour*
oi.
b. n. *Dénominatif.*
aerdig, b. n. } *Digne d'être nommé.*
eerdig, b. n. }
s), m. (spraekk.). *Nominatif*, m. —
. *Dénominateur*, m.
v. *Nomination*, f.
Midi, m. Na den —. *Après midi.*
(-alen), o. *Dîné* ou *dîner*, m. — hou-
er.
f.

Noest (-en), m. *Nœud*, m. —, b. n. *Onéreux.*
Noestig, b. n. *Noueux.* — (fig.). Moeijelyk. *Épineux*, *difficile.*
Noestigheid, v. *Qualité noueuse*, f. — (fig.). Moeijelykheid. *Difficulté*, f.
Nog, byw. *Encore.* — eens. *Encore une fois.* Tot — toe. *Jusqu'à présent.*
Nogmaels, byw. *Encore une fois; de nouveau.*
Nogtans, voegw. *Cependant*, *pourtant*, *néanmoins*, *toutefois.*
Nok (nokken), v. *Faite; pignon*, m. —, m. *Sanglot*, *soupir*, m.
Nokbalk (-en), m. *Lierne; poutre du faîtage*, f.
Nokgordingen, v. mv. *Contre-fanons* (terme de mar.), m. pl.
Nokhoek (-en), m. *Brisis*, m.
Nokpan (-nnen), v. *Faîtière*, f., *enfaîteau*, m.
Nokplaet (-aten), v. *Enfaîtement*, m., *table de plomb sur le faîte*, f.
*Nomber, m. *zie* Nommer.
*Nombreren, b. w. *Numéroter.*
Nominalen, m. mv. *Nominaux* (secte), m. pl.
*Nominatie (-n), v. *Nomination*, f.
Nominativus, m. (spraekk.). *Nominatif*, m.
*Nommer (-s), m. *Numéro*, m.
*Nommerbriefken (-s), o. *Billet numéroté*, m.
*Nommeren, b. w. *Numéroter.*
*Nommerteeken (-en, -s), o. *Cote*, *marque numérale pour l'ordre des pièces*, f.
Non (nonnen), v. *Nonne*, *religieuse*, f. — (kinderspeeltuig). *Toupie*, f.
Nonen, v. *None* (heure canoniale), f.
Nonneken (-s), o. *Nonnette*, f.
Nonnenkleed (-eren), o. *Habit de religieuse*, m.
Nonnenklooster (-s), o. *Couvent de religieuses*, m.
Nonnetje (-s), o. *Nonnette*, *moinette*, f.
Nood, m. *Peine*, f. —, gevaer. *Danger*, *péril*, m. Het heeft geenen —. *Il n'y a point de danger.* Gy hebt geenen —. *Vous n'avez rien à craindre.* Uiterste —. *Extrémité*, f. — noodzakelykheid. *Nécessité*, f.; *besoin*, m. Van den — eene deugd maken. *Faire de nécessité vertu.* —, gebrek, behoefte. *Misère*, *indigence*, *pauvreté*, f.; *malheur*, m. Iemand uit den — helpen. *Secourir quelqu'un.* — (om zyn gevoeg te doen). *Envie de décharger son ventre*, f. Ter nauwer —. *A peine*, *à grand' peine.*
Nooddruft (z. mv.), m. *en* v. *Indigence; misère; pauvreté*, f. —, onderhoud. *Entretien; besoin; nécessaire*, m.
Nooddruftig, b. n. *Indigent; nécessiteux; pauvre.*
Nooddruftigheid, v. *Indigence; misère; pauvreté*, f.
Nooddwang (z. mv.), m. *Contrainte*, f.
Nooddwingen (ik nooddwong, heb genooddwongen), b. w. *Contraindre*, *obliger par force.*
Nooddwong. *zie* Nooddwingen.
Noode, byw. *A regret*, *avec peine.* Van — hebben. *Avoir besoin.* Van — zyn. *Être nécessaire.*
Noodeloos, b. n. *Inutile*, *qui n'est pas nécessaire.* —, byw. *Inutilement.*
Noodeloosheid (z. mv.), v. *Inutilité*, f.
Nooden, b. w. *zie* Noodigen.
Noodhaven (-s), v. *Port de détresse*, m.
Noodhelper (-s), m. *Celui qui donne du secours au besoin.*
Noodhulp (z. mv.), v. *Aide; assistance*, f.; *secours*, m.
Noodig, b. n. *Nécessaire.* Er is geld —. *Il faut de l'argent.* — hebben. *Avoir besoin.* Het — e. *Le nécessaire.*

Noodigen (ik noodigde, heb genoodigd), b. w. *Inviter; convier; prier.* Iemand te gast —. *Inviter quelqu'un à dîner ou à souper.*
Noodiging (-en), v. *Invitation; prière*, f.
Nooding, v. zie Noodiging.
Noodklok (-kken), v. *Tocsin*, m.
Noodleugen (-s), v. *Mensonge officieux*, m.; *cassade*, f.
Noodlot (z. mv.), o. *Destin; sort*, m.; *destinée; fatalité*, f.
Noodlottelyk, byw. *Fatalement.*
Noodlottig, b. n. *Fatal.* —, byw. *Fatalement.*
Noodlottigheid (z. mv.), v. *Destinée, fatalité*, f.
Noodlottiglyk, byw. *Fatalement.*
Noodlydend, b. n. *Indigent, nécessiteux, pauvre.*
Noodmunt, v. *Monnaie obsidionale*, f.
Noodschikkelyk, b. n. *Fatal.* —, byw. *Fatalement.*
Noodschikking, v. zie Noodlot.
Noodstal (-llen), m. *Travail* (machine), m.
Noodweer (z. mv.), v. *Défense forcée pour garantir sa vie*, f.
Noodweêr (z. mv.), o. *Grand orage, ouragan*, m.; *tourmente*, f.
Noodwendig, b. n. *Nécessaire, indispensable.* —, byw. *Nécessairement, absolument.*
Noodwendigheid (-heden), v. *Nécessité*, f.; *besoin*, m.
Noodwendiglyk, byw. *Nécessairement, absolument.*
Noodzaek, v. zie Noodzakelykheid.
Noodzakelyk, b. n. *Nécessaire.* —, byw. *Nécessairement, absolument.*
Noodzakelykheid, v. *Nécessité*, f.; *besoin*, m.
Noodzaken (ik noodzaek, noodzaekte, heb genoodzaekt), b. w. *Contraindre, forcer, obliger, nécessiter.*
Noodzakig, b. n. *Nécessaire.*
Nooit, byw. *Jamais.*
Noopen (ik noopte, heb genoopt), b. w. *Aiguillonner; piquer; presser; exciter* ou *porter à.*
Noopende, voorz. } *Touchant, concernant.*
Noopens, voorz. }
Nooping, v. *Encouragement*, m.; *excitation*, f.
Noopyzer (-s), o. *Aiguillon*, m.
Noor (nooren), m. *Habitant du nord*, m.
Noord, o. zie Noorden.
Noordamerica, o. *Amérique septentrionale*, f.
Noordeling (-en), m. *Habitant du nord*, m.
Noordelyk, b. n. *Septentrional, boréal, du nord.* —, byw. *Au nord, vers le nord.*
Noorden (z. mv.), o. *Nord, septentrion*, m. De volken van het —. *Les peuples du nord.*
Noorder, b. n. *Septentrional, du nord.* De — volken. *Les peuples du nord.* Met de — zon vertrekken (spreekw.). *Déloger sans trompette.*
Noorderbreedte, v. *Latitude septentrionale*, f.
Noorderlicht, o. *Aurore boréale*, f.
Noordewind (-en), m. *Vent du nord, aquilon, borée*, m., *bise*, f.
Noordkaper (-s), m. *Epaulard* (poisson), m.
Noord-noord-oost, o. *Nord-nord-est*, m. —, b. n. *De nord-nord-est.*
Noordoost, b. n. *De nord-est.*
Noordoostelyk, b. n. *Du côté du nord-est.*
Noordoosten, o. *Nord-est*, m.
Noordoosteren, o. w. *Nordester.*
Noordpool (z. mv.), v. *Pôle du nord, pôle arctique*, m.

Noordsch, b. n. *Du nord, septentrional, boréal.*
Noordstar, v. } *Étoile du nord, étoile polaire*, f.
Noordster, v. }
Noordwaerts, byw. *Vers le nord, au nord.*
Noordwest, o. *Nord-ouest*, m.
Noordwestelyk, b. n. *De nord-ouest.*
Noordwesten, o. *Nord-ouest*, m.
Noordwestenwind, m. *Maëstral, vent du nord-ouest*, m.
Noordwesteren, o. w. *Nordouester.*
Noordzee (z. mv.), v. *Mer du nord*, f.
Noordzyde, v. *Côté du nord*, m.
Noorin (-nnen), v. *Norwégienne*, f.
Noorlieden, m. mv. } *Gens du nord; Norwégiens*, m. pl.
Noorlingen, m. mv. }
Noorman, m. *Habitant du nord; Norwégien*, m.
Noorweegsch, b. n. *De Norwège.*
Noorwegen (land). *Norwège*, f.
Noorwegers, m. mv. *Norwégiens*, m. pl.
Noosselyk, b. n. *Horrible, terrible.*
Noot (noten), v. *Noix*, f. Noten kraken. *Casser des noix.* Malle —. *Noix narcotique.* —, muziekteeken. *Note* (*de musique*), f. Op noten zetten. *Noter.* — (waer een balk op rust). *Corbeau*, m.; *jambe sous poutre*, f. —, aenteekening. *Note*, f.
Nootbalken, m. mv. *Jambes de forces*, f. pl.
Nootje (-s), o. *Petite noix; noisette; petite note*, f.
Nootölie (z. mv.), v. *Huile de noix*, f.
Nootvrucht, v. *Nuculaire* (t. de bot.), f.
Nooyt, byw. zie Nooit.
Nop (noppen), v. *Petit bouton* ou *flocon* (*dans le drap*), m. *nope*, f.; *grain*, m.
Nopen, b. w. zie Noopen.
Nopende, voorz. } zie Noopende.
Nopens, voorz. }
Noppen (ik nopte, heb genopt), b. w. *Noper, énouer, ratiner* (*du drap*). — (graveerdersw.). *Retoucher.*
Nopper (-s), m. *Énoueur*, m.
Noppig, b. n. *Plein de petits boutons; inégal.*
Noppigheid, v. *Inégalité*, m.
Nopster (-s), v. *Nopeuse*, f.
Nopyzer (-s) o. *Pince à noper le drap*, f.
Norin (-nnen), v. *Norwégienne*, f.
Normandië (landschap). *Normandie*, f.
Normandiër (-s), m. *Normand*, m.
Normandsch, b. n. *Normand.*
Normandsche (-n), v. *Normande*, f.
Norsch, b. n. *Brutal; farouche; rude.* — gelaet. *Air farouche.* — byw. zie Norschelyk.
Norschelyk, byw. *Brutalement; rudement.*
Norschheid, v. *Air farouche*, m.; *fierté brutale*, f.
Not, m. (aen violen enz.). *Sillet*, m. —, o. zie Genot.
***Notabelen**, m. mv. *Notables*, m. pl.
***Notariael**, b. n. *Notarié.*
***Notariaet**, o. *Notariat*, m.
***Notaris** (-ssen), m. *Notaire*, m.
***Notarisambt**, o. } *Notariat*, m.
***Notarisschap**, o. }
Notelaer, m. zie Notenboom.
Notemuskaet, v. *Muscade, noix muscade*, f.
Notenblad (-en,-eren), o. *Feuille de noyer*, f.
Notenbolster (-s), m. *Écorce*, f., ou *brou de noix*, m.
Notenboom (-en), m. *Noyer*, m.
Notenbosch (-sschen), o. *Lieu planté de noyers*, m.

-ppen), m. *Coquille de noix*, f.
o. *Noyer*, *bois de noyer*, m.
n, onv. b. n. *De noyer; de bois de*

r (-s), m. *Casse-noix; casse-noi-*

(de vyf), v. mv. *Portée*, f.
l, v.
, v.
, v. } *zie* Notendop.
, v.
. w. *Noter*, *marquer*.
, v. *Notification*, f.
, b. w. *Notifier*.
Notice, f.
v. *Notoriété*, f.
m. *Novembre*, *mois de novem-*

o. *Noviciat*, m.
. *en* v. *Novice*, m. *et* f.
. *zie* Nooit.
t présent, *présentement*, *maintenant*,
ure. — terstond. *A cette heure*, *à l'in-*
ter tyd. *Présentement*, *à présent*,
nt. — en dan. *De fois à autre*. —
Désormais, *dorénavant*. Van — af.
sent. — dan. *Or; eh bien!* Hy is nu
gekomen. *Il ne fait que d'arriver*.
Eh bien!
n. *Qui est à jeun; sobre; tempérant;*
pas ivre. Ik ben nog —. *Je suis en-*
n. — maken. *Désenivrer*. — worden.
être ivre, *désenivrer*. — kalf. *Veau*
as encore tété. — speeksel. *Salive*
sonne à jeun. —, byw. *A jeun*.
, v. *Petite sotte; prude*, f.
b. n. *Lambin*.
zie Nuf.
n), v. *Ruse*, *finesse*, f. —, gril. *Quintc*,
e, m.
, v. *Zéro*, m.
. *Nullité*, f.
. *Numéro*, m.
en, b. w. *Numéroter*.
. *Nonce*, m.
bt, o. *Nonciature*, f.
m. *Grondeur; grognard*, m.
, b. n. *Bourru*, *quinteux*, *difficile*.
nurkte, heb genurkt), o. w. *Gron-*
ner.
. *zie* Nurkachtig.
, o. *Utilité*, f.; *avantage; profit;*

n. } *zie* Nuttig.

, v. } *zie* Nut, o.

s Voedsel.
. n. *Inutile; infructueux*. —, byw.
nt.
id, v. *Inutilité*, f.
byw. *Utilement*, *avantageusement*,
t.
uttede, heb genut), b. w. *Manger*,
user de; exploiter. Spys —. *Prendre*
rriture. —, o. w. *Être utile à*, *ser-*

n. *Utile*, *avantageux*, *bon*, *propre*.
gens toe —. *Cela n'est bon à rien*. Het
aengename. *L'utile et l'agréable*. —,
ement.

Nuttigen (ik nuttigde, heb genuttigd), b. w. *Manger*, *prendre*, *user de*.
Nuttigheid, v. *zie* Nut, o.
Nuttiging, v. *Usage* (*des mets*, *des viandes*), m.
Nuttiglyk, byw. *Utilement*.
Nuttigmaking, v. *Utilisation*, f.
Nutting, v. *Usage* (*des mets*), m.; *exploitation*, f. —, de Communie. *La Communion*, f.
Nyd (z. mv.), m. *Envie; jalousie*, f.
Nydig, b. n. *Envieux; jaloux*. — zyn over iemands geluk. *Envier le bonheur de quelqu'un*. —, byw. *zie* Nydiglyk.
Nydigaerd (-s), m. *Envieux*, m.
Nydigheid, v. *zie* Nyd.
Nydiglyk, byw. *Avec envie; avec jalousie*.
Nydnagel (-s), m. *Envie* (*aux doigts*), f.
Nygen (ik neeg, heb genegen), o. w. *S'incliner*, *faire la révérence*, *saluer*.
Nyl, m. *Nil* (fleuve), m.
Nylmeter (-s), m. *Nilomètre*, *niloscope*, m.
Nylpeerd (-en), o. *Hippopotame*, m.
Nynagel, m. *zie* Nydnagel.
Nypen (ik neep, heb genepen), b. w. *Pincer; serrer; tenailler*.
Nyper (-s), m. *Pince*, *pincette*, f.
Nyping, v. *Serrement*, m.
Nyptang (-en), v. *Tenaille*, f.; *affiloir*, m.
Nyptangsken, o. *zie* Nyper.
Nyvel, Nyvelle. *Nivelle* (ville).
Nyver, b. n. *Appliqué; laborieux; diligent; industrieux*. —, byw. *Assidûment*, *diligemment*.
Nyverheid (z. mv.), v. *Application; diligence; industrie*, f.
Nyverig, b. n. *en* byw. *zie* Nyver.

O

O, v. *O*, m.
O! tusschenw. *O! ah!*
Obits (-en), m. *Obusier*, m.
Obitsbombe (-n), v. *Obus*, m.
Oblie (-n), v. *Oublie*, f.
Obliebakker (-s), m. *Oublieur*, m.
Obliebus (-ssen), v. } *Boîte aux oublies*, f.
Obliedoos (-zen), v. }
Oblieman, m. } *Oublieur*, m.
Oblieverkooper, m. }
*Obligatie (-n), v. *Obligation*, f.
*Observatieleger (-s), o. *Armée d'observation* f.
*Observatorium, o. *Observatoire*, m.
*Occasie, v. *Occasion*, f.
*Occupatie, v. *Occupation*, f.
Oceaen, m. *Océan*, m.
Och! tusschenw. *Oh! ah! hélas!* — of! *Plût à Dieu que!*
Ochtend, m. *Matin*, m.; *matinée*, f. Des —s. *Le matin*. Des —s vroeg. *De bon matin*.
Ochtendstond (-en), m. *Matin*, m.; *matinée*, f.
*Octaef (-aven), o. *Octave*, f.
October, m. *Octobre*, *le mois d'octobre*, m.
*Octrooi (-ijen), o. *Octroi*, *privilége; brevet*, m.; *concession*, f.
*Octrooibrieven, m. mv. *Lettres d'octroi*, f. pl.
*Octrooijeren, b. w. *Octroyer*.
*Oculatie, v. *Greffe en écusson*, f.
*Oculeermes (-ssen), o. *Écussonnoir*, m.
*Oculeerrys (-zen), o. *Empeau*, m.
*Oculeren, b. w. *Écussonner*.

*Oculering, v. *zie* Oculatie.
*Ode (-n), v. *Ode*, f.
Oefenaer (-s), m. *Celui qui exerce, qui pratique.*
Oefenaerster (-s), v. *Celle qui exerce, qui pratique.*
Oefenen (ik oefende, heb geoefend), b. w. *Exercer; instruire; dresser; discipliner; former.* —, plegen. *Pratiquer; faire.* De deugd —. *Pratiquer la vertu.* Geduld —. *Avoir patience.* Zich —. *S'exercer.*
Oefening (-en), v. *Exercice*, m.; *pratique; occupation*, f. — van geloof. *Acte de foi.*
Oefenplaets (-en), v. *Lieu d'exercice*, *gymnase*, m.; *académie*, f.
Oefenschool (-olen), v. *Académie*, f.; *collége*, *gymnase*, m.
Oegen, o. w. *zie* Moeten, Behooren.
Oegst, m. } *zie* Oogst.
Oest, m. }
Oest (-en), m. *Nœud*, m.
Oestal (-en), m. *Catapulte* (machine de guerre), f.
Oesten, b. w. *zie* Oogsten
Oester (-s,-en), m. *en* v. *Huître*, f.
Oesterbank (-en), v. *Banc d'huîtres*, m.
Oesterëter (-s), m. *Amateur d'huîtres*, m.
Oesterman (-nnen), m. *Marchand d'huîtres*, *écailler*, *huîtrier*, m.
Oestermand (-en), v. *Cloyère*, f.
Oestermesken (-s), o. *Petit couteau pour ouvrir les huîtres*, m.
Oesterpastei (-ijen), v. *Pâté aux huîtres*, m.
Oesterplaet (-aten), v. *Banc d'huîtres*, m.
Oesterput (-tten), m. *Parc aux huîtres*, m.
Oesterschelp (-en), v. *Écaille d'huître*, f.
Oesterschip (-epen), o. } *Bateau qui transporte*
Oesterschuit (-en), v. } *les huîtres*, m.
Oestertje (-s), o. *Petite huître*, f.
Oesterton (-nnen), v. *Tonneau* ou *baril où l'on met des huîtres*, m.
Oestervanger (-s), m. *Huîtrier* (oiseau), m.
Oestervat (-en), o. *Tonneau* ou *baril où l'on met des huîtres*, m.
Oesterverkooper, m. *zie* Oesterman.
Oesterverkoopster (-s), v. *Écaillère*, f.
Oever (-s), m. *Rive*, f.; *rivage*; *bord*, m. — van de zee. *Rivage*, *bord de la mer.* Aen den — gelegen. *Littoral.*
Oeverbewoner (-s), m. *Riverain*, m.
Of, voegw. *Si; ou; sinon; que.* Ik zal gaen zien of hy is aengekomen. *J'irai voir s'il est arrivé.* De eene of de andere. *L'un ou l'autre.* Of hy kwam te sterven. *S'il venait à mourir.* Vyf of zes peerden. *Cinq à six chevaux.*
*Offensief, b. n. *Offensif.*
*Offensivelyk, byw. *Offensivement.*
Offer (-s), o. *Sacrifice*, m.; *offrande*, *oblation*, f.
Offeraer (-s), m. *Sacrificateur*, *immolateur*, m.
Offeraersambt, o. } *Sacrificature*, f.
Offerambt, o. }
Offerande (-n), v. *Sacrifice*, m.; *offrande; oblation*, f.
Offerbeest, v. *zie* Offerdier.
Offerblok (-kken), m. *en* o. } *Tronc*, m.
Offerbus (-ssen), v. }
Offerdienaer (-s), m. *Victimaire*, m.
Offerdienst, m. *Sacrifice*, m.
Offerdier (-en), o. *Victime*, f.
Offeren (ik offerde, heb geofferd), b. w. *Sacrifier; immoler.*
Offergebed, o. *Offertoire*, m.
Offergeld, o. *Offrande*, f.; *argent qu'on donne à l'offrande*, m.
Offergewaed (-aden), o. *Habits sacerdotaux*, m. pl.
Offerhande, v. *zie* Offerande.
Offering, v. *zie* Offer.
Offerkeers (-en), v. *Chandelle d'offrande*, f.
Offerkelk (-en), m. *Calice dont on se sert dans les sacrifices*, m.
Offerkist (en), v. *Tronc*, m.
Offerkleed (-eren), o. *Habit sacerdotal*, m.
Offerknecht, m. *zie* Offerdienaer.
Offerkoek (-en), m. *Pain d'offrande*, m.
Offermes (-ssen), o. *Couteau sacré*, m.
Offerpenning (-en), m. *Denier d'offrande*, m.
Offerplegtigheid (-heden), v. *Cérémonies qui étaient en usage dans les sacrifices*, f. pl.
Offerpriester (-s), m. *Sacrificateur*, m.
Offerschael (-alen), v. *Patère*, f.
Offervat (-en), o. *Vase sacré*, m.
Offerwyn, m. *Vin d'oblation; vin destiné aux libations*, m.
*Officiant (-en), m. *Officiant*, *célébrant*, m.
*Officie, o. *Office; emploi*, m.; *charge*, f.
*Officiëel, b. n. *Officiel.*
*Officiëlyk, byw. *Officiellement.*
*Officier (-s,-en), m. *Officier*, m.
*Officiëren, o. w. *Officier.*
Ofschoon, voegw. *Quoique; bien que; encore que.*
Oft, voegw. } *zie* Of.
Ofte, voegw. }
Ogtend enz. *zie* Ochtend enz.
Oir, o. *Hoir*, *héritier*, m.
Oirkonde enz. *zie* Oorkonde enz.
Oirschap, o. *Hoirie*, *succession*, f.
Oirsprong enz. *zie* Oorsprong enz.
Oker (z. mv.), m. *Ocre* ou *ochre*, f.
Okkernoot (-oten), v. *Grosse noix*, f.
Okkernootboom (-en), m. *Noyer qui porte de grosses noix*, m.
Oksel (-s,-en), m. *Aisselle*, f.; *gousset*, m.
Okselschrooi, v. (van een hemd). *Gousset* (de *chemise*), m.
Okselstank, m. *Gousset* (odeur), m.
Okselstuk, o. *zie* Okselschrooi.
Okshoofd (-en), o. *Barrique*, f.; *muid*, m.
Oktrooi enz. *zie* Octrooi enz.
Okzael, v. *zie* Hoogzael.
Oleander (-s), m. } *Oléandre* (arbrisseau),
Oleanderboom (-en), m. } m.
Olie, v. *Huile*, f. De heilige —. *L'extrême-onction*, f.
Olieachtig, b. n. *Huileux; onctueux; oléagineux.*
Olieachtigheid, v. *Qualité huileuse* ou *oléagineuse*, *onctuosité*, f.
Olieboom, m. *zie* Olytboom.
Oliedroessem (z. mv.), m. *Marc d'huile*, m.
Olieflesch (-sschen), v. *Huilier*, m.
Oliekan (-nnen), v. *Pot à l'huile*, m.
Oliekoek (-en), m. *Gâteau à l'huile*, m.
Oliekruik (-en), v. *Cruche à l'huile*, *huilière*, f.
Oliemolen (-s), m. *Moulin à huile*, m.; *huilerie*, f.
Oliën (ik oliede, heb geolied), b. w. *Huiler*, *frotter d'huile.*
Olienaeld (-en), v. *Porte-huile* (horl.), m.
Oliepers (-en), v. *Pressoir à l'huile*, m.
Oliepot, m. *zie* Oliekan.
Olieryk, b. n. *Fort huileux; très oléagineux.*
Oliesel, o. *Onction faite avec de l'huile*, f. Het laetste —. *L'extrême-onction*, f.
Olieslaen, b. w. *Faire de l'huile.*
Olieslager (-s), m. *Huilier*, *celui qui fait de l'huile*, m.
Oliesteen (-en), m. *Pierre à l'huile*, f.; *affiloir*, m.
Olieton (-nnen), v. *Tonneau à l'huile*, m.

ren), v. *Proscarabée*, m.
n), o. *Tonneau à l'huile*, m.
r. *Couleur à l'huile*, f.
per (-s), m. *Marchand d'huile*, m.
, v. *zie* Olieverf.
, b. w. *Peindre à l'huile.*
kken), v. *Tache d'huile*, f.
b. n. *Doux comme de l'huile.*
o. *Graine dont on fait l'huile*, f.
), m. *Éléphant*, m.
-s), o. *Petit éléphant*, m.
n (-en), o. *Jambe d'éléphant*, f.
ver (-s), m. *Cornac*, m.
it (-en), m. *Trompe d'éléphant*, *pro-* f.
d (-en), m. *Dent d'éléphant*, f.; n.
, v. *Oligarchie*, f.; *gouvernement it nombre*, m.
ch, b. n. *Oligarchique.*
mv.), m. *Olympe*, m.
(-n), v. *Olympiade*, f.
, b. n. *Olympique*, *olympien.*
m. -en), m. } *Orme* (arbre), m.
en (-s), o. *Ormeau*, m.
(-sschen), o. *Ormoie* ou *ormaie*, f.
o. *Bois d'orme*, m.
), o. *Ormeau*, m.
ken), m. *Branche d'orme*, f.
), v. *Olive*, f. —, m. *zie* Olyfboom.
m. *Mont des Olives*, m.
-en,-eren), o. *Feuille d'olivier*, f.
(-en), m. *Olivier*, m.
, v. *Couleur d'olive*, f.
g, b. n. *Olivâtre.*
(-en), m. *Couronne d'olivier*, f.
v. *Huile d'olive*, f.
ken), m. *Branche d'olivier*, f.
, b. n. *Olivâtre.*
, b. n. *Olivaire.*
n. *Rusé; malin; méchant.* —, zieke- *ladif; indisposé; languissant.*
v. *Ruse; malice; méchanceté*, f. —, heid. *Indisposition; langueur*, f.
zie Olyf.
nv. b. n. *D'olive; d'olivier; fait de livier.* — kleur. *Couleur d'olive.* — *ois d'olivier.*
, m. *Jardin des Olives*, m.
, v. *zie* Olyfolie.
st, m. , m. } *Olivaison*, f.
mig, b. n. *Olivaire.*
z. *Pour; à cause de; sur; vers; à; le.* — den middag. *Sur le midi.* — *Autour de la ville.* — stryd, — het — het best. *A l'envi; à qui mieux.* gw. Om te. *Pour; afin de; à l'effet* e spreken. *Pour parler.* — te kungen. *Afin de pouvoir dire.* Schrikkete zien. *Horrible à voir.* —, byw. De —. *Le temps est expiré.* De dag is —. *est passé.* De wind is —. *Le vent est* — en —. *De tous côtés.*
n (ik arbeidde om, heb omgearbeid), *Refaire; donner une autre façon; re-* (*un ouvrage*); *remuer* (*la terre*).
(ik omarmde, heb omarmd), b. w. *Em-*
(en), v. *Embrassement*, m.; *embras- ccolade*, f.

Ombanden, b. w. *zie* Ombinden.
Ombazuinen (ik bazuinde om, heb omgebazuind), b. w. *Publier au son de la trompette.*
Ombedelen (ik bedelde om, heb omgebedeld), o. w. *Mendier partout.*
Ombellen (ik belde om, heb omgebeld), o. w. *Publier partout au son de la clochette.*
Omberen, o. w. *zie* Lomberen.
Omberspel, o. *Jeu d'hombre*, m.
Ombervisch (-sschen), m. *Sciène*, f.
Ombeuken (ik beukte om, heb omgebeukt), b. w. *Renverser en frappant.*
Ombinden (ik bond om, heb omgebonden), b. w. *Ceindre; lier autour; mettre autour.* — (ik ombond, heb ombonden). *Envelopper.*
Ombindsel (-s), o. *Enveloppe; ceinture*, f.
Ombladeren (ik bladerde om, heb omgebladerd), b. w. *Feuilleter* (*un livre*).
Omblazen (ik blaes om, blies om, heb omgeblazen), b. w. *Faire tomber en soufflant.*
Ombolwerken (ik ombolwerkte, heb ombolwerkt), b. w. *Entourer de remparts* ou *de boulevards.*
Ombond. *zie* Ombinden.
Ombonden, v. d. van ombinden.
Ombonzen (ik bonsde om, heb omgebonsd), b. w. *Renverser d'un coup*, *d'un choc.*
Omboorden (ik boordde om, heb omgeboord), b. w. *Galonner; border tout autour.* — (ik omboordde, heb omboord). *Entourer, environner.*
Omboordsel (-s), o. *Bord*, m.; *bordure*, f.
Ombouwen (ik bouwde om, heb omgebouwd), b. w. *Labourer de nouveau.*
Ombrassen (ik braste om, heb omgebrast), b. w. *Amarrer les voiles autour de la vergue* (t. de mar.).
Ombrengen (ik bragt om, heb omgebragt), b. w. *Porter à la ronde; porter partout.* —, dooden. *Tuer*, *assassiner*, *massacrer.* Het vergift —. *Empoisonner.* Zich zelven —. *Se tuer*, *se suicider.* Den tyd —. *Passer le temps.*
Ombrenger (-s), m. *Assassin*, *meurtrier*, m.
Ombrenging, v. *Meurtre*, *assassinat*, m.
Ombrengster (-s), v. *Meurtrière*, f.
Ombrullen (ik brulde om, heb omgebruld), o. w. *Courir çà et là en rugissant.*
Ombuigen (ik boog om, heb omgebogen), b. w *Courber; recourber; plier.* —, o. w. (met *zyn*). *Se courber*, *plier.*
Ombuiging, v. *Action de courber*, *de plier*, f.
Ombuitelen (ik buitelde om, ben omgebuiteld), o. w. *Culbuter*, *faire la culbute.*
Ombuiteling, v. *Culbute*, f.
Omcingelen enz. *zie* Omsingelen enz.
Omdansen (ik danste om, heb omgedanst), b. w. *Renverser en dansant.* —, o. w. *Danser à la ronde* ou *tout autour.*
Omdat, voegw. *Parce que; puisque; à cause que.*
Omdeelen (ik deelde om, heb omgedeeld), b. w. *Distribuer; partager.* Het —. *zie* Omdeeling.
Omdeeler (-s), m. *Distributeur*, m.
Omdeeling (-en), v. *Distribution*, f.; *partage*, m.
Omdeelster (-s), v. *Distributrice*, f.
Omdelven (ik dolf om, heb omgedolven), b. w. *Remuer* ou *bêcher* (*la terre*).
Omdobberen (ik dobberde om, heb omgedobberd), o. w. *Flotter çà et là au gré du vent* ou *des vagues.*
Omdoen (ik deed om, heb omgedaen), b. w. *Mettre* (*un surtout*, *un manteau*). —, omwinden. *Envelopper; mettre autour.*
Omdolen, o. w. *zie* Omdwalen.

Omdouwen (ik douwde om, heb omgedouwd), b. w. *Renverser d'un coup.*
Omdraei, m. *zie* Omdraeijing.
Omdraeijen (ik draeide om, heb omgedraeid), b. w. *Tourner; faire tourner; tordre;* (fig.) *changer.* —, o. w. (met *zyn*). *Tourner sur son axe; faire un mouvement circulaire; revirer de bord* (t. de mar.); (fig.) *changer de principes.* — (met een peerd). *Caracoler.*
Omdraeijing (-en), v. *Tournoiement; mouvement circulaire*, m.; *volte; caracole; rotation*, f.
Omdragen (ik draeg om, droeg om, heb omgedragen), b. w. *Porter de tous côtés; porter en procession.*
Omdraging, v. *zie* Omdragt.
Omdragt, v. *Action de porter çà et là, de porter en procession*, f.
Omdraven (ik draef om, draefde om, heb *en* ben omgedraefd), o. w. *Trotter çà et là.*
Omdrentelen (ik drentelde om, heb omgedrenteld), o. w. *Aller çà et là en lambinant.*
Omdrinken (ik dronk om, heb omgedronken), o w *Boire à la ronde.*
Omdryven (ik dreef om, heb omgedreven), b. w. *Faire tourner; faire circuler; faire faire un mouvement circulaire.* , o. w. (met *zyn*). *Tourner; flotter autour.*
Omduwen, b. w. *zie* Omdouwen.
Omdwalen (ik dwael om dwaelde om, heb omgedwaeld), o. w. *Errer ça et là; courir à l'aventure; faire le vagabond, vagabonder.*
Omdwaling, v. *Action d'errer çà et là*, f.
Omdwarlen (ik dwarlde om, heb omgedwarld), o. w *Tourner; tournoyer.*
Omdyken (ik omdykte, heb omdykt), b. w. *Entourer de digues.*
Omdyking, v *Action d'entourer de digues*, f.
Omfladderen, o. w *zie* Omfledderen.
Omfledderen (ik fledderde om, heb omgefledderd), o w *Voltiger autour.*
Omgaen (ik ging om, heb *en* ben omgegaen), b. *en* o. w *Faire le tour de; tourner sur son axe tourner autour de; faire un mouvement circulaire.* De stad —. *Faire le tour de la ville.* De molen gaet niet om. *Le moulin ne tourne pas.* , in processie gaen. *Aller en procession.* voor de armen. *Quêter.* —, handelen. *Manier; traiter agir en user.* Met geld *Manier de l'argent* Vriendelyk met iemand *Traiter quelqu'un amicalement* Met leugen *Mentir.* verkeeren. *Fréquenter hanter; converser vivre* Gemeenzaemlyk met emand *Converser familièrement avec quelqu'un.* , uit den regten weg gaen. *Faire un détour.* —, gebeuren *Arriver, se passer.* Er gaet veel om in de wereld. *Il se passe bien des choses dans le monde.* — (van messen enz. spr.). *Se reboucher; se replier.* — (ik omging, heb omgaen). *Faire le tour de, parcourir.*
Omgaf. *zie* Omgeven.
Omgang (-en), m. *Tour; circuit*, m. — (van de zon, sterren enz.). *Cours*, m.; *révolution*, f. —, processie. *Procession*, f. — (van eenen toren enz.). *Galerie*, f. , verkeering. *Fréquentation; conversation; liaison*, f.; *commerce*, m. —, het vragen van aelmoezen. *Quête*, f.
Omgapen (ik gaep om, gaepte om, heb omgegaept), o. w. *Bayer aux corneilles.*
Omgebogen, v. d. van ombuigen.
Omgebonden — ombinden.

Omgebragt, v. d. van ombrengen.
Omgedaen — omdoen.
Omgedolven — omdelven.
Omgedreven — omdryven.
Omgedronken — omdrinken.
Omgegleden — omglyden.
Omgegoten — omgieten.
Omgehad — omhebben.
Omgeholpen — omhelpen.
Omgekeerd — omkeeren.
Omgekeken — omkyken.
Omgeklommen — omklimmen.
Omgeklonken — omklinken.
Omgekocht — omkoopen.
Omgekregen — omkrygen.
Omgekropen — omkruipen.
Omgelanden, m. mv. *Habitants d'alentour*, m.
Omgelegen, v. d. van omliggen. —, b. n. *C convoisin.*
Omgeleid, v. d. van {omleggen. / omleiden.}
Omgereden — omryden.
Omgeschapen — omscheppen.
Omgeschonken — omschenken.
Omgeschoren — omscheren.
Omgeschoten — omschieten.
Omgeschoven — omschuiven.
Omgeschreven — omschryven.
Omgeslagen — omslaen.
Omgesmeten — omsmyten.
Omgesmolten — omsmelten.
Omgesneden — omsnyden.
Omgesponnen — omspinnen.
Omgesprongen — omspringen.
Omgestreken — omstryken.
Omgetrokken — omtrekken.
Omgeven (ik geef om, gaf om, heb omgegeve b. w. *Donner* ou *distribuer à la ronde.* kaerten *Donner* ou *distribuer les carte* — (ik omgaf, heb omgeven). *Cerner; entour de tous côtés.*
Omgevlochten, v. d. van omvlechten.
Omgevlogen — omvliegen.
Omgevloten — omvlieten.
Omgeweest — omzyn.
Omgewonden — omwinden.
Omgeworpen — omwerpen.
Omgewrongen — omwringen.
Omgezeten — omzitten.
Omgezocht — omzoeken.
Omgezonden — omzenden.
Omgezwommen — omzwemmen.
Omgezworven — omzwerven.
Omgieten (ik goot om, heb omgegoten), b. *Transvaser.* —, hersmelten. *Réfondre.* (ik omgoot, heb omgoten). *Arroser* ou *mouil de tous côtés.*
Omging. *zie* Omgaen.
Omglorien (ik omgloriede, heb omgloried), b. *Environner de gloire et de majesté.*
Omglyden (ik gleed om, ben omgegleden), o. *Tourner autour de avec aisance.*
Omgooijen (ik gooide om, heb omgegooid), b. *Renverser; jeter par terre.*
Omgoot. *zie* Omgieten.
Omgorden (ik gordde om, heb omgegord), b. *Ceindre; attacher autour de avec une ce ture.* — (ik omgordde, heb omgord). *Me une ceinture;* (fig.) *entourer.*
Omgording, v. *Action de ceindre, d'entour ceinture*, f.
Omgoten, v. d. van omgieten.

ı (ik graef om, groef om, heb omgegra-
ı. w. *Bêcher; fouir; remuer; retour-*
bêchant. De aerde —. *Remuer la terre.*
omgroef, heb omgraven). *Fouiller la*
tour de; entourer de fossés et de rem-

zie Omgrypen.
n (ik omgrensde, heb omgrensd), b. w.
; circonscrire.
ng, v. *Circonscription*, f.
ı, v. d. van omgrypen.
zie Omgraven.
n (ik groeide om, ben omgegroeid),
roître autour.
ı (ik omgreep, heb omgrepen), b. w.
gner.
ı (ik hakte om, heb omgehakt), b. w.
; abattre.
(ik hael om, haelde om, heb omge-
b. w. *Renverser; abattre; démolir.* De
—. *Bêcher* ou *remuer la terre.*
ı, b. w. *zie* Omhelzen.
n (ik hing (hong) om, heb omgehan-
b. w. *Suspendre autour; mettre (un*
u etc.). — (ik omhing (omhong), heb
gen). *Garnir de tous côtés; tapisser.*
lekant met gordynen —. *Garnir un*
ideaux.
el (-s), o. *Tapisserie; tenture*, f.
n (ik had om, heb omgehad), b. w. *Être*
de; avoir mis.
byw. *A l'entour; aux environs.*
ı (ik omheinde, heb omheind), b. w.
; environner d'une haie.
g, v. *Clôture*, f.; *enclos*, m.
ı (ik hielp (holp) om, heb omgeholpen),
uer, assassiner. —, verkwisten. *Dissi-*
spiller.
ı (ik omhelsde, heb omhelsd), b. w.
sser. Elkander —. *S'embrasser.*
g, v. *Embrassement*, m.; *embrassade;*
le, f.
} *zie* Omhangen.
, byw. *En haut.*
erping, v. *Projection*, f.
n (ik hoorde om, heb omgehoord), o. w.
mer partout; s'enquérir.
n (ik hield om, heb omgehouden), b. w.
ou *ne pas ôter un manteau etc.*
en (ik hieuw om, heb omgehouwen),
Couper; abattre.
ing, v. *Action de couper; d'abattre*, f.;
, m.
ı (ik omhulde, heb omhuld), b. w. *En-*
er.
len (ik hutselde om, heb omgehutseld),
Remuer; secouer.
ling, v. *Action de remuer, de secouer*, f.
(ik jaeg om, joeg (jaegde) om, heb
egd), b. w. *Chasser; chasser autour de.*
n (ik kapte om, heb omgekapt), b. w.
; abattre.
(-en), m. *Tour; mouvement circulaire*,
volution, f. — (van eene straet). *Tour-*
coin d'une rue, m.
n (ik keerde om, heb omgekeerd), b. w.
er; retourner. Een kleed —. *Retourner*
bit. —, het onderste boven keeren.
sens dessus dessous. —, verwoesten.
erser; ravager; détruire; renverser.
w. (met *zyn*). *Se retourner.*

Omkeerend, b. n. *Éversif, subversif.*
Omkeering, v. *Action de retourner; révolution; inversion*, f. —, verwoesting. *Bouleversement; renversement*, m.; *ruine; destruction; subversion, éversion*, f.
Omkegelen (ik kegelde om, heb omgekegeld), b. w. *Renverser (les quilles).*
Omkleeden (ik omkleedde, heb omkleed), b. w. *Revêtir;* (fig.) *colorer.*
Omkleeding (-en), v. } *Vêtement*, m.; *enveloppe*,
Omkleedsel (-s), o. } (fig.) *allégorie*, f.
Omklimmen (ik klom om, ben omgeklommen), o. w. *Grimper* ou *monter autour de.*
Omklinken (ik klonk om, heb omgeklonken), b. w. *River (un clou).*
Omkloppen, b. w. *zie* Omklinken.
Omknoopen (ik knoopte om, heb omgeknoopt), b. w. *Nouer* ou *attacher autour de.* —, anders knoopen. *Nouer* ou *attacher autrement.*
Omkomen (ik kwam om, ben omgekomen), o. w. *Périr; mourir; perdre la vie.* —, ten einde loopen. *Finir; se passer; s'écouler.*
Omkomst (z. mv.), v. *Cours*, m., *révolution*, *fin, issue*, f., *bout*, m. —, ondergang. *Ruine*, *perte*, f.
Omkonnen, o. w. *zie* Omkunnen.
Omkoop, m. *zie* Omkooping.
Omkoopelyk, b. n. *Corruptible, vénal.*
Omkoopen (ik kocht om, heb omgekocht), b. w. *Corrompre, gagner à force d'argent.* Het —. *zie* Omkooping.
Omkooper (-s), m. *Celui qui corrompt, qui gagne à force d'argent, corrupteur*, m.
Omkooping, v. *Corruption*, f.
Omkoopster (-s), v. *Celle qui corrompt, qui gagne à force d'argent, corruptrice*, f.
Omkorsten (ik omkorstte, heb omkorst), b. w. *Entourer d'une croûte* ou *d'un corps dur.*
Omkransen (ik omkranste, heb omkranst), b. w. *Couronner; entourer de guirlandes.*
Omkreits, m. *zie* Omtrek.
Omkring, m. *zie* Omvang.
Omkrommen (ik kromde om, heb omgekromd), b. w. *Courber; plier.* Het —. *zie* Omkromming.
Omkromming, v. *Action de courber, de plier; courbure*, f.
Omkronkelen (ik kronkelde om, heb omgekronkeld), b. w. *Recoquiller.* —, o. w. (met *zyn*). *Se recoquiller.*
Omkronkeling, v. *Recoquillement*, m.
Omkroonen (ik omkroonde, heb omkroond), b. w. *Couronner.*
Omkruipen (ik kroop om, heb *en* ben omgekropen), o. w. *Ramper, se traîner autour de* ou *de tous les côtés.*
Omkrygen (ik kreeg om, heb omgekregen), b. w. *Mettre* ou *arranger autour de.*
Omkunnen (ik kon (konde) om, heb omgekonnen), o. w. *Pouvoir être mis autour de; aimer.* Ik kan met dien man niet om. *Je n'aime pas à fréquenter cet homme.*
Omkyken (ik keek om, heb omgekeken), o. w. *Regarder en arrière* ou *autour de soi;* (fig.) *avoir soin de; s'intéresser à.*
Omlaeg, byw. *En bas.* Naer — gaen. *Descendre.*
Omland (-en), o. *Pays circonvoisin* ou *limitrophe*, m.; *environs*, m. pl.
Omlander (-s), m. *Habitant d'un pays circonvoisin*, m.
Omlandsch, b. n. *Circonvoisin, limitrophe.*

Omlangen (ik langde om, heb omgelangd), b. w. *Distribuer à la ronde.*

Omlaten (ik laet om, liet om, heb omgelaten), b. w. *Garder, ne pas ôter (un manteau etc.); laisser à l'entour.*

Omleeg, byw. *zie* Omlaeg.

Omlegeren (ik omlegerde, heb omlegerd), b. w. *Entourer d'un camp; assiéger; cerner.* —, o. w. (ik legerde om, heb omgelegerd). *Camper autour de.*

Omleggen (ik legde (leide) om, heb omgelegd (omgeleid), b. w. *Mettre le haut en bas; retourner.* Een schip —. *Caréner un vaisseau.* — (ik omlegde (omleide), heb omlegd (omleid). *Mettre autour; garnir* ou *border tout autour.* —, o. w. *zie* Omliggen.

Omleggend, b. n. *zie* Omliggend.

Omlegsel (-s), o. *Galon; bord*, m.; *garniture*, f.

Omleid, v. d. van omleggen.

Omleiden (ik leidde om, heb omgeleid), b. w. *Conduire par un détour; conduire autour de; mener à volonté.*

Omlichten (ik lichtte om, heb omgelicht), b. w. *Éclaircir à la ronde* ou *autour de.*

Omliggen (ik lag om, heb omgelegen), o. w. *Être renversé.* — (met *zyn*). *Être situé autour de.*

Omliggend, b. n. *Circonvoisin.*

Omlommeren (ik omlommerde, heb omlommerd), b. w. *Ombrager, couvrir de son ombre.*

Omloop (-en), m. *Circulation; révolution*, f.; *tour; cours*, m. — van het bloed. *Circulation du sang.* — der zon. *Cours* ou *révolution du soleil.* —, omtrek. *Contour; pourtour; circuit*, m.; *circonférence*, f. —, galery. *Galerie*, f. — (geneesk.). *Feu persique*, m. — (van een kalf enz.). *Fraise*, f. — (van eene gejaegde beest). *Randonnée*, f.

Omloopen (ik liep om, heb *en* ben omgeloopen), b. *en* o. w. *Faire le tour; courir ça et là.* De stad —. *Faire le tour de la ville.* —, omvloeijen. *Circuler; couler.* Het bloed loopt om in de aderen. *Le sang circule dans les veines.* —, omdraeijen. *Tourner; tournoyer.* Myn hoofd loopt om. *Ma tête tourne.* —, eenen omweg doen. *Faire un détour.* —, b. w. (met *hebben*). *Renverser* ou *jeter par terre en courant.*

Omlooping, v. *zie* Omloop.

Omloopvat (-en), o. *Vaisseau circulatoire* (chim.), m.

Ommegaen. *zie* Omgaen.

Ommegang, m. *zie* Omgang.

Ommeland, o. *zie* Omland.

Ommeten (ik meet om, mat om, heb omgemeten), b. w. *Mesurer tout autour de.*

Ommuren (ik ommuerde, heb ommuerd), b. w. *Entourer de murailles.*

Omnaeijen (ik naeide om, heb omgenaeid), b. w. *Ourler; border.*

Ompaerlen, b. w. *zie* Ompeerlen.

Ompalen (ik ompael, ompaelde, heb ompaeld), b. w. *Palissader, entourer de palissades.*

Ompeerlen (ik ompeerlde, heb ompeerld), b. w. *Entourer* ou *garnir de perles.*

Omperken (ik omperkte, heb omperkt), b. w. *Enclore.*

Omperlen, b. w. *zie* Ompeerlen.

Omplakken (ik plakte om, heb omgeplakt), b. w. [illegible]*ller autour de.*

[illegible]nten (ik plantte om, heb omgeplant), b. w. *Planter autour de.* — (ik omplantte, heb omplant). *Environner de plantes.*

Omploegen (ik ploegde om, heb omgeploegd), b. w. *Labourer; défricher.*

Omploeger (-s), m. *Défricheur*, m.

Omploeging, v. *Défrichement*, m.

Ompraet, m. *zie* Omrede.

Omrammen (ik ramde om, heb omgeramd), b. w. *Renverser au moyen du bélier.*

Omranden (ik omrandde, heb omrand), b. w. *Entourer d'un bord; garnir* ou *border de.*

Omrede (-n), v. *Circonlocution; périphrase*, f.

Omreiken, b. w. *zie* Omlangen.

Omreis (-zen), v. *Tournée*, f.

Omreizen (ik reisde om, heb *en* ben omgereisd), o. w. *Voyager autour de; voyager de côté et d'autre.* — (ik omreisde, heb omreisd), b. w. *Faire le tour en voyageant; parcourir en voyageant.*

Omreizer (-s), m. *Celui qui voyage autour de.*

Omreizing, v. *zie* Omreis.

Omring, m. *zie* Omvang.

Omringen (ik omringde, heb omringd), b. w. *Entourer; environner; envelopper; cerner; enclore; investir.* Met muren —. *Entourer de murailles.* Het —. *zie* Omringing.

Omringing, v. *Action d'entourer, d'environner*, f.; *investissement*, m.

Omroep, m. *Cri public*, m.

Omroepen (ik riep om, heb omgeroepen), b. *en* o. w. *Aller de tous côtés en criant, en appelant; crier publiquement.*

Omroeper (-s), m. *Crieur public*, m.

Omroeping, v. *Proclamation; publication*, f.

Omroer, m. *zie* Omroering.

Omroeren (ik roerde om, heb omgeroerd), b. w. *Remuer; mouvoir pour mélanger.* Het —. *zie* Omroering.

Omroering, v. *Remuement; mouvement*, m.

Omrollen (ik rolde om, heb omgerold), b. w. *Rouler; faire tourner en roulant; rouler autour de.* —, o. w. (met *zyn*). *Culbuter, faire la culbute.*

Omrukken (ik rukte om, heb omgerukt), b. w. *Renverser* ou *abattre avec violence.* —, o. w. (met *zyn*). *Faire un mouvement rapide autour de.*

Omrukking, v. *Renversement*, m.

Omryden (ik reed om, heb omgereden), b. w. *Renverser en allant à cheval* ou *en voiture;* (met *zyn*). *Faire le tour à cheval* ou *en voiture.* De stad —. *Faire le tour de la ville.* —, o. w. (met *hebben*). *Aller çà et là à cheval* ou *en voiture;* (met *zyn*) *faire un détour à cheval* ou *en voiture.*

Omschaduwen (ik omschaduwde, heb omschaduwd), b. w. *Ombrager de tous côtés.*

Omschaduwigen, m. mv. *Périsciens*, m. pl.

Omschaduwing, v. *Ombrage*, m.; *ombre*, f.

Omschansen (ik omschanste, heb omschanst), b. w. *Fortifier; entourer de retranchements.*

Omschansing (-en), v. *Retranchement*, m.; *circonvallation*, f.

Omschenen. *zie* Omschynen.

Omschenken (ik schonk om, heb omgeschonken), b. w. *Verser; répandre.* —, o. w. *Verser à la ronde.*

Omschepen (ik scheepte om, heb omgescheept), b. w. *Transporter d'un vaisseau dans un autre.*

Omscheppen (ik schiep om, heb omgeschapen), b. w. *Transformer; métamorphoser.*

Omscheren (ik schoor om, heb omgeschoren), b. w. *Tondre autour de.*

ı (ik schoot om, heb omgeschoten), *ıverser à coups de canon etc.*
elen', b. w. *zie* Omschudden.
n (ik schopte om, heb omgeschopt), *ıverser à coups de pied.*
a (ik omschorste, heb omschorst), *vironner d'une écorce.* —, omringen.
', *environner.*
a, v. d. van omschryven.
(-en), o. *Inscription; légende; de-*

a (ik schreef om, heb omgeschreven), *rire quelque chose autour de; circon-*
- (ik omschreef, heb omschreven). *ıser; périphraser.*
ıg (-en), v. *Circonlocution; péri- circonscription*, f. —en gebruiken. *ser.*
n (ik schuddede om, heb omgeschud), *muer; secouer.*
ıg, v. *Remuement*, m., *secousse*, f.
ı (ik schoot om, heb omgeschoven), *verser en poussant.*
ı (ik omschuttede, heb omschut), *ttre à couvert de; entourer; envi-*

(ik omscheen, heb omschenen), b. w. *de tous côtés; environner de lumière; e l'éclat.*
(ik omsingelde, heb omsingeld), *ceindre; environner* ou *entourer de ı; investir.*
ʒ, v. *Action d'environner de tous investissement*, m.
ik sla om, sloeg om, heb omgesla- *v. Renverser.* —, omkeeren. *Tourner*, '. —, snellyk omdoen. *Mettre prompte- manteau etc.*) —, o. w. (met *zyn*). *Se '; chavirer; changer; tourner.*
a), m. *Enveloppe; couverture*, f.; m. — van eenen brief. *Enveloppe tre.* — van een boek. *Couverture d'un* (aen eenig kleedsel). *Rebord, repli*, lemmering. *Embarras*, m.
b. n. *Embarrassé; diffus.* —, omstan- *onstancié; détaillé.*
ik sleep om, sleepte om, heb omge- . w. *Traîner autour* ou *de tous côtés.*
n (ik omslingerde, heb omslingerd), *'ortiller.* —, o. w. *S'entortiller.*
: Omsluiten.
r. d. van omsluiten.
(ik omsloot, heb omsloten), b. w. *r de tous côtés; environner; tourner; r.*
v. *Clôture*, f.
ı, b. w. *zie* Omsmyten.
(ik smolt om, heb omgesmolten), *ondre.*
, v. *Convertissement*, m.
(ik smeet om, heb omgesmeten), *verser; jeter par terre; abattre.*
(ik sneed om, heb omgesneden), *per quelque chose pour le distribuer le.*
ik spaed om, spaedde om, heb omge- . w. *Bêcher; fouir.*
(ik omspande, heb omspand), b. w. *ır* ou *mesurer avec l'empan.*
(ik speldde om, heb omgespeld), *ıcher avec des épingles; retourner et avec des épingles.*

Omspinnen (ik spon om, heb omgesponnen), b. w. *Filer autour de.* — (ik omspon, heb omsponnen). *Entourer de fil* ou *de toiles d'araignées.*
Omspitten (ik spittede om, heb omgespit), b. w. *Bêcher, fouir, remuer* (*la terre*).
Omspitting, v. *Action de bêcher, de remuer* (*la terre*), f.
Omspoelen (ik spoelde om, heb omgespoeld), b. w. *Rincer* ou *laver de tous côtés.* —, o. w. (met *zyn*). *Couler autour de; baigner de tous côtés.* — (ik omspoelde, heb omspoeld), b. w. *Arroser* ou *baigner de tous les côtés.*
Omspon. *zie* Omspinnen.
Omsponnen, v. d. van omspinnen.
Omspraek, v. *zie* Omrede.
Omspringen (ik sprong om, heb *en* ben omgesprongen), o. w. *Danser autour de* ou *à la ronde; sauter autour de.* Met iemand —. *Traiter quelqu'un, en agir avec lui.*
Omstaen (ik sta om, stond om, heb omgestaen), o. w. *Environner; être autour de; être placé en rond.*
Omstaender (-s), m. *Spectateur; auditeur*, m.
Omstandelyk, byw. *zie* Omstandiglyk.
Omstander, m. *zie* Omstaender.
Omstandig, b. n. *Circonstancié; détaillé.* — verhael. *Relation circonstanciée.* —, byw. *zie* Omstandiglyk.
Omstandigheid (-heden), v. *Circonstance; particularité*, f.; *détail*, m.
Omstandiglyk, byw. *D'une manière circonstanciée; en détail.*
Omstappen (ik stapte om, ben omgestapt), o. w. *Marcher autour de.*
Omstelpen, b. w. *zie* Omstulpen.
Omstemmen (ik stemde om, heb omgestemd), o. w. *Voter à la ronde, aller aux voix, recueillir les voix.*
Omstemming, v. *Votation*, f., *suffrages*, m. pl., *voix*, f. pl.
Omstooten (ik stiet om, heb omgestooten), b. w. *Renverser en poussant;* (fig.) *faire échouer; détruire.* Het —. *zie* Omstooting.
Omstooting, v. *Renversement*, m.
Omstormen (ik stormde om, heb omgestormd), b. w. *Renverser.* —, o. w. (met *zyn*). *Être renversé, tomber.*
Omstorten (ik stortte om, heb omgestort), b. w. *Verser; répandre; renverser.* —, o. w. (met *zyn*). *Tomber; se renverser.*
Omstorting, v. *Renversement*, m.; *chute*, f.
Omstralen (ik omstrael, omstraelde, heb omstraeld), b. w. *Rayonner autour de; entourer de corps lumineux.*
Omstreek (-eken), v. *Contrée*, f.; *environs*, m. pl.
Omstreek. *zie* Omstryken.
Omstreken, v. d. van omstryken.
Omstrengelen (ik strengelde om, heb omgestrengeld), b. w. *Attacher* ou *lier autour de en laçant.*
Omstrikken (ik strikte om, heb omgestrikt), b. w. *Lier* ou *nouer autour de.*
Omstroomen (ik stroomde om, heb *en* ben omgestroomd), o. w. *Couler autour de.* — (ik omstroomde, heb omstroomd), b. w. *Entourer d'un courant d'eau de tous côtés.*
Omstryken (ik streek om, heb omgestreken), b. w. *Frotter, oindre* ou *enduire tout autour.* — (ik omstreek, heb omstreken). *Frotter entièrement de quelque chose.*

Omstulpen (ik stulpte om, heb omgestulpt), b. w. *Renverser; bouleverser; mettre sens dessus dessous.*

Omtasten (ik tastte om, heb omgetast), o. w. *Tâter derrière soi; tâter tout autour de.*

Omtellen (ik telde om, heb omgeteld), b. w. *Compter à la ronde.*

Omtimmeren (ik timmerde om, heb omgetimmerd), b. w. *Bâtir à l'entour; environner de bâtiments.*

Omtogt, m. *Tournée*, f.; *tour*, m.

Omtreden (ik treed om, trad om, ben omgetreden), o. w. *Marcher autour de.* —, b. w. (met *hebben*). *Renverser en marchant.*

Omtrek (-kken), m. *Trait tracé en rond; périmètre, tour; contour; pourtour; arrondissement; circuit*, m.; *circonférence; enceinte*, f.; *environs*, m. pl.

Omtrekken (ik trek om, heb omgetrokken), b. w. *Renverser* ou *abattre en tirant.* —, o. w. (met *zyn*). *Voyager autour de; faire le tour de.* — (ik omtrok, heb omtrokken), b. w. *Contourner; tracer autour de.* —, overtrekken, bekleeden. *Couvrir; garnir tout autour; entourer de.* Een boek met papier —. *Couvrir un livre de papier.*

Omtrekking, v. *zie* Omtrek.

Omtrent, voorz. *Près; proche; vers; aux environs de; autour de.* — de kerk. *Près de l'église.* — den avond. *Sur* ou *vers le soir.* —, jegens. *Envers; à l'égard de.* —, byw. *Environ; presque.*

Omtrok. *zie* Omtrekken.

Omtrokken, v. d. van omtrekken.

Omtrommelen, b. w. *zie* Omtrommen.

Omtrommen (ik tromde om, heb omgetromd), b. w. *Publier partout au son du tambour.*

Omtrompetten (ik trompettede om, heb omgetrompet), b. w. *Trompeter; publier à son de trompe.*

Omtrompetting, v. *Action de publier à son de trompe*, f.

Omtuimelen (ik tuimelde om, ben omgetuimeld), o. w. *Culbuter, faire la culbute.*

Omtuimeling, v. *Culbute*, f.

Omtuinen (ik omtuinde, heb omtuind), b. w. *Enclore; entourer de haies.*

Omtuining, v. *Haie; clôture*, f.; *enclos*, m.

Omvademen (ik omvademde, heb omvademd), b. w. *Embrasser.*

Omvademing, v. *Embrassement*, m.

Omvaert, v. *Tournée que l'on fait sur l'eau*, f.

Omval (-llen), m. *Chute*, f.; *renversement*, m.; *ruine*, f.

Omvallen (ik viel om, ben omgevallen), o. w. *Tomber à terre* ou *à la renverse; tomber en ruine; se renverser; verser.*

Omvalling, v. *zie* Omval.

Omvang, m. *Étendue; enceinte; circonférence*, f.; *tour; circuit*, m. —, omliggende plaetsen. *Environs; alentours*, m. pl.; *banlieue*, f.

Omvangen (ik omving, heb omvangen), b. w. *Entourer; environner; enceindre; embrasser; renfermer.*

Omvaren (ik vaer om, voer om, ben omgevaren), b. w. *Naviguer autour de.* Een eiland —. *Faire le tour d'une île.* —, o. w. *Faire un détour en naviguant.*

Omvaring, v. *Périple*, m., *navigation autour de*, f.

[illegible]ten (ik omvattede, heb omvat), b. w. *Em*[illegible]*r; serrer entre les bras.* —, in de hand vatten. *Empoigner.* —, bevatten. *Renfermer, contenir.*

Omveer, byw. *zie* Omver.

Omveilen (ik veilde om, heb omgeveild), b. w. *Offrir partout à vendre.*

Omvellen (ik velde om, heb omgeveld), b. w. *Abattre, renverser.*

Omver, byw. *A la renverse; à terre; par terre; sens dessus dessous.*

Omvergesmeten, v. d. van omversmyten.

Omvergetrokken — omvertrekken.

Omvergeworpen — omverwerpen.

Omverhakken (ik hakte omver, heb omvergehakt), b. w. *Abattre à coups de hache etc.* —, dooden. *Tuer.*

Omverhalen (ik hael omver, haelde omver, heb omvergehaeld), b. w. *Abattre* ou *renverser en tirant; jeter par terre.*

Omverre, byw. *zie* Omver.

Omversmakken (ik smakte omver, heb omvergesmakt), b. w. *Renverser; abattre* ou *jeter par terre.*

Omversmyten (ik smeet omver, heb omvergesmeten), b. w. *Renverser; jeter à la renverse* ou *par terre.*

Omversmyting, v. *Renversement*, m.

Omverstooten (ik stiet omver, heb omvergestooten), b. w. *Renverser, faire tomber par terre en poussant.*

Omvertrekken (ik trok omver, heb omvergetrokken), b. w. *Renverser en tirant.*

Omverwerpen (ik wierp (worp) omver, heb omvergeworpen), b. w. *Renverser; abattre; jeter par terre.*

Omving. *zie* Omvangen.

Omvlechten (ik vlocht om, heb omgevlochten), b. w. *Attacher autour de en entrelaçant* ou *en tressant; entortiller.* — (ik omvlocht, heb omvlochten). *Entrelacer; tresser.*

Omvlechting, v. *Entortillement*, m.

Omvleeschd, b. n. } *Revêtu de chair.*
Omvleescht, b. n. }

Omvleugelen (ik omvleugelde, heb omvleugeld), b. w. *Couvrir d'ailes.*

Omvliegen (ik vloog om, ben omgevlogen), o. w. *Voler autour de.*

Omvlieten (ik vloot om, ben omgevloten), o. w. *Couler autour de.*

Omvlocht. *zie* Omvlechten.

Omvlochten, v. d. van omvlechten.

Omvloeijen, o. w. *zie* Omvlieten.

Omvoeren (ik voerde om, heb omgevoerd), b. w. *Mener* ou *conduire partout; mener en procession.* In zegeprael —. *Mener en triomphe.*

Omvorschen (ik vorschte om, heb omgevorscht), b. w. *S'enquérir* ou *s'informer de tous côtés.*

Omvorsching, v. *Recherche; enquête*, f.

Omvouwen (ik vouwde om, heb omgevouwen), b. w. *Plier; replier; plier autour de.*

Omvraeg, v. *Demande* ou *question faite à la ronde*, f.

Omvragen (ik vraeg om, vroeg om, heb omgevraegd), b. w. *Demander à la ronde.*

Omvringen, b. w. *zie* Omwringen.

Omvroeten, b. w. *zie* Omwroeten.

Omwaeijen (ik woei (waeide) om, ben omgewaeid), o. w. *Être renversé par le vent; verser.* —, b. w. (met *hebben*). *Verser.*

Omwallen (ik omwalde, heb omwald), b. w. *Entourer de retranchements; retrancher; fortifier.*

ng, v. *Retranchement*, m.; *circonvalla-contrevallation*, f.
ielen (ik wandelde om, heb omgewan-o. w. *Se promener de côté et d'autre;* zyn) *faire le tour de en se promenant;* omener autour de. — (ik omwandelde, mwandeld), b. w. *Parcourir en se pro-*it.
leling (-en), v. *Promenade*, f.; *tour*, m.
n (ik waerde om (omwaerde), heb om-rd (omwaerd), b. *en* o. w. *Errer comme* nbre.
chen (ik wiesch om, heb omgewasschen), *Laver en dedans et en dehors.*
en (ik wies om, ben omgewassen), o. w. e *autour de.*
ren (ik omwaterde, heb omwaterd), b. w. rer *d'eau.*
(-en), m. *Détour;* (fig.) *Subterfuge*, m.; *patoire*, f.
en (ik omwelfde, heb omwelfd), b. w. r.
len (ik wendde om, heb omgewend), *Tourner; retourner; tourner d'un autre virer.*
ling (-en), v. *Changement*, m.; *révolu-*f.; *virement*, m.
elen (ik wentelde om, heb omgewen-b. w. *Rouler; tourner; retourner.* Eenen —. *Rouler une pierre.*—, o.w. (met *zyn*). r.
eling (-en), v. *Changement; bouleverse-*m.; *révolution; rotation*, f.
en (ik werkte om, heb omgewerkt), b.w. re; *refondre.*
en (ik wierp (worp) om, heb omgewor-b. w. *Renverser; abattre; jeter par terre.*
er (-s), m. *Renverseur*, m.
ing, v. *Renversement*, m.
n (ik weef om, weefde om, heb omge-), b. w. *Tisser autour de.* — (ik om-e, heb omweven). *Entourer en forme de*
elen (ik omwimpelde, heb omwimpeld), *Voiler* ou *couvrir entièrement.*
en (ik wond om, heb omgewonden), b.w. ler *une chose autour d'une autre.* — nwond, heb omwonden). *Envelopper;* tiller; *couvrir; garnir tout autour.*
ling, v. *Enveloppement*, m.
lsel (-s), o. *Enveloppe*, f.; (fig.) *dégui-*it; *détour*, m.
elen (ik wisselde om, heb omgewisseld), *Alterner, changer.*
en (ik woelde om, heb omgewoeld), b. w. *autour de.* — (ik omwoelde, heb om-). *Fourrer, garnir de.*
en (ik omwolkte, heb omwolkt), b. w. ir ou *envelopper de nuages.*
l. *zie* Omwinden.
den, v. d. van omwinden.
nders, m. mv. *zie* Omwoners.
en (ik woon om, woonde om, heb omge-d), o. w. *Demeurer* ou *habiter autour de.*
ers, m. mv. *Voisins*, m. pl.
gen (ik wrong om, heb omgewrongen), *Tordre.*
ten (ik wroette om, heb omgewroet), *Fouiller.*
en (ik zaeide om, heb omgezaeid), b. w. r *autour de.*

Omzagen (ik zaeg om, zaegde om, heb omgezaegd), b. w. *Scier, faire tomber en sciant.*
Omzaten, m. mv. *zie* Omwoners.
Omzeilen (ik zeilde om, heb omgezeild), b. w. *Renverser en cinglant.* —, o. w. *Cingler çà et là.* — (met *zyn*). *Faire un détour en cinglant; faire le tour en cinglant.* — (ik omzeilde, heb omzeild), b. w. *Doubler (un cap), faire le tour en voguant.*
Omzendbrief (-ven), m. *Circulaire* ou *lettre circulaire*, f.
Omzenden (ik zond om, heb omgezonden), b. w. *Envoyer partout* ou *de tous côtés.*
Omzending, v. *Envoi fait à la ronde* ou *de tous côtés*, m.
Omzetten (ik zettede om, heb omgezet), b. w. *Retourner; renverser; mettre sens dessus dessous.* —, verschuiven. *Pousser, reculer.* Zet de tafel wat om. *Poussez* ou *reculez un peu la table.* Iemand van zyn voornemen —. *Dissuader quelqu'un, le détourner de son dessein.* Geld —. *Mettre de l'argent à intérêt; échanger de l'argent.* — (ik omzettede, heb omzet). *Entourer* ou *environner de; garnir de.* Met palen —. *Entourer de pieux.*
Omzichtig, b. n. *Circonspect; prudent; discret, réservé.* —, byw. *zie* Omzichtiglyk.
Omzichtigheid (z. mv.), v. *Circonspection; prudence; discrétion; réserve*, f.
Omzichtiglyk, byw. *Avec circonspection; prudemment; discrètement.*
Omzien (ik zag om, heb omgezien), o. w. *Regarder derrière soi, tourner la tête;* (fig). *faire attention à; chercher; avoir soin de; agir avec prudence.* Naer zyne kinderen —. *Avoir soin de ses enfants.* Zonder —. *Continuellement; sans cesse.*
Omzien (z. mv.), o. *Moment; instant; clin d'œil*, m. In een —. *Dans un moment.* —, zorg. *Soin*, m.; *peine*, f.
Omzigtig enz. *zie* Omzichtig enz.
Omzitten (ik zat om, heb *en* ben omgezeten), o. w. *Être assis* ou *s'asseoir autour de; reculer.*
Omzoeken (ik zocht om, heb omgezocht), o. w. *Chercher partout.*
Omzoomen (ik zoomde om, heb omgezoomd), b. w. *Ourler.* — (ik omzoomde, heb omzoomd). *Environner; entourer; border.*
Omzwachtelen (ik omzwachtelde, heb omzwachteld), b. w. *Emmaillotter; envelopper.*
Omzwaeijen (ik zwaeide om, heb omgezwaeid), b. w. *Faire voltiger.* —, o. w. *Voltiger; éviter* (t. de mar.).
Omzwaeijing, v. *Évitée* (t. de mar.), f.
Omzwemmen (ik zwom om, heb omgezwommen), o. w. *Nager çà et là;* (met *zyn*) *nager autour de.*
Omzwenken (ik zwenkte om, ben omgezwenkt), o. w. *Se tourner; faire volte-face; faire un tour.*
Omzwerm (-en), m. *Essaim*, m., *foule, multitude*, f.
Omzwermen (ik zwermde om, heb omgezwermd), o. w. *Voler en essaim autour de;* (fig.) *courir en troupe çà et là; rôder.*
Omzwerven (ik zworf om, heb omgezworven), o. w. *Errer çà et là; vagabonder;* (met *zyn*) *faire le tour de en errant; parcourir.*
Omzwervend, b. n. *Ambulant; vagabond.*
Omzwerving, v. *Action d'errer çà et là; course vagabonde*, f.; *vagabondage*, m.

Omzweven (ik zweef om, zweefde om, heb omgezweefd), o. w. *Planer çà et là;* (met *zyn*) *planer* ou *voltiger autour de.*

Omzwier, m. *Tournoiement*, m.

Omzwieren (ik zwierde om, heb omgezwierd), o. w. *Tournoyer çà et là;* (met *zyn*) *tournoyer autour de.*

Omzwikken (ik zwikte om, ben omgezwikt), o. w. *Se plier en vacillant* ou *en chancelant.*

Omzwindelen (ik zwindelde om, ben omgezwindeld), o. w. *Tourner autour de.* —, door duizeling omloopen. *Tourner, avoir des vertiges.* — (ik omzwindelde, heb omzwindeld), b. w. *Entourer de, entortiller, envelopper.*

Omzyn (ik was om, ben omgeweest), o. w. *Être révolu; être écoulé.*

***Onabel** enz. *zie* Onaerdig enz.

Onachtbaer (-der, -st), b. n. *Vil; bas; abject.*

Onachtbaerheid (z. mv.), v. *Bassesse; abjection*, f.

Onachterdochtig, b. n. *Confiant, qui n'est pas défiant* ou *soupçonneux.*

Onachterhaelbaer, b. n. *Qui ne peut être atteint.*

Onachtzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Inattentif; négligent; nonchalant.* —, byw. *zie* Onachtzaemlyk.

Onachtzaemheid (z. mv.), v. *Inattention; négligence; nonchalance; inadvertance*, f.

Onachtzaemlyk, byw. *Négligemment; nonchalamment.*

Onadelyk, b. n. *Qui n'est pas noble; roturier.*

Onaenbiddelyk, b. n. *Qui n'est point adorable.*

Onaendachtig, b. n. *Distrait; inattentif; sans attention.* —, byw. *zie* Onaendachtiglyk.

Onaendachtigheid (z. mv.), v. *Inattention; distraction*, f.

Onaendachtiglyk, byw. *Sans attention; avec distraction.*

Onaengebeden, b. n. *Qui n'est pas adoré.*

Onaengeboren, b. n. *Qui n'est pas naturel; affecté.*

Onaengeklaegd, b. n. *Qui n'est pas accusé.*

Onaengekleed, b. n. *Qui n'est pas habillé.*

Onaengenaem (amer, -aemst), b. n. *Désagréable, qui déplait.* —, byw. *Désagréablement.*

Onaengenaemheid (-heden), v. *Désagrément; déplaisir*, m.

Onaengenaemlyk, byw. *Désagréablement.*

Onaengenomen, b. n. *Qui n'est pas reçu* ou *accepté.*

Onaengeraekt, b. n. *A quoi l'on n'a point touché; intact.*

Onaengerand, b. n. *Qui n'est pas attaqué* ou *insulté.*

Onaengeroepen, b. n. *Qui n'est pas invoqué.*

Onaengeroerd, b. n. *Intact; dont on n'a pas fait mention.*

Onaengetast, b. n. *zie* Onaengerand.

Onaengezien, voorz. *Nonobstant, malgré.* —, b. n. *Méprisé, peu estimé, vil.*

Onaenmerkelyk, b. n. *Peu considérable, de peu d'importance, abject.*

Onaenmerkelykheid (z. mv.), v. *Abjection*, f.

Onaennemelyk, b. n. *Inadmissible; inacceptable.*

Onaennemelykheid (z. mv.), v. *Qualité d'une chose inadmissible*, f.

Onaensprakelyk, b. n. }
Onaensprekelyk, b. n. } *Qui n'est pas responsable.* —, kwalyk gezind. *De mauvaise humeur.*

Onaenstootelyk, b. n. *Qui n'est pas choquant* ou *scandaleux.* —, byw. *Sans scandale; sans reproche.*

Onaentastbaer, b. n. *Inattaquable.*

Onaenwezend, b. n. *Absent.*

Onaenwezendheid (z. mv.), v. *Absence*, f.

Onaenzienlyk, b. n. *Peu considérable; chétif; méprisable.*

Onaenzienlykheid, v. *Abjection*, f.

Onaerdig, b. n. *Désagréable; grossier.* —, byw. *Désagréablement; grossièrement.*

Onaerdigheid, v. *Désagrément*, m.; *grossièreté*, f.

Onaerdiglyk, byw. *Désagréablement; grossièrement.*

Onafbetaeld, b. n. *Qui n'est pas entièrement payé.*

Onafbiddelyk, b. n. *Inexorable, inflexible.* —, byw. *Inexorablement.*

Onafdoenlyk, b. n. *Interminable.*

Onafgebroken, b. n. *Continu.*

Onafgedaen, b. n. *Qui n'est point terminé, achevé* ou *fini.*

Onafgedankt, b. n. *Qui n'est point congédié* ou *licencié.*

Onafgeladen, b. n. *Qui n'est pas déchargé.*

Onafgelost, b. n. *Qui n'est pas relevé de son poste.* — (van renten spr.). *Qui n'est pas amorti.*

Onafgeschut, b. n. *Déclos.*

Onafhangelyk enz. *zie* Onafhankelyk enz.

Onafhankelyk, b. n. *Indépendant.* Vry en —. *Libre et indépendant.* —, byw. en voorz. *Indépendamment.* — van dat alles. *Indépendamment de tout cela.*

Onafhankelykheid (z. mv.), v. *Indépendance*. f.

Onaflatelyk, b. n. *Continuel.* —, byw. *Continuellement.*

Onaflosselyk, b. n. *Qui n'est point amortissable.*

Onafmeetbaer, b. n. }
Onafmetelyk, b. n. } *Immense.*

Onafmetelykheid (z. mv.), v. *Immensité*, f.

Onafschafbaer, b. n. *Inabrogeable.*

Onafscheidbaer. *zie* Onafscheidelyk.

Onafscheidelyk, b. n. *Inséparable.* —, byw. *Inséparablement.*

Onafscheidelykheid (z. mv.), v. *Inséparabilité*, f.

Onafschrobbelyk, b. n. *Indécrottable.*

Onafstaenbaer, b. n. *Incessible.*

Onafwischbaer, b. n. }
Onafwisschelyk, b. n. } *Ineffaçable, indélébile.*

Onafzettelyk, b. n. *Inamovible.*

Onafzettelykheid (z. mv.), v. *Inamovibilité*, f.

Onalmagtig, b. n. *Qui n'est pas tout-puissant.*

Onarbeidzaem, b. n. *Qui n'est pas laborieux; paresseux; nonchalant.*

Onarbeidzaemheid (z. mv.), v. *Paresse; nonchalance*, f.

Onarglistig, b. n. *Qui n'est pas rusé* ou *malin; ingénu; franc; sans malice.* —, byw. *zie* Onarglistiglyk.

Onarglistigheid (z. mv.), v. *Sincérité; ingénuité; franchise*, f.

Onarglistiglyk, byw. *Simplement; franchement; sans malice.*

Onbaet (z. mv.), v. *Désavantage; détriment; préjudice; tort*, m.

Onbaetzoekend enz. *zie* Onbaetzuchtig enz.

Onbaetzuchtig, b. n. *Désintéressé.* —, byw. *Sans vue d'intérêt.*

Onbaetzuchtigheid (z. mv.), v. *Désintéressement*, m.

Onbaetzuchtiglyk, byw. *Sans vue d'intérêt.*

Onbandig, b. n. *Indomptable; indisciplinable; effréné; libertin.*

Onbarmhartig enz. *zie* Onbermhertig enz.

Onbarmhertig enz. *zie* Onbermhertig enz.

Onbeambt, b. n. *Privé, particulier.*

b. n. *Intrépide.*
ıeid (z. mv.), v. *Intrépidité*, f.
ırd, b. n. *Qui est resté sans réponse.*
, b. n. *Qui n'est pas travaillé; brut*, f.
b. n. *Qui n'est point ensanglanté.*
, b. n. *Qui n'est point cultivé; in-friche.* —e landen. *Terres incultes.* nog geene huizen zyn gebouwd. *Où pas encore bâti.*
heid, v. *Inculture*, f.
b. n. *Inconsidéré; étourdi; léger; in-imprudent; inconséquent.* —e mensch. *li.*—, byw. *zie* Onbedachtelyk.
yk, byw. *Inconsidérément; étourdi-rement; imprudemment.*
eid (z. mv.), v. *Inconsidération; ; imprudence; inadvertance*, f.
ıem, b. n. *zie* Onbedacht.
ıemheid, v. *zie* Onbedachtheid.
ıemlyk, byw. *zie* Onbedachtelyk.
, b. n. *Jeune.*
eid (z. mv.), v. *Jeunesse*, f.
b. n. *Agité; ému; emporté, irrité;*
eid (z. mv.), v. *Agitation; émotion; ; emportement*, m.
b. n. *Intrépide; hardi.* —, byw. *zie* lelyk.
yk, byw. *Intrépidement; hardi-*
eid (z. mv.), v. *Intrépidité; har-*
b. n. *Découvert; nu.* —, ongeveinsd. *ncère; ingénu.* —, byw. *zie* Onbe-
k, byw. *A découvert.* —, onge-. *Franchement; sincèrement; ingé-*
d (z. mv.), v. *Sincérité; franchise;* f.
yk, b. n. *Inimaginable; inconce-*
ykheid (z. mv.), v. *Incompréhensi-*
k, b. n. *Incorruptible.* —, byw. *nière incorruptible.*
kheid (z. mv.), v. *Incorruptibilité*, f.
k enz. *zie* Onbederfelyk enz.
k, b. n. *Inexplicable.* —, byw. *D'une inexplicable.*
b. n. *Qui n'est pas servi.* —, byw. *servi.*
b. n. *A quoi l'on n'a pas visé;*
, b. n. *Dont on n'est pas convenu.*
, b. n. *Qui n'est pas gâté* ou *cor-tier; intact.*
heid (z. mv.), v. *Incorruption*, f.
, b. n. *Inexpérimenté; neuf; no- expérience.* —, niet begaen. *Qui commis.*
ıeid (z. mv.), v. *Inexpérience; im-ıalhabileté* f.
yk, b. n. *Qui ne peut tromper; in-fidèle; sincère.* —, byw. *Infaillible-lement; sans tromperie.*
ykheid (z. mv.), v. *Infaillibilité*, f.
gtheid. *Sincérité; droiture; fidé-*
b. n. *Qui n'est pas triste* ou *af-*

Onbedrogen, b. n. *Qui n'est pas trompé.*
Onbedryf (z. mv.), o. *Inactivité; paresse*, f.
Onbedryvend, b. n. *Inactif; paresseux; passif.* —, byw. *Passivement.*
Onbeducht, b. n. *Qui n'appréhende point; assuré.* —, byw. *Sans crainte, sans peur.*
Onbeduchtheid (z. mv.), v. *Sécurité; assurance*, f.
Onbeduchtig, b. n. *zie* Onbeducht.
Onbeduidelyk, b. n. *en* byw. *zie* Onbediedelyk.
Onbeduidend, b. n. *Insignifiant.* —, byw. *D'une manière insignifiante.*
Onbeduidendheid, v. *Insignifiance*, f.
Onbedwelmd, b. n. *Qui n'est pas troublé* ou *déconcerté.* —, byw. *Avec assurance.*
Onbedwelmdheid (z. mv.), v. *Assurance*, f.
Onbedwingbaer, b. n. } *Indomptable; invincible;*
Onbedwingelyk, b. n. } *insurmontable; incoërcible.*
Onbedwingelykheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est indomptable; invincibilité*, f.
Onbedwongen, b. n. *Indompté; qui n'est pas réprimé.*
Onbedykelyk, b. n. *Qui ne peut être entouré d'une digue.*
Onbedykt, b. n. *Qui est sans digue.*
Onbeëedigd, b. n. *Insermenté, qui n'est point affirmé par serment.*
Onbefaemd, b. n. *Qui n'est pas célèbre* ou *renommé; inconnu; obscur.*
Onbegaefd, b. n. *Qui est sans talents, sans dons; incapable.*
Onbegaefdheid (z. mv.), v. *Incapacité*, f.; *manque de talents*, m.
Onbegaen, b. n. *Qui n'est pas fréquenté.*
Onbegangbaer } enz. *zie* Onbegankelyk enz.
Onbegangelyk }
Onbegankelyk, b. n. *Impraticable où l'on ne peut marcher.*
Onbegankelykheid (z. mv.), v. *Qualité (d'un chemin) qui le rend impraticable*, f.
Onbegeerd, b. n. *Qui n'est pas désiré* ou *convoité.*
Onbegeerig, b. n. *Qui ne désire pas; indifférent.* —, byw. *Indifféremment.*
Onbegeerigheid (z. mv.), v. *Désintéressement*, m.; *indifférence*, f.
Onbegeeriglyk, byw. *Indifféremment.*
Onbegeerlyk, b. n. *Qui n'est pas désirable; indifférent; qui ne désire pas.*
Onbegeerlykheid (z. mv.), v. *Désintéressement*, m.; *indifférence*, f.
Onbegeven, b. n. *Qui n'est pas abandonné; qui n'est pas conféré* ou *rempli.*
Onbegiftigd, b. n. *Qui n'a pas été gratifié* ou *doté.*
Onbegonnen, b. n. *Qui n'est pas commencé* ou *entamé.*
Onbegoten, b. n. *Qui n'est pas arrosé.*
Onbegraven, b. n. *Qui n'est pas inhumé* ou *enterré.* —, zonder verschansingen. *Qui n'est pas fortifié* ou *retranché.*
Onbegrensd, b. n. *Illimité.*
Onbegrepen, b. n. *Non compris, qui n'a pas été conçu.* —, onbepaeld. *Indéfini.*
Onbegroet, b. n. *Qui n'a pas été salué.*
Onbegroot, b. n. *Qui n'est pas évalué* ou *estimé.*
Onbegrypelyk, b. n. *Incompréhensible, inconcevable.* —, byw. *Incompréhensiblement.*
Onbegrypelykheid (z. mv.), v. *Incompréhensibilité*, f.
Onbegunstigd, b. n. *Qui n'est pas favorisé.*

Onbehaelbaer, b. n. *Qui ne peut être acquis* ou *obtenu.*
Onbehaeld, b. n. *Qui n'est point gagné* ou *remporté.*
Onbehagelyk, b. n. *Désagréable; déplaisant.* —, byw. *Désagréablement.*
Onbehagelykheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui déplaît*, f.
Onbehandeld, b. n. *Qui n'a point été manié* ou *traité.*
Onbehandigd, b. n. *Qui n'a point été remis* ou *rendu.*
Onbehangen, b. n. *Qui n'est point tapissé* ou *garni.*
Onbehavend, b. n. *inexpérimenté, novice.* —, byw. *Sans expérience.*
Onbeheerd, b. n. *Qui n'a point de maître* ou *de propriétaire; dont le propriétaire est inconnu.*
Onbehendig, b. n. *Maladroit, gauche.* —, byw. *Maladroitement.*
Onbehendigheid (z. mv.), v. *Maladresse*, f.
Onbehendiglyk, byw. *Maladroitement.*
Onbehoedzaem, b. n. *Imprudent.* —, byw. *Imprudemment.*
Onbehoedzaemheid (z. mv.), v. *Imprudence*, f.
Onbehoeftig, b. n. *Qui n'est point nécessiteux* ou *indigent.*
Onbehoofd, b. n. en byw. *Sans chef.*
Onbehoorlyk, b. n. *Qui ne convient pas; indécent; inconvenant; malséant; indu.* Op eene —e uer. *A une heure indue.* —, byw. *Indécemment; indûment.*
Onbehoorlykheid, v. *Indécence; inconvenance; incongruité*, f.
Onbehouwen enz. *zie* Onbeschoft enz.
Onbehulpig, b. n. } *Peu officieux; désobli-*
Onbehulpzaem, b. n. } *geant.*
Onbehulpzaemheid (z. mv.), v. *Caractère désobligeant*, m.; *désobligeance*, f.
Onbehuisd, b. n. *Qui n'est pas logé* ou *domicilié.*
Onbehuisraed, b. n. *Qui n'est pas meublé.*
Onbejaerd, b. n. *Jeune.*
Onbejaerdheid (z. mv.), v. *Jeunesse*, f.
Onbekeerd, b. n. *Qui n'est point converti; impénitent.*
Onbekeerlyk, b. n. *Inconvertible; impénitent; endurci dans le mal.*
Onbekeerlykheid (z. mv.), v. *Impénitence*, f.; *endurcissement*, m.
Onbekend, b. n. *Inconnu; ignoré; incognito.*
Onbekende (-n), m. en v. *Inconnu*, m.; *inconnue, personne inconnue*, f.
Onbekendheid (z. mv.), v. *Chose inconnue; ignorance de*, f.
Onbeklad, b. n. *Qui n'est point souillé; pur; sans tache.*
Onbeklaegd, b. n. *Qui n'est pas plaint* ou *regretté.*
Onbeklagelyk, b. n. *Qui n'est pas à plaindre.*
Onbekleed, b. n. *Qui n'est pas vêtu* ou *garni; nu; vacant.* — ambt. *Emploi vacant.*
Onbeklemd, b. n. *Qui n'a pas le cœur serré; qui est sans inquiétude.*
Onbeklemdheid (z. mv.), v. *Contentement*, m.; *gaieté*, f.
Onbeklimbaer, b. n. *Inaccessible.*
Onbeklimbaerheid (z. mv.), v. *Inaccessibilité*, f.
Onbeklimmelyk, b. n. *zie* Onbeklimbaer.
Onbekomelyk, b. n. *Qu'on ne peut obtenir* ou *acquérir.*

Onbekommerd, b. n. *Insouciant; qui est sa[ns] inquiétude.*
Onbekommerdheid (z. mv.), v. *Insouciance; [sé]curité*, f.
Onbekoord, b. n. *Qui n'est pas charmé.*
Onbekoorlyk, b. n. *Désagréable.*
Onbekoorlykheid (z. mv.), v. *Qualité désagr[éa]ble*, f.
Onbekrachtigd, b. n. *Qui n'est pas ratifié [ou] confirmé; qui n'est pas authentique.*
Onbekrompen, b. n. *Qui n'est pas gêné* ou *[as]sez libre.* —e beurs. *Bourse bien garnie.* —, b[yw.] *Librement; sans contrainte.*
Onbekrompenheid, (z. mv.), v. *Liberté*, f. overvloed. *Profusion; abondance*, f.
Onbekwaem, b. n. *Incapable; malhabile; in[ha]bile; irrégulier.* —, byw. *Maladroitement.*
Onbekwaemheid (z. mv.), v. *Incapacité; ma[la]dresse; inhabilité, malhabileté, inaptitu[de,] inhabileté; irrégularité*, f.
Onbekwamelyk, byw. *Maladroitement, malh[abi]lement.*
Onbelachelyk, b. n. *Qui n'est pas ridicule.*
Onbeladen, b. n. *Qui n'est pas chargé.*
Onbelangryk, b. n. *Qui n'est pas intéressan[t ou] important.*
Onbeleden, b. n. *Qui n'est point avoué* ou *[con]fessé.*
Onbeleedigd, b. n. *Qui n'est pas offensé.*
Onbeleefd, b. n. *Incivil; impoli; malhonnê[te;] grossier; désobligeant.* —, byw. *zie* Onbeleefdelyk.
Onbeleefdelyk, byw. *Impoliment; incivileme[nt;] malhonnêtement; désobligeamment.*
Onbeleefdheid (-heden), v. *Incivilité; impolitess[e;] malhonnêteté; désobligeance*, f.
Onbeleend, b. n. *Qui n'est point engagé* ou *hy[po]théqué.*
Onbelegen, b. n. *Frais; qui n'est point rassi[s].*
Onbelegerd, b. n. *Qui n'est pas assiégé.*
Onbelemmerd, b. n. *Qui n'est pas embarrass[é;] libre; dégagé.* —, byw. *Librement; sans e[m]barras.*
Onbelemmerdheid (z. mv.), v. *Liberté*, f.
Onbelezen, b. n. *Qui n'a pas lu beaucoup; sa[ns] lecture.*
Onbelezenheid (z. mv.), v. *Manque de lecture*, [m.]
Onbelogen, b. n. *Qui n'est pas calomnié.*
Onbelommerd, b. n. *Qui n'est pas ombragé; sa[ns] ombre.*
Onbelompen, b. n. *Grossier.*
Onbeloond, b. n. *Qui n'est pas récompens[é;] sans récompense.*
Onbeluimd, b. n. *Qui n'est pas épié* ou *guet[té].*
Onbelust, b. n. *Qui n'a pas envie de.*
Onbemaegd, b. n. en byw. *Sans parents.*
Onbemagtigd, b. n. *Qui n'est point pris* ou *ac[]quis; qui n'est point autorisé à.*
Onbemand, b. n. *Qui est sans équipage.*
Onbemerkt, b. n. *Inaperçu.*
Onbemiddelbaer, b. n. *Qui ne peut être arra[ngé] ou accommodé.*
Onbemind, b. n. *Qui n'est pas aimé* ou *ché[ri].*
Onbeminnelyk, b. n. *Qui n'est point aima[ble].*
Onbemorst, b. n. *Qui n'est point sale* ou *soui[llé].*
Onbemuerd, b. n. *Qui n'est pas entouré de mu[rs;] sans murailles.*
Onbenadeeld, b. n. *A qui l'on n'a pas fait t[ort].*
Onbenaderd, b. n. } *Qui n'est pas retrait.*
Onbenaest, b. n. }
Onbenaestelyk, b. n. *Qui ne peut être retra[it].*
Onbenemelyk, b. n. *Dont on ne peut être pr[ivé].*

ıld, b. n. *Clair; serein.*
ıldheid (z. mv.), v. *Clarté; sérénité*, f.
ȝen, o. *zie* Ongenoegen.
nd, b. n. *Qui n'est pas nommé, in-*
!.
ligd, b. n. *zie* Onbehoeftig.
, b. n. *Qui n'est point envié.*
baer, b. n. *Indéfinissable.*
d, b. n. *Indéfini; indéterminé; vague;*
; sans bornes. —, byw. *zie* Onbepael-

ıelyk, byw. *Indéfiniment; indétermi-*
; vaguement.
dheid (z. mv.), v. *Manque de précision,*
ndue, f.
l, b. n. *Qui n'est pas sondé.*
, b. n. *Qui n'est point poissé.*
.t, b. n. *Illimité.*
t, b. n. *Qui n'est pas planté.*
, b. n. *Qui n'a point été plaidé.*
t, b. n. *zie* Onbevlekt.
gbaer, b. n. *Qui ne peut être labouré*
·iché.
gd, b. n. *Qui n'est point labouré; qui*
friche.
fd, b. n. *Qui n'a pas été éprouvé.*
n, b. n. *Inconsidéré; indiscret; im-*
t; léger; étourdi. —, byw. *Inconsidé-*
.
zaem, b. n. *zie* Onbedacht.
n, b. n. *Qui n'est point dressé* (en
d'un cheval); *qui n'est point battu*
rlant d'un chemin).
igd, b. n. *Qui n'a pas le droit, qui*
as autorisé.
, b. n. *Qui n'est point préparé* ou *ap-*
brut; cru; inapprêté.
baer, b. n. } *Qu'on ne peut atteindre.*
elyk, b. n. }
l, b. n. *Qui n'a point voyagé; où l'on*
int voyagé.
nbaer, b. n. *Incalculable.*
ınd, b. n. *Qui n'est point compté* ou
.
, b. n. *Qui n'a point eu connaissance,*
reçu aucun avis; sans avis; sans in-
ɔn.
elyk, b. n. *Irréprochable; irrépréhen-*
— gedrag. *Conduite irrépréhensible.* —,
'rréprochablement; irrépréhensiblement.
elykheid (z. mv.), v. *Irrépréhensibi-*
.
t, b. n. *Qui n'est pas blâmé* ou *critiqué.*
ıertig, b. n. *Impitoyable; inhumain;*
:ruel. —, byw. *zie* Onbermhertiglyk.
ertigheid (z. mv.), v. *Inhumanité; du-*
:ruauté, f.
ertiglyk, byw. *Impitoyablement; in-*
ıement; cruellement.
nd, b. n. *Qui n'est pas célèbre* ou *re-*
!; obscur; ignoré. —e schryver. *Écri-*
bscur. —, byw. *Sans gloire; sans vanité.*
ndheid (z. mv.), v. *Obscurité*, f.
·d, b. n. *Tranquille, calme.*
·lyk, b. n. *Immobile; inébranlable;*
—, byw. *Inébranlablement.*
·lykheid (z. mv.), v. *Immobilité*, f.
.t, b. n. *Qui n'est point rouillé.*
fbaer, b. n. *Qui ne peut être dépouillé*
é.
fd, b. n. *Qui n'est pas dépouillé* ou *volé.*
id, b. n. *Qui n'est pas troublé* ou *em-*
sé.

Onberouw (z. mv.), o. *Impénitence*, f.
Onberouwelyk, b. n. *Dont on n'aura point de repentir.*
Onberouwen, byw. Onbezien — (spreekwoord). *Tout coup vaille, à tout hasard.*
Onberouwig, b. n. *Impénitent.*
Onberucht, b. n. *zie* Onberoemd.
Onberuchtigd, b. n. *Qui n'est point accusé.*
Onbeschadigd, b. n. *Qui n'est pas endommagé; sain et sauf; intact.*
Onbeschaefd, b. n. *Impoli; grossier; incivilisé.*
Onbeschaefdelyk, byw. *Impoliment; grossièrement.*
Onbeschaefdheid, v. *Impolitesse; grossièreté*, f.
Onbeschaemd, b. n. *Impudent; effronté; insolent.* —, byw. *zie* Onbeschaemdelyk.
Onbeschaemdelyk, byw. *Impudemment; effrontément; insolemment.*
Onbeschaemdheid, v. *Impudence; effronterie; insolence*, f.
Onbeschanst, b. n. *Qui n'est pas retranché* ou *fortifié.*
Onbeschermd, b. n. *Qui n'est pas défendu* ou *protégé.*
Onbescheid (z. mv.), o. *Réponse incivile*, f.
Onbescheiden, b. n. *Impoli; incivil; grossier; indiscret.* —, verward. *Confus; indistinct.* —, byw. *zie* Onbescheidenlyk.
Onbescheidenheid, v. *Impolitesse; incivilité; indiscrétion*, f.
Onbescheidenlyk, byw. *Impoliment; indiscrètement.* —, verwardelyk. *Confusément; indistinctement.*
Onbeschietbaer, b. n. *Qui est hors de la portée du canon* ou *du fusil.*
Onbeschikbaer, b. n. *Indisponible.*
Onbeschimmeld, b. n. *Qui n'est pas moisi.*
Onbeschoft, b. n. *Malhonnête; grossier; impoli; brutal; insolent, impertinent.* —, byw. *zie* Onbeschoftelyk.
Onbeschoftelyk, byw. *Grossièrement; brutalement; insolemment; impertinemment.*
Onbeschoftheid (-heden), v. *Malhonnêteté; grossièreté; insolence; impertinence*, f.
Onbeschonken, b. n. *Qui n'est pas ivre.*
Onbeschreid, b. n. *Qui n'est pas pleuré* ou *regretté.*
Onbeschreven, b. n. *Qui n'est pas écrit* ou *décrit.* —, wit. *Blanc.* — papier. *Papier blanc.*
Onbeschroomd, b. n. *Hardi, intrépide, assuré.* —, byw. *Hardiment.*
Onbeschroomdelyk, byw. *Hardiment, intrépidement.*
Onbeschroomdheid (z. mv.), v. *Hardiesse, intrépidité, assurance*, f.
Onbeschryfbaer, b. n. } *Qu'on ne peut décrire; inexprimable; indicible; indéfinissable.*
Onbeschryfelyk, b. n. }
Onbeschryvelyk, b. n. *zie* Onbeschryfelyk.
Onbeschuldigd, b. n. *Qui n'est point accusé.*
Onbeseffbaer, b. n. } *Incompréhensible; inconcevable.*
Onbeseffelyk, b. n. }
Onbeslagbaer, b. n. *Insaisissable.*
Onbeslagen, b. n. *Qui n'est point ferré; qui n'est point détrempé.*
Onbeslecht, b. n. *Indécis; qui n'est pas terminé.*
Onbeslechtelyk, b. n. } *Interminable.*
Onbeslisselyk, b. n. }
Onbeslist, b. n. *Indécis; qui n'est pas terminé.*
Onbesloten, b. n. *Qui n'est pas fermé; ouvert.* —, niet afgedaen. *Indécis.*
Onbesluit, o. *Irrésolution*, f.

Onbeslykt, b. n. *Qui n'est pas boueux* ou *bourbeux.*
Onbesmet, b. n. *Qui n'est pas souillé* ou *infecté.* —, zuiver. *Pur; intact; immaculé; sans tache.*
Onbesmetheid (z. mv.), v. *Pureté*, f.
Onbesmettelyk, b. n. *Qui ne peut être souillé* ou *infecté; qui n'est pas contagieux.*
Onbesmeurd, b. n. *zie* Onbevlekt.
Onbesneden, b. n. *Incirconcis.*
Onbesnedenheid, v. } *Incirconcision*, f.
Onbesnedenis, v. }
Onbesnoeid, b. n. *Qui n'est pas taillé, émondé* ou *rogné.*
Onbesnot, b. n. *Qui n'est point morveux.*
Onbespaerd, b. n. *Qui n'est point épargné.*
Onbespeurbaer, b. n. *Inapercevable.*
Onbespeurd, b. n. *Inaperçu.*
Onbespeurlyk, b. n. *Inapercevable.*
Onbespied, b. n. *Qui n'est pas épié.*
Onbespoeld, b. n. *Qui n'est pas baigné* ou *arrosé.*
Onbespot, b. n. *Qu'on n'a pas tourné en ridicule.*
Onbespottelyk, b. n. *Qui n'est pas ridicule.*
Onbespraekt, b. n. *Qui n'est pas éloquent* ou *disert.*
Onbespraektheid (z. mv.), v. *Défaut d'éloquence*, m.
Onbesprengd, b. n. *Qui n'est pas arrosé; qui n'est pas saupoudré.*
Onbesproeid, b. n. *Qui n'est pas arrosé.*
Onbesproken, b. n. *Irréprochable; irrépréhensible.*
Onbestaenbaer, b. n. *Qui ne peut exister; incompatible.*
Onbestaenbaerheid (z. mv.), v. *Incompatibilité*, f.
Onbestandig enz. *zie* Onbestendig enz.
Onbesteed, b. n. *Qui n'est point employé.*
Onbesteken, b. n. *Qui n'est pas prémédité.*
Onbesteld, b. n. *Qui n'est point réglé* ou *arrangé; qui n'est point remis à son adresse; qui n'est pas commandé.*
Onbestemd, b. n. *Qui n'est pas fixé; indéterminé.*
Onbestendig, b. n. *Inconstant; volage; changeant; irrésolu; variable; passager; périssable.* —, byw. *Inconstamment.*
Onbestendigheid (z. mv.), v. *Inconstance; instabilité; irrésolution; variation*, f.
Onbestendiglyk, byw. *Inconstamment.*
Onbestierlyk, b. n. *Intraitable.*
Onbestoken, b. n. *zie* Onbesteken.
Onbestolen, b. n. *Qui n'a pas été volé.*
Onbestormd, b. n. *Qui n'a point été attaqué* ou *assailli.*
Onbestorven, b. n. *Qui n'est pas mortifié, immortifié; dont les parents vivent encore; qui n'a pas passé à d'autres par décès.* — weduwenaer. *Mari dont la femme est absente.* — muer. *Muraille qui n'est pas encore sèche.*
Onbestoven, b. n. *Qui n'est pas couvert de poussière; sans poussière.*
Onbestrafbaer, b. n. } *Irrépréhensible; irréprochable.* —, byw. *Irréprochablement.*
Onbestraffelyk, b. n. }
Onbestraft, b. n. *Impuni.* —, byw. *Impunément.*
Onbestreden, b. n. *Qui n'est point combattu* ou *attaqué.*
Onbestreken, b. n. *Qui n'est pas enduit.*
Onbestuerd, b. n. *Qui n'est pas administré* ou *gouverné.*

Onbesuisd, b. n. *Étourdi; inconsidéré.*
Onbesuisdelyk, byw. *Étourdiment; inconsidérément.*
Onbesuisdheid (z. mv.), v. *Étourderie*, f.
Onbetaelbaer, b. n. *Impayable.*
Onbetaeld, b. n. *Qui n'est pas payé.*
Onbetamelyk, b. n. *en* byw. *zie* Onbehoorlyk.
Onbetamelykheid, v. *zie* Onbehoorlykheid.
Onbetembaer, b. n. *Indomptable.*
Onbetemd, b. n. *Indompté.*
Onbetemmelyk, b. n. *Indomptable.*
Onbeterlyk enz. *zie* Onverbeterlyk enz.
Onbeteugeld, b. n. *Effréné; indompté.*
Onbeteuterd, b. n. *Qui n'est pas déconcerté; assuré; hardi.*
Onbeteuterdheid (z. mv.), v. *Assurance; hardiesse*, f.
Onbetigt, b. n. *Qui n'est point accusé.*
Onbetimmerd, b. n. *Qui n'est pas couvert de bâtiments.*
Onbetoogd, b. n. *Qui n'est pas prouvé* ou *démontré.*
Onbetoombaer, b. n. *Indomptable.*
Onbetoonbaer, b. n. *Indémontrable.*
Onbetooverd, b. n. *Qui n'est pas ensorcelé.*
Onbetraend, b. n. *Qui n'est pas baigné de larmes.*
Onbetreden, b. n. *Qui n'est pas frayé* ou *battu.*
Onbetreurd, b. n. *Qui n'est point pleuré* ou *regretté.*
Onbetrouwd, b. n. *Sans confiance.*
Onbetuigd, b. n. *Qui n'est point attesté; sans témoignage.*
Onbetuind, b. n. *Qui n'est pas entouré de haies.*
Onbetwist, b. n. *Incontesté; sans contestation.*
Onbetwistbaer, b. n. *Incontestable.*
Onbetwistbaerheid (z. mv.), v. *Incontestabilité*, f.
Onbetwistelyk, b. n. *Incontestable.* —e waerheid. *Vérité incontestable.* —, byw. *Incontestablement.*
Onbevaerbaer, b. n. *Innavigable.*
Onbevaerbaerheid (z. mv.), v. *Innavigabilité*, f.
Onbevallig enz. *zie* Onaengenaem enz.
Onbevaren, b. n. *Où il n'y a pas eu de navigation; qui n'est pas emmariné.*
Onbevatbaer enz. } *zie* Onbegrypelyk enz.
Onbevattelyk enz. }
Onbevestigd, b. n. *Qui n'est point confirmé* ou *ratifié.*
Onbevlekkelyk, b. n. *Qui ne peut être souillé.*
Onbevlekt, b. n. *Qui est sans tache; pur; immaculé.*
Onbevlektheid (z. mv.), v. *Pureté*, f.
Onbevochten, b. n. *zie* Onbestreden.
Onbevoegd, b. n. *Incompétent; inhabile; irrégulier.*
Onbevoegdelyk, byw. *Incompétemment.*
Onbevoegdheid (z. mv.), v. *Incompétence; inhabilité; irrégularité*, f.
Onbevolen, b. n. *Qui n'a pas été commandé* ou *ordonné.*
Onbevolkt, b. n. *Qui n'est pas peuplé; inhabité; désert.*
Onbevooroordeeld, b. n. *Exempt de préjugés.*
Onbevoorregt, b. n. *Qui n'est pas privilégié.*
Onbevorderd, b. n. *Qui n'est pas avancé.*
Onbevracht, b. n. *Qui n'est point chargé* ou *frété.*
Onbevredigd, b. n. *Qui n'est point apaisé.*
Onbevreesd, b. n. *Hardi; intrépide; assuré.* —, —, byw. *zie* Onbevreesdelyk.

delyk, byw. *Hardiment; intrépide-*
sans crainte.
dheid (z. mv.), v. *Hardiesse; intrépi-*
surance, f.
baer, b. n. *Qui ne peut se geler.*
on, b. n. } *Qui n'est pas gelé.*
on, b. n. }
nt, b. n. *Qui n'est point fécondé, qui*
int enceinte.
, b. n. *Qui n'est pas affranchi, délivré*
é.
.t, b. n. *Qui n'est pas gardé* ou *sur-*
sans garde.
d, b. n. *Qui n'est pas gardé* ou *pré-*
ans défense.
, b. n. *Qui n'a point de remparts; ou-*
ans remparts.
leld, b. n. *Où l'on n'a point marché;*
ne s'est pas promené. —. *zie* Onbe-

gbaer enz. *zie* Onbewegelyk enz.
id, b. n. *Qui n'est pas pleuré* ou *re-*

lyk, b. n. *Qui ne mérite pas d'être*
ou *regretté.*
d, b. n. *Qui n'est pas défendu* ou

elyk, b. n. *Immobile; inébranlable;*
—, onverbiddelyk. *Inexorable; in-*

elykheid (z. mv.), v. *Immobilité*, f. —,
ettelykheid. *Inflexibilité*, f.
t, b. n *zie* Onbearbeid.
ctuigd, b. n. *Inorganique.*
igd, b. n. *Illégitime.*
ookt, b. n. *Qu'on n'a pas encensé.*
igd, b. n. *Qu'on n'a pas accordé; re-*
jeté.
peld, b. n. *Qui n'est pas déguisé; in-*
franc; sincère. —, byw. *Ingénument;*
ement.
en, b. n. *Qui n'est pas ému; insensible.*
t, b. n. *Qui est sans nuages; serein.*
nbaer, b. n. *Inhabitable.*
nbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui*
abitable, f.
nd, b. n. *Inhabité; désert.*
nlyk b. n. *Inhabitable.*
t, b. n *Inconnu ignoré.* — zyn. *Igno-*
it is my —. *Je l'ignore.*
theid (z. mv.), v. *Ignorance*, f.
baer, b. n. } *Improbable.* —, byw. *Im-*
selyk, b. n. } *probablement.*
selykheid (z. mv.), v. *Improbabilité*, f.
berd, b. n. *Qui n'est pas rempli de*

gd, b. n. *Immodéré; étourdi.* —, byw.
oezadigdlyk.
igdheid (z. mv.), v. *Immodération; étour-*
f.
igdlyk, byw. *Immodérément; étour-*
t.
id, b. n. *Qui n'est pas ensemencé; in-*
en friche.
rd, b. n. *Qui n'est point blessé; sain et*
sans blessure.
eld, b. n. *Qui n'est point scellé* ou *ca-*

, b. n. *Qui n'est point occupé.*
erd, b. n. *zie* Onbezabberd.
tigd, b. n. *Qui n'a pas été examiné* ou

. *I.*

Onbezield, b. n. *Inanimé; sans vie.*
Onbezieldheid, v. *Inanimation*, f.
Onbezien, b. n. *Qu'on n'a pas vu* ou *regardé.*
— onberouwen. *Tout coup vaille, à tout*
hasard.
Onbezind, b. n. *zie* Onbezonnen.
Onbezocht, b. n. *Qui n'est pas visité* ou *fré-*
quenté, infréquenté; qui n'est pas éprouvé ou
essayé.
Onbezoedeld, b. n. *Qui n'est pas souillé* ou *sali;*
sans tache.
Onbezoldigd, b. n. *Qui n'est pas soudoyé* ou
payé; sans paye.
Onbezonnen, b. n. *Inconsidéré; étourdi; impru-*
dent; indiscret; irréfléchi. —, byw. *Inconsi-*
dérément; étourdiment. — te werk gaen. *Agir*
en étourdi.
Onbezonnenheid (z. mv.), v. *Inconsidération;*
étourderie; imprudence; irréflexion, f.
Onbezorgd, b. n. *Qui est sans souci, sans soin,*
sans inquiétude; insouciant. —, byw. *Noncha-*
lamment; sans souci.
Onbezorgdheid (z. mv.), v. *Sécurité; insouciance;*
nonchalance, f.
Onbezuisd enz. *zie* Onbesuisd enz.
Onbezwaerd b. n. *Libre; exempt; qui n'est*
pas chargé d'impôts etc. —, gerust. *Tran-*
quille.
Onbezwalkt, b. n. *Qui n'est pas obscurci* ou
offusqué.
Onbezwangerd, b. n. *Qui n'est pas enceinte.*
Onbezweet, b. n. *Qui n'est pas en sueur.*
Onbezweken, b. n. *Intrépide; ferme.*
Onbezworen, b. n. *Qui n'est pas affirmé par ser-*
ment; qui n'est pas juré.
Onbezwykelyk, b. n. *Constant; persévérant;*
ferme.
Onbillyk, b. n. *Injuste; inique; déraisonnable.*
—, byw. *Injustement; déraisonnablement.*
Onbillykheid, v. *Injustice iniquité; déraison*, f.
Onbindelyk, b. n. *Qu'on ne peut lier.*
Onblind, b. n. *Qui n'est pas aveugle.*
Onbloedig, b. n. *Non sanglant.*
OnbloedigIyk, byw. *D'une manière non san-*
glante.
Onbluschbaer, b. n. *Inextinguible.*
Onbluschbaerheid (z. mv.), v. *Inextinguibilité*, f.
Onblutsbaer, b. n. *Qui ne peut être meurtri* ou
froissé.
Onbly, b. n. } *Triste, chagrin.* —, byw. *Tris-*
Onblyd, b. n. } *tement.*
Onblyde, b. n. }
Onboersch, b. n. *Qui n'est pas rustique* ou
grossier.
Onboetbaer, b. n. } *Inexpiable; irréparable.*
Onboetelyk, b. n. }
Onboetvaerdig enz. *zie* Onboetveerdig enz.
Onboetveerdig, b. n. *Impénitent.* —, byw. *zie*
Onboetveerdiglyk.
Onboetveerdigheid (z. mv.), v. *Impénitence*, f.
Onboetveerdiglyk, byw. *Sans pénitence; sans*
repentir.
Onbondig, b. n. *Qui n'est pas solide; mal fondé.*
Onbrandbaer, b. n. *Incombustible.*
Onbrandbaerheid, v. *Incombustibilité*, f.
Onbreekbaer, b. n. *Qui ne peut être rompu;*
indissoluble.
Onbreekbaerheid (z. mv.), v. *Indissolubilité*, f.
Onbrekelyk, b. n. *zie* Onbreekbaer.
Onbruik, o. *zie* Ongebruik.
Onbruikbaer, b. n. *Dont on ne peut se servir;*
impraticable; inutile.

Onbruikbaerheid (z. mv.). v. *Inutilité*, f.

Onbuerlyk, b. n. *Qui n'est pas à la manière des amis et des voisins.*

Onbuigbaer, b. n. *Inflexible.* — (spraekk.). *Indéclinable.*

Onbuigelyk, b. n. *zie* Onbuigbaer.

Onbuigelykheid, v. *zie* Onbuigzaemheid.

Onbuigzaem, b. n. *zie* Onbuigbaer.

Onbuigzaemheid (z. mv.), v. *Inflexibilité*, f. — (spraekk.). *Indéclinabilité*, f.

Onburgerlyk, b. n. *Incivique.*

Onburgerlykheid (z. mv.), v. *Incivisme*, m.

Onbyleggelyk, b. n. *Inaccommodable.*

Once (-n), v. *Once*, f.

Onchristelyk, b. n. *Antichrétien; impie; mondain.* —, byw. *Peu chrétiennement.*

Onchristelykheid (z. mv.), v. *Antichristianisme*, m.; *impiété*, f.

Onchristen (-en), m. *Qui n'est pas chrétien; païen*, m.

Oncierlyk enz. *zie* Onsierlyk enz.

Oncynsbaer, b. n. *Qui n'est pas tributaire; exempt de taille.*

Oncynsbaerheid (z. mv.), v. *Exemption de taille ou de contribution*, f.

Ondaed (-aden), v. *Forfait*, *crime*, *délit*, m.

Ondagelyksch, b. n. *Qui n'arrive pas tous les jours.*

Ondank (z. mv.), m. *Ingratitude*, f.; *mauvais gré* m. Iemand — weten. *Savoir mauvais gré à quelqu'un.*

Ondankbaer, b. n. *Ingrat.* —, byw. *Avec ingratitude.*

Ondankbaerheid (z. mv.), v. *Ingratitude*, f.

Ondankbaerlyk, byw. *Avec ingratitude.*

Ondanks, byw. *A regret.* —, voorz. *Malgré; en dépit de; nonobstant.*

Ondeeg, b. n. *Indisposé.* *zie* Ondegelyk.

Ondeel (-en), o. *Atome*, m.

Ondeelachtig, b. n. *Qui ne participe pas; qui n'a point de part à.*

Ondeelbaer, b. n. *Indivisible; impartable* (pal.). — wezen. *Individu*, m.

Ondeelbaerheid (z. mv.), v. *Indivisibilité; impartibilité* (pal.). f.

Ondeelbaerlyk, byw. *Indivisiblement.*

Ondeelig, b. n. } *zie* Ondeelbaer.
Ondeelyk, b. n. }

Ondegelyk, b. n. *Malhonnête.*

Onder, voorz. *Sous; dessous; au-dessous; par-dessous.* — de tafel. *Sous la table.* — den schyn, — den dekmantel. *Sous prétexte.* — den blauwen hemel. *A la belle étoile.* De zon is —. *Le soleil est couché.* — iemand staen. *Dépendre de quelqu'un.* — het juk brengen. *Subjuguer.* — den voet komen of geraken. *Être abattu ou renversé; tomber.* — den voet halen. *Abattre renverser.* — water zetten. *Inonder.* Iemand — de oogen zien. *Prêter le collet à quelqu'un.* Zich t n — geven *Se rendre.* — iemands oogen komen. *Paraître devant quelqu'un.* — een, — elkander *Ensemble; pêle-mêle.* —, gedurende. *Pendant; durant.* — de maeltyd. *Pendant le repas.* —, by, tusschen. *Entre; parmi; au milieu de.* — ons. *Entre nous.* — anderen. *Entr'autres.* — handen. *Entre les mains* iemand — handen nemen. *Réprimander quelqu'un.* —, b. n. *Inférieur; qui est placé dessous; subordonné; subalterne.* —, byw. *Dessous; dans le bas.* Van —. *D'en bas; de dessous; du fond.* — aen. *En bas; au bas.*

Onderadmirael (-s), m. *Vice-amiral*, m.

Onderadmiraelschap, o. *Vice-amirauté*, f.

Onderadmiraelsschip (-epen), o. *Vice-amiral, deuxième vaisseau d'une flotte*, m.

Onderaerdsch, b. n. *Souterrain.*

Onderafdeeling (-en), v. *Subdivision*, f.

Onderbaes (-azen), m. *Premier garçon*, m. —, v. *Soubassement* (*d'une colonne*), m.

Onderbalk (-en), m. *Architrave*, f.

Onderband (-en) m. *Sous-bande*, f.

Onderbed (-dden), o. *Lit de dessous; matelas*, m.

Onderbeek (-eken), v. *Ruisseau ou courant inférieur*, m.

Onderbegrepen, b. n. *Sous-entendu.*

Onderbegrypen, b. w. *Sous-entendre.*

Onderbek (-kken), m. *Mâchoire inférieure*, f.

Onderbestierster (-s), v. *Sous-gouvernante*, f.

Onderbeul (-en), m. *Valet de bourreau*, m.

Onderbevelhebber (-s), m. *Commandant en second*, m.

Onderbibliothecaris (-ssen), m. *Sous-bibliothécaire*, m.

Onderbinden (ik bond onder, heb ondergebonden), b. w. *Lier dessous, par-dessous.* — (ik onderbond, heb onderbonden). *Appliquer une ligature, bander.*

Onderbleef. *zie* Onderblyven.

Onderbleven, v. d. van onderblyven.

Onderblyfsel (-s, -en), o. *Ce qui ne grandit ou ne croit pas; nain*, m.

Onderblyven (ik bleef onder, ben ondergebleven), o. w. *Ne pas bien grandir ou croître; rabougrir.* — (ik onderbleef, ben onderbleven). *N'avoir pas lieu.*

Onderboeten (ik onderboette, heb onderboet), o. w. *Cesser de travailler.*

Onderbokse, v. *zie* Onderbroek.

Onderbond. *zie* Onderbinden.

Onderbonden v. d. van onderbinden.

Onderborg (-en), m. *Seconde caution; caution de la caution*, f.

Onderbouwen (ik bouwde onder, heb ondergebouwd), b. w. *Couvrir de terre en labourant.* — (ik onderbouwde, heb onderbouwd). *Soutenir par une maçonnerie.*

Onderbragt. *zie* Onderbrengen.

Onderbrak. *zie* Onderbreken.

Onderbreken (ik onderbreek, onderbrak, heb onderbroken), b. w. *Interrompre pour quelques instants.*

Onderbrengen (ik bragt onder (onderbragt), heb ondergebragt (onderbragt), b. w. *Assujettir; soumettre; subjuguer; dompter; réduire.*

Onderbrenging, v. *Assujettissement*, m.; *réduction*, f.

Onderbrigadier (-s), m. *Sous-brigadier*, m.

Onderbroek (-en), v. *Caleçon*, m.

Onderbroekmaker (-s), m. *Caleçonnier*, m.

Onderbroken, v. d. van onderbreken.

Onderbuigen (ik boog onder, heb ondergebogen), b. w. *Plier sous quelque chose;* (fig.) *assujettir, soumettre, subjuguer.*

Onderbuik (-en), m. *Bas-ventre; abdomen; hypogastre*, m.

Onderbuiksgezwel (-llen), o. *Hypogastrocèle*, f.

Onderburgemeester (-s), m. *Vice-bourgmestre*, m.

Onderburgemeesterschap, o. *Charge de vice-bourgmestre*, f.

Onderconsul (-s), m. *Vice-consul*, m.

Onderconsulschap, o. *Vice-consulat*, m.

Onderdaegs, byw. *Ces jours passés; l'autre jour; depuis peu.*

n (-anen), m. *Sujet*, m.
en (ik dael onder, daelde onder, ben edaeld), o. w. *Descendre de manière à pas vu.*
ig, b. n. *Sujet; soumis; obéissant;* . — maken. *Soumettre, assujettir.* le- — zyn. *Être soumis à quelqu'un.* —, e Onderdaniglyk.
igheid (z. mv.), v. *Sujétion; soumission; nce; humilité*, f.
iglyk, byw. *Avec soumission, avec ; humblement.*
l (-en), o. *Partie inférieure*, f.; *bas;* , m.; *subdivision*, f.
len (ik onderdeelde, heb onderdeeld), *ubdiviser.*
ling (-en), v. *Subdivision*, f.
ken (-s), m. *Sous-doyen*, m.
enschap, o. *Sous-doyenné*, m.
ken (ik dekte onder, heb ondergedekt), *ouvrir.*
ven (ik dolf onder, heb ondergedolven), *Enfouir.*
r (-en), v. *Porte inférieure*, f.
ken enz. *zie* Subdiaken enz.
n (ik deed onder, heb ondergedaen), *êler.* Ik heb er water ondergedaen. *J'y de l'eau.* —, o. w. *Céder.* — voor ie- *Céder à quelqu'un.*
npelen (ik dompelde onder (onderdom- heb ondergedompeld (onderdompeld), *Plonger dans.*
npeling, v. *Action de plonger dans; ion*, f.
wen (ik douwde onder, heb onderge-), b. w. *Pousser sous, dessous.*
kken (ik onderdrukte, heb onderdrukt), *ser; accabler; vexer.*
ikkend, b. n. *Oppressif, oppresseur; ire.*
ikker (-s), m. *Oppresseur; exacteur;* , m.
ikking (-en), v. *Oppression; exaction; on*, f.
iken (ik dook onder, ben ondergedoken), *Plonger dessous.*
, byw. *Pêle mêle; ensemble; l'un avec* . — brouwen, — mengen, — menge- schudden. *Mêler, mélanger.* — smyten. *ndre, brouiller, embrouiller.*
tael (-alen), m. *Substitut du procureur* m.
n (ik ging onder, ben ondergegaen), *Se coucher* (en parlant des astres). De zon nder. *Le soleil se couche.* —, te gronde *Aller* ou *couler à fond.* —, vervallen. *ir; tomber en décadence; périr.* — (ik ging, heb ondergaen), b. w. *Subir; r; endurer; supporter.*
ende, b. n. *Couchant.* — zon. *Soleil cou-*

ng, m. *Coucher (des astres)*, m. —, f. *Ruine; perte; décadence; chute*, f.; , m.
bleven, v. d. van onderblyven.
bogen — onderbuigen.
bonden — onderbinden.
bragt — onderbrengen.
laen — onderdoen.
doken — onderduiken.
dolven — onderdelven.
goten — ondergieten.

Ondergekeken, v. d. van onderkyken.
Ondergekregen — onderkrygen.
Ondergekropen — onderkruipen.
Ondergelegen — onderliggen.
Ondergeleid — onderleggen.
Ondergeregtsheer (-en), m. *Bas-justicier*, m.
Ondergeschikt, b. n. *Subordonné; subalterne; soumis; dépendant; sujet.* —e, m. *Sous-ordre, subalterne, subordonné*, m.
Ondergeschiktheid (z. mv.), v. *Subordination; soumission*, f.
Ondergescholen, v. d. van onderschuilen.
Ondergeschoten — onderschieten.
Ondergeschoven — onderschuiven.
Ondergeschreven — onderschryven.
Ondergesmeten — ondersmyten.
Ondergesmolten — ondersmelten.
Ondergesneden — ondersnyden.
Ondergestoken — ondersteken.
Ondergetrokken — ondertrekken.
Ondergezonken — onderzinken.
Ondergezwommen — onderzwemmen.
Ondergieten (ik goot onder, heb ondergegoten), b. w. *Mêler en fondant.*
Ondergod (-en), m. *Dieu subalterne; demi-dieu*, m.
Ondergoed (z. mv.), o. *Habillement de dessous*, m.
Ondergooijen (ik gooide onder, heb ondergegooid), b. w. *Jeter dessous.*
Ondergordel (-s), m. *Ceinture* ou *sangle de dessous*, f.
Ondergorden (ik ondergordde, heb ondergord), b. w. *Ceindre* ou *sangler par dessous.*
Ondergraef (-aven), m. *Vicomte*, m.
Ondergraefschap, o. *Vicomté*, f.
Ondergraefspier (-en), v. *Sous-épineux* (muscle), m.
Ondergraven (ik graef onder, groef onder, heb ondergegraven), b. w. *Enfouir; couvrir de terre en béchant.* — (ik ondergroef, heb ondergraven). *Creuser sous; miner; caver; saper.* Het —. *zie* Ondergraving.
Ondergraver (-s), m. *Mineur; sapeur*, m.
Ondergravin (-nnen), v. *Vicomtesse*, f.
Ondergraving (-en), v. *Sape; mine*, f.
Ondergroef. *zie* Ondergraven.
Ondergroeijen (ik groeide onder, ben ondergegroeid), o. w. *Croître parmi* ou *sous.*
Ondergronden (ik ondergrondde, heb ondergrond), b. w. *Sonder; examiner, rechercher; scruter; pénétrer.*
Onderhage, v. *Lierre terrestre*, m.
Onderhalen (ik hael onder, haelde onder, heb ondergehaeld), b. w. *Tirer vers le bas.* — (ik onderhaelde, heb onderhaeld). *Souligner; tirer des lignes sous quelque chose.* —, inhalen. *Atteindre.*
Onderhalf, b. n. *zie* Anderhalf.
Onderhaling, v. *Action de souligner*, f.
Onderhals, m. *Hypotrachélion* (t. d'anat.), m.
Onderhandel, m. *zie* Onderhandeling.
Onderhandelaer (-s), m. *Négociateur*, m.
Onderhandelaerster (-s), v. *Négociatrice*, f.
Onderhandelen (ik onderhandelde, heb onderhandeld), o. w. *Négocier; traiter; conférer.*
Onderhandeling (-en), v. *Négociation; conférence*, f.; *traité*, m.
Onderhandsch, b. n. *Qui se fait sous main.*
Onderhavig, b. n. *zie* Onderhevig.
Onderheid (z. mv.), v. *Infériorité*, f., *rang inférieur*, m.

Onderhemd (-en), o. *Chemise de dessous*, f.
Onderhevig, b. n. *Sujet; assujetti; astreint; exposé.*
Onderhevigheid (z. mv.), v. *Sujétion; dépendance*, f.; *assujettissement*, m.
Onderhield. zie Onderhouden.
Onderholen (ik onderhool, onderhoolde, heb onderhoold), b. w. *Creuser* ou *caver de dessous* ou *d'en bas.*
Onderhooren (ik hoorde onder, heb ondergehoord), o. w. *Dépendre de; relever de; appartenir à.* (ik onderhoorde, heb onderhoord), b. w. *Interroger, questionner.*
Onderhoorig, b. n. *Dépendant de; subordonné; subalterne; appartenant à.*
Onderhoorigheid (z. mv.), v. *Dépendance; appartenance; subordination*, f.
Onderhopman (-nnen, -lieden), m. *Capitaine en second lieutenant*, m.
Onderhoud (z. mv.), o. *Entretien*, m.; *subsistance*, f. —, gesprek. *Discours*, m.; *conversation*, f.
Onderhouden (ik hield onder, heb ondergehouden), b. w. *Tenir dessous.* — (ik onderhield, heb onderhouden). *Entretenir; nourrir; alimenter.* —, betrachten. *Garder, observer.* Elkander —. *S'entretenir, converser.*
Onderhouder (-s), m. *Observateur*, m.
Onderhouding, v. *Entretien*, m. —, betrachting. *Observation*, f.
Onderhoudingskosten, m. mv. *Impense* (pal.), f.
Onderhoudster (-s), v. *Observatrice*, f.
Onderhuerder (-s), m. *Sous-locataire*, m.
Onderhuerster (-s), v. *Sous-locataire*, f.
Onderhuid, v. *OEuvres vives* (t. de mar.), f. pl. — (on leedk.). *Intégument*, m.
Onderhuis (-zen), o. *Rez-de-chaussée*, m.
Onderhuren (ik onderhuerde, heb onderhuerd), b. w. *Sous-louer; louer sous main.*
Onderjagen (ik joeg (jaegde) onder, heb ondergejaegd), b. w. *Chasser par-dessous.*
Onderjarig, b. n. *Mineur, qui est sous tutelle.*
Onderkabbelen (ik onderkabbelde, heb onderkabbeld), b. w. *Creuser caver (comme l'eau).*
Onderkam (-mmen), m. (van eenen haen). *Barbe d'un coq*, f.
Onderkanselier (-s), m. *Vice-chancelier*, m.
Onderkant (-en), m. *Le dessous de quelque chose; le côté inférieur*, m.
Onderkapitein (-s), m. *Capitaine en second; lieutenant*, m.
Onderkazak (-kken), m. *Jupon*, m.
Onderkelder (-s), m. *Cave plus basse qu'une autre*, f.
Onderkennen (ik onderkende, heb onderkend), b. w. *Distinguer; discerner.*
Onderkeurs (-zen), v. *Corps de jupe; cotillon*, m.
Onderkeursje (-s), o. *Petit jupon* ou *cotillon*, m.
Onderkin (-nnen), v. *Double menton*, m. — van een peerd. *Sous-barbe*, f.
Onderkinsch, b. n. *Submental.*
Onderkleed (-eren, -ceren), o. *Habit de dessous*, m.; *veste*, f.
Onderklerk (-en), m. *Sous-clerc*, m.
Onderkneden (ik kneedde onder, heb ondergekneed), b. w. *Mêler en pétrissant.*
Onderknie (-ën), v. *Coupe-gorge* (mar.), m.
Onderkocht. zie Onderkoopen.
Onderkok (-s), m. *Aide de cuisine; marmiton*, m.
Onderkoken (ik kook onder, kookte onder, heb ondergekookt), b. w. *Mélanger en faisant bouillir.*
Onderkomen (ik kwam onder, ben ondergekomen), o. w. *Venir dessous; être submergé; succomber.*
Onderkoning (-en), m. *Vice-roi*, m.
Onderkoningin (-nnen), v. *Vice-reine*, f.
Onderkoningschap, o. *Vice-royauté*, f.
Onderkoopen (ik onderkocht, heb onderkocht), b. w. *Acheter sous main.*
Onderkooper (-s), m. *Celui qui achète sous main.*
Onderkooping, v. *Achat fait sous main*, m.
Onderkorporael (-s, -alen), m. *Anspessade*, m.
Onderkorst (-en), v. *Croûte de dessous*, f.
Onderkoster (-s), m. *Sous-sacristain*, m.
Onderkosterschap, o. *Office de sous sacristain*, m.
Onderkous (-en), v. *Chaussette*, f.
Onderkroop. zie Onderkruipen.
Onderkropen, v. d. van onderkruipen.
Onderkruipen (ik kroop onder, ben ondergekropen), o. w. *Ramper dessous; se glisser sous quelque chose en rampant.* — (ik onderkroop, heb onderkropen), b. w. *Supplanter.* Het —. *Supplantation*, f.
Onderkruiper (-s), m. *Supplantateur*, m.
Onderkruiping, v. *Supplantation*, f.
Onderkrygen (ik kreeg onder, heb ondergekregen), b. w. *Subjuguer; soumettre; mettre dessous.*
Onderkussen (-s), o. *Coussin de dessous*, m.
Onderkyken (ik keek onder, heb ondergekeken), o. w. *Regarder sous quelque chose.*
Onderlaeg, v. *Batterie inférieure d'un vaisseau*, f. —, nederlaeg. *Défaite; déroute*, f.; *échec*, m. De — krygen. *Avoir le dessous; être battu.* — van een bed. *Enfonçure*, f., *fond d'un lit*, m., *fonçailles*, f. pl.
Onderlaet (z. mv.), o. *Négligence*, f.
Onderlag. zie Onderliggen.
Onderlaken (-s), o. *Drap de lit de dessous*, m.
Onderlandvoogd (-en), m. *Sous gouverneur*, m.
Onderlaten (ik onderlaet, onderliet, heb onderlaten), b. w. *Négliger; se désister.*
Onderleen (-en), o. *Fief servant*, m.
Onderleermeester (-s), m. *Sous-précepteur*, m.
Onderleg (z. mv.), o. *Entreprise*, f.
Onderlegaet (-aten), m. *Vice-légat*, m.
Onderlegaetschap, o. *Vice-légation*, f.
Onderlegd, v. d. van onderleggen. —, b. n. zie Onderleid, b. n.
Onderleggen (ik legde (leide) onder, heb ondergelegd (ondergeleid), b. w. *Mettre* ou *poser dessous.* — (ik onderlegde (onderleide), heb onderlegd (onderleid). *Rehausser; relever; remplir avec quelque chose.* —, o. w. zie Onderliggen.
Onderleggend, b. n. zie Onderliggend.
Onderlegsel, o. *Ce qu'on met dessous; pièce de renfort*, f.; *remplissage*, m.
Onderleid, v. d. van onderleggen. —, b. n. *Pourvu d'habits, etc.*
Onderleide. zie Onderleggen.
Onderliet. zie Onderlaten.
Onderliggen (ik lag onder, heb en ben ondergelegen), o. w. *Être dessous; être couché dessous.* —, onder water liggen. *Être inondé ou submergé.* —, afhangen. *Dépendre, être dépendant.* —, bezwyken. *Succomber.*
Onderliggend, b. n. *Qui a le dessous; qui est plus faible.*
Onderling, b. n. *Mutuel; réciproque.* —, byw. *Mutuellement; réciproquement.*
Onderliniëren (ik onderliniëerde, heb onderliniëerd), b. w. *Souligner*

[-ppen), v. *Lèvre inférieure*, f.
ìen (ik liep onder, ben ondergeloopen),
Courir sous quelque chose. —, onder
ıopen. *Être inondé* ou *submergé*. Het
ıpt onder. *Le pays est inondé*. — (fam.).
ou *se glisser parmi*.
nant (-en), m. *Sous-lieutenant*, m.
nantschap, o. *Sous-lieutenance*, f.
o. *Partie inférieure du corps*, f.
n (ik onderlynde, heb onderlynd),
uligner.
nsch, b. n. *Sublunaire*.
t (z. mv.), v. *Diminution de mesure*, f.
steit (z. mv.) v. *Majesté inférieure* ou
r, f.
n (ik maelde onder, heb onderge-
b. w. *Moudre parmi*.
ster (-s), m. *Sous-maître*, m.
steres (-ssen), v. } *Sous-maîtresse*, f.
stersse (-n), v. }
gen (ik mengde onder (ondermengde),
lergemengd (ondermengd), b. w. *En-*
; amalgamer; faire un mélange de.
ging, v. *Action d'entremêler*, f.; *mé-*
n.
iber (-s), m. *Subrogé-tuteur*, m.
en (ik ondermuer, ondermuerde, heb
nerd), b. w. *Soutenir par une maçon-*

s (-en), v. *Bonnet de dessous*, m.
ien (ik ondermynde, heb ondermynd),
Miner; caver; creuser; saper. — (ik
onder, heb ondergemynd). *Acheter*
us du prix fixé.
er (-s), m. *Mineur; sapeur*, m.
ing, v. *Mine; sape*, f.
. zie Ondernemen.
nster (-s), v. *Entrepreneuse*, f.
en (ik onderneem, ondernam, heb
men), b. w. *Entreprendre; tenter;*
sur soi.
end, b. n. *Entreprenant*.
er (-s), m. *Entrepreneur*, m.
ing (-en), v. *Entreprise*, f.
en, v. d. van ondernemen.
cius (-ssen), m. *Internonce*, m.
ier (-s, -en), m. *Officier subalterne;*
icier; sergent, m.
leelen (ik onderoordeelde, heb onder-
l), b. w. *Distinguer par le jugement*.
aek (-aken), v. *Cause secondaire*, f.
chter (-s), m. *Sous-gouverneur*, m.
chtster (-s), v. *Sous-gouvernante*, f.
it, v. *Sous-bail*, m.; *sous-ferme*, f.
iten (in onderpachtte, heb onderpacht),
us-fermer.
iter (-s), m. *Sous-fermier*, m.
itster (-s), v. *Sous-fermière*, f.
d (-en), m. en o. *Gage; nantissement*,
othèque; sureté; assurance, f. Tot —
Hypothéquer, affecter.
len (ik onderpandde, heb onderpand),
onner en gage; engager; hypothéquer.
ding, v. *Action d'engager, d'hypo-*
, f. zie Onderpand.
oor (-s, -oren), m. *Vicaire*, m. — zyn.
r.
oorschap, o. *Vicariat*, m.
ory, v. *Vicairie*, f.
tsen (ik plaetste onder, heb onderge-
, b. w. *Placer* ou *mettre dessous*.

Onderplakken (ik plakte onder, heb onderge-
plakt), b. w. *Attacher* ou *coller sous*.
Onderplanten (ik plantte onder, heb onderge-
plant), b. w. *Planter parmi* ou *au-dessous*.
Onderpligtig, b. n. *Subalterne; subordonné*.
Onderploegen (ik ploegde onder, heb onderge-
ploegd), b. w. *Couvrir de terre en labourant*.
Onderpolig, b. n. *Qui est sous un des deux pôles*.
Onderpolsen (ik onderpolste, heb onderpolst),
b. w. *Sonder*.
Onderpoten, b. w. zie Onderplanten.
Onderprefect (-en), m. *Sous-préfet*, m.
Onderprefectuer, v. *Sous-préfecture*, f.
Onderprioor (-oren), m. *Sous-prieur*, m.
Onderpriorin (-nnen), v. *Sous-prieure*, f.
Onderproeflezer (-s), m. *Sous-prote*, m.
Onderraeklyn (-en), v. *Sous-tangente*, f.
Onderrefterbezorger (-s), m. *Sous-réfectorier*, m.
Onderrefterbezorgster (-s), v. *Sous-réfecto-*
rière, f.
Onderregent (-en), m. *Sous-régent*, m.
Onderregentschap, o. *Charge de sous-régent*, f.
Onderregt, o. zie Onderrigt, o.
Onderregten, b. w. zie Onderrigten.
Onderregter (-s), m. *Juge subalterne*, m. zie On-
derrigter.
Onderregting, v. zie Onderrigting.
Onderrekenen (ik rekende onder, heb onderge-
rekend), b. w. *Comprendre dans un compte*.
Onderrente, v. *Sous-rente*, f.
Onderrentheffer (-s), m. *Sous-rentier*, m.
Onderriem (-en), m. *Courroie* ou *ceinture que*
l'on porte sous les habits, f.
Onderrigt (z. mv.), o. *Instruction*, f.; *enseigne-*
ment; renseignement, m.
Onderrigt, v. d. van onderrigten.
Onderrigten (ik onderrigtte, heb onderrigt),
b. w. *Instruire; apprendre; enseigner; in-*
former.
Onderrigter (-s), m. *Celui qui instruit; instruc-*
teur, m.
Onderrigting (-en), v. *Instruction; information*,
f.; *éclaircissement; renseignement*, m.
Onderroeren (ik roerde onder, heb onderge-
roerd), b. w. *Mêler entremêler*.
Onderrok (-kken), m. *Jupon; cotillon*, m.
Onderrokje (-s), o. *Petit jupon* ou *cotillon*, m.
Onderrollen (ik rolde onder, heb en ben onder-
gerold), b. en o. w. *Rouler sous*.
Onderrymeester (-s), m. *Créat, sous-écuyer*, m.
Onderschatmeester (-s), m. *Sous-trésorier*, m.
Onderschatmeesterschap, o. *Charge de sous-tré-*
sorier, f.
Onderscheid, o. *Différence; distinction*, f. Zon-
der — *Sans distinction; indistinctement*.
Onderscheiden (ik onderscheidde, heb onder-
scheiden), b. w. *Distinguer; discerner; démê-*
ler; différencier.
Onderscheiden, b. n. *Différent; distinct; divers*.
—, byw. *Différemment; distinctement*.
Onderscheidend, b. n. *Distinctif, caractéris-*
tique.
Onderscheidenheid, v. zie Onderscheiding.
Onderscheindenlyk, byw. *Différemment; dis-*
tinctement.
Onderscheiding (-en), v. *Différence; distinction*,
f.; *discernement*, m.
Onderscheidingsteeken, o. *Marque distinctive*, f.
Onderscheidshalve, byw. *Pour la différence;*
pour distinguer.
Onderscheppen (ik onderschepte, heb onder-
schept), b. w. *Atteindre*. Den postbode —. *At-*

teindre le courrier. Brieven —. *Intercepter des lettres.* —, ontdekken. *Découvrir.*
Onderschepping, v. *Interception*, f. —, ontdekking. *Découverte*, f.
Onderschieten (ik schoot onder, heb ondergeschoten), b. w. *Tirer parmi ; faire feu sur.* —, ondereenmengen. *Mêler.* De kaerten —. *Battre les cartes.*
Onderschikken, b. w. *Subordonner.*
Onderschikking, v. *Subordination, hiérarchie*, f.
Onderschil, o. *zie* Onderscheid.
Onderschip, o. *Fond de cale*, m.
Onderschoorsel (-s), o. *Étaie*, f.; *étançon*, m.
Onderschoren (ik onderschoorde, heb onderschoord), b. w. *Étayer ; étançonner.*
Onderschoring, v. *Action d'étayer, d'étançonner*, f., *étayement*, m.
Onderschout (-en), m. *Vice-bailli*, m.
Onderschoutschap, o. *Charge de vice-bailli*, f.
Onderschragen, b. n. *zie* Ondersteunen.
Onderschraging, v. *zie* Ondersteuning.
Onderschreef. *zie* Onderschryven.
Onderschreven, v. d. van onderschryven.
Onderschrift (-en), o. *Signature*, f.; *seing*, m.; *souscription*, f.
Onderschryven (ik onderschreef (schreef onder), heb onderschreven (ondergeschreven), b. w. *Soussigner ; signer ; souscrire.* Ik ondergeschreven beken. *Je soussigné reconnais.* Een onderschreven brief. *Une lettre signée.*
Onderschryver (-s), m. *Sous-clerc*, m.
Onderschryving, v. *zie* Onderschrift.
Onderschuilen (ik school onder, heb ondergescholen), o. w. *Se cacher* ou *se mettre à couvert sous.*
Onderschuiven (ik schoof onder, heb ondergeschoven), b. w. *Passer* ou *faire passer dessous ; supposer.*
Onderschuiving, v. *Supposition*, f.
Ondersecretaris (-ssen), m. *Sous-secrétaire*, m.
Onderslag, m. *Jet, rejeton*, m.
Onderslepen (ik sleep onder, sleepte onder, heb ondergesleept), b. w. *Traîner dessous.*
Ondersmelten (ik smolt onder, heb ondergesmolten), b. w. *Fondre une chose parmi d'autres.*
Ondersmyten (ik smeet onder, heb ondergesmeten), b. w. *Jeter parmi.*
Ondersnyden (ik sneed onder, heb ondergesneden), b. w. *Mêler en coupant.*
Onderspaden (ik spaedde onder, heb ondergespaed), b. w. *Couvrir de terre en bêchant.*
Onderspit (z. mv.), o. In het — zyn. *Être dans un mauvais état.* In het — geraken. *Tomber en décadence.* Het — delven. *Être vaincu.*
Onderspreiden (ik spreidde onder, heb ondergespreid), b. w. *Répandre parmi.*
Onderspysmeester (-s), m. *Sous-réfectorier*, m.
Onderspysmeesterse (-n), v. *Sous-réfectorière*, f.
Onderstadhouder (-s), m. *Sous-gouverneur*, m.
Onderstadhouderschap, o. *Charge de sous-gouverneur*, f.
Onderstaen (ik sta onder, stond onder, heb ondergestaen), o. w. *Être sous* ou *dessous ; être dans un endroit plus bas ; être à l'abri* ou *à couvert sous.* — (ik onderstond, heb onderstaen), b. w. *Entreprendre ; tenter.* —, lyden. *Subir.* Zich —. *Oser.*
Onderstaen (z. mv.), o. *Entreprise ; tentative*, f.
Onderstaende, b. n. *Qui est au pied* ou *au bas de ; ci dessous.*

Onderstalmeester (-s), m. *Sous-écuyer*, m.
Onderstand (z. mv.), m. *Appui; secours*, m.; *aide; assistance*, f. — doen. *Secourir, assister, aider.*
Onderstandgelden, o. mv. *Subsides*, m. pl.; *subvention*, f.
Onderstak. *zie* Ondersteken.
Onderstappen (ik onderstapte, heb onderstapt), b. w. *Atteindre* ou *joindre à grands pas.*
Onderste, b. n. *Inférieur ; le plus bas.* Het —. *La partie inférieure ; le bas ; le dessous.* Het — boven keeren of smyten. *Bouleverser ; mettre sens dessus dessous.*
Ondersteek, m. *Supercherie, tromperie*, f. Iemand — doen. *Supplanter quelqu'un.* —, o. *zie* Ondersteekbekken.
Ondersteekbekken (-s), o. *Bassin de chambre ou de garde-robe*, m.
Ondersteeksel, o. *zie* Ondersteekbekken.
Ondersteken (ik steek onder, stak onder, heb ondergestoken), b. w. *Mettre* ou *fourrer dessous ; joindre parmi; incorporer.* Een kind —. *Supposer un enfant.* — (ik onderstak, heb onderstoken). *Mêler, entremêler.* De kaerten —. *Battre les cartes.* —, b. n. *Concerté.*
Ondersteking, v. (van een kind). *Supposition (d'enfant)*, f.
Onderstellen (ik stelde onder, heb ondergesteld), b. w. *Mettre* ou *poser sous.* — (ik onderstelde, heb ondersteld). *Supposer.* Laet ons — dat. *Supposons que.*
Onderstelling (-en), v. *Supposition*, f.
Ondersteun, o. *zie* Ondersteuning.
Ondersteunen (ik ondersteunde, heb ondersteund), b. w. *Appuyer ; étayer ; soutenir.* —, bystaen. *Aider ; assister ; seconder.*
Ondersteuning, v. *Appui ; soutien ; étayement*, m. —, bystand. *Aide; assistance*, f.
Ondersteunsel (-s), o. *Étaie*, f.; *étançon ; appui ; support*, m.
Onderstierman, m. *zie* Onderstuerman.
Onderstoken, v. d. van ondersteken.
Onderstond. *zie* Onderstaen.
Onderstooten (ik stiet onder, heb ondergestooten), b. w. *Pousser en bas; mêler en pilant.*
Onderstoppen (ik stopte onder, heb ondergestopt), b. w. *Cacher* ou *fourrer sous.*
Onderstrepen (ik onderstreep, onderstreepte, heb onderstreept), b. w. *Souligner.*
Onderstrooijen (ik strooide onder, heb ondergestrooid), b. w. *Répandre parmi ;* (fig.) *faire courir* (un bruit).
Onderstroomen (ik stroomde onder, heb ondergestroomd), o. w. *Couler sous.* — (met zyn). *Être inondé entièrement.*
Onderstuerman (-lieden), m. *Contre-maître*, m.
Onderstut, o. } *zie* Ondersteunsel.
Onderstutsel, o. }
Onderstutten, b. w. *zie* Ondersteunen.
Onderstutting, v. *zie* Ondersteuning.
Ondertand (-en), m. *Dent de la machoire inférieure*, f.
Ondertasten (ik ondertastte, heb ondertast), b. w. *Examiner ; rechercher; s'informer ; s'enquérir.*
Onderteekenaer (-s), m. *Signataire*, m.
Onderteekend, v. d. van onderteekenen.
Onderteekenen (ik teekende onder, heb ondergeteekend), b. w. *Mettre une marque sous quelque chose; mettre son nom au bas d'un*

oussigner. Ik ondergeteekende beken. *gné reconnais*. — (ik onderteekende, lerteekend). *Souscrire; cimenter* ou *par sa signature*.
ening (-en), v. *Signature*, f.; *seing*, *scription*, f.
n (ik telde onder, heb ondergeteld), *mpter parmi*.
sch, b. n. *Sublingual*.
. *zie* Ondertreden.
en (ik ondertrad, heb ondertreden), *uler aux pieds*, *opprimer*.
ken (ik trok onder, heb ondergetrok- w. *Tirer sous*. — (ik ondertrok, heb kken). *Souligner; barrer; rayer*.
. *zie* Ondertrekken.
ken, v. d. van ondertrekken.
w (z. mv.), v. *Fiançailles*, f. pl.
wde -n), m. en v. *Fiancé*, m.; *fiancée*, f.
wen (ik ondertrouwde, **heb onder-**, b. w. *Fiancer*.
wing, v. *Fiançailles*, f. pl.
chen, byw. *Sur ces* ***entrefaites; ce-*** *en attendant: néanmoins*. —, som- ***elquefois***. — **dat, voegw.** ***Pendant que;*** ***ue***.
gen (ik onderving, heb ondervangen), *ttrapper* ou *saisir quelque chose qui* —, ondersteunen. *Appuyer, étayer*, —, vervangen, **aflossen.** ***Remplacer***, , *relever*.
ging, v. ***zie*** Ondersteuning.
n (ik vaer onder, voer onder, **ben on-** **ren**), o. w. *Descendre*. (ik ondervaer, **er, heb** ondervaren), b. w. ***Passer par-***

(-en), o. *Baquet*, m.; *sébile*, f.
leelen (ik onderverdeelde, **heb onder-** d), b. w. *Subdiviser*.
leeling (-en), v *Subdivision*, f.
taen, b. w. *Sous-entendre*. —, b. n. *tendu*.
riaet, o. *Sous-vicariat*, m.
ris (-ssen), m. *Sous-vicaire*, m.
len (ik ondervond, heb ondervonden), *Expérimenter; éprouver; faire l'expé-* *le*. Hy heeft het ondervonden. ***Il en a*** *xpérience*.
ding, v. *Expérience*, f.; *essai*, m. By *expérience*.
g. *zie* Ondervangen.
ijen (ik vloeide onder, ben onderge- , o. w. *Couler par-dessous; être sub-* ou *inondé*.
er (-en), m. *Plancher de dessous*, m.
gen (ik voegde onder, heb onderge- b. w. *Ajouter au bas* ou *audessous de*.
d. *zie* Ondervinden.
iden, v. d. van ondervinden.
gd (-en), m. *Subrogé-tuteur; surveil-* .
gdy, v. ***Fonction d'un subrogé-tu-***

rzitter (-s), m. *Vice-président*, m.
schen (ik ondervorschte, heb onder-). b. w. *S'informer* ou *s'enquérir de* *chose*.
egster (-s), v. *Questionneuse*, f.
gen (ik ondervraeg, ondervroeg (on- egde), heb ondervraegd), b. w. *Question-* *terroger; examiner*. Het —. *zie* Onder- g.

Ondervrager (-s), m. ***Questionneur; interroga-*** ***teur; examinateur***, m.
Ondervraging (-en), v. ***Question; interrogation***, *demande*, f.; ***examen***, m.
Onderwaerts, byw. ***Vers le bas; au bas; au-des-*** ***sous***.
Onderwal (-llen), m. ***Fausse-braie*** (fortif.), f.
Onderwarig, b. n. *Sujet*, *exposé à*.
Onderwassen (ik wies onder, **ben ondergewas-** **sen), o. w.** *Croître parmi*.
Onderweeg, byw. *zie* Onderweg.
Onderwees. *zie* Onderwyzen.
Onderweg, byw.
Onderwege, byw.
Onderwegen, byw. } *En chemin; en* ***route; che-*** *min faisant*.
Onderwelven (ik onderwelfde, **heb onderwelfd)**, b. w. *Voûter d'en bas*.
Onderwereld, v. *Monde souterrain*; ***bas monde***; (fig.) ***séjour des morts***, m.; ***Champs Ely-*** ***sées***, m. pl.
Onderwerp (-en), o. *Sujet*, m.; *matière*, f.
Onderwerpelyk, b. n. *Subjectif*.
Onderwerpen (ik onderwierp (onderworp), heb onderworpen), b. w. *Assujettir; soumettre; asservir; subjuguer; réduire*. Wy zyn aen vele kwalen onderworpen. *Nous sommes sujets à bien des maux*. Zich —. *Se soumettre*.
Onderwerpend, b. n. *Assujettissant*.
Onderwerping, v. *Assujettissement*, m.; *sou-* *mission; résignation; réduction*; ***obéissance***. f.
Onderweven (ik weef onder, heb **ondergeweven)**, b. w. *Tisser parmi*.
Onderwezen, v. d. van onderwyzen.
Onderwierp. *zie* Onderwerpen.
Onderwigt (z. mv.), o. *Diminution de poids*, f., *déchet*, m.
Onderwind, o. *zie* Onderwinding.
Onderwinden (zich), ik onderwond my, **heb my** onderwonden), wed. w. *Entreprendre*; ***tenter; oser***. Zich groote dingen —. ***Entreprendre de grandes choses***.
Onderwinding, v. *Entreprise*; *tentative*, f.
Onderwisseling (-en), v. *Vicissitude*, f.
Onderwond. *zie* Onderwinden.
Onderwonden, v. d. van onderwinden.
Onderworp. *zie* Onderwerpen.
Onderworpen, v. d. van onderwerpen. —, b. n. *Sujet; assujetti; soumis; dépendant*. **Aen de** wetten —. *Sujet aux lois*.
Onderwulven, b. w. *zie* Onderwelven.
Onderwyl byw. *zie* Onderwylen.
Onderwylen, byw. *Cependant; en* ***attendant***.
Onderwys (z. mv.), o. ***Instruction; leçon***, f.; *enseignement*, m.
Onderwyskunst, v *Didactique*, f.
Onderwyssster, v. ***Institutrice***, f.
Onderwyzen (ik **onderwees, heb onderwezen)**, b. w. *Instruire*; ***enseigner; montrer***.
Onderwyzend, b. n *Instructif didactique*.
Onderwyzer (-s), m. ***Précepteur; instituteur; maitre***, m.
Onderwyzing, v. *zie* Onderwys.
Onderzaeijen (ik zaeide onder, **heb ondergezaeid)**, b. w. *Semer parmi*.
Onderzael, (-alen), v. *Salle d'en bas*, f.
Onderzaet (-aten), m. *Sujet; vassal*, m.
Onderzetsel (-s), o. *Soutien; appui; support*, m. — (bouwk.). *Soubassement* m.
Onderzetten (ik zettede onder heb **ondergezet)**, b. w. ***Mettre*** ou ***placer sous*** *quelque* ***chose***. —, onder verwedden. ***Parier; engager par un***

pari. —, onder water zetten. Inonder. — (ik onderzettede, heb onderzet). Mettre ou placer dessous; étayer; étançonner.
Onderzieltje (-s), o. Petit jupon ou cotillon, m.
Onderzien (ik zag onder, heb ondergezien), o. w. Regarder sous quelque chose.
Onderzinken (ik zonk onder ben ondergezonken), o. w. Enfoncer; aller au fond; couler à fond; être submergé.
Onderzocht. zie Onderzoeken.
Onderzoek (z. mv.), o. Recherche; information; perquisition; discussion; investigation, f.; examen, m.
Onderzoeken (ik onderzocht, heb onderzocht), b. w Rechercher examiner explorer; questionner s'informer de.
Onderzoeker (-s) m. Examinateur, scrutateur; investigateur, m.
Onderzoeking, v. zie Onderzoek.
Onkerzoekkamer (-s), v. Chambre des enquêtes, f.
Onderzoldering (-en), v. Étage inférieur, m.
Onderzwemmen (ik zwom onder, heb en ben ondergezwommen), o. w. Nager sous.
Ondeugd (-en), v. Mal; vice, m.; méchanceté; malice, f. —, m. Méchant, m.
Ondeugdelyk, b. n. Vicieux; méchant; dépravé; pervers; mauvais. —, byw. Vicieusement; méchamment.
Ondeugdelykheid (-heden), v. Vice; défaut, m.; méchanceté; malice, f.
Ondeugdzaemheid, v. Improbité, f.
Ondeugend, b. n. Vicieux; gâté corrompu; méchant; dépravé; pervers; mauvais.
Ondeugendheid (-heden), v. Méchanceté; perversité; dépravation; malice f.
Ondicht, o. Prose, f. In — schryven. Écrire en prose.
*Ondieft, byw. Bien.
Ondienst, (-en), m. Mauvais service; mauvais office, m. Iemand — doen. Rendre un mauvais service à quelqu'un, le désobliger, le desservir.
Ondienstbaer, b. n. Libre, qui n'est pas asservi.
Ondienstbaerheid (z. mv.), v. Liberté; exemption de service, f.
Ondienstelyk byw. Inutilement.
Ondienstig b. n. Inutile; qui ne sert à rien. —, byw Inutilement.
Ondienstigheid (z. mv.), v. Inutilité, f.
Ondienstiglyk, byw Inutilement.
Ondiep, b. n. Peu profond; bas; où il y a peu d'eau.
Ondiepte (-n), v. Gué; bas-fond, m.
Ondier (-en), o. Monstre, m.
Ondigt, b. n. Qui n'est pas serré; fendu; ouvert; percé; lâche.
Ondoen. zie Ontdoen
Ondoenbaer b. n. } Infaisable; impraticable; im-
Ondoenlyk, b. n. } possible.
Ondoenlykheid (z. mv.), v. Impossibilité, f.
Ondoodelyk, b. n. Qui n'est pas mortel, qui ne cause pas la mort.
Ondoorboord, b. n. Imperforé (-anat.).
Ondoorboorlyk, b. n. Qui ne peut être percé ou perforé.
Ondoorbooring, v. Imperforation (t. de méd.), f.
Ondoordringbaer enz. zie Ondoordringelyk enz.
Ondoordringelyk, b. n. Impénétrable; imperméable. —, byw. Impénétrablement.
Ondoordringelykheid (z. mv.), v. Impénétrabilité; imperméabilité, f.
Ondoordringend, b. n. Qui n'est point pénétrant.
Ondoordringendheid (z. mv.), v. Défaut de pénétration m
Ondoorgankelyk, b. n. Où l'on ne peut pas passer.
Ondoorgrondelyk, b. n. Impénétrable; inscrutable. —, byw. Impénétrablement.
Ondoorgrondelykheid (z. mv.), v. Impénétrabilité, f.
Ondoorkomelyk, b. n. Insurmontable.
Ondoorluchtig, b. n. Roturier.
Ondoorluchtigheid (z. mv.), v. Roture, f.
Ondoorreddelyk, b. n. Dont on ne peut se délivrer ou se débarrasser.
Ondoorreisbaer, b. n. Par où l'on ne peut voyager.
Ondoorschynend, b. n. Opaque, qui n'est pas transparent.
Ondoorschynendheid (z. mv.), v. Opacité, f.
Ondoorwaedbaer, b. n. Qui n'est pas guéable.
Ondoorworstelbaer, b. n. Qu'on ne peut éviter en luttant.
Ondoorzigtbaer, b. n. Opaque; qui n'est pas transparent.
Ondoorzigtbaerheid (z. mv.), v. Opacité, f.
Ondoorzigtig, b. n. Opaque; (fig.) qui n'est pas pénétrant.
Ondoorzigtbaer enz. zie Ondoorzichtbaer enz.
Ondoorzocht, b. n. Qui n'est pas examiné ou approfondi.
Ondoorzoekelyk, b. n. Qu'on ne peut examiner ou approfondir.
Ondraegbaer, b. n. Qu'on ne peut porter. —, onduldelyk. Insupportable.
Ondragelyk, b. n. Insupportable.
Ondragelykheid (z. mv.), v. Qualité de ce qui est insupportable, f.
Ondrinkbaer, b. n. Qui n'est pas potable.
Ondubbelzinnig, b. n. Qui n'est pas équivoque.
Onduerzaem, b. n. Qui n'est pas durable; passager transitoire.
Onduerzaemheid (z. mv.), v. Instabilité, f.
Onduidelyk, b. n. Obscur; inintelligible; qui n'est pas clair. —, byw. Obscurement.
Onduidelykheid (z. mv.), v. Obscurité, f.; défaut de clarté, m.
Onduister, b. n. Clair; sérein; distinct; évident.
Onduisterheid (z. mv.) v Clarté évidence, f.
Onduisterlyk, byw Clairement distinctement.
Onduitsch, b. n. Qui n'est pas allemand.
Onduldelyk, b. n. Insupportable. —, byw. Insupportablement
Onecht, b. n. Illégitime; bâtard. —, valsch. Faux; falsifié; supposé. —, byw. Illégitimement.
Onecht (z. mv.), m. Concubinage, m.
Onechteling (-en), m. en v. Bâtard, m.; bâtarde, f.
Onechtelyk, byw. Illégitimement.
Onechtheid (z. mv.), v. Illégitimité, f.
Onedel, b. n. Roturier; qui n'est pas noble; ignoble; obscur.
Onedelheid (z. mv.), v. Roture, f.; état obscur, m.
Onedelmoedig, b. n. Qui n'est pas généreux ou noble, lâche. —, byw. zie Onedelmoediglyk.
Onedelmoedigheid (z. mv.), v. Lâcheté, f.
Onedelmoediglyk, byw. Lâchement; peu généreusement.
Onedelyk, byw. Roturièrement; ignoblement.

lig enz. *zie* Oneenig enz.
b. n. *Qui n'est pas d'accord; désuni;*
brouillé. — maken. *Désunir, brouiller.*
:n. *Se brouiller.*
d (-heden), v. *Discorde; dissension;*
; brouillerie, f.; *désaccord*, m.
g, b. n. *Dissemblable; inégal; diffé-*
byw. *zie* Oneenpariglyk.
gheid, v. *Dissemblance; disparité;*
e, f.
glyk, byw. *Dissemblablement; diver-*

yw. *Sans être d'accord; en discorde.*
en. *Se brouiller.* Wy zyn — in die
ous ne sommes point d'accord sur cette

mig, b. n. *Qui n'est pas unanime.*
g, b. n. *zie* Onzydig.
mv.), v. *Déshonneur*; m.; *infamie;*
; opprobre; affront, m. — aendoen.
rer.
(-der,-st), b. n. *Déshonnête; obscène;*
e; indécent; immodeste. —, byw. *zie*
:rlyk.
heid (z. mv.), v. *Déshonnêteté; impu-*
ndécence, f.
yk, byw. *Déshonnêtement; impudi-*
; indécemment.
g, b. n. *Irrévérent, irrespectueux.*
. *zie* Oneerbiediglyk.
gheid (z. mv.), v. *Irrévérence*, f.
glyk, byw. *Irrévéremment; sans*

g, b. n. *Qui n'est pas ambitieux.* —,
s ambition,
gheid (z. mv.), v. *Défaut d'ambition*, m.
glyk, byw. *Sans ambition.*
b. n. *Malhonnête; déshonnête; im-*
; infâme. —, byw. *Malhonnêtement;*
tement.
eid, v. *Malhonnêteté; déshonnêteté;*
f.
lig, b. n. *Vil; bas; abject.*
digheid (z. mv.), v. *Bassesse; ab-*
f.
diglyk, byw. *D'une manière abjecte.*
lig enz. *zie* Oneerwaerdig enz.
tig, b. n. *zie* Oneergierig.
, b. n. *Qui n'est pas mangeable, im-*
le.
. n. *Raboteux; inégal; impair; cho-*
— weg. *Chemin raboteux.* —, onge-
Qui n'est pas réglé ou *liquidé.* —e re-
Compte qui n'est pas réglé. —e stui-
point, m.
l, v. *Inégalité*, f. —, geschil. *Dif-*
m. —, verschil. *Différence*, f.
. n. *Impropre; figuré; métaphorique.*
. *zie* Oneigenlyk.
id, v. *Impropriété*, f.
, byw. *Improprement; figurément;*
riquement.
iap, v. *Impropriété*, f.
, b. n. *Infini; perpétuel.* —, byw.
nt; continuellement.
heid (z. mv.), v. *Infinité; immen-*

b. n. *Infinie; immense.* —, byw. *zie*
glyk.
eid (z. mv.), v. *Infinité; immensité*, f.
k, byw. *Infiniment; immensément;*

f.

Oneindigmael, byw. *Infiniment; continuelle-*
ment; sans cesse.
Onelectriseerbaer, b. n. *Anélectrique, qui ne*
peut être électrisé.
Onerfelyk, b. n. *Qui n'est pas héréditaire.*
Onergerlyk, b. n. *Qui n'est pas scandaleux.* —,
byw. *Sans scandale.*
Onerkend, b. n. *Qui n'est pas reconnu; méconnu;*
qui n'est pas récompensé.
Onerkentelyk, b. n. *Méconnaissant, ingrat.*
Onerkentenis (z. mv.), v. *Méconnaissance*, f.;
manque de reconnaissance, m.
Onervaren, b. n. *Inexpérimenté; novice; neuf.*
—, byw. *Sans expérience.*
Onervarenheid (z. mv.), v. *Inexpérience; im-*
péritie, f.
Onervarenlyk, byw. *Sans expérience.*
Onervelyk, b. n. *zie* Onerfelyk.
Oneven, b. n. *Impair.* Even of —. *Pair ou non.*
Onevenmatig, b. n. *Disproportionné.*
Onevenmatigheid, v. *Disproportion*, f.
Onevenmatiglyk, byw. *Sans proportion.*
Onevenredig, b. n. *Disproportionné.*
Onevenredigheid, v. *Disproportion*, f.
Onevenrediglyk, byw. *Sans proportion.*
Oneygen enz. *zie* Oneigen enz.
Onfatsoen, o. *zie* Onfatsoenlykheid.
Onfatsoenlyk, b. n. *Malhonnête; incivil; impoli;*
grossier; malséant. —e menschen. *Gens mal-*
honnêtes. —, byw. *Malhonnêtement; incivile-*
ment; grossièrement.
Onfatsoenlykheid (-heden), v. *Malhonnêteté; in-*
civilité; impolitesse, grossièreté, f.
Onfeilbaer, b. n. *Infaillible; immanquable.* God
is —. *Dieu est infaillible.* —, byw. *Infailli-*
blement; immanquablement.
Onfeilbaerheid (z. mv.), v. *Infaillibilité*, f.
Onfraei, b. n. *Qui n'est pas beau; laid; dés-*
agréable.
Ongaef, b. n. *Gâté; endommagé; qui n'est pas*
sain ou *entier.*
Ongaer, b. n. *Qui n'est pas assez cuit; cru.*
Ongaerne, byw. *zie* Ongeerne.
Ongalyk, b. n. *Difficile, fâcheux; inconvenant.*
—, byw. *Difficilement.*
Ongalykheid, v. *Difficulté, peine*, f.
Ongangbaer, b. n. *Qui n'a pas de cours; qui*
n'est pas de mise.
Ongangbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui*
n'a pas de cours, f.
Ongansch, b. n. *Gâté; malsain; maladif; qui*
n'est pas entier.
Ongastvry, b. n. *Inhospitalier.*
Ongastvryheid (z. mv.), v. *Inhospitalité*, f.
Ongeacht, b. n. *Qui n'est pas estimé; méprisé;*
abject.
Ongeachtheid (z. mv.), v. *Mépris*, m.; *abjection*, f.
Ongeaderd, b. n. *Qui n'est pas veiné; sans*
veines.
Ongeakkerd, b. n. *Inculte, en friche.*
Ongebaend, b. n. *Qui n'est pas frayé* ou *battu;*
rude; raboteux.
Ongebaerd, b. n. *Imberbe; sans barbe.* —, niet
voortgebragt. *Qui n'est pas engendré.* —,
(kruidk.). *Mutique.*
Ongebakerd, b. n. *Qui n'est pas emmailloté.*
Ongebakken, b. n. *Qui n'est pas cuit ou frit.*
Ongeballast, b. n. *Qui n'est pas lesté; sans lest.*
Ongebalsemd, b. n. *Qui n'est pas embaumé.*
Ongebandig, b. n. *Sauvage, déréglé.*
Ongebannen, b. n. *Qui n'est pas banni ou exilé.*
Ongebedeld, b. n. *Qui n'est pas mendié,*

Ongebeden, b. n. *Qui n'est pas prié* ou *invité*.
Ongebeeld, b. n. *Qui ne représente aucune figure; uni; sans figures*.
Ongebeten, b. n. *Qui n'est pas mordu*.
Ongebeterd, b. n. *Qui ne s'est point corrigé* ou *amendé*.
Ongebeukt, b. n. *Qui n'est pas battu*.
Ongebeurd, b. n. *Qui n'est pas arrivé*.
Ongebeurlyk, b. n. *Qui ne peut arriver; impossible*.
Ongebezigd, b. n. *Dont on ne s'est pas servi*.
Ongebiecht, b. n. *Qui ne s'est pas confessé; sans confession*.
Ongebiedelyk, b. n. *Qu'on ne peut pas ordonner*.
Ongeblanket, b. n. *Qui n'est point fardé; sans fard*.
Ongebleekt, b. n. *Qui n'est pas blanchi*.
Ongebloemd, b. n. *Uni; sans fleur; sans figures*.
Ongebluscht, b. n. *Qui n'est pas éteint*. —e kalk. *Chaux vive*, f.
Ongeblutst, b. n. *Qui n'est pas meurtri* ou *froissé; qui n'est pas bossué*.
Ongeboden, b. n. *Qui n'est pas ordonné*.
Ongeboeid, b. n. *Qui n'est pas enchaîné* ou *chargé de fers*.
Ongeboekt, b. n. *Qui n'a pas été couché sur un livre*.
Ongebolsterd, b. n. *Qui n'est point écalé*.
Ongebonden, b. n. *Délié; détaché; dégagé; libre; qui n'est pas relié*. —, ongeregeld. *Dissolu; débordé; déréglé; effréné; libertin*. Een — leven leiden. *Mener une vie débordée*. —, byw. *Dérèglément; dissolument*.
Ongebondenheid (-heden), v. *Dérèglement; débordement; libertinage*, m.; *dissolution; licence; débauche*, f.
Ongebondenlyk, byw. *Dérèglément; dissolument*.
Ongeboord, b. n. *Qui n'est pas bordé; sans bord*.
Ongeborduerd, b. n. *Qui n'est pas brodé*.
Ongeboren, b. n. *Qui n'est pas encore né*.
Ongeborsten, b. n. *Qui n'est point crevé* ou *fendu*.
Ongeboterd, b. n. *Qui n'est point beurré; sans beurre*.
Ongebouwd, b. n. *Qui n'est pas bâti; inculte*.
Ongebraden, b. n. *Qui n'est point rôti*.
Ongebrand, b. n. *Qui n'est point brûlé*.
Ongebreideld, b. n. *Qui n'est pas bridé; sans frein*.
Ongebrekkelyk, b. n. *Qui n'est pas défectueux; parfait; sans défaut*.
Ongebrekkelykheid, v. *Perfection*, f.
Ongebroken, b. n. *Qui n'est pas rompu; entier*.
Ongebruik (z. mv.), o. *Non-usage*, m.; *désuétude, inhabitude*, f. In — komen. *Tomber en désuétude*.
Ongebruikelyk, b. n. *Inusité; qui n'est pas en usage*.
Ongebruikt, b. n. *Dont on ne s'est pas encore servi; neuf*.
Ongebruineerd, b. n. *Qui n'est pas bruni* ou *poli; mat*.
Ongebuideld, b. n. *Qui n'a pas été bluté*.
Ongebust, b. n. *Qui n'est pas conservé dans une urne cinéraire*.
Ongechristend, b. n. *Qui n'est pas baptisé*.
Ongecierd, b. n. zie Ongesierd.
Ongedachtig, b. n. *Qui ne se souvient plus; qui a oublié*.

Ongedaegd, b. n. *Qui n'est pas cité* ou *ajourné*.
Ongedaen, b. n. *Qui n'est pas fait* ou *achevé; imparfait; indécis*. Dat werk is nog —. *Cet ouvrage n'est pas encore achevé*. —, bleek, ziekelyk. *Défait; exténué; languissant*.
Ongedaenheid (z. mv.), v. *Maigreur; langueur*, f.
Ongedagteekend, b. n. *Qui n'est point daté; sans date*.
Ongedagvaerd, b. n. *Qui n'est pas cité* ou *ajourné*.
Ongedateerd, b. n. *Qui n'est point daté; sans date*.
Ongedeeld, b. n. *Qui n'est pas partagé; indivis*.
Ongedeesemd, b. n. *Qui est sans levain; asyme*.
Ongedekt, b. n. *Découvert; ouvert*. Met —en hoofde. *Tête nue*.
Ongedenkbaer, b. n. *Immémorial*.
Ongedienstig, b. n. *Peu officieux; peu obligeant; désobligeant*. —, byw. zie Ongedienstiglyk.
Ongedienstigheid (z. mv.), v. *Manque de complaisance*, m.; *désobligeance*, f.
Ongedienstiglyk, byw. *Sans complaisance; désobligeamment*.
Ongedierte, o. *Vermine*, f.
Ongedoemd, b. n. *Qui n'est point condamné*.
Ongedood, b. n. *Qui n'est pas tué*.
Ongedoogbaer, b. n. } *Insupportable, intolérable*.
Ongedoogelyk, b. n. }
Ongedoogzaem, b. n. *Intolérant; sévère; rigide*.
Ongedoogzaemheid (z. mv.), v. *Intolérance; sévérité, rigidité*, f.
Ongedoopt, b. n. *Qui n'est pas baptisé*.
Ongedopt, b. n. *Qui n'est pas écossé* ou *écalé*.
Ongedraeid, b. n. *Qui n'est point tourné*.
Ongedreven, b. n. *Uni; qui n'est pas ciselé* ou *bosselé*.
Ongedrongen, b. n. *Qui n'est pas serré* ou *géné; ample; large; spacieux; aisé*.
Ongedroogd, b. n. *Mouillé; qui n'est pas sec*.
Ongedrukt, b. n. *Qui n'est pas imprimé*.
Ongeduerzaem, b. n. *Court; passager*.
Ongeduerzaemheid (z. mv.), v. *Courte durée*, f.
Ongeduld (z. mv.), o. *Impatience*, f.
Ongeduldig, b. n. *Impatient*. — maken. *Impatienter*. — worden. *S'impatienter*. —, byw. *Impatiemment*.
Ongeduldigheid (z. mv.), v. *Impatience*, f.
Ongeduldiglyk, byw. *Impatiemment*.
Ongedurig, b. n. *Peu durable; passager; inconstant*. —, woelig. *Frétillant*.
Ongedurigheid (z. mv.), v. *Courte durée; inconstance; instabilité*, f. —, gewemel. *Frétillement*, m.
Ongedwee, b. n. *Inflexible; revêche*.
Ongedweeg, b. n. zie Ongedwee.
Ongedweegheid, v. zie Ongedweeheid.
Ongedweeheid (z. mv.), v. *Inflexibilité; insensibilité*, f.
Ongedwongen, b. n. *Libre; volontaire; dégagé; naturel; aisé*. —, byw. *Librement; sans contrainte; sans gêne; naturellement*.
Ongedwongenheid (z. mv.), v. *Liberté; aisance; franchise*, f.
Ongeëcht, b. n. *Qui n'est pas légitimé*.
Ongeëerd, b. n. *Qui n'est pas honoré* ou *révéré; inhonoré*.
Ongeëffend, b. n. *Qui n'est pas réglé* ou *liquidé*.
Ongeëindigd, b. n. *Qui n'est pas fini* ou *achevé; indécis*.
Ongeëischt, b. n. *Qui n'est pas demandé* ou *exigé*.

, b. n. *Qui n'est point enté ou greffé;*
e. —e boom. *Sauvageon*, m.
le (-n), m. *Qui n'a point de terres dans*
ce endroit.
erd, b. n. *Qui n'est point scandalisé;*
scandale.
e, byw. *A regret; à contre-cœur; avec*
ance.
g, b. n. *Qui n'est pas spirituel.*
st, b. n. *Qui n'est pas ridé ou froncé;*
ides.
seld, b. n. *Qui n'a pas été fouetté ou*
:.
pt, b. n. *Qui n'est point bouclé; dé-*
; sans boucles.
en, b. n. *Qui n'est point mangé.*
d, b. n. *Qui ne possède que très-peu de*
sans fortune.
d, b. n. *Qui n'est pas sanglé ou ceint;*
inture.
ven, b. n. *Qui n'est pas creusé.*
ndeld, b. n. *Qui n'est pas verrouillé ou*
au verrou.
en, b. n. *Qui n'est pas pris ou saisi.*
feld, b. n. *Qui n'est point greffé ou*

et, b. n. *Qui n'a pas été salué.*
d, b. n. *Mal fondé; vain; frivole.* —,
ans fondement; gratuitement.
d, b. n. *Envié.*
d, b. n. zie Ongehaird.
, b. n. *Qui n'est pas haï.*
d, b. n. *Chauve; pelé; sans cheveux.*
t, b. n. *Qui n'est point hâché*
deld, b. n. *Qui n'a pas été traité ou manié.*
gen, b. n. *Qui n'est pas pendu ou sus-*

l, b. n. *Qui n'est pas endurci.*
t, b. n. *Qui n'est point râtelé.*
ast, b. n. *Qui n'est pas cuirassé.*
nd, b. n. *Malpropre; sale; dégoûtant.*
t, b. n. *Détaché.*
d, b. n. *Qui n'est point guéri.*
en, b. n. *Qui n'est point nommé ou*
; qui n'est pas ordonné.
gd, b. n. *Profane; qui n'a pas été con-*
u sanctifié.
erd, b. n. *Qui n'est pas rôti ou grillé.*
ld, b. n. *Qui n'est point sérancé; qui*
oint critiqué.
t, b. n. zie Ongeharkt.
nd, b. n. zie Ongedeesemd.
erd b. n. *Libre; qui n'est point empê-*
, byw. *Librement; sans obstacle.*
, b. n. *Qui n'est point excité.*
en, b. n *Qui n'est point aidé ou se-*
sans aide sans secours.
gd, b. n *Qui n'a pas été rehaussé.*
t, b. n. *Inespéré, inopiné; inattendu;*
u.
d, b. n. *Qui n'est pas entendu; inouï;*
:.
nd, b. n. *Qui n'a point de cornes; sans*

zaem, b. n. *Désobéissant, indocile.* —
ésobéir.
zaemheid (z. mv.), v. *Désobéissance;*
té, f.
, b. n. *Qui n'est pas houblonné; sans*
s.
nd, b. n. zie Ongehoornd.
len, b. n. *Qui n'est pas obligé ou tenu.*

Ongehouwen, b. n. *Qui n'est point coupé ou taillé.*
Ongehuerd, b. n. *Qui n'est pas loué.*
Ongehuifd, b. n. *Décoiffé.*
Ongehuld, b. n. *Décoiffé; sans coiffure.*
Ongehuldigd, b. n. *Qui n'est point installé.*
Ongehuwd, b. n. *Qui n'est pas marié; célibataire.*
Ongehylikt, b. n. zie Ongehuwd.
Ongejaegd, b. n. *Qui n'est point chassé ou poursuivi.*
Ongekabbeld, b. n. *Qui n'est point caillé.*
Ongekaeuwd, b. n. zie Ongekauwd.
Ongekamd, b. n. *Qui n'est pas peigné.*
Ongekappeld, b. n. *Qui n'est pas caillé.*
Ongekapt, b. n. *Qui n'est pas coupé ou haché; qui n'est pas coiffé.*
Ongekarreld, b. n. *Qui n'est point caillé.*
Ongekauwd, b. n. *Qui n'est point mâché.*
Ongekeerd, b. n. *Qui n'est point tourné; qui n'est point balayé.*
Ongekemd, b. n. zie Ongekamd.
Ongekend, b. n. zie Onbekend.
Ongekeperd, b. n. *Qui n'est pas croisé.*
Ongekerfd, b. n. zie Ongekorven.
Ongekerstend, b. n. *Qui n'est pas baptisé.*
Ongeketend, b. n. *Qui n'est pas enchaîné.*
Ongekeurd, b. n. *Qui n'est pas essayé; qui n'est pas marqué au coin; qui n'est pas approuvé.*
Ongekist, b. n. *Qui n'est pas mis dans un cercueil.*
Ongekleed, b. n. *Déshabillé; qui n'est pas habillé.*
Ongekliefd, b. n. *Qui n'est pas fendu.*
Ongeklonterd, b. n. *Qui n'est pas caillé; sans grumeaux.*
Ongekloofd, b. n. *Qui n'est pas fendu.*
Ongeklopt, b. n. *Qui n'est pas battu ou frappé.*
Ongekloven, b. n. *Qui n'est pas rongé.*
Ongekluisterd, b. n. *Qui n'est pas enchaîné.*
Ongeknaegd, b. n. *Qui n'est pas rongé.*
Ongeknauwd, b. n. *Qui n'est point mâché.*
Ongekneed, b. n. *Qui n'est pas pétri.*
Ongekneusd, b. n. *Qui n'est pas froissé ou meurtri.*
Ongeknoopt, b. n. *Qui n'est pas noué.*
Ongeknopt, b. n. *Qui n'est pas boutonné.*
Ongeknot, b. n. *Qui n'est pas étêté.*
Ongekocht, b. n. *Qui n'est pas acheté.*
Ongekoesterd, b. n. *Qui n'est point choyé ou caressé.*
Ongekookt, b. n. *Qui n'est pas cuit ou bouilli; cru.*
Ongekoppeld, b. n. *Qui n'est pas accouplé.*
Ongekorven, b. n. *Qui n'est pas entaillé ou coupé.*
Ongekoust, b. n. en byw. *Sans bas.*
Ongekrenkt, b. n. *Sain; intact; intègre.*
Ongekreukt, b. n. *Qui n'est pas chiffonné ou froissé.*
Ongekristend, b. n. *Qui n'est pas baptisé.*
Ongekrold, b. n. *Qui n'est pas frisé ou bouclé.*
Ongekromd, b. n. *Droit; qui n'est pas courbé.*
Ongekrompen b. n. *Qui n'est pas rétréci.*
Ongekrookt, b. n. *Qui n'est point chiffonné.*
Ongekroond, b. n. *Qui n'est point couronné; sans couronne.*
Ongekruld, b. n. zie Ongekrold.
Ongekuifd, b. n. *Qui n'a point de crête ou de huppe.*
Ongekuischt, b. n. *Qui n'est pas nettoyé ou purifié.*

Ong[illegible] Na-
Ong[illegible];
[illegible]
Ong[illegible] sain et
Ong[illegible] eux.).
[illegible]
Ong[illegible]
Ong[illegible]
Ong[illegible] chargé.
[illegible] blamé. —, byw.
Ong[illegible]
Ong[illegible]
[illegible] rébarbative, f.
[illegible] n'est point cacheté.
[illegible] n'est point raccommodé ou
[illegible]
[illegible], b. n. Qui n'est pas lardé.
[illegible], b. n. Qui n'est pas joint ou at-
[illegible]
[illegible], b. n. Qui n'est pas chargé; qui n'a
[illegible]; sans ordre.
[illegible], b. n. Qui n'est point calomnié ou
[illegible]
[illegible], b. n. *Emporté; insolent.*
[illegible], v. *Emportement*, m.; *insolence*, f.
[illegible], o. *Droits*, m. pl.; *impositions; taxes*, [illegible] —, onkosten. *Frais*, m. pl.; *dépenses*, f. pl.
[illegible], b. n. *Ignorant; illettré; inérudit.* [illegible] —en. *Les ignorants.* —, byw. zie Onge[illegible]delyk.
[illegible]delyk, byw. *Sans science; avec ignorance.*
[illegible]dheid (z. mv.), v. *Ignorance*, f.
[illegible]rd, b. n. *Qui n'est pas botté; sans bottes.*
[illegible]gen, b. n. *Incommode; importun.* —, kwalyk gelegen. *Mal situé; mal placé.* —, byw. *Mal-à-propos; à contretemps.* — komen. *Venir mal à propos.*
[illegible]genheid (-heden), v. *Incommodité*, f.; *embarras*, m.; *perplexité*, f.
[illegible]kt, b. n. *Qui n'est pas léché.*
[illegible]letterd, b. n. *Illettré; ignorant.*
[illegible]letterdheid (z. mv.), v. *Ignorance*, f.
[illegible]leverd, b. n. *Qui n'est pas livré ou fourni.*
[illegible]lezen, b. n. *Qui n'a pas été lu.* —, niet uitgezocht. *Qui n'est pas épluché, choisi ou trié.*
[illegible]lichaemd, b. n. *Incorporel; sans corps.*
[illegible]liefd, b. n. *Qui n'est pas aimé ou chéri.*
[illegible]elig, b. n. *Qui sent le suif.*
[illegible]elikt, b. n. *Qui n'est pas léché; qui n'est pas lissé.*
[illegible]geliniëerd, b. n. *Qui n'est pas réglé.*
[illegible]gelogen, b. n. *Vrai; véritable.* —, byw. *En vérité; sans mentir.*
Ongelood, b. n. *Qui n'est pas plombé.*
Ongeloof (z. mv.), o. *Incrédulité*, f.
Ongeloofbaer, b. n. *Incroyable.*
Ongeloofbaerheid (z. mv.), v. *Incrédibilité*, f.
Ongeloofelyk, b. n. *Incroyable.* —, byw. *Incroyablement.*
Ongeloofelykheid (z. mv.), v. *Incrédibilité*, f.
Ongeloofwaerdig, b. n. *Incroyable, récusable.*
Ongeloond, b. n. *Qui n'est pas récompensé; sans récompense.*
Ongeloot, b. n. *Qui n'a pas été tiré au sort.*
Ongeloovig, b. n. *Incrédule; infidèle.*
Ongeloovige (-n), m. *Incrédule; infidèle; mécréant*, m.
Ongeloovigheid (z. mv.), v. *Incrédulité*, f.
Ongelost, b. n. *Qui n'est pas déchargé.* —, niet vry gekocht. *Qui n'est pas affranchi ou racheté.*
Ongelubd, b. n. *Qui n'est pas châtré; entier.*
Ongeluk (-kken), o. *Malheur; désastre*, m.; *infortune; disgrâce*, f. By —. *Par malheur; malheureusement.*
Ongelukkig, b. n. *Malheureux; désastreux; infortuné; funeste; fatal, sinistre.* —, byw. *Malheureusement.*
Ongelukkiglyk, byw. *Malheureusement; par malheur.*
Ongeluksbode (-n), m. *Porte-malheur*, m.
Ongeluksvogel (-s, -en), m. *Oiseau de mauvais augure; traîne-malheur* (fam.), m.
Ongelyk (-en), o. *Tort; dommage*, m. Iemand — aendoen. *Faire tort à quelqu'un.* —, ongel. *Tort*, m.; *injustice*, f. — hebben. *Avoir tort.* —, leed, smaed. *Offense; injure*, f.; *outrage*, m. Het — vergeven. *Pardonner l'injure.*
Ongelyk, b. n. *Inégal; raboteux; dissemblable.* —e weg. *Chemin raboteux.* —, byw. *Inégalement.*
Ongelykaerdig, b. n. *Dissimilaire, hétérogène.*
Ongelykelyk, byw. *Sans comparaison; incomparablement.*
Ongelykenis, v. *Dissemblance*, f.
Ongelykheid (-heden), v. *Inégalité*, f. —, verschil *Différence; disproportion; dissemblance*, f.
Ongelykklappig, b. n. *Inéquivalve* (terme de bot.).
Ongelykmatig, b. n. *Dissemblable.*
Ongelykmatigheid, v. *Dissemblance; disparité*, f.
Ongelykslachtig, b. n. *Hétérogène.*
Ongelykslachtigheid, v. *Hétérogénéité*, f.
Ongelykvloeijend, b. n. *Irrégulier* (terme de gramm.).
Ongelykvormig, b. n. *Dissemblable.*
Ongelykvormigheid, v. *Dissemblance; disparité*, f.
Ongelykzydig, b. n. *Scalène* (t. de géom.); *inéquilatère* (t. de bot.).
Ongelymd, b. n. *Qui n'est pas collé.*
Ongelynd, b. n. *Qui n'est pas réglé.*
Ongemaeid, b. n. *Qui n'est pas fauché.*
Ongemaekt, b. n. *Qui n'est pas encore fait ou achevé.* —, natuerlyk. *Naturel; naïf; simple.* —, byw. *Naturellement; naïvement; sans affectation.*
Ongemaektheid (z. mv.), v. *Naïveté, simplicité*, f.; *manières naturelles*, f. pl.
Ongemak (-kken), o. *Incommodité*, f.; *accident; mal; embarras*, m.; *peine; difficulté*, f.
Ongemakkelyk, b. n. *Incommode; embarrassant; fâcheux; difficile; pénible; fatigant.* — werk. *Ouvrage pénible.* —, byw. *Difficilement; péniblement; mal; incommodément.*
Ongemakkelykheid, v. *Incommodité; difficulté; peine; fatigue*, f.; *embarras*, m.
Ongemalen, b. n. *Qui n'est pas moulu ou broyé.*
Ongemanierd, b. n. *Impoli; incivil; grossier.* —, byw. zie Ongemanierdelyk.
Ongemanierdelyk, byw. *Grossièrement; incivilement; indécemment.*
Ongemanierdheid, v. *Impolitesse; incivilité; grossièreté*, f.
Ongemanteld, b. n. *Qui n'est point couvert d'un manteau; sans manteau.*
Ongemaskerd, b. n. *Qui n'est point masqué; sans masque.*
Ongematigd, b. n. *Intempéré; intempérant; immodéré; déréglé.* —, byw. zie Ongematigdlyk.

dheid, v. *Immodération; intempé-*
. — der lucht. *Intempérie de l'air.*
dlyk, byw. *Intempéramment, avec*
ance.
ı, b. n. *Que l'on na pas évité.*
, b. n. *Extraordinaire singulier;*
rare; recherché; extrême. —, byw.
dinairement; singulièrement; extré-

ıeid, v. *Singularité; rareté*, f.
ıaem, b. n. *en* byw. *zie* Ongemeen.
, b. n. *Dont on n'a point fait mention.*
l, b. n. *Qui n'est pas mélangé; sans*

:, b. n. *Qui n'est point marqué; qui*
nt remarqué. —, byw. *Sans marque;*
ement sans faire semblant. Iets —
orgaen. *Laisser passer quelque chose*
e semblant de rien. De tyd gaet —
Le temps se passe insensiblement.
b. n. *Qui n'est pas engraissé.*
ı, b. n. *Qui n'est point mesuré.* —,
. *Immense infini.*
b. n. *A quoi l'on n'a point visé.*
ırd, b. n. *Qui n'est point diminué.*
, b. n. *Abattu; découragé; timide;*
me.
, b. n. *Qui n'est point molesté* ou

n, b. n. *Dont on n'a pas tiré le lait.*
ıerd, b. n. *Qui n'a pas été passé en*

ıerd, b. n. *Démonté; sans monture.*
ld, b. n. *Qui n'est pas brisé* ou

l, b. n. *Qui n'est pas muré.*
, b. n. *Qui n'est pas monnayé.*
, b. n. *Qui est sans bonnet.*
d, b. n. *Qui n'est point mitré.*
zie Ongenade.
v. *Disgrâce; défaveur; indignation*,
mands — vallen. *Encourir la dis-*
quelqu'un. Zich op genade en — over-
Se mettre ou *se remettre à la discré-*

, b. n. *Impitoyable; sévère; cruel;*
byw. *zie* Ongenadiglyk.
lyk, byw. *Impitoyablement; sévère-*
uellement.
, b. n. *Qui n'est pas cousu.*
ıer (-der, -st), b. n. *Inaccessible;*
ble.
ıerheid (z. mv.), v. *Inaccessibilité*, f.
zie Onaengenaem.
l, b. n. *Anonyme.*
yk, b. n. *zie* Ongenaekbaer.
ıer enz. *zie* Ongeneeslyk enz.
k, b. n. *Incurable, inguérissable.*
kheid (z. mv.), v. *Incurabilité*, f.
, b. n. *Qui n'est pas porté pour...;*
ble; contraire; malévole.
heid (z. mv.), v. *Répugnance; aver-*

lyk, b. n. *en* byw. *zie* Ongenoegelyk.
e, v. *zie* Ongenoegen.
, b. n. *en* byw. *Qui n'a pas de nez;*

, b. n. *Qui n'est pas guéri.*
byw. *Pas assez.*
lyk, b. n. *Déplaisant; désagréable;*
t; fâcheux. —, byw. *Désagréable-*

Ongenoegelykheid, v. *zie* Ongenoegen.
Ongenoegen, o. *Mécontentement; déplaisir; chagrin; ennui*, m.
Ongenoegte, v. *zie* Ongenoegen.
Ongenoegzaem, b. n. *Insuffisant.* —, byw. *Insuffisamment.*
Ongenoegzaemheid (z. mv.), v. *Insuffisance*, f.
Ongenoegzaemlyk, byw. *Insuffisamment.*
Ongenoemd, b. n. *Anonyme.*
Ongenommerd, b. n. *Qui n'est pas numéroté.*
Ongenood, b. n. } *Qui n'est pas invité.*
Ongenoodigd, b. n. }
Ongenoodzaekt, b. n. *Qui n'est pas tenu* ou *obligé.*
Ongenot (z. mv.), o. *Non-jouissance*, f.
Ongeoefend, b. n. *Qui n'est point exercé, inexercé; inexpérimenté; novice; sans expérience.*
Ongeoefendheid (z. mv.), v. *Inexpérience*, f.
Ongeofferd, b. n. *Qui n'est pas offert* ou *immolé.*
Ongeolied, b. n. *Qui n'est pas huilé.*
Ongeoordeeld, b. n. *Qui n'est pas jugé.*
Ongeoorloofd, b. n. *Qui n'est pas permis; illicite; défendu.* —, byw. *Illicitement.*
Ongeopenbaerd, b. n. *Qui n'est pas révélé* ou *publié; caché; secret.*
Ongeopend, b. n. *Qui n'est pas ouvert; fermé; clos.*
Ongepaeid, b. n. *Qui n'est point apaisé* ou *satisfait.*
Ongepaeld, b. n. *Qui n'est point palissadé; sans palissades.*
Ongepaerd, b. n. *Qui n'est point accouplé* ou *apparié.*
Ongepaerld, b. n. *zie* Ongepereld.
Ongepakt, b. n. *Qui n'est pas empaqueté* ou *emballé.*
Ongepaleerd, b. n. *Qui n'est point paré.*
Ongepapt, b. n. *Qui n'est pas collé.*
Ongepareld, b. n. *zie* Ongepereld.
Ongeparst, b. n. *zie* Ongeperst.
Ongepast, b. n. *Qui n'est pas essayé* ou *ajusté.*
Ongepekeld, b. n. *Qui n'est pas salé; sans saumure.*
Ongepekt, b. n. *Qui n'est pas poissé.*
Ongepeld, b. n. *Qui n'est point pelé, mondé* ou *écossé.*
Ongepeperd, b. n. *Qui n'est pas poivré.*
Ongepereld, b. n. *Qui n'est point perlé; sans perles.*
Ongeperst, b. n. *Qui n'est pas pressé.*
Ongeplaegd, b. n. *Qui n'est point vexé* ou *tourmenté.*
Ongeplaesterd, b. n. *Qui n'est point plâtré.*
Ongeplakt, b. n. *Qui n'est pas collé* ou *affiché.*
Ongeplant, b. n. *Qui n'est pas planté.*
Ongepleegd, b. n. *Qui n'a pas été commis* ou *exécuté.*
Ongepleisterd, b. n. *zie* Ongeplaesterd.
Ongeplekt, b. n. *Qui n'est pas moucheté* ou *tavelé; sans taches.*
Ongeploegd, b. n. *Qui n'est pas labouré.*
Ongeplooid, b. n. *Qui n'est pas plissé; sans plis.*
Ongepluimd, b. n. *Qui n'a pas de plumes; déplumé; sans plumes.*
Ongeplukt, b. n. *Qui n'est pas cueilli; qui n'est pas plumé.*
Ongeplunderd, b. n. *Qui n'a pas été pillé.*
Ongepoeijerd, b. n. *Qui n'est pas poudré.*
Ongepolyst, b. n. *Qui n'a pas été poli* ou *bruni; mat.*

Ongepraemd, b. n. *Libre.* —, byw. *Librement; sans contrainte.*

Ongeprangd, b. n. *Qui n'est pas contraint* ou *serré.* —, byw. *Sans contrainte.*

Ongeprezen, b. n. *Qui n'est pas loué* ou *vanté.*

Ongeprikkeld, b. n. *Qui n'est point excité.*

Ongeproefd, b. n. *Qui n'a pas été essayé* ou *goûté.*

Ongepunt, b. n. *Qui n'est pas pointu; sans pointe.*

Ongepynd, b. n. *Qui n'est pas pressé* ou *pressuré.* —e honig. *Miel vierge*, m.

Ongepynigd, b. n. *Qui n'a pas été tourmenté* ou *martyrisé.*

Ongeraden, b. n. *Qui n'a pas été conseillé* ou *deviné.* —, niet raedzaem. *Qui n'est pas utile* ou *expédient.*

Ongeraekt, b. n. *Qui n'a pas été touché* ou *atteint.*

Ongeraffineerd, b. n. *Qui n'a pas été raffiné; brut.*

Ongeraspt, b. n. *Qui n'est pas râpé.*

Ongered, b. n. *Qui n'est pas sauvé* ou *tiré d'embarras.*

Ongeredderd, b. n. *Dérangé; qui n'est pas mis en ordre; confus.*

Ongereed, b. n. *Qui n'est pas prêt* ou *préparé.*

Ongeregeld, b. n. *Déréglé; désordonné; immodéré.* —, byw. *Déréglément; désordonnément; immodérément.*

Ongeregeldheid (-heden), v. *Déréglement; désordre*, m., *dissolution; immodération*, f.

Ongeregeldlyk, byw. *Déréglément; désordonnément; immodérément.*

Ongeregen, b. n. *Qui n'est pas lacé* ou *enfilé.*

Ongeregt. zie Ongeregtig.

Ongeregtig, b. n. *Injuste; inique.* —, byw. *Injustement.*

Ongeregtigheid (-heden), v. *Injustice; iniquité*, f.

Ongeregtiglyk, byw. *Injustement.*

Ongereinigd, b. n. *Qui n'est pas purifié* ou *nettoyé.*

Ongerekend, b. n. *Qui n'a pas été compté.*

Ongerekt, b. n. *Qui n'est pas tiré, étendu* ou *élargi.*

Ongerept, b. n. *Dont on n'a pas fait mention.*

Ongereten, b. n. *Qui n'est pas fendu* ou *déchiré.*

Ongerezen, b. n. *Qui est sans levain; azyme.*

Ongeriet, o. *Incommodité; peine*, f.

Ongeriefelyk, b. n. *Incommode.* —, byw. *Mal-à-propos.*

Ongeriefelykheid, v. *Incommodité; peine*, f.

Ongerimpeld, b. n. *Qui n'est pas ridé; uni; sans rides.*

Ongeroepen, b. n. *Qui n'est pas appelé.*

Ongeroerd, b. n. *Qu'on n'a pas touché* ou *remué.*

Ongeroest, b. n. *Qui n'est pas rouillé* ou *enrouillé.*

Ongeronnen, b. n. *Qui n'est pas caillé* ou *figé.*

Ongeroost, b. n. } *Qui n'est pas rôti* ou
Ongeroosterd, b. n. } *grillé.*

Ongerucht (z. mv.), o. *Mauvaise réputation*, f.

Ongerust, b. n. *Inquiet; troublé; alarmé.* — maken. *Inquiéter.* — zyn, zich — maken. *S'inquiéter.* Mack u daer niet — over. *Ne vous en inquiétez pas.* —, byw. *Avec inquiétude.*

Ongerustelyk, byw. *Avec inquiétude.*

Ongerustheid, v. *Inquiétude; agitation; alarme*, f.; *trouble*, m.

Ongerustigheid, v. zie Ongerustheid.

Ongeryf enz. zie Ongerief enz.

Ongerymd, b. n. *Absurde; étrange; impertinent; inconséquent.* —, byw. zie Ongerymdelyk.

Ongerymdelyk, byw. *Absurdement; impertinemment.*

Ongerymdheid (-heden), v. *Absurdité; impertinence; inconséquence*, f.

Ongeschaefd, b. n. *Qui n'a pas été raboté; rude.*

Ongeschapen, b. n. *Incréé.*

Ongeschat, b. n. *Qui n'a pas été taxé* ou *évalué.*

Ongescheept, b. n. *Qui n'est pas embarqué.*

Ongescheidelyk, b. n. *Inséparable.* —, byw. *Inséparablement.*

Ongescheiden, b. n. *Qui n'est pas séparé.*

Ongescheld, b. n. *Qui n'a pas été pelé* ou *écalé.*

Ongeschend, b. n. zie Ongeschonden.

Ongescherpt, b. n. *Qui n'a pas été aiguisé* ou *affilé; qui n'est pas ferré à glace.*

Ongescheurd, b. n. *Qui n'est pas déchiré; entier.*

Ongeschift, b. n. *Qui n'est pas caillé.* —, niet uitgerafeld. *Qui n'est pas effilé* ou *éraillé.*

Ongeschikt, b. n. *Malhonnête; mal élevé; impertinent; indécent.* —, ongeredderd. *Dérangé.* —, byw. zie Ongeschiktelyk.

Ongeschiktelyk, byw. *Malhonnêtement; indécemment; impertinemment.*

Ongeschiktheid, v. *Malhonnêteté; indécence; impertinence*, f.; *désordre*, m.

Ongeschild, b. n. zie Ongesch[illegible]ld.

Ongeschilderd, b. n. *Qui n'a pas été peint.*

Ongeschimmeld, b. n. *Qui n'est pas moisi.*

Ongeschoeid, b. n. } *Déchaussé; sans chaus-*
Ongeschoend, b. n. } *sure.*

Ongeschommeld, b. n. *Qui n'a pas été remué* ou *secoué.*

Ongeschonden, b. n. *Qui n'est pas gâté* ou *endommagé; entier; intact; pur.*

Ongeschondenheid (z. mv.), v. *Intégrité; pureté*, f.

Ongeschoren, b. n. *Qui n'est pas rasé* ou *tondu.* — hair. *Cheveux qui ne sont pas coupés.*

Ongeschoteld, b. n. *Qui n'est pas mis dans un plat.*

Ongeschrabd, b. n. *Qui n'a pas été gratté* ou *raclé.*

Ongeschraept, b. n. *Qui n'a pas été raclé* ou *ratissé.*

Ongeschreven, b. n. *Qui n'est pas écrit.*

Ongeschroeid, b. n. *Qui n'est pas brûlé, cautérisé* ou *rogné.*

Ongesierd, b. n. *Qui n'est pas paré* ou *orné; sans ornements.*

Ongeslagen, b. n. *Qui n'a pas été frappé* ou *battu.*

Ongeslagt, b. n. *Qui n'a pas été tué* ou *égorgé.*

Ongeslecht, b. n. *Qui n'a pas été rasé* ou *démoli.*

Ongeslepen, b. n. *Qui n'a pas été aiguisé* ou *poli; brut.* —, plomp. *Impoli; grossier; stupide.*

Ongeslepenheid, v. *Grossièreté, incivilité*, f.

Ongesleten, b. n. *Qui n'est pas usé.*

Ongeslist, b. n. *Indécis.*

Ongesloten, b. n. *Ouvert; qui n'est pas fermé; qui n'est pas réglé* ou *soldé.*

Ongesmeed, b. n. *Qui n'est pas forgé.*

Ongesmeerd, b. n. *Qui n'est point graissé.*

Ongesmet, b. n. *Qui n'est pas taché; propre; pur; net.*

Ongesmolten, b. n. *Qui n'est pas fondu.*

Ongesneden, b. n. *Qui n'est pas coupé* ou *taillé; qui n'est pas mélangé.*

d, b. n. *Qui n'est pas taillé* ou *émondé.*
'd, b. n. *Qui n'est pas lacé* ou *enfilé;*
'réné.
ıen, b. n. *Débandé; détendu.*
ıd, b. n. *Qui n'est pas sevré.*
., b. n. *Qui n'est pas lardé.*
b. n. *Qui n'est pas béché* ou *creusé.*
:, b. n. *Qui n'est pas pointu* ou *aiguisé.*
ın, b. n. } *Qui n'est pas fendu.*
t, b. n. }
ıen, b. n. *Qui n'est pas filé.*
'd, b. n. *Qui n'est pas éperonné; sans*
.
ıgd, b. n. *Qui n'est pas arrosé* ou *sau-*

keld, b. n. *Qui n'est point tacheté.*
;, b. n. *Inconstant; changeant; va-*
ariable; léger; volage. Het geluk der
ı is —. *Les armes sont journalières.* —,
constamment.
gheid (z. mv.), v. *Inconstance; insta-*
ariabilité; vicissitude; légèreté, f.
glyk, byw. *Inconstamment.*
, v. *Difformité; laideur*, f.; *vice*, m.
ɔt, b. n. *Qui n'a pas été pilé.*
ld, b. n. *Qui n'est pas empilé* ou *mis*

, b. n. *Qui n'est pas monté, ajusté* ou
. —, ongezond. *Indisposé.*
ɪeid, v. *Indisposition*, f.; *dérange-*
n.
ɔeld, b. n: *Qui n'est pas estampillé* ou
au coin.
t, b. n. *Faible; débile; qui n'est pas*

ld, b. n. *zie* Ongeleersd.
n, b. n. *Qui n'est pas empesé* ou *af-*

ig, b. n. *Qui n'est pas édifiant; im-*
; indécent. —, byw. *zie* Ongestich-

tigheid, v. *Immodestie; indécence*, f.
igIyk, byw. *Immodestement; indé-*
t.
, b. n. *Qui n'est pas calmé* ou *apaisé;*
agité.
erd, b. n. *Qui n'est pas meublé* ou

ı, b. n. *Qui n'est pas volé* ou *dérobé.*
d, b. n. *Tranquille; qui n'est pas trou-*
nquiété. —, niet vergramd. *Qui n'est*
usé ou *fâché.*
en, b. n. *Qui n'a pas été pilé* ou *broyé.*
, b. n. *Qui n'est pas bouché, fermé* ou
nodé.
en, b. n. *Qui n'est pas mort.*
:, b. n. *Impuni.* —, byw. *Impunément.*
heid (z. mv.), v. *Impunité*, f.
id, b. n. *Qui n'est pas semé* ou *ré-*

ı enz. *zie* Onstuimig enz.
ig enz. *zie* Onstuimig enz.
; enz. *zie* Onstuimig enz.
rd, b. n. *Qui n'est pas sucré; sans*

rd, b. n. *Qui n'est pas vêtu d'une*
ans robe.
, b. n. *Qui n'est pas tanné; qui n'est*
psé.
d, b. n. *Qui n'est pas gréé* ou *funé;*
rès.

Ongetakt, b. n. *Qui n'a point de branches; sans branches.*
Ongetand, b. n. *Indenté, sans dents.*
Ongeteekend, b. n. *Qui n'est pas signé* ou *marqué.*
Ongeteeld, b. n. *Qui n'est pas engendré.*
Ongeteerd, b. n. *Qui n'est pas goudronné.*
Ongeteld, b. n. *Qui n'est pas compté.*
Ongetemd, b. n. *Indompté; qui n'est pas apprivoisé.*
Ongetemperd, b. n. *Intempéré; immodéré; qui n'est pas trempé.*
Ongetemperdheid, v. *Intempérance; intempérie*, f.
Ongetergd, b. n. *Qui n'est pas agacé* ou *irrité.*
Ongetimmerd, b. n. *Qui n'est pas bâti* ou *construit.*
Ongetoetst, b. n. *Qui n'a pas été essayé* ou *éprouvé avec la pierre de touche.*
Ongetoomd, b. n. *Qui n'est pas bridé; sans bride; sans frein.* —, ongebonden. *Effréné; déréglé.*
Ongetouwd, b. n. *Qui n'est pas corroyé.*
Ongetreden, b. n. *Qui n'est pas foulé.*
Ongetroffen, b. n. *Qui n'est pas touché* ou *atteint; manqué.*
Ongetrokken, b. n. *Qui n'est pas tiré* ou *rayé.*
Ongetroost, b. n. *Qui n'est pas consolé; sans consolation.*
Ongetrouw, b. n. *Infidèle; perfide; traître.* —, byw. *zie* Ongetrouwelyk.
Ongetrouwd, b. n. *Qui n'est pas marié; célibataire.* —e staet. *Célibat*, m.
Ongetrouwde, m. *Célibataire*, m.
Ongetrouwelyk, byw. *Infidèlement; perfidement*
Ongetrouwheid, v. *Infidélité; perfidie*, f.
Ongetrouwigheid, v. *zie* Ongetrouwheid.
Ongetuchtigd, b. n. *Qui n'est pas discipliné, châtié* ou *corrigé.*
Ongetweernd, b. n. *zie* Ongetwynd.
Ongetwyfeld, b. n. *Indubitable.* —, byw. *Indubitablement.*
Ongetwynd, b. n. *Qui n'est pas tors* ou *retors; détors.*
Ongetydig. *zie* Ontydig.
Ongevaer, byw. *A peu près; presque; environ.*
Ongevaerlyk, b. n. *Qui n'est pas dangereux.*
Ongeval (-llen), o. *Accident fâcheux; malheur inattendu; désastre*, m.; *disgrâce; infortune*, f.
Ongevallig, b. n. *Malheureux; fâcheux.*
Ongevederd, b. n. *Qui n'a point de plumes; sans plumes.*
Ongeveegd, b. n. *Qui n'est pas essuyé* ou *balayé.*
Ongeveer, byw. *zie* Ongevaer.
Ongeveild, b. n. *Qui n'est pas exposé en vente.*
Ongeveinsd, b. n. *Qui n'est pas feint; franc; sincère.* —, byw. *zie* Ongeveinsdelyk.
Ongeveinsdelyk, byw. *Franchement; sincèrement.*
Ongeveinsdheid, v. *Franchise; sincérité; droiture; candeur*, f.
Ongeverfd, b. n. *zie* Ongeverwd.
Ongevergd, b. n. *Qui n'a pas été demandé* ou *exigé.*
Ongeverwd, b. n. *Qui n'est pas peint* ou *teint.*
Ongevestigd, b. n. *Qui n'est pas bien fondé* ou *établi.*
Ongevierd, b. n. *Qui na pas été célébré.*
Ongevild, b. n. *Qui n'est pas écorché.*
Ongevleeschd, b. n. } *Maigre, décharné.*
Ongevleescht, b. n. }
Ongevleid, b. n. *Qui n'est pas flatté; sans flatterie.*
Ongevlekt, b. n. *Qui n'est pas moucheté* ou *tacheté.*

Ongevlerkt, b. n. } *Qui n'est pas ailé; aptère;*
Ongevlerkt, b. n. } *sans ailes.*
Ongevlengeld, b. n. }
Ongevlochten, b. n. *Qui n'est pas tressé, natté ou entrelacé.*
Ongevloekt, b. n. *Qui n'a pas été maudit.*
Ongevoed, b. n. *Mal nourri.*
Ongevoederd, b. n. *Qui n'a pas été doublé ou fourré; mal nourri.*
Ongevoegelyk enz. zie **Onbehoorlyk** enz.
Ongevoeijerd, b. n. *Qui n'a pas été doublé ou fourré.*
Ongevoelig, b. n. *Insensible.* —, byw. zie **Ongevoeliglyk.**
Ongevoeligheid (z. mv.), v. *Insensibilité*, f.
Ongevoeliglyk, byw. *Avec insensibilité; insensiblement.*
Ongevoelyk enz. zie **Ongevoelig** enz.
Ongevold, b. n. *Qui n'est pas foulé.*
Ongevonnist, b. n. *Qui n'est pas jugé ou condamné.*
Ongevorderd, b. n. *Qui n'est pas requis ou exigé; qui n'est pas avancé.*
Ongevouwen, b. n. *Qui n'est pas plié.*
Ongevraegd, b. n. *Qui n'a pas été demandé.*
Ongevreesd, b. n. *Qui n'est pas craint ou redouté.*
Ongevreven, b. n. zie **Ongewreven.**
Ongevrocht, b. n. zie **Ongewerkt.**
Ongevroken, b. n. zie **Ongewroken.**
Ongevrongen, b. n. zie **Ongewrongen.**
Ongevuld, b. n. *Qui n'est pas rempli; vide.*
Ongevyld, b. n. *Qui n'est pas limé.*
Ongewacht, b. n. *Inattendu.*
Ongewaerdeerd, b. n. *Qui n'a pas été apprécié, estimé ou prisé.*
Ongewaerschouwd, b. n. } *Qui n'a pas été averti*
Ongewaerschuwd, b. n. } *ou prévenu.*
Ongewand, b. n. *Qui n'est pas vanné.*
Ongewapend, b. n. *Qui n'est pas armé; sans armes.*
Ongeward, b. n. zie **Onverward.**
Ongewarmd, b. n. *Qui n'est pas chauffé ou échauffé.*
Ongewas (-ssen), o. *Ivraie, mauvaise herbe*, f.
Ongewasschen, b. n. *Qui n'est pas lavé ou nettoyé.* Iets — zeggen. *Dire quelque chose sans ménagement.*
Ongewast, b. n. *Qui n'a pas été ciré.*
Ongewaterd, b. n. *Qui n'a pas été arrosé; qui n'a point d'eau; qui n'est pas gaufré, tabisé ou ondé.* —e wyn. *Vin pur.*
Ongeweekt, b. n *Qui n'est pas trempé.*
Ongeweerd, b. n *Qui n'a pas été empêché ou défendu.* —, byw *Sans opposition.*
Ongeweerdeerd, b. n. zie **Ongewaerdeerd.**
Ongeweigerd, b. n. *Qui n'est pas refusé ou rejeté; accordé.*
Ongeweikt, b. n. zie **Ongeweekt.**
Ongewelfd, b. n. *Qui n'est pas voûté.*
Ongewend, b. n. *Qui n'est pas tourné ou retourné.* —, ongewoon. *Inaccoutumé.*
Ongewenscht, b. n. *Qui n'est pas souhaité ou désiré.*
Ongewente, v. zie **Ongewoonte.**
Ongewerkt, b. n. *Qui n'a pas été travaillé ou mis en œuvre; cru.* —e zyde. *Soie crue ou écrue.* —, effen. *Uni.*
Ongewermd, b. n. zie **Ongewarmd.**
Ongewet, b. n. *Qui n'a pas été aiguisé ou affilé.*
Ongeweven, b. n. *Qui n'est pas tissu.*
Ongewied, b. n. *Qui n'a pas été sarclé.*
Ongewiegd, b. n. *Qui n'est pas bercé.*
Ongewigtig, b. n. *Peu important; peu intéressant; frivole.* — (van geld spr.). *Léger; qui n'est pas de poids.*
Ongewild, b. n. *Qu'on ne veut pas; qui n'est pas recherché.*
Ongewillig enz. zie **Onwillig** enz.
Ongewin (z. mv.), o. *Manque de gain; dommage*, m.; *perte*, f.
Ongewis, b. n. *Incertain; douteux.* —, byw. zie **Ongewisselyk.**
Ongewischt, b. w. *Qui n'est pas essuyé ou nettoyé.*
Ongewisheid (z. mv.), v. *Incertitude*, f.; *doute*, m.
Ongewisseld, b. n. *Qui n'a pas été changé.*
Ongewisselyk, byw. *Incertainement; douteusement.*
Ongewit, b. n. *Qui n'a pas été blanchi.*
Ongewond, b. n. *Qui n'a pas été blessé; sans blessure.*
Ongewonden, b. n. *Qui n'est pas dévidé.*
Ongewoon, b. n. *Inaccoutumé; qui n'est pas accoutumé.* —, zeldzaem. *Extraordinaire; rare; inusité; insolite.* —, byw. *Extraordinairement.*
Ongewoonheid, v. zie **Ongewoonte.**
Ongewoonlyk, byw. *Extraordinairement.*
Ongewoonte (z. mv.), v. *Inhabitude*, f.; *défaut d'habitude ou de coutume*, m.
Ongewraekt, b. n. *Qui n'est pas rejeté ou désapprouvé.*
Ongewreven, b. n. *Qui n'est pas frotté ou broyé.*
Ongewrocht, b. n. zie **Ongewerkt.**
Ongewroken, b. n. *Qui n'est pas vengé.*
Ongewrongen, b. n. *Qui n'est pas tordu ou serré; dégagé; libre; naturel.*
Ongewulfd, b. n. zie **Ongewelfd.**
Ongewyd, b. n. *Profane.*
Ongeykt, b. n. *Qui n'est pas étalonné.*
Ongezadeld, b. n. *Qui n'est pas sellé; sans selle.*
Ongezaegd, b. n. *Qui n'est pas scié.*
Ongezaeid, b. n. *Qui n'est pas semé.*
Ongezalfd, b. n. *Qui n'est pas oint ou sacré.*
Ongezegeld, b. n. *Qui n'est pas cacheté ou scellé.*
Ongezegend, b. n. *Qui n'a pas été béni ou bénit.* —, ongelukkig. *Malheureux.*
Ongezeggelyk, b. n. *Indocile; obstiné.*
Ongezeggelykheid (z. mv.), v. *Indocilité; obstination*, f.
Ongezellig, b. n. *Insociable.*
Ongezelligheid (z. mv.), v. *Insociabilité*, f.
Ongezet, b. n. *Qui n'est pas mis ou préparé.*
Ongezield, b. n. zie **Onbezield.**
Ongezien, b. n. *Qui n'est point vu; peu estimé.*
Ongezift, b. n. *Qui n'est pas criblé ou tamisé.*
Ongezind, b. n. *Qui n'a pas l'intention de; qui n'est pas enclin à.* —, ongenegen *Qui n'est pas porté pour...; contraire.* —, niet wel geziad. *De mauvaise humeur.*
Ongezinnig enz. zie **Onzinnig** enz.
Ongezocht, b. n. *Qui n'est pas recherché.*
Ongezoden, b. n. *Qui n'est pas bouilli ou cuit; cru.*
Ongezond, b. n. *Indisposé, malade.* —, schadelyk aen de gezondheid. *Malsain, insalubre; nuisible.* —e lucht. *Air malsain.*
Ongezondheid (z. mv.), v. *Indisposition; incommodité maladie*, f. De — der lucht. *L'insalubrité de l'air.*
Ongezonken, b. n. *Qui n'est pas coulé à fond.*
Ongezoogd, b. n. *Qui n'a pas été allaité.*
Ongezoomd, b. n. *Qui n'est pas ourlé.*
Ongezouten, b. n. *Qui n'est point salé; frais.* —, laf. *Fade; insipide.*

, b. n. *Azyme; sans levain.*
·d, b. n. *Qui n'est pas purifié* ou

teld, b. n. *Qui n'est pas emmail-*

ld, b. n. *Qui n'est pas soufré.*
ın, b. n. *Qui n'est pas enflé.*
, b. n. *Qu'on ne peut conjecturer* ou

. n. *Inégal; raboteux; qui n'est pas*

), m. *Idole*, f.; *faux dieu*, m.
k, b. n. *Impie.* —, byw. *Avec impiété.*
en), m. *Athée*, m.
ıdom, o.
y, v. } *Athéisme*, m.
ıst (z. mv.), m. *Irréligion; impiété*, f.
ıstig, b. n. *Irréligieux; indévot; impie;*
—, byw. zie Ongodsdienstiglyk.
ıstigheid (z. mv.), v. *Irréligion; indé-*
impiété, f.
ıstiglyk, byw. *Irréligieusement; in-*
ınt.
cht, v. zie Ongodsdienstigheid.
htig enz. zie Ongodsdienstig enz.
;, b. n. zie Ongodsdienstig.
n. *Qui n'est pas bon, qui ne vaut rien;*

eren, b. n. *Qui n'est pas clément; im-*
e.
zie Leelyk.
ı. n. *Qui n'est pas avide.* —, byw. *Pas*
rs.
en), m. *Qui n'est pas grec.*
ı, b. n. *Qui n'est pas grec.*
b. n. *Qui n'est pas vert.*
yk, b. n. *Qu'on ne peut sonder; sans*

, b. n. *Incertain; superficiel.* —, dat
r den grond smaekt. *Qui ne sent pas la*

ler, -st), b. n. *Rude; rigoureux.*
d (z. mv.), v. *Rigueur; rudesse*, f.
, byw. *Rudement.*
v. *Défaveur; disgrâce*, f.
, b. n. *Défavorable; contraire; op-*
ıalévole. —, byw. *Défavorablement.*
heid (z. mv.), v. *Défaveur; malveil-*
nvie, f.
lyk, byw. *Défavorablement.*
ıaer (-der, -st), b. n. *Qui n'est pas ma-*
(fig.) *intraitable, difficile.*
, b. n. *Maladroit.* —, byw. *Maladroi-*

ıeid, v. *Maladresse*, f.
yk, byw. *Maladroitement.*
em, b. n. zie Onhandelbaer.
ıd, b. n. *Qui n'hésite* ou *ne bégaie pas.*
·k, b. n. *Malhonnête; grossier; cho-*
ıconvenant. —, byw. *Malhonnêtement;*
ement.
·kheid, v. *Inconvenance; malhonnê-*
ossièreté, f.
r, b. n. *Incurable.*
n), o. *Malheur, désastre*, m.; *infor-*
sgrâce, f.
n, v. *Source de malheurs*, f.
b. n. *Profane; impie.* —, byw. zie On-
k.
id (z. mv.), v. *Impiété*, f.
·k, byw. *D'une manière profane* ou

Onheilzaem, b. n. *Qui n'est pas salutaire; nuisible.*
Onhelpelyk, b. n. *Irrémédiable.* —, byw. *Irrémédiablement.*
Onhemelsch, b. n. *Qui n'est pas céleste.*
Onherbergzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Inhospitalier.*
Onherbergzaemheid (z. mv.), v. *Inhospitalité*, f.
Onherboren, b. n. *Qui n'est pas régénéré.*
Onherdenkelyk, b. n. *Immémorial.*
Onherdoenlyk, b. n. *Qu'on ne peut refaire.*
Onherhaelbaer, b. n.
Onherhaellyk, b. n. } *Qui ne peut se répéter.*
Onherkauwd, b. n. *Qui n'est pas ruminé* ou *médité.*
Onherkenbaer, b. n. *Qu'on ne peut reconnaître; méconnaissable.*
Onherkrygbaer, b. n.
Onherkrygelyk, b. n. } *Qu'on ne peut recouvrer.*
Onherleidbaer, b. n. *Irréductible* (t. d'alg.).
Onherleidbaerheid, v. *Irréductibilité* (t. d'alg.), f.
Onherroepbaer, b. n.
Onherroepelyk, b. n. } *Irrévocable.* —, byw. *Irrévocablement.*
Onherroepelykheid (z. mv.), v. *Irrévocabilité*, f.
Onherstelbaer, b. n. *Irréparable; irréductible; irrémédiable.*
Onherstellyk, b. n. *Irréparable; irrémédiable.* —, byw. *Irréparablement; irrémédiablement.*
Onhervormbaer, b. n. *Irréformable.*
*Onheug, v. zie Walg.
Onheugelyk, b. n. *Immémorial; désagréable.*
Onheusch enz. zie Onbeleefd enz.
Onhevig, b. n. *Qui n'est pas violent.*
Onheyl enz. zie Onheil enz.
Onhoffelyk, b. n. *Impoli; grossier.* —, byw. *Impoliment; grossièrement.*
Onhoffelykheid, v. *Impolitesse, incivilité; grossièreté*, f.
Onhoudbaer, b. n. *Qui n'est pas tenable.*
Onhouwbaer, b. n. *Qui ne peut être coupé* ou *taillé.* zie Onhuwbaer.
Onhuisselyk, b. n. *Qui n'est pas ménager* ou *économe; dépensier.*
Onhuisselykheid (z. mv.), v. *Défaut d'économie*, m.; *prodigalité*, f.
Onhulpelyk, b. n. en byw. zie Onhelpelyk.
Onhulpzaem, b. n. zie Onbehulpzaem.
Onhuwbaer, b. n. *Qui n'est pas nubile, impubère.*
Oniksteen (-en), m. *Onyx*, m.
Oninbrekelyk, b. n. *Qu'on ne peut enfoncer* ou *forcer.*
Onindrukbaer, b. n. *Qu'on ne peut empreindre* ou *enfoncer.*
Onindrukkelyk, b. n. *Qu'on ne peut inspirer* ou *inculquer.*
Oningenaeid, b. n. *Qui n'est pas broché* ou *cousu.*
Oningetogen, b. n. *Immodeste.*
Oningetogenheid (z. mv.), v. *Immodestie*, f.
Oninnemelyk, b. n. *Imprenable.*
Onjood (-oden), m. *Qui n'est pas juif; païen, idolâtre*, m.
Onjoodsch, b. n. *Qui n'est pas juif, païen, idolâtre.*
Onjuist, b. n. *Qui n'est pas juste.*
Onkenbaer, b. n.
Onkennelyk, b. n. } *Méconnaissable.*
Onkennis, v. *Ignorance*, f.
Onkeurlyk, b. n. *Malpropre.* —, byw. *Malproprement.*
Onklaer, b. n. *Qui n'est pas clair; trouble.* —

water. *Eau trouble.* — maken. *Troubler.* —, duister. *Obscur; embrouillé.* —, onveilig. *Qui n'est pas sûr; dangereux.* —, niet gereed. *Qui n'est pas prêt.*
Onkliefbaer, b. n. / Onkloofbaer, b. n. } *Qu'on ne peut fendre.*
Onkneusbaer, b. n. *Qui ne peut être froissé* ou *meurtri.*
Onkond. *zie* Onbekend.
Onkonstig. *zie* Onkunstig.
Onkost, m. *zie* Onkosten.
Onkostelyk, b. n. *Qui ne coûte pas beaucoup; peu dispendieux.*
Onkosten, m. mv. *Frais; dépens,* m. pl.; *dépenses,* f. pl. — doen. *Dépenser.* Op myne —. *A mes dépens.*
Onkracht (z. mv.), v. *Faiblesse,* f.
Onkrachtig, b. n. *Faible.*
Onkrank, b. n. *Qui n'est pas malade* ou *faible.*
Onkrenkbaer, b. n. *Qui ne peut être affaibli* ou *altéré; inaltérable; solide.*
Onkreukbaer, b. n. / Onkreukelyk, b. n. } *zie* Onkrenkbaer.
Onkruid, o. *Ivraie; mauvaise herbe,* f. — uitdoen. *Sarcler.* — vergaet niet. *Mauvaise herbe croît toujours.*
Onkruidwieder (-s), m. *Sarcleur,* m.
Onkruidwiedster (-s), v. *Sarcleuse,* f.
Onkuisch, b. n. *Impudique; lascif; lubrique; obscène.* —, byw. *zie* Onkuischelyk.
Onkuischelyk, byw. *Impudiquement; lascivement.*
Onkuischheid, v. *Impudicité; lasciveté; lubricité,* f.
Onkunde (z. mv.), v. *Ignorance,* f.
Onkundig, b. n. *Ignorant.* — zyn. *Être ignorant; ignorer.* —, byw. *zie* Onkundiglyk.
Onkundigheid, v. *Ignorance,* f.
Onkundiglyk, byw. *Ignoramment, avec ignorance.*
Onkunstig, b. n. *Simple; naturel.* —, byw. *zie* Onkunstiglyk.
Onkunstiglyk, byw. *Simplement; sans art.*
Onkwetsbaer, b. n. *Invulnérable.*
Onkwetsbaerheid (z. mv.), v. *Invulnérabilité,* f.
Onkwetselyk, b. n. *Invulnérable.*
Onland, o. *Terre inculte,* f.
Onlangs, byw. *Depuis peu; récemment; dernièrement; naguère* ou *naguères; il n'y a pas longtemps.*
Onlasterlyk, b. n. *Irréprochable; irrépréhensible; sans reproche.*
Onlede (z. mv.), v. *Occupation,* f.
Onledig, b. n. *Occupé.*
Onledigheid, v. *Occupation,* f.
Onleenig, b. n. / Onleenroerig, b. n. } *Allodial; franc, exempt de rentes.* — goed. *Franc-alleu,* m.
Onleenroerigheid, v. *Allodialité,* f.
Onleerzaem, b. n. *Indocile.*
Onleerzaemheid (z. mv.), v. *Indocilité,* f.
Onleesbaer, b. n. *Inlisible* ou *illisible.*
Onleeslyk, b. n. *zie* Onleesbaer.
Onleschbaer, b. n. / Onlesschelyk, b. n. } *Inextinguible; qu'on ne peut éteindre* ou *étancher.*
Onleverbaer, b. n. *Qu'on ne saurait livrer.* — are waren. *Mauvaises marchandises.*
Onlichamelyk, b. n. *Incorporel; immatériel.* —, byw. *Immatériellement.*
Onlichamelykheid (z. mv.), v. *Incorporalité; immatérialité; spiritualité,* f.
Onlief enz. *zie* Onliefelyk enz.
Onliefelyk, b. n. *Désagréable.* —, byw. *Désagréablement.*
Onliefelykheid, v. *Désagrément,* m.; *mauvaise grâce,* f.
Onloffelyk, b. n. *Blâmable; répréhensible.* —, byw. *D'une manière blâmable.*
Onloochenbaer, b. n. *Qu'on ne peut nier; clair; évident; certain.*
Onloon (z. mv.), m. en o. *Disgrâce,* f.; *désagrément,* m.
Onlosbaer, b. n. *Qui ne peut être racheté* ou *dégagé.*
Onlust (z. mv.), m. *Dégoût,* m.; *aversion,* f. —, verdriet. *Chagrin; déplaisir; ennui,* m. — (-en). *Trouble; désordre,* m.; *mésintelligence,* f.
Onlustig, b. n. *Découragé; abattu; chagrin; triste.*
Onlustigheid, v. *Dégoût; découragement,* m.; *indolence,* f.
Onlydbaer, b. n. *zie* Onlydelyk.
Onlydelyk, b. n. *Insupportable, intolérable.* —, die niet lyden kan. *Impassible.* —, byw. *Insupportablement.*
Onlydelykheid (z. mv.), v. *Impassibilité,* f.
Onlydzaem, b. n. *Impatient.*
Onlydzaemheid (z. mv.), v. *Impatience,* f.
Onmaet, v. *zie* Onmatigheid.
Onmagt (z. mv.), v. *Impuissance; faiblesse; insuffisance,* f. —, flauwte. *Défaillance, faiblesse, pâmoison,* f. In — vallen. *Se pâmer, s'évanouir.*
Onmagtig, b. n. *Impuissant; faible.*
Onmagtigheid (z. mv.), v. *Impuissance; faiblesse,* f.
Onman (-s, -nnen), m. *Eunuque,* m.
Onmanierig enz. *zie* Onmanierlyk enz.
Onmanierlyk, b. n. *Impoli; grossier; malhonnête.* —, byw. *Impoliment; grossièrement; malhonnêtement.*
Onmanierlykheid (-heden), v. *Impolitesse; grossièreté,* f.
Onmannelyk, b. n. *Qui est peu digne d'un homme.*
Onmatig, b. n. *Démesuré, excessif; immodéré; intempérant; déréglé.* —e grootte. *Grandeur excessive.* —e droefheid. *Douleur immodérée.* — zyn in eten en drinken. *Boire et manger avec excès.* —, byw. *zie* Onmatiglyk.
Onmatigheid (z. mv.), v. *Intempérance; immodération,* f.; *déréglement; excès,* m.
Onmatiglyk, byw. *Démesurément; excessivement; immodérément.*
Onmededeelbaer, b. n. *Incommunicable.*
Onmededoogend, b. n. *zie* Onmeëdoogend.
Onmededoogendheid, v. *zie* Onmeëdoogendheid.
Onmededoogzaem, b. n. *zie* Onmeëdoogend.
Onmededoogzaemheid, v. *zie* Onmeëdoogendheid.
Onmedelydend, b. n. *zie* Onmeëdoogend.
Onmeëdoogend, b. n. *Impitoyable; inhumain; dur; insensible; sans pitié.*
Onmeëdoogendheid (z. mv.), v. *Dureté; insensibilité; inhumanité,* f.
Onmeëgaende, b. n. *Impitoyable; insociable.*
Onmeëlydend, b. n. *zie* Onmeëdoogend.
Onmeetbaer, b. n. *Immense; incommensurable.*
Onmeetbaerheid (z. mv.), v. *Immensité; incommensurabilité; asymétrie,* f.
Onmengbaer, b. n. *Qui ne peut se mêler; immiscible.*
Onmenigte (z. mv.), v. *Petit nombre,* m.
Onmensch (-en), m. *Homme cruel; monstre,* m.

ɪchelyk, b. n. *Inhumain; cruel; barbare.* yw. *Inhumainement; cruellement.*
ɪchelykheid, v. *Inhumanité; cruauté;* ɪrie, f.
:baer, b. n. *Imperceptible.*
lyk, b. n. *zie* Onmeetbaer.
lykheid, v. *zie* Onmeetbaerheid.
ɪbaer, b. n. *Qu'on ne peut amollir* ou :ir.
lelyk, b. n. *Immédiat.* —, byw. *Immédia*-ɪt.
lelykheid, v. *Immédiateté, dépendance* ɪdiate, f.
, b. n. *Qui n'est pas libéral* ou *géné*-; *chiche, avare.* —, straf. *Dur, rude.*
(z. mv.), v. *Dissension; discorde; inimi*-
ɪelyk, b. n. *en* byw. *zie* Onvriendelyk.
ɪelykheid, v. *zie* Onvriendelykheid.
aem, b. n. *zie* Onvriendelyk.
aer, b. n. *Dont on ne peut se passer; in*-nsable; *inmanquable.*
adig, b. n. *Qui n'est pas criminel* ou ɪble.
enbaer, b. n. *Qu'on ne peut méconnaître.*
l (z. mv.), m. *Découragement*, m.
lig, b. n. *Découragé.*
:tig, b. n. *zie* Onledig.
elyk, b. n. *Impossible.*
ɪlykheid, v. *Impossibilité*, f.
lig, b. n. *Mineur, en tutelle.* —e jaren. ɪrité, f.
ligheid (z. mv.), v. *Minorité, pupilla*-f.
ɪlyk enz. *zie* Onmogelyk enz.
ɪyw. *A une distance, loin.* —, op verre na. *n faut beaucoup.*
otselyk, b. n. *Inimitable.*
:rig, b. n. *Qui n'aime pas ses voisins.*
elig, b. n. *Qui n'est pas nuisible* ou *diciable.*
nkelyk, b. n. *Incompréhensible; inconce*-
nkend, b. n. *Irréfléchi.*
ɪenlyk, b. n. *Inimitable.*
baer, b. n. *zie* Ongenaekbaer.
wkeurig enz. *zie* Onnauwkeurig enz.
enbaer, b. n. *Qu'on ne peut suivre* ou
:elyk, b. n. *Indispensable.* —, byw. *Indis*-ɪblement.
ɪkelyk, b. n. *Qu'on ne peut contrefaire.*
eurlyk, b. n. *Impénétrable.* —, byw. *nétrablement.*
eurlykheid (z. mv.), v. *Impénétrabilité*, f.
oorlyk enz. *zie* Onnaspeurlyk enz.
erlyk, b. n. *Qui n'est pas naturel; déna*-—, byw. *Contre l'ordre de la nature.*
ɪkeurig, b. n. *Inexact; incorrect.* —, *zie* Onnauwkeuriglyk.
ɪkeurigheid, v. *Inexactitude, incorrec*-f.
ɪkeuriglyk, byw. *D'une manière inexacte* ɪcorrecte.
lgbaer, b. n. } *Inimitable.*
lgelyk, b. n. }
ɪgbaer, b. n. *Qu'on ne peut imiter en* tant.
:lyk, b. n. *Imprenable.*
ɪbaer, b. n. } *Innominable, inexprimable;*
ɪelyk, b. n. } *indicible; immense.*

Onnoodig, b. n. *Inutile; superflu.* —, byw. *Inutilement.*
Onnoodigheid, v. *Inutilité; superfluité*, f.
Onnoodiglyk, byw. *Inutilement.*
Onnoodwendig, b. n. *zie* Onnoodig.
Onnoodwendigheid, v. *zie* Onnoodigheid.
Onnoodzakelyk, b. n. *Inutile.* —, byw *Inutilement.*
Onnoodzakelykheid, v. *Inutilité*, f.
Onnoozel, b. n. *Innocent; qui n'est pas coupable.* De —e kinderen. *Les innocents.* —, sulachtig. *Niais; simple.* —e bloed. *Idiot, niais, benêt*, m. —, ydel. *Frivole; futile; fade; insipide.* —, byw. *zie* Onnoozelheid.
Onnoozelheid (z. mv.), v. *Innocence*, f. —, sulachtigheid. *Niaiserie*, f.
Onnoozellyk, byw. *Innocemment.* —, sulachtiglyk. *Niaisement.*
Onnuer, b. n. *Sale.*
Onnut, b. n. *Inutile; vain; frivole.*
Onnuttelyk, byw. *Inutilement; en vain.*
Onnuttig, b. n. *zie* Onnut.
Onnuttigheid, v. *Inutilité*, f.
Onomgekocht, b. n. *Qui n'est pas corrompu* ou *gagné par de l'argent.*
Onomkoopbaer, b. n. *Incorruptible.*
Onomkoopbaerheid (z. mv.), v. *Incorruptibilité*, f.
Onomkoopelyk, b. n. *Incorruptible; intègre.*
Onomkoopelykheid, v. *Incorruptibilité; intégrité*, f.
Onomstootelyk, b. n. *Qui ne peut être renversé; incontestable.*
Onomvatbaer, b. n. } *Qu'on ne peut embrasser* ou *empoigner.*
Onomvattelyk, b. n. }
Onomzichtig, b. n. *Imprudent.* —, byw. *Imprudemment.*
Onontbeerlyk, b. n. *Indispensable.* —, byw. *Indispensablement.*
Onontbindbaer, b. n. *Indissoluble; indécomposable.*
Onontbindbaerheid, v. *Indissolubilité*, f.
Onontbindelyk, b. n. *Indissoluble.* —, byw. *Indissolublement.*
Onontgankelyk, b. n. *Inévitable.* —, byw. *Inévitablement.*
Onontheudelyk, b. n. *Qu'on ne peut retenir dans la mémoire.*
Onontknoopelyk, b. n. *Qu'on ne peut dénouer* ou *délier; indissoluble.* —, byw. *Indissolublement.*
Onontluikbaer, b. n. *Indéhiscent* (t. de bot.).
Onontluikbaerheid, v. *Indéhiscence* (t. de bot.), f.
Onontsluitbaer, b. n. *Qu'on ne peut ouvrir.*
Onontvangelyk, b. n. *zie* Onontvankelyk.
Onontvankelyk, b. n. *Irrecevable; inacceptable.*
Onontvlugtbaer, b. n. *A quoi on ne peut échapper.*
Onontwarrelyk, b. n. *Qu'on ne peut démêler.*
Onontworstelbaer, b. n. *A quoi on ne peut échapper en luttant.*
Onontwykbaer, b. n. *Inévitable.* —, byw. *Inévitablement.*
Onoorbaer, b. n. *Indécent; malséant.*
Onoorbaerlyk, byw. *Indécemment.*
Onoordeelkundig, b. n. *Injudicieux.*
Onopgemaekt, b. n. *Qui n'est pas achevé, apprêté* ou *monté; qui n'est pas compté* ou *calculé.*
Onopgemetseld, b. n. *Qui n'est pas tout-à-fait maçonné.*
Onopgepronkt, b. n. *Simple; naïf; naturel; sans ornements.*

Onopgetimmerd, b. n. *Qui n'est point bâti* ou *construit.*
Onopgetooid, b. n. *Qui n'est pas orné* ou *paré; simple; sans ornements.*
Onophoudelyk, b. n. *Continuel; perpétuel.* —, byw. *Continuellement; sans cesse.*
Onophoudend. zie Onophoudelyk.
Onoplettend, b. n. *Inattentif.*
Onoplettendheid (z. mv.), v. *Inattention*, f. Door —. *Par mégarde.*
Onoplosbaer, b. n. *Insoluble; indissoluble.*
Onooplosselyk, b. n *Insoluble; indissoluble.* —, byw. *Indissolublement.*
Onooplosselykheid (z. mv.), v. *Insolubilité; indissolubilité*, f.
Onopmerkzaem, b. n. *Inattentif.* —, byw. *Sans attention.*
Onopmerkzaemheid, v. *Inattention*, f.
Onopregt, b. n. *Qui n'est pas franc* ou *sincère; faux.*
Onopregtelyk, byw. *De mauvaise foi.*
Onopregtheid (z. mv.), v. *Défaut de sincérité* ou *de franchise*, m.; *fausseté*, f.
Onopsprakelyk, b. n. *Irréprochable.* —, byw. *Irréprochablement.*
Onopwekkelyk, b. n. *Qu'on ne peut éveiller* ou *réveiller.*
Onopwentelbaer, b. n. *Qu'on ne peut rouler en haut.*
Onopzettelyk, b. n. *Qui n'est pas fait à dessein* ou *exprès.*
Onorde (z. mv.), v. *Désordre*, m.; *confusion*, f.
Onordelyk, b. n. *Désordonné; déréglé; irrégulier; confus.* —, onbetamelyk. *Malhonnête.* —, byw. *Désordonnément; dérèglément; confusément; malhonnêtement.*
Onordelykheid (-heden), v. *Désordre; dérèglement*, m.; *confusion*, f. —, onbetamelykheid. *Malhonnêteté*, f.
Onoverdekt, b. n. *Découvert.*
Onovereenbrengelyk, b. n. *Qu'on ne peut concilier, inconciliable, incompatible.*
Onovereenkomend, b. n. *Discordant.*
Onovereenkomst (z. mv.), v. *Défaut de conformité* ou *d'analogie*, m.; *incohérence*, f.
Onovereenkomstig, b. n. *Qui n'est pas conforme; inaccordable; incohérent.*
Onovereenkomstigheid, v. zie Onovereenkomst.
Onoverklimbaer, b. n. *Qu'on ne peut passer* ou *franchir en montant.*
Onoverkomelyk, b. n. *Insurmontable.*
Onoverlegd, b. n. *Irréfléchi.*
Onoverwinbaer, b. n. *Invincible.*
Onoverwinbaerheid, v. *Invincibilité*, f.
Onoverwinnelyk, b. n. *Invincible.* —, byw. *Invinciblement.*
Onoverwinnelykheid, v. *Invincibilité*, f.
Onoverwonnen, b. n. *Invaincu.*
Onoverzienbaer, b. n. *en* byw. *A perte de vue.*
Onpad (-en), o. *Sentier* ou *chemin qui n'est pas battu*, m.
Onpaeijelyk, b. n. *Qu'on ne peut apaiser* ou *contenter.*
Onpaer, b. n. *Impair; inégal.*
Onpartydig, b. n. *Impartial; neutre.* —, byw. *Impartialement.*
Onpartydigheid (z. mv.), v. *Impartialité; neutralité*, f.
Onpartydiglyk, byw. *Impartialement.*
Onpas (t'), byw. } *Mal-à-propos; à contretemps.*
Onpas (van), byw.
Onpasse (te), byw.

Onpasselyk, b. n. *Indisposé; incommodé; un peu malade.*
Onpasselykheid, v. *Indisposition; incommodité*, f.
Onpeilbaer, b. n. *Insondable.*
Onpeilbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui ne peut être sondé; profondeur immense*, f.
Onpersbaer, b. n. *Incompressible.*
Onpersbaerheid, v. *Incompressibilité*, f.
Onpersoneel, b. n. (spraekk.). *Impersonnel.*
Onpersoonlyk, b. n. (spraekk.) *Impersonnel.* —, byw. *Impersonnellement.*
*Onplaisant, b. n. } *Désagréable.*
*Onplaisirig, b. n.
Onplegtig, b. n. *Qui n'est pas solennel; sans solennité.*
Onpligtig enz. zie Onschuldig enz.
Onprofytelyk, b. n. } *Peu profitable; inutile.*
Onprofytig, b. n.
Onprysselyk, b. n. *Qui n'est pas louable.*
Onpuntig, b. n. *Qui n'est pas pointu;* (fig.) *inexact.*
Onpynlyk, b. n. *Qui n'est pas douloureux.* —, byw. *Sans douleur.*
Onraed (z. mv.), m. *Danger; péril*, m., *mauvaise rencontre*, f. —, verwarring. *Désordre; embarras*, m. —, verkwisting. *Dépense inutile*, f.
Onraedzaem, b. n. *Qui n'est pas utile* ou *expédient.*
Onraekbaer, b. n. *Qu'on ne saurait toucher.*
Onrecht enz. zie Onregt enz.
Onredbaer, b. n. } *Qui ne peut être réglé, ajusté,* ou *débrouillé; irrémédiable.*
Onreddelyk, b. n.
Onrede, v. zie Onvernuft.
Onredelyk, b. n. *Irraisonnable; déraisonnable; brutal.* —, byw. *Irraisonnablement; déraisonnablement.*
Onredelykheid, v. *Déraison; absurdité*, f. —, beestachtigheid. *Brutalité*, f.
Onregelmatig, b. n. *Irrégulier; anomal; incongru.* —, byw. *Irrégulièrement.*
Onregelmatigheid, v. *Irrégularité; anomalie*, f.
Onregelmatiglyk, byw. *Irrégulièrement; incongrûment.*
Onregt (z. mv.), o. *Injustice*, f.; *tort; passe-droit*, m. — hebben. *Avoir tort.* — doen aen iemand. *Faire tort à quelqu'un.* Ten —. *A tort; injustement.*
Onregt, b. n. } *Injuste; inique.*
Onregtig, b. n.
Onregtmatig, b. n. *Illégal; illégitime; injuste.* —, byw. zie Onregtmatiglyk.
Onregtmatigheid, v. *Illégalité; illégitimité; injustice*, f.
Onregtmatiglyk, byw. *Illégalement; illégitimement; injustement.*
Onregtveerdig, b. n. *Injuste; inique.* —, byw. zie Onregtveerdiglyk.
Onregtveerdigheid, v. *Injustice; iniquité*, f.
Onregtveerdiglyk, byw. *Injustement; iniquement; à tort.*
Onregtzinnig, b. n. *Qui n'est pas sincère; hétérodoxe.*
Onregtzinnigheid (z. mv.), v. *Manque de sincérité*, m.; *hétérodoxie*, f.
Onrein, b. n. *Impur; immonde, souillé; malpropre; sale.* — maken. *Souiller; salir.* —, byw. zie Onreinelyk.
Onreinelyk, byw. *Impurement; salement.*

eid, v. } *Impureté; malpropreté, or-*
;heid, v. } *dure; saleté*, f.
;lyk, byw. *Impurement; salement.*
ıer, b. n. *Qui n'est pas propre à voyager.*
lyk, b. n. *Qu'on ne peut étendre* ou *al-*
·. —, ontoegevend. *Qui ne veut pas cé-*
ntraitable; peu officieux; désobligeant.
lykheid, v. *Manque de complaisance*,
umeur désobligeante, f.
lyk, b. n. *Immobile; immobilier; im-*
s.
ıer, b. n. *Inodore.*
nd, b. n. *Immeuble; immobilier.* —e goe-
Immeubles ou *biens immeubles.*
ɾk, b. n. *Immobile.*
ıch, b. n. *Qui n'est point catholique.*
, b. n. *Étroit; serré* ou *resserré.*
-en), v. *Inquiétude; alarme; peine; agi-*
, f.; *trouble; embarras*, m. — (van een
rk enz.). *Balancier* (*d'une horloge*
n. — (in eenen molen). *Claquet* ou *tra-*
m.
;, b. n. *Inquiet; turbulent; remuant;*
ant. — zyn. *Frétiller.* —, byw. *zie* On-
lyk.
;heid, v. *Inquiétude; turbulence*, f.
;lyk, byw. *Avec inquiétude; turbulem-*

ıâker (-s), m. *Brouillon; factieux*, m.
(z. mv.), o. *Prose*, f. In — schryven.
t en prose, prosaïser.
b. n. *Qui n'est pas mûr; vert.*
ıid (z. mv.), v. *Défaut de maturité*, m.;
ur, f.
, b. n. *De petite taille.*
zie Once.
ze, voornw. *Nous; à nous; notre; nos.*
ıen *of* onder —. *Entre nous.* Onze mees-
'otre maître. De onzen. *Les nôtres.*
.elyk, b. n. *Qui n'est pas nuisible; inno-*

k, b. n. *Qui n'est pas fin* ou *rusé; simple;*
s.
kheid, v. *Simplicité; ingénuité*, f.
ıel enz. *zie* Onbeschaemd enz.
ıpelyk, b. n. *Déréglé.* —, byw. *Déréglé-*

ıpelykheid, v. *Déréglement*, m.
baer, b. n. *Inestimable; inappréciable.*
telyk, b. n. *zie* Onschatbaer.
dbaer, b. n. *Inséparable; indissolu-*
-, byw. *Inséparablement; indissoluble-*

dbaerheid (z. mv.), v. *Inséparabilité*, f.
delyk, b. n. *en* byw. *zie* Onscheidbaer.
ıdbaer, b. n. *Inviolable.* —, byw. *Invio-*
ment.
ıdbaerheid (z. mv.), v. *Inviolabilité*, f.
ıdelyk enz. *zie* Onschendbaer enz.
p, b. n. *Qui n'est pas tranchant;*
sé.
ırlyk, b. n. *Qui ne peut se déchirer.*
.elyk, b. n. *Inséparable.*
kelyk, b. n. *Sale, malpropre.* —, byw.
*propremen*t.
kelykheid, v. *Saleté; malpropreté*, f.
lerbaer, b. n. *Qui ne peut être peint.*
ın, b. n. *Laid; difforme.*
ınheid (z. mv.), v. *Laideur; difformité*, f.
d (z. mv.), v. *Innocence*, f. —, verschoo-
Excuse, f.

Onschuldig, b. n. *Innocent; qui n'est pas coupable.* —, byw. *Innocemment.*
Onschuldigheid (z. mv.), v. *Innocence*, f.
Onschuldiglyk, byw. *Innocemment.*
Onschuwbaer, b. n. } *Inévitable.* —, byw. *Iné-*
Onschuwelyk, b. n. } *vitablement.*
Onschynbaer, b. n. *Qui n'est pas apparent* ou *vraisemblable.*
Onschynbaerheid (z. mv.), v. *Défaut d'apparence*, m.; *invraisemblance*, f.
Onsierlyk, b. n. *Qui n'est pas élégant; inélégant; laid; désagréable.* — maken. *Déparer; défigurer.* —, byw. *Inélégamment.*
Onsierlykheid (z. mv.), v. *Défaut d'élégance*, m., *inélégance*, f.
Onslaperig, b. n. *Qui n'est pas assoupi* ou *endormi.*
Onslytbaer, b. n. *Qui ne s'use pas.*
Onsmaek (z. mv.), m. *Dégoût*, m.
Onsmakelyk, b. n. *Dégoûtant; fade; insipide.*
Onsmakelykheid (z. mv.), v. *Dégoût*, m.; *fadeur; insipidité*, f.
Onsmeltbaer, b. n. *Infusible.*
Onsmeltbaerheid, v. *Insolubilité*, f.
Onsmeltelyk, b. n. *Infusible.*
Onsmertelyk, b. n. *Qui n'est pas douloureux.*
Onspaensch, b. n. *Qui n'est pas porté pour les Espagnols.*
Onspeurlyk, b. n. *Qu'on ne peut reconnaître, remarquer* ou *découvrir.*
Onspoed, m. *Adversité*, f.; *malheur*, m.
Onspraekzaem, b. n. *Qui n'est pas affable; taciturne.*
Onspraekzaemheid (z. mv.), v. *Défaut d'affabilité*, m.; *taciturnité*, f.
Onsprekelyk, b. n. *A qui l'on ne peut parler.* —, onuitsprekelyk. *Inexprimable.*
Onspys (-zen), v. *Mets qui dégoûte*, m.
Onstade (t'), byw. *Mal-à-propos; à contre-temps.*
Onstadig enz. *zie* Ongestadig enz.
Onstaetkundig, b. n. *Impolitique.*
Onstandvastig, b. n. *Inconstant; changeant; volage; variable.* —, byw *Inconstamment.*
Onstandvastigheid (z. mv.), v. *Inconstance; instabilité*, f.
Onstandvastiglyk, byw. *Inconstamment.*
Onstemmig, b. n. *Qui n'est pas unanime.*
Onsterfelyk, b. n. *Immortel.* — maken. *Immortaliser; éterniser.*
Onsterfelykheid (z. mv.), v. *Immortalité*, f.
Onsterk, b. n. *Faible; qui n'est pas fort* ou *solide.*
Onsterkte (z. mv.), v. *Faiblesse*, f.; *défaut de force* ou *de solidité*, m.
Onstervelyk enz. *zie* Onsterfelyk enz.
Onstichtelyk, b. n. } *Peu édifiant.*
Onstichtig, b. n. }
Onstilbaer, b. n. *Qu'on ne peut apaiser* ou *calmer.*
Onstoffelyk, b. n. *Immatériel.* —, byw. *Immatériellement.*
Onstoffelykheid (z. mv.), v. *Immatérialité*, f. Leer der —. *Immatérialisme*, m.
Onstoorbaer, b. n. *Incommutable.*
Onstoorbaerheid, v. *Incommutabilité*, f.
Onstoorbaerlyk, byw. *Incommutablement.*
Onstrafbaer, b. n. *Qui n'est pas punissable; irrépréhensible.* —, byw. *Irrépréhensiblement.*
Onstrafbaerheid (z. mv.), v. *Irrépréhensibilité*, f.
Onstraffelyk, b. n. *en* byw. *zie* Onstrafbaer.
Onstraffelykheid, v. *zie* Onstrafbaerheid.

Onstrekkelyk, b. n. *Peu profitable.*
Onstreng, b. n. *Qui n'est pas sévère.*
Onstrydbaer, b. n. *Qui n'est pas belliqueux ; lâche ; sans courage.*
Onstuim. *zie* Onstuimig.
Onstuimig, b. n. *Orageux ; violent ; impétueux.* — weder. *Temps orageux.* —e wind. *Vent violent.* —, byw. *zie* Onstuimiglyk.
Onstuimigheid, v. *Impétuosité ; agitation ; violence*, f.
Onstuimiglyk, byw. *D'une manière orageuse ; impétueusement ; rudement.*
Onsturig enz. *zie* Onstuimig enz.
Ontadelen, b. w. *zie* Ontedelen.
Ontademen (ik ontademde, heb ontademd), b. w. *Faire perdre l'haleine.*
Ontaerd, b. n. *Dénaturé.* —e zoon. *Fils dénaturé.* —, verbasterd. *Dégénéré ; abâtardi.*
Ontaerden (ik ontaerdde, heb ontaerd), b. w. *Abâtardir ; dénaturer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'abâtardir ; dégénérer.*
Ontaerding, v. *Abâtardissement*, m.; *dégénération*, f.
Ontallyk, b. n. *Innombrable.* —, byw. *Innombrablement.*
Ontallykheid, v. *Nombre infini*, m.
Ontam, b. n. *Sauvage ; qui n'est pas apprivoisé.*
Ontambten (ik ontambtte, heb ontambt), b. w. *Déposséder quelqu'un de son emploie ; casser.*
Ontankeren (ik ontankerde, heb ontankerd), b. w. *Priver des ancres ; détacher les ancres (d'un vaisseau).*
Ontastbaer, b. n. *Impalpable ; intactile.*
Ontastbaerheid, v. *Impalpabilité*, f.
Ontbakeren (ik ontbakerde, heb ontbakerd), b. w. *Dégager (un enfant) de ses maillots.*
Ontballasten (ik ontballastte, heb ontballast), b. w. *Délester.*
Ontballaster (-s), m. *Délesteur*, m.
Ontballasting, v. *Délestage*, m.
Ontbasten (ik ontbastte, heb ontbast), b. w. *Écorcer, ôter l'écorce.*
Ontbasting, v. *Écorcement*, m.
Ontbedelen (ik ontbedelde, heb ontbedeld), b. w. *Mendier, tâcher d'avoir en mendiant.*
Ontbeenen (ik ontbeende, heb ontbeend), b. w. *Désosser, ôter les os.*
Ontbeerlyk, b. n. *Dont on peut se passer.*
Ontbeet. *zie* Ontbyten.
Ontbeiden (ik ontbeidde, heb ontbeid), b. *en* o. w. *Attendre.*
Ontberen (ik ontbeerde, heb ontbeerd), b. w. *Manquer de ; être privé de ; se passer de.*
Ontbering, v. *Privation*, f.; *manque*, m.
Ontbeten, v. d. van ontbyten.
Ontbieden (ik ontbood, heb ontboden), b. w. *Donner ordre de venir ; mander ; appeler ; faire venir.*
Ontbindbaer, b. n. *Dissoluble.*
Ontbindelyk, b. n. *Qu'on peut délier* ou *dénouer ; dissoluble.*
Ontbinden (ik ontbond, heb ontbonden), b. w. *Délier ; dénouer ; détacher ; dissoudre ; décomposer ; résoudre ; analyser.*
Ontbindend, b. n. *Dissolvant ; résolvant ; résolutif ; analytique.*
Ontbinding, v. *Dénouement*, m., *dissolution ; solution ; décomposition ; analyse*, f.
Ontbindingsvocht, o. *Précipitant* (terme de chim.), m.
[Ontb]indmiddel, o. *Dissolvant ; intermède*, m.

Ontbitteren (ik ontbitterde, ben ontbitterd), o. w. *Perdre de son amertume.*
Ontbladen, b. w. *zie* Ontbladeren.
Ontbladeren (ik ontbladerde, heb ontbladerd), b. w. *Défeuiller ; effeuiller.*
Ontbladering, v. } *Effeuillaison ; défeuillaison*, f.
Ontblading, v. }
Ontblinden (ik ontblindde, heb ontblind), b. w. *Ouvrir* ou *dessiller les yeux à quelqu'un.*
Ontblindhokken, b. w. *zie* Ontblinden.
Ontbloemen (ik ontbloemde, ben ontbloemd), o. w. *Défleurir.* — b. w. (met *hebben*). *Effleurer.*
Ontbloesemen, o. w. *zie* Ontbloemen.
Ontbloot, v. d. van ontblooten. —, b. n. *Dépourvu, dénué, privé de.* — van alles. *Dépourvu de tout.*
Ontblooten (ik ontblootte, heb ontbloot), b. w. *Découvrir ; dépouiller ; dégarnir ;* (fig.) *dénuer ; priver de.* Het —. *zie* Ontblooting.
Ontblooting, v. *Action de découvrir*, f.; *dépouillement ; dénuement*, m.; *privation ; dénudation*, f.
Ontbod (z. mv.), o. *Action de mander, de faire venir*, f.
Ontbodemen (ik ontbodemde, heb ontbodemd), b. w. *Défoncer.*
Ontbodeming, v. *Défoncement*, m.
Ontboden, v. d. van ontbieden.
Ontboeijen (ik ontboeide, heb ontboeid), b. w. *Déchaîner ; ôter les chaînes.*
Ontboksen, b. w. *zie* Ontfutselen.
Ontbolsteren (ik ontbolsterde, heb ontbolsterd), b. w. *Oter le brou.*
Ontbommen (ik ontbomde, heb ontbomd), b. w. *Débonder ; débondonner.*
Ontbond. *zie* Ontbinden.
Ontbondelen (ik ontbondelde, heb ontbondeld), b. w. *Détacher ce qui était lié en faisceaux* ou *en paquets.*
Ontbonden, v. d. van ontbinden.
Ontbood. *zie* Ontbieden.
Ontbrak. *zie* Ontbreken.
Ontbranden (ik ontbrandde, ben ontbrand), o. w. *S'enflammer ; s'allumer ; prendre feu.*
Ontbreidelen (ik ontbreidelde, heb ontbreideld), b. w. *Débrider ; ôter la bride.*
Ontbreken (het ontbrak my, heeft my ontbroken), o. w. *Manquer de ; avoir besoin de.* Hem ontbreekt alles. *Il manque de tout.*
Ontbroken, v. d. van ontbreken.
Ontbyt (z. mv.), o. *Déjeûner* ou *déjeûné*, m.
Ontbyten (ik ontbeet, heb ontbeten), o. w. *Déjeûner.*
Ontcieren, b. w. *zie* Ontsieren.
Ontcyferaer (-s), m. *Déchiffreur*, m.
Ontcyferbaer, b. n. *Déchiffrable.*
Ontcyferen (ik ontcyferde, heb ontcyferd), b. w. *Déchiffrer.*
Ontcyfering, v. *Déchiffrement*, m.
Ontdaen, v. d. van ontdoen. —, b. n. *Défait ; dégagé.*
Ontdagen (ik ontdaegde, ben ontdaegd), o. w. *Commencer à faire jour.*
Ontdarmen (ik ontdarmde, heb ontdarmd), b. w. *Éventrer, ôter les entrailles.*
Ontdeed. *zie* Ontdoen.
Ontdekken (ik ontdekte, heb ontdekt), b. w. *Découvrir ;* (fig.) *dévoiler ; déceler.*
Ontdekker (-s), m. *Celui qui découvre ; qui dévoile ; découvreur*, m.
Ontdekking (-en), v. *Action de découvrir :* (fig.) *découverte*, f.; *décèlement*, m.

v. d. van ontdekken.
(ik ontdolf, heb ontdolven), b. w.
r.
ik ontdeed, heb ontdaen), b. w. *Dé-légager.* Zich ergens van —. *Se dé- quelque chose.*
, v. d. van ontduiken.
ie Ontdelven.
, v. d. van ontdelven.
ren (ik ontdonkerde, heb ontdonkerd), *Enlever secrètement*, *escamoter*, *fi-*
n (ik ontdooide, heb ontdooid), b. w.
—, o. w. (met *zyn*). *Dégeler*, *se dé-*
ig (z. mv.), v. *Dégel*, m.
zie Ontduiken.
n (ik ontdraeide, heb ontdraeid), b. w.
ou *détacher en tournant; détordre;*
ler.
(ik ontdraeg, ontdroeg, heb ontdra-
w. *Emporter.*
(ik ontdraef, ontdraefde, ben ont-
o. w. *Échapper subitement.*
zie Ontdragen.
zie Ontdruipen.
, v. d. van ontdruipen.
n (ik ontdroop, ben ontdropen), o. w.
goutte à goutte.
(ik ontdook, heb ontdoken), b. w.
ren (ik ontduisterde, heb ontduisterd),
clairer.
(ik ontedelde, heb onteded), b. w.
er de noblesse.
, v. *Dégradation de noblesse*, f.
n (ik onteedigde, heb onteedigd), b. w.
quelqu'un de son serment.
n (ik onteenigde, heb onteenigd), b. w.
; brouiller.
(-s), m. *Celui qui déshonore.*
ik onteerde, heb onteerd), b. w. *Dés-*
; diffamer; déflorer; profaner.
, b. n. *Déshonorant; diffamant; in-*
, v. *Déshonneur*, m. —, eerrooving.
ation, f. —, schoffering. *Défloration*,
ntheiliging. *Profanation*, f.
rekelyk, b. n. *Incontestable.* —, byw.
stablement.
rekelykheid (z. mv.), v. *Incontesta-*
f.
aenbaer, b. n. *Irrésistible.* —, byw.
iblement.
oordig, b. n. *Qui n'est pas présent;*
oordigheid (z. mv.), v. *Absence*, f.
ggelyk, b. n. *Incontestable.* —, byw.
stablement.
n (ik onteigende, heb onteigend), b. w.
rier; déposséder.
ng, v. *Expropriation; dépossession*, f.
, b. n. } *Innombrable.* —, byw. *In-*
b. n. } *nombrablement.*
r, b. n. } *Indomptable.*
yk, b. n. }
(ik onterfde, heb onterfd), b. w. *Dés-*
; exhéréder.
, v. *Exhérédation*, f.
n, b. n. *Mécontent.*
nheid (z. mv.), v. *Mécontentement*, m.
nz. *zie* Ontvang enz.

Ontfangen enz. *zie* Ontvangen enz.
Ontfermelyk, b. n. *Plein de compassion*, *pitoyable.*
Ontfermen (zich), (ik ontfermde my, heb my ontfermd), wed. w. *Avoir pitié* ou *compassion de.* Zich over iemand —. *Avoir pitié de quelqu'un.*
Ontfermhertig, b. n. *Plein de compassion*, *pitoyable.*
Ontferming (z. mv.), v. *Pitié; compassion*, f.
Ontfloersen (ik ontfloerste, heb ontfloerst), b. w. *Ôter le crêpe.*
Ontfronsen (ik ontfronste, heb ontfronst), b. w. *Dérider; défroncer.*
Ontfutselen (ik ontfutselde, heb ontfutseld), b. w. *Escamoter; filouter.*
Ontfutseling, v. *Action d'escamoter*, *de filouter; filouterie*, f., *escamotage*, m.
Ontgaen (ik ontging, heb ontgaen), b. w. *Éviter; fuir; esquiver; se soustraire.* Eenig kwaed —. *Éviter quelque mal.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éloigner de; s'échapper; s'esquiver.* —, uit de gedachten gaen. *Échapper de la mémoire.* Zich —. *S'emporter; s'oublier.*
Ontgaf. *zie* Ontgeven.
Ontgallen (ik ontgalde, heb ontgald), b. w. *Ôter le fiel d'un poisson.*
Ontgelden (ik ontgold, heb ontgolden), b. en o. w. *Indemniser quelqu'un en argent; porter la peine de; payer la folle enchère; souffrir de.* Hy zal my dat —. *Il me le paiera.*
Ontgeldenis, v. } *Peine; punition; satisfac-*
Ontgelding, v. } *tion*, f.
Ontgespen (ik ontgespte, heb ontgespt), b. w. *Déboucler.*
Ontgeven (zich) (ik ontgaf my, heb my ontgeven), wed. w. *Quitter; se défaire de; ne plus penser à.*
Ontgiftigen (ik ontgiftigde, heb ontgiftigd), b. w. *Ôter le poison* ou *le venin.*
Ontging. *zie* Ontgaen.
Ontginnen (ik ontgon, heb ontgonnen), b. w. *Entamer; commencer; défricher.*
Ontginning, v. *Entamure*, f.
Ontglansen, b. w. *zie* Ontglanzen.
Ontglanzen (ik ontglansde, heb ontglansd), b. w. *Dépolir; décatir; délustrer; dépresser.*
Ontglanzing, v. *Décatissage* (des étoffes), m.
Ontgleed. *zie* Ontglyden.
Ontgleden, v. d. van ontglyden.
Ontglimmen (ik ontglom, ben ontglommen), o. w. *Commencer à s'allumer* ou *à prendre feu.*
Ontglippen (ik ontglipte, ben ontglipt), o. w. *Glisser; échapper; s'échapper.*
Ontgloeijen (ik ontgloeide, ben ontgloeid), o. w. *S'enflammer.*
Ontglom. *zie* Ontglimmen.
Ontglommen, v. d. van ontglimmen.
Ontglyden (ik ontgleed, ben ontgleden), o. w. *Échapper* ou *s'échapper en glissant.*
Ontgoden (ik ontgoodde, heb ontgood), b. w. *Priver de la divinité.*
Ontgoeden (ik ontgoedde, heb ontgoed), b. w. *Déshériter; priver quelqu'un de ses biens.*
Ontgoeding, v. *Exhérédation*, f.
Ontgold. *zie* Ontgelden.
Ontgolden, v. d. van ontgelden.
Ontgon. *zie* Ontginnen.
Ontgonnen, v. d. van ontginnen.
Ontgoochelen (ik ontgoochelde, heb ontgoocheld), b. w. *Enlever* ou *escamoter subtilement.*
Ontgorden (ik ontgordde, heb ontgord), b. w.

Déceindre; dessangler.
Ontgraten (ik ontgraet, ontgraette, heb ontgraet), b. w. *Oter les arêtes; désosser.*
Ontgraven (ik ontgraef, ontgroef, heb ontgraven), b. w. *Déterrer; exhumer.*
Ontgraving, v. *Exhumation*, f.
Ontgreep. *zie* Ontgrypen.
Ontgrendelen (ik ontgrendelde, heb ontgrendeld), b. w. *Déverrouiller.*
Ontgrepen, v. d. van ontgrypen.
Ontgroef. *zie* Ontgraven.
Ontgroeijen, o. w. *zie* Ontwassen.
Ontgrynzen (ik ontgrynsde, heb ontgrynsd), b. w. *Démasquer.*
Ontgrypen (ik ontgreep, heb ontgrepen), b. w. *Enlever; ôter; arracher.*
Ontgunnen (ik ontgunde, heb ontgund), b. w. *Envier.*
Onthael, o. *Accueil*, m.; *réception*, f., *festin; repas*, m.
Onthairen (ik onthairde, heb onthaird), b. w. *Dépiler; ôter le poil.*
Onthairend, b. n. *Dépilatif.*
Onthaken (ik onthaek, onthaekte, heb onthaekt), b. w. *Décrocher; dégrafer; détacher.*
Onthaking, v. *Décrochement*, m.
Onthalen (ik onthael, onthaelde, heb onthaeld), b. w. *Accueillir recevoir; traiter; régaler.*
Onthaleweid b. n. *Déguenillé.*
Onthalsteren (ik onthalsterde, heb onthalsterd), b. w. *Oter le licou à, déchevêtrer.* Zich —. *Se délicoter.*
Onthalzen (ik onthalsde, heb onthalsd), b. w. *Décapiter; décoller.*
Onthalzing, v. *Décapitation; décollation*, f.
Onthanden (ik onthandde heb onthand), b. w. *Incommoder; embarrasser gêner.*
Ontharen, b. w. *zie* Onthairen.
Ontharnassen (ik ontharnaste, heb ontharnast), b. w. *Déharnacher; ôter le harnais* ou *la cuirasse.*
Ontharten, b. w. *zie* Ontherten.
Onthaspelen (ik onthaspelde, heb onthaspeld), b. w. *Dévider.*
Onthavend, b. n. *Déguenillé.*
Onthechten (ik onthechtte, heb onthecht), b. w. *Détacher; défaire.*
Ontheffen (ik onthief, heb ontheven), b. w. *Décharger; délivrer; dispenser.*
Ontheffing, v. *Décharge; dispense*, f.
Ontheiligen (ik ontheiligde, heb ontheiligd), b. w. *Profaner déshonorer; violer, souiller.*
Ontheiliger (-s), m *Profanateur*, m.
Ontheiliging, v. *Profanation; violation*, f.; *sacrilége*, m.
Ontheisteren (ik ontheisterde, heb ontheisterd), b. w *Piller vexer, maltraiter.*
Onthelderen (ik onthelderde, heb ontholderd), b. w. *Priver de clarté.*
Onthelpen (ik ontholp (onthielp), heb ontholpen), b. w. *Priver de secours.*
Onthemden (ik onthemdde, heb onthemd), b. w. *Oter la chemise; dépouiller.*
Onthengselen (ik onthengselde, heb onthengseld), b. w. *Détacher les pentures de.*
Ontherten (ik onthertte, heb onthert), b. w. *Décourager.*
Ontheupen (ik ontheupte, heb ontheupt), b. w. *Déboîter la hanche.*
Ontheupt, b. n. *Déhanché.*
Ontheven, v. d. van ontheffen.
Onthief. *zie* Ontheffen.
Onthield. *zie* Onthouden.

Onthoofden (ik onthoofdde, heb onthoofd), b. w. *Décapiter; décoller trancher la tête.*
Onthoofding, v. *Décapitation; décollation*, f.
Onthoornen (ik onthoornde, heb onthoornd), b. w. *Écorner; ôter* ou *rompre les cornes.*
Onthoud (z. mv.), o. *Mémoire* f.; *souvenir*, m. —, verblyf. *Demeure*, f.; *séjour*, m.
Onthouden (ik onthield, heb onthouden), b. w. *Retenir; se souvenir.* Onthoud het wel. *Retenez-le bien.* —, achterhouden. *Retenir; garder.* Zich van iets —. *S'abstenir* ou *se priver de quelque chose.* Zich —. *S'empêcher, s'abstenir.* Ik kan my niet — van te zeggen. *Je ne puis m'empêcher de dire.* Zich ergens —. *Séjourner* ou *demeurer quelque part.*
Onthoudend, b. n. *Abstinent; continent.*
Onthoudendheid (z. mv.), v. *Abstinence; continence; retenue*, f.
Onthoudenis, v. *zie* Onthouding.
Onthouding, v. *Mémoire*, f.; *souvenir*, m. —, afhouding. *Abstinence*, f. —, maegdelyke zuiverheid. *Continence* f.
Onthuiden (ik onthuidde, heb onthuid), b. w. *Écorcher, dépouiller.*
Onthullen (ik onthulde, heb onthuld), b. w. *Décoiffer.*
Onthuppelen (ik onthuppelde, ben onthuppeld), o. w. *S'esquiver* ou *s'éloigner en sautillant.*
Onthutsen (ik onthutste, heb onthutst), b. w. *Émouvoir; troubler; déconcerter.*
Onthutst, v. d. van onthutsen.
Onthuwen (ik onthuwde, heb onthuwd), b. w. *Démarier.*
Ontilbaer b. n. *Qu'on ne peut lever* ou *soulever immobilier immeuble.*
Ontjagen (ik ontjaeg, ontjoeg, heb ontjaegd), b. w. *Enlever en chassant* ou *en poursuivant.* —, o. w. (met *zyn*). *Échapper en courant vite.*
Ontjeugden (ik ontjeugde, ben ontjeugd), o. w. *Vieillir.*
Ontjoeg. *zie* Ontjagen.
Ontkallen (ik ontkalde, heb ontkald), b. w. *Dissuader.*
Ontkapen (ik ontkaep, ontkaepte, heb ontkaept). b. w *Enlever adroitement.*
Ontkappen (ik ontkapte, heb ontkapt), b. w. *Décoiffer.*
Ontkavelen (ik ontkavelde, heb ontkaveld), b. w. *Faire perdre au sort.*
Ontkeeren (ik ontkeerde, heb ontkeerd), b. w. *Prendre, escamoter, filouter.*
Ontkenbaer, b. n. *Niable.*
Ontkend, v. d. van ontkennen.
Ontkennelyk, b. n. *Niable.*
Ontkennen (ik ontkende heb ontkend), b. w. *Nier dénier; désavouer; méconnaître.*
Ontkennend, b. n. *Négatif.*
Ontkennende, byw. *Négativement.*
Ontkenning, v *Négation; dénégation*, f.; *désaveu; déni*, m.
Ontkerkeren (ik ontkerkerde, heb ontkerkerd). b. w. *Désemprisonner; relâcher un prisonnier; élargir.*
Ontkerkering, v. *Élargissement*, m.
Ontkernen (ik ontkernde, heb ontkernd), b. w. *Oter le pepin* ou *le noyau d'un fruit.*
Ontketenen (ik ontketende heb ontketend), b. w. *Déchaîner désenchaîner.*
Ontkiemen ik ontkiemde, ben ontkiemd), o. w. *Commencer à germer.*
Ontklauwen (ik ontklauwde, heb ontklauwd), b. w. *Couper les griffes* ou *les ongles.*

len (ik ontkleedde, heb ontkleed), b. w.
biller. Zich —. *Se déshabiller.*
en (ik ontkleurde, heb ontkleurd), b. w.
rer.
nen (ik ontklom, ben ontklommen), b. w.
per ou *s'évader en grimpant.*
. *zie* Ontklimmen.
men, v. d. van ontklimmen.
teren (ik ontkloosterde, heb ontkloos-
b. w. *Décloîtrer.*
eren (ik ontkluisterde, heb ontkluis-
b. w. *Déchaîner ; délivrer des fers ; dés-*
r.
ering, v. *Délivrance*, f.
en (ik ontknoopte, heb ontknoopt),
Délier ; dénouer ; déboutonner ; (fig.) *ré-*
; expliquer. Een geheim —. *Expliquer*
ère.
ing, v. *Action de dénouer*, f.; (fig.)
ment, m.; *solution*, *résolution*, f.
en (ik ontknopte, heb ontknopt), b. w.
onner.
en (ik ontkofferde, heb ontkofferd),
Oter d'un coffre.
(ik ontkwam, ben ontkomen), b. *en*
Échapper ; s'échapper ; se sauver ; s'es-
s'évader. Een groot gevaer —. *Échap-*
un grand danger.
g, v. *Évasion ; fuite*, f.
len (ik ontkoppelde, heb ontkoppeld),
Découpler ; désaccoupler ; dépareiller.
ling, v. *Action de découpler*, f.; *dé-*
m.
n (ik ontkorstte, heb ontkorst), b. w.
r ; chapeler.
en (ik ontkrachtte, heb ontkracht),
Atténuer ; énerver ; affaiblir ; déroger.
end, b. n. *Dérogatoire*, *dérogeant.*
ing, v. *Affaiblissement*, m.; *déroga-*

n (ik ontkranste, heb ontkranst), b. w.
e couronne ou *une guirlande.*
(ik ontkrolde, heb ontkrold), b. w.
er ; défriser.
n (ik ontkroonde, heb ontkroond),
Oter la couronne à ; détrôner.
zie Ontkruipen.
, v. d. van ontkruipen.
(ik ontkruinde, heb ontkruind), b. w.
omen spr.). *Étronçonner.*
(ik ontkroop, ben ontkropen), b. *en*
échapper ou *s'esquiver en rampant.*
(ik ontknipte, heb ontkuipt), b. w.
ou *priver par des intrigues.*
n (ik ontkuischte, heb ontkuischt),
ouiller.
(ik ontkurkte, heb ontkurkt), b. w.
er (*une bouteille etc.*).
zie Ontkomen.
ik ontlaed, ontlaedde, heb ontladen),
écharger.
-s), m. *Déchargeur*, m.
v. *Décharge*, f.; *déchargement*, m.
, b. w. *zie* Ontleerzen.
f, m. *zie* Ontlastingbrief.
ik ontlastte, heb ontlast), b. w. *Dé-*
alléger ; soulager ; délivrer ; exemp-
arrasser. Zich —. *Se décharger ; al-*
selle ; se débarrasser (d'un fardeau).
-s), m. *Émonctoire* (méd.), m.
v. *Décharge ; délivrance*, f.; *allége-*
oulagement, m.

Ontlastingbrief (-ven), m. *Décharge*, f.; *acte de décharge*, m.
Ontlastplaets (-en), v. *Débarcadère*, m.
Ontlastschrift (-en), o. *Acte de décharge*, m.
Ontlaten (ik ontlaet, ontliet, heb ontlaten), b. w. (van stael spr.). *Détremper.* —, o. w. (met *zyn*). *S'adoucir ; se radoucir.* Het weêr begint te —. *Le temps commence à s'adoucir.*
Ontlating, v. (van het weder). *Radoucissement* (*du temps*), m. —. *Recuit*, m.; *recuite* (des métaux), f.
Ontlatten (ik ontlattede, heb ontlat), b. w. *Délatter.*
Ontlauweren (ik ontlauwerde, heb ontlauwerd), b. w. *Priver d'une couronne de laurier.*
Ontleden (ik ontleedde, heb ontleed), b. w. *Démembrer ; disséquer ; anatomiser ;* (fig.) *exposer ; déduire ; analyser.* Eenen staet —. *Démembrer un État.* Een lichaem —. *Disséquer un corps.* Zyn gevoelen —. *Exposer son sentiment.* Eene redevoering —. *Analyser un discours.*
Ontledend, b. n. *Analytique.*
Ontleder (-s), m. *Disséqueur ; anatomiste ; analyste*, m.
Ontledigen (ik ontledigde, heb ontledigd), b. w. *Vider ; délivrer ; décharger.* Zich —. *Se délasser ; se délivrer* ou *se débarrasser de.*
Ontlediging, v. *Action de vider ; évacuation*, f.; *délassement*, m.
Ontleding, v. *Démembrement*, m.; *dissection ; anatomie ;* (fig.) *analyse*, f. — van eenen staet. *Démembrement d'un état.* — van een lichaem. *Dissection d'un corps.* — van eene rede. *Analyse d'un discours.*
Ontleedkonst, v. } *zie* Ontleedkunst.
Ontleedkunde, v. }
Ontleedkundig, b. n. *Anatomique.*—, byw. *Anatomiquement.*
Ontleedkundige, m. *Disséqueur ; anatomiste*, m.
Ontleedkundiglyk, byw. *Anatomiquement.*
Ontleedkunst (z. mv.), v. *Anatomie*, f.
Ontleedmes (-ssen), o. *Scalpel*, m.
Ontleedmesje (-s), o. *Petit scalpel*, m.
Ontleend, v. d. van ontleenen.
Ontleenen (ik ontleende, heb ontleend), b. w. *Emprunter ;* (fig.) *tirer de ; dériver.*
Ontleener (-s), m. *Emprunteur*, m.
Ontleening, v. *Emprunt*, m.
Ontleenster (-s), v. *Emprunteuse*, f.
Ontleeren (ik ontleerde, heb ontleerd), b. w. *Désapprendre.* —, afleeren. *Désaccoutumer.*
Ontleerzen (ik ontleersde, heb ontleersd), b. w. *Débotter.* Zich —. *Se débotter.*
Ontlegeren (ik ontlegerde, heb ontlegerd), b. w. *Lever le siége.*
Ontlegering, v. *Levée d'un siége*, f.
Ontleggen (ik ontlegde (ontleide), heb ontlegd (ontleid), b. w. *Déplacer ; ôter de sa place.*
Ontleid, v. d. van ontleggen en ontleiden.
Ontleiden (ik ontleidde, heb ontleid), b. w. *Séduire ; abuser ; tromper.*
Ontlenden (ik ontlendde, heb ontlend), b. w. *Éreinter.*
Ontliep. *zie* Ontloopen.
Ontliet. *zie* Ontlaten.
Ontlitten enz. *zie* Ontleden enz.
Ontloken, v. d. van ontluiken.
Ontlokken (ik ontlokte, heb ontlokt), b. w. *Oter* ou *enlever adroitement.*
Ontlommeren (ik ontlommerde, heb ontlommerd), b. w. *Priver de l'ombre* ou *de l'ombrage.*

Ontlooden (ik ontloodde, heb ontlood), b. w. *Tirer* ou *ôter du plomb.*

Ontlook. *zie* Ontluiken.

Ontloopen (ik ontliep, ben ontloopen), b. *en* o. w. *Échapper ; s'échapper ; se sauver ; s'évader ; s'enfuir ;* (fig.) *se soustraire à.* Het gevaer —. *Échapper au danger.* — (spr. van vochten). *S'écouler.*

Ontlooping, v. *Évasion ; fuite*, f. — (van vochten). *Écoulement*, m.

Ontlooveren (ik ontlooverde, heb ontlooverd), b. w. *Effeuiller, dépouiller de feuilles.*

Ontlosbaer, b. n. / Ontlosselyk, b. n. } *Résoluble ; dissoluble.*

Ontlossen (ik ontloste, heb ontlost), b. w. *Décharger.* —, ontbinden. *Résoudre ; dissoudre.*

Ontlossend, b. n. *Dissolvant, dissolutif.*

Ontlossing, v. *Décharge*, f. —, ontbinding. *Résolution ; dissolution*, f.

Ontluiken (ik ontlook, ben ontloken), o. w. *S'entr'ouvrir ; éclore ; s'épanouir.* De roos ontluikt. *La rose s'épanouit.* —, b. w. (met *hebben*). Verklaren, uiten. *Exprimer ; émettre.* Den eed —. *Prêter* ou *faire serment.*

Ontluiking, v. *Épanouissement*, m.; *déhiscence ; éclosion*, f.

Ontluisteren (ik ontluisterde, heb ontluisterd), b. w. *Oter l'éclat de quelque chose ; obscurcir ; ternir ; délustrer.*

Ontlymen (ik ontlymde, heb ontlymd), b. w. *Décoller ; détacher.*

Ontlyming, v. *Décollement*, m.

Ontlysten (ik ontlystte, heb ontlyst), b. w. *Oter d'un cadre.*

Ontlyven (ik ontlyfde, heb ontlyfd), b. w. *Tuer ; assassiner ; massacrer.*

Ontlyving, v. *Meurtre ; assassinat ; massacre*, m.

Ontmaegden (ik ontmaegdde, heb ontmaegd), b. w. *Déflorer.*

Ontmaegding, v. *Défloration*, f.

Ontmagten (ik ontmagtte, heb ontmagt), b. w. *Diminuer le pouvoir ; affaiblir.*

Ontmagtigen (ik ontmagtigde, heb ontmagtigd), b. w. *Affaiblir ; atténuer.*

Ontmaken (ik ontmaekte, heb ontmaekt), b. w. *Défaire ; rompre ; affaiblir.* —, onterven. *Déshériter ; exhéréder.* Zich —. *Se débarrasser ; se défaire ; se délivrer.*

Ontmaking, v. *Exhérédation*, f.

Ontmannen (ik ontmande, heb ontmand), b. w. *Oter l'équipage (d'un vaisseau).* Eene vloot —. *Désarmer une flotte.* —, lubben. *Châtrer ; rendre eunuque.*

Ontmanning, v. *Castration*, f. — van een schip. *Désarmement d'un vaisseau*, m.

Ontmantelen (ik ontmantelde, heb ontmanteld), b. w. *Oter le manteau.* —, slechten. *Démanteler ; raser.*

Ontmaskeren (ik ontmaskerde, heb ontmaskerd), b. w. *Démasquer.*

Ontmasten (ik ontmastte, heb ontmast), b. w. *Démâter* (t. de mar.).

Ontmengelen (ik ontmengelde, heb ontmengeld), b. w. *Démêler ; débrouiller.*

Ontmenschen (ik ontmenschte, heb ontmenscht), b. w. *Déshumaniser, dépouiller des sentiments humains.*

Ontmenscht, b. n. *Inhumain ; cruel ; barbare ; dénaturé.*

Ontmergen (ik ontmergde, heb ontmergd), b. w. *Émoeller ; énerver.*

Ontmesten (ik ontmestte, heb ontmest), b. w. *Oter le fumier.*

Ontmeubelen (ik ontmeubelde, heb ontmeubeld), b. w. *Démeubler.*

Ontmilten (ik ontmiltte, heb ontmilt), b. w. *Dérater ; ôter la rate.*

Ontmodderen (ik ontmodderde, heb ontmodderd), b. w. *Débourber.*

Ontmoedigen (ik ontmoedigde, heb ontmoedigd), b. w. *Décourager.*

Ontmoedigend, b. n. *Décourageant.*

Ontmoeten (ik ontmoette, heb ontmoet), b. w. *Rencontrer.* —, bevinden. *Trouver ; éprouver.*

Ontmoetend, b. n. *Occurrent.*

Ontmoeting, v. *Rencontre ; occurrence*, f.

Ontmommen (ik ontmomde, heb ontmomd), b. w. *Démasquer.*

Ontmossen (ik ontmoste, heb ontmost), b. w. *Oter la mousse.*

Ontmunten (ik ontmuntte, heb ontmunt), b. w. *Démonétiser.*

Ontmunting, v. *Démonétisation*, f.

Ontmuren (ik ontmuer, ontmuerde, heb ontmuerd), b. w. *Démurer.*

Ontnaeid, v. d. van ontnaeijen.

Ontnaeijen (ik ontnaeide, heb ontnaeid), b. w. *Découdre.*

Ontnagelen (ik ontnagelde, heb ontnageld), b. w. *Déclouer.*

Ontnam. *zie* Ontnemen.

Ontnastelen, b. w. *zie* Ontnestelen.

Ontnemen (ik ontneem, ontnam, heb ontnomen), b. w. *Prendre ; ôter ; voler ; dérober ; retirer.* Met geweld —. *Enlever de force ; ravir.*

Ontneming, v. *Enlèvement ; ravissement*, m.

Ontnestelen (ik ontnestelde, heb ontnesteld), b. w. *Délacer.*

Ontnesten (ik ontnestte, heb ontnest), b. w. *Dénicher.*

Ontnester (-s), m. *Dénicheur*, m.

Ontnomen, v. d. van ontnemen.

Ontnoppen, b. w. *zie* Noppen.

Ontnuchterd, b. n. *Qui a déjeuné ; qui n'est plus à jeun.*

Ontnuchteren (ik ontnuchterde, heb ontnuchterd), b. w. *Désenivrer.* —, o. w. (met *zyn*). *Désenivrer, cesser d'être ivre.* Zich —. *Déjeûner.*

Ontnuchtering, v. *Déjeûner* ou *déjeûné*, m.

Ontoegankelyk, b. n. *Inaccessible.*

Ontoegankelykheid, v. *Qualité de ce qui est inaccessible*, f.

Ontoegevend, b. n. *Qui n'est pas condescendant ; peu complaisant.*

Ontoegevendheid (z. mv.), v. *Manque de complaisance, de condescendance*, m.

Ontoeheelbaer, b. n. *Incicatrisable.*

Ontoepasselyk, b. n. *Inapplicable.*

Ontoevrieslyk, b. n. *Qui ne peut se geler.*

Ontoogen (ik ontoogde, heb ontoogd), b. w. *Crever les yeux ; priver de la vue.*

Ontoomelyk, b. n. *Indomptable.*

Ontoon (-en), m. *Dissonance*, f.

Ontordenen (ik ontordende, heb ontordend), b. w. *Déranger ; dérégler ; troubler.*

Ontouderen (ik ontouderde, heb ontouderd), b. w. *Priver des parents.*

Ontpakken (ik ontpakte, heb ontpakt), b. w. *Dépaqueter ; déballer.*

Ontpakking, v. *Déballage*, m.

Ontpanden (ik ontpandde, heb ontpand), b. w. *Dégager.*

(ik ontpaer, ontpaerde, heb ontpaerd),
lépareiller; déparier.
en (ik ontpekelde, heb ontpekeld), b. w.
r, ôter la saumure.
n (ik ontperste, heb ontperst), b. w.
ser.
eren (ik ontplaesterde, heb ontplaes-
b. w. *Déplâtrer.*
en (ik ontplantte, heb ontplant), b. w.
ter.
yzer (-s), o. *Déplantoir*, m.
eren, b. w. *zie* Ontplaesteren.
n (ik ontpleitte, heb ontpleit), b. w.
r à force de plaider.
n (ik ontplofte, ben ontploft), o. w. *Dé-*
décrépiter (t. de chim.).
ng (-en), v. *Détonation*, *décrépitation*, f.
leren (ik ontplonderde, heb ontplon-
b. w. *Piller*, *saccager*, *dévaliser.*
lering, v. *Pillage*, m.
jen (ik ontplooide, heb ontplooid), b. w.
r; déployer; défroncer; déplisser.
jing, v. *Déploiement* ou *déploiment*, m.
ad, v. d. van ontpluimen.
aen (ik ontpluimde, heb ontpluimd),
Plumer; déplumer.
ken, b. w. *zie* Ontpluimen.
leren enz. *zie* Ontplonderen enz.
eren (ik ontpoeijerde, heb ontpoeijerd),
Dépoudrer.
teren (ik ontpoorterde, heb ontpoor-
b. w. *Priver du droit de bourgeoisie.*
en (ik ontpottede, heb ontpot), b. w.
ter.
en enz. *zie* Ontraden enz.
en, b. w. *zie* Ontraden.
n (ik ontraed, ontried, heb ontraden),
Déconseiller; dissuader; détourner. Hy
my dat —. *Il m'en a dissuadé.*
ng, v. *Dissuasion*, f.
, b. n. *Qui n'est pas paresseux, actif,*
ieux.
heid, v. *Activité*, *diligence*, f.
len (ik ontrafelde, heb ontrafeld), b. w.
ller.
peneerd, b. n. *Délabré; qui est en mau-*
état.
den (ik ontrandde, heb ontrand), b. w.
le bord.
len (ik ontreddede, heb ontred), b. w.
rer.
deren (ik ontredderde, heb ontredderd),
Délabrer.
dering, v. *Délabrement*, m.
en, v. d. van ontryden.
d. *zie* Ontryden.
g. *zie* Ontrygen.
en, v. d. van ontrygen.
igen (ik ontreinigde, heb ontreinigd),
Souiller; salir; tacher.
iging, v. *Souillure; tache*, f.
nen (ik ontrende, ben ontrend), b. *en* o. w.
apper ou *se sauver au grand galop.*
t, voorz. *en* byw. *zie* Omtrent.
d. *zie* Ontraden.
ven (ik ontriefde, heb ontriefd), b. w.
r; incommoder; embarrasser.
ving, v. *Gène*, f.; *embarras*, m.
peld, v. d. van ontrimpelen.
pelen (ik ontrimpelde, heb ontrimpeld),
Dérider, *ôter les rides.*
ijen (ik ontroeide, heb *en* ben ontroeid),
n b. w. *Échapper à force de rames.*

Ontroerd, v. d. van ontroeren.
Ontroerdheid, v. *Trouble*, m.; *émotion; agita-tion; consternation*, f.
Ontroeren (ik ontroerde, heb ontroerd), b. w. *Troubler; alarmer; émouvoir; consterner; inquiéter; déconcerter.*
Ontroering, v. *zie* Ontroerdheid.
Ontroesten (ik ontroestte, heb ontroest), b. w. *Dérouiller*, *ôter la rouille.* —, o. w. (met *zyn*). *Se dérouiller.*
Ontrollen (ik ontrolde, heb ontrold), b. w. *Dé-rouler.* —, o. w. (met *zyn*). *Échapper en rou-lant.* Zich —. *Se dérouler.*
Ontroomen (ik ontroomde, heb ontroomd), b. w. *Écrémer.*
Ontroostbaer, b. n. *Inconsolable.* —, byw. *In-consolablement.*
Ontroostbaerheid, v. *État de celui qui est in-consolable*, m.
Ontroostelyk, b. n. *Inconsolable.* —, byw. *In-consolablement.*
Ontrooven (ik ontroofde, heb ontroofd), b. w. *Enlever; ravir; voler; dérober.*
Ontrooving, v. *Enlèvement; ravissement; vol*, m.
Ontrouw (z. mv.), v. *Infidélité; déloyauté; per-fidie*, f.
Ontrouw, b. n. *Infidèle; déloyal; perfide.* —, byw. *zie* Ontrouwelyk.
Ontrouwelyk, byw. *Infidèlement; déloyalement; perfidement.*
Ontrouwigheid, v. *zie* Ontrouw, v.
Ontruimen (ik ontruimde, heb ontruimd), b. w. *Vider; évacuer; débarrasser.* De vyand heeft het land ontruimd. *L'ennemi a évacué le pays.*
Ontruiming, v. *Évacuation*, f.
Ontrukken (ik ontrukte, heb ontrukt), b. w. *Arracher; enlever; ravir.*
Ontrukking, v. *Enlèvement; ravissement*, m.
Ontrusten (ik ontrustte, heb ontrust), b. w. *In-quiéter; troubler; agiter; alarmer.* Zich over iets —. *S'inquiéter* ou *s'alarmer de quelque chose.*
Ontrustend, b. n. *Inquiétant; alarmant.*
Ontrusting, v. *Trouble*, m.; *inquiétude; agita-tion; alarme*, f.
Ontryden (ik ontreed, ben ontreden), b. *en* o. w. *Échapper* ou *se sauver à cheval* ou *en voiture.*
Ontrygen (ik ontreeg, heb ontregen), b. w. *Dé-lacer; défiler.*
Ontryging, v. *Action de délacer*, f.
Ontryven enz. *zie* Ontrieven enz.
Ontryzen, o. w. *zie* Ontstaen.
Ontschadigen (ik ontschadigde, heb ontschadigd), b. w. *Dédommager; indemniser.*
Ontschadiging, v. *Dédommagement*, m.; *indem-nité*, f.
Ontschakelen (ik ontschakelde, heb ontscha-keld), b. w. *Détacher des chaînons.*
Ontschaken (ik ontschaek, ontschaekte, heb ontschaekt), b. w. *Enlever; ravir.*
Ontschaker (-s), m. *Ravisseur*, m.
Ontschaking, v. *Enlèvement; rapt*, m.
Ontschapen, v. d. van ontscheppen.
Ontscheeden (ik ontscheedde, heb ontscheed), b. w. *Dégaîner.*
Ontschepen (ik ontscheep, ontscheepte, heb ont-scheept), b. w. *Débarquer; décharger.* —, o. w. Uit het schip gaen. *Débarquer.*
Ontscheping, v. *Débarquement*, m.
Ontscheppen (ik ontschiep, heb ontschapen), b. w. *Défigurer; déformer.*

Ontschepteren (ik ontschepterde, heb ontschepterd), b. w. *Priver du sceptre, de la couronne.*
Ontscherpen (ik ontscherpte, heb ontscherpt), b. w. *Émousser.*
Ontscheuren (ik ontscheurde, heb ontscheurd), b. w. *Arracher; enlever.*
Ontschiep. *zie* Ontscheppen.
Ontschieten (ik ontschoot, ben ontschoten), o. w. *Échapper; échapper de la mémoire.*
Ontschikken b. w *zie* Verwarren.
Ontschillen, b. w *zie* Afschellen.
Ontschoenen (ik ontschoende heb ontschoend), b. w *Déchausser.*
Ontschoeijen, b. w. *zie* Ontschoenen.
Ontscholen, v. d. van ontschuilen.
Ontschool. *zie* Ontschuilen.
Ontschoot. *zie* Ontschieten.
Ontschorsen (ik ontschorste, heb ontschorst), b. w. *Écorcer; peler.*
Ontschorsing, v. *Écorcement*, m.
Ontschoten, v. d. van ontschieten.
Ontschroeven (ik ontschroefde, heb ontschroefd), b. w. *Dévisser, défaire une vis.*
Ontschuilen (ik ontschool, ben ontscholen), o. w. *Se soustraire ou se dérober en se cachant.* —, b. w (met hebben) *Cacher couvrir.*
Ontschuldig, b. n. *Excusable.*
Ontschuldigen (ik ontschuldigde, heb ontschuldigd), b. w. *Excuser.* Zich op zyne jongheid —. *S'excuser sur sa jeunesse.* —, regtveerdigen. *Disculper; justifier.*
Ontschuldiger (-s), m. *Celui qui excuse; défenseur*, m.
Ontschuldiging (-en), v. *Excuse; disculpation*, f.
Ontschulding, v. *zie* Ontschuldiging.
Ontsieren (ik ontsierde, heb ontsierd), b. w. *Déparer; défigurer.*
Ontslaen (ik ontsloeg, heb ontslagen), b. w. *Décharger débarrasser; défaire; exempter; dispenser absoudre.* em nd van zyn ambt —. *Accorder à quelqu'un sa démission.* Zich — van zyn ambt. *Se démettre se défaire de sa charge.* Zich van iemand *Se débarrasser de quelqu'un.* —, vrylaten. *Délivrer; relâcher; élargir; mettre en liberté.* Onder borgtogt ontslagen worden. *Être relâché sous caution.*
Ontslag, o. *Décharge; dispense; exemption; main levée*, f. — (van een ambt). *Démission*, f.
Ontslagbrief (-ven), m. *Acte de main-levée*, m.; *lettre d'exemption, de dispense, de démission; décharge; quittance*, f.; *acquit*, m.
Ontslagen, v. d. van ontslaen. —, b. n. *Libre; quitte; exempt.*
Ontslaging, v. *Absolution*, f. —, ontslag. *Démission*, f. —, vrylating. *Élargissement, affranchissement*, m.
Ontslaken (ik ontslaek, ontslaekte, heb ontslaekt), o. w. *Relâcher; délivrer.*
Ontslapen (ik ontsliep, ben ontslapen), o. w. *S'éveiller.* —, sterven. *Mourir, décéder.* —, in slaep vallen. *S'endormir.*
Ontslaping, v. *Mort*, f.; *décès, trépas*, m.
Ontslepen (ik ontsleep, ontsleepte, heb ontsleept), b. w. *Entraîner; emporter.*
Ontslibberen (ik ontslibberde, ben ontslibberd), o. w. *Glisser; échapper en glissant.*
Ontsliep. *zie* Ontslapen.
Ontsloeg. *zie* Ontslaen.
Ontsloop. *zie* Ontsluipen.
Ontsloot. *zie* Ontsluiten.

Ontslippen (ik ontslipte, ben ontslipt), o. w. *Échapper en glissant; s'échapper; s'évader.*
Ontslopen, v. d. van ontsluipen.
Ontsloten — ontsluiten.
Ontsluijeren (ik ontsluijerde, heb ontsluijerd), b. w. *Dévoiler.*
Ontsluijering, v. *Dévoilement*, m.
Ontsluimeren (ik ontsluimerde, ben ontsluimerd), o. w. *S'assoupir.*
Ontsluimering, v. *Assoupissement*, m.
Ontsluipen (ik ontsloop, ben ontslopen), o. w. *S'échapper tout doucement; s'esquiver; s'évader se sauver secrètement.*
Ontsluiping, v. *Évasion; fuite secrète*, f.
Ontsluiten (ik ontsloot, heb ontsloten), b. w. *Ouvrir; desserrer.* De gevangenis —. *Ouvrir la porte de la prison.* —, o. w. Zich ontsluiten. *S'ouvrir; s'épanouir.*
Ontsluitgeld, o. *Geôlage*, m.
Ontsluiting, v. *Ouverture*, f.
Ontsmeeken, b. w *zie* Afsmeeken.
Ontsmeltbaer enz. *zie* Onsmeltbaer enz.
Ontsnappen (ik ontsnapte, ben ontsnapt), o. w. *Échapper; s'échapper; esquiver; s'esquiver; s'évader.*
Ontsnapping, v. *Évasion; fuite*, f.
Ontsnaren (ik ontsnaer, ontsnaerde, heb ontsnaerd), b. w. *Oter les cordes (d'un instrument).*
Ontsnellen (ik ontsnelde, ben ontsneld), o. w. *Se sauver avec vitesse.*
Ontsnoepen (ik ontsnoepte, heb ontsnoept), b. w. *Enlever quelque chose de friand.*
Ontsnoeren (ik ontsnoerde, heb ontsnoerd), b. w *Délacer; défiler.*
Ontsoldigen (ik ontsoldigde, heb ontsoldigd), b. w. *Congédier, licencier.*
Ontspannen (ik ontspande, heb ontspannen), b. w. *Débander; détendre; lâcher; relâcher.*
Ontspannend, b. n. *Relâchant.*
Ontspanning, v. *Action de débander*, f.; *relâchement; relâche*, m.; *relaxation*, f.
Ontsparen, b. w. *zie* Sparen.
Ontspartelen (ik ontspartelde, ben ontsparteld), b. w. *S'échapper en frétillant.*
Ontspatten (ik ontspattede, ben ontspat), o. w. *S'échapper de côté.*
Ontspelden (ik ontspeldde, heb ontspeld), b. w. *Détacher ce qui tient à des épingles; ôter les épingles; dépingler.*
Ontsperren (ik ontsperde, heb ontsperd), b. w. *Ouvrir.*
Ontspringen (ik ontsprong, ben ontsprongen), b. en o. w. *Échapper; s'échapper; se sauver en sautant.* Den dans — (fig.). *L'échapper belle.* —, uit de aerde springen. *Jaillir; sourdre.* — uit den slaep. *S'éveiller en sursaut.*
Ontspringing, v *Évasion* f.
Ontsprong. *zie* Ontspringen.
Ontsprongen, v. d. van ontspringen.
Ontsproot. *zie* Ontspruiten.
Ontsproten, v. d. van ontspruiten.
Ontspruiten (ik ontsproot ben ontsproten), o. w. *Commencer à pousser ou à croître;* (fig.) *émaner; dériver; provenir; être issu de.*
Ontstaen (ik ontstond, ben ontstaen), o. w. *Naître; s'élever; survenir; arriver; émaner; dériver; provenir.* Er ontstond een zware storm. *Il s'éleva une violente tempête.* Er is brand — in dat huis. *Le feu a pris à cette maison.*
Ontstak. *zie* Ontsteken.
Ontstal. *zie* Ontstelen.
Ontstallen (ik ontstalde, heb ontstald), b. w. *Faire sortir de l'écurie ou de l'étable.*

...n (ik ontstapelde, heb ontstapeld), ...iminuer ou défaire une pile.
...n (ik ontstapte, ben ontstapt), o. w. ...per à grands pas.
...yk, b. n. Facile à s'allumer, à s'en-...
... (ik ontsteek, ontstak, heb ontstoken), ...llumer; embraser; enflammer; mettre ... Het vuer —. *Allumer le feu*. — (een vat). ..., *mettre en perce*. —, o. w. (met *zyn*). ... *s'enflammer; être enflammé*.
...d, b. n. *Inflammatoire*.
... (-s), m. *Allumeur*, m.
...g, v. *Action d'allumer*, f.; *embrase-...m.; adustion; inflammation*, f. — in ...hap. *Emportement, transport de colère*, m.
..., v. d. van ontstellen. —, b. n. *Dérangé; ...; consterné; alarmé; ému; confus; in-...* — uerwerk. *Horloge détraquée*. — ...eeltuigen spr.). *Discord; désaccordé*. ...vecimbel. *Clavecin discord*.
...eid, v. zie Ontsteltenis.
... (ik ontstal, heb ontstolen), b. w. *Voler; ...; enlever*.
...g, v. *Vol; larcin*, m.
... (ik ontstelde, heb ontsteld), b. w. ...*er; dérégler; détraquer; démonter; ...rter; troubler; alarmer; consterner; ...ir; affecter*. Een uerwerk —. *Détraquer ...rloge*. Een speeltuig —. *Désaccorder ...rument*. Zich —. *S'alarmer; se troubler*.
...ng, v. *Dérangement; déréglement; dés-... trouble*, m. zie Ontsteltenis.
...nis, v. *Émotion; alarme; consterna-...; trouble*, m. — (geneesk.). *Affection*, f.
...nen (ik ontstemde, heb ontstemd), b. w. ...*order*. —, o. w. (met *zyn*). *Se désac-...*
...nis, v. *Défaut* (t. de prat.), m.
...n (ik ontstierf (ontstorf), ben ontstor-...). w. *Mourir, décéder*.
..., b. n. *Scandalisé*.
...elyk, b. n. *Scandaleux*. —, byw. *Scan-...ment*.
...elykheid, v. *Scandale*, m.
...en (ik ontstichtte, heb ontsticht), b. w. ...*aliser*.
...ting, v. *Scandale*, m.
... zie Ontsterven.
...n, v. d. van ontsteken.
... — ontstelen.
..., zie Ontstaen.
...en (ik ontstopte, heb ontstopt), b. w. ...*cher; détouper; désopiler* (méd).
...ing, v. *Débouchement*, m., *désopila-...*
... zie Ontsterven.
...en, v. d. van ontsterven.
...en (ik ontstraet, ontstraette, heb ont-...), b. w. *Dépaver*.
...gelen (ik ontstrengelde, heb ontstren-...) b. w. *Détresser*.
...ken (ik ontstrikte, heb ontstrikt), b. w. ...*er; détacher*. Het —. zie Ontstrikking.
...king, v. *Action de dénouer*, f.
...men (ik ontstroomde, ben ontstroomd), *S'échapper en coulant*.
...pen (ik ontstroopte, heb ontstroopt), *Piller*.
...ping, v. *Pillage*, m.
...ld, v. d. van onttakelen.
...len (ik onttakelde, heb onttakeld), b. w. ...*mer; dégréer* (*un vaisseau*).

Onttakeling, v. *Désarmement, dégréement* (*d'un vaisseau*), m.
Onttanden (ik onttandde, heb onttand), b. w. *Arracher* ou *tirer les dents, édenter*.
Onttarnen (ik onttarnde, heb onttarnd), b. w. *Découdre*.
Onttellen (ik onttelde, heb ontteld), b. w. *Compter mal*.
Ontternen, b. w. zie Onttarnen.
Ontteugelen (ik ontteugelde, heb ontteugeld), b. w. *Débrider*.
Onttogen, b. n. *Oté, retiré, privé de*.
Onttongen (ik onttongde, heb onttongd), b. w. *Arracher* ou *couper la langue à quelqu'un*.
Onttooijen (ik onttooide, heb onttooid), b. w. *Oter les ornements*.
Onttoomen (ik onttoomde, heb onttoomd), b. w. *Débrider*.
Onttooveren (ik onttooverde, heb onttooverd), b. w. *Désenchanter, désensorceler*.
Onttoovering, v. *Désenchantement, désensorcellement*, m.
Onttornen, b. w. zie Onttarnen.
Onttrekken (ik onttrok, heb onttrokken), b. w. *Retirer; ôter; priver; enlever; soustraire; détourner*. Zich — aen de vervolging. *Se soustraire* ou *se dérober à la persécution*.
Onttrekkend, b. n. *Privatif*.
Onttrekking, v. *Privation; soustraction*, f.
Onttroggelen, b. w. zie Aftroggelen.
Onttrok. zie Onttrekken.
Onttrokken, v. d. van onttrekken.
Onttroond — onttroonen.
Onttroonen (ik onttroonde, heb onttroond), b. w. *Détrôner*.
Onttrooning, v. *Détrônement*, m.
Onttrouwen (ik onttrouwde, heb onttrouwd), b. w. *Démarier*. —, o. w. (met *zyn*). *Se démarier, divorcer*.
Onttuigen (ik onttuigde, heb onttuigd), b. w. *Dégréer* (*un vaisseau*). Een peerd —. *Déharnacher un cheval*.
Onttuiging, v. *Déharnachement*, m.
Onttuinen (ik onttuinde, heb onttuind), b. w. *Déclore*.
Onttwee, byw. *En deux pièces; en deux morceaux*.
Onttweernen (ik onttweernde, heb onttweernd), b. w. *Détordre*.
Onttwynen, b. w. zie Onttweernen.
Ontucht (z. mv.), v. *Impudicité, impureté; incontinence; lubricité*, f.
Ontuchtelyk, byw. zie Ontuchtiglyk.
Ontuchtig, b. n. *Impudique; impur; lubrique; incontinent; lascif*. —, byw. zie Ontuchtiglyk.
Ontuchtigheid, v. zie Ontucht.
Ontuchtiglyk, byw. *Impudiquement; lubriquement; lascivement*.
Ontuig (z. mv.), o. *Marchandises, choses de rebut*, f. pl.
Ontvademen (ik ontvademde, heb ontvademd), b. w. *Oter le fil d'une aiguille*.
Ontvallen (ik ontviel, ben ontvallen), o. w. *Tomber en glissant, échapper; glisser*. Dat woord is my —. *Ce mot m'est échappé*. Zich laten —. *Laisser échapper, dire, donner à entendre*.
Ontvang (z. mv.), m. *Recette; acceptation*, f. —, onthael. *Réception*, f.; *accueil*, m.
Ontvangbaer, b. n. *Recevable; acceptable; perceptible*.
Ontvangbaerheid, v. *Perceptibilité* (*d'un impôt*), f.

Ontvangelyk, b. n. *zie* Ontvangbaer.
Ontvangen (ik ontving, heb ontvangen), b. w. *Recevoir; accueillir.* —, ingaderen. *Percevoir*, —, aennemen. *Admettre.* —, trekken. *Recevoir. toucher.* —, b. *en* o. w. Bevrucht worden. *Concevoir.*
Ontvangenis, v. *Conception*, f.
Ontvanger (-s), m. *Receveur; percepteur*, m. —, (scheik.). *Récipient*, m.
Ontvanging, v. *Acceptation*, f.
Ontvangst v. *zie* Ontvang.
Ontvangster (-s), v. *Receveuse*, f.
Ontvangvat (-en), o. *Récipient*, m.
Ontvankelyk, b. n. *zie* Ontvangbaer.
Ontvaren (ik ontvaer, ontvoer, ben ontvaren), o. w. *S'échapper* ou *se sauver avec une barque etc.; partir plus promptement qu'un autre.* De schuit is my —. *J'ai manqué la barque.*
Ontvechten (ik ontvocht, heb ontvochten), b. w. *Enlever en combattant.*
Ontvellen (ik ontvelde, ben ontveld), o. w. *Muer; changer de peau.*
Ontveiligen (ik ontveiligde, heb ontveiligd), b. w. *Rendre dangereux; priver de la sûreté.*
Ontveinzen (ik ontveinsde, heb ontveinsd), b. w. *Déguiser; dissimuler; feindre; cacher.*
Ontveinzing, v. *Déguisement*, m.; *dissimulation; feinte*, f.
Ontviel. *zie* Ontvallen.
Ontving. *zie* Ontvangen.
Ontvlakken (ik ontvlakte, heb ontvlakt), b. w. *Oter les taches.*
Ontvlakker (-s), m. *Dégraisseur*, m.
Ontvlambaer, b. n. *Inflammable.*
Ontvlambaerheid (z. mv.), v. *Inflammabilité*, f.
Ontvlammen (ik ontvlamde, heb ontvlamd), b. w. *Enflammer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'enflammer.*
Ontvlechten (ik ontvlocht, heb ontvlochten), b. w. *Détresser; dénatter; détortiller.*
Ontvlechting, v. *Action de détresser, de dénatter*, f.
Ontvleeschen (ik ontvleeschte, heb ontvleescht), b. w. *Décharner.*
Ontvlekken enz. *zie* Ontvlakken enz.
Ontvleijen (ik ontvleide heb ontvleid), b. w. *Obtenir à force de flatteries.*
Ontvlieden enz *zie* Ontvlugten enz.
Ontvliegen (ik ontvloog, ben ontvlogen), o. w. *S'envoler;* (fig.) *s'échapper à la hâte.*
Ontvliën. *zie* Ontvlugten.
Ontvlieten (ik ontvloot, ben ontvloten), o. w. *S'échapper en coulant.*
Ontvloch *zie* Ontvlechten.
Ontvlochten, v. d. van ontvlechten.
Ontvloden — ontvlieden.
Ontvloeren (ik ontvloerde, heb ontvloerd), b. w. *Décarreler.*
Ontvloeijen (ik ontvloeide, ben ontvloeid), o. w. *S'écouler.*
Ontvlogen, v. d. van ontvliegen.
Ontvlood. *zie* Ontvlieden, Ontvlugten.
Ontvloog. *zie* Ontvliegen.
Ontvloot. *zie* Ontvlieten.
Ontvloten, v. d. van ontvlieten.
Ontvlugten (ik ontvlugtte, ben ontvlugt), o. w. *Se sauver par la fuite; s'échapper; fuir.*
Ontvlugting, v. *Évasion; fuite*, f.
Ontvocht. *zie* Ontvechten.
Ontvochten, v. d. van ontvechten.

Ontvoeijeren (ik ontvoeijerde, heb ontvoeijerd), b. w. *Dédoubler.*
Ontvoer. *zie* Ontvaren.
Ontvoerder (-s), m. *Ravisseur*, m.
Ontvoeren (ik ontvoerde heb ontvoerd), b. w. *Enlever emporter; ravir.*
Ontvoering v. *Enlèvement; ravissement*, m.
Ontvolken (ik ontvolkte, heb ontvolkt), b. w. *Dépeupler.* Het —. *Dépeuplement*, m.
Ontvolking, v. *Dépeuplement*, m.; *dépopulation*, f.
Ontvolkt, v. d. van ontvolken.
Ontvonkbaer, b. n. *Inflammable.*
Ontvonken (ik ontvonkte, heb ontvonkt), b. w. *Allumer; embraser; enflammer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'allumer; s'embraser; prendre feu.*
Ontvonking, v. *Embrasement*, m.
Ontvoogden (ik ontvoogdde, heb ontvoogd), b. w. *Émanciper, mettre hors de tutelle.*
Ontvoogding, v. *Émancipation*, f.
Ontvormen (ik ontvormde, heb ontvormd), b. w. *Déformer; défigurer.*
Ontvorming, v. *Déformation*, f.
Ontvouwen (ik ontvouwde, heb ontvouwen), b. w. *Déplier; déployer étendre; développer.* Eenen brief —. *Ouvrir une lettre.* —, verklaren. *Expliquer; exposer; démêler; débrouiller.*
Ontvouwing, v. *Développement; déploiement*, m.; *exposition; explication*, f.
Ontvreemden (ik ontvreemdde, heb ontvreemd), b. w. *Aliéner; dérober.*
Ontvreemding v. *Aliénation*, f.; *vol*, m.
Ontvrichten enz. *zie* Ontwrichten enz.
Ontvriezen, o. w. *zie* Dooijen.
Ontvringen enz. *zie* Ontwringen enz.
Ontvryen (ik ontvryde, heb ontvryd), b. w. *Supplanter quelqu'un dans ses amours.*
Ontvrying v. *Action de supplanter quelqu'un dans ses amours, supplantation*, f.
Ontvullen (ik ontvulde, heb ontvuld), b. w. *Désemplir vider.*
Ontwaden (ik ontwaed, ontwaedde, heb ontwaed), b. w *Déshabiller un mort.*
Ontwaeijen (ik ontwaei, ben ontwaeid), o. w. *Être emporté par le vent;* (fig.) *échapper de la mémoire.*
Ontwaken (ik ontwaek, ontwaekte, ben ontwaekt), o. w. *S'éveiller; se réveiller.*
Ontwaking, v. *Réveil*, m.
Ontwallen (ik ontwalde, heb ontwald), b. w. *Démanteler raser.*
Ontwalling, v. *Démantèlement*, m.
Ontwapenen (ik ontwapende, heb ontwapend), b. w. *Désarmer.*
Ontwapening, v *Désarmement*, m.
Ontwaren (ik ontwaer ontwaerde, heb ontwaerd), b. w. *Apercevoir découvrir.*
Ontwarkam (-mmen), m. *Démêloir* (peigne), m.
Ontwarren ik ontwarde, heb ontward), b. w. *Démêler débrouiller.*
Ontwarring, v *Débrouillement*, m.
Ontwassen ik ontwies ben ontwassen), o. w. *Croître* ou *grandir de manière à être dispensé de.*
Ontwee, byw. *zie* Onttwee.
Ontweek. *zie* Ontwyken.
Ontweiden (ik ontweidde, heb ontweid), b. w. *Éventrer, étriper.*
Ontweijen, b. w. *zie* Ontweiden.
Ontweken, v. d. van ontwyken.

:en (ik ontwekte, heb ontwekt), b. w. 'er.
igen (ik ontweldigde, heb ontweldigd), *Enlever de force; arracher; ravir.*
iger (-s), m. *Ravisseur*, m.
iging, v. *Enlèvement; ravissement*, m.
len (ik ontwendde, heb ontwend), b. w. *'aire; dérober.*
ıen (ik ontwende, heb ontwend), b. w. *coutumer; déshabituer.* —, o. w. (met Zich ontwennen. *Se désaccoutumer; se bituer.* Het —. *zie* Ontwenning.
ıing, v. *Perte d'une coutume, d'une ha-*, f.
elen (ik ontwentelde, heb ontwenteld), *Oter en roulant.*
(-en), o. *Projet; plan; dessin; devis;* m.; *ébauche*, f.
en (ik ontwierp (ontworp), heb ontn), b. w. *Projeter; tracer; ébaucher; ter.*
ing, v. *zie* Ontwerp.
en, b. w. *zie* Ontwarren.
n (ik ontweef, ontweefde, heb ontwe- b. w. *Désourdir; détisser; érailler.*
:en. *zie* Ontweiden.
). *zie* Ontwerpen.
zie Ontwassen.
elen (ik ontwikkelde, heb ontwikkeld), *Dépêtrer; débarrasser; développer.*
eling, v. *Développement*, m.
ıelen (ik ontwimpelde, heb ontwimpeld), *Découvrir; dévoiler.*
en (ik ontwond, heb ontwonden), b. w. *er; détordre; détortiller; développer; 'er.*
zie Ontwaeijen.
eren (ik ontwoekerde, heb ontwoekerd), *Oter* ou *enlever avidement* ou *usuraire-*
:n (ik ontwoelde, heb ontwoeld), b. w. *dre; détortiller.*
en (ik ontwolkte, heb ontwolkt), b. w. *er les nuages.*
:, b. n. *Serein; sans nuages.*
n (ik ontwolde, heb ontwold), b. w. ' ou *dépouiller de la laine.*
. *zie* Ontwinden.
ien, v. d. van ontwinden.
. *zie* Ontwerpen. —, o. *zie* Ontwerp.
en, v. d. van ontwerpen.
telbaer, b. n. *Dont on peut se déga-*
telen (ik ontworstelde, ben ontworsteld), *S'échapper; se dégager* ou *se sauver 'ant.*
:len (ik ontwortelde, heb ontworteld), *Déraciner.*
:ling, v. *Déracinement*, m.
ıten (ik ontwrichtte, heb ontwricht), *Déboîter; disloquer; luxer.*
ıting (-en), v. *Déboîtement*, m.; *dislo-; luxation*, f.
:en (ik ontwrikte, heb ontwrikt), b. w. *ier en ébranlant.*
;en (ik ontwrong, heb ontwrongen), *Détacher en tordant; détordre; arra- es mains; enlever de force; extorquer.* —. *Extorquer de l'argent.* Hy ontwrong n brief. *Il m'arracha la lettre.*
;ing, v. *Extorsion*, f.
g. *zie* Ontwringen.

Ontwrongen, v. d. van ontwringen.
Ontwyden (ik ontwydde, heb ontwyd), b. w. *Profaner; violer.* De kerken —. *Profaner les églises.* Eenen priester —. *Interdire un prêtre, le déposer.*
Ontwyder (-s), m. *Profanateur*, m.
Ontwyding, v. *Profanation*, f.
Ontwyen, b. w. *zie* Ontwyden.
Ontwyfelbaer, b. n. *Indubitable; certain; assuré.* —, byw. *Indubitablement; certainement; assurément.*
Ontwyfelbaerheid, v. *Certitude*, f.
Ontwyfelyk, b. n. *en* byw. *zie* Ontwyfelbaer.
Ontwyken (ik ontweek, ben ontweken), b. w. *Éviter; fuir; échapper.*
Ontwyking (-en), v. *Évasion; fuite*, f.
Ontyd (-en), m. *Contre-temps, temps incommode* ou *peu convenable*, m.
Ontyde (t'), byw. *A contre-temps; mal-à-propos; hors de saison.*
Ontydelyk, byw. *Mal-à-propos; prématurément.*
Ontydig, b. n. *Intempestif; indu; prématuré.* —e dood. *Mort prématurée.* —, byw. *Hors de saison; mal-à-propos; à contre-temps; intempestivement; prématurément.*
Ontydiglyk, byw. *Prématurément; mal-à-propos.*
Ontylen (ik ontylde, ben ontyld), o. w. *Se sauver, s'échapper à la hâte.*
Ontyzeren (ik ontyzerde, heb ontyzerd), b. w. *Déferrer.*
Ontzadelen (ik ontzadelde, heb ontzadeld), b. w. *Desseller; débâter.*
Ontzag (z. mv.), o. *Respect*, m.; *vénération, déférence*, f. Groot — voor iemand hebben. *Avoir beaucoup de respect pour quelqu'un.* —, gezag. *Autorité*, f.; *crédit; pouvoir*, m.
Ontzag. *zie* Ontzien.
Ontzagbaer b. n. *zie* Ontzaggelyk.
Ontzaggelyk, b. n. *Redoutable; formidable; qui commande le respect.* —, byw. *D'une manière formidable* ou *redoutable.*
Ontzaggelykheid (z. mv.), v. *Gravité; majesté*, f.
Ontzaken (ik ontzaek, ontzaekte, heb ontzaekt), b. w. *Désavouer; nier; renier.*
Ontzakken, o. w. *zie* Ontzinken.
Ontzeg (z. mv.), o. *Refus*, m.
Ontzegbrief (-ven), m. *Lettre de refus*, f.
Ontzegelen (ik ontzegelde, heb ontzegeld), b. w. *Décacheter; desceller; lever le scellé.*
Ontzegeling, v. *Action de décacheter; levée du scellé*, f.
Ontzeggen (ik ontzeide, heb ontzegd (ontzeid), b. w. *Refuser; rejeter; dénier.*
Ontzegging, v. *Refus; déni*, m.
Ontzeid, v. d. van ontzeggen.
Ontzeide. *zie* Ontzeggen.
Ontzeilen (ik ontzeilde, ben ontzeild), o. w. *Échapper en faisant force de voiles.*
Ontzenuwen (ik ontzenuwde, heb ontzenuwd), b. w. *Énerver; exténuer; affaiblir.*
Ontzenuwing, v. *Énervation; exténuation*, f.; *affaiblissement*, m.
Ontzet (z. mv.), o. *Levée d'un siége*, f.
Ontzetbaer, b. n. *Qui peut s'effrayer, se troubler* ou *s'alarmer.*
Ontzetten (ik ontzettede, heb ontzet), b. w. *Déplacer; disloquer; déboîter.* Eene stad —. *Faire lever le siége d'une ville, la débloquer.* Zich —. *S'effrayer; se troubler; s'alarmer.*
Ontzettend, b. n. *Épouvantable; terrible.*
Ontzetting, v. *zie* Ontzet.

Ontzielen (ik ontzielde, heb ontzield), b. w. *Tuer; massacrer.*

Ontzieling, v. *Mort*, f.; *massacre*, m.

Ontzien (ik ontzag, heb ontzien), b. w. *Respecter; révérer; craindre; redouter.* Zyne ouders —. *Respecter ses parents.* Niet —. *Braver.* —, sparen. *Épargner; ménager; traiter avec égard.*

Ontziening, v. *Respect*, m.; *crainte*, f.

Ontzilveren (ik ontzilverde, heb ontzilverd), b. w. *Désargenter, ôter l'argent d'une chose argentée.*

Ontzinken (ik ontzonk, ben ontzonken), o. w. *Échapper* ou *disparaître en coulant bas; en s'enfonçant*; (fig.) *manquer; être abandonné de.* De moed ontzinkt my. *Le courage m'abandonne.* —, slinken. *Désenfler; se résoudre.*

Ontzinnen (ik ontzinde, ben ontzind), o. w. *Perdre l'esprit, être privé de sens.*

Ontzogen, v. d. van ontzuigen.

Ontzonk. *zie* Ontzinken

Ontzonken, v. d. van ontzinken.

Ontzoog. *zie* Ontzuigen.

Ontzouten (ik ontzoutte, heb ontzouten), b. w. *Dessaler.*

Ontzuerd, b. n. *Désaigri.*

Ontzuigen (ik ontzoog, heb ontzogen), b. w. *Sucer; épuiser, énerver.*

Ontzuiveren (ik ontzuiverde, heb ontzuiverd), b. w. *Souiller; salir; profaner.*

Ontzwachtelen (ik ontzwachtelde, heb ontzwachteld), b. w. *Démailloter*, (fig.) *développer; exposer.*

Ontzwellen (ik ontzwol, ben ontzwollen), o. w. *Désenfler, se désenfler, se dégonfler.* Doen —. *Désenfler, dégonfler, ôter l'enflure.*

Ontzwelling, v. *Désenflure*, f.

Ontzwemmen (ik ontzwom, ben ontzwommen), o. w. *S'échapper* ou *se sauver à la nage.*

Ontzwillen, o. w. *zie* Ontzwellen.

Ontzwol. *zie* Ontzwellen.

Ontzwollen, v. d. van ontzwellen.

Ontzwom. *zie* Ontzwemmen.

Ontzwommen, v. d. van ontzwemmen.

Onuitbeeldelyk, b. n. *Qu'on ne peut figurer* ou *représenter.*

Onuitbluschbaer, b. n. } *Inextinguible; qu'on*
Onuitblusschelyk, b. n. } *ne peut éteindre.*

Onuitblusschelykheid (z. mv.), v. *Inextinguibilité*, f.

Onuitdenkbaer, b. n. *Inimaginable.*

Onuitdoenlyk, b. n. *zie* Onuitwisschelyk.

Onuitdroogelyk, b. n. *Intarissable.*

Onuitdrukbaer, b. n. } *Inexprimable; indi-*
Onuitdrukkelyk, b. n. } *cible.*

Onuitgedrukt, b. n. *Qui n'est pas exprimé.*

Onuitgegeven, b. n. *Inédit.*

Onuitgestrekt, b. n. *Inétendu.*

Onuitgewezen, b. n. *Indécis.*

Onuitkomelyk, b. n. *Inextricable.*

Onuitlegbaer, b. n. } *Inexplicable.*
Onuitleggelyk, b. n. }

Onuitleschbaer, b. n. } *Inextinguible.*
Onuitlesschelyk, b. n. }

Onuitputbaer, b. n. } *Inépuisable; intaris-*
Onuitputtelyk, b. n. } *sable.*

Onuitroeibaer, b. n. } *Indestructible; qu'on*
Onuitroeijelyk, b. n. } *ne peut arracher* ou *détruire.*

Onuitschryfelyk, b. n. *Inexprimable, indicible, ineffable; qu'on ne peut décrire* ou *exprimer.*

Onuitsprekelyk, b. n. *Inexprimable; indicible; ineffable.*

Onuitsprekelykheid (z. mv.), v. *Ineffabilité*, f.

Onuitstaenbaer, b. n. *Insupportable.*

Onuitvindelyk, b. n. *Qu'on ne peut inventer.*

Onuitvoerbaer, b. n. *zie* Onuitvoerlyk.

Onuitvoering, v. *Inexécution*, f.

Onuitvoerlyk, b. n. *Inexécutable; impraticable.*

Onuitwischbaer, b. n. } *Ineffaçable; indélé-*
Onuitwisschelyk, b. n. } *bile; inexpiable.*

Onuitwisschelykheid, v. *Indélébilité*, f.

Onvaerbaer, b. n. *Innavigable; qui n'est pas propre à la navigation.*

Onvaerdig, b. n. *Qui n'est pas prêt ou préparé.*

Onvaers, o. *zie* Onvers.

Onval, o. *Désastre*, m.

Onvalsch, b. n. *Qui n'est pas faux; franc; sincère.*

Onvast, b. n. *Qui n'est pas ferme* ou *solide; faible.* —, onzeker. *Incertain.*

Onvastheid (z. mv.), v. *Instabilité; faiblesse; incertitude*, f.

Onvastigheid, v. *zie* Onvastheid.

Onvatbaer enz. *zie* Onbegrypelyk enz.

Onveerdig, b. n. *Qui n'est pas prêt* ou *préparé.*

Onveil, b. n. *Qui n'est point à vendre.*

Onveilig, b. n. *Dangereux; périlleux; peu sûr.* — maken. *Infester.* —, byw. *zie* Onveiliglyk.

Onveiligheid (z. mv.), v. *Danger; péril*, m.

Onveiliglyk, byw. *Dangereusement; périlleusement.*

Onver, b. n. en byw. *Qui n'est pas loin* ou *éloigné.*

Onverachtelyk, b. n. *Qui n'est pas à mépriser, à dédaigner.*

Onveranderbaer, b. n. *zie* Onveranderlyk.

Onveranderd, b. n. *Qui n'est pas changé; sans changement.*

Onveranderlyk, b. n. *Invariable; immuable; inaltérable.* —, standvastig. *Constant; ferme.* —, byw. *Invariablement; immuablement; constamment.*

Onveranderlykheid (z. mv.), v. *Invariabilité; immutabilité, immuabilité*, f. —, standvastigheid *Constance; fermeté*, f.

Onverantwoordelyk, b. n. *Inexcusable; impardonnable.*

Onverbaesd, b. n. *Assuré; qui n'est pas étonné* ou *effrayé.* —, byw. *zie* Onverbaesdelyk.

Onverbaesdelyk, byw. *Sans étonnement; avec assurance; résolument.*

Onverbasterd, b. n. *Qui n'est pas dégénéré* ou *abâtardi.*

Onverbeeldelyk, b. n. *Inimaginable.*

Onverbergelyk, b. n. *Qu'on ne peut cacher* ou *déguiser; visible.*

Onverbeterd, b. n. *Qui n'est pas amélioré* ou *corrigé.*

Onverbeterlyk, b. n. *Incorrigible.* —, volmaekt. *Parfait.*

Onverbeterlykheid (z. mv.), v. *Incorrigibilité*, f. —, volmaektheid. *Perfection*, f.

Onverbidbaer enz. *zie* Onverbiddelyk enz.

Onverbiddelyk, b. n. *Inexorable; inflexible.* —, byw. *Inexorablement; inflexiblement.*

Onverbiddelykheid (z. mv.), v. *Inflexibilité*, f.

Onverbiedelyk, b. n. *Qu'on ne peut défendre* ou *empêcher.* —, koppig. *Opiniâtre.*

Onverbloemd, b. n. *Qui n'est pas allégorique; naïf; simple; naturel.* —, byw. *Sans allégorie; sans figure; naïvement.*

Onverboden, b. n. *Qui n'est pas défendu; licite; permis.*

nden, b. n. *Qui n'est pas pansé* ou
. —, niet verpligt. *Qui n'est pas obligé*
is.
orgen, b. n. *Qui n'est point caché.*
and, b. n. *Qui n'est pas brûlé.*
andbaer, b. n. *Incombustible.*
andbaerheid (z. mv.), v. *Incombustibi-*
f.
andelyk, b. n. *Incombustible.*
eekbaer, b. n. *Qui ne peut être cassé*
mpu. —, onschendbaer. *Inviolable; in-*
ble. —, byw. *Inviolablement.*
eid, b. n. *Qui n'est pas répandu, divul-*
u publié.
ekelyk, b. n. *Qui ne peut être cassé* ou
. —, onschendbaer. *Inviolable; inalté-*
—, byw. *Inviolablement.*
ekelykheid (z. mv.), v. *Inviolabilité*, f.
yzeld, b. n. *Qui n'est pas brisé* ou *écrasé.*
ard, b. n. *zie* Onversierd.
cht, b. n. *Qui n'est pas suspect; qu'on*
pçonne point; qui n'est pas préparé.
chtelyk, byw. *Sans soupçon.* —, zon-
dachte. *Inconsidérément; sans y pen-*
-, onvoorziens. *A l'improviste; inopiné-*

digbaer, b. n. *Insoutenable; indéfen-*

digd, b. n. *Qui n'est pas défendu* ou
; indéfendu.
diglyk, b. n. *Insoutenable.*
elbaer, b. n. *Indivisible; impartable*

elbaerheid (z. mv.), v. *Indivisibilité; im-*
lité (pal.), f.
eld, b. n. *Indivisé, indivis; uni; con-*
—, byw. *Indivisément; par indivis.*
eldheid (z. mv.), v. *Indivision; union*, f.
ellyk, b. n. *Indivisible.*
kt, b. n. *Découvert; ouvert.*
gd, b. n. *Qui n'est point détruit* ou
uné.
akelyk, b. n. *Qu'on ne peut soupçonner*
pecter.
felyk, b. n. *Incorruptible.*
felykheid (z. mv.), v. *Incorruptibilité*, f.
nbaer, b. n. *Qu'on ne peut point mé-*

nd, b. n. *Qu'on n'a pas mérité.*
nste (z. mv.), v. *Démérite*, m.
nstelyk, b. n. } *Qui n'est point méri-*
nstig, b. n. } *toire; qui ne mérite*
récompense.
emd, b. n. *Qui n'est pas damné* ou
ené.
emelyk, b. n. *Qui n'est point damnable*
damnable.
akerd, b. n. *Clair; qui n'est pas obs-*

ofbaer, b. n. *Qu'on ne peut étouffer* ou
er.
baer, b. n. *Qui ne peut sécher* ou *se*
ier.
-ven, b. n. *Qui n'est pas gâté* ou *dé-*

venheid (z. mv.), v. *Incorruption*, f.
welyk, b. n. *Indigeste.*
egzaem, b. n. *Intolérant.*
egzaemheid (z. mv.), v. *Intolérance*, f.
ig (z. mv.), o. *Impatience*, f.
gelyk, b. n. *Insupportable; intolérable.*
w. *Insupportablement; intolérablement.*

Onverdragelykheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est insupportable*, f.
Onverdrietelyk, b. n. *Qui n'est pas ennuyant* ou *ennuyeux.*
Onverdrietig, b. n. *zie* Onverdrietelyk.
Onverdringbaer, b. n. *Qu'on ne peut éloigner* ou *déplacer.*
Onverdrinkbaer, b. n. *Qui ne peut se noyer.*
Onverdrinkelyk, b. n. *zie* Onverdrinkbaer.
Onverdroogd, b. n. *Qui n'est pas sec* ou *desséché.*
Onverdroten, byw. *Gaiement.*
Onverduisterd, b. n. *Qui n'est pas obscurci* ou *éclipsé.*
Onverduld (z. mv.), o. *Impatience*, f.
Onverduldig, b. n. *Impatient.* —, byw. *Impatiemment.*
Onverduldigheid (z. mv.), v. *Impatience*, f.
Onverduldiglyk, byw. *Impatiemment.*
Onverduwelyk, b. n. *zie* Onverdouwelyk.
Onverdwynlyk, b. n. *Qui ne peut disparaître.*
Onvereenbaer, b. n. *Inconciliable.*
Onvereenigbaer, b. n. *Incompatible.*
Onvereenigbaerheid (z. mv.), v. *Incompatibilité*, f.
Onvereenigd, b. n. *Désuni; divisé; partagé.*
Onverergerd, b. n. *Qui n'est pas empiré.*
Onverflauwd, b. n. *Qui n'est pas ralenti; constant; infatigable.*
Onvergaderd, b. n. *Qui n'est pas rassemblé* ou *ramassé.*
Onvergangbaer enz. *zie* Onvergankelyk enz.
Onvergankelyk, b. n. *Impérissable; stable; durable; incorruptible.*
Onvergankelykheid (z. mv.), v. *Stabilité; perpétuité; incorruptibilité; indéfectibilité*, f.
Onvergeeflyk, b. n. *Impardonnable; irrémissible.* —, byw. *Irrémissiblement.*
Onvergeeflykheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est impardonnable* ou *irrémissible*, f.
Onvergeldbaer, b. n. } *Qu'on ne peut récom-*
Onvergeldelyk, b. n. } *penser* ou *payer.*
Onvergelykbaer, b. n. } *Incomparable.* —,
Onvergelykelyk, b. n. } byw. *Incomparablement.*
Onvergelykelykheid, v. *Incomparabilité*, f.
Onvergenoegd, b. n. *Mécontent.*
Onvergenoegdheid (z. mv.), v. *Mécontentement*, m.
Onvergenoegelyk enz. *zie* Onvergenoegzaem enz.
Onvergenoeging, v. *zie* Onvergenoegdheid.
Onvergenoegzaem, b. n. *Insatiable; qu'on ne peut contenter.*
Onvergenoegzaemheid (z. mv.), v. *Insatiabilité*, f.
Onvergetelyk, b. n. *Qu'on ne peut oublier.*
Onvergeten, b. n. *Qu'on n'a pas oublié.*
Onvergezeld, b. n. *Seul; qui n'est pas accompagné.*
Onvergezelschapt, b. n. *zie* Onvergezeld.
Onverglaesd, b. n. *Qui n'est pas vernissé.*
Onvergoed, b. n. *Dont on n'a pas été dédommagé.*
Onvergoedbaer, b. n. } *Irréparable; dont on*
Onvergoedelyk, b. n. } *ne peut être dédommagé.*
Onvergolden, b. n. *Qui n'est pas récompensé.*
Onvergramd, b. n. *Qui n'est pas irrité* ou *courroucé; calme.*
Onvergroot, b. n. *Qui n'est pas exagéré* ou *agrandi.*
Onverguld, b. n. *Qui n'est pas doré; sans dorure.*
Onvergund, b. n. *Qui n'est pas accordé.*

Onverhaeld, b. n. *Qu'on n'a pas raconté.*
Onverhaest, b. n. *Qui n'est pas précipité.* Met —e stappen. *A pas comptés.*
Onverhard, b. n. *Qui n'est pas endurci; sensible; flexible; docile.*
Onverhefbaer, b. n. *Qu'on ne peut renouveler* ou *réitérer.*
Onverhelpelyk, b. n. *Irrémédiable.* —, byw. *Irrémédiablement.*
Onverhinderd, b. n. *Qui n'est pas empêché; libre.* —, byw. *Sans empêchement; librement.*
Onverhoed, b. n. *Imprévu.*
Onverhoedelyk, b. n. *Inévitable.* —, byw. *Inévitablement.*
Onverhoeds, byw. *A l'improviste; au dépourvu; inopinément; brusquement.*
Onverholen, b. n. *Qui n'est point caché* ou *secret.*
Onverhoopt, b. n. *Inespéré; imprévu; inopiné.* —, byw. *Inespérément; inopinément.*
Onverhoord b. n. *Qui n'est pas exaucé* ou *écouté; qui n'est pas interrogé* ou *entendu.* Iemand — veroordeelen. *Condamner quelqu'un sans l'entendre.*
Onverhuerd, b. n. *Qui n'est pas loué* ou *donné à louage.*
Onverhuerlyk, b. n. *Qu'on ne peut louer* ou *donner à louage.*
Onverhuisd, b. n. *Qui n'a pas déménagé.*
Onverjaegd, b. n. *Qui n'est pas chassé* ou *repoussé.*
Onverjaerbaer, b. n. *Imprescriptible.*
Onverjaerbaerheid, v. *Imprescriptibilité*, f.
Onverjaerd, b. n. *Qui n'est pas prescrit.*
Onverkeerd, b. n. *Qui n'est pas renversé* ou *changé.*
Onverkeerlyk, b. n. *Qui ne peut être renversé* ou *changé.*
Onverkiesbaer, b. n. *Inéligible.*
Onverkiesbaerheid (z. mv.), v. *Inéligibilité*, f.
Onverkieslyk, b. n. *Inéligible.*
Onverklaerbaer, b. n. *Inexplicable; indéfinissable.*
Onverklaerd, b. n. *Qui n'est pas expliqué.*
Onverklaerlyk b. n. *Inexplicable.*
Onverkleed, b. n. *Qui n'est pas travesti.*
Onverknocht, b. n. *Qui n'est pas attaché* ou *uni à.*
Onverkocht, b. n. *Invendu.*
Onverkondigd, b. n. *Qui n'est pas annoncé* ou *publié.*
Onverkoopbaer, b. n. } *Invendable.*
Onverkoopelyk, b. n. }
Onverkregen, b. n. *Qu'on n'a pas obtenu.*
Onverkrygbaer, b. n. } *Qu'on ne peut obtenir* ou
Onverkrygelyk, b. n. } *acquérir.*
Onverlaet (-aten), m. *Mauvais garnement, scélérat, vaurien, libertin*, m.
Onverlakt, b. n. *Qui n'est pas vernissé.*
Onverlegen, b. n. *Qui n'est pas embarrassé* ou *en peine.*
Onverleid, b. n. *Qui n'est pas séduit.*
Onverlept, b. n. *Frais; qui n'est pas fané* ou *flétri.*
Onverlet, b. n. *Qui n'est pas empêché* ou *embarrassé; sans empêchement.*
Onverlicht, b. n. *Qui n'est pas éclairé.*
Onverliefd, b. n. *Qui n'est pas amoureux; insensible; froid.*
Onverliefdheid (z. mv.), v. *Insensibilité; froideur*, f.
Onverliesbaer, b. n. *Imperdable; inamissible.* —are genade. *Grâce inamissible.*
Onverliesbaerheid (z. mv.), v. *Inamissibilité*, f.
Onverligt, b. n. *Qui n'est pas allégé* ou *soulagé.*
Onverloofd, b. n. *Qui n'est pas promis* ou *engagé.*
Onverloren, b. n. *Qui n'est pas perdu.*
Onvermaek (z. mv.), o. *Déplaisir; mécontentement*, m.
Onvermaend, b. n. *Qui n'est pas averti* ou *exhorté.*
Onvermaerd, b. n. *Qui n'est point renommé* ou *célèbre.*
Onvermaerdheid (z. mv.), v. *Manque de célébrité*, m.; *obscurité*, f.
Onvermakelyk, b. n. *Déplaisant; désagréable.*
Onvermakelykheid (z. mv.), v. *Déplaisir, désagrément*, m.
Onvermeesterlyk, b. n. *Invincible.*
Onvermeld, b. n. *Qui n'a pas été cité* ou *mentionné.*
Onvermengbaer b. n. *Inalliable.*
Onvermengd, b. n. *Qui n'est point mélangé; pur.*
Onvermengelyk, b. n. *Inalliable.*
Onvermerkbaer, b. n. *Imperceptible.*
Onvermetel, b. n. *Qui n'est pas téméraire* ou *présomptueux; retenu; modéré.* —, byw. *Sans témérité.*
Onvermetelheid (z. mv.), v. *Retenue; modération*, f.
Onvermetellyk, byw. *Sans témérité.*
Onvermeten, b. n. zie Onvermetel.
Onverminderd, b. n. *Qui n'est pas diminué.* —, voorz. *Sauf.* — myn regt. *Sauf mon droit.*
Onverminkt, b. n. *Qui n'est pas estropié.*
Onvermoedelyk, b. n. *Inopiné; inattendu.* —, byw. *Inopinément.*
Onvermoeid, b. n. *Qui n'est pas fatigué; infatigable.*
Onvermoeijelyk, b. n. *Infatigable.* —, byw. *Infatigablement.*
Onvermoeijelykheid (z. mv.), v. *Infatigabilité*, f.
Onvermogen (z. mv.), o. *Impuissance; faiblesse; incapacité*, f.
Onvermogend, b. n. *Impuissant; incapable; inefficace.*
Onvermogendheid (z. mv.), v. *Impuissance; incapacité; inefficacité*, f.
Onvermolmd, b. n. } *Qui n'est pas vermoulu.*
Onvermolsemd, b. n. }
Onvermomd b. n. *Qui n'est pas déguisé* ou *travesti.*
Onvermorwd, b. n. } *Qui n'est pas attendri* ou
Onvermurwd, b. n. } *fléchi.*
Onvermydbaer, b. n. } *Inévitable; nécessaire.*
Onvermydelyk, b. n. } —, byw. *Inévitablement.*
Onvernageld, b. n. *Qui n'est pas encloué.*
Onvernederd, b. n. *Qui n'est pas humilié* ou *abaissé.*
Onvernielbaer, b. n. *Indestructible.*
Onvernielbaerheid (z. mv.), v. *Indestructibilité*, f.
Onvernieuwd, b. n. *Qui n'est pas renouvelé.*
Onvernoegd enz. zie Onvergenoegd enz.
Onvernuft (z. mv.), o. *Manque d'esprit, de jugement*, m.; *déraison; bêtise; stupidité*, f.
Onvernuftig, b. n. *Dépourvu d'esprit, de jugement; déraisonnable; stupide.* Het — vee. *Les brutes.* —, byw. zie Onvernuftiglyk.
Onvernuftigheid, v. zie Onvernuft.

ufligiyk, byw. *Sans raison; sans juge-; déraisonnablement; stupidement.*
ordeeld, b. n. *Qui n'est point condamné.*
orzaekt, b. n. *Qui n'a pas été causé* ou *uit.*
otmoedigd, b. n. *Qui n'est pas humilié.*
ud, b. n. } *Qui n'est pas vieilli.*
uderd, b. n. }
verd, b. n. *Qui n'est pas conquis.*
acht, b. n. *Qui n'est pas affermé.*
and, b. n. *Qui n'est pas engagé* ou *hy-qué.*
andbaer, b. n. *Qu'on ne peut engager* ou *théquer.*
laetst, b. n. *Qui n'est point déplacé.*
lant, b. n. *Qui n'a pas été transplanté.*
ligt, b. n. *Qui n'est pas obligé.*
oosd, b. n. *Qui ne prend aucun relâche; relâche.*
ast, b. n. *Qui n'est pas pris au dépourvu.*
igt, b. n. *Qui n'a pas été exécuté.* Met —e *Sans avoir rien fait.*
oerlyk, b. n. *Immobile.*
oerlykheid (z. mv.), v. *Immobilité*, f.
oest, b. n. *Qui n'est pas rouillé* ou *en-lé.*
akbaer, b. n. *Qui ne peut être déplacé.*
, o. *Prose*, f.
iegd, b. n. *Intrépide; hardi.* —, byw. *pidement; hardiment.*
iegdelyk, byw. *Intrépidement; hardi-*
iegdheid (z. mv.), v. *Intrépidité; har-*, f.
haeld, b. n. *Qui n'est pas éventé.*
hanst, b. n. *Qui n'est point retranché.*
heiden, b. n. *Qui n'est pas différent; n'est pas séparé* ou *divisé; indifférent.*
heidenlyk, byw *Indifféremment.*
heurlyk, b. n. *Qui ne peut être déchiré.*
hillend, b. n. *Égal; qui ne diffère*
hillig, b. n. *Indifférent.* —, byw. *Indif-mment.*
hilligheid, v. *Indifférence*, f.
hilliglyk, byw. *Indifféremment.*
hoonbaer, b. n. *Inexcusable; impardon-*
hoond, b. n. *Qui n'est pas pardonné* ou *é.*
hoonlyk, b. n. *zie* Onverschoonbaer.
hrikbaer, b. n. } *Qui ne peut inspirer*
hrikkelyk, b. n. } *aucune frayeur; sans*
hrikt, b. n. *Qui n'est pas effrayé; in-le; assuré; hardi.* —, byw. *Intrépide-; hardiment.*
hriktheid (z. mv.), v. *Intrépidité; har-*, f.
hrokken enz. *zie* Onverschrikt enz.
hrompeld, b. n. *Qui n'est point ridé;*
huldigd, b. n. *Qui n'est pas obligé* ou
erd, b. n. *Qui n'est pas orné* ou *paré; el, simple; sans ornements.*
agen, b. n. *Qui n'est pas abattu* ou *con-é.*
agenheid (z. mv.), v. *Courage*, m.; *fer-*, f.
apt, b. n. *Qui n'est point affaibli* ou *li.*

Onverslensbaer, b. n. *Qui ne peut se faner* ou *se flétrir.*
Onverslenst, b. n. *Qui n'est point fané* ou *flétri.*
Onversleten, b. n. *Qui n'est pas usé.*
Onverslytbaer, b. n. } *Qui ne peut s'user.*
Onverslytelyk, b. n. }
Onversmolten, b. n. *Qui n'est point refondu.*
Onversneden, b. n. *Qui n'est point taillé.*
Onverstaeld, b. n. *Qui n'est pas acéré.*
Onverstaenbaer, b. n. *Inintelligible; incompréhensible; inconcevable.*
Onverstaenbaerheid (z. mv.), v. *Inintelligibilité*, f.
Onverstaenlyk, b. n. *zie* Onverstaenbaer.
Onverstand, o. *zie* Onvernuft.
Onverstandig, b. n. *zie* Onvernuftig.
Onverstandigheid, v. *zie* Onvernuft.
Onverstandiglyk, byw. *zie* Onvernuftiglyk.
Onversterfelyk, b. n. *Qui ne meurt* ou *ne périt point; qui ne peut échoir par succession.*
Onversterkt, b. n. *Qui n'est point fortifié.*
Onverstoorbaer, b. n. *zie* Onverstoorlyk.
Onverstoord, b. n. *Qui n'est pas troublé* ou *inquiété; tranquille.*
Onverstoorlyk, b. n. *Qu'on ne peut troubler* ou *inquiéter; imperturbable.* —, byw. *Imperturbablement.*
Onverstoorlykheid (z. mv.), v. *Imperturbabilité*, f.
Onverstorven, b. n. *Qui n'est pas échu par succession; qui n'est pas décédé; immortifié.*
Onverstorvenheid, v. *Immortification*, f.
Onvertaelbaer, b. n. *Intraduisible.*
Onvertaeld, b. n. *Qui n'est pas traduit.*
Onverteerbaer, b. n. *Indigeste.*
Onverteerbaerheid, v. *Indigestion*, f.
Onverteerd, b. n. *Qui n'est pas digéré.*
Onverteerlyk, b. n. *Indigeste.*
Onvertelbaer, b. n. *Inénarrable; indicible.*
Onvertend, b. n. *zie* Onvertind.
Onvertering, v. *Indigestion*, f.
Onvertierd, b. n. *Qui n'est pas débité* ou *vendu.*
Onvertilbaer, b. n. *Qu'on ne peut soulever.*
Onvertind, b. n. *Qui n'est pas étamé.*
Onvertogen, b. n. *Indécent; impertinent; offensant; sans délai.*
Onvertold, b. n. *Dont on n'a pas payé les droits.*
Onvertroost, b. n. *Qui n'est pas consolé; affligé.* —, byw. *Inconsolablement.*
Onvertroostbaer, b. n. *Inconsolable.*
Onvertroostelyk, b. n. *Inconsolable.* —, byw. *Inconsolablement.*
Onvertsaegd enz. *zie* Onversaegd enz.
Onvervaerd enz. *zie* Onverveerd enz.
Onvervalscht, b. n. *Qui n'est pas falsifié* ou *sophistiqué; pur; loyal.*
Onverveerd, b. n. *Intrépide; hardi.* —, byw. *Intrépidement; hardiment.*
Onverveerdelyk, byw. *Intrépidement; hardiment.*
Onverveerdheid (z. mv.), v. *Intrépidité; hardiesse*, f.
Onverveerdigd, b. n. *Qui n'est pas préparé.*
Onververscht, b. n. *Qui n'est pas rafraîchi.*
Onvervorderd, b. n. *Qui n'est pas avancé.*
Onvervreemd, b. n. *Qui n'est pas aliéné.*
Onvervreemdbaer, b. n. *Inaliénable; main-mortable.*
Onvervreemdbaerheid (z. mv.), v. *Inaliénabilité*, f.
Onvervulbaer, b. n. *Qui ne peut s'accomplir.*

Onvervuld, b. n. *Qui n'est pas accompli.*
Onverwacht, b. n. *Inattendu; inopiné.* —, byw. *Inopinément; à l'improviste.*
Onverwachts, byw. *Inopinément; à l'improviste.*
Onverwaend, b. n. *Qui n'est pas présomptueux; modeste.*
Onverward, b. n. *Qui n'est pas embrouillé.*
Onverwarmd, b. n. *Qui n'est point chauffé ou rechauffé.*
Onverweerbaer, b. n. *Qu'on ne peut défendre.*
Onverweerd, b. n. *Qui n'est pas défendu; sans défense.*
Onverwelfd, b. n. *Qui n'est pas voûté, sans voûte.*
Onverwelkbaer, b. n. } *Qui ne peut se flétrir;*
Onverwelkelyk, b. n. } —, byw. *Sans pouvoir se flétrir.*
Onverwelkt, b. n. *Frais; qui n'est point flétri.*
Onverwerfbaer, b. n. } *Qu'on ne peut acquérir ou*
Onverwerfelyk, b. n. } *obtenir.*
Onverwerpelyk, b. n. *Irrécusable; qu'on ne peut rejeter.*
Onverwezen, b. n. *Qui n'est pas condamné.*
Onverwinbaer, b. n. zie Onverwinnelyk.
Onverwinnelyk, b. n. *Invincible; insurmontable.* —, byw. *Invinciblement.*
Onverwisselbaer, b. n. *Impermutable.*
Onverwisselbaerheid (z. mv.), v. *Impermutabilité*, f.
Onverwisseld, b. n. *Qui n'est point changé ou commué.*
Onverwittigd, b. n. *Qui n'a pas été averti ou prévenu.*
Onverwonnen, b. n. *Qui n'est point vaincu ou subjugué.*
Onverworpelyk, b. n. zie Onverwerpelyk.
Onverworven, b. n. *Qu'on n'a pas acquis ou obtenu.*
Onverwrikbaer, b. n. } *Inébranlable.* —, byw.
Onverwrikkelyk, b. n. } *inébranlablement.*
Onverwrikkelykheid, v. *Qualité de ce qui est inébranlable*, f.
Onverwyld, b. n. *Qui n'est pas différé.*
Onverwytelyk, b. n. *Irréprochable.* —, byw. *Irréprochablement.*
Onverwyzelyk, b. n. *Qui n'est point condamnable.*
Onverzacht, b. n. *Qui n'est point adouci ou radouci.*
Onverzadelyk, b. n. *Insatiable.* —, byw. *Insatiablement.*
Onverzadelykheid (z. mv.), v. *Insatiabilité*, f.
Onverzadigd, b. n. *Qui n'est point rassasié; sans être rassasié.*
Onverzadigdheid (z. mv.), v. *Insatiabilité*, f.
Onverzaed, b. n. zie Onverzadigd.
Onverzaedbaer, b. n. *Insatiable.*
Onverzameld, b. n. *Qui n'est pas amassé ou rassemblé; dispersé.*
Onverzeerd, b. n. *Qui n'est pas blessé.*
Onverzeerlyk, b. n. *Invulnérable, qui ne peut être blessé.*
Onverzegeld, b. n. *Qui n'est pas cacheté ou scellé.*
Onverzekerd, b. n. *Incertain.*
Onverzeld, b. n. *Seul, qui n'est pas accompagné.*
Onverzellyk, b. n. *Insociable, fâcheux, incommode.*
Onverzet, b. n. *Qui n'est pas engagé ou hypothéqué.*
Onverzetbaer enz. zie Onverzettelyk enz.
Onverzettelyk, b. n. *Qu'on ne peut déplacer; immobile.* —, standvastig. *Ferme; constant; inébranlable.* —, onbewegelyk. *Inflexible; inexorable.* —, onverpandbaer. *Qu'on ne peut engager ou hypothéquer.* —, byw. *Constamment; inébranlablement, de pied ferme.*
Onverzettelykheid (z. mv.), v. *Fermeté; constance; inflexibilité; roideur ou raideur*, f.
Onverzichtig. zie Onvoorzichtig.
Onverzien, b. n. zie Onvoorzien.
Onverziens, byw. zie Onvoorziens.
Onverzinkbaer, b. n. *Insubmergible.*
Onverzinnelyk, b. n. *Qu'on ne peut inventer ou controuver.*
Onverzocht, b. n. *Qui n'est pas essayé ou éprouvé; qui n'a pas été tenté.* —, ongenood. *Qui n'est pas invité.*
Onverzoenbaer, b. n. *Irréconciliable; implacable.*
Onverzoenbaerheid (z. mv.), v. *Implacabilité; animosité*, f.
Onverzoend, b. n. *Qui n'est pas apaisé ou réconcilié, irréconcilié.*
Onverzoenlyk, b. n. *Irréconciliable; implacable.* —, byw. *Irréconciliablement.*
Onverzoenlykheid, v. zie Onverzoenbaerheid.
Onverzoold, b. n. *Qui n'est pas ressemelé.*
Onverzorgd, b. n. *Dépourvu; dégarni.*
Onverzuimelyk, b. n. *Indispensable.* —, byw. *Indispensablement.*
Onverzwaerd, b. n. *Qui n'est pas aggravé.*
Onverzwegen, b. n. *Qu'on n'a pas tû ou caché; connu.*
Onverzwelgbaer, b. n. *Qui ne peut être avalé ou englouti.*
Onverzwolgen, b. n. *Qui n'a pas été avalé ou englouti.*
Onveyl enz. zie Onveil enz.
Onvindbaer, b. n. *Introuvable.*
Onvindelyk, b. n. zie Onuitvindelyk.
Onvliedbaer, b. n. *Inévitable.*
Onvloeibaer, b. n. *Solide.*
Onvlot, b. n. *Qui n'est pas à flot.*
Onvlugtig, b. n. *Qui n'est pas volatil.*
Onvlugtigheid, v. *Fixité*, f.
Onvlyt (z. mv.), v. *Paresse, fainéantise*, f.
Onvlytig, b. n. *Paresseux; fainéant; indolent.*
Onvlytigheid (z. mv.), v. *Paresse; fainéantise*, f.
Onvoegelyk enz. zie Onbehoorlyk enz.
Onvoegzaem enz. zie Onbehoorlyk enz.
Onvoelbaer, b. n. *Impalpable, intactile.*
Onvoelbaerheid (z. mv.), v. *Impalpabilité*, f.
Onvogel (-s, -en), m. *Butor* (oiseau), m.
Onvol, b. n. *Qui n'est pas plein ou entier.*
Onvolbouwd, b. n. *Qu'on n'a pas achevé de bâtir.*
Onvolbragt, b. n. *Qui n'est pas achevé ou exécuté.*
Onvoldaen, b. n. *Qui n'est pas acquitté ou payé.* —, onvergenoegd. *Mécontent.* — over iemand zyn. *Être mécontent de quelqu'un.*
Onvoldoenlyk, b. n. *Qu'on ne peut contenter ou satisfaire.*
Onvoldragen, b. n. *Abortif; né avant terme.*
Onvoleind, b. n. } *Qui n'est pas achevé ou*
Onvoleindigd, b. n. } *fini.*
Onvolkomen, b. n. *Imparfait; défectueux; incomplet.* —, byw. zie Onvolkomenlyk.
Onvolkomenheid (-heden), v. *Imperfection; défectuosité*, f.
Onvolkomenlyk, byw. *Imparfaitement; défectueusement.*
Onvolledig, b. n. *Incomplet; défectueux.*

gheid (z. mv.), v. *Défectuosité*, f.
d, b. n. *Qui n'est pas parfaitement in-*

kt, b. n. *Imparfait ; incomplet.* —, *mparfaitement.*
ktelyk, byw. *Imparfaitement.*
ktheid (-heden), v. *Imperfection ; dé-té*, f.; *défaut*, m.
en, b. n. *Qui n'est pas assez loué.*
dig, b. n. *Inconstant.*
digheid, v. *Inconstance*, f.
kt, b. n. *Borné ; qui n'est pas absolu tif.*
en, b. n. *Qui n'est pas exécuté* ou *effec- n'est pas consommé.*
d, b. n. *Qui n'est pas achevé* ou *fini.*
ken, b. n. *Qui n'est pas terminé* ou *né.*
d, b. n. *Qui n'est pas exécuté* ou *ac-*

en, b. n. *Qui n'a pas toute sa crois- ibortif.*
lacht, b. n. *Qui n'est pas préparé d'a- mprovisé.*
cht, b. n. *A quoi l'on n'a pas pensé chi.*
chtelyk, byw. *Inconsidérément.*
chtig, b. n. *zie* Onvoordacht.
lig, b. n. *Désavantageux.* —, byw. *tageusement.*
ligheid, v. *Désavantage*, m.
liglyk, byw. *Désavantageusement.*
nelyk, b. n. *Inévitable.* —, byw. *Inévi- it.*
edig, b. n. *Malheureux.*
n, b. n. *Dépourvu ; dénué.* Van alles *ué de tout.* —, onverwacht. *Imprévu ;*

nde, b. n. *zie* Onvoorzichtig.
nig, b. n. *Imprévoyant.*
nigheid, v. *Imprévoyance*, f.
ns, byw. *Inopinément ; à l'improviste ; urvu.*
htig, b. n. *Imprudent.* —, byw. *Im- ment.*
htigheid, v. *Imprudence*, f.
htiglyk, byw. *Imprudemment.*
rk, b. n. *Qui n'est pas d'un prince, ied pas à un prince.*
aer enz. *zie* Onwraekbaer enz.
z. mv.), m. *en* v. *Discorde, dissension*, f.
(t'), b. n. *Mécontent.*
iem, b. n. *Qui n'est pas pacifique ; ux ; querelleur.* —, byw. *zie* Onvreed-

iemheid (z. mv.), v. *Humeur querel- uerelle*, f.
emlyk, byw. *En querelle ; en dissen-*

(-en), m. *Ennemi*, m. Zy zyn —en. *brouillés.*
lyk, b. n. *Peu amical ; désobligeant.* —, *ésobligeamment.*
lykheid, v. *Désobligeance*, f.
chap (z. mv.), v. *Inimitié ; animo-*

r enz. *zie* Onwrikbaer enz.
b. n. *Imprudent.* —, byw. *Imprudem-*

yk, byw. *Imprudemment.*
eid, v. *Imprudence*, f.

Onvroedzaem, b. n. *Imprudent.* —, byw. *Imprudemment.*
Onvroedzaemheid, v. *Imprudence*, f.
Onvroedzaemlyk, byw. *Imprudemment.*
Onvroom, b. n. *Impie ; lâche.*
Onvrucht, v. *Avorton*, m.
Onvruchtbaer, b. n. *Stérile ; infertile ; infécond.* —, byw. *zie* Onvruchtbaerlyk.
Onvruchtbaerheid (z. mv.), v. *Stérilité ; infertilité ; infécondité*, f.
Onvruchtbaerlyk, byw. *Infructueusement ; sans fruit.*
Onvry, b. n. *Géné ; qui n'est pas libre.* —, onveilig. *Dangereux ; peu sûr.* —, belast. *Sujet aux droits.*
Onvryheid (z. mv.), v. *Géne ; incommodité*, f. —, onveiligheid. *Danger ; péril*, m.
Onvrywillig, b. n. *Involontaire ; forcé.* —, byw. *zie* Onvrywilliglyk.
Onvrywilliglyk, byw. *Involontairement ; forcément.*
Onvuil, b. n. *Propre, net.*
Onvulbaer, b. n. *Qui ne peut être rempli.*
Onwaedbaer, b. n. *Qui n'est pas guéable.*
Onwaer, b. n. *Qui n'est pas vrai ; faux ; controuvé.*
Onwaerachtig, b. n. *zie* Onwaer.
Onwaerachtiglyk, byw. *Faussement.*
Onwaerd, b. n. *Qui n'a aucune valeur ; sans valeur.*
Onwaerde (z. mv.), v. *Non-valeur*, f.; *peu de valeur*, m.
Onwaerdeerbaer enz. *zie* Onwaerdeerlyk enz.
Onwaerdeerlyk, b. n. *Inappréciable ; inestimable.*
Onwaerdeerlykheid, v. *Qualité qui rend une chose inappréciable*, f.
Onwaerdig, b. n. *Indigne.* —, byw. *Indignement.*
Onwaerdigheid (z. mv.), v. *Indignité*, f.
Onwaerdiglyk, byw. *Indignement.*
Onwaerheid (-heden), v. *Fausseté*, f.; *mensonge*, m.
Onwaerschynlyk, b. n. *Invraisemblable.* —, byw. *Invraisemblablement.*
Onwaerschynlykheid (z. mv.), v. *Invraisemblance*, f.
Onwandelbaer, b. n. *Où l'on ne peut marcher* ou *se promener.*
Onwankel. *zie* Onwankelbaer.
Onwankelbaer, b. n. *Inébranlable ; ferme ; stable.* —, byw. *Inébranlablement ; fermement.*
Onwankelbaerheid (z. mv.), v. *Fermeté ; stabilité*, f.
Onweder (-s), o. *Orage*, m.; *tempête*, f.
Onwederlegbaer, b. n. *zie* Onwederleggelyk.
Onwederleggelyk, b. n. *Incontestable ; irréfragable.* —, byw. *Incontestablement.*
Onwederleggelykheid (z. mv.), v. *Incontestabilité*, f.
Onwederroepelyk, b. n. *Irrévocable.* —, byw. *Irrévocablement.*
Onwederroepelykheid (z. mv.), v. *Irrévocabilité*, f.
Onwedersprekbaer, b. n. *zie* Onwedersprekelyk.
Onwedersprekelyk, b. n. *Incontestable, irréfragable.* —, byw *Incontestablement.*
Onwedersprekelykheid (z. mv.), v. *Incontestabilité*, f.
Onwederstaenbaer, b. n. *Irrésistible.* —, byw. *Irrésistiblement.*
Onwederstaenbaerheid (z. mv.), v. *Irrésistibilité*, f.
Onwederstaenlyk, b. n. *en* byw. *zie* Onwederstaenbaer.
Onwederstandelyk. *zie* Onwederstaenbaer.

Onweegbaer, b. n. *Impondérable.*
Onweêr, o. *zie* Onweder.
Onweerbaer, b. n. *Qui ne peut se défendre; sans défense.*
Onweerd, b. n. *Qui n'a aucune valeur; sans valeur.*
Onweerde (z. mv.), v. *Non-valeur*, f.; *peu de valeur*, m.
Onweerdeerbeer enz. *zie* Onweerdeerlyk enz.
Onweerdeerlyk, b. n. *Inappréciable; inestimable.*
Onweerdeerlykheid, v. *Qualité qui rend une chose inappréciable*, f.
Onweerdig, b. n. *Indigne.* —, byw. *Indignement.*
Onweerdigheid (z. mv.), v. *Indignité*, f.
Onweerdiglyk, byw. *Indignement.*
Onweêrsbui (-ijen), v. *Bourrasque; tempête*, f.
Onweêrshoofd (-en), o. } *Trombe*, f.; *siphon*,
Onweêrshoos (-zen), v. } m.
Onweêrsvlaeg, v. *zie* Onweêrsbui.
Onweêrsvogel (-s), m. *Oiseau qui présage la tempête; (fig.) oiseau de mauvais augure*, m.
Onweetbaer, b. n. *Qu'on ne peut savoir.*
Onweetgierigheid, v. *Incuriosité*, f.
Onweg (-en), m. *Chemin qui n'est pas frayé; détour*, m.
Onwelkom, b. n. *Qui n'est pas bienvenu.*
Onwelluidend enz. *zie* Wanluidend enz.
Onwelsprekend, b. n. *Qui n'est pas éloquent* ou *disert*, *inéloquent.*
Onwelsprekendheid (z. mv.), v. *Défaut d'éloquence*, m.
Onwelvoegelyk, b. n. *Inconvenant.*
Onwelvoegelykheid, v. *Inconvenance*, f.
Onwensch (-en), m. *Aversion*, *répugnance*, f.
Onwenschbaer, b. n. *Qui n'est pas à souhaiter.*
Onwerkzaem, b. n. *Inactif; inerte.*
Onwerkzaemheid (z. mv.), v. *Inactivité; inaction; inertie*, f.
Onwetend, b. n. *Ignorant; ignare; stupide.* — zyn. *Ignorer.* De —en. *Les ignorants.*
Onwetende, byw. *Insciemment; par ignorance; sans y penser.*
Onwetendheid (z. mv.), v. *Ignorance*, f.
Onwetens, byw. *Par ignorance; sans y songer.*
Onwettelyk, b. n. *Illégitime; illégal.* —, byw. *Illégitimement; illégalement.*
Onwettelykheid, v. *zie* Onwettigheid.
Onwettig, b. n. *Illégitime; illégal; incompétent.* —, byw. *zie* Onwettiglyk.
Onwettigheid, v. *Illégitimité; illégalité; incompétence*, f.
Onwettiglyk, byw. *Illégitimement; illégalement; incompétemment.*
Onwezen, o. *Non-être*, m.; *non-existence*, f.
Onwezenlyk, b. n. *Qui n'est pas réel* ou *essentiel.*
Onwezenlykheid, v. *Inexistence*, f.
Onwigtig, b. n. *Léger; qui n'est pas de poids.* —, van geen belang. *Peu important* ou *intéressant; frivole.*
Onwikkelyk, b. n. *Qui ne peut être soupesé.*
Onwil (z. mv.), m. *Mauvaise volonté*, f.
Onwillekeurig, b. n. *Qui n'est pas arbitraire.*
Onwillekeuriglyk, byw. *Sans être arbitraire.*
Onwillens, byw. *Malgré; à contre-cœur.*
Onwillig, b. n. *Revêche; indocile; rétif; récalcitrant.* —, byw. *zie* Onwilliglyk.
Onwilligheid, v. *Mauvaise volonté*, f.
Onwilliglyk, byw. *A contre-cœur; obstinément.*
Onwinbaer, b. n. *Imprenable; inexpugnable.*
Onwinbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est imprenable*, f.

Onwind (-en), m. *Calme*, m., *bonace*, f.; *vent contraire*, m.
Onwinnelyk, b. n. *zie* Onwinbaer.
Onwis, b. n. *Incertain; douteux.* —, byw. *Incertainement.*
Onwisheid (z. mv.), v. *Incertitude*, f.
Onwisselbaer. *zie* Onveranderlyk.
Onwisselyk, byw. *Incertainement.*
Onwondbaer, b. n. *Invulnérable.*
Onwondbaerheid (z. mv.), v. *Invulnérabilité*, f.
Onwondelyk, b. n. *Invulnérable.*
Onwoonbaer, b. n. *Inhabitable.*
Onwraekbaer, b. n. *Irrécusable.* —ene getuigen. *Témoins irrécusables.*
Onwraekbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est irrécusable*, f.
Onwraekzuchtig, b. n. *Qui n'est pas vindicatif.*
Onwraekzuchtigheid (z. mv.), v. *Humeur qui n'est pas portée à la vengeance*, f.
Onwrikbaer, b. n. *Inébranlable.*
Onwrikbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est inébranlable*, f.
Onwys, b. n. *Fou; sot; insensé.* —, byw. *zie* Onwysselyk.
Onwysheid (z. mv.), v. *Folie; sottise*, f.
Onwysselyk, byw. *Follement; sottement.*
Onzacht, b. n. *Rude; dur; inhumain.* —, byw. *Rudement; durement.*
Onzachtheid (z. mv.), v. *Rudesse; dureté*, f.
Onzachtmoedig, b. n. *Dur; inflexible; impitoyable.* —, byw. *zie* Onzachtmoediglyk.
Onzachtmoedigheid (z. mv.), v. *Dureté; insensibilité*, f.
Onzachtmoediglyk, byw. *Durement, impitoyablement.*
Onzaelge. *zie* Onzalig.
Onzalig, b. n. *Malheureux; misérable.* —, byw. *zie* Onzaliglyk.
Onzaligheid (z. mv.), v. *Malheur*, m.
Onzaliglyk, byw. *Malheureusement; misérablement.*
Onzat, b. n. *Qui n'est pas rassasié.*
Onze, voornw. *zie* Ons, voornw.
Onzedig, b. n. *Immodeste.* —, byw. *Immodestement.*
Onzedigheid (z. mv.), v. *Immodestie*, f.
Onzediglyk, byw. *Immodestement.*
Onzeggelyk, b. n. *Inexprimable; indicible.*
Onzeggelykheid (z. mv.), v. *Ineffabilité*, f.
Onzeilbaer, b. n. *Où l'on ne peut pas naviguer* ou *voguer.*
Onzeker, b. n. *Incertain; douteux.* De zaek is —. *La chose est douteuse.* —, onveilig. *Dangereux; périlleux.*
Onzekerheid (z. mv.), v. *Incertitude*, f.; *doute*, m.
Onzekerlyk, byw. *Incertainement.*
Onzelden, byw. *Souvent.*
Onzelfstandig, b. n. *Non substantif; qui n'existe pas de soi-même.*
Onzen, voornw. *zie* Ons, voornw.
Onzent (tot of te), byw. *Chez nous.*
Onzenthalve, byw. *Pour l'amour de nous; en notre considération.*
Onzentwege (van), byw. *De notre part.*
Onzentwil (om), byw. *Pour nous; pour l'amour de nous.*
Onzer, voornw. } *zie* Ons, voornw.
Onzes, voornw. }
Onzichtbaer, b. n. *Invisible; imperceptible.* —, byw. *zie* Onzichtbaerlyk.
Onzichtbaerheid (z. mv.), v. *Invisibilité*, f.

aerlyk, byw. *Invisiblement; imper-*
ment.
k, b. n. *Invisible.* —, byw. *Invisible-*

kheid (z. mv.), v. *Invisibilité*, f.
a. *Non-sens*, m.
yk enz. *zie* Morsig enz.
er, b. n. *Inchantable.*
er, b. n. *Insubmergible.*
, b. n. *Insensé; fou; frénétique; en-*
forcené. —, byw. *Follement.*
heid, v. *Folie; extravagance; rage;*
e, f.; *délire*, m.
lyk, byw. *Follement.*
ier, b. n. } *Qui ne peut être satisfait* ou
k, b. n. } *contenté par aucun sacrifice.*
b. n. *Qui n'est pas doux; désagréable.*
g, b. n. *Impeccable, incapable de pé-*

v. *Tranquillité; sécurité*, f.
yk, b. n. *Sûr; qui ne cause aucun soin*
ans inquiétude.
ldig, b. n. *Insouciant; nonchalant;*
igneux. —, byw. *zie* Onzorgvuldiglyk.
ldigheid (z. mv.), v. *Insouciance; non-*
ce, f.
ldiglyk, byw. *Nonchalamment; sans*
avec insouciance.
b. n. *Qui n'est pas salé.*
b. n. *Impur; sale; immonde.* —, byw.
uiverlyk.
heid, v. *Impureté; saleté*, f.
lyk, byw. *Impurement; salement.*
, b. n. *Léger.*
aer, b. n. *Où l'on ne peut nager.*
baer, b. n. *Qui ne cède pas.*
g, b. n. *Qui n'est pas élégant; guindé;*

, b. n. *Neutre; impartial.* —e schryver.
impartial. — geslacht. *Genre neutre.*
w. *zie* Onzydiglyk.
heid (z. mv.), v. *Neutralité; impartia-*

yk, byw. *Impartialement; neutrale-*

enz. *zie* Ootmoed enz.
Fruit d'arbre, m.
(-en), m. *Arbre fruitier*, m.
l (-en), m. *Verger*, m.
r (-s), m. *Fruiterie*, f.
(-ven), m. *Cueilloir*, m.
t (-en), v. *Marché aux fruits*, m.
b. n *Abondant en fruits.*
), v. en o. *OEil*, m. Voor —en stellen.
trer. Iemand onder de —en zien. *Re-*
quelqu'un fixement. Onder het — hou-
arder à vue. God voor —en hebben.
re Dieu. Een kwaed — hebben op ie-
Regarder quelqu'un de mauvais œil.
l naer de —en zien. *Choyer quelqu'un.*
op iets hebben. *Avoir quelque chose*
. Iets in het — krygen. *Apercevoir*
e chose. Tusschen vier —en. *Entre*
yeux; tête-à-tête. — (op kaerten en
gen). *Point, as*, m. — (van eene naeld).
trou d'une aiguille, m. — van eenen
Porte d'agrafe, f.
, m. *Prunelle de l'œil; pupille*, f.
-en), m. *Oculiste*, m.
ny, v. *Collyre*, m.
llen), m. *Globe d'œil*, m.

Oogband (-en), m. *Monocule, bandage sur l'un des yeux*, m.
Oogbedrieger (-s), m. *Trompe-l'œil* (tableau), m.
Oogbeen, o. *Pommette*, f., *pommeau* (anat.), m.
Oogbol (-llen), m. *Globe de l'œil*, m.
Oogdeksel (-s), o. *Paupière*, f.
Oogeloos, b. n. *zie* Oogenloos.
Oogelyn (-s), o. *Petit œil*, m.
Oogen (ik oogde, heb geoogd), b. w. *Voir* ou *regarder quelque chose exactement.*
Oogenblik (-kken), m. en o. *Clin d'œil; moment; instant*, m. Op eenen —. *Dans un instant; tout à coup.* Op dezen —. *Dans ce moment.*
Oogenblikkelyk, b. n. *Momentané.* —, byw. *Momentanément.*
Oogenblikking, v. *Clin d'œil; clignement des yeux*, m.
Oogendienaer (-s), m. *Flatteur; adulateur; complaisant*, m.
Oogendienst, m. *Adulation, basse flatterie*, f.
Oogendragt (z. mv.), v. *Chassie*, f.
Oogenhoek, m. *Coin de l'œil, canthus*, m.
Oogenloos, b. n. *Qui n'a point d'yeux; aveugle.*
Oogenschemering (z. mv.), v. *Éblouissement des yeux*, m.; *berlue*, f.
Oogenschyn (z. mv.), m. *Apparence*, f. Naer allen —. *Selon toute apparence.*
Oogenschynlyk, b. n. *Visible; évident; clair.* —, byw. *Visiblement; évidemment.*
Oogenschynlykheid (z. mv.), v. *Évidence*, f.
Oogenspraek, v. } *Langage des yeux*, m.
Oogentael, v. }
Oogentroost, m. *Eufraise* (plante), f.
Oogenzalf, v. *Collyre*, m.
Ooggetuige (-n), m. en v. *Témoin oculaire*, m.
Ooggetuigenis (-ssen), v. *Déposition d'un témoin oculaire*, f.
Oogglas, o. *Oculaire, verre oculaire*, m.
Ooghołte, v. *Orbite de l'œil*, f.
Oogje (-s), o. *Petit œil*, m.
Oogkring, m. *Iris* (t. d'anat.), m.
Oogkuil, m. *Orbite de l'œil*, f.
Ooglap, m. }
Oogleder, o. } *OEillère*, f.
Oogleêr, o. }
Oogleer, v. *Ophthalmologie*, f.
Ooglid (-eden), o. *Paupière*, f.
Ooglonken (ik ooglonkte, heb geooglonkt), o. w. *Faire un clin d'œil; jeter une œillade.*
Ooglonking, v. *OEillade*, f. Eene — geven. *Jeter une œillade.*
Oogluiken (ik oogluikte, heb geoogluikt), o. w. *Conniver; fermer les yeux sur quelque chose.*
Oogluiking, v. *Connivence*, f.
Oogmeester (-s), m. *Oculiste*, m.
Oogmerk, o. *But; dessein*, m., *intention; vue; fin*, f.
Oogmerkelyk, b. n. *Intentionnel.* —, byw. *Intentionnellement.*
Oogmiddel (-en), o. *Remède ophthalmique; collyre*, m.
Oogmikken, o. w. *zie* Mikken.
Oogöntleding, v. *Ophthalmotomie*, f.
Oogöntsteking, v. *Ophthalmie*, f.
Oogpel, v. *Cataracte*, f.
Oogplek, v. *zie* Oogvlak.
Oogpunt, o. *Point de vue*, m.
Oogring, m. *Iris* (t. d'anat.), m.
Oogscheel (-elen), o. *Paupière*, f.
Oogschel, v. } *Cataracte*, f.
Oogschil, v. }
Oogschynlyk enz. *zie* Oogenschynlyk enz.

Oogslag (-en), m. *Œillade*, f.; *coup d'œil*, m.
Oogspier, v. *Abaisseur* (t. d'anat.), m.
Oogst (-en), m. *Moisson*, *récolte*, f.
Oogstbewaerder (-s), m. *Messier*, m.
Oogsten (ik oogstte, heb geoogst), b. w. *Moissonner*; *récolter*; *recueillir*.
Oogster (-s), m. *Moissonneur*, m.
Oogsting, v. *zie* Oogst.
Oogstmaend, v. *Août*; *mois d'août*, m.
Oogstrael (-alen), m. *Rayon visuel*, m.
Oogsttyd, m. *Temps de la moisson*, m.
Oogtand (-en), m. *Œillère* ou *dent œillère*, f.
Oogvlak (-kken), v. *Dragon* (tache dans la prunelle), m.
Oogvlies, o. *Tunique de l'œil*, f.
Oogwater, o. *Eau ophthalmique*, f.; *collyre liquide*, m.
Oogwaterzucht, v. *Hydrophthalmie*, f.
Oogwenk (-en), m. *Clin d'œil*, *coup d'œil*, m.; *œillade*, f.
Oogwenking, v. *zie* Oogwenk.
Oogwinkel, m. *Coin de l'œil*, m.
Oogwit, o. *zie* Oogmerk.
Oogzalf, v. *Collyre*, m.
Oogzeer, o. *Mal d'yeux*, m.
Oogziekte, v. *Ophthalmie*, f.
Ooi (-ijen), v. *Brebis*, f.
Ooijevaer (-s, -aren), m. *Cigogne*, f. Jonge —. *Cigogneau*, m.
Ooijevaersbeen (-en), o. *Jambe de fuseau*, f.
Ooijevaersbek (-kken), m. *Bec de cigogne*, m. — (plant). *Bec-de-grue*, m.
Ooijevaersnest (-en), m. *en* o. *Nid de cigogne*, m.
Ooilam (-mmen), o. *Agneau femelle*, m.
Ooit, byw. *Jamais*.
Ook, voegw. *en* byw. *Aussi*; *pareillement*; *de même*. Hy zal er — komen. *Il y viendra aussi*. Hoe ryk hy — zy. *Quelque riche qu'il soit*. Ik — niet. *Ni moi non plus*.
Oolyk, b. n. *Mauvais*; *chétif*.
Oom (-s, en), m. *Oncle*, m.
Oomsdochter (-s), v. *Cousine germaine*, f.
Oomszoon (-onen), m. *Cousin germain*, m.
Oor (-en), v. *en* o. *Oreille*, f. Iets in de —en zeggen. *Dire quelque chose à l'oreille*. Die zaek is hem ter —en gekomen. *Il a entendu parler de cette affaire*. Iemand —en aennaeijen. *Tromper* ou *duper quelqu'un*. De —en opsteken. *Se mutiner*. De —en laten hangen. *Perdre courage*. —, handvat. *Oreille*; *anse*, f. — (in een boek). *Oreille*, f.; *pli*, m. —en van visch. *Ouïes*, f. pl. —en van het kanon. *Tourillons du canon*, m. pl.
Oor, m. *zie* Oir.
Oorbaer, b. n. *Utile*; *convenable*. —, byw. *zie* Oorbaerlyk.
Oorbaerlyk, byw. *Utilement*; *convenablement*; *à propos*.
Oorbaerlykheid, v. *Utilité*; *convenance*, f.
Oorbag (-ggen), v. *Boucle d'oreilles*, f.
Oorbagge, v. *zie* Oorbag.
Oorband (-en), m. *Oreille* ou *bride de bonnet*, f. —, beslag aen het einde der scheede van eenen degen enz. *Bouterolle*, f.
Oorbeschryving, v. *Otographie*, f.
Oorbiecht (z. mv.), v. *Confession auriculaire*, f.
Oorblaesster (-s), v. *Flagorneuse*; *flatteuse*; *rapporteuse*, f.
Oorblazen, o. w. *Souffler quelque chose à l'oreille de quelqu'un*; *insinuer*; *rapporter*; *flagorner*.
Oorblazer (-s), m. *Flagorneur*; *flatteur*; *rapporteur*, m.
Oorblazery, v. } *Flagornerie*; *insinuation*; *sug-*
Oorblazing, v. } *gestion*, f.
Oorciersed, o. } *zie* Oorsiersed.
Oorciersel, o. }
Oord (-en), m. *en* o. *Endroit*; *lieu*, m.; *place*; *contrée*, f.; *canton*; *quartier*, m. —, o. *Liard*, m.
Oordeel (-en), o. *Jugement*; *discernement*; *esprit*, m. —, uitspraek, vonnis. *Jugement*, m.; *sentence*; *condamnation*, f. Laetste —. *Jugement dernier*. —, gevoelen. *Avis*, *sentiment*, m.; *opinion*, f. Naer myn —. *A mon avis*; *selon moi*. —, beslissing (van eenen twist). *Arbitrage*, m.
Oordeelaer (-s), m. *Juge*, m.
Oordeelen (ik oordeelde, heb geoordeeld), b. w. *Juger*; *décider*. —, o. w. *Être d'avis*; *penser*; *croire*.
Oordeelend, b. n. *Intellectuel*; *qui est d'avis de*.
Oordeeler, m. *zie* Oordeelaer.
Oordeelkunde (z. mv.), v. *Critique*, f.
Oordeelkundig, b. n. *Critique*; *judicieux*. —, byw. *Judicieusement*.
Oordeelkundige, m. *Critique*, m.
Oordeelkundiglyk, byw. *Judicieusement*.
Oordeelryk, b. n. *Très-judicieux*; *plein de jugement*, *d'esprit*.
Oordeelskracht, v. *Raison*, f.
Oordeelvast, b. n. *Judicieux*.
Oordeelvelling (-en), v. *Jugement*; *prononcé d'un arrêt*, *d'un jugement*, m.
Oordje (-s), o. *Liard*; *petit endroit*, m.
Oorgat (-en), o. *Trou de l'oreille*, m.
Oorgetuige (-n), m. *en* v. *Témoin auriculaire*, m.
Oorgezwel (-llen), o. *Tumeur* ou *enflure à l'oreille*, f.
Oorhaen (-anen), m. *Coq de bois*, m.
Oorhangsel (-s), o. *Boucle d'oreilles*, f.
Oorken (-s), o. *Ansette*, f.
Oorklier (-en), v. *Parotide* (glande), f.
Oorklink (-en), v. *Soufflet*, m.
Oorkonde (-n), v. *Titre*; *document*; *acte qui sert de témoignage*, m. Ter — van hetwelk. *En foi de quoi*.
Oorkondelyk, byw. *Authentiquement*.
Oorkonden (ik oorkondde, heb geoorkond), b. w. *Témoigner*, *attester*; *certifier*. —, bekend maken. *Faire savoir*.
Oorkoter, m. *zie* Oorlepeltje.
Oorkussen (-s), o. *Oreiller*; *chevet*, m.
Oorlap, m. *zie* Oorlel.
Oorlel (-llen), v. *Lobe*; *bout de l'oreille*, m.
Oorlepeltje (-s), o. *Cure-oreille*, m.
Oorlof (z. mv.), o. *Congé*, m.; *permission*, f.
Oorlofsdag (-en), m. *Jour de congé*, m.
Oorlog (-en), m. v. *en* o. *Guerre*, f. Inlandsche —. *Guerre civile* ou *intestine*. Den — verklaren. *Déclarer la guerre*. Den — voeren. *Faire la guerre*.
Oorlogen (ik oorloogde, heb geoorloogd), o. w. *Faire la guerre*, *guerroyer*.
Oorlogend, b. n. *Belligérant*.
Oorlogsbazuin (-en), v. *Trompette guerrière*, f.
Oorlogsbedryf (-ven), o. *Fait d'armes*; *exploit*, m.
Oorlogsbenden, v. mv. *Troupes*, f. pl.
Oorlogsbewind (z. mv.), o. *Direction de la guerre*, f.
Oorlogsbliksem (-s), m. *Foudre de guerre*, m.
Oorlogsbyl (-en), v. *Hache d'armes*, *francisque*, f.
Oorlogsdaed, v. *zie* Oorlogsbedryf.
Oorlogsdeugd (-en), v. *Vertu militaire*, f.
Oorlogsfakkel, v. *Flambeau de la guerre*, m.

;ereedschap (-ppen), o. *Machine de* ;, f.
;evangen, m. *Prisonnier de guerre*, m.
;ezel (-llen), m. *Compagnon d'armes*, m.
;ezind, b. n. *Belliqueux, guerrier.*
;od (z. mv.), m. *Dieu de la guerre;* , m.
;odin (z. mv.), v. *Déesse de la guerre;* ;e, f.
ıeld (-en), m. *Héros*, m.
agt (-en), o. *Yacht armé en guerre; yacht* *uraulé*, m.
ans (-en), v. *Chance de la guerre*, f.
necht (-en), m. *Soldat*, m.
osten, m. mv. *Frais de la guerre*, m. pl.
unst (z. mv.), v. *Art militaire*, m. *tac-* , *stratégie*, f.
lasten, m. mv. *Charges imposées pour* *uir aux frais de la guerre*, f. pl.
list (-en), v. *Stratagème*, m.; *ruse de* ;, f.
ot, o. *Sort de la guerre* ou *des armes*, m.
magt, v. *Forces, troupes destinées à* *la guerre*, f. pl.
man (-lieden), m. *Guerrier; homme de* *e; bon soldat*, m.
moed (z. mv.), m. *Courage martial*, m.; *ure*, f.
peerd (-en), o. *Cheval de bataille*, m.
ramp (-en), v. *Calamité causée par la* *e*, f.
regt, (-en), o. *Droit de la guerre; droit* *ire*, m.
schatting (-en), v. *Contribution; taxe im-* *par l'ennemi*, f.
schip (-epen), o. *Vaisseau de guerre*, m.
tooneel, o. *Théâtre de la guerre*, m.
tuig (-en), o. *Machine de guerre*, f.
tyd, m. *Temps de guerre*, m.
vaen (-anen), v. *Drapeau; étendard*, m.; *;ne militaire*, f.
veld, o. *Champ de Mars*, m.
verklaring (-en), v. *Déclaration de* *e*, f.
volk, o. *Gens de guerre*, m. pl.
vuer (z. mv.), o. *Feu de la guerre*, m.
wet (-tten), v. *Loi de la guerre; loi* ou *ınance militaire*, f.
zaken, v. mv. *Affaires de la guerre*,
zucht (z. mv.), v. *Penchant pour la* *e*, m.; *humeur martiale*, f.
zuchtig, b. n. *Belliqueux.*
voerend, b. n. *Belligérant.*
;, b. n. *Qui n'a point d'oreilles; sans* *'es.*
:n (ik oorloofde, heb geoorloofd), b. w. *ettre.*
del (-en), o. *Remède auriculaire*, m.
sel, v. *Coquille, partie interne de l'o-* , f.
leding, v. *Ototomie*, f.
steking, v. *Otite*, f.
luwe (-n), v. *Traversin; chevet*, m.
(-en), v. *Otalgie, douleur d'oreille*, f., *l'oreille*, m.
stillend, b. n. *Otalgique.*
, v. *zie* Oorspuit.
d, m. *Bord de l'oreille*, m., *hélice*, f.
; (-en), m. *Boucle d'oreilles*, f.
:lp (-en), v. *Haliotide* (coquille), f.
aed (-aden), o. *Boucles d'oreilles; pende-* *:s*, f. pl.; *pendants d'oreilles*, m. pl.
n. I.

Oorsiersel, o. *zie* Oorsieraed.
Oorsmeer (z. mv.), o. *Cérumen*, m.
Oorsprong (-en), m. *Origine; source; cause*, f.; *principe; commencement*, m.; *naissance*, f. — (van een woord). *Étymologie*, f.
Oorspronkelyk, b. n. *Original; originel; radical; primitif; primordial.* —, afkomstig. *Originaire; issu.* —, byw. *Originairement; primitivement; originellement.*
Oorspronkelykheid (z. mv.), v. *Origine; source; dérivation; originalité*, f.
Oorspuit (-en), v. *Otenchyte* (seringue). f.
Oortje (-s), o. *Orillon*, m., *petite oreille*, f.
Oorveeg (-egen), v. *Soufflet*, m.
Oorvinger (-s), m. *Doigt auriculaire*, m.
Oorvyg (-en), v. *Soufflet*, m.
Oorwaterzucht, v. *Hydrotite*, f.
Oorworm (-en), m. *Perce-oreille*, m.; *forficule*, f.
Oorzaek (-aken), v. *Cause; origine*, f.; *principe; motif; sujet; auteur*, m.; *occasion*, f. Wat is er de — van? *Quel en est la cause?* Ter — van. *A cause de.*
Oorzenuw (-en), v. *Nerf acoustique*, m.
Oost, b. n. *D'est, qui est de l'est.* De —e wind. *Le vent d'est.* — west te huis best (spreekw.). *On n'est jamais mieux que chez soi.*
Oost. *zie* Oosten.
Oostelyk, b. n. *Oriental; qui est vers l'est; qui vient de l'est.*
Oosten (z. mv.), o. *Est; orient; levant*, m.
Oostenryk, o. *Autriche*, f.
Oostenryker (-s) m. *Autrichien*, m.
Oostenryksch, b. n. *Autrichien.*
Oostenrykscho (-n), v. *Autrichienne*, f.
Oostenwind (-en), m. *Vent d'orient, vent d'est, vent d'amont*, m.
Oosteren (het oosterde, heeft geoosterd), o. w. *Se tourner vers l'orient* (t. de mar.).
Oosterling (-en), m. *Ostrelin; Levantin*, m.
Oosterlucie, v. *Aristoloche* (plante), f.
Oostersch, b. n. *Oriental; levantin; qui vient de l'orient, des Ostrelins.* —e volken. *Peuples orientaux.* —e talen. *Langues orientales.*
Oostewind, m. *zie* Oostenwind.
Oostindië, o. *Indes orientales*, f. pl. Naer — varen. *Aller aux Indes.*
Oostindisch, b. n. *Qui est des Indes orientales.*
Oostindischvaerder (-s), m. *Navire* ou *marin qui va aux Indes*, m.
Oostkant, m. *Côté de l'orient*, m.
Oostland (-en), o. *Pays oriental*, m.
Oostlandsch, b. n. *Oriental.*
Oostvriesland, o. *Ost-Frise, Frise orientale*, f.
Oostwaerts, byw. *Vers l'est* ou *l'orient; du côté de l'orient.*
Oostzee, v. *Mer Baltique*, f.
Oostzyde, v. *Côté de l'orient*, m.
Ootmoed (z. mv.), m. *Humilité*, f.
Ootmoedig, b. n. *Humble; soumis.* —, byw. *Humblement.*
Ootmoedigheid (z. mv.), v. *Humilité; soumission*, f.
Ootmoediglyk, byw. *Humblement.*
Ooyevaer enz. *zie* Ooijevaer enz.
Ooyt, byw. *zie* Ooit.
Op, voorz. *Sur; dessus; au dessus de; à; au; à la; dans, en; vers; selon.* — de tafel. *Sur la table.* — zee. *Sur mer.* — den avond. *Sur le soir.* — heden. *Aujourd'hui.* —eenen zondag. *Un dimanche.* — de straet. *Dans la rue.* — de merkt. *Au marché.* — reis. *En voyage.*

— de jagt. *A la chasse.* — zyn fransch. *A la française.* — de fluit spelen. *Jouer de la flûte.* — zyne hoede zyn. *Être sur ses gardes.* — nieuws. *De nouveau.* — en neêr loopen. *Monter et descendre.*
Opaderen (ik aderde op, heb opgeaderd), b. w. *Veiner de nouveau.*
Opaelsteen (-en), m. *Opale* (pierre précieuse), f.
Opbakeren (ik bakerde op, heb opgebakerd), b. w. *Parer en emmaillottant.*
Opbakken (ik bakte op, heb opgebakken), b. w. *Cuire* ou *frire de nouveau; consumer en cuisant.*
Opbarsten, o. w. *zie* Opbersten.
Opbedelen (ik bedelde op, heb opgebedeld), b. w. *Amasser en mendiant.*
Opbersten (ik borst op, ben opgeborsten), o. w. *S'ouvrir en se fendant.*
Opbeuren (ik beurde op, heb opgebeurd), b. w. *Lever; soulever.*
Opbeuring, v. *Action de lever* ou *de soulever*, f.
Opbiechten (ik biechtte op, heb opgebiecht), b. w. *Confesser; avouer.*
Opbieden (ik bood op, heb opgeboden), b. w. *Enchérir; surenchérir.*
Opbieder (-s), m. *Enchérisseur*, m.
Opbieding, v. *Enchère, surenchère*, f.
Opbinden (ik bond op, heb opgebonden), b. w. *Retrousser, nouer* ou *attacher en relevant; lier* ou *attacher au-dessus.*
Opbinding, v. *Action de retrousser, de lier* ou *d'attacher au-dessus*, f.
Opblazen (ik blaes op, blies op, heb opgeblazen), b. w. *Faire enfler en soufflant, enfler; boursouffler.*
Opbleeken (ik bleekte op, heb opgebleekt), b. w. *Blanchir de nouveau.* —, o. w. (met *zyn*). *Blanchir, devenir blanc, pâle.*
Opblinken, o. w. *zie* Blinken.
Opblyven (ik bleef op, ben opgebleven), o. w. *Rester debout* ou *levé; ne pas se coucher.*
Opbobbelen, o. w. *zie* Bobbelen.
Opbod (z. mv.), o. *Convocation*, f. —, hoogerbieding. *Enchère; surenchère*, f.
Opbonzen (ik bonsde op, heb opgebonsd), b. w. *Ouvrir à coups violents.*
Opborrelen (ik borrelde op, ben opgeborreld), o. w. *Bouillonner.*
Opborreling, v. *Bouillonnement*, m.
Opbossen enz. *zie* Bossen enz.
Opbouw (z. mv.), m. *Réédification; restauration*, f.; *rétablissement*, m.
Opbouwen (ik bouwde op, heb opgebouwd), b. w. *Réédifier; rebâtir; reconstruire; restaurer; rétablir; réparer.*
Opbouwer (-s), m. *Constructeur*, m.
Opbouwing, v. *Réparation*, f.; *rétablissement*, m.
Opbranden (ik brandde op, heb opgebrand), b. w. *Consumer* ou *consommer à force de brûler; imprimer avec un fer chaud.* —, o. w. (met *zyn*). *Brûler, être consumé par le feu.*
Opbrek (z. mv.), m. *Départ*, m., *retraite*, f.
Opbreken (ik breek op, brak op, heb opgebroken), b. w. *Ouvrir en brisant; enfoncer; forcer.* Een beleg —. *Lever un siége.* —, o. w. (met *zyn*). *Décamper.* —, oprispen. *Revenir* ou *remonter à la gorge.* Dat zal hem zuer — (fig). *Il paiera cela fort cher.* —, doorbreken. *Percer; s'ouvrir; se rompre.*
Opbreking, v. (van een leger). *Décampement*, m. — van een beleg. *Levée d'un siége*, m.
Opbrengen (ik bragt op, heb opgebragt), b. w. *Porter en haut; monter.* —, opvoeden. *Élever; nourrir.* Kinderen —. *Élever des enfants.* —, verschaffen. *Rapporter; fournir; produire; rendre.* Dat land brengt jaerlyks honderd guldens op. *Cette terre rapporte cent florins par an.* —, op tafel brengen. *Servir, mettre les mets sur la table.* Een schip —. *Amener un vaisseau.* Eenen dief —. *Conduire un voleur en prison.* Het —. *zie* Opbrenging.
Opbrenger (-s), m. *Celui qui élève, qui nourrit.*
Opbrenging, v. *Rapport; produit; revenu*, m. —, betaling. *Paiement*, m. —, opvoeding. *Éducation*, f.
Opbrengst, v. *zie* Opbrenging.
Opcenten, v. mv. *Centimes additionnels*, m. pl.
Opcieren enz. *zie* Opsieren enz.
Opcyferen (ik cyferde op, heb opgecyferd), b. w. *Additionner; compter.*
Opcyfering, v. *Addition*, f.
Opdagen (ik daeg op, daegde op, ben opgedaegd), o. w. *Commencer à faire jour; paraître; se montrer.*
Opdammen (ik damde op, heb opgedamd), b. w. *Arrêter l'eau au moyen d'une digue.*
Opdampen (ik dampte op, ben opgedampt), o. w. *S'évaporer; s'élever.*
Opdat, voegw. *Afin que, pour que.*
Opdekken (ik dekte op, heb opgedekt), b. w. *Ouvrir en ôtant le couvercle.* Het bed —. *Faire le lit.*
Opdelven (ik dolf op, heb opgedolven), b. w. *Fouir; déterrer; ouvrir en bêchant;* (fig.) *découvrir.*
Opdichten (ik dichtte op, heb opgedicht), b. w. *Imputer; attribuer à.*
Opdienen, b. w. *zie* Opdisschen.
Opdisschen (ik dischte op, heb opgedischt), b. w. *Servir; mettre les mets sur la table.*
Opdobberen (ik dobberde op, ben opgedobberd), o. w. *Surnager.*
Opdoen (ik deed op, heb opgedaen), b. w. *Ouvrir.* Eenen brief —. *Ouvrir une lettre.* —, voorraed opdoen. *Faire provision de; se pourvoir de.* Hout —. *Faire provision de bois.* —, opvouwen. *Plier; retrousser.* —, schikken. *Arranger; mettre en ordre.* — (gem.). Krygen. *Attraper, obtenir.* Zich —. *Paraître; se montrer; se présenter.* Als de gelegenheid zich opdoet. *Si l'occasion se présente.*
Opdokken (ik dokte op, heb opgedokt), b. w. *Fournir; produire; payer.*
Opdonderen (ik donderde op, ben opgedonderd), o. w. *S'élever en tonnant; paraître* ou *s'élever avec un bruit épouvantable.*
Opdragen (ik draeg op, droeg op, heb opgedragen), b. w. *Porter en haut, monter.* —, toeëigenen. *Dédier; consacrer; adresser.* Een boek — aen den koning. *Dédier un livre au roi.* —, geven. *Donner; conférer; déférer.* Iemand het bevel over het leger —. *Conférer à quelqu'un le commandement de l'armée.* Zich — ten dienste van het vaderland. *Se dévouer au service de la patrie.*
Opdragt (-en), v. *Dédicace; épître dédicatoire*, f. — (van een huis enz.). *Transport*, m. — ten dienste van het vaderland. *Dévouement au service de la patrie.*
Opdragtbrief (-ven), m. *Dédicace; épître dédicatoire*, f.
Opdragtig, b. n. *Enflammé; enflé.*
Opdragtigheid (z. mv.), v. *Inflammation, rougeur du visage*, f.

gen (ik drong op, heb opgedrongen), . *Presser quelqu'un d'accepter*, *de re- r quelque chose ; faire recevoir de force.*
ken (ik dronk op, heb opgedronken), . *Boire* ou *avaler tout.*
gen (ik droogde op, heb opgedroogd), . *Sécher ; dessécher ; essuyer.* Zyne tra- —. *Sécher ses larmes*, *se consoler.* —, (met *zyn*). *Sécher*, *devenir sec.*
gend, b. n. *Dessiccatif.*
ging, v. *Dessèchement ; tarissement*, m.; *cation*, f.
ken (ik drukte op, heb opgedrukt), b. w. *imer sur ; presser sur ; imposer* (*un d*).
en (ik dreef op, heb en ben opgedre- o. w. *Venir sur l'eau*, *surnager.*
gen, b. w. *zie* Opdringen.
len, b. w. *zie* Dweilen.
byw. *L'un sur l'autre.* Dat komt — uit. *la même chose.*
oopen (ik hoopte opeen, heb opeenge- l), b. w. *Accumuler ; amonceler ; entas- conglomérer.*
ooper (-s), m. *Accumulateur*, m.
ooping, v. *Accumulation ; agglomération*, *moncèlement ; entassement*, m.
:hieting, v. *Enchevauchure*, f.
:apelen enz. *zie* Opeenhoopen enz.
, m. *Sommation*, f.
en (ik eischte op, heb opgeëischt), b. w. *ser.*
ing, v. *Sommation*, f.
b. n. *Ouvert ; découvert.* De deur staet *a porte est ouverte.* — veld. *Rase cam- t.* —e brieven. *Lettres patentes ; diplôme.* of. *Table ouverte.*
er (-der,-st), b. n. *Public ; manifeste ; re ; évident ; bien connu.* —are verkoo- *Vente publique.* — maken. *Divulguer ; tr.* —are vyand. *Ennemi déclaré.* In het *En public.* —, byw. *Publiquement.*
erheid, v. *Publicité ; notoriété*, f.
erlyk, byw. *Ouvertement ; publiquement.*
ermaking, v. *Publication*, f.
ren (ik openbaer, openbaerde, heb ge- baerd), b. w. *Publier ; révéler ; décou- manifester.* Zich —. *Se manifester.*
ring (-en), v. *Publication ; révélation ; ma- 'ation*, f. — van Joannes. *Apocalypse*, f.
rsten, o. w. *zie* Opbersten.
eken, b. *en* o. w. *zie* Opbreken.
eking, v. *Rupture ; fraction ; effraction*, f.
en (ik deed open, heb opengedaen), b. w. *ir.*
ender (-s), m. (in een schouwburg). *Ou- *, m.
enster (-s), v. *Ouvreuse*, f.
(ik opende, heb geopend), b. w. *Ou- déboucher ; désopiler* (méd.). Iemand de n —. *Dessiller les yeux à quelqu'un.* Het *Ouverture*, f. Met het — der poort. *A ouvrante.*
en (ik ging open, ben opengegaen), o. w. *'rir ; s'épanouir ; éclore.* De deur gaet . *La porte s'ouvre.* De bloemen gaen . *Les fleurs s'épanouissent.* Het —. *Ou- re*, f.; *épanouissement*, m.
ende, b. n. *Ouvrant.*
daen, v. d. van opendoen.
leid — openleggen.
slagen — openslaen.

Opengesneden, v. d. van opensnyden.
Opengevallen, b. n. *Vacant ; qui n'est pas occupé.*
Openhartig enz. *zie* Openhertig enz.
Openhertig, b. n. *Ouvert ; franc ; sincère ; ingénu ; naïf.* —, byw. *zie* Openhertiglyk.
Openhertigheid (z. mv.), v. *Franchise ; sincérité ; ingénuité ; naïveté*, f.
Openhertiglyk, byw. *Franchement ; sincèrement ; ingénument ; naïvement.*
Openhouden (ik hield open, heb opengehouden), b. w. *Tenir ouvert.*
Opening (-en), v. *Ouverture*, f.; *trou*, m.; *désopilation*, f.
Openleggen (ik leide open, heb opengeleid), b. w. *Exposer ; développer.* —, openen. *Ouvrir.*
Openlegger (-s), m. *Exposant*, m.
Openloopen (ik liep open, heb opengeloopen), b. w. *Ouvrir de force ; forcer ; enfoncer.*
Openlyk, b. n. *Public ; notoire ; évident.* —, byw. *Publiquement ; ouvertement.*
Openlyvigheid, v. *Liberté de ventre*, f.
Openmaken (ik maek open, maekte open, heb opengemaekt), b. w. *Ouvrir ; déboucher.*
Openscheuren, b. w. *zie* Scheuren.
Openschuiven (ik schoof open, heb opengeschoven), b. w. *Ouvrir ; tirer.*
Openslaen (ik sloeg open, heb opengeslagen), b. w. *Ouvrir* (*un livre*).
Opensnyden (ik sneed open, heb opengesneden), b. w. *Ouvrir en coupant* ou *en taillant.*
Opensperren, b. w. *zie* Opsperren.
Openspreiden (ik spreidde open, heb opengespreid), b. w. *Étendre.*
Openspreiding, v. *Action d'étendre*, f.; *écarquillement*, m.
Openspringen (ik sprong open, ben opengesprongen), o. w. *S'ouvrir avec force* ou *en sautant.*
Openspringend, b. n. *Ruptile* (bot.).
Openstaen (ik stond open, heb opengestaen), o. w. *Être ouvert.* De deur staet open. *La porte est ouverte.* —, ledig staen. *Vaquer ; être vacant.* Het —. *Vacance*, f.
Openstaende, b. n. *Vacant.* — ambt. *Charge* ou *place vacante.* — rekening. *Compte qui n'est pas liquidé ; compte ouvert.*
Openstand, m. *Vacance*, f.
Openstooten (ik stiet open, heb opengestooten), b. w. *Ouvrir en heurtant* ou *en poussant.*
Opentlyk, b. n. *en* byw. *zie* Openlyk.
*Operatie, v. *Opération*, f.
*Opereren, b. w. *Opérer.*
Opëten (ik eet op, at op, heb opgeëten *of* opgegeten), b. w. *Manger tout.*
Opeyschen enz. *zie* Opeischen enz.
Opflikken (ik flikte op, heb opgeflikt), b. w. *Raccommoder.*
Opgaderen enz. *zie* Opzamelen enz.
Opgaef (-aven), v. *Déclaration ; donnée ; notice ; proposition*, f.; *relevé*, m.
Opgaen (ik ging op, ben opgegaen), o. w. *Aller en haut ; monter ; s'élever ; se lever.* De zon gaet op. *Le soleil se lève.* —, opgeëten worden. *Être mangé*, *dépensé*, *consumé* ou *consommé.* —, opengaen. *S'ouvrir ; s'épanouir ; éclore.*
Opgaende, b. n. *Montant ; ascendant.* — zon. *Soleil levant.* — brug. *Pont-levis*, m. — maegschap. *Ascendants*, m. pl.
Opgalmen (ik galmde op, heb opgegalmd), o. w. *Retentir*, *résonner.*

Opgang, m. *Lever*, m. — der zon. *Lever du soleil.* —, trap. *Degré; escalier*, m.; *montée*, f. —, opkomst. *Naissance*, f.; *commencement*, m. — (fig.). Goeden uitval. *Succès; bonheur*, m.; *réussite*, f.; *progrès*, m.

Opgaren enz. *zie* Opzamelen enz.

Opgave, v. *zie* Opgaef.

Opgeblazen, v. d. van opblazen. —, b. n. *Enflé; gonflé; boursoufflé;* (fig.) *orgueilleux; fier; présomptueux.*

Opgeblazenheid, v. *Enflure*, f.; (fig.) *orgueil*, m.; *vanité; arrogance; présomption*, f.

Opgebleven, v. d. van opblyven.
Opgeboden — opbieden.
Opgebonden — opbinden.
Opgeborsten — opbersten.
Opgebragt — opbrengen.
Opgebroken — opbreken.
Opgedaen — opdoen.
Opgedolven — opdelven.
Opgedrongen — opdringen.
Opgedronken — opdrinken.
Opgedwongen — opdwingen.
Opgeglommen — opglimmen.
Opgegoten — opgieten.
Opgegrepen — opgrypen.
Opgehad — ophebben.
Opgeheschen — ophyschen.
Opgeheven — opheffen.
Opgeholpen — ophelpen.
Opgehoopt — ophoopen.
Opgeklommen — opklimmen.
Opgekloven — opkluiven.
Opgekocht — opkoopen.
Opgekoesterd — opkoesteren.
Opgekrompen — opkrimpen.
Opgekropen — opkruipen.
Opgekropt — opkroppen.
Opgekweekt — opkweeken.

Opgeld, o. *Agio; surplus; excédant*, m.

Opgelegd, v. d. van opleggen.

Opgeleid — { opleggen.
— { opleiden.

Opgeloken — opluiken.

Opgemeld, b. n. *Mentionné; susdit.*

Opgenomen, v. d. van opnemen. — van blydschap. *Ravi, transporté de joie.* — van gramschap. *Transporté de colère.*

Opgeofferd, v. d. van opofferen.
Opgeraept — oprapen.

Opgeraken, o. w. *zie* Opraken.

Opgereden — opryden.

Opgereten, v. d. van oprylen.
Opgerezen — opryzen.

Opgeruimd enz. *zie* Blygeestig enz.

Opgescheept, v. d. van opschepen. —, b. n. *Embarrassé; obsédé.*

Opgeschikt, v. d. van opschikken.
Opgeschonken — opschenken.
Opgeschoren — opscheren.
Opgeschorst — opschorsen.
Opgeschort — opschorten.
Opgeschoten — opschieten.
Opgeschoven — opschuiven.
Opgeschreven — opschryven.
Opgeslagen — opslaen.
Opgesloten — opsluiten.
Opgesmeten — opsmyten.
Opgesneden — opsnyden.
Opgesnoven — opsnuiven.
Opgespalkt — opspalken. —, b. n. *Béant.*
Opgespleten — opsplyten.

Opgesponnen, v. d. van opspinnen.
Opgesprongen — opspringen.
Opgestaen — opstaen.
Opgestegen — opstygen.

Opgesten enz. *zie* Opgisten enz.

Opgesteven, v. d. van opstyven.
Opgestoken — opsteken.
Opgestoofd — opstoven. — vleesch. *Fricassée*, f.

Opgestoven, v. d. van opstuiven.
Opgestreden — opstryden.
Opgetegen — optygen.

Opgetogen, b. n. *Ravi; extasié.* — worden. *S'extasier.* — van verwondering. *Transporté d'admiration.*

Opgetogenheid (z. mv.), v. *Extase*, f.; *ravissement*, m.

Opgetrokken, v. d. van optrekken.

Opgeven (ik geef op, gaf op, heb opgegeven), b. w. *Tendre* ou *donner vers le haut.* —, voorstellen. *Proposer.* Een vraegstuk —. *Proposer une question.* —, voorzeggen. *Dicter.* —, overgeven. *Rendre.* Eene stad —. *Rendre une ville.* Het —. *Se rendre.* Den moed —. *Perdre courage.* Eenen zieken —. *Abandonner un malade.*

Opgeving, v. *Proposition*, f. —, overgeving. *Reddition*, f. — van den moed. *Découragement*, m.

Opgevlogen, v. d. van opvliegen.
Opgevoed — opvoeden.
Opgewarmd — opwarmen.
Opgeweest — opzyn.
Opgewezen — opwyzen.
Opgewogen — opwegen.
Opgewonden — opwinden.
Opgeworpen — opwerpen.
Opgezet — opzetten. Met —ten wil. *A dessein; exprès.*

Opgezeten, v. d. van opzitten.
Opgezeid — opzeggen.

Opgezicht (z. mv.), o. *Regard, aspect, coup d'œil*, m.

Opgezocht, v. d. van opzoeken.
Opgezoden — opzieden.
Opgezongen — opzingen.
Opgezopen — opzuipen.
Opgezwollen — opzwellen.
Opgezwommen — opzwemmen.

Opgieten (ik goot op, heb opgegoten), b. w. *Verser* ou *répandre sur.*

Opgisten (ik gistte op, ben opgegist), o. w. *Fermenter.*

Opgisting, v. *Fermentation*, f.

Opglimmen (ik glom op, ben opgeglommen). *S'allumer* ou *prendre feu de nouveau.*

Opgooijen (ik gooide op, heb opgegooid), b. w. *Jeter en l'air.*

Opgorden (ik gordde op, heb opgegord), b. w. *Retrousser.*

Opgording, v. *Retroussement*, m.

Opgraven (ik graef op, groef op, heb opgegraven), b. w. *Déterrer; exhumer; ouvrir en bêchant.*

Opgraver (-s), m. *Déterreur*, m.

Opgraving, v. *Fouille; exhumation*, f.

Opgroeijen (ik groeide op, ben opgegroeid), o. w. *S'élever en croissant; croître; grandir.*

Opgrypen (ik greep op, heb opgegrepen), b. w. *Saisir et enlever en l'air.*

Opgyen (ik gyde op, heb opgegyd), b. w. *Hisser carguer* (t. de mar.).

rug (-ggen), v. *Pont-levis*, m.
er, m. *zie* Ophaler.
et (-tten), o. *Ableret* (filet), m.
(ik hael op, haelde op, heb opgehaeld), *Tirer en haut; monter; hisser; guinder; er; exhausser; rehausser; relever.* De lers —. *Hausser les épaules.* Eenen muer *hausser un mur.* De kaerten —. *Relever tes.* De wol —. *Carder la laine.* Iemands ken —. *Relever les fautes de quelqu'un.* schildery wat —. *Retoucher un tableau.* wegen. *Peser; balancer; compenser.* —, elen. *Recueillir.* Zyn hert —. *Se divertir.* eus —. *Renifler.*
(-s), m. *Collecteur; élévatoire*, m.
g, v. *Guindage; rehaussement*, m.; *colf.*
en (ik hing op, heb opgehangen), b. w. *e; suspendre; accrocher; mettre en vente ue.* Zynen degen — aen den haek. *Pendre de au croc.*
er (-s), m. *Étendoir* (t. d'impr.), m.
len (ik haspelde op, heb opgehaspeld), *Mettre sur le dévidoir.*
en (ik had op, heb opgehad), b. w. *Avoir oi; avoir mangé entièrement.* Veel met d —. *Faire grand cas de quelqu'un.* Hy wat op. *Il a bu un coup.*
. mv.), m. *Louange*, f.; *éloge*, m.
n (ik hief op, heb opgeheven), b. w. *ser; lever; soulever.* —, oprapen. *Ramas-* —, verheffen. *Élever.* Zyn hert tot God *élever son cœur à Dieu.* Een gezang —. *nner un cantique.*
r (-s), m. *Releveur*, m.
g, v. *Élévation*, f. — (van een gezang). *ation*, f.
len (ik hekelde op, heb opgehekeld), b. w. *cer de nouveau.*
ren (ik helderde op, heb opgehelderd), *Éclaircir; éclairer.* Eene zaek —. *Éclair- ne affaire.* —, o. w. (met *zyn*). *S'é- ir.* Het weder heldert op. *Le temps s'é- it.*
ring (-en), v. *Éclaircissement*, m.
en (ik hielp (holp) op, heb opgeholpen), *Relever quelqu'un, l'aider à se relever; assister, rétablir.*
ing, v. *Action d'aider quelqu'un à se er;* (fig.) *assistance*, f., *rétablisse-*, m.
elen (ik hemelde op, heb opgehemeld), *Élever jusqu'aux cieux; élever; orner*, .
aerheid, v. *Incitabilité; excitabilité*, f.
n (ik hitste op, heb opgehitst), b. w. *er; exciter; animer; irriter; provo-*
end, b. n. *Agaçant.*
r (-s), m. *Instigateur*, m.
ng (-en), v. *Excitation; instigation; pro- ion*, f.
ter (-s), v. *Instigatrice*, f.
gen (ik hoogde op, heb opgehoogd), b. w. *sser; rehausser.*
ging, v. *Rehaussement*, m.
en enz. *zie* Opeenhoopen enz.
en (ik hoorde op, heb opgehoord), *Être frappé* ou *étonné d'entendre quelque* .
len (ik hield op, heb opgehouden), b. w. *ir à une certaine hauteur; tenir droit.* Het hoofd —. *Tenir la tête droite.* —, openhouden. *Ouvrir; tenir ouvert.* De hand —. *Ouvrir la main.* —, tegenhouden. *Retenir; arrêter; amuser; retarder.* Het bloeden —. *Arrêter le sang.* Iemand met schoone woorden —. *Amuser quelqu'un par de belles paroles.* —, verbergen. *Cacher; recéler.* Dieven —. *Recéler des voleurs.* —, ondersteunen. *Soutenir; appuyer.* Brieven —. *Intercepter des lettres.* —, o. w. *Cesser; discontinuer.* Het houdt op van regenen. *Il cesse de pleuvoir.* Houd op met schryven. *Cessez d'écrire.* Zonder —. *Sans cesse; continuellement.* Zich —. *Se tenir debout.* —, verblyven. *Demeurer; séjourner; résider.* —, zich bezig houden. *S'amuser à; s'occuper de; s'arrêter.* Zich met beuzelingen —. *S'amuser à des bagatelles.* —, nalaten. *S'empêcher.* Ik kan my niet — van lachen. *Je ne puis m'empêcher de rire.*
Ophoudend, b. n. *Cessant; suspensif.*
Ophouding, v. *Cessation; discontinuation*, f.
Ophullen (ik hulde op, heb opgehuld), b. w. *Coiffer.*
Ophuppelen (ik huppelde op, heb *en* ben opgehuppeld), o. w. *Tressaillir; bondir.*
Ophutselen (ik hutselde op, heb opgehutseld), b. w. *Secouer; remuer.*
Ophyschen (ik hyschte (heesch) op, heb opgehyscht (opgeheschen), b. w. *Hisser; guinder; élever.* De vlag —. *Arborer le pavillon.*
Ophysching, v. *Guindage*, m.
*Opiaet, o. *Opiat*, m.
*Opinie, v. *Opinion*, f.
Opjagen (ik jaeg op, joeg op, heb opgejaegd), b. w. *Chasser vers le haut; faire monter; faire sortir de sa place, de son gîte; lancer.* De trappen —. *Faire monter les degrés.* —, doen zwellen. *Faire enfler* ou *gonfler.* —, hooger bieden. *Enchérir; renchérir.*
Opkaerden (ik kaerdde op, heb opgekaerd), b. w. *Chardonner; carder.*
Opkamer (-s), m. *Chambre d'en haut*, f.
Opkammen (ik kamde op, heb opgekamd), b. w. *Relever en peignant.* Het hair —. *Taper* ou *retaper les cheveux.*
Opkeeren (ik keerde op, heb opgekeerd), b. w. *Balayer; arrêter en course, rechasser, repousser.*
Opkemmen, b. w. *zie* Opkammen.
Opklaren (ik klaer op, klaerde op, heb opgeklaerd), b. w. *Éclaircir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éclaircir.* Het weder begint op te klaren. *Le temps commence à s'éclaircir.*
Opklaring, v. *Éclaircissement*, m.
Opklauteren (ik klauterde op, ben opgeklauterd), b. *en* o. w. *Gravir; grimper.* Eenen berg —. *Gravir une montagne.*
Opklauterend, b. n. *Grimpant.*
Opklimmen (ik klom op, ben *en* heb opgeklommen), b. *en* o. w. *Monter; grimper; gravir.* Eenen berg —. *Gravir une montagne.*
Opklimmend, b. n. *Montant; ascendant; grimpant.*
Opklimming, v. *Action de monter, de s'élever; montée; ascension; gradation*, f. By —. *Par gradation.*
Opkloppen (ik klopte op, heb opgeklopt), b. w. *Frapper sur quelque chose.* —, wakker maken. *Éveiller* ou *réveiller en frappant* (*à la porte etc.*).
Opkloven (ik kloof op, kloofde op, heb opgekloofd), b. w. *Ouvrir en fendant.*
Opkluiven (ik kloof op, heb opgekloven), b. w.

Ronger entièrement; manger tout en rongeant.
Opknagen, b. w. zie Opkluiven.
Opknappen (ik knapte op, heb opgeknapt), b. w. *Manger entièrement.*
Opknoopen (ik knoopte op, heb opgeknoopt), b. w. *Relever ou attacher avec un nœud; lier; nouer.* Zyn hair —. *Nouer ses cheveux.* —, ophangen. *Pendre.*
Opkoesteren (ik koesterde op, heb opgekoesterd), b. w. *Nourrir ou élever soigneusement.*
Opkoestering, v. *Action d'élever soigneusement*, f.
Opkoken (ik kook op, kookte op, heb opgekookt), b. w. *Faire cuire ou bouillir.* —, o. w. *Bouillir à gros bouillons.*
Opkoking, v. *Bouillonnement*, m.; *ébullition*, f.
Opkomen (ik kwam op, ben opgekomen), o. w. *Monter, s'élever; se lever; poindre.* De zon komt op. *Le soleil se lève.* — uit het water. *Sortir de l'eau.* —, zich vertoonen. *S'élever; se présenter.* Er komt een onweêr op. *Il s'élève un orage.* Er is eene zwarigheid opgekomen. *Il s'est élevé une difficulté.* —, uitspruiten. *Germer; pousser; sortir de terre.* —, genezen. *Se rétablir; guérir.*
Opkomend, b. n. *Qui se présente; qui survient; levant; naissant.* De —e zon. *Le soleil levant.*
Opkomst, v. *Origine; naissance*, f.; *commencement*, m. — der zon. *Lever du soleil.* —, fortuen. *Avancement*, m.; *élévation; fortune*, f. —, herstelling uit eene ziekte. *Rétablissement*, m.; *convalescence*, f.
Opkondigen (ik kondigde op, heb opgekondigd), b. w. *Prévenir qu'on renonce à quelque chose.*
Opkoop (z. mv.), m. *Accaparement; monopole*, m.
Opkoopen (ik kocht op, heb opgekocht), b. w. *Accaparer; faire le monopole.*
Opkooper (-s), m. *Accapareur; monopoleur*, m.
Opkooping, v. zie Opkoop.
Opkoopster (-s), v. *Accapareuse, celle qui fait le monopole*, f.
Opkorten (ik kortte op, heb opgekort), b. w. *Raccourcir.*
Opkrabbelen, b. w. zie Opkrabben.
Opkrabben (ik krabde op, heb opgekrabd), b. w. *Égratigner; gratter.*
Opkrabbing, v. *Égratignure*, f.
Opkramen (ik kraem op, kraemde op, ben opgekraemd), o. w. *Détaler; plier bagage; décamper.*
Opkraming, v. *Détalage; décampement*, m.
Opkrassen (ik kraste op, heb opgekrast), b. w. *Éplaigner.*
Opkrasser (-s), m. *Éplaigneur*, m.
Opkretsen, b. w. zie Opkrabben.
Opkrimpen (ik kromp op, ben opgekrompen), o. w. *Se rétrécir; se retirer.*
Opkrimping, v. *Rétrécissement; retirement*, m.
Opkrollen (ik krolde op, heb opgekrold), b. w. *Friser.*
Opkroppen (ik kropte op, heb opgekropt), b. w. *Manger goulument.* — (fig.). Verdragen. *Souffrir; digérer.* Hy kan dien smaed niet —. *Il ne peut digérer cet affront.*
Opkruijen (ik kruide op, heb opgekruid), b. w. *Charrier, brouetter vers le haut.*
Opkruipen (ik kroop op, ben opgekropen), o. w. *Monter en rampant ou en se traînant.*
Opkuischen (ik kuischte op, heb opgekuischt), b. w. *Lever ou enlever en nettoyant; nettoyer; de nouveau.*

Opkrullen (ik krulde op, heb opgekruld), b. w. *Friser.*
Opkweeken (ik kweekte op, heb opgekweekt), b. w. *Nourrir; élever; cultiver.*
Opkweeker (-s), m. *Celui qui nourrit, qui élève, qui cultive.*
Opkweeking, v. *Éducation; culture*, f.
Opkweekster (-s), v. *Celle qui nourrit, qui élève, qui cultive.*
Opladen (ik laed op, laedde op, heb opgeladen), b. w. *Charger.*
Oplader (-s), m. *Chargeur*, m.
Oplading, v. *Charge*, f.
Oplaeg (-agen), v. *Édition*, f.
Oplangen (ik langde op, heb opgelangd), b. w. *Présenter en élevant ou en étendant le bras; tendre vers le haut; donner.*
Oplaten (ik laet op, liet op, heb opgelaten), b. w. *Laisser dessus; ne pas ôter.*
Opleggen (ik legde (leide) op, heb opgelegd (opgeleid)), b. w. *Imposer; mettre sur ou dessus.* Iemand de handen —. *Imposer les mains à quelqu'un.* Eene lyfstraf —. *Infliger une peine.* —, vergaderen, winnen. *Amasser; gagner.* —, inmaken. *Confire.* —, drukken. *Imprimer; tirer.* —, beschuldigen. *Imputer.* Iemand eene misdaed —. *Imputer un crime à quelqu'un.* —, belasten. *Ordonner; enjoindre.*
Oplegger (-s), m. *Imposeur* (t. de mét.), m.
Oplegging, v. *Imposition*, f. De — der handen. *L'imposition des mains.* —, verzameling. *Amas; recueil; assemblage*, m. —, beschuldiging. *Imputation; accusation*, f.
Oplegsel, o. *Falbala*, m.; *applique*, f.
Opleiden (ik leidde op, heb opgeleid), b. w. *Conduire ou mener en haut.*
Oplekken, b. w. zie Oplikken.
Opletten (ik lettede op, heb opgelet), o. w. *Faire attention; prendre garde à.*
Oplettend, b. n. *Attentif; exact.* —, byw. *Attentivement.*
Oplettendheid (z. mv.), v. *Attention; exactitude*, f.
Opleveren (ik leverde op, heb opgeleverd), b. w. *Délivrer; présenter; produire; procurer; fournir.*
Oplezen (ik las op, heb opgelezen), b. w. *Lire à haute voix.* —, vergaderen. *Amasser; ramasser; recueillir; glaner.*
Oplezing, v. *Lecture faite à haute voix*, f. —, het vergaderen. *Amas; recueil; glanage*, m.
Oplichten (het lichtte op, is opgelicht), o. w. *Éclaircir, devenir plus clair.*
Opliggend, b. n. *Incombant* (t. de bot.).
Opligten (ik ligtte op, heb opgeligt), b. w. *Lever, soulever.* —, gevangen nemen. *Enlever; prendre; arrêter; faire prisonnier.*
Opligter (-s), m. *Érigine, érine* (instrument de chir.), f.
Opligting, v. *Enlèvement*, m.
Oplikken (ik likte op, heb opgelikt), b. w. *Lécher.*
Oplitsen (ik litste op, heb opgelitst), b. w. *Retaper* (*un chapeau*).
Oploeven (ik loefde op, heb opgeloefd), o. w. *Gagner le vent ou le dessus du vent* (terme de mar.).
Oploop, m. *Émeute*, f.; *tumulte; soulèvement*, m.
Oploopen (ik liep op, ben en heb opgeloopen), b. en o. w. *Courir vers le haut; monter en courant.* De trappen —. *Monter les degrés.* —, opbreken. *Ouvrir ou enfoncer en courant.* De

—. *Enfoncer la porte.* —, zwellen. *S'en-*
e gonfler. —, grooter worden. *Augmen-*
'augmenter ; monter.
id, b. n. *Colère ; emporté ; fougueux ;*
t.
adheid (z. mv.), v. *Colère ; fougue ;*
titude, f.; *emportement*, m.
ig, v. (van een gezwel). *Enflure*, f.;
ment, m. — van eene deur. *Enfonce-*
d'une porte. —, vermeerdering. *Au-*
ation, f.
ar, b. n. *Soluble ; résoluble; dissoluble.*
arheid, v. *Solubilité*, f.
yk, b. n. *Soluble; résoluble; dissoluble.*
(ik loste op, heb opgelost), b. w. *Dé-*
; résoudre ; dissoudre ; analyser. Eene
—. *Résoudre une question.*
id, b. n. *Analytique ; dissolvant, disso-*
résolutif.
(-s), m. *Analyste*, m.
g (-en), v. *Dénouement*, m.; *solution ;*
tion ; dissolution ; analyse, f.
, o. w. *zie* Ontluiken.
ren (ik luisterde op, heb opgeluisterd),
Lustrer.
ring, v. *Lustre*, m.
n (ik maek op, maekte op, heb opge-
), b. w. *Arranger ; mettre en ordre ;*
r. Het bed —. *Faire le lit.* —, lappen.
mmoder; rapiécer. —, verkwisten. *Dis-*
dépenser. Al zyn goed —. *Dissiper tout*
ien. —, opstoken. *Animer*, *exciter ; irri-*
-, oprekenen. *Compter ; calculer; suppu-*
ene rekening —. *Dresser un compte.*
ng, v. (van een werk). *Achèvement*, m.;
tion, f. —, verkwisting. *Dissipation ;*
galité, f. — (van eene rekening). *Cal-*
n.
elyk, b. n. *Remarquable*, *notable.*
en (ik merkte op, heb opgemerkt), b. w.
rquer ; noter; observer.
end, b. n. *Attentif.*
er (-s), m. *Observateur*, m.
ing (-en), v. *Remarque ; observation ;*
tion, f.
zaem, b. n. *Attentif.* —, byw. *Attentive-*

zaemheid, v. *Attention*, f.
elen (ik metselde op, heb opgemetseld),
Maçonner ; élever en maçonnant.
en, b. w. *zie* Opmetselen.
en (ik naeide op, heb opgenaeid), b. w.
her ou *raccourcir en cousant ; remplier.*
el, o. *Troussis*, m.
doek (-en), m. *Torchon*, m.
n (ik neem op, nam op, heb opgeno-
, b. w. *Prendre; lever ; ôter; enlever.* De
en —. *Prendre les armes.* —, oprapen.
sser. —, ontleenen. *Emprunter.* Geld —.
dre de l'argent à intérêt. —, dweilen.
her. Eenen vloer —. *Décarreler.* De tafel
esservir. De stemmen —. *Recueillir les voix*
suffrages. Eene rekening —. *Examiner* ou
'er un compte. Iets wel of kwalyk —. *Pren-*
quelque chose en bonne ou *en mauvaise*
Het voor iemand —. *Prendre le parti de*
u'un. —, o. w. *Réussir.*
ng, v. *Interprétation*, f. — der stemmen.
n de recueillir les suffrages, f. — (van
. *Emprunt*, m.
elen (ik nestelde op, heb opgenesteld),

b. w. *Attacher* ou *retrousser avec des lacets* ou *des aiguillettes.* — (gem.). Verdryven. *Dénicher ; déloger; débusquer.*
Opnoemen (ik noemde op, heb opgenoemd), b.w. *Nommer* ou *désigner l'un après l'autre ; faire l'énumération de.*
Opofferen (ik offerde op, heb opgeofferd), b. w. *Offrir ; sacrifier ; immoler ; consacrer ; dédier ; dévouer.* Zich —. *Se sacrifier ; se dévouer.*
Opoffering (-en), v. *Sacrifice*, m.; *oblation ; offrande*, f. ; *dévouement*, m. De — aen het kruis. *Le sacrifice de la croix.* — van diensten. *Offre de services*, f.
Opontbieden (ik opontbood, heb opontboden), b. w. *Mander*, *faire venir.*
Opontbieding, v. *Ordre de venir.*
Opontboden, v. d. van opontbieden.
Opontbood. *zie* Opontbieden.
Oppakken (ik pakte op, heb opgepakt), b. w. *Mettre en paquets ; empaqueter ; emballer.* Goederen —. *Emballer des marchandises.* —, o.w. *Décamper ; plier bagage ; s'enfuir.*
Oppakking, v. *Emballage*, m.
Oppassen (ik paste op, heb opgepast), b. w. *Servir quelqu'un ; être à son service ; soigner ; garder.* Eenen zieke —. *Soigner* ou *garder un malade.* Een peerd —. *Panser un cheval.* —, o. w. *Prendre garde à ; être attentif ; se bien comporter ; faire son devoir.*
Oppasser (-s), m. *Serviteur ; surveillant ; garde*, m.
Oppassing, v. *Soin*, m.; *attention*, f. — (der peerden). *Pansage*, m.
Oppasster (-s), v. *Garde*, *garde-malade*, f.
Opper (-s), m. *Meule*, f., *tas de foin*, m.
*Opperadministratie, v. *Administration supérieure*, f.
*Opperadmirael (-s), m. *Grand-amiral*, m.
Opperambtman (-lieden), m. (van het hof). *Maire du palais*, m.
Opperbeschikker (-s), m. } *Arbitre*, *maître absolu*, m.
Opperbestierder (-s), m. }
Opperbevel, o. *Commandement en chef*, m.
Opperbevelhebber (-s), m. *Commandant en chef*, m.
Opperbewind (z. mv.), o. *Surintendance*, f.
Opperbewindhebber (-s), m. *Surintendant*, m.
Opperbewindhebbersambt, o. *Surintendance*, f.
Opperbewindhebbersvrouw (-en), v. *Surintendante*, f.
Opperbuik, m. *Épigastre*, m.
Opperdeel (-en), o. *Partie supérieure*, f.
Opperen (ik opperde, heb geopperd), b. w. *Empiler ; amonceler ; entasser.* —, op het tapyt brengen. *Mettre sur le tapis.*
Oppergebied (z. mv.), o. *Souveraineté*, *autorité* ou *puissance souveraine*, f.
Oppergebieder (-s), m. *Souverain ; chef suprême*, m.
Oppergeneesheer (-s), m. *Archiâtre*, *médecin en chef*, m.
Oppergeregt, o. *Haute-justice*, f., *tribunal suprême*, m.
Oppergeregtsdienaer (-s), m. *Barigel*, *chef des sbires* (*à Rome*), m.
Oppergeregtshof (-ven), o. *Cour de justice supérieure ; haute-cour*, f.
Oppergerigt enz. *zie* Oppergeregt enz.
Oppergezag, o. *zie* Oppergebied.
Oppergezaghebber (-s), m. *Souverain ; chef suprême*, m.
Opperheer (-en), m. *Prince* ou *seigneur souverain ; arbitre*, m.

Opperheerschappy, v. *Souveraineté*, f.; *pouvoir suprême*, m. — ter zee. *Thalassarquie*, f.

Opperheerscher (-s), m. *Souverain; monarque*, m.

Opperherder (-s), m. *Évêque*, m.

Opperhof (-ven), o. *Cour souveraine*, f.

Opperhofmeester (-s), m. *Grand-maître des cérémonies*, m.

Opperhoofd (-en), o. *Chef; commandant*, m.

Opperhoofdig, b. n. *Monarchique.* —e heersching. *Monarchie*, f.

Opperhoofdigheid (z. mv.), v. *Primauté; prééminence; supériorité; suprématie*, f.

Opperhuid, v. *Épiderme*, m.; *surpeau; cuticule; surfeuille* (bot.), f.

Opperjager (-s), m. *Premier veneur*, m.

Opperjagermeester (-s), m. *Grand-veneur*, m.

Opperjagermeesterschap, o. *Charge de grand-veneur, capitainerie*, f.

Opperjagerschap, o. *Charge de premier veneur*, f.

Opperkamer (-s), v. *Chambre d'en haut; chambre haute*, f.

Opperkamergeregt, o. *Chambre impériale*, f.

Opperkamerheer (-en), m. } *Grand-chambellan*,
Opperkamerling (-en), m. } m.

Opperkamerlingschap, o. *Charge de grand-chambellan*, f.

Opperkanselier (-s), m. *Archichancelier*, m.

Opperkapellaen (-anen), m. *Premier chapelain*, m.

Opperkerk (-en), v. *Cathédrale*, f.

Opperkerkvoogd (-en), m. *Primat*, m.

Opperkerkvoogdelyk, b. n. *Primatial.*

Opperkerkvoogdy, v. *Primatie*, f.

Opperklerk (-en), m. *Maître clerc*, m.

Opperknecht, m. *zie* Meesterknecht.

Opperkok (-s), m. *Chef de cuisine*, m.

Opperleen, o. *Fief dominant, fief suzerain*, m.

Opperleenheer (-en), m. *Seigneur suzerain*, m.

Opperleenheerschappy, v. *Suzeraineté*, f.

Opperlieden, mv. van opperman.

Oppermagt, v. *Souverain pouvoir*, m.; *souveraineté; autorité* ou *puissance souveraine*, f.

Oppermagtig, b. n. *Souverain; suprême; absolu.* —, byw. *zie* Oppermagtiglyk.

Oppermagtiglyk, byw. *Souverainement; absolument.*

Opperman (-lieden), m. *Aide-maçon; manœuvre*, m.

Oppermeester (-s), m. *Premier maître*, m.

Oppermogend, b. n. *zie* Oppermagtig.

Oppermogendheid, v. *zie* Oppermagt.

Opperofficier (-s, -en), m. *Officier supérieur*, m.

Opperpriester (-s), m. *Grand prêtre; archiprêtre; souverain pontife*, m. Turksche —. *Mufti*, m.

Opperpriesterambt, o. } *Dignité* ou *charge de*
Opperpriesterschap, o. } *grand prêtre*, f.; *pontificat*, m.

Opperregter (-s), m. *Juge souverain* ou *supérieur; grand-juge; prévôt*, m.

Opperregterlyk, b. n. *Prévôtal. du prévôt.* —, byw. *Prévôtalement, sans appel.*

Opperryn (z. mv.), m. *Haut-Rhin*, m.

Opperschenker (-s), m. *Grand échanson, archiéchanson*, m.

Opperscheidsman (-lieden), m. *Surarbitre*, m.

Opperschout (-en), m. *Grand bailli*, m.

Opperschoutschap, o. *Grand bailliage*, m.

Opperschryver (-s), m. *Maître clerc*, m.

Oppersen (ik perste op, heb opgeperst), b. w. *Donner un nouveau lustre en pressant.*

Opperstalmeester (-s), m. *Grand écuyer*, m.

Opperste, b. n. *Le plus haut; supérieur; suprême; premier; souverain.* Het — Wezen. *L'Être Suprême.* Het —. *Comble; faîte*, m.; *cime*, f.

Opperste (-n), m. *Supérieur; chef; général; maître*, m.

Oppersteenhouwer (-s), m. *Appareilleur*, m.

Opperstuerlieden, mv. van opperstuerman.

Opperstuerman (-lieden), m. *Premier pilote*, m.

Opperstuermanschap, o. *Office* ou *emploi de premier pilote*, m.

Oppertoezicht (z. mv.), o. *Surintendance*, f.

Oppertoeziener (-s), m. *Surintendant*, m.

Oppertoezienster (-s), v. *Surintendante*, f.

Oppervel, o. *zie* Opperhuid.

Opperveldheer (-en), m. *Généralissime; général en chef*, m.

Opperveldheerschap, o. *Charge de généralissime*, f.

Opperveldoverste, m. *zie* Opperveldheer.

Oppervlakkig, b. n. *Superficiel.* —, byw. *Superficiellement.*

Oppervlakkigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est superficiel*, f.

Oppervlakkiglyk, byw. *Superficiellement.*

Oppervlakte (-n), v. *Superficie; face, surface*, f.

Oppervlies, o. *Épiderme*, m.; *surpeau*, f.

Oppervorst (-en), m. *Prince souverain*, m.

Oppervorstin (-nnen), v. *Princesse souveraine*, f.

Opperwater, o. *Eau qui vient d'un endroit élevé, souberme*, f.

Opperwezen, o. *L'Être souverain, Dieu*, m.

Opperzael (-alen), v. *Salle haute* ou *d'en haut*, f.

Oppikken (ik pikte op, heb opgepikt), b. w. *Manger en becquetant.*

Opplakken (ik plakte op, heb opgeplakt), b. w. *Coller sur* ou *dessus.*

Opploegen (ik ploegde op, heb opgeploegd), b. w. *Labourer.*

Oppoetsen, b. w. *zie* Oppronken.

Oppoppen, b. w. *zie* Opschikken.

Oppronken (ik pronkte op, heb opgepronkt), b. w. *Orner; parer; ajuster; embellir.*

Oppronking, v. *Parure*, f.; *ornement; ajustement; embellissement*, m.

Opproppen (ik propte op, heb opgepropt), b. w. *Empiffrer; gorger; remplir à l'excès.*

Opraken (ik raek op, raekte op, ben opgeraekt), o. w. *Être consumé* ou *dépensé.*

Oprameijen (ik rameide op, heb opgerameid), b. w. *Enfoncer avec un bélier.*

Oprapen (ik raep op, raepte op, heb opgeraept), b. w. *Ramasser.* Dat is geen — weerd. *Cela ne vaut pas la peine qu'on le ramasse.* —, verzinnen. *Forger; inventer; controuver.*

Oprapenswaerdig, b. n. } *Digne d'être ra-*
Oprapensweerdig, b. n. } *massé.*

Opregt, b. n. *Sincère; franc; droit; probe; juste; loyal; intègre.* —, waerachtig. *Vrai; véritable.* —, byw. *zie* Opregtelyk.

Opregtelyk, byw. *Franchement; sincèrement; véritablement; de bonne foi.*

Opregten (ik regtte op, heb opgeregt), b. w. *Dresser; élever; relever; ériger; établir.* Een beeld —. *Ériger une statue.* Eenen altaer —. *Élever un autel.* Eene school —. *Établir une école.* —, herstellen. *Rétablir.* —, aenstellen. *Créer; instituer; fonder.* Zich —. *Se lever.*

Opregter (-s), m. *Fondateur*, —, hersteller *Restaurateur*, m.

ıeid (z. mv.), v. *Droiture; franchise; sin-*
; candeur; probité; bonne foi, f.
ıg, v. *Érection; fondation; institution*,
blissement, m. — van een beeld. *Érection*
statue. — van eene school. *Fondation*
école. —, herstelling. *Rétablissement*, m.
ı (ik reikte op, heb opgereikt), b. w.
re vers le haut.
baer, b. n. *Calculable*.
en (ik rekende op, heb opgerekend),
Compter; calculer; sommer; supputer;
onner; énumérer.
ing, v. *Compte; calcul*, m.; *supputa-*
sommation; addition; numération; énu-
ion, f.
ıt, m. *Orpiment, orpin*, m.
ɡeving, v. } *Arrentement, bail à rente*,
ıeming, v. } m.
ı enz. *zie* Aenridsen enz.
ı enz. *zie* Opregten enz.
ı (ik rispte op, heb opgerispt), b. w.
; revenir, causer des rapports.
g (-en), v. *Rapports*, m. pl., rot, m.;
e, f.
n (ik roeide op, heb opgeroeid), b. w.
avancer contre le courant à force de
. —, o. w. *Avancer en ramant*.
(z. mv.), m. *Enchère, licitation*, f.,
, m.
n (ik riep op, heb opgeroepen), b. w.
er; nommer. —, opwekken. *Éveiller; ré-*
.
ıg, v. *Appel*, m. Namelyke —. *Appel*
al.
-en), m. en o. *Émeute; révolte; sédition;*
ion, f.; *tumulte; soulèvement*, m. Eenen
ken. *Exciter à la révolte*.
ɡ, b. n. *Séditieux; mutin; révolté; re-*
factieux. — worden, — zyn. *Se révolter*.
en worden. *Soulever*. —, byw. *zie* Oproe-
.
ɡheid, v. *zie* Oproer.
ɡlyk, byw. *Séditieusement; tumultueuse-*

ıaekster (-s), v. *Femme séditieuse*, f.
ıaker (-s), m. } *Séditieux; boutefeu;*
ıichter (-s), m. } *factieux; mutin; re-*
m.
ıichting, v. *Instigation, incitation à la*
e, f.
ıichtster (-s), v. *Femme séditieuse*, f.
nen (ik rokkende op, heb opgerok-
, b. w. *Mettre sur la quenouille*. —, op-
. *Animer; exciter; pousser à*.
ming, v. *Incitation; instigation*, f.
ı (ik rolde op, heb opgerold), b. w.
r.
ıren (ik roosterde op, heb opgeroos-
b. w. *Griller; rôtir*.
ı (ik ruide op, heb opgeruid), b. w. *Ex-*
animer; instiguer.
n (ik ruimde op, heb opgeruimd), b. w.
rasser; vider.
n (ik rukte op, heb opgerukt), b. w.
her ou *ouvrir avec violence*.
(ik reed op, ben opgereden), o. w.
r en voiture ou *à cheval; avancer à*
l ou *en voiture*.
(ik reet op, heb opgereten), b. w. *Dé-*
.
ı (ik rees op, ben opgerezen), o. w. *Se*
; s'élever; survenir. Er is een zwaer on-
weder opgerezen. *Il s'est élevé une violente*
tempête. —, opzwellen. *S'enfler, se gonfler*.
Opryzing, v. *Enflure*, f.; *gonflement*, m.
Opschaffen (ik schafte op, heb opgeschaft), b. w.
Servir, mettre les mets sur la table. — (gem.).
Manger ou *avaler tout*.
Opschakelen (ik schakelde op, heb opgescha-
keld), b. w. *Accrocher; raccourcir de chaînon*
en chaînon.
Opschateren (ik schaterde op, heb opgescha-
terd), o. w. *Éclater de rire*.
Opschatering, v. *Éclat de rire*, m.
Opschaven (ik schaef op, schaefde op, heb opge-
schaefd), b. w. *Raboter, polir en rabotant*.
Opschenken (ik schonk op, heb opgeschonken),
b. en o. w. *Verser*.
Opschepen (ik scheep op, scheepte op, heb opge-
scheept), b. w. *Embarquer*.
Opscheppen (ik schepte op, heb opgeschept),
b. w. *Enlever avec une cuiller etc*. De asschen
—. *Oter les cendres*. Het eten staet opgeschept.
On a servi.
Opschepper (-s), m. *Cuiller à pot*, f.
Opscheren (ik scheer op, schoor op, heb opge-
schoren), b. w. *Tondre; raser; tailler; rogner*.
Opscherpen (ik scherpte op, heb opgescherpt),
b. w. *Aiguiser; affiler*. —, aenhitsen. *Animer;*
exciter; pousser à.
Opscherping, v. *Aiguisement*, m. —, aenhitsing.
Aiguillon, m.
Opscheuren (ik scheurde op, heb opgescheurd),
b. w. *Déchirer; ouvrir en déchirant*. Eenen
akker —. *Déchaumer un champ*. —, o. w. (met
zyn). *Être déchiré*.
Opscheuring, v. *Déchirement*, m.; *déchirure*, f.
Opschieten (ik schoot op, heb opgeschoten),
b. w. *Faire monter en tirant; lancer* ou *faire*
voler en l'air. Vuerpylen —. *Lancer des fusées*.
—, o. w. (met *zyn*). *Croître; pousser*. —, opge-
schorst worden. *Être retroussé*.
Opschik (z. mv.), m. *Parure; toilette*, f.; *ajuste-*
ment; ornement; embellissement, m.
Opschikken (ik schikte op, heb opgeschikt),
b. w. *Parer; orner; ajuster; arranger; embel-*
lir. Zich te veel —. *Se requinquer*. —, o. w.
Reculer, se reculer; se ranger; faire place.
Schik wat op. *Reculez un peu*.
Opschikker (-s), m. *Décorateur, enjoliveur*, m.
Opschikking, v. *zie* Opschik.
Opschilderen (ik schilderde op, heb opgeschil-
derd), b. w. *Peindre; repeindre*.
Opschoeijen (ik schoeide op, heb opgeschoeid),
b. w. *Rehausser avec des planches et de la*
terre.
Opschoffelen (ik schoffelde op, heb opgeschof-
feld), b. w. *Sarcler*.
Opschommelen, b. w. *zie* Schommelen.
Opschooijen (ik schooide op, heb opgeschooid),
b. w. *Obtenir en mendiant*.
Opschoppen (ik schopte op, heb opgeschopt),
b. w. *Enlever avec une pelle; enfoncer à coups*
de pieds.
Opschorsen (ik schorste op, heb opgeschorst),
b. w. *Remettre; suspendre; surseoir; différer*.
Opschorsend, b. n. *Suspensif*.
Opschorsing, v. *Suspension; surséance*, f.; *sur-*
sis; délai, m.
Opschorten (ik schortte op, heb opgeschort),
b. w. *Trousser; retrousser*. *zie* Opschorsen.
Opschorting, v. *Retroussement*, m. *zie* Opschor-
sing.

Opschotelen (ik schotelde op, heb opgescholeld), b. w. *Servir dans des plats, dresser.*
Opschrabben (ik schrabde op, heb opgeschrabd), b. w. *Racler.*
Opschransen (ik schransde op, heb opgeschransd), b. w. *Manger* ou *avaler avec avidité.*
Opschrift (-en), o. *Suscription; inscription; adresse; épigraphe; légende; étiquette*, f.; *titre; écriteau*, m.
Opschrobben (ik schrobde op, heb opgeschrobd), b. w. *Frotter, nettoyer avec un frottoir.*
Opschrokken (ik schrokte op, heb opgeschrokt), b. w. *Manger* ou *avaler goulument; dévorer.*
Opschrokker (-s), m. *Gourmand; goinfre; goulu; glouton*, m.
Opschryven (ik schreef op, heb opgeschreven), b. w. *Inscrire; marquer; noter; enregistrer; mettre par écrit.*
Opschryving, v. *Enregistrement*, m.; *note; liste*, f.
Opschudden (ik schuddede op, heb opgeschud), b. w. *Remuer; secouer.* — ontstellen. *Troubler; consterner; alarmer; soulever.*
Opschudding (-en), v. *Trouble; soulèvement* m.
Opschuren (ik schuer op, schuerde op, heb opgeschuerd), b. w. *Nettoyer en écurant; écurer; nettoyer.*
Opschutten (ik schuttede op, heb opgeschut), b. w. *Retenir* ou *arrêter par une écluse.*
Opschuimen (ik schuimde op, heb opgeschuimd), b. *en* o. w. *Écumer.*
Opschuiven (ik schoof op, heb opgeschoven), b. w. *Ouvrir en élevant.* —, o. w. *Reculer; se reculer; faire place.* Schuif wat op. *Reculez un peu.*
Opsieren (ik sierde op, heb opgesierd), b. w. *Parer; orner; ajuster; embellir.*
Opsiering, v. *Parure*, f.; *ornement; ajustement; embellissement*, m.
Opslaen (ik sloeg op, heb opgeslagen), b. w. *Dresser; lever; élever; relever; monter; tendre.* De oogen —. *Lever les yeux.* —, openslaen *Ouvrir.* Een boek —. *Ouvrir un livre.* —, opbreken. *Enfoncer.* Eene deur —. *Enfoncer une porte.* Eene belegering —. *Faire lever un siége.* —, verjagen. *Chasser; débusquer.* omslaen. *Retrousser; replier.* Zyne mouwen —. *Retrousser ses manches.* —, o. w. (met *zyn*). *Enchérir; renchérir.* —, optrekken, opdampen. *S'élever; s'exhaler.*
Opslag (-en), m. *Parement, revers*, m. —, verhooging in prys. *Enchérissement; renchérissement*, m. — (der oogen). *Regard; aspect; coup d'œil*, m.
Opslikken, b. w. *zie* Opslokken.
Opslokken (ik slokte op, heb opgeslokt), b. w. *Avaler; engloutir; absorber.*
Opslokker (-s), m. *Goinfre; goulu; glouton*, m.
Opslokking, v. *Gloutonnerie; goinfrerie, absorption*, f.
Opslorpen (ik slorpte op, heb opgeslorpt), b. w. *Gober; humer; avaler; absorber.*
Opslorpend, b. n. *Absorbant.*
Opslorping, v. *Absorption*, f.
Opsluiten (ik sloot op, heb opgesloten), b. w. *Serrer; enfermer; emprisonner.*
Opsluiting, v. *Action de serrer, d'enfermer; réclusion*, f.
Opslurpen enz. *zie* Opslorpen enz.
Opsmeden (ik smeed op, smeedde op, heb opgesmeed), b. w. *Attacher en forgeant.*

Opsmeren (ik smeer op, smeerde op, heb opgesmeerd), b. w. *Étendre sur; enduire.*
Opsmukken (ik smukte op, heb opgesmukt), b. w. *Parer; orner; ajuster; farder.*
Opsmukking, v. *Parure*, f.; *ornement, fard*, m.
Opsmullen (ik smulde op, heb opgesmuld), b. w. *Manger* ou *avaler goulument.*
Opsmyten (ik smeet op, heb opgesmeten), b. w. *Jeter sur; jeter en haut.*
Opsnappen (ik snapte op, heb opgesnapt), b. w. *Happer; attraper; enlever; saisir; avaler.*
Opsnuifster (-s), v. *Renifleuse*, f.
Opsnuiven (ik snoof op, heb opgesnoven), b. w. *Prendre* ou *attirer par le nez.* —, o. w. *Renifler.* Het —. *Reniflement*, m.
Opsnuiver (-s), m. *Renifleur*, m.
Opsnyden (ik sneed op, heb opgesneden), b. w. *Entamer.* —, opensnyden. *Ouvrir en coupant; couper.* —, o. w. *Habler; se vanter; mentir.*
Opsnyder (-s), m. *Celui qui entame, qui coupe, qui tranche.* —, zwetser. *Hableur; fanfaron*, m.
Opsnydery, v. *Hablerie; fanfaronnade*, f.
Opsnyding, v. *Entamure*, f. —, opening van een lichaem enz. *Ouverture; dissection*, f.
Opsommen (ik somde op, heb opgesomd), b. w. *Additionner; compter; supputer.*
Opspalken (ik spalkte op, heb opgespalkt), b. w. *Ouvrir; étendre.*
Opspannen (ik spande op, heb opgespannen), b. w. *Tendre sur; étendre et attacher dessus; déployer; bander.*
Opspannend, b. n. *Élastique.*
Opspanning, v. *Action de tendre, d'étendre; élasticité*, f.
Opspelden (ik speldde op, heb opgespeld), b. w. *Attacher avec des épingles.*
Opspelen (ik speel op, speelde op, heb opgespeeld), b. w. *Jouer (un air) sur un instrument; jouer (une carte).*
Opsperren (ik sperde op, heb opgesperd), b. w. *Ouvrir tout à fait.*
Opsperring, v. *Action d'ouvrir tout à fait*, f.
Opspeuren (ik speurde op, heb opgespeurd), b. w. *Trouver; découvrir; rencontrer.*
Opspeuring, v. *Découverte; rencontre*, f.
Opspinnen (ik spon op, heb opgesponnen), b. w. *Filer tout ce qui était à filer; blesser en filant.*
Opspitten (ik spittede op, heb opgespit), b. w. *Remuer; bêcher; fouir.*
Opsplyten (ik spleet op, heb opgespleten), b. w. *Fendre.* —, o. w. (met *zyn*). *Se fendre.*
Opsporen enz. *zie* Opspeuren enz.
Opspraek (z. mv.), v. *Blâme*, m.; *censure*, f.; *reproche*, m. Buiten —. *Irréprochablement.*
Opsprakelyk, b. n. *Blâmable; répréhensible; censurable.*
Opspreiden (ik spreidde op, heb opgespreid), b. w. *Étendre* ou *mettre sur; couvrir.*
Opspringen (ik sprong op, ben opgesprongen), o. w. *Sauter; sauter en l'air; bondir; tressaillir.* — van blydschap. *Tressaillir de joie.* —, openspringen. *S'ouvrir avec force* ou *en sautant.* — (spr. van water enz.). *Jaillir; rejaillir.*
Opspringing, v. *Saut; bondissement*, m. — van blydschap. *Tressaillement*, m.
Opstaen (ik stond op, ben opgestaen), o. w. *Être* ou *être posé sur quelque chose.* —, zich opreg-

Se lever; se dresser; être ou *se tenir de-*
Van de tafel —. *Se lever de table.* Uit
›ed —. *Sortir du lit; se lever.* Uit eene
s —. *Relever de maladie.* — uit de zonde.
nvertir. —, ontstaen. *S'élever.* —, van
›od verryzen. *Ressusciter.* —, oproerig wor-
Se révolter; se soulever.
m. *Bâtiment sans le terrain sur lequel il*
onstruit, m. —, want. *Agrès*, m. pl. —,
lplaets. *Refuge; asyle*, m.
l (-en), m. *Révolte; sédition; rébellion;*
rection, f.; *soulèvement*, m.
leling (-en), m. *Insurgé; rebelle; ré-*
, m.
lig, b. n. *Révolté.*
ling, v. *Résurrection*, f. — der dooden.
rection des morts. — uit de zonde. *Con-*
n, f.
len (ik stapelde op, heb opgestapeld),
Empiler; amonceler; accumuler; entas-
ameuloner (*des gerbes*).
ling, v. *Empilement*, *amoncèlement*,
, m.
pen (ik stapte op, heb opgestapt), o. w.
ou *marcher vers le haut; monter.*
eren (ik steigerde op, ben opgesteigerd),
Se cabrer.
n (ik steek op, stak op, heb opgesto-
b. w. *Rengraîner.* —, ontsteken. *Percer*,
e en perce. Wyn —. *Percer du vin.* Een
-. *Crocheter une serrure.* Boter —. *Faire*
tion de beurre. Eene keers —. *Allumer*
handelle. —, opheffen. *Lever; dresser.*
hoofd —. *Lever* ou *dresser la tête.* —,
nen zak steken. *Empocher.* —, uitste-
Arborer. De vlag —. *Arborer le pavil-*
—, o. w. (met *zyn*). *Augmenter; se ren-*
; devenir plus fort (en parlant du

-llen), o. *Plan; projet*, m.; *ébauche;*
ise; minute, f; *systhème; thème*, m.
n (ik stelde op, heb opgesteld), b. w.
ter; dresser; ébaucher; esquisser; com-
; rédiger; minuter.
r (-s), m. *Auteur; rédacteur*, m.
ng, v. *Plan; projet; système*, m.; *ré-*
n; composition; disposition, f.
nen (ik stemde op, heb opgestemd), b. w.
rter; arrêter; résoudre; conclure.
ning, v. *Convention; résolution*, f.
eren. *zie* Opsteigeren.
n (ik stook op, stookte op, heb opge-
l), b. w. *Allumer; attiser.* Het vuer —.
r le feu. —, aenhitsen. *Animer; exciter,*
uer; pousser à.
r (-s), m. *Attiseur*, m. —, aenhitser.
-feu; instigateur, m.
ng, v. *Instigation; incitation*, f.
sel, o. *Ragoût*, m.
ster (-s), v. *Celle qui allume, qui attise.*
aenhitsster. *Instigatrice*, f.
en, b. w. *zie* Openstooten.
pen (ik stopte op, heb opgestopt), b. w.
er; arrêter; retenir.
ing, v. *Action de boucher, de retenir,*
van het water. *Rétention d'urine*, f.
en (ik stortte op, heb opgestort), b. w.
r dessus.
n (ik stoof op, stoofde op, heb opge-
l), b. w. *Fricasser.*
ken (ik strikte op, heb opgestrikt), b. w.
nouer; attacher.

Opstrooijen (ik strooide op, heb opgestrooid), b. w. *Saupoudrer; parsemer; répandre dessus.*
Opstroopen (ik stroopte op, heb opgestroopt), b. w. *Retrousser.* Zyne mouwen —. *Retrousser ses manches.* —, het vel afstroopen. *Écorcher.*
Opstrooping, v. *Retroussement*, m. —, afstrooping. *Écorchure*, f.
Opstryden (ik streed op, heb opgestreden), b. en o. w. *Vouloir persuader; s'efforcer de persuader; s'obstiner à prouver.*
Opstryken (ik streek op, heb opgestreken), b. w. *Relever; retrousser; repasser.*
Opstuiven (ik stoof op, ben opgestoven), o. w. *S'envoler; s'élever en l'air* (*comme de la poussière*). — van gramschap. *S'emporter, se mettre en colère.*
Opstygen (ik steeg op, ben opgestegen), b. en o. w. *Monter; s'élever.*
Opstygend, b. n. *Ascendant.*
Opstygeren, o. w. *zie* Opsteigeren.
Opstyging (-en), v. *Élévation; ascension*, f.; *vapeurs*, f. pl.
Opstyven (ik steef op, heb opgesteven), b. w. *Raffermir; empeser.* —, o. w. (met *zyn*). *Se raffermir; se raidir; s'épaissir.*
Optakelen (ik takelde op, heb opgetakeld), b. w. *Gréer; funer* (t. de mar.).
Optarnen, b. w. *zie* Optornen.
Optassen (ik taste op, heb opgetast), b. w. *Entasser; empiler.*
Optativus, m. *Optatif* (t. de gramm.), m.
Opteekenaer (-s), m. *Marqueur*, m.
Opteekenen (ik teekende op, heb opgeteekend), b. w. *Marquer; noter; annoter; enregistrer; immatriculer.*
Opteekening, v. *Note; notice; marque; annotation; immatriculation*, f.
Optellen (ik telde op, heb opgeteld), b. w. *Additionner; sommer; compter; calculer; supputer.* —, op eene ry noemen. *Dénombrer; énumérer; faire l'énumération de.*
Opteller (-s), m. *Énumérateur, calculateur*, m.
Optelling, v. *Addition; numération; sommation; supputation; énumération*, f.; *calcul; dénombrement*, m.
Opteren (ik teer op, teerde op, heb opgeteerd), b. w. *Dépenser; manger.*
*Optica, v. *Optique*, f.
Optigten (ik tigtte op, heb opgetigt), b. w. *Accuser; imputer.*
Optigting, v. *Accusation; imputation*, f.
Optillen (ik tilde op, heb opgetild), b. w. *Lever; soulever.*
*Optimist (-en), m. *Optimiste*, m.
Optimmeren (ik timmerde op, heb opgetimmerd), b. w. *Élever; bâtir; construire.* Eenen muer —. *Élever un mur.*
Optimmering, v. *Bâtisse; construction*, f.
Optogt, m. *Marche*, f. Het leger is in —. *L'armée est en marche.*
Optooijen (ik tooide op, heb opgetooid), b. w. *Parer; orner; ajuster; embellir; attifer.* Zich te veel —. *Se requinquer.*
Optooijing, v. *Parure*, f.; *ornement; ajustement*, m.
Optooisel, o. *zie* Optooijing.
Optoomen (ik toomde op, heb opgetoomd), b. w. *Brider.*
Optornen (ik tornde op, heb opgetornd), b. w. *Découdre.*

Optrek, m. *Marche*, f. —, vertrek. *Appartement*, *logement*, m.
Optrekbrug (-ggen), v. *Pont-levis*, m.
Optrekken (ik trok op, heb opgetrokken), b. w. *Tirer en haut; hisser; guinder; monter.* —, opbouwen. *Élever; exhausser; bâtir.* Eenen muer —. *Élever un mur.* —, opvoeden. *Élever; nourrir.* Kinderen —. *Élever des enfants.* De wacht —. *Monter la garde.* —, o. w. (met zyn). *S'élever en l'air; monter et se dissiper.* De mist is opgetrokken. *Le brouillard s'est dissipé.* —, opbreken. *Décamper; se mettre en marche.*
Optygen enz. zie Optigten enz.
Opvaert, v. *Ascension*, f.
Opvangen (ik ving op, heb opgevangen), b. w. *Prendre; arrêter; saisir.*
Opvaren (ik vaer op, voer op, ben opgevaren), b. en o. w. *Monter* ou *remonter* (*une rivière*); *monter, s'élever en l'air.* Hy is opgevaren ten hemel. *Il est monté au ciel.*
Opvarend, b. n. *Colère*, *emporté.*
Opvarendheid, v. *Colère*, f., *emportement*, m.
Opvaring, v. *Ascension*, f.
Opvatten (ik vattede op, heb opgevat), b. w. *Ramasser; prendre en levant;* (fig.) *concevoir; prendre; envisager; considérer.* Iets kwalyk —. *Prendre quelque chose en mauvaise part.* Eenen haet — tegen iemand. *Concevoir de la haine contre quelqu'un.*
Opvatting, v. *Idée; conception; interprétation*, f.
Opvegen (ik veeg op, veegde op, heb opgevegd), b. w. *Essuyer; nettoyer* ou *ôter en essuyant.*
Opveilen (ik veilde op, heb opgeveild), b. w. *Mettre en vente* ou *à l'enchère.*
Opveiling, v. *Encan*, m.; *vente à l'encan*, f.
Opveteren, b. w. zie Veteren.
Opvisschen (ik vischte op, heb opgevischt), b. w. *Pêcher; retirer de l'eau.*
Opvlechten (ik vlocht op, heb opgevlochten), b. w. *Relever en tressant.*
Opvliegen (ik vloog op, ben opgevlogen), b. *en* o. w. *Voler en haut; s'envoler; prendre l'essor;* (fig.) *courir avec grande vitesse; voler.* —, o. w. *Sauter en l'air.* In gramschap —. *S'emporter, se mettre en colère.*
Opvlymen (ik vlymde op, heb opgevlymd), b. w. *Faire une incision; ouvrir avec une lancette.*
Opvlyming, v. *Incision*, f.
Opvoeden (ik voedde op, heb opgevoed), b. w. *Nourrir; élever.*
Opvoeder (-s), m. *Nourricier; père nourricier*, m.
Opvoeding, v. *Éducation*, f.
Opvoedingskunde, v. } *Pédagogie; éducation des enfants*, f.
Opvoedingskunst, v. }
Opvoedkunde, v. }
Opvoedster (-s), v. *Nourrice*, f.
Opvoeren (ik voerde op, heb opgevoerd), b. w. *Transporter, conduire* ou *mener en haut; faire monter.* —, verheffen. *Élever.*
Opvolgen (ik volgde op, heb *en* ben opgevolgd), b. w. *Succéder à quelqu'un, le remplacer.* De zoon is den vader opgevolgd. *Le fils a succédé au père.* —, involgen. *Suivre; céder à.* Zyne genegenheid —. *Suivre son penchant.*
Opvolger (-s), m. *Successeur*, m.
Opvolging, v. *Succession*, f.
Opvolgster (-s), v. *Celle qui succède.*
Opvollen, b. w. zie Opvullen.

Opvormen (ik vormde op, heb opgevormd), b. w. *Former; organiser.*
Opvorming, v. *Formation; organisation*, f.
Opvouwen (ik vouwde op, heb opgevouwen), b. w. *Plier.*
Opvreten (ik vreet op, vrat op, heb opgevreten), b. w. *Manger* ou *avaler avidement; dévorer; engloutir; ronger.*
Opvryven, b. w. zie Opwryven.
Opvullen (ik vulde op, heb opgevuld), b. w. *Emplir; remplir; farcir.* — met wol. *Rembourrer.* — met strooi. *Empailler; rempailler.*
Opvulling, v. *Remplissage; remplage*, m.; *farcissure*, f.; *complément* (t. de math.), m.
Opvulsel, o. *Remplage; remplissage*, m.; *bourre*, f.
Opvylen (ik vylde op, heb opgevyld), b. w. *Polir en limant.*
Opvyzelen, b. w. zie Opvyzen.
Opvyzeling, v. zie Opvyzing.
Opvyzen (ik vees (vysde) op, heb opgevezen (opgevysd), b. w. *Élever; exhausser.* Den eenen tegen den anderen —. *Aigrir* ou *irriter l'un contre l'autre.*
Opvyzing, v. *Élévation*, f.; *exhaussement*, m.
Opwachten (ik wachtte op, heb opgewacht), b. w. *Attendre; rendre ses devoirs.*
Opwachting, v. *Attente*, f. Zyne — maken by iemand. *Rendre ses devoirs à quelqu'un.*
Opwaerts, byw. *En haut; vers le haut; d'amont.*
Opwaken (ik waek op, waekte op, ben opgewaekt), o. w. *S'éveiller; se réveiller.*
Opwakkeren (ik wakkerde op, ben opgewakkerd), o. w. *Fraîchir, devenir plus fort* (en parlant du vent).
Opwarmen (ik warmde op, heb opgewarmd), b. w. *Réchauffer.*
Opwarmsel, o. *Réchauffage; réchauffé*, m.
Opwasschen (ik wiesch op, heb opgewasschen), b. w. *Laver; blanchir.*
Opwassen (ik wies op, ben opgewassen), o. w. *Croître; pousser; grandir.*
Opwassing (z. mv.), v. *Crue; croissance*, f.
Opwater, o. *Eau qui vient d'un endroit élevé*, f.
Opwegen (ik weeg op, woog op, heb opgewogen), b. w. *Égaler en poids; peser autant que;* (fig.) *balancer; contre-balancer; compenser; égaler.*
Opwekken (ik wekte op, heb opgewekt), b. w. *Éveiller; réveiller.* De kinderen —. *Réveiller les enfants.* —, verwekken. *Ressusciter.* De dooden —. *Ressusciter les morts.* —, aenmoedigen. *Encourager; animer; exciter; porter à.* Iemand tot de deugd —. *Exciter quelqu'un à la vertu.*
Opwekkend, b. n. *Excitatif; encourageant; qui excite, qui anime.*
Opwekking, v. *Réveil*, m. — van de dood. *Résurrection*, f. —, aenmoediging. *Encouragement*, m.
Opwellen (ik welde op, ben opgeweld), o. w. *Jaillir; rejaillir; bouillonner; sourdre.*
Opwelling, v. *Rejaillissement; bouillonnement*, m.; *ébullition*, f.
Opwentelen (ik wentelde op, heb opgewenteld), b. w. *Rouler en haut; rouler sur quelque chose.*
Opwerpen (ik wierp (worp) op, heb opgeworpen), b. w. *Jeter vers le haut; jeter; rejeter.* —, optrekken. *Élever; relever.* Eene schans —. *Élever un fort.* —, tegenwerpen. *Objecter.* —, o. w. *Revenir, causer des rapports.*

g (-en), v. *Objection*, f. — (der maeg). *ts*, m. pl., *rot*, m.
(ik wiegde op, heb opgewiegd), b. w. , *nourrir.*
(ik wond op, heb opgewonden), b. w. *r; pelotonner.* Garen —. *Dévider du* zakuerwerk —. *Remonter une montre.* yschen. *Élever; hisser; guinder.*
(ik wipte op, heb opgewipt), b. w. , —, o. w. *Se lever en bascule.*
(-s), m *Berneur*, m.
g, v. *Berne*, f.; *bernement*, m.
n (ik wisselde op, heb opgewisseld), *lgioter; changer; échanger.* Het —. *zie* sling.
ng, v. *Agiotage; change; échange*, m.
n (ik wreef op, heb opgewreven), b. w. n *lustrer en frottant.*
(ik wees op, heb opgewezen), b. w. *r* ou *indiquer du doigt.*
(ik zadelde op, heb opgezadeld), b. w.
(ik zakte op, heb opgezakt), b. w. *ier.*
er (-s), m. (der stemmen in eene ver-). *Scrutateur*, m.
n (ik zamelde op, heb opgezameld), *masser; ramasser; recueillir; rassem-*
ig, v. *Amas; assemblage*, m. — (der n). *Scrutin*, m.
(ik zeide op, heb opgezeid (opgezegd), *Réciter tout haut; lire à haute voix.* es —. *Réciter sa leçon.* Den dienst — en knecht. *Renvoyer* ou *congédier un ique.* De vriendschap —. *Rompre l'a-* let —. *Récitation; rénonciation*, f.
(-s), m. *Récitateur*, m.
g, v. *Récitation; rénonciation*, f.
(ik zeilde op, heb opgezeild), b. w. ou *remonter* (*une rivière*); *doubler*). —, (fig.) uitvoeren, te boven komen *er, faire, surmonter, venir à bout.* —, net zyn). *Cingler* ou *voguer plus loin.*
(ik zond op, heb opgezonden), b. w. *er; expédier.*
. *Dessein prémédité; propos délibéré*, *olution; intention*, f. Van — verande- *anger de résolution.* Met —. *A dessein*; ; *de propos délibéré.*
k, byw. *Exprès; à dessein; de propos l.*
(ik zettede op, heb opgezet), b. w. . De poort —. *Ouvrir la porte.* —, op- . *Mettre* ou *poser sur.* Zynen hoed *ttre son chapeau; se couvrir.* Eene vlag *borer un pavillon.* De kegels —. *Dres- quilles.* Eene school —. *Établir une* asten —. *Établir des impôts.* —, duer- ken. *Enchérir; renchérir.* —, opsto- *nimer; exciter.*
(-s), m. *Couchoir* (t. de rel.), m.
. *zie* Opzeilen.
-en), o. *Inspection; surveillance; inten- direction*, f. —, betrekking. *Rapport;* m.; *relation*, f.; *sens*, m. In dat —. *égard.* Ten —e van. *Par rapport à; eu à; quant à.* Ten mynen —e. *A mon*
yk, b. n. *Relatif.* —, byw. *Relative- par rapport à.*
enz. *zie* Opziener enz.

Opzieden (ik zood op, heb opgezoden), b. w. *Faire bouillir.* —, o. w. *S'élever en bouillant; bouillir; bouillonner.*
Opzieding, v. *Bouillonnement*, m.; *ébullition*, f.
Opzien (ik zag op, heb opgezien), o. w. *Regarder en haut, lever les yeux; regarder avec étonnement.* —, opletten. *Faire attention; surveiller.*
Opzien (z. mv.), o. *Air*, m.; *mine; physionomie*, f. — maken. *Faire parler de soi; faire du bruit.*
Opziender, m. *zie* Opziener.
Opziener (-s), m. *Inspecteur; intendant; surveillant*, m.
Opzienersambt, o. } *Emploi d'inspecteur* ou *de*
Opzienerschap, o. } *surveillant*, m.; *intendance*, f.
Opzienster (-s), v. *Inspectrice; surveillante*, f.
Opzigt enz. *zie* Opzicht enz.
Opzingen (ik zong op, heb opgezongen), b. w. *Chanter.*
Opzitten (ik zat op, heb *en* ben opgezeten), o. w. *Être assis sur; s'asseoir sur; percher; monter à cheval.* 'S nachts —. *Passer la nuit sans se coucher; veiller.*
Opzoeken (ik zocht op, heb opgezocht), b. w. *Chercher; rechercher.* — (van honden spr.). *Rapporter.*
Opzoeker (-s), m. *Celui qui cherche.* — van oude boeken. *Bouquineur*, m.
Opzoeking, v. *Recherche*, f.
Opzolderen (ik zolderde op, heb opgezolderd), b. w. *Mettre au grenier.*
Opzouten (ik zoutte op, heb opgezouten), b. w. *Saler, mettre dans le sel;* (fig.) *garder, conserver.*
Opzuipen (ik zoop op, heb opgezopen), b. w. *Boire tout; avaler; boire avidement.*
Opzwelgen, b. w. *zie* Opslokken.
Opzwellen (ik zwol op, ben opgezwollen), o. w. *Enfler; gonfler; s'enfler; se gonfler; bouffir.*
Opzwelling, v. *Enflure*, f.; *gonflement*, m.; *bouffissure*, f.
Opzwemmen (ik zwom op, ben opgezwommen), o. w. *Surnager.*
Opzyn (ik was op, ben opgeweest), o. w. *Être sur quelque chose; être levé; être debout; être mangé, dépensé* ou *consommé.* Het brood is op. *Le pain est mangé.* Myn geld is op. *Je n'ai plus d'argent.*
*Orakel (-s), o. *Oracle*, m.
Oranieäppel (-en), m. *Orange*, f.
Oraniebloesem (-s), m. *Fleur d'orange*, f.
Oranieboom (-en), m. *Oranger*, m.
Oranieboomkweeker (-s), m. *Orangiste*, m.
Oraniehuis, o. *zie* Oranjery.
Oraniekleur, v. *Orangé*, m.
Oraniekleurig, b. n. *Orangé.*
Oraniën. *Orange* (ville).
Oranieschel (-llen), v. } *Écorce d'orange*, f.
Oranieschil (-llen), v. }
Oranieverkooper (-s), m. *Oranger, marchand d'oranges*, m.
Oranieverkoopster (-s), v. *Orangère, marchand d'oranges*, f.
Oraniewater, o. *Orangeade, eau de naffe*, f.
Oranjeäppel enz. *zie* Oranieäppel enz.
Oranjery (-en), v. *Orangerie*, f.
*Oratie (-n), v. *Oraison; harangue*, f.; *discours*, m.
Oratoor, m. *Oratorien*, m.
Oratorie, o. *Oratoire* (congrégation), m.

Oratoriepriester (-s), m. *Oratorien*, m.
Orberen (ik orberde, heb georberd), b. w. *User d'une chose, s'en servir.*
Orcel, v. } *Orseille* (mousse pour la teinture), f.
Orchille, v. }
Orde (-n), v. *Ordre; arrangement; rang*, m.
Ordeloos, b. n. *Dérangé; déréglé; confus; sans ordre.*
Ordelyk, b. n. *Réglé; régulier; honnête; décent.* Een — leven. *Une vie réglée.* —, byw. *Régulièrement; avec ordre.*
Ordelykheid (z. mv.), v. *Ordre*, m.; *régularité; honnêteté; décence*, f.
Orden (-s), o. *Ordre*, m. Het — der Predikheeren. *L'ordre des Dominicains.*
Ordenen (ik ordende, heb geordend), b. w. *Ranger; arranger; régler; mettre en ordre.*
Ordengeestelykheid, v. *Clergé régulier*, m.
Ordentelyk enz. zie Ordelyk enz.
Order (-s), o. *Ordre; arrangement*, m.; *disposition*, f. —, bevel. *Ordre; commandement*, m. —, verdeeling. *Classe, catégorie*, f. Op — stellen. *Classer; arranger; mettre en ordre.* —, regeltucht. *Police*, f.; *ordre*, m.
*Ordinairelyk, byw. *Ordinairement.*
*Ordinantie, v. *Ordonnance*, f.
*Ordinaris, m. en o. *Ordinaire*, m.
*Ordineren (ik ordineerde, heb geordineerd), b. w. *Ordonner; disposer.*
*Ordinering, v. *Ordonnance*, f.; *ordre; plan*, m.
*Ordonnantie (-n), v. *Ordonnance*, f.
*Ordonneren (ik ordonneerde, heb geordonneerd), b. w. *Ordonner.*
Orego, m. *Origan* (plante), m.
*Organiek, b. n. *Organique.*
*Organisatie, v. *Organisation*, f.
*Organisch, b. n. *Organique.*
*Organiseren, b. w. *Organiser.*
Organist (-en), m. *Organiste*, m.
*Organzyn, v. *Organsin* (soie torse), m.
*Orgeat, m. *Orgeat*, m.
Orgel (-s, -en), o. *Orgue*, m.; *orgues*, f. pl. Op het — spelen. *Toucher* ou *jouer de l'orgue.*
Orgelblazer (-s), m. *Souffleur d'orgues*, m.
Orgeldeur (-en), v. *Volet*, m.
Orgelen (ik orgelde, heb georgeld), o. w. *Jouer* ou *toucher de l'orgue.*
Orgelgeschut, o. *Orgue* (assemblage de canons, de mousquets), m.
Orgelist (-en), m. *Organiste*, m.
Orgelkas (-ssen), v. *Buffet d'orgues*, m.
Orgelkist (-en), v. *Sommier*, m.
Orgelmaker (-s), m. *Facteur d'orgues*, m.
Orgelpyp (-en), v. *Tuyau d'orgues*, m.
Orgelregister (-s), o. *Registre d'orgues*, m.
Orgelspeelster (-s), v. *Organiste*, f.
Orgelspel, o. *Jeu d'orgue*, m.
Orgelspeler (-s), m. *Organiste*, m.
Orgeltje (-s), o. *Petit orgue*, m.; *serinette*, f.
Orgeltrapper, m. } zie Orgelblazer.
Orgeltreder, m. }
*Origineel, b. n. *Original; primitif; originaire.* —, o. *Original*, m.; *minute*, f.
*Orkaen (-anen), m. *Ouragan*, m.
Orleaen, m. } *Roucou*, m.
Orliaen, m. }
Orlogie enz. zie Horlogie enz.
Ortolaen (-anen), m. *Ortolan*, m.
*Orviëtaen, m. *Orviétan*, m.
Os (ossen), m. *Bœuf*, m. Jonge —. *Bouvillon, jeune bœuf*, m. Wilde —. *Buffle*, m.
Ossebreek, o. *Arrête-bœuf* (plante), m.
Ossendrift (-en), m. en v. *Troupeau de bœufs*, m.
Ossendryfster (-s), v. *Bouvière*, f.
Ossendryver (-s), m. *Bouvier, pique-bœuf*, m.
Ossenëter (-s), m. *Taurophage*, m.
Ossenhaer, o. zie Ossenhair.
Ossenhair, o. *Bourre*, f.; *poil de bœuf*, m.
Ossenhandel (z. mv.), m. *Commerce de bœufs*, m.
Ossenhoeder (-s), m. *Bouvier*, m.
Ossenhoedster (-s), v. *Bouvière*, f.
Ossenhuid (-en), v. *Peau de bœuf*, f.
Ossenkooper (-s), m. *Marchand de bœufs*, m.
Ossenkop (-ppen), m. *Tête de bœuf*, f.
Ossenleêr, o. *Cuir de bœuf*, m.
Ossenlever, v. *Foie de bœuf*, m.
Ossenmaeg, v. *Gras-double*, m.
Ossenmarkt, v. zie Ossenmerkt.
Ossenmerkt (-en), v. *Marché aux bœufs*, m.
Ossenmest, m. *Bouse, fiente de bœuf*, f.
Ossenöog (-en), v. en o. *Œil de bœuf*, m. (plant). *Buphthalme*, m. —en. *Œufs au miroir*, m. pl.
Ossenrib (-bben), v. *Côte de bœuf; charbonnée*, f.
Ossenschenkel (-s), m. *Trumeau, jarret de bœuf*, m.
Ossenstal (-llen), m. *Bouverie, étable à bœufs*, f.
Ossentand (-en), m. *Dent de bœuf*, f.
Ossentong (-en), v. *Langue de bœuf*, f. — (plant). *Buglosse*, f.
Ossenvleesch (z. mv.), o. *Du bœuf*, m.; *chair de bœuf*, f.
Ossenvoet (-en), m. *Pied de bœuf*, m.
Ossenweider (-s), m. *Celui qui engraisse des bœufs pour les vendre; marchand de bœufs*, m.
Ossiaensch, b. n. *Ossianique.*
Osterlucie, v. *Aristoloche* (plante), f.
Otter (-s), m. (dier). *Loutre*, f.
Otterhoed (-en), m. *Loutre* (chapeau), m.
Ottervel (-llen), o. *Peau de loutre*, f.
Ottomanisch, b. n. } *Ottoman, turc.*
Ottomansch, b. n. }
Oud, b. n. *Vieux; âgé; ancien; antique.* —e man. *Vieillard*, m. —e vrouw. *Vieille; vieille femme*, f. Dertig jaren —. *Agé de trente ans.* — kleed. *Vieil habit.* — maken. *Vieillir, rendre vieux.* — worden. *Vieillir, devenir vieux.* De —e wysgeeren. *Les anciens philosophes.* De —e volken. *Les anciens.* Op de —e manier. *A l'antique.* — en zwak. *Caduc.* — yzer. *Ferraille*, f. Hoe — zyt gy? *Quel âge avez-vous?* —, versleten. *Usé.*
Oudachtig, b. n. *Un peu vieux; un peu âgé.*
Oudbakken, b. n. *Rassis;* (fig.) *qui n'est plus jeune.* — brood. *Pain rassis.*
Oudburgemeester (-s), m. *Ancien bourgmestre*, m.
Oude, v. zie Ouderdom.
Oudekleêrkooper (-s), m. *Fripier*, m.
Oudekleêrkoopster (-s), v. *Fripière*, f.
Oudekleêrmerkt (-en), v. *Friperie*, f.
Oudekleêrverkooper (-s), m. *Fripier*, m.
Oudekleêrverkoopster (-s), v. *Fripière*, f.
Oudelyk, b. n. zie Oudachtig.
Oudemannenhuis (-zen), o. *Hospice des vieillards*, m.
Oudenaerden. *Oudenarde* (ville).
Ouder, b. n. *Plus vieux; plus âgé; plus ancien.* Naer — gewoonte. *Selon l'ancienne coutume.*
Ouderdom (z. mv.), m. *Age*, m.; *vieillesse; vétusté*, f. Zwakke —. *Caducité*, f. Uitgeleefde —. *Décrépitude*, f.
Ouderen, m. mv. zie Ouders.

fde (z. mv.), v. *Amour filial*, m.
vend, b. n. *Qui aime ses parents.*
g (-en), m. *Ancien; vieillard*, m.
gschap, o. *Charge d'ancien*, f.
›s, b. n. *Qui a perdu son père et sa* —ze kinderen. *Orphelins*, m. pl. —ze *Orphelinage; état d'orphelin*, m.
›sheid (z. mv.), v. *Orphelinage; état* ›elin, m.
k, b. n. *Qui vient des parents, qui les* ›ne.
n, v. *zie* Onderliefde.
m. mv. *Parents*, m. pl. Onze eerste —. *remiers parents.*
›ts, byw. *A l'antique; à l'ancienne mode.*
›tsch, b. n. *Antique; vieux; suranné;* ›ue. —e dingen. *Antiquailles*, f. pl.
›tschheid (z. mv.), v. *Antiquité*, f.
›uwenhuis (-zen), o. *Hospice des vieilles* ›s, m.
tmoeder (-s), v. *Bisaïeule*, f.
›tvader (-s), m. *Bisaïeul*, m.
, v. *Vieillesse; antiquité; ancienneté;* é, f.
skenner (-s), m. *Antiquaire, archéolo-* m.
skennis, v. } *Science* ou *connaissance*
skunde, v. } *des antiques* ou *des an-* ›s, *archéologie*, f.; *antiquariat*, m.
skundig, b. n. *Qui connaît les antiques antiquités.*
skundige, m. *Antiquaire*, m.
i (-ijen), v. *Grand'tante*, f.
rdsch, b. n. *Runique.*
(-s, -en), m. *Grand-oncle*, m.
an), byw. *Depuis longtemps; ancienne-* Op zyn —. *A l'antique.*
b. n. *Le plus âgé; le plus vieux; le plus* ›; *l'aîné.*
, byw. *Anciennement; autrefois; jadis.*
›r (-s), m. *Patriarche; père de l'É-* m.
›ch, b. n. *Qui est de vieille femme.*
›n (-anen), m. *Coq de bruyère*, m.
›nz. } *zie* Altaer enz.
nz. }
-s), m. *Pain à cacheter*, m.; *oublie*, f.; *à chanter*, m.; *hostie*, f.
›osje (-s), o. } *Boîte aux oublies*, f.
›osken (-s), o. }
e (-s), o. *Petite oublie; petite hostie*, f.
ets enz. *zie* Ouderwets enz.
b. n. *Ovale.* —, o. *Ovale*, m.
-s), m. *Four; fourneau*, m.; *fournaise*, ›d van eenen —. *Gueule d'un four*, f. ›rood in den — schieten. *Enfourner le*
›r (-en), v. *Bouchoir; fermoir*, m.
eil (-en), m. *Écouvillon*, m.
ffel (-s), v. } *Fourgon; râble; tire-*
›k (-aken), m. } *braise*, m.
is (-zen), o. *Fournil, four*, m.
ıbber (-s), m. *Fourgon; râble; tire-* ›, m.
ker (-s), m. *Fournaliste*, m.
ıer (-uren), m. *Barange* (terme de sa- , m.
›hter (-s), m. *Fournier*, m.
›htster (-s), v. *Fournière*, f.
ıop (-ppen), v. *Pelle à four*, f.
›k, m. *zie* Ovengaffel.
(-s), o. *Petit four; petit fourneau*, m. — latteelbakkers. *Fournette*, f.

Ovenvol, m. *Fournée*, f.
Ovenwisch (-sschen), v. *Écouvillon*, m.
Over, voorz. *Sur; dessus; pardessus; au-dessus de; vis-à-vis de; dans; en; de; pendant; pour, à cause de; audelà de; par; plus de; par la voie de.* — eene brug gaen. *Passer un pont.* — water en — land. *Par mer et par terre.* — den oorlog spreken. *Parler de la guerre.* — eene sloot springen. *Franchir un fossé.* — de rivier. *Audelà de la rivière.* — de honderd guldens. *Plus de cent florins.* — de helft. *Plus de la moitié.* — acht dagen. *Dans huit jours.* — de maeltyd. *Pendant le repas.* — weg. *En chemin.* Ik ben er vergenoegd —. *J'en suis content.* — hals — kop. *A corps perdu.* —, byw. *De l'autre côté; vis-à-vis; de reste; par delà; bien loin; passé.* Het onweêr is —. *L'orage est passé.* Tyd — hebben. *Avoir du temps de reste.* De stad is —. *La ville est rendue.* — en weêr. *Réciproquement.* — en weêr gaen. *Aller et venir.*
Overaerdig, b. n. *Fort gentil; fort plaisant; très-ingénieux.* —, byw. *zie* Overaerdiglyk.
Overaerdiglyk, byw. *Très-plaisamment; très-ingénieusement.*
Overal, byw. *Partout; en tous lieux.*
Overalpisch, b. n. *Transalpin, ultramontain.*
Overaltegenwoordig, b. n. *Présent partout.*
Overaltegenwoordigheid (z. mv.), v. *Toute-présence*, f.
Overaltegenwoordiglyk, byw. *En tous lieux.*
Overanderdaegsch, b. n. *zie* Anderendaegsch.
Overanderendag, byw. *D'un jour à l'autre.*
Overat. *zie* Overeten.
Overbaet, v. *Bénéfice, profit*, m.
Overband (-en), m. *Surbande* (chir.), f.
Overbeen (-en), o. *Suros* (tumeur), m.
Overbergsch, b. n. *Ultramontain.*
Overbevruchting, v. *Superfétation*, f.
Overbinden (ik bond over, heb overgebonden), b. w. *Lier par-dessus.* —, herbinden. *Relier, lier de nouveau.*
Overbinding, v. *Action de lier par-dessus, de relier*, f.
Overblazen (ik overblies, heb overblazen), b. w. *Souffler* ou *appliquer dessus; dorer.*
Overblyfsel (-s), o. *Reste; résidu; restant; vestige*, m.; *trace; relique*, f. De —s der Heiligen. *Les reliques des Saints.*
Overblyven (ik bleef over, ben overgebleven), o. w. *Rester; être de reste; demeurer.*
Overblyvend, b. n. *Restant.*
Overbodig enz. *zie* Overtollig enz.
Overbrengen (ik bragt over, heb overgebragt), b. w. *Passer* (*le temps*). Hoe hebt gy den dag overgebragt? *Comment avez-vous passé la journée?* —, opvoeren. *Transporter; transférer; transmettre.* —, boodschappen. *Annoncer; rapporter.* —, klappen. *Redire; rapporter.* Veel —. *Souffrir beaucoup.* Het —. *zie* Overbrenging.
Overbrenger (-s), m. *Rapporteur*, m.
Overbrenging, v. *Rapport; transport; transfert*, m.; *translation; transmission*, f.
Overbrengster (-s), v. *Rapporteuse*, f.
Overbrieven (ik briefde over, heb overgebriefd), b. w. *Mander par écrit; faire savoir par lettre; écrire; rapporter.*
Overbrieving, v. *Avis; rapport*, m.
Overbuigen (ik boog over, heb overgebogen), b. w. *Courber; plier.*

Overbuitelen (ik buitelde over, heb en ben overgebuiteld), o. w. *Culbuter; faire la culbute.*
Overbuiteling, v. *Culbute*, f.
Overdacht. zie Overdenken.
Overdadig, b. n. *Excessif; somptueux; prodigue.* —, byw. zie Overdadiglyk.
Overdadigheid, v. zie Overdaed.
Overdadiglyk, byw. *Excessivement; prodigalement; avec profusion.*
Overdaed, v. *Excès*, m.; *profusion; prodigalité*, f.; *luxe*, m. — (in eten en drinken). *Intempérance; orgie; débauche*, f.
Overdek (-kken), o. *Tillac, pont d'un navire*, m.
Overdekken (ik overdekte, heb overdekt), b. w. *Couvrir.*
Overdekking, v. *Action de couvrir*, f.
Overdekt, b. n. *Couvert.*
Overdenken (ik overdacht, heb overdacht), b. w. *Méditer; considérer; peser; réfléchir à; examiner; repenser.* Eene zaek rypelyk —. *Réfléchir mûrement à une affaire.*
Overdenking (-en), v. *Méditation; réflexion; considération*, f.; *examen*, m.
Overdoen (ik deed over, heb overgedaen), b. w. *Céder; abandonner; transmettre; remettre.*
Overdouwen (ik douwde over, heb overgedouwd), b. w. *Pousser d'un autre côté, pousser pardessus.*
Overdraegbaer, b. n. *Transmissible.*
Overdraegbaerheid, v. *Transmissibilité*, f.
Overdragen (ik draeg over, droeg over, heb overgedragen), b. w. *Transporter; transmettre.* —, overzeggen. *Rapporter; dire, redire.*
Overdrager (-s), m. *Rapporteur*, m.
Overdraging, v. *Transport*, m.; *cession; transmission*, f. —, overzegging. *Rapport*, m.
Overdragt, v. *Transport; transfert*, m.; *transmission; cession*, f.
Overdragtbrief (-ven), m. *Acte de transport*, m.; *cession*, f.
Overdragtelyk, b. n. *Métaphorique.* —, byw. *Métaphoriquement.*
Overdreef. zie Overdryven.
Overdreven, v. d. van overdryven. —, b. n. *Outré; exagéré.*
Overdrevenheid, v. *Exagération*, f.
Overdrinken (zich) (ik overdronk my, heb my overdronken), wed. w. *Boire trop; boire avec excès.*
Overdroevig, b. n. *Fort triste; désolé.*
Overdronk. zie Overdrinken.
Overdronken, v. d. van overdrinken.
Overdryven (ik dreef over, heb overgedreven), b. w. *Pousser, chasser* ou *faire aller de l'autre côté.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer de l'autre côté en flottant.* —, verdwynen. *Disparaître; passer; se dissiper.* — (ik overdreef, heb overdreven), b. w. *Surmener; estrapasser; excéder;* (fig.) *exagérer; outrer.*
Overdryving v. *Exagération*, f.
Overdwaelsch enz. zie Hoogmoedig enz.
Overdwars, byw. *En travers; de travers.*
Overdwarsen (ik overdwarste, heb overdwarst), b. w. *Traverser; susciter des obstacles.*
Overeen, byw. *L'un sur l'autre; d'un commun accord; unanimement.*
Overeenbrengbaer, b. n. *Conciliable.*
Overeenbrengen (ik bragt overeen, heb overeengebragt), b. w. *Accorder; accommoder; concilier.*
Overeenbrenger (-s), m. *Conciliateur, réconciliateur*, m.
Overeenbrenging, v. *Conciliation; concordance*, f.
Overeengebragt, v. d. van overeenbrengen.
Overeenkomen (ik kwam overeen, ben overeengekomen), o. w. *Convenir de; tomber d'accord; transiger; convenir à; s'accorder; s'assortir; avoir du rapport; être conforme; répondre; sympathiser.*
Overeenkomend, b. n. zie Overeenkomstig.
Overeenkomst, v. *Conformité; concordance; convenance; analogie; cohérence; symétrie*, f.; *rapport; accord*, m.; *compatibilité; uniformité*, f. —, verdrag. *Contrat; traité*, m.; *convention*, f. —, eendragt. *Concorde; union; harmonie; sympathie*, f.
Overeenkomstig, b. n. *Conforme; analogue; homologue; symétrique; uniforme; analogique; compatible; cohérent; sympathique.* —, byw. zie Overeenkomstiglyk.
Overeenkomstigheid, v. zie Overeenkomst.
Overeenkomstiglyk, byw. *Conformément; analogiquement; symétriquement; uniformément.*
Overeenstemmen (ik stemde overeen, heb overeengestemd), o. w. *Être du même avis, du même sentiment; s'accorder; s'entendre; être d'accord.*
Overeenstemmend, b. n. *Consonnant; qui est d'accord; analogue.*
Overeenstemming, v. *Concordance; consonnance; harmonie; bonne intelligence*, f.
Overeergisteren, byw. *La veille d'avant-hier; il y a trois jours.*
Overeind, byw. *Debout; sur pied.* — staen. *Se tenir debout.* — ryzen. *Se lever.*
Overeischen (ik overeischte, heb overeischt), b. w. *Surfaire.*
Overend, byw. zie Overeind.
Overeten (zich) (ik overat my, heb my overeten), wed. w. *Manger trop* ou *avec excès.*
Overgaef, v. zie Overgave.
Overgaen (ik ging over, ben overgegaen), b. w. *Traverser; passer.* Hy is de brug overgegaen. *Il a passé le pont.* —, o. w. *Passer; aller d'un lieu dans un autre; se transplanter.* —, verdwynen. *Disparaître; passer; se passer; se dissiper.* De pyn is overgegaen. *La douleur est passée.* —, overgegeven worden. *Se rendre; être rendu.* Zich —. *Se fatiguer trop en marchant.* Het — van eene stad. *La reddition d'une ville.*
Overgaend, b. n. *Transitif* (gramm.).
Overgang (-en), m. *Passage*, m.; *transition*, f.; *changement*, m.; *transmigration*, f.
Overgapen (ik overgaep, overgaepte, heb overgaept), b. w. *Pouvoir mettre quelque chose dans la bouche.*
Overgave (-n), v. *Reddition*, f. De — van eene stad. *La reddition d'une ville.* —, overdragt. *Transport*, m.; *cession*, f.
Overgebleven, v. d. van overblyven.
Overgebogen — overbuigen.
Overgebonden — overbinden.
Overgebragt — overbrengen.
Overgedaen — overdoen.
Overgedreven — overdryven.
Overgeefbaer, b. n. *Transmissible.*
Overgeefbaerheid, v. *Transmissibilité*, f.
Overgegeven, v. d. van overgeven. —, b. n. *Abandonné; désespéré.*
Overgegoten, v. d. van overgieten.
Overgehad — overhebben.
Overgekeken — overkyken.
Overgeklommen — overklimmen.

o. *Subrécot* ou *surécot*, m.
v. d. van overleggen.
(z. mv.), o. *Superstition*, f.
g, b. n. *Superstitieux*.
gheid (z. mv.), v. *Superstition*, f.
, byw. *Plus qu'il ne faut; beaucoup*

en, v. d. van overnemen.
n, o. w. *zie* Overraken.
s, v. d. van overryden.
nken — overschenken.
ren — overscheren.
ten — overschieten. —, b. n.
ui est de reste.
ven, v. d. van overschuiven.
even — overschryven.
en — overslaen.
en — oversmyten.
ngen — overspringen.
en — oversteken.
ken — overstryken.
ken — overtrekken.
(ik geef over, gaf over, heb over-
, b. w. *Donner; remettre; livrer; dé-*
lder; transmettre; abandonner; ren-
braken. *Vomir; rendre.* Zich —. *Se*
se soumettre; se livrer; s'abandonner;
r; se donner. Zich — aen zyne driften.
à ses passions.
, v. *Cession*, f.; *abandon; dessaisisse-*
; soumission; résignation; reddition,
king. *Vomissement*, m.
en, v. d. van overvliegen.
en — overvlieten.
, o. *zie* Overwigt.
en, v. d. van overwegen.
nen — overwinnen.
pen — overwerpen.
— overzeggen.
n — overzitten.
n — overzieden.
mmen — overzwemmen.
(ik goot over, heb overgegoten),
Transvaser; transfuser; verser d'un
s un autre. —, storten. *Verser; ré-*
— (ik overgoot, heb overgoten).
ou *mouiller entièrement.*
g, v. *Transfusion* (chim.), f.
b. n. *Très-bon.* —, byw. *Très-bien.*
eid (z. mv.), v. *Excès de bonté*, m.;
nde bonté, f.
n (ik overgolfde, heb overgolfd), b. w.
ar-dessus à grands flots.
n (ik gooide over, heb overgegooid),
er par-dessus.
zie Overgieten.
l (-s), m. *Surfaix*, m.
, v. d. van overgieten.
zie Overgrypen.
n, v. d. van overgrypen.
, b. n. *Excessivement grand; trop*
énorme.
heid, v. *Grandeur excessive*, f.
moeder (-s), v. *Bisaïeule*, f.
vader (-s), m. *Bisaïeul*, m.
n (ik overgreep, heb overgrepen), b. w.
ner d'une main ou d'un empan.
n (ik overgulde, heb overguld), b. w.

m. *Batterie* (d'un fusil), f.
er, m. *zie* Overhaler.
esch (-sschen), v. *Matras*, m.
l.

Overhaelglas (-zen), o. *Cornue, retorte*, f.
Overhaelketel (-s), m. } *Alambic*, m.; *cucurbi-*
Overhaelvat (-en), o. } *te*, f; *vase distilla-*
toire, m.
Overhaesten (ik overhaestte, heb overhaest), b. w. *Hâter* ou *presser trop.* Zich —. *Se hâter* ou *se presser trop.*
Overhaestig, b. n. *Trop pressant; trop prompt.*
Overhaesting, v. *Précipitation; trop grande hâte*, f.
Overhalen (ik hael over, haelde over, heb overgehaeld), b. w. *Passer* ou *porter d'un côté à l'autre; faire pencher; ramener à.* Den haen van een fuziek —. *Bander le chien d'un fusil.* Iemand tot zyn gevoelen —. *Faire entrer quelqu'un dans son sentiment.* —, doorhalen. *Tancer; réprimander.* —, distileren. *Distiller.*
Overhaler (-s), m. *Passeur*, m. —, distileerder. *Distillateur*, m.
Overhaling, v. *Distillation*, f. —, overtuiging. *Persuasion*, f.
Overhand (z. mv.), v. *Dessus; avantage*, m.; *supériorité; victoire*, f. De — behalen. *Avoir le dessus; remporter la victoire.* Onze driften nemen dikwyls de — op de rede. *Nos passions l'emportent souvent sur la raison.*
Overhandigen (ik overhandigde, heb overhandigd), b. w. *Remettre en mains; livrer.* Iemand eenen brief —. *Remettre une lettre à quelqu'un.*
Overhanding, v. *Action de remettre en mains, de livrer*, f.
Overhands, byw. *Du revers de la main.* —, by beurten. *Tour à tour; alternativement.* — naeijen. *Surjeter, coudre en surjet.*
Overhangen (ik hing over, heb overgehangen), b. w. *Pendre* ou *suspendre au-dessus; mettre sur.* —, o. w. *Être suspendu au-dessus; prominer.* —, overhellen. *Pencher; incliner.*
Overhangend, b. n. *Penchant; penché; proéminent.*
Overhebben (ik had over, heb overgehad), b. w. *Avoir de reste.*
Overheen, byw. *Par-dessus; sur.*
Overheer (-en), m. *Souverain; seigneur; maître; chef*, m.
Overheerd¹, v. d. van overheeren.
Overheeren (ik overheerde, heb overheerd), b. w. *Conquérir; subjuguer; soumettre; maîtriser.*
Overheering, v. *Réduction; conquête*, f.
Overheerlyk, b. n. *Superbe; magnifique; somptueux; très-beau.* — huis. *Maison superbe.* —, byw. *Superbement; magnifiquement; somptueusement.*
Overheerschen (ik overheerschte, heb overheerscht), b. w. *Conquérir; réduire; maîtriser; soumettre; dompter; prédominer.*
Overheerschend, b. n. *Prédominant.*
Overheerscher (-s), m. *Dominateur; souverain; conquérant*, m.
Overheersching, v. *Domination; prédomination; conquête; réduction*, f.
Overheid (-heden), v. *Les magistrats*, m. pl.; *magistrature*, f.; *gouvernement*, m.; *régence*, f.
Overheidsambt (-en), o. *Magistrature; régence*, f.
Overheidsdwang (z. mv.). m. *Coërcition*, f.
Overheidspersoon (-en), m. *Magistrat; supérieur*, m.

Overhellen (ik helde over, heb overgeheld), o. w. *Pencher; incliner; récliner; surplomber.*
Overhellend, b. n. *Penchant; penché; réclinant.*
Overhelling, v. *Penchant; penchement*, m.; *inclinaison; réclinaison* (*du cadran*), f.
Overhemd (-en), o. *Chemisette*, f.
Overhoef (z. mv.), m. *Excroissance sur la corne d'un cheval*, f.
Overhoeks, byw. *De biais; de travers; obliquement.*
Overhoeksch, b. n. *Qui est de biais; oblique.*
Overhoop, byw. *Sens dessus dessous; pêle-mêle; en désordre; confusément.* — liggen. *Être en désordre; être brouillé.* — smyten of werpen. *Renverser; terrasser; culbuter.*
Overhooren (ik overhoorde, heb overhoord), b. w. *Faire réciter; écouter; récoler.*
Overhooring, v. (van getuigen). *Récolement*, m.
Overhouden (ik hield over, heb overgehouden), b. w. *Réserver; garder; avoir de reste.*
Overhouding, v. *Réserve*, f.
Overig, b. n. *Restant; qui reste; qui est de reste.* — zyn of blyven. *Rester; être de reste.* — laten. *Laisser.* Het —e. *Le reste, le restant; le surplus.* Voor het —e. *Au reste; du reste; au surplus.*
Overigens, byw. *Au reste; au surplus.*
Overigheid, v. zie Overheid.
Overjaerd, b. n. *Suranné*
Overjagen (ik jaeg over, joeg (jaegde) over, heb overgejaegd), b. w. *Chasser par-dessus; forcer à passer dessus.* — (ik overjoeg, heb overjaegd). *Surmener; estrapasser; excéder; forcer.*
Overjaren (ik overjaer, overjaerde, ben overjaerd), o. w. *Avoir plus d'un an; se prescrire; suranner.*
Overjarig, b. n. *Qui a plus d'un an.* —, overjaerd. *Suranné.*
Overkant, m. *L'autre côté; l'autre bord*, m.
Overkielen (ik overkielde, heb overkield), b. w. *Couvrir de vaisseaux, de navires.*
Overklappen (ik klapte over, heb overgeklapt), b. w. *Rapporter; redire.*
Overklauteren (ik klauterde over, ben overgeklauterd), b. w. *Grimper par-dessus.*
Overkleed (-en, -eren), o. *Surtout*, m.; *casaque; redingote*, f.
Overkleed, v. d. van overkleeden.
Overkleeden (ik overkleedde, heb overkleed), b. w. *Couvrir; revêtir.*
Overkleedsel, o. zie Overkleed, o.
Overklimmen (ik klom over, ben overgeklommen), b. w. *Grimper* ou *monter par-dessus.*
Overkluiven (ik kloof over, heb overgekloven), b. w. *Ronger encore une fois.*
Overkoken (ik kook over, kookte over, heb overgekookt), o. w. *S'enfuir* ou *se répandre par-dessus en bouillant.*
Overkomelyk, b. n. *Surmontable; réparable.*
Overkomen (ik kwam over, ben overgekomen), o. w. *Venir d'ailleurs; arriver; survenir.* —, b. w. *Surmonter; vaincre; réparer.*
Overkomst (z. mv.), v. *Arrivée; venue; accession*, f.
Overkousen, v. mv. *Bas de dessus*, m. pl.; *guêtres*, f. pl.
Overkrachtig, b. n. *Très-fort; très-efficace.*
Overkroppen (ik overkropte, heb overkropt), b. w. *Gorger; empiffrer.* Zich —. *Se gorger; s'empiffrer.*
Overkropping, v. *Action de gorger, d'empiffrer*, f.; *engouement*, m.

Overkwam. zie Overkomen.
Overkyken (ik keek over, heb overgekeken), b. w. *Voir; découvrir; promener les yeux sur.*
Overladen (ik overlaed, overlaedde, heb overladen), b. w. *Surcharger; charger trop; accabler.* (fig.). Iemand met weldaden —. *Combler quelqu'un de bienfaits.*
Overlading, v. *Surcharge; charge trop forte*, f.
Overlaên. zie Overladen.
Overlang, byw. *Depuis longtemps; il y a longtemps.*
Overlangen (ik langde over, heb overgelangd), b. w. *Tendre; donner; présenter en avançant.*
Overlangs, byw. *En longueur; en long.*
Overlangzaem, b. n. *Très-lent.* —, byw. *Très-lentement.*
Overlast, m. *Surcharge;* (fig.) *gêne; incommodité; importunité*, f. Iemand — aendoen. *Importuner quelqu'un.*
Overlasten (ik overlastte, heb overlast), b. w. *Surcharger; charger trop;* (fig.) *accabler.*
Overlastig, b. n. *Accablant; pénible; gênant; incommode; importun.*
Overlasting, v. *Charge excessive*, f.; *embarras; accablement*, m.; *gêne*, f.
Overlaten (ik liet over, heb overgelaten), b. w. *Laisser; céder; abandonner; transmettre.*
Overlating, v. *Cession*, f.
Overleden, v. d. van overlyden. —, b. n. *Mort; défunt, décédé, trépassé.* De —en. *Les morts; les trépassés.*
Overleder, o. *Empeigne*, f.
Overluiden (ik overluidde, heb overluid), b. w. *Sonner les cloches pour les morts ou pour les trépassés.*
Overleed. zie Overlyden.
Overleêr, o. *Empeigne*, f.
Overleeren (ik leerde over, heb overgeleerd), b. w. *Répéter; repasser; recorder.* Zyne les —. *Repasser sa leçon.*
Overleg (z. mv.), o. *Réflexion; délibération*, f.; *examen*, m. Man zonder —. *Étourdi*, m. Met —. *Sagement.*
Overleggen (ik leide over, heb overgelegd (overgeleid), b. w. *Mettre d'un autre côté; changer de côté.* — (ik overleide, heb overlegd (overleid). *Examiner; peser; considérer; délibérer; concerter; réfléchir.*
Overleggend, b. n. *Méditatif.*
Overlegging (-en), v. *Délibération; considération; réflexion*, f.; *examen*, m.
Overleid, v. d. van overleggen.
Overleide. zie Overleggen.
Overleven (ik overleef, overleefde, heb overleefd), b. w. *Survivre à.* Hy heeft alle zyne kinderen overleefd. *Il a survécu à tous ses enfants.*
Overlevende, b. n. *Survivant.* — (-n), m. en v. *Survivant*, m.; *survivante*, f.
Overleveraer (-s), m. *Traditeur*, m.
Overleveren (ik leverde over, heb overgeleverd), b. w. *Livrer; délivrer; remettre; présenter; transmettre.* Eenen brief —. *Remettre une lettre.* Een verzoekschrift —. *Présenter une requête.*
Overlevering (-en), v. *Livraison; délivrance; présentation, tradition; extradition*, f.
Overleving (z. mv.), v. *Survie*, f.
Overlezen (ik lees over, las over, heb overgelezen), b. w. *Relire; lire de nouveau; recorder.*

, v. *Action de relire*, f.
, mv. van overman.
(ik overloog, heb overlogen), b. w.
faussement, *calomnier*.
ie Overloopen.
ren (ik overlommerde, heb overlom-
. w. *Ombrager*.
ring, v. *Ombre*, f.; *ombrage*, m.
(ik overloodde, heb overlood), b. w.
de plomb.
z. mv.), m. *en* o. *Surcroît de sa-*
.
-en), m. (van water). *Débordement*,
dation, f. — (van een schip). *Til-*
— van gal. *Épanchement de bile*, m.
(ik liep over, heb *en* ben overge-
o. w. *Courir vers l'autre côté; pas-*
côté à l'autre. Tot den vyand —.
l'ennemi. —, overstroomen. *Débor-*
déborder. De rivier loopt over. *La*
déborde. —, overzieden. *S'enfuir* ou
en bouillant. De melk loopt over. *Le*
uit. — (van gal spr.). *Se déborder*.
rerliep, heb overloopen), b. w. *Ren-*
courant. —, overlezen, overzien.
r; revoir ou *repasser à la hâte*. Een
Parcourir un livre. (fig.). Iemand
yn bezoek. *Importuner quelqu'un par*
s trop fréquentes.
(-s), m. *Transfuge; déserteur*, m.
g, v. *Débordement*, m.; *inondation*,
gslooping. *Désertion*, f.
(ik overloof, overloofde, heb over-
. w. *Surfaire*.
byw. *Tout haut; à haute voix*. —
Éclater de rire.
, *pour* Overlieden. *zie* Overman.
(ik overleed, ben overleden), o. w.
décéder; trépasser. Het —. *La mort*;
, *le trépas*.
(ik lymde over, heb overgelymd),
coller.
(z. mv.), v. *Surmesure*, f.; *comble*,
surcroît; excès, m. — van droef-
cès de douleur.
(z. mv.), v. *Force majeure; supério-*

g, b. n. *Qui a la supériorité; qui est*
, *plus puissant*.
gen enz. *zie* Bemagtigen enz.
(ik maek over, maekte over, heb
aekt), b. w. *Envoyer; remettre; faire*
faire passer. Geld —. *Remettre de*
—, hermaken. *Refaire*.
g, v. *Envoi*, m.; *remise*, f.
(ik mael over, maelde over, heb
alen), b. w. *Moudre de nouveau* ou *une*
fois.
-lieden), m. *Maître d'un corps de mé-*
tiers, m.
n (ik overmande, heb overmand),
aincre; dompter par une force ma-
cabler par le nombre.
hap, o. *Jurande*, *charge de juré d'un*
sa durée, f.
, b. n. *Démesuré; excessif; exor-*
extrême. —, byw. *zie* Overmatiglyk.
yk, byw. *Démesurément; excessive-*
xorbitamment.
eren (ik overmeesterde, heb over-
l), b. w. *Maîtriser; vaincre; dompter;*
r; surmonter.

Overmeestering, v. *Réduction; conquête*, f.
Overmesten (ik mestte over, heb overgemest), b. w. *Fumer* ou *engraisser de nouveau*.
Overmeten (ik meet over, mat over, heb overgemeten), b. w. *Faire bonne mesure*. —, hermeten. *Remesurer*.
Overmidden, byw. *Par le milieu*.
Overmits, voegw. *Puisque; parce que; attendu que; vu que; à cause que; comme*.
Overmoed (z. mv.), m. *Arrogance; fierté*, f.; *orgueil*, m.; *présomption; vanité; témérité*, f.
Overmoedig, b. n. *Arrogant; fier; présomptueux; téméraire*.
Overmoedigheid, v. *zie* Overmoed.
Overmogen (ik overmogt, heb overmogt), b. w. *Avoir le dessus; vaincre; l'emporter sur*.
Overmorgen, byw. *Après-demain*.
Overmouw (-en), v. *Manche de dessus; fausse manche*, f.
Overnachten (ik overnachtte, heb overnacht), o. w. *Passer la nuit quelque part; coucher*.
Overnachtgeld (z. mv.), o. *Couchée*, f.; *prix du souper et du coucher*, m.
Overnachting, v. *Action de passer la nuit quelque part*, f.
Overnaed (-aden), m. *Surjet*, m.
Overnaeijen (ik naeide over, heb overgenaeid), b. w. *Surjeter; coudre en surjet*.
Overnaeisel, o. *Surjet*, m.
Overnam. *zie* Overnemen.
Overnatuerkunde (z. mv.), v. *Métaphysique*, f.
Overnatuerkundig, b. n. *Métaphysique*. —, byw. *Métaphysiquement*.
Overnatuerkundige, m. *Métaphysicien*, m.
Overnatuerkundiglyk, byw. *Métaphysiquement*.
Overnatuerlyk, b. n. *Surnaturel*. —, byw. *Surnaturellement*.
Overnemen (ik neem over, nam over, heb overgenomen), b. w. *Prendre; se charger de*.
Overoliën (ik overoliede, heb overolied), b. w. *Huiler*, *répandre de l'huile sur*.
Overoud, b. n. *Fort vieux; très-ancien*.
Overoudgrootmoeder (-s), v. *Trisaïeule*, f.
Overoudgrootvader (-s), m. *Trisaïeul*, m.
Overoudmoei (-ijen), v. *Tante de l'aïeul* ou *de l'aïeule*, f.
Overoudoom (-s, -en), m. *Oncle de l'aïeul* ou *de l'aïeule*, m.
Overpakken (ik pakte over, heb overgepakt), b. w. *Remballer; rempaqueter*.
Overpakking, v. *Action de remballer*, f.
Overpalmen (ik overpalmde, heb overpalmd), b. w. *Couvrir avec la paume de la main; empoigner*.
Overpassen, b. w. *zie* Herpassen.
Overpeinzen, overpeizen enz. *zie* Overdenken enz.
Overpekken (ik pekte over, heb overgepekt), b. w. *Poisser de nouveau*.
Overplaesteren (ik plaesterde over, heb overgeplaesterd), b. w. *Replâtrer; plâtrer de nouveau; recrépir*.
Overplaestering, v. *Replâtrage*, m.
Overplakken (ik overplakte, heb overplakt), b. w. *Coller dessus; couvrir*.
Overpleisteren, b. w. *zie* Overplaesteren.
Overploegen (ik ploegde over, heb overgeploegd), b. w. *Labourer de nouveau* ou *une seconde fois*.
Overpraten, b. w. *zie* Overklappen.
Overraken (ik raek over, raekte over, ben overgeraekt), o. w. *Passer* ou *arriver à l'autre bord*.

Overreden (ik overreed, overreedde, heb overreed), b. w. *Persuader; convaincre.*
Overreden, v. d. van overryden.
Overredend, b. n. *Persuasif; convaincant.*
Overreding, v. *Persuasion; conviction*, f.
Overreed. *zie* Overreden *en* Overryden.
Overreedbaer, b. n. *Persuasible.*
Overregend, b. n. — spoor. *Voies surplúées* (vén.), f. pl.
Overreiken (ik reikte over, heb overgereikt), b. w. *Présenter; offrir; donner.*
Overrekenen (ik rekende over, heb overgerekend), b. w. *Recompter; compter de nouveau.* — (ik overrekende, heb overrekend). *Compter ou calculer quelque chose dans toutes ses parties.* *zie* Misrekenen.
Overrekening, v. *Nouveau calcul*, m; *révision de compte*, f. *zie* Misrekening.
Overrekken (ik overrekte, heb overrekt), b. w. *Étendre ou tirer au-delà de ses forces; se donner une entorse.*
Overroepen, b. w. *zie* Overschreeuwen.
Overroeijen (ik roeide over, heb *en* ben overgeroeid), b. *en* o. w. *Traverser à la rame; passer à la rame.*
Overrok (-kken), m. *Surtout*, m., *redingote*, f. Priesters —. *Surplis*, m.
Overrompelen (ik overrompelde, heb overrompeld), b. w. *Surprendre; culbuter.*
Overrompeling, v. *Surprise*, f.
Overrugge, byw. *A la renverse; sur le dos; en arrière.*
Overryden (ik reed over, ben overgereden), b. *en* o. w. *Passer ou traverser à cheval ou en voiture.* — (ik overreed, heb overreden), b. w. *Renverser en passant à cheval ou en voiture.*
Overrynsch, b. n. *Transrhénane.*
Oversausen (ik oversauste, heb oversaust), b. w. *Resaucer.*
Overschaduwen (ik overschaduwde, heb overschaduwd), b. w. *Ombrager; couvrir de son ombre; obombrer.*
Overschaduwing, v. *Ombre*, f.; *ombrage*, m.
Overschatten (ik overschattede, heb overschat), b. w. *Surcharger ou accabler d'impôts; surtaxer.*
Overschatting, v. *Surcharge d'impots*, f.; *surtaux*, m.; *surtaxe*, f.
Overschaven (ik schaef over, schaefde over, heb overgeschaefd), b. w. *Raboter de nouveau*; (fig.) *polir; retoucher; corriger.*
Overscheen. *zie* Overschynen.
Overschenen, v. d. van overschynen.
Overschenken (ik schonk over, heb overgeschonken), b. w. *Répandre en versant.*
Overschepen (ik scheep over, scheepte over, heb overgescheept), b. w. *Transporter sur un navire ou par eau; changer d'un navire sur un autre.* —, o. w. (met *zyn*). *Passer par eau.*
Overscheping, v. *Transport par eau; passage*, m.
Overscheren (ik scheer over, schoor over, heb overgeschoren), b. w. *Retondre; tondre de nouveau; surtondre; repaumer (le drap).*
Overschering, v. *Reparage* (seconde tonte du drap), m.
Overschieten (ik schoot over, heb overgeschoten), b. w. *Tirer par-dessus.* —, o. w. (met *zyn*). *Rester; être de reste.* —, uitsteken. *Déborder; avancer.*
Overschietend, b. n. *Restant; excédant.*
Overschikken, b. w. *zie* Overzenden.

Overschilderen (ik schilderde over, heb overgeschilderd), b. w. *Repeindre; retoucher (un tableau).*
Overschildering, v. *Retouche; reprise* (peint.), f.
Overschoen (-en), m. *Galoche; claque*, f.
Overschoon, b. n. *Très-beau.*
Overschot (-tten), o. *Reste; restant; résidu; surplus; excédant; reliquat*, m.
Overschreden, v. d. van overschryden.
Overschreed. *zie* Overschryden.
Overschreef. *zie* Overschryven.
Overschreeuwen (ik overschreeuwde, heb overschreeuwd), b. w. *Crier plus fort qu'un autre; reduire quelqu'un au silence en criant plus fort que lui; crier trop fort.* Zich —. *S'égosiller.*
Overschryden (ik overschreed, heb overschreden), b. w. *Enjamber; franchir; passer; aller au-delà de; outre-passer.*
Overschryding, v. *Action d'enjamber*, f.; *enjambement*, m.
Overschryven (ik schreef over, heb overgeschreven) b. w. *Mander; faire savoir par écrit.* —, op nieuws schryven. *Copier, transcrire; récrire.*
Overschryving, v. *Copie, transcription*, f.
Overschuimen (ik schuimde over, ben overgeschuimd), o. w. *Sortir ou passer en écumant, s'enfuir.*
Overschuiven (ik schoof over, heb overgeschoven), b. w. *Pousser dessus ou sur.*
Overschuren (ik schuer over, schuerde over, heb overgeschuerd), b. w. *Écurer une seconde fois.*
Overschynen (ik overscheen, heb overschenen), b. w. *Éclairer; répandre de la lumière sur.*
Overslaen (ik sloeg over, heb overgeslagen), b. w. *Omettre; sauter; passer.* Eene geheele bladzyde —. *Sauter une page entière.* —, vergeten. *Oublier.* —, overleggen. *Examiner; calculer.* — (boekdrukkersw.). *Imposer.* —, o. w. (met *zyn*). *Pencher; incliner.* —, omvallen. *Se renverser.* De schuit sloeg over. *La barque chavira.*
Overslag (-en), m. *Supputation*, f.; *compte; calcul; apperçu; examen*, m. —, rand. *Rebord, recouvrement*, m.
Overslapen (zich) (ik oversliep my, heb my overslapen), wed. w. *Dormir trop longtemps; dormir la grasse matinée.*
Overslepen (ik sleep over, sleepte over, heb overgesleept), b. w. *Trainer par-dessus.*
Overslingeren (ik slingerde over, heb overgeslingerd), b. w. *Lancer par-dessus.* —, o. w. (met *zyn*). *Se renverser.*
Oversmeren (ik smeer over, smeerde over, heb overgesmeerd), b. w. *Enduire ou graisser de nouveau.*
Oversmyten (ik smeet over, heb overgesmeten), b. w. *Jeter par-dessus; jeter de l'autre côté.*
Oversneeuwen (ik oversneeuwde, heb oversneeuwd), b. w. *Couvrir de neige.*
Oversnoeven (ik oversnoefde, heb oversnoefd), b. w. *Imposer ou en imposer à quelqu'un par des fanfaronnades.*
Oversnorken, b. w. *zie* Oversnoeven.
Overspannen (ik spande over, heb overgespannen), b. w. *Tendre ou étendre par-dessus ou sur.* — (ik overspande, heb overgespannen). *Couvrir d'un empan; tendre trop fort.*
Overspeelder, m. *zie* Overspeler.
Overspeelster (-s), v. *Adultère*, f.

(z. mv.), o. *Adultère*, m. Uit — gebo-
adultérin.
r (-s), m. *Adultère*, m.
res, v. zie Overspeelster.
ry, v. zie Overspel.
g, b. n. *Adultère.*
ngen (ik sprengde over, heb overge-
d), b. w. *Arroser; saupoudrer.*
nging, v. *Arrosement*, m.; *asper-*
f.
iden (ik spreidde over, heb overge-
, b. w. *Étendre par-dessus.* — (ik
reidde, heb overspreid). *Couvrir de*
tés en étendant.
gen (ik sprong over, ben overgespron-
o. w. *Sauter de l'autre côté.* —, b. w.
ir en sautant; sauter par-dessus. —,
en in het lezen. *Omettre; sauter (en*

ng, m. *Saut*, m. By —. *Par saut, per*

, byw. *En revirant de bord.* (fig.).
— smyten. *Supplanter quelqu'un.*
(ik stond over, heb overgestaen),
Rester; assister à; être présent comme
. Ten — van. *En présence de.*
pen (ik stampte over, heb overge-
), b. w. *Piler* ou *broyer encore une*

pen (ik stapte over, ben overgestapt),
Marcher ou *passer de l'autre côté.* —,
(met *hebben*). *Enjamber; passer par-*
; (fig.) *pardonner; excuser; passer; ne*
rrêter à. —, te buiten gaen. *Dépasser.*
b. n. *Supérieur; qui est au-dessus.*
-n), m. *en* v. *Supérieur; chef; général,*
(van een klooster). *Supérieur, prieur,*
périeure, prieure, f. — van een regi-
Colonel, m.
g. zie Overstygen.
k, o. zie Oversteeksel.
ksel (-s), o. *Partie saillante*, f.; *coin;*
, m.
en, v. d. van overstygen.
, o. zie Oversteeksel.
en (ik steek over, stak over, heb over-
en), o. w. *Déborder; saillir; s'avan-*
dehors. — (met *zyn*). *Faire un trajet;*
; traverser. Naer Engeland —. *Passer*
gleterre.
en (ik stelde over, heb overgesteld),
Donner ou *confier à quelqu'un le soin*
direction de quelque chose.
pen (ik overstelpte, heb overstelpt),
Couvrir de, étouffer; suffoquer; (fig.)
er.
ping, v. *Accablement*, m.
men (ik overstemde, heb overstemd),
L'emporter par la pluralité des voix.
ming, v. *Pluralité des voix* ou *des suffra-*

, m. zie Overste.
ren, b. w. zie Overzenden.
, v. } *Étoffe de dessus*, f.
fe, v. }
ten (ik overstortte, heb overstort), b. w.
dre ou *verser par-dessus.*
ting, v. *Versement (d'une somme)*, m.
len (ik overstrael, overstraelde, heb
raeld), b. w. *Répandre ses rayons sur.*
den, v. d. van overstryden.
ed. zie Overstryden.

Overstreek. zie Overstryken.
Overstreken, v. d. van overstryken.
Overstrooijen (ik strooide over, heb overge-strooid), b. w. *Répandre sur* ou *dessus; saupoudrer; parsemer; joncher.*
Overstroomd, v. d. van overstroomen.
Overstroomen (ik overstroomde, heb overstroomd), b. w. *Inonder; submerger; couvrir d'eau.* — (ik stroomde over, heb overgestroomd), o. w. *Déborder; se déborder.*
Overstrooming (-en), v. *Inondation*, f.; *débordement*, m.
Overstryden (ik overstreed, heb overstreden), b. w. *Avoir le dessus* ou *vaincre en disputant, en contestant.*
Overstryken (ik streek over, heb overgestreken), b. w. *Enduire; frotter; passer légèrement sur; frotter* ou *repasser de nouveau.* — (ik overstreek, heb overstreken). *Enduire toute la superficie de; couvrir de.*
Overstulpen, b. w. zie Overstelpen.
Oversturen, b. w. zie Overzenden.
Overstygen (ik oversteeg, heb overstegen), b. w. *Monter* ou *passer par-dessus; surmonter; franchir; escalader;* (fig.) *surmonter; surpasser; excéder; passer.*
Overtal (z. mv.), o. *Surplus; excédant*, m.; *surabondance*, f.
Overtallig, b. n. *Surnuméraire; surabondant.* —, byw. *Surabondamment.*
Overtalliglyk, byw. *Surabondamment.*
Overtappen (ik tapte over, heb overgetapt), b. w. *Transfuser, faire la transfusion du sang; transvaser.*
Overtapping, v. *Transfusion* (méd.), f.
Overteekenen (ik teekende over, heb overgeteekend), b. w. *Transcrire d'un registre sur un autre; transporter* ou *porter sur le compte de.* —, op nieuws teekenen. *Dessiner de nouveau, redessiner.*
Overteekening, v. *Transcription*, f.; *transport; nouveau dessin*, m.
Overtellen (ik telde over, heb overgeteld), b. w. *Recompter.*
Overtelling, v. *Action de recompter*, f.
Overtogen, b. n. *Couvert, garni, revêtu.*
Overtogt (-en), m. *Passage; trajet*, m.
Overtollig, b. n. *Superflu; surabondant; surérogatoire; redondant.* —, byw. *Surabondamment.*
Overtolligheid, v. *Superfluité; surabondance; surérogation*, f. — van woorden. *Redondance*, f.
Overtolliglyk, byw. *Surabondamment.*
Overtrad. zie Overtreden.
Overtreden (ik treed over, trad over, ben overgetreden), o. w. *Passer par-dessus; enjamber.* (ik overtrad, heb overtreden), b. w. *Transgresser; enfreindre; violer; outre-passer; contrevenir.* Zyne pligt —. *Prévariquer.*
Overtreder (-s), m. *Transgresseur; violateur; infracteur; contrevenant*, m. — van zyne pligt. *Prévaricateur*, m.
Overtreding (-en), v. *Transgression; violation; infraction; contravention*, f. — van zyne pligt. *Prévarication*, f.
Overtreedster (-s), v. *Violatrice, contrevenante*, f.
Overtreffelyk, b. n. *Excellent.*
Overtreffelykheid (z. mv.), v. *Excellence*, f.
Overtreffen (ik overtrof, heb overtroffen), b. w. *Surpasser; l'emporter sur; exceller; devancer.*

Overtreffend, b. n. *Superlatif.* —e trap. *Superlatif*, m.

Overtrek, m. *zie* Overtreksel.

Overtrekken (ik trok over, ben overgetrokken), b. *en* o. w. *Traverser; passer d'un côté à l'autre.* Eene rivier —. *passer une rivière.* — (met *hebben*). *Tirer* ou *faire passer d'un côté à l'autre; mettre par-dessus.* — (ik overtrok, heb overtrokken), b. w. *Couvrir, garnir, revêtir; incruster.*

Overtrekking, v. *Action de couvrir, de garnir; incrustation*, f.

Overtreksel (-s), o. *Couverture; housse*, f.; *fourreau; sarrau*, m.

Overtrof. *zie* Overtreffen.

Overtroffen, v. d. van overtreffen.

Overtrok. *zie* Overtrekken.

Overtrokken, v. d. van overtrekken.

Overtuigbaer, b. n. *Persuasible.*

Overtuigd, v. d. van overtuigen.

Overtuigen (ik overtuigde, heb overtuigd), b. w. *Convaincre; persuader.*

Overtuigend, b. n. *Convaincant; persuasif; tranchant.* —e, byw. *Démonstrativement.*

Overtuiging, v. *Conviction; persuasion*, f.

Overvaert, v. *Traversée*, f.; *trajet; passage*, m.

Overval (-llen), m. *Attaque imprévue; surprise*, f. —, o. Schielyke ziekte. *Indisposition subite*, f.; *accident*, m.

Overvallen (ik viel over, ben overgevallen), o. w. *Tomber; tomber d'un côté; se renverser.* —, overgaen. *Passer du côté de.* — (ik overviel, heb overvallen), b. w. *Surprendre; attaquer à l'improviste.* — worden. *Être assailli.*

Overvalling, v. *Surprise; attaque imprévue*, f.

Overvaren (ik vaer over, voer over, heb *en* ben overgevaren), o. w. *Naviguer* ou *voguer vers l'autre côté.* —, b. w. *Traverser* ou *passer en naviguant.*

Oververgulden (ik oververguldde, heb oververguld), b. w. *Surdorer.*

Oververwen (ik verwde over, heb overgeverwd), b. w. *Reteindre; repeindre.*

Overvet, b. n. *Extrêmement gras.*

Overviel. *zie* Overvallen.

Overvleugelen (ik overvleugelde, heb overvleugeld), b. w. (oorlogsw.). *Déborder.*

Overvliegen (ik vloog over, ben overgevlogen), o. w. *Voler vers.* —, b. w. *Traverser en volant; voler par-dessus.*

Overvlieger (-s), m. *Phénix*, m.

Overvlieten (ik vloot over, ben overgevloten), o. w. *Couler par-dessus; déborder lentement.*

Overvloed (z. mv.), m. *Abondance; affluence*, f.; *superflu*, m. In — hebben. *Avoir en abondance.* In — zyn. *Abonder; affluer.* Ten —e. *Pour surcroît; pour comble; outre cela; encore.*

Overvloeden, o. w. *zie* Overvloeijen.

Overvloedig, b. n. *Abondant; surabondant; redondant; superflu.* —, byw. *Abondamment.*

Overvloedigheid (z. mv.), v. *Abondance; superfluité*, f.

Overvloediglyk, byw. *Abondamment.*

Overvloeijen (ik vloeide over, ben overgevloeid), o. w. *Déborder; se déborder.* De rivier vloeit over. *La rivière se déborde.* —, in overvloed zyn. *Abonder; affluer.* — (ik overvloeide, heb overvloeid), b. w. *Inonder; submerger.*

Overvloeijende, b. n. *Découlant.* Land — van melk en honig. *Terre découlante de lait et de miel.*

Overvloeijing, v. *Débordement*, m.; *inondation*, f.

Overvoederen (ik overvoederde, heb overvoederd), b. w. *Nourrir trop (le bétail).*

Overvoeren (ik voerde over, heb overgevoerd), b. w. *Passer; transporter; transférer.*

Overvoering (z. mv.), v. *Transport*, m.; *translation*, f.

Overvorm (-en), m. *Surmoule*, m.

Overvormen (ik overvormde, heb overvormd), b. w. *Surmouler.*

Overvragen, b. w. *zie* Overloven.

Overwaeg, v. *zie* Overwigt.

Overwaeijen (ik woei (waeide) over, ben overgewaeid), o. w. *Être chassé, dissipé* ou *transporté par le vent;* (fig.) *se dissiper; passer; s'évanouir.*

Overwandelen (ik wandelde over, ben overgewandeld), o. w. *Se promener sur.* — (ik overwandelde, heb overwandeld), b. w. *Passer* ou *traverser en se promenant.*

Overwarmen (ik warmde over, heb overgewarmd), b. w. *Réchauffer, chauffer une seconde fois.*

Overwasemen (ik overwasemde, heb overwasemd), b. w. *Couvrir de vapeurs.*

Overwasschen (ik wiesch over, heb overgewasschen), b. w. *Relaver; reblanchir.*

Overwassen (ik wies over, ben overgewassen), o. w. *Croître par-dessus.*

Overwateren, o. w. *zie* Overvloeijen.

Overweerde, v. *La plus value* (prat.), f.

Overwege, byw. *zie* Onderwege.

Overwegen (ik woog over, heb overgewogen), o. w. *Trébucher; peser trop; valoir davantage, prévaloir.* —, b. w. *Peser une seconde fois.* — (ik overwoog, heb overwogen), b. w. *Peser; considérer; examiner; réfléchir à.* Eene zaek rypelyk —. *Réfléchir mûrement à une affaire.*

Overweging (-en), v. *Considération; délibération; méditation*, f.; *examen*, m.

Overweldigd, v. d. van overweldigen.

Overweldigen (ik overweldigde, heb overweldigd), b. w. *Se rendre maître de; prendre par force, forcer; réduire; envahir; usurper.*

Overweldiger (-s), m. *Usurpateur, envahisseur*, m.

Overweldiging, v. *Prise; réduction*, f.; *envahissement*, m.; *usurpation*, f.

Overweldigster (-s), v. *Usurpatrice*, f.

Overwelfd, v. d. van overwelven.

Overwelfsel (-s), o. *Voûte*, f.

Overwelven (ik overwelfde, heb overwelfd), b. w. *Voûter.*

Overwerken (ik werkte over, heb overgewerkt), o. w. *Travailler au-delà du temps prescrit pour le travail.* Zich —. *S'exténuer, se fatiguer à force de travailler.*

Overwerpen (ik wierp (worp) over, heb overgeworpen), b. w. *Jeter par-dessus* ou *de l'autre côté.* —, omwerpen. *Renverser.* — (in de boelbaen). *Se noyer.*

Overwigt (z. mv.), o. *Surplus; excédant de poids; trébuchant; trait*, m.; (fig.) *prépondérance; transcendance*, f.

Overwigtig, b. n. *Qui excède le poids exigé; trébuchant;* (fig.) *prépondérant.* —, zeer aenbelangend. *Très-important.*

Overwigtigheid, v. *zie* Overwigt.

', b. n. *Surmontable.*
(-s), m. *Vainqueur ; conquérant,* m.
k, b. n. *Qui peut être vaincu* ou *surmontable.*
(ik won over, heb overgewonnen),
ier au-delà de sa dépense ordinaire.
rwon, heb overwonnen). *Vaincre ;*
réduire; conquérir ; (fig) *dompter ;*

l, b. n. *Victorieux ; conquérant.*
(-en), v. *Victoire ; conquête,* f. De
ı. *Remporter la victoire.*
r. *Épargne,* f.
n (ik overwinterde, heb onverwin-
'. *Hiverner, passer l'hiver.*
ıg, v. *Action d'hiverner,* f.; *hiver-*
tier d'hiver, m.
(ik wittede over, heb overgewit),
ıchir toute la superficie de; re-

v. d. van overwegen.
Overwinnen.
ng (-en), m. *Vaincu,* m.
, v. d. van overwinnen.
ie Overwegen.
o. *zie* Overwelfsel.
, b. w. *zie* Overwelven.
ch) (ik overylde my, heb my over-
w. *Se hâter* ou *se presser trop.*
r. *Précipitation,* f.
ndschap). *Overyssel.*
(ik zaeide over, heb overgezaeid),
iemer; sursemer. — (ik overzaeide,
ıeid). *Parsemer.*
Overzien.
(ik zalfde over, heb overgezalfd),
re ou *sacrer de nouveau.* — (ik over-
b overzalfd). *Oindre, frotter* ou *en-*
la superficie de.
b. n. *Qui est d'outre mer, trans-*

(ik zeide over, heb overgezeid (over-
. w. *Redire ; rapporter, répéter.*
ik zeilde over, heb overgezeild),
Passer ou *faire un trajet à la voile ;*
. de mar.).
v. *Abordage,* m.
(ik zond over, heb overgezonden),
oyer; dépêcher; expédier; faire

, v. *Envoi,* m.; *expédition,* f.
t (-en), v. *Barque traversière,* f.
(ik zettede over, heb overgezet),
nsporter d'un bord à l'autre; passer.
ven. *Transporter ; transmettre ; cé-*
ttre. —, vertalen. *Traduire; rendre.*
Maculer.
s), m. *Passeur; batelier,* m. —, ver-
ıducteur, m.
-en), v. *Traduction; version ; trans-*
; bachotage, m.
. mv.), o. *Inspection,* f.; *examen ;*
ı.
o. w. *zie* Overkoken.
zag over, heb overgezien), b. w.
dessus; voir ou *découvrir entière-*
voir; collationner; reviser; corri-
niner ; repasser; répéter. Zyne les
ser sa leçon. Een leger —. *Passer*
en revue. —, overslaen. *Passer,*
mettre. — (ik overzag, heb over-
mener les yeux sur ; parcourir des
ıtempler ; prévoir.

Overziener (-s), m. *Réviseur,* m.
Overziening, v. *Révision ; collation,* f. —, mis-slag. *Bévue,* f.
Overziften (ik ziftte over, heb overgezift), b. w. *Ressasser, recribler.*
Overzigt, o. *zie* Overzicht.
Overzilveren (ik overzilverde, heb overzilverd), b. w. *Argenter.*
Overzitten (ik zat over, heb overgezeten), o. w. *Rester assis.*
Overzomeren (ik overzomerde, heb overzomerd), o. w. *Passer l'été.*
Overzout, b. n. *Trop salé.*
Overzouten, b. w. *Saler trop.*
Overzulks, byw. *C'est pourquoi; pour cette raison ; pour cela ; partant.*
Overzwaer, b. n. *Trop pesant.*
Overzwemmen (ik zwom over, ben overgezwommen), o. w. *Nager d'une rive à l'autre.* —, b. w. *Traverser* ou *passer à la nage.* Zich —. *Se fatiguer* ou *s'exténuer à force de nager.*
Overzyde, v. *L'autre côté; l'autre bord,* m.
Overzydsch, b. n. *Qui est de l'autre côté ; de l'autre bord.*
Oxel, m. *zie* Oksel.
Oxhoofd, o. *zie* Okshoofd.
Oxzael, v. *zie* Hoogzael.
Oye, v. *zie* Ooi.
Oyevaer enz. *zie* Ooijevaer enz.
Oyt, byw. *zie* Ooit.

P

P, v. *P,* m.
Pacht (-en), v. *Ferme,* f.; *fermage,* m.
Pachtbrief (-ven), m. *Bail,* m.
Pachten (ik pachtte, heb gepacht), b. w. *Prendre à ferme, affermer, louer.*
Pachter (-s), m. *Fermier, metayer, censier,* m.
Pachtersvrouw (-en), v. *Femme de fermier, fermière,* f.
Pachtery (-en), v. *Ferme,* f.
Pachtgeld (z. mv.), o. *Fermage,* m.
Pachtgoed (-eren), o. *Acense; ferme,* f.
Pachthoef, v. *zie* Pachthoeve.
Pachthoeve (-n), v. *Ferme, cense, métairie,* f.
Pachthuer (z. mv.), v. *Ferme,* f.; *fermage,* m.
Pachtpenningen, m. mv. *Fermage,* m.
Pachtster (-s), v. *Fermière,* f.
Pachtverbindtenis, v. *Bail à ferme,* m.
Pad (-en), o. *Sentier; chemin,* m. Het — der deugd. *Le sentier de la vertu.* — (in eenen hof). *Allée,* f.
Pad (padden), v. } *Crapaud,* m.
Padde (-n), v. }
Paddebloem, v. (plant). *OEil-de-bœuf,* m.
Paddenest (-en), m. en o. *Crapaudière,* f.
Paddesteen (-en), m. *Crapaudine, batrachite,* f.
Paddestoel (-en), m. *Champignon,* m.
Paddevergift (z. mv.), o. *Rubète,* f.
Padua. *Padoue* (ville), f.
Paduaensch (het), o. *Le Padouan* (pays), m.
Paedje (-s), o. *Petit sentier,* m.
Paei (-ijen), v. *Terme de paiement; paiement à un terme fixe,* m. Iemand by —en voldoen. *Payer quelqu'un par termes.*
*Paeijen (ik paeide, heb gepaeid), b. w. *Payer; satisfaire, contenter; apaiser; bercer, amuser.* Met woorden —. *Payer de paroles.*

Pael (palen), m. *Pilier*, *poteau*, *palis*, m. Aen eenen — binden. *Attacher à un poteau.* —, pronkpael. *Pilori*, m. Eenen misdadige aen den — stellen. *Pilorier un criminel.* — (aen de poorten of muren). *Borne*, f. —, grenspael. *Borne*, f.; *limites*, f. pl. De palen te buiten gaen. *S'émanciper.* Binnen de palen van zyn beroep blyven. *Ne pas sortir des bornes de son état.* Palen (in eene haven). *Estacade*, f. —, wyngaerdstok. *Échalas*, m. — (die in den grond wordt geheid). *Pieu*, *pilotis*, m. Palen in den grond slaen. *Piloter.* Op palen bouwen. *Bâtir sur pilotis.*

Paelbeeld (-en), o. *Hermès*, *terme*, m.

Paelgeld (z. mv.), o. *Avarie*, f.; *droit de mouillage*, m.

Paelhouder (-s), m. *Avant-pieu*, m.

Paelmeester (-s), m. *Receveur du droit de mouillage*, m.

Paelschans (-en), v. *Palanque*, f.

Paelsteen (-en), m. *Borne*, f.

Paeltje (-s), o. *Petit poteau; piquet*, m.; *petite borne*, f.

Paelvast, b. n. *Qui ne bouge pas; inébranlable.*

Paelwerk (-en), o. (om op te bouwen). *Pilotage*, *pilotis*, m. Met — voorzien. *Piloter.* —, stormpalen. *Palissade*, f. Met — bezetten. *Palissader*, *entourer de palissades.* — (in eene haven). *Estacade*; *palée*, f.

Paelyzer (-s), o. *Avant-pieu*, m.

Paender (-s), v. *Panier d'osier*, m.; *manne*, f.

Paep (papen), m. *Prêtre*, m.

Paepje, o. *zie* Paepken.

Paepken (-s), o. *Berce* (oiseau), *cocon*, m.

Paepsch, b. n. *Papistique.*

Paer (paren), o. *Paire*, f.; *couple*, m. *et* f. Een — schoenen. *Une paire de souliers.* — aen —, by paren. *Deux à deux.* — of onpaer. *Pair ou impair.* Een — eijeren. *Une couple d'œufs.* Een gelukkig —. *Un couple heureux.* Een — duiven. *Une couple de pigeons.*

Paerd enz. *zie* Peerd enz.

Paerel, v. *zie* Perel.

Paers, b. n. *Violet.*

Paert, o. *zie* Deel.

Paerten, b. w. *zie* Deelen.

Paertje (-s), o. *Petite paire* ou *couple*, f., *petit couple*, m.

Paesch, b. n. *Pascal.* —lam. *Agneau pascal.* —dag. *Jour de Pâques.*

Paeschachten. *Huit jours après Pâques.*

Paeschavond (z. mv.), m. *Veille de Pâques*, f., *samedi saint*, m.

Paeschbest (z. mv.), o. *Habit de Pâques*, m. Op zyn — gekleed zyn (gem.). *Porter son habit de Pâques.*

Paeschbloem (-en), v. *Fleur de Pâques*, *paquerette*, f.

Paeschbrood (-en), o. *Gâteau de Pâques*, m.

Paeschdag (-en), m. *Jour de Pâques*, m. —en. *Fêtes de Pâques*, f. pl.

Paeschen (z. mv.), m. *Pâque*, f., *Pâques*, f. pl. Zynen — houden. *Faire ses Pâques.* Beloken —. *Pâques closes.*

Paescheijeren, o. mv. *OEufs de Pâques*, m. pl.

Paeschfeest (-en), v. *en* o. *Fête de Pâques*, f.

Paeschlam (z. mv.), o. *Agneau pascal*, m., *Pâque*, f.

Paeschlelie, v. *Narcisse* (fleur), m.

Paeschpronk, m. *zie* Paeschbest.

Paeschtyd (z. mv.), m. *Temps pascal*, m., *fêtes de Pâques*, f. pl.

Paeschweek (z. mv.), v. *Semaine de Pâques*, *semaine sainte*, f.

Paf (paffen), m. *Coup*; *soufflet*, m.

Paffen (ik pafte, heb gepaft), o. w. *Donner des coups*, *des soufflets*, *tirer une arme à feu.*

Pagadet (-tten), v. *Gros-bec* (oiseau), m.

*Pagie (-s), m. *Page*, m. —, v. Bladzyde. *Page*, f.

*Pagina, v. *Page*, f.

Pagt enz. *zie* Pacht enz.

Pagter enz. *zie* Pachter enz.

*Pair (-s), m. (eertitel). *Pair*, m.

*Pairschap, o. *Pairie*, f.

*Pais, m. *zie* Vrede.

Pak (-kken), o. *Paquet*, *ballot*, m.; *botte*, f. Een — boeken. *Un paquet de livres.* — (fig.). Last. *Fardeau*, *faix*, m. Zwaer —. *Pesant fardeau.* Dat — is van myn hert. *Mon cœur est déchargé de ce fardeau.* Met — en zak vertrekken. *Partir avec tout ce qu'on peut emporter.*

Pakdoek (z. mv.), o. *Serpillière*; *baline*; *grosse toile pour emballer*, f.

Pakdrager (-s), m. *Porte-faix*, *crocheteur*, m.

Pakëzel (-s), m. *Bardot*, *objet de raillerie*, m.

Pakgaren (-s), o. *Ficelle*, f.

Pakhuis (-zen), o. *Magasin*, m. In het — doen: *Magasiner*, *emmagasiner*.

Pakhuishuer, v. *Magasinage*, *droit de magasin*, m.

Pakhuistoezichter (-s), m. *Magasinier*, m.

Pakje (-s), o. *Petit paquet*, m.

Pakkaedje (z. mv.), v. *Bagage*, m.

Pakkas (-ssen), v. *Caisse à emballer*, f.

Pakkedrager, m. *zie* Pakdrager.

Pakkelder (-s), m. *Cave qui sert de magasin*, f.

Pakken (ik pakte, heb gepakt), b. w. *Empaqueter*, *emballer*. Zyn reisgoed —. *Plier bagage*, *s'en aller*, *se sauver.* —, opeenpakken. *Entasser.* —, vatten. *Prendre*, *saisir.* Het —. *Emballage*, m.

Pakker (-s), m. *Emballeur*, m.

Pakket, o. *zie* Pak.

Pakketboot (-en), m. *Paquebot*, ou *paquetbot*, m.

Pakking (z. mv.), v. *Emballage*, m.

Pakkist, v. *zie* Pakkas.

Pakkleed, o. } *zie* Pakdoek.
Paklinnen, o. }

Pakmaker (-s), m. *Emballeur*, m.

Pakmand (-en), v. *Mannequin*, *panier d'emballage*, m.

Paknaeld (-en), v. *Aiguille d'emballeur*, f.

Pakpapier (z. mv.), o. *Papier d'emballage*, m., *maculature*, f.

Pakstok (-kken), m. *Bille* (*d'emballeur*), f.; *garrot*, *tortoir*, m.

Pakton, v. *zie* Pakvat.

Paktouw (-en), v. *en* o. *Corde à emballer*, *sizaine*, f.

Pakvat (-en), o. *Boucaut*, m.

Pakwagen (-s), m. *Chariot de bagage*; *fourgon*, m.

Pakzadel (-s), m. *Bât*, m.

Pakzolder (-s), m. *Magasin*, *grenier à mettre des marchandises*, m.

Pal (-llen), m. *Arrêt* (pièce qui arrête une roue etc.); *élinguet* (pièce qui arrête le cabestan), m. —, b. n. — staen. *Tenir ferme*, *demeurer inébranlable.*

*Paladin (-en), m. *Paladin*, m.

Palank (-en), v. *Palanque*, f.

*Palatyn (-en), m. *Palatin*, m.

*Palatynschap, o. *Palatinat* (province de Pologne), m.

(-s), m. *Celui qui orne ou pare.*
d (-en), v. *Aiguille de tête*, f.
(z. mv.), o. *Parure*, f.; *ornements*,
'e Pynbank.
n), o. *Palais*, m.
s), o. *Petit palais*, m.
ael, paelde, heb gepaeld), o. w. *Abouliner, toucher les limites.* Braband
ı Holland. *Le Brabant confine à la*
ı.
n. zie Aenpalend.
ı. w. Optooijen. *Orner, parer, ajuster.*
v. *Parure*, f.; *ornements*, m. pl.
(land). *Palestine*, f.
:n), o. *Palette (de peintre)*, f.; *battoir*
ur à la paume), m.
), o. *Petite palette*, f.
ı) m. *Anguille*, f.
er (-eren), v. *Foène*, f.
(-llen), o. *Peau d'anguille*, f.
r (-s), m. *Anguillère*, f.
(-n), v. *Palissade*, f
-en), m. *Traversin d'élinguet*, m.
, o. *Palladium*, m.
:n), m. *Épée*, f.; *sabre*, m.
, v. *Paume (de la main)*, f. —, span.
mesure), m. —, m. (gewas). *Buis;*
, m. —, palmtak. *Palme*, f.
-en, -eren), o. *Feuille de palmier*, f.
(-en), m. *Palmier*, m.
:n, onv. b. n. *De palmier, de bois de*
pje (-s), o. *Palmette*, f., *petit pal-*
ven), m. *Lieu planté de palmiers*, m.
(z. mv.), o. *Buis, bois de buis*, m.
n, onv. b. n. *De buis.*
, o. *Palmite*, m., *moelle de palmier*, f.
v. *Pumicin*, m., *huile de palme*, f.
m. *Paumée* (t. de notaire), f. By —
en. *Paumer.*
(-en), v. *Tenar* (muscle), m.
kken), m. *Palme, branche de palmier*, f.
z. mv.), m. *Vin de palmier, tari*, m.
g (z. mv.), m. *Dimanche des rameaux*,
ues fleuries, f. pl.
zie Palsterstok.
ι (-kken), m. *Bourdon, bâton de pè-*
l), v. *Palatinat*, m. Opper —. *Haut*
t.
(-aven), m. *Comte palatin*, m.
ıchap (-ppen), o. *Palatinat*, m.
ı (-nnen), v. *Comtesse palatine*, f.
elje (-s), v. *Champignon*, m.
en), v. *Poêle*, f.; *poêlon*, m. In de —
Frire. —, steelkandelaer. *Martinet*,
', m. — (van eene spoorleê). *Cra-*
, f. —, dakpan. *Tuile*, f. Met pannen
Couvert de tuiles. —, hersenpan. *Crâne*,
an een fuziek enz.). *Bassinet*, m. Op de
anden. *Rater.* In de — hakken (fig.).
en pièces. —, tryp (stoffe). *Panne*,
len), m. *Anguille à frire*, f.
• enz. zie Pannenbakker enz.
-oren), v. *Trépan*, m.
, m. en o. (van een kleed). *Pan*, m.,
f. —, onderpand. *Gage; nantissement*,
othèque, f. Te — stellen of geven. *Hy-*
er, engager. Een — lossen. *Retirer un*
, een stuk goed. *Bien, meuble*, m.
I.

Pandbeslag, o. *Saisie-gagerie*, f.
Pandbezitter (-s), m. *Engagiste* (prat.), m.
Pandeksel (-s), o. *Fusil*, m.
Pandekten. *Pandectes*, f. pl; *digeste*, m.
Panden (ik pandde, heb gepand), b. w. *Exploiter exécuter* (t. de prat.).
Pander, m. zie Pandverkooper.
Pandgeving, v. *Dation d'hypothèque*, f.
Pandhof (-ven), m. (van een klooster). *Préau*, m.
Pandhuis (-zen), o. *Lombard*, m.
Panding, v. *Saisie de biens*, *exécution*, f.
Pandje (-s), o. *Petit gage*, m.
Pandlieden, mv. van pandman.
Pandman (-lieden), m. *Otage*, m.
Pandregt, o. *Droit d'hypothèque*, m. Door —. *Hypothécairement.*
Pandsman (-lieden), m. *Otage*, m.
Pandverdrag, o. *Contrat pignoratif*, m.
Pandverkooper (-s), m. *Sergent, bas-officier de justice*, m.
Paneel (-en), o. *Panneau*, m.
Paneelraem (-amen), v. en o. *Membrure* (terme de menuis.), f.
Paneeltje (-s), o. *Petit panneau*, m.
Paneelwerk (-en), o. *Boiserie*, f.
Panharing (-en), m. *Hareng frais*, m.
Panikkoorn, o. Gierst. *Panis*, m.
Panlekken enz. zie Panlikken enz.
Panlikken (ik panlikte, heb gepanlikt), o. w. *Écornifler, faire le métier de parasite.*
Panlikker (-s), m. *Écornifleur, parasite*, m.
Panlikkery (z. mv.), v. *Écorniflerie*, f.
Panlikster (-s), v. *Écornifleuse*, f.
Panne (-n), v. *Tuile*, f.
Panneken (-s), o. *Poêlon*, m. —, steelkandelaer. *Martinet, bougeoir* m.
Pannekenvol o. *Poêlonnée*, f.
Pannekoek (-en), m. *Beignet*, m.; *galette; omelette*, f.
Pannekoekje (-s), o. *Petit beignet*, m.; *petite galette*, f.
Pannenbakker (-s), m. *Tuilier*, m.
Pannenbakkery (-en), v. *Tuilerie*, f.
Pannendak (-en), o. *Toit couvert de tuiles*, m.
Pannendekker (-s), m. *Couvreur en tuiles*, m.
Pannetje, o. zie Panneken.
*Pantalon (-s), m. *Pantalon*, m.
Panter (-s), m. (schoolstraf). *Férule*, f. —, zie Panther.
Panther (-s), m. } *Panthère*, f.
Pantherdier (-en), o. }
Pantherhuid (-en), v. *Peau de panthère*, f.
Pantherjagt, v. *Chasse aux panthères*, f.
Panthertje (-s), o. *Petite panthère*, f.
Panthervel, o. zie Pantherhuid.
*Pantoffel (-s), v. *Pantoufle*, f.
*Pantomime v. *Pantomime*, f.
Pantomimisch, b. n. *Pantomime.*
*Pantomimist (-en), m. *Pantomime*, m.
Pantser (-s), o. *Cuirasse; cotte de mailles*, f., *haubert*, m.
Pantserleen (-en), o. *Fief de haubert*, m.
Pantserleenhouder (-s), m. *Haubergier*, m.
Pantsermaker (-s), m. *Armurier qui fait des cuirasses, haubergenier*, m.
Pantsier enz. zie Pantser enz.
Panvisch (-sschen), m. *Poisson à frire; poisson frit*, m.
Panvlies, o. *Péricrâne*, m.
Panvol, v. *Poêlée*, f.
Pap, v. *Bouillie*, f. De kinderen eten —. *Les*

enfants mangent de la bouillie. — (om te lymen). *Colle*, f. —, stysel. *Empois ; apprêt*, m. Daer is geene — in die stoffe. *Il n'y a point d'apprêt dans cette étoffe.* —, papplaester. *Cataplasme*, m.
Papa, m. *Papa*, m.
Papachtig, b. n. *zie* Pappig.
Papbaerd, m. *zie* Papëter.
Papegaei (-ijen), m. *Perroquet*, m. Wyfken van den —. *Perruche*, f.
Papegaeibek (-kken), m. *Bec de perroquet*, m.
Papegaeikooi (-ijen), v. *Cage de perroquet*, f.
Papegaeisneus (-zen), m. *Nez de perroquet*, *nez aquilin*, m.
Papenbloem (-en), v. *Pissenlit*, m.; *dent-de-lion*, f.
Papenhoed, m. } *Fusain* (arbrisseau), m.
Papenhout, o. }
Papenkruid, o. *zie* Papenbloem.
Papenmuts, v. *zie* Papenhoed.
Papëter (-s), m. *Mangeur de bouillie*, m.
Papgezwel (-llen), o. *Athérome*, m.
Papier (-en), o. *Papier*, m. Dat — vloeit. *Ce papier boit.* —en. *Papiers*, *documents*, *titres*, m. pl. Oude —en. *Paperasses*, f. pl.
Papierachtig, b. n. *Papyracé; mince comme du papier.*
Papierbekladder (-s), m. *Paperassier*, *barbouilleur*, *méchant écrivain*, m.
Papierbloem (-en), v. *Immortelle*, f.
Papierboom (-en), m. *Papyrus*, m.
Papieren, onv. b. n. *De papier.* — geld. *Papier-monnaie.* — huisje. *Cornet de papier.*
Papierengeld, o. *Papier-monnaie*, *assignat*, m.
Papierhandel (z. mv.), m. *Papeterie*, f.
Papierhandelaer (-s), m. *Papetier*, *marchand de papier*, m.
Papierkamertje (-s), o. *Serre-papiers*, m.
Papierkooper (-s), m. *Papetier*, *marchand de papier*, m.
Papierkraem, o. *zie* Papierwinkel.
Papierkramer, m. *zie* Papierkooper.
Papierlaei (-ijen), v. *Serre-papiers*, m.
Papierliniëerder (-s), m. *Régleur*, m.
Papierliniëerster (-s), v. *Régleuse*, f.
Papierlymer (-s), m. *Colleur*, m.
Papiermaker (-s), m. *Papetier*, m.
Papiermakery (-en), v. *Papeterie*, f.
Papiermolen (-s), m. *Moulin à papier*, m.
Papierpap, v. *Pâte de papier*, f.
Papierplant (-en), v. *Papyrus*, m.
Papierriet, o. *Papyrus*, m.
Papiertje (-s), o. *Petit papier; morceau de papier*, m.; *papillote*, f.
Papierverkooper (-s), m. *Papetier*, m.
Papiervorm (-en), m. *Forme du papier*, f.
Papierwinkel (-s), m. *Boutique de papier*, f.
Papierworm (-en), m. *Ver qui ronge le papier*, m.
Papist (-en), m. *Papiste*, m.
Paplepeltje (-s), o. *Petite cuiller*, f.
Pappen (ik papte, heb gepapt), b. w. *Coller.* Een stuk stoffe —. *Mettre de l'apprêt dans une pièce d'étoffe.* Een gezwel —. *Appliquer un cataplasme sur un apostum.*
Pappig, b. n. *Pâteux.* — maken. *Empâter.*
Pappigheid, v. *Empâtement*, m.
Papping, v. *Action de coller*, f.
Papplaester (-s), v. *Cataplasme*, m.
Pappot (-tten), m. *Pot à bouillie*, m.
Papschotel (-s), m. en v. *Écuelle à bouillie*, f.
Papsel (z. mv.), o. *Colle*, f.; *apprêt*, m.
*Parade (z. mv.), v. *Parade*, f.
Paradekleed (-eren), o. *Habit de cérémonie*, m.
Paradepeerd (-en), o. *Cheval de parade*, m.
Paradeplaets (-en), v. *Place d'armes*, f.
*Paraderen, o. w. *Faire parade.*
*Paradys (-zen), o. *Paradis ;* (fig.) *lieu ou jardin délicieux*, m. Het aerdsch —. *Le paradis terrestre ; éden*, m.
Paradysäppel (-en), m. *Pomme de paradis*, f.
Paradysbewoner (-s), m. *Habitant du paradis ; bienheureux*, m.
Paradyshout (z. mv.), o. *Bois d'aloès*, m.
Paradyskoorn, o. *Cardamome* (graine), m.
Paradysvogel (-s,-en), m. *Oiseau de paradis*, m.
Paradysvyg (-en), v. *Banane*, f.
Paradysvygenboom (-en), m. *Bananier*, m.
Paradyszaed, o. *zie* Paradyskoorn.
Paragaei (land). *Paraguay*, m.
Parallelkring (-en), m. *Parallèle*, m.
*Parameter (-s), m. *Paramètre* (t. de géom.), m.
Parangonletter, v. *Parangon* (t. d'impr.), m.
*Parapheren, b. w. *Parapher.*
*Parceel, o. *zie* Gedeelte.
Parel, v. *zie* Perel.
Paren (ik paer, paerde, heb gepaerd), b. w. *Apparier ; accoupler.* —, o. w. *S'accoupler.*
*Pareren, o. w. *Parer.*
Parei, v. *zie* Porei.
*Parfum, o. *Parfum*, m.
*Parfumeerder (-s), m. *Parfumeur*, m.
*Parfumeren, b. w. *Parfumer.*
*Pari, m. Den wisselkoers is —. *Le change est au pair.*
Parig, b. n. Gelyk. *Pair.*
Paring, v. *Appariement ; accouplement*, m.
*Park (-en), o. *Parc*, m.
Parkement (-en), o. *Parchemin ; vélin*, m.
Parkementbereider (-s), m. *Parcheminier*, m.
Parkementhandel, m. *Parcheminerie*, f.
Parkementmaker, m. *zie* Parkementbereider.
Parkementmakery (-en), v. *Parcheminerie*, f.
Parkementriem (-en), m. *Bande de parchemin*, f.
Parkementverkooper (-s), m. *Parcheminier*, *marchand de parchemin*, m.
Parkementwinkel (-s), m. *Boutique de parchemin*, f.
*Parket, o. *Parquet*, m.
*Parlement (-en), o. *Parlement*, m.
*Parlementeren, o. w. *Parlementer.*
Parlementsgezinde, m. *Parlementaire*, m.
Parlementsheer (-en), m. *Membre du parlement*, m.
Parma. *Parme* (ville), f.
*Parmezaen, m. } *Parmesan*, *fromage de*
*Parmezaenkaes, v. } *Parme*, m.
Parnas, m. }
Parnassus, m. } *Parnasse*, m.
Parnassusberg, m. }
*Parochiael, b. n. *Paroissial.*
*Parochiaen (-anen), m. en v. *Paroissien*, m.; *paroissienne*, f.
*Parochie (-n), v. *Paroisse*, f.
*Parochiekerk (-en), v. *Église paroissiale*, f.
*Parochiemis (-ssen), v. *Messe paroissiale*, f.
*Parochiepriester (-s), m. *Curé de la paroisse*, m.
*Parochiesermoon, o. *Prône*, m.
*Parool (-olen), o. *Mot du guet*, *mot d'ordre*, m.
Parruik (-en), v. *Perruque*, f.
Parruikje (-s), o. *Petite perruque*, f.
Parruikmaker (-s), m. *Perruquier*, m. —s vrouw. *Perruquière*, f.
Pars enz. *zie* Pers enz.
Part (-en), v. Streek. *Tour*, m., *niche*, *malice*, f. Iemand eene kwade — spelen. *Jouer un*

tour à quelqu'un. —, gril. *Frasque*, f.
), o. Deel. *Part*, *partie*, *portion*, f.
de —. *Un tiers.* Een vierde —. *Un*
k, voor myn —. *Quant à moi.* Ik zal
— van geven. *Je vous en ferai part.*
ım, o. *Participe*, m.
b. n. *Partiel.*
, v. *Partition* (t. de musique), f.
), o. *Petite part* ou *partie*, f.
n), v. *Parti; complot*, m., *cabale*, f.
m. *Prendre partie.* —, bende krygs-
Parti, m. —, tegenparty. *Partie*, *par-*
rse, f. —, deel. *Partie; quantité*, f.
iek). *Partie*, f. —, spel. *Partie*, f.
, b. n. *Partial.*
eid (z. mv.), v. *Partialité*, f.
yk, byw. *Partialement*, *avec partia-*

ger (-s), m. *Partisan*, m.
t (z. mv.), m. *Esprit de partie*, m.
zie Wederik.
er (-s), m. *Partisan*, m.
p (-ppen), v. *Partialité; cabale; bri-*

de, v. *Haine de partie*, f.
ıt, v. *zie* Partygeest.
ıtig, b. n. *Factieux.*
ad). *Paris*, m. Een van —. *Parisien*,
e van —. *Parisienne*, f.
b. n. *De Paris; parisien.*
en), m. Trede. *Pas*, m. Eenen valschen
ı. *Faire un faux pas;* (fig.) *commettre*
te. Met groote passen voortgaen. *Mar-*
grands pas. —, doorgang. *Passage*,
and den — afsnyden. *Fermer le pas-*
quelqu'un. —, v. Vrygeleibrief. *Passe-*
bref (t. de mar.), m. — (in een spel).
f.
ıv.), o. Keer. *Fois*, f. Op dit —. *Pour*
is-ci, *pour le coup.* Het geeft —. *Il*
t, *il est convenable.*
w. *A peine.* Daer is — genoeg voor
mensch. *A peine cela suffit-il pour une*
ne. Ik ben — aengekomen. *Je viens*
er. Te —. *A propos.* Te — komen. *Ve-*
propos. Wel te — zyn. *Se porter bien.*
n — maken. *Faire quelque chose comme*
.
(z. mv.), m. *Pâque*, f., *pâques*, f. pl.
(z. mv.), m. *Amble*, m.
r (-s), m. *Cheval qui va l'amble*, m.
o. *Appoint*, m.
(-en), v. *Carte marine*, f.
je (-s), o. *Petite carte marine*, f.
llen), v. } *Pasquinade*, f.; *libelle*, m.
(-llen), v. }
etje (-s), o. *Petite pasquinade*, f.
ıaker (-s), m. } *Libelliste*, m.
chryver (-s), m. }
(-en), o. *Plomb*, m. —, waterpas. *Ni-*
m. Naer het — zetten. *Mettre de ni-*

t (-en), o. *Passe-port*, m. Zyn — geven
nen knecht. *Congédier* ou *renvoyer un*
tique.
enz. *zie* Paskwil enz.
, m. } *Moussons*, f. pl., *vents pé-*
ind, m. } *riodiques*, m. pl. Tyd der
twinden. *Mousson*, f.
e, v. *Passage*, m.
egeld, o. *Droit de passage*, *pontonage*, m.
er (-s), m. *Passager*, *voyageur*, m.

*Passant (-en), m. *Passant*, m. In 't —. *En passant.*
*Passato (koopmansw.). *Passé.*
Passelyk, b. n. *Passable.* —, byw. *Passablement.*
*Passement (-en), o. *Passement; galon*, m.
*Passementje (-s), o. *Petit galon*, m.
Passementmaekster (-s), v. *Passementière*, f.
Passementmaker (-s), m. *Passementier*, m.
Passementmakery, v. *Passementerie*, f.
Passementverkooper enz. *zie* Passementmaker enz.
Passementwerker (-s), m. *Passementier*, m.
Passementwinkel (-s), m. *Boutique de passementier*, f.
Passen (ik paste, heb gepast), b. w. *Ajuster; mesurer; niveler.* Dat is effen gepast. *Cela est juste.* Een kleed —. *Essayer un habit.* —, voltallig maken. *Compléter*, *suppléer.* —, o. w. *Convenir*, *seoir*, *cadrer.* Dat past niet. *Cela sied mal.* Dat kleed past u wel. *Cet habit vous va bien* ou *vous sied bien.* — (in 't kaertspel). *Passer.* Ergens op —. *Prendre garde* ou *veiller à quelque chose.* Het —. *Ajustement*, m., *action d'ajuster*, f.
Passer (-s), m. *Compas*, m.
*Passeren (ik passeer, passeerde, heb *en* ben gepasseerd), b. w. *Passer.* —, o. w. (met *zyn*). *Arriver*, *se passer.* Voor geleerd —. *Passer pour savant.*
Passertje (-s), o. *Petit compas*, m.
Passertrek, m. *Trait de compas*, m.
*Passie (z. mv.), v. *Passion de J.-C.*, f.
Passiebloem (-en), v. *Fleur de la passion*, *grenadille*, f.
*Passief, b. n. *Passif.* —, byw. *Passivement.*
*Passieve (het), o. *Le passif*, m.
*Passivum, verbum passivum, o. *Verbe passif*, m.
*Pastel (z. mv.), v. *Pastel*, m.
Pastelkoekje (-s), o. *Cocagne*, f., *pain de pastel*, m.
*Pastelteekening (-en), v. *Pastel*, m.
Pastenaek, v. } *Panais* (plante), m.
Pastenaken, v. }
Pastenakenzaed (z. mv.), o. *Semence* ou *graine de panais*, f.
Pastei (-ijen), v. *Pâté*, m. — van kalfsvleesch. *Godiveau*, m.
Pasteibakken, o. w. *Pâtisser.*
Pasteibakker (-s), m. *Pâtissier*, m. —s tafel. *Pâtissoire*, f.
Pasteibakkersgast (-en), m. *Patronet*, *garçon pâtissier*, m.
Pasteibakkerstafel (-s, -en), v. *Pâtissoire*, f.
Pasteibakkery, v. *Pâtisserie*, f.
Pasteibakster (-s), v. *Pâtissière*, f.
Pasteideeg (z. mv.), m. en o. *Pâte pour faire des pâtés*, f.
Pasteigebak, o. *Pâtisserie*, f.
Pasteikorst (-en), v. *Croûte de pâté*, f.
Pasteitje (-s), o. *Petit pâté*, m.
Pastinak enz. *zie* Pastenaken enz.
Pastoet, v. *Jacinthe* (fleur), f.
*Pastoor (-s, -oren), m. *Curé*, m. —s bediening. *Fonction curiale*, f.
Pastoorsambt, o. *Cure*, f.
Pastoorschap, o. *Cure*, f.
Pastoorshuis (-zen), o. *Presbytère*, m.; *cure*, f.
*Pastor, m. *zie* Pastoor.
Pastory (-en), v. *Cure*, f.
*Patacon (-s), m. } *Patagon* (monnaie), m.
*Patakon (-s), m. }

Patat (-en), v. *Patate* (sorte de pomme-de-terre), f.
Pateen, v. Kelkdeksel. *Patène*, f.
Patent (-en), o. *Lettres patentes*, f. pl.; *patente; commission*, f., *brevet*, m.
Patentpligtig, b. n. } *Patentable.* —e, m. *Ce-*
Patentschuldig, b. n. } *lui qui est patentable.*
*Pater (-s), m. *Père; confesseur d'un couvent de religieuses*, m. Uit —s vaetje tappen. *Tirer du meilleur vin qui soit dans la cave.*
*Paternoster (-s), m. *Pater*, m. Eenen — bidden. *Dire un pater.* —, rozenhoedje. *Chapelet*, m.
Paternosterkoralen, o. mv. *Grains de chapelet*, m. pl.
Paternostermaker (-s), m. } *Patenôtrier*,
Paternosterverkooper (-s), m. } m.
Patersvaetje, o. *La meilleure pièce de vin*, f.
Patich, v. *zie* Patientiekruid.
*Patiënt (-en), m. *en* v. *Patient*, m.; *malade*, m. *et* f.
Patientiekruid (z. mv.), o. } *Patience* (herbe), f.
Patisch, v. }
Patriarch enz. *zie* Aertsvader enz.
Patriciaet, o. *Patriciat*, m.
Patricius, m. *Patrice*, *patricien*, m.
*Patrimoniëel, b. n. *Patrimonial.*
*Patrones (-ssen), v. *Patronne*, f.
*Patroon (-onen), m. *Patron*, *protecteur; saint; maître*, m. —, o. model. *Modèle*, *patron*, m. —, v. kardoes. *Cartouche; gargousse*, f.
Patroonfeest (-en), v. *en* o. *Fête patronale*, f.
Patroonschap (z. mv.), o. *Patronage*, m.
Patroontasch (-sschen), v. } *Giberne*, f.; *car-*
Patroontesch (-sschen), v. } *touchier*, m.
Patroontje (-s), o. *Petit patron; petit modèle*, m.; *petite cartouche*, f.
Patrys (-zen), m. *en* v. *Perdrix*, f. Jonge —. *Perdreau*, m.
Patryshond (-en), m. *Épagneul*, m. Wyfken van den —. *Épagneule*, f.
Patrysjagt (z. mv.), v. *Chasse aux perdrix*, f.
Patrysje (-s), o. *Perdreau*, m.
Patrysnet (-tten), o. *Allier*, *filet pour les perdrix*, m., *tonnelle*, *traînasse*, f.
Patrysvalk (-en), m. *Fau-perdrieu* (oiseau), m.
Patrysvanger (-s), m. *Tonneleur*, m.
Pauk (-en), v. *Timbale*, f.
Pauken (ik paukte, heb gepaukt), o. w. *Battre les timbales.*
Pauker (-s), m. *Timbalier*, m.
Paus (-en), m. *Pape*, *saint-père*, m.
Pausdom, o. *zie* Pausschap.
Pauselyk, b. n. *Papal*, *pontifical.* —e weerdigheid. *Dignité papale; pontificat.* —e bullen. *Bulles des papes.* —e kroon. *Tiare*, f. In — gewaed. *Pontificalement.*
Pausgezind, b. n. *Papistique.*
Pausgezinde, m. *Papiste*, m.
Pausgezindheid, v. *Papisme*, m.
Pauslyk, b. n. *zie* Pauselyk.
Pausschap (z. mv.), o. *Papauté*, f.; *pontificat*, m. Naer het — staen. *Aspirer à la papauté.*
Pauw (-en), m. *Paon*, m.
Pauwenei (-ijeren), o. *OEuf de paon*, m.
Pauwennest (-en), m. *en* o. *Nid de paon*, m.
Pauwensteert (-en), m. *Queue de paon*, f.
Pauwenveêr, v. *Plume de paon*, f.
Pauwfaizant (-en), m. *Argus*, *faisan de la Chine*, m.
Pauwin (-nnen), v. *Paonne*, f.
Pauwinnetje (-s), o. *Petite paonne*, f.
Pauwken (-s), o. } *Paonneau*, *jeune paon*, m.
Pauwtje (-s), o. }

*Pauze (-n), v. *Pause*, *intermission*, f.
*Pauzeren, o. w. *Pauser*, *faire une pause; s'arrêter*, *se reposer.*
Paveijen (ik paveide, heb gepaveid), b. w. *Paver.*
Pavia. *Pavie* (ville), f.
*Paviljoen (-en), o. *Pavillon*, m.
Paviljoentje (-s), o. *Petit pavillon*, m.
Pe, v. *zie* Peen.
Peäuter (z. mv.), o. *Laiton blanc*, m.
Pedael (-alen), o. *Pédale*, f.
Pedel (-llen), m. *Bedeau*, *appariteur*, *massier*, m.
*Pedestal (-llen), m. *Piédestal*, m.
Pee, v. *zie* Peen.
Peel (pelen), v. *Marais*, *marécage*, m.
Peen (penen), v. Gele —. *Carotte*, f. Witte —. *Panais*, m.; *pastenade*, f.
Peentje (-s), o. *Petite carotte*, f.
Peenzaed (z. mv.), o. *Graine de carotte*, f.
Peer (peren), v. *Poire*, f.
Peerd (-en), o. *Cheval*, m. Koppig —. *Cheval rétif.* Hollend —. *Cheval qui prend le mors aux dents.* Te — stygen. *Monter à cheval.* — dat tusschen de disselboomen loopt. *Limonier*, m. Houten —. *Chevalet*, *cheval de bois*, m. — (in het schaekspel). *Chevalier*, m.
Peerdeboon, v. *zie* Peerdenboon.
Peerdeken (-s), o. *Petit cheval; bidet*, m.
Peerdelyn (-en), v. *Aussière*, f.
Peerdenberyder (-s), m. *Écuyer*, *piqueur*, m.
Peerdenbloem (-en), v. *Pissenlit*, m.; *dent-de-lion*, f.
Peerdenboon (-en), v. *Vesce*, f.
Peerdendek (-kken), o. *Couverture de cheval*, f., *caparaçon*, m.
Peerdendief (-ven), m. *Voleur de chevaux*, m.
Peerdendievery, v. *Vol de chevaux*, m.
Peerdendooder (-s), m. *Équarrisseur*, m.
Peerdendrek (z. mv.), m. *Fiente de cheval*, f.
Peerdengebriesch, o. *Hennissement*, m.
Peerdengeneeskunde (z. mv.), v. *Hippiatrique*, f.
Peerdengeneesmeester (-s), m. *Vétérinaire*, *hippiatre*, m.
Peerdenhaer, o. *zie* Peerdenhair.
Peerdenhair (-en), o. *Crin*, m.
Peerdenhairbereider (-s), m. *Crinier*, m.
Peerdenhairen, onv. b. n. *De crin.* — doek. *Rapatelle*, f.
Peerdenhals, m. *Encolure*, f.
Peerdenhandel (z. mv.), m. *Maquignonnage*, m.
Peerdenhoef (-ven), m. *Corne de cheval*, f.
Peerdenhuid (-en), v. *Peau de cheval*, f.
Peerdenkam (-mmen), m. *Peigne pour les chevaux*, m.; *étrille*, f.
Peerdenkleed, o. *Couverture de cheval*, *housse*, f.
Peerdenkooper (-s), m. *Marchand de chevaux*; *maquignon*, m.
Peerdenkoopmanschap, v. *Maquignonnage*, m.
Peerdenkweekery, v. *Haras*, m.
Peerdenleder (z. mv.), o. *Cuir*, m., ou *peau de cheval*, f.
Peerdenloop (-en), m. *Course de chevaux*, f.
Peerdenlyn (-en), v. *Hansière* (cordage), f.
Peerdenmeester (-s), m. *Vétérinaire*, m.
Peerdenmerkt (-en), v. *Marché aux chevaux*, m.
Peerdenmest (z. mv.), m. } *Fumier de cheval*, m.
Peerdenmist (z. mv.), m. }
Peerdenplaester (-s), v. *Cataplasme pour les chevaux*, m., *charge*, f.
Peerdenpoot (-en), m. *Pied de cheval*, m.
Peerdenscheet (-eten), m. *Pétarade*, f.
Peerdensmid (-eden), m. *Maréchal ferrant*, m.
Peerdenstal (-llen), m. *Écurie*, f.

ıen (-en), m. *Hippolithe*, f.
ıert (-en), m. *Queue de cheval; prêle*, (plante), f.
ʼont, m. *zie* Peerdendrek.
ʼooi (z. mv.), o. *Litière*, f.
g (-en), o. *Harnais; harnachement*, m.
ıgmaker (-s), m. *Harnacheur*, m.
ischer (-s), m. *Maquignon*, m.
ıschery (z. mv.), v. } *Maquignonnage*, m.
sching (z. mv.), v. }
ler (-s), m. *Équarrisseur*, m.
eg (-en), v. *Taon*, *hippobosque*, m.
ʼm (-en), v. *Flamme* (instrument), f.
eder (z. mv.), o. *Fourrage*, m.
lk (z. mv.), o. *Cavalerie*, f.
g, v. *zie* Peerdendrek
k (-kken), v. } *Vesce*, f.
kke (-n), v. }
ıel (-s), m. *Selle de cheval*, f.
kte (-n), v. *Maladie de cheval*, f.
ın (-en), m. *Ruade*, f.
. *Patience* (plante), f.
), o. *Petit cheval*, *bidet*, m.
(-nnen), m. } *Centaure*, m.
ıch (-en), m. }
ding, v. *Hippotomie*, f.
ʼ (-s), m. *Cavalier*, m.
enz. *zie* Peerdenhair enz.
w, m. *zie* Hoefblad.
ıl (-s), m. *Selle de cheval*, f.
. *zie* Perel enz.
. *Violet*.
ı, o. *Petite poire*, f.
ȝ, b. n. *Piriforme*.
n), v. *Tendon; nerf*, m. —, snaer.
. De — is gebroken. *La corde est cas-*
an eenen boog. *La corde d'un arc.*
, b. n. *Tendineux*.
l (-llen), o. *Ganglion* (tumeur), m.
(-en), m. *Ganglion*, *nœud de nerfs*,

ıchtig, b. n. *Gangliforme*.
ı), m. *en* v. *Parrain*, m.; *marraine*, f.
s, -en), m. *Parrain*, m.
m. (yk op maten). *Marque*, f.
k pegelde, heb gepegeld), b. w. *Éta-*
'es poids et mesures).
'-kken), m. *Jauge*, f.
o. *Marque qui indique la hauteur à*
l'eau doit monter; échelle, f. Het
net op zyn —. *L'eau est à sa juste*
—. peilstok. *Jauge*, f. — (holle gewig-
ı elkander sluiten). *Pile*, f.
peilde heb gepeild), b. w. *Sonder.*
ier —. *Sonder une rivière.* —, roeijen.
velter. De hoogte der zon —. *Prendre*
ır du soleil.
m. *Sondeur*, m. —, roeijer. *Jaugeur*,
étalonneur, m.
mv.), v. *Action de sonder*, f. —, het
Jauge, f., *jaugeage*, *veltage*, m.
(-en), v. *Chaîne de jaugeur*, *éprou-*

ı (-ssen), o. *Compas de variation*, m.
en), o. *Sonde*, f.
kken), m. *Jauge*, *verge de jaugeur*,

: peinsde, heb gepeinsd), o. w. *Son-*
diter, *penser*. Peinst er wel op. *Son-*
en.
b. n. *Pensant; pensif; rêveur.*
), m. *Penseur; rêveur*, m.

Peinzing, v. *Méditation*, *réflexion*, *rêverie*, f.
Peis, v. *zie* Vrede.
Peisteren (ik peisterde, heb gepeisterd), o. w. *Repaître*, *manger* (*étant en marche*).
Peistering, v. *Réfection*, f.
Pek (z. mv.), o. *Poix*, f.
Pekachtig, b. n. *Bitumineux; résineux.*
Pekboom (-en), m. *Pin*, *sapin*, m.
Pekbroek (-en), v. *Matelot; homme qui est collé sur son siége*, m.
Pekdonker, b. n. *Fort obscur.*
Pekdraed (-aden), m. *Ligneul*, *fil poissé*, m.
Pekel (z. mv.), v. *Saumure*, f. In de — leggen. *Saler.*
Pekelen (ik pekelde, heb gepekeld), b. w. *Saler*, *mettre en saumure.* —, o. w. *Se réduire en saumure se fondre.*
Pekelharing (-en), m. *Hareng pec*, *hareng salé*, m.
Pekelnat (z. mv.), o. *Saumure; la mer*, f.
Pekelspek (z. mv.), o. *Lard salé*, m.
Pekelveld, o. *La mer*, f.
Pekelvleesch (z. mv.), o. *Viande salée*, f.; *du salé*, m.
Pekelwater, o. *Onde amère*, f.
Pekken (ik pekte, heb gepekt), b. w. *Poisser*, *empoisser*, *goudronner.*
Pekkrans (-en), m. *Cercle poissé* ou *goudronné*, m.
Pekplaester (-s), v. *Dropax*, m.
Pekton (-nnen), v. *Tonneau à poix* ou *à goudron*, m.
Pekzwart, b. n. *Noir comme du jais.*
Pel (pellen), v. *Cosse; gousse; pellicule; coque*, f.
Pelerten v. mv. *Pois en cosse*, m. pl.
*Pelgrim (-s), m. *Pèlerin*, m.
*Pelgrimaedje (-s), v. } *Pèlerinage*, m.
Pelgrimagie (-s), v. }
Pelgrimsflesch (-sschen), v. *Gourde*, *calebasse*, f.
Pelgrimsgewaed, o. *zie* Pelgrimskleed.
Pelgrimshoed (-en), m. *Chapeau de pèlerin*, m.
Pelgrimskleed (-eren), o. *Habit de pèlerin*, m.
Pelgrimskraeg (-agen), m. *Collet de pèlerin*, *colletin*, m.
Pelgrimsmantel (-s), m. *Manteau de pèlerin*, m.
Pelgrimsstaf (-ven), m. } *Bourdon*, *bâton de pèlerin*, m.
Pelgrimsstok (-kken), m. }
Pelikaen (-anen), m. *Pélican*, m.
Pelikaentje (-s), o. *Petit pélican*, m.
Pellen (ik pelde, heb gepeld), b. w. *Écosser*, *peler; monder.* Gerst —. *Monder de l'orge.*
Peller (-s), m. *Écosseur*, m.
Pelmolen (-s), m. *Moulin à monder de l'orge*, m.
Pels (-zen), m. *Fourrure*, f. —, pelsrok. *Pelisse*, f.
Pelsje (-s), o. *Petite fourrure* ou *pelisse*, f.
Pelsmaker (-s), m. *Pelletier*, *fourreur*, m.
Pelsrok (-kken), m. *Fourrure; pelisse*, f.
Pelster (-s), v. *Écosseuse*, f.
Pelswerk, o. *zie* Peltery.
Peltery (-en), v. *Pelleterie*, f.; *fourrures*, f. pl.
Peltier (-s), m. *Pelletier*, *fourreur*, m.
Peluw (-en), v. *Traversin*, *chevet*, m.
Pelzen, onv. b. n. *De peau*, *de fourrure; garni de fourrure.*
Pelzer, m. *zie* Peltier.
Pen (pennen), v. *Plume*, f. Eene — snyden. *Tailler une plume.* Pennen bereiden. *Hollander des plumes.* Bussel pennen. *Botte de plumes.* Houten —. *Cheville*, f. —, dun einde van eenen hamer. *Panne*, f.
*Penael, b. n. *Pénal.*
*Penaliteit, v. *Pénalité*, f.

*Penitencier (-s), m. *Pénitencier*, m.
*Penitenciersambt, o. *Pénitencerie*, f.
*Penitent (-en), m. *Pénitent*, m.
*Penitente (-n), v. *Pénitente*, f.
*Penitentie, v. *Pénitence*, f.
Pennebakje (-s), o. *Casse*, f.
Penneken, o. *zie* Pennetje.
Pennekoker enz. *zie* Pennenkoker enz.
Pennelikker (-s), m. *Clerc*, *commis*, *fesse-cahier*, m.
Pennemes (-ssen), o. *Canif*, m.
Pennemesje (-s), o. *Petit canif*, m.
Pennenbereider (-s), m. *Celui qui hollande des plumes.*
Pennenkoker (-s), m. *Étui à plumes; calmar*, m.
Pennenkooper (-s), m. *Marchand de plumes*, m.
Pennenstryd, m. *Polémique*, f.
Pennenverkooper (-s), m. *Marchand de plumes*, m.
Pennenwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des plumes*, f.
Penneschacht (-en), v. *Tuyau de plume*, m.
Pennetje (-s), o. *Petite plume; petite cheville*, f.
Pennetrek (-kken), m. *Parafe*, m.
Penning (-en), m. *Denier*, m. Twaelf —en doen eenen stuiver. *Douze deniers font un sou.* Geenen — in de wereld hebben. *N'avoir pas le sou.* —en. *Argent*, *numéraire*, m., *deniers*, m. pl. 'S lands —en stelen. *Voler les deniers publics.* Halve —. *Obole*, *pite*, f. —, gedenkpenning. *Médaille*, f. Gouden —en. *Des médailles d'or.* —, rekenpenning. *Jeton*, m.
Penningbloem (-en), v. *Lunaire* (plante), f.
Penningje (-s), o. *Petite pièce de monnaie; obole; petite médaille*, f.
Penningkruid, o. *Nummulaire*, f.
Penningkunde (z. mv.), v. *Connaissance des médailles; science métallique; science numismatique*, f.
Penningkundig, b. n. *Numismatique.*
Penningkundige, m. *Numismate*, *numismatiste*, m.
Penningmeester (-s), m. *Trésorier; questeur*, m.
Penningmeesterschap, o. *Trésorerie*, *questure*, f.
Penningswaerde (z. mv.), v. } *Juste valeur*, f.
Penningsweerde (z. mv.), v. }
Penningswezen (z. mv.), o. *Tout ce qui regarde les deniers publics*, *les médailles.*
Pens (-en), m. en v. (gem.). *Panse*, *bedaine*, f.; *ventre; estomac*, m.
Pensbuik (-en), m. *Bedaine*, f.; *gros ventre*, m.
Penseebloem (-en), v. *Pensée*, f.
Penseel (-en), o. *Pinceau*, m.
Penseelbakje (-s), o. *Pincelier*, m.
Penseellap (-ppen), m. *Torche-pinceau*, m.
Penseelmaker (-s), m. *Faiseur de pinceaux*, m.
Penseelsteel (-en), m. *Manche d'un pinceau*, m.
Penseeltje (-s), o. *Petit pinceau*, m.
Penseelvormig, b. n. *Pénicillé*, *pénicilliforme* (t. de bot.).
Pensery, v. *Tripes*, f. pl.; *tripaille*, f.
*Pensioen, o. *Pension*, f.
*Pensioentrekker (-s), m. *Pensionnaire*, m.
*Pensionnaet (-aten), o. *Pensionnat*, m.
*Pensionnaris (-ssen), m. *Pensionnaire*, m.
Pensketel (-s), m. *Échaudoir*, m.
Pensman, m. *zie* Pensverkooper.
Pensmerkt (-en), v. *Triperie*, f.
Pensmes (-ssen), o. *Couteau de tripier*, m.
Pensverkooper (-s), m. *Tripier*, m.
Pensverkoopster (-s), v. }
Pensvrouw (-en), v. } *Tripière*, f.
Penswyf (-ven), o. }

Pènszak (-kken), m. *Estomac d'un bœuf etc.; péritoine*, m.
Peonie, v. *Pivoine* (fleur), f.
Peper (z. mv.), v. *Poivre*, m.
Peperachtig, b. n. *Qui ressemble à du poivre; poivré.*
Peperboom (-en), m. *Poivrier*, m.
Peperbus (-ssen), v. } *Poivrier*, m.
Peperdoos (-zen), v. }
Peperen (ik peperde, heb gepeperd), b. w. *Poivrer*, *assaisonner de poivre.* —, (fig.). Zeer duer verkoopen. *Vendre bien cher.*
Peperhuis (-zen), o. }
Peperhuisje (-s), o. } *Cornet*, m.
Peperhuisken (-s), o. }
Peperkoek (-en), m. *Pain d'épices*, m.
Peperkoekbakker (-s), m. *Pain-d'épicier*, m.
Peperkorrel (-s), v. *Grain de poivre*, m.
Peperkruid (z. mv.), o. *Passe-rage; chasse-rage*, f.
Pepermolen (-s), m. *Moulin à poivre*, m.
Pepermunt (z. mv.), v. *Menthe* (plante), f.
Pepersaus, v. *Poivrade*, f.
Pepervogel (-s), m. *Toucan* (oiseau), m.
Peperwortel, m. *zie* Peperkruid.
*Perceptie, v. *Perception*, f.
*Perceptiekosten, m. mv. *Frais de perception*, m. pl.
Perdoen, o. *Galaubans* (mar.), m. pl.
Perel (-en), v. *Perle*, f. — op het oog. *Cataracte*, f.
Perelbank (-en), v. *Banc où l'on pêche des huîtres à perles*, m.
Perelduiker (-s), m. *Pêcheur de perles*, m.
Perelgruis (z. mv.), o. *Semence de perles*, f.
Perelhandelaer (-s), m. *Marchand de perles*, m.
Perelhoen (-deren), o. *Pintade*, f.
Perelkleur (z. mv.), v. *Gris de perles*, m.
Perelkroon (-en), v. *Couronne de perles*, f.
Perelkruid (z. mv.), o. *Grémil*, m.; *herbe aux perles*, f.
Perelkust (-en), v. *Côte où l'on pêche des perles*, f.
Perelmoer, o. *Nacre*, *nacre de perle*, f.
Perelmoeren, onv. b. n. *De nacre.* — doos. *Boîte de nacre.*
Perelhoester (-s), v. *Huître à perles*, f.
Perelschelp (-en), v. *Nacre*, *coquille à perles*, f.
Perelschrift, o. *Perle* (caractère d'impr.), f.
Perelsnoer (-en), o. *Collier de perles*, m. — (om de handen *of* armen). *Bracelet de perles*, m.
Perelspeld (-en), v. *Épingle garnie de perles*, f.
Pereltje (-s), o. *Petite perle*, f.
Perelvanger, m. *zie* Perelvisscher.
Perelvangst (z. mv.), v. *Pêche des perles*, f.
Perelvisscher (-s), m. *Pêcheur de perles*, m.
Perelvisschery, v. *zie* Perelvangst.
Perelwater, o. *Diamargariton* (médicament), m.
Perelwit, o. (half metael). *Bismuth*, m.; *marcassite d'étain*, f.
Perelzyde, v. *Soie ablaque*, f.; *ardassines*, f. pl.
Perenbloesem (-s), m. *Fleur de poirier*, f.
Perenboom (-en), m. *Poirier*, m.
Perenboomenhout, o. *Bois de poirier*, m.
Perendrank, m, *Poiré*, *cidre de poires*, m.
Perei, v. *zie* Porei.
Pergament enz. *zie* Parkement enz.
*Periode (-n), v. *Période*, f.
*Periodiek, b. n. *Périodique.*
*Peripatetisch, b. n. *Péripatétique.*
*Peripatetismus, o. *Péripatétisme*, m.

a), o. *Parc*, m., bloemperk. *Parterre*, strydperk. *Arène*, *lice*, *carrière*, f.
o. *Percale* (étoffe), f.
nt, enz. } *zie* Parkement, enz.
nt, enz. }
b. w. *zie* Afperken.
o. *zie* Parket.
s), o. *Petit parc*, m.
. *zie* Perel.
ie, v. *Permission*, f.
enz. *zie* Parruik enz.
), v. *Presse*, f. Dat boek is onder de —. *e est sous presse.* — (voor ooft). *Pres*n.
zie Perziaen.
, b. n. *Compressible.*
heid, v. *Compressibilité*, f.
(-en), m. *Barreau*, *arbre* (*de presse*), m.
(-en), m. *Blanchet* (impr.), m.
k perste, heb geperst), b. w. *Presser*; — (spr. van ooft). *Pressurer*; (fig.) *indre.*
s), m. *Presseur*; *pressier*; *catisseur*, m.
nperser. *Pressureur*, m.
(-zen), o. *Pressoir*, m.
, o. *Pressurage* (droit), m.
enz. *zie* Perziaen enz.
m. *Persicot* (liqueur), m.
. *zie* Perzië.
enz. *zie* Perzik enz.
v. *Pression*, f.
, b. n. *zie* Perzisch.
(-en), v. *Cuve de pressoir*, f.
edje (-n), v. } *Personnage*, m.
gie (-n), v. }
liteit, v. *Personnalité*, f.
el, b. n. *Personnel.*
(-en), m. *Personne*, f.; *personnage*, m. *En personne.*
ootsing, v. } *Prosopopée*, f.
ring, v. }
yk, b. n. *Personnel*; *individuel.* —, *Personnellement*, *en personne.*
ykheid (z. mv.), v. *Personnalité*, f.
verbeelding (-en), v. *Prosopopée*; *per*-*cation*, f.
je (-s), o. *Petite personne*, f.; *petit nage*, m.
tief, o. *Perspective*, f.
p (-en), v. *Condensateur*, m.; *pompe te*, f.
, o. *Pressurage* (droit), m.
oef (-ven), v. *Vis de presse*, f.
el (-s), m. *Clef de presse*, f.
v. *zie* Persschroef.
(-en), m. *Marbre* (impr.), m.
v. *Pressée*, f.
er (-s), m. *Pressier* (impr.), m.
(-s), o. *Carreau*, *fer à abattre les cou*m.
n (-anen), m. } *Pertuisane* (halle-
n (-anen), m. } barde), f.
nd). *Pérou*, m.
n (-anen), m. *Péruvien*, m.
nsch, b. n. *Du Pérou*, *péruvien.*
nsche (-n), v. *Péruvienne*, f.
(-s), o. Gevaer. *Péril*, *danger*, m.
eus, b. n. Gevaerlyk. *Périlleux*, *dange*-
id, o. *zie* Perzikkruid.
(-anen), m. *Persan*, m.
sch, b. n. *zie* Perzisch.

Perziaensche (-n), v. *Persane*, f.
Perzië, o. *Perse*, f.
Perzik (-en), v. *Pêche* (fruit), f.
Perzikbloem (-en), v. } *Fleur de pêcher*, f.
Perzikbloezem (-s), m. }
Perzikboom (-en), m. *Pêcher*, m.
Perzikje (-s), o. *Petite pêche*, f.
Perzikkruid (z. mv.), o. *Persicaire* (plante), f.
Perzikpit (-tten), v. *Amande de pêche*, f.
Perziksteen (-en), m. *Noyau de pêche*, m.
Perzisch, b. n. *Persan*; *de Perse.* —e zyde. *Soie de Perse*, *soie ablaque.* De —e tael. *La langue persane.*
Pest (-en), v. *Peste*, f. Met de — besmet. *Pestiféré.*
Pestachtig, b. n. *Pestiféré*, *pestilent*, *pestilentiel.*
Pestblaer (-aren), v. } *Carboncle*, *charbon*, m.
Pestbuil (-en), v. }
Pestbuilachtig, b. n. *Charbonneux.*
Pestdamp (-en), m. *Fumée* ou *vapeur pestilentielle*, f.
Pestgezwel enz. *zie* Pestbuil enz.
Pesthuis (-zen), o. *Hôpital des pestiférés*; *lazaret*, m.
Pestig, b. n. *Pestiféré*, *pestilentiel*, *pestilent.*
Pestilentie, v. *zie* Pest.
Pestilentiewortel (z. mv.), m. *Pétasite*, m.
Pestkool, v. *zie* Pestbuil.
Pestlucht (z. mv.), v. *Air pestiféré*, m.
Pestmannen, m. mv. *Corbeaux*, *parabolains*, *ceux qui enlèvent* ou *secourent les pestiférés*, m. pl.
Pestmeester (-s), m. *Médecin qui guérit les pestiférés*, m.
Pestpokken, v. mv. *Bubons pestilentiels*, m. pl.
Pesttyd (z. mv.), m. *Temps de la peste*, m.
Pestwortel, m. *zie* Pestilentiewortel.
Petegift (-en), v. *Présent que fait un parrain* ou *une marraine*, m.
Petekind (-eren), o. *Filleul*, m.; *filleule*, f.
Petemoei (-ijen), v. *Marraine*, f.
Peter (-s), m. *Parrain*, m.
Peterolie, v. *Pétrole*, m.
Peteroom (-s, -en), m. *Parrain*, m.
Peterselie (z. mv.), v. *Persil*, m. — van Macedonië. *Macéron*, *persil de Macédoine*, m.
Peterselieächtig, b. n. *De persil*; *qui a un goût de persil*; *qui ressemble à du persil.*
Peterseliebed (-dden), o. *Planche semée de persil*, f.
Peterselieblad (-en), o. *Feuille de persil*, f.
Peterseliekaes (-azen), v. *Fromage persillé*, m.
Peterseliesaus (-en), v. *Sauce au persil*, f.
Peterseliesmaek (z. mv.), m. *Goût de persil*, m.
Peterseliewortel (-s), m. *Racine de persil*, f.
Peterseliezaed (z. mv.), o. *Graine de persil*, f.
*Petitie, v. *Pétition*, f.
*Petitionaris (-ssen), m. *Pétitionnaire*, m.
*Petitsel, o. *Pétéchies* (t. de méd.), f. pl.
Peukel (-s), v. *Pustule*, f.; *bourgeon*, *petit bouton*, m.
Peukelachtig, b. n. *Plein de pustules* ou *de bourgeons*, *bourgeonné.*
Peukelig, b. n. *zie* Peukelachtig.
Peukeltje (-s), o. *Petite pustule*, f.
Peul (-en), v. *Cosse*; *gousse*, *silique*, f.
Peultje (-s), o. *Petite cosse* ou *gousse*, f.
Peuluw (-en), v. } *Traversin*, *chevet*, m.
Peuluwe (-n), v. }
Peulvormig, b. n. *Léguminiforme*, *siliculeux.*
Peulvrucht (-en), v. *Légume*, m.

Peulvruchtdragend, b. n. *Légumineux.*
Peupel (z. mv.) o. *Populace*, f.
Peurangel (-s), m. *Ligne dormante*, f.
Peuren (ik peurde, heb gepeurd), b. *en* o. w. *Pêcher des anguilles à la ligne.*
Peurworm (-en), m. *Achée*, f.
Peuteren (ik peuterde, heb gepeuterd), b. *en* o. w. *Fouiller, gratter.* In het vuer —. *Fourgonner.*
Peutering (z. mv.), v. *Action de fouiller ou de fourgonner*, f.
Peuzelaer (-s), m. *Homme qui grignote*, m.
Peuzelaerster (-s), v. *Femme qui grignote*, f.
Peuzelary, v. *zie* Peuzelwerk.
Peuzelen (ik peuzelde, heb gepeuzeld), o. w. *Grignoter; pignocher.*
Peuzeling, v. *Action de grignoter*, f.
Peuzelwerk (z. mv.), o. *Mets amusants*, m. pl.
Peyl enz. *zie* Peil enz.
Pezelaer (-s), m. *Osier*, m.
Pezerik (-en), m. *Nerf de bœuf*, m.; *verge d'un mouton*, f.
Phariseëndom, o. *Pharisaïsme*, m.
Phariseër (-s), m. *Pharisien; hypocrite*, m.
Phariseesch, b. n. *Pharisaïque.*
Phenix (-en), m. *Phénix*, m.
*Philosoferen, o. w. *Philosopher.*
*Philosofie, v. *Philosophie*, f.
*Philosofisch, b. n. *Philosophique.*
*Philosoof (-ofen), m. *Philosophe*, m.
*Philosooph enz. *zie* Philosoof enz.
*Philosophie enz. *zie* Philosofie enz.
*Phosphoriek, b. n. *Phosphorique.*
*Phosphorus, m. *Phosphore*, m.
*Phosphorusvorming, v. *Phosphorescente*, f.
*Physiek, b. n. *Physique.* —, bijw. *Physiquement.*
*Piaster (-s), m. *Piastre*, (monnaie), f. Dubbele —. *Piastre forte.*
Piauter, o. *zie* Peauter.
Piek (-en), v. *Pique*, f.
Piekdrager (-s), m. } *Piquier*, m.
Piekenier (-s), m. }
Piekje (-s), o. *Petite pique*, f.
Piekstok (-kken), m. *Hampe*, f.
Pielaer enz. *zie* Pilaer enz.
Piepen (ik piepte, heb gepiept), o. w. *Piailler.* — (als de musschen). *Pépier.* — (als de kiekens). *Piauler.* — (de vogels nafluiten). *Piper.* — (in 't ademhalen). *Siffler.* Zoo de ouden zongen, zoo — de jongen (spreekw.). *Les enfants suivent les mœurs de leurs parents.* Van angst —. *Crier de peur.*
Piepend, b. n. *Criard; aigre; fin.*
Pieper (-s), m. *Pipeau; chalumeau*, m.; *flûte champêtre*, f.
Pieperken, o. } *zie* Pieper.
Piepertje, o. }
Piepjong, b. n. *Fort jeune.*
Pier (-en), v. *Ver de terre*, m.
Pieren (ik pierde, heb gepierd), b. w. (gem.). *Duper, attraper.*
Piertje (-s), o. *Petit ver de terre*, m.
Pieterman (-s), m. *Vive, trachine* (poisson); *espèce de bière*, f.
Pieterselie enz. *zie* Peterselie, enz.
Pifpaffen (ik pifpafte, heb gepifpaft), o. w. *Tirailler.*
Pik (-kken), v. *Faucille*, f.
Pik (z. mv.), m. Haet. *Haine*, f. Eenen — op iemand hebben. *Avoir une dent contre quelqu'un.* —, o. *zie* Pek.

Piket (-tten), o. *Piquet* (petit détachement de soldats), m. —, piketspel. *Piquet*, m. — spelen. *Jouer au piquet.*
Piketspel, o. *Piquet* (jeu de cartes), m.
Piketten (ik pikettede, heb gepiket), o. w. *Jouer au piquet.*
*Pikeur (-s), m. *Piqueur, écuyer*, m.
Pikkedillen, v. mv. *Bagatelles*, f. pl.
Pikkel enz. *zie* Bikkel enz.
Pikken (ik pikte, heb gepikt), o. *en* b. w. *Becqueter, donner des coups de bec.* —, steken; *Piquer.* —, het koorn afsnyden. *Couper le blé, seyer.* Het —. *Picotement*, m.
Pikker (-s), m. *Celui qui coupe le blé avec une faucille, scieur, seyeur*, m.
Pikkrans enz. *zie* Pekkrans enz.
Pikzwart, b. n. *Noir comme du jais.*
Pil (pillen), v. *Pilule*, f. Pillen innemen. *Prendre des pilules.*
Pilaer (-aren), m. *Pilier*, m.; *colonne*, f. De Pilaren van Hercules. *Les Colonnes d'Hercule.* — (van een hek). *Balustre*, m. — (fig.). *Appui, soutien*, m.
Pilaerbyter (-s), m. *Bigot, cagot, hypocrite*, m.
Pilaerbytery (z. mv.), v. *Bigoterie, cagoterie, hypocrisie*, f.
Pilaerbytster (-s), v. *Bigote, hypocrite*, f.
Pilaerhoofd (-en), o. } *Chapiteau*, m.
Pilaerkap (-ppen), v. }
Pilaerschacht (-en), v. *Fût ou tronc d'une colonne*, m.
Pilaertje (-s), o. *Petit pilier*, m.; *petite colonne*, f.
Pilaervoet (-en), m. *Pied*, m., ou *base d'une colonne*, f.
*Pilaster (-s), m. *Pilastre*, m.
Pille, v. *zie* Pil.
Pillegift (-en), v. *Présent de baptême*, m.
Pilletje (-s), o. *Petite pilule*, f.
*Piloot (-oten), m. *Pilote*, m.
Piment, v. *Piment*, m.
Pimentsaus, v. *Pimentade*, f.
Pimpel, m. *zie* Pimpelmees.
Pimpelmees (-zen), v. *Mésange bleue*, f.; (fig.) *homme délicat; douillet*, m.
Pimpelpeers b. n. *Violet foncé.*
Pimperboom, m. *zie* Pistacheboom.
Pimpernel (z. mv.), v. *Pimprenelle* (plante), f.
Pimpernelroos (-zen), v. *Rose de pimprenelle*, f.
Pimpernelwortel (-s), m. *Racine de pimprenelle*, f.
Pimpernoot (-oten), v. *Pistache* (fruit), f.
Pimpernootje (-s), o. *Petite pistache*, f.
Pimpernotenboom (-en), m. *Nez-coupé* (arbrisseau), m.
Pin (pinnen), v. *Cheville*, f. Pinnen. *Broches, broquettes*, f. pl. —, kleine spiering. *Petit éperlan*, m.
Pinas (-ssen), v. *Pinasse* (bâtiment), f.
Pinceel, o. *zie* Penseel.
Pindarisch, b. n. *Pindarique.*
Pindariseren, o. w. *Pindariser.*
Pingel (-s,-en), v. *Pignon*, m., *amande de la pomme de pin*, f.
Pink (-en), m. *Petit doigt*, m. —, v. *Pinque, barque de pêcheur*, f. —, m. *en* v. Jonge koei *of* os. *Génisse*, f.; *bouvillon*, m.
Pinken (ik pinkte, heb gepinkt), o. w. *Cligner les yeux.*
Pinknet (-tten), o. *Seine* (filet), f.
Pinkoogen, o. w. *zie* Pinken.
Pinkooging, v. *Clignement*, m.
Pinkster (z. mv.), o. *Pentecôte*, f.
Pinksteravond (-en), m. *Veille de la Pentecôte*, f.

·bloem (-en), v. *Flambe* (plante), f.
·dag (-en), m. *Jour de la Pentecôte*, m.
·en, o. *Pentecôte*, f.
·feest (-en), v. *en* o. *Fête de la Pente-* f.
·naek, v. *zie* Pastenaek.
·nakel (-s), v. *Panais*, m.; *pastenade* e), f.
·week, v. *Semaine de la Pentecôte*, f.
·zondag, m. *Dimanche de la Pentecôte*, m.
rdeken (-s), o. *Solitaire* (jeu), m.
(ik pinde, heb gepind), b. w. *Attacher les chevilles, cheviller*. Het vleesch —. · *des brochettes dans un morceau de* s.
o. *zie* Penseel.
akel (-s), m. (visch). *Pastenague*, f.
n), v. *Pinte*, f.
(-zen), o. *Verre qui tient une pinte*, m.
-s), o. *Petite pinte; chopine*, f.
ier, m. } *zie* Pintglas.
ser, m. }
n enz. *zie* Pinksteren enz.
en), v. } *Pivoine* (fleur), f.
-n), v. }
r (-s), m. *Pionnier*, m.
mv.), v. (vogelkwael). *Pépie*, f.
g (-en), v. *Rainette* (pomme), f.
gje (-s), o. *Petite rainette*, f.
, v. *zie* Pippeling.
. n. *Qui a la pépie; maladif, indisposé*.
b. n. *Qui a la pépie*.
nz. *zie* Piket enz.
e (-n), v. *Pyramide*, f.
v.), v. *Urine*, f. Koude —. *Strangu-* — (van beesten). *Pissat*, m.
, b. n. *Qui ressemble à de l'urine*, r.
rend, b. n. *Diurétique*.
-kken), m. *Pissoir*, m.
zie Pissebed.
ing, v. *Inspection des urines*, f.
ider, m. *zie* Piskyker.
(-azen), v. *Vessie*, f.
(-en), v. *Pisseur*, m.; *pisseuse*, f.
-zen), v. *Urètre* (t. d'anat.), m.
o. *Pissoir*, m.
(-en), m. *Braie*, f.
nd, b. n. *Ischurétique*.
(-sschen), v. *Urinal*, m.
m. *Uretère*, (t. d'anat.), m.
n), o. (gem.). *Pisseur*, m.; *pisseuse*, f.
zen), o. *Urinal*, m.
(-en), m. *Pissoir*, m., *pissotière*, f.
(-en), v. *Pisseur*, m.; *pisseuse*, f.
(-s), m. *Médecin qui prétend connaître ladies par l'inspection des urines, ouro-* s, *uromante*, m.
y, v. *Ouronoscopie, inspection des uri-*
)pen), m. *Braie*, f.
, m. *zie* Pisbuis.
v. *zie* Pisdoek.
ping, v. *Ischurie*, f.
ten), m. *Pot de chambre*, m.
s, o. mv. *Contes bleus*, m. pl.
(-dden), v. *Cloporte* (insecte); *pissen-* , *dent-de-lion* (plante), f. —, m. *en* v. it, *enfant qui pisse au lit*, m.
n (-en), v. *Pissenlit*, m., *dent-de-lion*), f.
, byw. *En ruisselant*.
. *I*.

Pissen (ik piste, heb gepist), b. *en* o. w. *Pisser, uriner, évacuer l'urine*.
Pisser (-s), m. *Pisseur*, m.
Pisster (-s), v. *Pisseuse*, f.
Pisstof, v. *Urée*, (t. de chim.), f.
*Pistache (-n), v. *Pistache* (fruit), f.
Pistacheboom (-en), m. *Pistachier*, m.
*Pistool (-olen), v. *Pistole*, f. —, schietgeweer. *Pistolet*, m. Iemand met eene — door den kop schieten. *Brûler la cervelle à quelqu'un*.
Pistoolholster (-s), m. } *Fourreau de pistolet*, m.
Pistoolkoker (-s), m. }
Pistoolscheut, m. *zie* Pistoolschoot.
Pistoolschieter (-s), m. *Pistolier*, m.
Pistoolschoot (-oten), m. *Coup de pistolet*, m. —, bereik van eene pistool. *Portée de pistolet*, f.
Pistooltje (-s), o. *Petit pistolet*, m.
Pisvlies, o. *Allantoïde* (sac de l'urine), f.
Pisvloed, m. *Diabétès* (t. de méd.), m.
Piszout, o. *Acide urique*, m.
Piszuerzout, o. *Urate* (t. de chim.), m.
Pit (pitten), v. *Amande* ou *chair d'une noix etc.*, f. — (van peren, appelen enz.). *Pépin*, m. —, o. Merg; het best; kruim. *Moelle; quintessence; fleur*, f.; *esprit*, m. Daer is — in. *Il y a de l'esprit dans ceci*. — (lemmet in eene lamp enz.). *Mèche*, f. —, m. *zie* Put.
Pitje (-s), o. *Petite amande; petite mèche*, f.
Pitoor (-en), m. *Butor* (oiseau), m.
Placentia. *Plaisance* (ville et duché d'Italie).
Pladys (-zen), v. *Plie* (poisson), f.
Plaeg (plagen), v. Straf. *Fléau; châtiment, tourment*, m.; *affliction; plaie*, f.; *malheur*, m. De plagen van Egypten. *Les plaies d'Égypte*. De hongersnood is eene zware —. *La famine est un terrible fléau*.
Plaeggeest (-en), m. *Lutin; importun*, m.
Plaegster (-s), v. *Femme qui tourmente, qui se plaît à tourmenter, tracassière*, f.
Plaegziek, b. n. *Qui aime à tourmenter, vexateur*.
Plaenboom (-en), m. *Platane, plane*, m.
Plaester (-s), v. *Emplâtre*, m. Eene — leggen op eene wond. *Mettre un emplâtre sur une plaie*. —, papplaester. *Cataplasme*, m. — (z. mv.). Plaesterkalk. *Plâtre*, m.
Plaesteraer (-s), m. *Plâtrier; plafonneur*, m.
Plaesterdoek (-en), m. *Sparadrap*, m.
Plaesteren (ik plaesterde, heb geplaesterd), b. w. *Plâtrer, enduire de plâtre, crépir, plafonner*. —, o. w. *zie* Pleisteren.
Plaestergroef (-ven), v. *Plâtrière*, f.
Plaestergruis, o. *Plâtras*, m.
Plaestering, v. *Enduit, crépi*, m.; *crépissure*, f.
Plaesterkalk (z. mv.), m. *Plâtre; crépi; enduit*, m.
Plaesterkas (-ssen), v. *Emplâtrier*, m.
Plaesterklei, v. *Torchis*, m.
Plaesterkuil (-en), m. *Plâtrière*, f.
Plaestermaker (-s), m. *Plâtrier*, m.
Plaestermakery (-en), v. *Plâtrière*, f.
Plaesterput (-tten), m. *Plâtrière*, f.
Plaestertje (-s), o. *Petit emplâtre*, m.
Plaesterverkooper (-s), m. *Plâtrier*, m.
Plaesterwerk (z. mv.), o. *Plâtrage*, m.
Plaesterwerker (-s), m. *Plâtrier*, m.
Plaet (platen), v. *Plaque, lame* (*de métal*); *platine; planche*, f. Yzeren —. *Plaque de fer*. — van een uerwerk. *Cadran de montre*, m. Marmeren —. *Table de marbre*. —, afdruksel van eene plaet. *Figure, estampe, gravure*,

planche, *taille-douce*, f. Boek vol platen. *Livre plein de figures.* —, zandplaet. *Banc de sable*, m. Op eene — stooten. *Donner sur un banc de sable.*
Plaetdrukken, b. w. *Tirer des estampes*, *imprimer en taille-douce.*
Plaetdrukker (-s), m. *Taille-doucier*, *imprimeur en taille-douce*, m.
Plaetdrukkery (-en), v. *Imprimerie d'estampes* ou *en taille-douce*, f.
Plaetëtser (-s), m. *Graveur à l'eau-forte*, m.
Plaetgrendel (-s), m. *Targette* (verrou), f.
Plaetje (-s), o. *Petite plaque ; petite lame ; petite planche ; petite gravure*, f.
Plaetkoper, o. *Cuivre en plaque*, m.
Plaetpapier, o. *Papier propre à tirer des estampes*, m.
Plaetpers (-en), v. *Presse de taille-doucier*, f.
Plaets (-en), v. *Place*, f.; *espace ; emplacement ; endroit ; lieu ; local*, m.; *localité*, f. Van — veranderen. *Changer de place.* Aengename —. *Endroit agréable.* — grypen. *Avoir lieu.* In de eerste —. *En premier lieu*, *premièrement.* Ter —. *Sur les lieux.* In de — stellen. *Substituer.* — bekleeden. *Remplacer.* — van toevlugt. *Asile*, m. In — van. *Au lieu de.* In — dat. *Au lieu que.* —, opene plaets (aen een huis). *Cour*, f. — (in een boek). *Passage*, m. —, bediening. *Charge*, f., *emploi*, m.
Plaetsbekleeder (-s), m. *Celui qui est revêtu d'une charge.* —. *zie* Plaetsvervanger.
Plaetsbeschryvend, b. n. *Topographique.*
Plaetsbeschryver (-s), m. *Topographe*, m.
Plaetsbeschryving (-en), v. *Topographie*, f.
Plaetsbestemming, v. *Assignation*, f.; *rendez-vous*, m.
Plaetselyk, b. n. *Local ; municipal*, *communal ; fixé en un lieu*, *sédentaire.* —, byw. *Localement.*
Plaetselykheid, v. *Localité*, f.
Plaetsen (ik plaetste, heb geplaetst), b. w. *Placer*, *poser*, *ranger*, *mettre.*
Plaetser (-s), m. *Poseur*, m.
Plaetsgebrek, o. *Défaut d'espace*, m.
Plaetshond (-en), m. *Chien de garde*, m.
Plaetshouder (-s), m. *Gouverneur*, m.
Plaetsing, v. *Action de placer*, *de ranger*, f.
Plaetsje (-s), o. *Petite place*, f., *petit endroit*, m.
Plaetskaert (-en), v. *Carte topographique*, f.
Plaetslyper (-s), m. *Polisseur de plaques de cuivre*, m.
Plaetsmajoor (-s), m. *Major de place*, m.
Plaetsmiddel (-en), o. *Topique*, m.
Plaetsnyden, b. w. *Graver au burin*, *buriner.* Het —. *Gravure*, f.
Plaetsnyder (-s), m. *Graveur ; chalcographe*, m.
Plaetsverschil, o. *Parallaxe* (t. d'astr.), f.
Plaetsvervanger (-s), m. *Substitut*, *remplaçant ; suppléant*, m.
Plaetsvervanging, v. } *Remplacement*, m.; *sub-*
Plaetsvervulling, v. } *rogation*, f.
Plaetsverwisselend, b. n. *Ambulatoire.*
Plaetwerk (z. mv.), o. *Tailles-douces*, *estampes*, *gravures*, f. pl.
Plaetyzer, o. *Tôle*, f.
*Plafonneerder (-s), m. *Plafonneur*, m.
*Plafonneren (ik plafonneer, plafonneerde, heb geplafonneerd), b. w. *Plafonner.*
Plag, *pour* Plagt. *zie* Plegen.
Plagen (ik plaeg, plaegde, heb geplaegd), b. w. *Tourmenter*, *vexer*, *faire souffrir ; affliger ; tracasser.* Zyne onderdanen —. *Vexer ses sujets.* —, lastig vallen. *Importuner*, *presser*, *harceler.*
Plagend, b. n. *Vexatoire.*
Plager (-s), m. *Celui qui tourmente ; persécuteur*, *oppresseur ; importun*, *tracassier*, m.
Plagery, v. *zie* Plaging.
Plaging, v. *Tourment*, m.; *vexation ; oppression*, f.
Plagt. *zie* Plegen.
*Plaizier, o. *Plaisir*, m.
Plak (-kken), v. *Férule*, f.; *coup de férule*, m. —, plek. *Grande tache d'encre*, f., *pâté*, m.
Plakbriefje (-s), o. } *Billet d'affiche*, m., *af-*
Plakbriefken (-s), o. } *fiche*, f.
Plaket (-tten), v. *Plaquette* (monnaie), f.
Plakje (-s), o. *Petite férule ; petite tache d'encre*, f.
Plakkaert enz. *zie* Plakkaet enz.
Plakkaet (-aten), o. *Arrêt*, *édit*, m., ou *ordonnance qu'on affiche*, f., *placard*, m.
Plakkaetboek (-en), m. *en* o. *Recueil d'ordonnances* ou *d'arrêts*, m.
Plakkaetje (-s), o. *Petit placard*, m.
Plakken (ik plakte, heb geplakt), b. w. *Coller*, *attacher avec de la colle.* —, aenplakken. *Afficher.*
Plakker (-s), m. *Afficheur ; colleur*, m. —, plaetteraer. *Plafonneur*, m.
Plakschrift (-en), o. *Affiche*, f.; *placard*, m.
Plakwerk, o. *Placage*, m.
Plakwerkmaker (-s), m. *Plaqueur*, m.
*Plan (-nnen), o. *Plan*, *dessin ; projet*, *dessein*, m.
*Planeet (-eten), v. *Planète ; étoile errante*, f. Iemand zyne — voorlezen. *Tirer l'horoscope de quelqu'un.*
Planeetkenner (-s), m. *Astronome*, m. —, waerzegger uit de planeten. *Astrologue*, m.
Planeetkennis (z. mv.), v. *Astronomie*, f. —, waerzeggery uit de planeten. *Astrologie*, f.
Planeetkyker (-s), m. *Astrologue*, m.
Planeetlezer (-s), m. *Astrologue*, m.
Planeetmeter (-s), m. *Planétolabe*, m.
*Planeren (ik planeerde, heb geplaneerd), b. w. *Planer ; lenter.*
Plank (-en), v. *Planche*, f., *ais*, m. Dikke —. *Madrier*, m.
Planken, b. w. *zie* Beplanken.
Plankenvloer (-en), m. *Plancher*, m. Eenen — leggen. *Planchéier*, *faire un plancher.*
Plankje (-s), o. } *Planchette*, f.
Planksken (-s), o. }
Plankwerk, o. *Ouvrage de planches*, m.
Plankzager (-s), m. *Scieur de long*, m.
Planmaker (-s), m. *Faiseur de plans* ou *de projets*, m.
Plannetje (-s), o. *Petit plan ; petit projet*, m.
Plant (-en), v. *Plante*, f., *végétal*, m.
Plantaedje (-n), v. *Plantation*, f.; *plantage*, m.
Plantaerde, v. *Terre végétale*, f.
Plantagie (-n), v. *Plantation*, f.; *plantage*, m.
Plantbed (-dden), o. *Couche de plantes*, f.
Plantdier (-en), o. *Zoophyte*, m.
Plantdierbeschryving, v. *Zoophytologie*, f.
Planten (ik plantte, heb geplant), b. w. *Planter.* De vlag —. *Arborer le pavillon.* Het geschut —. *Braquer* ou *pointer le canon.* Het —. *Action de planter*, *plantation*, f.; *pointement* (*du canon*), m.
Plantenkenner (-s), m. *Botaniste*, m.
Plantenkiem, v. *Plantule* (t. de bot.), f.
Plantenleven, o. *Vie végétale*, *vie végétative*, f.

s. mv.), o. *Règne végétal*, m.
m. *Planteur*, m.
Plantation, f.; *plantage*, m.
-ssen), o. *Plante*, f., *végétal*, m.
n), m. *Pépinière*, f.
), v. *Plantation*, f., *plantage*, m.
o. *Petite plante*, f.
enz. *zie* Kruidkunde enz.
ry, v. *Culture des plantes*, f.
n), o. *Plant*, *plantard*, *plançon*,
tion, f.
ch (-sschen), o. *Pépinière*, f.
), o. *Plantoir*, m.
Sel végétal, m.
m. *Mare*, *flaque*, *eau*, f.
n), m. *Grande reconnaissance*, f.
y iemand behalen. *S'insinuer dans*
grâces de quelqu'un.
s), o. *Petite reconnaissance*, f.
Petite mare, f.
, m. *Ondée*, *lavasse*, *grosse pluie*, f.
(het plasregende, heeft geplasre-
. w. *Pleuvoir à verse.*
aste, heb geplast), o. w. *Patrouiller*

o. *Plate forme*, *terrasse*, f.; *plat*,
van den degen. *Le plat de l'épée.*
den voet. *La plante du pied.*
fen. *Plat*, *plan*. — land. *Plat pays*,
— (effen land). *Pays plat.* —tte
t. *Mappe-monde*, f.; *planisphère*,
en. *Aplatir.* — worden. *S'aplatir.*
d. *Plan*, m. —, laf. *Plat*, *fade*,
s. —tte wyn. *Vin plat* (sans saveur).
at af, plat uit. *Platement*, *tout plat*,
, *tout net*; *tout à fait*, *entièrement.*
Refuser tout net. — ter neder lig-
étendu tout plat.
b. n. *Plat*, *qui a le fond plat.* Een
;. *Un bâtiment plat.*
), v. *Plie* (poisson), f.
, o. *Petite plie*, f.
(-s), m. *Lumier*, m.
len), v. *Platitude*; *expression plate*, f.
v.), v. *Platine*, *or blanc*, m.
), v. *Morpion*, m.
v. *Aplatissement*, m.
le, v. } *Planimétrie*, f.
'.
en), m. *Camard*, *nez camus* ou

). n. *Camus*, *camard.*
(ik schoot plat, heb platgeschoten),
uire à coups de canon.
w. *Écacher*, *aplatir.*
'aïence, f.
r (-s), m. *Faïencier*, m.
ry (-en), v. *Faïencerie*, f.
, o. *Faïence*, f.
z. mv.), m. *Plan*, m.
, m. *Sabot*, m.
. *Plat pays*, m., *campagne*, f.
r. *zie* Pletten.
zie Platteel enz.
schen), m. *Poisson plat*, *pleuro-*

), m. *Pied plat*; *homme qui a les*
et larges, m.
. n. *Qui a les pieds plats.*
, v. *Carreau*, m.
(-s), m. *Carrelier*, m.

Plaveijen (ik plaveide, heb geplaveid), b. w. *Carreler*, *paver*. Het —. *Pavement*, m.
Plaveijer (-s), m. *Carreleur*; *paveur*, m.
Plaveijing (z. mv.), v. *Carrelage*; *pavement*, m.
Plaveisel (z. mv.), o. *Pavé*; *carrelage*, m.
Plaveisteen (-en), m. *Carreau*, m.
Plaveitje (-s), o. *Petit carreau*, m.
Plecht (-en), v. *Château*, *gaillard* (*de navire*), m.
Plechtanker (-s), o. *Maîtresse ancre*, f.
Pleegvader, m. *zie* Voogd.
Plegen (ik pleeg, plagt, heb gepleegd), o. w. *Avoir coutume*, *être accoutumé* ou *habitué à*. —, (ik pleegde, heb gepleegd), b. w. Bedryven. *Commettre*, *faire*, *exercer*, *pratiquer.* Eene misdaed —. *Commettre un crime.* Bedrog —. *Frauder*, *tromper.* Raed —. *Délibérer*; *consulter.*
Pleging (z. mv.), v. *Acte*, m., *action*, f.
Plegt enz. *zie* Plecht enz.
Plegtig, b. n. *Solennel*, *pompeux*, *magnifique.* —e feestdag. *Fête solennelle.* — gewaed. *Habit magnifique*, *habit de cérémonie.* —, byw. *zie* Plegtiglyk.
Plegtigheid (-heden), v. *Solennité*, *pompe*, *magnificence*, *cérémonie*, f.
Plegtiglyk, byw. *Solennellement*, *pompeusement*, *avec pompe.*
Plei, v. *Question*, *torture*, f.
*Pleidooi (-ijen), o. *Plaidoyer*, m.
*Pleidooijen, b. w. } *Plaider.*
*Pleidooijeren, b. w. }
Plein (-en), o. *Plaine*, f.; *terrain*, m. —, kasteelplein. *Esplanade*, f.
Pleintje (-s), o. *Petite plaine*; *petite esplanade*, f.
Pleister enz. *zie* Plaester enz.
Pleisteren (ik pleisterde, heb gepleisterd), o. w. *S'arrêter en chemin pour se reposer* ou *pour se rafraîchir*; *repaître.* —, b. w. *zie* Plaesteren enz.
Pleit (-en), v. *Bac*, m.; *belandre* (bâtiment), f. Met de — overgezet worden. *Passer la rivière dans un bac.* —, o. Geding. *Procès*, m.; *procédure*, f. — pleitrede. *Plaidoyer*, m.
Pleitbaer, b. n. *Plaidable.*
Pleitbezorger (-s), m. *Procureur*, *avoué*, m.
Pleitdag (-en), m. *Jour d'audience*, *jour plaidable* ou *plaidoyable*, m.
Pleiten (ik pleitte, heb gepleit), b. *en* o. w. *Plaider.*
Pleitend, b. n. *Plaidant.*
Pleiter (-s), m. *Plaideur*, *client*, m.
Pleitery (z. mv.), v. *Plaidoyer*, m.; *plaidoierie*; *procédure*, f.
Pleitgeding (-en), o. *Procès qui se plaide*, m.; *procédure*, f.
Pleithandel, m. *Plaidoyer*, m.; *procédure*, f.
Pleithof (-ven), o. *Cour*, *cour de justice*, f., *palais*, m.
Pleitkamer (-s), v. *Chambre d'audience* ou *de justice*, f.; *barreau*, m.
Pleitkunst (z. mv.), v. *Art du barreau*, m., *plaidoierie*, f.
Pleitrede (-n), v. *Plaidoyer*, m.
Pleitster (-s), v. *Plaideuse*, *cliente*, f.
Pleittael (z. mv.), v. *Style du barreau*, m.
Pleitvogel (-s), m. *Chicaneur*, *homme de chicane*, m.
Pleitzaek (-aken), v. *Cause*, f., *procès*, m.
Pleitzael (-alen), v. *Chambre de justice*, *audience*, f.
Pleitzak (-kken), m. *Sac qui contient les pièces d'un procès*; *dossier*, m.

Pleitziek, b. n. *Qui aime à plaider, processif, chicanier.*
Pleitziekte, v. } *Esprit de chicane*, m.; *chi-*
Pleitzucht, v. } *cane*, f.
Pleitzuchtig, b. n. *zie* Pleitziek.
*Pleizier, o. } *Plaisir*, m.
*Plezier, o. }
Plek (-kken), v. *Tache, marque*, f. Blauwe — (van vallen enz.). *Meurtrissure*, f. —, plaets. *Place*, f., *endroit*, m.
Plekje (-s), o. *Petite tache; paillette* (défaut de pierre précieuse); *petite place*, f.; *petit endroit*, m.
Plengen (ik plengde, heb geplengd), b. w. *Répandre, verser.* Wyn —. *Faire des libations.*
Plenging, v. *Action de répandre* ou *de verser, effusion*, f.; *épanchement*, m.
Plengoffer (-s), o. *Sacrifice où l'on faisait des libations*, m.
Plengwyn, m. *Vin pour les libations*, m.
Plethamer (-s), m. *Rechaussoir*, m.
Pletmolen (-s), m. *Laminoir, dégrossi*, m.
Pletten (ik plettede, heb geplet), b. w. *Aplatir, rendre plat.* — (spr. van metalen). *Laminer.*
Pletteren enz. *zie* Verpletteren enz.
Pletting, v. *Aplatissement*, m. — (der metalen). *Laminage*, m.
Pleuris (-ssen), v. (kwael). *Pleurésie*, f.
Pley enz. *zie* Plei enz.
Pligt (-en), m. *en* v. *Devoir; office*, m.; *obligation*, f. Zyne — wel waernemen. *Faire bien son devoir.*
Pligtbetooning, v. *zie* Pligtbetrachting.
Pligtbetrachting, v. *Accomplissement de son devoir*, m.
Pligtelyk, b. n. *Conforme à son devoir; obligatoire.*
Pligtgebod, o. *Commandement, ordre qui oblige*, m.
Pligtig, b. n. *Obligé, tenu.* —, schuldig. *Coupable.*
Pligtigheid, v. *Culpabilité*, f.
Pligtmatig, b. n. *Conforme au devoir.*
Pligtpleegster (-s), v. *Celle qui complimente; complimenteuse*, f.
Pligtplegen, b. w. *Complimenter; obliger.*
Pligtpleger (-s), m. *Celui qui complimente; complimenteur*, m.
Pligtpleging (-en), v. *Compliment*, m.; *politesse, civilité*, f.
Pligtschuldig, b. n. *Obligé, tenu.*
Pligtshalve, byw. *Par devoir, par obligation.*
Pligtveerdig, b. n. *Prêt à s'acquitter de son devoir.*
Pligtverzuim, o. *Forfaiture*, f.
Pligtvry, b. n. *Libre, qui n'a pas d'engagement.*
*Plint (-en), v. *Plinthe* (t. d'archit.), f.
Ploeg (-en), m. *en* v. *Charrue*, f. —, ploegschaef. *Bouvet, rabot pour les rainures*, m. —. *zie* Ploegmes.
Ploegbankje (-s), o. *Caquetoire*, f.
Ploegdryver (-s), m. *Conducteur de charrue*, m.
Ploegen (ik ploegde, heb geploegd), b. *en* o. w. *Labourer.* Het land —. *Labourer la terre.* Het —. *Le labour*, m.
Ploeger (-s), m. *Laboureur*, m.
Ploeghout (-en), o. *Sellette*, f., *soupeau* (*d'une charrue*), m.
Ploeging, v. *Action de labourer*, f., *labour, labourage*, m.
Ploegje (-s), o. *Petite charrue*, f.
Ploegkouter (-s), o. *Coutre, soc*, m.

Ploegland (-en), o. *Terre labourable*, f.
Ploegmes (-ssen), o. *Couteau dont se servent les relieurs pour rogner le papier; fût*, m.
Ploegös (-ssen), m. *Bœuf de labour*, m.
Ploegpeerd (-en), o. *Cheval de labour*, m.
Ploegrad (-en, -eren), o. *Roue de charrue*, f.
Ploegschaef (-aven), v. *Bouvet, rabot pour les rainures*, m.
Ploegsteel (-elen), m. } *Manche de la charrue*,
Ploegsteert (-en), m. } m.; *mancherons*, m. pl.
Ploegstok (-kken), m. *Manche de la charrue*, m.
Ploegvoór (-oren), v. } *Sillon*, m.
Ploegvore (-n), v. }
Ploegyzer (-s), o. *Coutre, soc*, m.
Ploert (-en), m. *Coquin, fripon, vaurien*, m.
Ploertachtig, b. n. *Méchant.*
Ploertery (-en), v. *Méchanceté, coquinerie*, f.
Ploertig, b. n. *Méchant.*
Plof, m. *Coup; son que rend un corps qui tombe*, m.
Ploffen (ik plofte, ben en heb geploft), o. w. *Tomber.*
Plok (-kken), m. *Poignée*, f.
Plokhairen, o. w. *zie* Plukhairen.
Plokken, b. w. *zie* Plukken.
Plokpenning (-en), m. *Pot de vin, argent qu'on promet au dernier enchérisseur*, m.
Plomp (-en), m. *Bruit que fait un corps en tombant dans l'eau*, m.
Plomp, b. n. *Lourd, incivil, grossier.* —, byw. *Lourdement, grossièrement.*
Plompaerd (-s), m. *Lourdaud, rustre, butor*, m.
Plompelyk, byw. *Lourdement, grossièrement.*
Plompen (ik plompte, heb geplompt), o. w. *Tomber dans l'eau; plonger.*
Plomperd, m. *zie* Plompaerd.
Plompheid (-heden), v. *Grossièreté, incivilité, bêtise, lourderie*, f.
Plonderaer enz. *zie* Plunderaer enz.
Plonzen (ik plonsde, heb geplonsd), b. w. *Jeter avec force dans l'eau.* —, o. w. (met syn). *Tomber dans l'eau; plonger.*
Plooi (-ijen), v. *Pli; froncis*, m. Uit de — gaen. *Se déplisser.*
Plooijen (ik plooide, heb geplooid), b. w. *Plier; plisser, froncer.* —, o. w. *Se plier.* Het —. *zie* Plooijing.
Plooijer (-s), m. *Plieur*, m.
Plooijing (z. mv.), v. *Pliage*, m.; *plissure*, f.
Plooisel, o. *Falbala*, m.
Plooister (-s), v. *Plieuse*, f.
Plooitje (-s), o. *Petit pli*, m.
Ploos. *zie* Pluizen.
Ploten (ik ploot, plootte, heb geploot), b. w. *Peler les peaux.*
Ploter (-s), m. *Mégissier*, m.
Plotery, v. *Mégisserie*, f.
Plots, byw. *zie* Plotseling.
Plotseling, byw. *Soudain; soudainement, subitement, tout-à-coup.*
Plotselyk, b. n. *Soudain; subit; prompt.* —, byw. *Subitement; soudainement, tout-à-coup, à l'improviste.*
Plotsen (ik plotste, heb geplotst), o. w. *Tomber rudement.*
Plug (-ggen), v. *Bouchon, tampon, bondon*, m. —, m. (gem.). *Coquin, fripon, mauvais garnement*, m.
Plugje (-s), o. *Petit bouchon* ou *bondon; petit coquin*, m.
Pluim (-en), v. *Plume*, f.; *plumet*, m.
Pluimaedje (z. mv.), v. } *Plumage*, m., *plumes*,
Pluimagie (z. mv.), v. } f. pl.

nin (z. mv.), m. *Alun de plume*, *amiante*, m.
l (-llen), m. *Volant* (jouet), m.
d (-dden), o. *Lit de plume*, m., *couette*, f.
reider (-s), m. *Plumassier*, m.
reidery, v. *Plumasserie*, f.
reidster (-s), v. *Plumassière*, f.
ssemken (-s), o. } *Plumasseau*, m.
ssempje (-s), o. }
s (-ssen), m. *Panache*, *bouquet de plu-m.*
oos, b. n. *Déplumé.*
(ik pluimde, heb gepluimd), b. w. *Plu-déplumer.*
dierte, o. *Volaille*, f.; *les oiseaux*, m. pl.; *le*, m.
aef (-aven), m. *Grand fauconnier*; *garde ménagerie*, m.
as (z. mv.), o. *Herbe menue*, f.
e (-s), o. *Petite plume*, f.; *petit plu-m.*
·yken, b. w. *Flatter*, *cajoler*, *amadouer*, t —. *zie* Pluimstrykery.
·yker (-s), m. *Flatteur*, *cajoleur*, *adu-*, m.
ykery (-en), v. *Flatterie*, *cajolerie*, *adu-*, f.
·ykster (-s), v. *Flatteuse*, *cajoleuse*, f.
en), v. *Péluche* (étoffe), f. —, vezeltje, *Flocon* ou *filament qui s'attache aux ha-*s. —, pluiskens. *Freluche*, f.
. n. *Sain*, *frais*; *pur.* De visch was niet *poisson n'était pas frais.* Het is daer -. *Il ne fait pas bon là.*
tig, b. n. *Peluché.*
-s), o. *Flocon*; *poil*; *brin*, m.
s, o. mv. *Freluche*, f.
(ik ploos, heb geplozen), b. w. *Éplu-effiler.* Wol —. *Éplucher de la laine.* d —. *Plumer quelqu'un*, *le dépouiller.* een —. *Ronger un os.* —, peuteren. *er*; *gratter.* —, o. w. *S'effiler.*
-s), m. *Éplucheur*, m.
(z. mv.), v. *Épluchage*, m.
b. n. *zie* Pluisachtig.
ken), m. *Cueillette*, *récolte* (*de fruits*), f.
feling. *Charpie*, f.
en (ik plukhairde, heb geplukhaird), *se prendre par les cheveux.*
en, o. w. *zie* Plukhairen.
ng, v. *zie* Pluksel.
(ik plukte, heb geplukt), b. w. *Cueillir.* —. *Cueillir des poires.* Het — der vruchgeschied. *On a cueilli les fruits.* De en — van zynen arbeid. *Recueillir les de ses travaux.* —, uitpluizen. *Éplucher*; Wol —. *Éplucher de la laine.* —, plui-*Plumer*, *déplumer*; (fig.) *dépouiller*, *rir.*
(-s), m. *Cueilleur*; *éplucheur*; *celui qui*, m.
; (z. mv.), v. *Action de cueillir*, f., *ge*, m.; *récolte*, f. —, uitpluizing. *Éplu-t*, m.
d (-en), v. *Cueilloir*, m.
(z. mv.), o. *Charpie*, f.
(-s), v. *Cueilleuse*, *celle qui plume*, *qui e*, f.
(z. mv.), m. *Temps où l'on cueille le cueillage*, m.
l (-s), m. *Parasite*, *écornifleur*, m.
hten, v. mv. *Fruits*, m. pl.
er (-s), m. *Pillard*, *pilleur*, m.

Plunderaerster (-s), v. *Pillarde*, f.
Plunderen (ik plunderde, heb geplunderd), b. w. *Piller*, *saccager*; *dévaliser.*
Plundering (-en), v. *Pillage*, *sac*, m.; *dépré-dation*, f.
Plunderkamer (-s), v. *Décharge*, f.
Plunderzucht (z. mv.), v. *Désir de piller*, *de saccager*, m.
Plunderzuchtig, b. n. *Pillard.*
Plunje (z. mv.), v. (gem.). *Habits*, m. pl.; *hardes*, f. pl. Goed in de — zyn. *Être bien pour-vu d'habits.*
*Pluvier (-en), m. *Pluvier* (oiseau), m.
*Pluviertje (-s), o. *Petit pluvier*, *guignard*, m.
Pluym enz. *zie* Pluim enz.
Pochel (-s), m. (gem.). *Dos*, m.; *bosse*, f.
Pocheltje (-s), o. (gem.). *Petit dos*, m.; *petite bosse*, f.
Pochen (ik pochte, heb gepocht), o. w. *Habler*, *se vanter*, *faire des fanfaronnades.*
Pocher (-s), m. *Fanfaron*, *hableur*, *gas-con*, m.
Pochery (-en), v. *Fanfaronnade*, *hablerie*, *gas-connade*, f.
Pochhans, m. *zie* Pocher.
*Podagra (z. mv.), o. *Goutte aux pieds*, *po-dagre*, f.
*Podagreus, b. n. *Podagre*, *goutteux.*
*Podagrist (-en), m. *Podagre*, *goutteux*, m.
Poeder enz. *zie* Poeijer enz.
*Poëet (poëten), m. *Poëte*, m.
Poëetje (-s), o. *Petit poëte*, m.
Poeijer (-s), o. *Poudre*, f. —, geneespoeijer. *Poudre médicinale.* —, buspoeijer. *Poudre à canon*, f.
Poeijerachtig, b. n. *Poudreux.*
Poeijerborstel (-s), m. *Houppe*, f.
Poeijerbus (-ssen), v. } *Boîte à poudre*, f.
Poeijerdoos (-zen), v. }
Poeijeren (ik poeijerde, heb gepoeijerd), b. w. *Poudrer.*
Poeijerhemd, o. *zie* Poeijerkleed.
Poeijerkamer (-s), v. *Chambre à poudre*, f.; *ca-binet de toilette*, m.
Poeijerkleed (-eren), o. *Peignoir*, m.
Poeijerkwast (-en), m. *Houppe*, f.
Poeijermaker (-s), m. *Poudrier*, m.
Poeijermaking, v. *Pulvérisation*, f.
Poeijermantel (-s), m. *Peignoir*, m.
Poeijersuiker (z. mv.), v. *Sucre en poudre*, m. Bruin —. *Cassonade*, f.
Poeijerverkooper (-s), m. *Poudrier*, m.
Poel (-en), m. Moeras. *Marais*, m.; *fondrière*; *mare*, f.; *bourbier*, m. De kikvorschen le-ven in —en. *Les grenouilles vivent dans des marais.* —, afgrond. *Gouffre*, *abîme*, m. Een diepe —. *Un gouffre profond.*
Poelsnep (-ppen), v. } *Bécassine*, f.
Poelsnip (-ppen), v. }
Poeltje (-s), o. *Petit marais*, m.; *petite mare*, f.; *petit gouffre*, m.
Poelwater, o. *Eau bourbeuse*, f.
Poen, o. (gem.). *Argent*, m.
Poensel (-s), o. (anderhalve ton). *Poinçon*, m.
Poepen enz. *zie* Protten enz.
Poeren, o. w. *zie* Peuren.
Poes (-en), v. *Minette*, f.; *minet*, *minon*, m.
Poesje, o. *zie* Poes.
Poëtery (z. mv.), v. *Poésie*, f.
Poëtisch, b. n. *Poétique.*
Poets (-en), v. Streek. *Tour*, m., *niche*, *farce*, f. Iemand eene — spelen. *Jouer un tour à*

quelqu'un. —, snakery. *Bouffonnerie; drôlerie*, f.
Poetsachtig, b. n. *Drôle, bouffon, plaisant.*
Poetsedans, m. *Matassins* (danse), m. pl., *pantalonnade*, f.
Poetsedansers, m. mv. *Matassins* (bouffons), m. pl.
Poetsemaekster (-s), v. *Bateleuse*, f.
Poetsemaker (-s), m. *Bouffon, arlequin, farceur*, m.
Poetsemakery (-en), v. *Bouffonnerie*, f.; *batelage*, m.; *pantalonnade*, f.
Poetsig, b. n. *Bouffon, drôle, plaisant.*
Poetsje (-s), o. *Petit tour*, m., *petite niche*, f.
Poeyer enz. *zie* Poeijer enz.
Poezelachtig, b. n. *zie* Poezelig.
Poezelig, b. n. *Potelé, dodu, charnu.* —e arm. *Bras potelé.*
Poezeligheid (z. mv.), v. *Embonpoint*, m.
*Poëzy, v. *Poésie*, f.
Poffen enz. *zie* Pochen enz.
Poffer (-s), m. *Pistolet de poche*, m. —, broedertje (gebak). *Beignet*, m.
Poffertje (-s), o. *Petit pistolet de poche*, m. —, broedertje (gebak). *Beignet, poupelin*, m.
Poffertjespan (-nnen), v. *Poêle à cuire des beignets*, f.
Pofhans, m. *zie* Pocher.
Pogchel enz. *zie* Pochel enz.
Pogen enz. *zie* Poogen enz.
Pok (pokken), v. *Pustule*, f., *bouton*, m.
Pokachtig, b. n. *Variolique, vérolique.*
Pokdael (-alen), v. *Marque de petite vérole*, f.
Pokdalig, b. n. *Gravé, marqué de petite vérole.*
Poken (ik pook, pookte, heb gepookt), o. w. *Fourgonner, remuer le feu.*
Pokhout (z. mv.), o. *Gaïac, bois-saint* (arbre), m.
Pokjes, o. mv. *Petite vérole*, f.
Pokken, v. mv. *Vérole*, f.
Pokken (ik pokte, heb gepokt), o. w. *Avoir la petite vérole.*
Pokkenwortel, m. *Squine* (plante), f.
Pokkig, b. n. *zie* Pokachtig.
Pokkoorts, v. *Fièvre qui accompagne la petite vérole*, f.
Pokput, m. *zie* Pokdael.
Pokskens, o. mv. *Petite vérole*, f.
Poksteen, m. *Variolite*, f.
Pokstof, v. *Vaccin*, m.; *matière variolique*, f.
Pol (pollen), m. *Rufien*, m.
Polak (-kken), m. *Polonais*, m.
Polder (-s), m. *Terre basse entourée de digues*, f.; *polders*, m. pl.
Polderbestier, o. } *Polders*, m. pl., *administra-*
Polderbestuer, o. } *tion des polders*, f.
Polderdyk (-en), m. *Digue des polders*, f.
Poldermeester (-s), m. *Directeur des polders*, m.
Poldersluis (-zen), v. *Écluse des polders*, f.
Polei, v. *Pouliot* (plante), m. Berg —. *Polion*, m. Wilde —. *Calament*, m.
Polen. *Pologne* (pays), f.
*Policie, v. *Police*, f.
*Policie-agent (-en), m. *Agent de police*, m.
*Policie-kommissaris (-ssen), m. *Commissaire de police*, m.
Poliep (-en), m. *Polype*, m.
Poliepachtig, b. n. *Polypeux.*
Poliepennest (-en), m. en o. *Polypier*, m.
*Polis, v. *Police*, f. — van assurantie. *Police d'assurance.*
*Politiek. *zie* Staetkunde.
Pollepel (-s), m. *Cuiller à pot*, f.
Pollepeltje (-s), o. *Petite cuiller à pot*, f.
Pollevy (-en), v. *Talon*, m.
Pollevytje (-s), o. *Petit talon*, m.
Pols (-en), m. Slagader. *Pouls*; m. Iemand den — voelen. *Tâter le pouls à quelqu'un*; (fig.) *sonder quelqu'un.* —, v. Springstok. *Bâton d'estoc*, m. —, polsstok. *Bouille*, f.
Polsader (-s), v. *Artère*, f.
Polsen (ik polste, heb gepolst), b. w. *Tâter le pouls*; (fig.) *sonder quelqu'un, lui tirer les vers du nez.* —, met den polsstok het water roeren. *Bouiller.*
Polsplaester (-s), v. *Épicarpe*, m.
Polsslag (-en), m. *Battement du pouls*, m.
Polsslagmeter (-s), m. *Pulsiloge, pulsimètre*, m.
Polsstok (-kken), m. *Bouille*, f.; *trouble-eau*, m.
Polswaerzeggery, v. *Pulsimantie*, f.
Polver, o. *Poudre*, f.
Polvy, v. *zie* Pollevy.
Polystdoek (-en), m. *Lustroir*, m.
Polysten (ik polystte, heb gepolyst), b. w. *Polir; fourbir.* Het —. *Polissure*, f., *polissement*, m.
Polyster (-s), m. *Polisseur; fourbisseur*, m.
Polysthout, o. *Bois pour polir*, m.
Polysting, v. *zie* Polysten (het).
Polystrad, o. *zie* Polystschyf.
Polystschyf (-ven), v. *Meule à polir ou à fourbir, polissoire*, f.
Polyststeen (-en), m. *Polissoir*, m.
Polysttand (-en), m. *Polissoir*, m.
Polystyzer (-s), o. *Polissoir*, m.
Pomeren. *Poméranie* (pays), f.
Pommade, v. *Pommade*, f. Het — stryken. *Pommader.*
Pommeren. *Poméranie* (pays), f.
Pommersch, b. n. *De Poméranie.*
Pomp (-en), v. *Pompe*, f.
Pomparm (-en), m. *Brimbale*, f.
Pompbak (-kken), m. *Réservoir de pompe*, m.
Pompbuis (-zen), v. *Tuyau de pompe; corps de pompe*, m.
Pompëmer (-s), m. *Piston*, m.; *chopinette*, f.
Pompen (ik pompte, heb gepompt), b. w. *Pomper.* —, o. w. *Travailler à la pompe.*
Pomper (-s), m. *Pompier*, m.
Pomphert (-en), o. *Piston*, m.
Pomphertje (-s), o. *Petit piston*, m.
Pompje (-s), o. *Petite pompe*, f.
Pompkas (-ssen), v. *Archipompe*, f.
Pompklep (-ppen), v. *Soupape de pompe*, f.
Pompmaker (-s), m. *Pompier, celui qui fait des pompes*, m.
Pompoen (-en), v. *Citrouille* (plante), f.
Pompoentje (-s), o. *Petite citrouille*, f.
Pompput (-tten), m. *Puits dans lequel une pompe est placée*, m.; *archipompe* (t. de mar.), f.
Pompschraper (-s), m. *Curette* (t. de mar.), f.
Pompslinger (-s), m. *Bascule de pompe*, f.
Pompslot (-en), o. *Chopinette de pompe*, f.
Pompstang (-en), v. *Verge* ou *barre de pompe*, f.
Pompsteek (-eken), m. *Bâtonnée d'eau*, f.
Pompsteel (-elen), m. } *Brimbale*, f., *levier d'une*
Pompstok (-kken), m. } *pompe*, m.
Pompwater, o. *Eau de pompe*, f.
Pompwerk (-en), o. *Machine hydraulique*, f.
Pompwerker, m. *zie* Pompmaker.
Pompyzer (-s), o. *Verge de piston*, f.
Pompzuiger (-s), m. *Piston*, m.
Poncier, v. *Poncire* (gros citron), m.
Pond (-en), o. *Livre* (poids), f. Een — vleesch.

de viande. — groot, — vlaemsch. *gros.* — sterling. *Livre sterling.*
), m. Zesponder. *Pièce de six livres* f. Twaelfponder. *Pièce de douze.*
, o. *Gros fil qui se vend à la livre*, m.
. mv.), o. *Pondage* (droit), m.
-zen), o. *Bureau où l'on perçoit le* m.
, v. *zie* Pondhuis.
(z. mv.), o. *Papier qui se vend à la pier de rebut*, m.
-en), m. *Poignard*, m.
'en, b. w. *Poignarder.*
(-s), o. *Petit poignard*, m.
onche, m.
v. *Bac; ponton*, m.
(-alen), o. *Habillements pontificaux, bit de cérémonie*, m.
o. *Petit bac; bachot*, m.
(-en), v. *Traille, corde du bac*, f.
n. *zie* Pontvoerder.
. *Ponton*, m.
r (-s), m. *Bachoteur, passeur d'eau*,

poogde, heb gepoogd), b. *en* o. w. *s'efforcer; tenter.*
-en), v. *Effort*, m.; *tentative*, f.
che —en aenwenden. *Faire de vains*

el, pooijeren. *zie* Peurangel, peuren.
n), m. *Poignard, stylet*, m.; *dague*, f.
, o. *Petit poignard*, m.
), m. Polak. *Polonais*, m. —, v. Aspunt.
. De noord —. *Le Pôle arctique.* De *Le Pôle antarctique.*
(-s), m. } *Cercle polaire*, m.
(-en), m. }
. n. *Polonais, de Pologne.* Het —. *La olonaise.*
-n), v. *Polonaise, celle qui est née en* , f.
e (z. mv.), v. *Élévation* ou *hauteur du itude*, f.
emeter (-s), m. *Hauturier, pilote hau-*
n.
rren), v. } *Étoile polaire*, m.
rren), v. }
), v. *Porte*, f. —, met twee deuren. *deux battants.* Met het opengaen van *porte ouvrante.* Groote —, koets —. *ochère*, f. —, geschutpoort (in een *Sabord*, m.
g (z. mv.), o. *Ferrure de porte*, f.
er (-s), m. *Pétard* (machine de guerre),

s), m. *Habitant d'une ville, bour-*
.
(ik poorterde, heb gepoorterd), b. w. ou *accorder le droit de bourgeoisie.*
ap, o. *Bourgeoisie*, f.; *droit de bour-* m.
-en), v. *Bourgeoisie*, f.
-en), o. *Sabord* (t. de mar.), m.
(z. mv.), o. *Argent qu'on paie pour ans une ville*, m.
m. *zie* Portier.
), o. *Petite porte; porte de derrière; orte; poterne*, f.
r (-s), v. *Chambre au-dessus d'une chère*, f.
p (-en), m. *Cheville de sabord*, f.

Poortklok (-kken), v. *Cloche qu'on sonne pour avertir qu'on va fermer* ou *ouvrir la porte*, f.
Poortluiken, o. mv. *Contre-sabords, mantelets* (t. de mar.), m. pl.
Poortringen, m. mv. *Anneaux de sabords*, m. pl.
Poos (-zen), v. *Pause*, f.; *quelque temps.*
Poosje (-s), o. *Petite pause*, f.
Poot (-en), m. *Patte*, f.; *pied*, m. —, voet (van eene tafel enz.). *Pied*, m.
Poot (poten), v. Plantsoen. *Plant, plançon, plantard*, m.
Pootje (-s), o. *Petite patte*, f.; *petit pied*, m. —, plantsoentje. *Petit plant* ou *plançon*, m. — (gem.). Flerecyn. *Goutte*, f.
Pootvormig, b. n. *Patté, en forme de patte.*
Pootyzer (-s), o. *Plantoir*, m.
Poozen (ik poosde, heb gepoosd), o. w. *Faire une pause, tarder, s'arrêter.*
Poozing, v. *Pause*, f.
Pop (poppen), v. *Poupée, marionnette*, f. — (aen de punt van een fleuret). *Bouton*, m. —, doeksken (om kruiden in te laten weeken). *Nouet*, m. —, rupsenest. *Nid de chenilles*, m.
Popachtig, b. n. *Qui ressemble à une poupée;* (fig.) *fat, affecté.*
Popel (-s), m. } *Peuplier*, m.
Popelboom (-en), m. }
Popelen (ik popelde, heb gepopeld), o. w. *Trembler de peur.*
Popelier enz. *zie* Populier enz.
Popeling, v. *Tremblement causé par la peur; battement de cœur*, m.
Popje (-s), o. } *Petite poupée*, f. — (waer de
Popken (-s), o. } rupsen enz. in veranderen). *Nymphe, crhysalide, fève*, f. — van den zyworm. *Cocon*, m.
Poppen (ik popte, heb gepopt), o. w. *Jouer avec une poupée.*
Poppengoed (z. mv.), o. *Jouets d'enfants*, m. pl.; *babioles*, f. pl.
Poppenjonker (-s), m. *Damoiseau*, m.
Poppenkraem (-amen), o. *Boutique de poupetier*, f.
Poppenkraemster (-s), v. *Marchande de poupées* ou *de jouets*, f.
Poppenkramer (-s), m. *Poupetier*, m.
Poppenkramery (-en), v. *Marchandises de poupetier; poupées*, f. pl.
Poppenmaker (-s), m. *Poupetier*, m.
Poppenschool (-olen), v. *École de petits enfants*, f.
Poppenspel (-en), o. *Jeu de marionnettes*, m.
Poppenverkooper (-s), m. *Poupetier*, m.
Poppenwerk (z. mv.), o. *Babioles*, f. pl.; *colifichets*, m. pl. —, ligt werk. *Ouvrage peu solide*, m.
Poppenwinkel, m. *zie* Poppenkraem.
*Populatie, v. *Population*, f.
Populier (-en), m. *Peuplier*, m.
Populierblad (-en,-eren), o. *Feuille de peuplier; pannelle* (blas.), f.
Populierboom (-en), m. *Peuplier*, m.
Populierbosch (-sschen), o. *Bois de peupliers*, m.; *tremblaie*, f.
Populierlaen (-anen), v. *Allée de peupliers*, f.; *chemin bordé de peupliers*, m.
Populiertak (-kken), m. *Branche de peuplier*, f.
Populiertje (-s), o. *Petit peuplier*, m.
Porcelein enz. *zie* Porselein enz.
Porder, m. *zie* Aenporder.
Porei (-ijen), v. *Poireau, porreau* (plante), m.
Poreiverwig, b. n. *Poracé* (méd.).

Porfier (-en), o. *Porphyre*, m.
Porfierachtig, b. n. *Porphyroïde.*
Porfieren, onv. b. n. *De porphyre.*
Porfiersteen (-en), m. *Porphyre*, m.
Porfiersteenen, onv. b. n. *De porphyre.*
Porfiertje (-s), o. *Petit porphyre*, m.
Porren enz. *zie* Aanporren enz.
Porrei, v. *zie* Porei.
Porselein (-en), o. *Porcelaine*, f. Oud —. *Vieille porcelaine.* —, v. *Pourpier* (plante), m.
Porseleinaerde (z. mv.), v. *Terre à porcelaine*, f.
Porseleinen, onv. b. n. *De porcelaine.*
Porseleinfabriek (-en), v. *Fabrique de porcelaine*, f.
Porseleinkamer (-s), v. *Appartement où l'on conserve la porcelaine*, f.
Porseleinkas (-ssen), v. *Armoire où l'on met la porcelaine*, f.
Porseleinkrab (-bben), v. *Porcellane* (crustacé), f.
Porseleinmaker (-s), m. *Fabricant de porcelaine*, m.
Porseleinmossel (-s,-en), v. *Porcelaine* (genre de testacés), f.
Porseleinverkooper (-s), m. *Marchand de porcelaine*, m.
Porseleinwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend de la porcelaine*, f.
Porseleinzaed, o. *Semence de pourpier*, f.
***Port** (-en), o. *Port* (*de lettre*), m. —vry. *Franc de port.*
***Portael** (-alen), o. *Portail*, *porche* (*d'un grand édifice*), m.; *entrée*, f. —, afschutsel (aen eene deur). *Tambour*, m.
Portaeltje (-s), o. *Petit portail*, m.
Porte (z. mv.), v. De Ottomansche —. *La Porte*, *la Porte Ottomane*, *la Sublime Porte*, f.
Portel (-s), v. *Portière* (*d'un carrosse*), f.
***Portie** (-s,-n), v. *Portion; partie; part; table bourgeoise*, f.; *dîner*, m.
Portier (-s,-en), m. *Portier; suisse*, m.; —, o. *Portière* (*d'un carrosse*), f.
Portieresse (-n), v. *Portière*, f.
Portierschap, o. *Charge de portier*, f.
Portiersvrouw (-en), v. *Femme de portier*, *portière*, f.
***Portret** (-tten), o. *Portrait*, m.
***Portretje** (-s), o. *Petit portrait*, m.
***Portretschilder** (-s), m. *Peintre en portraits*, m.
Portugael. *Portugal* (royaume), m.
Portugees, m. *Portugais*, m.
Portugeesch, b. n. *Portugais*, *de Portugal.* Het —. *Le portugais*, *la langue portugaise.*
Portugies, m. *Portugais*, m.
Portugiesch, b. n. *Portugais*, *de Portugal.*
Portugiesche (-n), v. *Portugaise*, f.
Portvry, b. n. *Franc de port.*
***Positie**, v. *Position*, f.
***Positief**, b. n. *Positif.* —, byw. *Positivement.*
***Positivus**, m. (spraekk.). *Positif*, m.
Post (-en), m. *Poste*, m.; *station*, f. Een voordeelige —. *Un poste avantageux.* —, brievenpost. *La poste*, f. De — is nog niet aengekomen. *La poste n'est pas encore arrivée.* Den — ryden. *Courir la poste*, *aller en poste.* —, ambt. *Emploi*, m., *charge*, f. — (in eene rekening). *Article*, m. —, styl van eene deur enz.). *Poteau*, *montant*, *jambage*, m. —, v. *Chabot* (poisson), m.
Postbode (-n). m. *Courrier*, *messager*, *postillon*, m.; *poste*, f.
***Postchais**, v. *Chaise de poste*, f.
***Postcommunie**, v. (gebed in de misse). *Postcommunion*, f.
***Postcomptoir**, o. *zie* Posthuis.
Postdag (-en), m. *Jour de poste*, m.
Postelbezie, v. *zie* Haverbezie.
Postelein. *zie* Porselein.
***Posteren** (ik posteerde, heb geposteerd), b. w. *Poster*, *placer.*
Postery (-en), v. *Poste*, f.; *bureau des postes*, m.
Postgeld (z. mv.), o. *Port de lettres*, m., *frais de port*, m. pl.
Posthoorn (-en), m. } *Cornet de postillon*, m.
Posthoren (-s), m. }
Posthuis (-zen), o. *Poste*, f.; *bureau des postes*, m.
Postjongen (-s), m. *Postillon*, m.
Postkales (-ssen), v. *Calèche de poste*, f.
Postkantoor (-oren), o. *Bureau des postes*, m.; *poste aux lettres*, f.
Postkar (-rren), v. *Carriole*, f.
Postknecht (-s), m. *Postillon*, m.
Postkoets (-en), v. *Diligence*, f.; *coche*, m.
Postlooper (-s), m. *Courrier*, *postillon; cheval de poste*, m.
Postmeester (-s), m. *Maître de poste*, m.
Postmeesterschap, o. *Charge de maître de poste*, f.
Postpapier (z. mv.), o. *Papier de poste*, *papier à lettres*, m.
Postpeerd (-en), o. *Cheval de poste*, m.
Postreize (-n), v. *Journée de poste*, f.
Postryden (het), o. *Poste* (exercice), f.
Postryder (-s), m. *Postillon*, *courrier*, m.
Postschryver (-s), m. *Commis à la poste*, m.
Postschuit (-en), v. *Paquebot* ou *paquetbot*, m.
***Postscriptum**, o. *Post-scriptum*, m.; *apostille*, f. Een — schryven. *Apostiller.*
Poststal (-llen), m. *Écurie de la poste aux chevaux*, f.
Poststatie (-n), v. *Poste* (mesure de chemin), f.
Posttyding (-en), v. *Nouvelle apportée par la poste*, f.
***Postuer** (-uren), o. *Posture; taille; stature; figure*, f.
***Postuertje** (-s), o. *Petite posture* ou *figure*, f.
***Postulatie**, v. *Postulation*, f.
***Postuleren**, b. *en* o. w. *Postuler.*
Postwagen (-s), m. *Chariot de poste; coche*, m.; *diligence*, f.
Postweg (-en), m. *Grande route*, f.
Postwezen (z. mv.), o. *Affaires concernant les postes*, f. pl.
Pot (potten), m. *Pot*, m. Aerden —. *Pot de terre.* Yzeren —. *Pot de fer.* Een — vol. *Une potée*, f. Een — water. *Un pot d'eau.* De — verwyt den ketel dat hy zwart is (spreekw.). *La pelle se moque du fourgon.* Den hond in den — vinden (spreekw.). *Venir trop tard pour dîner.* —, inleg in het spel. *Enjeu*, m., *mise*, *poule*, f. Den — winnen *of* trekken. *Gagner la poule.*
Potaerde (z. mv.), v. *Argile*, *terre glaise*, *terre à potier*, f. Van —. *D'argile*, *de terre glaise; argileux.*
Potaerden, onv. b. n. *D'argile*, *de terre glaise; argileux.*
***Potagie**, v. *Potage; potage aux herbes*, m.
Potagiehof (-ven), m. *Jardin potager*, m.
Potasch (z. mv.), v. } *Potasse*, f. Americaansche —. *Perlasse*, f.
Potassche (z. mv.), v. }
Potbakker enz. *zie* Pottenbakker enz.
Potdeksel (-s), o. *Couvercle de pot*, m.

zie Poot, v.
k poot, pootte, heb gepoot), b. w.
r.
et, m. Potentat, m.
), m. Planteur, m.
(z. mv.), o. Argent d'épargne, argent
s, m.
(-s), m. Fondeur de pots, m.
el (-s), o. Anse de pot, f.
-zen), o. Boutique de poterie, f.
v. Action de planter; plantation, f.,
ge, m.
), o. Petit pot, m.
ling (z. mv.), m. Gruau cuit, m.
v. Fromage à la pie.
(-s), m. Cuiller à pot, f.
o. Plombagine; mine de plomb, f.;
, m.
chtig, b. n. Crayonneux.
n (ik potloodde, heb gepotlood), b. w.
r avec la mine de plomb.
en (-nnen), v. Crayon, m.
zer, o. Acide molybdique, m.
zerzout, o. Molybdate, m.
(-sschen), v. Moineau qui niche dans
, m.
en), v. en o. Anse d'un pot, f.
(-s), m. Four de potier, m.
(-ijen), v. Pâté en pot, m.
ng (-en), m. Pièce de monnaie qu'on
par curiosité f.
zie Poets enz.
(-ven), v. Têt, tesson, m.
s), v. Celle qui amasse de l'argent.
o. zie Potpenning.
(z. mv.), v. Sucre en pot, m.
, v. zie Pottenbank.
ik pottede, heb gepot), b. w. Amasser
gent, thésauriser, épargner.
ker (-s), m. Potier, m.
kkersoven (-s), m. Four de potier, m.
kerswiel (-en), o. Tour de potier, m.
kery (-en), v. Fabrique de poterie, po-
.
ik (-en), v. Dressoir, m.
(-asen), v. Armoire à vaisselle, f.
em (-amen), o. Boutique de poterie, f.
kel, m. zie Pottenkraem.
), m. Celui qui amasse de l'argent.
-sschen), m. Cachalot (poisson), m.
(-s), o. Petit cachalot, m.
n. Potée, f.
. n. Pauvre, ruiné.
, byw. } Pauvrement.
, byw. }
ik prachte, heb geprachl), o. w. Men-

-s), m. Mendiant, m.
v. Action de mendier, f.
(-s), v. Mendiante, f.
mv.), v. Pompe, magnificence, splen-
omptuosité, f. Daer is groote — in die
Il y a beaucoup de magnificence dans
ises. —, overdadige pracht. Faste,
.
ouw (-en), o. Édifice magnifique, m.
b. n. Pompeux, magnifique, superbe;
le. —e maeltyd. Repas magnifique. —,
e Prachtiglyk.
eid, v. zie Pracht.
yk, byw. Pompeusement, magnifique-
somptueusement; splendidement.

*Practizeren enz. zie Praktizeren.
*Practyk enz. zie Praktyk enz.
*Prædicaet, o. Attribut (t. de gramm.), m.
Praeg. Prague (ville), f.
Prael (z. mv.), v. Magnificence, pompe, f.
Praelbed (-dden), o. Lit de parade, m.
Praelbeeld (-en), o. Statue, f.
Praelboog (-ogen), m. Arc de triomphe, arc triomphal, m.
Praelgewaed, o. Habits de triomphe, ou de cérémonie, m. pl.
Praelgraf (-ven), o. Mausolée, cénotaphe, sarcophage, m.
Praelhans, m. zie Pocher.
Praelkoets (-en), v. Char de triomphe; carrosse de parade, m.
Praelsieraed (-aden), o. Ornement de parade, m.
Praelstaetsie, v. Triomphe, m.
Praelstoet, m. Cortége, m., suite qui accompagne un triomphateur, f.
Praelwagen, m. zie Praelkoets.
Praelziek, b. n. Glorieux, orgueilleux.
Praelzucht (z. mv.), v. Ostentation, jactance, f.
Praelzuchtig, b. n. zie Praelziek.
Praem (-amen), v. Prame (bateau plat), f.
Praem, m. Oppression, f.
Praempje (-s), o. Petite prame, f.
Praet (z. mv.), m. Discours, entretien, m. Ik heb voor u geenen —. Je n'ai rien à vous dire. —, gesnap. Babil, caquet, m. Malle —. Sornettes, sottises, f. pl., contes, m. pl.
Praetachtig, b. n. Babillard; verbeux.
Praetal, m. en v. Babillard, m.; babillarde, f.
Praetje (-s), o. Conte, m. —s voor den vaek. Contes bleus.
Praetmoer, v. zie Praetster.
*Prætoor, m. Préteur, m.
Prætoorschap, o. Préture f.
Prætoriaensch, b. n. Prétorien.
Praetster (-s), v. Babillarde, verbiageuse, causeuse, f.
Praetstoel (-en), m. Caquetoire, f.
Praetvaêr, m. zie Prater.
Praetziek, b. n. Babillard, causeur.
Praetzucht (z. mv.), v. Babil, m.; indiscrétion, f.
Praetzuchtig, b. n. zie Praetziek.
Praeijen, b. w. zie Preijen.
Prachen enz. zie Prachen enz.
*Praktikael b. n. Pratique.
*Praktisch, b. n. Pratique.
*Praktizeren b. en o. w Pratiquer; exercer, professer. —, uitvinden. Inventer.
*Praktizyn (-s), m. Praticien; avoué, m.
*Praktyk, v. Pratique, f.
Pralen (ik prael, praelde, heb gepraeld), o. w. Paraître avec faste; briller, être paré ou orné. —, zegepralen. Triompher.
Pram (prammen), v. Téton, m., mamelle, f.
Pramen (ik praem, praemde, heb gepraemd), b. w. Presser, serrer.
Prammen (ik pramde, heb gepramd), o. w. Téter, sucer.
Prang (z. mv.), v. Gêne, f.; embarras, m. —. zie Pranger.
Prangen (ik prangde, heb geprangd), b. w. Serrer, presser, gêner. —, kwellen. Vexer, opprimer. Het —. zie Pranging.
Pranger (-s), m. Halsyzer. Carcan, m. —, neuspranger (der peerden). Morailles, f., pl., cavesson, m. — (in eenen windmolen). Arrêt ou frein, m.
Pranging (z. mv.), v. Action de serrer, de presser, f., serrement, m.; gêne, f.

Prangmolen (-s), m. *Moulin banal*, m.
Prangoven (-s), m. *Four banal*, m.
Prangwortel, m. *Arrête-bœuf*, m., *bugrane* (plante), f.
Prangyzer (-s), o. *Carcan*, m.
Prat, b. n. *Orgueilleux*, *fier*; *boudeur*. —, byw. *Orgueilleusement*, *fièrement*.
Pratelen, o. w. *zie* Praten.
Praten (ik praet, praette, heb gepraet), o. w. *Causer*; *jaser*, *babiller*.
Prater (-s), m. *Causeur*; *discoureur*, *grand babillard*, *verbiageur*, m.
Pratster (-s), v. *Boudeuse*, f.
Pratten (ik prattede, heb geprat), o. w. *Bouder*, *faire la mine*; *s'enorgueillir*, *être fier*.
Pratter (-s), m. *Boudeur*, m.
Pratyk enz. *zie* **Praktyk enz.**
Prauw (-en), v. *Pirogue* (bateau), f.
Prauwel (-s, -en), v. *Gaufre mince*, f.
Preadamieten, m. mv. *Préadamites*, m. pl.
*Prebendaris (-ssen), m. *Prébendier*, m.
*Prebende (-n), v. Geestelyk ambt. *Prébende*, f. Die eene — heeft. *Prébendé*.
*Precies, b. n. *Précis*; *exact*. Ten vier uren —. *A quatre heures précises*. —, byw. *Précisément*, *exactement*. Het is — hetzelfde. *C'est exactement la même chose*.
*Preciesheid (z. mv.), v. *Précision*, *exactitude*, f.
*Precipitaet, o. *Précipité* (t. de chim.), m.
*Preconisatie, v. *Préconisation*, f.
*Preconiseren, b. w. *Préconiser*.
*Predestinatie (z. mv.), v. *Prédestination*, f.
*Predestineren, b. w. *Prédestiner*.
Predikambt (z. mv.), o. *Ministère*, *office de prédicateur* ou *de pasteur*, m.
Predikant (-en), m. *Prédicateur*, *pasteur*, m. —, gereformeerde predikant. *Ministre*, m.
Predikantsplaets (-en), v. *Place de ministre* ou *de prédicateur*, f.
Predikatie (-n), v. *Sermon*, m., *prédication*, f. — (der gereformeerden). *Prêche*, m.
Prediken (ik predikte, heb gepredikt), b. *en* o. w. *Prêcher*, *annoncer la parole de Dieu*.
Prediker (-s), m. *Prédicateur*, *prêcheur*, *pasteur*, m. — (boek van Salomon). *Ecclésiaste*, m.
Predikheer (-en), m. *Dominicain*, m.
Predikheerin (-nnen), v. *Dominicaine*, f.
Prediking (z. mv.), v. *Prédication*, f.
Predikstoel (-en), m. *Chaire*, f.
Preek, v. *zie* Predikatie.
Preekheer, m. *zie* Predikheer.
Preekstyl, m. *Style de la chaire*, m.
Preekstoel, m. *zie* Predikstoel.
Prees. *zie* **Pryzen.**
*Prefacie, v. *Préface*, f.
*Prefect (-en), m. *Préfet*, m.
*Prefectuer, v. *Préfecture*, f.
*Preferentie, v. *Préférence*, f.
Prei (-ijen), v. *Poireau* ou *porreau* (plante), m.
Preijen (ik preide, heb gepreid), b. w. *Héler* (t. de mar.).
Preitje (-s), o. *Petit poireau* ou *porreau*, m.
*Prejudiciabel, b. n. *Préjudiciable*.
*Prejudicie, v. *Préjudice*, m.
*Prejudiciëel, b. n. *Préjudiciel*.
*Prejudiciëren, o. w. *Préjudicier*.
Preken, b. *en* o. w. *zie* Prediken.
Preker, m. *zie* Prediker.
***Prelaet** (-aten), m. *Prélat*, m.
***Prelaetschap**, o. *Prélature*, f.
Preliminairen, v. mv. *Préliminaires*, m. pl.

*Premie (-n), v. *Prix*, m., *récompense*, f. — (koopmansw.). *Prime*, f. — van assurantie. *Prime d'assurance*, f.
Premonstreit, v. *Ordre des prémontrés*, m.
Prent enz. *zie* Print enz.
Prenten (ik prentte, heb geprent), b. w. *Imprimer*; *inculquer*.
*Prepositie, v. *Préposition*, f.
*Presbiteriaen (-anen), m. *Presbytérien*, m.
*Presbiteriaensch, b. n. *Presbytérien*.
*Presbiterianistendom, o. *Presbytérianisme*, m.
Presburg. *Presbourg* (ville).
*Prescriptie, v. *Prescription*, f.
*Present (-en), o. *Présent*, m.
*Presentatie, v. *Présentation*, f. — van Maria (feestdag). *Présentation de la Vierge*.
*Presentie, v. *Présence*, f.
*Presentiegelden, o. mv. *Droits de présence*, m. pl.
*President (-en), m. *Président*, m. —s vrouw. *Présidente*, f. Van eenen —. *Présidial*.
*Presidentie, v. *Présidence*, f.
Presidentschap (-ppen), o. *Présidence*, f.
Presidentsmuts (-en), v. *Bonnet de président*, *mortier*, m.
Presidentsplaets (-en), v. *Place de président*, f.
Presidentsstoel (-en), m. *Siége de président*, m.
*Presideren, b. *en* o. w. *Présider*.
Presmeester (-s), m. *Officier chargé d'enrôler de force* ou *de contraindre les gens au service de l'État*, m.
Pressen (ik preste, heb geprest), b. w. *Enrôler de force*. Het —. *Enrôlement par force*, m. — (der zeelieden). *Presse des matelots*, f.
Presser, m. *zie* Presmeester.
Pressing, v. *Action d'enrôler de force*; *presse*, f., *enrôlement forcé*, m.
*Prestatie, v. *Prestation*, f.
*Pretendent (-en), m. *Prétendant*, m.
*Pretendente (-n), v. *Prétendante*, f.
*Pretenderen, b. *en* o. w. *Prétendre*.
*Pretense, b. n. *Prétendu*.
*Pretentie (-n), v. *Prétention*, f.
Preutelaer (-s), m. *Grondeur*, m.
Preutelaerster (-s), v. *Grondeuse*, f.
Preutelen (ik preutelde, heb gepreuteld), o. w. *Marmotter*; *grommeler*.
Preutelgeld (z. mv.), o. *Petite monnaie*, f.
Preutelig, b. n. *Grondeur*, *grogneur*, *chagrin*.
Preuteling, v. *Murmure*; *grognement*, m.
Preutsch, b. n. *Courageux*, *preux*, *vaillant*. —, spytig. *Fier*, *hautain*. —, byw. *Courageusement*; *fièrement*.
Preutschheid, v. *Fierté*, *arrogance*, f.
Prevelaer (-s), m. *Marmotteur*, m.
Prevelaerster (-s), v. *Marmotteuse*, f.
Prevelen (ik prevelde, heb gepreveld), o. *en* b. w. *Marmotter*, *parler confusément et entre ses dents*.
Preveling, v. *Marmottage*, *murmure*, m.
Prevelmisse (-n), v. *Messe basse*, f.
*Prevoost (-en), m. *Prévôt*, m.
*Prevoostschap, o. *Prévôté*, f.
Prey enz. *zie* Prei enz.
Priëel (-en), o. *Cabinet*; *pavillon*; *berceau*, m.
Priëeltje (-s), o. *Petit cabinet*; *petit pavillon*, m.
Priegel (-s), m. *Bâton*, m. —, stokslagen. *Bastonnade*, f., *coups de bâton*, m. pl.
Priegelaer (-s), m. *Celui qui bat* ou *qui rosse*.
Priegelen (ik priegelde, heb gepriegeld), b. w. *Battre*, *rosser*.
Priegeling, v. *Action de battre*, *de rosser*, f.

tok (-kken), m. *Gourdin*, *bâton*, m.
-en), m. *Poinçon*, m.; *alène*, f. —, wet-
. *Fusil à aiguiser*, m. —, moordpriem.
ard; *stylet*, m.
(ik priemde, heb gepriemd), b. w. *Pi-*
percer avec un poinçon.
uid, o. *Genêt*, m., *genistelle*, f.
iker (-s), m. *Alênier*, m.
: (-s), o. *Petit poinçon; petit poignard*
rlet; petit fusil à aiguiser, m.
ok (-oken), m. *Stylet*, m.
rmig, b. n. *Alêné.*
(-s,-en), m. *Prêtre*, m.
ambt, o. *Prêtrise*, f.; *sacerdoce*, m.
dom (z. mv.), o. *Prêtrise*, f.; *sacerdoce*,
, geestelykheid. *Clergé*, m. — (een van
kramenten). *Ordre*, m.
ss (-ssen), v. *Prêtresse*, f.
gewaed (-aden), o. *Habit* ou *vêtement*
total, m.; *soutane*, f.
in (-nnen), v. *Prêtresse*, f.
kleed, o. *zie* Priestergewaed.
lyk, b. n. *Sacerdotal*, *presbytéral; clé-*

schap, o. *Clergé*, m.; *les prêtres*, m. pl.,
(sacrement), m.
smuts (-en), v. *Bonnet carré*, m.
srok, m. *zie* Priestergewaed.
:ken), m. *Pointe*, f., *bout de fer*, m.
met eenen yzeren —. *Bâton avec une*
de fer. — van eenen tol. *Bout de fer*
toupie. —, steek. *Coup* (*de lancette etc.*),
» eenen — naer iemand gelyken. *Res-*
tr parfaitement à quelqu'un. —, aman-
ı den bast. *Amande en écorce*, f. —,
ei. *Lamproie* (poisson), f.
(-s,-en), m. *Aiguillon* (des abeilles), m.
rikstok. *Aiguillon*, m., *aiguillade*, f. —,
. *Aiguillon*, *piquant*, m.
»aer, b. n. *Irritable.*
baerheid (z. mv.), v. *Irritabilité*, *inci-*
té, f.
:n (ik prikkelde, heb geprikkeld), b. w.
r. —, (fig.). Aenprikkelen. *Exciter*,
tr, *pousser*, *encourager*, *aiguillonner;*
r.
ng (-en), v. *Picotement*, *chatouillement;*
démangeaison; irritation, f.
ı, b. w. *zie* Prikkelen.
: (-kken), m. *Aiguillon*, m., *aiguillade*, f.
(-llen), m. *Toupie*, f., *sabot*, m.
n. *Gai*, *vif*, *gaillard*; *frais.*
:t (-aten), m. *Primat*, m.
tschap, o. *Primatie*, f.
ı (deel der kerkelyke getyden). *Prime*, f.
se enz. *zie* Prinses enz.
»ael (-alen), m. *Principal; maître; ori-*
(*d'un tableau*), m.
»ael, b. n. *Principal.*
»aelschap, o. *Principalité*, f.
»alyk, byw. *Principalement.*
-en), m. *Prince*, m.
m. (-mmen), o. *Principauté*, f.
yk, b. n. *De prince.* —, byw. *En prince.*
ven. *Vivre en prince.*
hof (-ven), o. *Cour*, f., ou *palais d'un*
e; hôtel d'un prince, m.
wapen, o. *Armoiries d'un prince*, f. pl.
(-ssen), v. *Princesse*, f.
je (-s), o. *Petite princesse*, f.
sen, v. mv. } *Espèce de petites fè-*
senboonen, v. mv. } *ves blanches*, f. pl.

Prinsessenkoekjes, o. mv. *Petits biscuits sucrés*, m. pl.
Prinsken (-s), o. *Principion*, m.
Print (-en), v. *Estampe*, *figure*, *gravure*, *planche*, *taille-douce*, *image*, f.
Printeboek (-en), m. en o. *Recueil d'estampes*, m.
Printenkraem (-amen), o. *Boutique d'estampes*, f.
Printenkraemster (-s), v. *Marchande d'estampes*, f.
Printenkramer (-s), m. *Marchand d'estampes*, m.
Printje (-s), o. *Petite estampe* ou *gravure; petite image*, f.
Printkunst (z. mv.), v. *Art du taille-doucier*, m. Zwarte —. *Mezzo-tinto*, m.
Printverbeelding (-en), v. *Estampe*, *taille-douce*, *image*, f.
Printverkooper (-s), m. *Marchand d'estampes; imager*, m.
Printverkoopster (-s), v. *Marchande d'estampes; imagère*, f.
Printwinkel, m. *zie* Printenkraem.
*Prioor (-oren), m. *Prieur*, m.
*Prioorschap, o. *Prieuré*, m., *dignité de prieur*, f.
*Priores (-ssen), v. } *Prieure*, f.
*Priorin (-nnen), v. }
*Priory, v. *Prieuré*, m.
*Priseerder, m. *zie* Schatter.
*Priseren enz. *zie* Weerderen.
*Prisma, o. *Prisme*, m.
*Privaet (-aten), o. *Privé*, m., *latrines*, f. pl.
*Privilegie (-n), v. *Privilége*, m., *immunité*, *prérogative*, f.
*Proberen (ik probeerde, heb geprobeerd), b. w. *Essayer*, *éprouver.*
*Procederen (ik procedeerde, heb geprocedeerd), o. w. *Procéder; intenter un procès à quelqu'un.*
*Proces (-ssen), o. Geding. *Procès*, *litige*, m. Iemand in — trekken. *Intenter un procès à quelqu'un.*
*Procesje (-s), o. *Petit procès*, m.
*Proces-kosten, m. mv. *Frais de procès* ou *de poursuite*, m. pl.
*Processie, v. *Procession*, f. In —. *Processionnellement*, *en procession.*
*Processieboek (-en), m. en o. *Processionnal* ou *processionnel*, m.
*Processiewyze, byw. *Processionnellement*, *en procession.*
*Processtukken, o. mv. *Pièces d'un procès*, f. pl.; *procès*, m.
*Procesverbael, o. *Procès-verbal*, m.
*Procesvorm, m. *Forme de procès*, f.
*Proceszick, b. n. *Qui aime les procès*, *processif.*
*Proclamatie, v. *Proclamation*, f.
*Procuratie, v. *Procuration*, f.
*Procuratoor (-s), m. *Procurateur*, m.
*Procureur (-s), m. *Procureur*, m.
*Procureurschap (z. mv.), o. *Dignité de procureur*, f.
Procureursvrouw (-en), v. *Procureuse*, f.
*Produkt (-en), o. *Produit*, m.; *production*, f.
Proef (-ven), v. *Essai*, m.; *épreuve; expérience*, f. De — nemen. *Faire l'essai* ou *l'épreuve*, *essayer*; (fig.) *faire l'expérience.* De — uitstaen, de — houden. *Être à l'épreuve.* —, proefblad. *Épreuve*, f. Eene — lezen. *Corriger une épreuve.* —, bewys. *Preuve*, *démonstration; marque*, f. —ven van zyne bekwaemheid geven. *Donner des épreuves de sa capa-*

cité. — (in de cyferkunst). *Preuve*, f. —, proefstuk. *Chef-d'œuvre ; coup-d'essai*, m.
Proefblad (-en), o. *Épreuve*, f.
Proefblaedje (-s), o. *Petite épreuve*, f.
Proefdagen, m. mv. *Jours d'épreuve*, m. pl.
Proefdruk (-kken), m. *Première épreuve*, f.
Proefjaer (-aren), o. *Année d'épreuve*, f. —aren. *Noviciat*, m.
Proefje, o. zie Proefken.
Proefken (-s), o. *Petite épreuve*, f., *petit essai ; échantillon*, m.
Proeflepel (-s), m. *Éprouvette*, f.
Proeflezer (-s), m. *Correcteur, prote*, m.
Proeflezing, v. *Correction des épreuves*, f.
Proefnaelden, v. mv. *Touchaux* (terme d'orf.), m. pl.
Proefneming (-en), v. *Essai*, m., *épreuve*, f.
Proefondervindelyk, b. n. *Expérimental.*
Proefplaet (-aten), v. *Dénéral* (t. de monn.), m.
Proefpredikatie (-n), v. *Sermon d'épreuve*, m.
Proefrid, m. *Montre*, f.; *lieu où l'on expose les chevaux à vendre*, m.
Proefschoot, m. *Coup d'essai*, m.
Proefslot (-en), o. *Serrure à double tour*, f.
Proefspel, o. *Prélude*, m.
Proefstael, o. zie Proefplaet.
Proefsteen, m. *Pierre de touche*, f.
Proefstuk (-kken), o. *Coup d'essai, début ; chef-d'œuvre*, m. — van de kunst. *Chef-d'œuvre de l'art.*
Proefstukje (-s), o. *Petit coup d'essai; petit chef-d'œuvre*, m.
Proeftyd (z. mv.), m. *Noviciat, temps du noviciat*, m., *probation* f.; *apprentissage*, m.
Proesten (ik proestte, heb geproest), o. w. *S'ébrouer.*
Proesting, v. *Ébrouement*, m.
Proeve, v. zie Proef.
Proeven (ik proefde, heb geproefd), b. en o. w. *Goûter; essayer, éprouver.* Wyn —. *Goûter* ou *déguster du vin.*
Proever (-s), m. *Gourmet, écuyer tranchant*, m.
Proeving, v. *Essai*, m.
*Profeet (-eten), m. *Prophète*, m.
*Profeetje (-s), o. *Petit prophète*, m.
*Professie, v. *Profession*, f.
*Professoor (-oren), m. *Professeur*, m.
*Professorael, b. n. *Professoral.*
*Professoraet, o. *Professorat*, m.
*Profeteren, b. en o. w. *Prophétiser, prédire.*
*Profetes (-ssen), v. *Prophétesse*, f.
*Profetie (-n), v. *Prophétie*, f.
*Profetisch, b. n. *Prophétique.* Op eene —e wyze. *Prophétiquement.*
*Profiteren, o. w. *Profiter.*
*Profyt (z. mv.), o. *Profit, avantage, gain*, m.
*Profytelyk, b. n. *Profitable, avantageux, utile.* —, byw. *Utilement, avantageusement.*
Profyter (-s), m. } *Binet*, m.
Profytertje (-s), o. }
*Profytig, b. n. en byw. zie Profytelyk.
Profytje (-s), o. *Binet*, m.
*Programma, o. *Programme*, m.
Prol (z. mv.), v. *Bouillie aux pommes*, f.
Prollig, b. n. *Épais, gluant.*
*Promotie, v. *Promotion*, f.
*Prompt, b. n. *Prompt.*
Pronk (z. mv.), m. *Parade; parure*, f.; *faste, ornement*, m. Te — zetten. *Mettre en parade.* Te — staen. *Faire parade; être exposé à la vue.* De — der jongelingen. *L'ornement des jeunes gens.*

Pronkaerd (-s), m. *Petit-maître, damoiseau*, m.
Pronkbed (-dden), o. *Lit de parade*, m.
Pronkbeeld (-en), o. *Statue*, f.
Pronkbeeldje (-s), o. *Petite statue*, f.
Pronkbehangsel (-s), o. *Riche tapisserie*, f.
Pronkcieraed, o. zie Pronksieraed.
Pronkdegen (-s), m. *Épée de parade*, f.
Pronkdeken (-s), v. *Courte-pointe*, f.
Pronken (ik pronkte, heb gepronkt), o. w. *Faire parade, se pavaner; tirer vanité de; briller; être orné de.* Met zyne schoone kleederen —. *Faire parade de ses beaux habits.* Te — staen. *Être exposé aux regards du public.* Met vele deugden —. (fig.). *Briller par plusieurs vertus.*
Pronker, m. } zie Pronkaerd.
Pronkerd, m. }
Pronkery (z. mv.), v. *Ostentation, parade, vaine parure*, f.
Pronkgewaed (-aden), o. *Habit de cérémonie*, m.; *atours, ornements*, m. pl.
Pronkgraf (-ven), o. *Mausolée; cénotaphe*, m.
Pronkje (-s), o. *Petit ornement*, m.
Pronkjuweel (-en), o. *Bijou précieux ; joyau*, m.; (fig.) *perle*, f., *ornement*, m.
Pronkkamer (-s), v. *Chambre de parade*, f.
Pronkkas (-ssen), v. *Montre*, f.
Pronkkegel (-s), m. *Obélisque*, m.
Pronkkleed, o. zie Pronkgewaed.
Pronknaeld (-en), v. *Obélisque*, m.
Pronknaem (-amen), m. *Titre*, m.
Pronkpeerd (-en), o. *Cheval de parade ; bucéphale*, m.
Pronkpael (-alen), m. *Pilori*, m.
Pronkpenning (-en), m. *Médaille*, f.
Pronkpilaer (-aren), m. *Obélisque*, m.
Pronksieraed (-aden), o. *Parure*, f., *ornement*, m.
Pronkster (-s), v. *Coquette ; petite-maîtresse*, f.
Pronkstuk (-kken), o. *Pièce d'ornement*, f.; *ornement ; chef-d'œuvre; trésor*, m.
Pronkwerk (-en), o. *Ouvrage de parade*, m.
Pronkzetel (-s), m. *Siège triomphal*, m.
Pronkzucht (z. mv.), v. *Envie de briller; ostentation*, f.
*Pronomen, o. *Pronom*, m.
*Prononceren enz. zie Uitspreken enz.
*Prooi (-ijen), v. *Proie*, f.; *butin*, m. Op zyne — vallen. *Se jeter sur sa proie.* Ter —. *En proie.*
*Proost (-en), m. *Prévôt*, m.
*Proostdy (-en), v. *Prévôté* (juridiction), f.
*Proostschap, o. *Prévôté* (dignité), f.
Prop (-ppen), v. *Bouchon, tampon, bondon*, m.; *bonde*, f. — (die men in een schietgeweer stampt). *Bourre*, f. —, bal. *Bâillon*, m.
Propdarm (-en), m. (gemeenz.). *Glouton, goinfre*, m.
Propheet enz. zie Profeet enz.
Propje (-s), o. *Petit bouchon; petit bâillon*, m.
*Proponent (-en), m. *Proposant, candidat*, m.
*Proponeren, b. w. *Proposer.*
*Propoost, o. zie Propost.
*Proportie, v. *Proportion*, f. Naer —. *A proportion, à l'avenant.*
*Proportioneel, b. n. *Proportionnel.*
*Propositie, v. *Proposition*, f.
*Propost, o. *Propos*, m. Ten —e. *A propos.* zie Rede, Gesprek.
Proppen (ik propte, heb gepropt), b. w. *Bourrer; remplir; farcir.* Ganzen —. *Engraisser des oies.*

ker (-s), m. *Tire-bourre*, m.
'. Onrym. *Prose*, f.
h, b. n. *Prosaïque.*
'yver (-s), m. *Prosateur*, m.
ik proste, heb geprost), b. w. *Tour-*
,
n), m. (gem.). *Pet*, m.
-en), o. *Protêt*, m.
it (-en), m. *Protestant*, m.
atendom, o. *Protestantisme*, m.
atin (-nnen), v. *Protestante*, f.
atsch, b. n. } *Protestant.*
atschgezind, b. n. }
ren (ik protesteer, protesteerde, heb
steerd), b. en o. w. *Protester.*
le (-n), v. *Protocole*, m.
aris (-ssen), m. *Protonotaire*, m.
-s), v. *Péteuse*, f.
ik prottede, heb geprot), o. w. (gem.).
faire un pet.
-s), m. *Péteur*, m.
n), v. } *Prébende*, f.
-en), v. }
ir (-s), m. *Prébendé*, m.
l, v. *Vivres*, m. pl., *provisions*, f. pl.
leren (ik proviandeer, proviandeerde,
proviandeerd), b. w. *Approvisionner*,
ir *de vivres*, *avitailler.*
lering, v. *Approvisionnement*, *avitail-*
, m.
lhuis (-zen), o. *Magasin de vivres*, m.
lmeester (-s), m. *Pourvoyeur*, *muni-*
re, *avitailleur*, *étapier*, m.
lwagen (-s), m. *Chariot chargé de vivres*,
, m.
iael, b. n. *Provincial.*
iael, pater provinciael, m. *Provin-*
l.
ielschap, o. *Provincialat*, m.
e (-s, -n), v. *Province*, f.
hout, o. *Bois rouge*, m.
(z. mv.), v. *Provision*, f. —, voorbaet
Provision, f. — (koopmansw.). *Com-*
, f. By —. *Provisoirement*, *provision-*
nel.
amer (-s), v. *Dépense*, *chambre aux*
ons, *office*. f.
elder (-s), m. *Sommellerie*, f.; *cel-*
.
neel, b. n. *Provisoire*, *provisionnel.*
w. *Provisoirement.*
or (-s), m. *Proviseur*, m.
orschap, o. *Provisorerie*, f.
t enz. *zie* Prevoost enz.
v. *Prose*, f.
ch, b. n. *Prosaïque.*
ryver (-s), m. *Prosateur*, m.
z. *zie* Parruik enz.
tig, b. n. *Boudeur.*
ik pruilde, heb gepruild), o. w. *Bouder*,
la mine.
-s), m. *Boudeur*, m.
k (-en), m. *Boudoir*, m.
, v. *Bouderie*, f.
d (-en), m. *Grondeur*, *boudeur*; *trouble-*
n.
(-s), v. *Boudeuse*, f.
en), v. *Prune*, f. Wilde —. *Prunelle*, f.
ogde —. *Pruneau*, m.
om (-en), m. *Prunier*, m. Wilde —.
llier, m.
ank, m. *Piquette*, f.; *prunelet*, m.

Pruimelaer (-s), m. *Prunier*, m. Wilde —. *Prunellier*, m.
Pruimellen, v. mv. *Brignoles*, f. pl.
Pruimenboomgaerd (-en), m. *Prunelaie*, f.
Pruimesap (z. mv.), o. *Jus de prunes*, m.
Pruimesteen (-en), m. *Noyau de prunes*, m.
Pruimpje (-s), o. *Petite prune*, f.
Pruis (-en), m. *Prussien*, m.
Pruis, v. *Écume*, f.
Pruisen (ik pruiste, heb gepruist), o. w. *Écumer*, *jeter de l'écume.*
Pruissen. *Prusse* (royaume), f.
Pruissisch, b. n. *Prussien*, *de Prusse.*
Pruissische (-n), v. *Prussienne*, f.
Prul (-llen), v. *Babiole*, f., *colifichet*, m. Dat zyn maer —llen. *Ce ne sont que des babioles.* —, oude lap. *Chiffon*, m., *guenille*, *loque*, f. —, prulleman. *Mazette*, f., *homme sans capacité*, m.
Prulachtig, b. n. *Chétif*, *misérable*, —, byw. *Chétivement*; *misérablement.*
Pruldichter (-s), m. *Rimailleur*, m.
Prulleman, m. } *Mazette*, f., *homme sans capa-*
Prullenaer, m. } *cité*, m.
Prullenkooper (-s), m. *Fripier*; *amateur d'antiquailles*, m.
Prullenmaker, m. *zie* Prulschryver.
Prullenmand (-en), v. *Panier à mettre des chiffons*, m.
Prullig. *zie* Prulachtig.
Prulschrift (-en), o. *Bagatelle littéraire*, *production de peu de valeur*, f.
Prulschryver (-s), m. *Pauvre auteur*, *misérable écrivain*, *rapsodiste*, m.
Prumellen, v. mv. *zie* Pruimellen.
Pruylen enz. *zie* Pruilen enz.
Pruym enz. *zie* Pruim enz.
Pry (-en), v. Dood aes. *Charogne*, f. — (schimpw.). *Carogne*, f.
Pryken, o. w. *zie* Pronken.
Prys (-zen), m. *Prix*, m. Den — behalen *of* winnen. *Remporter le prix.* — (in eene lotery). *Prix*, *lot*, m. —, weerde. *Valeur*, f., *prix*, m. Wat is de — van dat boek? *Quel est le prix de ce livre?* Zeg my den naesten —. *Dites-moi le plus juste prix.* Vaste —. *Prix fixe.* — courant. *Prix courant.* Ten —ze van. *Au prix de.* Ten behoorlyken —ze. *A juste prix.* Op — stellen. *Mettre à prix.* Ergens — op stellen. *Apprécier quelque chose.* —, genomen schip. *Prise*, f. — maken. *Capturer*, *prendre.* — verklaren. *Déclarer de bonne prise.* Zich zelven aen de ondeugd — geven. *S'abandonner au vice.* —, roem, lof. *Gloire*, f., *honneur*, *éloge*, m., *louange*, f. — behalen. *Acquérir de la gloire.* Om —. *A l'envi*, *à qui mieux mieux.*
Prysbaer, b. n. *Louable*, *estimable.*
Prysje (-s), o. *Petit prix*, m.; *petite prise*, f.
Pryschip (-epen), o. *Vaisseau pris ou capturé*, m.
Pryselyk, b. n. *Louable*, *estimable*; *digne d'éloge.*
Prysstelling, v. *Affeurage* (*des denrées*), m.
Pryster (-s), v. *Prôneuse*, f.
Prysstof, v. *zie* Prysvraeg.
Prysverhandeling (-en), v. *Dissertation qui a remporté le prix ou qui a concouru pour le prix*, f.
Prysverhooging, v. *Surenchère*, f.
Prysvraeg (-agen), v. *Question proposée au concours*, f.

Pryswaerdig, b. n. } zie Pryselyk.
Pryswerdig, b. n. }
Pryzender (-s), m. *Priseur, taxateur, estimateur, appréciateur*, m.
Pryzen (ik prees, heb geprezen), b. w. *Louer, estimer, vanter, priser.* Uw iever is te —. *Votre zèle est louable, mérite des éloges.*
Pryzenswaerdig, b. n. zie Pryselyk.
Pryzer (-s), m. *Priseur*, m.
Pryzeren (ik pryzerde, heb gepryzerd), b. w. *Apprécier, taxer, évaluer, estimer, mettre à prix.*
Pryzering, v. *Estimation, évaluation, appréciation*, f.
Pryzing, v. *Louange*, f., *éloge; panégyrique*, m.
Psalm (-en), m. *Psaume*, m. De zeven —en van boetvaerdigheid. *Les sept psaumes de la pénitence, les sept psaumes pénitentiaux.*
Psalmboek (-en), m. en o. *Psautier*, m.
Psalmdichter (-s), m. *Psalmiste*, m.
Psalmgezang (z. mv.), o. *Psalmodie*, f.
Psalmist (-en), m. *Psalmiste*, m.
Psalmzang, m. *Psalmodie*, f.
Psalmzingen, o. w. *Psalmodier.*
Psalter (-s), o. *Psaltérion*, m.
Publicaen, m. *Publicain*, m.
*Publicatie, v. *Publication*, f.
*Publiceeren, b. w. *Publier.*
*Publicist (-en), m. *Publiciste*, m.
*Publiek, b. n. *Public; manifeste.* —, byw. *Publiquement.*
*Publiek (het), o. *Public*, m.
*Publiekelyk, byw. *Publiquement, en public.*
*Publiekmaking, v. *Publication*, f.
*Pudding (-en), m. *Pouding*, m.
*Puer, b. n. *Pur.* —, byw. *Tout à fait, entièrement.*
Puersteken, byw. *Tout à fait, entièrement.*
Puf (z. mv.), v. (gem.). *Envie, inclination*, f. Ik heb er geene — op. *Je n'en ai aucune envie.*
Puffen (ik pufte, heb gepuft), o. w. *Souffler.* —, b. w. *Braver.*
Pui (-ijen), v. *Frontispice d'un bâtiment; premier étage*, m. — van het stadhuis. *Tribune de la maison de ville.*
Puik, b. n. *Excellent, exquis, très-bon.*
Puik (z. mv.), o. *Élite, fleur, quintessence*, f. Het — der jongelingen. *L'élite de jeunes gens.*
Puikjuweel (-en), o. *Perle*, f.; *ornement*, m.
Puikschilder (-s), m. *Peintre illustre*, m.
Puiksieraed, o. *Le plus bel ornement*, m.
Puiksmaek, m. *Goût exquis*, m.
Puikstuk (-kken), o. *Chef-d'œuvre*, m.
Puikwerk, o. *Ouvrage excellent; chef-d'œuvre*, m.
Puilâder (-en), v. *Varice*, f.
Puiladerig, b. n. *Qui a des varices.*
Puilen (ik puilde, heb gepuild), o. w. *S'enfler, se gonfler.* De oogen — uit zyn hoofd. *Les yeux lui sortent de la tête.*
Puiloog (-en), v. en o. *OEil qui sort de la tête*, m.
Puimen (ik puimde, heb gepuimd), b. w. *Poncer.*
Puimsteen (-en), m. *Pierre ponce*, f.
Puimsteentje (-s), o. *Petite pierre ponce*, f.
Puin, o. *Décombres*, m. pl., *pierrailles*, f. pl., *blocage*, m.
Puingras (z. mv.), o. *Chiendent*, m.
Puinhoop (-en), m. *Monceau* ou *tas de décombres*, m. —en. *Ruines*, f. pl., *débris*, m. pl.
Puist (-en), v. *Pustule, bube*, f. — in 't aengezicht. *Bourgeon, bouton*, m.

Puistachtig, b. n. *Bourgeonné, qui a des pustules, pustuleux, couperosé* (méd.).
Puistael (-alen), m. *Barbote* (poisson), f.
Puistbyter (-s), m. *Cerf-volant* (insecte), m.
Puistig, b. n. zie Puistachtig.
Puistigheid (z. mv.), v. *Bourgeons*, m. pl.; *couperose; inflammation*, f.
Puistje (-s), o. *Bube*, f., *petit bouton*, m.
Puitael (-alen), m. *Barbote* (poisson), f.
Puitaeltje (-s), o. *Petite barbote*, f.
Pul (pullen), v. *Cruche*, f.; *pot, vase; flacon*, m., *bouteille*, f.
Pullebroer (-s), m. (gem.). *Buveur, biberon*, m.
Pullen (ik pulde, heb gepuld), b. w. (gem.). *Boire, trinquer.*
Pulletje (-s), o. *Petite cruche*, f.; *petit flacon*, m.
Pulver, o. *Poudre*, f.
*Punch (z. mv.), v. *Punch*, m.
Punchkommet, v. *Bol de punch*, m.
*Punctuëren, b. w. *Ponctuer.* —, punten teekenen. *Pointiller.* Het —. *Ponctuation*, f.
*Punctum, o. (spraekk.). *Point*, m.
Punt (-en), o. *Point*, m. —, hoofdstuk. *Point, article*, m. Van — tot —. *De point en point.* Op het — staen. *Être sur le point de, être près de.* Het — van eer. *Le point d'honneur.* —, v. *Pointe*, f. De — van eenen degen. *La pointe d'une épée, estoc.* Iemand voor de — eischen. *Provoquer quelqu'un en duel.*
Puntachtig, b. n. *Pointu.*
Puntbeitel (-s), m. *Grain-d'orge*, m., *hongnette*, f.
Puntdicht (-en), o. *Épigramme*, f.
Puntdichter (-s), m. *Épigrammatiste*, m.
Puntdichtje (-s), o. *Petite épigramme*, f.
Puntdichtkundig, b. n. *Épigrammatique.*
Punten (ik puntte, heb gepunt), b. w. *Faire une pointe à, rendre pointu.*
*Punteren, b. w. *Pointer.*
Punthaek (-aken), m. *Agrafe*, f.
Puntig, b. n. *Pointu, aigu.* — (fig.). Nauwkeurig. *Précis, exact, ponctuel.*
Puntigheid, v. *Exactitude, précision, ponctualité*, f.
Puntiglyk, byw. *Exactement, ponctuellement.*
Puntje (-s), o. *Petit point*, m.; *petite pointe*, f.
Puntrede (-n), v. } *Aphorisme; apophthegme, bon mot*, m.
Puntspreuk (-en), v. }
Puntuer, v. *Pointure* (t. d'imp.), f.
*Puren, b. w. *Purifier.*
*Purgatie (-s), v. *Purgation*, f.; *purgatif*, m.
*Purgeerdrank (-en), m. *Potion purgative*, f., *purgatif*, m.
*Purgeerkruid, o. *Épurge* (plante), f.
*Purgeermiddel (-en), o. *Purgatif*, m.
*Purgeerpoeder (z. mv.), o. } *Poudre laxative* ou *purgative*, f.
*Purgeerpoeijer (z. mv.), o. }
*Purgeren, o. w. *Purger, se purger.*
*Purgerend, b. n. *Purgatif, laxatif.*
Puritein (-en), m. *Puritain* (sectaire), m.
Puriteindom, o. *Puritanisme*, m.
Purper (z. mv.), o. (kleur). *Pourpre*, m. — (stoffe). *Pourpre*, f. Het — der kardinalen. *La pourpre des cardinaux.*
Purperachtig, b. n. *Pourpré; purpurin.*
Purperen, onv. b. n. *De pourpre.*
Purperen (ik purperde, heb gepurperd), b. w. *Teindre en pourpre, empourprer.*
Purperkleed (-en, -eren), o. *Habit de pourpre*, m.
Purperkleur, v. *Pourpre* (rouge foncé), m.
Purperkleurig, b. n. *Pourpré; purpurin.*

ɩoorts, v. *Fièvre pourprée*, f., *pour-*
m.
noesel (-s), v. *Pourpre*, m.
ood, b. n. *Pourpré*, *purpurin*.
lek (-kken), v. *Conchyle*, m.
verf (z. mv.), v. *Pourpre*, m., *couleur de*
re, f.
'erwig, b. n. *Pourpré*; *purpurin*.
isch (-sschen), m. *Buret*; *pourpre*, m.
ten), m. *Puits*, m.; *fosse*, f.
liscus (-ssen), m. *Basilic des puits*, *co-*
r, m.
el (-s), o. *Couvercle de puits*, m.
(-s), m. *Seau à puiser*, *godet*, m.
(-aken), m. *Crochet à puiser de l'eau*, m.
-s), o. *Petit puits*; *petit trou*, m., *fos-*
f.
n (-en), v. *Chaîne de puits*, f.
er (-s), m. *Celui qui creuse des puits*;
reur, m.
(-en), m. *Butor* (oiseau), m.
(-en, -eren), o. *Roue d'un puits*, f.
ær (-s), m. *Cureur de puits*, m.
n), v. } *Seau*, m.
n), v. }
(ik putste, heb geputst), b. w. *Puiser de*
avec un seau.
lver (-s), m. } *Celui qui creuse des puits*;
aver (-s), m. } *fossoyeur*, m.
n, o. *zie* Putje.
(ik puttede, heb geput), b. w. *Puiser* ou
(*de l'eau*). Het —. *Puisage*, m.
, v. *Puisage*, m.; *cadène* (t. de mar.), f.
r (z. mv.), o. *Eau de puits*, *eau de*
s, f.
. *zie* Pui enz.
Bure (étoffe grossière), f.
zie Py.
), m. *Flèche*, f.; *trait*, *dard*, m.
enz. *zie* Pilaer enz.
, o. *zie* Py.
(-en), m. *Arc*, m.; *arbalète*, f.
nz. *zie* Pilaer enz.
(z. mv.), o. *Bois à faire des flèches*;
d'une flèche, m.; *bourdaine*, f.
er (-s), m. *Carquois*, *étui à flèches*, m.
d, o. *Sagette* (plante), f.
l, m. *Suture rabdoïde* (anat.), f.
ut, m. *zie* Pylschoot.
ster (-s), m. *Dardeur*, m.
ot (-oten), m. *Coup de flèche*, m.; *portée*
flèche, f.
g (-en), v. *Chersydre* (serpent), m.
rt (-en), m. *Queue d'une flèche*, f. —
). *Pastenague*, f.
-s), o. *Petite flèche*, f.
nig, b. n. *Cuspidé*, *sagitté*. —, byw. *En*

per (-s), m. *Dardeur*, m.
(-s), o. *Fer d'une flèche*, m.
en), v. *Douleur*, *peine*, *souffrance*, f.;
tourment, m.
n), m. *Pin*, m.
el (-en), m. *Pomme de pin*, f.
elboom (-en), m. *Pin*, m.
elklier (-en), v. *Glande pinéale* (terme
t.), f.
k (-en), v. *Question*, *torture*, *gêne*, f.;
let, m. Iemand op de — brengen. *Mettre*
u'un à la torture ou *à la question*.
m (-en), m. *Pin*, m.
el, v. *zie* Artichok.

Pyne, v. *zie* Pyn, v.
Pynelyk, b. n. *en* byw. *zie* Pynlyk.
Pynhars, v. *Galipot* (résine), m.
Pynigen (ik pynigde, heb gepynigd), b. w. *Mettre à la question*; *tourmenter*, *martyriser*; *bourreler*.
Pyniger (-s), m. *Bourreau*, *questionnaire*, m.
Pyniging (-en), v. *Question*, *torture*, *gêne*, f. —, pyn. *Tourment*, m.; *douleur*, *peine*, f.
Pynkamer (-s), v. *Chambre où l'on donne la question*, f.
Pynkern (-en), v. *Noyau de pomme de pin*; *pignon*, m.
Pynloosheid, v. *Anodinie*, f.
Pynlyk, b. n. *Douloureux*, *cuisant*, *aigu*. —, moeijelyk. *Pénible*, *fatiguant*. —, byw. *Douloureusement*; *péniblement*, *avec peine*.
Pynlykheid, v. *Douleur*; *incommodité*, *indisposition*, *infirmité*, f.
Pynnoot, v. *zie* Pynäppel.
Pynstillend, b. n. *Adoucissant*, *calmant*, *lénitif*, *sédatif* (méd.).
Pyp (-en), v. *Tuyau*, *conduit*, *canal*, *tube*, m. — van een orgel. *Tuyau d'orgue*. —, herdersfluit. *Chalumeau*, *pipeau*, m., *flûte champêtre*, f.; *sifflet*, m. — (van eenen sleutel). *Canon*, m. — (van eene lamp). *Lamperon*, m. — (van eenen kandelaer). *Bobèche*, f. — van riet). *Roseau*, m., *canne*, f. —, schenkel (van arm of been). *Os*, m. —, tabakspyp. *Pipe*, *pipe à fumer*, f. —, (vat). *Pipe*, f. Eene — wyn. *Une pipe de vin*.
Pypäerde (z. mv.), v. *Terre à pipe*, f.
Pype, v. *zie* Pyp.
Pypekop (-ppen), m. *Fourneau*, *godet d'une pipe*, m.
Pypen (ik peep, heb gepepen), o. w. *Pépier*; *siffler*; *jouer de la flûte*. —, tabak rooken. *Fumer*, *pétuner*.
Pypendopje (-s), o. *Couvercle de pipe*, m.
Pyper (-s), m. *Fifre* (musicien), m.
Pypje (-s), o. *Petit tuyau*; *pipeau*, m.; *petite pipe*, f.; *sifflet*, m.
Pypkan (-nnen), v. *Pot à tuyau*, *biberon*, m.
Pypkaneel (z. mv.), o. *Canelle en bâton*, f.
Pypkorael (z. mv.), o. *Corail artificiel*, m.
Pypkruid (z. mv.), o. *Ciguë*, f.
Pypmaekster (-s), v. *Faiseuse de pipes*, f.
Pypmaker (-s), m. *Faiseur de pipes*, m.
Pypmakery (-en), v. *Fabrique de pipes*, f.
Pypriet, o. *Roseau dont on fait des flûtes*, m.
Pypzak (-kken), m. *Cornemuse*, *musette*, f.
Pyreneesch gebergte, o. *Les Pyrénées*, f. pl.

Q

De woorden, die men onder Qu *niet vindt, moeten onder* Kw *gezocht worden.*

Q, v. *Q*, m.
Quadraet, o. *Carré*, *quadrat*, m.
Quadraetswortel, m. *Racine carrée*, f.
Quadratuer, v. *Quadrature*, f.
Quadrupel, m. *Quadruple* (monnaie), m.
Quaker, m. *zie* Kwaker.
*Qualiteit, v. *Qualité*, f.
*Quantiteit, v. *Quantité*, f.
Quart, o. *zie* Kwartier.
Quartboek, m. *en* o. *zie* Quartoboek.

Quarteel (-en), o. *Quartaut* (mesure), m.
Quartier, o. *zie* Kwartier.
Quartiermeester, m. *zie* Kwartiermeester.
Quarto, m. } *In-quarto*, m.
Quartoboek, m. *en* o. }
Quatern, v. *Cahier*, m.
***Quatertemper**, m. *Quatre-temps*, m. pl.
***Questie**, v. *Question*, f.
***Quibus**, m. } *Gaillard*, *drôle*, m.
***Quidam**, m. }
***Quiëtist** (-en), m. *Quiétiste*, m.
***Quiëtistery**, v. *Quiétisme*, m.
Quina, m. *zie* Quinquina.
Quinquagesima. *Quinquagésime* (dimanche avant le carême), f.
Quinquina, m. *Quinquina*, m.
Quint enz. *zie* Kwint enz.
Quintael, o. *zie* Kwintael.
Quintappel (-en), m. *Coloquinte*, f.
***Quitantie**, v. *zie* Kwitantie.
***Quote**, v. *zie* Aendeel.
***Quoteren**, b. w. *Coter*.
***Quotient** (-en), m. *Quotient*, m.
***Quotisatie**, v. *Quotisation*, f.
***Quotiseren**, b. w. *Cotiser*.

R

R, v. *R*, m. et f.
Ra (raes), v. *Vergue*, *antenne*, f.
Rabanden, m. mv. *Rabans* (t. de mar.), m. pl.
***Rabarber**, v. *Rhubarbe*, f.
Rabat (-tten), o. *Platte-bande*, *côtière* (*dans un jardin*); *gouttière* (*d'une voiture*), f. —, korting (koopmansw.). *Rabais*, *escompte*, m.
Rabatrekening, v. *Règle d'escompte*, f.
Rabatschaef (-aven), v. *Guillaume* (rabot), m.
***Rabatteren**, b. w. *Rabattre*, *déduire*.
Rabauw (-en), m. (gem.). *Fripon*, *maraud*, *vaurien*, *coquin*, *gueux*, m. —, rabauwappel. *Capendu*, *courtpendu*, m.
Rabauwappel (-en), m. *Capendu* (pomme), m.
Rabauwenboom (-en), m. *Pommier qui porte des capendus*, m.
Rabauwestuk (-kken), o. *Friponnerie*, f.; *tour de gueux*, m.
Rabauwt, m. *zie* Rabauw.
Rabbelaer (-s), m. *Bredouilleur*, m.
Rabbelaerster (-s), v. *Bredouilleuse*, f.
Rabbelary (z. mv.), v. *Bredouillement*, m.
Rabbelen (ik rabbelde, heb gerabbeld), o. w. Stameren. *Bredouiller*. —, slecht schryven. *Griffonner*.
Rabbeling (z. mv.), v. *Bredouillement*, m.
Rabbelschrift (z. mv.), o. *Griffonnage*, m.
Rabbeltael (z. mv.), v. *Baragouin*, *jargon*, m.
***Rabbi**, m. *zie* Rabbyn.
***Rabbyn** (-en), m. *Rabbin*, *docteur juif*, m.
***Rabbynendom** (z. mv.), o. *Rabbinisme*, m.
***Rabbynsch**, b. n. *Rabbinique*.
Rabbynist (-en), m. *Rabbiniste*, m.
Rabouw (-en), m. *Capendu* (pomme), m.
Rabraken, b. w. *zie* Radbraken.
Rad (-en, -eren, -ers), o. *Roue*, f.
Rad, b. n. *Prompt*, *alerte*, *rapide*. —, byw. *Vite*, *promptement*.
Radbraken (ik radbraek, radbraekte, heb geradbraekt), b. w. *Rouer*, *punir du supplice de la roue*. — (gem.). Bederven. *Gâter*, *estropier*, *tronquer*. Het vlaemsch —. *Écorcher la langue flamande*.
Raddier (-en), o. *Rotifère* (animalcule), m.
Raddigheid, v. *Vitesse*, *rapidité*, *agilité*, f.
Radeloos, b. n. *Désespéré*, *au désespoir*. —, byw. *Sans ressource*.
Radeloosheid (z. mv.), v. *Désespoir*; *état désespéré*, m.
Rademaken (het), o. *zie* Rademakery.
Rademaker (-s), m. *Charron*, m.
Rademakery (z. mv.), v. *Charronage*, m.
Raden (ik raed, ried (raedde), heb geraden), b. w. *Deviner*, *conjecturer*. Wie zou dat kunnen —? *Qui pourrait deviner cela?* —, raed geven. *Conseiller*. Hy ried my te vertrekken. *Il me conseilla de partir*.
Rader (-s), m. *Conseiller*, m.
Raderen } mv. van Rad.
Raders }
Raderwerk, o. *Rouage*, m.
Radheid, v. *zie* Raddigheid.
Rading, v. *Conjecture*, f. By —. *Par conjecture*.
Radje (-s), o. *Roulette*, *petite roue*, f.
Radlyn (-en), o. *Cycloïde*, *roulette* (géom.), f.
Radnaef (-aven), v. } *Moyeu*, *d'une roue*, m.
Radnave (-n), v. }
Radvelge (-n), v. *Jante*, f.
Radvormig, b. n. *En forme de roue*; *rotacé* (bot.).
Radys (-zen), v. *Radis*; *raifort*, m.
Radysje (-s), o. *Petit radis ou raifort*, m.
Raed (raden), m. *Conseil*; *sénat*, m. De hooge —. *Le grand conseil*. De roomsche —. *Le sénat romain*. De — van staten. *Le conseil d'état*. De — is vergaderd. *Le conseil est assemblé*. —, raedsheer. *Membre du conseil*, *conseiller*, *sénateur*, m. —, raedgeving. *Conseil*, *avis*, m. — geven. *Conseiller*. Om — vragen, te rade gaen. *Consulter*, *demander conseil à*. Buiten — zyn. *Ne savoir que faire*, *être désespéré*. —, middel. *Moyen*, *remède*; *expédient*, m.; *ressource*, f. Wel, wat —? *Hé bien, que faire?*
Raedgeefster (-s), v. *Conseillère*, f.
Raedgeven, b. w. *Conseiller*.
Raedgevend, b. n. *Consultant*. —e stem. *Voix consultative*.
Raedgever (-s) m. *Conseiller*; *consultant*, m.
Raedgeving (-en), v. *Conseil*, *avis*, m.
Raedhouden, b. *en* o. w. *zie* Raedplegen.
Raedhuis (-zen), o. *Maison où s'assemble le conseil*, f.; *hôtel de ville*, m.
Raedkamer (-s), v. *Chambre du conseil*, f.
Raedpensionnaris (-ssen), m. *Grand-pensionnaire*, m.
Raedplegen (ik raedpleeg, raedpleegde, heb geraedpleegd), b. *en* o. w. *Consulter*, *demander conseil*. Met iemand — over eene zaek. *Consulter quelqu'un sur une affaire*. —, raedhouden. *Consulter*, *délibérer*; *se concerter*.
Raedplegend, b. n. *Qui consulte*. —e stem. *Voix consultative*.
Raedpleging (-en), v. *Consultation*, *délibération*, *conférence*, f.
Raedsbesluit (-en), o. *Décret*, *arrêt du conseil*, m.; *résolution*, f.; *sénatus-consulte*, m.
Raedschryver (-s), m. *Secrétaire* ou *greffier du conseil*, m.
Raedsel (-s, -en), o. *Énigme*; *charade*, f., *logogriphe*, m.
Raedselachtig, b. n. *Énigmatique*.

oek (-en), m. *en* σ. *Recueil d'énig-*
a.
r (-en), m. *Conseiller; membre du con-*
inateur, m.
rambt, o. *zie* Raedsheerschap.
rin (-nnen), v. *Sénatrice*, f.
rlyk, b. n. *Sénatorial; patricien, séna-*
rschap, o. *Charge* ou *dignité de conseil-*
inatorerie, f.
rsvrouw (-en), v. *Femme de conseiller;*
oe, f.
a. *zie* Raedplegen.
(-en), m. *Conseil*, m.; *délibération*, f.,
, m., *résolution*, f. —en. *Projets*, *des-*
m. pl.
en. *zie* Raedplegen.
en, m. mv. *Conseillers*, m. pl.
, m. mv. *zie* Raedslieden.
(-lieden), m. *Conseiller*, *conseil*, m.
gadering (-en), v. *Conseil*, m.; *assem-*
conseil, f.
gaderplaets (-en), v. *Conseil*, *endroit où*
ble le conseil, m.
en (ik vraeg raed, vroeg (vraegde) raed,
ed gevraegd), b. w. *Consulter*, *prendre*
ging (-en), v. *Consultation*, f.
(-alen), v. *Conseil*, m., *salle du con-*
(-zamer,-zaemst), b. n. *Expédient*,
salutaire, *convenable*. —, byw. *Utile-*
convenablement.
en), v. *Corbeau*, m. Jonge —. *Corbil-*
), o. *Petit corbeau*, *corbillat*, m.
d (-en), o. *Houssoir pour ôter les toi-*
aignées, m.
(-kken), m. *Manche de houssoir*, m.
w. — slaen. *Toucher*. — zyn. *Porter*
(-en), m. *Angle contigu* ou *de con-*
e, m.
(-n), v. }
-en), v. } *Tangente* (terme de géom.), f.
, o. *Point d'attouchement*, m.
men), v. *en* o. *Châssis*, m. —, venster-
Croisée, f. — (van eene drukpers). *Fris-*
f. — (van eene zaeg). *Monture*, f.
mv.), m. *Visée*, f.
(-s), o. *Petit châssis*, m.
(-agen), v. *Scie à débiter*, f.
en), v. *Navet*, *naveau*, m.
r (-s), m. *Champ de navets*, m.
(-deren), o. *Perdrix*, f.
), o. *Petit navet*, m.
(-en), m. *Gâteau* ou *pain de na-*
m.
, v. *Chou-navet*, *chou-rave*, m.
d (z. mv.), o. *Verdure de navets*, f.,
de navets, f. pl.
, o. *zie* Raepakker.
o. *zie* Raepkruid.
(z. mv.), v. }
t, o. } *Huile de navette*, f.
ig, b. n. *Rapacé*, *rapiforme*.
, o. *Navette* (graine), f.
rder, -raerst) b. n. *Rare*. —, vreemd.
e, *bizarre*. Ik vind dat zeer —. *Je trouve*
t étrange.
, v. *zie* Rariteit.

Raesbol (-llen), m. *Tapageur*, *criailleur*, *braillard*, m.
Raesbollen (ik raesbolde, heb geraesbold), o. w. *Faire du bruit* ou *du tapage*, *criailler*.
Raesbolletje (-s), o. *Petit tapageur*, m.
Raeskallen (ik raeskalde, heb geraeskald), o. w. *Extravaguer*, *délirer*, *radoter*.
Raeskallend, b. n. *Délirant*.
Raeskalling, v. *Délire*, *radotage*, m.
Raeskop, m. *zie* Raesbol.
Raet (raten), v. *Rayon de miel*, m.
Raeuw enz. *zie* Rauw enz.
Rafel (-s), v. *Défaut dans les étoffes*, m.; *éraillure*, f. — (in 't teerlingspel). *Rafle*, f.
Rafelachtig, b. n. *Qui s'effile; un peu éraillé*.
Rafelen (ik rafelde, heb gerafeld), b. w. *Effiler*. —, o. w. *S'effiler*, *s'érailler*. —, rafel werpen. *Amener rafle; jouer aux dés; rafler*.
Rafeling (z. mv.), v. *Charpie*, f.; *effilé*, m.
Rafelzyde (z. mv.), v. *Soie effilée; bourre de soie*, *étrasse*, f.
*Raffineerder (-s), m. *Raffineur*, m.
*Raffineren (ik raffineer, raffineerde, heb geraffineerd), b. w. *Affiner*, *raffiner*.
*Raffinery (-en), v. *Raffinerie*, f.
Rag (z. mv.), o. *Toile d'araignée*, f.
Ragchebel, Ragchel enz. *zie* Rochebel, Rochel enz.
Ragen (ik raeg, raegde, heb geraegd), b. w. *Enlever les toiles d'araignées*.
Rak (rakken), o. *Bout de chemin*, m., *distance*, f. —, aenregttafel. *Dressoir* (*pour la vaisselle*), m. —, stok waer de kiekens op zitten. *Juchoir*, m. —, krans met bollekens aen eenen mast. *Racages*, m. pl.
Rakbolleken (-s), o. *Raque* (t. de mar.), f.
Rakel (-s), m. *Fourgon; râble*, m.
Rakelstok, m. *zie* Rakel.
Rakeltje (-s), o. *Petit fourgon*, m.
Raken (ik raek, raekte, heb geraekt), b. w. *Toucher*. —, treffen. *Toucher*, *atteindre*. —, bewegen. *Toucher*, *affecter*, *émouvoir*. Myn hert is daer van geraekt. *Mon cœur en est touché*. —, betreffen. *Toucher*, *concerner*, *regarder*. Dat raekt my niet. *Cela ne me regarde pas*. —. *zie* Geraken.
Rakende, voorz. *Touchant*, *concernant*.
*Raket (-tten), o. *Raquette* (*pour jouer au volant*), f.
Raket, v. *zie* Rakette.
Raketje (-s), o. *Petite raquette*, f.
Raketmaker (-s), m. *Raquetier*, m.
Raketslag (-en), m. *Coup de raquette*, m.
Raketspel, o. *Volant* (jeu), m.
Rakette, v. *Érysime*, m., *tourtelle* (plante), f.
Raketten (ik rakettede, heb geraket), o. w. *Jouer au volant*.
Raking, v. *Attouchement*, m.; *rencontre*, f.
Rakker (-s), m. *Archer*, *recors*, m.
Rakketalie (-n), v. *Calbas* (t. de mar.), m.
Rakketouw, v. *en* o. *Bâtard de racage*, m.
Ralle (-n), v. *Babillarde; clabaudeuse*, f.
Rallen (ik ralde, heb gerald), o. w. *Babiller*, *clabauder*.
Ram (rammen), m. *Bélier*, m.
Ramblok (-kken), m. *en* o. *Blin*, m.
Ramen (ik raem, raemde, heb geraemd), b. *en* o. w. *Viser; rencontrer; prendre ses mesures*. Op het doelwit —. *Viser au but*. —. *zie* Beramen.
Raming (z. mv.), v. *Visée*, f. —. *zie* Beraming.

Rammeijen (ik rammeide, heb gerammeid), b. w. *Battre*, *renverser* ou *enfoncer avec le bélier*.
Rammelaer (-s), m. *Lapin; rouquet* (*mâle du lièvre*), m. —, raesbol. *Tapageur*, *criailleur*, *clabaudeur*, m.
Rammelaerster (-s), v. *Clabaudeuse*, *criailleuse*, f.
Rammelas, v. *zie* Rammenas.
Rammelen (ik rammelde, heb gerammeld), o. w. Klinken. *Sonner; faire du bruit*. —, snappen. *Jaser*, *babiller*, *caqueter*. —, los zyn. *Locher*. —, ridsig zyn (spr. van dieren). *Être en rut* ou *en chaleur*. Het —. *zie* Rammeling.
Rammeling (z. mv.), v. *Bruit*, *cliquetis*, m. De — der wapenen. *Le cliquetis des armes*.
Rammenas (-ssen), v. *Raifort*, m.
Rammenasje (-s), o. *Petit raifort*, m.
Rammenaszaed, o. *Graine de raifort*, f.
Rammetje (-s), o. *Petit bélier*, m.
Rammeyen, b. w. *zie* Rammeijen.
Ramp (-en), v. *Malheur*, *désastre; accident fâcheux*, m.; *calamité*, f.
Rampgeval, o. *zie* Ramp.
Rampje (-s), o. *Petit malheur*, *petit désastre*, m.
Rampspoed (-en), m. *Malheur*, m., *infortune*, *adversité*, *disgrâce*, f.
Rampspoedig, b. n. *Malheureux*, *infortuné*, *funeste*, *déplorable*, *désastreux*. —, byw. *Malheureusement*.
Rampspoediglyk, byw. *Malheureusement*, *déplorablement*.
Ramprol, b. n. *Malheureux*, *déplorable*.
Rampzalig, b. n. *Malheureux*, *infortuné*, *misérable; funeste*, *fatal*. Een —e. *Un malheureux*, *un misérable*. —, byw. *Malheureusement*.
Rampzaligheid (-heden), v. *État malheureux; malheur*, m.; *grande misère*, f. De eeuwige —. *La damnation éternelle*.
Rampzaliglyk, byw. *Malheureusement*, *misérablement*.
Ramshoofd (-en), o. *Tête de bélier*, f.
Ramshoorn (-en), m. *Corne de bélier*, f.
Ramskop (-ppen), m. *Tête de bélier*, f.
Ramsvacht (-en), v. *Toison de bélier*, f.
Rand (-en), m. *Bord*, *rebord*, m.; *bordure*, *extrémité; marge*, f. — (rond om de geldstukken). *Cordon*, m. Opgeslagen — van eenen hoed. *Retroussis d'un chapeau*. Op den — van het graf staen (fig.). *Être sur le bord de la tombe*.
Randhairtjes, o. mv. *Cils* (t. de bot.), m. pl.
Randje (-s), o. *Petit bord* ou *rebord*, m.
Randschrift (-en), o. *Note marginale; légende*, f.
Randteekening (-en), v. *Note marginale*, f.
Rang (-en), m. *Rang*, *ordre*, m.; *dignité*, f.
Rangregeling, v. *Ordre*, m.
Rangschikken (ik rangschikte, heb gerangschikt), b. w. *Ranger*, *arranger; régler; classer*.
Rangschikkend, b. n. *Ordinal*.
Rangschikking, v. *Ordre*, *arrangement*, *règlement*, m., *classification*, f.; *classement*, m.
Rangstryd (z. mv.), m. *Débat sur la préséance*, m.
Rangzucht (z. mv.), v. *Ambition*, f.
Rangzuchtig, b. n. *Ambitieux*.
Rank (-en), v. *Ruse*, f., *artifice*, *tour*, m., *intrigue*, f. —, wyngaerdrank. *Sarment*, m., *branche*, f.
Rank, b. n. *Grêle; maigre*, *fluet*, *svelte*.
Rankachtig, b. n. *Sarmenteux*.

Ranket, o. *zie* Raket, o.
Rankheid (z. mv.), v. *Maigreur*, *taille mince; délicatesse*, f.
Rankig, b. n. *Sarmenteux*.
Rankwerk, o. *Vignette*, f.
Ranonkel (-s), m. *en* v. *Renoncule*, f.
Ranonkelbed (-dden), o. *Couche de renoncules*, f.
Ranonkelbol (-llen), m. *Bulbe de renoncule*, *griffe*, f.
Ranonkeltje (-s), o. *Petite renoncule*, f.
Rans, b. n. } *Rance*. — worden. *Rancir*.
Ransch, b. n. }
Ranschheid, v. *zie* Ransheid.
Ransel (-s), m. *Havre-sac*, m.
Ranselen (ik ranselde, heb geranseld), b. w. (gem.). *Rosser*, *étriller*.
Ranseling, v. (gem.). *Action de rosser*, f.
Ranseltje (-s), o. *Petit havre-sac*, m.
Ransheid (z. mv.), v. *Rancidité*, *rancissure*, f.
Ransig, b. n. *zie* Rans.
Ransigheid, v. *zie* Ransheid.
Ransuil (-en), m. *Hibou; chat-huant*, m.
*Rantsoen (-en), o. *Rançon*, f.; *rachat*, m. —, portie (die men aen kryglieden geeft). *Ration*, f.
*Rantsoeneren (ik rantsoeneer, rantsoeneerde, heb gerantsoeneerd), b. w. *Rançonner; racheter*.
Rantsoenering, v. *Rançonnement*, m.
Rantsoengeld, o. *Rançon*, f.
Rantsoenhouten, o. mv. *Étains* (terme de mar.), m. pl.
Rap (rapper, rapst), b. n. *Agile*, *alerte; vif; dispos*. —, byw. *Agilement*.
Rapen (ik raep, raepte, heb geraept), b. w. *Amasser*, *ramasser*. —, halen. *Recueillir*, *tirer à soi*. Wat voordeel zal hy daeruit —? *Quel avantage en tirera-t-il?*
Rapheid (z. mv.), v. *Agilité; vitesse*, f.
Rapier (-en), o. Degen. *Épée*, f.
Rapierband (-en), m. } *Ceinturon*, m.
Rapiergordel (-s), m. }
Rapiertje (-s), o. *Petite épée*, f.
Rappier, o. *zie* Rapier.
Rappig, b. n. *Galeux*, *rogneux*.
Rappigheid (z. mv.), v. *Gale*, *rogne*, f.
*Rapport (-en), o. *Rapport*, m.
*Rapporteren, b. w. *Rapporter*.
*Rapportje (-s), o. *Petit rapport*, m.
Rapsch, b. n. *zie* Rap.
Rapuntsel (-s), v. *Raiponce*, f.
Rarigheid (-heden), v. *Rareté*, *chose rare*, f.
*Rariteit (-en), v. *Rareté; curiosité*, f.
Rariteitkamer (-s), v. *Cabinet de curiosités*, m.
*Ras (rassen), o. *Ras* (étoffe), m. —, aerd, soort. *Race*, *espèce; engeange*, f. Hond van een goed —. *Chien d'une bonne race*.
Ras, byw. *Promptement; rapidement; vite*.
Rasch, b. n. *Agile*, *alerte*, *prompt*, *rapide; véloce*. —, byw. *Promptement*, *vite*.
Raschheid (z. mv.), v. *Agilité; rapidité*, *promptitude*, *célérité*, *vitesse*, *vélocité*, f.
Rasjes, byw. *zie* Ras, byw.
Rasp (-en), v. *Râpe*, f.
Raspen (ik raspte, heb geraspt), b. w. *Râper; chapeler* (*du pain*).
Rasper (-s), m. *Celui qui râpe*.
Rasphuis (-zen), o. *Maison de correction* ou *de force*, f.
Rasphuisboef (-ven), m. *Garnement*, *fripon*, m.
Rasphuisvader (-s), m. *Directeur d'une maison de correction*, m.

g (z. mv.), v. *Action de râper*, f.
(-s), o. *Petite râpe*, f.
l (-en), v. *Grosse lime*, f., *carreau*, m.,
, f.
g (-agen), v. *Scie double*, f.
alyk, byw. *Promptement*, *rapidement*,

, onv. b. n. *Fait de ras.*
tten), v. *Rat*, m.
(-s), m. *Crécelle*, f.; *claquet* ou *cliquet*
moulin), m.
eelboom (-en), m. } *Tremble*, m.
r (-s), m. }
(ik ratelde, heb gerateld), o. w. *Faire*
ruit avec une crécelle.
m.mv. *Crête de coq*, *pédiculaire* (plante), f.
ang (-en), v. *Serpent à sonnettes*, m.
acht, v. *Guet*, m.
, o. *Ratine* (étoffe), f.
n, onv. b. n. *De ratine.*
atie, v. *Ratification*, f.
eeren, b. w. *Ratifier.*
s), o. *Petit rat; raton*, m.
(-en), v. *en* o. *Corde de vergue*, f., *bras*
.), m.
truid (z. mv.), o. *Arsenic*, m., *mort aux*
f. Geel —. *Orpiment*, m.
truidachtig, b. n. *Arsenical.*
nest (-en), m. *en* o. *Nid de rats*, m.
steert (-en), m. *Queue de rat*, f.
val (-llen), v. *Ratière*, f.
nz. *zie* Ratien enz.
b. n. *Cru*, *qui n'est pas cuit; dur.* —
ch. *Viande crue.* — (fig.). *Brutal*, *mal-*
été. —, byw. *zie* Rauwelyk.
htig, b. n. *Un peu cru.*
htigheid (z. mv.), v. *Crudité*, f.
yk, byw. *Crument; rudement*, *brutale-*
.
airig, b. n. *Velu*, *à long poil.*
airig, b. n. *zie* Rauwhairig.
eid, v. *zie* Rauwigheid.
heid (z. mv.), v. *Crudité*, f. — der vochten.
sie, f.
v. *zie* Raef.
n (-en), o. *Ravelin*, m., *demi-lune* (t. de
f.), f.
es (z. mv.), o. *Charogne*, f. — (fig.). *Pen-*
, *scélérat*, m.
ek (-kken), m. *Bec de corbeau*, m.
gekraei (z. mv.), o. } *Croassement*, m.
gekras (z. mv.), o. }
oost, m. *Charogne*, f.
wart, b. n. *Noir comme un corbeau*, *noir*
ne du jais.
en (ik ravottede, heb geravot), o. w.
.). *Faire du bruit* ou *du tintamarre; se*
ner; folâtrer.
ery (z. mv.), v. *Bruit*, *tintamarre*, *cha-*
i, m.
(-en), o. *Voile carrée*, *voile à vergue*, f.
(ik raes, raesde, heb geraesd), o. w. *Faire*
ruit, *du tintamarre*, *faire un tapage ter-*
, *tempêter*, *pester.* —, ylhoofdig zyn. *Ex-*
guer, *délirer.*
, b. n. *Furieux*, *furibond*, *frénétique*,
gé, *forcené.* — worden. *Enrager*, *devenir*
gé. —e koorts. *Fièvre accompagnée de*
e. —, byw. *Furieusement*, *avec furie.*
(-s), m. *Furieux*, *furibond*, *frénétique;*
geur, *criailleur*, m.
y (z. mv.), v. *Fureur*, *rage*, *frénésie*,
manie, f.; *délire*, m. — (-en). *Furie*, *Euménide* (divinité infernale), f.
*Razyn (-en), v. *Raisin sec*, m. —en *zie* Razynebaerd.
Razynazyn (z. mv.), m. *Vinaigre fait de raisins secs*, m.
Razynebaerd, m. *Barbuquet*, *feu volage*, m.
Razynekorf (-ven), m. *Cabas*, m.
Razynemond, m. *Personne qui a le feu volage*, f.
Razynewyn (z. mv.), m. *Vin fait de raisins secs*, m.
Reael (realen), m. *Réale* (monnaie d'Espagne), f.
*Rebel (-llen), m. *Rebelle*, m.
*Rebel, b. n. *Rebelle.*
*Rebelleren, o. w. *Se rebeller*, *se révolter.*
*Rebellie, v. *Rébellion*, *révolte*, f.
*Rebellig, b. n. *Rebelle.*
*Rebelligheid, v. *Rébellion*, *révolte*, f.
*Recapitulatie, v. *Récapitulation*, f.
*Recapituleren, b. w. *Récapituler.*
*Recensent (-en), m. *Critique*, *censeur*, m.
*Recenseren, b. w. *Critiquer*, *censurer.*
*Recensie, v. *Critique*, f.
*Recept (-en), o. *Récipé*, m., *recette*, *ordonnance* (t. de méd.), f.
Recht enz. *zie* Regt enz.
Rechter enz. *zie* Regter enz.
*Recipiendaris (-ssen), m. *Récipiendaire*, m.
*Reciprocum, b. n. (spraekk.). *Réciproque.* Verbum —. *Verbe réciproque.*
*Reclamatie, v. *Réclamation*, f.
*Reclameren, b. *en* o. w. *Réclamer.*
*Recollect (-en), m. *Récollet* (moine), m.
*Recommandatie, v. *Recommandation*, f.
*Recommanderen, b. w. *Recommander.*
*Recredentiebrieven, m. mv. *Lettres de récréance*, f. pl.
*Recruet (-uten), m. *Recrue* (soldat), f.
*Recruteren, b. w. *Recruter*, *faire des recrues.*
*Rector (-en), m. *Recteur*, m.
*Rectorschap (z. mv.), o. *Rectorat*, m.
Reddeloos, b. n. *Irréparable*, *irrémédiable; entièrement délabré; désespéré.* Een schip — schieten. *Désemparer un vaisseau.* —, byw. *Sans ressource; sans espoir de salut.*
Reddeloosheid (z. mv.), v. *Délabrement*, *mauvais état*, m. (fig.) *situation désespérée*, f.
Redden (ik reddede, heb gered), b. w. Verlossen. *Sauver*, *délivrer*, *dégager.* Uit het gevaer —. *Sauver du danger.* Zich uit eene zwarigheid —. *Se tirer d'un embarras.* —, vereffenen. *Démêler; débrouiller*, *régler*, *arranger.*
Redder (-s), m. *Sauveur*, *libérateur*, m.
Redderaer (-s), m. *Celui qui arrange*, *qui met en ordre.*
Redderaerster (-s), v. *Celle qui arrange*, *qui met en ordre.*
Redderen (ik redderde, heb geredderd), b. w. *Ranger*, *arranger*, *mettre en ordre.* De zeilen —. *Orienter les voiles.*
Reddering (z. mv.), v. *Arrangement*, *ordre*, m.; *action d'arranger*, f.
Redding (z. mv.), v. *Délivrance; rédemption*, f. —, vereffening. *Arrangement; rétablissement; réglement*, m.
Rede (-n), v. Redevoering. *Discours*, m., *harangue*, *oraison*, f.; *paroles*, f. pl. Eene — doen tot het volk. *Haranguer le peuple.* Iemand in de — vallen. *Interrompre quelqu'un.* In zyne — blyven steken. *Rester court.* De dee-

len der —. *Les parties du discours.* — (z. mv.), verstand. *Raison*, f. De ingeschapene —. *La raison infuse.* Natuerlyke —. *Sens commun*, m.
Rededeelen, o. mv. *Parties du discours*, f. pl.
Redekavelen (ik redekavelde, heb geredekaveld), o. w. *Raisonner*, *argumenter*; *pérorer*.
Redekaveling (-en), v. *Raisonnement*; *argument*; *entretien*, m.
Redekonst enz. *zie* Redekunst enz.
Redekunde, v. *zie* Redekunst.
Redekundig, b. n. *Logique.* —, byw. *Logiquement.*
Redekundige, m. *Logicien*, *dialecticien*, m.
Redekundiglyk, byw. *Logiquement*, *dialectiquement.*
Redekunst (z. mv.), v. *Logique*, *dialectique*, f. Naer de —. *Logiquement.*
Redekunstenaer, m. *zie* Redekundige.
Redeloos, b. n. *Irraisonnable.* — dier. *Animal irraisonnable*, m.; *brute*, f.
Redelyk, b. n. *Raisonnable*, *doué de raison*; *équitable*; *juste.* De mensch is een — schepsel. *L'homme est une créature raisonnable* — vermogen. *Raison*, f. —, tamelyk. *Passable.* —, byw. *Raisonnablement*, *équitablement*, *avec équité.* Dat is — gesproken. *C'est parler raisonnablement.* —, tamelyk. *Passablement*, *assez bien.* Het gaet — wel met hem. *Il se porte assez bien*; *ses affaires vont assez bien.* —er wyze, byw. *Raisonnablement*; *avec raison.*
Redelykerwyze, byw. *Raisonnablement*, *avec raison.*
Redelykheid (z. mv.), v. *Raison*, *équité*, *justice*, f.; *bon sens*, m.
Redematig, b. n. *Conforme à la raison.*
Reden (-en), v. Bewys. *Raison*, *cause*, f., *motif*, *sujet*; *compte*, m. Die —en voldoen my niet. *Ces raisons ne me satisfont point.* Onwederleggelyke —en. *Raisons incontestables.* — van zyne handelwyze geven. *Rendre compte de sa conduite.* Om wat — doet hy dat? *Pour quel sujet fait-il cela?* Om —s wille. *Pour cause*, *pour de bonnes raisons.* —. *zie* Rede (verstand).
Redenaer (-s), m. *Orateur*, *rhéteur*, m.
Redenaerskunst (z. mv.), v. *Art oratoire*, m.
Redenaersstyl (z. mv.), m. *Style oratoire*, m.
Redeneerder (-s), m. *Raisonneur*; *argumentateur*, *dialecticien*, m.
Redeneerkunde (z. mv.), v. *Logique*, *dialectique*; *raison*, f.
Redeneerkundig, b. n. *Qui appartient à la logique*, *logique.* —, byw. *Logiquement.*
Redeneerkundige, m. *Logicien*, *dialecticien*, m.
Redeneerkundiglyk, byw. *Logiquement*; *dialectiquement.*
Redeneerkunst enz. *zie* Redeneerkunde enz.
Redeneerster (-s), v. *Raisonneuse*, f.
Redenen, o. w. *zie* Redeneren.
Redeneren (ik redeneerde, heb geredeneerd), o. w. *Raisonner*; *discourir*; *pérorer.*
Redenering, v. *Raisonnement*, m.
Redengevend, b. n. *Causatif.*
Redenswil, byw. *Pour cause.*
Rederyk, b. n. *Qui appartient à la rhétorique.*
Rederyker (-s), m. *Rhéteur*, *orateur*, m.
Rederykerskamer (-s), v. *Chambre des rhéteurs*, f.
Rederykheid, v. *Rhétorique*, f.
Rederykkamer, v. *zie* Rederykerskamer.
Rederykkunde, v. } *Rhétorique*, f.
Rederykkunst, v. }

Redestryd (-en), m. } *Dispute*; *controverse*, f.
Redetwist (-en), m. }
Redetwisten (ik redetwistte, heb geredetwist), o. w. *Disputer*; *raisonner.*
Redevoerder (-s), m. *Orateur*, m.
Redevoering (-en), v. *Discours*, m., *oraison*, *harangue*, f.
Redewisselen (ik redewisselde, heb geredewisseld), o. w. *Discourir*, *s'entretenir.*
Redewisseling (-en), v. *Discours*, *entretien*, m.; *conférence*, f.
Redeziften (ik redezifte, heb geredezift), o. w. *Critiquer*, *épiloguer.*
Redezifter (-s), m. *Critique*; *épilogueur*, m.
Redezifting, v. *Critique*, f.
Redster (-s), v. *Libératrice*, f.
Ree (reeën), v. *Chevreuil*, m. —, ra. *Vergue*, *antenne*, f. —, reede. *Rade*, f. Veilige —. *Rade sûre.*
Ree, b. n. *Prêt.*
Reebanden, m. mv. *Rabans* (t. de mar.), m. pl.
Reebok (-kken), m. *Chevreuil*, m. Jonge —. *Chevrillard*, *faon*, m.
Reebokje (-s), o. *Petit chevreuil*, *chevrillard*, m.
Reed, b. n. *Prêt.*
Reed. *zie* Ryden.
Reede (-n), v. *Rade*, f. Veilige —. *Rade sûre.*
Reeden (ik reëdde, heb gereed), b. w. *Préparer*, *apprêter*; *fabriquer.* —, uitrusten. *Équiper.* Eene vloot —. *Équiper une flotte.*
Reeder (-s), m. *Fréteur*; *armateur*, m. —, fabrikant. *Fabricant*, *manufacturier*, m.
Reedery (-en), v. *Fabrique*, *manufacture*, f. — (van schepen). *Affrétement*; *équipement*, m.
Reederycedel (-s), v. *Déclaration d'armateur*, f.
Reeding, v. *zie* Reedery.
Reeds, byw. *Déjà.*
Reedschap, o. *zie* Gereedschap.
Reedsel (z. mv.), o. *Fabrique*; *façon*, f.
Reedsgemeend, b. n. *Précité.*
*Reëel, b. n. *Réel.*
Reef (reven), o. *Ris de voile*, m. pl.
Reef. *zie* Ryven.
Reefbanden, m. mv. *Breuils*, *martinets*, *ris de voile*, m. pl.; *garcettes* (t. de mar.), f. pl.
Reefgat (-en), o. *OEillet* (t. de mar.), m.
Reeg. *zie* Rygen.
Reegeit (-en), v. *Chevrette*, f.
Reek (reken), v. *Petite herse*, f.
Reekalf (-vers, -veren, -ven), o. *Chevrillard*, *faon*, m.
Reeks (-en), v. *Suite*; *chaîne*; *rangée*, *série*, *quantité*, f.; *enchaînement*, m. — van bergen. *Chaîne de montagnes.* Eene — van bewyzen. *Une quantité de preuves.* Eene schoone — van vruchtboomen. *Une belle rangée d'arbres fruitiers.*
Reep (-en), m. *Bande*, f. —, touw. *Corde*, f. — (van een vat). *Cercle*, *cerceau*, m.
Reepdans, m. *Danse sur une corde*, f.
Reepdanser (-s), m. *Danseur de corde*, *acrobate*, m.
Reephout (z. mv.), o. *Bois propre à faire des cerceaux*, m.
Reepje (-s), o. *Petite bande*; *petite corde*, f.; *petit cerceau*, m.
Reepmaker (-s), m. *Cordier*; *cerclier*, m.
Reepnet (-tten), o. *Cerceau* (filet), m.
Reepring, m. *zie* Hoepring.
Reeprok (-kken), m. *Vertugadin*, m.
Reepslager, m. *zie* Reepmaker.
Reepswyze, byw. *En cerceau.*

(-en), v. *Davier* (outil de tonnelier), m.
Ryzen.
Ryten.
en), v. *Fente*, *ouverture*, *crevasse*, *gerçure*; *déchirure*, f. Vlas—. *Rouis*-*routoir*, m. —. zie Rete.
), o. *Petite fente* ou *crevasse*, f.
, b. n. zie Geil.
). zie Razeil.
(-en), o. *Refrain*, m.
aris (-ssen), m. *Référendaire*, m.
, b. en o. w. *Référer*.
eur (-s), m. *Réformateur*, m.
ie (-n), v. *Réformation*; *réforme*, f.
rder (-s), m. *Réformateur*, m.
en, b. w. *Réformer*.
o. *Refrain*, m.
s), m. *Réfectoire*, m.
orger (-s), m. *Réfectorier*, m.
orgster (-s), v. *Réfectorière*, f.
, v. *Réfutation*, f.
(-s), m. *Régent*, *directeur*, *gouver*-*magistrat*, m.
nde, v. zie Staetkunde.
t, m. *Ambition*, f.
r (-s), v. *Régente*; *gouvernante*, f.
ht, v. *Ambition*, f.
-en), m. *Règle*, f. Strenge —s. *Règles*
. De —s der cyferkunst. *Les règles thmétique*. —, tucht. *Discipline*, f. —,
l. *Diète*, f., *régime*, m. —, linie. *Ligne*,
n — schryven. *Écrire une ligne*.
ls, byw. zie Regtstreeks.
ik regelde, heb geregeld), b. w. *Ré*-*rranger*. —, linieëren. *Régler*, *rayer*.
(ik regeleer, regeleerde, heb gere-, b. w. *Régler*.
(z. mv.), v. *Action de régler*, f.; *ré*-, m.
n, m. mv. *Porte-vergues* (terme de m. pl.
, b. n. *Irrégulier*, *qui n'a point de*
—, byw. *Irrégulièrement*; *sans règle*.
heid, v. *Irrégularité*, f.
(z. mv.), v. *Régularité*, f.
g, b. n. *Régulier*; *réglé*. —, byw. *Ré*-*ment*.
gheid (z. mv.), v. *Régularité*, f.
glyk, byw. *Régulièrement*.
, b. n. *Droit*, *direct*. —, byw. *En ligne*, *en ligne directe*, *de droit fil*; *ment*; *droit*.
(-s), o. *Petite règle*; *petite ligne*, f.
t, v. *Police*, f.
ndering, v. *Énallage* (gramm.), m.
t (-en), o. *Régiment*, m.
tsoverste, m. *Chef* ou *commandant giment*, *colonel*, m.
), m. *Pluie*, f.
tig, b. n. *Pluvieux*. — weêr. *Temps* x.
(-kken), m. *Citerne*, f.
je (-s), o. *Petite citerne*, f., *citerneau*, m.
water, o. *Eau de citerne*, f.
k (-eken), v. *Torrent*, m., *ravine*, f.
g (-ogen), m. *Arc-en-ciel*; *iris*, m.
gsteen (-en), m. *Iris* ou *pierre d'iris*, f.
gverwig, b. n. *Irisé*.
(-ijen), v. *Ondée*, *grosse pluie*; *gibou*-

(het regende, heeft geregend), onp. w.
r. Het regent dat het giet. *Il pleut à verse*.

Regengat (-en), o. } *Endroit du ciel qui donne*
Regenhoek (-en), m. } *les pluies les plus abondantes*, m.
Regenig, b. n. *Pluvieux*.
Regenkap (-ppen), v. *Capuchon*, m., *cape*, f.
Regenkleed (-eren), o. *Manteau pour la pluie*, m.; *brandebourg*, f.
Regenmaend, v. *Pluviôse*, m.
Regenmantel (-s), m. *Manteau pour la pluie*, m.; *brandebourg*, f.
Regenmeter (-s), m. *Hyétomètre*, *cronhyomètre*, *ombromètre*, m.
Regennest, m. en o. zie Regengat.
Regenpomp (-en), v. *Pompe de citerne*, f.
Regenput (-tten), m. *Citerne*, f.
Regenrok, m. zie Regenmantel.
Regensburg (stad). *Ratisbonne*, f.
Regenscherm (-en), o. *Parapluie*, m.
*Regent (-en), m. *Régent*, *directeur*; *administrateur*, m.
*Regentenkamer (-s), v. *Chambre des administrateurs* ou *directeurs d'un hospice etc.*, f.
*Regentes (-ssen), v. } *Régente*, *directrice*, f.
*Regentin (-nnen), v. }
Regentje (-s), o. *Petite pluie*, f.
*Regentschap (z. mv.), o. *Régence*, f.
Regenvlaeg, o. zie Regenbui.
Regenvlaegje (-s), o. *Petite ondée*, f.
Regenvloed, m. zie Regenbeek.
Regenvorsch (-en), m. *Grenouille verte*, f.
Regenwater (z. mv.), o. *Eau de pluie*, *eau pluviale*, f.
Regenwaterpomp (-en), v. *Pompe de citerne*, f.
Regenwind (-en), m. *Vent pluvieux*, m.
Regenworm (-en), m. *Achée*, f.; *lombric*, m.
Regeren (ik regeer, regeerde, heb geregeerd), b. w. Bestieren. *Gouverner*, *régir*, *conduire*; *administrer*. De koning regeert zyn land met wysheid. *Le roi gouverne son pays avec sagesse*. Een schip —. *Conduire un vaisseau*. —, o. w. Heerschen. *Régner*, *dominer*; *être en vigueur*.
Regerend, b. n. *Régnant*, *qui règne*.
Regering (-en), v. *Règne*; *empire*, m. Onder de — van Augustus. *Sous le règne d'Auguste*. —, bestiering. *Gouvernement*, m., *direction*, *administration*; *régence*; *domination*, f. De heeren van de —. *Les membres du gouvernement*, *les magistrats*. — (van eene stad). *Magistrats*, m. pl., *magistrature*, f.
Regeringloos, b. n. *Anarchique*.
Regeringloosheid (z. mv.), v. *Anarchie*, f.
Regeringsraed (-aden), m. *Conseiller de la régence*, m.
Regeringstyd (z. mv.), m. *Règne*, m., *durée du règne*, f.
Regeringsvorm (-en), m. *Forme de gouvernement*, f.; *gouvernement*, m.; *constitution*, f.
Regeringszaek (-aken), v. *Affaire du gouvernement*, f.
Reggen (ik regde, heb geregd), b. w. *Démêler*.
Regiem, o. *Régime*, *complément* (gramm.), m.
*Regiment (-en), o. *Régiment*, m.
*Register (-s), o. *Registre*, m.
*Registertje (-s), o. *Petit registre*, m.
*Registratie, v. *Enregistrement*, m.
*Registratieregten, o. mv. *Droits d'enregistrement*, m. pl.
*Registreerder (-s), m. *Registrateur*, *celui qui enregistre*, m.
*Registreren (ik registreer, registreerde, heb geregistreerd), b. w. *Enregistrer*.
*Registrering, v. *Enregistrement*, m.

*Reglement (-en), o. *Réglement*, m.
*Reglementje (-s), o. *Petit réglement*, m.
Regt, b. n. Niet krom, niet scheef. *Droit, direct.* —e weg. *Chemin droit.* —e hand. *Main droite.* Ter —e hand. *A droite.* —, waer. *Vrai, véritable.* Dat is de —e manier. *C'est la véritable manière.* —e neef. *Cousin germain.* —e schelm. *Franc coquin.* —, loodregt. *Perpendiculaire.* —, byw. *Droit.* — schryven. *Écrire droit.* — gaen. *Marcher droit.* — staen. *Se tenir debout.* — vallend. *Perpendiculairement.* — aen, — door. *Droit, tout droit.* — over. *Vis-à-vis, à l'opposite.* — over de kerk gelegen zyn. *Être situé vis-à-vis de l'église, faire face à l'église.* — overeind. *Tout droit, debout.* — toe. *Droit, tout droit.* — van pas. *Bien à propos, bien à point.* — uit. *Franchement, rondement, sans détour.* — zoo. *Fort bien, tout juste.* Te — brengen. *Montrer le chemin; mettre sur la voie; accorder, arranger, ajuster.* Te — komen, te — geraken. *Trouver (le chemin, la maison etc.); réussir.* Te — komen met iemand. *S'accorder* ou *s'entendre bien avec quelqu'un.*
Regt (-en), o. *Droit; titre*, m.; *justice*, f. Het goddelyk —. *Le droit divin.* Het — der natuer. *Le droit de la nature.* Het — der volken. *Le droit des gens.* Het burgerlyk —. *Le droit civil.* De —en des lands. *Les droits du pays.* Tegen alle —. *A tort, injustement.* — doen. *Agir selon la droiture; faire* ou *rendre justice.* Naer — en rede. *Selon tout droit et raison.* Ergens — toe hebben. *Avoir droit à quelque chose.* Te —, met —. *A bon droit, avec raison, avec justice.* Iemand te — stellen. *Poursuivre quelqu'un en justice.* Met iemand in het — zyn. *Être en procès avec quelqu'un.* —, wettigheid. *Compétence*, f. —en. *Droits*, m. pl. *jurisprudence; douane*, f. In de —en studeren. *Étudier en droit.* Hoogleeraer in de —en. *Professeur en droit.* De inkomende en uitgaende —en. *Les droits d'entrée et de sortie.*
Regtbank (-en), v. *Tribunal*, m.; *cour de justice*, f. —, aenregttafel. *Dressoir, buffet*, m.
Regtboek (-en), m. *en* o. *Livre de droit*, m.
Regtbuigen (ik boog regt, heb regt gebogen), b. w. *Redresser.*
Regtbuiging, v. *Redressement*, m.
Regtdag (-en), m. *Jour d'audience*, m.
Regtdoener (-s), m. *Juge; justicier*, m.
Regtdraed, m. *Bougran*, m.
Regtdraeds, byw. *De droit fil, directement, en ligne directe.*
Regtedarm, m. *Rectum*, m.
Regtelyk, b. n. *Judiciaire; juridique, de juge.* —, byw. *Judiciairement; juridiquement.*
Regten (ik regtte, heb geregt), b. w. Regt maken. *Redresser, rendre droit.* —, door beuls handen doen sterven. *Justicier, exécuter.*
Regtens, byw. *De droit.*
Regter (-s), m. *Juge; justicier*, m. —, scheidsman. *Arbitre*, m.
Regterambt, o. *Judicature*, f.
Regterhand, v. *Main droite*, f. Ter —. *A droite.*
Regterkommissaris (-ssen), m. *Juge commissaire*, m.
Regterlyk, b. n. *en* byw. *zie* Regtelyk.
Regterschap, o. *Judicature*, f.
Regterstoel (-en), m. *Tribunal*, m.
Regtervleugel, m. *Aile droite*, f.
Regtervoet (-en), m. *Pied droit*, m.
Regterzyde, v. *Côté droit*, m.
Regtevoort, byw. *Présentement, à présent, maintenant, à cette heure.*
Regtgeäerd, b. n. *Honnête, loyal.*
Regtgeloovig, b. n. *Orthodoxe.* —, byw. *zie* Regtgelooviglyk.
Regtgeloovigen, m. mv. *Orthodoxes*, m. pl.
Regtgeloovigheid (z. mv.), v. *Orthodoxie*, f.
Regtgelooviglyk, byw. *D'une manière orthodoxe.*
Regtgevend, b. n. *Constitutif, qui établit un droit.*
Regtheid (z. mv.), v. *Rectitude* (t. de géom.), f. —, regtstandigheid. *Perpendicularité*, f. —, opregtheid. *Droiture, sincérité, rectitude*, f.
Regthoek (-en), m. *Rectangle, angle droit*, m.
Regthoekig, b. n. *Rectangle, rectangulaire, qui a les angles droits.*
Regthoekszyde, v. *Côté d'un angle droit*, m.
Regthof (-ven), o. *Cour de justice*, f., *tribunal*, m.
Regthuis, o. *zie* Regthof.
Regting, v. *Exécution, peine de mort*, f.
Regtkamer (-s), v. *Chambre de justice*, f.
Regtkunde (z. mv.), v. *Jurisprudence*, f.
Regtlynig, b. n. *Droit, rectiligne.*
Regtmaken, b. w. *Redresser, rectifier.*
Regtmaking, v. *Redressement*, m.; *action de redresser; rectification*, f.
Regtmatig, b. n. *Juste, équitable; légitime.* —, byw. *zie* Regtmatiglyk.
Regtmatigheid (z. mv.), v. *Justice, équité; légitimité*, f.
Regtmatiglyk, byw. *Justement, équitablement, avec équité.*
Regtover, byw. *Vis-à-vis, à l'opposite.*
Regtplegen, b. *en* o. w. *Exercer la justice.*
Regtregelig, b. n. *Rectiligne.*
Regts, byw. *A droite.* — en links. *A droite et à gauche.* —om. *A droite, demi-tour à droite.*
Regtsban, m. *zie* Regtsgebied.
Regtsbeambte, m. *Fonctionnaire de l'ordre judiciaire*, m.
Regtsberigt, o. *Consultation*, f.; *avis*, m.
Regtsbewind, o. *Administration de la justice*, f.
Regtsbode (-n), m. *Huissier*, m.
Regtsch, b. n. *Droitier.* —en linksch zyn. *Être ambidextre.*
Regtschapen, b. n. *Honnête, loyal; probe, intègre; droit; vrai, brave.*
Regtschapenheid (z. mv.), v. *Intégrité, honnêteté, probité, loyauté, équité, droiture*, f.
Regtschending, v. *Violation du droit*, f.
Regtsdoctor, m. *Jurisconsulte*, f.
Regtsdwang (z. mv.), m. *Contrainte* (terme de prat.), f.
Regtsgebied (z. mv.), o. *Juridiction*, f., *district; ressort; arrondissement*, m.
Regtsgebruik (z. mv.), o. *Coutumes* ou *formalités de justice, formes judiciares*, f. pl.
Regtsgeding (-en), o. *Procès, litige*, m., *cause*, f.
Regtsgeleerde (-en), m. *Jurisconsulte, juriste, légiste*, m.
Regtsgeleerdelyk, byw. *Juridiquement.*
Regtsgeleerdheid (z. mv.), v. *Jurisprudence*, f.
Regtsgezag, o. *Juridiction; justice*, f.
Regtshandel, m. *Procédure*, f.
Regtskennis, v. *Science du droit*, f.
Regtskosten, m. mv. *Frais de procédure*, m. pl.
Regtskracht, v. *Force de loi*, f.
Regtskrenking, v. *zie* Regtschending.
Regtskunde (z. mv.), v. *Jurisprudence*, f.
Regtskwestie, v. *Question de droit*, f.
Regtsmagt (z. mv.), v. *Pouvoir judiciaire*, m.; *juridiction*, f.
Regtsnoer, o. *zie* Rigtsnoer.

ing, v. *Justice; juridiction*, f.
byw. *A droite, demi tour à droite.*
ng, v. *Procédure; jurisprudence*, f.
ie, v. *Police judiciaire*, f.
(z. mv.), v. *Juridiction, justice*, f.
ing, v. *Sentence*, f., *jugement, décret*,
a.
k (-en), v. *Maxime de droit*, f.
(-en), o. *Point de droit*, m.
, m. *Pilastre*, m.
g, b. n. *Perpendiculaire, qui est d'a-
vertical.* —, byw. *zie* Regtstandiglyk.
gheid (z. mv.), v. *Perpendicularité*,
ité, f.; *aplomb*, m.
iglyk, byw. *Perpendiculairement*, *à*

en, m. mv. *Termes de droit*, m. pl.
s, byw. *Directement; sans détour;
tement.*
sch, b. n. *Direct, immédiat.*
olg, o. *Instance*, f.
iim (z. mv.), o. *Défaut* (t. de pal.), m.
eraer (-s), m. *Demandeur*, m.
eraersche (-n), v. *Demanderesse*, f.
ering, v. *Action; demande en justice*, f.
, m. *Forme de procès*, f.
g (-agen), v. *Question de droit*, f.
(van), byw. *De plein droit.*
ering, v. *Déni de justice*, m.
nschap, v. *Science du droit*, f.
(-aken), v. *Cause*, f., *procès*, m.
Rectitude (t. de géom.), f.
yw. *Tout droit.* —, ongeveinsd. *Fran-
t, sans détour, sans déguisement, tout*

lig enz. *zie* Regtveerdig enz.
nd, b. n. *Perpendiculaire; vertical;*
e. *Perpendiculaire*, f. —, byw. *Verti-
t.*
lig, b. n. *Juste, équitable, droit; in-*
le —en. *Les justes*, m. pl. —, byw. *zie*
rdiglyk.
ligbaer, b. n. *Justifiable.*
ligen (ik regtveerdigde, heb geregt-
d), b. w. *Justifier, disculper.* Zich —.
fier, se disculper.
ligend, b. n. *Justificatif.*
ligheid (z. mv.), v. *Justice, équité*, f.
liging (z. mv.), v. *Justification*, f.
liglyk, byw. *Justement, avec justice.*
ligmaken, b. w. *zie* Regtveerdigen.
ligmakend, b. n. *Justifiant.*
ligmaking (z. mv.), v. *Justification*, f.
n (ik zettede regt, heb regtgezet), b. w.
er, mettre debout.
g, v. *Redressement*, m.; *action de re-*
, f.
g b. n. *Orthodoxe.* —, opregt. *Sincère,
droit.* —, byw. *zie* Regtzinniglyk.
igheid (z. mv.), v. *Orthodoxie*, f. —,
heid. *Sincérité, franchise, droiture*, f.
iglyk, byw. *D'une manière orthodoxe.*
egtelyk. *Sincèrement.*
), m. *en* v. *Chœur*, m. — jonge doch-
Chœur de jeunes filles. —, dans. *Danse,*
nle, m. De — aenvoeren. *Mener le*
. —. *zie* Ry.
-s), m. *Héron*, m. Jonge —. *Héron-*
m.
s (-ssen), m. *Panache de plumes de hé-*
., *aigrette*, f.
t, v. *Chasse au héron*, f.

Reigermerg, o. *Moelle de héron*, f.
Reigernest (-en), m. *en* o. *Nid de héron*, m.; *héronnière*, f.
Reigertje (-s), o. *Héronneau*, m.
Reigerveêr (-eren), v. *Plume de héron*, f.
Reiken (ik reikte, heb gereikt), b. w. *Tendre; donner, présenter.* De hand — aen iemand. *Tendre la main à quelqu'un.* —, o. w. Strekken. *S'étendre; aller jusqu'à.* Myn verstand reikt zoo verre niet. *Mon esprit ne s'étend pas si loin.* —, bereiken. *Atteindre; toucher à.*
Reikhalzen (ik reikhalsde, heb gereikhalsd), o. w. *Tendre le cou pour voir quelque chose.* —, verlangen. *Aspirer à, désirer fortement.* Ik reikhals naer dat geluk. *J'aspire à ce bonheur.*
Reikhalzing (z. mv.), v. *Action de tendre le cou pour voir quelque chose; forte envie*, f.; *grand désir*, m.
Reiking (z. mv.), v. *Action de tendre la main, de présenter*, f.
Rein, b. n. *Pur, net, propre, qui n'est pas souillé* ou *taché.* — (fig.). Kuisch. *Pur, chaste, pudique.* —, byw. *zie* Reinelyk.
Reinelyk, byw. *Purement, nettement.*
Reinheid (z. mv.), v. *Pureté, netteté*, f. — (fig.). Kuischheid. *Chasteté*, f. Belofte van —. *Vœu de chasteté.*
Reinig, b. n. *zie* Rein.
Reinigen (ik reinigde, heb gereinigd), b. w. *Purifier, nettoyer, épurer, purger.*
Reinigend, b. n. *Abstergent, abstersif.*
Reiniger (-s), m. *Celui qui nettoie, cureur*, m.
Reinigheid, v. *zie* Reinheid.
Reiniging (-en), v. *Purification*, f.; *nettoiement; épurement*, m.; *épuration; purgation*, f.
Reiniglyk, byw. } *Purement, nettement, pro-*
Reinlyk, byw. } *prement.*
*Reïntegratie, v. *Réintégration*, f.
Reinvaer (z. mv.), v. } *Tanaisie* (plante), f.
Reinvaren (z. mv.), v. }
Reinwillig, m. *Troëne* (arbrisseau), m.
Reis (-zen), v. *Voyage*, m. Op — gaen, de — aennemen. *Aller, ou se mettre en voyage.* Eene — doen. *Faire un voyage.* Gelukkige —! *Bon voyage!* —, keer. *Fois.* Verscheidene —zen. *Plusieurs fois, à différentes reprises.*
Reisapotheek (-eken), v. *Pharmacie portative*, f.
Reisbaer, b. n. *Propre* ou *favorable à voyager.*
Reisbeschryving (-en), v. *Description* ou *relation d'un voyage*, f.; *itinéraire*, m.
Reisboek (-en), m. *en* o. *Tablettes*, f. pl., ou *journal du voyageur, itinéraire*, m.
Reisbroeder, m. *zie* Reisgenoot.
Reisgeld, o. *Argent pour faire un voyage; viatique*, m.
Reisgenoot (-en), m. *Compagnon de voyage*, m.
Reisgezel, m. *zie* Reisgenoot.
Reisgezelschap (-ppen), o. *Compagnie de voyage*, f.
Reisgoed (-eren), o. *Bagage*, m.; *hardes d'un voyageur*, f. pl.
Reishoed (-en), m. *Chapeau de voyage; tapabor*, m.
Reisje (-s), o. *Petit voyage*, m.
Reiskaert (-en), v. *Carte de route, itinéraire; feuille de route*, f.
Reiskelderken (-s), o. *Cantine, cave portative*, f.
Reiskist (-en), v. *Valise, malle*, f.
Reiskistje (-s), o. *Nécessaire*, m.
Reiskleed (-eren), o. *Habit de voyage*, m.
Reiskoets (-en), v. *Voiture de voyage*, f., *coche*, m.

Reiskoffer, o. *zie* Reiskist.
Reiskofferken (-s), o. *Malette*, *cantine*, f.
Reiskoffermaker (-s), m. *Malletier*, m.
Reiskosten, m. mv. *Frais de voyage*, m. pl.
Reiskousen, v. mv. *Gamaches*, f. pl.
Reismael (-alen), v. *Malle*, *valise*, f.
Reismaet (-aten), v. *Mesure itinéraire*, f.
Reismakker, m. *zie* Reisgenoot.
Reismale, v. *zie* Reismael.
Reismantel (-s), m. *Manteau de voyage*, *surtout*, m.; *casaque*, f.
Reispenning, m. *zie* Reisgeld.
Reisrok (-kken), m. *Casaque*, f.; *surtout*, m.
Reistuig (z. mv.), o. *Bagage*, *équipage*, m.
Reisvaerdig, b. n. *zie* Reisveerdig.
Reisveerdig, b. n. *Prêt à partir.*
Reisvoorraed, m. *Viatique*, m.
Reiszak (-kken), m. *Sac de voyage*, m.; *valise*, f.
Reize, v. *zie* Reis.
Reizen (ik reisde, heb *en* ben gereisd), o. w. *Voyager*, *faire un voyage*. Te zee en te land —. *Voyager par mer et par terre*. Eene myl —. *Faire une lieue.*
Reizend, b. n. *Qui voyage*, *voyageur*, *ambulant*. —e bode. *Messager*, m.
Reizer (-s), m. } *Voyageur*, m.
Reiziger (-s), m. }
Reizigerse (-n), v. *Voyageuse*, f.
Rek (rekken), o. *Juchoir*, *juc*, m. Te — gaen. *Jucher*, *se jucher*. —, rak voor schotels enz. *Dressoir*, m. —, droogplaets. *Séchoir*, m. — (gem.). Eind wegs. *Bout de chemin*, m.
Rekbaer, b. n. *Extensible.*
Rekbank (-en), v. *Argue*, f.
Rekdraed (-aden), m. *Fil d'archal*, m.
Rekel (-s), m. *Chien*, *chien mâle*; *gros mâtin*, m. — (gem.). *Brutal*, *maroufle*, m. —, gierigaerd. *Homme ladre*, *fesse-mathieu*, m.
Rekelachtig, b. n. *Brutal*, *vilain*. —, gierig. *Avare*, *ladre*. —, byw. *Brutalement.*
Rekenaer (-s), m. *Arithméticien*, *chiffreur*, *calculateur*, m.
Rekenaerster (-s), v. *Arithméticienne*, *calculatrice*, f.
Rekenbaer, b. n. *Calculable.*
Rekenboek (-en), m. *en* o. *Livre d'arithmétique*, m.
Rekenboekje (-s), o. *Petit livre d'arithmétique*, m.
Rekenen (ik rekende, heb gerekend), b. w. *Compter*, *calculer*, *supputer*. —, aenzien. *Réputer*, *compter pour*. —, met asch bedekken. *Couvrir de cendres*. —, o. w. *Compter*, *croire*, *penser*; *estimer*; *calculer*; *compter sur*, *se fier à.*
Rekenfeil (-en), v. *Faute* ou *erreur de calcul*; f., *mécompte*, m.
Rekening (-en), v. *Compte*; *calcul*, *mémoire*; *état*, m.; *supputation*, f. Eene — schryven *of* opmaken. *Écrire* ou *dresser un compte*. Effene —. *Compte rond*. Op — stellen. *Passer en compte*. Naer myne —. *A mon compte*; *à mon avis*. — doen *of* geven. *Rendre compte*. Op —. *A compte*, *en déduction de*. Op iemand — maken. *Compter* ou *se reposer sur quelqu'un.*
Rekeningetje (-s), o. } *Petit compte*; *petit*
Rekeningje (-s), o. } *mémoire*, m.
Rekeningschuldig, b. n. *Comptable.*
Rekeningschuldige, m. *Comptable*, m.
Rekenkamer (-s), v. *Chambre des comptes*, f.
Rekenkonst enz. *zie* Rekenkunde enz.
Rekenkunde (z. mv.), v. *Arithmétique*, f.
Rekenkundig, b. n. *Arithmétique*. —e vraeg. *Question d'arithmétique*. —, byw. *Arithmétiquement.*
Rekenkundige (-n), m. *en* v. *Arithméticien*, m.; *arithméticienne*, f.
Rekenkundiglyk, byw. *Arithmétiquement*, *par l'arithmétique.*
Rekenkunst enz. *zie* Rekenkunde enz.
Rekenlei (-ijen), v. *Ardoise pour calculer*, f.
Rekenmeester (-s), m. *Maître d'arithmétique*, *arithméticien*; *maître des comptes*, m.
Rekenmeesteres (-ssen), v. *Arithméticienne*, f.
Rekenpenning (-en), m. *Jeton*, m.
Rekenschap (z. mv.), v. *Compte*, m., *raison*, f. — geven. *Rendre compte.*
Rekenschool (-olen), v. *École d'arithmétique*, f.
Rekentafel (-s), v. *Table à calculer*, f., *comptoir*, m.
Rekenwyze, v. *Manière* ou *méthode de calculer*, f.
Rekke (-n), v. *Perche d'oiseleur*, f., *arbret*, m.
Rekkelyk, b. n. *Extensible*; *ductile*; (fig.) *traitable*, *accomodant*, *facile*, *complaisant*. —, byw. *Facilement*, *commodément.*
Rekkelykheid (z. mv.), v. *Extensibilité*; *ductilité*; (fig.) *humeur traitable*; *complaisance*; *docilité*, f.
Rekken (ik rekte, heb gerekt), b. w. *Étendre*; *élargir*; *tirer*; *allonger*. Den tyd — (fig.). *Gagner du temps*, *traîner une affaire en longueur*. —, o. w. (met *zyn*.). *S'étendre*, *s'élargir*, *s'allonger*, *prêter*. —, op het rek gaen. *Jucher*, *se jucher.*
Rekking, v. *Allongement*, m.; *extension*, f.
Rekstok (-kken), m. *Renformoir*, m.
Rektang (-en), v. *Morailles* (t. de verr.), f. pl.
*Rekwest (-en), o. *Requête*, *pétition*, f., *placet*, m.
*Rekwestkamer (-s), v. *Chambre des requêtes*, f.
*Rekwestmeester (-s), m. *Maître des requêtes*, m.
*Rekwestrant (-en), m. *Pétitionnaire*, *requérant*, m.
Rekyzer (-s), o. *Paisson* (instrument pour étendre les peaux), m.
*Relatief, b. n. *Relatif.*
*Religie, v. *Religion*, f.
*Religieus (-en), m. *Religieux*, m.
*Religieuse (-n), v. *Religieuse*, f.
*Reliquie (-n), v. *Relique*, f.
*Reliquikas (-ssen), v. *Châsse*, f., *reliquaire*, m.
Rellen (ik relde, heb gereld), o. w. *Causer*, *jaser*, *caqueter.*
Relling, v. *Babil*, *caquet*, m.
Relmuis (-zen), v. *Loir*, m.; *musaraigne*, f.
Relmuisje (-s), o. *Petit loir*, m.; *petite musaraigne*, f.
*Remedie, v. *Remède*, m.; *rosette* (terme d'horl.), f.
*Remedieren, o. w. *Remédier.*
*Remissie, v. *Rémission*, f.
*Remonstranten, m. mv. *Remontrants*, *arminiens*, m. pl.
*Remonstrantendom, o. *Les remontrants*, m. pl.
*Remonstrantie, v. *Ostensoir*, m.
*Remonstrantsch, b. n. *Des remontrants.*
Remonteerpeerden, o. mv. *Remonte*, f.
Rempel, m. *zie* Rimpel.
Ren, m. *Galop*, m., *course*, f. Op eenen vollen —. *Au grand galop.*
Ren (rennen), v. *Cage*, f.
Renbaen (-anen), v. *Carrière*, *lice*, f.; *cirque*, m., *arène*, f.
Renbode (-n), m. *Courrier*, m.

r (-en), o. *Renne*, m. *et* f., *élan*, m.
rvel (-llen), o. *Peau de renne*, f.
aat (-aten), m. *Renégat*, *chrétien apos-*
m.
(-tten), v. *Rainette* (pomme), f.
e (-s), o. *Petite rainette*, f.
p, m. *Galop*, m.
(ik rende (ron), heb gerend (geronnen),
Courir vite, aller au grand galop, galoper.
el enz. *zie* Ranonkel enz.
k (-en), o. *Lice*, *carrière*, f.
ats, v. *zie* Renbaen.
's (-zen), m. *Prix du tournoi* ou *de la*
e, m.
er (-eren), v. *Lance*, f.
l (-en), o. *Carrousel*, *tournoi*, m.,
, f.
'd, m. *zie* Renspel.
'der (-s), m. *Champion*, m.
. *zie* Rente.
-n), v. *Rente*, f., *revenu annuel; inté-*
m. Van zyne —n leven. *Vivre de ses ren-*
yf—. *Rente viagère*, f.
'ief (-ven), m. *Contrat de rente*, m.,
ution, f.
os, b. n. *Qui n'a point de rentes; qui*
oduit point de rentes. — geld. *Argent*
ou *mort*.
er (-s), m. *Rentier*, m.
erster (-s), v. *Rentière*, f.
fer (-s), m. *Rentier*, m.
ster (-s), v. *Rentière*, f.
(-s), m. *Rentier*, m.
mer (-s), v. *Chambre des finances*, f.
ster (-s), m. *Receveur*, *intendant des*
ces; maître des comptes; financier, m.
esterschap, o. *Charge de receveur* ou *d'in-*
nt, f.
ald (-en), v. *Arrérages de rentes*, m. pl.
'sael, o. *Contre-lettre*, f.
— en roer. *En alarme*, *en consterna-*

tie, v. *Réparation*, f.
ren, b. w. *Réparer*.
(-s), m. *Brisoir*, m., *broie*, *macque;*
, f.
(ik repelde, heb gerepeld), b. w. *Bri-*
broyer (*le lin* ou *le chanvre*); *dréger*
).
(ik reep, reepte, heb gereept), b. w.
r (*le lin*).
ie, v. *Répétition*, f.
oor (-s), m. *Répétiteur*, m.
(ik repte, heb gerept), o. w. *Faire men-*
parler. Van iets —. *Faire mention de*
ue chose. Zich —. *Se dépêcher*, *se hâter*,
sser. —, b. w. *Mettre en mouvement*.
icaen (-anen), m. *Républicain*, m.
iek (-en), v. *République*, f.
iekje (-s), o. *Petite république*, f.
iekach, b. n. *Républicain*. —e bestie-
Gouvernement républicain.
iekagezinde (-n), m. *Républicain*, m.
iekagezindheid, v. *Républicanisme*, m.
ikein (-en), m. *Républicain*, m.
ikeinsch, b. n. *Républicain*.
tie, v. *Réputation*, f.
t enz. *zie* Rekwest enz.
int (-en), m. *Requérant*, m.
ren, b. w. *Requérir*.
tie, v. *Réquisition*, f.

*Rescript, o. *Rescrit*, m.
*Reserve, v. *Réserve*, f.
*Reserveren, b. w. *Réserver*.
*Resident (-en), m. *Résident*, m.
*Residentie, v. *Résidence*, f.
*Residentieplaets (-en), v. *Résidence*, f.
*Residentiestad (-eden), v. *Résidence*, *ville où réside un prince*, f.
*Residentschap, o. *Résidence*, f.; *emploi de résident*, m.
*Resideren, o. w. *Résider*.
*Resistentie, v. *Résistance*, f.
*Resolutie, v. *Résolution*, f.
*Respect, o. *Respect*, m.
*Respectief, b. n. *Respectif*.
*Respectievelyk, byw. *Respectivement*.
*Responsabel, b. n. *Responsable*.
*Responsabiliteit, v. *Responsabilité*, f.
*Responsorium, o. *Répons*, m.
*Respyt (z. mv.), o. *Répit*, *délai*, m.
*Rest (-en), v. *Reste*, *restant; reliquat; excédant; résidu*, m. In — blyven. *Rester*.
*Resten (het restte, heeft gerest), o. w. *Rester*.
*Resteren, o. w. *Rester*.
*Resterend, b. n. *Restant*.
*Restitutie, v. *Restitution*, f.
*Restje (-s), o. *Petit reste*, m.
Rete (-n), v. *Macque*, f.; *séran*, m.
Reten (ik reet, reette, heb gereet), b. w. *Rouir* (*du lin* ou *du chanvre*). —, o. w. (met *zyn*). *Rouir*.
Retig, b. n. *Plein de fentes* ou *de crevasses*, *crevassé*.
*Retour, o. *Retour*, m.
*Retourschepen, o. mv. *Vaisseaux qui retournent des Indes*, m. pl.
*Retributie, v. *Rétribution*, f.
Reu (-en), m. *Chien*, *chien mâle*, m.
Reuk (-en), m. Geur. *Odeur*, *senteur*, f. De roos heeft eenen liefelyken —. *La rose a une odeur agréable*. — (een der vyf zinnen). *Odorat*, m. Scherp van — zyn. *Avoir l'odorat fin*.
Reukaltaer (-aren), m. en o. *Autel sur lequel on brûle des parfums*, m.
Reukbal (-llen), m. *Pastille*, f.
Reukballetje (-s), o. *Petite pastille*, f.
Reukdoos (-zen), v. *Boîte de senteur*, *cassolette*, f.
Reukdoosje (-s), o. *Petite boîte de senteur*, *petite cassolette*, f.
Reukeloos, b. n. *Inodore; qui n'a point d'odorat*.
Reukeloosheid, v. *Anosmie*, *privation d'odorat*, f.
Reukfleschje (-s), o. *Flacon de senteur*, m.
Reukmaker (-s), m. } *Parfumeur*, m.
Reukmenger (-s), m. }
Reukpoeder, o. } *Poudre de senteur*, f.
Reukpoeijer, o. }
Reukstof (-ffen), v. *Aromate; parfum; encens*, m.
Reuktulp (-en), v. *Bossuel*, m.
Reukvat (-en), o. *Encensoir*, m.; *cassolette*, f.
Reukwater, o. *Eau de senteur*, f.
Reukwerk (-en), o. *Parfums*, *aromates*, m. pl.
Reukwerker (-s), m. *Parfumeur*, m.
Reukwerkster (-s), v. *Parfumeuse*, f.
Reukzenuwen, v. mv. *Nerfs olfactifs* ou *olfactoires*, m. pl.
Reus (-zen), m. *Géant*, m.
Reusachtig, b. n. *Gigantesque*, *colossal*.

Reusachtigheid, v. *Grandeur ou taille gigantesque ou colossale*, f.
Reusje (-s), o. *Petit géant*, m.
Reutel, m. *Râle, râlement*, m.
Reuteler (-s), m. *Grondeur*, m.
Reutelaerster (-s), v. *Grondeuse*, f.
Reutelen (ik reutelde, heb gereuteld), o. w. *Avoir le râlement; râler.* —, mompelen. *Gronder, grogner.* —, snappen. *Jaser, babiller, caqueter.*
Reuteling, v. *Râle, râlement*, m.
Reuter (-s), m. *Tamis*, m.
Reutertje (-s), o. *Petit tamis*, m.
Reuzel, o. en m. *Panne, graisse de porc*, f.; *saindoux*, m.
Reuzelvet (z. mv.), o. *Sain-doux*, m.
Reuzenbeeld (-en), o. *Colosse*, m.; *gigante*, f.
Reuzenhand (-en), v. *Main de géant*, f.
Reuzenkind (-eren), o. *Enfant de géant*, m.
Reuzenkracht (-en), v. *Force prodigieuse*, f.
Reuzenschrede (-n), v. *Pas de géant*, m.
Reuzenslang (-en), v. *Étouffeur, boa* (serpent), m.
Reuzenstryd (z. mv.), m. *Gigantomachie*, f.; *combat des géants*, m.
Reuzenvoet (-en), m. *Pied de géant*, m.
Reuzenwerk, o. *Travaux de géant*, m. pl.; *ouvrage d'une grandeur gigantesque*, m.
Reuzin (-nnen), v. *Géante*, f.
Reuzinnetje (-s), o. *Petite géante*, f.
Revelaer (-s), m. *Radoteur*, m.
Revelaerster (-s), v. *Radoteuse*, f.
Revelen (ik revelde, heb gereveld), o. w. *Radoter, rêver, extravaguer.*
Reveling, v. *Radoterie*, f.; *radotage*, m.
*Reversibel, b. n. *Réversible.*
*Revisie, v. *Révision; tierce* (impr.), f.
Rey enz. *zie* Rei enz.
***Rhabarber**, v. **Rhubarbe**, f.
***Rhee**, v. *zie* **Ree**, v.
Rhetoryk**, v. ***Rhétorique, f.
Rhetorykkamer** (-s), v. ***Chambre de rhétorique, f.
Rhinoceros, m. ***Rhinocéros***, m.
Rhyn enz. *zie* **Ryn** enz.
Rib (ribben), v. ***Côte***, f. De lange ribben. ***Les vraies côtes.*** De korte ribben. ***Les fausses côtes.*** Ribben. ***Flancs***, m. pl.; ***côtes; nervures; fibres***, f. pl.; ***nerfs***, m. pl. Ribben der bladeren. ***Nervures des feuilles.*** —, vierkante spar. ***Solive***, f.; ***chevron, soliveau***, m.
Ribbe, v. *zie* **Rib**.
Ribbeken (-s), o. ***Côtelette***, f.
Ribbenband, m. ***Nervure*** (t. de rel.), f.
Ribbenstuk (-kken), o. ***Aloyau***, m., ***longe***, f.
Ribbetje (-s), o. ***Côtelette***, f.
Ribbevlies (z. mv.), o. ***Plèvre*** (t. d'anat.), f.
Ribbezenuwen, v. mv. ***Nerfs costaux***, m. pl.
Richel (-s), v. ***Dressoir***, m.
Richeltje (-s), o. ***Petit dressoir***, m.
Rid (ridden), m. ***Tour à cheval***, m.; ***course; cavalcade***, f.
Ridder (-s), m. ***Chevalier***, m.
Riddereeuw, v. ***Siècle*** ou ***temps chevaleresque***, m.
Riddergeschiedenis (-ssen), v. ***Histoire de la chevalerie***, f.; ***roman de la chevalerie***, m.
Ridderhof (-ven), o. ***Maison noble***, f.
Ridderkruis, o. ***Croix de chevalier, croix d'honneur***, f.
Ridderleen (-en), o. ***Fief noble***, m.
Ridderlyk, b. n. ***De chevalier, chevaleresque; équestre.*** — standbeeld. ***Statue équestre.*** —, helddadig. ***Héroïque, vaillant.*** —e daden. ***Actions héroïques.*** —, byw. *Vaillamment, héroïquement, en brave.*
Ridderorden (-s), o. *Ordre de chevalerie, ordre équestre*, m. Het — van het gouden vlies. *L'ordre de la toison d'or.*
Ridderschap (-ppen), v. en o. *Chevaliers d'un ordre*, m. pl., *ordre équestre, corps des nobles*, m. — (z. mv.). *Chevalerie*, f.
Ridderslag (-en), m. *Réception d'un chevalier; accolade*, f.
Ridderspel (-en), o. *Tournoi, carrousel*, m.; *joûte*, f.
Ridderspoor (-oren), v. *Pied-d'alouette, delphinium* (fleur), m.
Ridderstand (z. mv.), m. *Noblesse*, f., *ordre équestre*, m.
Ridderteeken (-s), o. *Marque ou croix d'un ordre; décoration*, f., *ruban d'un ordre, cordon, crachat*, m.
Ridje (-s), o. *Petit tour à cheval*, m.; *petite course*, f.
Ridsch, b. n. *zie* Ridsig.
Ridselen enz. *zie* Ritselen enz.
Ridsen, b. w. *zie* Ritsen.
Ridsig, b. n. *Qui est en chaleur*, ou *en rut; lascif.*
Ridsigheid (z. mv.), v. *Rut*, m., *chaleur; lasciveté*, f.
Ridsyzer (-s), o. *Rouanne*, f.
Ried. *zie* Raden.
Riek (-en), m. *Fourche*, f.
Riekbal enz. *zie* Reukbal enz.
Rieken (ik rook, heb geroken), o. w. *Sentir, rendre quelque odeur.* Liefelyk —. *Sentir bon, avoir une odeur agréable.* Duf —. *Sentir le relent.* Naer den muscus —. *Sentir le musc.* —, b. en o. w. *Sentir, flairer.* Riek aen deze roos. *Sentez cette rose.*
Riekend, b. n. *Odoriférant.* —e kruiden. *Herbes odoriférantes.*
Rieker (-s), m. *Bouquet*, m.
Riekermaekster (-s), v. } *Bouquetière*, f.
Riekerverkoopster (-s), v. }
Riem (-en), m. *Courroie, bande; sangle*, f. Breede riemen uit een ander mans ledersnyden. (spreekw.). *Être libéral du bien d'autrui.* — (waer eene koets op hangt). *Soupente*, f. —, gordel. *Ceinture*, f. —, roeispaen. *Rame*, f., *aviron*, m. De —en stryken. *Retirer les avirons.* — papier. *Rame de papier.*
Riembalk (-en), m. *Apostis*, m.
Riembank (-en), v. *Banc de rameurs*, m.
Riemblad (-en), o. *Pale*, f.
Riemen. *zie* Omgorden *en* Roeijen.
Riemenmaker (-s), m. *Ceinturier*, m. —, die roeispanen maekt. *Avironier*, m.
Riemenmakery (-en), v. *Avironerie*, f.
Riemer, m. *zie* Roeijer.
Riemgat (-en), o. *Trou de tolet*, m.
Riemgoed (z. mv.), o. *Livres qui se vendent à la rame*, m. pl.
Riemken (-s), o. *Petite courroie, petite bande; petite ceinture; petite rame*, f.
Riemklamp, m. *Nage* (t. de mar.), f.
Riemmaker, m. *zie* Riemenmaker.
Riemslag (-en), m. *Coup de rame*, m., *palade*, f.
Riemverkooper (-s), m. *Ceinturier*, m.
Riep. *zie* Roepen.
Riet (-en), o. *Roseau, jonc*, m. Spaensch —. *Canne*, f. Alles in het — laten loopen (spreekw.). *Négliger toutes ses affaires.*

ṛ (-s), m. *Jonchaie; roselière; can-*
.
(-en), m. *Lien de roseau*, m.
ı, o. *zie* Rietäkker.
;-en), o. *Toit de roseaux, de chaume*, m.
er (-s), m. *Couvreur en roseaux, en*
r, m.
(-en), m. *Risberme; digue faite de ro-*
f.
ınv. b. n. *De jonc, de roseau.*
e (-s), o. *Chalumeau*, m.
, o. *Latche, spargane* (herbe), f.
), o. *Petit roseau, petit jonc*, m.
r (-s), v. *Rousserole* (grive), f.
-tten), v. *Natte de joncs*, f.
(-ssen), o. *Coutel*, m.
, o. *Bordigue*, f.
s, v. *zie* Rietäkker.
(-en), v. *Chalumeau, pipeau de ro-*
m.
(-ppen), v. } *Bécassine*, f.
(-ppen), v. }
(-kken), m. *Canne, canne de jonc*, f.,
m.
r, v. *Sucre de cannes*, m.
, o. *zie* Rietäkker.
:h (-en), m. *Grenouille de marais*, f.
n), o. *Banc de sable, rescif*, m. —,
ıte. *Squelette*, m.
), o. *Petit banc de sable; petit sque-*
m.
ınz. *zie* Richel enz.
ik rigtte, heb gerigt), b. w. *Diriger*
tourner; dresser. Het geschut —. *Bra-*
ı canon. Zich naer iemand —. *Se régler*
elqu'un.
ız. *zie* Regter enz.
b. n. *Juste, réglé, ajusté, accordé;*
correct. —, byw. *Justement; exacte-*
bien.
id (z. mv.), v. *Justesse; exactitude*, f.
v. *Direction; action de diriger*, f.
-en), v. *Ligne de direction*, f.
r (-en), o. *Cordeau*, m., *ligne*, f. Op het
ıten. *Planter au cordeau.* —, voorbeeld.
, f., *modèle, exemple*, m.
ι rilde, heb gerild), o. w. *Frissonner*,
er.
v. *Frisson*, m.
-s), m. *Ride*, f., *plis; froncis*, m.
htig, b. n. *Ridé; froncé; ratatiné*,
x (bot.).
htigheid (z. mv.), v. *Rugosité*, f., *rides*
), f. pl.
ı (ik rimpelde, heb gerimpeld), b. w.
froncer; sillonner. Het voorhoofd —.
er les sourcils, se refrogner. —, o. w.
yn). *Se rider, se ratatiner.* Het — van
orhoofd. *Refrognement*, m.
, b. n. *Ridé, froncé, ratatiné; rugueux*

g, v. *Froncement*, m., *action de ri-*
.
e (-s), o. *Petite ride*, f.; *petit pli*, m.
), v. *Tan*, m.
n), m. *Anneau*, m.; *bague*, f. — aen de
s. *Bague*, f. Yzeren —. *Anneau de fer.*
en — steken. *Courre la bague.* —, kring.
, m. — (om den hecht van een mes enz.).
, f. —, sleutelring. *Clavier*, m. — aen
ot van eenen valk. *Vervelle*, f.
d (-en), m. *Collier*, m.

Ringbord (-en), o. *Cymbale*, f.
Ringdoosje (-s), o. } *Baguier*, m.
Ringdooskeu (-s), o. }
Ringduif (-ven), v. *Ramier* ou *pigeon ramier*, m.
Ringelduif, v. *zie* Ringduif.
Ringelgans (-zen), v. *Morillon* (oiseau), m.
Ringelmusch (-sschen), v. *Moineau* ou *passerau des bois, friquet*, m.
Ringelooren (ik ringeloorde, heb geringeloord), b. w. (gem.). *Harceler, vexer, gourmander.*
Ringelslang (-en), v. *Amphisbène, serpent à deux têtes*, m.
Ringen (ik ringde, heb geringd), b. w. *Boucler; attacher un anneau à.*
Ringetje (-s), o. *Petite bague*, f.; *petit anneau, annelet*, m.
Ringkas (-ssen), v. *Chaton de bague*, m.
Ringkastje (-s), o. } *Baguier*, m.
Ringkoffertje (-s), o. }
Ringkolder (-s), m. *Cotte de mailles*, f.
Ringkraeg (-agen), m. *Hausse-col*, m.
Ringloop (-en), m. *Course de bague*, f.
Ringmuer (-uren), m. *Mur de clôture*, m.
Ringnagel (-s), m. *Piton* (clou), m.
Ringrups (-en), v. *Annulaire, livrée* (chenille), f.
Ringsken, o. *zie* Ringetje.
Ringsloot (-en), v. *Fossé* ou *canal qui entoure une terre* ou *un champ*, m.
Ringspieren, v. mv. *Muscles annulaires*, m. pl.
Ringswyze, byw. *En forme d'anneau, en cercle, en rond.*
Ringvinger (-s), m. *Doigt annulaire*, m.
Ringvormig, b. n. *Annulaire.*
Ringworm, m. *zie* Hairworm.
Rinkelbel (-llen), v. *Hochet garni d'anneaux*, m.
Rinkelbom (-mmen), v. *Tambour de basque*, m.
Rinkelrooijen (ik rinkelrooide, heb gerinkelrooid), o. w. *Courir les rues.*
Rinkelrooijer (-s), m. *Coureur*, m.
Rinkelrooister (-s), v. *Coureuse*, f.
Rinkinken, o. w. *zie* Ravotten.
Riool (riolen), o. *Égout, conduit, cloaque*, m. *rigole*, f.
Riooltje (-s), o. *Petit égout*, m., *petite rigole*, f.
*Risico, o. *Risque*, m.
Risp, v. *zie* Rups.
Rispen (ik rispte, heb gerispt), o. w. *Roter, faire des rots.*
Risping (-en), v. *Rot*, m., *rapports*, m. pl.
Rist (-en), v. *Touffe; grappe; glane; branche*, f. — aelbeziën. *Grappe de groseilles.* — ajuin. *Glane d'oignons.* — vlas. *Touffe* ou *botte de lin.*
Ristje (-s), o. *Petite grappe; petite glane; petite touffe*, f.
Ritmeester (-s), m. *Capitaine de cavalerie*, m.
Ritmeesterschap, o. *Charge de capitaine de cavalerie*, f.
Ritsch, b. n. *zie* Ridsig.
Ritselen (ik ritselde, heb geritseld), o. w. *Murmurer, faire un bruit sourd* (comme les feuilles agitées par le vent).
Ritseling, v. *Murmure, bruit sourd*, m.
Ritsen (ik ritste, heb geritst), b. w. *Inciter, exciter; animer; irriter; rouanner* (*des tonneaux*).
Ritshout, o. *Trusquin* (outil de menuisier), m.
Ritsig enz. *zie* Ridsig enz.
Ritsyzer (-s), o. *Rouanne*, f.; *traceret*, m.
Ritten (ik rittede, heb gerit), o. w. *Courir beaucoup çà et là.*

*Ritueel, m. *Rituel*, m.
Rivier (-en), v. *Rivière*, f., *fleuve*, m.
Rivierdyk (-en), m. *Digue le long d'une rivière*, f.
Riviergewas (-ssen), o. *Plante fluviatile*, f.
Riviergodin (-nnen), v. *Naïade*, f.
Rivierkreeft (-en), m. *Écrevisse d'eau douce*, f.
Rivierpeerd (-en), o. *Hippopotame*, m.
Rivierschelpvisch (-sschen), m. *Coquillage fluviatile*, m.
Rivierschuit (-en), v. *Bateau de rivière*, m.
Rivierslek (-kken), v. *Labyrinthe*, *limaçon d'eau douce*, m.
Riviertje (-s), o. *Petite rivière*, f.
Riviervaartuig (-en), o. *Bâtiment de rivière*, m.
Riviervisch (-sschen), m. *Poisson de rivière ou d'eau douce*, m.
Riviervischje (-s), o. *Petit poisson de rivière*, m.
Rivierwater, o. *Eau de rivière*, f.
Rob (robben), m. *Chien de mer; chien marin; phoque*, m. —, maeg van groote visschen. *Estomac des gros poissons*, m.
Robbehuid, v. zie Robbevel.
Robbejagt (z. mv.), v. *Chasse aux chiens de mer*, f.
Robbespek (z. mv.), o. *Graisse de chien de mer*, f.
Robbetje (-s), o. *Petit chien de mer*, m.
Robbevel (-llen), o. *Peau de chien de mer*, f.
Robbevellen, onv. b. n. *De peau de chien de mer.*
Robyn (-en), m. } *Rubis*, m.
Robynsteen (-en), m. }
Robyntje (-s), o. *Petit rubis*, m.
Roch (-en), m. *Raie* (poisson), f.
Rochebel (-llen), v. } *Flegme*, *crachat*, m.
Rochel (-s), v. }
Rochelachtig, b. n. *Flegmatique*, *pituiteux*.
Rochelaer (-s), m. *Cracheur; tousseur*, m.
Rochelaerster (-s), v. *Cracheuse; tousseuse*, f.
Rochelbakje (-s), o. } *Crachoir*, m.
Rochelbakskeu (-s), o. }
Rochelen (ik rochelde, heb gerocheld), o. w. *Cracher.*
Rocheling, v. *Crachement*, m.
Rochelpot (-tten), m. *Crachoir*; (gem.) *cracheur* m
Rochelpotje (-s), o. *Petit crachoir*, m.
Roe, v. zie Roede.
Roebel (-s), m *Rouble* (monnaie de Russie, environ 4 fr. 00 c.), m.
Roede (-n), v. *Verge*, *baguette*, *houssine*, f. —, geeselroede. *Verges*, f. pl. Het —n slaen. *Fouetter*, *battre de verges.* — (maet). *Verge; toise; perche*, f.
Roededrager, m. zie Roedrager.
Roedje (-s), o. *Petite verge*, *petite baguette*, f.
Roedrager (-s), m *Porte-verge*, *bedeau qui porte une verge*, m — (van een kapittel enz.). *Bedeau*, *massier*, m.
Roedrig m zie Roedrager.
Roef (-ven), v. *Chambre à l'arrière d'un bâtiment*, *chambre du capitaine*, f.
Roefje, o. zie Roef.
Roei, v. zie Roede.
Roeibank (-en), v. *Banc de rameurs*, m.
Roeibankje (-s), o. *Petit banc de rameurs*, m.
Roeibark (-en), v *Barque à rames*, f.
Roeijen (ik roeide, heb geroeid), o. w. *Ramer; tirer à la rame.* —, b. w. *Jauger*, *velter.*
Roeijer (-s), m. *Rameur*, m. —, wynroeijer. *Jaugeur*, *velteur*, m.
Roeijing, v. *Jaugeage*, *veltage*, m.
Roeiloon, m. en o. *Jaugeage*, m.
Roeiriem, m. zie Roeispaen.
Roeipinnen, v. mv. *Échomes* (mar.), m. pl.
Roeischip (-epen), o. *Galère*, f., *bâtiment à rames*, m.
Roeischuit (-en), v. *Bateau à rames*, m.
Roeislaef (-aven), m. *Galérien*, *forçat*, m.
Roeispaen (-anen), o. *Rame*, f., *aviron*, m.
Roeistok (-kken), m. *Jauge*, *velte*, f.
Roeivaartuig (-en), o. *Galiote*, f.
Roekelen (ik roekelde, heb geroekeld), o. w. *Roucouler.*
Roekeloos, b. n. *Téméraire; audacieux; trop hardi*, *inconsidéré.* — bestaen. *Action téméraire*, f. —, byw. zie Roekelooslyk.
Roekeloosheid (z. mv.), v. *Témérité; audace*, *hardiesse*, f.
Roekelooslyk, byw. *Témérairement*, *audacieusement; inconsidérément.*
Roekkoeken, o. w. zie Roekelen.
Roem (z. mv.), m. *Gloire*, *réputation*, *louange*, f., *honneur*, m. Ergens — over dragen. *Se glorifier* ou *se vanter de quelque chose.*
Roemachtig, b. n. zie Roemgierig.
Roembaer, b. n. *Louable; glorieux.*
Roemen (ik roemde, heb geroemd), b. w. *Louer*, *exalter*, *honorer*, *célébrer.* —, o. w. Op iets stoffen. *Vanter*, *se vanter de*, *faire gloire* ou *se glorifier de.* Op zyn geslacht —. *Se glorifier de sa famille*, *vanter sa naissance.*
Roemer (-s), m. *Fanfaron*, *hableur; vanteur*, m. —, romer (wynglas). *Verre à pied*, m.
Roemerkuipje (-s), o. *Verrière*, *verrine*, f.
Roemgierig, b. n. *Avide de gloire*, *ambitieux*, *glorieux.*
Roemgierigheid (z. mv.), v. *Ambition*, *vanité*, f.
Roeming, v. *Ostentation; vanterie*, *vaine gloire; gloriole*, f.
Roemruchtig b. n. *Glorieux*, *célèbre*, *fameux*, *insigne*, *renommé.* —, byw. zie Roemruchtiglyk.
Roemruchtigheid (z. mv.), v. *Célébrité*, *gloire*, f., *renom*, m.
Roemruchtiglyk, byw. *Glorieusement*, *avec gloire.*
Roemryk, b. n. *Glorieux*, *célèbre*, *fameux.*
Roemrykheid, v. *Gloire*, *célébrité*, f.
Roemster (-s), v. *Vantarde*, f.
Roemvol b. n. zie Roemryk.
Roemwaerdig enz. zie Roemweerdig enz.
Roemweerdig, b. n. *Digne de louanges ou d'éloges*, *glorieux*, *louable.* —, byw. zie Roemweerdiglyk.
Roemweerdigheid (z. mv.), v. *Gloire*, f., *mérite*, m.
Roemweerdiglyk, byw. *Glorieusement*, *d'une manière digne d'éloges.*
Roemzucht, v. zie Roemgierigheid.
Roemzuchtig, b. n. zie Roemgierig.
Roemzuchtigheid, v. zie Roemgierigheid.
Roep (z. mv.), m. *Bruit*, m.; *nouvelle*, f. De — gaet dat... *Le bruit court que...* —, geschreeuw. *Cri*, m., *criaillerie*, f. —, verkooping. *Vente*, f. —, huwelyks geboden. *Bans*, m. pl. —, beroep. *Vocation*, f.
Roepen (ik riep, heb geroepen), b. w. *Crier*, *appeler*, *attirer par ses cris; inviter*, *assigner*, *demander.* Iemand by zynen naem —. *Appeler quelqu'un par son nom.* Brand —. *Crier au*

t roept wraek. *Cela crie vengeance.* —, *:rier*, *jeter des cris.* Om hulp —. *Crier* *ours.*
, b. n. *Qui appelle ; criant.*
s), m. *Crieur*, m. —, vocativus. *Vocatif*, spreekbuis. *Porte-voix*, m.
, v. *Vocation*, f. Zyne — volgen. *Suivre* *ation.*
(-s), v. *Crieuse*, f.
d (-s), m. *Boute-en-train*, m.
s), o. *Gouvernail*, m. Het — omwen- *Virer de bord.* Aen het — van den itten (fig.). *Être au timon de l'État.* —, *Fusil*, *mousquet*, m. Kort —. *Mous-* , m.
mv.), v. *Rumeur*, f., *mouvement*, *trou-* ., *alarme*, f. Alles in — stellen. *Porter* *e partout.* Alles is in rep en —. *Tout* *larme.*
, b. n. *zie* Roerend.
l (-en), m. *Ferrure de gouvernail*, f.
p (-en), m. *Butor* (oiseau), m.
pje (-s), o. *Petit butor*, m.
er (-s), m. *Porte-arquebuse*, m.
zie Roer, v.
k roerde, heb geroerd), b. w. *Toucher;* *', mouvoir*, *branler*, *agiter*. Onder el- —. *Mêler ensemble*, *brouiller*. Eijeren *ttre des œufs.* Kruidje roer my niet. *Sen-* f., *noli me tangere* (plante), m. —, drab- ken. *Troubler.*
, b. n. *Mobile*, *meuble*, *mobiliaire.* ederen. *Biens meubles.* —e feestdagen. *nobiles.*
n, o. mv. *Cantanettes* (t. de mar.), f. pl.
n, m. mv. *Vertenelles*, *charnières de* *nail*, f. pl.
(-en), v. *Mouvement*, *remuement*, m., *on*, f.
(-s), o. *Petit mouvement*, m., *petite* *on*, f.
(-en), m. *Canon d'un mousquet* ou *d'un* n.
, b. n. *Immobile.* —, byw. *Sans mouve-* *sans gouvernail.*
b. n. *zie* Roerend.
er (-s), m. *Armurier*, m.
de. *Ruremonde* (ville).
(-nnen), v. *Timon*, m., *barre du gou-* *', manuelle*, f.
r (-s), m. *Carabinier*, *dragon*, m.
ot (-oten), m. *Arquebusade*, f.
tter (-s), m. *Arquebusier*, *mousque-* m.
n (-anen), o. } *Manivelle ; spatule*, f.;
(-kken), m. } *mouvet*, *mouvoir*, *bras-* de monn.), m.
(-en), v. *en* o. *Corde avec laquelle on* *le gouvernail*, f.
(-en), m. *en* v. *Pinson appelant*, m. n.). Twistmaker. *Boute-feu*, m.
je (-s), o. *Petit pinson appelant*, m.
(-s), o. *Allisonnoire*, f.
Eenen — hebben *Être en pointe de* nen — uitslapen. *Cuver son vin.* By . *En bloc*, *en gros ; à la boulevue*, *à* *e.*
. *Rouille*, f. —, kiekenroest. *Juc*, *ju-* m. Te — gaen. *Se jucher.*
ig, b. n. *Rouillé*, *enrouillé*, *œrugi-*

Roesten (ik roestte, ben geroest), o. w. *Se rouiller*, *s'enrouiller.* Doen —. *Rouiller*, *enrouiller.* — (met *hebben*). Te roest gaen. *Jucher*, *se jucher ; se blottir.*
Roestig, b. n. *Rouillé*, *enrouillé.* —, heesch. *Rauque*, *enroué.*
Roestigheid (z. mv.), v. *Rouille*, f.
Roesting (z. mv.), v. *Rouille*, *rouillure*, f.
Roestverwig, b. n. *Rouilleux* (bot.).
Roet (z. mv.), o. *Suie*, f. —, ongel. *Suif*, m.
Roetachtig, b. n. *Couvert de suie*, *qui sent la suie*, *fuligineux.*
Roetachtigheid, v. *Fuliginosité*, f.
Roetaerd (-s), m. *Geai* (oiseau), m.
Roetig, b. n. *zie* Roetachtig.
Roetigheid (z. mv.), v. *Goût*, m., ou *odeur de suie*, f.
Roetkleur, v. *Couleur de suie*, f.
Roetsmeltery (-en), v. *Fondoir*, m.
Roetzwart (z. mv.), o. *Bistre*, m.
Roey enz. *zie* Roei enz.
Roezemoezen (ik roezemoesde, heb geroezemoesd), o. w. *Jeter tout sens dessus dessous; faire du tapage.*
Roezig, b. n. *A moitié ivre.*
Roffel (-s), v. *Riflard* (gros rabot), m. Hy loopt er maer met de — over heen (fig.). *Il ne fait qu'effleurer son sujet.* — (der trommel). *Roulement*, m. — (in 't piketspel). *Point*, m.
Roffelaer (-s), m. *Bousilleur*, *gâte-métier*, m.
Roffelaerster (-s), v. *Bousilleuse*, f.
Roffelen (ik roffelde, heb geroffeld), o. w. *Travailler à la hâte ; ébaucher*, *bousiller.* Op de trommel —. *Faire un roulement de tambours.* —, b. w. *Dégrossir avec le riflard*, *raboter grossièrement* —. (gem.). Afrossen. *Rosser ; étriller.*
Roffelig, b. n. *Rude*, *raboteux.*
Roffelschaef (-ven), v. *Riflard*, m., *varlope* (gros rabot), f.
Roffiaen (-anen), m. *Rufien*, m.
Rog (roggen), m. *Raie*, (poisson), f.
Rogbord (-en), o. *Plat-bord* (t. de mar.), m.
Rogchebel enz. *zie* Rochebel enz.
Rogge (z. mv.), v. *Seigle*, m.
Roggebloem (-en), v. *Bluet*, *aubifoin*, m.
Roggebrood, o. *Pain de seigle*, m.
Roggemeel (z. mv.), o. *Farine de seigle*, f.
Roggemeelbloem (z. mv.), v. *Fleur de farine de seigle*, f.
Roggestrooi (z. mv.), o. *Glui*, m.
Rok (rokken), m. *Robe*, f. — (manskleed). *Justaucorps*, m., *casaque*, f. Vrouwen —. *Jupe*, f., *jupon*, m. —, o. Rokken. *Quenouille*, f.
Rokje (-s), o. } *Petite robe ; petite quenouille*, f.
Rokjen (-s), o. }
Rokkelyn (-en), m. } *Rochet* (surplis), m.
Roket (-tten), m. }
Rokken (-s), o. *Quenouille*, f.
Rokken (ik rokte, heb gerokt), b. w. *Charger la quenouille.*
Rokkenaer (-s), m. *Boute-feu*, *instigateur*, m.
Rokkenaerster (-s), v. *Instigatrice*, f.
Rokkenary, v. *Instigation*, f.
Rokkenen (ik rokkende, heb gerokkend), b. w. *Charger la quenouille.* —, kwaed stoken. *Brasser* ou *tramer du mal; semer la division.*
Rokkenshoofd (-en), o. } *Tête de quenouille*, f.
Rokkenskop (-ppen), m. }
Rokkenstok (-kken), m. *Bâton de quenouille*, m ; *quenouille*, f.
Rokoe, m. *Rocou* ou *roucou*, m.

Rokslyf (-ven), o. *Corps de jupe, corset*, m.
Rol (rollen), v. *Cylindre; rouleau*, m.; *roulette*, f. — papier. *Rouleau de papier*. —, lyst. *Rôle*, m., *liste*, f. Ik ben niet op de — geschreven. *Je ne suis point porté sur le rôle*. —, party (in een spel). *Rôle*, m. Eene — spelen. *Jouer un rôle*.
Rolbaen (-aenen), v. *Jeu de boule*, m.
Rolbank (-en), v. *Chevalet*, m.
Rolbed (-dden), o. *Lit à roulettes*, m.
Rolbeurt, v. *Tour de rôle*, m.
Rolblok (-kken), m. en o. *Brise-motte*, m.
Rolgordyn (-en), v. *Store*, m.
Rolhout (-en), o. *Rouloir* (outil de cirier), m.
Rolleken (-s), o. *Roulette; roulade* (terme de cuisine), f.
Rollen (ik rolde, heb gerold), b. w. *Rouler, faire rouler*. —, o. w. (met *zyn*). *Rouler*.
Rollend, b. n. *Roulant*.
***Rolleren** (ik rolleer, rolleerde, heb gerolleerd), b. w. *Distribuer* ou *partager les rôles*.
Rolletje, o. *zie* Rolleken.
Rolling, v. *Roulement, roulage*, m.; *action de rouler; roulade*, f.
Rolpaerd, o. *zie* Rolpeerd.
Rolpeerd (-en), o. *Petit cheval à roulettes; affût*, m.
Rolrond, b. n. *Cylindrique*.
Rolsteen (-en), m. *Rouleau; casse-motte, brise-motte*, m.
Rolstoel (-en), m. *Chaise à roulettes*, f.
Rolstoeltje (-s), o. *Petite chaise à roulettes*, f.
Rolstok (-kken), m. *Rouleau; roulet*, m.
Rolvast, b. n. *Qui sait bien son rôle*.
Rolvormig, b. n. *Cylindrique*.
Rolwagen (-s), m. *Chariot à roulettes*, m.; *roulette*, f.
Rolwagentje (-s), o. *Petit chariot à roulettes*, m.; *petite roulette*, f.
*Roman (-s), m. *Roman*, m.
*Romance (-n), v. *Romance*, f.
*Romanesk, b. n. *Romanesque*.
*Romanmaekster (-s), v. *Romancière*, f.
*Romannetje (-s), o. *Petit roman*, m.
*Romanschryver (-s), m. *Romancier*, m.
*Romantisch, b. n. *Romantique*.
Rome, o. (stad). *Rome*, f.
Romein (-en), m. *Romain*, m.
Romeinletter (-s), v. *Romain* (t. d'impr.), m.
Romeinsch, b. n. *Romain*. Het — gebied. *L'empire romain*.
Romer (-s), m. *Verre à pied*, m.
Romermaend, v. *Mois romain* (taxe), m.
Romertje (-s), o. *Petit verre à vin*, m.
Rommelary, v. *zie* Rommeling.
Rommelen (ik rommelde, heb gerommeld), o. w. *Gronder, murmurer; bourdonner*. De donder rommelt. *Le tonnerre gronde*. De biën —. *Les abeilles bourdonnent*.
Rommeling, v. *Bruit; bourdonnement, murmure*, m. De — der biën. *Le bourdonnement des abeilles*. —, oude huisraed. *Vieux meubles*, m. pl.
Rommelkruid, o. *Épiceries mêlées*, f. pl., *mélange d'épiceries*, m.
Rommelzo, v. *Mélange, tas, fatras*, m.
Rommelzolder (-s). m. *Décharge*, f.
Romp (-en), m. *Tronc*, m., *carcasse*, f.; *squelette*, m.
Rompel, m. *zie* Rimpel.
Rompelig, b. n. *Raboteux; inégal*.
Rompje (-s), o. *Petit tronc*, m., *petite carcasse*, f.
Rompslomp, byw. *Salement, malproprement*.
Ron. *zie* Rennen.
Rond, b. n. *Rond; circulaire; sphérique; orbiculaire; téret* (bot.). —e tafel. *Table ronde*. Een — jaer. *Une année entière*. — hout. *Rondin*, m. — maken. *Arrondir*. — loopen. *Circuler*. —e dans. *Tricotets* (danse), m. pl. — gaen. *Faire le tour*. — schieten. *Avoir assez*. — om. *Autour de, à l'entour*. —, opregt. *Franc, sincère*. — uit. *Franchement, sincèrement, sans détour*. —, byw. *A la ronde, en ronde; franchement*.
Rond (-en), o. *Rond, cercle*, m. In het —. *En rond, à la ronde, circulairement, orbiculairement*.
Rondachtig, b. n. *Un peu rond, rondelet; circulaire; térétiuscule* (bot.).
Rondachtigheid (z. mv.), v. *Rotondité, rondeur, sphéricité*, f.
***Rondas** (-asen), v. *Rondache* (bouclier), f.
Rondborstig, b. n. *Franc, sincère, ingénu, loyal*. —, byw. *zie* Rondborstiglyk.
Rondborstigheid (z. mv.), v. *Franchise, sincérité*, f.
Rondborstiglyk, byw. *Franchement, rondement, ouvertement*.
Rondbrieven (ik briefde rond, heb rondgebriefd), b. w. *Écrire* ou *envoyer des circulaires, écrire à la ronde*.
Ronddraeijing, v. *Tour*, m.
Ronddrinken (ik dronk rond, heb rondgedronken), o. w. *Boire à la ronde*.
***Ronde** (-n), v. *Ronde; patrouille*, f. De — doen. *Faire la ronde; patrouiller*. —. *zie* Rond, o.
***Rondeel** (-en), o. *Rondeau*, m.; *demi-tour*, f.
Rondelyk, byw. *zie* Rondborstiglyk.
Ronden (ik rondde, heb gerond), b. w. *Arrondir*. —, o. w. *Faire la ronde*.
Rondgaen, o. w. *Circuler*.
Rondgaende (brief), m. *Circulaire*, f.
Rondgedronken, v. d. van ronddrinken.
Rondgezang (-en), o. *Ronde, chanson à refrain*, f.
Rondheid (z. mv.), v. *Rondeur, rotondité, sphéricité*, f. —, opregtheid. *Franchise, sincérité*, f.
Rondhout, o. *Rondin*, m. —en. *Cabillots* (mar.), m. pl.
Rondigheid, v. *zie* Rondheid.
Ronding, v. *Arrondissement*, m.
Rondje (-s), o. *Petit rond; petit cercle*, m.
Rondloopen, o. w. *Circuler*.
Rondloopend, b. n. *Circulaire*. —e brief. *Circulaire*, f. —, byw. *Circulairement*.
Rondmaken, b. w. *Arrondir*.
Rondmaker (-s), m. *Arrondisseur*, m.
Rondmaking, v. *Arrondissement*, m.
Rondom, voorz. *Autour de*. —, byw. *A l'entour, de tous côtés*. Een huis met boomen — besluiten. *Entourer une maison d'arbres*. — insluiten. *Entourer, environner, investir*.
Rondreis (-zen), v. *Tournée*, f.
Ronds (-en), v. *Broche* (*d'une presse d'impr.*), f.
Rondschieten, o. w. *Avoir assez*. Hy zal met dat geld niet —. *Cet argent ne lui suffira pas*.
Rondschrift, o. *Ronde* (écriture), f.
Rondsel (-s), o. *Pignon*, m.
Rondte (-n), v. *Rotondité; rondeur; sphéricité*, f.
Ronduit, byw. *Franchement, rondement sans détour*.
***Ronduit** (-en), v. *Redoute*, f.
Rondzeilen (ik zeilde rond, heb rondgezeild), o. w. *Faire le tour en naviguant*.

ɜn (ik zag rond, heb rondgezien), o. w. rder de tous côtés, promener les yeux.
(ik ronkte, heb geronkt), o. w. Ronfler.
d, b. n. Ronflant.
(-s), m. Ronfleur, m.
g (z. mv.), v. Ronflement, m.
er (-s), v. Ronfleuse, f.
, o. w. zie Runnen.
b. n. Rouge, roux, vermeil. —e kleur.
ur rouge. —e wyn. Vin rouge. —e ka-
Joues vermeilles. —e vlag. Pavillon rouge.
orden. Rougir, devenir rouge. — verwen.
ir, rendre rouge. —, vurig. Enflammé.
ogen. Des yeux enflammés.
. mv.), o. Rouge, m., couleur rouge, f.
htig, b. n. Rougeâtre.
rde (z. mv.), v. Rubrique, roselle, (terre
aie rouge), f.
erd, m. Barbe rousse, f.
erdeken (-s), o.
erdje (-s), o. } Rouge-gorge (oiseau), m.
l, m. zie Roodkop.
nt, b. n. Entremêlé de rouge.
rstje, o. zie Roodbaerdeken.
oorts, v. Fièvre scarlatine, f.
loop (z. mv.), m. Dyssenterie, f.; flux
ng, m. — wortel, m. Ipécacuanha
te), m.
oei (-ijen), v. Prévôt, m.
verwd, b. n. Teint en rouge.
ter (-s), m. Bossetier, m.
irig, b. n. Qui a les cheveux roux.
rig, b. n. zie Roodhairig.
id (z. mv.), v. Rouge, m.; rougeur; rous-
, f.
ut, o. Brésil, bois du Brésil, m.
urig, b. n. Rouge.
p (-ppen), m. Rousseau, m.
per (z. mv.), o. Cuivre rouge, m.,
e, f.
rael, o. Corail rouge, m.
yt, o. zie Roodaerde.
l, o. Rouge, fard, m.
echt (-en), m. Épeiche, f.
en (-en), m. Sanguine, f.
ertje (-s), o. Rouge-queue, phœnicure
u), m.
rwer (-s), m. Teinturier en écarlate, m.
rwig, b. n. Rouge, de couleur rouge, in-
t, vermeil.
(-nnen), v. Rosette (poisson de ri-
), f.
nk, v. Feu volage, m.; inflamma-
f.
ngig, b. n. Rougeaud, qui a le visage
.
. mv.), m. Rapine; dépouille, proie, f.,
; rapt, enlèvement, m. Van — leven. Vivre
llage ou de rapine.
oven), v. Croûte, escarre (d'une plaie), f.
tig, b. n. Rapace.
tigheid (z. mv.), v. Rapacité, f.
r (-en), o. Animal vorace ou carnas-
m.
rtje (-s), o. Petit animal carnassier, m.
lei (-ijen), v. Brigantin, m.
drogt (-en), o. Monstre vorace ou car-
er, m.
ld, o. Argent provenant de butin, m.
ogelte (z. mv.), o. Oiseaux de proie,
es, m. pl.
rig, b. n. Rapace. —, byw. zie Roofgie-
k.

Roofgierigheid (z. mv.), v. Rapacité, f.
Roofgieriglyk, byw. Avec rapacité; avidement.
Roofgoed (-eren), o. Butin, m., proie, f.
Roofhoek (-en), m.
Roofhol (-en), o.
Roofkuil (-en), m.
Roofnest (-en), m. en o. } Repaire de brigands, m., retraite de pirates, f.
Roofschip (-epen), o. Câpre, corsaire, brigantin, m.
Roofspelonk (-en), v. Caverne de brigands; retraite de pirates, f.
Roofster (-s), v. Voleuse, f.
Roofvogel (-s), m. Oiseau de proie, m.
Roofvogeltje (-s). o. Petit oiseau de proie, m.
Roofziek, b. n. Rapace.
Roofzucht (z. mv.), v. Rapacité, f.
Roofzuchtig, b. n. Rapace.
Rook (roken), v. Meule de foin, f.
Rook (z. mv.), m. Fumée, f.
Rookachtig, b. n. Qui sent la fumée, enfumé.
Rookaltaer (-aren), m. en o. Autel où l'on brûle des parfums, m.
Rookdoos (-zen), v. Boîte fumigatoire, f.
Rooken (ik rookte, heb gerookt), o. w. Fumer, jeter de la fumée; exhaler des vapeurs. —, b. w. Fumer (de la viande); saurer (du hareng). Tabak —. Fumer du tabac.
Rookend, b. n. Fumant.
Rooker (-s), m. Fumeur, m. —, rookende kool. Fumeron, m.
Rookery (-en), v. Endroit où l'on fume de la viande ou du hareng, roussable, m.
Rookhok (-kken), o. Tabagie, f.
Rookhut (-tten), v. Boucan, m.
Rookig, b. n. zie Rookachtig.
Rooking, v. Fumage, m., fumigation, f.
Rookjager (-s), m. Ventouse (ouverture pour donner de l'air), f.
Rookje (-s), o. Petite meule de foin, f.
Rookleider (-s), m. Tuyau par où passe la fumée, m.
Rookscherm (-en), o. Écran pour empêcher la fumée, m.
Rooktabak, m. Tabac à fumer, m.
Rookverdryver (-s), m. Fumiste, m.
Rookverslindend, b. n. Fumivore.
Rookvleesch (z. mv.), o. Viande fumée, f.
Rookzolder (-s), m. Boucan, m.
Room (z. mv.), m. Crème, f.
Roomachtig, b. n. Qui est comme de la crème, qui ressemble à la crème.
Roomboter (z. mv.), v. Beurre, m.
Roomen (ik roomde, heb geroomd), b. w. Écrémer. — (het roomde, heeft geroomd), onp. w. Crémer.
Roomen, o. (stad). Rome, f.
Roomer, m. zie Romer.
Roomkaes, v. Fromage à la crème, m., jonchée, f.
Roomsch, b. n. Romain, de Rome. Het — ryk. L'emripe romain. —, roomsch catholyk. Catholique romain.
Roomschcatholyk, b. n.
Roomschgezind, b. n. } Catholique romain.
Roomtaert (-en), v. Tarte à la crème, f.
Roomverkooper (-s), m. Crémier, m.
Roomverkoopster (-s), v. Crémière, f.
Roopeerd (-en), o. Affût, m.
Roos (rozen), v. Rose, f. Eene ontlokene of opene —. Une rose épanouie. Wilde —. Églantine, rose sauvage, f. — (z. mv.). Érysipèle, m. — (bouwk.). Rosace, f.

Roosachtig, b. n. *Érysipélateux.*
Roosbosch (-sschen), o. *Roserie*, f.
Roosje (-s), o. } *Petite rose*, *rosette*, f.
Roosken (-s), o. }
Rooskleur (z. mv.), v. *Couleur de rose*, f.
Roosten (ik roostte, heb geroost), b. w. *Griller*, *rôtir*, *torréfier*, *hâler*. Brood —. *Griller du pain.*
Rooster (-s), m. *Gril*, m.; *grille*, f. Op den — braden. *Griller*. —, verlekbak. *Égouttoir*, m. — (tot het aenleggen der sluizen). *Radier*, m.
Roosteren, b. w. *zie* Roosten.
Roosterswyze, byw. *En forme de gril.*
Roostertje (-s), o. *Petit gril*, m.
Roosterwerk, o. *Grille*, f., *grillage*; *treillis*, m.
Roosting, v. *Action de griller* ou *de rôtir*, f.
Roostpan (-nnen), v. *Lèchefrite*, f.
Roosverwig, b. n. *Rose vermeil.*
Roosvormig, b. n. *En forme de rose.*
Rooven (ik roof, roofde, heb geroofd), b. w. *Ravir*, *enlever* ou *prendre par force*, *voler*, *piller*. Een anders goed —. *Ravir le bien d'autrui.* Op zee —. *Pirater*, *écumer les mers.*
Roover (-s), m. *Brigand*, *voleur*, m. —, schaker. *Ravisseur*, m. —, zeeroover. *Pirate*, *corsaire*, m.
Roovery (-en), v. *Brigandage*, *pillage*, m., *rapine*, f.
Rooving, v. *zie* Roovery.
Ros (rossen), o. (oud). *Cheval*, *coursier*, m. —, slecht peerd. *Haridelle*, *rosse*, f.
Ros, b. n. *Roux*, *rousse*. — worden. *Roussir*, *devenir roux*. — maken. *Roussir*, *rendre roux.*
Rosachtig, b. n. *Roux*, *roussâtre*. — (spr. van peerden). *Alezan*. — (spr. van wild). *Fauve.*
Rosbaer (-aren), v. *Litière*, f., *brancard*, m.
Rosbaerd, m. *Barbe rousse*, f.
Rosgeel, b. n. *Blond ardent.*
Roshairig, b. n. *Roux*, *qui a le poil roux.*
Rosharig, b. n. *zie* Roshairig.
Rosheid (z. mv.), v. *Rousseur*, f.
Roskam (-mmen), m. *Étrille*, f.
Roskammen (ik roskamde, heb geroskamd), b. w. *Étriller.*
Roskammer (-s), m. *Maquignon*, m.
Roskammery, v. *Maquignonnage*, m.
Rosmaryn, m. } *Romarin*, m.
Rosmarynboom (-en), m. }
Rosmaryntakje (-s), o. *Branche de romarin*, f.
Rosmolen (-s), m. *Moulin qui tourne par le moyen d'un cheval*, m.
Rossen (ik roste, heb gerost), b. w. *Étriller* (*un cheval*). —, afrossen. *Rosser*, *battre.*
Rostuischer (-s), m. *Maquignon*, m.
Rosvael, b. n. *Fauve.*
Roswild (z. mv.), o. *Le fauve*, m., *les bêtes fauves*, f. pl.
Rot (rotten), v. *Rat*, m.
Rot (rotten), o. *Bande*; *troupe*; *escouade*; *file*, f.
Rot (z. mv.), o. *Pourriture*, f.; *pourri*, m.
Rot, b. n. *Pourri*, *gâté.*
*Rota, v. *Rote* (juridiction de Rome), f.
Rotachtig, b. n. *Un peu pourri*, *qui sent le pourri.*
Rotbak (-kken), m. *Pourrissoir*, m.
Rotgans (-zen), v. *Oie sauvage*, *macreuse*, f.
Rotgezel (-llen), m. *Soldat de la même escouade*; *compagnon*, *camarade*, m.
Rotheid (z. mv.), v. *Pourriture*, *corruption*, f.; *pourri*, m.

Rotkoorts (-en), v. *Fièvre putride*, f.
Rotmeester (-s), m. *Caporal*, m.
Rotmeesterschap, o. *Charge de caporal*, f.
Rotneus (-zen), m. *Morveux*, m.
*Rotonde (-n), v. *Rotonde*, f.
Rots (-en), v. *Rocher*, *roc*, m.; *roche*, f.; *écueil*, m.
Rotsachtig, b. n. *Plein de rochers*, *rocailleux*, *pierreux.*
Rotsen (ik rotste, heb gerotst), o. w. *Courir vite à cheval.*
Rotshol (-en), o. *Antre*, m., *caverne*, f.
Rotsig, b. n. *zie* Rotsachtig.
Rotsje (-s), o. *Petit rocher*, *petit roc*; *petit écueil*, m.; *petite roche*, f.
Rotskristal, o. *Cristal de roche*, m.
Rotsspelonk, v. *zie* Rotshol.
Rotssteen (-en), m. *Roc*, m.
Rotswyze, byw. *Par escouade.*
Rotszout (z. mv.), o. *Sel gemme*, m.
Rotten (ik rottede, heb gerot), o. w. *S'attrouper.* Het volk rottede byeen. *Le peuple s'attroupa.* — (met zyn). *Pourrir*, *se gâter*, *se corrompre*; *rouir* (*du chanvre*, *du lin*). —, b. w. (met *hebben*). *Rouir* (*du lin*, *du chanvre*).
Rottend, b. n. *Putride.*
Rottenkruid enz. *zie* Rattenkruid enz.
Rottenvuer, o. *Feu de file*, m.
Rottery, v. *Attroupement*, m.
Rottig, b. n. *Pourri*, *gâté.*
Rottigheid, v. *zie* Rotheid.
Rotting (z. mv.), v. *Pourriture*, *corruption*, f.; *rouissage*, m.
Rotting (-en), m. *Canne*, f., *rotin*, m.
Rottingband (-en), m. *Cordon de canne*, m.
Rottingje (-s), o. *Petite canne*; *badine*, f.
Rottingknop (-ppen), m. *Pomme de canne*, f.
Rottingknopje (-s), o. *Petite pomme de canne*, f.
Rottingolie, v. *zie* Rottingslag.
Rottingriet (-en), o. *Rotin*, m.
Rottingslag (-en), m. *Coup de canne*; *coup de bâton*, m.
Rou, b. n. *zie* Ruw.
Rouble (-s), m. *Rouble* (monnaie), m.
Roupie (-s), v. *Roupie* (monnaie, fr. 2,47), f.
Rouw, b. n. *zie* Ruw.
Rouw, m. *Tristesse*, *affliction*, *peine*, f., *regret*, *deuil*, m. —, rouwkleederen. *Deuil*, m., *habits de deuil*, m. pl. In den — zyn, — dragen. *Être en deuil*, *porter le deuil.* Den — aennemen. *Prendre le deuil.*
Rouwaerd, m. *zie* Ruwaerd.
Rouwbaei, m. *Revêche noire* (étoffe), f.
Rouwband (-en), m. *Bandeau de crêpe*, *crêpe*, m.
Rouwbeklag, o. *Compliment de condoléance*, m.
Rouwbeklagbrief (-ven), m. *Lettre de condoléance*, f.
Rouwboorden, m. mv. *Pleureuses* (manchettes de deuil), f. pl.
Rouwbrief (-ven), m. *Lettre de condoléance*, f.
Rouwdrager (-s), m. *Celui qui port le deuil.*
Rouwelyk, byw. *zie* Ruwelyk.
Rouwen (ik rouwde, heb gerouwd), o. w. *Être en deuil*, *porter le deuil*. —, b. w. *Causer du repentir* ou *du regret*. Die zaek zal u —. *Vous vous repentirez de cette affaire.* —, noppen. *Noper*, *carder*, *lainer.*
Rouwgedicht (-en), o. *Élégie*, f., *poëme funèbre*, m.
Rouwgevolg, o. *zie* Rouwsleep.
Rouwgewaed, o. *zie* Rouwkleed.
Rouwgoed, o. *Habillements de deuil*, m. pl.

b. n. *zie* Ruwhairig.
b. n. *Repentant.*
v. zie Ruwheid.
en), m. *Chapeau de deuil*, m.
n. *Affligé; triste*, *désolé.*
v. *zie* Ruwheid.
. *Année de deuil* f
(-s), v *Chambre tendue de deuil*, f.
(-en), v. *Lamentation*, *complainte*;
nèbre, *élégie*, f.
-eren), o *Habit de deuil*, *deuil*, m.
-en), v. *Carrosse de deuil*, m.
m. *Dédit*, m., *folle-enchère*, f. —
Se repentir d'avoir acheté quelque

-eren), o. *Chant funèbre*, m.; *com-*

en), o. *Ruban de deuil*, m.
-aten), o. *Repas donné à l'occasion*
rement, m.
(-s), m. *Manteau de deuil*, m.
en, m. mv. *Souliers de deuil*, m. pl.
m. *Convoi funèbre*, m.
(-s), m. *Voile de deuil*, m., *mante*, f.
e (z. mv.), v. *Pompe funèbre*, f., *fu-*
obsèques, f. pl.; *enterrement*, m.
-en), m. *Chant funèbre*, m.
Roof, v.
en, -eren), o. *Feuille de rose*, f.
-en), m. *Rosier*, m. Wilde —. *Églan-*

(-en), m. *Roseraie*, f.
. mv.), m. *Odeur de rose*, f.
-en), m. *Guirlande* ou *couronne de*

(z. mv.), m. *Miel rosat*, m.
-ppen), m. *Bouton de rose*, m.
m. *Diarrhodon* (t. de pharm.), m.
(-en), m. *Guirlande* ou *couronne de*
—, rozenhoedje. *Chapelet*, *rosaire*, m.
v. *zie* Rozekrans.
), m. *Rosier*, m.
(-s), o. *Petit rosier*, m.
(-en), m. *Laurier-rose*, m.
enz. *zie* Rosmaryn enz.
(-s), o. *Rosière*, f.
, m. } *Vinaigre rosat*, m.
, m. }
d (-en), m. *Roseraie*, f.
, m. *zie* Rozekrans.
je (-s), o. } *Chapelet*, m.
en (-s), o. }
, m. *Miel rosat*, *rhodomel*, m.
el, o. *Rhodium*, m.
(-s), m *Noble à la rose* (monnaie), m.
(z. mv.), v *Huile de roses*, f.
m. *zie* Rozegeur.
-eren), v. *Caillot-rosat* (poire), m.
(z. mv.), o. *Couleur de rose*, f., *rouge*,
, m.
, b. n. *Rose; vermeil; incarnat.*
, m. *zie* Rozelaer.
(z. mv.), o. *Eau de roses*, f.
z. mv.), m. *Vin rosé*, m.
Onguent rosat, m.
n. *Érysipélateux.*
n), v. *Raisin sec*, m.
aerd, m. *Barbuquet* (maladie), m.
(-en), v. *Rubrique*, f.
indige (-n), m. *Rubricaire*, m.
(ik ruchelde, heb gerucheld), o. w.

Rucheling, v. *Braiment*, *cri de l'âne*, m.
Ruchtbaer (-der, -st), b. n. *Public*, *connu*, *manifeste*, *notoire*, *ébruité*. — maken. *Publier*, *ébruiter*. — worden. *S'ébruiter.*
Ruchtbaerheid (z. mv.), v. *Publicité*, *notoriété*, f.; *bruit*, *éclat*. m.
Ruchtbaermaking, v. *Divulgation*, f.
Rug (ruggen), m. *Dos*, m Iemand den — toekeeren. *Tourner le dos à quelqu'un*, *le fuir*, *l'abandonner*. — tegen —. *Dos à dos*, *dos contre dos*. — van een mes. *Dos d'un couteau.* Te —. *zie* Terug. Te — brengen enz. *zie* Terugbrengen enz.
Rugchelen enz. *zie* Ruchelen enz.
Ruggebeen (-en), o. } *Épine du dos*, *échine*, f.
Ruggegraet (-aten), v. }
Ruggekorf (-ven), m. *Hotte*, f.
Ruggekorfdraegster (-s), v. *Hotteuse*, f.
Ruggekorfdrager (-s), m. *Hotteur*, m.
Ruggekorfvol, m. *Hottée*, f.
Ruggelings, byw. *Dos à dos*, *dos contre dos*. — over. *Sur le dos*, *en arrière*, *à la renverse.*
Ruggemand (-en), v. *Hotte*, f.
Ruggemandvol, v. *Hottée*, f.
Ruggemerg (z. mv.), o. *Moelle spinale* ou *épinière*, m.
Ruggen (ik rugde, heb gerugd), b. w. *Faire le dos d'un livre.*
Ruggepyn (-en), v. *Mal au dos*, m.
Ruggepyp (-en), v. *Épine du dos*, f.
Ruggesteun (-en), m. *Appui*; *soutien*; *dossier* (*d'une chaise*), m.
Ruggestuk (-kken), o. *Morceau du dos*; *râble* (*d'un lièvre*), m.; *échinée* (*d'un cochon*), f.; *revers* (*d'une médaille*); *dossier*, m.
Ruggetje (-s), o. *Petit dos*, m.
Ruggewaerts, byw. *En arrière.*
Ruggraet, v. *zie* Ruggegraet.
Rugkleed (-en), o. *Caparaçon*, m., *couverture de cheval*, f.
Rugklieren, v. mv. *Glandes dorsales*, f. pl.
Rugkorf (-ven), m. *Hotte*, f.
Rugkorfje (-s), o. *Petite hotte*, f.
Rugmand (-en), v. *Hotte*, f.
Rugriem (-en), m. *Surdos*, m.
Rugsteun, m. *zie* Ruggesteun.
Rugstuk, o. *zie* Ruggestuk.
Rugtbaer enz. *zie* Ruchtbaer enz.
Rugteekenaer (-s), m *Endosseur*, m.
Rugteekenen, b. w. *Endosser* (*un billet*).
Rugteekening, v. *Endossement*, m.
Rugwervel (-en), m. } *Vertèbre*, f.
Rugwervelbeen (-en), o. }
Rugwol, v. *Mère-laine*, f.
Rugzenuwen, v. mv. *Nerfs dorsaux*, m. pl.
Rugzuil (-en), v. *Colonne vertébrale*, f.
Rui, m. *Mue*, f —, v *Canal* m —. *zie* Ry.
Ruidig, b. n. *Galeux*, *rogneux.*
Ruidigheid (z. mv.), v. *Gale*, *rogne*, f.
*Ruïen (-en), v. *Ruine*, *perte*, f.; *ruines*, f. pl.
Ruif (-ven), v. } *Râtelier*, m.
Ruifel (-s), v. }
Ruifje (-s), o. *Petit râtelier*, m.
Ruityd, m. *Mue*, f., *temps de la mue*, m.
Ruig, b. n. *Velu*, *couvert de poils*; *poilu*; *âpre*; *rude*, *raboteux*. (fig.). Ongeschikt. *Malhonnête grossier*. —, byw. *Rudement*, *grossièrement.*
Ruigheid (-heden), v. *Rudesse*; *âpreté*; (fig.) *insolence*, *grossièreté*, f.
Ruigpootig, b. n. *Pattu.*

Ruigschaef (-aven), v. *Riflard* (rabot), m.
Ruigschobbig, b. n. *Squarreux* (t. de bot.).
Ruigt, o. *Mauvaise herbe*, f.; *broussailles*, f. pl. — (gem.). Slecht volk. *Canaille*, *racaille*, *lie du peuple*, f.
Ruigte, v. *Villosité*, f.
Ruijen (ik ruide, heb geruid), o. w. *Muer*, *changer de plumage ou de poil.*
Ruijig, b. n. *Galeux*, *rogneux*. —, hairig. *Velu*, *poilu*.
Ruijigheid (z. mv.), v. *Gale*, *rogne*, f.
Ruijing (z. mv.), v. *Mue*, f.
Ruiken, o. *en* b. w. *zie* Rieken.
Ruikend, b. n. *Odoriférant*.
Ruiker (-s), m. *Bouquet*, m.
Ruikermaekster (-s), v. *Bouquetière*, f.
Ruikertje (-s), o. *Petit bouquet*, m.
Ruikerverkoopster (-s), v. *Bouquetière*, f.
Ruilbaer, b. n. *Échangeable*.
Ruilebuiten enz. *zie* Ruilen enz.
Ruilen (ik ruilde, heb geruild), b. w. *Troquer*, *changer*, *échanger*.
Ruiler (-s), m. *Troqueur*, *échangiste*, m.
Ruiling (-en), v. *Troc*, *échange*, m.
Ruilingje (-s), o. *Petit troc ou échange*, m.
Ruilster (-s), v. *Troqueuse*, f.
Ruim, b. n. *Large*, *spacieux*, *vaste*, *ample*, *étendu*. Een — huis. *Une vaste maison*. Een — gewisse (fig.). *Une conscience large*. —, vry. *Libre*, *dégagé*. De handen — hebben. *Avoir les mains libres*, *avoir du loisir*. —, byw. *Largement*, *abondamment*, *amplement*, *spacieusement*; *libéralement*; *au-delà*, *plus de*, *au-dessus de*. — een jaer. *Plus d'un an*. Hy is — gehuisvest. *Il est logé spacieusement*. —, o. *Fond de cale*; *creux d'un vaisseau*, m.; *enceinte*, f.; *parterre*; *vague* (de l'air), m.
Ruimbaen, v. *Place*, f. — maken. *Faire place*.
Ruimelyk, byw. *Largement*, *amplement*, *abondamment*, *spacieusement*.
Ruimen (ik ruimde, heb geruimd), b. w. *Vider*, *évacuer*, *curer*, *décharger*, *déblayer*. Uit den weg —. *Oter du chemin*, *se défaire de*, *lever* (*des difficultés*).
Ruimer (-s), m. *Cureur*, m.
Ruiming, v. *Nettoiement*, *curage*, m.; *évacuation*, *retraite*, f.
Ruimnaeld (-en), v. *Dégorgeoir*, m.
Ruimschoots, byw. *Au large*. — zeilen. *Alarguer*, *se mettre au large*.
Ruimspraek, v. *Exagération*, *hyperbole*, f.
Ruimte (-n), v. *Espace*, m.; *place*, *étendue*; *distance*; *capacité*; *largeur*, *ampleur*, f. —, ruime lucht. *Grand air*, *plein air*, m. De vogels leven geerne in de —. *Les oiseaux aiment le grand air*. —, overvloed. *Abondance*; *quantité*, f. De — van geld hebben. *Avoir de l'argent en abondance*.
Ruin (-en), m. *Hongre*, *cheval hongre*, m.
*Ruïne (-n), v. *Ruines*, f. pl.
Ruinen (ik ruinde, heb geruind), b. w. *Hongrer*, *châtrer un cheval*.
*Ruïneren (ik ruïneer, ruïneerde, heb geruïneerd), b. w. *Ruiner*, *perdre*, *détruire*.
Ruinpeerd, o. *zie* Ruin.
Ruintje (-s), o. *Petit hongre*, m.
Ruischen (ik ruischte, heb geruischt), o. w. *Murmurer*, *bruire*; *mugir*; *corner*, *tinter*; *bourdonner*. De zee ruischt. *La mer mugit*. De biën —. *Les abeilles bourdonnent*. Myne ooren —. *Les oreilles me cornent*. Eene ruischende beek. *Un ruisseau murmurant*. Het —, *zie* Ruisching.
Ruisching, v. *Mugissement*, *bruit*, *bruissement* (*de la mer*); *murmure* (*d'un ruisseau*); *bourdonnement* (*des abeilles*); *tintement*, *tintouin* (*des oreilles*), m.
Ruispyp (-en), v. *Cornemuse*, *musette*, f.
Ruispyper (-s), m. *Joueur de musette*, *cornemuseur*, m.
Ruit (-en), v. *Carreau*, m. Schuinsche —. *Rhombe*, *losange* (t. de géom.), m. Langwerpige schuinsche —. *Rhomboïde* (t. de géom.), m. Glas —. *Carreau de vitre*, m. — (van eenen diamant). *Facette*, f. —, vlasroest. *Rouir*, m. (z. mv.). *Rue* (plante), f.
Ruitëdik (z. mv.), m. *Vinaigre de rue*, m.
Ruiten, onv. b. n. — heer. *Roi de carreau*. — aes. *As de carreau*.
Ruiten (ik ruitte, heb geruit), b. w. *Équarrir*, *carrer*.
Ruiter (-s), m. *Cavalier*, m.
Ruiterbende (-n), v. *Troupe de cavaliers*, f.; *corps de cavalerie*; *escadron*, m.
Ruiterhoop, m. *zie* Ruiterbende.
Ruiterlyk, b. n. *De cavalier*; *cavalier*, *libre*, *franc*. —, byw. *Cavalièrement*, *franchement*.
Ruiters. Op zyn —. *Cavalièrement*.
Ruitersch, b. n. *De cavalier*; *cavalier*. —, byw. *Cavalièrement*.
Ruiterschap, o. *Cavalerie*, f.
Ruitertrom (-mmen), v. *Timbale*, f.
Ruitervaen (-anen), v. *Cornette*, f.
Ruiterwacht (-en), v. *Védette*, f.
Ruitery (-en), v. *Cavalerie*, f.
Ruiting (z. mv.), v. *Lait caillé*, m.
Ruiting (-en), v. *Lame d'épée*, f.
Ruitswyze, byw. *En forme de carreau*; *en losange*; *à facettes*.
Ruityd, m. *Mue*, f., *temps de la mue*, m.
Ruitzalf (z. mv.), v. *Onguent pour la gale*, m.
Ruiven, o. w. *zie* Ruijen.
Ruk (rukken), m. *Effort subit pour arracher*; *coup*, m. *secousse*, f.
Rukje (-s), o. *Petit coup*, m.; *petite secousse*, f.
Rukken (ik rukte, heb gerukt), b. w. *Tirer*, *arracher*, ou *emporter avec effort*. —, o. w. (met zyn). *Avancer*, *marcher*. Te velde —. *Entrer en campagne*.
Rukreis, v. *Retour*, m.
Ruktogt (-en), m. *Retraite*, f.
Rukwind (-en), m. *Coup de vent*, m.; *bouffée*, *bourrasque*, f.
Rul, b. n. *Raboteux*, *inégal*, *rude*. —, byw. *Inégalement*.
Rul (rullen), v. *Affluence extraordinaire*, f.; *grand débit*, m.
Rulheid, v. *Inégalité*, f.
*Rum, m. *Rum*, m.
*Rumoer (-en), o. *Rumeur*, f.; *bruit*, *vacarme*, m.
*Rumoeren (ik rumoerde, heb gerumoerd), o. w. *Faire du bruit*, *du vacarme*.
Run (z. mv.), v. *Tan*, m. —, m. Ren. *Galop*, m.
Rund (-eren), o. *Bête à cornes*, f.; *bœuf*, m., *vache*, f.
Rundbeest (-en), v. *en* o. } *Bête à cornes*, f.; *bœuf*,
Runddier, (-en), o. } m., *vache*, f.
Runderdarmen, m. mv. *Boyaux de bœuf*, m. pl.
Runderen, mv. van rund.
Runderharst (-en), m. *Aloyau*, m.
Runderpest, v. *Épizootie*, *contagion sur les bêtes à cornes*, f.
Runderstal (-llen), m. *Étable à bœufs*, f.

e (z. mv.), o. *Gros bétail*, m., *bêtes à* *s*, f. pl.
eesch (z. mv.), o. *Du bœuf*, m., *chair de* ', f.
eeschsteen (-en), m. *Sarcite* (pierre), f.
ı, b. n. *Runique*.
orig, b. n. *Tanné*.
len (-s), m. *Moulin à tan*, m.
, v. *zie* Run.
ı (ik runde, heb gerund), o. w. *Courir à abattue; galoper*. —, ronnen. *Se cailler; aguler, tourner*. —, b. w. Huidevetten. *ter, corroyer*.
y (-en), v. *Tannerie*, f.
en (ik runnikte, heb gerunnikt), o. w. *ir*.
(z. mv.), o. *Présure*, f.
f, m. *Motte*, f., *pain de tan*, m.
wig, b. n. *Tanné*.
en), v. *Chenille*, f. Het vangen der —en. *enillage*, m.
est (-en), m. *en* o. *Nid de chenilles*, m.
yzer (-s), o. *Échenilloir*, m.
:hyter (-s), m. *Papillon*, m.
ıngst, v. *Échenillage*, m.
(-s), o. *Petite chenille*, f.
ssen), m. *Russe*, m.
(z. mv.), o. *Arsenic rouge, réalgal*, m.
enz. *zie* Ruzie enz.
l, o. *Russie*, f.
r, o. } *Roussi* (cuir), m.
, o. }
o. *zie* Reuzel.
ı, b. n. *Russe, de Russie*. De —e tael. *ngue russe*.
'. *Repos*, m.; *tranquillité*, f. In — leven. *en paix*. Dit fuziek is in zyne —. *Ce fusil arrêt*. —, poozing. *Pause*, f.
ıer (-aren), m. *en* o. *Reposoir*, m.
ık (-en), v. *Canapé, sopha*, m.
l (-dden), o. *Lit de repos; canapé, sofa pha*, m.
; (-en), m. *Jour de repos*, m.
os, b. n. *Qui n'a pas de repos; agité, in-; turbulent*. —, byw. *Sans repos*.
osheid (z. mv.), v. *Inquiétude, agitation uelle*, f., *trouble*, m.
(ik rustte, heb gerust), o. w. *Se reposer, dre du repos*. Van zynen arbeid —. *Se er de son travail*. Zyn hoofd laten — op ussen. *Reposer sa tête sur un oreiller*. teunen. *Reposer*. Zich — (zich wapenen). *iper, s'armer*.
ltcht (-en), o. *Stances*, f. pl.
, b. n. *Robuste, vigoureux, fort; frais; , alerte, vif, dispos*. —, byw. *zie* Rus-k.
ıeid, v. *Vigueur, force; agilité, viva-f*.
yk, byw. *Vigoureusement; vivement*.
; (-en), v. *Armure*, f. —, snyding (in de n). *Césure*, f. — (op eenen trap). *Pa-m*.
ner (-s), v. *Arsenal; appartement où l'on les armes*, m.
ord (-en), v. } *Serre-bosse* (câble), m.
ı (-en), v. }
ets (-en), v. *Lieu de repos, gîte*, m.; *sta-f.; réduit*, m.
ıt (-en), o. *Point d'appui*, m. — (in de n). *Césure*, f. — (in de muziek). *Silence*, m.
el (-en), m. *Fauteuil; canapé*, m.

Ruststok (-kken), m. *Blot* (t. de fauc.), m.
Rusttyd, m. *Temps de repos, loisir*, m.; *heures de repos; vacances*, f. pl.
Rustuer (-uren), v. *en* o. *Heure de repos*, f.
Rustveêr (-eren), v. *Arrêt d'une arme à feu*, m.
Rustverstoorder (-s), m. *Perturbateur*, m.
Ruw, b. n. *Raboteux, rude, inégal; brut, cru; qui n'est pas poli*. —e zyde. *Soie crue*. —e diamant. *Diamant brut*. —e suiker. *Moscouade*, f., *sucre brut*, m. —, plomp, grof. *Grossier, brutal, rustique, rude*. Een — antwoord. *Une réponse grossière*. —, hard. *Rude, rigoureux, âpre*. —e winter. *Hiver rude*. In het —e. *Grossièrement*. —, byw. *zie* Ruwelyk.
Ruwaord (-en), m. *Gouverneur* (*d'une province*), m.
Ruwaerdschap, o. *Charge* ou *dignité de gouverneur d'une province*, f.
Ruwelyk, byw. *Grossièrement, rudement; brutalement; âprement; durement*.
Ruwhairig, b. n. *Velu, couvert de poils rudes*.
Ruwharig, b. n. *zie* Ruwhairig.
Ruwheid, v. *Inégalité; âpreté; crudité*; (fig.) *grossièreté; impolitesse; rusticité; rudesse; rigueur; brutalité*, f.
Ruwigheid, v. *zie* Ruwheid.
Ruwsmid (-eden), m. *Maréchal-ferrant*, m.
Ruy enz. *zie* Rui enz.
*Ruzie, v. *Querelle, noise, dispute*, f.
*Ruzieachtig, b. n. *Querelleur*.
*Ruziemaekster (-s), v. *Querelleuse*, f.
*Ruziemaker (-s), m. } *Querelleur*, m.
*Ruziezoeker (-s), m. }
*Ruziezoekster (-s), v. *Querelleuse*, f.
Ry (-en), v. *Rang*, m., *rangée; chaîne; file, suite; série*, f. Eene — soldaten. *Un rang* ou *une file de soldats*. — boomen. *Un rang d'arbres* ou *une rangée d'arbres*. —, maetstok. *Règle*, f. —. *zie* Rei.
Rybeest (-en), v. *en* o. *Monture*, f.
Rychel, v. *Rebord*, m.
Ryden (ik reed, heb *en* ben gereden), o. w. *Être à cheval* ou *en voiture*. Te peerd *of* op een peerd —. *Aller à cheval, monter un cheval*. Op schaetsen —. *Patiner*. Te post —. *Aller en poste*. Met de koets —. *Aller en voiture*. Voor anker *of* op zyn anker —. *Chasser sur ses ancres*. Op ieders tong —. *Être le sujet de toutes les conversations*. — (spr. van dieren). *Couvrir*. — (spr. van visschen). *Frayer*. —, b. w. (met hebben). *Voiturer*.
Ryder (-s), m. *Cavalier; écuyer*, m.; *pièce de* 14 *florins de Hollande*, f.
Rydier (-en), o. *Monture*, f.
Rydpeerd (-en), o. *Cheval de selle*, m., *monture*, .
Ryen enz. *zie* Ryden enz.
Ryer (-s), m. *Lapin*, m.
Ryf (-ven), v. *Râteau*, m. —, rasp. *Râpe*, f.
Ryfelaer (-s), m. *Joueur de dés; celui qui tient une maison de jeu*, m.
Ryfelbeker (-s), m. *Cornet*, m.
Ryfelberd (-en), o. } *Table sur laquelle on joue*
Ryfelbord (-en), o. } *aux dés*, f.
Ryfelen (ik ryfelde, heb geryfeld), o. w. *Jouer aux dés; faire rafle*. —, uitryfelen. *S'effiler*.
Ryfelspel, o. *Jeu de dés*, m.
Ryfeltrechter (-s), m. *Cornet*, m.
Ryfje (-s), o. *Petit râteau*, m. —, kleine rasp. *Petite râpe*, f.
Ryfvol, v. *Râtelée*, f.
Rygdraed (-aden), m. *Bâti, fil qui sert à faufiler*, m.

Rygen (ik reeg, heb geregen), b. w. *Lacer.* Zich —. *Se lacer.* —, aenrygen. *Enfiler (des perles); faufiler (des étoffes).*
Ryglyf (-ven), o. *Corps de jupe; corset*, m.
Rygnaeld (-en), v. *Aiguille à lacer*, f., *ferret*, m.
Rygnestel (-s), m. *Aiguillette*, f., *lacet*, m.
Rygsnoer (-en), o. } *Lacet*, m.
Rygveter (-s), m. }
Ryk, b. n. *Riche; opulent; abondant.* — worden. *S'enrichir.* — maken. *Enrichir.* —, byw. *Richement.*
Ryk (-en), o. *Empire*, m. Het Roomsch —. *L'empire Romain.*—, koningryk. *Royaume*, m., *monarchie*, f. —, bestiering. *Règne*, m., *domination*, f. Zyn — is uit. (fam.). *Il a cessé de régner, son règne est fini.*
Rykaerd (-s), m. *Richard, crésus*, m.
Rykales (-ssen), v. *Calèche*, f.
Rykdom (-mmen), m. *Richesses*, f. pl., *trésors, grands biens*, m. pl.
Rykeling (-en), m. *Richard*, m.
Rykelyk, b. n. *Libéral, prodigue; somptueux; abondant.* —, byw. *Richement; prodigalement; abondamment; libéralement, largement, avec profusion.* — voorzien zyn. *Être pourvu abondamment.* — betalen. *Payer largement.*
Rykelykheid (z. mv.), v. *Libéralité, prodigalité, profusion*, f.
Ryken, m. mv. *Les riches*, m. pl.
Rykgekleurd, b. n. *Richement coloré* ou *teint.*
Rykheid (z. mv.), v. *Richesse*, f.
Rykje (-s), o. *Petit empire; petit royaume*, m.
Rykleed, o. *Devantière*, f.
Ryknecht (-en), m. *Piqueur*, m.
Rykoets (-en), v. *Carrosse*, m.
Ryksädel (z. mv.), m. *Noblesse de l'empire*, f.
Ryksädelaer, m. *Aigle impériale*, f.
Ryksämbt (-en), o. *Charge de l'empire* ou *du royaume*, f.
Ryksämbtenaer (-s), m. *Employé de l'état*, m.
Ryksäppel, m. *Globe impérial*, m.
Ryksban (z. mv.), m. *Banissement* ou *ban de l'empire*, m.
Ryksbaron (-s, -nnen), m. *Baron de l'empire*, m.
Ryksbestier (z. mv.), o. *Gouvernement*, m.; *administration; régence*, f.
Ryksbestierder (-s), m. *Gouverneur, régent*, m.
Ryksbestuer enz. *zie* Ryksbestier enz.
Ryksbewind, o. *zie* Ryksbestier.
Ryksbodem (z. mv.), m. *Territoire de l'empire* ou *du royaume*, m.
Ryksburger (-s), m. *Habitant d'un empire* ou *d'un royaume, régnicole*, m.
Ryksburggraef (-aven), m. *Burgrave de l'empire*, m.
Ryksdaelder (-s), m. *Risdale*, f., *écu*, m.
Ryksdag (-en), m. *Diète; assemblée des états*, f.
Ryksgebied (z. mv.), o. *Gouvernement*, m., *domination; étendue d'un empire* ou *d'un royaume*, f.; *empire*, m.
Ryksgenoot (-en), m. *Associé à l'empire, collègue*, m.
Ryksgezag (z. mv.), o. *Autorité souveraine*, f.
Ryksgezinde (-n), m. *Monarchiste*, m.
Ryksgraef (-aven), m. *Comte de l'empire*, m.
Ryksgraefschap, o. *Comté de l'empire*, m.
Ryksgravin (-nnen), m. *Comtesse de l'empire*, f.
Ryksgrens (-zen), v. *Limite d'un royaume* ou *d'un empire*, f.
Rykshalve, byw. *A cause de l'empire.*
Ryksheerschappy, v. *Autorité souveraine*; f.; *empire*, m.
Rykskamerheer (-en), m. *Chambellan de l'empire* ou *du royaume*, m.
Rykskreits (-en), m. *Cercle de l'empire*, m.
Rykskroon (-en), v. *Couronne*, f.
Rykslast (-en), m. *Charge de l'empire ou du royaume*, f.
Ryksleen (-en), o. *Fief de l'empire* ou *du royaume*, m.
Ryksleger (-s), o. *Armée de l'empire* ou *du royaume*, f.
Ryksmonarch (-en), m. *Monarque*, m.
Ryksopperhoofd (-en), o. *Chef de l'état; empereur; roi*, m.
Ryksopvolger (-s), m. *Successeur d'un empereur ou d'un roi*, m.
Ryksprins (-en), m. *Prince de l'empire*, m.
Ryksprinses (-ssen), v. *Princesse de l'empire*, f.
Ryksraed (-aden), m. *Conseil de l'empire*, m. —, raedsheer van het ryk. *Conseiller de l'empire; sénateur*, m.
Ryksschepter (-s), m. *Sceptre*, m.
Ryksstad (-eden), v. *Ville impériale, ville libre de l'empire*, f.
Ryksstaf (-ven), m. *Sceptre*, m.
Ryksstanden, m. mv. } *États, membres des états*,
Ryksstenden, m. mv. } m. pl.
Ryksvergadering, v. *zie* Ryksdag.
Ryksvorst (-en), m. *Prince de l'empire*, m.
Ryksvorstendom, o. *Principauté de l'empire*, f.
Ryksvorstin, v. *zie* Ryksprinses.
Rykswetten, v. mv. *Lois du royaume*, f. pl.
Rykszorg (-en), v. *Soin du gouvernement*, m.
Rykunst (z. mv.), v. *Équitation*, f., *manége*, m.
Rykussen (-s), o. *Bardelle*, f.
Rykwoordig, b. n. *Verbeux.*
Rykzinnig, b. n. *Ingénieux; spirituel.* —, byw. *Ingénieusement.*
Rym (z. mv.), m. *Givre, frimas*, m., *gelée blanche*, f. De boomen zyn vol —. *Les arbres sont couverts de givre.*
Rym (-en), o. *Rime*, f.; *vers*, m. In — schryven. *Écrire en vers.*
Rymäder (z. mv.), v. *Veine poétique*, f.
Rymantel (-s), m. *Manteau de cavalier*, m.; *casaque*, f.
Rymdicht (-en), o. *Poëme*, m.; *poésie*, f.
Rymdichter (-s), m. *Poëte*, m.
Rymeester (-s), m. *Écuyer*, m.
Rymelaer (-s), m. *Rimailleur, métromane*, m.
Rymelary (z. mv.), v. *Mauvaise poésie*, f.
Rymelen (ik rymelde, heb gerymeld), b. w. *Rimailler.*
Rymeloos, b. n. *Qui est en prose, qui n'est pas rimé; prosaïque.* —ze verzen. *Vers blancs.*
Rymen (ik rymde, heb gerymd), o. w. *Rimer, se terminer par le même son;* (fig.) *s'accorder.* —, b. w. *Rimer, mettre en vers.* Slecht —. *Rimailler.* — is geen dichten. *Il ne suffit pas de savoir rimer pour être poëte.* —, onp. w. Het rymt. *Il fait de la gelée blanche.*
Rymend, b. n. *Rhythmique.*
Rymer (-s), m. *Rimeur, versificateur; poëte*, m. Slechte —. *Rimailleur*, m.
Rymery (z. mv.), v. *Poésie; rimaille*, f.
Rymklank (-en), m. *Rime*, f.
Rymkunst (z. mv.), v. *Art de rimer, de faire des vers*, m.; *poésie, versification*, f.
Rymloos, b. n. *zie* Rymeloos.

ıt (z. mv.), m. *Ardeur* ou *envie de ri- verve; démangeaison poétique; métro- e*, f.
ı (-s), o. *Petite rime*, f.
g (-en), m. *Rime*, f.
:r (-s), v. *Femme qui rimaille*, f.
rk (-en), o. *Poésie; pièce de vers*, f.
ıord (-en), o. *Rime*, f.
cht, v. *zie* Rymlust.
n. *Rhin* (fleuve), m.
ie (-ziën), v. *Mûre sauvage*, f.
ıiënboom (-en), m. *Mûrier sauvage; ner-* , m.
em (-en), v. *Immortelle jaune* (fleur), f.
ıef (-aven), m. *Rhingrave*, m.
ıefschap, o. *Comté du Rhin*, m.
ıvin (-nnen), v. *Rhingrave*, f.
ıd, o. *Rhinland*, m.
ıdsch, b. n. *Du Rhinland.*
ı, b. n. *Du Rhin*, *de Rhin.* —e wyn. *vin de Rhin.* —, zuerachtig. *Vert*, *aigre- piquant.*
ıheid (z. mv.), v. *Verdeur*, *acidité*, f.
ıip (-epen), o. *Bateau qui navigue sur hin*, m.
ıipper (-s), m. *Batelier qui navigue sur hin*, m.
'oom (z. mv.), m. *Rhin*, m.
ren, v. *zie* Reinvaren.
ter (z. mv.), o. *Eau du Rhin*, f.
lge (-n), m. *Troëne*, m.
ı. mv.), m. *Givre*, *frimas*, m., *gelée che*, f.
b. n. *Mûr*, *qui est dans sa maturité.* —e hten. *Des fruits mûrs.* — worden. *Mûrir.* voor het huwelyk zyn. *Être nubile.* —e n. *Age mûr.* Met —en raed. *Après une e délibération.* —, byw. *Mûrement.*
rd (-en), o. *Cheval de selle*, m., *mon-* , f.
rdeken (-s), o. *Bidet*, m.
rk, byw. *Mûrement.*
(ik rypte, ben gerypt), o. w. *Mûrir*, *r à maturité;* (fig.) *parvenir à un certain é de perfection.* —, b. w. (met *hebben*). *ir*, *rendre mûr.* —, onp. w. Het rypt. *Il de la gelée blanche.*
id (z. mv.), v. *Maturité*, f. — der jaren.). *Age mûr*, m.
g (z. mv.), v. *Action de mûrir; matura- ; suppuration* (t. de chir.), f.
k, byw. *Mûrement.*
ıend, v. *Frimaire*, m.
ıkend, b. n. *Maturatif; pépastique* (méd.).
ırding, v. *zie* Ryping.
(-kken), m. *Casaque*, f.
:yzen), o. *Petite branche*, *verge*, f., *scion; r*, m. —. *zie* Ryst.
nk (-en), v. *Risban*, m.; *risberme*, f.
ssem (-s), m. *Balai de bouleau*, m.
ndel, m. *zie* Rysbundel.
om (-en), m. *Osier*, m.
s (-ssen), m. *Botte d'osiers; bourrée*, f.; *ıt*, m.
sch (-sschen), o. *Oseraie*, f.
ındel (-s), m. } *Faisceau de verges*, m.
ıssel (-s), m. *en* v. }
ıaef (-aven), v. *Varlope* (rabot), f.
oenen, m. mv. *Souliers plats pour pa- r*, m. pl.
ool (-olen), v. *Manége*, m., *académie quitation*, f.

Ryschoolhouder (-s), m. *Écuyer*, m.
Ryshout (z. mv.), o. *Émondes*, *ramilles*, f. pl.
Rysje (-s), o. }
Rysjen (-s), o. } *Baguette, houssine*, *verge*, f.
Rysken (s), o. }
Ryspel (-en), o. *Carrousel*, *tournoi*, m.
Ryspoor (-oren), o. *Ornière*, f.
Ryssel. *Lille* (ville).
Ryst (z. mv.), m. *en* v. *Ris*, *riz*, m.
Rystäkker (-s), m. *Rizière*, f.
Rystebrood, o. *Pain de riz*, m.
Rystebry, m. *en* v. *Bouillie au riz*, f.
Rystemeel (z. mv.), o. *Farine de riz*, f.
Rysten, onv. b. n. *De riz.*
Rystland (-en), o. *Rizière*, f.
Rystnat, o. *Eau de riz*, f.
Rystöogst (z. mv.), m. *Récolte de riz*, f.
Rystpap, v. *Bouillie au riz*, f.
Rystsoep, v. *Soupe au riz*, f.
Ryststrooi (z. mv.), o. *Paille de riz*, f.
Rysttaert (-en), v. *Tourte au riz*, f.
Rystveld (-en), o. *Rizière*, f.
Rystwater, o. *Eau de riz*, f.
Ryswerk (z. mv.), o. *Risban*, m.; *risberme*, f.; *fascinage*, m.
Ryten (ik reet, heb gereten), b. w. *Fendre*, *déchirer.* —, o. w. (met *zyn*). *Se fendre*, *se déchirer*, *crever.*
Rytuig (-en), o. *Voiture*, f.
Rytuigje (-s), o. *Petite voiture*, f.
Rytuigmaker (-s), m. *Carrossier; charron*, m.
Rytuigverhuerder (-s), m. *Loueur de voitures*, m.
Rytyd, m. *Frai*, *temps du frai*, m.
Ryve, v. *zie* Ryf.
Ryven (ik reef (ryfde), heb gereven (geryfd), b. w. *Râteler.*
Ryver (-s), m. *Râteleur*, m.
Rywagen (-s), m. *Chariot*, m.
Rywagentje (-s), o. *Petit chariot*, m.
Ryweg (-en), m. *Grand chemin*, m., *grande route*, f.
Ryzen (ik rees, ben gerezen), o. w. *Monter*, *s'élever*, *se lever; croître.* De zon ryst. *Le soleil se lève.* Het water ryst. *L'eau monte.* Dat doet myne hairen te berge —. *Cela me fait dresser les cheveux sur la tête.* —, opstaen. *S'élever.* Daer rees een storm. *Il s'éleva une tempête.* —, duerder worden. *Enchérir*, *hausser de prix.* —, gisten. *Lever*, *fermenter.* Het brood is niet genoeg gerezen. *Le pain n'est pas assez levé.* —, glyden. *Glisser.* Het — van eenen heuvel. *Le penchant* ou *la pente d'une colline.*
Ryzend, b. n. *Montant*, *qui monte*, *qui se lève.* —e zon. *Soleil levant.* —e wyn. *Du vin pétillant.*
Ryzendheid (z. mv.), v. *Verdeur; sève; vigueur*, f.
Ryzig, b. n. *De haute taille.*
Ryzigheid (z. mv.), v. *Taille haute*, *hauteur*, f.
Ryzing (z. mv.), v. *Hausse; fermentation*, f.

S

S, v. *S*, m. *et* f.
Sa, tusschenw. *Çà! allons!*
*Sabbat, m. *Sabbat*, m.
Sabbatdag (-en), m. *Jour de sabbat*, m.
Sabbatjaer (-aren), o. *Année sabbatique*, f.

Sabel (-s), m. *en* v. *Sabre*, m. —, m. (dier). *Marte* ou *martre*; *zibeline*, f. —, o. *Palatine de zibeline*, f.
Sabelbont, o. *Palatine de zibeline; pelisse; fourrure; pèlerine*, f.
Sabeldier (-en), o. *Zibeline*, f.
Sabelen (ik sabelde, heb gesabeld), b. w. *Sabrer.*
Sabelhouw (-en), m. *Coup de sabre*, m.
Sabelkling (-en), v. *Lame de sabre*, f.
Sabelslag (-en), m. *Coup de sabre*, m.
Sabeltasch (-sschen), v. *Sabretache*, f.
Sabelvel (-llen), o. *Peau de marte* ou *de zibeline*, f.
*Sacrament enz. *zie* Sakrament enz.
Sacredaenhout, o. *zie* Sakerdaenhout.
*Sacrificie, o. *Sacrifice*, m.
*Sacristy (-en), v. *Sacristie*, f.
Saduceër (-s), m. *Saducéen*, m.
Saduceesch, b. n. *Des Saducéens.*
Saem. *zie* Samen.
Saemen enz. *zie* Samen enz.
Saei, v. *en* o. *Laine filée*, f. — (stoffe). *Serge*, f.
Saeijet, v. *en* o. *Estame; sayette*, f.; *fil de laine fine*, m.
Saeijetten, onv. b. n. *Fait d'estame, de sayette.*
Saeijetverkooper (-s), m. *Marchand d'estame, de sayette; lainier*, m.
Saeijetverkoopster (-s), v. *Marchande d'estame, de sayette*, f.
Saeijetweefster (-s), v. *Celle qui fait de la sayette.*
Saeijetwever (-s), m. *Sayetteur*, m.
Saeijetwevery (-en), v. *Sayetterie*, f.
Saeikammer (-s), m. *Lainier*, m.
Saeikamster (-s), v. *Ouvrière en laine*, f.
Saferverf, v. *Safre, bleu de cobalt*, m.
Saffier (-en), m. *en* o. *Saphir*, m.
Saffieren, onv. b. n. *Fait de saphir.*
Saffiersteen (-en), m. *Saphir*, m.
Saffloers (z. mv.), o. *Safran bâtard, carthame*, m.
Saffraen (z. mv.), m. *Safran; crocus*, m. Wilde —. *Safran bâtard, carthame*, m.
Saffraenachtig, b. n. *Safrané; de safran.*
Saffraenbloem (-en), v. *Fleur de safran*, f.; *crocus*, m.
Saffraenbrandewyn, m. *Usquebac* (liqueur), m.
Saffraengeel, b. n. *Jaune comme du safran; safrané.*
Saffranen (ik saffraen, saffraende, heb gesaffraend), b. w. *Safraner.* —, onv. b. n. *Qui est de safran.*
*Saizoen (-en), o. *Saison*, f.
Sak (sakken), m. *Robe de femme*, f.
Sakerdaenhout, o. *Gaïac, bois-saint*, m.
Sakervalk (-en), m. *Sacre, sorte de faucon*, m.
*Sakrament (-en), o. *Sacrement*, m. Het H. — des Altaers. *L'Eucharistie*, f.
*Sakramenteel, b. n. *Sacramental, sacramentel.*
*Sakramentelyk, byw. *Sacramentalement.*
Sakramentsdag (-en), m. *Fête-Dieu, fête du Saint-Sacrement*, f.
*Sakristaen (-anen), m. *Sacristain*, m.
*Sakristie, v. } *Sacristie*, f.
*Sakristy, v. }
Saksen. *Saxe*, f.
Salade (-n), v. } *Salade*, f.
Salaed (-aden), v. }
Salaedschotel (-s), m. *en* v. *Saladier*, m.
Salamander (-s), m. *Salamandre* (reptile), f.
*Salaris, m. *en* o. *Salaire*, m.; *gages*, m. pl.
*Saldo, o. *Solde* (*de compte*), m.
Salepwortel, m. *Salep*, m.
*Salet (-tten), o. *Salle*, f.; *salon*, m.
Saletjonker (-s), m. *Petit-maître; damoiseau, freluquet*, m.
Saletjuffer (-s), v. } *Coquette; précieuse; petite-maîtresse*, f.
Saletpop (-ppen), v. }
Salie, v. *Sauge* (plante), f.
Salomonszegel, m. *en* o. *Sceau de Salomon, grenouillet* (plante), m.
Salpeter (z. mv.), o. *Salpêtre, nitre*, m.
Salpeterachtig, b. n. *Plein de salpêtre; nitreux; salpêtré, salpêtreux.*
Salpeteraerde, v. *Terre nitreuse*, f.
Salpeterbereider (-s), m. *Salpêtrier*, m.
Salpeterbereidery (-en), v. *Salpêtrière*, f.
Salpetergeest (z. mv.), m. *Esprit de nitre, acide nitrique*, m.
Salpetergroef (-ven), v. *Nitrière*, f.
Salpeterig, b. n. *zie* Salpeterachtig.
Salpeterketel (-s), m. *Rapuroir*, m.
Salpeterlepel (-s), m. *Puisoir*, m.
Salpetermyn (-en), v. *Nitrière*, f.
Salpeterschuim (z. mv.), o. *Aphronitre*, m.; *écume de nitre*, f.
Salpeterzuer (z. mv.), o. *Acide nitreux* ou *nitrique*, m.
Salpeterzuerzout, o. *Nitrite* (t. de chim.), m.
*Saluëren, b. w. *Saluer.*
*Saluet, o. *Salut*, m.
*Saluit, o. *Salut*, m.
*Salutatie, v. *Salutation*, f.
*Salveren, b. w. *Sauver.*
*Salvo, o. *Salve*, f. In —. *En sûreté, en lieu de sûreté.*
Samaer (-aren), v. *Simarre* (robe de femme), f.
Samen, te samen, byw. *Ensemble, tous ensemble; conjointement; l'un avec l'autre.*
Samenaerden, o. w. *Sympathiser; s'accorder.*
Samenbinden (ik bond samen, heb samengebonden), b. w. *Lier ensemble.*
Samenbinding (z. mv.), v. *Action de lier ensemble; liaison*, f.
Samenbindsel, o. *Liaison; union*, f.; *enchaînement*, m.
Samenbrengen (ik bragt samen, heb samengebragt), b. w. *Assembler; ramasser.*
Samenbrenging (z. mv.), v. *Assemblage*, m.
Samenbuigen (ik boog samen, heb samengebogen), b. w. *Unir* ou *joindre en pliant.*
Samendoen (ik deed samen, heb samengedaen), b. w. *Mélanger, mêler ensemble.* —, o. w. *Être associé.*
Samendraeijen (ik draeide samen, heb samengedraeid), b. w. *Tordre, tortiller.*
Samendraeijing, v. *Tortillement*, m.
Samendragen (ik droeg samen, heb samengedragen), b. w. *Porter en un même lieu.*
Samendringbaer, b. n. *Condensable; compressible.*
Samendringbaerheid, v. *Condensabilité, compressibilité*, f.
Samendrukken (ik drukte samen, heb samengedrukt), b. w. *Comprimer, presser ensemble; serrer.*
Samendrukkend, b. n. *Compressif.*
Samendrukking, v. *Compression, pression*, f; *serrement*, m.
Samendryven (ik dreef samen, heb samengedreven), b. w. *Chasser vers un même lieu; amasser; rassembler.*
Samendouwen enz. *zie* Samendrukken enz.
Samengaen (ik ging samen, heb *en* ben samengegaen), o. w. *Aller* ou *marcher ensemble.*

ebogen, v. d. van samenbuigen.
ebonden — samenbinden.
ebragt — samenbrengen.
edaen — samendoen.
edreven — samendryven.
egoten — samengieten.
eleid — samenleggen.
eregen — samenrygen.
eslagen — samenslaen.
esloten — samensluiten.
esmolten — samensmelten.
esproken — samenspreken.
estreden — samenstryden.
etrokken — samentrekken.
evlochten — samenvlechten.
ewonden — samenwinden.
ewreven — samenwryven.
ewrongen — samenwringen.
ezworen — samenzweren.
ezworene (-n), m. *Conjuré*, m.
ieten (ik goot samen, heb samengego- b. w. *Mêler* ou *verser ensemble*.
ieting, v. *Mixtion*, f.; *mélange*, m.
alen (ik haelde samen, heb samenge-), b. w. *Assembler*, *rassembler*.
andel (z. mv.), m. *Correspondance*, *so- de commerce*, f.
ang (z. mv.), m. *Connexion*, *liaison*, *ence; suite; cohésion*, f.; *enchaînement*, m.
angen (ik hing samen, heb samengehan- o. w. *Être lié*, *avoir de la connexion* *la liaison*.
angend, b. n. *Lié; enchaîné; suivi; co- t; connexe*.
anging, v. *zie* Samenhang.
echten (ik hechtte samen, heb samen- ht), b. w. *Coudre ensemble; joindre en- e*, *attacher*.
echting, v. *Action de coudre ensemble*, *:haînement*, m.
eelend, b. n. *Glutinant*, *glutinatif*.
eeling, v. *Glutination*, f.
oopen (ik hoopte samen, heb samenge-), b. w. *Entasser*, *amonceler*, *accumuler*.
ooping (z. mv.), v. *Amas*, *assemblage*; *ement*, m.
etenen (ik ketende samen, heb samen- end), b. w. *Enchaîner ensemble*.
etening (z. mv.), v. *Enchaînement*, m.
levend, b. n. *Agglutinant*, *conglutinant*.
leving, v. *Agglutination*, *conglutina* f.
noopen (ik knoopte samen, heb samen- oopt), b. w. *Nouer* ou *lier ensemble*.
nooping (z. mv.), v. *Action de lier en- e*; *liaison*, f.
omen (ik kwam samen, ben samengeko- o. w. *S'assembler; se rencontrer*.
omst (-en), v. *Assemblée*, *réunion*; *en- e*; *rencontre*, f.; *rendez-vous*, m.
ooper (-s), m. *Accapareur*, *monopoleur*, m.
oppelaer (-s, -aren), m. *Celui qui accouple*, *e ensemble*.
oppelaerster (-s), v. *Celle qui accouple*, *e ensemble*.
oppelen (ik koppelde samen, heb samen- opeld), b. w. *Accoupler; lier ensemble*.
oppeling (z. mv.), v. *Accouplement*, m.
outen (ik koutte samen, heb samenge- , o. w. *S'entretenir*, *causer ensemble*.
outing (z. mv.), v. *Entretien*, m.
rimping (-en), v. *Crispation*, f.

Samenleggen (ik leide samen, heb samengeleid (samengelegd); b. w. *Mettre ensemble; joindre*.
Samenlegging, v. *Action de joindre*, f.
Samenleven, o. w. *zie* Samenwonen.
Samenleving (z. mv.), v. *Société*, f.
Samenloop, m. *Concours*, m.; *affluence*, f.; *confluent*, m.; *convergence*, f.
Samenloopen (ik liep samen, ben samengeloopen), o. w. *Courir ensemble; affluer; concourir; se réunir; se joindre; converger*.
Samenloopend, b. n. *Qui court ensemble*, *qui afflue; convergent*.
Samenlooping, v. *Affluence; convergence*, f.
Samenluidend, b. n. *Harmonique*.
Samenluiding, v. *Accord*, m., *harmonie* (t. de mus.), f.
Samenlymen (ik lymde samen, heb samengelymd), b. w. *Coller ensemble; conglutiner*.
Samenlymend, b. n. *Conglutinant*.
Samenlyming, v. *Conglutination*, f.
Samenmeetbaer, b. n. *Commensurable*.
Samenmeetbaerheid, v. *Commensurabilité*, f.
Samenmengen (ik mengde samen, heb samengemengd), b. w. *Mêler; mélanger; mixtionner*.
Samenmenging, v. } *Mélange*, m.; *mixtion*;
Samenmengsel, o. } *synthèse*, f.
Samennaeijen (ik naeide samen, heb samengenaeid), b. w. *Coudre ensemble*.
Samenneigend, b. n. *Sympathique*.
Samenneiging, v. *Sympathie*, f.
Samenpakken (ik pakte samen, heb samengepakt), b. w. *Empaqueter*, *emballer*.
Samenpakking, v. *Emballage*, m.
Samenparen (ik paer samen, paerde samen, heb samengepaerd), b. w. *Apparier; accoupler; appareiller*.
Samenparing, v. *Accouplement; appariement*, m.
Samenpersen enz. *zie* Samendrukken enz.
Samenraepsel (-s), o. *Ramassis*, m.
Samenrapen (ik raep samen, raepte samen, heb samengeraept), b. w. *Amasser*, *ramasser*.
Samenroepen (ik riep samen, heb samengeroepen), b. w. *Convoquer*, *assembler*.
Samenroeping, v. *Convocation*, f.
Samenroeren (ik roerde samen, heb samengeroerd), b. w. *Mêler* ou *mélanger en remuant*.
Samenrollen (ik rolde samen, heb samengerold), b. w. *Rouler*, *recoquiller; conglomérer*.
Samenrolling, v. *Conglomération*, f.
Samenrotten (ik rottede samen, heb samengerot), o. w. *S'attrouper; s'ameuter; cabaler*.
Samenrotter (-s), m. *Cabaleur*, m.
Samenrotting (-en), v. *Attroupement*, m.; *conspiration*, f.
Samenrukken (ik rukte samen, heb samengerukt), b. w. *Rassembler*. —, o. w. *Se rassembler*, *s'assembler*.
Samenrygen (ik reeg samen, heb samengeregen), b. w. *Enfiler; lacer*.
Samenrymen (ik rymde samen, heb samengerymd), o. w. *Rimer*.
Samenschakelen (ik schakelde samen, heb samengeschakeld), b. w. *Enchaîner*.
Samenschakeling (z. mv.), v. *Enchaînement*, m.
Samenschikken (ik schikte samen, heb samengeschikt), b. w. *Joindre ensemble; ajuster*, *coordonner*.
Samenschokking, v. *Collision*, f.
Samenscholen (ik school samen, schoolde samen, heb samengeschoold), o. w. *S'attrouper*.
Samenscholing (-en), v. *Attroupement*, m.
Samenslaen (ik sla samen, sloeg samen, heb

samengeslagen), b. w. *Battre* ou *frapper l'un contre l'autre; casser*, *briser*.
Samensluiten (ik sloot samen, heb samengesloten), b. w. *Fermer*.
Samensmelten (ik smolt samen, heb samengesmolten), b. w. *Fondre*, *faire fondre ensemble*.
Samensmelting, v. *Fonte*, *fusion; élision* (t. de gramm.), f.
Samenspannen (ik spande samen, heb samengespannen), b. w. *Atteler ensemble*. —, o. w. *Conspirer*, *conjurer*, *se liguer*.
Samenspanner (-s), m. *Cabaleur*, m.
Samenspanning (-en), v. *Conspiration*, *conjuration*, *ligue*, f.; *complot*, m.
Samenspelden (ik speldde samen, heb samengespeld), b. w. *Attacher ensemble avec des épingles*.
Samenspraek (-aken), v. *Entretien*, m.; *conversation*, *conférence*, f.; *colloque; dialogue*, m.
Samenspraekje (-s), o. *Petit entretien; petit dialogue*, m.
Samenspraekkunde (z. mv.), v. *Dialogisme*, m.
Samenspraekkundig, b. n. *Dialogique*.
Samenspreken (ik spreek samen, sprak samen, heb samengesproken), o. w. *S'entretenir*, *parler ensemble; s'aboucher; conférer*.
Samenstel (-llen), o. *Système; composé*, m.
Samenstellen (ik stelde samen, heb samengesteld), b. w. *Composer; construire*.
Samenstellend, b. n. *Synthétique*.
Samenstelling (-en), v. *Composé*, m.; *composition; construction; organisation*, *synthèse* (méd.), f.; *assemblage*, *système*, m.
Samenstemmen (ik stemde samen, heb samengestemd), o. w. *S'accorder*, *être d'accord*.
Samenstemmend, b. n. *Consonnant*, *paraphone*.
Samenstemming, v. *Accord; concert*, m.; *harmonie; symphonie*, *consonnance*, *paraphonie*, f.
Samenstooten (ik stiet samen, heb samengestooten), b. w. *Piler* ou *broyer ensemble*.
Samenstremmen (ik stremde samen, ben samengestremd), o. w. *Se cailler*, *se coaguler*.
Samenstremming (z. mv.), v. *Caillement*, m.; *coagulation*, f.
Samenstrengelen (ik strengelde samen, heb samengestrengeld), b. w. *Entrelacer*.
Samenstrengeling, v. *Entrelacement*, m.
Samenstryd, m. *Émulation; rivalité*, f.
Samenstryden (ik streed samen, heb samengestreden), o. w. *Rivaliser*.
Samentrek (-kken), m. *Accolade*, f.
Samentrekken (ik trok samen, heb samengetrokken), b. w. *Resserrer; assembler*, *rassembler; joindre; accoler*. —, o. w. (met *zyn*). *Se joindre; se rassembler*.
Samentrekkend, b. n. *Astringent*, *constringent*, *restringent* (méd.); *systaltique* (anat.).
Samentrekking, v. *Resserrement*, *retirement*, m.; *contraction*, *constriction*, f.
Samenvlechten (ik vlocht samen, heb samengevlochten), b. w. *Entrelacer*.
Samenvlechting, v. *Entrelacement*, m.
Samenvlechtsel (-s), o. *Cordonnet*, m.; *tresse*, f.
Samenvloed (-en), m. *Concours*, m.; *affluence*, f. — van twee rivieren. *Confluent de deux rivières*, m.
Samenvloeijen (ik vloeide samen, ben samengevloeid), o. w. *Affluer; confluer*, *couler ensemble; s'assembler*.
Samenvloeijing, v. *zie* Samenvloed.
Samenvoegen (ik voegde samen, heb samengevoegd), b. w. *Joindre*, *assembler*, *unir*.
Samenvoegend, b. n. *Copulatif; synthétique*.
Samenvoeging (-en), v. *Jonction*, *conjonction*, *union*, *liaison; complexité*, f.; *assemblage; assortiment*, m.; *synthèse* (méd.), f.
Samenvoegsel (-s,-en), o. *Composé*, m.; *conjonction* (t. de gramm.), f.
Samenvouwen (ik vouwde samen, heb samengevouwen), b. w. *Plier ensemble*.
Samenwassen (ik wies samen, ben samengewassen), o. w. *Se joindre* ou *se réunir en croissant*.
Samenweefsel (-s,-en), o. *Tissu*, m.
Samenwerken (ik werkte samen, heb samengewerkt), o. w. *Concourir*, *coopérer*.
Samenwerking (z. mv.), v. *Concours*, m.; *coopération*, f.
Samenweven (ik weef samen, weefde samen, heb samengeweefd), b. w. *Entrelacer* ou *entremêler en tissant*.
Samenwikkelen (ik wikkelde samen, heb samengewikkeld), b. w. *Conglomérer*.
Samenwinden (ik wond samen, heb samengewonden), b. w. *Mettre ensemble; mettre en rouleau*.
Samenwonen (ik woonde samen, heb samengewoond), o. w. *Demeurer ensemble*, *vivre ensemble; cohabiter*.
Samenwoning, v. *Habitation* ou *demeure commune*, f. Echtelyke —. *Cohabitation*, f.
Samenwringen (ik wrong samen, heb samengewrongen), b. w. *Tordre ensemble*.
Samenwringing (z. mv.), v. *Action de tordre ensemble*, f.
Samenwryven (ik wreef samen, heb samengewreven), b. w. *Frotter l'un contre l'autre*, *mêler en frottant*.
Samenwryving (z. mv.), v. *Frottement*, m.
Samenzetsel, o. *Composé*, m.
Samenzetten (ik zettede samen, heb samengezet), b. w. *Placer* ou *mettre ensemble; composer; construire*.
Samenzetting, v. *Action de mettre ensemble; composition; construction*, f.
Samenzweerder (-s), m. *Conjuré*, *conjurateur*, *conspirateur*, m.
Samenzweren (ik zweer samen, zwoer samen, heb samengezworen), o. w. *Conspirer*, *conjurer*, *comploter*.
Samenzwering (-en), v. *Conjuration*, *conspiration*, f.; *complot*, m.
Sammelaer (-s), m. *Lambin*, m.
Sammelaerster (-s), v. *Lambine*, f.
Sammelary, v. *Lanternerie*, f.
Sammelen (ik sammelde, heb gesammeld), o. w. *Lambiner*.
*Sancten, m. mv. *Saints*, m. pl.
*Sanctie, v. *Sanction*, f.
*Sanctinnen, v. mv. *Saintes*, f. pl.
*Sanctionneren, b. w. *Sanctionner*.
Sandael (-alen), v. *Sandale*, f.
Sandaelmaker (-s), m. *Sandalier*, m.
Sandelboom (-en), m. *Arbre de santal*, m.
Sandelhout, o. *Santal* (bois des Indes), m.
Sandrak (z. mv.), o. *Sandaraque* (résine), f.
Sant (-en), m. *Saint*, m.
Santin (-nnen), v. *Sainte*, f.
Santorie, v. *Centaurée* (plante), f.
Sap (sappen), o. *Suc; jus*, m.; *sève; substance*, f.
Sapanhout, o. *Sapan*, m.
Sapgroen (z. mv.), o. *Vert-de-vessie; vert d'iris*, m.
Sappeloos, b. n. *Qui est sans suc* ou *sans sève*.

(-s), m. *Sapeur*, m.
b. n. *Succulent; juteux.*
id (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est suc-*
ou *juteux*, f.
k, byw. *Succulemment.*
Sardaigne (ile), f.
(-s), m. *Sarde*, m.
h, b. n. *Surde*, *de Sardaigne.*
steen (-en), m. *Sardoine*, f.
-en), v. *Sardine* (poisson), f.
inet (-tten), o. *Résure*, *sardinière*
f.
v. *Serge* (étoffe), f.
iker (-s), m. *Serger* ou *sergier*, m.
ikery (-en), v. *Sergerie*, f.
rkooper (-s), m. *Serger* ou *sergier*, m.
ever, m. zie Sargiemaker.
i (-en), m. (volk). *Sarrasin*, m.
iskruid, o. *Aristoloche*, f.
ik sarde, heb gesard), b. w. *Agacer;*
juer; irriter.
en), o. *Sas*, m.; *écluse*, f. Het — van Gent.
de Gand.
, o. *Bois de sassafras*, m.
boom (-en), m. *Sassafras* (arbre), m.
, -nnen), m. *Satan*, m.
, b. n. *Satanique.*
), m. *Satyre*, m.
k (-kken), m. *Visage de satyre*, m.
en, b. w. *Satiner.*
. *Satin* (étoffe), m.
atig, b. n. *Satiné.*
, onv. b. n. *Fait de satin.*
ever (-s), m. *Satinaire*, m.
(-zen), v. } *Saucisse*, f.
(-zen), v. }
en), v. *Sauce*, f. Hooge *of* sterke —.
quet, m.
ik sauste, heb gesaust), b. w. *Saucer.*
(-en), o. *Saucière* f.
je (-s), o. *Petite saucière*, f.
i (-mmen), v. *Saucière*, f.
mieken (-s), o. *Petite saucière*, f.
el (-s), m. *Cuiller à sauce*, f.
k, o. *Échalote*, f.
om (-en), m. *Sabine*, f., *savinier* (ar-
), m.
. *Sauge*, f.
t (-tten), v. } *Savonnette*, f.
tbal (-llen), m. }
ool (-en), v. *Chou de Savoie* ou *de Mi-*
m.
d, m. *Savoyard*, m.
(landschap). *Savoie*, f.
), m. *Saxon*, m.
landschap). *Saxe*, f. De —. *Les Saxons*,
, b. n. *Saxon*, *de Saxe.*
iz. zie Saeijet enz.
ny, v. (plant). *Scammonée*, f.
nywyn, m. *Scammonite*, f.
ren, b. w. *Scander* (*des vers*).
avië, o. *Scandinavie*, f.
r (-s), m. *Sceptre*, m.
. zie Schade.
-bben), v. *Tablette*, f.; *rayon; manteau*
, m.
, v. zie Schab.
(-llen), v. *Escabeau*, m.; *escabelle*, f.
nak (-kken), v. } *Housse; chabraque*, f.;
ik (-kken), v. } *caparaçon*, m.
raer (-s), m. *Usurier*, m.

Schacheren (ik schacherde, heb geschacherd), o. w. *Faire le métier d'usurier; griveler; maquignonner.*
Schachering, v. } *Usure; grivelerie, grivelée,*
Schachery, v. } f.
Schacht (-en), v. *Tuyau* (*de plume*), m. — (van eene piek *of* hellebaerd). *Hampe; douille*, f. — (van eenen pilaer). *Fût* (*d'une colonne*), m. — (van eene leers). *Tige*, f.
Schachtvormig, b. n. *Scapiforme*.
Schadde (-n), v. *Gazon*, m.
Schade (z. mv.), v. *Tort; dommage; préjudice; détriment; dégât*, m.; *perte*, f. Tot zyne — leeren. *Apprendre* ou *devenir sage à ses dépens.*
Schadeloos, b. n. *Qui est sans dommage* ou *sans perte; dédommagé; indemnisé.* — houden *of* stellen. *Dédommager; indemniser; défrayer.*
Schadeloosheid, v. } *Dédommagement*, m.;
Schadelooshouding, v. } *indemnité*, f.
Schadeloosstelling, v. }
Schadelyk, b. n. *Nuisible; dommageable; préjudiciable; ruineux; pernicieux; malin.*
Schadelykheid (z. mv.), v. *Qualité pernicieuse; malignité*, f.; *mal*, m.
Schaden (ik schaed, schaedde, heb geschaed), o. w. *Nuire, faire tort; préjudicier.*
Schadevergoeding, v. *Dédommagement*, m.; *indemnité*, f.
Schadeverhaling, v. *Représailles*, f. pl.
Schadigen, b. w. zie Beschadigen.
Schaduw, v. *Ombre*, f.; *ombrage*, m. In de — gaen zitten. *Se mettre à l'ombre.*
Schaduwachtig, b. n. *Ombragé; qui a de l'ombre; qui donne de l'ombre.*
Schaduwbeeld (-en), o. *Portrait à la silhouette*, m.
Schaduwe, v. zie Schaduw.
Schaduwen (ik schaduwde, heb geschaduwd), b. w. *Ombrer; nuancer.*
Schaduwgevecht, o. *Sciamachie*, f.
Schaduwgevend, b. n. *Ombreux, qui donne de l'ombre.*
Schaduwhoed (-en), m. *Capeline*, f.
Schaduwloos, b. n. *Qui est sans ombre.*
Schaduwryk, b. n. *Qui a* ou *qui donne beaucoup d'ombre; touffu.*
Schaduwteekening, v. *Sciagraphie* (archit.), f.
Schaduwwichelary, v. *Sciomancie*, f.
Schaef (-aven), v. *Rabot*, m.
Schaefbank (-en), v. *Établi*, m.
Schaefmes (-ssen), o. *Racloir*, m.; *drayoire*, f.; *écharnoir*, m.; *étire*, f.
Schaefsel (-s), o. *Raclure; ratissure*, f.
Schaefspaenders, m. mv. *Planure*, f.; *copeaux*, m. pl.
Schaefsteen (-en), m. *Quiosse*, f.
Schaefyzer (-s), o. *Fer de rabot*, m.
Schaek, byw. *Échec.* Een spel — spelen. *Jouer aux échecs.*
Schaekberd (-en), o. } *Échiquier*, m.
Schaekbord (-en), o. }
Schaekmat, byw. *Échec et mat.*
Schaekschyf (-ven), v. *Pion*, m., *pièce du jeu d'échecs*, f.
Schaekspeelder, m. zie Schaekspeler.
Schaekspel, o. *Échecs*, m. pl., *jeu d'échecs*, m.
Schaekspelen, o. w. *Jouer aux échecs.*
Schaekspeler (-s), m. *Joueur d'échecs*, m.
Schaekstuk, o. zie Schaekschyf.
Schaekwerk, o. *Redents* (t. de mar.), m. pl.
Schael (schalen), v. *Tasse; coupe*, f. —, weegschael. *Balance*, f. — houden. *Peser.* —, eene

der twee schotels van eene schael. *Bassin* ou *plateau d'une balance*, m. —, maetstok. *Échelle*, f. —, dop, schel. *Écale; coque; coquille*, f. —, eerste zaegdeel van eenen boom. *Dosse*, f.
Schaelbyter, m. *zie* Schalbyter.
Schaeldier (-en), o. *Crustacé*, m.
Schaelmaker (-s), m. *Balancier*, m.
Schaeltje (-s), o. *Petite tasse; petite balance*, f.; *coquetier*, m.
Schaelvisch (-sschen), m. *Crustacé; coquillage*, m.
Schaemachtig, b. n. *Honteux*.
Schaembeen (-en), o. *Os pubis*, *pecten*, m.
Schaembrok (-kken), m. *en* v. *Morceau honteux*, m.
Schaemdeelen, o. mv. } *Parties honteuses*, f. pl.
Schaemleden, o. mv. }
Schaemrood b. n. *Honteux qui rougit*, *confus*. — worden. *Rougir avoir honte*.
Schaemschoenen, m. mv. (fam.). *Honte; pudeur*, f. De — uitdoen. *Bannir toute honte; renoncer à toute pudeur*.
Schaemte (z. mv.), v. *Honte; pudeur*, f. Zonder —. *Effrontément*.
Schaemteloos, b. n. *Effronté; déhonté; impudent*. —, byw. *Effrontément; impudemment*.
Schaemteloosheid (z. mv.), v. *Effronterie; impudence; impudeur*, f.
Schaên. *zie* Schaden.
Schaep (schapen), o. *Brebis*, f.; *mouton*, m. Verloren *of* verdoold —. *Brebis égarée*. Schapen. *Ouailles*, f. pl.
Schaepherder (-s), m. *Berger*, m.
Schaepherderin (-nnen), v. *Bergère*, f.
Schaepherdershut (-tten), v. *Cabane de berger*, f.
Schaepherdersstaf (-ven), m. *Houlette*, f.
Schaephoeder (-s), m. *Berger*, m.
Schaepje (-s), o. *Brebiette*, *petite brebis*, f.; *petit mouton*, m.
Schaepleder, o. *zie* Schaepsleder.
Schaepsch, b. n. *Qui est de brebis* ou *de mouton*, *moutonnier*.
Schaepscheren (het). o. *Tonte*, f.
Schaepschot, o. *zie* Schaepskooi.
Schaepsgeld, o. *Brébiage* (droit), m.
Schaepshoofd (-en), o. *Tête de mouton*, f.
Schaepskeutel (-s), m. *Crotte de brebis*, f.
Schaepskooi (-ijen), v. *Bergerie*, f.
Schaepskwartier (-en), o. *Carré de mouton*, m.
Schaepsleder, o. } *Basane*, f., *mouton*, m.
Schaepsleêr, o. }
Schaepslever, v. *Foie de mouton*, m.
Schaepsluis (-zen), v. *Pou de brebis*, m.
Schaepspokken, v. mv. *Claveau*, m., *clavelée*, f.
Schaepsstal (-llen), m. *Bergerie*, f.; *bercail*, m.
Schaepsvacht (-en), v. } *Peau de mouton* ou *de*
Schaepsvel (-llen), o. } *brebis*, f.
Schaepswol (z. mv.), v. *Laine de brebis* ou *de mouton*, f.
Schaer (scharen), v. *Foule; multitude; troupe; bande* *zie* Scheer
Schaerbosch (-sschen), o. *Bois taillis*, m.
Schaerd (-en), v. *Dent; brèche*, f.
Schaerde, v. *zie* Schaerd.
Schaerdig, b. n. *Ébréché*.
Schaerhout, o. *Bois taillis*, m.
Schaerlaken, o. *zie* Scharlaken.
Schaers, byw. *Petitement; chichement; rarement*. —, nauwelyks. *A peine*.
…ersch, b. n. *Qui se trouve difficilement; rare; …isérable*. —e tyd. *Temps de disette*.

Schaerschheid (z. mv.), v. *Disette; rareté*, f.; *manque*, m.
Schaerwacht (-en), v. *Guet*, m.
Schaets (-en), v. *Patin*, m. Op —en ryden. *Patiner*.
Schaetshout (-en), o. *Bois ou fût de patins*, m.
Schaetsryder (-s), m. *Patineur*, m.
Schaetsyzers, o. mv. *Fers de patin*, m. pl.
Schaffen (ik schafte, heb geschaft), b. w. *Fournir; donner; procurer*. —, opdisschen. *Servir; régaler*. —, eten. *Manger*.
Schaffer (-s), m. *Mangeur*, m.
Schafmeester (-s), m. *Munitionnaire; architriclin* (antiq.), m.
Schaft, v. *zie* Schacht.
Schaften (ik schafte, heb geschaft), b. w. *Traiter; régaler; servir*. —, eten. *Manger*.
Schaftmeester, m. *zie* Schafmeester.
Schafttyd, m. *Temps de manger*, m.; *heure du repas*, f.
Schagcheraer enz. *zie* Schacheraer enz.
Schagt, v. *zie* Schacht.
Schakeerder (-s), m. *Celui qui bigarre*, *qui nuance*.
Schakeersel, o. *zie* Schakering.
Schakeerster (-s), v. *Celle qui bigarre*, *qui nuance*.
Schakel (-s), v. *Chainon*, m. —, maes. *Maille*, f. —, aeneenschakeling. *Tissu; fil*, m.; *suite; liaison*, f.
Schakelen (ik schakelde, heb geschakeld), b. w. *Lier* ou *joindre avec des chainons; enchaîner; lier; attacher*.
Schakeling, v. *Liaison; suite; chaîne*, f; *enchaînement*, m., *concaténation*, f.
Schakelnet (-tten), o. *Tramail* (filet), m.
Schakelnetje (-s), o. *Tramillon*, m.
Schakelrad (-en, -eren), o. *Roue de rencontre* (t. d'horl.), f.
Schaken (ik schaek, schaekte, heb geschaekt), b. w. *Ravir; enlever de force; violer*. —, o. w. *Jouer aux échecs*.
Schaker (-s), m. *Ravisseur*, m.
Schakeren (ik schakeerde, heb geschakeerd), b. w. *Bigarrer; méler; nuancer; émailler (de fleurs)*. Zich —. *Se panacher*.
Schakering, v. *Bigarrure; nuance*, f.; *mélange; émail*, *panache* (*de fleurs*), m.
Schaking, v. *Enlèvement; rapt; viol*, m.
Schal, m. *zie* Geschal.
Schalbyter (-s), m. *Cerf-volant* (insecte), m.
Schalenmaker (-s), m. } *Balancier*, m.
Schalenverkooper (-s), m. }
Schalie (-n), v. *Ardoise*, f.
Schalieberg (-en), m. *Ardoisière*, f.
Schalieblauw b. n. *Ardoisé*.
Schaliedak (-en), o. *Toit couvert d'ardoises*, m.
Schaliedekker (-s), m. *Couvreur en ardoises*, m. —s hamer. *Doleau*, m.
Schaliedekkershamer (-s), m. *Asseau*, m., *assette*, f.
Schaliemyn (-en), v. *Ardoisière*, f.
Schaliën, onv. b. n. *Fait d'ardoises*.
Schaliesteen, m. *zie* Schalie.
Schalk (-en), m. *Homme fin et rusé*, *renard*, m.
Schalk, b. n. } *Fin; rusé; subtil; matois*.
Schalkachtig, b. n. }
Schalkachtigheid, v. *Finesse; ruse*, f.
Schalkelyk, byw. *Finement; avec ruse*.
Schalkheid, v. *Finesse ruse*, f.
Schalksch, b. n. *zie* Schalkachtig.
Schallebyter, m. *zie* Schalbyter.
Schalm (-en), m. *Chainon*, m.

jen), v. *Chalumeau*, m.
ler (-s), m. *Joueur de chalumeau*, m.
'. *Échalote*, f.
n. *zie* Schadeloos.
n. *Nu; honteux; pauvre; misérable;*
—e huisarmen. *Les pauvres hon-*
byw. *zie* Schamelyk.
l (z. mv.), v. *Pauvreté; misère*, f. —,
elen. *Parties honteuses*, f. pl.
, byw. *Pauvrement; misérablement.*
ch) (ik schaemde my, heb my ge-
wed. w. *Rougir, avoir honte.* Hy
ich over zyne ledigheid. *Il rougit*
iveté.
zie Schampschoot.
o. w. *zie* Afschampen.
b. n. *Arrogant; aigre; piquant.* —,
Schamperlyk.
id, v. *Arrogance; aigreur*, f.
, byw. *Arrogamment; fièrement.*
ut, m. *zie* Schampschoot.
ot (-oten), m. *Coup qui ne fait qu'ef-*
raser; faux coup ou *coup faux;*
de langue indirect, m.
., m. *zie* Schampschoot.
o. *Scandale*, m.
en, b. w. } *Scandaliser, donner*
ren, b. w. } *du scandale.*
(-aden), v. *Action infâme; infa-*

mv.), v. *Honte; infamie; ignomi-*
nité, f.; *déshonneur; opprobre*, m.
behalen. *Se couvrir de honte.*
, b. n. *Honteux; ignominieux; dés-*
indigne; infâme; flétrissant. —e
rt ignominieuse. —, byw. *Honteuse-*
ominieusement; indignement.
eid, v. *Honte; infamie*, f.; *dés-*
opprobre, m.
n. *zie* Schandelyk.
n (-s), m. *Jeune libertin, bardu-*

, o. *zie* Schandteeken.
m. *Pilori*, m.
m. *Vil prix*, m.
(-ffen), v. *Punition honteuse, peine*
f.
n (-s, -en), o. *Marque* ou *note d'in-*

kken), v. *Opprobre; déshonneur,*
sure, tache; honte, infamation, f.
en (ik schandvlekte, heb geschand-
w. *Noter, noter d'infamie.*
, v. *Fort*, m. Eene — opwerpen.
fort. — (op de groote schepen). *Du-*

kken), o. *Bastingue* (t. de mar.), f.
schanste, heb geschanst), b. w.
fort.
(-s), m. *Pionnier*, m.
, o. *Petit fort; réduit*, m.
(-en, -eren), o. *Pavois*, m.; *pave-*
ingue, f. —eren spannen. *Pavoiser.*
ven), m. *Gabion*, m.
(-s), m. *Capot*, m.
. b. n. *De brebis, de mouton.*
, m. *Reliure en basane* ou *en par-*

(-en), m. *Gigot de mouton*, m.
, o. *Brébiage* (droit), m.
o. *zie* Schaepskooi.
, v. *Fromage de lait de brebis*, m.

Schapenkeutel (-s), m. *Crotte de brebis* ou *de mouton*, f.
Schapenleder, o. } *Basane*, f.
Schapenleêr, o. }
Schapenlever, v. *Foie de mouton*, m.
Schapenlong, v. *Poumon de mouton*, m.
Schapenluis, v. *zie* Schaepsluis.
Schapenmarkt, v. *zie* Schapenmerkt.
Schapenmelk (z. mv.), v. *Lait de brebis*, m.
Schapenmerkt (-en), v. *Marché aux moutons*, m.
Schapenöngel (z. mv.), o. *Suif de mouton*, m.
Schapenstal, m. *zie* Schaepsstal.
Schapenvacht, v. } *zie* Schaepsvacht.
Schapenvel, o. }
Schapenvet (z. mv.), o. *Graisse de mouton*, f.
Schapenvleesch (z. mv.), o. *Viande de mouton*, f.; *du mouton*, m.
Schapenvlies (-zen), o. *Toison de brebis* ou *de mouton*, f.
Schapenwei (z. mv.), v. *Petit-lait de brebis*, m.
Schapenwol (z. mv), v. *Laine de brebis* ou *de mouton*, f.
Schaper (-s), m. *Berger, pasteur, pâtre*, m.
Schappelyk, b. n. *Passable; raisonnable.* —, byw. *Passablement; raisonnablement.*
Schaprade (-n), v. } *Armoire*, f. —, etenskas.
Schapraei (-ijen), v. } *Garde-manger*, m.; *dépense*, f.
Schapulier, m. *Scapulaire*, m.
Schar (-rren), v. *Carrelet* (poisson), m.
Scharbier, o. *Petite bière*, f.
Schare, v. *zie* Schaer.
Scharen (ik schaer, schaerde, heb geschaerd), b. w. *Ranger.* In slagorde —. *Ranger en ordre de bataille.*
Scharenkruid, o *Sarrette* (plante), f.
Scharig, b. n. *zie* Schaerdig.
Scharlaken, o. *Écarlate*, f.
Scharlakenbezie (-ziën), v. *Coccus; kermès*, m.; *cochenille*, f.
Scharlakenkoorts, v. *Fièvre scarlatine*, f.
Scharlakenrood, b. n. *Rouge comme de l'écarlate.*
Scharlakensch, b. n. *D'écarlate.*
Scharlei, v. *Orvale, toute-bonne*, f.; *ormin* (plante), m.
Scharluin, m. *zie* Schurk.
Scharmutselen (ik scharmutselde, heb gescharmutseld), o. w. *Escarmoucher.*
Scharmutseling (-en), v. *Escarmouche*, f.
*Scharnier (-en), o. *Charnière*, f.
Scharp enz. *zie* Scherp enz.
Scharre, v. *zie* Schar.
Scharrebier (z. mv.), o. *De la petite bière*, f.
Scharrelen (ik scharrelde, heb gescharreld), o. w. *Gambiller.*
Scharren, o. w. *zie* Scharrelen.
Schat (-tten), m. *Trésor*, m.
Schatbaer, b. n. *Appréciable; estimable.* —, cynsbaer. *Tributaire; contribuable.*
Schatbewaerder (-s), m. *Trésorier; caissier*, m.
Schateren (ik schaterde, heb geschaterd), o. w. *Retentir; résonner; éclater.* — van lachen. *Éclater de rire.*
Schatering, v. *Éclat; retentissement*, m.
Schatje (-s), o. *Petit trésor*, m.
Schatkamer (-s), v. *Trésorerie*, f.; *trésor*, m.
Schatkist (-en), v. *Trésor public*, m.; *épargne*, f.
Schatmeester (-s), m. *Trésorier, financier; questeur*, m.
Schatmeesterschap, o. *Charge de trésorier, questure*, f.

Schatpligtig, b. n. *Contribuable; taillable, imposable.*
Schatpligtige, (-n), m. *Contribuable*, m.
Schatprys, m. *Prix de l'estimation*, m.
Schatryk, b. n. *Extrêmement riche, cousu d'or, richissime.*
Schatster (-s), v. *Appréciatrice*, f.
Schatten, mv. van schat.
Schatten (ik schattede, heb geschat), b. w. *Taxer; coliser.* —, weerderen. *Évaluer; estimer; apprécier; priser.* —, achten, aenzien. *Réputer; regarder comme...*
Schattend, b. n. *Appréciatif.*
Schatter (-s), m. *Appréciateur; estimateur*, m.
Schatting (-en), v. *Taxe; imposition; charge; contribution*, f.; *impôt*, m. —, het weerderen. *Évaluation; estimation; prisée*, f. Ligte —. *Aperçu*, m.
Schattingbaer, b. n. *Contribuable; taillable; imposable.*
Schattinghetter (-s), m. *Percepteur*, m.
Schattingregister (-s), o. *Cadastre*, m.
Schattingschuldig enz. zie Schatpligtig enz.
Schatverzamelaer (-s), m. *Thésauriseur*, m.
Schatverzamelaerster (-s), v. *Thésauriseuse*, f.
Schaveelen (ik schaveelde, heb geschaveeld), o. w. *Faire un peu de place; se ranger un peu.*
Schaveling, v. *Planure*, f.; *copeau*, m.
Schaven (ik schaef, schaefde, heb geschaefd), b. w. *Raboter; planer.* Vellen —. *Parer des peaux.* —, ligt kwetsen. *Effleurer; frôler.* — (fig.). Verbeteren. *Corriger; retoucher; polir.* Een werk —. *Retoucher un ouvrage.*
Schaverdyn, v. zie Schaets.
Schavergoeding, v. zie Schadevergoeding.
Schaverhaling, v. zie Schadeverhaling.
Schavot (-tten), o. *Échafaud*, m.
Schavotteren (ik schavotteerde, heb geschavotteerd), b. w. *Exposer publiquement sur un échafaud.*
Schavuit (-en), m. *Scélérat; coquin; fripon*, m.
Schavuitje (-s), o. *Petit coquin, petit fripon*, m.
Schede, v. zie Scheede.
Schedel (-s), m. *Sommet de la tête; crâne*, m.
Schedelhoofdpyn, v. } *Migraine*, f.
Schedelhoofdzeer, o. }
Schedelkunde (z. mv.), v. *Crânologie*, f.
Schedelkundige, (-n), m. *Crânologue*, m.
Schedelleer, v. *Crânologie*, f.
Schedeltje (-s), o. *Petit crâne*, m.
Schee, v. zie Scheede.
Scheede (-n), v. *Gaîne*, f.; *fourreau; étui; vagin* (anat.), m. Den degen in de — steken. *Mettre l'épée dans le fourreau.*
Scheedemaker (-s), m. *Gaînier; fourrelier*, m.
Scheef, b. n. *Oblique; tortu; croche.* —ve beenen. *Des jambes croches.* — zyn. *Biaiser.* —, byw. *Obliquement; de biais; de travers.*
Scheefbeen (-en), o. *Jambe croche*, f.
Scheefbeenig, b. n. *Bancal, cagneux.*
Scheefbek (-kken), m. *Qui à la bouche de travers.*
Scheefhals (-zen), m. *Torticolis*, m.
Scheefhalzig, b. n. *Torticolis.*
Scheefheid, v. *Obliquité*, f.; *biais*, m.
Scheefhoek (-en), m. *Angle oblique*, m.
Scheefhoekig, b. n. *Obliquangle.*
Scheefte, v. zie Scheefheid.
Scheefvoet (-en), m. *Pied bot*, m.
Scheel, b. n. *Louche; bigle.* —, byw. *De travers.* — zien. *Loucher, bigler.*
Scheel (-elen), o. *Couvercle*, m. zie Schedel.
Scheelachtig, b. n. *Un peu louche.*
Scheelaerd (-s), m. *Louche, loucheur*, m.
Scheelen (ik scheelde, heb gescheeld), b. w. *Séparer.* zie Schelen.
Scheelheid (z. mv.), v. *Vue louche*, f.
Scheelhoofdpyn, v. *Migraine*, f.
Scheen (-en), v. *Os de la jambe; tibia*, m. Eene blauwe — loopen. *Essuyer un refus.* —, tooneelscherm. *Coulisse*, f. — (boekdrukkerij). *Biseau*, m.
Scheen. zie Schynen.
Scheenbeen (-en), o. *Os de la jambe; tibia, péroné*, m.
Scheenbeenspier (-en), v. *Muscle tibial ou péronier*, m.
Scheenpyp, v. zie Scheenbeen.
Scheentje (-s), o. *Petit os de la jambe*, m.; *petite coulisse*, f.
Scheenyzers, o. mv. *Brodequins*, m. pl.
Scheep, zie Schip. Te — gaen of komen. *S'embarquer; aller ou venir à bord.* Te — doen. *Embarquer.* Scheep! scheep! *A bord! à bord!*
Scheepen, b. w. zie Schepen, b. w.
Scheepje (-s), o. *Petit vaisseau*, m.; *nacelle*, f.
Scheeps, b. n. *Qui a rapport à un vaisseau ou à la marine.*
Scheepsanker (-s), o. *Ancre*, f.
Scheepsbalk (-en), m. *Ailure*, f.
Scheepsbeschuit, v. *Biscuit*, m.
Scheepsbestier, o. } *Direction*, f., *ou commandement d'un navire*, m.
Scheepsbestuer, o. }
Scheepsblok (-kken), m. *en* o. *Chouquet* (t. de mar.), m.
Scheepsboord, m. *Bord d'un vaisseau*, m.
Scheepsbottelier (-s), m. *Barillar, cambusier*, m.
Scheepsbouw, m. }
Scheepsbouwkunde, v. } *Architecture navale*, f.
Scheepsbouwkunst, v. }
Scheepsbrood, o. *Biscuit*, m.
Scheepsbuik, m. *Bouchin* (t. de mar.), m.
Scheepsdagreis (-zen), v. *Cinglage, chemin d'un vaisseau en 24 heures*, m.
Scheepsdweil (-en), m. *en* v. *Écoupe, vadrouille*, f., *faubert*, m.
Scheepsgereedschap (-ppen), o. *Agrès; apparaux*, m. pl.
Scheepsgezellen, m. mv. *Équipage d'un vaisseau*, m.
Scheepshaek (-aken), m. *Grappin, harpin, croc*, m.
Scheepsjongen (-s), m. *Mousse*, f.
Scheepskapitein (-s), m. *Capitaine de vaisseau; patron*, m.
Scheepskelder (-s), m. *Cambuse*, f.
Scheepskeuken (-s), v. *Fougon*, m.
Scheepskiel (-en), v. *Bodine, quille d'un navire*, f.
Scheepskist (-en), v. *Coffre de matelot*, m.
Scheepskok (-s), m. *Cuisinier d'un vaisseau*, m.
Scheepskolom (-mmen), v. *Colonne rostrale*, f.
Scheepskroon (-en), v. *Couronne rostrale*, f.
Scheepslading (-en), v. *Cargaison; charge d'un vaisseau, navée*, f.
Scheepslanteern (-en), v. *Fanal*, m.
Scheepslapper (-s), m. *Radoubeur; calfat; calfateur*, m.
Scheepsleden, o. mv. *Membres*, m. pl., ou *côtes d'un navire*, f. pl.
Scheepsloon (z. mv.), m. *en* o. *Fret; nolis ou nolissement*, m.
Scheepslyst (-en), v. *Contant* (t. de mar.), m.

maet (-aten), v. *Mesure de vaisseau ;*
e qu'un vaisseau peut contenir, f.
magt, v. *Forces navales*, f. pl.
mast (-en), m. *Mât, mât de vaisseau* ou
vire, m.
officier (-en), m. *Officier de marine*, m.
onkosten, m. mv. *Frais de vaisseau*,
.
overste (-n), m. *Amiral ; commandant*
flotte, d'une escadre, m.
pomp (-en), v. *Pompe de vaisseau*, f.
raed, m. *Conseil d'un vaisseau*, m.
rib (-bben), v. *Côte d'un navire*, f.
spiegelgevecht (-en), o. *Naumachie*, f.
stryd (-en), m. *Combat naval*, m.
timmerman (-lieden), m. *Charpentier de*
au, m.
timmerwerf (-ven), v. *Chantier*, m.
toerusting (-en), v. *Équipement* (terme
ır.), m.
togt (-en), m. *Expédition navale*, f.
touwen, v. *en* o. mv. *Cordages*, m. pl.
touwwerk, o. *Ceintrage*, m.; *cordages*,
.
triomf (-en), m. *Triomphe naval*, m.
vaen (-anen), v. *Pavillon*, *étendard de*
au, m.
vaert, v. *zie* Scheepvaert.
vloot (-oten), v. *Flotte*, f.
vlootje (-s), o. *Flottille*, f.
volk (z. mv.), o. *Équipage*, m.; *matelots*,
.
voogd (-en), m. *Patron* ou *maître d'un*
au, m.
vracht (-en), v. *Fret; nolis ; naulage*, m.;
e de navire, *cargaison*, *navée*, f.
vrachtbrief (-ven), m. *Connaissement*, m.
werk, o. *Manœuvre*, f. — doen. *Manœu-*

wig (-ggen), v. *Épite* (t. de mar.), f.
wimpel (-s), m. *Banderole*, f.
zandlooper (-s), m. *Ampoulette* (t. de
, f.
aert (z. mv.), v. *Navigation*, f.
oord (-en), o. *Terme de marin*, m.
(-eren), v. *Ciseaux*, m. pl.; *paire de ci-*
, f. Koperslagers —. *Cisailles*, f. pl.
scheerders —. *Forces*, f. pl. Zilversmids
soir, m. Scheren van eenen kreeft. *Pin-*
écrevisse, f. pl. — (van eene weegschael).
e, f.
ekken (-s), o. *Bassin à barbe*, m.
er (-s), m. *Tondeur; barbier;* (fam.) *ran-*
ur, m.
oek (-en), m. *Frottoir*, m.
oos (-zen), v. *Boîte à savonnette*, f.
raed (-aden), m. *Fil de chaîne* (*d'une*
, m.
, b. w. *zie* Scheren.
ang (-en), m. *Baloire* (t. de mar.), f.
aren, o. *zie* Scheerdraed.
ereedschap, o. } *Instruments de barbier*,
oed, o. } m. pl.; *trousse*, f.
aer, o. *zie* Scheerhair.
air (-en), o. *Bourre*, f. Met — opvullen.
ourrer.
ıg, v. *zie* Schering.
oker (-s), m. *Étui de ciseaux*, m.
ng, v. *Ciguë*, f.
ngsap, o. *Ciguë*, f., *suc de la ciguë*, m.
nen, v. mv. *Pantoquières* (t. de mar.),

Scheermes (-ssen), o. *Rasoir*, m.
Scheermesje (-s), o. *Petit rasoir*, m.
Scheermeskoker (-s), m. *Étui de rasoir*, m.
Scheermessenmaker (-s), m. *Coutelier qui fait des rasoirs*, m.
Scheerplaets (-en), v. *Barberie* (*dans un couvent*), f.
Scheerraem (-amen), v. *en* o. *Ourdissoir*, m.
Scheersel, o. *Rognure*, f.
Scheerslyper (-s), m. *Rémouleur*, *gagne-petit*, m.
Scheerster (-s), v. (fam.). *Rançonneuse*, f.
Scheerstok (-kken), m. *Lisseron* (terme de tisserand), m.
Scheertyd, m. *Tonte*, f., *temps où l'on tond les troupeaux*, m.
Scheerwerk, o. *Tenaillon* (t. de fortif.), m.
Scheerwinkel (-s), m. *Boutique de barbier*, f.
Scheerwol, v. } *Bourre lanice ; tondaille*, *ton-*
Scheerwolle, v. } *te*, f.
Scheerzolder (-s), m. *Galetas*, m.
Scheet (scheten), m. *Pet*, *vent*, m.
Schegge (-n), v. *Coupe gorge* (mar.), m.
Scheiarts (-en), m. *Iatrochimiste*, m.
Scheiartsenykundig, b. n. *Iatrochimique*.
Scheiartsenykunst, v. *Iatrochimie*, f.
Scheibaer, b. n. } *Séparable*. — (scheik.). *Disso-*
Scheidbaer, b. n. } *luble*.
Scheidbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est séparable*, f.
Scheidboom (-en), m. *Barrière*, f.; *poteau qui sépare deux juridictions*, m.
Scheidbrief (-ven), m. *Lettre de divorce*, f.
Scheidelyk, b. n. *zie* Scheidbaer.
Scheiden (ik scheidde, heb gescheiden), b. w. *Séparer ; désunir; disjoindre ; diviser*. —, deelen. *Partager*. Eenen boedel —. *Partager une succession*. — (scheik.). *Décomposer ; dissoudre; sécréter*. —, byleggen. *Terminer ; accommoder*. Eenen twist —. *Accommoder un différend*. —, o. w. (met *zyn*). *Se fendre ; s'ouvrir; se séparer; se dissoudre*. Het genootschap scheidt. *La société se dissout*. — (spr. van melk enz.). *Tourner ; se cailler*. —, vertrekken. *Partir ; quitter*. Het is tyd om te —. *Il est temps de partir*. Van de Kerk —. *Se séparer de l'Église*.
Scheideur (-en), v. *Porte à deux battants*, f.
Scheiding (-en), v. *Séparation ; disjonction*, *scission*, f..—, deeling. *Partage*, m. — (scheik.). *Décomposition; dissolution; sécrétion*, f.
Scheidingslinie, v. *Ligne de démarcation*, f.
Scheidmael (-alen), o. } *Repas d'adieu*,
Scheidmaeltyd (-en), m. *en* v. } m.
Scheidmerk (-en), o. *Marque de séparation*, f.
Scheidmuer (-uren), m. *Mur mitoyen ; mur de séparation*, *mur de refend*, m.
Scheidpael (-alen), m. *Borne*, f.; *terme*, m.
Scheidsel, o. *Séparation ; cloison*, f.
Scheidslieden, mv. van scheidsman.
Scheidsman (-lieden), m. *Arbitre; médiateur*, m.
Scheidsregtelyk, b. n. *Arbitral*.
Scheidsregter, m. *zie* Scheidsman.
Scheidsteen, m. *zie* Scheidpael.
Scheidsvrouw (-en), v. *Médiatrice*, f.
Scheidteeken, o. *zie* Scheidmerk.
Scheidweg (-en), m. *Carrefour*, m.; *bivoie*, f.
Scheikonst, v. } *zie* Scheikunst.
Scheikunde, v. }
Scheikundig, b. n. *Chimique*.
Scheikundige (-n), m. *Chimiste*, m.
Scheikunst (z. mv.), v. *Chimie*, f.
Scheimiddel, o. *Dissolvant*, m.

Scheimuer, m. *zie* Scheidmuer.
Scheinagel (-s), m. *Gournable* (t. de mar.), m.
Scheipael, m. *zie* Scheidpael.
Scheistok (-kken), m. *Balustre*, m.
Scheiteeken, o. *zie* Scheidmerk.
Scheivat (-en), o. *Séparatoire* (vase chimique), m.
Scheivlies (-zen), o. *Diaphragme* (t. de bot.), m.
Scheivocht, o. *Menstrue* (dissolvant), m.
Scheiweg, m. *zie* Scheidweg.
Schel (-llen), v. *Pelure; écorce; peau; gousse; cosse, silique, écosse; écale; coque*, f. —, vlies op het oog. *Taie, albugo*, f. —, bel. *Sonnette*, f.
Schel, b n. *Clair; aigu; sonore; argentin*. Schelle stem. *Voix sonore* ou *argentine*, f.
Scheld, v. *zie* Schelde.
Scheldbrief (-ven), m. *Lettre injurieuse*, f.
Schelde, v. (rivier). *Escaut*, m.
Schelden (ik schold, heb gescholden), b. *en* o. w. *Dire des injures; injurier; invectiver*. Kwyt —. *Remettre; tenir quitte de; pardonner; absoudre*.
Schelder (-s), m. *Celui qui injurie*.
Schelding, v. *Injure; invective*, f.
Scheldnaem (-namen), m. *Nom injurieux* ou *offensant, sobriquet*, m.
Scheldschrift (-en), o. *Écrit injurieux; libelle diffamatoire*, m.
Scheldwoord (-en), o. *Injure; invective; parole offensante*, f.; *terme injurieux*, m.
Schelen (het scheelde, heeft gescheeld), o. w. *Différer; manquer; s'en falloir; faillir; avoir quelque mal; être indisposé*. Het scheelt veel. *Il s'en faut beaucoup*. Het scheelt meer dan de helft. *Il manque plus de la moitié*. Het scheelde weinig of ik viel. *Peu s'en est fallu que je ne tombasse; j'ai failli tomber* ou *de tomber*. Het scheelt my weinig. *Peu m'importe*. Wat scheelt u? *Qu'avez-vous?*
Schelerten, v. mv. *Pois sans cosse*, m. pl.
Schelfer, schelferen enz. *zie* Schilfer, schilferen enz.
Schelfzee (z. mv.), v. *Mer Rouge*, f.
Schelheid (z. mv.), v. *Son aigu* ou *clair*, m.
Schelklinkend, b. n. *Aigu; clair; résonnant; éclatant*.
Schelkruid, o. *Chélidoine* (plante), f.
Schelleken (-s), o. *Petite pelure; petite sonnette*, f.
Schellen (ik schelde, heb gescheld), b. w. *Peler; écorcer; écaler; écosser*. Appelen —. *Peler des pommes*. Erten —. *Écosser des pois*. Eijeren —. *Écaler des œufs*. —, o. w. *Sonner*.
Schelletje (-s), o. *Petite pelure; petite sonnette*, f.
Schellevisch, m. *zie* Schelvisch.
Schelling (-en), m. *Escalin; schelling*, m.
Schelluidend, b. n. *zie* Schelklinkend.
Schelm (-en), m. *Coquin; fripon; scélérat; filou; fourbe*, m.
Schelmachtig, b. n. *Méchant; fripon; fourbe; scélérat*.
Schelmery (-en), v. *Friponnerie, fourberie; malice; scélératesse*, f.
Schelmpje (-s), o. *Petit coquin, petit fripon*, m.
Schelmsch, b. n. *zie* Schelmachtig.
Schelmstuk, o. *zie* Schelmery.
Schelp (-en), v. *Coquille; équaille, valve*, f. —, uitspringend gewelf. *Trompe*, f.
Schelpdier (-en), o. *Coquillage; crustacé*, m. —en. *Mollusques, testacés*, m. pl.
Schelpdierkunde, v. *zie* Schelpkunde.
Schelpgewas, o. *Coquillage*, m.
Schelpgroef (-ven), v. *Carrière coquillière*, f.
Schelpkunde (z. mv.), v. *Conchyliologie*, f.
Schelpkundig, b. n. *Conchyliologique*.
Schelpkundige (-n), m. *Conchyliologiste*, m.
Schelpmarmer, m. en o. *Marbre lumachelle*, m.
Schelpslek (-kken), v. *Escargot; limaçon*, m.
Schelpsteen (-en), m. *Coquille pétrifiée, pierre coquillière*, f.
Schelpvisch (-sschen), m. *Coquillage; poisson à coquille*, m. —sschen. *Testacés*, m. pl.
Schelpvischkunde (z. mv.), v. *Conchyliologie*, f.
Schelpwerk, o. *Coquillage*, m.; *rocaille*, f.
Schelpwerker (-s), m. *Rocailleur*, m.
Schelpzand, o. *Cron, falun* (t. d'hist. nat.), m.
Scheltrompet (-tten), v. *Clairon*, m.
Schelvisch (-sschen), m. *Églefin* (poisson), m.
Schelvormig, b. n. *Siliculeux* (bot.).
Schelvruchten, v. mv. *Légumes*, m. pl.
Schelwortel, m. *zie* Schelkruid.
Schemel (-s), m. *Lisoir* (*pièce de chariot, de carrosse*), m.
Schemer, m. *Brune*, f.; *crépuscule*, m.
Schemeravond, m. *Brune*, f.; *crépuscule du soir*, m.
Schemercirkel, m. *Cercle crépusculaire*, m.
Schemeren (het schemerde, heeft geschemerd), o. w. *Ne donner qu'une faible lumière; être ébloui*.
Schemering, v. *Faible lueur*, f.; *crépuscule*, m. — (der oogen). *Éblouissement*, m.
Schemerlicht, o. *Faible lueur*, f.; *faux-jour; crépuscule*, m.
Schempen, o. w. *zie* Schimpen.
Schendelyk, b. n. *Infâme; honteux; indigne; noir*. —, byw. *Indignement, d'une manière infâme*.
Schendelykheid, v. *Infamie; indignité; noirceur*, f.
Schenden (ik schond, heb geschonden), b. w. *Gâter; défigurer; dégrader; endommager*. —, onteeren. *Déshonorer; violer; profaner; enfreindre; transgresser*. —, schofferen. *Déflorer*.
Schender (-s), m. *Celui qui gâte, qui défigure*. —, lasteraer. *Diffamateur; calomniateur*, m. —, breker (der wetten). *Infracteur; violateur, transgresseur*, m. —, ontheiliger. *Profanateur*, m.
Schendery, v. *zie* Schending.
Schendig, b. n. *Diffamant; infamant; infâme; indigne*.
Schending, v. *Diffamation; calomnie*, f. —, verbreking (van wetten enz.). *Infraction; violation, contravention; transgression*, f. —, schade (aen boomen enz.). *Dégât*, m. — (van kerken enz.). *Profanation*, f. —, schoffering. *Défloration*, f.
Schendjongen (-s), m. *Jeune libertin, bardache*, m.
Schendster (-s), v. *Celle qui gâte, qui défigure*. —, lasteraerster. *Calomniatrice*, f.
Schendtong (-en), v. *Mauvaise langue*, f.
Schenkaedje (-n), v. *Présent, don, cadeau*, m.
Schenkambt, o. *Office d'échanson*, m.
Schenkbak (-kken), m. *Baquet pour mettre des verres etc.*, m.
Schenkblad (-en), o. *Cabaret* (plateau), m.
Schenkbord (-en), o. *Soucoupe*, f.
Schenkel (-s), m. *Os de la jambe, de la cuisse; jarret*, m.
Schenkelader, v. *Veine crurale*, f.

ldraeijer (-s), m. *Trochanter* (terme
.), m.
lspier, v. *Muscle crural, couturier*, m.
n (ik schonk, heb geschonken), b. w.
r; *donner à boire*. Wyn — in eenen be-
verser du vin dans une coupe. —, ver-
Faire présent; donner.
r (-s), m. *Échanson, œnophore*, m.
ıg, v. *Don; présent; cadeau*, m.
amer (-s), v. *Échansonnerie*, f.
ıfel (-s), v. *Buffet*, m.
ılloor, v. *zie* Schenkbord.
en (ik schende heb geschend), b. w.
r. —, aenhitsen. *Exciter inciter*.
ı, v. *Crime*, m —, schande. *Infamie;*
f; *opprobre*, m.
-ppen), m. *Cuillerée; pellée* ou *pelle-*

rd (-en), o. } *Aileron; alichon*, m.
rd (-en), o. }
(-s), o. *Boisseau*, m.
ng (-en), m. *en* v. *Passager*, m.; *passa-*
f.
aaker (-s), m. *Boisselier*, m.
ol, o. *Boisseau*, m., *boisselée*, f.
er (-s), m. *Seau à puiser, godet*, m.,
'te, f.
(-s, -en), m. *Échevin*, m. —, mv. van

(ik scheep, scheepte, heb gescheept),
Embarquer.
lom, o. *Échevinage*, m.
ıbank (-en), v. *Tribunal des échevins*, m.
ıchap, o. *Échevinage*, m.
ıkamer (-s), v. *Chambre des échevins*, f.
ıplaets (-en), v. *Charge d'échevin*, f.
rol (-llen), v. *Rôle des échevins*, m.
-s), o. *Petite cuillerée; petite pelletée*, f.
(-tten), o. *Truble* (filet), f.
je (-s), o. *Trubleau*, m.
ı (ik schiep, heb geschapen), b. w. *Créer*.
eeft den hemel en de aerde geschapen.
créé le ciel et la terre.
ı (ik schepte, heb geschept), b. w. *Pui-*
ater —. *Puiser de l'eau*. Lucht *of* adem
spirer; prendre haleine. Moed —. *Pren-*
urage. Vermaek in iets —. *Prendre plai-*
uelque chose.
ıd, b. n. *Créateur; qui crée*.
(-s), m. *Créateur*, m. —, schepvat.
, f.
g, v. *Création*, f.
nk (-en), v. *Jantille*, f. *zie* Schepberd.
(-en, -eren), o. *Roue à godet*, f.
(-s, -en), o. *Créature*, f.
(-s), m. *Sceptre*, m.
(-en), o. *Écope*, f.
(ik scheer, schoor, heb geschoren), b. w.
e; couper raser. De schapen —. *Ton-*
brebis. Het hair Couper les cheveux.
ing —. *Ourdir*. Den baerd —. *Raser, faire*
be. De kruin —. *Tonsurer*. — (gem.).
el doen betalen. *Rançonner, écorcher*.
. *zie* Schering.
ven), v. *Tet, tesson, morceau de pot*
m.
s (-ssen), o. *Couperet*, m.
ır (-s), o. *Scarificateur* (t. de chir.), m.
; v. *Tonte*, f. — (der kruin). *Tonsure*, f.
ten (van het geweef). *Chaîne*, f. —
sw.). *Ourdissure*, f., *ourdissage*, m.
f.
v. *zie* Scharlei.

Scherluin, m. *zie* Schurk.
Scherm (-en), o *Paravent; écran*, m. —, too-
neelscherm. *Coulisse*, f.
Schermboek (-en), m. *en* o. *Livre d'escrime*. m.
Schermdak (-en) o. *Muscule*, m., *tortue* (ma-
chine de guerre), f.
Schermdegen (-s), m. *Fleuret*, m.
Schermen (ik schermde heb geschermd), o. w.
Escrimer, faire des armes. Het —. *Escrime*, f.
Schermer (-s), m. *Escrimeur, gladiateur*, m.
Schermhandschoen (-en). m. *Gant d'escrime*, m.
Schermhoed (-en), m. *Pétase* (chapeau des an-
ciens), m.
Scherminkel (-s), m. (fam.). *Flandrin*, m.
Schermkunst (z. mv.), v. *Escrime*, f.
Schermmeester (-s), m. *Maître d'armes, d'escrime,*
tireur, m.
Schermschild (-en), m. *en* o. *Bouclier; écu*, m.
Schermschoen (-en), m. *Escarpin*, m.
Schermschool (-olen), v. *Salle d'armes, école*
d'escrime, f.
Schermschrift (-en), o. *Apologie*, f.; *manifeste*, m.
Schermslag (-en), m. *Botte*, f., *coup de fleuret*, m.
Schermsteek, m. } *zie* Schermslag.
Schermstoot, m. }
Schermutselaer (-s), m. *Escarmoucheur*, m.
Schermutselen (ik schermutselde, heb gescher-
mutseld), o. w. *Escarmoucher, s'escarmou-*
cher.
Schermutseling (-en), v. *Escarmouche*, f.
Scherp, b. n. *Tranchant; affilé; aigu; pointu*.
Dat mes is niet —. *Ce couteau ne coupe pas*.
— maken. *Aiguiser, affiler*. —e hoek. *Angle*
aigu. — geluid. *Son aigu*. —e pyn. *Douleur*
aiguë ou piquante. —, bytend. *Mordant; pi-*
quant; âpre; aigre; acide; corrosif. —e woor-
den. *Mots piquants*. —, snel. *Pénétrant; per-*
çant; fin; subtil. Een — gezicht. *Une vue*
perçante. — gehoor. *Oreille fine*. — oordeel.
Jugement solide. — verstand. *Esprit pénétrant*.
—, streng. *Sévère, rigide; rigoureux*. —, byw.
zie Scherpelyk.
Scherp (z. mv.) o. *Balles*, f. pl.; *mitraille*, f. —
(van messen enz.). *Fil tranchant*, m.
Scherpachtig, b. n. *Acescent, aigrelet*.
Scherpelyk, byw. *Sévèrement, sérieusement;*
attentivement. — berispen. *Censurer sévère-*
ment. — toeluisteren. *Écouter attentivement*.
Scherpen (ik scherpte, heb gescherpt), b. w.
Aiguiser; affiler. Een mes —. *Aiguiser un*
couteau. (fig.). Het verstand —. *Aiguiser, ou-*
vrir l'esprit. Een peerd ten ys —. *Ferrer un*
cheval à glace.
Scherpheid, v. *Tranchant, fil*, m. — van een
mes. *Tranchant d'un couteau*. —, fynheid. *Fi-*
nesse; subtilité; pénétration, f. — van het
gehoor. *Finesse de l'ouïe*. —, inbytende kracht.
Âcreté; âpreté; acidité; mordacité, f. —,
strengheid. *Rigueur; sévérité*, f.
Scherphoekig, b. n. *Acutangle, acutangulaire*,
oxygone.
Scherpigheid, v. *zie* Scherpheid.
Scherping, v. *Aiguisement*, m.
Scherpklinkend, b. n. } *Aigu; clair; per-*
Scherpluidend, b. n. } *çant*.
Scherppuntig, b. n. *zie* Scherphoekig.
Scherpregter (-s), m. *Bourreau*, m.
Scherpregterschap, o. *Charge de bourreau*, f.
Scherpschutter (-s), m. *Tirailleur*, m.
Scherpsnydend, b. n. *Tranchant*.
Scherpte, v. *zie* Scherpheid.

Scherpziende, b. n. *Qui a la vue perçante; clairvoyant.*
Scherpzinnig, b. n. *Ingénieux; pénétrant; subtil.* — byw. *zie* Scherpzinniglyk.
Scherpzinnigheid (z. mv.), v. *Sagacité, subtilité; pénétration; perspicacité*, f.
Scherpzinniglyk, byw. *Ingénieusement; subtilement.*
Scherpzoet, b. n. *Aigre-doux.*
Scherts (z. mv.), v. *Raillerie; plaisanterie; moquerie*, f.
Schertsen (ik schertste, heb geschertst), o. w. *Plaisanter; railler.* Met iemand —. *Se moquer de quelqu'un.*
Schertsend, b. n. *Railleur; plaisant.*
Schertser (-s), m. *Railleur; moqueur; plaisant*, m.
Schertsery, v. } *zie* Scherts.
Schertsing, v. }
Schertsster (-s), v. *Railleuse*, f.
Scherve, v. *zie* Scherf.
Schervenvonnis, o. *Ostracisme*, m.
Schets (-en), v. *Esquisse; ébauche*, f.; *croquis; canevas; tracé*, m.
Schetsen (ik schetste, heb geschetst), b. w. *Esquisser; ébaucher; crayonner; tracer.*
Schetser (-s), m. *Celui qui ébauche* ou *esquisse.*
Schetsing, v. *zie* Schets.
Schetsje (-s), o. *Petite esquisse*, f.
Schetteren (ik schetterde, heb geschetterd), o. w. *Éclater; retentir.* Lachen dat het schettert. *Éclater de rire.* — (spr. van den donder). *Gronder.* Het —. *Éclat; fracas; bruit*, m.
Schetterend, b. n. *Éclatant; perçant; aigu; glapissant.*
Schettering, v. *Éclat; fracas; bruit*, m.
Scheur (-en), v. *Déchirure; crevasse; fente; fêlure*, f.; *accroc*, m. *zie* Scheuring.
Scheurbuik (z. mv.), v. *en* o. *Scorbut*, m.
Scheurbuikachtig, b. n. *Scorbutique.*
Scheurbuikig, b. n. *Scorbutique.*
Scheurdoek, o. *Vieux linge qui n'est bon qu'à déchirer*, m.
Scheuren (ik scheurde, heb gescheurd), b. w. *Déchirer; fendre.* Papier —. *Déchirer du papier.* —, o. w. (met *zyn*). *Se fendre; crever; se crevasser.* Zich — van de Kerk. *Se séparer de l'Église.*
Scheuring (-en), v. *Déchirement;* (fig.) *schisme*, m.; *division; scission*, f.
Scheurmaker (-s), m. *Schismatique; dissident, scissionnaire*, m.
Scheurpapier, o. *Papier de rebut* ou *d'enveloppe*, m.; *paperasse maculature*, f.
Scheurpaus (-en), m. *Antipape*, m.
Scheursel (-s), o. *Déchirure; rupture*, f.
Scheurtje (-s), o. *Petite déchirure; petite crevasse*, f.
Scheurziek, b. n. *Schismatique; qui aime à semer la discorde.*
Scheut enz. *zie* Schoot enz.
Scheutig, b. n. *Libéral.* Hy is daer niet — op. *Il n'aime pas à faire cela.*
Scheyarts enz. *zie* Scheiarts enz.
Schicht (-en), m. *Flèche*, f.; *dard; javelot; trait*, m.
Schichtig, b. n. *Ombrageux; peureux; craintif.*
Schichtigheid (z. mv). v. *Peur; crainte*, f.
Schielyk, b. n. *Soudain; subit; prompt; inopiné; imprévu; précipité; brusque.* —e dood. *Mort subite.* —, byw. *Soudainement; subitement; tout-à-coup; brusquement.*
Schielykheid (z. mv.), v. *Promptitude; célérité; précipitation*, f.
Schieman (-nnen), m. *Esquiman; quartier-maître* (t. de mar.), m.
Schiemanschap, o. *Office d'esquiman ou de quartier-maître*, m.
Schiemansgaren, o. *Bilord* (t. de mar.), m.
Schiep. *zie* Scheppen. (*Créer*).
Schier, byw. *Presque; quasi; peu s'en faut; à peu près.* — of morgen. *Aujourd'hui ou demain; quelque jour.*
Schiereiland (-en), o. *Chersonèse, presqu'île, péninsule*, f.
Schierlyk, byw. *zie* Schier.
Schietbeitel (-s), m. *Bec d'âne* (outil), m.
Schietboog (-ogen), m. *Arbalète*, f.; *arc*, m.
Schietbus (-ssen), v. *Arme à feu*, f.
Schieten (ik schoot, heb geschoten), b. w. *Tirer.* Met kanon —. *Tirer le canon.* Eenen pyl naer iemand —. *Tirer ou décocher une flèche à quelqu'un.* Iemand dood —. *Tuer quelqu'un d'un coup de fusil ou de pistolet.* Door den kop —. *Brûler la cervelle; fusiller.* Een schip in den grond —. *Couler un vaisseau à fond.* In het wild —. *Tirer à coups perdus.* De zon schiet hare stralen. *Le soleil darde ses rayons.* Kuit —. *Frayer* (en parlant des poissons). Wortel —. *Prendre racine; jeter des racines.* Het brood in den oven —. *Enfourner le pain.* Geld —. *Prêter ou avancer de l'argent.* —, o. w. (met *zyn*). *S'élancer; se jeter avec impétuosité.* —, uitspruiten. *Germer, pousser, croître.* Te kort —. *Ne pas suffire; être obligé de céder.* Te binnen —. *Se souvenir.* Den toom laten —. *Lâcher la bride.* Die stoffe schiet. *Cette étoffe se décharge ou se déteint.*
Schieter (-s), m. *Tireur*, m. —, schietworm. *Teigne; mite*, f.; *cosson*, m.
Schietgat (-en), o. *Embrasure; canonnière; meurtrière, canardière*, f. — (voor het handgeschut). *Créneau*, m.
Schietgebed (-en), o. *Oraison jaculatoire, éjaculation*, f.
Schietgevaerte (-n), o. *Baliste; catapulte*, f.
Schietgeweer (-eren), o. *Arme à feu; arme à trait*, f.
Schiethagel (z. mv.), m. *Cendrée, cendre de plomb, dragée*, f.
Schietkat (-tten), v. *Cavalier* (terme de fortif.), m.
Schietlap (-ppen), m. *Plastron*, m.
Schietlood (-en), o. *Niveau, plomb*, m. — (om te peilen). *Sonde*, f.
Schietlyn, v. *Tir*, m.
Schietplaets (-en), v. *Tir, endroit où l'on s'exerce à tirer*, m.
Schietpoeijer, o. *Poudre à tirer*, f.
Schietpyl (-en), m. *Flèche*, f.
Schietschans (-en), v. *Batterie*, f.
Schietspoel (-en), v. *Navette* (*de tisserand*), f.
Schietworm (-en), m. *Teigne; gerce, mite*, f.; *cosson*, m.
Schiften (ik schiftte, heb geschift), b. w. *Séparer; diviser.* —, o. w. (met *zyn*). *Se cailler.* —, uitrafelen. *S'effiler.*
Schifting, v. *Séparation; division*, f. —, stolling. *Caillement*, m. —, uitrafeling. *Éraillure*, f.
Schigt, m. *zie* Schicht.
Schigtig enz. *zie* Schichtig enz.
Schik (z. mv.), m. *Ordre; arrangement*, m. Alles is op zynen —. *Tout est en bon ordre.* In zynen — zyn. *Être content.* Goed —s. *De bonne grâce; de plein gré.*

›din (-nnen), v. *Parque*, f.
ılyk, b. n. *Propre; net.* —, toegevend. *ılaisant; traitable; facile.*—, wel geregeld. *; décent; modeste; sage.* —, byw. *Proent; avec ordre; sagement, modestement.*
ılykheid, v. *Ordre*, m.; *règle*, f. —, net- *Propreté*, f. —, toegevendheid. *Comınce; déférence; modération*, f.
ın (ik schikte, heb geschikt), b. w. *Ranarranger; régler; classer; mettre en* ». Hy zal alles wel —. *Il arrangera tout.* zal zich wel —. *Tout ira bien.* —, voe- *Conformer.* Zich naer de omstandighe- —. *Se conduire d'après les circonstances.* ›estieren. *Gouverner; diriger; disposer.* ıchikt alles. *Dieu dirige tout.* —, zenden. *yer.* —, bestemmen. *Destiner; affecter.* . w. *Faire place, reculer; se ranger.* Zich *disposer; se conduire; s'accommoder.* tot werken —. *Se mettre à travailler.*
r (-s), m. *Celui qui arrange; qui met en ; ordonnateur*, m.
ng (-en), v. *Ordre; arrangement, classe-*, m.; *classification; ordonnance; dispo- ; direction; conduite*, f. —, bestemming. *nation*, f.
r. *zie* Schel, v.
(-en), m. *en* o. *Bouclier; écu; pavois*, m. n Pallas. *Égide*, f., *bouclier de Pallas*, m.
ak (-en), o. *Tortue* (t. d'antiq.), f.
rager (-s), m. *Écuyer*, m. —s. *Supports* .), m. pl.
r (-s), m. *Peintre; barbouilleur*, m.
rachtig, b. n. *Fait à peindre; pittoresque; ıntique.*
ragie, v. *Peinture*, f.
rborstel (-s), m. *Pinceau*, m.
ren (ik schilderde, heb geschilderd), b. w. *ıre; peinturer; barbouiller;* (fig.) *dépein- décrire.* Zich laten —. *Se faire peindre.*). w. Staen —. *Faire sentinelle; être en ın;* (fig.) *attendre longtemps; croquer le ıol.*
resse (-n), v. *Femme peintre*, f.
rhuisje (-s), o. } *Guérite*, f.
rhuisken (-s), o. }
ring, v. *Peinture; manière de peindre*, f.
rkamer (-s), v. *Atelier d'un peintre*, m.
rkonst (z. mv.), v. } *Peinture* (art), f.
rkunst (z. mv.), v. }
rschool (-olen), v. *École* ou *académie de ure*, f.
rsëzel (-s), m. *Chevalet de peintre*, m.
rslym, v. *en* o. *Colle de peintre, marou-* .
rsspaentje (-s), o. *Amassette*, f.
rsstokskeu (-s), o. *Appui-main*, m.
rstuk (-kken), o. *Tableau*, m.
rwerk, o. *Peinture*, f., *ouvrage de pein-* m.
ry (-en), v. *Tableau*, m.; *peinture; effi- f., portrait*, m. Hy is een groot liefheb- 'an —en. *C'est un grand amateur de ta- x.*
rykamer (-s), v. *Cabinet de tableaux*, m.; *ie*, f.
rytje (-s), o. *Petit tableau; petit por-* , m.
ryverkooper (-s), m. *Marchand de ta- x*, m.
ryzael (-alen), v. *Galerie*, f.; *cabinet de aux*, m.

Schildhouders, m. mv. *Supports* (blas.), m.
Schildknaep (-apen), m. } *Écuyer; héraut*, m.
Schildknecht (-en), m. }
Schildkruid, o. *Clypéole*, f.
Schildmaker (-s), m. *Faiseur de boucliers*, m.
Schildpad (-dden), v. *Tortue*, f.; *caret*, m. —, o. *Écaille de tortue; écaille*, f.
Schildpadden, onv. b. n. *De tortue; de caret; fait d'écaille.*
Schildpadje (-s), o. *Petite tortue*, f.
Schildpadschelp (-en), v. *Écaille de tortue*, f.
Schildpadsgezwel (-llen), o. *Testudo* (tumeur), f.
Schildpadsteen (-en), m. *Chelonite*, f.
Schildvleugelig, b. n. *Hémiptère, coléoptère.* — e insekten. *Hémiptères; scarabées*, m. pl.
Schildvormig, b. n. *Scutiforme.*
Schildwacht (-en), v. *Sentinelle*, f.; *factionnaire; poste*, m. Op — staen. *Être en sentinelle* ou *en faction.* Verloren —. *Sentinelle perdue.* Ruiters —. *Védette*, f.
Schildwachthuisje (-s), o. } *Guérite*, f.
Schildwachthuisken (-s), o. }
Schildwapen (-en), o. *Écu*, m.; *armes; armoiries*, f. pl.
Schilfer (-s), v. *Écaille; paille* (défaut du métal.); *esquille*, f.
Schilferachtig, b. n. *Écailleux.*
Schilferen (ik schilferde, ben geschilferd), o. w. *S'écailler.*
Schilferig, b. n. *Écailleux; pailleux.*
Schilfering, v. *Chauffure* (défaut du fer), f.
Schilfertje (-s), o. *Petite écaille; paillette* (bot.), f.
Schillen, b. w. *zie* Schellen. —, o. w. *zie* Verschillen.
Schilp, v. *zie* Schelp.
Schim (-mmen), v. *Ombre*, f. —, spook. *Fantôme; spectre*, m. —, ydele schyn. *Simulacre*, m.; *vaine image*, f. De Schimmen. *Les Mânes*, m. pl.
Schimmel (-s), m. *Cheval blanc* ou *gris*, m.—, v. (z. mv.). *Moisi*, m.; *moisissure; chancissure*, f.
Schimmelachtig, b. n. *Qui commence à moisir.*
Schimmelen (ik schimmelde, ben geschimmeld), o. w. *Moisir, se moisir, chancir, se chancir.*
Schimmelhairig, b. n. *Qui a le poil gris.*
Schimmelharig, b. n. *zie* Schimmelhairig.
Schimmelig, b. n. *Moisi, chanci.*
Schimmelkleur, v. *Couleur grise*, f.
Schimmelkleurig, b. n. *Grisâtre.*
Schimmelverf, v. *Couleur grise*, f.
Schimmelverwig, b. n. *Grisâtre.*
Schimmeren (ik schimmerde, heb geschimmerd), o. w. *Luire; briller; étinceler.*
Schimp (z. mv.), m. *Raillerie; moquerie; ironie; dérision*, f.
Schimpachtig, b. n. *Moqueur; insultant; mordant; satirique.*
Schimpbrief (-ven), m. *Pamphlet*, m.
Schimpdicht (-en), o. *Satire en vers*, f.; *poème satirique*, m.; *épigramme*, f.
Schimpdichter (-s), m. *Satirique; épigrammatiste*, m.
Schimpelyk, byw. *Satiriquement.*
Schimpen (ik schimpte, heb geschimpt), o. w. *Railler, se moquer.* Op iemand —. *Se moquer de quelqu'un.*
Schimper (-s), m. *Railleur, moqueur*, m.
Schimpery, v. *zie* Schimp.
Schimpig, b. n. *Satirique; mordant.*
Schimpiglyk, byw. *Satiriquement.*
Schimping, v. *zie* Schimp.
Schimplied (-eren), o. *Chanson satirique*, f.

Schimplust, m. *Humeur satirique*, f.
Schimpnaem (-amen), m. *Sobriquet*, m.
Schimprede, v. *Satire*, f.; *discours satirique*; *sarcasme*, m.; *philippique*, f.
Schimpscheut (-en), m. } *Trait de satire*; *sarcasme*; *brocard*; *lardon*, m.
Schimpschoot (-oten), m. }
Schimpschrift (-en), o. *Écrit satirique*; *libelle*; *pamphlet*, m.; *satire*, f.
Schimpschryver (-s), m. *Satirique*; *libelliste*, *pamphletier*, m.
Schimpster (-s), v. *Railleuse*, f.
Schimpswyze, byw. *Satiriquement*; *ironiquement*.
Schimpvogel (-s), m. *Railleur*, *moqueur*, *goguenard*, m.
Schimpwoord (-en), o. *Brocard*; *lardon*; *trait de satire*, m.
Schimvertoon, o. *Fantasmagorie*, f.
Schink (-en), m. *Jambon*, m.
Schinkel (-s), m. *Os de la jambe* ou *de la cuisse*, m.
Schinkje (-s), o. *Jambonneau*, m.
Schip (schepen), o. *Vaisseau*, *navire*; *bâtiment*, m. Een — uitrusten. *Équiper un vaisseau*.
Schipbank (-en), v. *Banc de rameur*, m.
Schipboom (-en), m. *Gaffe*, f.
Schipbreuk (-en), v. *Naufrage*, m. — lyden. *Faire naufrage*.
Schipbreukeling (-en), m. *en* v. *Naufragé*, m.; *naufragée*, f.
Schipbrug (-en), v. *Pont de bateaux*, m. —, platte schuit. *Ponton*, m.
Schiphaek (-aken), m. *Croc*, m.; *perche*, *gaffe*, f.
Schiplieden, m. mv. *Mariniers*; *matelots*, m. pl.
Schiploon (z. mv.), m. *en* o. *Fret*, *affrètement*, m.
Schipper (-s), m. *Maître*, *patron* ou *capitaine d'un bâtiment*, m. —, zeeman. *Marin*; *marinier*, m. — (op rivieren). *Batelier*, m.
Schipperschap, o. *Charge*, f., ou *emploi de batelier*, m.
Schippershaek, m. *zie* Schiphaek.
Schippersknecht (-en), m. *Garçon de batelier*; *mousse*, m.
Schipperskooi (-ijen), v. *Hamac*, m.
Schippersvrouw (-en), v. *Batelière*, f.
Schippond, o. *Poids de 300 livres*, m.
Schiproer (-en), o. *Gouvernail*, m.
Schipschelp (-en), v. *Argonaute*, *nautile* (coquillage), m.
Schipszyde (-n), v. *Flanc d'un vaisseau*, m.
Schipvaert (z. mv.), v. *Navigation*, f.
Schipvormig, b. n. *Naviculaire*; *scaphoïde* (méd.).
Schipvracht (-en), v. *Charge de navire*, f.
Schipzand (z. mv.), o. *Lest*, m.
*Schismatiek enz. *zie* Scheurmaker enz.
Schitteren (ik schitterde, heb geschitterd), o. w. *Briller*; *éclater*; *luire*; *scintiller*. De zon schittert in myne oogen. *Le soleil m'éblouit*.
Schitterend, b. n. *Éclatant*; *brillant*; *éblouissant*; *scintillant*.
Schitterglans, m. *zie* Schitterlicht.
Schitterig, b. n. *zie* Schitterend.
Schittering, v. *Éclat*; *brillant*, m., *scintillation*, f.
Schitterlicht, o. *Lumière éblouissante*, f.
Schob (-bben), v. *Écaille* (de poisson), f.
Schobachtig, b. n. *Plein d'écailles*; *écailleux*.
Schobbe, v. *zie* Schob.
Schobbejak (-kken), m. (fam.). *Gueux*; *vaurien*; *coquin*; *fripon*, m.
Schobben (ik schobde, heb geschobd), b. w. *Écailler*, *ôter les écailles*. Het —. *Esquamation*, f.
Schobbert, m. *zie* Schobbejak.
Schobbig, b. n. *zie* Schobachtig.
Schoeijen (ik schoeide, heb geschoeid), b. w. *Chausser*. Zich —. *Se chausser*. — (de kanten van eene gracht enz.). *Garnir* ou *revêtir de planches* (*les bords d'un fossé etc.*).
Schoeijing, v. *Revêtissement des bords d'un fossé etc.*, m.
Schoeisel, o. *Chaussure*, f.
Schoen (-en), m. *Soulier*, m. Een paer —en. *Une paire de souliers*.
Schoenaentrekker (-s), m. *Chausse-pied*, m.
Schoenband (-en), m. *Ruban* ou *cordon de souliers*, m.
Schoenborstel (-s), m. *Décrottoire*, f.
Schoendraed (-aden), m. *Ligneul*, m.
Schoenen, b. w. *zie* Schoeijen.
Schoengesp (-en), v. *Boucle de soulier*, f.
Schoenkuischer (-s), m. *Décrotteur*, m.
Schoenlap (-ppen), m. *Semelle de soulier*, f.
Schoenlappen (ik schoenlapte, heb geschoenlapt), b. w. *Raccommoder des souliers*.
Schoenlapper (-s), m. *Savetier*, *carreleur*, m. — (insekt). *Papillon bigarré*, m.
Schoenlapperszak (-kken), m. *Saint-crépin*, m.
Schoenleest (-en), v. *Forme de soulier*, f.
Schoenlint (-en), o. *Cordon* ou *ruban de soulier*; *padou*, m.
Schoenmaken (het), o. *Cordonnerie*, f., *métier de cordonnier*, m.
Schoenmaker (-s), m. *Cordonnier*, m.
Schoenmakersambacht, o. *Cordonnerie*, f., *métier de cordonnier*, m.
Schoenmakersbaes (-azen), m. *Maître-cordonnier*, m.
Schoenmakersgast (-en), m. } *Garçon-cordonnier*, m.
Schoenmakersgezel (-llen), m. }
Schoenmakersgild (-en), o. *Corps de métier des cordonniers*, m.
Schoenmakersknecht, m. *zie* Schoenmakersgast.
Schoenmakerskorf (-ven), m. *Caillebotin*, m.
Schoenmakersmes (-ssen), o. *Tranchet*, *relève-gravure*, m.
Schoenmakersnaeld (-en), v. *Carrelet* (aiguille), m.
Schoenmakersvrouw (-en), v. *Cordonnière*, f.
Schoenmakerswinkel (-s), m. *Boutique de cordonnier*, f.
Schoenmakery, v. *Cordonnerie*, f., *métier de cordonnier*, m.
Schoenmarkt, v. *zie* Schoenmerkt.
Schoenmerkt (-en), v. *Marché aux souliers*, m. Oude —. *Savaterie*, f.
Schoennaed (-aden), m. *Rivet*, m.
Schoennagel (-s), m. *Clou de soulier*, m.
Schoenrand (-en), m. *Trépoint*, m.
Schoenriem (-en), m. *Courroie*, f., ou *cordon de soulier*, m.
Schoenschuijer (-s), m. *Décrottoire*, f.
Schoensmeer, o. *zie* Schoensmeersel.
Schoensmeerder (-s), m. *Décrotteur*, m.
Schoensmeersel, o. *Cirage*, m.
Schoentje (-s), o. *Petit soulier*, m.
Schoenvager (-s), m. *Décrotteur*, m.
Schoenwinkel (-s), m. *Cordonnerie*, f.
Schoeyen enz. *zie* Schoeijen enz.
Schof, o. *Vanne*, f.; *portereau*, m.
Schoffeerder (-s), m. *Celui qui viole*.
Schoffel (-s), v. *Sarcloir*, m. — (schippersw.). *Houle*, f.

:en (ik schoffelde, heb geschoffeld), b. w. *'er.*
·en (ik schoffeerde, heb geschoffeerd), *Déflorer; violer.*
·ing, v. *Défloration*, f., *viol*, m.
:-en), v. *Épaule*, f. — (van een peerd).
ot, m. —, m. (fam.). *Brutal; grossier*, m.
. *Quart de journée d'ouvrier*, m.
n (ik schofte, heb geschoft), o. w. *Se reposer de son travail.*
rd, m. *Temps de repos pour les ouvriers*, m.
·kken), m. *Choc; heurt*, m.; *secousse*, f.
Soixantaine, f.
(-s), o. *Petit choc*, m.; *petite secousse*, f.
en (ik schokte, heb geschokt), b. w.
uer; heurter; secouer; cahoter. Het —.
usse, f.; *cahotage*, m.
ing, v. *Secousse*, f., *ébranlement*, m.
houderen, o. w. (fam.). *Hausser les es.*
-llen), v. *Plie séchée*, f. —, ysschol.
n, m.
ster (-s), m. *Écolâtre*, m.
v. *zie* School.
zie Schelden.
(ik school, schoolde, heb geschoold), *S'attrouper, s'assembler.*
t (-s), m. *Cormoran* (oiseau), m. — (gem.). *daud; rustre*, m.
(-en), m. *Écolier, disciple*, m.
ster (-s), v. *Écolière*, f.
aer (-s, -aren), m. *Cormoran* (oiseau), m.
n (ik scholpte, heb gescholpt), o. w. *e doucement contre.*
el m. *zie* Schongel.
elen (ik schommelde, heb geschommeld), *Remuer agiter secouer.* —, o. w. *Se er; s'agiter.* —, het huiswerk doen. *Faire age domestique.*
elhuis (-zen), o. *Lavoir de cuisine*, m.
elwerk, o. *Remue ménage*, m.
zie Schenden.
(landschap). *Scanie*, f.
l (-s), m. *Escarpolette; brandilloire*, f.
elen (ik schongelde, heb geschongeld), *Se brandiller; se faire pousser sur l'escarpolette.*
eling, v. *Brandillement*, m.
eltouw (-en), v. *en* o. *Corde d'escarpolette*, f.
(-en), v. *Os*, m.
. *zie* Schenken.
je (-s), o. *Petit os*, m.
(-oven), v. *Gerbe, gerbe de blé*, f. In en binden. *Gerber, engerber.*
zie Schuiven.
inder (-s), m. *Lieur*, m.
en (ik schooide heb geschooid), b. *en Gueuser, mendier.*
er (-s), m. *Gueux mendiant*, m.
erstael, v. *zie* Dieventael.
ery, v. *Gueuserie, mendicité*, f.
ter (-s), v. *Gueuse, mendiante*, f.
(scholen), v. *École; classe*, Te — gaen. *à l'école.* Ter — bestellen. *Mettre à l'école.* — houden. *Tenir école* Openbare —.
ge, m. —, zwerm, menigte. *Nuée; bande; e*, f. Eene — spreeuwen. *Une nuée d'étourneaux.*
zie Schuilen.

Schoolberd (-en), o. *Écriteau*, m., ou *enseigne d'une école*, f.
Schoolboek (-en), m. *en* o. *Livre d'école; livre classique*, m.
Schoolbord, o. *zie* Schoolberd.
Schooldochter (-s), v. *Écolière*, f.
Schoolgeld, o. *Rétribution due au maître d'école*, f.; *minerval*, m.
Schoolgeleerde (-n), m. *Scolastique; humaniste*, m.
Schoolgeleerdheid (z. mv.), v. *Scolastique*, f.
Schoolgezel (-llen), m. *Condisciple*, m.
Schoolhouden (het), o. *Action de tenir une école*, f.
Schoolhouder (-s), m. *Maître d'école; instituteur*, m.
Schoolhoudster (-s), v. *Maîtresse d'école; institutrice*, f.
Schoolier enz. *zie* Scholier enz.
Schoolinrigting, v. *Organisation des écoles*, f.
Schooljaer (-aren), o. *Année scolaire*, f.
Schooljeugd (z. mv.), v. *Jeunesse studieuse*, f.
Schooljongen (-s), m. *Écolier*, m.
Schoolkas (-ssen), v. *Cassette d'écolier*, f.
Schoolkind (-eren), o. *Écolier; disciple*, m.
Schoolknaep, m. *zie* Schooljongen.
Schoolknecht (-s, -en), m. *Cuistre, valet de collége*, m.
Schoolmakker (-s), m. *Condisciple, camarade d'école*, m.
Schoolmanieren, v. mv. *Manières collégiales*, f. pl.
Schoolmeester (-s), m. *Maître d'école*, m. — (van een dorp). *Magister*, m.
Schoolmeesterachtig, b. n. *Pédantesque; pédant; magistral.*
Schoolmeesterachtigheid, v. *Pédanterie*, f.; *pédantisme*, m.
Schoolmeesteres (-ssen), v. *Maîtresse d'école*, f.
Schoolmeesterlyk, b. n. *De maître d'école; magistral; pédant.* —, byw. *Pédantesquement.*
Schoolmeesteresse (-n), v. *Maîtresse d'école*, f.
Schoolmeisken (-s), o. *Écolière*, f.
Schooloefening (-en), v. *Exercice classique*, m.
Schoolopziener (-s), m. *Inspecteur des écoles*, m.
Schoolregt, o. *Scolarité*, f.
Schoolsch, b. n. *Scolastique; collégial; pédant; pédantesque.* Op eene —e wyze. *Scolastiquement.*
Schoolstof (z. mv.), o. *Poussière de l'école; crasse du collége*, f.
Schooltje (-s), o. *Petite école*, f.
Schooltwist, m. *Thèse*, f.
Schooltyd, m. *Temps de l'école* ou *de la classe*, m.
Schoolvoogd (-en), m. *Recteur* ou *chef d'une école*, m.
Schoolvos (-ssen), m. *Pédant*, m.
Schoolvossig, b. n. *Pédant, pédantesque.*
Schoolvossigheid, v. *Pédanterie*, f.
Schoolweg, m. *Chemin de l'école*, m.
Schoolwetenschappen, v. mv. *Humanités*, f. pl.
Schoon, b. n. *Beau; joli; charmant.* —e schildery. *Beau tableau.* —e manspersoon. *Bel homme.* —e ziel. *Belle âme.* — weêr. *Beau temps.* De —e kunsten. *Les beaux arts.* —, rein, zuiver *Net; propre blanc; clair.* — glas. *Verre propre.* — water. *Eau claire.* — linnen. *Du linge blanc.* — maken. *Nettoyer.* Op zyn —st. *De son mieux.* Het —e. *Le beau.* —, byw. *Bien; joliment.* — geschreven. *Bien écrit.* — gezeid. *Bien dit.* —, byw. *Quoique*,

bien que. — hy geleerd is. *Quoiqu'il soit savant.*
Schoonachtig, b. n. *Bellâtre.*
Schoonbroeder (-s), m. *Beau-frère*, m.
Schoondochter (-s), v. *Belle-fille, bru*, f.
Schoone (-n), v. *Belle femme, beauté*, f.
Schoonen (landschap). *Scanie*, f.
Schoongenomen, voegw. *Supposé que.* — dat. *Quoique, bien que.*
Schoonheid (-heden), v. *Beauté*, f.
Schoonmaekster (-s), v. *Femme qui nettoie; balayeuse*, f.
Schoonmaken (ik maek schoon, maekte schoon, heb schoongemaekt), b. w. *Nettoyer.* Het —. *Nettoiement*, m.
Schoonmaker (-s), m. *Homme qui nettoie; balayeur*, m.
Schoonmoeder (-s), v. *Belle-mère*, f.
Schoonschynend, b. n. *Beau en apparence; bellâtre; spécieux.*
Schoonst (op zyn), byw. *De son mieux.*
Schoontjes, byw. *Joliment; gentiment; nettement.*
Schoonvader (-s), m. *Beau-père*, m.
Schoonzoon (-onen), m. *Beau-fils, gendre*, m.
Schoonzuster (-s), v. *Belle-sœur*, f.
Schoor (schoren), m. *Étaie*, f.; *étançon; appui; soutien*, m.
Schoor. *zie* Scheren.
Schooren, b. w. *zie* Schoren.
Schoorhoek (-en), m. *Coin ou angle qui sert d'appui*, m.
Schoorhout, o. *Bois qui sert d'appui*, m.
Schoormuer (-uren), m. *Contre-mur, contrefort; mur d'appui*, m.
Schoorpilaer (-aren), m. *Pilier boutant*, m.
Schoorplank (-en), v. *Planche qui sert d'étaie; dosse*, f.
Schoorsteen enz. *zie* Schouw enz.
Schoorsteengat (-en), o. *Tuyau*, m., ou *ouverture de cheminée*, f.
Schoorvoeten (ik schoorvoette, heb geschoorvoet), o. w. *Traîner les pieds en marchant;* (fig.) *faire une chose lentement et contre son gré.*
Schooryzer (-s), o. *Fenton*, m.; *ferrure pour soutenir* (maçonn.), f.
Schoot (-en), m. *Sein; giron*, m. — van de H. Kerk. *Giron de l'Église.* —, voorschoot. *Tablier*, m. — (schippersw.). *Écoute*, f. Den — vieren. *Filer l'écoute;* (fig.) *donner plus de liberté.*
Schoot (-oten), m. *Coup* (*d'une arme à feu* ou *de trait*), m. Binnen — zyn. *Être à la portée du coup.* Buiten —. *Hors de la portée du coup.* — onder het water. *Coup fourré.* —, stekende pyn. *Élancement*, m. —, spruit. *Jet; rejeton; bourgeon*, m.; *pousse*, f. Eenen — krygen. *Grandir, croître.*
Schoot. *zie* Schieten.
Schoothondeken (-s), o. } *Bichon; babichon*, m.;
Schoothondje (-s), o. } *babiche*, f.
Schootje (-s), o. *Petit sein; petit rejeton; petit coup* ou *trait; filet*, m. — azyn. *Filet de vinaigre.*
Schootsvel (-llen), o. *Tablier de cuir*, m.
Schootvry, b. n. *Qui est hors de la portée du coup; qui est hors de danger, qui est à l'épreuve du mousquet.*
Schoove, v. *zie* Schoof.
Schooven, b. w. *zie* Schoven.
Schop (-ppen), v. *Pelle*, f. — vol. *Pellée* ou *pelletée*, f. —, schongel. *Escarpolette; brandilloire*, f. —, m. *Coup de pied*, m.

Schopje (-s), o. *Petite pelle*, f.; *palon; petit coup de pied*, m.
Schoppen (ik schopte, heb geschopt), b. w. *Donner des coups de pied; chasser à coups de pied.* —, o. w. *Aller à l'escarpolette; se brandiller.*
Schoppen (z. mv.), v. *Pique* (au jeu de cartes), m. — spelen. *Jouer pique.* — aes. *L'as de pique.*
Schopstoel (-en), m. *Siége d'une escarpolette*, m.
Schor (-der, -st), b. n. *Rauque; enroué.*
Schoren (ik schoor, schoorde, heb geschoord), b. w. *Étayer, appuyer; étançonner, soutenir.*
Schorft, o. *zie* Schurft.
Schorheid (z. mv.), v. *Enrouement*, m.; *raucité*, f.
Schorpioen (-en), m. *Scorpion*, m.
Schorpioenkruid, o. *Scorpioïde* (plante), m.
Schorpioenölie (z. mv.), v. *Scorpiojelle; huile de scorpion*, f.
Schorpioenvlieg (-en), v. *Nancore*, m.
Schorpioenwortel, m. *Doronic* (plante), m.
Schorre (-n), v. *Alluvion*, f.
Schors (-en), v. *Écorce*, f.
Schorsachtig, b. n. *Cortical.*
Schorse, v. *zie* Schors.
Schorsen (ik schorste, heb geschorst), b. w. *Suspendre; arrêter.*
Schorseneer enz. *zie* Schorsoneer enz.
Schorsig, b. n. *Cortical.*
Schorsing, v. *Suspension*, f.
Schorsoneer, v. } *Scorsonère*, f.; *salsifis* (plante), m.
Schorsoneerpeen, v. }
Schorsoneerwortel, m. }
Schort (-en), v. *Ridelle*, f. —, vrouwenrok. *Jupe*, f. —, schof. *Vanne*, f.
Schortedoek (-en), m. } *Tablier*, m.
Schortekleed (-en, -eren), o. }
Schorten (ik schortte, heb geschort), b. w. *Suspendre; différer; remettre; arrêter.* —, o. w. *Manquer.* Waeraen schort het dat gy het niet doet? *A quoi tient-il que vous ne le fassiez?* Wat schort u? *Qu'avez-vous?*
Schorthaek (-aken), m. *Agrafe de jupe*, f.
Schorting, v. *Empêchement; obstacle*, m.; *suspension*, f.
Schot (-tten), m. *Écossais*, m.
Schot (-tten), o. *Cloison*, f. Ik zal daer een — voor schieten (spreekw.). *J'empêcherai cela.* —, verkenskot. *Étable à cochons*, f. —, voortgang. *Progrès; avancement*, m. —, schatting. *Impôt*, m.; *charge; taille*, f. — en lot. *Lods et ventes.* —, schoot. *Coup* (*d'une arme à feu* ou *de trait*), m. *zie* Geschot.
Schotbalken, m. mv. *Orgue*, m.; *herse* (terme mil.), f.
Schotbout (-en), m. *Antoit* (t. de mar.), m.
Schotdeur (-en), v. *Porte d'écluse; vanne; pale*, f.
Schotel (-s, -en), m. en v. *Plat*, m.
Schoteldeksel (-s), o. *Couvre-plat*, m.
Schoteldoek (-en), m. *Torchon*, m.; *lavette*, f.
Schotelen (ik schotelde, heb geschoteld), b. w. *Mettre dans un plat.*
Schotellekken, o. w. *zie* Schotellikken.
Schotellekker, m. *zie* Schotellikker.
Schotellikken, o. w. *Écornifler.*
Schotellikker (-s), m. *Écornifleur*, m.
Schotelmossel (-s, -en), v. *Lépas* (coquillage), m.
Schotelrak (-kken), o. *Dressoir*, m.
Schotelring (-en), m. *Porte-assiette*, m.
Schoteltje (-s), o. *Petit plat*, m.; *soucoupe*, f.
Schotelvod, v. *zie* Schoteldoek.

l, v. *Platée*, f.; *plein un plat.*
ter, o. *Lavure*, f.
, o. *Écosse*, f.
er (-s), m. *Écossais*, m.
n), v. *Glaçon*, m.
byw. *Malhonnêtement.*
b. n. *Écossais*, *d'Écosse*. De —e tael, *L'écossais*, *la langue écossaise*. Op . *A l'écossaise*. —, (fig.). Onbeleefd. *nnête; grossier; incivil.*
eid, v. *Malhonnêteté; incivilité; gros-* f.
, m. *zie* Schot, m.
, b. n. *Exempt d'impôts* ou *de tailles.*
t, o. *Cloisonnage*, m.
(-s,-en), m. *en* v. *Épaule*, f.
ider, v. *Veine scapulaire*, f.
band (-en), m. *Scapulaire* (bandage), m.
bandhoofd, o. *Acromion* (t. d'anat.), m.
been, o. *Os huméral*, m.; *omoplate*, f.
blad (-en), o. *Omoplate*, f.
bladsader (-s,en), v. *Veine surhumé-*
.
bladsspier (-en), v. *Sur-épineux* (anat.),
breedte, v. *Carrure*, f.
en (ik schouderde, heb geschouderd), *orter l'arme*, *porter les armes*, *mettre aule.*
icht, v. *Omagre*, *goutte à l'épaule*, f.
tap (-ppen), v. *Chausse* (*des docteurs*), f.
int (-en), o. *Épaulette*, f.
mantel (-s), m. *Pallium*, *ornement des ques*, m.
manteltje (-s), o. *Mantelet*, m.; *mante-* — zonder kap. *Mantille*, f.
naed (-aden), m. (van een hemd enz.). *tte*, f.
riem (-en), m. *Bandoulière*, f.; *bau-* m.
spier (-en), v. *Muscle huméral*, m.
stuk (-kken), o. *Épaulette; épaulière*, f.
en), m. *Bailli; maire*, m.
-nacht, m. *Contre-amiral; chef d'es-* m.
(-nnen), v. *Baillive*, f.
ibt, o. } *Charge de bailli*, f.; *bail-*
ap, o. } *liage*, m.
en), v. *Cheminée*, f. Eene — vegen. *er une cheminée.* —, pont, pleit. *Bac;* , m. —, bezichtiging. *Visite; inspec-* . — der dyken. *Inspection des digues.*
b. n. *Peureux.* Ik ben daer — van. *peur.* — maken. *Effrayer.* —, vies.
.
urg (-en), m. *Théâtre; spectacle*, m.; , f.
nis, v. *zie* Schouwpyp.
(ik schouwde, heb geschouwd), b. w. *; fuir.* Elkander —. *S'éviter.* —, be- *n. Visiter; examiner.* De dyken —. *les digues.* Verkens —. *Languéyer des*
.
(-s), m. (van verkens). *Languéyeur*, m.
it, o. *zie* Schouwpyp.
eld, o. *Fouage*, *impôt sur les chemi-* m.
g, v. *Visite*, *inspection*, f. — (van s). *Languéyage*, m.
eed (-en), o. *Tour de cheminée*, m.
an, m. *Pontonier*, m.
antel (-s), m. *Manteau de cheminée*, m.

Schouwplaet (-aten), v. *Plaque de cheminée*, f.
Schouwplaets (-en), v. *Théâtre*, m.; *scène*, f.
Schouwpyp (-en), v. *Tuyau de cheminée*, m.
Schouwrand (-en), m. *Bord de cheminée*, m.
Schouwregt, o. *Pontonage*, m.
Schouwroet (z. mv.), o. *Bidauct*, m.; *suie de cheminée*, f.
Schouwspeelster (-s), v. *Actrice; comédienne*, f.
Schouwspel (-en), o. *Spectacle*, m.
Schouwspeler (-s), m. *Acteur; comédien*, m.
Schouwstuk (-kken), o. *Tableau devant une cheminée*, m.
Schouwtooneel (-en), o. *Théâtre*, m.; *scène*, f.
Schouwvegen, b. w. *Ramoner une cheminée.*
Schouwveger (-s), m. *Ramoneur*, m.
Schoven (ik schoof, schoofde, heb geschoofd), b. w. *Gerber*, *engerber.*
Schoventasser (-s), m. } *Calvanier*, m.
Schovenvlyer (-s), m. }
Schovenzeil (-en), o. *Voile du grand mât*, *cape*, f.
Schrab (-bben), v. *Égratignure; écorchure*, f. —, streep. *Barre*, f.
Schrabben (ik schrabde, heb geschrabd), b. w. *Égratigner; gratter; écorcher; racler.* Visch —. *Écailler le poisson.*
Schrabber (-s), m. *Égratigneur*, m. —, krabber. *Grattoir; racloir*, m.
Schrabetje (-s), o. *Petite égratignure; petite barre*, f.
Schrabmes (-ssen), o. *Gratoir; racloir*, m.
Schrabsel (-s), o. *Raclure*, f. —, afraspsel. *Râpure*, f.
Schrabster (-s), v. *Égratigneuse*, f.
Schrabyzer, o. *zie* Schrabmes.
Schraeg (-agen), v. (onder eene tafel enz.). *Tréteau*, m. —, stut, steunsel. *Soutien; appui; étançon*, m.; *étaie*, f. — (waer hout op gezaegd wordt). *Chevalet*, m.; *baudets*, m. pl.
Schraeg, byw. *Obliquement*, *de biais; imparfaitement.*
Schraegje (-s), o. *Petit tréteau; petit soutien; petit chevalet*, m.
Schraegpilaer (-aren), m. *Arc-boutant*, m.
Schraegswyze, byw. *En forme de tréteau.*
Schraegte, v. *Biais*, *travers*, m.; *imperfection*, f., *défaut*, m.
Schrael, b. n. *Maigre; décharné; grêle.* Schrale keuken. *Mauvaise chère.* —, dor. *Sec; aride.* —, schaersch. *Rare; mal pourvu; pauvre.* —, koud. *Froid.* Schrale lucht. *Air froid.* —, byw. *Maigrement; pauvrement; chétivement.*
Schraelheid, v. *Maigreur*, f. —, schaerschheid. *Disette; rareté*, f.; *manque*, m. —, dorheid. *Sécheresse; aridité*, f.
Schraelte, v. *zie* Schraelheid.
Schraeltjes, byw. *Maigrement*, *petitement*, *pauvrement*, *mesquinement.*
Schraepachtig, b. n. *Chiche*, *avare.*
Schraepachtigheid, v. *Avarice*, f.
Schraepachtiglyk, byw. *Chichement.*
Schraepmes (-ssen), o. *Racloir*, m.
Schraepsel (-s), o. *Râclure; ratissure*, f.
Schraepyzer (-s), o. *Râcle*, f.; *racloir; grattoir; cure-pied*, m.
Schraepzucht (z. mv.), v. *Avarice*, f.
Schraepzuchtig, b. n. *Avare*, *chiche.*
Schrafelen (ik schrafelde, heb geschrafeld), b. w. *Amasser*, *accumuler.*
Schragen (ik schraeg, schraegde, heb geschraegd), b. w. *Étayer*, *étançonner*, *appuyer*, *soutenir.*
Schraging, v. *Étayement*, m.

Schram (-mmen), v. *Égratignure; écorchure*, f.
Schrammen (ik schramde, heb geschramd), b. w. *Égratigner; écorcher.*
Schrammetje (-s), o. *Petite égratignure*, f.
Schramp, v. *zie* Schram.
Schrampje, o. *zie* Schrammetje.
Schreef. *zie* Schryven.
Schrander, b. n. *Habile; ingénieux; industrieux; judicieux; intelligent; pénétrant.* —, byw. *zie* Schranderlyk.
Schranderheid (z. mv.), v. *Habileté; industrie; pénétration; sagacité; perspicacité*, f.; *génie*, m.
Schranderlyk, byw. *Ingénieusement; judicieusement; industrieusement; avec esprit.*
Schransen (ik schranste, heb geschranst), b. w. *Bâfrer, goinfrer, piler.*
Schranser (-s), m. *Bâfreur, goinfre, gourmand, piffeur*, m.
Schransing, v. *Bâfrerie, goinfrerie*, f.
Schrap, b. n. en byw. *Prêt; en posture; en défense.* — staen, zich — stellen. *Se tenir prêt; être* ou *se mettre en posture.*
Schrap, v. *zie* Schrab.
Schrapen (ik schraep, schraepte, heb geschraept), b. w. *Racler; ratisser.* —, schrafelen. *Amasser, accumuler.*
Schraper, m. *zie* Schrabber.
Schrappen, b. w. *zie* Schrabben.
Schrapsel, o. *zie* Schrabsel.
Schrede (-n), v. *Pas*, m.; *enjambée*, f. Met groote —n gaen. *Marcher à grands pas.*
Schreê, v. *zie* Schrede.
Schreed. *zie* Schryden.
Schreedje (-s), o. *Petit pas*, m.
Schreef (-even), v. *Ligne; raie; trace*, f. Dat gaet buiten de —. *Cela passe les bornes.*
Schreefje (-s), o. *Petite ligne; petite trace*, f.
Schreeën, *pour* Schreden. *zie* Schrede.
Schreeuw (-en), m. *Cri*, m. Eenen grooten — geven *of* laten. *Jeter un grand cri.*
Schreeuwachtig, b. n. *zie* Schreeuwend.
Schreeuwen (ik schreeuwde, heb geschreeuwd), o. w. *Crier; s'écrier; jeter des cris; brailler, vociférer.* Uit alle zyne magt —. *Crier à tue-tête.*
Schreeuwend, b. n. *Criard, braillard.* —, wraekroepend. *Criant.*
Schreeuwer (-s), m. *Crieur, criard, criailleur, braillard, vociférateur*, m.
Schreeuwster (-s), v. *Crieuse, criailleuse, braillarde*, f.
Schreeuwtje (-s), o. *Petit cri*, m.
Schreeuwvogel (-s,-en), m. *Oiseau criard*, m.
Schreijen (ik schreide, heb geschreid), o. w. *Pleurer, verser des larmes.*
Schreijend, b. n. *Pleurant.*
Schreijer (-s), m. *Pleureur*, m.
Schreister (-s), v. *Pleureuse*, f.
Schrift (-en), o. *Écrit*, m.; *écriture*, f.
Schrift (z. mv.), v. *L'Écriture Sainte*, f.
Schriftelings, byw. *Par écrit.*
Schrifteloos, b. n. *Qui n'est pas écrit.*
Schriftelyk, b. n. *Écrit, donné par écrit.* —, byw. *Par écrit.*
Schriftgeleerde (-n), m. *Scribe*, m.
Schriftgeleerdheid (z. mv.), v. *Connaissance de l'Écriture Sainte*, f.
Schrifthouder (-s), m. *Visorium* (t. d'impr.), m.
Schriftmatig, b. n. *Conforme à l'Écriture Sainte.*
Schriftroover (-s), m. *Plagiaire*, m.
Schriftroovery, v. *Plagiat*, m.
Schriftuer (-uren), v. *Écriture*, f. De heilige —. *L'Écriture Sainte, la Bible.*

Schriftuerlyk, b. n. *Conforme à l'Écriture Sainte.* —, byw. *Conformément à l'Écriture Sainte.*
Schriftuerplaets (-en), v. *Passage ou texte de l'Écriture Sainte*, m.
Schriftuervast, b. n. *Versé dans l'Écriture Sainte.*
Schriftuerwoorden, o. mv. *Les propres paroles de l'Écriture Sainte*, f. pl.
Schriftuervalscher (-s), m. *Interpolateur*, m.
Schrik, m. *Terreur; frayeur; épouvante; peur; crainte; horreur*, f.; *effroi*, m. Iemand — aenjagen. *Épouvanter quelqu'un, lui faire peur.* Met — bevangen zyn. *Être saisi de crainte.*
Schrikachtig, b. n. *Peureux; craintif.* — (van peerden spr.). *Ombrageux.*
Schrikachtigheid (z. mv.), v. *Timidité; peur*, f.
Schrikbeeld (-en), o. *Épouvantail*, m.
Schrikbeeldje (-s), o. *Petit épouvantail*, m.
Schrikbestiering, v. } *Terrorisme*, m.
Schrikbewind, o. }
Schrikdier (-en), o. *Monstre horrible ou effreux*, m.
Schrikgedrogt (-en), o. *Spectre hideux; fantôme effrayant*, m.
Schrikheersching, v. *Terrorisme*, m.
Schrikkeldag (-en), m. *Bissexte*, m.
Schrikkeljaer (-aren), o. *Année bissextile*, f.
Schrikkelmaend (-en), v. *Mois bissextil*, m.
Schrikkelyk, b. n. *Horrible; terrible; épouvantable; affreux; effroyable, hideux; effrayant.* —, byw. *Horriblement; terriblement; extrêmement.*
Schrikkelykheid, v. *Horreur, énormité*, f.
Schrikken (ik schrikte, heb geschrikt), o. w. *S'effrayer; s'épouvanter; être saisi de frayeur; frémir; craindre.*
Schrikkig, b. n. *Peureux, ombrageux.*
Schrikking, v. *zie* Schrik.
Schrikmiddel (-en), o. *Remède antispasmodique*, m.
Schrikverwekkend, b. n. *Effrayant.*
Schrikverwekker (-s), m. *Alarmiste*, m.
Schrikzaeijer (-s), m. *Alarmiste*, m.
Schrobben (ik schrobde, heb geschrobd), b. w. *Frotter; nettoyer; laver.* — (gem.). *Réprimander chapitrer.*
Schrobber (-s), m. *Frottoir*, m.
Schrobnet (-tten), o. *Tirasse* (filet), f.
Schroef (-ven), v. *Vis*, f. Moer van eene —. *Écrou d'une vis*, m. — (om geld te slaen). *Balancier*, m. — (om iets vast te spannen). *Étau*, m.
Schroefbank (-en), v. *Étau*, m.
Schroefdraeijer (-s), m. *Tournevis*, m.
Schroefflesch (-sschen), v. *Carafe*, f.; *carafon*, m.
Schroefgang, m. *Pas de vis*, m.
Schroeflyn (-en), v. *Ligne en vis; hélice*, f.
Schroefschelp (-en), v. *Coquille en vis*, f.
Schroefsleutel (-s), m. *Clef à vis*, f.; *tournevis, tourne-à-gauche*, m.
Schroefstuk (-kken), o. *Avisse*, f.
Schroefswyze, byw. *En forme de vis; spiralement.*
Schroefvormig, b. n. en byw. *En forme de vis, hélicoïde, spiral.*
Schroefwerk, o. *Avisse*, f.
Schroei, o. *zie* Schroeiyzer.
Schroeijen (ik schroeide, heb geschroeid), b. w. *Brûler.* — (heelk.). *Cautériser.* —, afsnoeijen. *Rogner.*

), m. *Rogneur de monnaie*, m.
·ssen), o. *Ébarboir*, m.
Rognure, f.
-s), o. *Fer à brûler* ou *à mar-*

schroef, schroefde, heb geschroefd),
r; tourner ou *serrer une vis.*
)), m. *Gourmand; glouton; goinfre,*
'igaerd. *Ladre, pince-maille, fesse-*
).
, b. n. *zie* Schrokkig.
ʟ schrook, schrookte, heb' ge-
b. w. *Flamber, brûler légère-*

k schrokte, heb geschrokt), b. *en*
ger goulument; goinfrer. Geld —.
e l'argent.
s), m. *Glouton; gourmand; goin-*

›. n. *Goulu, glouton, gourmand.*
Chiche, ladre.
d, v. *Gourmandise*, f. —, gierig-
ice, f.
k schrolde, heb geschrold), o. w.
ître de mauvaise humeur.
, b. n. *Intrépide; courageux; sans*
, byw. *Intrépidement.*
ıeid (z. mv.), v. *Intrépidité*, f.; *cou-*

b. n. *Horrible; effroyable; terri-*
ux; hideux. —, byw. *Horriblement;*
it.
eid, v. *Horreur*, f.
k schroom, schroomde, heb ge-
, b. *en* o. w. *Craindre; redouter;*
·.
n. *Timide; peureux.*
-s), m. *Ride*, f.
, b. n. *Ridé; plein de rides.*
mv.), m. *Crainte; peur; appréhen-*
scrupule, m. Met — bevangen zyn.
de crainte.
ig, b. n. *Timide; peureux; crain-*
uleux. — byw. *zie* Schroomach-

igheid (z. mv.), v. *Timidité; crainte;*
le, m.
iglyk, byw. *Timidement; scrupu-*

s enz. *zie* Schromeloos enz.
b. *en* o. w. *zie* Schromen.
tig enz. *zie* Schroomhertig enz.
tig, b. n. *Poltron; pusillanime;*
rupuleux. —, byw. *zie* Schroomher-

tigheid (z. mv.), v. *Poltronnerie;*
nité; timidité, f.
tiglyk byw. *Pusillanimement; en*

v. *zie* Schroom.
ig enz. *zie* Schroomachtig enz.
, b. n. *Qui est fort timide, très-crain-*

Mitraille, f. Met — geladen. *Chargé*
e.
er (-s), m. *Bouard* (terme de
n.
(-kken), m. *Sac à mitraille*, m.
, o. *Scrupule* (poids), m.
ı, o. w. *zie* Schryden.
s, byw. *A califourchon.*

Schryden (ik schreed, heb geschreden), o. w. *Écarquiller* ou *écarter les jambes.*
Schryding, v. *Écarquillement*, m.
Schryen, o. w. *zie* Schryden.
Schryfbehoefte (-n), v. *Tout ce qu'il faut pour écrire*, m.; *objets de bureau*, m. pl.
Schryfboek (-en), m. *en* o. *Cahier; registre; livre d'écriture*, m.
Schryfboeksken (-s), o. *Tablettes*, f. pl.
Schryfbord (-en), o. *Planche sur laquelle on écrit*, f.
Schryfbordje (-s), o. *Petite planche sur laquelle on écrit*, f.
Schryfdag (-en), m. *Jour d'écriture*, m.
Schryffaut (-en), v. } *Faute d'écriture; faute d'ortographe*, f.
Schryffeil (-en), v. }
Schryffout (-en), v. }
Schryfgeld, o. *Salaire de copiste*, m.
Schryfinkt, m. *Encre*, f.
Schryfkamer (-s), v. *Comptoir; bureau; greffe*, m.; *étude*, f.
Schryfkantoor (-oren), o. *Comptoir; bureau*, m.
Schryfkas (-ssen), v. *Bureau; secrétaire; serre-papiers*, m.
Schryfknaep (-apen), m. *Clerc; écrivain; copiste*, m.
Schryfkoker (-s), m. *Écritoire*, f., *encrier*, m.
Schryfkonst, v. } *zie* Schryfkunst.
Schryfkunde, v. }
Schryfkundige, m. *Calligraphe*, m.
Schryfkunst (z. mv.), v. *Calligraphie*, f.; *art d'écrire*, m. Beknopte —. *Sténographie*, f.
Schryfkunstenaer, m. *zie* Schryfkundige.
Schryflade (-n), v. *Layette*, f.
Schryflessenaer (-s), m. *Pupitre*, m.
Schryfletter (-s), v. *Caractère d'écriture*, m.
Schryflei (-ijen), v. *Ardoisse sur laquelle on écrit*, f.
Schryfloon, m. *en* o. *Salaire de copiste etc.*, m.
Schryflust m. *zie* Schryfzucht.
Schryfmeester (-s), m. *Maître d'écriture*, m.
Schryfnaeld (-en), v. *Style, poinçon pour écrire*, m.
Schryfpapier, o. *Papier à écrire*, m.
Schryfpen (-nnen), v. *Plume à écrire*, f.
Schryfpriem, m. *zie* Schryfnaeld.
Schryfschalie, v. *zie* Schryflei.
Schryfschool (-olen), v. *École d'écriture*, f.
Schryfstiel, m. } *zie* Schryfwyze.
Schryfstyl, m. }
Schryftafel (-s), v. *Table pour écrire*, f.; *bureau*, m.
Schryftafeltje (-s), o. *Petite table pour écrire*, f.
Schryfteeken (-s-en), o. *Caractère; accent*, m.
Schryftrant, m. *zie* Schryfwyze.
Schryftuig, o. *Tout ce qui est nécessaire pour écrire.*
Schryftyd, m. *Temps d'écrire*, m.
Schryfveder, v. *zie* Schryfpen.
Schryfvertrek, o. *zie* Schryfkamer.
Schryfwyze, v. *Style*, m.; *manière d'écrire*, f.
Schryfziek, b. n. *zie* Schryfzuchtig.
Schryfzucht (z. mv.), v. *Démangeaison d'écrire, écrivaillerie, scribomanie*, f.
Schryfzuchtig, b. n. *Qui à la démangeaison d'écrire.*
Schrylings, byw. *zie* Schrydelings.
Schryn (-en), o. *Écrin*, m.; *cassette*, f.
Schrynhout, o. *Bois de menuiserie*, m.
Schrynwerk, o *Menuiserie*, f. *ouvrage de menuisier*, m. Ingeleid —. *Marqueterie*, f., *ouvrage de marqueterie*, m.

Schrynwerken (ik schrynwerkte, heb geschrynwerkt), o. w. *Menuiser.*
Schrynwerker (-s), m. *Menuisier*, m.
Schryven (ik schreef, heb geschreven), b. w. *Écrire.* Hy schryft eene nette hand. *Il écrit bien.* Het —, o. *zie* Schryvens.
Schryvens, o. *Lettres; nouvelles*, f. pl.
Schryvenstyd, m. *zie* Schryftyd.
Schryver (-s), m. *Écrivain; auteur*, m.
Schub enz. *zie* Schob enz.
Schudde (-n), m. *Faquin; fripon; coquin; vaurien*, m.
Schuddebol (-llen), m. *Personne qui remue continuellement la tête*, f.
Schuddebolleken (-s), o. *Pagode, petite figure à tête mobile*, f.
Schuddebollen (ik schuddebolde, heb geschuddebold), o. w. *Remuer continuellement la tête.*
Schudden (ik schuddede, heb geschud), b. w. *Secouer; remuer; branler.* Het hoofd —. *Secouer la tête.* —, o. w. *Trembler.*
Schudder (-s), m. *Secoueur*, m.
Schudding (-en), v. *Secouement; remuement; tremblement*, m.; *commotion; secousse*, f.
Schudster (-s), v. *Secoueuse*, f.
Schuer (-uren), v. *Grange*, f.
Schuerborstel (-s), m. *Brosse à écurer; grattebrosse*, f.
Schuerder (-s), m. *Écureur*, m.
Schuerdoek, m. *zie* Schuerlap.
Schuerlap (-ppen), m. *Torchon à écurer*, m.; *lavette*, f.
Schuersel, o. *Sable à écurer*, m.
Schuersteen (-en), m. *Pierre ponce*, f.
Schuerster (-s), v. *Écureuse* f.
Schuertje (-s), o. *Petite grange*, f.
Schuerzand, o. *Sable à écurer, sablon*, m.
Schuerzandgroef (-ven), v. *Sablonnière*, f.
Schuif (-ven), v. *Tiroir*, m.; *layette*, f.
Schuifberd, o. *Galet* (jeu), m.
Schuifblind (-en), o. *Coulisse*, f., *volet à coulisse*, m.
Schuifdeur (-en), v. *Porte à coulisse, trappe*, f. — (van eene sluis). *Vanne, pale*, f.
Schuifelaer (-s,-aren), m. *Écornifleur, parasite*, m.
Schuifelaerster (-s), v. *Écornifleuse*, f.
Schuifelen (ik schuifelde, heb geschuifeld), o. w. *Siffler.*
Schuifeling, v. *Sifflement*, m.
Schuifknoop (-en), m. *Nœud coulant*, m.
Schuiflade (-n), v. } *Tiroir*, m.; *layette*, f.
Schuiflaei (-ijen), v. }
Schuifplank (-en), v. *Panneau en coulisse*, m. Kleine —en. *Falques* (t. de mar.), f. pl.
Schuiftafel (-s), v. *Table à tiroirs*, f. — (spel). *Galet* m.
Schuiftrompet (-tten), v. *Saquebute*, f.; *trombone*, m.
Schuifvenster (-s), v. *en* o. *Fenêtre en coulisse, trappe*, f.
Schuijer (-s), m. *Brosse*, f.
Schuijeren (ik schuijerde, heb geschuijerd), b. w. *Brosser.* —, o. w. *Avoir un dévoiement.*
Schuijermaker (-s), m. *Brossier*, m.
Schuilen (ik school (schuilde), heb *en* ben gescholen (geschuild), o. w. *Se cacher; se mettre à couvert* ou *à l'abri.* — voor den regen. *Se* [illegible]*ettre à l'abri de la pluie.* Daer schuilt [illegible]s onder. *Il y a quelque chose de caché là-*[illegible]*ous.*

Schuilhoek (-en), m. *Cache; cachette; retraite*, f.
Schuilhoekje (-s), o. } *Cachette; petite retraite*, f.
Schuilhoeksken (-s), o. }
Schuilhol, o. *zie* Schuilhoek.
Schuilplaets (-en), v. *Retraite; cache*, f.; *asile; refuge; lieu de sûreté, réduit*, m.
Schuim (z. mv.). o. *Écume; mousse*, f. — (van gesmolten metael). *Chiasse; scorie, crasse*, f. — van volk. *Lie du peuple, canaille*, f. Op — loopen. *Écornifler.*
Schuimachtig, b. n. *Écumeux; mousseux, spumeux.*
Schuimachtigheid, v. *Spumosité*, f.
Schuimbekken (ik schuimbekte, heb geschuimbekt), o. w. *Écumer* (*de rage ou de colère*).
Schuimbekkend, b. n. *Écumant* (*de rage* ou *de colère*). Een — wildzwyn. *Un sanglier écumant.*
Schuimen (ik schuimde, heb geschuimd), b. w. *Écumer, ôter l'écume.* De zee — (fig.). *Écumer la mer, pirater.* —, o. w. *Écumer, jeter de l'écume; mousser.*
Schuimend, b. n. *Écumant; mousseux.*
Schuimer (-s), m. *Écumeur de mer, pirate*, m. —, schuimlooper. *Écumeur de marmite, parasite*, m.
Schuimig, b. n. *Écumeux.*
Schuiming, v. *Despumation* (chim.), f.
Schuimketting (-en), v. *Mastigadour* (mors), m.
Schuimlepel (-s), m. *Écumoire*, f.
Schuimlepeltje (-s), o. *Écumette*, f.
Schuimlooper (-s), m. *Écornifleur, parasite*, m.
Schuimloopery, v. *Écorniflerie*, f.
Schuimloopster (-s), v. *Écornifleuse*, f.
Schuimspaen (-anen), m. *en* o. *Écumoire*, f.
Schuimstok (-kken), m. *Moussoir*, m.
Schuin, b. n. *Oblique, qui est de biais.* — zyn. *Biaiser.* —, afhellend. *Déclive, qui va en pente.*
Schuinen (ik schuinde, heb geschuind), b. w. *Mettre* ou *tailler de biais.*
Schuins, byw. *Obliquement, de biais.* — opgaende. *Qui va en talus.* — over. *Vis à vis.*
Schuinsch, b. n. *zie* Schuins.
Schuinschheid, v. *zie* Schuinte.
Schuinte, v. *Obliquité*, f.; *biais; travers*, m. —, afhelling. *Pente; déclivité*, f.; *talus*, m. — (van vestingwerken). *Glacis*, m.
Schuit (-en), v. *Bateau*, m.; *barque*, f.
Schuitgeld, o. *Passage* (droit), m.
Schuitje (-s), o. *Petit bateau*, m.; *petite barque; nacelle; chaloupe*, f.
Schuitvoerder (-s), m. *Batelier, passeur*, m.
Schuitvoerster (-s), v. *Passeuse*, f.
Schsitvol, v. *Batelée*, f.
Schuitvracht, v. *zie* Schuitgeld.
Schuiven (ik schoof, heb geschoven), b. w. *Pousser; avancer; tirer.* De gordynen —. *Tirer les rideaux.* Iets op den hals — aen iemand. *Charger quelqu'un d'une chose.* Iets van zynen hals —. *Se débarrasser de quelque chose.* —, o. w. *Reculer, se ranger, faire place.*
Schuld (-en), v. *Dette*, f. —en maken, zich in —en steken. *S'endetter, faire des dettes.* In —en steken. *Être endetté.* In —en brengen. *Endetter.* Uitstaende —. *Dette active.* — die men betalen moet. *Dette passive.* Schreeuwende of kleine —en. *Dettes criardes.* In iemands — zyn. *Devoir à quelqu'un.* —, misdryf. *Faute; offense*. f.; *crime; délit; péché*, m. Het is uwe —. *C'est votre faute.*
Schuldbaerheid (z. mv.), v. *Culpabilité*, f.

ıekentenis, v. *Confession*, f., *aveu de ses* ɪ, m.
ıeleiding, v. *zie* Schuldbekentenis.
ıoek (-en), m. *en* o. *Livre de comptes*, m.
oeting, v. *Expiation d'un crime*, f.
rief (-ven), m. *Obligation; créance*, f.
ı — geven. *Passer une obligation.*
ischer (-s), m. *Créancier*, m.
ischeres (-ssen), v. *Créancière*, f.
loos, b. n. *Qui n'a point de dettes; inno-*

loosheid (z. mv.), v. *Innocence*, f.
naer (-s,-aren), m. *Débiteur*, m.
nares (-ssen), v. *Débitrice*, f.
rkenning, v. *Reconnaissance d'une dette*, f.
eer (-en), m. *Créancier*, m.
ɪ, b. n. *Qui doit; redevable.* — zyn.
r. Hy is my veel geld —. *Il me doit* oup *d'argent.* —, pligtig, misdadig. *Cou-* : *criminel.* Ik geloof dat hy — is. *Je le coupable.* —, verpligt. *Obligé; tenu.* Hy — te doen. *Il y est obligé.*
wyting, v. *Quittance*, f., *acquit*, m.
ffer (-s), o. *Sacrifice expiatoire*, m.
fferande, v. *zie* Schuldoffer.
ntheffing, v. *Libération*, f.
ost (-en), m. *Article*, m.
gister (-s), o. *Carnet*, m.
ergeving, v. } *Pardon*, m.
ergiffenis, v. }
orderaer, m. *zie* Schuldeischer.
ordering, v. *Action d'exiger une dette*, ɪe, f.
enz. *zie* Schelp enz.
ı (ik schulpte, heb geschulpt), b. w. *Re-* ɪ, *scier en long.*
out, o. *Bois de refend* ou *de sciage*, m.
eg (-agen), v. *Scie à refendre*, f.
schuppen enz. *zie* Schop, schoppen enz.
(ik schuer, schuerde, heb geschuerd), *Engranger, mettre en grange.* —, schoon-
ı. *Écurer; nettoyer; frotter; laver.*
ukengoed —. *Écurer la batterie de cui-* —, b. *en* o. w. *Frotter; se frotter.*
(z. mv.), v. *en* o. *Gale; rogne; teigne, rcin*, m.
chtig, b. n. *Galeux, rogneux; teigneux; eux; psorique.* — schaep. *Brebis galeu-* ɪ zaek. *Mauvaise affaire; cas véreux.*
eid, v. *zie* Schurft.
uis (-zen), o. *Teignerie*, f.
ɪ, b. n. *zie* Schurftachtig.
ruid, o. *Scabieuse* (plante), f.
iddel (-en), o. *Remède contre la gale, ue*, m.
ɪ, v. *Frottement*, m.
-en), m. *Coquin, fripon, gueux, vau-* n.
chtig, b. n. *De coquin.*
chtigheid, v. *Coquinerie*, f.
ı (ik schurkte, heb geschurkt), o. w. *tter.*
ıvolk, o. *Belîtraille*, f.
y (-en), v *Coquinerie*, f.
tten), o. *Cloison*, f. — (tegen het vuer). , m. — (tegen den wind). *Paravent*, m. Schutsel.
d (-en), o. *Merrain*, m.
ef (-ven), m. *Sauf-conduit*, m.; *sauve-*, f.
(-en), o. *Auvent*, m.
ır (-en), v. *Vanne, pale*, f.

Schutgat (-en), o. *Embrasure*, f.
Schutgevaerte (-n), o. *Artillerie*, f.
Schuthok (-kken), o. *Enclos*, m.
Schuthokje (-s), o. *Closeau, petit clos*, m.
Schutklampen, m. mv. *Cabrions* (mar.), m. pl.
Schutpoort (-en), v. *Sabord*, m.
Schutsbrief, m. *zie* Schutbrief.
Schutsel (-s), o. *Cloison; séparation*, f. —, windschutsel. *Paravent*, m. —, alles waermede men zich ergens voor beschut. *Abri, couvert*, m.; *défense*, f.
Schutsengel (-en), m. *Ange gardien* ou *tutélaire*, m.
Schutsgod (-en), m. *Dieu tutélaire; bon génie*, m.
Schutsgodin (-nnen), v. *Déesse tutélaire*, f.
Schutsheer (-en), m. *Patron, protecteur*, m.
Schutsluis (-zen), v. *Écluse*, f.
Schutstal, m. *zie* Schuthok.
Schutsvrouw (-en), v. *Patronne; protectrice*, f.
Schutten (ik schuttede, heb geschut), b. w. *Empêcher; arrêter; détourner; parer.* —, o. w. Door eene sluis schutten. *Passer par une écluse.*
Schutter (-s), m. *Archer; arbalétrier*, m. —, busschieter. *Tireur; arquebusier*, m. —, gewapende burger. *Bourgeois armé*, m. — (teeken van den dierkring). *Sagittaire*, m.
Schuttery (-en), v. *Bourgeoisie armée, garde nationale, landwehr*, f.
Schutting, v. *zie* Schutsel.
Schutvullingen, v. mv. *Entre-sabords* (terme de mar.), m. pl.
Schuw, b. n. *Peureux; craintif.*
Schuwen (ik schuwde, heb geschuwd), b. w. *Fuir; éviter.*
Schuyer enz. *zie* Schuijer enz.
Schuyf enz. *zie* Schuif enz.
Schuylen enz. *zie* Schuilen enz.
Schuym enz. *zie* Schuim enz.
Schuyt enz. *zie* Schuit enz.
Schuyven. *zie* Schuiven.
Schyf (-ven), v. *Tranche; rouelle*, f. —, doel. *But, blanc*, m. Naer de — schieten. *Tirer au blanc.* —, werpschyf. *Palet, disque*, m. — (in het schaekberd enz.). *Pion*, m.; *dame*, f. —, wasschyf. *Pain de cire*, m.
Schyfgat (-en), o. *Mortaise*, f.
Schyfje (-s), o. } *Tranche mince, lèche*, f.
Schyfken (-s), o. }
Schyfvormig, b. n. *Discoïde, en disque.*
Schyn (z. mv.), m. *Lumière; lueur; clarté*, f.; *éclat*, m. —, afschyn. *Réverbération*, f. — (fig.). Dekmantel. *Apparence*, f.; *extérieur; prétexte; voile; semblant*, m. Onder den — van vriendschap. *Sous le voile de l'amitié.*
Schynbaer (-der, -st), b. n. *Apparent; spécieux; probable; plausible.* —, byw. *zie* Schynbaerlyk.
Schynbaerheid, v. *Apparence; probabilité; plausibilité*, f.
Schynbaerlyk, byw. *Apparemment; probablement; selon toute apparence; plausiblement; spécieusement.*
Schynbeeld (-en), o. *Figure imaginaire* ou *idéale*, f.
Schynchristen (-en), m. *Faux chrétien; hypocrite*, m.
Schyndeugd (-en), v. *Vertu fausse; vertu d'emprunt; hypocrisie*, f.
Schynen (ik scheen, heb geschenen), o. w. *Luire; reluire; briller; éclairer.* De zon schynt. *Le*

soleil luit. —, gelyken. *Paraître ; sembler.* Het schynt dat wy regen zullen hebben. *Il paraît que nous aurons de la pluie.*
Schyngeleerde (-n), m. *Faux savant, savantasse*, m.
Schyngeloof (z. mv.), o. *Hypocrisie*, f.
Schyngeluk, o. *Bonheur apparent ; faux bonheur*, m.
Schyngoed (-eren), o. *Bien imaginaire*, m.
Schynheilig, b. n. *Hypocrite, bigot, cafard.*
Schynheilige (-n), m. *en* v. *Hypocrite*, m. *et* f.
Schynheiligheid (z. mv.), v. *Hypocrisie, bigoterie*, f.
Schynmiddel (-en), o. *Palliatif; replâtrage*, m.
Schynrede, v. *Sophisme*, m.
Schynredenaer (-s), m. *Sophiste*, m.
Schynschoon, b. n. *Apparent, spécieux, bellâtre.*
Schynsel, o. *Lumière; clarté; lueur; splendeur*, f.; *éclat*, m. — van de zon. *Lumière du soleil.* —, verschynsel. *Fantôme*, m.; *vision; ombre*, f.
Schynstrydig, b. n. *Qui n'est contradictoire qu'en apparence.*
Schynstrydigheid, v. *Contradiction apparente*, f.
Schynvermaek (-aken), o. *Plaisir imaginaire*, m.
Schynvrede, m. *en* v. *Paix plâtrée*, f.
Schynvriend (-en), m. *Faux ami*, m.
Schynworm, m. *zie* Glimworm.
Schynwys, b. n. *Sage en apparence.*
Schynwysheid (z. mv.), v. *Fausse sagesse*, f.
Schyten (ik scheet, heb gescheten), b. *en* o. w. (fam.). *Chier, aller à la selle.*
Schyter (-s), m. (fam.). *Chieur*, m.
Schytery, v. (fam.). *Foire, diarrhée*, f.
Schytgeel, o. *Stil de grain* (couleur jaune), m.
Schytkruid, o. *Épurge* (plante), f.
Schytster (-s), v. (fam.). *Chieuse*, f.
Schytwortel, m. *Épurge* (plante), f.
Schyven, mv. van schyf. — (gem.). Geld. *Argent*, m; *écus*, m. pl. Hy heeft —. *Il a des écus.*
*Sciatica, o. *Sciatique* ou *goutte sciatique*, f.
Sclavonië (land). *Esclavonie*, f.
Scorsonier enz. *zie* Schorsoneer enz.
*Scribe (-n), m. *Scribe* (*chez les Juifs*), m.
Scrupel (-s), o. *Scrupule* (poids), m.
*Scrupuel, v. *Scrupule*, m.
*Scrupuleus, b. n. *Scrupuleux.*
*Seconde (-n), v. *Seconde*, f.
*Secreet, b. n. *Secret.* —, o. *Secret*, m.
*Secretariaet, o. *Secrétariat*, m.
*Secretaris (-ssen), m. *Secrétaire*, m.
*Secretarisschap, o. *Secrétariat*, m.
*Secretary, v. *Secrétairerie*, f.
*Secretelyk, byw. *Secrètement.*
*Sectaris (-ssen), m. *Sectaire*, m.
*Secte (-n), v. *Secte*, f.
*Sectie, v. *Section*, f.
*Sector, m. *Secteur* (géom.), m.
*Secularisatie, v. *Sécularisation*, f.
*Seculariseren, b. w. *Séculariser.*
Sedert, byw. *en* voorz. *Depuis.* — dien tyd. *Depuis ce temps-là.*
Seef, v. *Sève*, f.
Seffen, b. w. *zie* Beseffen.
Seffens, byw. *Tout d'un coup ; en même temps ; tout à la fois.*
*Segment, o. *Segment* (géom.), m.
Segryn, o. *Chagrin* (cuir), m.
Segrynachtig, b. n. *Chagriné.*
Segrynen, onv. b. n. *De chagrin.*
Segrynleder, o. } *zie* Segryn.
Segrynleêr, o. }
Sein (-en), o. *Signal*, m.
Seinen (ik seinde, heb geseind), b. w. *Av... par un signal; signaler.* —, o. w. *Faire ... ner un signal.*
Seinsingen, v. mv. *Garcettes* (mar.), f. pl.
Seissen, v. *zie* Zeissen.
Sekreet (-eten), o. *Privé*, m., *latrines*, f. pl.
Sekreetdeur (-en), v. *Porte de privé*, f.
Sekreetje (-s), o. *Petit privé*, m.
Sekreetruimer (-s), m. *Vidangeur*, m.
*Sekse (-n), v. *Sexe; genre*, m.; *espèce*, f.
*Sekte (-n), v. *Secte*, f.
Selder, v. } *Céleri* (plante potagère), m.
Seldery, v. }
*Semester, o. *Sémestre*, m.
*Seminarie, o. *Séminaire*, m.
*Seminarist (-en), m. *Séminariste*, m.
Semmelaer (-s), m. *Lambin*, m.
Semmelaerster (-s), v. *Lambine*, f.
Semmelary, v. *Action de lambiner*, f.
Semmelen (ik semmelde, heb gesemmeld), o. *Lambiner.*
*Senaet, m. *Sénat*, m.
Seneblad (-en), o. *Séné*, m.; *feuille de séné*, f.
Senegroen, o. *Bugle* (plante), f.
Senen. *Sienne* (ville).
*Sententie, v. *Sentence*, f.
September, m. *Septembre*, m.
*Sequester (-s), m. *Séquestre*, m.
*Sequestratie, v. *Séquestration*, f.
*Sequestreren, b. w. *Séquestrer.*
*Sequien (-en), m. *Sequin* (monnaie d'or), m.
*Seraf (-s), m. *Séraphin*, m.
*Seraphien (-en), m. *Séraphin*, m.
*Seraphiensch, b. n. *Séraphique.*
*Seraskier (-s), m. *Sérasquier*, m.
*Sergeant (-en), m. *Sergent*, m.
Sergie, v. *zie* Sargie.
Seringebloem (-en), v. *Lilas* (fleur), m.
Seringeboom (-en), m. *Lilas, seringat* (arbre), m.
*Sermoon, o. *Sermon*, m.
Sermoonboek (-en), m. *en* o. *Sermonnaire*, rec... *de sermons*, m.
Sermoonmaker (-s), m. *Sermonnaire*, *auteur* ... *sermons*, m.
Serp, b. n. *Apre, aigre, acerbe.*
*Serpent (-en), o. *Serpent*, m.
Serpentäenbidder (-s), m. *Ophiolâtre*, m.
Serpentekruid, o. *Langue de serpent*, f.; *op... glosse* (plante), m.
Serpentig, b. n. *en* byw. *Comme un serpent.*
*Serpentist (-en), m. *Serpent*, m.
*Serpentje (-s), o. *Serpenteau*, m.
Serpentspeler (-s), m. *Serpent*, m.
Serpentyn (-en), v. *Couleuvrine* (canon), f.
Serpentynsteen (-en), m. *Serpentine* (pi... fine), f.
Serpheid (z. mv.), v. *Apreté, aigreur, a... bité*, f.
Serpig, b. n. *zie* Serp.
Serpigheid, v. *zie* Serpheid.
*Servet (-tten), o. *Serviette*, f.
*Servies (-zen), o. *Service* (*de table*), m.
Serviet (-en), m. *Servite* (religieux), m.
*Servituet, o. *Servitude*, f.
Seselikruid, o. *Séséli* (plante), m.
Sessemkruid, o. *Sésame* (plante), m.
Sevilië (stad). *Séville*, f.
Sexten. *Sexte* (heure canoniale), f.
Seyn enz. *zie* Sein enz.

. *Siamoise* (étoffe), f.
-anen), m. *Sicilien*, m.
h, b. n. *Sicilien*, *de Sicile*.
:he (-n), v. *Sicilienne*, f.
ind). *Sicile*, f.
, m. *zie* Siddervisch.
(ik sidderde, heb gesidderd), o. w.
'er; *frémir*.
(-en), v. *Tremblement; frémisse-*
n.
:h (-sschen), m. *Torpille*, f.
'm (-en), m. *Vibrion*, m.
oede —. *Bonne chère*.
aden), o. *Ornement; embellissement*,
ure, f.
: sierde, heb gesierd), b. w. *Orner;*
embellir.
v. *zie* Sieraed.
). n. *Élégant, beau; joli; gentil; propre*.
v. *Élégamment; proprement*.
id, v. *Élégance; beauté; propreté;*
, f.
). *zie* Sieraed.
iren), v. *Cigare* ou *cigarre*, m.
o. *Signal*, m.
nent, o. *Signalement*, m.
tten), o. *Cachet*, m.
rder (-s), m. *Graveur de cachets*, m.
itie, v. *Signification*, f.
, -en), v. *Croissant*, m.; *faucille*, f. —,
le (poids et monnaie des Juifs), m.
iid, o. *Sarrette* (plante), f.
indschap). *Silésie*, f.
r (-s), m. *Silésien*, m.
, b. n. *Silésien*, *de Silésie*.
: (-n), v. *Silésienne*, f.
imen), v. *Singe*, m. —, hengel. *Ligne*,
de — visschen. *Pêcher à la ligne*.
: (-s), o. *Petit singe*, m.; *petite ligne*, f.
, v. *Simonie*, f.
ch, b. n. *Simoniaque*.
t (-en), m. *Simoniaque*, m.
b. n. *Simple; imbécille*.
ieid, v. *Simplicité; imbécillité*, f.
'k, byw. *Simplement*.
. *zie* China enz.
:eit enz. *zie* Opregtheid enz.
voorz. *zie* Sedert.
-s), m. *Sangle*, f.
(ik singelde, heb gesingeld), b. w.
er.
oorz. *zie* Sedert.
). n. *Saint*. — Jan. *Saint-Jean; la Saint-*
— jansbrood, o. *Caroube* ou *carouge*.
, m. — jansbroodboom, m. *Caroubier*
), m. — janseuvel, o. *Épilepsie*, f.; *mal*
, m. — janskruid, o. *Annoise* ou *ar-*
(plante), f. — Truyen. *St. Trond* (ville).
'oorz. *zie* Sedert.
m. *Sinus* (math.), m.
m. *Pentecôte*, f.
ag (-en), m. *Jour de la Pentecôte*, m.
nz. *zie* Cipier enz.
ppen (ik sipperlipte, heb gesipperlipt),
Goûter du bout des lèvres.
(-enen), v. *Sirène*, f.
, v. *Sirop*, m.
(ik siste, heb gesist), o. w. *Siffler;*
er.
-s), m. *Serpenteau* (fusée), m.
, v. *Sifflement; pétillement*, m.
. *Indienne* (toile), f.
nz. *zie* Civet enz.

Sla enz. *zie* Salaed enz.
Slab (-bben), v. *Bavette*, f.
Slabakken (ik slabakte, heb geslabakt), o. w. (fam.). *Diminuer; tomber*.
Slabbe, v. *zie* Slab.
Slabben (ik slabde, heb geslabd), b. *en* o. w. *Laper*. —, zich bemorsen. *Se salir*.
Slabdoek (-en), m. *Bavette*, f.
Slach, o. *Genre*, m.; *sorte; espèce; catégorie*, f.
Slachten (ik slachtte, heb geslacht), o. w. *Ressembler*.
Slaef (slaven), m. *Esclave; serf*, m.
Slaefachtig, b. n. *Servile*. —, byw. *Servilement*.
Slaefachtigheid, v. *Servilité*, f.
Slaefsch, b. n. *en* byw. *zie* Slaefachtig.
Slaegje (-s), o. *Petit coup*, m.
Slaegs, byw. *Aux prises*, *aux mains*. — worden. *En venir aux mains*. —, van pas. *A propos; à point; de saison*.
Slaegster (-s), v. *Frappeuse*, f.
Slaen (ik sloeg, heb geslagen), b. w. *Battre; frapper; rosser*. Met vuisten —. *Battre à coups de poing*. Blond en blauw —. *Battre comme plâtre*. —, doodslaen. *Tuer; assommer*. Eenen os —. *Tuer un bœuf*. —, overwinnen. *Battre; vaincre; défaire*. Den vyand —. *Battre l'ennemi*. Geld *of* munt —. *Battre monnaie*. Aen stukken —. *Rompre, briser*, *mettre en pièces*. Ridder *of* tot ridder —. *Faire* ou *créer chevalier*. Olie —. *Faire de l'huile*. Hand aen het werk —. *Mettre la main à l'œuvre*. De hand — aen den degen. *Porter la main à l'épée*. Acht *of* gade —. *Prendre garde* ou *faire attention*. Geloof — aen iets. *Ajouter foi à quelque chose*. Zyne oogen naer den hemel —. *Lever les yeux au ciel*. In den wind —. *Rejeter*, *négliger*. —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Sonner*. De uer slaet. *L'heure sonne*. Het is dry uren geslagen. *Trois heures sont sonnées*. Met het — van de klok. *A l'heure sonnante*. — (spr. van kwakkels). *Carcailler*, *margotter*. Op iets —. *Avoir du rapport avec quelque chose*. Naer iets —. *Deviner*, *conjecturer*. Achteruit —. *Ruer*. Door de vyanden heen —. *Se faire jour au travers des ennemis*.
Slaende, b. n. *Battant; sonnant*. Met — trommel. *Tambour battant*. — uerwerk. *Horloge*, f.
Slaep, m. *Sommeil; somme; repos*, m. Vaste —. *Sommeil profond*. In — vallen. *S'endormir*. In — helpen, in — doen vallen. *Assoupir*, *endormir*. —, slag van het hoofd. *Tempe*, f.
Slaepachtig, b. n. *Assoupi*, *endormi*.
Slaepachtigheid, v. *Assoupissement*, m.
Slaepbank (-en), v. *Couchette*, f.
Slaepbeen, o. *Os temporal*, m.
Slaepbol (-len), m. *Pavot*, m., *tête de pavot*, f.
Slaepdeuntje (-s), o. *Chansonnette pour endormir les enfants*, f.
Slaepdrank (-en), m. *Soporatif*, *somnifère*, m.
Slaepdronk (-en), m. *Coup qu'on boit avant de se coucher*, m.
Slaepdronken, b. n. *Assoupi*, *endormi*.
Slaepdronkenheid (z. mv.), v. *Assoupissement*, m.
Slaepgezel (-llen), m. *Compagnon de lit; coucheur*, m.
Slaepgezellin (-nnen), v. *Compagne de lit; coucheuse*, f.
Slaepjak (-kken), v. *Jaquette de nuit*, f.
Slaepkamer (-s), v. *Chambre à coucher*, f.

Slaepkoets (-en), v. *Dormeuse* (voiture), f.
Slaepkruid, o. *Pavot; opium*, m.
Slaeplaken (-s), o. *Drap de lit*, m.
Slaeploos enz. *zie* Slapeloos enz.
Slaeplyf (-ven), o. *Camisole; chemisette*, f.
Slaepmakend, b. n. *zie* Slaepverwekkend.
Slaepmiddel (-en), o. *Soporatif, somnifère*, m.
Slaepmuts (-en), v. *Bonnet de nuit*, m.
Slaepplaets (-en), v. *Lieu où l'on couche, gîte, logement*, m. — (in een klooster). *Dortoir*, m.
Slaeprok (-kken), m. *Robe de chambre*, f.
Slaepslagaderen, v. mv. *Carotides*, f. pl.
Slaepslagaderlyk, b. n. *Carotidal.*
Slaepspier (-en), v. *Muscle crotaphite*, m.
Slaepstede, v. } *zie* Slaepplaets.
Slaepsteê, v. }
Slaepster (-s), v. *Dormeuse*, f.
Slaepverdryvend, b. n. *Anthypnoptique.*
Slaepvertrek (-kken), o. *Chambre à coucher*, f.; *dortoir*, m.
Slaepverwekkend, b. n. *Somnifère, soporatif, soporifique; assoupissant.*
Slaepzael, v. *zie* Slaepvertrek.
Slaepziek, b. n. *Léthargique; carotique; comateux.*
Slaepziekte, v. *Léthargie*, f.; *coma*, m.; *sopeur*, f.
Slaepzucht, v. *zie* Slaepziekte.
Slaepzuchtig, b. n. *zie* Slaepziek.
Slag (-en), m. *Coup*, m. Den — afweren. *Parer le coup.* — (met de vuist). *Gourmade*, f., *coup de poing*, m. — (van een peerd). *Ruade*, f. —, trek in het kaertspel. *Levée*, *main*, f. —, koord van eene zweep. *Lanière*, f. — van den pols. *Battement du pouls*, m. — houden. *Battre tour-à-tour.* Zynen — waernemen. *Saisir l'occasion.* Met den — waerschuwen. *Surprendre.* Het is op — van twaelf uren. *Il est près de midi.* De regte —. *La vraie méthode* ou *manière.* Hy heeft er den — niet van. *Il ne s'y connaît pas.* —, gevecht. *Bataille*, f., *combat*, m. — leveren. *Livrer bataille.* Zonder — of stoot. *Sans coup férir.* —, inval. *Saillie*, f. —, knip om vogels te vangen. *Trébuchet*, m. — van het hoofd. *Tempe*, f.
Slag, o. *zie* Slach.
Slagäder (-s, -en), v. *Artère*, f.
Slagäderbreuk (-en), v. *Anévrisme*, m.
Slagäderig, b. n. } *Artériel; artérieux.*
Slagäderlyk, b. n. }
Slagäderopening (-en), v. *Artériotomie*, f.
Slagboom (-en), m. *Barrière*, f.
Slagdeur (-en), v. *Guichet*, m.; *trappe*, f.
Slagduif (-ven), v. *Pigeon de volière*, m.
Slagen (ik slaeg, slaegde, ben geslaegd), o. w. *Réussir.*
Slager (-s), m. *Boucher; batteur, frappeur, battant*, m.
Slagersbyl (-en), v. *Hache de boucher*, f.
Slagersmes (-ssen), o. *Couteau de boucher*, m.
Slagersvrouw (-en), v. *Bouchère*, f.
Slagery (-en), v. *Boucherie*, f.
Slaghorlogie (-n), v. *Horloge; pendule à sonnerie; montre à répétition*, f.
Slagje (-s), o. *Petit coup*, m.
Slagkouw (-en), v. *Trébuchet*, m.
Slaglynen, v. mv. *Garcettes* (t. de mar.), f. pl.
Slagnet (-tten), o. *Filet à deux battants*, m.
Slagorde, v. *Ordre de bataille*, m.; *bataille rangée*, f. In — staen. *Être en ordre de bataille.*
Slagpen (-nnen), v. *Grosse plume de l'aile; penne*, f.

Slagregen (-s), m. *Grosse pluie, ondée, averse; lavasse*, f.
Slagtanden, m. mv. *Défenses, limes* (dents), f. pl.
Slagtbaer, b. n. *Tuable, qu'on peut tuer ou immoler.*
Slagtbank (-en), v. *Étou; bloc sur lequel les bouchers tuent les bestiaux*, m.; (fig.) *boucherie*, f. Naer de — voeren. *Mener à la boucherie.*
Slagtbeest (-en), v. en o. *Bête qu'on va égorger; bête de boucherie*, f.
Slagtbyl (-en), v. *Hache de boucher*, f.
Slagten (ik slagtte, heb geslagt), b. w. *Tuer; égorger; assommer; immoler; sacrifier.* zie Slachten. Het —. zie Slagting.
Slagter (-s), m. *Boucher; tueur*, m.
Slagtershamer (-s), m. *Mertin* (*massue de boucher*), m.
Slagtersvrouw (-en), v. *Bouchère*, f.
Slagtery (-en), v. *Tuerie; boucherie*, f.; *abattoir*, m.
Slagtgeld, o. *zie* Slagtloon.
Slagthuis, o. *zie* Slagtery.
Slagting (-en), v. *Tuerie; boucherie*, f.; *carnage; massacre*, m. — (van dieren). *Tuage, abattage*, m.
Slagtloon (z. mv.), m. en v. *Droit de tuage ou d'abattage*, m.
Slagtmaend (-en), v. *Novembre*, m.
Slagtmes (-ssen), o. *Couteau de boucher*, m.
Slagtoffer (-s), o. *Victime*, f.
Slagtofferande (-n), v. *Sacrifice sanglant*, m.; *oblation; victime*, f.
Slagtofferen, b. w. *Immoler.*
Slagtoffering, v. *Immolation*, f.
Slagtos (-ssen), m. *Bœuf gras*, m.
Slagttyd, m. *Temps où l'on tue des bestiaux*, m.
Slagtvee (z. mv.), o. *Bêtes de boucherie*, f. pl.
Slaguerwerk, o. *Horloge; pendule à sonnerie*, f.
Slagvaerdig, b. n. *zie* Slagveerdig.
Slagveder, v. } *zie* Slagpen.
Slagveêr, v. }
Slagveerdig, b. n. *Prêt à combattre.*
Slagveld (-en), o. *Champ de bataille*, m.
Slagvenster (-s), v. en o. *Contrevent, vantail*, m.
Slagwerk, o. *Sonnerie*, f.
Slagzweerd (-en), o. *Espadon; cimeterre*, m.
Slak, v. *zie* Slek.
Slaken (ik slaek, slaekte, heb geslaekt), b. w. *Relâcher; élargir; délivrer; mettre en liberté.*
Slaking, v. *Élargissement*, m.
Slampampen enz. *zie* Slempen enz.
Slang (-en), v. *Serpent*, m.; *couleuvre*, f. —, slangstuk. *Couleuvrine* (canon), f. — (van een overhaelvat). *Serpentin* (d'alambic), m. —, brandslang. *Pompe à boyaux*, f. —, vuurslang. *Serpenteau* (fusée), m.
Slangachtig, b. n. *Qui tient du serpent.*
Slangebalg (-en), m. *Peau de serpent*, f.; *ventre de serpent*, m.
Slangebeet (-eten), m. *Morsure de serpent*, f.
Slangegeblaes, o. } *Sifflement des serpents*, m.
Slangegefluit, o. }
Slangegift (z. mv.), o. *Venin de serpent*, m.
Slangehoofd (-en), o. *Tête de serpent*, f.
Slangehuid (-en), v. *Peau* ou *dépouille de serpent*, f.
Slangekop, m. *zie* Slangehoofd.
Slangekruid, o. *Serpentaire, sagette* (plante), f.
Slangeneëtster (-s), v. *Ophiophage*, f.

-ijeren), o. *OEuf de serpent*, m.
r (-s), m. *Ophiophage*, m.
er, o. *Serpente*, f., *papier serpente*, m.
e, v. (fabelk.). *Caducée*, m.
(-eken), m. *Piqûre de serpent*, f.
(-en), m. *Serpentine*, f.; *ophite*, m.
, m. *zie* Slangeroede.
(-en), m. *Dent de serpent*, f.
-s), o. *Serpenteau*, m.
, v. *Ophioglosse*, m.; *langue de ser-*
o. *zie* Slangehuid.
el, m. *zie* Slangekruid.
(-s), o. *Serpenteau*, m.
-kken), o. *Couleuvrine* (canon), f.
, byw. *En serpentant.*
. *Délié; mince.*
er, slapst), b. n. *Lâche*, *détendu*, Slappe koord. *Corde lâche*, f. —, *Flexible; pliant.* , week. *Mou; flasque.* Slappe pen. *Plume molle.* *Faible; débile; léger; peu nourris-*
ppe wind. *Petit vent.* —, byw. *Molle-ublement; lentement.*
, b. n. *Un peu lâche.*
b. n. *Privé de sommeil.* —, byw. *Sans*
eid (z. mv.), v. *Insomnie*, f.
slaep, sliep, heb geslapen), o. w. *Dor-e endormi; reposer.* Vast —. *Dormir iment.* Een gat in den dag —. *Dormir matinée.* — gaen. *Se coucher.* —, te en. *Coucher*, *reposer dans un lit.* Het oucher.
. n. *Dormant.*
, m. *Coucher*, *moment de se cou-*
m. *Dormeur; fausse-étrave* (mar.), f.
. n. *Assoupi*, *endormi*, *qui a sommeil.*
n. *Assoupir.* — zyn. *S'assoupir.*
id (z. mv.), v. *Assoupissement*, m., *nce*, f.
enz. *zie* Slaphertig enz.
, b. n. *Lâche*, *pusillanime*, *timide.* —, Slaphertiglyk.
heid (z. mv.), v. *Lâcheté*, *pusillanimité*, f.
yk, byw. *Lâchement*, *timidement*, *sans*
z. mv.), v. *Affaiblissement; relâche-*; *faiblesse; débilité; mollesse*, f.
yw. } *Mollement; faiblement; lente-*
, byw. } *ment.*
k slapte, heb geslapt), b. w. *Relâ-tendre*, *débander.* —, o. w. (met *zyn.*). *her*, *se détendre; se débander; s'affai-llir; diminuer.*
d v. *zie* Slapheid.
b. n. *en* byw. *zie* Slaefachtig.
slaef slaefde, heb geslaefd), o. w. *ler comme un esclave.* —, mv. van
del, m. *Traite des Nègres*, m.
delaer (-s), m. *Traiteur*, m.
(-zen), o. *Négrerie*, f.
, o. *Joug d'esclave*, *esclavage*, m.
ker (-s), m *Bagne*, m.
n, v. *Cadène*, f.
kplaets v. *Bagne*, m.
z. mv.), v. *Esclavage*, m.; *servitude*, f.
n. *zie* Slaefachtig.
nen), v. *Esclave*, f.

Slavinnetje (-s), o. *Petite esclave*, f.
Slavonië (land). *Esclavonie*, f.
Slaviniër (-s), m. *Esclavon*, m.
Slavonisch, b. n. *Esclavon.* De —e tael. *L'esclavon*, m.
Slavonische (-n), v. *Esclavonne*, f.
Sle enz. *zie* Slee enz.
Slecht, b. n. *Simple; commun; chétif; vil; futile.* —, kwaed. *Mauvais; méchant.* — weêr. *Mauvais temps.* —, effen. *Uni; ras.* —, onnoozel. *Innocent; niais.* — hoofd, —e bloed. *Benêt, niais, idiot*, m. —e klap *of* praet. *Sornettes*, *sottises*, f. pl. —, byw. *Simplement; chétivement*, *mal.*
Slechtelyk, byw. *Simplement; chétivement; mal.*
Slechten (ik slechtte, heb geslecht), b. w. *Aplanir*, *rendre uni.* —, afbreken. *Démolir*, *raser*, *abattre.*
Slechter, comp. van slecht. *Pire.* — maken. *Empirer*, *rendre pire.* — worden. *Empirer*, *devenir pire.*
Slechtheid (z. mv.), v. *Mauvaise qualité*, f. —, onnoozelheid. *Simplicité; niaiserie*, f.
Slechthoofd (-en), o. *Benêt*, *niais*, m.
Slechtigheid, v. *zie* Slechtheid.
Slechting, v. *Démolition*, f.
Slechts, byw. *Seulement; simplement; uniquement.*
Slechtste (het), o. *Le pire*, *le pis.*
Slechtvinden, b. w. *Trouver mauvais.*
Slede (-n), v. *Traîneau*, m. Met de — ryden. *Aller en traîneau.*
Sledevaert, v. *Course en traîneau*, f., *traînage*, m.
Sledevoerder (-s), m. *Ramasseur*, m.
Slee (sleeën), v. *Prunelle* (prune), f. —, b. n. *zie* Sleeuw.
Sleê, v. *zie* Slede.
Sleeboom (-en), m. *Prunellier*, m.
Sleedje (-s), o. *Petit traîneau*, m.
Sleeheid (z. mv.), v. *Agacements* (*des dents*), m.
Sleep (slepen), m. *Queue* (*d'une robe etc.*), f. —, gevolg. *Suite*, f.; *train; cortége*, m.; *traînée*, f.
Sleep. *zie* Slypen.
Sleepdraegster (-s), v. *Celle qui porte la queue d'une robe etc.*
Sleepdrager (-s), m. *Caudataire*, m.
Sleepkar (-rren), v. *Banneau*, *tombereau traîné à bras*, m.
Sleepnet (-tten), o. *Traîneau*, m.; *traîne; traînasse*, *tirasse* (filet), f.
Sleeptouw (-en), v. en o. *Hansière; prélonge; traîne* (mar.), f.
Sleepvoeten, o. w. *Traîner les pieds en marchant.*
Sleet (z. mv.), v. *User*, m. Dat laken is goed van —. *Ce drap est d'un bon user.* —, aftrek. *Débit*, m. —, verbruiking. *Consommation*, f.
Sleet. *zie* Slyten.
Sleeuw b. n. *Sur qui agace les dents; agacé.* — maken. *Agacer* (*les dents*).
Sleeuwheid, v. } *Agacement* (*des dents*), m.
Sleeuwigheid, v. }
Sleêvaert, v. *zie* Sledevaert.
Sleffen enz. *zie* Sloffen enz.
Sleg, v. } *Maillet; battoir*, m.
Slegel, m. }
Slegt enz. *zie* Slecht enz.
Slek (-kken), v. (zonder schelp). *Limas*, m., *limace*, f. — (die in eene schelp leeft). *Lima-*

[illegible] *escargot*, m. — [illegible] (horlogiemakersw.). *Fusée*, f.
Slekhoorn (-s), m. *Corne de limaçon*, f.
Slekkesteenen, m. mv. *Conchites*, m. pl.
Slek[illegible] *saumon*, m., *masse de plomb*, f.
Slekswyze, byw. *Spirálement*.
Slek[illegible] *saumon*, m., *masse d'étain*, f.
Slekvormig, b. n. *Spiral*.
Slemp [illegible] mv. [illegible] *bonne chère* [illegible] *ripaille*: [illegible] *bombance*, [illegible] Veel van den — houden. *Aimer la bonne chère*. Op — loopen. *Écornifler*.
Slempdag (-en), m. *Jour gras*, *jour destiné à la bonne chère*, m.
Slempempen enz. zie Slempen enz.
Slempen (ik slempte, heb geslempt), o. w. *Faire bonne chère*, *faire ripaille*, *bâfrer*.
Slemper (-s), m. *Ami de la bonne chère*: *bon vivant*, m. —, [illegible] *gourmand*, *glouton*, [illegible], m.
Slempers [illegible] zie Slemp.
Slemphout [illegible] een [illegible] achtersteven van een [illegible], m.
Slemplooper (-s), m. [illegible], *parasite*, m.
Slemploopster (-s), v. [illegible] *-euse*, f.
Slempster [illegible] *Amie de la bonne chère*. [illegible]
Slemp[illegible], m. [illegible], m.
Slender, m. [illegible] m.; [illegible], f.
Slenteren (ik slenterde, heb geslenterd), o. w. [illegible]
Slent[illegible] [illegible] m.
Slenteren [illegible] zie Slenteren.
Sleuren [illegible] zie Verslenseren.
Sleutel [illegible], m. [illegible] m.; [illegible],
[illegible] Sleuter
Slepen (ik sleep, sleepte, heb gesleept), b. en [illegible] Iemand by het hair — *Trainer* [illegible]
Slepen [illegible] Eene zaek —e houden. [illegible]
[illegible]
[illegible] Sleuter.
[illegible] m., [illegible]
[illegible]
[illegible] -gerig. *Train*, [illegible]
[illegible] (ik sleurde, heb gesleurd), b. w. *Trainer*. Iemand by de haren —. *Trainer quel*[illegible] —, o. w. *Se trainer*.
[illegible] Nagemaekte —. *Fausse*-[illegible]
[illegible] *Clavicule* (t. d'anat.), f.
[illegible] v. [illegible] *de la clavicule*, f.
[illegible] (-s), m. *Barrage*, m.
[illegible] (-en), v. *Primevère*, f.
[illegible] (-en), m. *Trousseau de clefs*, m.
Sleutelhanger (-s), m. *Porte-clefs*, m.
Sleutelgat (-en), o. *Trou de serrure*, m.
Sleutelpyp (-en), v. *Canon de clef*, m.
[illegible] (-en), m. } *Clavier*, m.
[illegible] (-en), m. }
[illegible], b. n. *En forme de clavier*; [illegible]
Sleuteltje (-s), o. *Clavicule*, *petite clef*, f.
Sleutelwichelary, v. *Clédomancie*, *divination par les clefs*, f.
[illegible] *Boue*, *fange*, *vase*; *moulée*, f.; *mou*-[illegible], m.
[illegible], b. n. *Fangeux*; *glissant*.
[illegible]heid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est glissant*, f.

Slibberen (ik slibberde, heb geslibberd), o. w. *Glisser*.
Slibberig, b. n. *Glissant*.
Slibberigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est glissant*, f.
Slibbering, v. *Glissement*, m.
Sliep. zie Slapen.
Slik enz. zie Slyk enz.
Slikartseny, v. *Électuaire*, m.
Slikken (ik slikte, heb geslikt), b. w. *Avaler*.
Slikmiddel, o. zie Slikartseny.
Slikop, m. *Goulu*, *gourmand*, m.
Slikpot (-tten), m. *Pot de conserve*, m.
Slim (slimmer, slimst), b. n. *Tortu*; *oblique*. —, loos. *Rusé*, *fin*, *subtil*. —, kwaedaerdig. *Méchant*; *malicieux*, *malin*. —, moeijelyk. *Difficile*.
Slimheid, v. *Finesse*, *ruse*, *adresse*, f. — (spr. van kinderen). *Espièglerie*; *mièvrerie*, f.
Slinden, b. w. zie Verslinden.
Slinger (-s), m. *Fronde*, f. — (van een uerwerk). *Pendule*; *balancier*, m.
Slingeraer (-s), m. *Frondeur*; *rouleur* (vaisseau), m.
Slingerband, m. zie Slingerverband.
Slingeren (ik slingerde, heb geslingerd), b. w. *Lancer*; *fronder*. —, schudden. *Secouer*; *agiter*: *remuer*. —, o. w. *Être agité çà et là*; *branler*; *osciller*; *vibrer*; *chanceler*; *voltiger*; *trainer*; *rouler* (mar.). — op de koord. *Voltiger sur la corde*. Zyne kleêren overal laten —. *Laisser trainer ses habits partout*.
Slingerend, b. n. *Vibrant*.
Slingergevaerte, o. *Baliste*, f.
Slingergewigt (-en), o. *Lentille de pendule*, f.
Slingering, v. *Brandillement*, m.; *oscillation*; *vibration*, f.; *roulis* (mar.), m.
Slingerkoord, v. *Balançoire* (corde), f.
Slingeruerwerk (-en), o. *Pendule*, f.
Slingeruerwerkmaker (-s), m. *Pendulier*, m.
Slingerverband (-en), o. *Fronde* (bandage), f.
Slingerweg (-en), m. *Tortillère*, f.
Slingerwerk (-en), o. *Pendule*, f.
Slink, b. n. *Gauche*. De —e hand. *La gauche*, *la main gauche*.
Slinken (ik slonk, ben geslonken), o. w. *Désenfler* ou *se désenfler*: *diminuer*.
Slinkenpoot (-en), m. *Gaucher*, m.
Slinker, b. n. *Gauche*. Ter — zyde. *A gauche*.
Slinkerhand, v. *Gauche*, *main gauche*, f.
Slinkervleugel, m. *Aile gauche*, f.
Slinking, v. *Désenflure*, f.
Slinks, byw. *A gauche*.
Slinksch, b. n. *Gaucher*. Hy is —. *Il est gaucher* — en regtsch. *Ambidextre*. —, kwaed. *Mauvais*; *sinistre*; *fatal*.
Slinkschelyk, byw. *Sinistrement*.
Slinkschheid, v. *Malice*, *malignité*, f.
Slip (-ppen), v. *Pan* (*d'habit* ou *de robe*), m; *basque*, f.
Slippen (ik slipte, ben geslipt), o. w. *Glisser*; *échapper*; *couler*.
Slipperen, o. w. zie Slippen.
Slissen (ik sliste, heb geslist), b. w. *Éteindre*; *étouffer*. Den brand —. *Éteindre le feu*. —, slechten. *Aplanir*. —, byleggen. *Accommoder*; *apaiser*; *assoupir*; *terminer*. Eenen twist —. *Accommoder un différend*.
Slissing, v. *Aplanissement*, m. —, bylegging. *Accommodement*, m.
Slobberdoes, m. en v. (fam.). *Personne malpropre*, f.; *souillon*, m. et f.

n (ik slobberde, heb geslobberd), b. w. ; avaler; laper.
og, v. Voirie (t. de boucher), f.
(-s), m. *Personne malpropre*, f.
n (ik slodderde, heb geslodderd), o. w. *voir çà et là; être trop large.*
g, b. n. *Sale, malpropre.*
e Slaen.
n), v. *Chaloupe*, f.; *esquif*, m.
-s), o. *Petite chaloupe*, f.
ester (-s), o. *Maître* ou *patron de chaloupe*, m.
ijer (-s), m. *Rameur de chaloupe*, m.
n), v. *Savate; pantoufle*, f.
n. *Négligent, nonchalant.*
, b. n. *Négligent, nonchalant.* —, byw. *gemment; nonchalamment.*
ik slofte, heb gesloft), o. w. *Traîner les* (fig.) *négliger; être négligent.*
-s), m. *Celui qui traîne les pieds.*
b. n. *Négligent; nonchalant.*
eid, v. } *Négligence, nonchalance, indolence*, f.
, v. }
ken), m. *Coup; trait*, m.; *gorgée*, f.
tig, b. n. *Goulu, glouton.* —, byw. *Goulûment, gloutonnement.*
tigheid, v. *Gloutonnerie*, f.
m (-en), m. *OEsophage*; (fig.) *goulu*, *m, goinfre*, m.
msnede, v. *OEsophagotomie*, f.
(ik slokte, heb geslokt), b. en o. w. *er; engloutir; manger goulument.*
(-s), m. *Goulu, glouton, goinfre, gourmand*, m.
ig, b. n. en byw. zie Slokachtig.
g, v. *Déglutition*, f.
, m. zie Slokker.
(-s), v *Gourmande* f.
r m. *Embarras tracas*, m.
ren (ik slommerde heb geslommerd), *Embarrasser embrouiller.*
ring, v. } zie Slommer.
ry, v. }
(-en), v. } *Femme malpropre; guenipe*, f.
en), v. }
htig, b. n. *Sale, malpropre.*
(ik slonsde, heb geslonsd), b. w. *Friper.*
ig, b. n. } zie Slonsachtig.
, b. n. }
(-s), o. *Lanterne sourde*, f.
loven), v. *Pauvre créature; pauvrette*, f.
voorschoot. *Tablier*, m.
zie Sluiken.
(-en), v. *Taie d'oreiller*, f.
zie Sluipen.
n (ik sloopte, heb gesloopt), b. w. *Démolir raser, abattre.*
g, v. *Destruction démolition*, f.
sloren, v. *Pauvre créature; pauvrette*, f.
, m. mv. } *Navette*, f.
ed, o. }
-en), v. *Fossé*, m.
zie Sluiten.
(ik sloof, sloofde, heb gesloofd), o. w. *e un travail rude; se peiner.*
ppen), o. *Ruelle; cache*, f.
us (-en), v *Guêtre* f.
, b. n. *Sale, malpropre; déguenillé.* —, zie Slordiglyk.
heid, v. *Saleté, malpropreté*, f.
lyk, byw. *Salement, malproprement.*
, b. w. zie Slurpen.
, o. zie Slurpëi.

Slot (-en), o. *Serrure*, f. In het — doen. *Fermer à clef.* — (van een boek). *Fermoir*, m. —, sluiting. *Clôture*, f. — in de buis van eene pomp. *Chopinette de pompe*, f. —, kasteel. *Château*, m.; *citadelle*, f. —, besluit. *Conclusion, fin*, f.; *résultat*, m. — van rekening. *Solde* ou *arrêté de compte.* By — van rekening. *Au bout du compte.*
Slotbepaling (-en), v. *Disposition finale*, f.
Slotbewys (-zen), o. *Syllogisme*, m.
Slotdicht (-en), o. *Épigramme*, f.
Slotgat (-en), o. *Trou de serrure*, m.
Slothaek (-aken), m. *Obronnière*, f.
Slotheer (-en), m. *Seigneur d'un château*, m.
Slothengsel (-s), o. *Moraillon*, m.
Slotje (-s), o. *Petite serrure*, f.; *petit château*, m.; *petite citadelle*, f.
Slotkram (-mmen), v. *Moraillon*, m.
Slotkrammetjes, o. mv. *Picolets*, m. pl.
Slotletter (-s), v. *Lettre finale*, f.
Slotmaken (het), o. *Serrurerie*, f.
Slotmaker (-s), m. *Serrurier*, m.
Slotmakery, v. *Serrurerie*, f.
Slotplaet (-aten), v. *Platine de serrure*, f., *palastre*, m.
Slotpoort (-en), v. *Porte d'un château*, f.
Slotrede, v. *Épilogue*, m., *péroraison*, *conclusion*, f.; *syllogisme*, m.
Slotregel (-s, -en), m. *Maxime*, f.; *précepte*, m. —, slotvers. *Dernier vers*, m.; *dernière ligne*, f.
Slotrekening, v. *Compte final*, *arrêté de compte*, *finito*, m.
Slotrym (-en), o. *Refrain*, m.
Slotschroef (-ven), v. *Vis de serrure*, f.
Slotsomme, v. *Somme*, f.; *résultat*, m.
Slotsteen (-en), o. *Clef de voûte*, f. — (in eenen muer). *Clausoir*, m.
Slotvast, b. n. *Qui peut être fermé à clef.*
Slotvers (-zen), o. *Dernier vers; refrain*, m.
Slotvonnis (-ssen), o. *Arrêt définitif*, m.; *sentence finale* ou *définitive*, f.
Slotvoogd (-en), m. *Châtelain*, m.
Slootvoogdes (-ssen), v. *Épouse d'un chatelain*, *châtelaine*, f.
Slotvoogdschap, o. *Capitainerie*, f.
Slotvoogdy, v. } *Châtellenie*, f.
Slotvoogdyschap, o. }
Slotwerk, o. *Serrurerie*, f.
Slotzang (-en), m. *Chant final*, m.; *épode*, f.
Sluijer (-s), m. *Écharpe*, f.; *voile*, m.
Sluijertje (-s), o. *Petite écharpe*, f.; *petit voile*, m.
Sluik, b. n. *Plat; uni.* —, dun, rank. *Délié; grêle.*
Sluik (ter), byw. *En cachette, secrètement, à la dérobée; clandestinement.*
Sluiken (ik slook, heb gesloken), b. en o. w. *Frauder; faire la contrebande.*
Sluiker (-s), m. *Fraudeur; contrebandier*, m.
Sluikery, v. zie Sluikhandel.
Sluikhair, o. *Cheveux plats*, m. pl.
Sluikhandel (z. mv.), m. *Fraude, contrebande*, f. — dryven. *Faire la contrebande.*
Sluikhandelaer, m. zie Sluiker.
Sluimen, o. w. zie Sluimeren.
Sluimerachtig, b. n. *Assoupi.*
Sluimeraer (-s), m. *Celui qui sommeille, roupilleur*, m.
Sluimeraerster (-s), v. *Roupilleuse*, f.
Sluimeren (ik sluimerde, heb gesluimerd), o. w. *Sommeiller, être assoupi, roupiller.*
Sluimerig, b. n. *Assoupi.*

Sluimering, v. *Assoupissement*, m.
Sluip (ter), byw. *En cachette*, *à la dérobée*, *secrètement*.
Sluipdeur (-en), v. *Fausse-porte*, *poterne*, f.
Sluipen (ik sloop, ben geslopen), o. w. *Se glisser*, *se couler*, *se traîner*. Hy sloop in myne kamer. *Il se glissa dans ma chambre.*
Sluiper (-s), m. *Celui qui se glisse.* —, nagel met eenen kleinen kop. *Clou à petite tête*, m.
Sluipgat (-en), o. *Trou pour se cacher*, m.; *cache*, f.
Sluiphoek, m. } *zie* Sluipgat.
Sluiphol, o. }
Sluipkoorts, v. *Fièvre lente*, f.
Sluippad (-en), o. *Sentier dérobé*, m.
Sluippoort (-en), v. *Porte secrète*, *poterne*, f.
Sluipsgewyze, byw. *En cachette*, *secrètement*.
Sluipvergadering (-en), v. *Conventicule*, m.
Sluipweg, m. *zie* Sluippad.
Sluis (-zen), v. *Écluse*, f.
Sluis. *L'Écluse* (ville), f.
Sluisbedding (-en), v. *Radier*, m.
Sluisdeur (-en), v. *Porte d'écluse*, f.
Sluisje (-s), o. *Petite écluse*, f.
Sluismeester (-s), m. *Éclusier*, m.
Sluismuren, m. mv. *Jouières*, f. pl.
Sluiswachter (-s), m. *Éclusier*, m.
Sluitband (-en), m. *Sangle; ventrière*, f.
Sluitboom (-en), m. *Barrière*, f. — (voor deuren en vensters). *Barre*, f., *barreau*, m.
Sluitdoos (-zen), v. *Cassette*, f.
Sluiten (ik sloot, heb gesloten), b. w. *Fermer*; *clore*. Eene haven —. *Bacler un port*. Eenen brief —. *Fermer* ou *cacheter une lettre*. Eene rekening —. *Fermer* ou *solder un compte*. De gelederen —. *Serrer les rangs*. —, wegsluiten. *Serrer; enfermer*. —, aengaen, maken. *Conclure; contracter; faire; arrêter*. Een huwelyk —. *Conclure un mariage*. Den vrede —. *Faire la paix*. Eenen koop —. *Arrêter un marché*. —, eindigen. *Finir*, *terminer*. —, o.w. *Se fermer*. —, kroppen. *Pommer*. —, passen, voegen. *Joindre bien; aller bien; être juste*. Op *of* met het — van de poorten. *A portes fermantes*.
Sluiter (-s), m. *Celui qui ferme*.
Sluitgeld, o. *Geôlage*, m.
Sluithaek (-aken), m. *Gâche*, f.
Sluithek (-kken), o. *Barrière*, f.
Sluithengsel (-s), o. *Moraillon*, m.
Sluithoepel (-s), m. *Sommelier*, m.
Sluithout (-en), o. *Templet* (t. de rel.), m.
Sluiting, v. *Fermeture; clôture; conclusion*, f.
Sluitkool (-en), v. *Chou cabus*, *chou pommé*, m.
Sluitkrop (-ppen), m. *Laitue pommée*, f.
Sluitlat (-tten), v. *Latte pour fermer*, *serrer*. — aen de vormen der kanons. *Courçon*, m.
Sluitmand (-en), v. *Panier qui se ferme à clef*, m.
Sluitmuer (-uren), m. *Mur de clôture*, m.
Sluitnoot (-oten), v. *Finale* (t. de mus.), f.
Sluitrede, v. *zie* Slotrede.
Sluitregel, m. *zie* Slotregel.
Sluitrym, o. *zie* Slotrym.
Sluitspier (-en), v. *Constricteur; sphincter* (terme d'anat.), m.
Sluitsteen, m. *zie* Slotsteen.
Sluitstuk (-kken), o. *Alaise; alèze*, f.; *about*, m.
Sluittoon, m. *zie* Sluitnoot.
Sluitvers, o. *zie* Slotvers.
Slurf (-ven), v. *Trompe* (*d'un éléphant*), f.
Slurfje (-s), o. *Petite trompe*, f.
Slurp (-en), m. *Coup; trait*, m.; *gorgée*, f.
Slurpen (ik slurpte, heb geslurpt), b. w. *Humer*, *avaler*. —, met de tong oplikken. *Lécher*. — (van honden sprek.). *Laper*.
Slurpëi (-ijeren), o. *OEuf à la coque*, m.
Sly (-en), v. *Tanche* (poisson), f.
Slyk (z. mv.), o. *Boue*, *bourbe*, *fange*, *vase*, f., *limon*, m.
Slykachtig, b. n. } *Bourbeux*, *fangeux*, *marécageux*.
Slykerig, b. n. }
Slykig, b. n. }
Slykkousen, v. mv. *Houseaux* (chaussure), m. pl.
Slykkuil (-en), m. *Fondrière*, f.
Slykland (-en), o. *Terre marécageuse*, f.
Slykplaester (-s), v. *Illutation* (méd.), f.
Slykplek (-kken), v. *Éclaboussure*, f.
Slykput, m. *zie* Slykkuil.
Slykspat (-tten), v. *Éclaboussure*, f.
Slym, o. *Pituite; glaire*, f.; *flegme*, m. —, zever. *Bave*, f. — (der aerde). *Limon*, m., *fange*, f.
Slymachtig, b. n. *Pituiteux; glaireux; visqueux; muqueux; flegmatique; mucilagineux*. —, modderig. *Limoneux*, *fangeux*.
Slymachtigheid (z. mv.), v. *Qualité pituiteuse* ou *glaireuse; viscosité; mucosité*, f.; *mucilage*, m.
Slymafdryvend, b. n. *Flegmagogue*.
Slymerig, b. n. *zie* Slymachtig.
Slymerigheid, v. *zie* Slymachtigheid.
Slymgaten, o. mv. *Lacunes* (t. d'anat.), f. pl.
Slymig, b. n. *zie* Slymachtig.
Slymigheid, v. *zie* Slymachtigheid.
Slymkoorts, v. *Fièvre muqueuse*, f.
Slymlozend, b. n. *Qui fait évacuer le flegme; qui excite la salivation*.
Slympoeijer, o. *Fécule*, f.
Slympot (-tten), m. *Crachoir*, m.
Slymvlies, o. *Membrane pituitaire*, f.
Slyp, o. *zie* Sleepnet *en* Slypsel.
Slypberd (-en), o. *Planche à aiguiser des couteaux*, f.
Slypbord, o. *zie* Slypberd.
Slypen (ik sleep, heb geslepen), b. w. *Aiguiser*, *émoudre*, *affiler*, *repasser*. Messen —. *Repasser des couteaux*. —, gladmaken. *Polir*. Het —. *Aiguisement*, m.
Slyper (-s), m. *Celui qui aiguise; émouleur*, *rémouleur*, *gagne-petit*, *repasseur*, m. —, gladmaker. *Polisseur*, m.
Slyping, v. *Aiguisement*, m.
Slypmolen (-s), m. *Moulin à émoudre* ou *à polir*, m.
Slypnet, o. *zie* Sleepnet.
Slypplank, v. *zie* Slypberd.
Slypsel, o. *Matière cimolée* ou *cimolie*, f.
Slypsteen (-en), m. *Pierre à aiguiser*, *queux*, f. Ronde —. *Meule*, f.
Slytagie, v. *zie* Sleet.
Slyten (ik sleet, heb gesleten), b. w. *User*. Zyne kleederen —. *User ses habits*. —, verbruiken. *Consumer; consommer; employer; passer* (*le temps*). —, in het klein verkoopen. *Débiter*, *vendre en détail*. —, o. w. (met *zyn*). *S'user*. De kleederen —, *Les habits s'usent*. —, overgaen. *Passer; diminuer*. De droefheid slyt met den tyd. *La tristesse passe avec le temps*.
Slyter (-s), m. *Débitant*, m. —, verbruiker. *Consommateur*, m.
Slyterswinkel (-s, -en), m. *Boutique où l'on vend en détail*, f.
Slytery, v. *zie* Slyterswinkel.
Slyting, v. *Consommation*, *consomption*, f.
Slytster (-s), v. *Débitante*, f.

n (ik smachtte, heb gesmacht), o. w. *fer; pâmer; crever.* Van dorst —. *Mou-* *soif.* Van hitte —. *Crever de chaud.*
nd. b. n. *Étouffant.* —e hitte. *Cha-* *louffante.*
rig, b. n. *Languissant, faible; pauvre.*
k. b. n. *Injurieux, outrageant, insul-* *offensant.* —e woorden. *Mots injurieux,* *s outrageantes.* —, byw. *Injurieusement,* *geusement.*
kheid, v. *zie* Smaed.
(ik smaed, smaedde, heb gesmaed), b. w. *er; outrager; insulter.*
(-s), m. *Celui qui injurie, qui outrage.*
, b. n. *zie* Smadelyk.
yk, byw. *Injurieusement.*
;, v. *zie* Smaed.
z. mv.), m. *Affront; outrage; opprobre,* *jure; insulte; offense,* f. — aendoen. *er; outrager; insulter.*
id, v. *zie* Smaed.
iem (-amen), m. *Sobriquet,* m.
de, v. *Discours offensant,* m.; *satire,* f.
hrift (-en), o. *Libelle,* m.; *satire,* f.
er (-s), v. *Celle qui injurie.*
el (z. mv.), v. *Langage injurieux,* m.
oord (-en), o. *Injure; parole injurieuse* *ensante,* f.
-aken), m. *Goût,* m.; *saveur; gusta-* f. —, eetlust. *Appétit,* m. — (spr. van ten). *Acabit,* m. — (spr. van wynen). f.
ier, b. n. *Qui peut être goûté.*
l, b. n. *Plein de goût.*
nuw (-en), v. *Nerf gustatif,* m.
enz. *zie* Smachten enz.
kken), m. *Coup; choc; heurt,* m. —, v. oom. *Sumac,* m. — (vaertuig). *Semaque* *sale,* f.
om (-en), m. *Sumac,* m.
os, b. n. *Fade, insipide, qui n'a pas* *ût.* — maken. *Affadir; dégoûter.*
osheid (z. mv.), v. *Fadeur; insipidité,* *goût,* m.
k, b. n. *De bon goût; appétissant; ra-* *nt; savoureux; délicat; délicieux.* —. *Savoureusement; avec appétit; de bon* *t.*
kheid (z. mv.), v. *Bon goût,* m.; *sa-* f.
(ik smaek, smaekte, heb gesmackt), *Goûter; savourer.* —, o. w. *Avoir du* *faire impression sur le goût; sentir.* Dat t my wel. *Je trouve cela bon.* Hoe smaekt wyn? *Comment trouvez-vous ce vin?* den rook —. *Sentir la fumée.*
ı (ik smakte, heb gesmakt), b. w. *Jeter* *ent.*
ip (-epen), o. *Semaque,* f.
. n. *Étroit; petit.*
(-en), o. *Subdivision,* f.
len (ik smaldeelde, heb gesmaldeeld), *Subdiviser.*
ing (-en), v. *Subdivision,* f.
k (z. mv.). o. *Toile étroite,* f. Het is —. (fig.). *Ce n'est pas une bagatelle,* *st pas peu de chose.*
ik smael, smaelde, heb gesmaeld), o. w. *prouver; trouver à redire.*
(z. mv.), v. *Peu de largeur,* m.
, o. w. *zie* Smalen.
eid, v. *zie* Smalheid.

Smalt (z. mv.), v. *Émail; smalt,* m.
Smalte, v. *zie* Smalheid.
Smaltiende, v. *Certaine dîme,* f.
Smaragd (-en), m. *Émeraude,* f.
Smaragdverwig, b. n. *Smaragdin.*
Smarotsen (ik smarotste, heb gesmarotst), o. w. *Faire bonne chère; écornifler.*
Smart, smartelyk enz. *zie* Smert, smertelyk enz.
Smeden (ik smeed, smeedde, heb gesmeed), b. w. *Forger;* (fig.) *machiner, tramer; controuver, inventer.*
Smeden, mv. van smid.
Smeder (-s), m. *Forgeur; machinateur,* m.
Smedery (-en), v. *Forge,* f.
Smedig, b. n. *zie* Smeedbaer.
Smedigheid, v. *zie* Smeedbaerheid.
Smeedbaer, b. n. *Forgeable, malléable, ductile.*
Smeedbaerheid (z. mv.), v. *Malléabilité, ductilité,* f.
Smeedbak (-kken), m. *Auge où l'on trempe le fer chaud,* f.
Smeekbede, v. *zie* Smeekgebed.
Smeekdicht (-en), o. *Placet,* m., ou *requête en vers,* f.
Smeekeling (-en), m. *en* v. *Suppliant,* m.; *suppliante,* f.
Smeeken (ik smeekte, heb gesmeekt), b. w. *Supplier; demander respectueusement; implorer; conjurer.*
Smeekend, b. n. *Suppliant.*
Smeeker (-s), m. *Suppliant,* m.
Smeekery, v. *zie* Smeeking.
Smeekgebed (-en), o. *Supplication, humble prière; déprécation,* f.
Smeeking (-en), v. *Supplication, prière,* f.
Smeekschrift (-en), o. *Humble requête, supplique,* f.; *placet,* m. Een — indienen. *Présenter une requête.*
Smeekster (-s), v. *Suppliante,* f.
Smeer (z. mv.), o. *Graisse,* f.; *suif,* m. —, m. *Bonne chère,* f.
Smeerachtig, b. n. *Gras; crasseux.*
Smeerader (-s), v. *Veine adipeuse,* f.
Smeerbaer, b. n. *Ce qu'on peut graisser, oindre ou frotter.*
Smeerblad, o. *Grande consoude* (plante), f.
Smeerbuik (-en), m. *Bâfreur,* m.
Smeergeld, o. *Suage* (t. de mar.), m.
Smeerkruid, o. *Orobanche* (plante), f.
Smeerkwast (-en), m. *Guipon,* m.
Smeerlap (-ppen), m. *Lambeau enduit de graisse;* (fig.) *homme sale et méprisable,* m.
Smeerling (-en), v. *Loche* (poisson), f.
Smeerpot (-tten), m. *Pot à la graisse,* m.
Smeersel, o. *Graisse,* f.
Smeersteen (-en), m. *Stéatite,* f.
Smeervlek (-kken), v. *Tache de graisse,* f.
Smeerwortel, m. *Consoude, garcette* (plante), f.
Smeet, m. *Coup; jet,* m.
Smeet. *zie* Smyten.
Smeltbaer, b. n. *Fusible.*
Smeltbaerheid (z. mv.), v. *Fusibilité,* f.
Smelten (ik smolt, heb gesmolten), b. w. *Fondre, liquéfier.* Boter —. *Fondre du beurre.* —, o. w. (met *zyn*). *Fondre, se fondre, se liquéfier.* Het ys smelt. *La glace se fond.* In tranen —. *Fondre en larmes.* Het —. *zie* Smelting.
Smeltend, b. n. *Fondant.*
Smelter (-s), m. *Fondeur,* m.
Smeltery (-en), v. *Fonderie,* f.
Smeltglas, o. *zie* Smalt.

[illegible]
Smerig, b. n. [illegible]
[illegible]
Smet (-ten), v. Tache; souillure, f.; [illegible] m. — [illegible]
[illegible]
Smetteloos, b. n. Qui est sans tache.
[illegible] zie Smetteloosheid.
Smetten (ik smette, heb gesmet), b. w. Tacher, souiller, salir. —, [illegible] Tringler, [illegible] —, o. w. Se tacher, se salir.
[illegible] (ik [illegible], heb gesmeuld), o. w. [illegible]
[illegible] (ik [illegible], heb gesmeurd), b. w. Tacher, souiller, salir.
[illegible], b. n. Taché, souillé, sale.
Smid (smeden), m. Forgeron, m.
Smids (-en), v. Forge, f.
Smidsbak (-kken), m. Auge où l'on trempe le [illegible], f.
Smidsblaasbalg (-en), m. Soufflet de forge, m.
Smidse, v. zie Smids.
Smidshaak (-aken), m. Crochet de forgeron, [illegible], m.
Smidshamer (-s), m. Marteau de forgeron, m.
Smidskolen, v. mv. Charbons de forge, m. pl.
Smidsoven (-s), m. Fourneau de forge, m.
Smidsstal (-llen), m. [illegible] (machine), m.
Smidstang (-en), v. Tenaille de forgeron, f.
Smidswerk, o. Ouvrage de forgeron, m.
Smidswinkel (-s), m. Forge, boutique de forgeron, f.
Smilten enz. zie Smelten enz.
Smis, v. } zie Smids.
Smisse, v. }
Smodderen (ik smodderde, heb gesmodderd), b. w. Tacher; souiller.
Smodderig, b. n. } Taché, souillé, sale.
Smoddig, b. n. }
Smodig, b. n. }
Smoel (-en), m. Museau, m.; gueule, f.
Smoelhand (-en), m. [illegible], f.
Smoken (ik smookte, smookte, heb [illegible] b. w. Fumer (du tabac). —, o. w. [illegible] jeter de la fumée.
Smoker (-s), m. Fumeur, m.
Smokkelaer (-s), m. Tricheur, m. —, [illegible] Contrebandier, m.
Smokkelaerster (-s), v. Tricheuse; [illegible] dière, f.
Smokkelary (-en), v. Tricherie; [illegible]
Smokkelen (ik smokkelde, heb [illegible] en o. w. Tricher. —, [illegible] Frauder; [illegible] la contrebande.
Smokkelhandel (z. mv.), m. Contrebande, [illegible]
Smolt. zie Smelten.
Smook (z. mv.), m. } Fumée; vapeur [illegible]
Smoor (z. mv.), m. }
Smoorder (-s), m. Fumeur, m. — [illegible] [illegible] bart, m.
Smoordronken, b. n. Mort-ivre.
Smooren (ik smoorde, heb gesmoord), b. w. Fumer. Tabak —. Fumer du tabac. —, [illegible] smooren. Étouffer; suffoquer. —, o. w. ([illegible] syn). Étouffer; suffoquer; être suffoqué. [illegible] —. zie Smooring.
Smoorend, b. n. Fumant. —, stikkend. Étouffant; suffocant.
Smoorheet, b. n. Étouffant.
Smooring, v. Étouffement, m.; suffocation, f.
Smoorketel (-s), m. Étouffoir, m.
Smoorpan (-nnen), v. Huguenote, f.
Smoorpot (-tten), m. Étouffoir, m.
Smoortabak, m. Canasse, m.
Smoorvol, b. n. Plein comme un œuf.
Smoren enz. zie Smooren enz.
Smots (-en), v. Prostituée, f.
Smous (-en), m. Juif allemand, m. —, schacheraer. Usurier, m.
Smousen (ik smouste, heb gesmoust), o. w. Faire le métier d'usurier; griveler.
Smousin (-nnen), v. Juive allemande, f.
Smout (z. mv.), o. Graisse fondue; huile de navette, f.
Smoutachtig, b. n. Huileux.
Smoutmolen (-s), m. Moulin à huile de navette, m.
Smoutpot (-tten), m. Pot à l'huile de navette, m.
Smoutslaen, b. w. Faire de l'huile de navette.
Smoutslager (-s), m. Huilier, celui qui fait de l'huile de navette, m.
Smoutverkooper (-s), m. Marchand d'huile de navette, m.
Smuig (ter), byw. En cachette.
Smuigen enz. zie Snoepen enz.
Smuik (ter), byw. En cachette, à la dérobée, furtivement.
Smul, v. (fam.). Bonne chère, f. —, b. n. Tiède.
Smulbaerd (-en), m. (fam.). Goinfre; goulu, m.
Smuldagen, m. mv. (fam.). Jours destinés à la bonne chère, m. pl.
Smullen (ik smulde, heb gesmuld), o. w. (fam.). Faire bonne chère; faire ripaille. —, zich bemorsen. Se salir, se barbouiller (en mangeant).
Smuller, m. zie Smulbaerd.
Smullig, b. n. Sale, crasseux.

id, v. *Saleté, crasse*, f.
nz. *zie* Smeedbaer enz.
ik smeet, heb gesmeten), b. w. *Jeter*;
ken), m. *Gaillard; drôle; bouffon*;
, m.
, b. n. *Plaisant; facétieux; drôle*; *comique*.
ofd (-en), o. *Marmouset; mascaron*;
, m.
aren), v. *Corde*, f.
ltuig, o. *Instrument (de musique) à* m.
-s), o. *Petite corde*, f.
, o. *Instrument (de musique) à cordes*, m.
nz. *zie* Snauw enz.
en) m *Soupir* m. Den laetsten —
Expirer; rendre le dernier soupir.
, b. n. *zie* Snaeksch.
-en), v. *Plaisanterie; drôlerie; bouffe; facétie*, f.
. n. *zie* Snaeksch.
nen), v. *Gaillarde, badine*, f.
(ik snakte, heb gesnakt), o. w. *Soupirer; désirer ardemment*.
en), m. *Moment, instant*, m. —, snaps. *babil*, m. —, v. *Flammette* (instrument chirurgie), f.
g, b. n. *Babillard*.
gheid (z. mv.), v. *Babil, caquet*, m.
(-anen), m. *Fusil*, m.
ik snapte, heb gesnapt), o. w. *Babiller, caqueter; verbiager*.
(-s), m. *Babillard, jaseur; verbiageur*.
, v. *Babil; caquet*, m.
(fam.). *Babil, caquet*, m.
(-s), v. *Babillarde, jaseuse, verbiageuse*, f.
zie Snauwachtig enz.
ker (-s), m. *Boyaudier*, m.
elster (-s), v. *Joueuse d'instruments*, f.
l, o. *Musique d'instruments à cordes*, f.
ler (-s), m. *Joueur d'instruments à* m.
), m. *Bec; museau*, m. —, snaps. *Babil*, m.
tig, b. n. *Babillard*.
(-s), m. *Babillard, jaseur*, m.
(ik snaterde, heb gesnaterd), o. w. *jaser*.
, v. *zie* Snapster.
n), m. *Parole rude*, f.; *coup de dent*,
. *Senau* (petit bâtiment), m.
tig, b. n. *Piquant, mordant*.
ik snauwde, heb gesnauwd), o. w. *Rabrouer; rudoyer; gourmander*.
-s), m. *Rabroueur*, m.
(-s), v. *Rabroueuse*, f.
s), m. *Bec*, m. — (van dieren). *Museau*, m.
id, o. *Peigne de Vénus* (plante), m.
(-s), o. *Petit bec; petit museau*, m.
en), v. *Bec (d'oiseau)*, m.
(-s), o. *Petit bec (d'oiseau)*, m.
b. n. *Qui a le bec bien affilé*.
t (-en), v. *Bateau qui a la proue* , m.
zie Sneê.
(-en), m. *en* v. *Enfant tiré du sein* ...ère *par l'opération césarienne*, m.

Snedig, b. n. *Prompt; vite*. —, schrander. *Habile; ingénieux; intelligent; subtil; adroit*. —, byw. *zie* Snediglyk.
Snedigheid (z. mv.), v. *Promptitude; vitesse; habileté; intelligence; adresse*, f.
Snediglyk, byw. *Ingénieusement; habilement; adroitement*.
Sneê, v. *Tranche*, f. — brood. *Tranche de pain*. — hesp. *Tranche de jambon*. Boek verguld op —. *Livre doré sur tranche*. —, scherpte. *Tranchant, fil*, m. — van een mes. *Tranchant d'un couteau*. — (van een kleed enz.). *Coupe, taille*, f. —. *Taillade; coupure*, f. — (in het aengezicht). *Balafre*, f. —, insnyding. *Incision*, f. — (die eene zaeg in het hout maekt). *Voie*, f. — (in de meetk.). *Section*, f. Wel ter —. *Bien à propos*.
Sneed *zie* Snyden.
Sneedje (-s), o. *Petite tranche; petite coupure*, f.
Sneeg, b. n. *zie* Snedig.
Snees (snezen), o. *Vingtaine*, f.
Sneeuw, m. *en* v. *Neige*, f.
Sneeuwachtig, b. n. *Neigeux*.
Sneeuwbal (-llen), m. *Boule de neige*, f.
Sneeuwen (het sneeuwde, heeft gesneeuwd), onp. w. *Neiger*.
Sneeuwig, b. n. *Neigeux*.
Sneeuwjagt, v. *Chasse sur la neige*, f.
Sneeuwklomp (-en), m. *Avalanche ou lavanche*, f.
Sneeuwmaend, v. *Nivôse*, m.
Sneeuwslede (-n), v. *Traîneau pour aller sur la neige*, m.
Sneeuwval, m. *zie* Sneeuwklomp.
Sneeuwvlok (-kken), v. *Flocon de neige*, m.
Sneeuwwater, o. *Eau de neige*, f.
Sneeuwwit, b. n. *Blanc comme de la neige*.
Sneeuwwitheid, v. *Neige, extrême blancheur*, f.
Sneeuwwolk (-en), v. *Nuage chargé de neige*, m.
Snel (-llen), v. *Pot à boire*, m.
Snel (sneller, -st), b. n. *Prompt; vite; rapide; léger; vif; véloce*. Snelle vlugt. *Vol rapide*. — van gezicht, van gehoor zyn. *Avoir la vue, l'ouïe bonne*. —, byw. *Rapidement, vite*.
Snelheid (z. mv.), v. *Vitesse; rapidité; célérité; agilité; vélocité*, f.
Snellen (ik snelde, ben gesneld), o. w. *S'élancer, se précipiter, se hâter, voler*.
Snelligheid, v. *zie* Snelheid.
Snelloopend, b. n. *Qui court vite, véloce*.
Snellyk, byw. *Rapidement, vite*.
Snelschrift, o. *Tachygraphie, logographie*, f.
Snelschryver (-s), m. *Tachygraphe, logographe*, m.
Snelwagen (-s), m. *Vélocifère*, m.
Snelzeilend, b. n. — schip. *Vaisseau bon voilier*, m.
Snep (-ppen), v. *Bécasse*, f. Jonge —. *Bécasseau*, m.
Snepnet (-tten), o. *Filet pour prendre des bécasses*, m.; *passée; pentière ou penthière*, f.
Snerken (ik snerkte, heb gesnerkt), b. *en* o. w. *Fricasser; frire*.
Snerpen (ik snerpte, heb gesnerpt), b. w. *Causer une douleur cuisante*.
Snerpend, b. n. *Cuisant, âpre*.
Sneukelen (ik sneukelde, heb gesneukeld), o. w. *Fréquenter les lieux de débauche, courir le guilledou*.
Sneukeren (ik sneukerde, heb gesneukerd), o. w. *Grignoter*.

Sneuvelen (ik sneuvelde, ben gesneuveld), o. w. *Périr; être tué, mordre la poussière.*

Snevelen (ik snevelde, ben gesneveld), o. w. *Tomber; broncher.*

Sneven (ik sneef, sneefde, ben gesneefd), o. w. *Périr, mordre la poussière.* —, struikelen, vallen. *Broncher, tomber.*

Snik (-kken), m. *Sanglot, soupir*, m. Den laetsten — geven. *Rendre le dernier soupir.* — (muziek). *Soupir*, m.

Snikheet, b. n. *Fort chaud, tout chaud.*

Snikken (ik snikte, heb gesnikt), o. w. *Sangloter.*

Snip enz. *zie* Snep enz.

Snippel (-s, -en), m. *Rognure; retaille*, f.

Snippelaer (-s), m. *Déchiqueteur*, m.

Snippelen (ik snippelde, heb gesnippeld), b. w. *Rogner; couper en petits morceaux; déchiqueter.*

Snippeling, v. *Rognures*, f. pl.

Snippeltje (-s), o. *Petite rognure*, f.

Snippeluertje (-s), o. *Heure de loisir, heure perdue*, f.

Snippelwerk, o. *Découpure*, f.

Snippen (ik snipte, heb gesnipt), b. w. *Cingler, fouetter* (en parlant du vent). *zie* Snippelen.

Snipper, m. *zie* Snippel.

Snipperen, b. w. *zie* Snippelen.

Snippering, v. *zie* Snippeling.

Snirsen, o. w. *zie* Snerken.

Snoefster (-s), v. *Hableuse*, f.

Snoeijen (ik snoeide, heb gesnoeid), b. w. *Tailler, émonder, ébrancher, élaguer;* (fig.) *rogner.* De boomen —. *Émonder les arbres.* Den wyngaerd —. *Tailler la vigne.*

Snoeijer (-s), m. *Élagueur*, m.

Snoeijing, v. *Ébranchement; élagage*, m.; *taille*, f.

Snoeikunst (z. mv.), v. *Art de tailler (les arbres etc.)*, m.

Snoeimes (-ssen), o. *Serpette, serpe*, f., *ébarboir*, m.

Snoeisel, o. *Émondes*, f. pl.; *sarments taillés*, m. pl.

Snoek (-en), m. *Brochet*, m.

Snoekje (-s), o. *Brocheton*, m.

Snoeksch, b. n. *De brochet.*

Snoeksken (-s), o. *Brocheton*, m.

Snoekskop (-ppen), m. *Tête de brochet*, f.

Snoepachtig, b. n. *Friand, qui aime les friandises.*

Snoepachtigheid (z. mv.), v. *Friandise*, f.

Snoepen (ik snoepte, heb gesnoept), b. w. *Manger des friandises; manger à la dérobée.*

Snoeper (-s), m. *Friand*, m.

Snoeperig enz. *zie* Snoepachtig enz.

Snoepery (-en), v. *Friandises*, f. pl.

Snoepig, b. n. *Friand.*

Snoepigheid (z. mv.), v. *Friandise*, f.

Snoepreisje (-s), o. *Petit voyage*, m.; *partie de plaisir*, f.

Snoepsch, b. n. *Friand.*

Snoepschheid (z. mv.), v. *Friandise*, f.

Snoepster (-s), v. *Friande*, f.

Snoer (-en), o. *Cordon; lacet; collier*, m.

Snoeren (ik snoerde, heb gesnoerd), b. w. *Lacer; enfiler.* Iemand den mond — (spreekw.). *Fermer la bouche à quelqu'un.*

Snoertje (-s), o. *Cordonnet, petit cordon*, m.

Snoester (-s), v. *Écale*, f.

Snoesteren (ik snoesterde, heb gesnoesterd), b. w. *Écaler.*

Snoeven (ik snoef, snoefde, heb gesnoefd), o. w. *Habler, se vanter.*

Snoever (-s), m. *Hableur; fanfaron*, m.

Snoevery (-en), v. *Hablerie, fanfaronnade*, f.

Snoeving, v. *zie* Snoevery.

Snof (z. mv.), v. *Rhume de cerveau*, m. —, lucht, kennis. *Vent*, m.; *connaissance*, f. Naer de nieuwe —. *A la mode.*

Snoffelen, o. w. *zie* Snuffelen.

Snoffen (ik snofte, heb gesnoft), o. w. *Souffler du nez.*

Snogger, b. n. *Éveillé; vif.*

Snood, b. n. *Méchant; scélérat; pervers; noir; atroce; infâme.* —e daed. *Action noire.* —, byw. *Méchamment.*

Snoodaerd (-s), m. *Méchant, scélérat*, m.

Snoodelyk, byw. *Méchamment.*

Snoodheid (-heden), v. *Méchanceté, scélératesse, atrocité*, f.

Snoof. *zie* Snuiven.

Snoot. *zie* Snuiten.

Snork, m. *Ronflement*, m.

Snorken (ik snorkte, heb gesnorkt), o. w. *Ronfler;* (fig.) *habler, se vanter.*

Snorker (-s), m. *Ronfleur;* (fig.) *hableur, fanfaron*, m.

Snorkery, v. *zie* Snoevery.

Snorking, v. *Ronflement*, m.; (fig.) *hablerie, fanfaronnade*, f.

Snorkster (-s), v. *Ronfleuse*, f.

Snorren (ik snorde, heb gesnord), o. w. *Bourdonner; siffler.* De wind snort. *Le vent siffle.* Het — der kogels. *Le sifflement des balles.*

Snot (z. mv.), o. *Morve; pituite*, f.

Snotachtig, b. n. *Morveux; pituiteux.*

Snotbaerd (-en), m. (fam.). *Morveux, renifleur, étourneau*, m.

Snotdoek (-en), m. *Mouchoir*, m.

Snotdolf, m. }
Snotjongen, m. } *zie* Snotbaerd.
Snotneus, m. }

Snottebel (-llen), v. *Morve*, f.

Snotteren (ik snotterde, heb gesnotterd), o. w. *Jeter de la morve.*

Snotterig, b. n. *Morveux.*

Snotterigheid (z. mv.), v. *Morve*, f.

Snottig, b. n. *Morveux.*

Snuf, v. *zie* Snof.

Snuffelaer (-s), m. *Furet, fureteur*, m.

Snuffelaerster (-s), v. *Femme qui fouille partout, qui s'enquiert de tout*, f.

Snuffelen (ik snuffelde, heb gesnuffeld), o. w. *Fureter, fouiller.* In alle hoeken —. *Fouiller partout.*

Snuffen, o. w. *zie* Snoffen.

Snugger, b. n. *zie* Snogger.

Snul enz. *zie* Sul enz.

Snutdoek (-en), m. *Mouchoir*, m.

Snutten, b. w. *zie* Snuiten.

Snutter enz. *zie* Snuiter enz.

Snuif, v. *Tabac en poudre*, m.

Snuifdoek (-en), m. *Mouchoir*, m.

Snuifdoos (-zen), v. *Tabatière*, f.

Snuifje (-s), o. }
Snuifken (-s), o. } *Prise de tabac*, f.

Snuifrasp (-en), v. *Grille*, f.

Snuiftabak, m. *Tabac en poudre*, m.

Snuisteren (ik snuisterde, heb gesnuisterd), b. w. *Écaler.* —, snoepen. *Manger des friandises; manger à la dérobée.*

ld, o. *Mitraille*, *menuaille*, *menue*
, f.
;, v. } *Babiole*, f.; *colifichet*, m.
v. }
), m. *Museau; groin; boutoir*, m.;
f. —, v. *Étoupe*, f.
(-en), m. *Mouchoir*, m.
. snoot, heb gesnoten), b. w. *Mou-*
keers —. *Moucher la chandelle*. Zich
oucher. — (fig). Bedriegen. *Duper*,

), m. *Moucheur*, m. —, keerssnuiter.
tes, f. pl.
sken (-s), o. *Porte-mouchettes*, m.
Mouchure, f.
k snoof, heb gesnoven), b. w. *Renifler*,
prendre par le nez. —, b. en o. w.
du tabac, m.
), m. *Preneur de tabac*, m.
.ken), m. } *Coupe-paille*, *hache-*
-en), v. } *paille*, m.
-en), o. *Sculpture*, f., *morceau scul-*

-en), o. *Tranchoir*, *tailloir*, m.
, v. mv. *Haricots*, m. pl.
(-s), m. *Coupe cercle* (instrument), m.
sneed, heb gesneden), b. w. *Couper*,
rancher. Brood —. *Couper du pain*.
—. *Tailler une plume*. Den wyngaerd
ller la vigne. Iemand van den steen
à quelqu'un l'opération de la taille. —,
Chatrer; chaponner. —, mengen. *Mé-*
frelater, *couper*. —, graveren. *Graver*.
, m. *Coupeur*, m. —, kleêrmaker. *Tail-*
—, graveerder. *Graveur*, m.
ik snyderde, heb gesnyderd), o. w.
métier de tailleur.
d (-en), o. *Corps de métier des tail-*

el (-s), v. *Table de tailleur*, f.
nkel (-s), m. *Boutique de tailleur*, f.
-en), v. *Coupure; taille; section*, f.
in de versen. *Césure*, f. —, krimping
nen. *Tranchées*, f. pl.
. *Coupure; taillure; rognure*, f.
r (-s), v. *Salle d'anatomie*, f.
, v. } *Anatomie*, f.
v. }
n), v. } *Sécante* (t. de géom.), f.
n), v. }
sen), o. *Grand couteau*, *couperet*, m.;
. —, schoenmakersmes. *Tranchet*, m.
iemes. *Bistouri*, *scalpel*, m.
o. *Point de section*, m.; *décussa-*

, m. mv. *Dents incisives*, f. pl.
m. *Espèce de morue*, f.
o. *Sculpture; gravure; ciselure*, f.
n. *Sobre*, *frugal*, *tempérant*. —, byw.
nt, *frugalement*.
, o. w. *Vivre sobrement*.
l (z. mv.), v. *Sobriété*, *frugalité*, *tem-*
, f.
, byw. *Sobrement*, *frugalement*. — le-
vre sobrement.
, byw *Maigrement*, *petitement*.
b. n. *Social*.
Saucisson, *cervelas*, m.
(-en), v. *Société; association*, f.
(-anen), m. *Socinien*, m.
sch, b. n. *De Socin*. —e sekte *of* ket-
cinianisme, m.

Socratisch, b. n. *Socratique*.
Sodomiet (-en), m. *Sodomite*, m.
Sodomietery, v. *Sodomie*, f.
Soebatser (-s), v. (fam.). *Celle qui fait des bas-sesses*.
Soebatten (ik soebattede, heb gesoebat), o. w. (fam.). *Ramper*, *faire des bassesses*.
Soebatter (-s), m. (fam.). *Celui qui rampe*, *qui fait des bassesses*.
*Soep (-en), v. *Soupe*, f.; *potage*, m.
Soepëetster, v. *Soupeuse*, f.
Soepëter (-s), m. *Soupier*, m.
Soepkom (-mmen), v. *Soupière*, f.
Soeplepel (-s), m. *Louche*, *cuiller à soupe*, *à potage*, f.
Soezen, o. w. *zie* Suizen.
Sok (sokken), v. *Chausson*, *socque*, m.
*Solaes, o. *Soulagement*, m.
*Sold (z. mv.), o. *Solde*, *paye*, f.
*Soldaet (-aten), m. *Soldat*, m.
*Soldaetje (-s), o. *Petit soldat*, m.
Soldatenhut (-tten), v. *Baraque*, f.
Soldatenleven (z. mv), o. *Vie militaire*, f.
Soldatenstand (z. mv.), m. *État militaire*, m.
*Soldatery, v. *Soldatesque*, f.
Soldeerkolf (-ven), m. *en* v. *Soudoir*, m.
*Soldeersel, o. *Soudure*, f.
Soldeken (-s), v. *Berne*, f.
*Solderen (ik soldeerde, heb gesoldeerd), b. w. *Solder* (*un compte*). —, souderen. *Souder*.
*Soldy, v. *Paye; solde*, f.; *gages*, m. pl.
*Solemniteit, v. *Solennité*, f.
*Solfer, o. *Soufre*, m.
*Solferachtig, b. n. *Sulfuré*, *sulfureux*.
*Solferen (ik solferde, heb gesolferd), b. w. *Soufrer*.
*Solferig, b. n. *Sulfureux*.
Solferlever, v. *Hépar*, *foie de soufre* (chim.), m.
Solfermyn (-en), v. *Mine de soufre*, f.
Solferstank, m. *Odeur de soufre*, f.
Solfersteen (-en), m. *Pyrite; marcassite*, f.
Solfersteenachtig, b. n. *Pyriteux*.
Solferstek (-kken), m. *Allumette*, f.
Solferstoof (-oven), v. *Soufroir*, m.
*Solidair, b. n. *Solidaire*.
*Solidariteit, v. *Solidarité*, f.
*Soliditeit, v. *Solidité*, f.
Sollen (ik solde, heb gesold), b. w. *Agiter; jeter çà et là; berner; houspiller*.
*Solicitant (-en), m. *Solliciteur*, m.
*Solicitatie, v. *Sollicitation*, f.
*Soliciteren, b. w. *Solliciter*.
Solothurn. *Soleure* (ville).
*Solutie, v. *Solution*, f.
*Solvabiliteit, v. *Solvabilité*, f.
*Solvent, b. n. *Solvable*.
*Som, v. *zie* Somme.
*Somber, b. n. *Sombre*.
*Somma, v. *Somme*, f.
*Sommatie, v. *Sommation*, f.
*Somme (-n), v. *Somme*, f. — gelds. *Somme d'argent*.
*Sommeren, b. w. *Sommer*.
*Sommetje (-s), o. *Petite somme*, f.
Sommige, b. n. *Quelques*, *quelques-uns*. — schryvers. *Quelques auteurs*.
Somp (-en), v. *Marais*, *marécage*, m.
Sompig, b. n. *Marécageux*, *bourbeux*.
Soms, byw. } *Quelquefois*, *parfois*, *de*
Somtyds, byw. } *fois à autre*.
Somwylen, byw. }
*Sonate (-n), v. *Sonate*, f.

Sondeeryzer (-s), o. *Sonde*, f.
*Sonderen, b. w *Sonder*.
Sont (z. mv.), v. *Sund* (*détroit*), m.
*Soort (-en), v. *Sorte; espèce*, f.; *genre*, m.
*Soorteren, b. w. *Assortir*.
*Soortering, v. *Assortiment*, m.
Sop (soppen), o. *Soupe*, f.; *potage*, m. Kool —. *Potage aux choux*. Het — is de koolen niet weerd (spreekw.). *Le jeu ne vaut pas la chandelle*. De koolen zyn het — niet weerd (spreekw.). *La sauce vaut mieux que le poisson*. —, sap. *Jus; suc*, m.; *sève*, f. —, vleeschnat. *Bouillon*, m.
Sopachtig, b. n. *zie* Soppig.
Sopëter (-s), m. *Soupier*, m.
Sopkom (-mmen), v. *Soupière*, f.
Soplepel (-s), m. *Louche*, *cuiller à potage*, f.
Soppedoppen (ik soppedopte, heb gesoppedopt), o. w. (fam.). *Tremper* ou *saucer continuellement*.
Soppen (ik sopte, heb gesopt), b. w *Tremper*, *saucer*.
Soppig, b. n. *Qui tient de la soupe; succulent*.
Soppot (-tten), m. *Potager, pot dans lequel on porte à dîner à des ouvriers*, m.
Sopschotel (-s), m. *en* v. *Soupière*, f.
Sorbe (-n), v. *Sorbe*, f., *corme*, m.
Sorbenboom (-en), m. *Sorbier, cormier*, m.
*Sorbet, o. *Sorbet*, m.
*Sorbonist (-en), m. *Sorboniste*, m.
*Sorbonne, v. *Sorbonne*, f.
*Sorteren enz. *zie* Soorteren enz.
Soubatten enz. *zie* Soebatten enz.
*Souda (z. mv.), v. *Soude*, f.
Soudeerbout (-en), m. *Fer à souder*, m.
Soudeerpypken (-s), o. *Chalumeau*, *tuyau pour souder*, m.
*Soudeersel, o. *Soudure*, f.
*Souderen, b. w. *Souder*.
*Soudering, v. *Soudure*, f.
*Soupe enz. *zie* Soep enz.
*Souverein (-en), m. *Souverain*, m.
*Souvereine (-n), v. *Souveraine*, f.
*Souvereiniteit, v. *Souveraineté*, f.
Spa, v. *zie* Spade, v.
Spa, b. n. *zie* Spade, b. n.
Spade (-n), v. *Bêche*, f.
Spade, b. n. *Tardif*. —, byw. *Tard*, *tardivement*. Te —. *Trop tard*.
Spadel, m. *zie* Spatel.
Spaden (ik spaedde, heb gespaed), b. w. *Bêcher*.
Spader (-s), m. *Celui qui bêche*.
Spaei, v. *zie* Spade, v.
Spaek (spaken), v. *Levier; anspect*, m. — (schippersw.). *Boute-hors*, m.
Spaen (spanen), m. *en* o. *Spatule; écumoire*, f. —, dun stuk hout. *Éclisse*, f.
Spaender (-s), m. *Copeau*, m.
Spaenhout, o. *Éclisse*, f., *bois de fente*, m.
Spaensch, b. n. *Espagnol*, *d'Espagne*. —e wyn. *Vin d'Espagne*. De —e tael, het —. *L'espagnol*, m.; *la langue espagnole*. —e peper. *Piment*, m. — leder *of* leêr. *Maroquin*, m. — groen. *Vert-de-gris*, *verdet*, m. —e kers. *Bigarreau*, m. —e vlieg. *Cantharide*, f. —e vliegplaester. *Vésicatoire*, m. — hout. *Bois d'if*, m. — wit. *Bismuth* (métal), m. Op zyn —. *A l'espagnole*.
[illegible]ensgezind, b. n. *Qui est du parti espagnol*.
[illegible]schklaverland, o. *Luzernière*, f.

Spaenschlederen, onv. b. n. *De maroquin*.
Spaentje (-s), o. *Cale*, f.
Spaerbank (-en), v. *Caisse d'épargne*, f.
Spaerbende (-n), v. *Troupe*, f., ou *corps de réserve*, m.
Spaerder (-s), m. *Ménager*, *économe*, m.
Spaergeld, o. *Argent de réserve; argent mignon*, m.
Spaerkist (-en), v. *Caisse d'épargne*, f.
Spaerpot (-tten), m. *Tire-lire*, f.; *magot*, m.
Spaerster (-s), v. *Ménagère*, *femme économe*, f.
Spaerzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Ménager*, *économe*.
Spaerzaemheid (z. mv.), v. *Épargne; économie*, f.; *ménage*, m.
Spaerzaemlyk, byw. *Économiquement*.
Spaeth, o. *Spath* (pierre), m.
Spalk (-en), v. *Éclisse*, *clisse*, *attelle*, f.
Spalken (ik spalkte, heb gespalkt), b. w. *Éclisser*.
Spalkspier (-en), v. *Muscle mastoïde*, m.
Span (-nnen), v. *Empan*, m. —, o. *Attelage*, m.
Spanäder (-s), v. *Filet* (ligament sous la langue), m. Van de — gesneden zyn. *N'avoir pas le filet*, *parler beaucoup*.
Spanhout (-en), o. *Étrésillon* (t. d'archit.), m.
Spanjaerd (-en), m. *Espagnol*, m.
Spanje, o. (koningryk). *Espagne*, f.
Spanketen (-s), v. *Enrayure*, f.
Spanleder, o. } *Courroie*, f.
Spanleêr, o. }
Spannagel (-s), m. *Clavette*, f.
Spannen (ik spande, heb gespannen), b. w. *Mesurer par empan* ou *avec la main*. —, uitspannen, uitrekken. *Tendre; étendre; bander; tirer*. Netten —. *Tendre des filets*. Eenen boog —. *Bander un arc*. (fig.). De kroon —. *Exceller*, *primer*, *surpasser*. —, o. w. *Bander*.
Spannet (-tten), o. *Filet qu'on tend*, m.
Spanning (-en), v. *Tension; extension; raideur; intensité*, f.
Spanrad (-en, -eren, -ers), o. *Bandoir* (mar.), m.
Spanriem (-en), m. *Tire-pied*. m.
Spanseerplaets (-en), v. *Promenoir*, m., *promenade*, f.
Spanseren (ik spanseerde, heb gespanseerd), o. w. *Se promener*.
Spansering, v. *Promenade*, f.
Spansvoets, byw. *A pieds joints*.
Spant, v. *Gabarit* (*d'un vaisseau*), m.
Spantuig, o. *Détendoir*, m.
Spanzaeg (-agen), v. *Scie à débiter*, f.
Spar (-rren), v. *Perche; latte*, f.; *chevron*, m.
Sparboom (-en), m. *Sapin*, m.
Sparen (ik spaer, spaerde, heb gespaerd), b. w. *Épargner; ménager; économiser; réserver; garder*, *conserver*.
Sparig, b. n. *zie* Spaerzaem.
Spark. *zie* Vonk.
Sparkelen, o. w. } *zie* Vonkelen.
Sparken, o. w. }
Sparre, v. *zie* Spar.
Sparreboom (-en), m. *Sapin*, m.
Sparrebosch (-sschen), o. *Sapinière*, f.
Sparrehout, o. *Bois de sapin*, m.
Sparrehouten, onv. b. n. *De bois de sapin*.
Sparretje (-s), o. *Petite perche; petite latte*, f.; *petit chevron*, m.
Spartelbeenen (ik spartelbeende, heb gespartelbeend), o. w. *Gambiller*.
Spartelen (ik spartelde, heb gesparteld), o. w. *Gambiller; piétiner; frétiller; gigotter*. Tegen iets — (fig.). *S'opposer à quelque chose*.

ig, b. n. *Frétillant.*
ing, v. *Frétillement*, m.
r, m. *zie* Sperwer.
tten), v. *Éclaboussure*, *tache de boue*, f.
atgal. *Éparvin*, m.
-s), m. *Spatule*, f.
ormig, b. n. *Spatulé.*
, v. *Éparvin*, m.
, v. *Espace*, m.
-s), o. *Petite éclaboussure*, f.
(ik spattede, heb *en* ben gespat), o. w.
r, *rejaillir*, *sauter.*
n enz. *zie* Spuwen enz.
er, o. *Eau de Spa*, f.
r (-en), v. *Épice*, *épicerie*, f.
handel (z. mv.), m. *Épicerie*, f., *commerce cier*, m.
handelaer, m.
kooper, m. } *zie* Speceryverkooper.
kramer, m.
steen (-en), m. *Aromatite*, f.
verkooper (-s), m. *Épicier*, m.
verkoopster (-s), v. *Épicière*, f.
(-en), m. *Pic* (oiseau), m. Groen —. *Pivert*,
ood —. *Épeiche*, f.
el, b. n. *Spécial.*
lyk, byw. *Spécialement.*
(-ën), v. *Espèce; sorte*, f. —, geldspecie.
ces, f. pl.
oek (-en), m. *en* o. } *Tarif des monnaies*,
oeksken (-s), o. } m.
riefken (-s), o. *Bordereau*, m.
catie, v. *Spécification*, f.
iceren, b. w. *Spécifier.*
iek, b. n. *Spécifique.*
lant (-en), m. *Spéculateur*, m.
latie, v. *Spéculation*, f. Ergens — in heb- *Avoir du goût pour quelque chose.*
leren (ik speculeer, speculeerde, heb ge- leerd), o. w. *Spéculer.*
(-en), v. *Rais*, *rayon* (*d'une roue*), m. —
ppersw.). *Boute-hors*, m.
el, o. *Salive* f.
elen (ik speekselde, heb gespeekseld), . *Saliver.*
elklieren, v. mv. *Glandes salivaires*, f. pl.
elverwekkend, b. n. *Sialagogue*, *qui excite livation.*
elvloed, m. *Ptyalisme*, *flux de bouche*, *salivation abondante*, f.
chtig, b. n. *Qui aime le jeu.*
chtigheid (z. mv.), v. *Passion pour le* f.
aen (-anen), v. *Jeu de boule*, m.
aer, b. n. *Qu'on peut jouer.*
al (-llen), m. *Éteuf*, m.; *balle*, f.; (fig.) t, m.
ag (-en), m. *Jour de congé*, m.
er, m. *zie* Speler.
eld, o. *Argent du jeu; argent pour les us plaisirs*, m.
enoot (-en), m. *Camarade de jeu; compa- s*, m.
evecht (-en), o. *Tournoi*, m.; *joûte*, f.
oed (-eren), o. *Jouet; joujou*, m.
of (-ven), m. *Jardin de plaisance*, m.
ondeken (-s), o. } *Bichon*, m.
ondje (-s), o. }
uis (-zen), o. *Tripot; brelan; musico*, m.
uisken (-s), o. *Cabinet; berceau; pavil-* , m.
aert (-en), v. *Carte à jouer*, f.

Speelkind (-eren), o. *Enfant* [illegible]
Speelkunstig, b. n. *Musical.*
Speelliedeu, mv. van speelman.
Speelmakker, m. *zie* Speelgenoot.
Speelman (-lieden), m. *Musicien*, [illegible]
Speelnoot, m. *zie* Speelgenoot.
Speelparty (-en), v. *Partie de jeu*, f.
Speelplaets (-en), v. *Lieu où l'on joue*, m.
Speelpop (-ppen), v. *Poupée*, f.; (fig.) [illegible]
Speelreis (-zen), v. *Voyage de plaisir*, [illegible]
Speelsch, b. n. *Qui aime à jouer;* [illegible] *badin.*
Speelschheid (z. mv.), v. *Goût pour le* [illegible] *pour le badinage*, m.
Speelster (-s), v. *Joueuse*, f.
Speelstoksken (-s), o. *Bâtonnet*, m.
Speelswyze, byw. *En jouant.*
Speeltafel (-s), v. *Table à jouer*, f.
Speelteeken (-s, -en), o. *Fiche*, f.
Speeltooneel (-en), o. *Théâtre*, m.
Speeltuig (-en), o. *Instrument de musique*, *jouet*, m.
Speeltyd, m. *Temps destiné au jeu*, m; *heures de récréation*, f. pl. — (van dieren spr.) *Rut*, m.
Speeluer (-uren), v. *Heure de récréation*, f.
Speeluerwerk (-en), o. *Horloge à carillon*, f.
Speelvriend, m. *zie* Speelgenoot.
Speelwagen (-s), m. *Chariot*, m., ou *voiture de promenade*, f.
Speelwerk, o. *zie* Speeluerwerk.
Speelziek, b. n. *Adonné au jeu.*
Speelziekte, v. } *Passion pour le jeu*, f.
Speelzucht, v. }
Speelzuchtig, b. n. *zie* Speelziek.
Speen (spenen), v. *Pis*, m.; *tétine*, f.; *trayon*, m. —, o. *Hémorrhoïdes*, f. pl.
Speenäder, v. *Veine hémorrhoïdale*, f.
Speenkruid, o. *Scrofulaire* (plante), f.
Speentyd, m. *Sevrage*, m.
Speenverken (-s), o. *Cochon de lait*, m.
Speer (speren), v. *Lance*, f.
Speerhaek (-aken), m. *Bigorne*, f.
Speerhaeksken (-s), o. *Bigorneau*, m.
Speerkruid, o. *Valériane* (plante), f.
Speerpunt (-en), v. *Pointe de lance*, f. —en. *Otelles* (blas.), f. pl.
Speerruiter (-s), m. *Lancier*, m.
Speertje (-s), o. *Petite lance*, f.
Speervormig, b. n. *En forme de lance; hasté* (bot.).
Speerwortel, m. *zie* Speerkruid.
Speet. *zie* Spyten.
Speet (speten), v. } *Brochette*, f.
Speetje (-s), o. }
Spegt, m. *zie* Specht.
Spek (z. mv.), o. *Lard*, m. Gerstig —. *Lard rance.* Hy heeft het — al weg (spreekw.). *Il en tient.* — (in het hout). *Aubier* m.
Spekachtig, b. n. *Qui ressemble à du lard.*
Spekbuik, m. *zie* Spekëter.
Spekbuil (-en), v. *Lipôme*, m.
Spekëetster (-s), v. *Mangeuse de lard*, f.
Spekëter (-s), m. *Mangeur de lard*, m.
Spekgezwel (-llen), o. *Stéatôme*, m.
Spekgezwelachtig, b. n. *Stéatomateux.*
Spekhals (-zen), m. (fam.). *Cou gros et gras*, m.
Spekken (ik spekte, heb gespekt), b. w. *Larder.* Zyne beurs — (fig.). *Garnir sa bourse.*
Spekkig, b. n. *Qui ressemble à du lard; fort gras.*
Spekkooper, m. *zie* Spekverkooper.

Spekmes (-ssen), o. *Tranchelard*, m.
Spekmuis (-zen), v. *Chauve-souris*, f.
Speknaeld (-en), v. } *Lardoire*, f.
Spekpriem (-en), m. }
Spekslager (-s), m. *Charcutier*, m.
Spekslagery, v. *Charcuterie*, f.
Speksteen (-en), m. *Stéatite*, *glyphite*, f.
Spekstruif (-ven), v. *Omelette au lard*, f.
Spekverkooper (-s), m. *Charcutier*, m.
Spekverkoopster (-s), v. *Charcutière*, f.
Spekvet, b. n. *Gras à lard*.
Spekwinkel (-s), m. *Boutique de charcutier*, f.
Spekzwoord (-en), o. *Couenne*, f.
Spel (-en), o. *Jeu*, m.; *partie*, f.; *spectacle*, m.; *pièce de théâtre*, f. (fig.). Het — breken. *Troubler la fête*. Iemand veel — geven. *Donner de la tablature à quelqu'un*.
Spelboek (-en), m. *en* o. *Livre où l'on apprend à épeler*, m.
Spelbreker (-s), m. *Trouble-fête*, m.
Speld (-en), v. } *Épingle*, f.
Spelde (-n), v. }
Speldebakje (-s), o. } *Étui*, m.
Speldebaksken (-s), o. }
Speldegeld, o. *Épingles*, f. pl.
Speldekoker (-s), m. *Étui*, m.
Speldekussen (-s), o. *Pelote*, f.
Speldemaekster (-s), v. *Épinglière*, f.
Speldemaker (-s), m. *Épinglier*, m.
Speldemakerspriem (-en), m. *Poinçon d'épinglier*, *repépion*, *boutereau*, m.
Spelden (ik speldde, heb gespeld), b. w. *Attacher avec des épingles*. (fig.). Iemand iets op de mouw —. *Faire accroire quelque chose à quelqu'un*.
Speldenagel (-s), m. *Clou d'épingle*, m.
Speldetje (-s), o. *Petite épingle*, f.
Speldeverkooper (-s), m. *Épinglier*, m.
Speldeverkoopster (-s), v. *Épinglière*, f.
Speldewerk, o. *Dentelle*, f.
Speldewerken (ik speldewerkte, heb gespeldewerkt), o. w. *Faire de la dentelle aux fuseaux*.
Speldewerksklos (-ssen), m. *en* v. *Fuseau pour faire de la dentelle*, m.
Speldewerkskussen (-s), o. *Coussin à dentelle*, m.
Speldewerkster (-s), v. *Dentellière*, f.
Speldje (-s), o. *Petite épingle*, f.
Spelemeijen (ik spelemeide, heb gespelemeid), o. w. *S'amuser à la campagne en plein air*.
Spelen (ik speel, speelde, heb gespeeld), b. *en* o. w. *Jouer*. Op de fluit —. *Jouer de la flûte*. Met de kaert —. *Jouer aux cartes*. Op het orgel —. *Toucher de l'orgue*. Den baes *of* den meester —. *Faire le maître*. Bankeroet —. *Faire banqueroute*. Op de klokken —. *Carillonner*. (fig.). Met zyn leven —. *Mettre sa vie en danger*. —, o. w. Zinspelen. *Faire allusion à*. — (van wyn spr.). *Pétiller; se gâter*.
Spelend, b. n. (van wyn spr.). *Pétillant; qui se gâte*.
Speler (-s), m. *Joueur*, m.
Spelfout (-en), v. *Faute d'orthographe*, f.
Speling (-en), v. *Jeu*, m. De slinger van het uerwerk heeft geene genoegzame —. *Le balancier de l'horloge n'a pas assez de jeu*.
Spelkonst (z. mv.), v. } *Orthographe*, f.
Spelkunst (z. mv.), v. }
Spellen (ik spelde, heb gespeld), b. *en* o. w. *Épeler; syllabiser; orthographier*. Het —. *Épellation; syllabisation*, f.
Spelling, v. *Orthographe; syllabisation*, f.

Spelonk (-en), v. *Antre*, m.; *caverne; grotte*, f.
Spelonkachtig, b. n. *Caverneux*.
Spelonkje (-s), o. *Petite caverne*, f.
Spelt (z. mv.), v. *Épeautre*, m.
Speltäkker (-s), v. *Champ semé d'épeautre*, m.
Speltbier (z. mv.), o. *Bière faite d'épeautre*, m.
Spelter, m. *Zinc*, m.
Speltmeel (z. mv.), o. *Farine d'épeautre*, f.
Speltveld, o. *zie* Speltäkker.
Spenen (ik speen, speende, heb gespeend), b. w. *Sevrer*. Een kind —. *Sevrer un enfant*. Visch —. *Débourber du poisson, lui ôter le goût de la bourbe*. Zich —. *S'abstenir, se priver*. —, o. w. (van vruchten spr.). *Nouer* ou *se nouer*.
Spening, v. *Sevrage*, m., *ablactation*, f.
Sper, v. *zie* Spar.
Sperboom (-en), m. *Barrière*, f.
Spergie, v. *Asperge*, f. Wilde —. *Corrude*, f.
Sperk. *zie* Vonk.
Sperken, o. w. *zie* Vonkelen.
Sperre, v. *zie* Spar.
Sperreboom enz. *zie* Sparreboom enz.
Sperren (ik sperde, heb gesperd), b. w. *Barrer; fermer; clore; enrayer*.
Spersie, v. *zie* Spergie.
Sperwer (-s), m. *Épervier*, m.
Speten (ik speet, speette, heb gespeet), b. w. *Embrocher, mettre à la broche; attacher avec une épingle*.
Speuren (ik speurde, heb gespeurd), b. w. *Rechercher; suivre les traces de; apercevoir; remarquer*.
Speurhond (-en), m. *Limier*, m.
Speurrie, v. *Spergule* (plante), f.
Speurrieboter (z. mv.), v. *Beurre de spergule*, m.
*Spheer (-eren), v. *Sphère*, f.
Spiauter, m. *Zinc*, m.
Spie (-n), v. *Cheville; goupille*, f. Yzeren —. *Clavette*, f. —, spaentje. *Cale*, f. —, m. *Espion*, m.
Spieden, b. w. *zie* Bespieden.
Spiegat (-en), o. *Dalot* (t. de mar.), m.
Spiegel (-s), m. *Miroir*, m. Zich in eenen — zien. *Se mirer*. — (schippersw.). *Miroir*, *fronton*, m., *arcasse*, f. — (fig.). *Exemple; modèle*, m. — van deugd. *Modèle de vertu*.
Spiegelboog (-ogen), m. *Couronnement* (t. de mar.), m.
Spiegelen (zich) (ik spiegelde my, heb my gespiegeld), wed. w. *Se mirer, se regarder dans un miroir*. Zich aen iets —. *Prendre exemple sur quelque chose*.
Spiegelgevecht (-en), o. *Naumachie*, *joûte*, f.
Spiegelgezichtkunde (z. mv.), v. *Catoptrique*, f.
Spiegelglad, b. n. *Uni comme un miroir*.
Spiegelglas (-zen), o. *Glace de miroir*, f.
Spiegelglasblazer (-s), m. *Paraisonnier*, m.
Spiegelglasmaker (-s), m. *Glacier*, m.
Spiegelglasmakery (-en), v. *Fabrique de glaces* ou *de miroirs*, *glacerie*, f.
Spiegelhandel (z. mv.), m. *Miroiterie*, f.
Spiegelhars, v. *Colophane*, f.
Spiegelkamp, m. *zie* Spiegelgevecht.
Spiegelkooper, m. *zie* Spiegelverkooper.
Spiegelkraem, o. *zie* Spiegelwinkel.
Spiegelkunde (z. mv.), v. *Catoptrique*, *science spéculaire*, f.
Spiegellyst (-en), v. *Cadre de miroir*, m.
Spiegelmaker (-s), m. *Miroitier*, m.
Spiegelsteen (-en), m. *Pierre spéculaire*, f.
Spiegelstryd, m. *zie* Spiegelgevecht.
Spiegeltafeltje (-s), o. *Console* (meuble), f.

(-s), o. *Petit miroir*, m.
·kooper (-s), m. *Miroitier*, m.
erzeggery, v. } *Cristallomancie*, *éno-*
:helary, v. } *ptromancie*, f.
nkel (-s), m. *Boutique de miroitier*, f.
), v. *Muscle*, m.
ıg, b. n. *Musculeux ; musculaire.*
hryving, v. *Myographie*, f.
(-en), m. *Éperlan* (poisson), m.
: (-s), o. *Petit éperlan*, m.
:ding, v. *Myotomie*, *anatomie des mus-*
ponévrotomie, f.
ire (ville).
b. n. *Blanc comme de la neige.*
), v. *Lance ; pique*, f.; *javelot*, *dard*, m.
er (-s), m. *Piquier ; lancier*, m.
s, o. *zie* Spiesglas.
, o. *Antimoine* (métal), m.
ıchtig, b. n. *Antimonial.*
ı), o. *Petite lance*, *petite pique*, f.
cht (-en), v. *Hampe*, f.
ıig, b. n. *En forme de pique ; lancéolé*,
bot.).
, o. *Fer d'une lance*, *d'une pique*, m.
(-s), o. *Épitoir* (t. de mar.), m.
l, m. *Nard*, *spicanard* (plante), m.
s, -en), m. *Petite tache; petite marque ;*
ture, f.
:htig, b. n. *Un peu tacheté.*
ı (ik spikkelde, heb gespikkeld), b. w.
ter ; marqueter; moucheter; jasper.
;, b. n. *Tacheté; marqueté ; moucheté.*
ıg, v. *Moucheture; jaspure*, f.
ıernieuw, b. n. *Tout neuf.*
n), v. *Pivot ; axe ; arbre*, m. — (waer
p spint). *Fuseau*, m. — (waer eene bo-
› draeit). *Broche*, f. —, schroef. *Vis*, f.
n eenen wenteltrap). *Noyau*, m. —
ıersw.). *Cabestan*, m.
ı (-en), m. *Fusain* (arbrisseau), m. —
›ersw.). *Barre de cabestan*, f.; *levier de*
au, m.
(-oren), v. *Foret*, m.
ı, o. mv. *Amolettes* (t. de mar.), f. pl.
:n (-en), o. *Jambe de fuseau*, f.
:neu (ik spillebeende, heb gespille-
ı, o. w. *Gambiller.*
ik spilde, heb gespild), b. w. *Dissiper*,
ler.
v. *Fusée*, f.
ıig, b. n. *Fuselé*, *fusiforme.*
, b. n. *Prodigue*, *dépensier.*
t (z. mv.), v. *Prodigalité*, f.
tig, b. n. *zie* Spilziek.
nen), v. *Araignée*, f.
(z. mv.), o. *Ligneul*, m.
:, v. *Épinards*, m. pl.
r, b. n. *Textile.*
-n), v. *Garde-manger*, m.; *dépense*, f.
(-tten), o. *Épinette*, f.
e (-s), o. *Octavine*. *petite épinette*, f.
s (-zen), o. *Filerie*, f. —, verbeterhuis.
›n *de correction*, f.
op (-ppen), v. *Araignée*, f.
.opje (-s), o. *Petite araignée*, f.
.ruid, o. *Filage* (plante), m.
ı (ik spon, heb gesponnen), b. w. *Filer.*
—. *Filer de la laine.* Tabak —. *Corder*
bac. Het —. *Filage*, m.
(-s), m. *Fileur*, m.
okje (-s), o. *Petite quenouille*, f.
·y (-en), v. *Filature ; filerie*, f.
ı. I.

Spinnetje (-s), o. *Petite araignée*, f.
Spinneweb (-bben), v. *en* o. *Toile d'araignée*, f.
Spinnewebsvlies (-zen), o. *Arachnoïde*, f.
Spinnewiel (-en), o. *Rouet*, m.
Spinplaets (-en), v. *Filerie*, f.
Spinrag, o. *zie* Spinneweb.
Spinrok (-kken), o. *Quenouille*, f.
Spinrokkenband (-en), m. *Chambrière*, f.
Spinrokvol, m. *Quenouillée*, f.
Spinsbek, m. *Tombac*, *similor* (métal), m.
Spinsel, o. *Ce qui est filé ; fil*, m.; *filure*, f.
Spinster (-s), v. *Fileuse*, *filandière*, f.
Spint (-en), o. *Picotin ; litron*, m. —, spek (in het hout). *Aubier*, m.
Spintachtig, b. n. } *Qui a beaucoup d'aubier.*
Spintig, b. n. }
Spinzyde, v. *Soie à filer*, f.
*Spion (-s, -nnen), m. *Espion*, m.
Spit (speten), o. *Broche*, f. Aen het — steken. *Embrocher*, *mettre à la broche.* Een — vol. *Brochée*, f. —, spade. *Bêche*, f. — in de lenden. *Tour de reins*, m.
Spitdraeijer (-s), m. *Tournebroche*, m.
Spithert (-en), m. *Daguet*, m.
Spitje (-s), o. *Brochette*, f.
Spits, b. n. *Pointu ; aigu ; pyramidal.* —, spytig. *Fier.* —, byw. *En pointe.* — toeloopen. *Se terminer en pointe.*
Spits (-en), v. *en* o. *Pointe ; cime*, f.; *sommet ; faîte*, m. In *of* aen het —. *A la tête.* — (van eenen toren). *Flèche*, f.
Spitsachtig, b. n. *Un peu pointu.*
Spitsboef (-ven), m. *Filou*, *voleur*, *fripon*, m.
Spitsboefje (-s), o. *Petit fripon*, *petit filou*, m.
Spitsboor (-oren), v. *Amorçoir*, m.
Spitsbroeder (-s), m. *Camarade*, *compagnon d'armes*, m.
Spitsen (ik spitste, heb gespitst), b. w. *Aiguiser ; rendre pointu.* — (aen eenen pael). *Empaler.*
Spitsglas, o. *zie* Spiesglas.
Spitsig, b. n. *Pointu.*
Spitsing, v. *Empalement*, m.
Spitskin (-nnen), v. *Menton de buis ; menton pointu*, m.
Spitsmuis (-zen), v. *Musaraigne*, f.
Spitsneus (-zen), m. *Nez pointu*, m.
Spitspael (-alen), m. *Pal*, m.
Spitsroede (-n), v. *Baguette ; verge*, f. Door de —n loopen. *Passer par les baguettes.*
Spitsvindig, b. n. *Fin ; subtil ; ingénieux.* —, byw. *zie* Spitsvindiglyk.
Spitsvindigheid (-heden), v. *Finesse ; subtilité ; argutie*, f.
Spitsvindiglyk, byw. *Finement ; subtilement ; ingénieusement.*
Spitsvinnig enz. *zie* Spitsvindig enz.
Spitsvondig, b. n. *zie* Spitsvindig.
Spitsvormig, b. n. *Pyramidal.*
Spitszinnig enz. *zie* Spitsvindig enz.
Spitten (ik spittede, heb gespit), b. w. *Bêcher ; fouir.*
Spitter (-s), m. *Celui qui bêche.*
Spleet (-eten), v. *Fente*, f.
Spleet. *zie* Splyten.
Spleetje (-s), o. *Petite fente*, f.
Splint, v. — hebben. (fam.). *Avoir de l'argent*, *des écus.*
Splinter (-s), m. *Écharde*, f.; *éclat*, m.; *esquille*, f.
Splinterbreuk, v. *Impaction*, *fracture avec esquilles*, f.

Splinteren (ik splinterde, heb gesplinterd), o.w. *Éclater; s'éclater.*
Splinterig, b. n. *Qui s'éclate, pailleux.*
Splinternieuw, b. n. *Tout neuf.*
Splintertrekker (-s), m. *Acanthabole, bec-de-grue* (t. de chir.), m.
Splissen, b. w. *zie* Splitsen.
Splits (-en), v. *Avuste, ajuste* (mar.), f.
Splitsen (ik splitste, heb gesplitst), b. w. *Fendre; diviser; séparer.* Eene koord —. *Épisser une corde.*
Splitshoorn (-en), m. *Épissoir*, m.
Splitsing, v. *Division; séparation*, f. — (van eene koord). *Épissure*, f.
Splitsvleugel (-s), m. *Gaillardet* (t. de mar.), m.
Splitsyzer, o. *Épissoir, fendoir*, m.
Splytbaer, b. n. *Scissible, sectile.*
Splyten (ik spleet, heb gespleten), b. w. *Fendre.* —, o. w. (met zyn). *Se fendre.*
Spoed (z. mv.), m. *Hâte, diligence, célérité*, f. Met —. *A la hâte.*
Spoeden, o. w. *zie* Spoeden (zich).
Spoeden (zich) (ik spoedde my, heb my gespoed), wed. w. *Se hâter, se dépêcher, s'empresser.*
Spoedig, b. n. *Prompt, expéditif.* Op het —ste. *Au plus tôt.* —, byw. *Promptement, en hâte, vite.*
Spoedigen, o. w. *zie* Spoeden (zich).
Spoedigheid, v. *zie* Spoed.
Spoediglyk, byw. *Promptement, en hâte, vite.*
Spoeding, v. *zie* Spoed.
Spoeijen, o. w. *zie* Spoeden (zich).
Spoel (-en), v. *Fuseau*, m. —, schietspoel. *Navette* (*de tisserand*), f.
Spoelbak (-kken), m. *Cuvette*, f.
Spoelder (-s), m. *Dévideur*, m.
Spoelen (ik spoelde, heb gespoeld), b. w. *Laver, rincer, nettoyer.* Een glas —. *Rincer un verre.* —, op klossen winden. *Bobiner, dévider.* —, o. w. *Baigner, couler auprès.*
Spoeling, v. *Action de rincer, de laver; rinçure; lavure*, f.
Spoelkom (-mmen), v. *Jatte pour rincer les tasses etc.*, f.
Spoelster (-s), v. *Dévideuse*, f.
Spoeltje (-s), o. *Petit fuseau*, m.; *petite navette*, f.
Spoelwater, o. *Rinçure; lavure*, f.
Spoelwaterbak, m. *Piscine* (dans les sacristies), f.
Spoelwiel (-en), o. *Rouet à dévider; dévidoir*, m.
Spoelworm (-en), m. *Strongle* (ver), m.
Spoelwyn, m. *Mauvais vin*, m., *ripopée*, f.
Spoeyen, o. w. *zie* Spoeden (zich).
Spog (z. mv.), o. *Salive*, f.
Spoken (het spookte, heeft gespookt), onp. w. *Revenir* (*après la mort*). Het spookt er. *Il y a des revenants.* —, o. w. *Être agité; lutiner.*
Spoker (-s), m. *Revenant, esprit*, m. *zie* Snaek.
Spokery, v. *Apparition de revenants*, f. *zie* Snakery.
Spon (-nnen), v. *Bondon*, m., *bonde*, f.
Spon. *zie* Spinnen.
Sponboor (-oren), v. *Bondonnière*, f.
Sponde (-n), v. *Bord d'un lit*, m. — (aen wagens enz.). *Ridelle*, f.
Spondgat, o. *Mortaise*, f.
Spongat (-en), o. *Bonde*, f.
Spongie, v. *Éponge*, f.
Spongieächtig, b. n. *Spongieux.*
Spongieächtigheid (z. mv.), v. *Spongiosité*, f.
Spongiën, b. w. *zie* Sponsen.

Sponning (-en), v. *Rainure; feuillure*, f.; *jable*, m.
Sponningschaef (-aven), v. *Guillaume* (rabot), m.
Spons (-en), v. *Éponge*, f. — (teekenk.). *Poncis*, m.
Sponsachtig, b. n. *Spongieux, poreux.*
Sponsachtigheid (z. mv.), v. *Spongiosité; porosité*, f.
Sponsen (ik sponste, heb gesponst), b. w. *Poncer* (*un dessin*).
Sponsje (-s), o. *Petite éponge*, f.
Sponssteen (-en), m. *Cysthéolithe*, f.
Sponszakje (-s), o. *Ponce, poncette*, f.
Spoog. *zie* Spugen.
Spook (spoken), o. *Fantôme, spectre, esprit, revenant*, m.
Spookdier (-en), o. *Maki*, m.
Spookgoden, m. mv. *Larves*, m. pl.
Spooksel, o. *zie* Spook.
Spoor (sporen), v. *Éperon*, m. — (van eenen haen, hond enz.). *Ergot, éperon*, m. — (om op de boomen te klimmen). *Grappin*, m. —, v. *Ornière; voie*, f. —, voetstap. *Trace; piste*, f.; *vestige*, m.; (fig.) *route*, f., *sentier; chemin; modèle, exemple*, m. Iemand op het — volgen. *Suivre quelqu'un à la piste.* Op het — der deugd wandelen. *Marcher dans le sentier de la vertu.*
Spoorbyster, b. n. *Égaré, fourvoyé.*
Spoorgat, o. *Étambraie* (t. de mar.), m.
Spoorhaen (-anen), m. *Coq ergoté*, m.
Spoorhond, m. *zie* Speurhond.
Spoorlee, v. *Fiche*, f.
Spoorloos, b. n. *Déréglé; extravagant.* —, byw. *Déréglément; extravagamment.*
Spoorloosheid, v. *Déréglement*, m.; *extravagance*, f.
Spoormaker (-s), m. *Éperonnier*, m.
Spoorraderken (-s), o. *Molette, étoile d'éperon*, f.
Spoorslag (-en), m. *Coup d'éperon*; (fig.) *aiguillon; encouragement*, m.
Spoorslags, byw. *A bride abattue.*
Spoortje (-s), o. *Petit éperon*, m.; *petite trace*, f.
Spoorverkooper (-s), m. *Éperonnier*, m.
Spoot. *zie* Spuiten.
Sporen (ik spoor, spoorde, heb gespoord), b. w. *Munir* ou *pourvoir d'éperons; donner de l'éperon.*
Sporendrager (-s), m. *Porte-éperon*, m.
Sporie, v. *Épurge, catapuce* (plante), f.
Spork, m. *zie* Sporkenboom.
Sporkenboom (-en), m. *Bourdaine* (arbrisseau), f.
Sporkenhout, o. *Bois de bourdaine*, m.
Sporrelig, b. n. *Querelleur, qui cherche querelle.*
Sporreling (-en), v. *Querelle, dispute*, f.
Sport (-en), v. *Échelon*, m. — van eenen stoel. *Bâton d'une chaise*, m.
Sportje (-s), o. *Petit échelon*, m.
Spot (z. mv.), m. *Risée, raillerie, moquerie*, f.; *jouet*, m. Tot — dienen. *Servir de risée.* Den — dryven of houden met iemand. *Se moquer de quelqu'un.*
Spotachtig, b. n. *Railleur, moqueur; satirique; ironique.*
Spotboef, m. *zie* Spotter.
Spotgedicht (-en), o. *Poëme satirique*, m.
Spotgeest, m. *Esprit satirique* ou *railleur*, m.
Spotgelach, o. *Ricanerie*, f.
Spotgeld, o. *Vil* ou *bas prix*, m.
Spotnaem (-amen), m. *Sobriquet*, m.

ent (-en), v. } *Caricature*, f.
int (-en), v. }
ys, m. *zie* Spotgeld.
de, v. *Discours satirique* ou *railleur*, m.; *ie; satire*, f.
hrift (-en), o. *Écrit satirique*, m.
raek, v. *zie* Spotrede.
er (-s), v. *Moqueuse*, *railleuse*, f.
yze, byw. *En raillant*, *en se moquant; iquement.*
lyk, b. n. *Sot, ridicule.* —, byw. *Satiri-ment.*
n (ik spottede, heb gespot), o. w. *Rail-se railler, se moquer; plaisanter.* Met ie-d *of* met iets —. *Se moquer de quelqu'un e quelque chose.*
nd, b. n. *Railleur; satirique; ironique.* -e. *Ironiquement.*
(-s), m. *Moqueur*, *railleur*, *gogue-l*, m.
rny, v. *zie* Spottery.
ry (-en), v. *Moquerie*, *raillerie*, *plaisan-*, *ironie*, f.
gel, m. *zie* Spotter.
ord (-en), o. *Terme ironique; mot pi-nt; brocard*, m.
(-en), v. *Fente*, f.
n (ik spoudde, heb gespoud), b. w. *Fen-ouvrir.*
, v. *Crachat*, m. —, spoud. *Fente*, f.
aksken (-s), o. *Crachoir*, m.
drank, m. *Vomitif*, m.
en (ik spouwde, heb gespouwd), b. *en* . *Cracher.* Bloed —. *Cracher du sang.* —, en. *Vomir.*
er (-s), m. *Cracheur*, m. — (in vuerwer-). *Lance à feu*, f.
ing, v. *Crachement*, m.
potteken (-s), o. *Crachoir*, m.
sel, o. *Vomissement*, *dégobillis*, m.
ster (-s), v. *Cracheuse*, f.
(-aken), v. *Parole*, *faculté de parler*, f.
heeft de — verloren. *Il a perdu la parole.*
ouden over iets. *Parler de quelque chose.*
ael. *Langage*, *idiome*, m.; *langue*, f. —,
raek. *Expression; élocution*, f.
gebruik, o. *Génie d'une langue*, m.
geluid (-en), o. *Accent; son*, m.; *voix*, f.
konst enz. *zie* Spraekkunst enz.
kundig, b. n. *Grammatical.* —, in de ekkunst ervaren. *Habile* ou *versé dans rammaire.* —, byw. *Grammaticalement.*
kundige, m. *Grammairien*, m.
kundiglyk, byw. *Grammaticalement.*
kunst (-en), v. *Grammaire*, f.
kunstenaer (-s), m. *Grammairien*, m.
kunstig, b. n. *zie* Spraekkundig.
loos enz. *zie* Sprakeloos enz.
meester (-s), m. *Maître de langue*, m.
toon (-en), m. *Accent; son de la voix*, m.
vermogen, o. *Parole*, *faculté de par-* f.
wending, v. *Apostrophe*, f.
wyze (-n), v. *Dialecte; idiome*, m.
zaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Affable.*
zaemheid (z. mv.), v. *Affabilité*, f.
zie Spreken.
, v. *zie* Spraek.
loos, b. n. *Muet.*
loosheid (z. mv.), v. *Mutisme*, m.; *apho-* f.
(-en), v. } *Étincelle*, f.
el (-s), v. }

Sprankelen, o. w. *zie* Vonkelen.
Sprankje (-s), o. *Petite étincelle*, f.
Spreekachtig, b. n. *Qui aime à parler.*
Spreekbuis (-zen), v. *Porte-voix*, m.
Spreekgestoelte, o. *zie* Spreekstoel.
Spreekgezang, o. *Récitatif* (mus.), m.
Spreekhoorn (-en), m. *Porte-voix*, *cornet acoustique*, m.
Spreekhuis (-zen), o. } *Parloir*, m.
Spreekkamer (-s), v. }
Spreekmanier, v. *zie* Spreekwyze.
Spreekplaets, v. *zie* Spreekstoel.
Spreekster (-s), v. *Parleuse*, f.
Spreekstoel (-en), m. *Tribune; chaire*, f.
Spreektralie (-n), v. *Grille d'un parloir*, f.
Spreektrant, m. *Manière de parler*, *locution*, f.
Spreektrompet (-tten), v. *Porte-voix*, m.
Spreekwoord (-en), o. *Proverbe; adage*, m.
Spreekwoordig, b. n. *Proverbial.*
Spreekwyze (-n), v. *Manière de parler; phrase; locution; expression*, f.
Spreeuw (-en), m. en v. *Étourneau; sansonnet*, m.
Spreeuwtje (-s), o. *Petit étourneau* ou *sansonnet*, m.
Sprei (-ijen), v. *Courte pointe*, f.
Spreiden (ik spreidde, heb gespreid), b. w. *Étendre; déployer; répandre.* Het bed —. *Faire le lit.*
Spreijen, b. w. *zie* Spreiden.
Spreimaker (-s), m. } *Courte pointier*, m.
Spreiverkooper (-s), m. }
Spreken (ik spreek, sprak, heb gesproken), b. en o. w. *Parler*, *dire*. Fransch —. *Parler français.* Het kind leert —. *L'enfant apprend à parler.* By wyze van —. *Par manière de parler.* Met iemand —. *S'aboucher avec quelqu'un.* Met elkander —. *S'entretenir.* Iemand te na —. *Dire du mal de quelqu'un.* Iemand naer den mond —. *Flatter quelqu'un.*
Sprekend, b. n. *Parlant.*
Spreker (-s), m. *Parleur; orateur*, m.
Sprengen (ik sprengde, heb gesprengd), b. w. *Arroser; asperger; saupoudrer; saler.*
Sprengkwast (-en), m. } *Goupillon; aspergès*, m.
Sprengkwispel (-s), m. }
Sprengvat (-en), o. *Arrosoir*, m.
Sprengvleesch (z. mv.), o. *Salé*, m.; *chair* ou *viande salée*, f.
Sprenkel (-s), v. *Petite tache; petite marque*, f. —, sprankel. *Étincelle*, f. — (schippersw.). *Croupiat*, m.; *embossure*, f.
Sprenkelen (ik sprenkelde, heb gesprenkeld), b. w. *Tacheter*, *marqueter*, *moucheter.* —. *zie* Sprengen.
Sprenkeltje (-s), o. *Petite tache; petite étincelle*, f.
Sprenkelvuer, o. } *Feu Saint-Antoine*, m.
Sprenkvuer, o. }
Spreuk (-en), v. *Sentence; maxime*, f; *proverbe; aphorisme; passage*, m.; *devise*, f. Eene schoone —. *Une belle sentence.* Kortbondige —. *Apophthegme*, m. De —en van Salomon. *Les proverbes de Salomon.*
Spreukachtig, b. n. *Sentencieux; proverbial.*
Spreukachtiglyk, byw. *Sentencieusement; proverbialement.*
Spreukryk, b. n. *Sentencieux*, *proverbial.*
Sprey enz. *zie* Sprei enz.
Spriet (-en), m. *Épieu*, m. —, dwarsmast. *Vergue; antenne*, f.
Sprietje (-s), o. *Petit épieu*, m.; *petite vergue*, f.

Sprietzeil (-en), o. *Voile de beaupré*, f.
Spring (-en), m. *Fontaine*, f.; *taupière*, f.
Springäder, v. *zie* Springbron.
Springbron (-nnen), v. *Source d'eau vive; fontaine*, f.
Springbus (-ssen), v. *Pétard*, m.
Springbusmaker (-s), m. } *Pétardier*, m.
Springbuszetter (-s) m. }
Springen (ik sprong, heb *en* ben gesprongen), o. w. *Sauter*. Over eenen muer —. *Franchir une muraille*. —, spatten. *Jaillir*, *rejaillir*. —, bersten. *Crever; se fendre; se gercer.*
Springend, b. n. *Sautant*. — water. *Eau vive; eau jaillissante*, f. — vuer. *Feu Saint Antoine*, m.
Springer (-s), m. *Sauteur*, m.
Springertje (-s), o. *Sautereau* (pièce de clavecin), m.
Springglas, o. *Larme batavique*, f.
Springhaen, m. *zie* Sprinkhaen.
Springhengst (-en), m. *Étalon*, m.
Springhouten, o. mv. *Sautriaux*, m. pl.
Springing, v. *Action de sauter*, f.; *saut*, *jaillissement*, m.
Springkoorts, v. *Fièvre erratique*, f.
Springkruid, o. *Épurge*, *catapuce* (plante), f.
Springpot (-tten), m. *Pot à feu*, m.
Springplank (-en), v. *Tremplin*, m.
Springriem (-en), m. *Martingale*, *bricole* (t. de man.), f.
Springster (-s), v. *Sauteuse*, f.
Springstok (-kken), m. *Brin-d'estoc*, m.
Springty, o. *Maline; marée fort haute*, f.
Springveder (-s), v. } *Ressort*, m.
Springveêr (-eren), v }
Springvisch (-sschen), m. *Bonite* (poisson), f.
Springvloed m. *zie* Springty.
Springvuer, o. *Feu St.-Antoine*, m.
Sprinkelen, b. w. *zie* Sprenkelen.
Sprinkhaen (-aaen), m. *Sauterelle*, f.
Sprinkhaeneter (-s), m *Acridophage*, m.
Sprinkhaentje (-s), o. *Petite sauterelle*, f.
Sprits (-en), v. *Pet de nonne* (beignet), m.
Spritsen (ik spritste, heb gesprítst), o. w. *Faire jaillir*, *jeter*, *seringuer*.
Sproet (-en), v. *Tache rousse au visage*, f.; *lentilles*, f. pl.; *rousseur* f.
Sproetachtig, b. n. *Lentilleux*.
Sproetel, v. *zie* Sproet.
Sproetelig, b. n. } *Lentilleux*.
Sproetig, b. n. }
Sprokkelmaend, v. *Février*, m.
Sprokkig, b. n. *Fragile*, *cassant*.
Sprong (-en), m. *Saut; bond; élan*, m.; *cabriole*, f. Op eenen —. *Dans un instant*. —, uitsprong. *Saillie*, f.
Sprong. *zie* Springen.
Sprongetje (-s), o. } *Petit saut*, *petit bond*, m.
Sprongje (-s), o. }
Sprookje (-s), o. *Conte bleu*, m.; *fable*, f.
Sproot. *zie* Spruiten.
Sprot (-tten), v. *Sardine fumée*, f.
Sprouw, v. *Pépie*, f. — (geneesk.). *Aphte*, m.
Spruit (-en), v. *Rejeton; scion; jet; germe*, m.; *jeune branche*, f.
Spruiten (ik sproot, ben gesproten), o. w. *Germer*, *pousser*, *croître*, *bourgeonner*; (fig.) *descendre; être issu; provenir; résulter*. Uit koninglyk bloed gesproten. *Issu de sang royal*.
Spruitende, b. n. *Provenant*.
Spruitje (-s), o. *Petit rejeton; tendron*, m.

Spruitkool, v. *Brocoli*, m.
Spruitmaend, v. *Germinal*, m.
Spruitsel, o. *zie* Spruit.
Spruw, v. *zie* Sprouw.
Spugen (ik spoog, heb gespogen), b. *en* o. w. *Cracher*.
Spui (-ijen), v. *Écluse*, f.
Spuit (-en), v. *Seringue*, f. —, brandspuit. *Pompe à feu*, f.
Spuiten (ik spoot, heb gespoten), b. w. *Seringuer*.
Spuitgast (-en), m. *Pompier*, m.
Spuitgeneesmiddel, o. *Clystère*, *lavement*, m.; *injection*, f.
Spurgie, v. *Épurge* (plante), f.
Spurrie, v. *Spergule* (plante), f.
Spuwen (ik spuwde, heb gespuwd), b. *en* o. w. *Cracher*.
Spuwer (-s), m. *Cracheur*, m.
Spuwing, v. *Crachement*, m.
Spuwpotteken (-s), o. *Crachoir*, m.
Spyk, v. *Aspic; nard* (plante), m.
Spyker (-s), m. *Magasin*, m.; *grange*, f. —, yzeren nagel. *Clou*, m.
Spykeraembeeld (-en), o. *Clouère*, *petite enclume*, f.
Spykerboor (-oren), v. *Vilebrequin*, m.
Spykeren (ik spykerde, heb gespykerd), b. w. *Clouer*.
Spykerkop (-ppen), m. *Tête de clou*, f.
Spykermaker (-s), m. *Cloutier*, m.
Spykermakery (-en), v. *Clouterie*, f.
Spykersmid (-eden), m. *Cloutier*, m.
Spykertje (-s), o. *Petit magasin; petit clou*, m.
Spykervast, b. n. *Cloué*.
Spykerverkooper (-s), m. *Cloutier*, m.
Spykerwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des clous*, f.
Spykeryzer (-s), o. *Amboutissoir*, m.
Spykolie (z. mv.), v. *Huile d'aspic*, f., *davéridion*, m.
Spys (-zen), v. *Nourriture; viande*, f.; *mets*, *aliment; manger*, m. — en drank. *Le manger et le boire*.
Spysbereider (-s), m. *Cuisinier; assaisonneur*, m.
Spysbereidster (-s), v. *Cuisinière*, f.
Spysgeregt (-en), o. *Service de table*, m.
Spyskamer (-s), v. *Garde-manger*, m., *dépense*, *sommellerie* f.
Spyskas (-ssen), v. *Garde-manger*, m.
Spyskelder (-s), m. *Cellier*, m.; *sommellerie*, f.
Spysloop, m. *Flux séliaque*, m; *lienterie*, f.
Spysmeester (-s), m. *Maître d'hôtel; pourvoyeur; dépensier; cellerier; réfectorier*, *munitionnaire; architriclin*, m.
Spysmeesterschap, o. *Cellererie*, f.
Spysmeesteresse (-n), v. *Cellerière; réfectorière*, f.
Spysmarkt, v. *zie* Spysmerkt.
Spysmerkt (-en), v. *Marché aux denrées*, m.
Spysproever (-s), m. *Celui qui goûte les mets*, *écuyer tranchant*, m.
Spysverkooper (-s), m. *Vivandier*, m.
Spysverkoopster (-s), v. *Vivandière*, f.
Spysvertering, v. *Digestion*, *coction*, f.
Spyt (z. mv.), v. *Dépit*, *déplaisir; chagrin; regret; crève-cœur*, m. — hebben. *Regretter*, *éprouver du regret*. Ter —, in — van u. *En dépit de vous*, *malgré vous*. Uit —. *De dépit*.
Spyten (het speet my, heeft my gespeten), onp. w. *Fâcher*. Dat spyt my. *J'en suis fâché*.

, b. n. *Fâcheux, déplaisant, désagréable.*
trotsch. *Fier; arrogant; insultant.* —, zie Spytiglyk.
ıeid (z. mv.), v. *Fierté; arrogance*, f.
yk, byw. *Fièrement; arrogamment.*
v. zie Spys.
(ik spys, spysde, heb gespysd), b. w. *rrir, alimenter, repaître.* —, o. w. *Manfaire* ou *prendre son repas.*
en, b. w. zie Spyzen.
ing, v. } *Nourriture*, f.; *entretien*, m.
g, v. }
. zie Stade.
teden), v. *Ville; cité*, f.
v. *Loisir*, m. Ik zal dat op myne —. *Je ferai cela à loisir.* Te — of te sta en. *Servir, être utile, venir à propos.*
noot (-en), m. *Concitoyen*, m.
uder (-s), m. *Stathouder; gouverneur; enant; vicaire*, m.
uderlyk, b. n. *De stathouder; vicarial.*
uderschap, o. *Stathoudérat*, m.; *lieutee*, f.; *vicariat*, m.
is (-zen), o. *Hôtel de ville*, m.
isje (-s), o. *Petit hôtel de ville*, m.
(-n), v. *Stade*, m.
enz. zie Gestadig enz.
(-s), o. *Petite ville*, f.
diende, m. zie Stadsdienaer.
stuer, o. *Administration municipale*, *ice*, f.; *conseil municipal*, m.
de (-n), m. *Messager d'une ville*, m.
s (-ssen), v. *Plaque que portent les huis- d'une ville*, f.
enaer (-s), m. *Sergent, archer* ou *huis- de ville*, m.
bied (z. mv.), o. *Juridiction*, f.; ou *res- d'une ville*, m.
enoot (-en), m. *Citoyen, concitoyen*, m.
ur (-en), v. *Loi communale; amende au t d'une ville*, f.
nd, o. *Personne qui est sous la tutelle e ville*, f. Iemand — maken. *Mettre quel- n en curatelle.*
st (-en), m. *Imposition* ou *charge com- ale*, f.; *octroi municipal*, m.
ajoor (-oren), m. *Major de place*, m.
an (-lieden), m. *Habitant d'une ville*, *lin*, m.
uer (-uren), m. *Muraille d'une ville*, f.
nroeper (-s), m. *Crieur d'une ville*, m.
ort (-en), v. *Porte d'une ville*, f.
ied, m. *Conseil municipal*, m., *régence*, f.
geerder (-s), m. *Magistrat*, m.
gering, v. *Administration municipale; nce; municipalité*, f.
gt (-en), o. *Droit de ville; droit mu- al*, m.; *lois et coutumes d'une ville*, f. pl.
gter (-s), m. *Juge d'une ville, préteur*, m.
hool (-olen), v. *École de ville; école pu- e*, f.
hout (-en), m. *Bourgmestre, maire*, m.
hryver (-s), m. *Secrétaire de la ville*, m.
hulden, v. mv. *Dettes d'une ville*, f. pl.
eutel (-s), m. *Clef de ville*, f.
ren (-s), m. *Tour d'une ville*, f.
st (-en), v. *Rempart*, m.
ogd (-en), m. *Gouverneur d'une ville*, m.
ogdes (-ssen), v. *Gouvernante*, f.
ogdy, v. *Gouvernement*, m., *charge de erneur*, f.
yheid (-heden), v. *Liberté d'une ville*, f.

Stadswal (-llen), m. *Rempart*, m.
Stadswapen (-en), o. *Armes* ou *armoiries d'une ville*, f. pl.
Staef (staven), v. *Barre*, f.; *lingot*, m. Gouden —. *Lingot d'or.* Zilveren —. *Lingot d'argent.*
Staefgoud, o. *Or en barre*, m.
Staefje (-s), o. *Petite barre*, f., *petit lingot*, m.
Staefvorm (-en), m. *Lingotière*, f.
Staefyzer, o. *Fer en barre*, m.
Staefyzerverkooper (-s), m. *Ferron*, m.
Staefzilver, o. *Argent en lingot*, m.
Staeg, byw. *Continuellement.*
Staei, v. zie Stade.
Staek (staken), m. *Perche*, f.; *échalas; poteau; piquet; pieu*, m.; *rame*, f. —, stam. *Souche*, f.
Staekheining (-en), v. *Perchis*, m.
Staekje (-s), o. *Petite perche*, f.; *petit poteau*, m.
Staekswyze, b. n. en byw. *Par souche.*
Stael (stalen), o. *Échantillon; essai*, m.; *montre; épreuve*, f. —, wetstael. *Fusil de boucher*, m. — (z. mv.). *Acier*, m.
Staelachtig, b. n. *Acérain, qui tient de l'acier.*
Staelfabriek (-en), v. *Aciérie*, f.
Staelhard, b. n. *Dur comme l'acier.*
Staellood, o. *Marque de plomb qu'on attache aux draps*, f.
Staelmakery (-en), v. *Aciérie*, f.
Staelmeester (-s), m. *Plombeur*, m.
Staelplaet (-aten), v. *Acérure*, f.
Staelsmedery (-en), v. *Aciérie*, f.
Staeltje (-s), o. *Petit échantillon*, m.
Staelveêr (-eren), v. *Ressort d'acier*, m.
Staelvylsel, o. *Limaille d'acier*, f.
Staelwater, o. *Eau ferrée* ou *calibée*, f.
Staelwerk, o. *Ouvrage en acier*, m.
Staelwerker (-s), m. *Ouvrier en acier*, m.
Staen (ik sta, stond, heb gestaen), o. w. *Être* ou *se tenir debout; s'arrêter; rester; être situé* ou *placé; être.* Wel met iemand —. *Être en crédit chez quelqu'un.* Tegen den vyand —. *Tenir tête à l'ennemi.* Onder iemand —. *Être subordonné à quelqu'un.* Niet op de lyst —. *N'être point sur la liste.* Zyn huis staet in die straet. *Sa maison est situé dans cette rue.* Daer staet geschreven. *Il est écrit.* Hoe staet het met de zaken? *En quel état sont les affaires?* Hoe staet het met u? *Comment vous portez-vous?* Stil —. *S'arrêter, ne pas bouger.* Myn zakuerwerk staet. *Ma montre s'est arrêtée.* Te — komen. *Coûter.* Naer iets —. *Prétendre* ou *aspirer à quelque chose.* Laten —. *Laisser.* Slecht —. *Être en mauvais état; aller mal.* — houden. *Soutenir, prétendre.* —, voegen, passen. *Convenir.* Dat kleed staet u wel. *Cet habit vous va bien.*
Staenbeeld, o. zie Standbeeld.
Staende, b. n. *Qui est debout; qui s'est arrêté; situé; placé.* — blyven. *Subsister; se maintenir.* — houden. *Soutenir; maintenir; prétendre.* Zyn woord niet — houden. *Se dédire, se rétracter.* — water. *Lac*, m.; *eau dormante* ou *croupissante*, f. Op —n voet. *Incontinent, sur-le-champ.* —, voorz. *Pendant, durant.* — dezen winter. *Durant cet hiver.*
Staenplaets (-en), v. *Parterre* (d'une salle de spectacle), m.
Staer, v. *Cataracte* (t. de méd.), f.
Staert enz. zie Steert enz.
Staet (staten), m. *État; gouvernement*, m. Het welvaren van den —. *La prospérité* ou *le bonheur de l'État.* —, stand, gelegenheid

État, m.; *condition; situation*, f. In goeden —. *En bon état, bien conditionné.* In slechten —. *En mauvais état; mal conditionné.* In — zyn. *Être en état* ou *en mesure.* In — brengen. *Former; organiser; rétablir; réparer.* —, lyst, schrift. *État*, m.; *liste*, f.; *mémoire; inventaire; rôle*, m. —, eer. *Dignité; charge; qualité*, f. Een man van —. *Un homme de qualité.* Tot — komen. *Parvenir.* Grooten — voeren *of* houden. *Faire figure.* — maken. *Compter, croire.* Op iemand — maken. *Compter sur quelqu'un.*
Staetämbtenaer, m. *zie* Staetsambtenaer.
Staetdame (-n), v. } *Dame d'honneur*, f.
Staetdochter (-s), v. }
Staetje (-s), o. *Petit état*, m.
Staetjonker (-s), m. *Page*, m.
Staetjuffer (-s), v. *Dame d'honneur*, f.
Staetkunde (z. mv.), v. *Politique*, f.
Staetkundig, b. n. *Politique.* —, byw. *Politiquement.*
Staetkundige (-n), m. *Politique*, m.
Staetkundiglyk, byw. *Politiquement.*
Staetsambtenaer (-s), m. } *Ministre d'État; haut fonctionnaire*, m.
Staetsbeambte (-n), m. }
Staetsbediende (-n), m. }
Staetsbediening (-en), v. *Ministère*, m.
Staetsbelang (-en), o. *Intérêt de l'État*, m.
Staetsberoerten, v. mv. *Troubles d'État*, m. pl.
Staetsbesluit (-en), o. *Résolution d'État*, f.; *arrêté; décret*, m.
Staetsbestier, o. } *Gouvernement*, m.; *administration de l'État*, f.; *ministère, ministériat*, m.
Staetsbestuer, o. }
Staetsbewind, o. }
Staetsbrief (-ven), m. *Dépêche*, f.
Staetsbriefje (-s), o. } *Assignat*, m.
Staetsbriefken (-s), o. }
Staetsdienaer (-s, -aren), m. *Ministre d'État*, m.
Staetsdienst, m. *Service de l'État*, m.
Staetsdomein, o. *Domaine de l'État*, m.
Staetsgeheim (-en), o. *Mystère* ou *secret d'État*, m.
Staetsgeschil (-llen), o. *Différend politique*, m.
Staetsgestel, o. *Constitution*, f.
Staetsgevangen, m. *Prisonnier d'État*, m.
Staetsgevangenis (-ssen), v. *Prison d'État*, f.
Staetshandelingen, v. mv. *Actes*, m. pl.
Staetshuishoudkunde (z. mv.), v. *Économie politique, statistique*, f.
Staetshuishoudkundig, b. n. *Statistique.*
Staetsie, v. *Pompe; magnificence; parade; cérémonie*, f.
Staetsiegraf (-ven), o. *Mausolée*, m.
Staetsiekleed (-eren), o. *Habit de cérémonie*, m.
Staetsiekoets (-en), v. *Carrosse de parade*, m.
Staetskas, v. *Caisse de l'État*, f.; *trésor public*, m.
Staetslist (-en), v. *Ruse politique*, f.
Staetsman (-nnen, -lieden), m. *Politique; homme d'État*, m.
Staetsminister (-s), m. *Ministre d'État*, m.
Staetsomwending (-en), v. *Révolution*, f.
Staetsomwentelaer (-s), m. *Révolutionnaire*, m.
Staetsomwenteling (-en), v. *Révolution*, f.
Staetsomwentelingsch, b. n. *Révolutionnaire.*
Staetsonlusten, m. mv. *Troubles d'État*, m. pl.
Staetsraed (-aden), m. *Conseil d'État; conseiller d'État*, m.
Staetsregel (-s, -en), m. *Règle* ou *maxime politique*, f.
Staetsregeling (-en), v. *Constitution*, f.
Staetsregt, o. *Droit public*, m.; *raison* ou *maxime d'État*, f.
Staetsschip, o. *Vaisseau de l'État*, m.
Staetsschriftbewaerder (-s), m. *Archiviste de l'État*, m.
Staetsschriften, o. mv. *Actes*, m. pl.; *archives de l'État*, f. pl.
Staetsuitgaven, v. mv. *Dépenses publiques*, f. pl.
Staetsverandering (-en), v. *Changement d'État* ou *de gouvernement*, m.; *révolution*, f.
Staetsvergadering (-en), v. *Assemblée des États*, f.; *congrès*, m.
Staetsverraed, o. *Haute trahison*, f.
Staetswege, byw. *De la part de l'État; par ordre du gouvernement.*
Staetswet (-tten), v. *Loi d'État*, f.
Staetszaken, v. mv. *Affaires d'État*, f. pl.
Staetzucht (z. mv.), v. *Ambition*, f.
Staetzuchtig, b. n. *Ambitieux.* —, byw. *Ambitieusement.*
Staetzuchtigheid, v. *Ambition*, f.
Staetzuchtiglyk, byw. *Ambitieusement.*
Staey, v. *zie* Stade.
Staf (-ven), m. *Bâton*, m.; *masse*, f. Konings —, ryks —. *Sceptre*, m. Herders —. *Houlette*, f. Bisschops —. *Crosse*, f.
Stafdragend, b. n. *Crossé.*
Stafdrager (-s), m. *Porte-crosse; bedeau, massier; bâtonnier*, m.
Stafje (-s), o. *Petit bâton*, m.
Stafofficier (-s, -en), m. *Officier de l'état-major*, m.
Stag (-ggen), v. *Étai* (t. de mar.), m. (fig.) Iemand over — werpen. *Débusquer quelqu'un.*
Staggelen (ik staggelde, heb gestaggeld), o. w. *Trépigner; marcher à petits pas.*
*Stagie, v. *Étage*, m.
Stagringen, m. mv. *Andaillots* (terme de mar.), m. pl.
Stagzeil (-en), o. *Voile d'étai*, f.
Stak. *zie* Steken.
Staken (ik staek, staekte, heb gestaekt), b. w. *Suspendre, discontinuer, cesser, interrompre, arrêter.*
Staket, o. *zie* Staketsel.
Staketsel (-s), o. *Palissade; estacade*, f.
Staking, v. *Discontinuation, suspension, cessation, interruption*, f.
Stal (-llen), m. *Écurie; étable; bergerie*, f. —, marskraem. *Échoppe*, f.
Stal. *zie* Stelen.
Stalboom (-en), m. *Barre qui sépare les chevaux dans une écurie*, f.
Staldeur (-en), v. *Porte d'écurie* ou *d'étable*, f.
Stalen, onv. b. n. *D'acier.*
Stalen (ik stael, staelde, heb gestaeld), b. w. *Acérer; durcir; tremper.* —, de grondverf geven aen de wol enz. *Donner la première teinte à la laine etc.* Het laken —. *Plomber le drap.*
Stalgeld, o. *Établage*, m.
Stalknecht (-en), m. *Palefrenier*, m.
Stalkruid, o. *Arrête-bœuf* (plante), m.
Stallen (ik stalde, heb gestald), b. w. *Établer, mettre à l'écurie.*
Stalletje (-s), o. *Petite écurie; petite étable*, f.
Stallicht (-en), o. *Feu-follet*, m.
Stalling (-en), v. *Écurie, étable*, f.
Stalmeester (-s), m. *Écuyer*, m.
Stalmeesterschap, o. *Charge d'écuyer*, f.
Stalpael (-alen), m. *Poteau d'écurie*, m.
Stalpoort (-en), v. *Porte d'écurie*, f.
Stam (-mmen), m. *Tronc*, m.; *tige, souche*, f. —, geslacht. *Race; famille; lignée; tribu*,

f. De twaelf stammen van Israël. *Les ribus d'Israël.*
bryver (-s), m. *Généalogiste*, m.
. (-en), m. *en* o. *Livre de généalogie*, m.
n (-en), m. *Arbre généalogique*, m.
• enz. *zie* Stameraer enz.
enz. *zie* Stameren enz.
(-en), v. *Estaminet*, m.
r (-s), m. *Bègue; bredouilleur*, m.
rster (-s), v. *Bègue; bredouilleuse*, f.
(ik stamerde, heb gestamerd), o. w.
er; *bredouiller, balbutier.*
g, v. *Begaiement; bredouillement*, m.
. *Étamine* (étoffe), f.
n, onv. b. n. *D'étamine.*
ver (-s), m. *Étaminier*, m.
l, o. *Bien héréditaire*, m.
, m. *zie* Stamvader.
(-zen), o. *Maison originaire; race, fa-souche*, f.
(-en), v. *Généalogie*, f.
, o. *zie* Stamet.
je (-s), o. *Petit tronc*, m.; *petite tige*, f.
attend, b. n. *Amplexicaule* (t. de bot.).
ers, m. mv. *Ancêtres*, m. pl.
en (ik stampeide, heb gestampeid), o. w.
gner, *frapper* ou *battre des pieds con-re.*
(ik stampte, heb gestampt), b. w.
broyer; *concasser.* —, o. w. *Trépigner*, r *des pieds.*
(-s), m. *Pileur*, m. — (waer men mede vyzel stampt). *Pilon*, m. —, kasseistam-lie, *demoiselle*, f. — (om het kanon te . *Fouloir; refouloir*, m. —, laedstok. tte, f. — (der hoedenmakers). *Ava-* f.
groef (-ven), v. (van een fuziek). *Ca-* m.
tje (-s), o. *Pistil* (t. de bot.), m.
g, v. *Trépignement*, m.
olen (-s), m. *Moulin à pilons; bo-* m.
erlen, v. mv. *Semence de perles*, f.
den, o. w. *Tanguer* (t. de mar.).
ok (-kken), m. *Fouloir*, m.
ooten, o. w. *Tanguer* (t. de mar.).
og (-en), m. *Pile* (auge), f.
eten (ik stampvoette, heb gestampvoet), *Trépigner*, *frapper* ou *battre des pieds* : *terre.*
enaer (-s), m. *Généalogiste*, m.
ouw, v. *Souchetage*, m.
ouwer (-s), m. *Soucheteur*, m.
ler (-s), m. *Souche* f.; *auteur d'une* m.
pen (-en), o. *Armes* ou *armoiries de fa-* , f. pl.
ord (-en), o. *Mot radical*, m.; *racine*, f.
ordje (-s), o. *Petit mot radical*, m.; *pe-tcine*, f.
, v. *Étamine* (étoffe), f.
-en), m. *Situation; position; assiette; at-; posture*, f. Tot — brengen. *Former; iser; effectuer.* Tot — komen. *Se faire; conclu.* — houden. *Tenir bon, tenir* .In — blyven. *Rester; ne pas changer.* —, . *État*, m.; *condition*, f.
htig, b. n. *zie* Standvastig.
rd (-en), m. *Étendard; guidon*, m.
rddrager (-s), m. *Porte-étendard; gui-cornette*, m.

Standaerdstok (-kken), m. *Lance d'étendard*, f.
Standbeeld (-en), o. *Statue*, f. Ridderlyk —. *Statue équestre.* Te voet staende —. *Statue pédestre.*
Standbeeldje (-s), o. *Petite statue*, f.
Standblok (-kken), m. *en* o. *Sep de drisse* (t. de mar.), m.
Standelkruid, o. *Orchis, satyrion; limodore* (plante), m.
Standen, m. mv. *zie* Rykstanden.
Stander (-s), m. *Arbre* (*de moulin*), m.
Standerd, m. *zie* Standaerd.
Standgeld, o. *Hallage; établage; étalage*, m.
Standhouden (ik hield stand, heb stand gehouden), o. w. *Durer; subsister; tenir bon, tenir ferme.* — tegen den vyand. *Faire face à l'ennemi.*
Standhouding, v. *Durée*, f.
Standplaets (-en), v. *Station; position*, f.; *poste*, m.
Standpunt, o. *Point de vue*, m.
Standteekening, v. *Orthographie*, f.
Standvastig, b. n. *Constant; persévérant; ferme; décidé.* — blyven. *Persévérer, persister.* —, byw. *zie* Standvastiglyk.
Standvastigheid (z. mv.), v. *Constance; fermeté; persévérance*, f.
Standvastiglyk, byw. *Constamment; fermement; persévéramment.*
Stang (-en), v. *Perche*, f.; *bâton*, m.
Stank, m. *Puanteur, mauvaise odeur, infection*, f. — voor dank geven (spreekw.). *Payer d'ingratitude.* — voor dank krygen. *Être payé d'ingratitude.*
Stap (-ppen), m. *Pas*, m.; (fig.) *démarche*, f. Van — tot —. *Pas à pas.*
Stapel (-s), m. *Amas*, *tas, monceau*, m.; *pile*, f. —, scheepstimmerwerf. *Chantier*, m. Een schip van — laten loopen. *Lancer un vaisseau.* —, stapelplaets. *Étape*, f.; *entrepôt*, m. — in een viool. *Ame d'un violon*, f.
Stapelblok (-kken), m. *en* o. *Tin*, m.
Stapelen (ik stapelde, heb gestapeld), b. w. *Mettre en pile, empiler, entasser, amonceler.*
Stapelgoed (-eren), o. *Marchandises d'entrepôt*, f. pl.
Stapelhuis (-zen), o. *Entrepôt*, m.
Stapeling, v. *Empilement, entassement*, m.
Stapelplaets (-en), v. *Étape*, f.; *entrepôt*, m.
Stapelregt, o. *Droit d'étape* ou *d'entrepôt*, m.
Stapelstad (-eden), v. *Ville d'entrepôt*, f.
Stapeltje (-s), o. *Petite pile*, f.; *petit chantier; petit entrepôt*, m.
Stapelwaer (-aren), v. *Marchandise d'entrepôt*, f.
Stapelwerk (-en), o. *Labeur, ouvrage considérable* (impr.), m.
Stapje (-s), o. *Petit pas*, m.; *petite démarche*, f.
Stappen (ik stapte, heb gestapt), o. w. *Marcher; avancer.* Het —. *Le marcher.*
Star enz. *zie* Sterre enz.
Staren (ik staer, staerde, heb gestaerd), o. w. *Regarder fixement.*
Stark enz. *zie* Sterk enz.
Staroogen, o. w. } *zie* Staren.
Starren, o. w. }
Statelyk, b. n. *Superbe; magnifique; pompeux.* —, byw. *Superbement; magnifiquement; pompeusement.*
Statelykheid (z. mv.), v. *Magnificence; pompe*, f.
Staten, m. mv. *États*, m. pl. De — generael. *Les États-Généraux.*
Statenbode (-n), v. *Messager d'État*, m.

Statenkamer (-s), v. *Chambre des États*, f.
Statie, v. *Station*, f. *zie* Staetsie enz.
Statig, b. n. *Majestueux, grave pompeux.* —. byw. *zie* Statiglyk.
Statigheid (-z. mv.), v. *Gravité, majesté, pompe, prestance*, f.
Statiglyk, byw. *Majestueusement, gravement, pompeusement.*
*Statistiek, v. *Statistique*, f.
*Statuëren, b. *en* o w. *Statuer.*
*Statuten, o. mv. *Statuts*, m. pl.
Stave, m. *zie* Staf.
Staven (ik staef, staefde, heb gestaefd), b. w. *Affermir; confirmer.*
Stavend, b. n. *Qui affermit; qui confirme.*
Staving, v. *Affermissement*, m.; *confirmation*. f.
Stede (-n), v. *Ville*, f. Hier te —. *Dans cette ville-ci.* —, plaets. *Lieu; endroit*, m.; *place*, f. In — van. *Au lieu de.*
Stedegenoot (-en), m. *Concitoyen*, m.
Stedehouder, m. *zie* Stadhouder.
Stedehouderschap, o. *zie* Stadhouderschap.
Stedeken, o. *zie* Steedje.
Stedelieden, m. mv. *Habitants des villes*, m. pl.
Stedeling (-en), m. *Citoyen, citadin, bourgeois*, m.
Stedelyk, b. n. *Qui concerne la ville; municipal; communal; urbain.*
Steden, mv. van stad.
Stedewaerts, byw. *Vers la ville; à la ville.*
Steė, v. *zie* Stede.
Steedje (-s), o. *Petite ville, villette*, f.; *petit endroit*, m.
Steeds, byw. *Toujours; continuellement.* Nog —. *Encore.*
Steedsch, b. n. *De ville, de la ville, urbain.*
Steef. *zie* Styven.
Steeg (stegen), v. *Ruelle, petite rue*, f.
Steeg, b. n. *Opiniâtre; revêche, rétif.*
Steeg. *zie* Stygen.
Steegheid (z. mv.), v. *Opiniâtreté*, f.
Steegje (-s), o. *Petite ruelle*, f.
Steegtrap, m. *zie* Steektrap.
Steek (steken), m. *Coup*, m. — met eenen degen. *Coup d'épée.* — (van eene speld enz.). *Piqûre*, f. —, schermstoot. *Botte*, f. —, steekte in de zyde enz. *Point de côté etc.*, m. — met de tong. *Coup de langue.* —, laetste slag (in het piketspel). *Dernière levée*, f. — (met eene naeld en draed). *Point*, m.
Steekappel (-en), m. *Pomme épineuse*, f.
Steekäppelboom (-en), m. *Dature*, f., *stramoine* ou *stramonium* (plante), m.
Steekbalk (-en), m. *Chevêtre* (t. de charp.), m.
Steekbeitel (-s), m. *Ciseau de graveur sur pierres*, m.; *charnière*, f.; *ébauchoir*, m.
Steekbekken, o. *zie* Ondersteekbekken.
Steekblad, o. (van een degengevest). *Plaque*, f.; — (van eenen degen). *Ponté*, m.
Steekblind, b. n. *Tout à fait aveugle.*
Steekboor (-oren), v. *Amorçoir*, m.
Steekbyl (-en), v. *Besaiguë* ou *bisaiguë*, f.
Steekdicht, o. *zie* Schimpdicht.
Steekelger (-s), m. *Fichure, foène*, f.
Steekgaren, o. *Caret, gros fil*, m.
Steėkind, o. *zie* Stadskind.
Steekje (-s), o. *Petit coup*, m.; *petite piqûre*, f.; *petit point*, m.
Steeklyn (-en), v. *Matafion* (t. de mar.), m.
Steekmes (-ssen), o. *Boutoir; paroir*, m.
Steeknet (-en), o. *Verveux*, m.
Steekpalm, m. *Houx*, m.
Steekpenning (-en), m. *Récompense secrète* f.
Steekpenningje (-s), o. *Petite récompense secrète*, f.
Steekpil (-llen), v. } *Suppositoire*, m.
Steekpille (-n), v. }
Steekpriem (-en). m. *Poinçon*, m.
Steekraep, v. *Navette*, f.
Steekring (-en), m. *Bague*, f., *anneau* (jeu), m.
Steekspel (-en), o. *Tournoi, carrousel*, m.; *joûte*, f.
Steekte (-n), v. *Point* (douleur piquante), m. — in de zyde. *Point de côté.*
Steektrap (-ppen), m. *Montée* (escalier), f.
Steekwerk, o. *Broderie*, f.
Steekwiek, v. *Tente* (t. de chir.), f.
Steekyzer (-s), o. *Burin, traçoir*, m.
Steel (stelen), m. *Queue*, f. — van eenen appel. *Queue d'une pomme.* — (van eenen sleutel). *Tige*, f. — (kruidk.). *Pédicule, pédoncule*, m. —, handvat. *Manche*, m. Eenen — aenzetten. *Emmancher.* — (van eene hellebaerd enz.). *Hampe*, f.
Steelbaer, b. n. *Volable.*
Steelder, m. *zie* Steler.
Steėlieden, m. mv. *Habitants des villes*, m. pl.
Steelloos, b. n. *Sessile, sans queue* (terme de bot.).
Steelmaker (-s), m. *Emmancheur*, m.
Steelswyze, byw. *A la dérobée, en cachette, furtivement.*
Steeltje (-s), o. *Petite queue; petite tige*, f. *petit manche*, m.
Steėman (-lieden), m. *Bourgeois, citadin, habitant d'une ville*, m.
Steen (-en), m. *Pierre*, f. Gebakken —. *Brique*. f. — der wyzen. *Pierre philosophale.* — (in de blaes). *Pierre*, f., *calcul*, m. Iemand van den — snyden. *Faire à quelqu'un l'opération de la taille.* —, kraeksteen. *Noyau de fruit*, m. Edele *of* kostelyke —en. *Pierres précieuses, pierreries*, f. pl. — (gewigt). *Poids de huit livres* m. — des aenstoots. *Pierre d'achoppement.*
Steėn, *pour* Steden. *zie* Stede.
Steenachtig, b. n. *Pierreux; calculeux; graveleux; pétreux; saxatile.*
Steenachtigheid (z. mv.), v. *Qualité pierreuse*, f.
Steenäder (-s), v. *Veine de roche*, f.
Steenäerde, v. *Terre à faïence; castine*, f.
Steenärend (-en), m. *Ossifrague*, m.
Steenbakken (het), o. *Cuite* ou *cuisson des briques*, f.
Steenbakker (-s), m. *Briquetier*, m.
Steenbakkersgast (-en), m. *Ouvrier briquetier. rouleur, rechercheur*, m.
Steenbakkery (-en), v. *Briqueterie*, f.
Steenbank (-en), v. *Banc de pierres*, m.
Steenbeen (-en), o. *Os pétreux*, m.
Steenbeitel (-s), m. *Repoussoir* (ciseau), m.
Steenbeschryver (-s), m. *Lithographe. lithologue*, m.
Steenbeschryving, v. *Lithographie, lithologie*, f.
Steenbeuk (-en), m. *Charme. frêne sauvage*, m.
Steenbok (-kken), m. *Bouquetin*, m. — (teeken van den dierkring). *Capricorne*, m.
Steenbokje (-s), o. *Petit bouquetin*, m.
Steenbokskeerkring, m. *Tropique du capricorne*, m.
Steenbreek, v. *Saxifrage* (plante), f.
Steenbrekend, b. n. *Lithontriptique, saxifrage* (méd.).

ker (-s), m. Brise-pierre (chir.), m.
uk (-en), v. Porocèle, f.
(-ggen), m. Doguin, m.
d., b. n. Tout à fait mort.
sijer (-s), m. Tourne-pierre (oiseau), m.
k, m. Lithographie, f. Van den —. Lithographique.
kken, b. w. Lithographier.
kker (-s), m. Lithographe, m.
kkery (-en), v. Atelier d'un lithographe., lithographie, f.
f (-ven), v. Ramier, m.
(-en), m. Yeuse (chêne), f.
onv. b. n. De pierre, de roche, de grès.
ig. Pont de pierres, m. — hert. (fig.). de roche, m.
a (-sschen), m. Frêne sauvage, m.
(-s), m. Lithophage, m.
(-en), v. Femelle du bouquetin; chèvre e, f.
ras, o. Lithophyte, madrépore, m.
s, o. Mica (minéral), m.
ef (-ven), v. Carrière, f.
nd, m. Fond pierreux; banc de pierres rocher, m. Gladden Banche, f.
is (z. mv.), o. Gravier, m.; blocaille, f.; bres, m. pl.; recoupe, f.
izig, b. n. Mêlé de sable et de gravier.
d, b. n. Dur comme la pierre.
p (-en), m. Monceau ou tas de pierres, urraille, f.; ruines, f. pl.
wen, b. w. Tailler des pierres. Het —. lle des pierres; le métier de tailleur de r.
wer (-s), m. Tailleur de pierres, m.
wersbeitel (-s), m. Ciseau de tailleur de r, m.
wershamer (-s), m. Marteau de tailleur rres, m.
wery, v. Métier de tailleur de pier-.
b. n. zie Steenachtig.
a (ik steenigde, heb gesteenigd), b. w. er.
eid, v. zie Steenachtigheid.
ig, v. Lapidation, f.
k (z. mv.), m. Chaux faite de pierres, f.
ver (z. mv.), v. Mélilot (plante), m.
p (-ppen), v. Écueil de roches; rocher; a.; roche, f.
en, v. mv. Charbons de terre, m. pl.; r, f.
lasch, v. Fraisil, m.
lgruis (z. mv.), o. Menus charbons de m. pl.
lmyn (-en), v. Houillère, f.
ten, m. mv. Frais d'emprisonnement,
eft (-en), m. Écrevisse saxatile, f.
iid, o. Grémil (plante), m.
ter (-s), m. Laneret (oiseau), m.
l (-en), m. Carrière, f.
ide, v. Lithologie, f.
idig, b. n. Lithologique.
idige (-n), m. Lithologue, m.
g (-agen), v. Banc ou lit de pierres, m.
le (-n), m. en v. Phillyrée (arbrisseau), f.
kend, b. n. Lapidifique.
king, v. Lapidification, f.
rtel, m. Badigeon, m.
s, o. Orseille (mousse pour la tein- f.

Steenmossel (-s), v. Pholade (coquillage), f.
Steenmyt, v. zie Steenhoop.
Steennoot (-oten), v. Noix angleuse, f.
Steenölie, v. Pétrole, m.
Steenoplossend, b. n. Lithontriptique, saxifrage (méd.).
Steenoud, b. n. Fort vieux, décrépit.
Steenöven (-s), m. Four à briques, m.
Steenpoeijer, o. Lithontribon (méd.), m.
Steenpokskens, o. mv. Petite-vérole volante, f.
Steenput (-tten), m. Carrière, f.
Steenraef (-aven), v. Huppe de montagne (oiseau), f.
Steenroos (-ozen), v. Lauréole odorante, f.
Steenrots (-en), v. Rocher; roc, m.; roche, f.
Steenruit, v. Rue des murailles; sauve-vie (plante), f.
Steenslyper (-s), m. Lapidaire, m.
Steenslyperspriem (-en), m. Bouterolle, f.
Steensnyder (-s), m. Graveur sur pierre, m. —, die de menschen van den steen snydt. Lithotomiste, m.
Steensnydersmes (-ssen), o. Lithotome, m.
Steensnyding, v. Gravure sur pierre, f. — (heelk.). Lithotomie, taille, f.
Steenstuk (-kken), o. Pierrier (canon), m.
Steentang (-en), v. Curette, tenette, f., litholabe (t. de chir.), m.; louve, f.
Steentje (-s), o. Pierrette, petite pierre, f.
Steenuil (-en), m. Chouette, f.
Steenvalk (-en), m. Lanier; émérillon, m.
Steenvaren (z. mv.), v. Cétérach (plante), m.
Steenverdryvend, b. n. Lithagogue.
Steenvisch (-sschen), m. Poisson saxatile, m.
Steenvlas (z. mv.), o. Amiante (minéral), m.
Steenvorming, v. Lithiasie (méd.), f.
Steenvos (-ssen), m. Isatis, m.
Steenvrucht (-en), v. Fruit à noyau, m.
Steenweg (-en), m. Pavé; chemin pavé, m.
Steenwording, v. Pétrification, f.
Steenworp (-en), m. Jet ou coup de pierre, m.; distance d'un jet de pierre, f.
Steenzaed (z. mv.), o. Grémil, m., herbe aux perles, f.
Steenzaeg (-agen), v. Scie pour scier la pierre, f.
Steenzager (-s), m. Scieur de pierres, m.
Steenzetter (-s), m. Contre-poseur, m.
Steenzout, o. Sel gemme, m.; muriacite, f.
Steenzwaluw (-en), v. Martinet; apode (hirondelle), m.
Steert (-en), m. Queue, f. — (van visch). Bat, m. — (van mes, vyl enz.). Soie, soyère, f. —, achterhoede. Arrière-garde, f.
Steertäep (-apen), m. Cercopithèque, m.; guenon, f.
Sterteloos, b. n. Sans queue.
Steertje (-s), o. Petite queue, f.
Steertmes (-ssen), o. Coupe-queue, m.
Steertpeper (z. mv.), v. Cubèbe, f.; poivre long, m.
Steertriem (-en), m. Croupière, f., trousse-queue, m.
Steertschroef (-ven), v. Culasse d'une arme à feu, f.
Steertstar, v. zie Steertster.
Steertster (-rren), v. Comète, f.
Steertstuk (-kken), o. Culée (t. de tann.), f.
Steertveder (-en), v. Plume de la queue, f.
Steëvoogd (-en), m. Gouverneur d'une ville, m.
Steëvoogdy, v. Gouvernement d'une ville, m.
Steëvrouw (-en), v. Habitante d'une ville, bourgeoise, citadine, f.

Steg, m. *Planche qui sert de pont*, f.
Stegel (-s), m. *Étrier*, m.
Stegelreep (-en), m. } *Étrière, étrivière*, f.
Stegelriem (-en), m. }
Steiger (-s), m. *Quai*, m.; *cale*, f. —, stelling. *Échafaud; échafaudage*, m.
Steigeren (ik steigerde, heb gesteigerd), o. w. *Échafauder.* —, op de achterste pooten springen. *Se cabrer.* —, opslaen. *Enchérir, renchérir.*
Steigergat (-en), o. *Trou de boulin*, m.
Steigering (-en), v. *Échafaud; échafaudage*, m. —, opslag. *Enchérissement; renchérissement*, m.
Steigerpael (-alen), m. *Pilier d'un échafaud*, m.
Steigerplank (-en), v. *Planche d'un échafaudage*, f.
Steil, b. n. *Escarpé.* —e berg. *Montagne escarpée.*
Steilheid, v. *zie* Steilte.
Steiloor (-en), m. *Ane;* (fig.) *entêté, têtu*, m.
Steiloorig, b. n. *Opiniâtre, entêté, têtu.*
Steiloorigheid (z. mv.), v. *Opiniâtreté*, f.; *entêtement*, m.
Steilte (-n), v. *Raideur; hauteur escarpée*, f.
Stek (-kken), m. *Bâton*, m. —, jonge loot. *Bouture*, f.; *rejeton*, m.
Stekeblind, b. n. *zie* Steekblind.
Stekel (-s), m. *Aiguillon; piquant*, m.; *pointe; épine*, f. — van eene bie. *Aiguillon d'une abeille.*
Stekelachtig, b. n. *Piquant; épineux.*
Stekelbaers (-zen), m. *Épinocle* ou *épinoche* (poisson), f.
Stekelbezie (-ziën), v. *Gadelle* (groseille), f.
Stekelbezieboom (-en), m. *Gadellier*, m.
Stekelbie (-n), v. *Frelon; bourdon*, m.
Stekelboom (-en), m. *Arbre épineux*, m.; *épine*, f.
Stekeldoorn (-en), m. *Épine piquante*, f.
Stekelhaeg (-agen), v. *Haie d'épines*, f.
Stekelhaer, o. } *Poil follet*, m.
Stekelhair, o. }
Stekelig, b. n. *Piquant; épineux; hérissonné.*
Stekeling, m. *zie* Stekelbaers.
Stekelnoot, v. *Tribule; herse* (plante), f.
Stekelvarken, o. *zie* Stekelverken.
Stekelverken (-s), o. *Porc-épic*, m.
Stekelvormig, b. n. *Acanthacé, épineux.*
Stekelzwyn, o. *zie* Stekelverken.
Steken (ik steek, stak, heb gestoken), b. w. *Piquer; picoter; percer; ficher; enfoncer; mettre; fourrer.* Met eenen degen —. *Blesser d'un coup d'épée.* Iets in zynen zak —. *Mettre quelque chose dans sa poche.* Eenen ring aen den vinger —. *Mettre une bague au doigt.* Een peerd met sporen —. *Donner de l'éperon à un cheval.* In koper —. *Graver sur cuivre.* In de scheede —. *Engaîner; rengaîner.* Het hoofd door de venster —. *Mettre la tête à la fenêtre.* Eenen pael in de aerde —. *Ficher un pieu dans la terre.* De trompet —. *Sonner de la trompette.* In brand —. *Embraser, incendier.* Naer den ring —. *Courre la bague.* —, o. w. *Piquer, cuire, causer une douleur piquante.* Myne oogen —. *Mes yeux me cuisent.* Van land —. *Démarrer; mettre à la voile.* Blyven —. *Demeurer; s'arrêter; cesser; discontinuer.* In zyne rede blyven —. *Demeurer court.* Daer steekt geen kwaed in. *Il n'y a point de mal.* Zich in schulden —. *S'endetter.* Het —. *Picotement*, m.; *cuisson*, f. Het — van de zon. *Hâle*, m.

Stekend, b. n. *Piquant.* —e winde. *Scolopendre* (plante), f.
Steker (-s), m. *Poinçon*, m.
Steking (-en), v. *Picotement*, m.
Stel (z. mv.), m. *Ordre; état*, m.; *disposition*, f. Alles is op zynen —. *Tout est en ordre.* Alles is van zynen —. *Tout est en désordre.*
Stel (-llen), o. *Chantier; échafaud; échafaudage*, m.
Stelen (ik steel, stal, heb gestolen), b. w. *Voler; dérober; enlever.*
Steler (-s), m. *Voleur, larron, filou*, m.
Stelhamer (-s), m. *Accordoir*, m.
Stelkundige (-n), m. *Algébriste*, m.
Stelkunst (z. mv.), v. *Algèbre*, f.
Stelkunstig, b. n. *Algébrique.*
Stellagie, v. *Théâtre*, m. —, stelling. *Échafaud; échafaudage*, m.
Stellagiesparren, v. mv. *Baliveaux*, m. pl.
Stellagiestyl, m. *Écoperche*, f.
Stellen (ik stelde, heb gesteld), b. w. *Mettre; poser; placer; établir; arranger; régler.* Voor oogen —. *Mettre devant les yeux, représenter.* Op prys —. *Mettre à prix.* De markt of den prys —. *Fixer le prix.* Ter hand —. *Remettre.* Borg —. *Donner caution.* Het geschut —. *Pointer* ou *braquer le canon.* Eene viool —. *Accorder un violon.* Iemand de wet —. *Faire la loi à quelqu'un.* Zyne hoop op God —. *Mettre son espérance en Dieu.* Zyne zinnen of zyn verstand op iets —. *S'appliquer à quelque chose.* Hoe zal ik het —. *Comment m'y prendrais-je?* Ik kan het zonder hem niet —. *Je ne puis me passer de lui.* Hy kan het wel —. *Il peut vivre à son aise.* —, onderstellen. *Supposer.* Stel eens dat de zaek zoo zy. *Supposez que la chose soit ainsi.* Zich — tegen iemand. *S'opposer à quelqu'un.* Zich ergens naer —. *S'accomoder à quelque chose.*
Stellend, b. n. —e trap, *Positif*, m.
Steller (-s), m. *Accordeur; poseur*, m. — van het geschut. *Pointeur*, m.
Stellig, b. n. *Positif.* —, byw. *Positivement.*
Stelligheid (z. mv.), v. *Positif*, m.
Stelliglyk, byw. *Positivement.*
Stelling (-en), v. *Chantier*, m. —, stellagie. *Échafaud; échafaudage*, m. —, schikking. *Disposition; ordonnance*, f., *ordre, arrangement*, m.; *position*, f. —, leerstuk, thesis. *Dogme*, m.; *proposition; thèse*, f. —, stelsel. *Système*, m.; *hypothèse*, f.
Stellinggat (-en), o. *Trou de boulin*, m.
Stellingje (-s), o. *Petit chantier; petit échafaudage*, m.
Stelpen (ik stelpte, heb gestelpt), b. w. *Étancher; arrêter.* Den dorst —. *Étancher la soif.* Het bloed —. *Étancher* ou *arrêter le sang.*
Stelping, v. *Étanchement*, m.
Stelregel (-s, -en), m. *Maxime; règle*, f.; *principe*, m.
Stelschyf (-ven), v. *Rosette* (t. d'horl.), f.
Stelsel (-s), o. *Assortiment*, m.; *garniture*, f. —, stelling. *Système*, m.
Stelten, v. mv. *Échasses*, f. pl. Op — gaen. *Marcher sur des échasses.*
Steltvogels, m. mv. *Echassiers*, m. pl.
Stem (stemmen), v. *Voix*, f.; *vote, suffrage*, m. Met meerderheid van stemmen. *A la pluralité des voix.*
Stemballetje (-s), o. *Ballotte*, f.
Stembriefken (-s), o. *Bulletin*, m.
Stembuiging, v. *Accent*, m.

regtigd, b. n. *Qui peut voter.*
ver (-s), m. *Votant, opinant*, m.
ving, v. *Votation*, f.
mer (-s), m. *Accordoir*, m.
bbing, v. *Droit de suffrage*, m.
iding, v. *Modulation*, f.
eloos, b. n. *Muet; qui n'a point de voix; voix.*
eloosheid (z. mv.), v. *Aphonie*, f.
m (ik stemde, heb gestemd), o. w. *Voter; er; donner sa voix, son suffrage.* —, iiten. *Conclure.* —, toestaen. *Consentir.* —, *Accorder (un instrument).*
er (-s), m. *Votant, opinant*, m. —, steller. *rdeur*, m.
etje (-s), o. *Petite voix*, f.
ig, b. n. *Grave, sérieux, modeste; re- posé.* —, byw. *zie* Stemmiglyk.
igheid (z. mv.), v. *Gravité; modestie, ue*, f.
iglyk, byw. *Gravement; modestement.*
ing, v. *Vote, suffrage*, m., *voix*, f.
nziek (z. mv.), v. *Musique vocale*, f.
nemer (-s), m. *Scrutateur*, m.
l (-s), m. *Coin; timbre, poinçon*, m.; *es- ille*, f.
laer (-s), m. *Marqueur; timbreur*, m.
len (ik stempelde, heb gestempeld), b. w. *quer au coin; timbrer, estampiller, es- er.* Het —. *zie* Stempeling.
ling, v. *Action de timbrer, d'estam- r*, f.
lslag (-en), m. *Marque du coin* ou *du çon*, f.
lsnyder (-s), m. *Graveur de poinçons*, m.
lsnydersloon, m. *en* o. *Ferrage* (monn.), m.
ltje (-s), o. *Petit coin* ou *poinçon*, m.
n, b. w. *zie* Stelpen.
gt, o. *Droit de suffrage; droit de voter, voix active*, f.
lling, v. *Cadence*, f.
n, m. mv. *États*, m. pl.
(ik steen, steende, heb gesteend), o. w. *ir; soupirer.*
(-en), v. *Perche; verge; barre*, f.; *bâton*, — (schippersw.). *Perroquet*, m.
l (-s), m. *Queue*, f.; *pédicule; pédon-*, m.
ltje (-s), o. *Petite queue*, f.; *petit pédi-*, m.
tje (-s), o. *Petite perche*, f.; *petit bâ-*, m.
adder (-s), v. *Rancher*, m., *échelle à une*, f.
r. *zie* Sterre.
ys, m. *Badiane*, f.
nd, b. n. *Tout à fait aveugle.*
ed, o. *Lit de mort*, m.
ig (-en), m. *Jour de la mort*, m.
lyk, b. n. *Mortel.*
ykheid (z. mv.), v. *Mortalité*, f.
eval (-llen), o. *Mort*, f.; *décès*, m.
uis (-zen), o. *Maison du défunt*, f.
ng, m. *zie* Sterveling.
'st (-en), v. *Registre mortuaire*, m.
ut (-tten), m. *Puits perdu*, m.
egister, o. *zie* Sterflyst.
(z. mv.), v. *Mortalité*, f. — onder het *Épizootie*, f.
er, v. *en* o. *Heure de la mort*, f.
al (-llen), m. *Succession*, f., ou *héritage tendu*, m.

Stergewelf, o. *Voûte étoilée*, f.
Sterhaegdis (-ssen), v. *Stellion* (lézard), m.
Sterk, b. n. *Fort; robuste; vigoureux.* — peerd. *Cheval fort.* —, duerzaem. *Durable; solide.* —, geweldig. *Violent, impétueux.* —e wind. *Vent violent.* —, magtig. *Puissant; considérable.* — leger. *Puissante armée*, f. Leger van honderd duizend mannen —. *Armée de cent mille hommes.* — maken. *Fortifier; affermir.* Zich — maken. *Se faire fort.* — worden. *Devenir fort; se fortifier; se renforcer.* —er maken. *Renforcer.* —er worden. *Se renforcer.* —, byw. *Fort; fortement; vigoureusement; puissamment.* — drinken. *Boire copieusement.*
Sterken (ik sterkte, heb gesterkt), b. w. *Fortifier; affermir; corroborer.*
Sterkheid (z. mv.), v. *Force; vigueur*, f.
Sterking, v. *Fortification; confortation; corroboration*, f.; *renfort*, m.
Sterkmiddel (-en), o. *Corroboratif*, m.
Sterkte (-n), v. *Force; vigueur; solidité*, f. —, vesting. *Forteresse*, f.; *fort*, m.
Sterktebouwer (-s), m. *Fortificateur*, m.
Sterkwater (z. mv.), o. *Eau forte*, f.
Sterling. Pond —. *Livre sterling*, f.
Sterlings, byw. *Fixement.* — bezien. *Regarder fixement.*
Sterplant, v. *Stellaire*, f.
Sterre (-n), v. *Étoile*, f.; *astre; astérisque*, m. — met eenen steert. *Comète*, f.
Sterreband (-en), m. *Étoile* (bandage), m.
Sterrebloem (-en), v. *Aster; œil-de-Christ* (plante), m.
Sterrebosch (-sschen), o. *Bosquet en forme d'étoile*, m.
Sterredistel, v. *Chausse-trape*, f.; *chardon étoilé*, f.
Sterregewelf, o. *Voûte étoilée*, f.
Sterrekenner (-s), m. *Astronome*, m.
Sterrekers (z. mv.), v. *Cresson*, m.
Sterrekonst, v. *zie* Sterrekunde.
Sterrekruid, o. *Aspergoute*, f.; *aster* (plante), m.
Sterrekunde (z. mv.), v. *Astronomie*, f.
Sterrekundig, b. n. *Astronomique.* —, byw. *Astronomiquement.*
Sterrekundige, m. *Astronome*, m.
Sterrekundiglyk, byw. *Astronomiquement.*
Sterrekunst, v. *zie* Sterrekunde.
Sterrekyker (-s), m. *Astrologue; uranoscope*, m.
Sterrekykery (z. mv.), v. *Astrologie*, f.
Sterrelicht, o. *Clarté des étoiles*, f. —, b. n. *Éclairé par les étoiles; clair; lumineux; brillant.*
Sterreloop, m. *Cours des astres*, m.
Sterreloopkunde, v. *zie* Sterrekunde.
Sterreloopkundig, b. n. *Versé dans l'astronomie.*
Sterreloopkundige, m. *zie* Sterrekundige.
Sterrenbeeld (-en), o. *Constellation*, f.
Sterrenbeeldje (-s), o. *Petite constellation*, f.
Sterrendak, o. *Voûte étoilée*, f.
Sterrenhemel, m. *Ciel étoilé; firmament*, m.
Sterrenhoogtemeter (-s), m. *Astrolabe*, m.
Sterrenmeetkunde (z. mv.), v. *Uranométrie*, f.
Sterreschouwplaets (-en), v. *Observatoire*, m.
Sterresteen (-en), m. *Astérie; astroïte*, f.; *girasol*, m.
Sterretje (-s), o. *Petite étoile*, f., *astérisque*, m.
Sterretoren (-s), m. *Observatoire*, m.
Sterrevormig, b. n. *Qui a la forme d'une étoile.*
Sterrewichelary (z. mv.), v. *Astrologie judiciaire*, f.

Sterveling (-en), m. *Mortel*, m.
Stervelyk enz. *zie* Sterfelyk enz.
Sterven (ik stierf, ben gestorven), o. w. *Mourir*, *décéder*, *expirer*. Zyne eigene dood —. *Mourir de mort naturelle*. Op — liggen. *Se mourir*, *être à l'agonie*. Van honger —. *Mourir de faim*. Het —. *Mort*, f.; *trépas*; *décès*, m.
Stervend, b. n. *Mourant*, *agonisant*, *moribond*.
Stessel enz. *zie* Styfsel enz.
Steun (-en), m. *Soutien*; *appui*; *support*, m.; *base*, f.
Steunbalk (-en), m. *Racinal*, m., *pièce de charpente qui en soutient d'autres*; *calle*, f.
Steunen (ik steunde, heb gesteund), o. w. *Appuyer*, *s'appuyer*; *porter*.
Steunend, b. n. *Basé*.
Steuning, v. *zie* Steun.
Steunmiddel (-en), o. *Moyen d'appui*; *soutien*, m.
Steunmuer (-uren), m. *Mur d'appui*, *contrefort*, m.
Steunpael (-alen), m. *Console* (t. d'archit.), f.
Steunpilaer (-aren), m. *Pilier*; *arc-boutant*, m., *calle*, f.
Steunplankje (-s), o. *Petite planche d'appui*, f. — van eenen spiegel. *Valet*, m.
Steunpunt, o. *Point d'appui*, m.
Steunsel, o. *zie* Steun.
Steunseltje (-s), o. } *Petit soutien*, *petit appui*,
Steuntje (-s), o. } m.; *petite base*, f.
Steur (-en), m. *Esturgeon* (poisson), m.
Steurkrab (-bben), v. *Chevrette*, *crevette*, f.
Steurtje (-s), o. *Petit esturgeon*, m.
Stevel (-s), m. *Botte*, f.
Stevelen (ik stevelde, heb gesteveld), b. w. *Botter*. Zich —. *Se botter*.
Stevelknecht (-en), m. *Tire-botte*, m.
Stevelmaker (-s), m. *Bottier*, m.
Steveltje (-s), o. *Petite botte*, *bottine*, f.
Steven (-s), m. *Étrave*, *établure* (t. de mar.), f.
Stevenen (ik stevende, heb *en* ben gestevend), o. w. *Faire voile*, *voguer*, *cingler*.
Stevenkroon (-en), v. *Couronne rostrale*, f.
Stevig, b. n. *Fort*; *solide*; *ferme*. —, byw. *zie* Steviglyk.
Stevigen (ik stevigde, heb gestevigd), b. w. *Affermir*, *rendre ferme* ou *solide*.
Stevigheid (z. mv.), v. *Fermeté*; *solidité*; *force*, f.
Steviglyk, byw. *Fortement*; *solidement*.
Steyger enz. *zie* Steiger enz.
Sticht (-en), o. *Évêché*, m. —, abdy. *Abbaye*, f.
Stichtelyk, b. n. *Édifiant*, *exemplaire*. —, byw. *Exemplairement*.
Stichtelykheid (z. mv.). v. *Édification*, f.
Stichten (ik stichtte, heb gesticht), b. w. *Fonder*; *établir*; *bâtir*; *ériger*; *créer*; *instituer*. Een gasthuis —. *Fonder un hôpital*. Eene stad —. *Bâtir une ville*. Brand —. *Mettre le feu à*, *incendier*. Tweedragt —. *Semer la discorde*. — (door goede woorden *of* werken). *Édifier*. Het —. *zie* Stichting.
Stichtend, b. n. *Édifiant*; *exemplaire*.
Stichter (-s), m. *Fondateur*; *auteur*, m.
Stichtersche, v. *zie* Stichtster.
Stichtig, b. n. *zie* Stichtend.
Stichting (-en), v. *Fondation*; *institution*; *création*, f.; *établissement*, m. — (door goede woorden *of* werken). *Édification*, f.
Stichtingje (-s), o. *Petite fondation*; *petite institution*, f.; *petit établissement*, m.
Stichtster (-s), v. *Fondatrice*, f.
Stiefbroeder (-s), m. *Frère consanguin*; *frère utérin*, m.
Stiefdochter (-s), v. *Belle-fille*; *fille d'un autre lit*, f.
Stiefkind (-eren), o. *Enfant d'un autre lit*, m.
Stiefmoeder (-s), v. *Belle-mère*, f. Booze —. *Marâtre*, f.
Stiefmoederlyk, b. n. *De belle-mère*.
Stiefvader (-s), m. *Beau-père*, m.
Stiefzoon (-onen), m. *Beau-fils*; *fils d'un autre lit*, m.
Stiefzuster (-s), v. *Sœur consanguine*; *sœur utérine*, f.
Stiel, m. *Métier*, m.; *profession*, f. —, schryfwyze; manier van doen *of* van zeggen. *Style*, m. Koopmans —. *Style de marchand*.
Stier (-en), m. *Taureau*, m. — *zie* Stuer.
Stieren, b. w. *zie* Sturen.
Stierengevecht (-en), o. *Combat de taureaux*, m., *taurocatapsie*, f.
Stierenlym, v. *en* o. *Taurocolle*, f.
Stierf. *zie* Sterven.
Stierman, m. *zie* Stuerman.
Stiermark (landschap). *Stirie*, f.
Stiermensch, m. *Minautore*, m.
Stiertje (-s), o. *Petit taureau*, m.
Stiet, v. (van vogels). *Croupion*, m.
Stiet. *zie* Stooten.
Stift (-en), v. *Pointe*, f.; *poinçon*, m. —, o. *zie* Sticht.
Stiftheer (-en), m. *Chanoine*, m.
Stiftkerk (-en), v. *Église collégiale*, f.
Stigt, o. *zie* Sticht.
Stigtelyk enz. *zie* Stichtelyk enz.
Stigten, b. w. *zie* Stichten.
Stigtend, b. n. *zie* Stichtend.
Stigter, m. *zie* Stichter.
Stigting, v. *zie* Stichting.
Stigtster, v. *zie* Stichtster.
Stikken (ik stikte, heb gestikt), b. w. *Broder*; *piquer*. —, versmachten. *Étouffer*; *suffoquer*. —, o. w. (met *zyn*). *Étouffer*; *suffoquer*. — van de warmte. *Étouffer de chaud*. — van dorst. *Mourir de soif*.
Stikkend, b. n. *Étouffant*; *suffocant*; *méphitique*.
Stikker (-s), m. *Brodeur*, m.
Stikking, v. *Étouffement*, m.; *suffocation*, f.
Stiklucht (z. mv.), v. *Air méphitique*, *gaz azote*, m.
Stiknaeld (-en), v. *Aiguille à broder*, f.
Stikraem (-amen), v. *en* o. *Métier à broder*, *à piquer*, m.
Stiksel, o. *Point*, m.; *broderie*, f.
Stikster (-s), v. *Brodeuse*, f.
Stikstof, v. *Azote*, m.
Stikwerk, o. *Broderie*, f.
Stikziende, b. n. *Myope*, *qui a la vue basse*.
Stikzyde, v. *Soie à broder*, f.
Stil (stiller, stilst), b. n. *Tranquille*; *calme*; *posé*; *paisible*; *doux*; *silencieux*; *taciturne*. — weder. *Temps calme*. — leven. *Vie tranquille*. —, byw. *Tranquillement*; *doucement*; *en repos*. —, heimelyk. *Secrètement*, *en secret*, *en cachette*. — zyn *of* blyven. *Se tenir tranquille* ou *en repos*. — houden. *S'arrêter*; *taire*. Zich — houden. *Se tenir coi*. — staen. *S'arrêter*; *croupir*. — zwygen. *Se taire*. Stil! *Paix! silence! chut!* — daer! *Paix là!*
Stilgezwegen, v. d. van stilzwygen.
Stilheid (z. mv.), v. *Tranquillité*, f.; *calme*; *repos*; *silence*, m. De — van den nacht. *Le silence de la nuit*.
Stilhouding, v. *Action de s'arrêter*, f.; *arrêt*, m.

, v. *Chaise percée*, f.
o. *zie* Stille.
, byw. *Doucement; sans bruit; en*
— spreken. *Parler bas.*
stilde, heb gestild), b. w. *Apaiser;*
; *tranquilliser; pacifier; assoupir.*
s gramschap —. *Apaiser la colère de*
m. Zich —. *S'apaiser; se calmer; s'a-*

o. *zie* Stille.
byw. *Doucement; sans bruit.*
r (-s), m. *Gadouard, vidangeur*, m.
l, v. *zie* Stilheid.
(-en), o. *Lénitif*, m.
o. w. *zie* onder Stil.
e, b. n. *Dormant, croupissant, sta-*
stationnaire. — waters. *Eaux croupis-*

z. mv.), m. *Repos, calme*, m.; *discon-*
n; suspension; pause, f. Tot — bren-
paiser, calmer. Tot — komen. *S'apai-*
calmer. — van wapenen. *Armistice*, m.;
f.
mv.), v. *Tranquillité*, f.; *calme; re-*
lence, m. De — des gemoeds. *La tran-*
de l'âme. De — van den nacht. *Le*
de la nuit. —, eenzaemheid. *Soli-*

n (ik zweeg stil, heb stilgezwegen),
e taire. Zwyg stil. *Taisez-vous.* Het —.
, m.
nd, b. n. *Taciturne; silencieux; tacite.*
rbygaen. *Passer sous silence.*
ndheid (z. mv.), v. *Silence*, m.; *taci-*
, f.
ns, byw. *Tacitement; sans parler;*
lence.
(-kken), m. (fam.). *Vilain bouc; puant,*

n (-en), m. *Anagiris, bois puant*, m.
(-en), o. *Putois*, m.; *bête puante, mou-*

je (-s), o. *Petit putois*, m., *petite bête*
, f.
ik stonk, heb gestonken), o. w. *Puer;*
sentir mauvais. Naer den brandewyn
tir l'eau-de-vie.
, b. n. *Puant; fétide; infect; méphi-*
—, byw. *Puamment.* —e gouw. *Chéli-*
éclaire, f.
(-s), m. *Puant; vilain*, m.
t, o. *Bois puant, anagiris*, m.
(-en), m. en o. *Vilain trou*, m.
s (-zen), m. *Punais*, m.
(en), m. *Marais d'eau croupissant*, m.
h, m. *Poisson puant*, m.
en), v. *Point*, m.
), o. *Petit point*, m.
s), m. *Point*, m.
(ik stippelde, heb gestippeld), b. w.
ler, remplir de petits points; marque-
moucheter.
s (-s), o. *Petit point*, m.
(ik stipte, heb gestipt), b. w. *Tremper.*
ppelen. *Pointiller; marqueter.*
n. *Ponctuel; exact; précis.* —, byw.
ptelyk.
, byw. *Ponctuellement; exactement,*
ment.
(z. mv.), v. *Ponctualité; exactitude;*
on, f.
zegger (-s), m. *Géomancien*, m.

Stipwaerzeggery, v. *Géomance* ou *géomancie*, f.
Stipwaerzegster (-s), v. *Géomancienne*, f.
*Stipulatie, v. *Stipulation*, f.
*Stipuleren, b. w. *Stipuler.*
Stoeffen enz. *zie* Stoffen enz.
Stoeijen (ik stoeide, heb gestoeid), o. w. *Folâtrer, badiner, batifoler.* Het —. *zie* Stoeijing.
Stoeijer (-s), m. *Badin*, m.
Stoeijery, v. *Badinage*, m.
Stoeijig, b. n. *Badin, folâtre.*
Stoeijing, v. *Batifolage*, m.
Stoeister (-s), v. *Celle qui aime à badiner, à folâtrer, badine*, f.
Stoel (-en), m. *Chaise*, f.; *siége*, m. De roomsche —. *Le saint siége.* —, preekstoel, leeraersstoel. *Chaire*, f. —, regterstoel. *Tribunal*, m. — van eene artichok. *Cul d'artichaut*, m. —, stille. *Chaise percée*, f. Ter — gaen. *Aller à la selle.*
Stoeldraeijer (-s), m. *Faiseur de chaises*, m.
Stoelenmat (-tten), v. *Natte de chaise*, f.
Stoelenmatster (-s), v. *Empailleuse*, f.
Stoelenmatter (-s), m. *Empailleur*, m.
Stoelgang, m. *Selle* (méd.), f.
Stoelkleed, o. *Fourreau de chaise*, m.
Stoelkussen (-s), o. *Coussin de chaise*, m.
Stoelmaker, m. *zie* Stoeldraeijer.
Stoeltje (-s), o. *Petite chaise*, f.
Stoep (-en), v. *Perron; trottoir*, m.
Stoepje (-s), o. *Petit perron; petit trottoir; soldat de ville*, m.
Stoet, m. *Cortége; train*, m.; *suite*, f.
Stoetery (-en), v. *Haras*, m.
Stof (z. mv.), o. *Poudre; poussière*, f.; *atomes*, m. pl. Tot — maken, malen *of* brengen. *Réduire en poudre.* —, v. *zie* Stoffe.
Stofachtig, b. n. *Poudreux, pulvérulent.*
Stofbessem (-s), m. *Houssoir*, m.
Stofdruppels, m. mv. *Pulvérin*, m.; *poussière humide d'un jet d'eau*, f.
Stoffaedje, v. } *Étoffe*, f.
Stoffagie, v. }
Stoffe (-n), v. *Étoffe*, f. —, onderwerp. *Matière*, f.; *sujet*, m. Eerste —. *Matière première.* Kort van — zyn. *S'emporter aisément.*
Stoffeerder (-s), m. *Garnisseur*, m. —, leugenverzinner. *Forgeur de mensonges, de contes*, m.
Stoffeersel, o. *Garniture*, f.; *ameublement*, m.
Stoffeerster (-s), v. *Celle qui garnit.*
Stoffelyk, b. n. *Matériel.* —, byw. *Matériellement.*
Stoffelykheid (z. mv.), v. *Matérialité*, f.
Stoffen, onv. b. n. *D'étoffe.*
Stoffen (ik stofte, heb gestoft), b. w. *Oter la poussière; épousseter.* —, o. w. *Se vanter, hâbler.*
Stoffend, b. n. *Vantard.*
Stoffer (-s), m. *Houssoir*, m. —, zwetser. *Fanfaron, hâbleur, vantard*, m.
Stofferen (ik stoffeer, stoffeerde, heb gestoffeerd), b. w. *Garnir; étoffer; meubler; assortir; pourvoir.* Eene kamer —. *Garnir* ou *meubler une chambre.* —, leugens verzinnen. *Forger* ou *inventer des mensonges.*
Stofferig, b. n. *Poudreux.*
Stoffering, v. *Garniture*, f.; *ameublement*, m.
Stoffery, v. *Fanfaronnade, hâblerie*, f.
Stoffewinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend des étoffes*, f.
Stoffig, b. n. *Poudreux.*
Stofgoud (z. mv.), o. *Poudre d'or*, f.
Stofhagel (z. mv.), m. *Grésil*, m.

Stofhagelen (het stofhagelde, heeft gestofhageld), onp. w. *Grésiller.* Het —. *Grésillement*, m.

Stofje (-s), o.
Stofken (-s), o. } *Atome*, m.

Stofmaking, v. *Pulvérisation*, f.

Stofmeel (z. mv.), o. *Folle farine*, f.

Stofregen (-s), m. *Bruine*, f.

Stofregenen (het stofregende, heeft gestofregend), onp. w. *Bruiner.*

Stofregentje (-s), o. *Petite pluie très-fine*, f.

Stofscheider (-s), m. *Chimiste*, m.

Stofscheiding, v.
Stofscheikunde, v. } *Chimie*, f.

Stofster (-s), v. *Vantarde*, f.

Stofzand, o. *Sable très-fin*, m.

Stoïcyn (-en), m. *Stoïcien*, m.

Stoïsch, b. n. *Stoïque*, *stoïcien.*

Stok (-kken), m. *Bâton*, m.; *canne*, f.; *manche*, m. — (in een kiekenkot enz.). *Juchoir*, *perchoir*, m. — (in het kaertspel). *Talon*, m. Met den — verkoopen. *Vendre à l'encan.* Eenen — in het wiel steken (spreekw.). *Traverser un dessein.*

Stokbeeld (-en), o. *Statue*, f.

Stokbeeldje (-s), o. *Petite statue*, f.

Stokbeurs (-zen), v. *Escarcelle*, f.

Stokbewaerder (-s), m. *Geôlier*, m.

Stokbewaerster (-s), v. *Geôlière*, f.

Stokblind, b. n. *Tout à fait aveugle.*

Stokdweil, (-en), m. *en* v. *Faubert*, m., *vadrouille* (t. de mar.), f.

Stokebrand (-en), m. *Boute-feu*, m.

Stoken (ik stook, stookte, heb gestookt), b. w. *Allumer* ou *attiser le feu*; *faire du feu*; (fig.) *causer*; *susciter.* Tweedragt —. *Semer la discorde.* —, zuiveren. *Nettoyer.* Zyne tanden —. *Curer* ou *nettoyer ses dents.* —, overhalen. *Distiller.*

Stoker (-s), m. *Distillateur*, m.

Stokery (-en), v. *Distillerie*, f.

Stokgeld (-en), o. *Charge*, f., *impôt*, m.

Stokgoederen, o. mv. *Biens héréditaires*, m. pl.

Stokhouder (-s), m. *Maître de ventes*, m.

Stokhuis (-zen), o. *Geôle*, *prison*, f.

Stoking, v. *Distillation*, f.

Stokje, o. *zie* Stoksken.

Stokken (ik stokte, heb gestokt), b. w. *Enjaler* (t. de mar.).

Stokkerig, b. n.
Stokkig, b. n. } *Cordé*; *cotonneux.*

Stoklanteern (-en), v. *Falot*, m.

Stokmeester (-s), m. *Geôlier*; *concierge*, m.

Stokoud, b. n. *Fort vieux*, *décrépit.*

Stokouderdom (z. mv.), m. *Décrépitude*, f.

Stokpaerd, o.
Stokpaerdje, o. } *zie* Stokpeerdje.

Stokpeerdje (-s), o. *Marotte*, f., *objet d'une passion déréglée*, m.

Stokregel (-s, -en), m. *Maxime*; *réplique* (*au théâtre*), f.

Stokroos (-ozen), v. *Rose de Gueldre*, f.

Stoksken (-s), o. *Petit bâton*, m.; *baguette*, f.

Stokslag (-en), m. *Coup de bâton*, m. —en. *Bastonnade*, f. —en geven. *Bâtonner.*

Stoksuiker (z. mv.), v. *Sucre candi*, m.

Stokvisch, m. *Stokfiche*, m.; *merluche*, *morue sèche*, f. — zonder boter (spreekw.). *Coups de bâton*, m. pl.

Stokvormig, b. n. *En forme de bâton.* — sieraed (aen zuilen). *Rudenture*, f.

Stollen (ik stolde, ben gestold), o. w. *Se cailler*, *se figer*, *se coaguler*; *tourner.* Doen —. *Cailler*, *figer.*

Stolling, v. *Caillement*, *figement*, m., *coagulation*; *syncrèse* (chim.), f.

Stolp (-en), v. *Couvre-feu*, m.

Stolpen (ik stolpte, heb gestolpt), b. w. *Couvrir.*

Stom, b. n. *Muet*, Stomme dieren. *Brutes*, f. pl.

Stomen (ik stoomde, heb gestoomd), o. w. *Rendre de la vapeur.*

Stomheid (z. mv.), v. *Mutisme*, m. —, domheid. *Lourderie*, f.

Stomme, b. n. *zie* Stom.

Stomme, m. *Muet*, m. De spraek wedergeven aen de —n. *Rendre la parole aux muets.*

Stommelen (ik stommelde, heb gestommeld), o. w. *Faire du bruit.*

Stommeling, v. *Bruit*, m.

Stommelings, byw. *Sans parler.*

Stommen (ik stomde, heb gestomd), b. w. *Mixtionner* ou *frelater* (*du vin*).

Stommigheid, v. *zie* Stomheid.

Stomp, b. n. *Émoussé*; *sans pointe*; *téret* (bot.). —mes. *Couteau émoussé.* —e hoek. *Angle obtus.* — maken. *Émousser.* — worden. *S'émousser.*

Stomp (-en), v. (van eenen boom). *Tronc*, m.; *souche*, f. — (van een afgezet been *of* arm). *Moignon*, m. —, m. *Coup*, m.

Stompachtig, b. n. *Térétiuscule* (bot.).

Stompen (ik stompte, heb gestompt), b. w. *Émousser.* —, stooten. *Pousser.*

Stompheid (z. mv.), v. (der tanden). *Agacement* (*des dents*), m.

Stomphoekig, b. n. *Obtusangle.*

Stompken (-s), o. *Petit tronc* (*d'arbre*); *petit moignon*, m.

Stompneus (-zen), m. *Nez camus*, *camard*, *camus*, m.

Stompneuzig, b. n. *Camus*, *camard.*

Stompvoet (-en), m. *Pied bot*, m.

Stomspel, o. *Pantomime*, f.

Stomspeler (-s), m. *Pantomime*, m.

Stond (-en), m. *Moment*, *instant*, m.; *heure*, f. Op dezen —. *A cette heure.* Van —en aen. *Sur-le-champ.* —en. *Menstrues*, f. pl.

Stond. *zie* Staen.

Stonk. *zie* Stinken.

Stoof (stoven), v. *Chauffe-pied*, m., *chaufferette*, f. —, badstoof. *Bain*, m.; *étuve*, f. —, kachel. *Poêle*, m. —, warmplaets. *Étuve*, f.

Stoof. *zie* Stuiven.

Stoofgat (-en), o. *Chauffe* (t. de fondeur), f.

Stoofmaker (-s), m. *Poêlier*, m.

Stoofpan (-nnen), v. *Casserole*; *poêle*, f.

Stoofpot, m. *zie* Stoofpan.

Stookkunde (z. mv.), v. *Art de distiller*, m.

Stookoven (-s), m. *Fournaise*, f.

Stookplaets (-en), v. *Atre*, *foyer*, m.

Stookyzer (-s), o. *Fourgon*, *tisonnier*, m.

Stool (stolen), v. *Étole*, f.

Stoom, m. *Vapeur*, f.

Stoomachtig, b. n. *Vaporeux.*

Stoombad (-en), o. *Bain de vapeur*, m.

Stoomboot (-en), m. *en* v.
Stoomschuit (-en), v. } *Bateau à vapeur*, m.

Stoop (-en), v. *Mesure de deux pots*, f. —, kruik. *Cruche*, f.

Stoorder (-s), m. *Perturbateur*; *trouble-fête*; *importun*; *interrupteur*, m.

Stooren (ik stoorde, heb gestoord), b. w. *Troubler*; *inquiéter*; *interrompre*; *distraire.* Zich —. *Se troubler*; *s'inquiéter*; *se mettre en*

. Hy stoort zich daer niet aen. *Il ne s'en* *le pas.*
d, b. n. *Inquiétant.*
; (-en), v. *Trouble*, m.; *inquiétude*; *in-* *ation*, f. — van vreugd. *Rabat-joie*, m.
(-ssen), v. *Trouble*, m.; *perturba-* *f.*
en), m. *Coup; choc; heurt*, m.; *atta-* f. — met den degen. *Coup d'épée.* — en voet. *Coup de pied.* — met de schou- *Épaulée*, f. Zonder slag of —. *Sans* *férir.*
;en (-s), m. *Estoc*, m.; *brette*, f.
(ik stiet, heb gestooten), b. w. *Pousser;* *er; cogner; choquer.* Iemand van zich *Repousser quelqu'un.* Uit het huis —. *er de la maison.* Van den troon —. *ner.* Uit het bezit —. *Déposséder de.* id uit zyn ambt —. *Dépouiller quel-* *de son emploi.* Zyn hoofd — (spreekw.). *uer dans ses entreprises.* —, stampen. ; *broyer; concasser.* —, o. w. *Cosser*, *ser* (en parlant de béliers); *repousser* (se s armes à feu).
(-s), m. *Pileur; broyeur; pousseur*, m. untstuk). *Deux sous et demi de Hollande*,
ek (-aken), m. *Crochet d'établi*, m.
(-s), o. *Petit coup; petit choc*, m.
nt, m. *Bord de jupe*, m.
h, b. n. *Qui frappe des cornes.*
r (-s), v. *Pousseuse*, f.
y, b. n. *A l'abri des coups.*
gen (-s), m. *Charrette à main*, f.
ppen), v. *Bouchon; tampon; bondon*, m.
kleederen enz.). *Rentraiture*, f.
en, o. *Fil à ravauder* ou *à rentraire*, m.
s (z. mv.), v. *Futée* (mastic), f.
-s), o. *Petit bouchon*, m.
d (-aden), m. *Rentraiture*, f.
ijen (ik stopnaeide, heb gestopnaeid), *Rentraire.*
ld (-en), v. *Aiguille à rentraire*, f.
(-s,-en), m. *Chaume; fétu*, m.; *éteule*, f.
baerd (-en), m. *Barbe courte et dure*, f.
haer (-aren), o. / hair (-en), o. } *Poil court et rude*, m.
heuveltje (-s), o. *Chaumier*, m.
sikkel (-s,-en), v. *Étrape* (faucille), f.
veren, v. mv. *Nouvelles plumes des oi-* *r*, f. pl.
vlam, v. *Flamme de chaume* ou *d'é-* , f.
(ik stopte, heb gestopt), b. w. *Boucher;* *er; tamponner; remplir; rentraire; re-* *dre; raccommoder; ravauder; opiler.* Zyne —. *Se boucher les oreilles.* Kousen —. *uder des bas.* Eene pyp —. *Remplir* *pipe, y mettre du tabac.* Iemand den —. *Fermer la bouche à quelqu'un.* —, en. *Étancher; arrêter.* Het bloed —. *cher* ou *arrêter le sang.* Het —. *Rempliss-* ; *ravaudage*, m.
d, b. n. *Qui bouche; astringent; restrin-* ; *opilatif; obstructif.*
r (-s), m. *Rentrayeur; ravaudeur*, m.; (mar.), f.
ig, v. *Obstruction, opilation, astriction*, *ise* (t. de couturière), f.
(-s), o. *Bouchon; bondon*, m. — (in klee- n enz.). *Rentraiture, reprise*, f.
ieren, v. mv. *Muscles obturateurs*, m. pl.

Stopsteen (-en), m. *Pierre qui sert à boucher un trou*, f.
Stopster (-s), v. *Rentrayeuse; ravaudeuse*, f.
Stopstukken, o. mv. *Palardeaux*, m. pl., *planches pour boucher les trous du bordage*, f. pl.
Stopverf, v. *Mastic*, m.
Stopwas (z. mv.), m. en o. *Propolis* (cire), f.
Stopwerk, o. *Vivelle*, f.
Stopwoord (-en), o. *Cheville* (inutilité dans un vers), f.
Storaxboom (-en), m. *Aliboufier*, *storax* ou *styrax*, m.
Storen enz. *zie* Stooren enz.
Storm (-en), m. *Orage*, m.; *tempête*, f. —, aanval. *Assaut*, m.; *attaque*, f. — loopen. *Aller* ou *monter à l'assaut.*
Stormachtig, b. n. *Orageux; tempêtueux.*
Stormbok, m. *zie* Stormram.
Stormbreuk (-en), v. *Brèche*, f.
Stormdak (-en), o. *Tortue* (t. d'antiq.), f.
Stormen (ik stormde, heb gestormd), o. en onp. w. *Faire gros temps.* —, o. w. *Aller* ou *monter à l'assaut.*
Stormenderhand, byw. *D'assaut; d'emblée; par force.* — innemen. *Prendre* ou *emporter d'assaut.*
Stormgat (-en), o. *Brèche*, f.
Stormhoed (-en), m. *Casque; heaume; armet*, m.
Stormig, b. n. *zie* Stormachtig.
Stormkat (-tten), v. *Cavalier* (t. de fortif.), m.
Stormklok (-kken), v. *Tocsin; beffroi*, m. De — kleppen. *Sonner le tocsin.*
Stormladder (-s), v. *Échelle pour monter à l'assaut*, f.
Stormleer, v. *zie* Stormladder.
Stormpael (-alen), m. *Palissade*, f. met —alen afsluiten. *Palissader.*
Stormpaelwerk, o. *Palissade*, f.
Stormplank (-en), v. *Hersillon*, m.
Stormram (-mmen), m. *Bélier* (machine de guerre), m.
Stormscherm (-en), o. *Mantelet*, *parapet, mobile*, m.
Stormtoren (-s), m. *Hélépole* (machine), f.
Stormweder, o. *Temps orageux*, m.
Stormwind (-en), m. *Vent orageux; ouragan* m., *bourrasque*, f.
Storten (ik stortte, heb gestort), b. w. *Répandre, verser.* Tranen —. *Verser des larmes.* —, nederstorten. *Précipiter.* Iemand in zyn verderf —. *Causer la perte* ou *la ruine de quelqu'un.* —, o. w. (met *zyn*). *Tomber; se renverser.*
Stortgat (-en), o. *Épanchoir*, m.
Storting (-en), v. *Effusion*, f.; *épanchement*, m. —, val. *Chute*, f. — (van geld). *Versement*, m.
Stortregen (-s), m. *Lavasse, ondée, averse*, f.
Stortregenen, onp. w. Het stortregent. *Il pleut à verse.*
Stortschotel (-s), m. *Prodigue, dépensier*, m.
Stortvaetje (-s), o. *Petite soucoupe*, f.
Stortvat (-en), o. *Soucoupe*, f.
Stortwyn, m. *Baquetures*, f. pl.
Stotteren (ik stotterde, heb gestotterd), o. w. *Bégayer.*
Stotterig, b. n. *Bègue.*
Stottering, v. *Balbutiement*, m.
Stout, b. n. *Hardi; intrépide; téméraire; audacieux.* — maken. *Enhardir.* — bestaen. *Entreprise hardie.* —, moedwillig. *Méchant; insolent; effronté.* —e jongen. *Méchant garçon.* —, byw. *zie* Stoutelyk.
Stoutelyk, byw. *Hardiment; témérairement.*

—, moedwilligLyk. *Effrontément; insolemment.*
Stouthartig enz. *zie* Stouthertig enz.
Stouthertig, b. n. *Hardi; courageux; intrépide.* —, byw. *zie.* Stouthertiglyk.
Stouthertigheid (z. mv.), v. *Hardiesse; intrépidité*, f.; *courage*, m.
Stouthertiglyk, byw. *Hardiment; intrépidement; courageusement.*
Stoutheid (z. mv.), v. *Hardiesse; témérité*, f. —, moedwilligheid. *Méchanceté; insolence; effronterie*, f.
Stoutmoedig enz. *zie* Stouthertig enz.
Stouwen (ik stouwde, heb gestouwd), b. w. *Pousser, faire avancer.*
Stoven (ik stoof, stoofde, heb gestoofd), b. w. *Faire une étuvée; cuire à petit feu.* —, vermurwen door pappen enz. *Fomenter.*
Stoving, v. *Fomentation*, f.
Strael (-al en), m. *Rayon*, m.
Straelbreekbaer, b. n. *Refrangible.*
Straelbreekbaerheid, v. *Refrangibilité*, f.
Straelbrekend, b. n. *Catadioptrique; réfractif; réfringent.*
Straelbreking, v. *Réfraction; transmission*, f.
Straeldieren, o. mv. *Radiaires*, m. pl.
Straelkrans, m. *Auréole*, f.; *nimbe*, m.
Straelkroon, v. *Couronne radiée*, f. *zie* Straelkrans.
Straelkunde (z. mv.), v. *Optique*, f.
Straelkundige (-n), m. *Opticien*, m.
Straelpunt, o. *Foyer* (t. de phys.), m.
Straelswyze, byw. *En forme de rayon.*
Straeltje (-s), o. *Petit rayon*, m.
Straeluitschieting, v. *Irradiation*, f.
Straem, v. *zie* Striem.
Straet (-aten), v. *Rue*, f. In het volle van de —. *En pleine rue.* —, zeeëngte. *Détroit*, m. De — van Gibraltar. *Le détroit de Gibraltar.*
Straetarbeider (-s), m. *Homme qui travaille dans la rue, crocheteur, brouettier etc.* m.
Straetgerucht (-en), o. *Bruit qu'on fait dans les rues; bruit vulgaire*, m.
Straethamer (-s), m. *Scie, demoiselle* (instrument), f.
Straethoek (-en), m. *Coin d'une rue*, m.
Straethoer (-en), v. *Coureuse*, f.
Straetje (-s), o. *Ruelle*, f. — zonder uitgang of eind. *Cul de sac*, m.
Straetjongen (-s), m. *Polisson*, m.
Straetlied (-eren), o. } *Vaudeville*, m.
Straetliedeken (-s), o. }
Straetlooper (-s), m. *Batteur de pavé, fainéant*, m.
Straetloopster (-s), v. *Fainéante*, f.
Straetmaer (-aren), v. *Bruit vulgaire*, m.
Straetmaker (-s), m. *Paveur*, m.
Straetmakershamer (-s,-en), m. *Épinçoir, marteau de paveur*, m.
Straetmare, v. *zie* Straetmaer.
Straetpikker, m. *zie* Straethamer.
Straetpraetje, o. *zie* Straetmaer.
Straetroover (-s), m. *Brigand*, m.
Straetroovery, v. *Brigandage*, m.
Straetschans (-en), v. *Barricade*, f.
Straetschenden, b. w. *Insulter en pleine rue; commettre des violences dans les rues.*
Straetschender (-s), m. *Coupe-jarret, brigand*, m.
Straetschendery (-en), v. *Violence commise dans la rue*, f.
Straetslypen, b. w. *Battre le pavé, fainéanter.*
Straetslyper (-s), m. *Batteur de pavé, fainéant*, m.

Straetstamper (-s), m. *Hie, demoiselle*, f.
Straetsteen (-en), m. *Pavé; caillou*, m.
Straettael (z. mv.), v. *Langage des halles*, m.
Straetvarken (-s), o. } *Coureuse*, f.
Straetverken (-s), o. }
Straetwaerts, byw. *Du côté de la rue, vers la rue.*
Straetweg (-en), m. *Pavé, chemin pavé*, m.
Straf (-ffer, strafst), b. n. *Sévère; rigide; rigoureux, dur; rude.* —, byw. *Sévèrement; rigidement; rigoureusement; durement.*
Straf (-ffen), v. *Punition; peine*, f.; *châtiment; supplice*, m. Op — van. *Sous peine de.* Op levens —. *Sous peine de mort.* Ter — geleiden. *Mener au supplice.*
Strafbaer (-der,-st), b. n. *Punissable, châtiable.*
Strafbaerheid (z. mv.), v. *Culpabilité; criminalité; pénalité*, f.
Strafbank (-en), v. *Question; torture*, f.
Strafbedreigend, b. n. *Comminatoire.*
Strafbepalingen, v. mv. *Dispositions pénales*, f. pl.
Straffeloos, b. n. *Impuni.* —, byw. *Impunément.*
Straffeloosheid (z. mv.), v. *Impunité*, f.
Straffelyk, b. n. *en* byw. *zie* Straf, b. n.
Straffen (ik strafte, heb gestraft), b. w. *Punir; châtier; supplicier.* Aen den lyve —. *Punir corporellement.*
Straffer (-s), m. *Punisseur*, m.
Straffigheid, v. *zie* Strafheid.
Straffing, v. *Action de punir; punition*, f.
Strafheid (z. mv.), v. *Sévérité; rigueur; rigidité; austérité; dureté*, f.
Strafhuis (-zen), o. *Maison de détention; prison*, f.
Strafopleggend, b. n. *Pénal.*
Strafplaets (-en), v. *Lieu de supplice*, f.
Strafregt, o. Wetboek van —. *Code pénal*, m.
Strafschuldig, b. n. *Coupable; criminel.*
Strafschuldigheid, v. *zie* Strafbaerheid.
Straftooneel (-en), o. *Échafaud*, m.
Strafuer, v. *en* o. *Heure du supplice*, f.
Strafveerdig, b. n. *Prêt à punir.*
Strafverandering, v. *Commutation de peine*, f.
Strafverordeningen, v. mv. *Dispositions pénales*, f. pl.
Strafvonnis, o. *Arrêt de condamnation*, m.
Strafvry, b. n. *Impuni.*
Strafwaerdig, b. n. } *Punissable, châtiable.*
Strafweerdig, b. n. }
Strafweerdigheid (z. mv.), v. *Démérite*, m.
Strafwet (-tten), v. *Loi pénale*, f.
Strafwetgeving, v. *Législation pénale*, f.
Strafzweerd, o. *Glaive*, m.
Strak, b. n. *Raide, tendu.* —, byw. *zie* Straks.
Straks, byw. *Bientôt, tout-à-l'heure, à l'instant, d'abord.*
Stralen (ik strael, straelde, heb gestraeld), o. w. *Rayonner.*
Stralenbreking, v. *Réfraction*, f.
Stralend, b. n. *Rayonnant, radieux, radiant.*
Stralenkroon, v. *zie* Straelkroon.
Straling, v. *Rayonnement*, m., *radiation*, f.
Stram, b. n. *Raide; engourdi.* — maken. *Raidir; engourdir.*
Stramheid (z. mv.), v. *Raideur*, f.; *engourdissement*, m.
Strammigheid, v. *zie* Stramheid.
Stramyn, v. *Étamine* (étoffe), f.
Stramynwever (-s), m. *Étaminier*, m.
Strand (-en), o. *Rivage*, m.; *rive; côte*, f.

berg (-en), m. *Falaise*, f.
bewoner (-s), m. *Riverain*, m.
dief (-ven), m. *Vagant*, m.
en (ik strandde, ben gestrand), o. w.
ouer; s'ensabler. Doen —. *Faire échouer*;
bler.
heer (-en), m. *Seigneur riverain*, m.
ng, v. *Échouement*, m.
kei (-ijen), m. *en* v. *Galet*, m.
looper (-s), m. *Vagant*; *jabiru*, m.
meester, m. *zie* Strandheer.
regt, o. *Droit d'épave*, *droit de varech*,
pavité, f.
vonder (-s), m. *Employé d'un seigneur*
ain, m.
voogd (-en), m. *Baliseur*, m.
zwaluw (-en), v. *Hirondelle*, f., ou *marti-*
le rivage, m.
. *zie* Streng.
(ik straet, straette, heb gestraet), b. w.
r.
zie Stryden.
(-eken), v. *Contrée*, f.; *endroit*; *quar-*
canton, m. — (schippersw.). *Course*,
, f. —, zeestreek. *Parage*, m., *plage*, f.
in het kompas. *Rumb*, m., *aire de vent*, f.
n. *Coup*, m. — op de viool. *Coup d'ar-*
—, slimme trek. *Tour*, m.; *niche*;
, f.
zie Stryken.
afels, v. mv. *Tables loxodromiques*, f. pl.
vyzer (-s), m. *Boussole*, f.
v. *zie* Roskam.
er, m. *zie* Streeler.
n (ik streelde, heb gestreeld), b. w. *Ca-*
r; *amadouer*; *flatter*; *cajoler*.
nd, b. n. *Caressant*; *flatteur*.
r (-s), m. *Flatteur*; *cajoleur*, m.
ng, v. *Caresse*; *flatterie*, f.
ter (-s), v. *Flatteuse*; *cajoleuse*, f.
, v. *zie* Striem.
(-enen), v. *Écheveau*, m.
je (-s), o. *Petit écheveau*, m., *éche-*
, f.
(-epen), v. *Raie*; *ligne*; *barre*; *trai-*
f.
eleding, v. *Harmonie* (t. d'anat.), f.
e (-s), o. *Petite raie* ou *ligne*, f.
wyze, byw. *En forme de raie* ou *de ligne*.
lyk, b. n. *Profitable*; *utile*.
n (ik strekte, heb gestrekt), o. w. *Ser-*
être propre ou *utile à*; *être profitable*.
oorbeeld —. *Servir d'exemple*. —, duren.
r. Het —. *Tendance*, f.
nd, b. n. *Tendant*.
ng, v. *Tendance*, f.
nen (ik stremde, heb gestremd), b. w.
er, *figer*. —, tegenhouden. *Arrêter*, *em-*
r, *retenir*, *enrayer*. Het bloed —. *Ar-*
ou *étancher le sang*. —, o. w. (met *zyn*).
iller, *se figer*, *se coaguler*, *tourner*. Doen
ailler, *figer*. Het —. *Caillement*, m.
nend, b. n. *Coagulant*.
ning, v. *Caillement*, *figement*, m.; *coa-*
ion; *syncrèse* (chim.), f. —, tegenhou-
. *Obstacle*, *empêchement*, m.
el, o. *Présure*, f.; *lait caillé*, m.
, b. n. *Sévère*; *rigide*; *rigoureux*; *rude*;
re; *dur*. —e regter. *Juge sévère*. — leven.
austère. — zyn tegen iemand. *Sévir contre*
qu'un. —, byw. *zie* Strengelyk.
(-en), v. *Écheveau*, m. —, koord. *Corde*,
f. —, trekzeel. *Trait*, m. —, kabelgaren. *To-*
ron, m. — (ontleedk.). *Cordon*, m. Navel —.
Cordon ombilical. — (fig.). Aenhang. *Cabale*;
séquelle, f.; *parti*, m.
Strengelen (ik strengelde, heb gestrengeld),
b. w. *Entrelacer*; *tresser*; *natter*; *joindre*; *unir*.
Strengeling, v. *Entrelacement*, m.
Strengelyk, byw. *Sévèrement*; *rigidement*; *ri-*
goureusement; *durement*; *rudement*; *austè-*
rement.
Strengen (ik strengde, heb gestrengd), b. w.
Tendre; *tresser*, *entrelacer*; (fig.) *obliger*.
Strengetje (-s), o. *Petit écheveau*, m.; *petite*
corde, f., *petit trait*; *petit cordon*, m.
Strengheid (-heden), v. *Sévérité*; *rigidité*; *ri-*
gueur; *austérité*; *dureté*, f.
Strengleder, o. *Porte-trait*, m.
Strepen (ik streep, streepte, heb gestreept),
b. w. *Rayer*.
Streping, v. *Rayure*, f.
Streven (ik streef, streefde, heb gestreefd), o. w.
Tâcher, *s'efforcer*, *faire tous ses efforts*. Naer
iets —. *Aspirer* ou *tendre à quelque chose*.
Streving, v. *Effort*, m.; *tendance*, f.
Stribbelaer (-s), m. *Querelleur*; *chicaneur*, m.
Stribbelaerster (-s), v. *Querelleuse*; *chicaneuse*, f.
Stribbelen (ik stribbelde, heb gestribbeld), o. w.
Chicaner; *contester*; *disputer*; *quereller*.
Stribbelig, b. n. *Chicanier*; *querelleur*.
Stribbeling (-en), v. *Querelle*; *dispute*; *contesta-*
tion; *chicane*, f.
Striem (-en), v. *Marque d'un coup de fouet*, f.
Strik (-kken), m. *Nœud coulant*, m. Eenen —
leggen. *Faire un nœud coulant*. — (om vogels
enz. te vangen). *Piége*, m.; *attrapoire*; *trappe*,
f.; *lacs*, m. pl.; *panneau*, m. Strikken span-
nen. *Tendre* ou *dresser des piéges*. In de strik-
ken vallen. *Donner dans le panneau*.
Strikje (-s), o. *Petit nœud*; *petit piége*, m.
Strikken (ik strikte, heb gestrikt), b. w. *Faire*
un nœud; *nouer*. —, breiden. *Tricoter*.
Strikkenspanner (-s), m. *Colleteur*, m.
Strikknoop (-en), m. *Nœud coulant*, m.
Strikkoord, v. *zie* Knoopkoord.
Strikletter (-s), v. *Lettre capitale* ou *majus-*
cule, f.
Striklis (-ssen), v. *Ganse faite en nœud*, f.
Strikrede, v. *Sophisme*, m.; *cavillation*, f.
Striksieraed, o. *Cordelière* (archit.), f.
Strikt, b. n. *Exact*; *ponctuel*; *précis*. —, streng.
Austère. —, byw. *zie* Striktelyk.
Striktelyk, byw. *Exactement*; *ponctuellement*;
précisément. —, strengelyk. *Austèrement*.
Striktheid (z. mv.), v. *Exactitude*; *précision*, f.
—, strengheid. *Austérité*, f.
Strobbelen, o. w. *zie* Strompelen.
Strobbeling, v. *zie* Strompeling.
Strompelen (ik strompelde, heb gestrompeld),
o. w. *Broncher*; *trébucher*.
Strompelig, b. n. *Raboteux*.
Strompeling, v. *Bronchade*, f.; *trébuchement*, m.
Stronk (-en), m. *Tronc* (*d'arbre*), m. — (van
koolen enz.). *Trognon*, m.
Stronkelen (ik stronkelde, heb gestronkeld),
o. w. *Broncher*.
Stronkje (-s), o. *Petit tronc* (*d'arbre*); *petit*
trognon, m.
Stront (-en), m. *Excrément*, m.; *matière fécale*;
fiente, f.
Strontachtig, b. n. *Plein de fiente* ou *de matière*
fécale, *merdeux*.

Stronterig, b. n. } *zie* Strontachtig.
Strontig, b. n. }
Strontjager (-s), m. *Labbe, stercoraire* (oiseau), m.
Strontkever (-s), m. *Stercoraire* (scarabée), m.
Strontvisch (-sschen), m. *Enfumé* (poisson), m.
Strontvlieg (-en), v. *Fouille-merde, escarbot*, m.
Stroo enz. *zie* Strooi enz.
*Stroof, v. *Strophe*, f.
Strooi, o. *Paille*, f.; *feurre*, m. Bussel —. *Botte de paille*, f.
Strooiachtig, b. n. *De paille; qui tient de la paille.*
Strooiband (-en), m. *Lien de paille*, m.; *accolure*, f.
Strooibed (-dden), o. *Paillasse*, f. — (voor peerden). *Litière*, f.
Strooibloem (-en), v. *Éternelle, immortelle*, f.
Strooibos (-ssen), m. *Botte de paille*, f.
Strooiboter (z. mv.), v. *Beurre d'hiver*, m.
Strooibundel, m. *zie* Strooibos.
Strooidak (-en), o. *Toit de chaume* ou *de paille*, m.
Strooidek (-kken), o. } *Paillasson*, m.
Strooideksel (-s), o. }
Strooifakkel (-s), v. *Brandon*, m.
Strooihalm (-en), m. *Brin* ou *tuyau de paille; fétu; chaume; chalumeau*, m.
Strooihoed (-en), m. *Chapeau de paille*, m.
Strooihut (-tten), v. } *Chaumière* f.
Strooihuisken (-s), o. }
Strooijen (ik strooide, heb gestrooid), b. w. *Parsemer; épandre; répandre; joncher; jeter çà et là.* Bloemen op eenen weg. *Parsemer un chemin de fleurs.*
Strooijen, onv. b. n. *De paille.*
Strooijonker (-s), m. *Hobereau*, m.
Strooimat (-tten), v. *Paillasson*, m.
Strooisel, o. *Jonchée*, f. —, strooibed. *Litière*, f.
Strooitoorts (-en), v. *Brandon*, m.
Strooiverkooper (-s), m. *Pailleur*, m.
Strooiverkoopster (-s), v. *Pailleuse*, f.
Strooiwisch (-sschen), m. en v. *Bouchon de paille; brandon*, m.
Strooiwischje (-s), o. *Petit bouchon de paille; petit brandon*, m.
Strooizak (-kken), m. *Paillasse*, f.
Strooizolder (-s), m. *Paillier*, m
Strook (-en), v. *Bande; courroie; longe*, f.
Strooken (ik strookte, heb gestrookt), b. w. *Caresser, flatter, cajoler, amadouer.* —, o. w. *S'accorder, être en harmonie.*
Strookje (-s), o. *Petite bande; petite courroie*, f.
Stroom (-en), m. *Courant; cours; flux*, m.; *marée*, f. Voor - hebben. *Avoir la marée favorable.* Den — tegen hebben of tegen - hebben *Avoir la marée contraire.* Den dood zeilen. *Refouler la marée.* Met den —. *A-vau-l'eau.* —, rivier. *Fleuve*, m.; *rivière*, f.; *torrent*, m. —, ree. *Rade*, f.
Stroomachtig, b. n. *Comme un torrent.*
Stroomen (ik stroomde, heb gestroomd), o. w. *Couler, fluer, ruisseler.*
Stroomend, b. n. *Coulant; courant, ruisselant.*
Stroomgod (-en), m. *Dieu d'une rivière* ou *d'un fleuve*, m.
Strooming, v. *Coulement*, m.
Stroompje (-s), o. *Petit courant; petit fleuve*, m.; *petite rivière*, f.
Stroomswyze, byw. *Comme un courant, comme un fleuve.*
Stroomvisch (-sschen), m. *Poisson de rivière*, m.

Stroomwater, o. *Eau de rivière*, f.
Stroop, v. *Sirop*, m. —, m. *Course; irruption*, f.
Stroopachtig, b. n. *Siropeux.*
Stroopen (ik stroopte, heb gestroopt), b. w. *Écorcher, depouiller.* —, opstroopen. *Retrousser.* —, o. w. *Faire des courses* ou *des incursions; butiner; marauder.* Op zee —. *Pirater, écumer la mer.*
Strooper (-s), m. *Partisan; pillard; brigand, maraudeur*, m.
Stroopery (-en), v. *Course; irruption*, f.; *pillage; brigandage*, m.; *maraude*, f.
Strooplepel (-s), m. *Cuiller à sirop*, f.
Strooppot (-tten), m. *Pot à sirop*, m.; *chevrette*, f.
Strooy enz. *zie* Strooi enz.
Strop (-ppen), m. *Corde; tourtouse, hart*, f. —, knoop. *Nœud*, m. — (gem.). Schelm. *Pendard*, m. — (schippersw.). *Étrope*, f.
Stropje (-s), o. *Petite corde*, f.; *petit nœud*, m.
Stroptouw (-en), v. en o. *Gerseau*, m.; *étrope* (t. de mar.), f.
Strot (-tten), m. *Gorge*, f.; *gosier*, m.
Strotäder, v. *Veine jugulaire*, f.
Strothoofd (-en), o. *Larynx*, m.
Strotlap, m. *Épiglotte, luette*, f.
Strotsnede, v. *Bronchotomie, laryngotomie* (t. de chir.), f.
Strotspleet (-eten), v. *Glotte*, f.
Struif (-ven), v. *Omelette; crêpe*, f.
Struifje (-s), o. *Petite omelette*, f.
Struik (-en), m. *Tronc* (*d'arbre*), m. — (van koolen enz.). *Trognon*, m. — (van eene plant). *Tige*, f.
Struikbosch (-sschen), o. *Buisson; hallier*, m.
Struikelaer (-s), m. *Qui bronche, qui trébuche.*
Struikelen (ik struikelde, heb gestruikeld), o. w. *Broncher, trébucher, chopper.*
Struikeling (-en), v. *Bronchade*, f.; *trébuchement*, m.
Struiken, m. mv. *Broussailles*, f. pl.
Struikje (-s), o. *Petit tronc* (*d'arbre*); *petit trognon*, m.; *petite tige*, f.
Struikrooven (ik struikroofde, heb gestruikroofd), o. w. *Brigander, exercer des brigandages.*
Struikroover (-s), m. *Brigand*, m.
Struikroovery (-en), v. *Brigandage*, m.
Struikwinde (-n), v. *Smilax* (plante), m.
Struis, b. n. *Robuste, fort; vigoureux.*
Struis (-en), m. *Autruche*, f.
Struis (z. mv.), v. *Céruse*, f.
Struisei (-ijeren), o. *Œuf d'autruche*, m.
Struisveêr (-eren), v. *Plume d'autruche*, f.
Struisvogel (-s), m. *Autruche*, f.
Struweel, m. *zie* Struwel.
Struwel (-llen), m. *Arbrisseau, arbuste; buisson*, m.
Stryd (-en), m. *Combat*, m.; *bataille*, f. Den — winnen. *Gagner la bataille.* Om —. *A l'envi, à qui mieux mieux.* —, twist. *Dispute; querelle*, f.; *différend*, m.
Strydbaen (-anen), v. *Champ clos*, m.; *lice, carrière, arène*, f.
Strydbaer (-der, -st), b. n. *Guerrier, belliqueux, martial.* — volk. *Nation belliqueuse.*
Strydbaerheid (z. mv.), v. *Valeur, bravoure, vaillance*, f.
Strydbyl (-en), v. *Hache d'armes*, f.
Stryden (ik streed, heb gestreden), o. w. *Combattre, se battre.* —, twisten. *Disputer, con-*

—, tegenstrydig zyn. *Être contraire* ou
; *répugner.*
, b. n. *Contraire; contradictoire; op-*
le —e kerk. *L'église militante.*
-s), m. *Combattant, batailleur*, m.
dschoen (-en), m. *Ceste*, m.
b. n. *Contraire; contradictoire; opposé;*
atible. —, byw. *zie* Strydiglyk.
eid (-heden), v. *Contrariété; contra-*
; *opposition*, f., *contraste*, m.; *incom-*
té, f.
k, byw. *Contrairement; d'une manière*
lictoire.
-s), o. *Petit combat*, m.; *petite dis-*
.
ker (-s), m. *Compagnon d'armes*, m.
rd, o. *zie* Strydpeerd.
rd (-en), o. *Cheval de bataille; cour-*
.
k, o. } *zie* Strydbaen.
ts, v. }
ift (-en), o. *Écrit* ou *ouvrage polé-*
m.
l, o. *Champ de bataille*, m.
l (-en), o. *Versoir* (*d'une charrue*), m.
ik streek, heb gestreken), b. w. *Frot-*
t zalf —. *Frotter d'onguent.* —, glad
Repasser. Lynwaed —. *Repasser du*
en vonnis —. *Prononcer une sentence.*
n —. *Baisser* ou *amener les voiles.* De
. *Baisser pavillon.* —, o. w. Gaen
. *Se retirer, s'éclipser, s'en aller, dé-*
. De vogel strykt. *L'oiseau s'abat.*
m (-en), v. *Espèce de camomille*, f.
s), m. *Frotteur*, m.
, o. *Denier d'enchère*, m.
(-en), m. *Angle flanquant*, m.
v. *Frottement*, m.; *friction*, f.
(z. mv.), m. *Crépi*, m.
r (-s), o. *Cuir à repasser*, m.
(-en), m. *Cuir à rasoirs*, m.
-s), o. *Liniment*, m.
(-en), m. *Pierre à repasser; pierre*
f.
(-s), v. *Repasseuse*, f.
(-kken), m. *Racloire, radoire*, f. —,
rchet, m.
je (-s), o. } *Petite racloire* ou *ra-*
sken (-s), o. } *doire*, f.; *petit ar-*
.
, o. *Feu fichant*, m.
(-eren), v. *Parapet*, m.
(-s), o. *Fer à repasser; carreau*, m.
r, m. *Stucateur*, m.
en, o. mv. *Années d'étude*, f. pl.
mer (-s), v. *Cabinet*, m.; *étude*, f.
l, m. *Temps destiné aux études*, m.
en), m. *Étudiant*, m.
leven (z. mv.), o. *Vie d'étudiant*, f.
regt, o. *Scolarité*, f.
(-s), o. *Petit étudiant*, m.
(ik studeer, studeerde, heb gestu-
b. *en* o. w. *Étudier; faire ses études.*
gten —. *Étudier en droit.*
), v. *Étude*, f.
. *Rude; rébarbatif; réchigné, rebu-*
rouche; inaccostable. — weder. *Temps*
gelaet. *Mine rébarbative.* —, byw.
r rébarbatif. Iemand — aenzien. *Re-*
quelqu'un d'un mauvais œil; faire grise
q.
ouvernail; timon (t. de mar.), m.

Stuerboord, o. *Stribord* (t. de mar.), m.
Stuerboordswacht, v. *Tribordais*, m.
Stuerlastig, b. n. *Trop chargé par derrière.*
Stuerlieden, mv. van stuerman.
Stuerman (-lieden), m. *Pilote*, m.
Stuermanschap, o. } *Pilotage*, m.; *naviga-*
Stuermanskunst, v. } *tion*, f.
Stuerplecht, v. *Gaillard; accastillage de der-*
rière, m., *espale* (t. de mar.), f.
Stuersch, b. n. *en* byw. *zie* Stuer, b. n.
Stuerschheid (z. mv.), v. *Mine rébarbative*,
morgue, f. — van het weder. *Temps rude.*
Stug, b. n. *Opiniâtre, têtu; revêche.*
Stugheid (z. mv.), v. *Opiniâtreté*, f.; *entête-*
ment, m.
Stuifaerde (-n), v. *Terreau*, m.
Stuifmeel (z. mv.), o. *Folle farine*, f.
Stuifzaed, o. *Pollen* (t. de bot.), m.
Stuifzand, o. *Sable mouvant*, m.
Stuip (-en), v. *Convulsion*, f.
Stuipje (-s), o. *Petite convulsion*, f.
Stuiptrekkend, b. n. *Convulsif.*
Stuiptrekker (-s), m. *Convulsionnaire* (fanati-
que), m.
Stuiptrekkig, b. n. *Convulsif.*
Stuiptrekking (-en), v. *Convulsion*, f.
Stuipverwekkend, b. n. *Convulsif.*
Stuit (-en), v. *Croupion*, m. —, m. *Bond* (*d'une*
balle), m.
Stuitbalk (-en), m. *Bourdonnière*, f., *support de*
la poutre d'un moulin, m.
Stuitbeen (-en), o. *Croupion; coccyx*, m. —, bik-
kel. *Osselet*, m.
Stuiten (ik stuitte, heb gestuit), b. w. *Empêcher,*
arrêter, retenir. —, o. w. *Bondir, rebondir.*
—, bikkelen. *Jouer aux osselets.*
Stuiter (-s), m. *Celui qui empêche, arrête.* —,
pocher. *Fanfaron*, m.
Stuiting, v. *zie* Stutting.
Stuitstuk, o. *Morceau du croupion*, m.
Stuitwind (-en), m. *Revolin* (t. de mar.), m.
Stuiven (ik stoof, heb *en* ben gestoven), o. w.
Faire de la poussière; s'envoler comme de la
poussière. Het stuift. *Il fait de la poussière.*
Stuiver (-s), m. *Sou, sol*, m. Eenen fraeijen —
hebben. *Avoir de l'argent, être à son aise.*
Stuk (-kken), o. *Morceau; fragment*, m.; *pièce;*
partie, f. — brood. *Morceau de pain.* — laken.
Pièce de drap. — geld. *Pièce d'argent.* — voor
—. *Pièce à pièce.* — wyn. *Pièce de vin.* —
lands. *Pièce de terre.* In stukken kappen.
Tailler en pièces. In stukken verdeelen. *Mor-*
celer. In stukken slaen, aen stukken breken.
Rompre, casser, briser, mettre en pièces. —,
zaek, daed. *Affaire; action*, f.; *fait*, m. Op
zyn — letten. *Prendre garde à ses affaires.*
Van zyn — raken. *Se déconcerter.* Iemand van
zyn — helpen. *Déconcerter* ou *troubler quel-*
qu'un. Van zyn — af zyn. *Être désorienté* ou
déconcerté. Op zyn — blyven, zich op zyn —
houden. *Tenir bon; tenir ferme.* In het —
van godsdienst. *En fait* ou *en matière de re-*
ligion. Van — tot —. *De point en point.*
Stukgoederen, o. mv. *Marchandises emballées*
ou *en futailles*, f. pl.
Stukje, o. } *zie* Stuksken.
Stukjen, o. }
Stukletter (-s), v. *Ligature* (impr.), f.
Stuklyf (-ven), o. *Corps, corps de jupe; cor-*
set, m.
Stuksken (-s), o. *Petit morceau*, m.; *petite pièce;*
parcelle; particule, f.

Stukswyze, byw. *En partie; par partie: en détail.*
Stulp (-en)*, v. *Couvre-feu*, m. —, bluschpot. *Étouffoir*, m. —, strooihut. *Chaumière*, f.
Stulpen, b. w. *zie* Stolpen.
Stulpje (-s), o. *Petit couvre-feu; petit étouffoir*, m.; *petite chaumière*, f.
Stulweissenburg (stad). *Albe-Royale*, f.
Stumper (-s), m. *Bousilleur; idiot, benêt*, m.
Stumperwerk, o. *Bousillage*, m.
Sturen (ik stuer, stuerde, heb gestuerd), b. w. *Gouverner; diriger; être au gouvernail d'un vaisseau.* —, zenden. *Envoyer.*
Stut, m. *zie* Stutsel.
Stutsel (-s), o. *Appui; étançon; support; soutien*, m.; *étaie*, f.
Stutten (ik stuttede, heb gestut), b. w. *Appuyer; soutenir; étayer; étançonner.* —, stuiten, tegenhouden. *Arrêter, empêcher.*
Stutting, v. *Empêchement, obstacle*, m.
Stuwen (ik stuwde, heb gestuwd), b. w. *Entasser; empaqueter.* —, stouwen. *Pousser; faire avancer.*
Styf, b. n. *Raide; tendu; ferme; fort; courbatu.* — maken. *Raidir.* — worden. *Se raidir.* — houden. *Tenir ferme.* De wind is —. *Le vent est fort.* —, niet natuerlyk. *Forcé; maniéré; géné.* Die verzen zyn —. *Ces vers sont durs.* — (fig.). *Opiniâtre.*
Styfachtig, b. n. *Un peu raide.*
Styfhairig, b. n. *Sétacé* (t. de bot.).
Styfheid (z. mv.), v. *Raideur; courbature* (maladie); (fig.) *opiniâtreté; dureté*, f.; *air géné ou contraint*, m.
Styfhoofd (-en), o. *Personne opiniâtre*, f.
Styfhoofdig, b. n. *Opiniâtre, entêté.* —, byw. *Opiniâtrément.*
Styfhoofdigheid (z. mv.), v. *Opiniâtreté*, f., *entêtement*, m.
Styfhoofdiglyk, byw. *Opiniâtrément.*
Styfhouder (-s), m. *Soutien appui*, (*d'une famille etc.*), m.
Styfkop, m. *zie* Styfhoofd.
Styfkoppig enz. *zie* Styfhoofdig enz.
Styfsel (z. mv.), o. *Empois*, m.; *colle d'amidon*, f.
Styfselachtig, b. n. *Amilacé.*
Styfselfabriek (-en), v. *Amidonnerie*, f.
Styfselmaker (-s), m. *Amidonnier*, m.
Styfselmakery, v. *zie* Styfselfabriek.
Styfselmeel, o. *Amidon*, m.
Styfselpot (-tten), m. } *Pot ou vaisseau à l'empois*, m.
Styfselvat (-en), o. }
Styfselverkooper (-s), m. *Amidonnier*, m.
Styfster (-s), v. *Empeseuse*, f.
Styfte, v. *zie* Styfheid.
Styfzinnig enz. *zie* Styfhoofdig enz.
Styg (-en), v. *Vingtaine*, f.
Stygbeugel (-s), m. *Étrier*, m.
Stygbeugelriem (-en), m. *Étrière; étrivière*, f.; *porte-étriers*, m.
Stygbeugeltje (-s), o. *Petit étrier*, m.
Stygen (ik steeg, ben gestegen), o. w. *Monter; s'élever; hausser, enchérir.* Te peerd —. *Monter à cheval.*
Styl (-en), m. *Poteau; pilier; montant; jambage*, m. — (van eene bedstede). *Quenouille, colonne*, f. —, schryfwyze. *Style*, m. —, b. n. *zie* Steil enz.
*Styleren, b. w. *Styler.*
Styltje (-s), o. *Petit poteau ou pilier*, m.
Styven (ik styfde (steef), heb gestyfd (gesteven), b.w. *Empeser.* Lynwaed —. *Empeser du linge.* —, sterken. *Fortifier; affermir, soutenir.*
Styver (-s), m. *Empeseur*, m.
Styvigheid, v. *zie* Styfheid.
Styving, v. *Empesage*, m. —, versterking. *Affermissement*, m.; *confirmation*, f.
Subdiaken (-s), m. *Sous-diacre*, m.
Subdiakenschap, o. *Sous-diaconat*, m.
*Subiet, b. n. *zie* Schielyk.
Subjunctivus, m. *Subjonctif*, m.
*Sublimaet, m. *Sublimé* (t. de chim.), m.
Sublimeerpot (-tten), m. } *Sublimatoire, aludel* (t. de chim.), m.
Sublimeervat (-en), o. }
*Submitteren, b. w. *Soumettre.*
Subnormaellyn (-en), v. *Sous-normale, sous-perpendiculaire* (t. de géom.), f.
*Subordinatie, v. *Subordination*, f.
*Subsisteren, o. w. *Subsister.*
*Substantie, v. *Substance; essence*, f.
*Substantiëel, b. n. *Substantiel.*
*Substituëren, b. w. *Substituer.*
*Substituet (-uten), m. *Substitut*, m.
*Substitutie, v. *Substitution*, f.
*Substractie, v. *Soustraction*, f.
*Substraheren, b. w. *Soustraire.*
*Subtiel, b. n. *Subtil.* —, byw. *Subtilement.*
*Subtielheid, v. } *Subtilité*, f.
*Subtiliteit, v. }
*Subtraheren, b. w. *Soustraire.*
*Succederen, o. w. *Succéder.*
*Successie, v. *Succession*, f.
*Successief, b. n. *Successif.*
*Successivelyk, byw. *Successivement.*
Sudde (-n), v. *Marais, marécage*, m.
Suf, b. n. *Sombre; pensif.* —, kindsch. *Qui radote; imbécille.* — zyn of worden. *Radoter.*
Suffen (ik sufte, heb gesuft), o. w. *Radoter; rêver.*
Suffer (-s), m. *Radoteur*, m.
Suffery, v. *Radoterie*, f., *radotage*, m.
Suffeten, m. mv. *Suffètes* (magistrats de Carthage), m. pl.
Sufster (-s), v. *Radoteuse*, f.
Suiker, v. *Sucre*, m. Geklaerde —. *Clairée*, f. *sucre clarifié*, m.
Suikerachtig, b. n. *Qui a un goût de sucre, sacrin.*
Suikeraërde, v. *Terre à raffiner le sucre*, f.
Suikeramandel, m. *Praline*, f.
Suikerappel (-en), m. *Pomme sucrée*, f.
Suikerbakker (-s), m. *Raffineur de sucre*, m. —, banketbakker. *Confiturier; confiseur*, m. — (by de groote heeren). *Chef d'office*, m.
Suikerbakkerin (-nnen), v. *Confiturière; confiseuse*, f.
Suikerbakkery (-en), v. *Sucrerie, raffinerie*, f. —, banketbakkerswinkel. *Boutique de confiseur*, f. — (by de groote heeren). *Office*, f.
Suikerbakster, v. *zie* Suykerbakkerin.
Suikerbollekens, o. mv. *Dragées*, f. pl.
Suikerbrandewyn, m. *Rum, tafia*, m.
Suikerbrood (-en), o. *Pain de sucre; massepain*, m.
Suikerbus (-ssen), v. } *Sucrier*, m.
Suikerdoos (-zen), v. }
Suikerdragend, b. n. *Saccharifère.*
Suikeren (ik suikerde, heb gesuikerd), b. w. *Sucrer.*
Suikerërt (-en), v. *Pois sucré*, m.
Suikergebak, o. } *Sucreries, dragées, confitures*, f. pl.
Suikergoed, o. }

rs, v. *Sucre candi*, m.
-en), v. *Caisse à sucre*, f.
e (-s), o. *Biscuit*, m.
(-en), v. *Croûte de sucre*, f.
je (-s), o. *Cuiller à sucre*, f.
n (-en), m. *en* v. *Melon sucrin*, m.
(-s), m. *Moulin à sucre*, m.
, v. mv. *Orties blanches*, f. pl.
-nnen), v *Couleresse*, f.
v. *zie* Suikerwortel.
(-eren), v. *Poire sucrée*, f., *rousse-*

(-en), v. *Plante saccharifère*, f.
gie, v. *Sucrerie*, f.
tten), m. *Sucrier; pot à sucre*, m.
ry (-en), v. *Sucrerie*, f.
. *Canne à sucre*, *cannamelle*, f.
, v. *Doucette*, f., *sirop de sucre*, m.;

, o. *Eau sucrée*, f., *hydrosaccha-*

, m. *Chervis*, m., *gyrole*, f.
, o. } *Chicorée sauvage*, f.
(-en), v. *Racine de chicorée sau-*

el, m. *zie* Suikerypeen.
b. n. *Doux comme du sucre*, *sucré*,
e woorden. *Paroles emmiellées.*
(ik suizebolde, heb gesuizebold),
r *des vertiges ou des tournoiements*

suizelde, heb gesuizeld), o. w.
. *zie* Suizebollen.
en), v. *Vertige*, *tournoiement de*

uisde, heb gesuisd), o. w. *Bruire;*
r, *siffler*. De bien —. *Les abeilles*
nt. De wind suist. *Le vent siffle.* —
le ooren). *Tinter.*
Bruit; bourdonnement; sifflement,
ooren. *Tintement d'oreilles*, m.
Citronnat, m.
), m. *Benêt; jocrisse*, m.
r (-s), v. *Pauvrette*, f.
. *Langueur*, f.
. sukkelde, heb gesukkeld), o. w.
traîner sa vie.
. n. *Languissant; valétudinaire.*
. *Langueur*, f.
m. *Benêt*, *nigaud*, *niais*, *jocrisse*, m.
. n. *Niais*, *nigaud.*
l, v. *Niaiserie*, f.
, byw. *Niaisement.*
ie Sullebaen.
e Solfer enz.
nen), v. *Glissoire*, f.
lde, heb gesuld), o. w. *Glisser.*
n. *Sultan* m.
en), v. *Sultane*, f.
. *Sultanin* (monnaie), m.
, m. *Superlatif*, m.
v. *Superstition*, f.
Supin, m.
.), v. *Oseille*, f.
nw. *Paix! paix là!*
. *Soupçon*, m. — hebben. *Soup-*

suste, heb gesust), b. w. *Apaiser;*

zie Suiker enz.
v. *Syllabe*, f.

*Syllogismus, m. *Syllogisme*, m.
*Symphonie, v. *Symphonie*, f.
*Symphonist (-en), m. *Symphoniste*, m.
*Synagoge (-n), v. *Synagogue*, f.
*Syndicael, b. n. *Syndical.*
*Syndicaet, o. *Syndicat*, m.
*Syndicus, m. *Syndic*, m.
*Synodael, b. n. *Synodal.* Op eene —ale wyze. *Synodalement.*
*Synode (-n), v. *Synode*, m.
*Syntaxis, v. *Syntaxe*, f.
Syrië, o. (landschap). *Syrie*, f.
Syriër (-s), m. *Syrien*, m.
Syring (-en), v. *Lilas; seringat* ou *syringa*, m.
Syringa, v. } *zie* Syring.
Syringe, v. }
Syringebloesem (-s), m. *Fleur de lilas* ou *de seringat*, f.
Syringeboom, m. *zie* Syring.
Syringestruik (-en), m. *Tige de lilas* ou *de seringat*, f.
Syringetak (-kken), m. *Branche de lilas* ou *de seringat*, f.
Syrisch, b. n. *Syrien.* De —e tael, het —. *Le syriac* ou *syriaque.*
Syrische (-n), v. *Syrienne*, f.
*Syroop, v. *Sirop*, m.
*Systema, o. *Système*, m.
*Systematisch, b. n. *Systématique.*

T

T, v. *T*, m. 'T. *zie* Het. T'. *zie* Te.
Tabak, m. *Tabac*, m. — stroopen. *Éjamber du tabac.* — smooren. *Fumer du tabac.*
Tabakknauwer enz. *zie* Tabaksknauwer enz.
Tabaksasch (z. mv.), v. *Cendre de tabac*, f.
Tabaksblad (-en), o. *Feuille de tabac*, f. —en. *Tabac en feuilles*, m.
Tabaksbladje (-s), o. *Petite feuille de tabac*, f.
Tabaksblaes (-azen), v. *Blaque*, f.
Tabaksdoos (-zen), v. *Tabagie; boîte à tabac; tabatière*, f.
Tabaksfabriek (-en), v. *Fabrique de tabac*, f.
Tabakshandel (z. mv.), m. *Commerce de tabac*, m.
Tabakshandelaer (-s), m. *Marchand de tabac*, m.
Tabakskaroot (-oten), v. *Carotte de tabac*, f.
Tabaksknauwer (-s), m. *Mâcheur de tabac*, m.
Tabaksland (-en), o. *Pays où l'on cultive le tabac*, m.
Tabaksman (-nnen), m. *Marchand de tabac en détail*, m.
Tabaksmannetje (-s), o. *Petite figure qu'on expose devant les boutiques où l'on vend du tabac*, f.; (fig.) *nabot*, m.
Tabaksmoorder (-s), m. *Fumeur*, m.
Tabakspinner (-s), m. *Fileur de tabac*, m.
Tabaksplant (-en), v. *Plante de tabac*, f.
Tabaksplantagie, v. *zie* Tabaksplantery.
Tabaksplanter (-s), m. *Planteur de tabac*, m.
Tabaksplantery (-en), v. *Plantation de tabac*, f.
Tabakspot (-tten), m. *Pot à tabac*, m.
Tabakspyp (-en), v. *Pipe à fumer*, f.
Tabaksreuk, m. *Odeur de tabac*, f.
Tabaksrol (-llen), v. *Rouleau de tabac*, m.
Tabaksrolleken (-s), o. *Cigare*, *cigarre*, m.
Tabaksroller (-s), m. *Rôleur*, m.

Tabaksrook (z. mv.), m. *Fumée de tabac*, f.
Tabaksrooker (-s), m. *Fumeur*, m.
Tabaksteel (-elen), m. *Tige de tabac*, f.
Tabaksteeltje (-s), o. *Petite tige de tabac*, f.
Tabakstof (z. mv.), o. *Poussière de tabac*, f.
Tabakstopperken (-s), o. } *Fouloir*, m.
Tabakstoppertje (-s), o. }
Tabaksvat (-en), o. *Boucaut à tabac*, m.
Tabaksveld (-en), o. *Champ dans lequel on cultive du tabac*, m.
Tabaksverkooper (-s), m. *Marchand de tabac*, m.
Tabakswinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du tabac*, f.
Tabakswinkelier (-s), m. *Marchand de tabac*, m.
Tabakszak (-kken), m. *Sac à tabac*, m.
Tabakzweetery (-en), v. *Suerie*, f.
Tabbaerd (-en), m. *Robe; toge; simarre*, f.; *tabard*, m.
Tabbaerdje (-s), o. *Petite robe* ou *toge*, f.; *petit tabard*, m
Tabberd enz. *zie* Tabbaerd enz.
Tabel (-s), v. *Tableau*, m., *liste*, f.
*Tabernakel (-en, -s), m. *en* o. *Tabernacle*, m., *tente*, f.
Tabyn, o. *Tabis* (taffetas ondé), m.
Tabynen, onv. b. n. *Fait de tabis*.
Tachentig enz. *zie* Tachtig enz.
Tachtig, b. n. *Quatre-vingt*. — man. *Quatre-vingts hommes*. — mael. *Quatre-vingts fois*. Een en —. *Quatre-vingt-un*.
Tachtigjarig, b. n. *Octogénaire*. —e, m. *Octogénaire*, m.
Tachtigmael, byw. *Quatre-vingts fois*.
Tachtigste, b. n. *Quatre-vingtième*.
Taei, b. n. *Coriace*, *dur*. — vleesch. *De la viande coriace*. —, buigzaem. *Souple*, *pliant*, *flexible*. —, sterk. *Robuste*, *fort*. —, gierig. *Chiche*, *avare*. —, slymachtig. *Visqueux*, *gluant*, *tenace*.
Taeiachtig, b. n. *zie* Taei.
Taeiheid (z. mv.), v. *Dureté*, f. —, buigzaemheid. *Souplesse*, *flexibilité*, f. —, sterkte. *Vigueur*, *force*, f. —, gierigheid. *Avarice*, f. —, slymachtigheid. *Viscosité*, *tenacité*, f.
Taeijigheid, v. *zie* Taeiheid.
Taek, v. *Tâche*, f.; *pensum*, m. Zyne — afdoen. *Achever sa tâche*.
Taekje (-s), o. *Petite tâche*, f.
Taekwerk, o. *zie* Taek.
Tael (talen), v. *Langue*, f., *langage*, *idiome*, m. De fransche —. *La langue française*. De vlaemsche —. *La langue flamande*. Hy is wel ter —. *Il parle bien*.
Taeldeel (-en), o. *Partie du discours*, f.
Taeleigendommelykheid, v. }
Taeleigenheid, v. } *Idiotisme*, m.
Taeleigenschap, v. }
Taelfaut (-en), v. *Faute contre la langue*, *incongruité*, f., *solécisme*, m.
Taelfautje (-s), o. *Petite faute contre la langue*, f.
Taelgebrek, o. *zie* Taelfaut.
Taelgebruik, o. *Orthographe d'une langue*, f.
Taelgrond (-en), m. *Principe d'une langue*, *principe grammatical*, m.
Taelkenner (-s), m. *Grammairien philologue; glossographe* m.
Taelkennis (z. mv.), v. } *Philologie; grammaire*, *connaissance des règles d'une langue*, *glossographie* f.
Taelkunde (z. mv.), v. }
Taelkundig, b. n. *Versé dans les langues; grammatical*. —e bemerking. *Remarque grammaticale*. —, byw. *Grammaticalement*.
Taelkundige, m. *zie* Taelkenner.
Taelkundiglyk, byw. *Grammaticalement*.
Taelman (-lieden), m. *Truchement* ou *truchement*, *interprète*, m.
Taelmeester (-s), m. *Maître de langue*, m.
Taelminnaer (-s), m. *Philologue*, m.
Taeloefenaer (-s), m. *Philologue*, m.
Taelregel (-s), m. *Règle d'une langue*, f.
Taelryk, b. n. *Riche en mots; verbeux*.
Taelschikking (z. mv.), v. *Construction*, *syntaxe*, f.
Taelsman, m. *zie* Taelman.
Taelspreker (-s), m. *Avocat; procureur*, m.
Taeltak (-kken), m. *Dialecte*, m.
Taelteeken (-s), o. *Accent*, m.
Taelteekentje, (-s), o. *Petit accent*, m.
Taelvaerdig, b. n. *zie* Taelveerdig.
Taelveerdig, b. n. *Éloquent*, *disert*.
Taelvitter (-s), m. *Puriste*, m.
Taelvittery, v. *Purisme*, m.
Taelvoerder (-s), m. *Interprète*, *truchement; avocat*, m.
Taelvorm, m. *Forme de langue*, f.
Taelvorming, v. *Formation d'une langue*, f.
Taelwoestheid, v. *Barbarisme*, m.
Taelzifter (-s), m *Puriste*, m.
Taelziftery, v. *Purisme*, m.
Taen (z. mv.), v. *Tan*, m.
Taenketel (-s), m *Chaudière à tan*, f.
Taenkleur (z. mv.), v. *Couleur de tan*, f.
Taenkleurig, b. n. *De couleur de tan*.
Taenkring (z. mv.), m. *Écliptique* (t. d'astron.), f.
Taenrond, o. *zie* Taenkring.
Taerling (-en), m. *Dé à jouer*, m.
Taert (-en), v. *Tarte*, *tourte*, f.
Taertje (-s), o. *Tartelette* f.
Taertpan (-nnen), v. *Tourtière*, f.
Taetstol (-llen), m. *Toupie*, f.
Taey enz. *zie* Taei enz.
Taf, o. *Taffetas*, m.
Tafel (-s, -en), v. *Table*, f. Aen — gaen zitten. *Se mettre à table*. Van — gaen. *Sortir de table*. Over —. *A table*, *pendant le repas*. — (in boeken). *Registre*, *index*, m., *table*, f.
Tafelbediening (z. mv.), v *Service de table*, m.
Tafelbel (-llen), v. *Sonnette de table*, f.
Tafelbezem, m. *zie* Tafellikker.
Tafelbier (z. mv.), o. *Bière de menage*, f.
Tafelblad (-en), o. *Dessus de table*, m.
Tafelboekje (-s), o. } *Tablettes*, f. pl., *calepin*, m.
Tafelboeksken (-s), o. }
Tafelbord (-en), o. *Assiette*, f.
Tafelbordje (-s), o. *Petite assiette*, f.
Tafelbroeder (-s), m. } *Parasite*, *écornifleur*, m.
Tafelbroer (-s), m. }
Tafeldienaer (-s), m. *Garçon de table; serdeau*, m.
Tafeldoek (-en), m. *Nappe*, f.
Tafelen (ik tafelde, heb getafeld), o. w. *Être à table; s'attabler*.
Tafelflesch (-sschen), v. *Carafe*, f., *carafon*, m.
Tafelgast (-en) m. *Convié; commensal; pensionnaire* m
Tafelgeld, o. *Indemnité de table*, f.; *frais de table*, m. pl.
Tafelgenoot (-en), m. *Commensal*, *compagnon de table*, m.
Tafelgereedschap, o. *Ustensiles de table*, m. pl., *couvert*, m.
Tafelgeregt (-en), o. *Service* (*mets que l'on sert et qu'on ôte à la fois*), m.
Tafelgerief, o. *Couvert*, m., *vaisselle*, f.

i), v. *Chaise percée*, f.
, o. *zie* Stille.
s, byw. *Doucement; sans bruit; en* — spreken. *Parler bas.*
k stilde, heb gestild), b. w. *Apaiser;* ; *tranquilliser; pacifier; assoupir.* ds gramschap —. *Apaiser la colère de* 'un. Zich —. *S'apaiser; se calmer; s'a-*
, o. *zie* Stille.
, byw. *Doucement; sans bruit.*
er (-s), m. *Gadouard, vidangeur*, m.
id, v. *zie* Stilheid.
el (-en), o. *Lénitif*, m.
, o. w. *zie* onder Stil.
de, b. n. *Dormant, croupissant, sta-* , *stationnaire.* — waters. *Eaux croupis-*
(z. mv.), m. *Repos, calme*, m.; *discon-* *ion; suspension; pause*, f. Tot — bren- *apaiser, calmer.* Tot — komen. *S'apai-* *calmer.* — van wapenen. *Armistice*, m.; f.
mv.), v. *Tranquillité*, f.; *calme; re-* *ilence*, m. De — des gemoeds. *La tran-* *é de l'âme.* De — van den nacht. *Le* *de la nuit.* —, eenzaemheid. *Soli-* f.
jen (ik zweeg stil, heb stilgezwegen), *Se taire.* Zwyg stil. *Taisez-vous.* Het —. *e*, m.
end, b. n. *Taciturne; silencieux; tacite.*
orbygaen. *Passer sous silence.*
jendheid (z. mv.), v. *Silence*, m.; *taci-* *é*, f.
jens, byw. *Tacitement; sans parler;* *ilence.*
k (-kken), m. (fam.). *Vilain bouc; puant,*
om (-en), m. *Anagiris, bois puant*, m.
r (-en), o. *Putois*, m.; *bête puante, mou-* f.
rtje (-s), o. *Petit putois*, m., *petite bête* *e*, f.
(ik stonk, heb gestonken), o. w. *Puer;* ; *sentir mauvais.* Naer den brandewyn *entir l'eau-de-vie.*
d, b. n. *Puant; fétide; infect; méphi-* —, byw. *Puamment.* —e gouw. *Chéli-* ; *éclaire*, f.
d (-s), m. *Puant; vilain*, m.
ut, o. *Bois puant, anagiris*, m.
st (-en), m. *en* o. *Vilain trou*, m.
us (-zen), m. *Punais*, m.
el (en), m. *Marais d'eau croupissant*, m.
ch, m. *Poisson puant*, m.
pen), v. *Point*, m.
-s), o. *Petit point*, m.
(-s), m. *Point*, m.
n (ik stippelde, heb gestippeld), b. w. *iller, remplir de petits points; marque-* *moucheter.*
je (-s), o. *Petit point*, m.
(ik stipte, heb gestipt), b. w. *Tremper.* tippelen. *Pointiller; marqueter.*
. n. *Ponctuel; exact; précis.* —, byw. iptelyk.
k, byw. *Ponctuellement; exactement,* *sément.*
d (z. mv.), v. *Ponctualité; exactitude;* *sion*, f.
rzegger (-s), m. *Géomancien*, m.

Stipwaerzeggery, v. *Géomance* ou *géomancie*, f.
Stipwaerzegster (-s), v. *Géomancienne*, f.
*Stipulatie, v. *Stipulation*, f.
*Stipuleren, b. w. *Stipuler.*
Stoeffen enz. *zie* Stoffen enz.
Stoeijen (ik stoeide, heb gestoeid), o. w. *Folâtrer, badiner, batifoler.* Het —. *zie* Stoeijing.
Stoeijer (-s), m. *Badin*, m.
Stoeijery, v. *Badinage*, m.
Stoeijig, b. n. *Badin, folâtre.*
Stoeijing, v. *Batifolage*, m.
Stoeister (-s), v. *Celle qui aime à badiner, à folâtrer, badine*, f.
Stoel (-en), m. *Chaise*, f.; *siége*, m. De roomsche —. *Le saint siége.* —, preekstoel, leeraersstoel. *Chaire*, f. —, regterstoel. *Tribunal*, m. — van eene artichok. *Cul d'artichaut*, m. —, stille. *Chaise percée*, f. Ter — gaen. *Aller à la selle.*
Stoeldraeijer (-s), m. *Faiseur de chaises*, m.
Stoelenmat (-tten), v. *Natte de chaise*, f.
Stoelenmatster (-s), v. *Empailleuse*, f.
Stoelenmatter (-s), m. *Empailleur*, m.
Stoelgang, m. *Selle* (méd.), f.
Stoelkleed, o. *Fourreau de chaise*, m.
Stoelkussen (-s), o. *Coussin de chaise*, m.
Stoelmaker, m. *zie* Stoeldraeijer.
Stoeltje (-s), o. *Petite chaise*, f.
Stoep (-en), v. *Perron; trottoir*, m.
Stoepje (-s), o. *Petit perron; petit trottoir; soldat de ville*, m.
Stoet, m. *Cortége; train*, m.; *suite*, f.
Stoetery (-en), v. *Haras*, m.
Stof (z. mv.), o. *Poudre; poussière*, f.; *atomes*, m. pl. Tot — maken, malen *of* brengen. *Réduire en poudre.* —, v. *zie* Stoffe.
Stofachtig, b. n. *Poudreux, pulvérulent.*
Stofbessem (-s), m. *Houssoir*, m.
Stofdruppels, m. mv. *Pulvérin*, m.; *poussière humide d'un jet d'eau*, f.
Stoffaedje, v. / Stoffagie, v. } *Étoffe*, f.
Stoffe (-n), v. *Étoffe*, f. —, onderwerp. *Matière*, f.; *sujet*, m. Eerste —. *Matière première.* Kort van — zyn. *S'emporter aisément.*
Stoffeerder (-s), m. *Garnisseur*, m. —, leugenverzinner. *Forgeur de mensonges, de contes*, m.
Stoffeersel, o. *Garniture*, f.; *ameublement*, m.
Stoffeerster (-s), v. *Celle qui garnit.*
Stoffelyk, b. n. *Matériel.* —, byw. *Matériellement.*
Stoffelykheid (z. mv.), v. *Matérialité*, f.
Stoffen, onv. b. n. *D'étoffe.*
Stoffen (ik stofte, heb gestoft), b. w. *Oter la poussière; épousseter.* —, o. w. *Se vanter, hâbler.*
Stoffend, b. n. *Vantard.*
Stoffer (-s), m. *Houssoir*, m. —, zwetser *faron, hableur, vantard*, m.
Stofferen (ik stoffeer, stoff[illegible] feerd), b. w. *Garnir; ét[illegible]* *tir; pourvoir.* Eene kam[illegible] *bler une chambre.* —, leu[illegible] *ger* ou *inventer des* [illegible]
Stofferig, b. n. *Pou*[illegible]
Stoffering, v. *Garn*[illegible]
Stoffery, v. *Fanfa*[illegible]
Stoffewinkel (-s), m[illegible] *étoffes*, f.
Stoffig, b. n. *Poud*[illegible]
Stofgoud (z. mv.), o. [illegible]
Stofhagel (z. mv.), m[illegible]

Tamen, onp. w. *zie* Betamen.
Tamheid (z. mv.), v. *Caractère* ou *naturel doux*, m. —, traegheid. *Lenteur*, f.
Tammen, b. w. *zie* Temmen.
Tammigheid, v. *zie* Tamheid.
Tand (-en), m. *Dent*, f. Holle —. *Dent creuse.* Hair op de —en hebben. *Avoir bec et ongles.* — (van eene plank). *Languette*, f. —, kerf. *Entaille*, *coche*, f., *cran*, m. — (metsersw.). *Harpe; pierre d'attente*, f. — (werktuigkundigw.). *Alluchon*, m.
Tandärts (-en), m. *Dentiste*, m.
Tandbeen (-en), o. *Mâchoire*, f.
Tandborstel (-s), m. *Brosse pour nettoyer les dents*, f.
Tandborsteltje (-s), o. *Petite brosse pour nettoyer les dents*, f.
Tandbrasem (-s), m. *Dental* (poisson), m.
Tandeloos, b. n. *Qui n'a point de dents; édenté.* —, byw. *Sans dents.*
Tandeloosheid (z. mv.), v. *Perte des dents*, f.
Tanden (ik tandde, heb getand), b. w. *Denteler; endenter.*
Tandengeknars (z. mv.), o. *Crissement*, m.
Tandenkoter (-s), m. } *Cure-dent*, m.
Tandenkuischer (-s), m. } *Cure-dent*, m.
Tandenry (-en), v. *Rangée de dents; denture*, f.
Tandenstoker (-s), m. *Cure-dent*, m.
Tandentrekker (-s), m. *Arracheur de dents*, *dentiste*, m. — (werktuig). *Pélican*, *davier*, m.
Tandhol (-en), o. *Alvéole* (cavité où est la dent), m.
Tandhoorn (-s), m. *Dentale* (coquillage), f.
Tandhoren, m. *zie* Tandhoorn.
Tandig, b. n. *Denté; dentelé.*
Tandje (-s), o. *Petite dent*, f.
Tandjicht, v. *Odontagre*, *goutte aux dents*, f.
Tandkas, v. *zie* Tandhol.
Tandkruid, o. *Dentaire*, *dentelaire* (plante), f.
Tandkryging, v. *Dentition*, f.
Tandletter (-s), v. *Lettre dentale*, f.
Tandlosmaker (-s), m. *Déchaussoir*, m.
Tandmeester (-s), m. *Dentiste*, m.

Tandzweer (-eren), v. *Parulie.*, f.
Tanen (ik taen, taende, heb getaend), [...] *ner.* —, o. w. *S'obscurcir; s'éclipser.*
Taner (-s), m. *Tanneur*, m.
Tang (-en), v. *Pince*, *pincette*, f.; *pi[...] nailles*, f. pl.; *forceps; pélican*, *davi[...]* glocijende —en nypen. *Tenailler.*
*Tangens, v. *Tangente*, f.
Tangetje, o. *Petite pince*, f.; *petites pi[...] tenailles*, f. pl., *petit pélican*, m.
Tangwerk, o. *Tenaille*, f., *tenaillon* fortif.), m.
Tanig, b. n. *Basané*, *hâlé*, *brûlé du so[...]*
Taning (-en), v. *Éclipse*, f. — aen [...] *Éclipse de lune.*
Tap (tappen), m. *Tampon*, *bondon*, [...] f., *robinet*, m.; *clef de robinet*, f.
Tapgat (-en), o. *Bonde*, f., *trou de la [...]*
Taphuis (-zen), o. *Cabaret*, m., *taverne*
Tapje (-s), o. *Petit tampon*, *petit bond[...]*
Tappen (ik tapte, heb getapt), b. [...] *d'un tonneau; vendre des boissons* Bier —. *Tirer de la bière.* —, o. [...] *cabaret.*
Tapper (-s), m. *Cabaretier*, m.
Tappersnering, v. *État de cabaretier*,
Tapsleutel (-s), m. *Clef de robinet*, f.
Tapster (-s), v. *Cabaretière*, f.
Taptoe (z. mv.), v. *Retraite*, f.
*Tapyt (-en), o. *Tapis*, m.; *tapiss[...] ture*, f. Met —en behangen. *Tapisse[...]* het — brengen. *Mettre quelque chose s[...]*
Tapytdeur (-en), v. *Porte-tapisserie*, [...]
Tapytgetouw (-en), o. *Métier de basse-l[...]*
*Tapytje (-s), o. *Petit tapis*, m.
Tapytmaker (-s), m. *Tapissier*, m.
Tapytnaeld (-en), v. *Aiguille de tapissi[...]*
Tapytstikker (-s), m. *Brodeur en tapiss[...]*
Tapytwerk (-en), o. *Tapisserie*, f., o[...] *tapisserie*, m.
Tapytwerken, b. w. *Faire de la tapiss[...]*
Tapytwerker (-s), m. } *Tapissier*, m.
Tapytwever (-s), m. } *Tapissier*, m.

), m. *Émouchet* (oiseau), m.
-aaen), v *Tartane* (navire), f.
aren), m. *Tartare*, m.
h, b. n. *Tartare*, *de Tartarie*.
land). *Tartarie*, f.
k tartte, heb getart), b. w. *Défier*,
ser, *braver*. Ik tart u daertoe. *Je vous*
s.
s), m. *Celui qui défie, qui provoque*. —
. *Tartare* (enfer), m.
(-n), m. *Tartufe, hypocrite*, m.
zie Tarwe.
ig, b. n. *Fromentacé*.
r (-s), m. *Terre à froment*, f.
r (z. mv.), v. *Culture du froment*, f.
mv.), v. *Froment*, m.
em, v. zie Tarwemeel.
od, o. *Pain de froment*, m.
d, o. *Terre à froment*, f.
el (z. mv.), o. *Farine de froment*, f.
t (z. mv.), m. *Récolte du froment*, f.
n), m. *Tas, monceau*, m.; *pile*, f. —, v.
f.
ischen), v. *Bourse; poche*, f.
-s), o. *Petite bourse; petite poche*, f.
id, o. *Thlaspi* (plante), m.
, o. *Petit tas* ou *monceau*, m.; *petite*
.
t taste, heb getast), b. w. *Entasser*,
en tas, *amonceler*.
v.), m. *Attouchement; toucher*, m. By
A tâtons.
b. n. *Palpable; tactile; sensible*.
byw. *D'une manière palpable; palpa-*
t.
: tastte, heb getast), b. w. *Tâter*, *tou-*
ntir, *manier*, *tâtonner*. Den pols —.
le pouls. Naer zynen degen —. *Porter*
à l'épée.
), m. *Celui qui tâte*, *qui manie*, *tâ-*
tonneur, m.
v. *Tâtonnement*, m.
-s), v. *Tâteuse*, *tâtonneuse*, f.
ik taterde, heb getaterd), o. w. *Bé-*
—. zie Talmen.
, v. *Bégaiement*, m. — zie Talmery.
(ik tatewael, tatewaelde, heb getate-
b. w. *Parler mal*.
v. *Taxation; taxe*, f.
. *Taxe*, f.; *impôt*, *taux*, m.; *estima-*
évaluation, f.
, b. w. *Taxer*, *estimer*, *évaluer*.
zie Taxisboom.
n (-en), m. *If*, m.
; (-agen), v. *Haie d'if*, f.
l, o. *Bois d'if*, m.
el (-s), m. *Racine d'if*, f.
t. *A; de; au; par; en; dans; pendant*.
. *A pied*. — peerd. *A cheval*. — water.
s. — land. *Par terre*. — tien uren. *A*
res. — Brussel. *A Bruxelles*. — nacht.
it la nuit. — pas. *A propos*. — onpas.
propos. — noen. *A midi*. — bed. *Au lit*.
gint — regenen. *Il commence à pleu-*
. vrees — vallen. *Je crains de tomber*.
Pour; afin de. Om u — zeggen. *Pour*
ire. —, byw. *Trop*. — groot. *Trop*
— klein. *Trop petit*. — veel. *Trop*. —
Trop peu. — beter. *D'autant mieux*.
Quelquefois. — rug. zie Terug.
elling, v. *Transcription*, f.
ler, -st), b. n. *Tendre*, *délicat*, *fragile*,
f.

faible. —e jongheid. *Tendre jeunesse*. —, ge-
voelig. *Tendre*, *sensible*. —, byw. *Tendre-*
ment; délicatement.
Teedergevoelig, b. n. *Délicat*, *sensible*. —, byw.
Délicatement; avec sensibilité.
Teedergevoeligheid (z. mv.), v. *Délicatesse*, *sen-*
sibilité, f.
Teederhartig enz. zie Teederhertig enz.
Teederhertig, b. n. *Tendre; sensible; attendris-*
sant. —, byw. *Tendrement*, *avec sensibilité*.
Teederhertigheid (z. mv.), v. *Tendresse; sensi-*
bilité, f.; *attendrissement*, m.
Teederheid, v. *Tendresse*, *sensibilité*, f. —,
zwakheid. *Faiblesse*, *délicatesse*, f.
Teederlyk, byw. *Tendrement*, *avec tendresse;*
délicatement.
Teedertjes, byw. *Tendrement*.
Teef (teven), v. *Chienne*, f.
Teefje (-s), o. *Petite chienne*, f.
Teeg. zie Tygen.
Teek (-en), v. *Tique* (insecte), f.
Teeken (-en, -s), o. *Signe*, *indice*, m.; *marque*,
preuve, f.; *témoignage; signal; symptôme*, m.
Teekenaep (-apen), m. *Singe*, *pantographe*, m.
Teekenaer (-s), m. *Dessinateur; marqueur;*
souscripteur, m.
Teekenaerster (-s), v. *Celle qui dessine, qui mar-*
que, *qui souscrit*, *dessinatrice*, f.
Teekenboek (-en), m. en o. *Livre à dessiner*, m.
Teekenboekje (-s), o. *Petit livre à dessiner*, m.
Teekenen (ik teekende, heb geteekend), b. w.
Marquer, *faire une marque*. Lynwaed —. *Mar-*
quer du linge. —, onderschryven. *Signer*, *sous-*
signer; souscrire. Eenen brief —. *Signer une*
lettre. —, afteekenen. *Dessiner; tracer*. Met
kryt —. *Dessiner à la craie*.
Teekening (-en), v. *Action de marquer; mar-*
que, f. —, onderteekening. *Signature*, f. —,
kunstteekening. *Dessin*, m.
Teekeningje (-s), o. *Petite marque*, f.; *petit des-*
sin, m.
Teekenkring (z. mv.), m. *Écliptique*, f.
Teekenkryt (z. mv.), o. *Crayon*, *pastel*, m.
Teekenkunst (z. mv.), v. *Dessin* (art), m.
Teekenkunstenaer (-s), m. *Dessinateur*, m.
Teekenlinie (-n), v. *Soustylaire*, f.
Teekenlint (-en), o. *Tourne-feuillet*, m.
Teekentlintje (-s), o. *Signet* (dans un livre), m.
Teekenmeester (-s), m. *Maître de dessin*, m.
Teekenpen (-nnen), v. *Crayon; porte-crayon*, m.
Teekenschool (-olen), v. *École de dessin*, f.
Teekentje (-s), o. *Petite marque*, f.; *petit si-*
gne, m.
Teekt (-en), v. *Tique* (insecte), f.
Teelbal (-llen), m. *Testicule*, m.
Teeldeelen, o. mv. zie Teelleden.
Teelder, m. zie Teler.
Teelland, o. zie Bouwland.
Teelleden, o. mv. *Parties génitales*, f. pl.; *géni-*
toires, m. pl.
Teelsap, o. *Sperme*, m., *semence*, *liqueur sémi-*
nale, f.
Teelt (z. mv.), v. *Action de produire; procréa-*
tion; génération, f.
Teeltyd, m. *Semaille*, f.
Teelvocht, o. zie Teelsap.
Teelzaed, o. *Semence*, f.; *semailles*, f. pl.
Teemachtig, b. n. *Lent; traînant* (en parlant de
la voix).
Teems, m. *Tamise*, f. (rivière).
Teems, v. zie Tems.
Teemsen, b. w. zie Ziften.

Teemster (-s), v. *Celle qui traîne sa voix.*
Teen (-en), m. *Doigt du pied*, m. Groote —. *Orteil*, m. Iemand op den — trappen (spreekw.). *Offenser quelqu'un.* —, v. *Osier*, m.
Teenäkker (-s), m. *Oseraie*, f.
Teenboom (-en), m. *Osier*, m.
Teenboompje (-s), o. *Petit osier*, m.
Teenbosch (-sschen), o. *Oseraie*, f.
Teenemael, byw. *Entièrement, totalement, tout à fait.*
Teenen, onv. b. n. *D'osier.* — korf. *Panier d'osier.*
Teenland (-en), o. *Oseraie*, f.
Teenperk, o. *Bouchot*, m.; *pêcherie sur la grève*, f.
Teenrys (-zen), o. *Brin d'osier, osier*, m.
Teentje (-s), o. *Petit orteil*, m.; *baguette d'osier*, f.
Teentop (-ppen), m. *Extrémité des doigts du pied*, f.
Teenveld (-en), o. *Oseraie*, f.
Teenwerk, o. *Clayonnage*, m.
Teêr, b. n. *en* byw. *zie* Teeder.
Teer (z. mv.), o. *Goudron, brai*, m.; *glu*, f. Met — bestryken. *Goudronner.*
Teerachtig, b. n. *Qui tient du goudron.*
Teerborstel (-s), m. *Brosse à goudronner*, f.; *guipon*, m.
Teerdag (-en), m. *Jour de gala*, m.
Teerdroesem, m. *Rache* (lie de goudron), f.
Teergeld, o. *Viatique*, m.; *pension*, f.
Teergevoelig enz. *zie* Teedergevoelig enz.
Teerhertig enz. *zie* Teederhertig enz.
Teerheid, v. *zie* Teederheid.
Teerhuis (-zen), o. *Maison où l'on fait bonne chère*, f.
Teerketel (-s), m. *Chaudrière à goudron*, f.
Teerkoker (-s), m. *Celui qui fait du goudron.*
Teerkokery (-en), v. *Fabrique de goudron*, f.
Teerkost (z. mv.), m. *Provisions de voyage*, f. pl.
Teerkosten, m. mv. *Frais de séjour*, m. pl.
Teerkwast (-en), m. *Guipon*, m., *brosse à goudronner*, f.; *pènes*, f. pl.
Teerkwastje (-s), o. *Petit guipon*, m.
Teerling (-en), m. *Dé; cube*, m.
Teerlingbeen, o. *Cuboïde* (t. d'anat.), m.
Teerlingje (-s), o. *Petit dé*, m.
Teerlingsgetal (-llen), o. *Nombre cube*, m.
Teerlingsspel, o. *Jeu de dés*, m.
Teerlingssteen (-en), m. *Dé*, m.
Teerlingsvormig, b. n. *Cube, cubique.*
Teerlingswichelary, v. *Cléromancie*, f.
Teerlingswortel, m. *Racine cubique*, f.
Teerloos, b. n. *Indigeste.*
Teerloosheid (z. mv.), v. *Indigestion*, f.
Teerlyk, byw. *zie* Teederlyk.
Teerparty, v. *Gala; repas; festin*, m.
Teerpenning, m. *zie* Teergeld.
Teerpot (-tten), m. *Pot à goudron*, m.
Teerroede (-n), v. } *Gluau; arbrot*, m.
Teerroei (-ijen), v. } *Gluau; arbrot*, m.
Teerspys, v. *Provisions*, f. pl.
Teerstok, m. *zie* Teerroede.
Teerton (-nnen), v. *Tonneau à goudron; tonneau goudronné*, m.
Teertonnetje (-s), o. *Petit tonneau à goudron; petit tonneau goudronné*, m.
Teertouw (-en), v. *en* o. *Corde goudronnée*, f.; *câble goudronné*, m.
Teervat, o. *zie* Teerton.
Teerverkooper (-s), m. *Marchand de goudron*, m.
Teerzak (-kken), m. *Bissac*, m.; *panetière*, f.
Teezen (ik tees, teesde, heb geteesd), b. w. *Éplucher.*
Teezing, v. *Épluchage*, m.
Teffens, byw. *zie* Seffens.
Tegel (-en, -s), m. *en* v. *Tuile*, f.
Tegelbakker (-s), m. *Tuilier*, m.
Tegelbakkersknecht (-s,-en), m. *Rechercheur, rouleur*, m.
Tegelbakkery (-en), v. *Tuilerie*, f.
Tegeldak (-en), o. *Toit de tuiles*, m.
Tegelöven (-s), m. *Four à tuiles*, m.
Tegelsteen (-en), m. *Tuile*, f.
Tegeltje (-s), o. *Petite tuile*, f.
Tegelyk, byw. *En même temps.*
Tegen, voorz. *Contre; vers; sur; à.* — den vyand. *Contre l'ennemi.* — den avond. *Vers le soir.* — de toekomende week. *Pour la semaine prochaine.* — iemand spreken. *Parler à quelqu'un; parler contre quelqu'un.* — mynen dank. *Malgré moi.* — iemand opstaen. *S'élever contre quelqu'un, s'opposer à quelqu'un.* — over. *Vis-à-vis, à l'opposite.* — wil en dank. *Bongré, malgré.*
Tegenadvocaet (-aten), m. *Avocat adverse*, m.
Tegenäfdruk (-kken), m. } *Contre-épreuve*, f.
Tegenafdruksel (-s), o. } *Contre-épreuve*, f.
Tegenäppel, o. *Contre-appel*, m.
Tegenärtikel (-en,-s), o. *Article contraire*, m.
Tegenartikeltje (-s), o. *Petit article contraire*, m.
Tegenbabbelen (ik babbelde tegen, heb tegengebabbeld), b. w. *Contredire en marmottant.*
Tegenbas (-ssen), m. *Contre-basse*, f.
Tegenbattery (-en), v. *Contre-batterie*, f.
Tegenbede (-n), v. *Prière contraire*, f.
Tegenbedenkelyk, b. n. *Qu'on peut objecter.*
Tegenbedenkelykheid, v. *Objection*, f.
Tegenbedenking (-en), v. *Objection*, f.
Tegenbeding (-en), o. *Clause* ou *condition réciproque*, f.
Tegenbeeld (-en), o. *Pendant*, m.
Tegenbeeldje (-s), o. *Petit pendant*, m.
Tegenbeklag (-en), o. *Reconvention*, f.
Tegenbeleediging (-en), v. *Revanche, pareille*, f.
Tegenbelofte (-n), v. *Contre-promesse*, f.
Tegenberigt (-en), o. *Rapport* ou *avis contraire*, m.; *réfutation*, f.
Tegenbeschik, o. *Disposition contraire*, f.
Tegenbeschuldigen (ik beschuldigde tegen, heb tegenbeschuldigd), b. w. *Récriminer.*
Tegenbeschuldigend, b. n. *Récriminatoire.*
Tegenbeschuldiging, v. *Récrimination*, f.
Tegenbetoog (-en), o. *Démonstration du contraire*, f.
Tegenbetoovering, v. *Contre-charme*, m.
Tegenbetuiging, v. *Réclamation; opposition*, f.
Tegenbeukery (-en), v. *Contre-batterie*, f.
Tegenbeurt (-en), v. *Tour réciproque*, m.
Tegenbevel (-en), o. *Contre-ordre, contre-mandement*, m.
Tegenbeweging (-en), v. *Mouvement contraire*, m.
Tegenbewind (z. mv.), o. *Administration contraire*, f.
Tegenbewys (-zen), o. *Preuve contraire*, f.
Tegenbezending (-en), v. *Députation* ou *mission contraire; députation réciproque*, f.
Tegenbezoek (-en), o. *Contre-visite; visite réciproque*, f.
Tegenbezwaer (-aren), o. *Récrimination* f.
Tegenbieden (ik bood tegen, heb tegengeboden), b. w. *Enchérir sur quelqu'un.*
Tegenblaten (ik blaet tegen, blaette tegen, heb tegengeblaet), o. w. *Bêler auprès* ou *contre.*

k (-kken), m. *Regard réciproque*, f.
nken (ik blonk tegen, heb tegengeblon-
o. w. *Resplendir* ou *briller contre*.
d, o. *Enchère, surenchère*, f.
ek (-en m. *en* o. *Contrôle*, m., *contre-*
, f. houden. *Contrôler*.
ekhouder (-s), m. *Contrôleur*, m.
ekje (-s), o. *Petit contrôle*, m.
ert, v. *Raillerie* ou *plaisanterie réci-*
, f.
nd (-en), o. *Alliance* ou *ligue con-*
, f.
or (-oren), v. *Contre-poinçon*, m.
ord (-en), m. *Bord opposé*, m.
ren (ik boorde tegen, heb tegengeboord),
Contre-percer; contre-poinçonner.
stwering, v. *Contrevallation*. f.
ts (-en), v. *Contre-coup*, m.
tsen (ik botste tegen, heb tegenge-
b. w. *Pousser* ou *frapper contre*.
ef (-ven), m. *Contre-lettre*, f.
ert (-en), v. *Voisinage* ou *hameau op-*
m.
s (-en), m. *Contre-danse*, f.
l, o. *Contraire; opposite*, m. In —.
traire.
r (-en), v. *Contre-porte*, f.
rtje (-s), o. *Petite contre-porte*, f.
nst (-en), m. *Service réciproque*, m.
nstje (-s), o. *Petit service réciproque*, m.
ger (-s), m. *Antagoniste*, *adversaire*,
rtie adverse, f.
gster (-s), v. *Adversaire*, *partie ad-*
f.
en, o. w. *zie* Tegendwalen.
p (z. mv.), m. *Nouveau* ou *second*
e, m.
pel (-s), m. *Linteau*, m.
ed (-aden), m. *Trame*, f.
eds, byw. *A contre-sens*.
ei (-ijen), m. *Tour contraire*, m.
eijen (ik draeide tegen, heb tegenge-
, o. w. *Tourner du côté opposé*. —,
Contrarier, *contrecarrer*.
ng (z. mv.), m. *Presse contraire*, f.;
opposé ou *contraire*, m.
nk (-en), m. *Potion contre quelque in-*
tion, f.
mpel (-s), m. *Linteau*, m.
ft (z. mv.), m. *en* v. *Courant d'eau op-*
m.
ngen (ik drong tegen, heb tegenge-
n), b. w. *S'opposer au passage de; em-*
d'avancer.
k, m. *Retiration* (t. d'impr.), f.
kken (ik drukte tegen, heb tegenge-
, b. w. *Réagir en pressant; presser du*
posé; retirer (t. d'impr.).
kking, v. *Pression faite du côté op-*
retiration (t. d'impr.), f.
ven (ik dreef tegen, heb tegengedre-
. w. *Pousser* ou *chasser à l'opposite*.
w (met *zyn*). *Flotter à la rencontre*
pposer à.
len (ik dwael tegen, dwaelde tegen,
gengedwaeld), o. w. *Errer à la ren-*
de.
h (-en), m. *Prétention réciproque; re-*
tion (prat.), f.
n (ik ging tegen, ben *en* heb tegen-
), o. w. *Aller au devant*, *marcher à*
contre de. —, b. w. *Empêcher; s'op-*
; contrarier, *traverser*.

Tegengalm, m. *Retentissement*, *écho*, m.; *ré-*
sonnance, f.
Tegengalmen (ik galmde tegen, heb tegenge-
galmd), o. w. *Retentir*, *résonner*.
Tegengalming, v. *Retentissement*, m.
Tegengang, m. *Rencontre*, f.
Tegengeblonken, v. d. van tegenblinken.
Tegengebod, o. *zie* Tegenbevel.
Tegengeboden, v. d. van tegenbieden.
Tegengedreven — tegendryven.
Tegengedrongen — tegendringen.
Tegengelegen — tegenliggen.
Tegengeluid, o. *Écho*, *retentissement*, m.; *ré-*
sonnance, f.
Tegengereden, v. d. van tegenryden.
Tegengeschenk, o. *zie* Tegengift, v.
Tegengeschreven, v. d. van tegenschryven.
Tegengesproken — tegenspreken.
Tegengesteld, b. n. *Contraire; opposé*.
Tegengestreden, v. d. van tegenstryden.
Tegengetrokken — tegentrekken.
Tegengeweest — { tegenwezen. — tegenzyn. }
Tegengewezen — tegenwyzen.
Tegengewigt, o. *zie* Tegenwigt.
Tegengeworpen, v. d. van tegenwerpen.
Tegengezworen — tegenzweren.
Tegengift (-en), o. *Antidote*, *contre-poison*, m.
—, v. *Don* ou *présent réciproque*, m.
Tegengraven (ik groef tegen, heb tegengegra-
ven), b. w. *Contre-miner*.
Tegengraver (-s), m *Contre-mineur*, m.
Tegengraving, v. *Contre-mine*, f.
Tegengroet (-en), m. *Contre-salut*, *salut rendu*, m.
Tegengrond (-en), m. *Argument opposé* ou *con-*
traire, m.
Tegengrondstem, v. *Basse-contre* (t. de mus.), f.
Tegengunst (-en), v. *Faveur réciproque*, f.
Tegenhanger (-s), m. *Pendant*, m.
Tegenhangertje (-s), o. *Petit pendant*, m.
Tegenheid (-heden), v. *Contrariété* f., *revers*,
m. —, afkeer. *Aversion*, *répugnance*, *anti-*
pathie, f.
Tegenhoek (-en), m. *Coin opposé*, m.
Tegenhoekje (-s), o. *Petit coin opposé*, m.
Tegenhouden (ik hield tegen, heb tegengehou-
den), b. w. *Retenir; arrêter; empêcher; tenir*.
Tegenhouding, v. *Obstacle*, *empêchement*, m.;
opposition, f.
Tegenhouw (-s), m. *Contre-coup*, m.
Tegeniever (z. mv.), m. *Émulation*, *rivalité*, f.
Tegenieveren (ik ieverde tegen, heb tegenge-
ieverd), o. w. *Rivaliser*.
Tegenjuichen, b. w. *zie* Toejuichen.
Tegenkans, v. *Revers*, m., *change contraire*, f.
Tegenkant (-en), m. *Côté opposé*, m.
Tegenkanten enz. *zie* Tegenstreven enz.
Tegenkeper (-s), m. *Contre-chevron* (terme de
blas.), m.
Tegenkerf (-ven), v. *Contre-taille*, f.
Tegenkerfje (-s), o. *Petite contre-taille*, f.
Tegenkiel (-en), v. *Contre-quille*, *contre-carène*,
carlingue, f.
Tegenklagt (-en), v. *Reconvention*, f. Eene —
inbrengen. *Reconvenir*, *demander au deman-*
deur (prat.).
Tegenklank, m. *zie* Tegengeluid.
Tegenklopper (-s), m. *Contre-heurtoir*, m.
Tegenkomen (ik kwam tegen, ben tegengeko-
men), o. w. *Rencontrer*.
Tegenkoming, v. } *Rencontre*, f.
Tegenkomst, v. }

Tegenlachen (ik lachte tegen, heb tegengelachen), o. w. *Rire* ou *sourire en voyant venir quelqu'un.*
Tegenlast (-en), m. *Contre-poids*, m.
Tegenlat (-tten), v. *Contre-latte*, f.
Tegenlatwerk, o. *Contre-espalier*, m.
Tegenleer, v. *Doctrine opposée à une autre*, f.
Tegenliefde (z. mv.), v. *Amour réciproque*, m.
Tegenliggen (ik lag tegen, heb tegengelegen), o. w. *Être situé à l'opposite* ou *vis-à-vis de.*
Tegenlist (-en), v. *Contre-finesse, contre-ruse*, f.
Tegenlistje (-s), o. *Petite contre-ruse, petite contre-finesse*, f.
Tegenloopen (ik liep tegen, ben tegengeloopen), o. w. *Courir à la rencontre de;* (fig.) *être contraire; n'être pas favorable à.*
Tegenloopgraven, v. mv. *Contre-tranchées, contre-approches*, f. pl.
Tegenlyst, v. *Contre-fasce*, (t. de blas.), f.
Tegenmarsch (-en), m. en v. *Contre-marche*, f.
Tegenmerk (-en), o. *Contre-marque*, f., *contre-scel*, m.
Tegenmiddel (-en), o. *Antidote*, m.
Tegenmin, v. zie Tegenliefde.
Tegenminnaer (-s), m. *Rival*, m.
Tegenmompelen enz. zie Tegenmorren enz.
Tegenmorren (ik morde tegen, heb tegengemord), o. w. *Murmurer, gronder.*
Tegenmorring (-en), v. *Murmure*, m.; *gronderie*, f.
Tegenmuer (-uren), m. *Contre-mur, contre-fort*, m.
Tegenmuertje (-s), o. *Petit contre-mur*, m.
Tegenmyn (-en), v. *Contre-mine*, f.
Tegenmynen, b. w. zie Tegengraven.
Tegenmyner (-s), m. *Contremineur*, m.
Tegenmyning, v. *Contre mine*, f.
Tegenomwenteling (-en), v. *Contre-révolution*, f.
Tegenonderzoek, o. *Contr'enquête*, f.
Tegenontwerp (-en), o. *Contre-projet*, m.
Tegenontwerpje (-s), o. *Petit contre-projet*, m.
Tegenopening (-en), v. *Contre-ouverture*, f.
Tegenopeningje (-s), o. *Petite contre-ouverture*, f.
Tegenopkoming, v. *Opposition*, f.
Tegenover, byw. *A l'opposite; vis-à-vis.*
Tegenoverstaende, b. n. *Qui est à l'opposite* ou *vis-à-vis; opposé.*
Tegenoverstellen (ik stelde tegenover, heb tegenovergesteld), b. w. *Comparer, conférer; opposer.*
Tegenoverstelling (-en), v. *Comparaison; opposition*, f.
Tegenpand (-en), m. en o. *Contre-gage*, m.
Tegenpandje (-s), o. *Petit contre gage*, m.
Tegenparty (-en), v. *Partie adverse*, f.; *adversaire, antagoniste*, m. — (muziek). *Contre-partie*, f.
Tegenpartyder (-s), m. *Adversaire, antagoniste*, m.
Tegenpartydig, b. n. *Contraire, opposé.* —, byw. *D'une manière contraire* ou *opposée.*
Tegenpilaer (aren), m. *Contre-pilastre, contre-boutant*, m.
Tegenplan, o. zie Tegenontwerp.
Tegenpraet (z. mv.), m. *Contradiction; réfutation; opposition*, f.
Tegenpraten (ik praette tegen, heb tegengepraet), b. w. *Contredire.*
Tegenpreutelen enz. zie Tegenmorren enz.
Tegenrede (-n), v. *Réplique; réfutation; antithèse*, f.
Tegenreden (-en), v. *Raison contraire*, f., *motif* ou *sujet opposé*, m.
Tegenrekening (-en), v. *Décompte*, m.
Tegenrekeningje (-s), o. *Petit décompte*, m.
Tegenrekking (-en), v. *Contre-extension*, f.
Tegenrol enz. zie Tegenboek enz.
Tegenronde, v. *Contre-ronde*, f.
Tegenruiling (-en), v. *Contr'échange, échange mutuel*, m.
Tegenruimte (-n), v. *Espace opposé*, m., *place opposée*, f.
Tegenruk (-kken), m. *Contre-coup*, m.
Tegenrukje (-s), o. *Petit contre-coup*, m.
Tegenrukken (ik rukte tegen, heb tegengerukt), b. w. *Mouvoir, secouer* ou *avancer quelque chose dans un sens contraire.* —, o. w. (met zyn). *Se mouvoir, marcher* ou *avancer dans un sens contraire; aller à la rencontre de quelqu'un.*
Tegenryden (ik reed tegen, ben tegengereden), o. w. *Aller* (*à cheval* ou *en voiture*) *au devant de quelqu'un.*
Tegens, voorz. zie Tegen.
Tegenschans (-en), v. *Contrevallation*, f.
Tegenschansje (-s), o. *Petite contrevallation*, f.
Tegenschrift (-en), o. *Réplique* ou *réfutation par écrit*, f.
Tegenschriftje (-s), o. *Petite réplique* ou *réfutation par écrit*, f.
Tegenschryven (ik schreef tegen, heb tegengeschreven), b. w. *Répliquer* ou *répondre par écrit.*
Tegenslepen (ik sleepte tegen, heb tegengesleept), b. w. *Traîner au devant de.*
Tegensluitsteen (-en), m. *Contre-clef*, f.
Tegensmaek (z. mv.), m. *Dégoût*, m.; *aversion; répugnance*, f.
Tegensnauwen (ik snauwde tegen, heb tegengesnauwd), b. w. *Rudoyer, rabrouer; gronder.*
Tegensnellen, o. w. zie Tegenylen.
Tegenspartelen enz. zie Tegenstribbelen enz.
Tegenspleet (-eten), v. *Contre-fente; contre-fissure* (t. d'anat.), f.
Tegenspoed (-en), m. *Revers, malheur*, m., *infortune, adversité, disgrâce*, f.
Tegenspoeden, o. w. zie Tegenylen.
Tegenspoedig, b. n. *Malheureux, infortuné, funeste.*
Tegenspoor, o. *Contre-pied, contre-ongle* (terme de chasse), m.
Tegensporrelen enz. zie Tegenstreven enz.
Tegenspraek (z. mv.), v. *Contradiction; opposition; réclamation*, f.
Tegenspreekster (-s), v. *Celle qui contredit, qui s'oppose.*
Tegensprekelyk, b. n. *Contradictoire.* —, byw. *Contradictoirement.*
Tegenspreken (ik sprak tegen, heb tegengesproken), b. w. *Contredire, contester; contrarier; raisonner; répliquer; réclamer.*
Tegensprekend, b. n. *Contredisant, contrariant; raisonneur.*
Tegensprekende, m. } *Contradicteur*, m.
Tegenspreker (-s), m. }
Tegenspreking (-en), v. *Contradiction; opposition*, f.
Tegenstaen (ik stond tegen, heb tegengestaen), b. w. *S'opposer* ou *résister à; être opposé à.* —, o. w. *Répugner.*
Tegenstaetsomwenteling (-en), v. *Contre-révolution*, f.
Tegenstand (z. mv.), m. *Résistance; opposition*, f. Iemand — bieden. *S'opposer* ou *résister à quelqu'un.*

nder (-s), m. *Antagoniste*, *adversaire*; *nt*, m.
llen (ik stelde tegen, heb tegengesteld), *Opposer*. Zich —. *S'opposer*.
llend, b. n. *Opposant*.
ller (-s), m. *Celui qui oppose; oppo-* m.
llig, b. n. *Antithétique*.
lling (-en), v. *Opposition; réclamation*, in gedachten of woorden. *Antithèse*, f.
m (-mmen), v. *Contre-partie*, f., *contre-* (terme de mus.), m.; *voix*, f., ou *voie ire*, m.
mmen (ik stemde tegen, heb tegenge-, b. w. *Voter contre*.
ot (-en), m. *Contre-coup; malheur*, m.
oten (ik stiet tegen, heb tegengestoo- b. w. *Repouser; pousser* ou *heurter ; choquer*.
otje (-s), o. *Petit contre-coup; petit tr*, m.
eefster (-s), v. *Adversaire; concurrente;* , f.
even (ik streel tegen, streefde tegen, gengestreefd), b. w. *S'opposer* ou *ré- à; contre-carrer*, *contrarier*.
evend, b. n. *Contrariant; attentatoire*.
ever (-s), m. *Adversaire; antagoniste; rent; rival*, m.
evig, b. n. *zie* Tegenstrydig.
eving (-en), v. *Résistance; opposition; rence; contradiction*, f.
ibbelaer (-s), m. *Disputeur; celui qui e, qui contrarie*, m.
ibbelaerster (-s), v. *Celle qui dispute*, *nteste*, *qui contrarie*.
ibbelen (ik stribbelde tegen, heb tegen- beld), o. w. *Contester*, *contrarier*, *con- rer; s'opposer*, *résister*.
ibbeling (-en), v. *Dispute, contestation; nce; contrariété*, f.
oom (-en), m. *Contre marée*, f.; *cou-* m.
yd (z. mv.), m. *Répugnance*, f.
yden (ik streed tegen, heb tegenge- n), o. w. *Être contraire*, *s'opposer à; ttre; répugner; choquer*.
ydend, b. n. *zie* Tegenstrydig.
ryder (-s), m. *Antagoniste*, *adversaire; int*, m.
ydig, b. n. *Contraire*, *opposé*, *contra- e; répugnant; incompatible; inconsé-* Het —. *Le contraire*, m. —, byw. *zie* strydiglyk.
ydigheid (-heden), v. *Contradiction; riété; opposition; incompatibilité; incon- ice*, f.
ydiglyk, byw. *Contradictoirement; en tion*.
rydster, v. *zie* Tegenstreefster.
ık (-kken), o. *Pendant*, m.
ıit (-en), m. *Contre-coup*, m.
eken (-s, -en), o. *Contre-marque*, f.; *-scel*, m.
ekenen (ik teekende tegen, heb tegen- tend), b. w. *Contre-marquer; contre-*
ekening, v. *Contre-seing*, m.
rras (-en), v. *Contre-terrasse*, f.
gt, m. *Contre-marche*, f.
ekken (ik trok tegen, ben tegengetrok- o. w. *Marcher à la rencontre de*.

Tegenvallen (ik viel tegen, ben tegengevallen), o. w. *Ne pas bien réussir*.
Tegenvenster (-s), v. en o. *Contre-châssis*, m.
Tegenvenyn, o. } *zie* Tegengift, o.
Tegenvergift, o. }
Tegenverzekering (-en), v. *Assurance récipro- que*, f.
Tegenvlam (-mmen), v. *Flamme opposée*, f.
Tegenvloed, m. *Contre-marée*, f.
Tegenvoeteling (-en), m. } *Antipode*, m.
Tegenvoeter (-s), m. }
Tegenvoetig, b. n. } *Qui a rapport aux anti-*
Tegenvoetsch, b. n. } *podes, qui les concerne; antipodal*.
Tegenvryer (-s), m. *Rival*, m.
Tegenvryster (-s), v. *Rivale*, f.
Tegenwaerheid (-heden), v. *Contre-vérité*, f.
Tegenweer (z. mv.), v. *Résistance; opposition*, f.
Tegenwegen (ik weeg tegen, woog tegen, heb tegengewogen), b. w. *Contre-peser*, *contre- balancer*.
Tegenweren (ik weer tegen, weerde tegen, heb tegengeweerd), b. w. *Résister à*, *faire résis- tance*. Zich —. *Se défendre contre*, *s'opposer à*.
Tegenwerken (ik werkte tegen, heb tegenge- werkt), b. w. *Travailler contre; contrecarrer*, *contrarier; empêcher; réagir*.
Tegenwerkend, b. n. *Réactif*.
Tegenwerker (-s), m. *Antagoniste; adversaire*, m.
Tegenwerking (-en), v. *Action de contrecarrer; contrariété; opposition; réaction*, f.
Tegenwerkster (-s), v. *Celle qui agit contre; adversaire*, f.
Tegenwerpen (ik wierp tegen, heb tegengewor- pen), b. w. *Jeter quelque chose aux pieds de quelqu'un*; (fig.) *objecter*, *opposer*.
Tegenwerping (-en), v. *Objection*, *opposition*, f.
Tegenwerpsel (-s), o. *Objection*, f.
Tegenwezen, o. w. *zie* Tegenzyn.
Tegenwigt (-en), o. *Contre-poids*, m.
Tegenwigtig, b. n. *Qui contre-balance; qui pèse autant*.
Tegenwigtje (-s), o. *Petit contre-poids*, m.
Tegenwil (z. mv.), m. *Volonté contraire; mauvaise volonté*, f. In — van. *Malgré; en dépit de*.
Tegenwillig, b. n. *Plein de mauvaise volonté; contraire*.
Tegenwind (-en), m. *Vent contraire*, m.
Tegenwindje (-s), o. *Petit vent contraire*, m.
Tegenwisseling, v. *zie* Tegenruiling.
Tegenwoelen, o. w. *zie* Tegenstribbelen.
Tegenwoner, m. *zie* Tegenvoeter.
Tegenwoord, o. *zie* Tegenwoordigheid.
Tegenwoordig, b. n. *Présent; actuel*. — zyn. *Être présent; assister*. Het —e. *Le présent*, m. —, byw. *zie* Tegenwoordiglyk.
Tegenwoordigheid (z. mv.), v. *Présence*, f. — van geest. *Présence d'esprit*.
Tegenwoordiglyk, byw. *Présentement*, *mainte- nant*, *à cette heure*, *à présent*.
Tegenworstelen (ik worstelde tegen, heb tegen- geworsteld), b. w. *Lutter contre*, *résister à*.
Tegenworsteling (-en), v. *Lutte; résistance*, f.
Tegenwryten enz. *zie* Tegenstreven enz.
Tegenwyzen (ik wees tegen, heb tegengewezen), b. w. *Prononcer un jugement contre quelqu'un; débouter*.
Tegenylen (ik ylde tegen, heb *en* ben tegengeyld), o. w. *Se hâter d'aller à la rencontre de*.
Tegenzang (-en), m. *Contre-chant*, m.; *an- tienne*, f.; *répons*, m.

Tegenzegel, m. en o. *Contre scel*, m.
Tegenzegelen (ik zegelde tegen, heb tegengezegeld), b. w. *Contre-sceller.*
Tegenzeggelyk, b. n. *Contradictoire.* —, byw. *Contradictoirement.*
Tegenzeggen enz. *zie* Tegenspreken enz.
Tegenzetten (ik zettede tegen, heb tegengezet), b. w. *Mettre contre.* —, wedden. *Parier, gager; risquer.*
Tegenzetting, v. *zie* Tegenstelling.
Tegenzin (z. mv.), m. *Aversion, répugnance; antipathie*, f. Met —. *A contre-cœur, avec répugnance, à regret.* In — van. *Malgré; en dépit de.*
Tegenzweren (ik zweer tegen, zwoer tegen, heb tegenzworen), o. w. *Abjurer.*
Tegenzyde (-n), v. *Côté opposé*, m.
Tegenzyn (ik was tegen, ben tegengeweest), o. w. *Être contraire à; s'opposer à.*
Teil, v. *zie* Test.
Teisteren (ik teisterde, heb geteisterd), b. w. *Maltraiter, traiter rudement; blesser.*
Teistering (-en), v. *Action de maltraiter*, f., *mauvais traitement*, m.
*Tekst (-en), m. *Texte; passage; sujet*, m.; *matière*, f. By den — blyven. *S'en tenir à son sujet.* Van den — geraken. *S'écarter de son sujet.*
*Tekstje (-s), o. *Petit-texte; petit sujet*, m.
Tekstkundige (-n), m. *Textuaire, qui sait bien le texte des lois*, m.
*Tekstuëel, b. n. *Textuel.* —, byw. *Textuellement.*
Tekstverdraeijing (-en), v. *Fausse interprétation d'un texte*, f.
Tekstverklaring (-en), v. *Explication d'un texte*, f.
Tekstwoord (-en), o. *Mot du texte*, m.
Tel (z. mv.), m. *Amble* (t. de man.), m. Den — gaen. *Aller l'amble.*
Tel, telle, v. *zie* Telganger.
Tel (z. mv.), o. *Action de compter*, f. In — zyn. *Être estimé ou considéré.* In geen — zyn. *N'être point estimé ou considéré.*
Telastlegging, v *Imputation; inculpation*, f.
Telbaer, b. n. *Qui peut être compté.* Niet —. *Innombrable.*
Telbaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui peut être compté*, f.
Telegraef (-aven), m. *Télégraphe*, m.
Telegrafisch, b. n. *Télégraphique.*
Telen (ik teel, teelde, heb geteeld), b. w. *Engendrer, procréer, produire.*
Telend, b. n. *Génital.*
Teler (-s), m. *Celui qui engendre, qui procrée.* — (spraekk.). *Génitif*, m.
Teleurstellen (ik stelde te leur, heb teleurgesteld), b. w. *Tromper.*
Teleurstelling, v. *Tromperie*, f.
Telg (-en), v. *Rejeton, rameau; plançon*, m. — (fig.). *Rejeton, descendant*, m.
Telgaen (het), o. } *Amble* (t. de man.), m.
Telgang, m. }
Telganger (-s), m. *Cheval qui va l'amble*, m.; *haquenée*, f., *traquenard*, m.
Telgje (-s), o. *Petit rejeton*, m.
Telgkweeker (-s), m. *Pépiniériste*, m.
Telgkweekery (-en), v. *Pépinière*, f.
Teling (-en), m. *Cercelle, sarcelle* (oiseau), f.
Teling (z. mv.), v. *Génération; procréation; production*, f.
Telingje (-s), o. *Petite cercelle*, f.

Teljoor enz. *zie* Telloor enz.
Telkaerten, v. mv. *Cartes marquantes* (terme de jeu), f. pl.
Telkens, byw. *Chaque fois, toutes les fois; toujours, continuellement.*
Telkunst (z. mv.), v. *Arithmétique*, f.
Tellen (ik telde, heb geteld), b. w. *Compter, nombrer, calculer.* —, houden, achten. *Réputer, compter pour.* Voor eenen eerlyken man —. *Réputer pour honnête homme.* Weinig —. *Faire peu de cas de.*
Teller (-s), m. *Compteur*, m. — (cyferk.). *Numérateur*, m.
Telletter (-s), v. *Lettre numérale*, f.; *chiffre*, m.
Telling (-en), v. *Dénombrement, compte*, m.; *supputation; numération*, f.
Telloor (-oren), v. *Assiette*, f.
Telloorlikker (-s), m. *Parasite, écornifleur*, m.
Telloortje (-s), o. *Petite assiette*, f.
Telpas, m. *zie* Telgang.
Telpeerd, o. *zie* Telganger.
Telteeken (-s), o. *Chiffre; caractère*, m.
Telwoord (-en), o. *Nom de nombre*, m.
Tembaer (-der, -st), b. n. *Domptable, qui peut être dompté.*
Tembaerheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est domptable*, f.
Temen (ik teem, teemde, heb geteemd), o. w. *Traîner ses paroles.*
Temer (-s), m. *Celui qui traîne ses paroles.*
Temet, byw. *Quelquefois.*
Temmen (ik temde, heb getemd), b. w. *Dompter, apprivoiser; réduire; réprimer.*
Temmer (-s), m. *Dompteur*, m.
Temming (z. mv.), v. *Action de dompter, de réduire, de réprimer*, f.; *apprivoisement*, m.
*Tempeest (-en), o. *Tempête*, f., *orage*, m.
*Tempeesten, o. w. *Tempêter.*
*Tempeestig, b. n. *Tempétueux.*
*Tempel (-en, -s), m. *Temple*, m.
Tempeldeur (-en), v. *Porte d'un temple*, f.
Tempeldienst (-en), m. *Service du temple*, m.
Tempelfeest (-en), v. en o. *Dédicace d'un temple*, f.
Tempelgereedschap, o. *Tout ce qui est destiné au service du temple.*
Tempelheer (-en), m. } *Templier*, m.
Tempelier (-en), m. }
Tempelkoor (-oren), v. en o. *Chœur d'un temple*, m.
Tempeloffer (-s), o. *Sacrifice qui se fait dans un temple*, m.
Tempelpoort, v. *zie* Tempeldeur.
Tempelpracht (z. mv.), v. *Pompe ou magnificence du temple*, f.
Tempelpriester (-s), m. *Prêtre du temple*, m.
Tempelpriesteres (-ssen), v. *Prêtresse du temple*, f.
Tempelridder (-s), m. *Templier*, m.
Tempelsieraed (-aden), o. *Ornements du temple*, m. pl.
Tempeltje (-s), o. *Petit temple*, m.
Tempelwacht (-en), v. *Garde du temple*, f.
Tempelwachter (-s), m. *Gardien du temple*, m.
*Temperament (-en), o. *Tempérament*, m.; *complexion*, f.
Temperen (ik temperde, heb getemperd), b. w. *Tempérer, modérer.* —, harden. *Tremper.* Stael —. *Tremper de l'acier.* Zynen wyn —. *Tremper son vin, y mettre de l'eau.*
Tempering, v. *Action de tempérer, de modérer; modération*, f. — (van stael enz.). *Trempe*, f.

), v. *Tamis; sas; crible*, m.
b. w. *zie* Ziften.
), o. *Petit tamis, petit crible*, m.
s), v. *Dompteuse*, f.
zie Tin enz.
rz. *A; au, à la, pour le, pour là;*
les; en. — dienste. *Au service.* — huize.
's, à la maison. — deele. *En partie.* —
Premièrement. — tweede. *Secondement.*
e. *En bonne part.* — einde. *Afin de,*
e, pour que. — dien einde. *A cette*
ur cette raison. — zy. *A moins que.* —
Si ce n'était que. — allen geluk. *Par*
. — prooi. *En proie.* — aenzien van.
ard à. — anderen. *D'ailleurs, d'un*
ôté. — argste genomen. *Au pis aller.*
en of bekwamen tyde. *A temps, à pro-*
koste van zyn leven. *Aux dépens de*
— uiterste, — hoogste. *Tout au plus;*
ment; au pis aller. — noorden. *Au*
- opzigte van. *A l'égard de.* — naeste
peu près. — minste. *Au moins, du*
pour le moins. — laetste. *Enfin, fina-*
— tyde van Alexander. *Du temps d'Ale-*
. — overstaen. *En présence.*
der, -st), b. n. *Tendre; délicat; faible;*

id (z. mv.), v. *Délicatesse; fai-*
f.
ning, v. *Cassation, résiliation*, f.
. *Ténor*, m., *taille* (t. de mus.), f.
-en), m. *Ténoriste*, m.; *basse-taille*, f.
n, v. *Ténor*, m., *taille* (t. de mus.), f.
), v. *Tente*, f.; *pavillon*, m.
-dden), o. *Pavillon* (tour de lit.), m.
ner (-s), m. *Scénite*, m.
onster (-s), v. *Scénite*, f.
, o. *Toile d'une tente, bâche*, f.
k tentte, heb getent), b. w. *Sonder* (*une*

iker (-s), m. *Fabricant de tentes*, m.
ester (-s), m. *Quartier-maître*, m.
), o. *Petite tente*, f.
telling, v. *Exposition; affiche*, f.
(-alen), m. *Pieu* ou *pilier de tente, pi-*
n.
it (-en), v. *Barque couverte d'une bâ-*

(-s), o. *Sonde* (t. de chir.), f.
, m. *Mamelon; têtin*, m.; *papille*, f.
ng (-en), m. *Aréole*, f., *halo* (terme
), m.
-s), o. *Petit mamelon*, m.
mig, b. n. *Mamelonné; mamillaire;*
le; papillaire.
er (-en), v. *Abcès qui vient au sein*, m.
stelling, v. *Exposition publique*, f.
rz. *A, au, à la, pour le, pour la;*
les; en; de. — zyde. *A côté, de côté.*
der ure. *Bien à propos, à la bonne heure.*
er ure. *A cette heure, à présent.* — eere
En l'honneur de. — nauwer nood. *A*
avec difficulté. — goeder trouwe. *De*
foi. — regter tyd. *A temps, à propos.*
reld. *Au monde.* — maend. *Par mois.*
ter hand. *A droite; à la main droite.*
. *Par mer, sur mer.* — loops. *En cou-*
à la hâte. — aerde werpen. *Jeter à terre.*
d verwyzen. *Condamner à mort.* — con-
Au contraire. — herte nemen. *Prendre*
. — eere des konings. *A l'honneur du*
tyd toe dat. *Jusqu'à ce que.*

Tercen. *zie* Tertiën.
Teren (ik teer, teerde, heb geteerd), b. w. *Goudronner.* —, b. *en* o. w. *Digérer; dépenser.* — en smeren. *Faire bonne chère, faire ripaille.* —, o. w. (met *zyn*). *Se consumer; dépérir.*
Terend, b. n. *Languissant; étique.* —e ziekte. *Étisie, phthisie*, f.
Tergen (ik tergde, heb getergd), b. w. *Irriter; tourmenter; agacer; provoquer; harceler, vexer.*
Tergend, b. n. *Agaçant; piquant; vexatoire.*
Terger (-s), m. *Celui qui agace, qui provoque.*
Terging (-en), v. *Agacerie; provocation*, f.
Tergmiddel (-en), o. *Irritant, remède irritant*, m.
Tergnaem (-amen), m. *Sobriquet*, m.
Tergsel (-s), o. *Irritant*, m.
Tergster (-s), v. *Celle qui agace, qui provoque, qui vexe.*
Tergtael (z. mv.), v. *Langage mordant* ou *piquant*, m.
Tergwoord (-en), o. *Parole mordante* ou *choquante*, f., *sarcasme*, m.
*Teriakel, m. *zie* Triakel.
Terig, b. n. *Qui tient du goudron.*
Tering (z. mv.), v. *Dépense*, f. De — naer de nering stellen (spreekw.). *Régler sa dépense sur son revenu.* — (in de maeg). *Digestion*, f. — (ziekte). *Phthisie, étisie, consomption*, f. Die de — heeft. *Étique, phthisique.*
Teringachtig, b. n. *Étique, phthisique.*
Teringkoorts, v. *Fièvre étique*, f.
Teringziekte, v. *Phthisie; étisie*, f.
*Term (-en), m. *Terme*, m. Indien er —en zyn. *S'il y a lieu.*
Termentyn enz. *zie* Terpentyn enz.
Termyn (-en), m. *Terme*, m. Op — gaen. *Quêter, faire la quête.*
Termyntje (-s), o. *Petit terme*, m.
Terpentyn (z. mv.), m. *Térébenthine* (résine), f.
Terpentynboom (-en), m. *Térébinthe* (arbre), m.
Terpentyngeest (z. mv.), m. *Esprit de térébenthine*, m.
Terpentynölie (z. mv.), v. *Huile de térébenthine*, f.
Terpentynstoker (-s), m. *Fabricant de térébenthine*, m.
Terpentynstokery (-en), v. *Fabrique de térébenthine*, f.
*Terras (-ssen), v. *Terrasse*, f.
*Terrasje (-s), o. *Petite terrasse*, f.
*Ters (-en), v. *Tierce*, f.
Terssteek (-eken), m. *Tierce* (escr.), f.
Terstond, byw. *Tout à l'heure, incontinent, aussitôt, sur-le-champ.*
Tertiën. *Tierce* (heure canoniale), f.
Terug, byw. *En arrière.*
Terugbekomen (ik bekwam terug, heb terugbekomen), b. w. *Recouvrer, récupérer; acquérir de nouveau.* Ik moet eenen gulden —. *On doit me rendre un florin, il me revient un florin.*
Terugbekoming, v. *Recouvrement; remboursement*, m.
Terugbetaling, v. *Remboursement*, m.
Terugblyven (ik bleef terug, ben teruggebleven), o. w. *Rester en arrière.*
Terugbrengen (ik bragt terug, heb teruggebragt), b. w. *Rapporter; ramener; reconduire; reporter.*
Terugdeinzen (ik deinsde terug, ben teruggedeinsd), o. w. *Reculer, rétrograder.*

Terugdenken (ik dacht terug, heb teruggedacht), o. w. *Réfléchir; méditer sur une chose passée.*
Terugdragen (ik draeg terug, droeg terug, hèb teruggedragen), b. w. *Reporter.*
Terugdringen (ik drong terug, heb teruggedrongen), b. w. *Repousser, faire rétrograder.*
Terugdryven (ik dreef terug, heb teruggedreven), b. w. *Repousser; rechasser; relancer; répercuter* (méd.).
Terugdryvend, b. n. *Répulsif; répercussif.*
Terugdryver (-s), m. *Réchasseur*, m.
Terugdryving, v. *Répulsion; répercussion*, f.
Terugeischen (ik eischte terug, heb teruggeëischt), b. w. *Redemander, revendiquer, réclamer, répéter.*
Terugeischer (-s), m. *Réclamateur*, m.
Terugeisching, v. *Revendication; condiction; réclamation, répétition*, f.
Teruggaef, v. *Restitution*, f.
Teruggaen (ik ging terug, ben teruggegaen), o. w. *Reculer, rétrograder, rebrousser chemin.*
Teruggaende, b. n. *Rétrograde.*
Teruggang, m. *Reculement; récul*, m.; *rétrogradation* (t. d'astron.), f.
Teruggebleven, v. d. van terugblyven.
Teruggebragt — terugbrengen.
Teruggedacht — terugdenken.
Teruggedreven — terugdryven.
Teruggedrongen — terugdringen.
Teruggehad — terughebben.
Teruggenomen — terugnemen.
Teruggereden — terugryden.
Teruggeschenen — terugschynen.
Teruggeschoven — terugschuiven.
Teruggeslagen — terugslaen.
Teruggesprongen — terugspringen.
Teruggetrokken — terugtrekken.
Teruggeven (ik geef terug, gaf terug, heb teruggegeven), b. w. *Rendre, restituer, redonner.*
Teruggeweken, v. d. van terugwyken.
Teruggewezen — terugwyzen.
Teruggeworpen — terugwerpen.
Teruggezonden — terugzenden.
Teruggezwommen — terugzwemmen.
Terughalen (ik hael terug, haelde terug, heb teruggehaeld), b. w. *Aller reprendre, aller quérir une seconde fois retirer.*
Terughebben, b. w. *zie* Terugbekomen.
Terughellen (ik helde terug, heb teruggeheld), o. w. *Récliner.*
Terughellend, b. n. *Réclinant.*
Terughelling (z. mv.), v. *Réclinaison (du cadran)*, f.
Terughouden (ik hield terug, heb teruggehouden), b. w. *Retenir; arrêter; empêcher.*
Terughouder (-s), m. *Retentionnaire* (terme de prat.), m.
Terughouding, v. *Retenue*, f.
Terugjagen (ik jaeg terug, joeg (jaegde) terug, heb teruggejaegd), b. w. *Rechasser.*
Terugjager (-s), m. *Rechasseur*, m.
Terugkaetsen (ik kaetste terug, heb teruggekaetst), b. w. *Renvoyer (la balle etc.); réfléchir, réverbérer, répercuter (la lumière etc.).*
Terugkaetsend, b. n. *Anacamptique, phonocamptique.*
Terugkaetsing, v. *Répercussion; répulsion*, f; *renvoi*, m.
Terugkeeren (ik keerde terug, ben teruggekeerd), o. w. *Retourner, rebrousser chemin, revenir.*

Terugkomen (ik kwam terug, ben teruggekomen), o. w. *Revenir.*
Terugkomst (z. mv.), v. *Retour*, m.
Teruglaten (ik laet terug, liet terug, heb teruggelaten), b. w. *Laisser.*
Terugloopen (ik liep terug, heb en ben teruggeloopen), o. w. *Refluer, remonter; recourir.*
Terugloopend, b. n. *Qui reflue, remonte; récurrent* (anat.).
Terugmarsch, m. *en* v. *Marche rétrograde, retraite*, f.
Terugnemen (ik neem terug, nam terug, heb teruggenomen), b. w. *Reprendre, retirer.* Zyn woord —. *Se rétracter.*
Terugneming, v. *Reprise*, f.
Terugontbieden (ik ontbood terug, heb terugontboden), b. w. *Rappeler, révoquer.*
Terugontbieding, v. *Rappel*, m.
Terugontboden, v. d. van terugontbieden.
Terugreis, v. } *Retour*, m.
Terugreize, v. }
Terugreizen (ik reisde terug, ben teruggereisd), o. w. *Se mettre en route pour retourner, retourner.*
Terugroepen (ik riep terug, heb teruggeroepen), b. w. *Rappeler; contre-mander.*
Terugroeping, v. *Rappel; contre-mandement*, m. Brieven van —. *Lettres de récréance*, f. pl.
Terugryden (ik reed terug, ben teruggereden), o. w. *S'en retourner à cheval.*
Terugschuiven (ik schoof terug, heb teruggeschoven), b. w. *Reculer, pousser en arrière.* —, o. w. *Reculer, aller en arrière.*
Terugschynen (ik (het) scheen terug, heb (heeft) teruggeschenen), o. en onp. w. *Reluire, réfléchir.*
Terugslaen (ik sla terug, sloeg terug, heb teruggeslagen), b. w. *Repousser; rejeter; renvoyer; répercuter, réfléchir.*
Terugspringen (ik sprong terug, ben teruggesprongen), o. w. *Faire un saut en arrière; reculer; bricoler; réfléchir.*
Terugspringing, v. } *Saut en arrière; recul*, m.;
Terugsprong, m. } *reculade*, f.
Terugstooten (ik stiet terug, heb teruggestooten), b. w. *Repousser.* Het —. *Le recul (du canon)*, m.
Terugstootend, b. n. *Repoussant; répulsif.*
Terugstooting, v. *Repoussement*, m.; *répulsion*, f.
Terugstraling, v. *Rejaillissement* (de la lumière), m.; *réverbération*, f.
Terugstuit, m. *Rebondissement*, m.
Terugstuiten (ik stuitte terug, ben teruggestuit), o. w. *Rebondir; bricoler; réfléchir; rejaillir.*
Terugtogt, m. *Retraite, contre-marche*, f.
Terugtreden (ik treed terug, trad terug, ben teruggetreden), o. w. *Reculer, se retirer, rentrer.*
Terugtrekken (ik trok terug, heb teruggetrokken), b. w. *Retirer, tirer en arrière.* —, o. w. (met *zyn*). *Se retirer.*
Terugvallend, b. n. *Réversible.*
Terugvalling, v. *Réversion*, f.
Terugvaren (ik vaer terug, voer terug, ben teruggevaren), o. w. *Retourner (en navigant etc.).*
Terugvloeijen (ik vloeide terug, ben teruggevloeid), o. w. *Refluer.*
Terugvoeren (ik voerde terug, heb teruggevoerd), b. w. *Ramener, reconduire.*

leren (ik vorderde terug, heb terug-
rd), b. w. *Redemander, répéter, re-*
er.
lering, v. *Répétition* (réclamation en
condiction, f.
en (ik vraeg terug, vroeg (vraegde)
heb teruggevraegd), b. w. *Redemander,*
quer; réclamer; répéter.
ken (ik werkte terug, heb terugge-
o. w. *Réagir.*
tend, b. n. *Rétroactif; réactif.*
king, v. *Rétroaction; réaction*, f.
pen (ik wierp (worp) terug, heb
worpen), b. w. *Rejeter; repousser;*
r.
en (ik week terug, ben teruggeweken),
culer; battre en retraite; se retirer.
ing, v. *Retraite*, f., *reculement*, m.
en (ik wees terug, heb teruggewezen),
nvoyer.
en (ik zond terug, heb teruggezonden),
nvoyer.
ling, v. *Renvoi*, m.
(ik zie terug, zag terug, heb terug-
o. w. *Regarder en arrière; regarder*
soi.
nmen (ik zwom terug, ben terugge-
n), o. w. *Rétrograder en nageant;*
urner à la nage.
. *zie* Tarwe enz.
yw. *Cependant, en attendant.* —,
Tandis que, pendant que. —, vermits.
, *puisque.*
ie Tasch.
Texel.
v. *Terrine*, f.
t (-en), o. *Testament*, m. Een — ma-
ire un testament, tester. Zonder —
Mourir intestat.
eel, b. n. *Testamentaire.*
je (-s), o. *Petit testament*, m.
tmaekster (-s), v. *Testatrice*, f.
tmaker (-s), m. *Testateur*, m.
(-en), v. *OEillet*, m.
(ik testeerde, heb getesteerd), o. w.
faire son testament.
o. *Terrine*, f.
. *Terrinée*, f.
Pram.
Pâteux; visqueux.
. mv.), v. *Qualité qui rend une chose*
viscosité, f.
n. *zie* Tets.
, v. *zie* Tetsheid.
, v. *Coup, trait*, m.; *gorgée*, f.
, m. *Mors; frein*, m., *bride*, f. In —
Tenir en bride. Den — vieren. *Lâ-*
bride.
, b. n. *Qu'on peut brider, retenir* ou
(ik teugelde, heb geteugeld), b. w.
Een peerd —. *Brider un cheval.* —
dwingen. *Réprimer, refréner.*
, v. *Action de brider, de réprimer*, f.
, b. n. *Débridé;* (fig.) *effréné.* —,
in.
heid (z. mv.), v. *Licence; insubordi-*
f.
(-en), m. *Rêne*, f.; *guides*, f. pl.
-s), o. *Petite bride*, f.; *petit frein*, m.
, o. *Petit coup* ou *trait*, m.
zie Turk enz.
f.

Teut, v. *zie* Tuit.
Teuten (ik teutte, heb geteut), o. w. *Traîner ses paroles, parler lentement.* —. *zie* Tuiten.
Teuter (-s), m. *Celui qui traîne ses paroles, qui parle lentement.*
Teuteren (ik teuterde, heb geteuterd), o. w. *Traîner ses paroles; trembler.* —. *zie* Tuiten.
Teutonisch, b. n. *Teutonique.*
Teutster (-s), v. *Celle qui traîne ses paroles.*
Tevens, byw. *zie* Seffens.
Tevreden, b. n. *Content, satisfait.* —, byw. *Avec contentement.*
Tevredenheid (z. mv.), v. *Contentement*, m., *satisfaction*, f.
Tevroegstelling, v. *Métachronisme*, m.
Texel. *Le Texel* (île), m.
*Text enz. *zie* Tekst enz.
Teyl, v. *zie* Test.
Teysteren enz. *zie* Teisteren enz.
Thans, byw. *Maintenant, actuellement, à présent.*
*Theater (-s), m. *en* o. *Théâtre*, m.
*Theatertje (-s), o. *Petit théâtre*, m.
*Theatyner (-s), m. } *Théatin* (religieux),
Theatynermonik (-en), m. } m.
Theatynernon (-nnen), v. *Théatine*, f.
Thee, m. *en* v. *Thé*, m.
Theeblad (-eren, -en), o. *Feuille de thé*, f. — (waer men den thee op dient). *Cabaret*, m.
Theeblaedje (-s), o. *Petite feuille de thé*, f.; *petit cabaret sur lequel on sert le thé*, m.
Theeboei, m. *Thé bou* (thé séché au soleil), m.
Theeboom (-en), m. *Thé* (arbrisseau), m.
Theebus (-ssen), v. *Boîte à thé*, f.
Theedoek (-en), m. *Linge qui sert à essuyer les tasses*, m.
Theedoekskeu (-s), o. *Petit linge pour essuyer les tasses*, m.
Theedoos, v. *zie* Theebus.
Theegerief, o. } *Tasses*, f. pl.
Theegoed, o. }
Theehandel (z. mv.), m. *Commerce de thé*, m.
Theeketel (-s), m. *Bouilloire*, f.
Theekoekje (-s), o. *Petit gâteau que l'on mange en prenant le thé*, m.
Theekopje (-s), o. } *Tasse, tasse à thé*, f.
Theekoppeken (-s), o. }
Theelepel (-s), m. *Cuiller à thé*, f.
Theepot (-tten), m. *Théière*, f.
Theepotje (-s), o. *Petite théière*, f.
Theetafel (-s), v. *Table sur laquelle on sert le thé*, f.
Theeverkooper (-s), m. *Marchand de thé*, m.
Theewater (z. mv.), o. *Eau pour le thé*, f.
Theewinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du thé*, f.
*Thema, m. *Thème*, m.
*Theologant (-en), m. *Théologien*, m.
*Theologie (z. mv.), v. *Théologie*, f.
*Theologisch, b. n. *Théologique.*
Theorema, o. *Théorème*, m.
*Theriakel (z. mv.), m. *en* v. *Thériaque*, f.
*Thermometer (-s), m. *Thermomètre*, m.
*Thesaurier (-s), m. *Trésorier*, m.
*Thesis, v. *Thèse*, f.
Thienen. *Tirlemont* (ville), m.
Thirs (-en), m. *Thyrse*, m.
Thirsdrager (-s), m. *Celui qui porte un thyrse.*
Thirsje (-s), o. *Petit thyrse*, m.
Thol enz. *zie* Tol enz.
Thonyn (-en), m. } *Thon* (poisson), m.
Thonynvisch (-sschen), m. } Gezouten —. *Thonine*, f.

Thuringen (landschap). *Thuringe*, f.
Tiber, m. *Tibre* (rivière), m.
Tichel (-en, -s), m. *en* v. *Tuile*, *tuile plate*, f.
Tichelaer (-s), m. *Tuilier*, m.
Tichelaerde (z. mv.), v. *Terre à tuiles*, f.
Tichelbakker (-s), m. *Tuilier*, m.
Tichelbakkery (-en), v. *Tuilerie*, f.
Ticheldak (-en), o. *Toit couvert de tuiles*, m.
Ticheldekker (-s), m. *Couvreur en tuiles*, m.
Ticheloven (-s), m. *Four à tuiles*, m.
Tichelsteen, m. *zie* Tichel.
Ticheltje (-s), o. *Petite tuile*, f.
Tigchel enz. *zie* Tichel enz.
Tien, telw. *Dix*.
Tien (-en), v. *Dix*, *le chiffre dix*, m.
Tienbladig, b. n. *Décaphylle*, *qui a dix feuilles*.
Tiend v. *Dîme* f.
Tiendaegsch, b. n. *Qui est de dix jours; décadaire*.
Tienboek (-en), m. *en* o. *Registre des dîmes*, m.
Tiende, b. n. *Dixième; dix*. De — dag. *Le dixième jour*. Carolus de —. *Charles dix* Ten —. *Dixièmement*. o. *Dixième*, m., *dixième partie*, f., *décime*, m. —, v. Tiende paert (van vruchten enz.). *Dîme*, f. De — betalen. *Payer la dîme*.
Tiendeelig, b. n. *Décimal*.
Tiendehalf, b. n. *Neuf et demi*.
Tiendeischer, m. *zie* Tiendheffer.
Tiendepachter (-s), m. *Dîmeur* m.
Tienderegt, o. *Droit de dîmes*, m.
Tienderhande, onv. b. n. } *Qui est de dix sortes*
Tienderlei, onv. b. n } *ou de dix espèces*.
Tiendeverpachter (-s), m. *Dîmeur*, m.
Tiendheer (-en), m. } *Décimateur; dîmeur*, m.
Tiendheffer (-s), m. }
Tiendpachter (-s), m. *Dîmeur*, m.
Tiendregt, o. *Droit de dîmes*, m.
Tiendschryver (-s), m. *Contrôleur des dîmes*, m.
Tiendschuldig, b. n. *Décimable*, *sujet à la dîme*.
Tiendubbel, b. n. } *Décuple*, *dix fois autant*.
Tiendubbeld, b. n. }
Tienduizend, telw. *Dix mille*.
Tienduizendvoudig, b. n. *en* byw. *Dix mille fois autant*.
Tiendverpachting, v. *Ferme des dîmes*, f.
Tiengetal (-llen), o. *Dizaine*, f., *nombre dénaire*, m.; *décade*, f.
Tienhoek (-en), m. *Décagone* (t. de géom.), m.
Tienhoekig, b. n. *Décagone*.
Tienhonderd, telw. *Mille*.
Tienjarig, b. n. *Qui a dix ans; décennal*.
Tienkwabbig, b. n. *Décalobé* (bot.).
Tienlettergrepig, b. n. *Décasyllabe*.
Tienmael, byw. *Dix fois*. — verdubbelen. *Décupler*.
Tienmalig, b. n. *Répété dix fois*.
Tienman (-nnen), m. *Décemvir*, m. Van de —nnen *Décemviral*
Tienmanschap (z. mv.), o. *Décemvirat*, m.
Tienmanschappelyk b. n. *Décemviral*.
Tiensnarig, b. n. *Qui a dix cordes*.
Tienste, b. n. *zie* Tiende, b. n.
Tiental, o. *zie* Tiengetal.
Tientallig, b. n. *Décimal*, *dénaire*.
Tientje (-s), o. *Dizain*, m., *couronne* (chapelet de dix grains), f.
Tienvoetig, b. n. *Qui a dix pieds*.
Tienvoudig, b. n. *zie* Tiendubbel.
Tienwerf, byw. *Dix fois*.
Tier (z. mv.), v. *Croissance; végétation; vigueur; fleur*, f.; (fig.) *contentement*, m.; *satisfaction*, f. Hy is hier niet in zyne —. *Il n'est pas ici dans son élément*. —, o. *zie* Getier.
Tieras, o. *zie* Tiras.
Tierelieren (ik tierelierde, heb getierelierd); o. w. *Chanter*, *gazouiller*, *ramager*.
Tieren (ik tierde, heb getierd), o. w. *Croître bien*, *pousser avec vigueur; réussir; s'acclimater*. —, schreeuwen. *Faire du tapage*, *criailler*, *tempêter*.
Tierentein (z. mv.), o. *Tiretaine* (étoffe), f.
Tierenteinen onv. b. n. *Fait de tiretaine*.
Tierig, b. n. *Qui croît ou qui pousse bien; qui réussit; vigoureux*.
Tierigheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui croît bien; de ce qui réussit; vigueur*, f.
Tiger (-s, -en), m. *Tigre*, m.
Tigerhert (-en), o. *Cœur de tigre*, m.
Tigerhond (-en), m. *Chien tigré*, m.
Tigerhuid (-en), v. *Peau de tigre*, f.
Tigerin (-nnen), v. *Tigresse*, f.
Tigerkat (-tten), v. *Chat tigré*, m.
Tigertje (-s), o. *Petit tigre*, m.
Tigervel, o. *zie* Tigerhuid.
Tigerwolf (-ven), m. *Loup-tigre*, *guépard*, m.
Tigten, b. w. *zie* Betigten.
Tik (tikken), m. *Petit coup*, m. — tak. *Tictac*, m.
Tikken (ik tikte, heb getikt), o. w. *Frapper ou heurter légèrement; se doguer* (en parlant des moutons).
Tikkertje (-s), o. *Vrillette* (insecte), f.
Tiktak (z. mv.), o. *Trictrac* (jeu), m. — spelen. *Jouer au trictrac*.
Tiktakberd (-en), o. } *Trictrac* (table), m.
Tiktakbord (-en), o. }
Tiktakken (ik tiktakte, heb getiktakt), o. w. *Jouer au trictrac*.
Tiktakker (-s), m. *Joueur de trictrac*, m.
Tiktakschyf (-ven), v *Dame* f., *ou pion dont on se sert pour jouer au trictrac*, m.
Tiktakspel o. *zie* Tiktak
Tiktakspeler, m. *zie* Tiktakker.
Til (tillen), v. *Action de lever; levée*, f.; *mouvement; trébuchet d'un colombier; pigeonnier; pont-levis*, m. Daer is iets op —. *Il y a quelque chose sur le tapis*.
Tilbaer (-der, -st), b. n. *Qu'on peut lever ou hausser; mobile*, *mobilier*. —are goederen. *Mobilier*, m.
Tilbrug (-ggen), v. *Pont-levis*, m.
Tillen (ik tilde, heb getild), b. w. *Lever*, *soulever*, *hausser*. Ergens aen —. *Se mêler de quelque chose*.
*Timbal (-llen), v. *Timbale*, f.
*Timbalier (-s), m. *Timbalier*, m.
*Timber (-s), m. *Timbre*. m.
Timmer (-s), o. *Charpente*, f.
Timmeraedje (-n), v. *Charpente; charpenterie*, f.
Timmeraer (-s), m. *Constructeur*, m.
Timmerbaes (-azen m. *Maître charpentier*, m.
Timmeren (ik timmerde, heb getimmerd), b. w. *Bâtir*, *construire dresser*. Een schip —. *Construire un vaisseau*. —, timmerwerk maken. *Charpenter*.
Timmergereedschap (-ppen), o. *Outils de charpentier*, m. pl.
Timmerhout (z. mv.), o. *Bois de charpente*, m.
Timmerhuis (-zen), o. *Atelier de charpentier*, m.
Timmering, v. *Charpente; bâtisse; construction*, f.
Timmerkunde (z. mv.), v. *Charpenterie* (art), f.

eden, mv. van timmermen.
ian (-lieden), m. *Charpentier*, m.
iansbaes, m. *zie* Timmerbaes.
iansgast (-en), m. *Garçon charpen-*
n.
iansschragen, v. mv. *Baudets, tréteaux*,
ianswerk, o. *Ouvrage de charpentier*,
arpente, f.
ianswinkel (-s), m. *Atelier de charpen-*
laets (-en), v. *Chantier*, m.
iig, o. *zie* Timmergereedschap.
erf (-ven), v. *Chantier*, *atelier de con-*
on, m.
erk, o. *Charpente; charpenterie*, f. —
de klokken aenhangen). *Beffroi*, m.
iek, b. n. *Qui a la manie de bâtir.*
i, o. *Tympan*, m.
Étain, m. Blinkend —. *Bismuth*, m.
;, b. n. *zie* Tinnig.
-s), v. *Veine d'une mine d'étain*, f.
z. mv.), v. *Potée d'étain*, f.
m. *Mine d'étain*, f.
', m. *zie* Tinnegieter.
e (-n), v. *Mine d'étain*, f.
z. mv.), m. *Oxyde d'étain*, m.
r (z. mv.), v. *Teinture*, f.
), v. *Sommet, faîte, pinacle*, m.
ter (-s), m. *Potier d'étain*, m.
tersvorm (-en), m. *Moule dans lequel on*
s ouvrages en étain, m.
terswinkel (-s), m. *Boutique de potier*
:, f.
tery (z. mv.), v. *Profession de potier*
:, f.
:d (z. mv.), o. *Vaisselle d'étain*, f.
onv. b. n. *Fait d'étain*. — schotel. *Plat*
rk, o. *zie* Tinnegoed.
b. n. *Qui tient de l'étain; qui ressem-*
'étain.
e, v. *Marque sur l'étain*, f.
, v. *Teinte*, f.
. mv.), m. *Linge brûlé*, m.; *mèche*, f.
os (-zen), v. *Boîte à mèche*, f.; *fusil*, m.
(ik tintelde, heb getinteld), o. w. *Étin-*
briller, *scintiller*. De sterren —. *Les*
brillent. Myne vingeren — van de koude.
onglée aux doigts.
;, v. *Éclat, étincellement*, m.; *scintil-*
f. — (van de koude). *Onglée*, f.
, o. *zie* Tinnegoed.
(z. mv.), o. *Potée d'étain*, f.
pen), m. *Bout; point*, m.; *pointe*, *ex-*
:, f.
, o. *Petit bout*, m.; *petite pointe*, f.
(-en), v. *Bonnet pointu*, m.
ik tipte, heb getipt), b. w. *Couper le*
le; rogner.
-nnen), m. *Tyran*, m.
nmoord (-en), m. *en* v. *Tyrannicide*
), m.
enmoorder (-s), m. *Tyrannicide* (*meur-*
m.
:nschrik, m. *Terreur inspirée par un*
, m.
nwerk, o. *Œuvre de la tyrannie*, f.
e, v. *Tyrannie*, f.
ek, b. n. } *Tyrannique*. — byw. *Ty-*
;, b. n. } *ranniquement.*
;lyk byw. *Tyranniquement.*

*Tirannisch, b. n. *Tyrannique*. —, byw. *Tyranniquement.*
*Tiranniseren, b. w. *Tyranniser*.
*Tiranny, v. *zie* Tirannie.
Tiras (z. mv.), o. *Ciment*, m.
Tiras (-ssen), o. *Traînasse*, f.; *traîneau* (filet), m.
Tirasaerde, v. *Pouzzolane* (terre volcanique), f.
Tirasje (-s), o. *Petite traînasse*, f.
Tirasmaker (-s), m. *Cimentier*, m.
Tirasmolen (-s), m. *Moulin à ciment*, m.
Tirasmolenaer (-s), m. *Cimentier*, m.
Tirassen (ik tiraste, heb getirast), b. w. *Cimenter.*
*Tirentyn, v. *Tiretaine* (étoffe), f.
*Tisaen, o. *Tisane*, f.
*Titel (-s), m. *Titre*, m.
Titelblad (-en), o. *Frontispice* (*d'un livre*), m.
Titelen (ik titelde, heb getiteld), b. w. *Intituler*, *qualifier*, *titrer.*
Titelloos, b. n. *Anépigraphe*, *sans titre.*
Titelmaker (-s), m. *Fabricateur de titres*, m. Valsche —. *Titrier*, m.
Titelplaet (-aten), v. *Titre-planche*, m.
Titelprent, v. } *zie* Titelplaet.
Titelprint, v. }
Titelryk, b. n. *Riche en titres.*
Titeltje (-s), o. *Petit titre*, m.
Titelvoerder (-s), m. *Titulaire*, m.
Tittel (-s), o. *Point*, m.; *petite marque*, f.
Titteltje (-s), o. *Petit point*, m.; *petite marque*, f.
*Titularis (-ssen), m. *Titulaire*, m.
*Tituleren, b. w. *zie* Titelen.
Tob (tobben), v. } *Cuve*, f.; *cuvier*, m. Eene
Tobbe (-n), v. } — vol. *Cuvée*, f.
Tobbeken (-s), o. *Cuvette*, f.; *cuveau*, m.
Tobben (ik tobde, heb getobd), o. w. *Se tuer à force de travailler.*
Tobbery, v. *Fatigue*, *peine*, f., *travail*, m.
Tobbetje, o. *zie* Tobbeken.
Tobiasvisch (-sschen), m. *Ammodyte*, m.
Toch, voegw. *Donc; cependant; pourtant; néanmoins; certes; après tout.* Komt — aen. *Venez donc.* Hy is — uw zoon. *Il est pourtant votre fils.*
Tod (todden), v. } *Guenille*, f.; *haillon*, *chif-*
Todde (-n), v. } *fon*, m.
Toddenwyf (-ven), o. *Fripière*, f.
Toddetje (-s), o. *Petite guenille*, f.
Toe, voorz. *A; au; à la; y; en; jusque.* Waer — zal dat dienen? *A quoi cela servira-t-il?* Tot daer —. *Jusque-là.* Ik ga naer huis —. *Je m'en vais au logis.* Hy spreekt maer —. *Il ne cesse de parler.* Op den koop —. *Par-dessus le marché.* —! —! *Allons! avancez! dépêchez-vous!* —, b. n. *Fermé*, *clos.* Is de deur —? *La porte est-elle fermée?*
Toeädemen (ik ademde toe, heb toegeademd), b. w. *Pousser vers en respirant.*
Toeädeming, v. *Action de pousser vers en respirant*, f.
Toebak enz. *zie* Tabak enz.
Toebakeren (ik bakerde toe, heb toegebakerd), b. w. *Emmailloter tout à fait.* —, o. w. *Continuer d'emmailloter.*
Toebakken (ik bakte toe, ben *en* heb toegebakken), o. w. *Continuer à cuire; se fermer par la cuisson.*
Toebede (-n), v. *Souhait*, *vœu*, m.
Toebedienen (ik bediende toe, heb toebediend), b. w. *Fournir; pourvoir.*

Toebedingen (ik bedorg toe, heb toebedongen), b. w. *Acheter à condition d'avoir quelque chose par dessus le marché.*
Toebedongen, v. d. van toebedingen.
Toebehooren (ik behoorde toe, heb toebehoord), o. w. *Appartenir à.* —, o. *Appartenances; dépendances*, f. pl.; *attirail*, m.
Toebehoorend, b. n. *Appartenant.*
Toebehoorte, v. *zie* Toebehooren, o.
Toebereiden (ik bereidde toe, heb toebereid), b. w. *Préparer, appréter; accommoder, assaisonner.*
Toebereider (-s), m. *Appréteur*, m.
Toebereiding (-en), v. *Préparation*, f.; *apprêt; assaisonnement*, m.
Toebereidsel (-s), o. *Préparatif; apprêt*, m.
Toebetrouwen (ik betrouwde toe, heb toebetrouwd), b. w. *Confier à.*
Toebidden (ik bad toe, heb toegebeden), b. w. *Souhaiter en priant.*
Toebidding, v. *zie* Toebede.
Toebieden (ik bood toe, heb toegeboden), b. w. *Offrir; offrir par dessus.*
Toebinden (ik bond toe, heb toegebonden), b. w. *Lier, fermer en liant.*
Toeblaffen (ik blafte toe, heb toegeblaft), o. w. *Continuer d'aboyer; aboyer à.*
Toeblazen (ik blaes toe, blies toe, heb toegeblazen), o. w. *Continuer de souffler.* —, b. w. *Boucher* ou *fermer en soufflant; renvoyer* ou *chasser vers en soufflant.*
Toeblikken (ik blikte toe, heb toegeblikt, o. w. *Jeter un regard* ou *un coup d'œil sur.*
Toeblinken (ik blonk toe, heb toegeblonken), o. w. *Reluire aux yeux.*
Toeblyven (ik bleef toe, ben toegebleven), o. w. *Rester fermé.*
Toebolwerken (ik bolwerkte toe, heb toegebolwerkt), b. w. *Entourer de fortifications; fortifier; barricader.*
Toebommen (ik bomde toe, heb toegebomd), b. w. *Bondonner.*
Toebouwen (ik bouwde toe, heb toegebouwd), o. w. *Continuer de bâtir.* —, b. w. *Boucher* ou *fermer en bâtissant.*
Toebragt. *zie* Toebrengen.
Toebranden (ik brandde toe, heb toegebrand), b. w. *Cautériser; fermer par le moyen du feu.*
Toebreeuwen (ik breeuwde toe, heb toegebreeuwd), b. w. *Boucher* ou *fermer en calfatant.*
Toebreiden (ik breidde toe, heb toegebreid), b. w. *Fermer en tricotant.* —, o. w. *Continuer de tricoter.*
Toebreijen, b. *en* o. w. *zie* Toebreiden.
Toebrengen (ik bragt toe, heb toegebragt), b. w. *Apporter; porter à; amener.* —, helpen. *Contribuer à, aider.* Aen iemands verderf —. *Contribuer à la perte de quelqu'un.*
Toebuigen (ik boog toe, heb toegebogen), b. w. *Fermer en courbant.* —, o. w. *Se courber; se plier.*
Toebuiging, v. *Action de fermer en courbant*, f.
Toebyten (ik beet toe, heb toegebeten), b. w. *Fermer en mordant.* —, o. w. *Mordre à* (fig.) *accepter; se prêter à.*
Toedammen (ik damde toe, heb toegedamd), b. w. *Opposer une digue à; fermer par une digue, une chaussée.*
Toedansen (ik danste toe, heb toegedanst), o. w. *Continuer de danser.*
Toedeelen (ik deelde toe, heb toegedeeld), b. w. *Donner en partage, assigner à.*
Toedeeling, v. *Partage*, m.; *distribution*, f.
Toedekken (ik dekte toe, heb toegedekt), b. w. *Couvrir.*
Toedelven (ik dolf toe, heb toegedolven), b. w. *Combler, remplir de terre.*
Toedempen, b. w. *zie* Toedelven.
Toedenken (ik dacht toe, heb toegedacht), b. w. *Destiner à.*
Toedeur (-en), v. *Porte fermée*, f.
Toedichten (ik dichtte toe, heb toegedicht), b. w. *Attribuer à.*
Toedienen (ik diende toe, heb toegediend), b. w. *Servir; offrir; présenter.*
Toediening, v. *Action de présenter*, f.
Toedoen (ik doe toe, deed toe, heb toegedaen), b. w. *Fermer, clore.* —, helpen. *Contribuer à, coopérer, aider.* —, o. *Coopération*, f., *secours; moyen*, m. Dat is buyten myn — geschied. *Cela est arrivé sans ma coopération, je n'y ai point contribué.*
Toedonderen (ik donderde toe, heb toegedonderd), b. w. *Dire quelque chose d'une voix de tonnerre.* —, onp. w. *Continuer de tonner.*
Toedouwen (ik douwde toe, heb toegedouwd), b. w. *Pousser quelque chose à* ou *vers quelqu'un; fermer en poussant.* —, verwyten. *Reprocher; dire quelque chose d'un ton dur.* —, o. w. *Continuer de pousser.*
Toedraeijen (ik draeide toe, heb toegedraeid), b. w. *Fermer en tournant.* —, o. w. *Continuer de tourner.*
Toedragen (ik draeg toe, droeg toe, heb toegedragen), b. w. *Porter, avoir pour, témoigner.* Iemand vriendschap —. *Porter amitié à quelqu'un.* Zich —. *Se passer, arriver, se faire, avoir lieu.*
Toedrinken (ik dronk toe, heb toegedronken), b. w. *Inviter quelqu'un à boire en buvant le premier; boire à la santé de; porter un toast.*
Toedrukken (ik drukte toe, heb toegedrukt), b. w. *Fermer en pressant* ou *en serrant.* —, o. w. *Continuer de presser* ou *de serrer.*
Toedrukking, v. *Action de fermer en pressant* ou *en serrant*, f.
Toeduwen, b. *en* o. w. *zie* Toedouwen.
Toedyken, b. w. *zie* Toedammen.
Toeëigenen (ik eigende toe, heb toegeëigend), b. w. *Attribuer; référer; approprier, adapter.* Zich iets —. *S'attribuer quelque chose, se l'approprier.* —, opdragen. *Dédier, consacrer.*
Toeëigenend, b. n. *Attributif.*
Toeëigening (z. mv.), v. *Appropriation, attribution, adaption*, f. —, opdragt. *Dédicace*. f.
Toefluisteren (ik fluisterde toe, heb toegefluisterd), b. w. *Dire quelque chose en chuchotant.*
Toefluiten (ik floot toe, heb toegefloten), o. w. *Faire signe à quelqu'un en sifflant.*
Toegaef, v. *zie* Toegift.
Toegaen (ik ging toe, ben *en* heb toegegaen), o. w. *Se fermer.* De deur gaet toe. *La porte se ferme.* —, gebeuren. *Se passer, arriver, se faire.*
Toegang (-en), m. *Avenue*, f.; *passage; accès; abord*, m. — tot iemand krygen. *Avoir accès auprès de quelqu'un.*
Toegankelyk, b. n. *Accessible; abordable.*
Toegapen (ik gaep toe, gaepte toe, heb toege

), o. w. *Regarder en bâillant*, *regarder u'un* ou *quelque chose la bouche béante.*
ıden, v. d. van toebidden.
ten — toebyten.
even — toeblyven.
onken — toeblinken.
den — toebieden.
gen — toebuigen.
nden — toebinden.
agt — toebrengen.
cht — toedenken.
en — toedoen. —, b. n. *Affec-*
, *attaché*, *dévoué.*
lven, v. d. van toedelven.
onken — toedrinken.
yk enz. *zie* Toegevend enz.
ten, v. d. van toefluiten.
ten — toegieten.
epen — toegrypen.
d — toehebben.
ken — toekyken.
onken — toeklinken.
epen — toeknypen.
egen — toekrygen.
en — toelaten. —, b. n. *Per-licite.*
gen, v. d. van toeliggen.
d — toeleggen.
ken — toeluiken.
amd, b. n. *Surnommé.*
gen, v. d. van toenygen. —, b. n. *Af-iné; attaché; dévoué.*
genheid (z. mv.), v. *Affection*, f.; *atta-nt; dévouement*, m.
igd, v. d. van toeneigen. —, b. n. *Af-né; attaché; dévoué.*
pen, v. d. van toenypen.
men, v. d. van toenemen.
st — toepassen. —, b. n. *Af-destiné.*
len, v. d. van toeryden.
gen — toerygen.
enen — toeschynen.
oten — toeschieten.
oven — toeschuiven.
reven — toeschryven.
gen — toeslaen.
ten — toesluiten.
eten — toesmyten.
den — toesnyden.
n (ik gespte toe, heb toegegespt), b. w. *r*, *fermer avec une boucle; infibuler.*
ng, f. *Bouclement*, m., *infibulation*, f.
ist, b. n. *Acuminé*, (bot.).
gen, v. d. van toespugen.
oken — toespreken.
ongen — toespringen.
ken — toesteken.
ken — toestryken.
kken — toetrekken.
(ik geef toe, gaf toe, heb toegege-b. w. *Acquiescer à; consentir à; ac-; user de condescendance; céder à; con-tre.* Op den koop —. *Donner par-dessus ché.*
d, b. n. *Indulgent*, *complaisant; con-tant; facile.* —, byw. *Avec indulgence; ent.*
dheid (z. mv.), v. *Indulgence; com-ce; condescendance; facilité*, f.
g, v. *zie* Toegevendheid.

Toegevloden, v. d. van toevlieden.
Toegevlogen — toevliegen.
Toegevroren / Toegevrozen — toevriezen.
Toegewezen — toewyzen.
Toegewogen — toewegen.
Toegewonden — toewinden.
Toegeworpen — toewerpen.
Toegewreven — toewryven.
Toegewrongen — toewringen.
Toegezeid — toezeggen.
Toegezogen — toezuigen.
Toegezonden — toezenden.
Toegezongen — toezingen.
Toegezworen — toezweren.
Toegieten (ik goot toe, heb toegegoten), b. w. *Fermer* ou *boucher avec du métal fondu.* —, o. w. *Continuer de verser.*
Toegift (-en), v. *Surplus; comble; accessoire*, m.
Toegiftje (-s), o. *Petit surplus; petit accessoire*, m.
Toegooijen (ik gooide toe, heb toegegooid), b. w. *Jeter quelque chose à quelqu'un.*
Toegorden (ik gordde toe, heb toegegord), b. w. *Fermer avec une ceinture.*
Toegrauwen, b. w. *zie* Toesnauwen.
Toegraven (ik grael toe, groef toe, heb toe-gegraven), b. w. *Combler*, *remplir de terre.*
Toegrendelen (ik grendelde toe, heb toege-grendeld), b. w. *Verrouiller*, *fermer au verrou.*
Toegrimmen, o. w. *zie* Aengrimmen.
Toegroeijen (ik groeide toe, ben toegegroeid), o. w. *Se fermer par la croissance; se cica-triser; continuer de croître.*
Toegrynzen (ik grynsde toe, heb toegegrynsd), o. w. *Faire la grimace* ou *la moue à quel-qu'un.*
Toegrypen (ik greep toe, heb toegegrepen), o. w. *Faire un effort pour empoigner; sai-sir; prendre.*
Toehaken (ik haek toe, haekte toe, heb toe-gehaekt), b. w. *Agrafer*, *fermer avec des agrafes.*
Toehakken (ik hakte toe, heb toegehakt), o. w. *Faire un effort pour couper* ou *frapper; tail-ler; hacher; continuer de couper* ou *de ha-cher.*
Toehalen (ik hael toe, haelde toe, heb toege-haeld), b. w. *Fermer en tirant*, *tirer à soi.*
Toehappen (ik hapte toe, heb toegehapt), o. w. *Faire un effort pour happer; saisir avec avidité.*
Toehebben (ik had toe, heb toegehad), b. w. *Recevoir* ou *avoir en retour* ou *par-dessus le marché; avoir fermé.*
Toeheelen (ik heelde toe, heb toegeheeld), o. w. *Se fermer; se cicatriser; guérir.* —, b. w. (met *hebben*). *Fermer en guérissant.*
Toeheeling, v. *Consolidation* (*d'une plaie*), f.
Toeheiligen (ik heiligde toe, heb toegeheiligd), b. w. *Consacrer*, *dédier.*
Toeheiliging (z. mv.), v. *Consécration; dédi-cace*, f.
Toehek (-kken), o. *Barrière fermée*, f.
Toehoorder (-s), m. *Auditeur*, m.
Toehoorderes, v. *zie* Toehoorster.
Toehooren (ik hoorde toe, heb toegehoord), o. w. *Écouter attentivement*, *prêter l'oreille.* —, toebehooren. *Appartenir à.*
Toehoorend, b. n. *Appartenant.*
Toehoorigheid, v. *Dependance*, f.
Toehooring (z. mv.), v. *Attention*, f.
Toehoorster (-s), v. *Celle qui écoute attentive-ment*, *qui prête l'oreille.*

Toehouden (ik hield toe, heb toegehouden), b. w. *Tendre quelque chose à quelqu'un; tenir fermé.*

Toehouwen, o. w. *zie* Toehakken.

Toehuis (-zen), o. *Maison fermée*, f.

Toejagen (ik jaeg toe, joeg (jaegde) toe, heb toegejaegd), b. w. *Chasser vers ou contre.* —, o. w. *Continuer de chasser.*

Toejuichen (ik juichte toe, heb toegejuicht), b. w. *Applaudir; accueillir ou recevoir avec des acclamations.*

Toejuicher (-s), m. *Acclamateur; applaudisseur*, m.

Toejuiching (-en), v. *Applaudissement*, m.; *acclamation*, f.

Toejuigen enz. *zie* Toejuichen enz.

Toekeer (z. mv.), m. *Recours; refuge*, m.

Toekeeren (ik keerde toe, heb toegekeerd), b. w. *Tourner vers* ou *à.*

Toekeering (z. mv.), v. *Action de tourner vers* ou *à*, f.

Toekeffen (ik kefte toe, heb toegekeft), o. w. *Aboyer après* ou *contre quelqu'un.*

Toekennen (ik kende toe, heb toegekend), b. w. *Attribuer; accorder; décerner; déférer; adjuger.*

Toekennend, b. n. *Adjudicatif.*

Toeklemmen (ik klemde toe, heb toegeklemd), b. w. *Fermer en serrant.*

Toeklinken (ik klonk toe, heb toegeklonken), b. w. *River; joindre en rivant.*

Toeknellen (ik knelde toe, heb toegekneld), b. w. *Fermer en serrant; serrer avec force.*

Toeknikken (ik knikte toe, heb toegeknikt), o. w. *Faire un signe de tête à quelqu'un.*

Toeknippen (ik knipte toe, heb toegeknipt), b. w. *Fermer.*

Toeknoopen (ik knoopte toe, heb toegeknoopt), b. w. *Boutonner; nouer.*

Toeknoppen (ik knopte toe, heb toegeknopt), b. w. *Boutonner.*

Toeknypen (ik kneep toe, heb toegeknepen), b. w. *Fermer en pinçant.*

Toekomen (ik kwam toe, ben toegekomen), o. w. *Parvenir.* Iemand eenen brief doen —. *Faire parvenir une lettre à quelqu'un.* —, genoeg zyn. *Suffire, avoir assez.* —, behooren. *Appartenir.* Dat boek komt my niet toe. *Ce livre ne m'appartient pas.* —, gebeuren. *Arriver, se passer, se faire.*

Toekomend, b. n. *Prochain; futur, à venir.* De —e week. *La semaine prochaine.* De —e tyd. *Le futur; le temps futur, l'avenir*, m. Het —e. *L'avenir*, m. In het —. *A l'avenir, dorénavant.*

Toekomst (z. mv.), v. *Avenir*, m.; *arrivée*, f.; *avénement*, m. — tot de kroon. *Avénement à la couronne.*

Toekomstig, b. n. *zie* Toekomend.

Toekruid, o. *Fourniture* (petites herbes dans la salade), f.

Toekrygen (ik kreeg toe, heb toegekregen), b. w. *Avoir* ou *recevoir en retour; obtenir par-dessus le marché.*

Toekyken (ik keek toe, heb toegekeken), o. w. *Fixer ses regards sur, regarder.*

Toekyker (-s), m. *Spectateur*, m.

Toelach, m. *Sourire, souris*, m.

Toelachen (ik lachte toe, heb toegelachen), o. w. *Sourire.* De fortuen lacht hem toe (fig.). *La fortune lui sourit, lui est favorable.*

Toeladen (ik laed toe, laedde toe, heb toegeladen), b. w. *Fermer en chargeant.* —, o. w. *Continuer de charger.*

Toelaeg (-agen), v. *Addition*, f.; *supplément*, m., *augmentation* (*de solde, de gages etc.*), f.

Toelage, v. *zie* Toelaeg.

Toelakken (ik lakte toe, heb toegelakt), b. w. *Cacheter, fermer avec de la cire.*

Toelangen (ik langde toe, heb toegelangd), b. w. *Tendre; donner; présenter.*

Toelast (-en), m. *Grand tonneau; foudre*, m.

Toelaten (ik laet toe, liet toe, heb toegelaten), b. w. *Permettre; souffrir, tolérer.* Hy zal het niet —. *Il ne permettra pas cela.* —, aennemen. *Admettre* (*dans une société etc.*); *laisser approcher; laisser fermé; initier.*

Toelating, v. *Permission*, f. —, dulding. *Tolérance; licence*, f. —, aenneming. *Admission; initiation*, f.

Toeleg (-ggen), m. *Dessein, projet*, m.; *entreprise*, f. Booze —. *Attentat, complot*, m.

Toeleggen (ik legde (leide) toe, heb toegelegd (toegeleid), b. w. *Fermer en couvrant; fermer; plier.* De luiken —. *Fermer les battants.* —, byvoegen. *Ajouter, joindre.* Ik heb er vier stuivers aen toegelegd. *J'y ai perdu quatre sous.* —, toestaen. *Accorder.* —, bybrengen. *Contribuer.* —, o. w. *Former le dessein de; entreprendre; tâcher.* Zich ergens op —. *S'appliquer à quelque chose.* Het ergens op —. *En vouloir à, former quelque dessein sur.*

Toelegging, v. *zie* Toeleg.

Toeleveren (ik leverde toe, heb toegeleverd), b. w. *Livrer par-dessus* ou *en entre.*

Toelichten (ik lichtte toe, heb toegelicht), b. w. *Éclairer.*

Toeliggen (ik lag toe, heb toegelegen), o. w. *Être fermé; être gelé, être pris par la glace.*

Toelonken (ik lonkte toe, heb toegelonkt), o. w. *Lorgner, jeter des œillades.*

Toelonking, v. *Lorgnade, œillade*, f.

Toeloop, m. *Concours*, m.; *affluence, foule; vogue*, f.

Toeloopen (ik liep toe, ben toegeloopen), o. w. *Courir; accourir; courir vite; affluer.*

Toeluiken (ik look toe, heb toegeloken), b. w. *Fermer* (*les yeux*).

Toeluisteren (ik luisterde toe, heb toegeluisterd), o. w. *Écouter attentivement, prêter l'oreille.*

Toeluistering (z. mv.), v. *Action d'écouter attentivement, de prêter l'oreille*, f.

Toelymen (ik lymde toe, heb toegelymd), b. w. *Fermer avec de la colle.*

Toemaet (-aten), v. *Comble, surplus*, m. —, nagras. *Regain*, m.

Toemaethooi (z. mv.), o. *Regain*, m.

Toemaken (ik maek toe, maekte toe, heb toegemaekt), b. w. *Fermer, clore; cacheter; boucher.* Eene deur —. *Fermer une porte.* Eenen brief —. *Cacheter une lettre.* —, gereed maken. *Apprêter, préparer; accommoder; assaisonner.* Zich — (gem.). *Se salir.*

Toemaking (z. mv.), v. *Clôture; préparation*, f.; *assaisonnement*, m.

Toemand (-en), v. *Corbeille fermée*, f.

Toemandje (-s), o. *Petite corbeille fermée*, f.

Toemeten (ik meet toe, mat toe, heb toegemeten), b. w. *Mesurer en présence de quelqu'un.*

Toemeting (z. mv.), v. *Action de mesurer en présence de quelqu'un*, f.

:len, b. w. } zie Toemuren.
:n, b. w. }
n (ik muer toe, muerde toe, heb toege-
), b. w. *Murer.*
yw. *Alors, dans ce temps-là.* Van — af.
rs. —, voegw. *Quand, lorsque.* — hy
Lorsqu'il vint.
(-amen), m. *Surnom*, m.; *épithète*, f.—,
naem. *Sobriquet*, m.
en (ik naeide toe, heb toegenaeid), b. w.
, *fermer en cousant; reprendre.* —,
Continuer de coudre.
ing, v. *Reprise* (raccommodage à l'ai-
, f.
en (ik nagelde toe, heb toegenageld),
Clouer, fermer en clouant.
n (ik naem toe, naemde toe, heb toege-
), b. w. *Surnommer.*
n (ik neigde toe, heb toegeneigd),
Pencher; incliner; courber vers, affec-
.
ng (z. mv.), v. *Inclination; affection*, f.
n (ik neem toe, nam toe, heb toegeno-
b. w. *Prendre par-dessus le marché.* —,
met *hebben* en *zyn*). *Croître, accroître,*
ître, augmenter, redoubler. —, vorde-
vancer, profiter, faire des progrès.
ng (z. mv.), v. *Augmentation*, f.; *ac-*
ment; avancement; progrès; redouble-
m.
len (ik nestelde toe, heb toegenesteld),
lacer, aiguilleter.
en, b. w. *zie* Toenamen.
e Toen.
n (ik neeg toe, heb toegenegen), o. w.
ner, faire la révérence.
n, b. w. *zie* Toeknypen.
-en), o. *Sentier*, m.
n (ik pakte toe, heb toegepakt), b. w.
queter, emballer.
(ik pael toe, paelde toe, heb toege-
, b. w. *Palissader.*
(-en), m. en o. *Gage ajouté à un autre*
m.
lyk, b. n. *Applicable.*
lykheid (z. mv.), v. *Convenance*, f.
n (ik paste toe, heb toegepast), b. w.
uer, adapter; approprier. —, bestem-
Destiner.
ng (-en), v. *Application, adaptation*, f.
n (ik pekte toe, heb toegepekt), b. w.
r avec de la poix.
en (ik pende toe, heb toegepend), b. w.
ler, fermer avec des chevilles.
n (ik perste toe, heb toegeperst), b. w.
r en pressant; presser; serrer. —, o. w.
uer de presser.
n (ik pinde toe, heb toegepind), b. w.
ler.
ng, v. *Chevillage*, m.
eren (ik plaesterde toe, heb toege-
rd), b. w. *Boucher* ou *fermer avec du*

en (ik plakte toe, heb toegeplakt), b. w.
, *boucher avec de la colle etc.*
eren, b. w. *zie* Toeplaesteren.
gen (ik prangde toe, heb toegeprangd),
fermer en serrant; serrer, presser.
-en), m. *Tour; circuit*, m.; *prome-*
f.
t (-en), v. *Tour*, m.
n (ik reedde toe, heb toegereed), b.w.
er.

Toereeding, v. *Équipement*, m.
Toeregenen (het regende toe, heeft toegeregend), onp. w. *Continuer de pleuvoir; pleuvoir fort.*
Toeregten (ik regtte toe, heb toegeregt), b. w. *Apprêter; préparer; accommoder, assaisonner* (*les mets*); *dresser* (*la table*).
Toereiken (ik reikte toe, heb toegereikt), b. w. *Tendre, donner, présenter.* De hand —. *Tendre la main.* —, o. w. *Suffire à.*
Toereikend, b. n. *Suffisant, qui suffit.*
Toereiking (z. mv.), v. *Action de tendre, de présenter; présentation, porrection*, f.
Toerekenbaer, b. n. *Imputable.*
Toerekenbaerheid, v. *Imputabilité*, f.
Toerekenen (ik rekende toe, heb toegerekend), b. w. *Imputer, attribuer; couvrir* (*le feu sous la cendre*).
Toerekening (z. mv.), v. *Imputation*, f.
Toeroepen (ik riep toe, heb toegeroepen), b. w. *Crier à quelqu'un, l'appeler en criant.*
Toeroesten (ik roestte toe, ben toegeroest), o. w. *Se boucher en se rouillant.*
Toerollen (ik rolde toe, heb toegerold), b. w. *Rouler; mettre en rouleau; rouler vers.* —, o. w. (met *zyn*). *Se rouler.*
*Toert (-en), v. *Tarte; tourte*, f.
*Toertje (-s), o. *Petite tarte* ou *tourte*, f.; *petit tour*, m.
Toertjesbakker (-s), m. *Pâtissier*, m.
Toertjesbakster (-s), v. *Pâtissière*, f.
Toertpan (-nnen), v. *Tourtière*, f.
Toerukken (ik rukte toe, heb toegerukt), b. w. *Fermer en tirant* ou *en poussant.*
Toerusten (ik rustte toe, heb toegerust), b. w. *Apprêter; préparer; équiper; armer.*
Toerusting, v. *Appareil; préparatif; équipement; armement*, m.
Toeryden (ik reed toe, heb *en* ben toegereden), o. w. *Continuer d'aller à cheval* ou *en voiture.*
Toerygen (ik reeg toe, heb toegeregen), b. w. *Lacer.*
Toeschieten (ik schoot toe, heb toegeschoten), b. w. *Jeter à; tirer sur.* —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Accourir promptement; s'élancer.* Iemand —. *Rudoyer quelqu'un.*
Toeschik. *zie* Noodlot.
Toeschikken (ik schikte toe, heb toegeschikt), b. w. *Envoyer, expédier.* —, toedenken. *Destiner.*
Toeschikking (z. mv.), v. *Destination*, f.; *sort*, m.
Toeschreeuwen (ik schreeuwde toe, heb toegeschreeuwd), b. w. *Crier à.*
Toeschroeven (ik schroefde toe, heb toegeschroefd), b. w. *Fermer avec des vis; visser.*
Toeschryven (ik schreef toe, heb toegeschreven), b. w. *Attribuer; imputer; référer.*
Toeschryving, v. *Attribution, appropriation*, f.
Toeschuiven (ik schoof toe, heb toegeschoven), b. w. *Fermer en poussant; faire approcher en poussant.*
Toeschynen (ik scheen toe, heb toegeschenen), o. w. *Sembler; paraître.* Het schynt my toe, dat... *Il me semble que...*
Toeslaen (ik sla toe, sloeg toe, heb toegeslagen), b. w. *Envoyer; pousser* ou *chasser en frappant.* Den bal — aen iemand. *Envoyer la balle à quelqu'un.* Een boek —. *Fermer un livre.* Zynen mantel —. *Fermer* ou *plier son manteau.* Eenen koop —. *Conclure* ou *arrêter un marché; toper; adjuger.* —, o. w. *Tâcher d'atteindre en frappant.* Het —. *Adjudication*, f.

Toeslag (z. mv.), m. *Adjudication*, f.; *comble*, *surplus*, m.

Toeslepen (ik sleep toe, sleepte toe, heb toegesleept), b. w. *Traîner vers.*

Toeslingeren (ik slingerde toe, heb toegeslingerd), b. w. *Jeter* ou *lancer à.*

Toesluiten (ik sloot toe, heb toegesloten), b. w. *Fermer*, *boucher*, *clore.*

Toesluiting (z. mv.), v. *Action de fermer*, *fermeture*, f.

Toesmakken (ik smakte toe, heb toegesmakt), b. w. *Fermer avec force.*

Toesmeden (ik smeed toe, smeedde toe, heb toegesmeed), b. w. *Fermer en forgeant.*

Toesmeren (ik smeer toe, smeerde toe, heb toegesmeerd), b. w. *Fermer* ou *boucher avec un corps gras.*

Toesmyten (ik smeet toe, heb toegesmeten), b. w. *Jeter à; fermer avec bruit.*

Toesnauwen (ik snauwde toe, heb toegesnauwd), b. w. *Rudoyer; rabrouer*, *gourmander.*

Toesnauwer (-s), m. *Rabroueur*, m.

Toesnauwster (-s), v. *Rabroueuse*, f.

Toesnellen (ik snelde toe, ben toegesneld), o. w. *Accourir vite.*

Toesnyden (ik sneed toe, heb toegesneden), b. w. *Couper*, *tailler.*

Toespelen (ik speel toe, speelde toe, heb toegespeeld), o. w. *Faire allusion à.*

Toespeling, v. *Allusion*, f.

Toesperren (ik sperde toe, heb toegesperd), b. w. *Fermer*, *barrer; barricader.*

Toespraek (z. mv.), v. *Action de parler à quelqu'un; consolation; exhortation*, f.; *encouragement*, m.

Toespreken (ik spreek toe, sprak toe, heb toegesproken), b. w. *Dire quelque chose à quelqu'un.* —, o. w. *Parler.*

Toespringen (ik sprong toe, ben toegesprongen), o. w. *Sauter; accourir en sautant; s'élancer sur; secourir; se fermer par un ressort.*

Toespugen (ik spueg toe, spoog toe, heb toegespogen), b. w. *Jeter quelque chose à quelqu'un en crachant.*

Toespykeren (ik spykerde toe, heb toegespykerd), b. w. *Clouer*, *fermer avec des clous.*

Toespys (-zen), v. *Mets qu'on mange avec d'autres*, m.; *hors d'œuvre*, m. pl.

Toestaen (ik sta toe, stond toe, heb toegestaen), b. w. *Accorder; concéder; permettre; consentir à; octroyer.* —, o. w. *Être fermé.* Het —. *Permission*, f.; *consentement*, m. Zonder myn —. *Sans mon consentement.*

Toestaenbaer, b. n. *Accordable.*

Toestaende, b. n. *Consentant.*

Toestamelen (ik stamelde toe, heb toegestameld), b. w. *Dire en bégayant.* —, o. w. *Continuer à bégayer.*

Toestampen (ik stampte toe, heb toegestampt), b. w. *Fermer* ou *boucher en pilant* ou *en poussant.* —, o. w. *Continuer de piler.*

Toestand (z. mv.), m. *État*, m.; *condition*, *situation*, *position*, f.

Toestappen (ik stapte toe, heb toegestapt), o. w. *Continuer de marcher.*

Toesteken (ik steek toe, stak toe, heb toegestoken), b. w. *Tendre*, *présenter; donner.* —, toenaeijen. *Boucher en cousant; faufiler; attacher en piquant.* —, o. w. *Continuer de piquer.*

Toestel, m. *Apprêts; préparatifs*, m. pl.; *appareil*, m.

Toestellen (ik stelde toe, heb toegesteld), b. w. *Apprêter; préparer; parer.*

Toestemmen (ik stemde toe, heb toegestemd), b. w. *Consentir; acquiescer à; accéder; approuver; accorder.*

Toestemming (z. mv.), v. *Consentement; acquiescement; aveu*, m.; *approbation; accession; adhésion*, f.

Toestieren (ik stierde toe, heb toegestierd), b. w. *Envoyer* ou *adresser à.*

Toestooten (ik stiet toe, heb toegestooten), b. w. *Faire avancer en poussant; fermer en poussant; pousser.* —, o. w. *Continuer de pousser.*

Toestoppen (ik stopte toe, heb toegestopt), b. w. *Boucher*, *fermer*, *tamponner; étouper; envelopper.*

Toestrengen (ik strengde toe, heb toegestrengd), b. w. *Nouer; tresser.*

Toestrikken (ik strikte toe, heb toegestrikt), b. w. *Nouer.*

Toestroomen (ik stroomde toe, ben toegestroomd), o. w. *Affluer.*

Toestryken (ik streek toe, heb toegestreken), b. w. *Boucher*, *fermer en frottant* ou *en appliquant un enduit.*

Toesturen, b. w. zie Toestieren.

Toetakelaer (-s), m. *Funeur*, m.

Toetakelen (ik takelde toe, heb toegetakeld), b. w. *Funer*, *gréer*, *équiper.*

Toetakeling (z. mv.), v. *Funin*, *gréement*, m.

Toetasten (ik tastte toe, heb toegetast), o. w. *Tendre la main pour saisir.*

Toetellen (ik telde toe, heb toegeteld), b. w. *Compter quelque chose à quelqu'un.*

Toeten (ik toette, heb getoet), o. w. *Corner*, *sonner du cornet.* Myne ooren —. *Les oreilles me cornent.*

Toeter (-s), m. *Celui qui corne*, *corneur*, m.

Toethoorn (-en), m. } *Cor; cornet*, m.
Toethoren (-s), m. }

Toetimmeren (ik timmerde toe, heb toegetimmerd), b. w. *Fermer avec de la charpente* ou *avec de la maçonnerie.*

Toetrappen (ik trapte toe, heb toegetrapt), b. w. *Fermer* ou *boucher en marchant dessus.* —, o. w. *Continuer de marcher.*

Toetreden (ik treed toe, trad toe, heb toegetreden), b. w. *Serrer*, *rendre compacte en marchant dessus.* —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *S'approcher de*, *avancer vers; continuer de marcher.*

Toetreding (z. mv.), v. *Approche*, f.

Toetrekken (ik trok toe, heb toegetrokken), b. w. *Fermer* ou *serrer en tirant.* Trek de deur toe. *Fermez la porte.*

Toetrekking, v. *Constriction*, f., *resserrement*, m.

Toets (-en), m. *Épreuve*, f., *essai*, m.; *touche*, f.

Toetsen (ik toetste, heb getoetst), b. w. *Essayer* ou *éprouver avec la pierre de touche.* Goud —. *Essayer de l'or.* Iemand — (fig.). *Sonder quelqu'un.*

Toetsing, v. *Action d'éprouver*, f.

Toetsnaelden, v. mv. *Touchaux* (terme d'orf.), m. pl.

Toetssteen (-en), m. *Pierre de touche*, f.

Toetssteentje (-s), o. *Petite pierre de touche*, f.

Toeval (-llen), o. *Accident; incident; hasard*, *cas fortuit; symptôme*, m.; *aventure*, f. By —. *Par hasard.*

Toeval (z. mv.), m. *Approbation*, f., *applaudissement*, m.

Toevallen (ik viel toe, ben toegevallen), o. w. *Se fermer en tombant.* —, te beurt vallen. *Échoir*, *tomber en partage.* —, overgaen.

lre ou *embrasser le parti de quelqu'un*, *ndre à lui.* —, gebeuren. *Arriver*, *se* *r.*
ınd, b. n. *Afférent.*
g, b. n. *Fortuit*, *accidentel*, *acces-* , *éventuel; symptomatique.* —, byw. *zie* ılliglyk.
gheid (-heden), v. *Accident; cas for-* *incident; hasard*, m.; *casualité*, *even-* *t*, f.
ıglyk, byw. *Fortuitement; accidentelle-* ; *par hasard; éventuellement; accessoi-* *it.*
n (ik vaer toe, voer toe, heb toegeva- b. w. *Transporter avec une barque etc.*
(ik toef, toefde, heb getoefd), b. w. *Re-* , *arrêter*, *faire attendre.* —, o. w. *S'ar-* *tarder; attendre.*
ıter (-s), v. *en* o. *Fenêtre fermée*, f.
aet, m. *zie* Toevlugt.
rouwen, b. w. *zie* Toebetrouwen.
icht, o. *zie* Toevoorzicht.
(z. mv.), v. *Retardement*, m.
len (ik vlood toe, ben toegevloden), o. w. *dre* ou *chercher un refuge; se réfugier* *ue part.*
ȝen (ik vloog toe, ben toegevlogen), *S'élancer; voler* (*au secours de quel-*).
d (z. mv.), m. *Affluence; foule*, f.; *con-* , m.
ijen (ik vloeide toe, ben toegevloeid), *Approcher en coulant*, *couler vers;* (fig.) *r.*
ijing (z. mv.), v. *Affluence*, f.
;t (z. mv.), m. *en* v. *Recours; refuge;* , m.; *retraite*, f. Zynen — nemen tot God. *recours à Dieu.*
;tplaets (-en), v. *Asile*, m.; *retraite*, f.
;elyk, b. n. *Adjectif.*
ȝen (ik voegde toe, heb toegevoegd), b.w. *lre; joindre à; adjoindre; ajouter.* —, *ısen. Appliquer*, *adapter.*
;ing, v. *Adjonction; addition*, f.
ȝsel (-s), o. *Addition*, f.; *supplément; ap-* *ce*, m.
(z. mv.), m. *Convoi; transport* (*de vivres* m.
·en (ik voerde toe, heb toegevoerd), b. w. *ıer*, *apporter*, *conduire.*
·ing, v. *Transport*, m.
rschip (-epen), o. *Vaisseau de trans-* m.
rzicht (z. mv.), o. *Garde; protection; sur-* *ınce*, f. —, bestuer. *Direction*, *inspection*, , vertrouwen. *Confiance*, f.
wen (ik vouwde toe, heb toegevouwen), *Plier.*
wing (z. mv.), v. *Pliage*, m.
ızen (ik vroor toe, ben toegevroren (toe- ızen), o. w. *Se geler* ou *prendre tout* *t.*
ıgen, b. w. *zie* Toewringen.
en (ik vulde toe, heb toegevuld), b. w. *olir*, *combler.*
ın (ik vylde toe, heb toegevyld), b. w. *r.* —, o. w. *Continuer de limer.*
en, b. w. *zie* Toeschroeven.
ijen (ik waeide toe, heb toegewaeid), b. w. *ner* ou *fermer* (en parlant du vent).
ȝen (-s), m. *Voiture couverte*, f.; *chariot* *rt*, m.

Toewagentje (-s), o. *Petite voiture couverte*, f.; *petit chariot couvert*, m.
Toewallen (ik walde toe, heb toegewald), b. w. *Environner de remparts.*
Toewas (z. mv.), m. *Accroissement*, m.
Toewassen (ik wies toe, ben toegewassen), o. w. *Se fermer en croissant; continuer de croître; grandir; s'accroître.*
Toewassing (z. mv.), v. *Crue; croissance*, f.
Toewater (z. mv.), o. *Eau fermée* ou *prise par la glace*, f.
Toeweg (-en), m. *Chemin plus court*, m.
Toewegen (ik woog toe, heb toegewogen), b. w. *Peser en présence de.* —, o. w. *Continuer de peser.*
Toewelven (ik welfde toe, heb toegewelfd), b. w. *Voûter.*
Toewenden, b. w. *zie* Toekeeren.
Toewenken (ik wenkte toe, heb toegewenkt), b. w. *Indiquer par un clin d'œil.* —, o. w. *Faire signe de l'œil.*
Toewenschen (ik wenschte toe, heb toegewenscht), b. w. *Souhaiter à.*
Toewensching (-en), v. *Souhait; vœu*, m.
Toewerp. *zie* Toegift.
Toewerpen (ik wierp (worp) toe, heb toegeworpen), b. w. *Jeter à; ajouter en jetant.*
Toewigt (z. mv.), o. *Surplus*, *surcroît* (*de poids*), m.
Toewinden (ik wond toe, heb toegewonden), b. w. *Rouler*, *mettre en rouleau; envelopper.*
Toeworp. *zie* Toegift.
Toewringen (ik wrong toe, heb toegewrongen), b. w. *Fermer* ou *boucher en serrant* ou *en tordant.*
Toewryven (ik wreef toe, heb toegewreven), b. w. *Fermer* ou *boucher en frottant.* —, o. w. *Continuer de frotter.*
Toewyden (ik wydde toe, heb toegewyd), b. w. *Dédier*, *consacrer.*
Toewyding, v. *Dédicace*, *consécration*, f.; *dévouement*, m.
Toewyzen (ik wees toe, heb toegewezen), b. w. *Adjuger; décerner.*
Toewyzend, b. n. *Adjudicatif.*
Toewyzing, v. *Adjudication*, f.
Toezang (-en), m. *Air final*, *épilogue*, m.
Toezeg, m. *Promesse*, f.
Toezegelen (ik zegelde toe, heb toegezegeld), b. w. *Cacheter; sceller.*
Toezegeling, v. *Action de cacheter*, *de sceller*, f. Na de — van den brief. *Après avoir cacheté la lettre.*
Toezeggen (ik zeide toe, heb toegezegd (toegezeid), b. w. *Promettre.*
Toezegger (-s), m. *Celui qui promet.*
Toezegging (-en), v. *Promesse*, f.
Toezegster (-s), v. *Celle qui promet.*
Toezenden (ik zond toe, heb toegezonden), b. w. *Envoyer; adresser; expédier.*
Toezender (-s), m. *Expéditionnaire*, *celui qui envoie*, m.
Toezending, v. *Envoi*, m., *expédition*, f.
Toezicht (z. mv.), o. *Garde; inspection; surveillance*, f.; *soin*, m.
Toezien (ik zie toe, zag toe, heb toegezien), o. w. *Regarder*, *voir; considérer; observer; prendre garde; veiller.*
Toeziender (-s), m. } *Spectateur*, m. —, opzich-
Toeziener (-s), m. } ter. *Surveillant; inspecteur*, m.
Toezienster (-s), v. *Surveillante*, f.

Tog, voegw. *zie* Toch.
Togt (-en), m. *Vent coulis*, *courant d'air*, m. —, reize. *Voyage*, m., *course; marche* (*d'une armée*), *expédition*, f. —, stroom (van het water). *Cours*, m. —, overtogt. *Trajet*, m. —, vruchtgebruik. *Usufruit*, m. —, lyftogt. *Vivres*, m. pl.; *provisions*, f. pl. —, drift. *Passion*, f.; *désir*, m.; *envie*, f. Zyne —en bedwingen. *Réprimer ses passions.*
Togtenaer (-s, -aren), m. *Usufruitier*, m.
Togtenares (-ssen), v. *Usufruitière*, f.
Togtgaetje (-s), o. *Petit soupirail*, m.; *petite ventouse*, f.
Togtgat (-en), o. *Soupirail*, m.; *ventouse*, f.
Togtgenoot (-en), m. *Compagnon de voyage*, m.
Togtig, b. n. *Exposé au vent coulis.* —, ritsig (spr. van dieren). *Qui est en rut* ou *en chaleur.*
Togtigheid (z. mv.), v. *Rut*, m.; *chaleur*, f.
Togtje (-s), o. *Petit voyage*, m.; *petite course*, f.
Togtlucht (z. mv.), v. *Vent coulis; courant d'air*, m.
Togtmaker (-s), m. *Ventilateur*, m.
Togtpaerd, o. *zie* Togtpeerd.
Togtpeerd (-en), o. *Cheval du train; cheval de trait*, m.
Togtwind, m. *zie* Togtlucht.
Tol (tollen), m. *Douane*, f.; *droit d'entrée* ou *de sortie; tribut*, m. —, top. *Sabot*, m.; *toupie*, f.
Tolbeambte, m. } *Douanier*, m.
Tolbediende, m. }
Tolbrief (-ven), m. *Passavant; passe-de-bout*, m.
Tolbriefken (-s), o. *Acquit à caution*, m.
Tolgat (-en), o. *Hulot* (t. de mar.), m.
Tolgeld, o. *Droit d'entrée* ou *de sortie*, m.; *douane*, f.; *péage*, m.
Tolhek (-kken), o. *Barrière du péage*, m.
Tolhuis (-zen), o. *Bureau de la douane*, m.; *douane*, f.; *péage*, m.
Tolk (-en), m. *Truchement* ou *truchemen*, *interprète*, m.
Tolkamer (-s), v. *Chambre des tonlieux*, f.
Tolkantoor (-oren), o. *Douane*, f.; *bureau de la douane*, m.

Tonder enz. *zie* Tintel enz.
Toneel enz. *zie* Tooneel enz.
Tong (-en), v. *Langue*, f. De — uit *la langue.* — van een slot. *Pêne*, sken. *Languette*, f. — (visch). *So*
Tongband, m. *zie* Tongriem.
Tongbeen (-en), o. *Os hyoïde*, m.
Tongbeschryving, v. *Glossographi*
Tongblad, o. *zie* Tongkruid.
Tongeloos, b. n. *Qui n'a point de l*
Tongetje (-s), o. *Petite langue; la che*, f.
Tonggezwel (-llen), o. *Hypoglossi lette; ranule*, f.
Tongklier (-en), v. *Hypoglottie guale*, f.
Tongkruid (z. mv.), o. *Hippoglosse*
Tongletter (-s), v. *Lettre linguale*,
Tongöntleding, v. *Glossotomie*, f.
Tongöntsteking, v. *Glossite*, f.
Tongriem (-en), m. *Filet* (*ligar langue*), m. Iemand van den — *per le filet à quelqu'un.* —s aen *glosse*, m.
Tongsken, o. *zie* Tongetje.
Tongspier (-en), v. *Cératoglosse*, *muscle lingual*, m.
Tongsteen (-en), m. *Glossoïde*, f. — *tres* (pétrifications), m. pl.
Tongval (-llen), m. *Dialecte; accent*
Tongvormig, b. n. *Languiforme; li*
Tongworm (-en), m. *Ver qui se ti langue des chiens*, m.
Tongzenuwen, v. mv. *Hypoglosses*
Tonne, v. *zie* Ton.
Tonneboter (z. mv.), v. *Beurre salé*
Tonneken (-s), o. *Barillet*, *petit ton*
Tonnemaker (-s), m. *Tonnelier*, m
Tonneman (-nnen), m. } *Baliseur*, m
Tonnemeester (-s), m. }
Tonnen (ik tonde, heb getond), b. *enfutailler; encaquer; embarille Encaquer du haring.*
Tonnetje, o. *zie* Tonneken.
Tontel enz. *zie* Tintel enz.

nv.), m. *Parure*, f.; *ornement*, m.
(ik tooide, heb getooid), b. w. *Parer*,

o. *zie* Tooi.
n), m. *Bride*, f., *frein*, m. Den — aen-
Brider. Den — afdoen. *Débrider*. Den
— geven. *Lâcher la bride*. In — houden.
en bride.
›s, b. n. *Qui est sans frein; effréné*,
!. —, byw. *Sans frein*.
›sheid (z. mv.), v. *Licence effrénée*, f.;
ement, m.
(ik toomde, heb getoomd), b. w. *Brider*;
efréner; réprimer.
(z. mv.), v. *Action de brider*, *de re-*
, f.
(-s), o. *Petite bride*, f., *bridon*, m.
›), m. *Ton*, *son*, m. Van — veranderen.
er de ton. Op den — stellen. *Accorder*
strument). —, vertooning. *Représenta-*
.; *spectacle*, m. —, alles dat eenen koop-
nz. voorzet. *Montre*, f. Ten — stellen.
er à la vue, *étaler*. Ten — stelling.
ition, f., *étalage*, m. —. *zie* Getuige.
r, b. n. *Ostensible*, *qui peut être montré*.
rheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est*
ble, f.
k (-en), v. *Étal*, *comptoir*, m.
kje (-s), o. *Petit étal* ou *comptoir*, m.
ld (-en), o. *Exemple*, *modèle*, m.
d (-en), o. } *Enseigne*, f.
d (-en), o. }
oden, o. mv. (schriftuerw.). *Pains de*
ition, m. pl.
, m. *zie* Tooner.
(-en), o. *Théâtre*, m.; *scène*, f. Derde
ène troisième.
chtig, b. n. *Théâtral*. —, byw. *Théâ-*
ent.
lans (-en), m. *Ballet*, m.
lanser (-s), m. *Baladin*, *danseur de*
e, m.
lansster (-s), v. *Baladine*, *danseuse de*
e, f.
licht (-en), o. *Pièce de théâtre*, f.
lichter (-s), m. *Poëte dramatique*, m.
lichtkunde (z. mv.), v. *Dramatique*, m.;
dramatique, f.
ek (-kken), m. *Bouffon*, *arlequin*, m.
st (-en), m. *Acteur*, *comédien*, m.
leed (-eren), o. *Habit de théâtre*, m.
koning (-en), m. *Roi de théâtre*, m.
yker (-s), m. *Lorgnette de spectacle*, f.
eers (-zen), v. *Brodequin*, *cothurne*, m.
ist (-en), v. *Ruse de théâtre*, f.
natig, b. n. *en* byw. *zie* Tooneelachtig.
poëzy, v. *Poésie dramatique*, f.
pop (-ppen), v. *Marionnette*; *actrice*;
ienne, f.
scheen (-en), v. *Coulisse*, f.
scherm (-en), o. *Coulisse*, f.
schilder (-s), m. *Décorateur*, m.
schilderkunst, v. *Scénographie*, f.
sieraed (-aden), o. *Décorations de théâ-*
. pl.
speelster (-s), v. *Actrice*, *comédienne*, f.
spel (-en), o. *Pièce de théâtre*; *tragédie*;
ie, f.; *drame*, m.
speler (-s), m. *Acteur*; *comédien*; *artiste*
tique, m.
streek (-eken), m. *Coup de théâtre*, m.
stuk, o. *zie* Tooneelspel.

Tooneeltje (-s), o. *Petit théâtre*, m.; *petite scène*, f.
Tooneelversiering, v. *zie* Tooneelsieraed.
Tooneelvertooning, v. *Représentation; pièce de théâtre*, f.
Tooneelwetten, v. mv. *Art dramatique*, m.
Tooneelzang, m. *Chant théâtral*, m.
Tooneelzot, m. *zie* Tooneelgek.
Toonen (ik toonde, heb getoond), b. w. *Montrer*, *faire voir*, *indiquer*; *témoigner*. Vriendschap —. *Témoigner de l'amitié*. Zich —. *Paraître*; *avoir l'air*; *faire semblant*: —, bewyzen. *Prouver*. —, o. w. *Paraître*.
Toonend, b. n. *Indicatif*. —e wyze. *Indicatif* (t. de gramm.), m.
Tooner (-s), m. *Porteur* (t. de prat.), m.
Tooning, v. *Action de montrer*; *indication*, f.
Toonkàs (-ssen), v. *Montre* (boîte), f.
Toonkundige (-n), m. *Harmoniste*, *musicien*, m.
Toonkunst (z. mv.), v. *Musique*, f.
Toonkunstenaer (-s), m. *Musicien*, m.
Toonkunstenares (-ssen), v. *Musicienne*, f.
Toonkunstig, b. n. *Musical*.
Toonmeter (-s), m. *Harmonomètre*, *sonomètre*, m.
Toonster (-s), v. *Porteuse* (t. de prat.), f.
Toonstuk (-kken), o. *Échantillon*, m.; *montre*, f.
Toonplaets (-en), v. *Lieu d'exposition*, *morgue*, f.
Toonteeken (-s), o. *Accent*, m.
Toontje (-s), o. *Petit ton*; *petit son*, m.
Toonvoering, v. *Modulation*, f.
Toonwyze, v. *Mode*, *ton* (t. de mus.), m.
Toonwyzer (-s), m. *Gamme*, f.
Toorn (z. mv.), m. *Colère*, f.; *courroux*; *emportement*, m.
Toornen (ik toornde, heb getoornd), o. w. *Être irrité*, *être en colère*.
Toornig, b. n. *Qui est en colère*; *fâché*, *courroucé*. — maken. *Fâcher*, *courroucer*, *irriter*. — worden. *Se fâcher*, *se mettre en colère*. —, byw. *zie* Toorniglyk.
Toornigheid, v. *zie* Toorn.
Toorniglyk, byw. *Avec colère*, *avec courroux*.
Toorts (-en), v. *Torche*, f.; *flambeau*, m.
Toortsdrager (-s), m. *Porte-flambeau*, m.
Toortshout (-en), o. *Palonnier* (*d'une voiture*), m.
Toortsje (-s), o. *Petite torche*, f.; *petit flambeau*, m.
Toortskruid (z. mv.), o. *Bouillon blanc* (plante), m.
Toortslicht, o. *Lumière d'une torche* ou *d'un flambeau*, f.
Toortsplant (-en), v. *Cactier*, *cierge* (plante), m.
Toot (toten), v. *Cornet* (coquillage), m.
Toovenaer (-s, -aren), m. *Sorcier*, *magicien*, *enchanteur*, m.
Toovenaerster, v. } *zie* Tooveres.
Toovenares, v. }
Tooverachtig, b. n. *Magique*, *enchanteur*.
Tooveraer, m. *zie* Toovenaer.
Tooverbeeld (-en), o. *Talisman*, m.; *figure magique*, f.
Tooverbesje (-s), o. *Vieille sorcière*, f.
Tooverboek (-en), m. *en* o. *Grimoire*, m.
Tooverdrank (-en), m. *Philtre*, m.
Tooveren (ik tooverde, heb getooverd), o. w. *Exercer la magie*; *user de sortilèges*, *de charmes*, *être sorcier*. —, b. w. *Produire* ou *effectuer par enchantement*.
Tooverend, b. n. *zie* Tooverkunstig.
Tooveres (-ssen), v. *Sorcière*; *magicienne*; *enchanteresse*, f.
Toovergodin (-nnen), v. *Fée*, f.
Toovergodinnetje (-s), o. *Petite fée*, f.

Tooverheks, v. *zie* Tooveres.
Tooverhoutje (-s), o. *Baguette magique*, f.
Tooverkaert (-en), v. *Carte magique*, f.
Tooverkarakter (-s), o. *Caractère magique*, m.
Tooverkasteel (-en), o. *Château enchanté*, m.
Tooverkol, v. *zie* Tooveres.
Tooverkracht, v. *Vertu*, f., ou *pouvoir magique*, m.
Tooverkring (-en), m. *Cercle magique*, m.
Tooverkruid (-en), o. *Herbe magique*, f.
Tooverkunst (z. mv.), v. *Magie*, *féerie*, f. *art magique*, m. Natuerlyke —. *Magie blanche* ou *naturelle*.
Tooverkunstig, b. n. *Magique*.
Tooverlanteern (-en), v. *Lanterne magique*, f.
Tovermiddel (-en), o. *Charme*, m.
Toovernimf (-en), v. *Fée*, f.
Tooverring (-en), m. *Anneau magique*, m.
Tooverroede (-en), v. *Baguette magique* ou *divinatoire*, f.
Tooverschool (-olen), v. *Sabbat* (assemblée de sorciers), m.
Tooverspel (-en), o. *Jeu magique*, m.
Tooverspiegel (-s), m. *Miroir magique*, m.
Tooverstok, m. *zie* Tooverroede.
Tooverstuk (-kken), o. *Charme*, *sortilége*, m.
Tooverteeken (-s), o. *Caractère magique*, m.
Tooverwerk (z. mv.), o. *Charme*, *enchantement*, m.
Tooverwoord (-en), o. *Parole magique*, f.
Tooverwortel, m. *Mandragore* (plante), f.
Toovery (-en), v. *Sorcellerie*, *magie*, f.; *sortilége*, *charme*, *ensorcellement*, *maléfice*, m.
Tooverziek, b. n. *Enclin à la magie*.
Tooy enz. *zie* Tooi enz.
Top! tusschenw. *Tope!*
Top (toppen), m. *Sommet*, *comble*, *faîte*, m., *crête*, *cime*, f.; *bout*, m. De toppen der bergen. *Les sommets des montagnes*. De toppen der vingeren. *Les bouts des doigts*. —, kuif. *Huppe*, *crête* (d'oiseau), f. —, tol. *Sabot*, m.; *toupie*, f.
Topaes (-azen), m. *en* o. *Topaze* (pierre précieuse), f.
Topazen, onv. b. n. *Qui est de topaze*.
Topboog, m. } *Azimut*, m.
Topcirkel, m. }
Topgewelf (-ven), o. *Dôme*, m.
Tophoek (-en), m. *Angle du sommet*, m.
Tophulsel (-s), o. *Coiffure* (*de femme*); *fontange*, f.
Tophuif (-ven), v. *Casque*; *heaume*, m.
Topkring (-en), m. *Azimut*; *cercle vertical*, m.
Toppen (ik topte, heb getopt), b. w. *Étêter*, *écimer* (*les arbres*). —, toeslaen. *Toper*, *accepter une offre etc.*, *en frappant dans la main*. —, o. w. *Jouer au sabot*, *à la toupie*.
Toppenant, o. *Balancine* (t. de mar.), f.
Topper (-s), m. *Celui qui étête*. —. *Animal huppé*, m.
Toppet (-tten), o. *Toupet*, m.
Toppetje (-s), o. *Petit toupet*, m.
Toppunt (-en), o. *Sommet*, *faîte*, *comble*, m.; *cime*, f.; *zénith* (t. d'astron.), m.
Topreep (-en), m. *Caliorne*; *surpente* (terme de mar.), f.
Topsieraed, o. *Amortissement* (archit.), m.
Topstander (-s), m. *Girouette*, f.
Topstandertje (-s), o. *Petite girouette*, f.
Topvaen (-anen), v. *Girouette*, f.
Topvormig, b. n. *Cimeux*, *disposé en cime*.
Topzeil (-en), o. *Voile de hune*, *boulingue*, f.
Topzeiltje (-s), o. *Petite voile de hune*, f.
Topzwaer, b. n. *Qui est trop pesant au sommet*.
Tor (torren), v. *Escarbot*; *scarabée* (insecte), m.
Torachtig, b. n. *Qui est du genre des escarbots*.
Torbok (-kken), m. *Capricorne* (insecte), m.
Toren (-s), m. *Tour*, f. — (van een kasteel). *Donjon*, m. —, klokkentoren. *Clocher*, m.
Torenachtig, b. n. *Qui est en forme de tour*.
Torenblazer, m. *zie* Torenwachter.
Torendak (-en), o. *Toit d'une tour*, m.
Torendeur (-en), v. *Porte d'une tour*, f.
Torendrager (-s), m. *Éléphant qui porte une tour*, m.
Torenkruid, o. *Turite* (plante), f.
Torenkruis (-en), o. *Croix placée au haut d'une tour*, f.
Torenmuer (-uren), m. *Muraille d'une tour*, f.
Torennaeld (-en), v. *Flèche* ou *pointe d'une tour*, f.
Torenslek (-kken), v. *Turritelle*, f.
Torenspits (-en), v. *en* o. *Pointe d'une tour*, f.
Torenstad (-eden), v. *Ville qui a plusieurs tours*, f.
Torentje (-s), o. *Petite tour*; *tourelle*, *tournelle*, f.
Torenwachter (-s), m. *Guet d'une tour*, m.
Torenzicht, o. *Vue de plusieurs tours*, f.
Torf enz. *zie* Turf enz.
*Torment (-en), o. *Tourment*, m.
*Tormenteren, b. w. *Tourmenter*.
Torn (-en), m. *Coup*, m.; *secousse*, f.
Tornen (ik tornde, heb getornd), b. w. *Découdre*, *défaire une couture*. —, rukken. *Tirer*, *arracher*.
Tornmesje (-s), o. *Petit couteau à découdre*, m.
*Tornooi enz. *zie* Tournooi enz.
Tornwerk (z. mv.), o. *Ouvrage à découdre*, m.
Torrengeslacht, o. *Scarabées*, m. pl.
Torretje (-s), o. *Petit escarbot* ou *scarabée*, m.
Torschen (ik torschte, heb getorscht), b. w. *Porter avec peine*.
Tortel (-en, -s), v. } *Tourterelle*, f. Jonge —.
Tortelduif (-ven), v. } *Tourtereau*, m.
Tortelduifje (-s), o. } *Petite tourterelle*, f.; *tourtereau*, m.
Torteltje (-s), o. }
*Tortuer, v. *Torture*, f.
Toskaen (-anen), m. *Toscan*, m.
Toskaensch, b. n. *Toscan*.
Toskaensche (-n), v. *Celle qui est de Toscane*.
Toskanen, o. *Toscane* (pays), f.
Tot, voorz. *A*; *chez*; *jusqu'à*; *vers*; *en*. — Brussel. *A Bruxelles*. — iemand spreken. *Parler à quelqu'un*. — mynent. *Chez moi*. — harent. *Chez elle*. — nog toe, — nu toe. *Jusqu'à présent*. — hier toe. *Jusqu'ici*. — zich zelven komen. *Revenir à soi*, *se remettre*. Zich — iemand keeren. *Se tourner vers quelqu'un*. — keizer kroonen. *Couronner empereur*. — niets deugen. *N'être bon à rien*. Van dag — dag. *De jour en jour*. — dat, voegw. *Jusqu'à ce que*. — dat hy kome. *Jusqu'à ce qu'il vienne*.
Totebel (-llen), v. *Ableret* (filet), m. Vuile —. *Femme malpropre*.
*Tournooi (-ijen), o. *Tournoi*, m.
*Tournooibaen (-anen), v. } *Lice*; *carrière*, f.
*Tournooiplaets (-en), v. }
*Tournooispel (-en), o. *Tournoi*, m.
*Tourt enz. *zie* Toert enz.
Touter (-s), m. *Escarpolette*; *balançoire*, f.
Touteren (ik touterde, heb getouterd), o. w. *Balancer*; *se brandiller*.
Toutering, v. *Brandillement*, m.
Touterspel, o. *Jeu de l'escarpolette*, m.

(-s), o. *Petite escarpolette*, f.
n), v. *en* o. *Corde*, f., *cordage; câ-*
— draeijen, — slaen, — maken. *Cor-*
ordager.
(-anen), v. *Corderie*, f.
ijen, b. w. *zie* onder Touw.
ijer (-s), m. *Cordier*, m.
ik touwde, heb getouwd), b. w. *Cor-*
apprêter le cuir.
-s), m. *Corroyeur*, *tanneur*, m.
(-en), v. *Tannerie*, f.
(z. mv.), o. *Périploque* (plante), f.
(-s), o. *Cordelette*, f.
, v. *Échelle de corde*, f.
er (-s), m. *Cordier*, m.
ersgereedschap (-ppen), o. *Carosse*
nent de cordier), m.
ersrad (-en,-eren), o. *Curle*, f., *rouet*
lier, m.
ery (-en), v. *Corderie*, f.
m. *zie* Touter.
o. *zie* Touwken.
ooper (-s), m. *Cordier*, m.
(z. mv.), o. *Cordage*, *funin*, m.;
agrès, m. pl.; *manœuvre*, f.
el (-s), m. *Boutique de cordier*, f.
(ik trachtte, heb getracht), o. w. *Tâ-*
s'efforcer. Ergens naer —. *Aspirer à*
chose.
, v. *Effort*, m.; *tentative*, f.
enz. *zie* Traktaet enz.
, m. *Trait* (t. d'église), m.
Treden.
, v. *Tradition*, f.
e, v. *Traduction*, f.
b. n. *Paresseux*, *nonchalant; lent;*
—, byw. *Lentement*, *nonchalamment;*
ent.
l (z. mv.), v. *Paresse; nonchalance;*
; *lâcheté*, f.
nz. *zie* Tralie enz.
anen), m. *Larme*, f. Tranen storten.
ou *répandre des larmes*, *pleurer.* In
smelten. *Fondre en larmes.* —, v.
). *Huile de baleine*, f.
tig, b. n. *Qui sent l'huile de baleine.*
s (-zen), v. *Fistule lacrymale*, f.
sje (-s), o. *Petite fistule lacrymale*, f.
, v. *zie* Traenbuis.
chken (-s), o. *Lacrymatoire*, m.
el (-s), m. *Chaudière à faire l'huile de*
, f.
r (-en), v. *Glande lacrymale*, f.
er (-s), m. *Ouvrier qui fait l'huile de*
, m.
ery (-en), v. *Lieu où l'on fait l'huile*
eine, m.
oper, m. *zie* Traenverkooper.
(-en), v. *en* o. *OEil pleureux*, m.
gen, o. w. *zie* Tranen.
, v. *zie* Traenbuis.
elter, m. *zie* Traenkoker.
(-s), o. *Petite larme*, f.
kooper (-s), m. *Marchand d'huile de*
, m.
wekkend, b. n. *Apodacrytique.*
je (-s), o. *Sac lacrymal*, m.
, byw. *Nonchalamment*, *lentement.*
enz. *zie* Trachten enz.
t (-aten), o. *Traité*, m.
tje (-s), o. *Petit traité*, m.
it (-en), m. *Celui qui régale; hôte*, m.

*Traktatenschender (-s), m. *Violateur d'un traité*, m.
*Traktement (-en), o. *Traitement*, m. —, gastmael. *Régal*, m.
*Traktementje (-s), o. *Petit traitement; petit régal*, m.
*Trakteren, b. w. *Traiter; régaler.*
Tralie (-n), v. *Treillis*, m., *grille*, f. — (van gevlochten yzerdraed). *Grillage*, m.
Traliedeur (-en), v. *Porte à claire-voie*, f.
Traliedeurtje (-s), o. *Petite porte à claire-voie*, f.
Traliekant (-en), v. *Dentelle à réseaux*, f.
Traliemand (-en), v. *Panier à claire-voie*, m.
Traliën (ik traliede, heb getralied), b. w. *Treillisser; griller.*
Tralieschot (-tten), o. } *Cloison à jour*, f.
Tralieschutsel (-s), o. } *Cloison à jour*, f.
Tralieswyze, byw. *En forme de treillis; à claire-voie.*
Tralievenster (-s), v. *en* o. *Fenêtre treillissée; jalousie*, f.; *guichet*, m.
Traliewerk, o. *Treillage*, *treillis*, m.; *faisserie*, f.
Traliewerkmaker (-s), m. *Faissier*, m.
Tranen (ik traen, traende, heb getraend), o. w. *Pleurer*, *verser des larmes.*
Tranenbeek, v. *Torrent de larmes*, m.
Tranenbrood (z. mv.), o. *Pain arrosé de larmes*, m.
Tranend, b. n. *Pleurant.*
Tranendal (z. mv.), o. *Vallé de larmes*, f.
Tranenflesch (-sschen), v. *Lacrymatoire*, m.
Tranenfleschje (-s), o. *Petit lacrymatoire*, m.
Tranenkruik, v. *zie* Tranenflesch.
Tranenvol, b. n. *Rempli de larmes.*
Trans (-en), m. *Circuit; contour*, m.; *enceinte*, f.
*Transitogoederen, o. mv. *Marchandises qui passent debout*, f. pl.
*Translaet, o. *Traduction*, f.
*Translateren, b. w. *Translater*, *traduire.*
*Translateur (-s), m. *Translateur*, *traducteur*, m.
*Transport (-en), o. *Transport*, m., *cession*, f.
*Transporteren (ik transporteer, transporteerde, heb getransporteerd), b. w. *Transporter*, *céder.*
*Transportje (-s), o. *Petit transport*, m.
*Transportkosten, m. mv. *Frais de transport*, m. pl.
*Transportschip (-epen), o. *Vaisseau de transport*, m.
*Transportwagen (-s), m. *Chariot de transport*, m.
*Transsubstantiatie (z. mv.), v. *Transsubstantiation*, f.
Trant (z. mv.), m. *Train*, m.; *manière d'agir*, *de vivre; mode*, *coutume*, f. Den gemeenen — volgen. *Suivre la mode.* —, stiel. *Style; ordre*, m. De verheven —. *Le style sublime.* —, soort. *Sorte*, *espèce*, f.
Trantelen, o. w. *zie* Drentelen.
Tranten (ik trantte, heb getrant), o. w. *Se promener.*
Trap (-ppen), m. *Marche*, f.; *degré; escalier*, m. By —ppen. *Par degrés; graduellement.* De —ppen van den altaer. *Les degrés de l'autel.* Geheime —. *Escalier dérobé.* Kleine —. *Montée*, f. Op den hoogsten — van eere. *Au comble de la gloire.* Van — tot —. *Petit à petit; insensiblement.*
Trapgans (-zen), v. *Outarde* (oiseau), f. Jonge —. *Outardeau*, m.
Trapgansje (-s), o. *Outardeau*, m., *petite outarde*, f.

Trapjaer, o. *zie* Moordjaer.
Trapje (-s), o. *Petit escalier ; petit degré*, m.; *petite montée*, f.
Trapkleed (-en), o. *Tapis qu'on étend sur un escalier*, m.
Trapleuning (-en), v. *Rampe d'escalier*, f.
Trapmuer (-uren), m. *Échiffre, mur d'escalier*, m.
Trappelen (ik trappelde, heb getrappeld), o. w. *Trépigner ; piétiner.*
Trappen (ik trapte, heb getrapt), b. w. *Fouler, mettre le pied sur, marcher sur.* Met de voeten —. *Fouler aux pieds.* —, o. w. *Taper du pied.*
Trapplaets (-en), v. *Marchoir*, m.
Trappsalmen, m. mv. *Psaumes graduels*, m. pl.
Trapswyze, b. n. *Graduel, progressif.* —, byw. *Graduellement, progressivement, par degrés.*
Trapzang, m. *Graduel*, m.
Tras (z. mv.), o. *Ciment*, m.
Trasmaker enz. *zie* Tirasmaker.
Trassen, b. w. *zie* Tirassen.
Trauwant, m. *zie* Trawant.
*Travalie, v. *Travail* (machine), m.
Trawant (-en), m. *Traban, garde-du-corps ; satellite*, m.
Trawantschap, o. *Charge de traban*, f.
Traweel, o. *zie* Troffel.
Trechter (-s), m. *Entonnoir*, m.
Trechterspons, v. *Éponge en forme d'entonnoir*, f.
Trechtertje (-s), o. *Petit entonnoir*, m.
Trechtervormig, b. n. *Infundibulé, infundibuliforme.*
Trechterwinde (z. mv.), v. *Ipomée*, f.; *liseron* (plante), m.
Trechterzwam, v. *zie* Trechterspons.
Tred (z. mv.), m. *Démarche ; allure*, f. —, stap. *Pas*, m.
Trede (-n), v. *Pas*, m. — trap. *Degré*, m., *marche*, f.; *marchepied*, m. — (in kamers enz.). *Estrade*, f.
Treden (ik treed, trad, heb getreden), b. w. *Fouler ; presser avec le pied; marcher dans* ou *sur.* Met voeten —. *Fouler aux pieds.* Deeg —. *Pétrir la pâte avec les pieds.* —, dekken (spr. van vogelen). *Cocher.* —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Marcher, aller; entrer.* Op het tooneel —. *Paraître sur la scène.* Ter zyde —. *Aller de côté.* In dienst —. *Entrer au service.* In het huwelyk —. *Se marier.*
Treder (-s), m. *Celui qui marche ; souffleur d'orgues*, m.
Tree, treede enz. *zie* Tred, Trede, enz.
Treedje (-s), o. *Petit pas ; petit marche-pied*, m.
Treedster (-s), v. *Celle qui marche, qui foule.*
Treeft (-en), m. *en* v. *Trépied*, m.
Treeftje (-s), o. *Petit trépied*, m.
Treek (treken), m. *Tour*, m.; *niche*, f.
Treekje (-s), o. *Petit tour*, m.; *petite niche*, f.
Treem, m. *zie* Tremel.
Treffelyk, b. n. *Excellent.* —, braef. *Brave, honnête.* —, byw. *Excellemment, fort bien.*
Treffelykheid (z. mv.), v. *Excellence*, f.
Treffen (ik trof, heb getroffen), b. w. *Toucher; atteindre ; frapper ;* (fig.) *émouvoir; deviner; conclure.* Het doelwit —. *Atteindre au but.* Het hert —. *Toucher, émouvoir le cœur.* De vrede is getroffen. *La paix est faite* ou *conclue.* Een vergelyk —. *Transiger.* Niet —. *Manquer.* Gy hebt het getroffen. *Vous l'avez deviné, vous y êtes.*
Treffen (z. mv.), o. *Combat*, m.

Treffend, b. n. *Frappant ; touchant.*
Treft (-en), m. *Entonnoir*, m.
Tregter, m. *zie* Trechter.
Treil (-en), m. *Corde*, f., *câbleau*, m.
Treilen (ik treilde, heb getreild), b. w. *Tirer un bateau au moyen d'une corde.*
Treiler (-s), m. *Celui qui tire un bateau.*
*Trein (-en), m. *Train*, m.; *suite*, f. — van eene koets. *Train d'un carrosse.* In — brengen. *Mettre en train.*
Trek (-kken), m. *Action de tirer*, f.; *trait ; coup*, m. — van de pen. *Trait de plume.* — (van het aengezicht). *Linéament, trait*, m. —, slag (in het kaertspel). *Levée*, f. —, aftrek (van koopmanschappen). *Cours, débit*, m. —, streek. *Tour*, m.; *niche*, f. Iemand eenen — spelen. *Jouer un tour à quelqu'un.* —, lust. *Désir ; goût ; appétit*, m.; *envie*, f.
Trekbank (-en), v. *Argue* (machine), f.
Trekbeest, v. *en* o. *zie* Trekdier.
Trekbrug (-ggen), v. *Pont-levis*, m.
Trekdier (-en), o. *Bête de trait*, f.
Trekgaren (-s), o. *Tirasse* (filet), f.
Trekgeld (z. mv.), o. *Denier d'enchère*, m.
Trekhaek (-aken), m. *Tire-fond* (instrument), m.
Trekje (-s), o. *Petit trait ; petit coup ; petit tour*, m.; *petite niche*, f.
Trekkabel, v. *zie* Trektouw.
Trekkas (-ssen), v. *Serre chaude*, f.
Trekkasje (-s), o. *Petite serre chaude*, f.
Trekkebekken (ik trekkebekte, heb getrekkebekt), o. w. *Se becqueter.*
Trekken (ik trok, heb getrokken), b. w. *Tirer ; traîner.* Gouddraed —. *Tirer du fil d'or.* Den degen —. *Tirer l'épée.* Eenen tand —. *Arracher une dent.* Eenen wisselbrief —. *Tirer une lettre de change.* Iets in twyfel —. *Révoquer quelque chose en doute, douter de quelque chose.* Iemand voor het regt —. *Citer quelqu'un en justice.* Tot zich —. *Attirer, s'attirer.* — met de pen. *Tirer ; tracer.* —, ontvangen. *Recueillir, toucher.* —, sleuren. *Tirailler.* —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Voyager, marcher, se rendre ; tirer.* Naer Frankryk —. *Partir pour la France, aller en France.* Op de wacht —. *Monter la garde.* Uit de stad —. *Sortir de la ville, quitter la ville.* —, weeken. *Tremper.*
Trekker (-s), m. *Tireur* (*d'une lettre de change*), m. —, kurktrekker. *Tire-bouchon*, m. — (van een schietgeweer). *Détente*, f., *déclin*, m.
Trekketen (-en), v. *Mancelle, chaîne du collier*, f.
Trekking (-en), v. *Action de tirer ; traction*, f.; tirage, m. — van eene lotery. *Tirage d'une loterie.* — in eenig deel des lichaems. *Retirement* m.; *contraction, convulsion*, f. — van den mond. *Grimace*, f.
Trekkoord, v. *zie* Trektouw.
Treklade (-n), v. } *Tiroir*, m.
Treklaei (-ijen), v. }
Trekletter (-s), v. *Lettre capitale* ou *majuscule*, f.
Treklint (-en), o. *Tirant* (*d'une bourse etc.*), m.
Treklyn (-en), v. *Cincenelle, corde qui sert à tirer un bateau*, f.; *câbleau ; trait*, m.
Trekmiddel (-en), o. *Remède anastaltique*, m.
Trekmuts (-en), v. *Bonnet*, m.; *cornette ; coiffe*, f.
Treknet (-tten), o. *Tirasse* (filet), f.
Trekos (-ssen), m. *Bœuf de trait*, m.
Trekpad (-aden), o. *Chemin de halage*, m.

ırd enz. *zie* Trekpeerd enz.
rd (-en), o. *Cheval de trait*, m.
rdje (-s), o. *Petit cheval de trait*, m.
s (-ezen), v. *Tendon* (t. d'anat.), m.
ı (-nnen), v. *Tire-ligne*, m.
ester (-s), v. *Emplâtre épispastique ; vé-ire*, m.
et (-aten), v. *Couloire* (filière pour le), f.
ister, v. *zie* Trekplaester.
np (-en), v. *Pompe aspirante*, f.
(-tten), m. *Théière*, f.
m (-en), m. *Tirant*, m.
uit (-en), v. *Barque*, f.; *coche*, m.
o. *Infusion*, f.
er (-en), v. *Constricteur* (muscle), m.
(-s), v. *Celle qui tire.*
ıl (-s), v. *Table qui s'allonge*, f.
g (-en), v. *Pincettes, tenailles*, f. pl.
getje (-s), o. *Bec-de-corbin* (instrument rurgie), m.
w (-en), v. *en* o. *Cincenelle, corde avec lle on tire une barque*, f.; *trait*, m.
, m. (der sneppen). *Passée* (t. de vén.), f.
rt (-en), v. *Canal*, m.
ch (-sschen), m. *Poisson de passage*, m.
;el (-s), m. *Oiseau de passage*, m.
; (-en), m. *Chemin de halage*, m.
ıd, m. *Vent coulis*, m.
r (-s), o. *Filière*, f.
g (-agen), v. *Passe-partout*, (scie), m.
, o. *zie* Trektouw.
m. *Tréma*, m.
(-s), m. *Trémie* (*d'un moulin*), f.
en), v. *Ganse ; tresse*, f.
(ik trenste, heb getrenst), b. w. *Tres-*
(-s), m. *Tresseur*, m.
(-s), o. *Petite tresse*, f.
r (-s), v. *Tresseuse*, f.
ıg, o. *Tressoir*, m.
ın (ik trentelde, heb getrenteld), o. w. *ımener.*
. *Trente* (ville).
n (-anen), m. *Trépan* (instrument de ·gie), m.
eerboor, v. *zie* Trepaen.
eren, b. w. *Trépaner*. Het —. *zie* Trepa-g.
ering, v. *Trépan* m.; *opération du tré-* f.
r (-en), m. *Trésor*, m.
er (-s), m. *Trésorier*, m.
, v. *Trésorerie*, f.
ıom, m. *zie* Treurwilg.
cht (-en), o. *Élégie*, f.
chter (-s), m. *Poëte élégiaque*, m.
chtje (-s), o. *Petite élégie*, f.
(ik treurde, heb getreurd), o. w. *S'af-* , *être triste, gémir, se lamenter.*
estig, b. n. *Triste; affligé.* —, byw. *Tris-t.*
estigheid (z. mv.), v. *Tristesse, afflic-* f.
waed (-aden), o. *Habit de deuil*, m.
zang (-en), o. *Chant funèbre* m.; *thré-* (antiq.), f.
, b. n. *Triste; affligé; mélancolique ; e; abattu.* —, rampspoedig. *Malheu- tragique, funeste, sinistre.* — einde. *Fin ıue.* —, byw. *zie* Treuriglyk.
heid, v. *Tristesse ; affliction ; mélanco-*

Treuriglyk, byw. *Tristement ; lugubrement ; malheureusement ; tragiquement.*
Treuring, v. *zie* Treurigheid.
Treurklagt (-en), v. *Complainte, lamentation*, f.
Treurkleed, o. *zie* Treurgewaed.
Treurlied (-eren), o. *Air* ou *chant lugubre*, m.; *élégie ; complainte*, f.
Treurmare (-n), v. *Triste nouvelle*, f.
Treurmoedig enz. *zie* Treurgeestig enz.
Treurmuziek (z. mv.), v. *Musique funèbre* ou *lugubre*, f.
Treurpsalm (-en), m. *Psaume de la pénitence*, m.
Treurrede (-n), v. *Oraison funèbre*, f.
Treurrol (-llen), v. *Rôle tragique*, m.
Treurspeelster (-s), v. *Tragédienne, actrice tragique*, f.
Treurspel (-en), o. *Tragédie*, f.
Treurspeldichter (-s), m. *Poëte tragique; tragédiste*, m.
Treurspeler (-s), m. *Tragédien, acteur tragique*, m.
Treurspelschryver, m. *zie* Treurspeldichter.
Treurtoon, m. *Son* ou *ton funèbre*, m.
Treurtooneel (-en), o. *Théâtre tragique*, m.
Treurverzen, o. mv. *Vers élégiaques*, m. pl.
Treurwilg (-en), m. *Saule pleureur*, m.
Treurzang (-en), m. *Chant funèbre*, m.
*Treyn, m. *zie* Trein.
Trezeer, o. *Passoire*, f.
*Trezoor enz. *zie* Tresoor enz.
*Triakel, m. *en* v. *Thériaque*, f.
*Triangel (-s), m. *Triangle*, m.
*Triangeltje (-s), o. *Petit triangle*, m.
*Tribuen (-unen), v. *Tribune*, f.
*Tribuet, o. *Tribut*, m.
*Tribunaet, o. *Tribunat*, m.
*Trielje, v. *Treillis* (toile), m.
*Trieljen, onv. b. n. *Fait de treillis.*
Trier. *Trèves* (ville), f.
Tril, m. Op den — gaen *of* zyn. *Courir la prétantaine.*
Trillen (ik trilde, heb getrild), o. w. *Trembler; grelotter ; frissonner; vibrer.*
Trillend, b. n. *Vibrant.*
Trilling (-en), v. *Tremblement ; frisson*, m.; *vibration*, f.
Trillioen, o. *Trillion*, m.
*Trinitaris (-ssen), m. *Trinitaire* (moine), m.
*Triomf (-en), m. *Triomphe*, m.
*Triomfant, b. n. *Triomphant.* —, byw. *En triomphe.*
*Triomfboog (-ogen), m. *Arc de triomphe*, m.
*Triomfeerder (-s), m. *Triomphateur*, m.
*Triomferen (ik triomfeer, triomfeerde, heb getriomfeerd), o. w. *Triompher.*
Triomfkar, v. *zie* Triomfwagen.
Triomflied (-eren), o *Chant de triomphe*, m.
Triomfpoort (-en), v. *Porte triomphale*, f.
Triomfteekenen, o. mv. *Trophées*, m. pl.
Triomftrompet (-tten), v. *Trompette qui annonce un triomphe*, f.
Triomfwagen (-s), m. *Char de triomphe*, m.
Tripel (z. mv.), o. *Tripoli*, m.
Tripelsteen, m. *zie* Tripel.
Tripolische aerde, v. *Tripoli*, m.
Tripolitaen (-anen), m. *Tripolitain*, m.
Tripolitaensch, b. n. *Tripolitain, de Tripoli.*
Tripolitaensche (-n), v. *Tripolitaine*, f.
Trippelaer (-s), m. *Celui qui marche à petits pas.*
Trippelaerster (-s), v. *Celle qui marche à petits pas.*

Trippelen (ik trippelde, heb getrippeld), o. w. *Marcher à petits pas, sautiller.*
Trippen, o. w. *zie* Trippelen.
Trits (-en), v. *Nombre de trois; trois*, m. — van azen. *Trois as.*
Triumf enz. *zie* Triomf enz.
*Troebel, b. n. *Trouble, qui n'est pas clair.*
Troebelachtig, b. n. *Un peu trouble.*
Troef (-ven), v. *Triomphe*, f., *atout*, m. — spelen. *Jouer atout.*
Troefaes, o. *As de triomphe*, m.
Troefblad (-en), o. *Retourne*, f., *atout*, m.
Troefboer, m. *Valet d'atout*, m.
Troefheer, m. *Roi d'atout*, m
Troefkaert (-en), v. *Triomphe*, f., *atout*, m.
Troefspel, o. *Triomphe* (jeu de cartes), f.
Troefvrouw, v. *Dame d'atout*. f.
*Troep (-en), m. *Troupe, bande*, f. —en. *Troupes*, f. pl.; *soldats*, m. pl.
Troepje (-s), o. *Petite troupe*, f.
Troepswyze, byw. *Par troupes; par bandes.*
Troetelaer (-s), m. *Cajoleur, flatteur*, m.
Troetelaerster (-s), v. *Cajoleuse, flatteuse*, f.
Troetelen (ik troetelde, heb getroeteld), b. w. *Cajoler; caresser; dorloter; choyer; flatter.*
Troeteling (-en), v. *Cajolerie; caresse, flatterie*, f.
Troetelkind (-eren), o. *Enfant gâté; mignon; favori*, m.
Troetelkindje (-s), o. *Petit enfant gâté; petit mignon*, m.
Troeven (ik troef, troefde, heb getroefd), b. en o. w. *Jouer atout; prendre avec une triomphe.* —, afrossen. *Rosser, étriller.*
Trof. *zie* Treffen.
Troffel (-s), m. *Truelle*, f.
Troffeltje (-s), o. *Truellette*, f.
Troffelvol, m. *Truellée*, f.
Trog (-ggen), m. *Auge; huche*, f.; *pétrin*, m.
Troggelaer (-s), m. *Mendiant; trucheur, gueux*, m.
Troggelaerster (-s), v. *Mendiante; trucheuse*, f.
Troggelary (-en), v. *Gueuserie; mendicité*, f.
Troggelen (ik troggelde, heb getroggeld), o. w. *Mendier, trucher, gueuser.*
Troggelster, v. } *zie* Troggelaerster.
Troggelvrouw, v. }
Troggelzak, m. *Besace*, f.
Trojaen (-anen), m. *Troyen*, m.
Trojaensch, b. n. *Troyen, de Troie.*
Trojaensche (-n), v. *Troyenne*, f.
Troje, o. *Troie* (ville).
Trok. *zie* Trekken.
Trokbal (-llen), m. *Bille*, f.
Trokkamer (-s), v. *Billard* (salle), m.
Trokken (ik trokte, heb getrokt), o. w. *Jouer au billard.*
Trokspel, o. *Billard*, m.
Trokstok (-kken), m. *Queue de billard*, f.
Troktafel (-s), v. *Billard*, m.
Troktafelzaksken (-s), o. *Blouse*, f.
Trom (-mmen), v. *Tambour*, m.; *caisse*, f.
Trommel (-en,-s), v. *Tambour*, m.; *caisse*, f. De — slaen. *Battre la caisse.* Met slaende —. *Tambour battant.* — (van een uerwerk). *Barillet; tambour*, m.
Trommelaer (-s), m. *Tambourineur*, m.
Trommeldans, m. *Danse exécutée au son du tambour*, f.
Trommelen (ik trommelde, heb getrommeld), o. w. *Battre la caisse; tambouriner.*
Trommelholte, v. *zie* Gehoortrommel.
Trommelklank, m. *Son ou bruit du tambour*, m.
Trommelslag (-en), m. *Bruit ou son du tambour; appel*, m.
Trommelslager (-s), m. *Tambour*, m.
Trommelstek (-kken), m. } *Baguette de tambour*, f.
Trommelstok (-kken), m. }
Trommeltje (-s), o. *Petit tambour; tambourin*, m.
Trommelvel (-llen), o. *Peau de tambour*, f.
Trommelvisch (-sschen), m. *Tambour* (poisson), m.
Trommelvlies (-zen), o. *Tympan de l'oreille*, m.
Trommelzucht (z. mv.), v. *Tympanite* (terme de méd.), f.
Trommen, o. w. *zie* Trommelen.
Trommer, m. *zie* Trommelslager.
Tromp (-en), v. *Trompe*, f. —, jagershoorn. *Cor, cornet*, m.; *trompe*, f. —, mondtromp. *Guimbarde*, f. —, mond van het geschut. *Bouche, embouchure*, f.
Trompen (ik trompte, heb getrompt), o. w. *Sonner de la trompe.*
Trompet (-tten), v. *Trompette; trompe*, f. Op de — blazen. *Sonner de la trompette.*
Trompetblazer, m. *zie* Trompetter.
Trompetbloem, v. *Bignone* (fleur), f.
Trompetgeluid, o. *Son de trompette*, m.
Trompetgeschal, o. *Fanfare*, f.
Trompetje (-s), o. *Petite trompette*, f.
Trompetlint (-en), o. *Banderoau*, m.
Trompetmaker (-s), m. *Celui qui fait des trompettes.*
Trompetsnoer, o. *zie* Trompetlint.
Trompetten (ik trompettede, heb getrompet), o. w. *Sonner de la trompette.* —, b. w. Uittrompetten. *Trompeter, publier à son de trompe.*
Trompettengeschal, o. } *Son de la trompette*, m.;
Trompettenklank, m. } *fanfare*, f.
Trompetter (-s), m. *Trompette* (musicien), m.
Trompettertje (-s), o. *Petit trompette*, m.
Trompetvogel (-en, -s), m. *Trompette* (oiseau), m.
Tromslager, m. *zie* Trommelslager.
Tromvlies, o. *zie* Trommelvlies.
*Tronie (-n), v. *Visage; minois*, m.; *trogne*, f. Roode —. *Rouge-trogne.*
Tronk (-en), m. *Tronc* (d'arbre), m.
Tronkje (-s), o. *Petit tronc* (d'arbre), m.
Troon (-en), m. *Trône*, m. Den — beklimmen. *Monter sur le trône.* Op den — stellen. *Élever sur le trône.*
Troonen (ik troonde, heb getroond), o. w. *Être sur le trône; régner.* —, b. w. Aenporren. *Pousser; exciter, porter à; attirer.*
Troonhemel (-en), m. *Dais*, m.
Troonopvolger (-s), m. *Successeur au trône*, m.
Troonverhemelte (-n), o. *Dais*, m.
Troonzael (-alen), v. *Salle du trône*, f.
Troost (z. mv.), m. *Consolation*, f.
Troostbaer (-der, -st), b. n. *Consolable.*
Troostbrief (-ven), m. *Lettre de consolation ou de condoléance*, f.
Troosteloos, b. n. *Inconsolable; désolé.* —, byw. *Sans consolation.*
Troosteloosheid (z. mv.), v. *Désespoir*, m.; *désolation*, f.
Troostelyk, b. n. *Consolant.*
Troosten (ik troostte, heb getroost), b. w. *Consoler.* Zich over iets —. *Se consoler de quelque chose.*
Trooster (-s), m. *Consolateur*, m.
Troosteresse (-n), v. *Consolatrice*, f.
Troostgrond (-en), m. *Motif de consolation*, m.

g, v. *zie* Troost.
de (-n), v. *Discours consolant; compli-le condoléance*, m.; *consolation*, f.
k, b. n. *Très-consolant; plein de con-n.*
er (-s), v. *Consolatrice*, f.
kkend, b. n. *Consolant.*
oord (-en), o. *Parole consolante*, f.
en), m. *Grappe*, f. —, krygsbehoefte. *bagage*, m.
(-ven), m. } *Goujat*, m.
ger (-s), m. }
s), o. *Petite grappe*, f.
en (-s), m. } *Goujat*, m.
cht (-s, -en), m. }
ier (-s, -en), m. *Officier d'équipage*, *-pied*, m.
d, o. *zie* Trospeerd.
d (-en), o. *Cheval d'équipage (d'une*), m.
(ik troste, heb getrost), b. w. *Plier*
r (-en), v. *en* o. *Paquet de corda-*
(-anen), v. *Fanion*, m.
nig, b. n. *Corymbeux, paniculé.*
en (-s), m. *Chariot*, m., ou *voiture d'é-ge*, f.
. mv.), m. *Arrogance; fierté*, f.; *or-* m. Ten —. *En dépit.* —, byw. *zie* Trot-k.
, b. n. *Arrogant; fier; orgueilleux; n; altier; superbe.* —, byw. *zie* Trot-k.
erd (-s), m. *Homme fier* ou *arro-*m.
lyk, byw. *Arrogamment; fièrement, lleusement.*
ertig enz. *zie* Trotsch enz.
eid (z. mv.), v. *Arrogance; fierté; mor-auteur*, f.; *orgueil*, m.
der (-s), m. *Celui qui brave, qui in-*
(ik trotste, heb getrotst), b. w. *Braver, er, défier.*
n, b. w. *zie* Trotsen.
ng, v. *Bravade*, f.
, b. n. *zie* Trotsch.
yk, byw. *zie* Trotschelyk.
(ik trottede, heb getrot), o. w. *Trotter.*
(-s), m. *Trotteur*, m.
m. *zie* Troep.
b. n. *Fidèle; loyal.* —, byw. *Fidèlement; ment.*
z. mv.), v. *Fidélité; probité; loyauté; arole*, f. Ter goeder —. *De bonne foi.* —, yk. *Mariage*, m.; *épousailles*, f. pl.
t (-en), m. *Traban*, m.
er, b. n. *zie* Huwbaer.
erheid, v. *zie* Huwbaerheid.
d, o. *zie* Bruidsbed.
lofte, v. *zie* Huwelyksbelofte.
ek (-en), m. *en* o. *Registre des ma-*, m.
g, m. *zie* Bruiloftsdag.
cht, o. *zie* Bruiloftsdicht.
ek (-en), m. *Poêle*, m.
oos, b. n. *Infidèle; déloyal; perfide;* —, byw. *zie* Trouweloozlyk.
oosheid, v. *Infidélité; déloyauté; per-trahison*, f.
ooslyk, byw. *Infidèlement; déloyale-perfidement.*

Trouwelyk, byw. *Fidèlement; loyalement.*
Trouwen (ik trouwde, heb getrouwd), b. w. *Marier.* Zyne dochter —. *Marier sa fille.* —, ten huwelyk nemen. *Épouser, prendre en mariage.* —, o. w. (met zyn). *Se marier.*
Trouwens, byw. *De bonne foi; en vérité.*
Trouwhartig enz. *zie* Getrouw enz.
Trouwhertig enz. *zie* Getrouw enz.
Trouwheid (z. mv.), v. *Fidélité; loyauté*, f.
Trouwig enz. *zie* Trouw, b. n. enz.
Trouwkamer (-s), v. *Salle de l'hôtel de ville où se font les mariages*, f.
Trouwring (-en), m. *Anneau nuptial*, m.
Trouwschat, m. *Dot*, f.
Trouwsluijer (-s), m. *Poêle*, m.
Trouwverbreking, v. *Déloyauté*, f.; *divorce*, m.
Troyaen enz. *zie* Trojaen enz.
Truffel (-s), v. *Truffe* (plante), f.
Truggelen enz. *zie* Troggelen enz.
Truweel, o. *zie* Troffel.
Truweeltje (-s), o. *Truellette*, f.
Truyën (st.). *St. Trond* (ville).
Tryp, o. *Tripe; panne; peluche* (étoffe), f.
Trypen, onv. b. n. *Fait de tripe, de panne* ou *de peluche.*
Tuberoos (-ozen), v. *Tubéreuse* (fleur), f.
Tuberoosbol (-llen), m. *Oignon de tubéreuse*, m.
Tuberoosje (-s), o. *Petite tubéreuse*, f.
Tucht (z. mv.), v. *Discipline*, f; *ordre*, m.
Tuchteling (-en), m. *Détenu*, m.
Tuchteloos, b. n. *Indiscipliné.* —, byw. *Sans discipline.*
Tuchteloosheid (z. mv.), v. *Indiscipline*, f.
Tuchthuis (-zen), o. *Maison de correction; maison de force*, f.
Tuchthuisboef (-ven), m. *Détenu d'une maison de correction*, m.
Tuchthuismeester (-s), m. *Directeur d'une maison de correction*, m.
Tuchthuisstraf, v. *Réclusion*, f.
Tuchtig, b. n. *Discipliné; modeste; retenu; bien élevé.* —, byw. *Modestement.*
Tuchtigen (ik tuchtigde, heb getuchtigd), b. w. *Discipliner; châtier; corriger.*
Tuchtiging, v. *Discipline; correction*, f.; *châtiment*, m.
Tuchtleer, v. *Discipline*, f.
Tuchtmeester (-s), m. *Censeur*, m.
Tuchtmeestersambt, o. } *Charge de censeur;*
Tuchtmeesterschap, o. } *censure*, f.
Tuchtroede, v. *Discipline* (fouet), f.
Tufsteen (-en), m. *Tuf* (pierre), m.
Tufsteenachtig, b. n. *Tufier.*
Tui (-ijen), v. *Lien; câble d'affourche*, m. Op de — houden. *Arrêter.*
Tuianker (-s), o. *Ancre d'affourche*, f.
Tuig (-en), o. *Harnais; harnachement*, m. De —en op de peerden leggen. *Harnacher les chevaux.* —, gereedschap. *Outil; ustensile; instrument, équipage*, m.; *apparaux* (t. de mar.), m. pl. —, vodden. *Chiffons*, m. pl.; *guenilles*, f. pl.
Tuigagie, v. *Agrès*, m. pl.
Tuige, m. *en* v. *zie* Getuige.
Tuigen (ik tuigde, heb getuigd), b. w. *Attester, témoigner.* —, toetakelen. *Équiper, gréer (un vaisseau).* Peerden —. *Harnacher des chevaux.*
Tuighuis (-zen), o. *Arsenal*, m.
Tuighuismeester (-s), m. *Directeur d'arsenal*, m.

Tuiging, v. *Action d'équiper (un vaisseau)*, f.; *harnachement (des chevaux)*, m.
Tuigmeester (-s), m. *Directeur d'artillerie*, m.
Tuigmeesterschap, o. *Charge de directeur d'artillerie*, f.
Tuigwerkelyk, b. n. *en* byw. *zie* Werktuigelyk.
Tuigwerkkunde, v. } *Mécanique* (science), f.
Tuigwerkkunst, v.
Tuijen (ik tuide, heb getuid), b. w. *Attacher, lier; amarrer* (t. de mar.).
Tuijer, m. *zie* Tui.
Tuijeren, b. w. *zie* Tuijen.
Tuil, m. *Caprice*, m. Zynen — tuilen. *Agir suivant son caprice; aller son train.*
Tuilen (ik tuilde, heb getuild), o. w. *Aller son train; agir sans réflexion.*
Tuiltje (-s), o. *Petit bouquet*, m.
Tuimelaer (-s), m. *Celui qui fait des culbutes, pigeon qui fait des culbutes en l'air*, m. — (smidsw.). *Bascule*, f. — (oorlogstuig). *Baliste, catapulte*, f.
Tuimelen (ik tuimelde, heb getuimeld), o. w. *Culbuter, faire la culbute; perdre son emploi.* Doen —. *Culbuter.*
Tuimelgeest (-en), m. *Brouillon; esprit turbulent*, m.
Tuimelgeestig, b. n. *Turbulent; remuant.*
Tuimeling (-en), v. *Culbute;* (fig.) *révolution*, f.
Tuimelzucht (z. mv.), v. *Esprit de sédition*, m.
Tuin (-en), m. *Haie; clôture*, f. De kap op den — hangen (spreekw.). *Jeter le froc aux orties.* —, hof. *Jardin*, m.
Tuinaerde (z. mv.), v. *Terreau*, m.
Tuinalsem (z. mv.), m. *Absinthe des jardins*, f.
Tuinanker (-s), o. *Ancre d'affourche*, f.
Tuinarbeid (z. mv.), m. *Jardinage*, m.
Tuinarbeider (-s), m. *Jardinier*, m.
Tuinbank (-en), v. *Banc de jardin*, m.
Tuinbed (-dden), o. *Couche; planche*, f.
Tuinbloem (-en), v. *Fleur de jardin*, f.
Tuinboon (-en), v. *Fève de marais*, f.
Tuinen (ik tuinde, heb getuind), o. w. *Jardiner; travailler au jardin.* —, b. w. Omtuinen. *Environner d'une haie, enclore.*
Tuineppe (z. mv.), v. *Ache* (herbe), f.
Tuingewas (-ssen), o. *Herbe potagère*, f.
Tuingodin, v. *Flore, déesse des fleurs*, f.
Tuinhaeg (-agen), v. *Haie de jardin*, f.
Tuinhuis (-zen), o. *Cabinet ou pavillon de jardin*, m.
Tuinier (-s), m. *Jardinier*, m.
Tuinieren (ik tuinierde heb getuinierd), o. w. *Jardiner, travailler au jardin.*
Tuiniershuis (-zen), o. *Maison de jardinier*, f.
Tuinierster (-s), v. *Jardinière*, f.
Tuiniersvrouw (-en), v. *Jardinière*, f.
Tuinierswoning, v. *zie* Tuiniershuis.
Tuinkers (-en), v. *Cerise de jardin*, f. — (z. mv.). *Cresson alénois, nasitort*, m.
Tuinklokje (-s), o. *Campanelle; campanule*, f.; *liseron* (plante), m.
Tuinkoningje (-s), o. *Roitelet* (oiseau), m.
Tuinkruid (-en), o. *Herbe potagère*, f.
Tuinladder (-s), v. *Échelle double*, f.
Tuinlaen (-anen), v. *Allée de jardin*, f.
Tuinlieden, mv. van Tuinman.
Tuinlook (z. mv.), o. *Ail de jardin*, m.
Tuinman (-lieden), m. *Jardinier*, m.
Tuinmes (-ssen), o. *Serpette*, f.
Tuinranonkel (-s), m. *en* v. *Renoncule de jardin*, f.
Tuinscheerling (z. mv.), v. *Petite ciguë*, f.
Tuinschop (-ppen), v. *Bêche*, f.
Tuinslang (-en), v. *Couleuvre de haie*, f.
Tuinspade (-n), v. *Bêche*, f.
Tuinspin (-nnen), v. *Araignée des jardins*, f.
Tuinstaek (-aken), m. *Rame; perche*, f.
Tuinstoel (-en), m. *Chaise de jardin*, f.
Tuintje (-s), o. *Jardinet, petit jardin*, m.
Tuinvrucht (-en), v. *Fruit de jardin*, m.
Tuinwerk, o. *Risberme, jetée de fascines*, f.
Tuischbaen, v. *Brelan*, m.
Tuischen (ik tuischte, heb getuischt), b. w. *Troquer; échanger.* —, spelen. *Jouer; brelander.*
Tuischer (-s), m. *Troqueur*, m. —, speler. *Brelandier*, m.
Tuischery, v. *zie* Tuisching.
Tuischhuis (-zen), o. *Brelan* (maison de jeu), m.
Tuisching, v. *Troc; échange*, m.
Tuischschool, v. *zie* Tuischhuis.
Tuischspel, o. *Brelan* (jeu), m.
Tuit (-en), v. *Tuyau*, m. Pot met eene —. *Biberon*, m. —, punt. *Pointe*, f.; *bout pointu*, m.; *corne*, f. —, hairvlecht. *Touffe de cheveux*, f.
Tuiten (ik tuitte, heb getuit), o. w. *Corner; tinter.* Myne ooren —. *Les oreilles me cornent.*
Tuiter (-s), m. *Corneur*, m.
Tuithoorn (-en), m. } *Cor; cornet*, m.
Tuithoren (-s), m.
Tuiting (z. mv.), v. *Action de corner*, f.; *tintement d'oreille, cornement*, m.
Tuitje (-s), o. *Petit tuyau*, m.; *petite pointe; petite touffe de cheveux*, f.
Tuitkan (-nnen), v. } *Biberon, pot à tuyau*, m.
Tuitpot (-tten), m.
Tuitschoen (-en), m. *Soulier pointu*, m.
Tuk (tukken), m. *Coup; choc*, m. —, *soort*. *Race; espèce*, f.
Tuk, b. n. *Avide.* — op bloed. *Avide de sang.* —, slim. *Fin, rusé.*
Tulband (-en), m. *Turban*, m.
Tulbandje (-s), o. *Petit turban*, m.
Tulp (-en), v. *Tulipe*, f.
Tulpblad (-en), o. *Feuille de tulipe*, f.
Tulpbol (-llen), m. *Oignon de tulipe*, m.
Tulpbolletje (-s), o. *Petit oignon de tulipe*, m.
Tulpboom (-en), m. *Tulipier* (arbre), m.
Tulpboompje (-s), o. *Petit tulipier*, m.
Tulpenbed (-dden), o. *Planche de tulipes*, f.
Tulpenboom, m. *zie* Tulpboom.
Tulphandel (z. mv.), m. *Commerce de tulipes*, m.
Tulpje (-s), o. *Petite tulipe*, f.
Tulpkweeker (-s), m. *Amateur de tulipes; celui qui les cultive*, m.
Tulpsteel (-elen), m. *Tige de tulipe*, f.
Tulpzaed, o. *Graine de tulipe*, f.
Turband (-en), m. *Turban* m.
*Turbatie, v. *Trouble*, m.
Turbithwortel m. *Turbith* (plante), m.
Tureluer (-uren, -s), m. *Pluvier* (oiseau), m.
Turen (ik tuer, tuerde, heb getuerd), o. w. *Regarder; lorgner.*
Turf (-ven), m. *Tourbe*, f. — opdoen. *Faire provision de tourbes.* Huidevetters —. *Motte*, f., *pain de tan*, m.
Turfachtig b n. *Tourbeux.*
Turfakker -s), m. *Tourbière*, f.
Turfasch, v. *Cendre de tourbes*, f.
Turfbak (-kken), m. *Caisse où l'on met la tourbe*, f.
Turfboer (-en), m. *Tourbier*, m.
Turfdamp, m. *Fumée de tourbes*, f.
Turfdrager (-s), m. *Porteur de tourbes*, m.
Turfgraver (-s), m. *Tourbier*, m.

s (z. mv.), o. *Menus morceaux de tour-*
i. pl.
(-kken), o. *Endroit où l'on met les*
s, m.
) (-en), m. *Monceau de tourbes*, m.
s), o. *Petite tourbe*, f.
er (-s), m. *Cave où l'on met les*
s, f.
, v. *zie* Turfbak.
t (-en), m. *Motte de tourbe*, f.
l (-olen), v. *Charbon de tourbe*, m.
l (-en), o. *Tourbière*, f.
er (-s), m. *Tourbier*, m.
d (-en), v. *Panier à tourbes*, m.
kt, v. *zie* Turfmerkt.
kt (-en), v. *Marché aux tourbes*, m.
m, m. *zie* Turfgruis.
t (-en), v. }
m (-amen), v. } *Bateau à tourbes*, m.
p (-epen), o. }
pper (-s), m. *Batelier qui transporte des*
s, m.
p (-ppen), v. *Épuche, épuchette*, f.
uer (-uren), v. *Grange où l'on met les*
s, f.
iit, v. *zie* Turfschip.
ter (-s), m. } *Tourbier*, m.
er (-s), m. }
, m. *Temps où l'on fait provision de*
s, m.
n (-en), o. *Tourbière*, f.
kooper (-s), m *Marchand de tourbes*, m.
koopster (-s), v. *Marchande de tourbes*, f.
r, o. *Feu de tourbes* m
gen (-s), m. *Chariot qui sert à transporter*
rbes, m.
(-kken), m. *Sac à tourbes*, m.
ler (-s), m. *Grenier où l'on met la*
s, m.
en), m. *Turc*, m.
land, o. *Turquie*, f.
(-nnen), v. *Turque*, f.
(-s), o. *Petit-Turc*, m.
is (-zen), m. *Turquoise* (pierre pre-
e), f.
izen, onv. b. n. *Qui est fait de tur-*
es.
, b. n. *Turc, turque*. Het —. *Le turc*,
gue turque. Op zyn —. *A la turque*. Het
k. *La Turquie*.
hleder, o. *Maroquin du Levant*, m.
n. *Turquie*, f.
(ik turf, turfde, heb geturfd), o. w.
e provision de tourbes.
en, voorz. *Entre* |*parmi; dans; en; y*.
ide. *Entre-deux*. — licht en donker. *Entre*
et loup.
enadvies (-zen), o. *Avis mitoyen*, m.
enartikel (-en), o. *Article intercalé*, m.
enbedenking (-en), v. *Réflexion* ou *pensée*
nue entre-temps, f.
enbedryf (-ven), o. *Entr'acte; inter-*
, m.
enbeide, byw. *Entre-deux; passable-*
.
enbeidenheid (-heden), v. *Espace inter-*
aire, m.
enbeurt (-en), v. *Tour intermédiaire*, m.
endak (-en), o. *Hangar placé entre deux*
nents, m.
endans (-en), m. *Intermède de dan-*
m.

Tusschendek (-kken), o. *Corradoux* ou *coura-doux entre-pont* (t. de mar.), m.
Tusschendeks, byw. *Au premier pont* (terme de mar.).
Tusschendoen (ik deed tusschen, heb tusschen-gedaën), b. w. *Mettre* ou *placer entre deux* ou *plusieurs choses*.
Tusschendyk (-en), m. *Digue qui se trouve entre deux* ou *plusieurs autres digues*, f.
Tusschendyks, byw. *Entre les digues*.
Tusscheneiland (-s), o. *Ile enclavée au milieu de*, f.
Tusschenëngte (-n), v. *Gorge*, f.; *défilé*, m.
Tusschenërf (-ven), o. *Fonds* ou *terrain situé entre deux maisons*, m.
Tusschengaen (ik ging tusschen, ben tusschen-gegaen), o. w. *S'entremettre; s'interposer; se mêler de*.
Tusschengang (-en), m. *Allée qui se trouve entre d'autres allées*, f.
Tusschengebed (-en), o. *Prière que l'on fait entre d'autres exercices de piété*, f.
Tusschengebied, o. *Interrègne*, m.
Tusschengedaen, v. d. van tusschendoen.
Tusschengelegen — tusschenliggen.
Tusschengeleid — { tusschenleggen. / tusschenleiden.
Tusschengeregt (-en), o. *Entremets, hors-d'œuvre*, m. pl.
Tusschengeschil, o. *Incident*, m.
Tusschengeschreven, v. d. van tusschenschryven.
Tusschengespeel (z. mv.), o. *Intermèdes de musique en musique*, m. pl.
Tusschengesprek (-kken), o. *Interlocution*, f.
Tusschengesproken, v. d. van tusschenspreken.
Tusschengestoken — tusschensteken.
Tusschengetal (-llen), o. *Nombre intermédiaire*, m.
Tusschengevloten, v. d. van tusschenvlieten.
Tusschengewest (-en), o. *Contrée* ou *province enclavée dans d'autres contrées*, f.
Tusschengeworpen, v. d. van tusschenwerpen.
Tusschengewysde, o. *Jugement interlocutoire*, m.
Tusschengezang, o. *zie* Tusschenzang.
Tusschengezongen, v. d. van tusschenzingen.
Tusschengooijen (ik gooide tusschen, heb tusschengegooid), b. w. *Jeter entre* ou *parmi*.
Tusschengracht (-en), v. *Canal* ou *fossé de séparation*, m.
Tusschengroeijen (ik groeide tusschen, ben tusschengegroeid), o. w. *Croître parmi*.
Tusschenhistorie (-n, -s), v. *Épisode*, m.
Tusschenjaer (-aren), o. *Année intermédiaire*, f.
Tusschenkans (-en), v. *Chance intermédiaire*, f.
Tusschenkansje (-s), o. *Petite chance intermédiaire*, f.
Tusschenklank (-en), m. *Ton intermédiaire*, m.
Tusschenkleur (-en), v. *Couleur qui tient le milieu entre deux autres couleurs*, f.
Tusschenkomen (ik kwam tusschen, ben tusschengekomen), o. w. *Intervenir; s'entremettre*.
Tusschenkomend, b. n. *Intervenant; incident*.
Tusschenkomst (z. mv.), v. *Intervention entremise; interposition*, f.
Tusschenkoning (-en), m. *Régent, interrex, interroi*, m.
Tusschenkring (-en), m. *Cercle intermédiaire*, m.
Tusschenlaeg (-agen), v. *Couche intermédiaire*, f.
Tusschenlaen (-anen), v. *Allée intermédiaire*, f.

Tusschenland (-en), o. *Terre*, f., ou *pays enclavé dans d'autres*, m.

Tusschenleggen (ik legde (leide) tusschen, heb tusschengelegd (tusschengeleid), b. w. *Mettre* ou *placer entre; coucher* ou *poser entre.*

Tusschenleiden (ik leidde tusschen, heb tusschengeleid), b. w. *Mener* ou *conduire entre.*

Tusschenlid (-eden), o. *Membre*, m., ou *jointure intermédiaire*, f.

Tusschenliggen (ik lag tusschen, heb *en* ben tusschengelegen), o. w. *Être situé entre; être parmi.*

Tusschenloopen (ik liep tusschen, heb *en* ben tusschengeloopen), o. w. *Courir parmi; s'entremêler; s'entremettre.*

Tusschenlooper (-s), m. *Entremetteur*, m.

Tusschenlucht (z. mv.), v. *Air intermédiaire*, m.

Tusschenlyn (-en), v. *Entre-ligne*, m.

Tusschenmeer (-eren), o. *Lac enclavé*, m.

Tusschenmengen (ik mengde tusschen, heb tusschengemengd), b. w. *Entremêler.*

Tusschenmuer (-en), m. *Mur mitoyen*, m.

Tusschenmuertje (-s), o. *Petit mur mitoyen*, m.

Tusschenoord (-en), m. *en* o. *Lieu enclavé dans un autre*, m.

Tusschenoordeel (-en), o. *Interlocutoire*, *jugement interlocutoire*, m.

Tusschenopkomend, b. n. *Intervenant*, *incident.*

Tusschenpad (-en), o. *Sentier intermédiaire*, m.

Tusschenparty (-en), v. *Parti mitoyen*, m.

Tusschenplaets (-en), v. *Entre-deux; intervalle*, m.

Tusschenplaetsen (ik plaetste tusschen, heb tusschengeplaetst), b. w. *Mettre* ou *placer entre; interposer.*

Tusschenplan (-nnen, -s), o. *Plan mitoyen*, m.

Tusschenplaneet (-eten), v. *Planète qui se trouve entre d'autres planètes*, f.

Tusschenplanten (ik plantte tusschen, heb tusschengeplant), b. w. *Planter parmi* ou *entre.*

Tusschenpoos (-zen), v. *Pause; interruption; suspension*, f.; *intervalle*, m.

Tusschenpoosje (-s), o. *Petite pause*, f.

Tusschenpoozen (ik poosde tusschen, heb tusschengepoosd), o. w. *Faire une pause; s'arrêter; discontinuer.*

Tusschenpoozend, b. n. *Intermittent.*

Tusschenpoozing, v. *zie* Tusschenpoos.

Tusschenpreek (-eken), v. *Sermon intermédiaire*, m.

Tusschenrang (-en), m. *Rang intermédiaire*, m.

Tusschenras (-ssen), o. *Race mitoyenne*, f.

Tusschenrede (-n), v. *Interlocution; digression; parenthèse*, f.

Tusschenreeks (-en), v. *Série intermédiaire*, f.

Tusschenregel, m. *Entre-ligne*, m.

Tusschenregelig, b. n. *Interlinéaire.*

Tusschenregering (-en), v. *Interrègne*, m.

Tusschenribbig, b. n. *Intercostal.*

Tusschenruimte (-n), v. *Intervalle; entre-ligne; interstice; entre-deux*, m.

Tusschenry, v. *zie* Tusschenreeks.

Tusschenryk, o. *Interrègne*, m.

Tusschenrym (-en), o. *Vers mêlés dans la prose*, m. pl.

Tusschenschot (-tten), o. *Cloison*, f.; *entre-deux*, m. —, middelrif. *Diaphragme* (terme d'anat.), m.

Tusschenschotje (-s), o. *Petite cloison*, f.

Tusschenschrift, o. *Interpolation*, f.

Tusschenschryven (ik schreef tusschen, heb tusschengeschreven), b. w. *Interpoler; intercaler.*

Tusschenschryving, v. *Interpolation*, f.

Tusschensloot (-en), v. *Fossé intermédiaire*, m.

Tusschensluis (-zen), v. *Écluse placée entre d'autres écluses*, f.

Tusschensnappen (ik snapte tusschen, heb tusschengesnapt), o. w. *Interrompre par son babil.*

Tusschenspel (-en), o. *Entr'acte, intermède*, m.

Tusschenspelen (ik speel tusschen, speelde tusschen, heb tusschengespeeld), o. w. *Jouer entre les actes.* Het —. *Entr'acte*, m.

Tusschenspraek (z. mv.), v. *Interlocution; entremise verbale; intervention*, f.

Tusschenspreekster (-s), v. *Interlocutrice*, f.

Tusschenspreken (ik spreek tusschen, sprak tusschen, heb tusschengesproken), o. w. *Interrompre quelqu'un; s'entremettre; s'interposer.*

Tusschenspreker (-s), m. *Interlocuteur*, m. —, bemiddelaer. *Entremetteur*, m.

Tusschenspreking, v. *zie* Tusschenspraek.

Tusschenspreiden (ik spreidde tusschen, heb tusschengespreid), b. w. *Répandre* ou *étendre parmi.*

Tusschenspruiten, o. w. *zie* Tusschengroeijen.

Tusschenstaen (ik stond tusschen, heb tusschengestaen), o. w. *Être* ou *se tenir parmi.*

Tusschenstagie, v. *Entre-sol*, m.

Tusschenstand (-en), m. *Distance; interposition*, f.

Tusschensteken (ik steek tusschen, stak tusschen, heb tusschengestoken), b. w. *Insérer; intercaler; fourrer entre.*

Tusschenstellen (ik stelde tusschen, heb tusschengesteld), b. w. *Mettre* ou *placer entre* ou *au milieu de; interposer.*

Tusschenstelling (-en), v. *Action de placer entre; interposition; proposition incidente; parenthèse*, f.

Tusschenstopping, v. *Action de fourrer entre*, f.

Tusschenstraet (-aten), v. *Rue intermédiaire*, f.

Tusschenstraetje (-s), o. *Petite rue intermédiaire*, f.

Tusschenstreek (-eken), v. *Contrée enclavée dans d'autres*, f. —eken. *Points collatéraux* (géogr.), m. pl.

Tusschenstreekje (-s), o. *Petite contrée enclavée dans d'autres*, f.

Tusschenstreep (-epen), v. *Raie* ou *ligne intermédiaire*, f.

Tusschenstreepje (-s), o. *Petite raie* ou *ligne intermédiaire*, f.

Tusschenstroomen (ik stroomde tusschen, heb tusschengestroomd), o. w. *Couler entre.*

Tusschenstrooijen, b. w. *zie* Tusschenspreiden.

Tusschenstryd, m. *Combat entre deux partis*, m.

Tusschentyd, m. *Entre-temps; interstice; intervalle, intérim*, m. —s, byw. *Dans l'entre-temps, dans l'intervalle.*

Tusschentydig, b. n. } *Intermédiat.*
Tusschentydsch, b. n. }

Tusschenuer (-uren), v. *en* o. *Heure d'intervalle*, f.

Tusschenval (-llen), m. *Incident; accident*, m.

Tusschenvallen (ik viel tusschen, ben tusschengevallen), o. w. *Tomber entre.* —, overkomen. *Survenir.*

Tusschenvlieten (ik vloot tusschen, ben tusschengevloten), o. w. *Couler parmi* ou *entre.*

Tusschenvlooijen, o. w. *zie* Tusschenvlieten.

Tusschenvoegen (ik voegde tusschen, heb tus-

;evoegd), b. w. *Insérer*, *intercaler*; *joindre*; *ajouter*.
...voeging (-en), v. *Insertion*; *intercalation*, f.
...voegsel (-s, -en), o. *Chose intercalée*, f.
...vonnis (-ssen), o. *Interlocutoire*, *jugement interlocutoire*, m.
...vraeg (-agen), v. *Demande* ou *question incidente*, f.
...wal (-llen), m. *Rempart intermédiaire*, m.
...wand (-en), m. *Mur mitoyen*; *mur de séparation*, m.
...wassen, o. w. *zie* Tusschengroeijen.
...week (-eken), v. *Semaine intermédiaire*.
...werk (-en), o. *Travail* ou *ouvrage accessoire*, m.
...werpen (ik wierp (worp) tusschen, ...usschengeworpen), b. w. *Jeter entre* ou ...
...werping, v. *Action de jeter entre*, f.
...werpsel (-s), o. *Interjection*, f.
...wydte, v. *zie* Tusschenruimte.
...zaeijen (ik zaeide tusschen, heb tusschengezaeid), b. w. *Semer entre*.
...zang (-en), m. *Intermède de chant*, m.
...zee (-zeeën), v. *Mer qui sépare deux ...es*, f.
...zetten (ik zettede tusschen, heb tusschengezet), b. w. *Mettre* ou *placer entre*, *...oser*.
...zetting, v. *Action de mettre* ou *de placer ...* f.
...zin (-nnen), m. *Phrase incidente*, *parenthèse*, f.
...zingen (ik zong tusschen, heb tusschengezongen), b. en o. w. *Chanter entre les actes* ...
...zinteeken (-s, -en), o. *Parenthèse*, f.
... *zie* Tui enz.
... telw. *Douze*. Wy waren met ons twaelf. *Nous étions douze*.
..., b. n. *Douzième*. Karel de —. *Charles* ... Ten —. *Douzièmement*. —, o. *Douzième*, m.
...rhande, onv. b. n. / ...rlei, onv. b. n. } *Qui est de douze sortes* ou *espèces*.
...oek (-en), m. *Dodécagone*, m.
...rig, b. n. *Agé de douze ans*; *de douze* ...
...ntig, b. n. *Qui a douze faces* ou *côtés*.
...ael, byw. *Douze fois*.
...l (-llen), o. *Douzaine*, f.
...elw. *Deux*. By tweeën, — en —. *Deux* ...
... — (tweeën), v. *Deux*, m.
..., o. *Biscuit*, m.
...nig, b. n. *Bipède*.
...d (z. mv.), o. *Ophrys*, m.; *double-...* (plante), f.
...embladig, b. n. *Dipétalé* (bot.).
...emig, b. n. *Biflore*.
...reling. *zie* Tweeling.
...ggen. *Deux-Ponts* (ville).
...kig, b. n. *Qui a deux ventres*.
...gig, b. n. *Qui a deux jours*; *de deux* ...
..., b. n. *Deuxième*, *second*. Ten —. *Secondement*, *en second lieu*.
...k (-kken), o. *Vaisseau à deux ponts*, m.
...rhande, onv. b. n. / ...lei, onv. b. n. } *Qui est de deux sortes* ou *espèces*.

Tweedraedach, b. n. *Qui est à deux fils*.
Tweedragt (z. mv.), v. *Discorde*; *dissension*; *mésintelligence*, f. —säppel. *Pomme de discorde*, f.
Tweedragtig, b. n. *Porté à la discorde*, *qui la sème*; *désuni*. — maken. *Brouiller*; *diviser*.
Tweedragtigheid, v. *zie* Tweedragt.
Tweedragtiglyk, byw. *En discorde*, *en mésintelligence*.
Tweedragtsäppel, m. *Pomme de discorde*, f.
Tweedubbel, b. n. *Deux fois*, *double*.
Tweeduizend, telw. *Deux mille*.
Tweegevecht (-en), o. *Duel*, *combat singulier*, m.
Tweehoek (-en), m. *Figure à deux angles*, f.
Tweehoekig, b. n. *Qui a deux angles*.
Tweehonderd, telw. *Deux cents*.
Tweehoofdig, b. n. *Qui a deux têtes*.
Tweehoornig, b. n. *Qui a deux cornes*, *bicornu*.
Tweejarig, b. n. *Agé de deux ans*; *qui a deux ans*. —, dat twee jaren duert. *Biennal*; *bisannuel*.
Tweekamp, m. *zie* Tweegevecht.
Tweeklank (-en), m. / Tweeklinker (-s), m. } *Diphthongue*, f.
Tweeledig, b. n. *Qui est de deux membres*; *qui a deux membres*; *binaire*.
Tweelettergrepig, b. n. *Dissyllabe*.
Tweeling (-en), m. en v. *Jumeau*, m.; *jumelle*, f. —, m. *Gémeaux* (signe du zodiaque), m. pl.
Tweelingbroeder (-s), m. *Frère jumeau*, m.
Tweelingspieren, v. mv. *Jumeaux*, *muscles jumeaux*, m. pl.
Tweelingstrepen, v. mv. *Jumelles* (blas.), f. pl.
Tweelingzuster (-s), v. *Sœur jumelle*, f.
Tweelobbig, b. n. *Dicotylédone* (bot.).
Tweeloop (-en), m. *Fusil à deux coups*, m.
Tweelyvig, b. n. *Qui a deux corps*.
Tweemael, byw. *Deux fois*.
Tweemaendig, b. n. *Qui a deux mois*; *de deux mois*.
Tweemalig, b. n. *Double*; *réitéré*.
Tweeman (-nnen), m. *Duumvir* (magistrat romain), m.
Tweemannig, b. n. *Duumviral*, *des duumvirs*.
Tweemanschap (z. mv.), o. *Duumvirat*, m.
Tweeöogig, b. n. *Qui a deux yeux*.
Tweepeukelig, b. n. *zie* Tweevlakkig.
Tweepuntig, b. n. *Qui a deux pointes*; *bicuspidé* (bot.).
Tweeregelig, b. n. — vers. *Distique*, m.
Tweern, m. *Fil tors* ou *retors*, m.
Tweernen, b. w. *zie* Twynen.
Tweernmolen (-s), m. *Retordoir*, m.
Tweeslachtig, b. n. *Hermaphrodite*; *androgyne*; *bisexé*; *métis*.
Tweeslachtigheid, v. *Hermaphrodisme*, m.
Tweesnarig, b. n. *A deux cordes*.
Tweesnedig, b. n. / Tweesnydend, b. n. / Tweesnydig, b. n. } *Qui est à deux tranchants*.
Tweespalt enz. *zie* Tweedragt enz.
Tweespan, o. *Attelage de deux chevaux*, m.
Tweespleet, v. *Diglyphe* (t. d'archit.), m.
Tweespraek (-aken), v. *Dialogue*, m.
Tweesprong (-en), m. *Bivoie*, f.
Tweesteertig, b. n. *Qui a deux queues*.
Tweestemmig, b. n. *Qui a deux voix*.
Tweestryd (z. mv.), m. *Duel*, *combat singulier*, m.; *discorde*, f.
Tweetakkig, b. n. *Bifurqué*.
Tweetal (-llen), o. *Deux*, m.; *paire*, f.; *couple*, m. *et* f.

Tweetandig, b. n. *Qui a deux dents; bidenté.*
Tweetongig, b. n. *Faux; double; dissimulé.*
Tweetoon, m. *Diton* (t. de mus.), m.
Tweevakkig, b. n. *Biloculaire, qui a deux loges.*
Tweevechter (-s), m. *Duelliste*, m.
Tweeverwig, b. n. *Qui est de deux couleurs.*
Tweevingerig, b. n. *Qui a deux doigts.*
Tweevlakkig, b. n. *Qui a deux taches.*
Tweevleugelig, b. n. *Qui a deux ailes; diptère.*
Tweevoetig, b. n. *Bipède, qui a deux pieds.*
Tweevorkig, b. n. *Qui a deux fourches; bifurqué.*
Tweevormig, b. n. *Qui a deux formes; biforme.*
Tweevoud, o. *Duel* (t. de gramm.), m.
Tweevoudig, b. n. *Double; binaire.* —, byw. *Doublement.*
Tweevoudigheid (z. mv.), v. *Duplicité*, f.
Tweeweg (-en), m. *Bivoie*, f.; *carrefour*, m.
Tweewerf, byw. *Deux fois.*
Tweezadig, b. n. *Dispermatique* (bot.).
Tweezang (-en), m. *Duo*, m.
Tweezinnig, b. n. *Équivoque; ambigu.*
Tweezinnigheid, v. *Équivoque*, f.
Tweezins, byw. *En deux sens, de deux manières, de deux façons.* Men kan het — opvatten. *On peut le prendre de deux manières.*
Tweezydig, b. n. *Qui a deux faces* ou *deux côtés; synallagmatique.*
Twintig, telw. *Vingt.*
Twintigduizend, telw. *Vingt mille.*
Twintiger (-s), m. *Membre d'une compagnie de vingt personnes; homme de vingt ans; vin de vingt ans*, m.; *frégate de vingt canons*, f.
Twintigjarig, b. n. *Vicennal.*
Twintigmael, byw. *Vingt fois.*
Twintigste, b. n. *Vingtième.* —, o. *Vingtième*, m., *vingtième partie*, f.
Twintigtal (-llen), o. *Vingtaine*, f., *nombre de vingt*, m.
Twintigwerf, byw. *Vingt fois.*
Twist (-en), m. *Dispute; querelle; contestation; dissension; discorde*, f.; *débat; différend, démêlé*, m.
Twistachtig, b. n. *Querelleur; contentieux.*
Twistachtigheid, v. *Humeur querelleuse*, f.
Twistachtiglyk, byw. *Contentieusement, avec dispute.*
Twistäppel, m. *Pomme de discorde*, f.
Twistelyk, b. n. *Disputable.*
Twisten (ik twistte, heb getwist), o. w. *Quereller; disputer; contester.*
Twistend, b. n. *Contestant.*
Twister (-s), m. *Querelleur; disputeur; chicaneur; batailleur*, m.
Twistgeding, o. *Contestation*, f.; *différend*, m.
Twistgeest (-en), m. *Esprit de contradiction; brouillon*, m.
Twistgierig, b. n. *Querelleur; qui aime à disputer, contentieux.*—, byw. *zie* Twistgieriglyk.
Twistgierigheid (z. mv.), v. *Humeur querelleuse*, f.
Twistgieriglyk, byw. *Contentieusement, avec dispute.*
Twistig, b. n. *Querelleur; contentieux.*
Twisting, v. *zie* Twist.
Twistmaekster (-s), v. *Femme qui sème la discorde*, f.
Twistmakend, b. n. *Qui sème la discorde.*
Twistmaker (-s), m. *Boute-feu, brouillon*, m.
Twistrede (-n), v. *Dispute; altercation; contestation; controverse*, f.; *débat*, m.
Twistredenaer (-s), m. *Disputeur; controversiste, argumentant, argumentateur*, m.
Twistredenen, o. w. *zie* Twisten.
Twistredenering, v. *zie* Twistrede.
Twistscheider (-s), m. *Arbitre; médiateur*, m.
Twistscheiding, v. *Arbitrage*, m.
Twistschrift (-en), o. *Écrit polémique*, m.
Twistschryver (-s), m. *Écrivain polémique*, m.
Twiststoker enz. *zie* Twistmaker enz.
Twistvol, b. n. *Querelleur, chicanier.*
Twistvuer, o. *Feu de la discorde*, m.
Twistziek, b. n. } *zie* Twistgierig.
Twistzoekend, b. n. }
Twistzoeker, m. *zie* Twistmaker.
Twistzoekster (-s), v. *Querelleuse*, f.
Twistzucht, v. *zie* Twistgierigheid.
Twistzuchtig, b. n. *zie* Twistgierig.
Twyfel (z. mv.), m. *Doute*, m.; *incertitude*, f. Buiten *of* zonder —. *Sans doute.* Er is geen —. *Il n'y a pas de doute.* In — zyn *of* staen. *Douter.*
Twyfelachtig, b. n. *Douteux; incertain.* —, byw. *D'une manière douteuse, douteusement.*
Twyfelachtigheid (z. mv.), v. *Doute*, m.; *incertitude*, f.
Twyfelaer (-s), m. *Celui qui doute; pyrrhonien; sceptique*, m.
Twyfelaerster (-s), v. *Celle qui doute; pyrrhonienne*, f.
Twyfelary, v. *Scepticisme; pyrrhonisme*, m.
Twyfelbaer, b. n. *Douteux.*
Twyfelbaerheid (z. mv.), v. *Doute*, m.
Twyfelen (ik twyfelde, heb getwyfeld), o. v. *Douter, être dans le doute.* Aen iets —. *Douter de quelque chose.* Ik twyfel of het zoo wel is. *Je doute qu'il soit ainsi.*
Twyfelend, b. n. *zie* Twyfelzuchtig.
Twyfelig, b. n. *Douteux.*
Twyfeling (-en), v. *Doute*, m.; *incertitude*, f.
Twyfelmoedig, b. n. *Incertain; irrésolu; inquiet; scrupuleux.* —, byw. *zie* Twyfelmoediglyk.
Twyfelmoedigheid (z. mv.), v. *Incertitude; irrésolution*, f.; *doute; scrupule*, m.
Twyfelmoediglyk, byw. *Incertainement; irrésolument; scrupuleusement.*
Twyfelvol, b. n. *Plein de doute et d'incertitude*
Twyfelziek, b. n. *zie* Twyfelzuchtig.
Twyfelzinnig, b. n. *Équivoque; ambigu, amphibologique.* —, byw. *zie* Twyfelzinniglyk.
Twyfelzinnigheid (z. mv.), v. *Équivoque; ambiguité, amphibologie*, f.
Twyfelzinniglyk, byw. *Ambigument, amphibologiquement, d'une manière équivoque.*
Twyfelzucht (z. mv.), v. *Scepticisme; pyrrhonisme*, m.
Twyfelzuchtig, b. n. *Sceptique: pyrrhonien.*
Twyg (-en), v. *Jet; rejeton, scion; rameau*, m.
Twygen, onv. b. n. *Fait de petites branches d'osier.* — mand. *Panier d'osier.*
Twygje (-s), o. *Petit jet* ou *scion*, m., *ramille*, f.
Twyn, m. *Fil tors* ou *retors*, m.
Twynder (-s), m. *Retordeur, tordeur*, m.
Twyndraed, m. *zie* Twyn.
Twyndster, v. *zie* Twynster.
Twynen (ik twynde, heb getwynd), b. w. *Tordre, retordre* (*du fil*).
Twyning, v. *Retordement*, m.
Twynmolen (-s), m. *Retordoir*, m.; *ovale*, f.
Twynster (-s), v. *Ouvrière qui retord les fils, tordeuse*, f.
Twynwiel (-en), o. *Retorsoir*, m.
Ty (-en), o. *Marée*, f.; *jusant, flux et reflux de la mer*, m.

ı. *Tibre*, m.
), m. *Temps*, m.; *époque*, f. Van — tot *temps en temps*. Met er —, met der —. *temps; par la suite*. Ten —e van. *Du le*. Ten —e van den zondvloed. *Lors du* Het is —. *Il est temps*. Ter zelfder —. *me temps*. Ter regter —. *A temps, à* . Zich naer den — schikken. *S'accommo- temps, aux circonstances*. By —s. *A de bonne heure, assez tôt*. Gestelde —. , m. Ter — toe dat. *Jusqu'à ce que*. —
it jaer). *Saison*, f.
ı (z. mv.), o. *Ère; époque*, f.
ryver (-s), m. *Chronographe*, m.
ıryving, v. *Chronographie*, f.
k, o. *Espace de temps*, m.
(-en), m. en o. *Chronique*, f.
ıchryver (-s), m. *Chroniqueur*, m.
, b. n. *Qui n'a point de temps fixe, pas- qui dure peu*.
, (-ozen), v. *Colchique* (plante), m.
b. n. *Temporel; perissable; passager; aire*. —e goederen. *Biens temporels*. —, *Temporellement; temporairement; à assez tôt*. —, o. *Temporalité*, f.; *le el*, m.
ıyw. *Lors de; dans le temps de*.
f (z. mv.), o. *Foi à temps*, f.
vige (-n), m. *Qui croit à temps*.
ıt (-en), m. *Contemporain*, m.
ıtschap, o. *Contemporanéité*, f.
ltenis, v. *Conjoncture*, f.
. n. *Qui vient à son temps; mûr*. —, *ie* Tydiglyk.
d (z. mv.), v. *Maturité*, f.; *pépasme* , m.
, byw. *A temps; assez tôt*.
kend, b. n. *Maturatif, pépastique*
-en), v. *Nouvelle*, f.; *avis*, m.
(-s), o. *Petite nouvelle*, f.; *petit* ı.
ek, b. n. *Avide de nouvelles*.
ınd, b. n. *Amusant; divertissant*.
ng, v. *Passe-temps; divertissement; amu-* , m.
g (-en), m. *Période; époque*, f.; *cy-*
e, v. *Chronologie*, f.
., o. *zie* Tydbegin.
r (-s), m. *Chronomètre; metromètre*, m.
l (-en), v. *Obélisque*, m., *pyramide*, f.
, o. *zie* Tydkring.
(-en), o. *Époque*, f.; *terme*, m.
ter (-s), o. *Table chronologique*, f.
ıaer (-s,-aren), m. *Chronologiste*, m.
ıing (z. mv.), v. *Chronologie*, f.
ıkunde (z. mv.), v. *Chronologie*, f.
ıkundig, b. n. *Chronologique*.
ıkundige (-n), m. *Chronologiste*, m.
in, o. *zie* Tydbegin.
ıling, v. *Terme; délai*, m.
ft (-en), o. *Feuille périodique*, f.; *chro- nme*, m.
tandigheid (-heden), v. *Circonstance du* , f.
e (z. mv.), v. *Ordre chronologique*, m.
ıng, v. *zie* Tydbegin.
o. *Époque*, f.; *terme*, m.
-kken), o. *Période; époque*, f.
ryf enz. *zie* Tydkorting enz.
ryver (-s), m. *Celui qui amuse, qui it*.

Tydverkwisting (z. mv.), v. *Mauvais emploi du temps*, m.; *perte de temps*, f.
Tydverlenging, v. *Atermoiement*, m.
Tydverlies (z. mv.), o. *Perte de temps*, f.
Tydverloop, o. *Espace de temps, laps de temps*, m.
Tydvers (-zen), o. *Chronogramme*, m.
Tydverzuim, o. *zie* Tydverlies.
Tydvoeging, v. *Conjugaison*, f.
Tydwinnen, o. w. *Temporiser*.
Tydwinner (-s), m. *Temporiseur*, m.
Tydwinning, v. *Temporisation*, f.
Tydwoord (-en), o. *Verbe* (t. de gramm.), m.
Tydwortel, m. *zie* Tydbegin.
Tydwyzer (-s), m. *Almanach; calendrier*. m.
Tyen (ik tyde, heb getyd), b. w. *tirer; faire avancer en tirant*. —, o. w. *Marcher en avant*. Op den loop —. *S'enfuir*.
Tygen (ik teeg, ben getegen), o. w. *Marcher en avant; s'en aller*. —, b. w. (met *hebben*). *Accuser*.
Tyger (-s,-en), m. *Tigre*, m.
Tygerhart, o. *zie* Tygerhert.
Tygerhert (-en), o. *Cœur de tigre*, m.
Tygerhond (-en), m. *Chien tigré*, m.
Tygerhuid (-en), v. *Peau de tigre*, f.
Tygerin (-nnen), v. *Tigresse*, f.
Tygerkat (-tten), v. *Chat-tigré; chat-pard*, m.
Tygerpaerd, o. *zie* Tygerpeerd.
Tygerpeerd (-en), o. *Cheval tigre, cheval tigré*, m.
Tygertje (-s), o. *Petit tigre*, m.
Tygervel, o. *zie* Tygerhuid.
Tygerwolf (-ven), m. *Guépard; loup tigre*, m.
Tyk, v. *Coutil* (toile), m.
Tykavelen, o. w. *Calculer les marées*.
Tykaveling, v. *Calcul des mareés*, m.
Tykwever (-s), m. *Coutier*, m.
Tykwevery, v. *Fabrique de coutil*, f.
Tyl (-en), v. *Terrine*, f.
Tyloos (-ozen), v. *Jonquille*, f.; *colchique* (plante), m. Witte —. *Perce-neige*, f.
Tym (z. mv.), m. } *Thym* (plante), m.
Tymis (z. mv.), m. }
Tymzyde, v. *Épithym, épithyme* (plante), m.
Tyran enz. *zie* Tiran enz.
Tytel enz. *zie* Titel enz.
Tyweg, m. *Fil de la marée*, m.

U

U, v. *U*, m.
U, voornw. *Te; toi; à toi; vous; à vous*.
Uchtend enz. *zie* Ochtend enz.
Ue., Ued. *Vous; votre seigneurie*.
Uer (uren), v. en o. *Heure*, f. 'T is eene — geleden. *Il y a une heure*. 'T is dry uren. *Il est trois heures*. Van — tot —. *D'heure en heure*. Ter goeder ure. *A propos; à temps*. — (spr. van de afgelegenheid). *Lieue*, f. Eene halve —. *Une demi-lieue*.
Uerglas (-zen), o. *Sable* ou *sablier*, m.; *ampoulette, clepsydre* (horloge), f.
Uerlooper, m. *zie* Uerglas.
Uerplaet (-aten), v. *Cadran*, m.
Uertje (-s), o. *Petite heure, petite lieue*, f.
Uerwerk (-en), o. *Horloge*, f. Staende *of* hangende —. *Pendule*, f.
Uerwerkmaekster (-s), v. *Horlogère*, f.

Uerwerkmaken (het), o. *Horlogerie*, f.

Uerwerkmaker (-s), m. *Horloger*, m.

Uerwerksklokje (-s), o. *Appeau*, m.

Uerwyzer (-s), m. *Aiguille d'horloge*, *de cadran*, f.; *horodictique*, m.

Ui (-ijen), m. *Ognon* ou *oignon*, m.

Uijer (-s), m. *Pis*, m., *tétine*, f.

Uil (-en), m. *Hibou*, *chat huant*, m.; *chouette*, f.

Uilenvlugt (z. mv.), v. *Temps où les hiboux commencent à voler; crépuscule du soir*, m.; *brune*, f.

Uilespiegel (-s), m. *Espiègle*, m. —s streken. *Espiègleries*, f. pl.

Uiltje (-s), o. *Petit hibou*, m. Een — vangen. *Faire la méridienne.*

Uit, voorz. *Hors de; de; par; à; en.* — de kerk komen. *Venir* ou *sortir de l'église.* — de stad gaen. *Sortir de la ville.* — den huize. *Hors de la maison.* — vriendschap. *Par amitié.* — haet. *Par haine.* — liefde. *Par amour.* — last van den koning. *Par ordre du Roi.* — wat oorzaek? *Pour quelle cause?* — oorzaek van. *A cause de.* — kracht van. *En vertu de.* — het fransch in het vlaemsch overzetten. *Traduire du français en flamand.* —, byw. *Dehors; à terme.* Mynheer is —. *Monsieur est sorti.* De kerkdienst is —. *On sort de l'église.* Het vuer is —. *Le feu est éteint.* Myn glas is —. *Mon ver est vide.* De week is —. *La semaine est finie.*

Uitademen (ik ademde uit, heb uitgeademd), b. w. *Expirer*, *respirer; souffler.* Zynen laetsten snik —. *Rendre le dernier soupir.*

Uitademing, v. *Respiration*, f.; *souffle*, m.; *halenée*, f.

Uitaessemen enz. *zie* Uitademen enz.

Uitbaggeren, b. w. *zie* Baggeren.

Uitbannen (ik bande uit, heb uitgebannen), b. w. *Bannir*, *exiler*, *reléguer.*

Uitbanning, v. *Bannissement; exil*, m.

Uitbarnen enz. *zie* Uitbranden enz.

Uitbarsten enz. *zie* Uitbersten enz.

Uitbazuinen (ik bazuinde uit, heb uitgebazuind), b. w. *Annoncer* ou *publier à son de trompe;* (fig.) *divulguer; publier; corner.*

Uitbeelden (ik beeldde uit, heb uitgebeeld), b. w. *Représenter; figurer; dépeindre.*

Uitbeelding, v. *Action de représenter*, f.

Uitbeeldsel, o. *Représentation; figure*, f.

Uitbersten (ik borst uit, ben uitgeborsten), o. w. *Éclater; s'éclater; crever; faire explosion.* — in tranen. *Fondre en larmes.*

Uitbersting, v. *Explosion; éruption*, f.

Uitbeuren, b. w. *zie* Uitheffen.

Uitbidden (ik bad uit, heb uitgebeden), o. w. *Finir de prier.*

Uitbiechten (ik biechtte uit, heb uitgebiecht), o. w. *Confesser tout ce qu'on a sur le cœur.*

Uitblazen (ik blies uit, heb uitgeblazen), b. w. *Exhaler* ou *vider en soufflant; éteindre en soufflant.* De keers —. *Souffler la chandelle.*

Uitbliksemen (ik bliksemde uit, heb uitgebliksemd), b. w. *Lancer comme la foudre; fulminer.* Den kerkelyken ban —. *Lancer les foudres de l'Église.*

Uitbliksemîng, v. *Fulmination*, f.

Uitblinken (ik blonk uit, heb uitgeblonken), o. w. *Briller; éclater;* (fig.) *exceller.*

Uitbloeden (ik bloedde uit, heb uitgebloed), o. w. *Perdre tout son sang; cesser de saigner.*

Uitbloeijen (ik bloeide uit, heb uitgebloeid), o. w. *Pousser toutes les fleurs possibles; cesser de fleurir.*

Uitblusschen (ik bluschte uit, heb uitgebluscht), b. w. *Éteindre; étouffer.*

Uitblussching (z. mv.), v. *Extinction*, f.

Uitblyven (ik bleef uit, ben uitgebleven), o. w. *Tarder à venir ou à revenir; ne pas venir.*

Uitblyving (z. mv.), v. *Retardement*, m.

Uitboenen (ik boende uit, heb uitgeboend), b. w. *Oter* ou *nettoyer en frottant.*

Uitboezemen (ik boezemde uit, heb uitgeboezemd), b. w. *Exhaler;* (fig.) *épancher; ouvrir son cœur.*

Uitboezeming, v. *Action d'exhaler;* (fig.) *effusion*, f.; *épanchement*, m.

Uitboomen (ik boomde uit, heb uitgeboomd), b. w. *Fair sortir* (*une barque etc.*) *au moyen d'une perche*, *d'une gaffe.*

Uitboorsel, o. *Alésure*, f.

Uitbootsen (ik bootste uit, heb uitgebootst), b. w. *Représenter par imitation; peindre; copier, imiter.*

Uitborduren (ik borduerde uit, heb uitgeborduerd), b. w. *Représenter en brodant.*

Uitboren (ik boorde uit, heb uitgeboord), b. w. *Forer; creuser avec une tarière.*

Uitborgen (ik borgde uit, heb uitgeborgd), b. w. *Donner à crédit; ruiner quelqu'un à force de prendre à crédit chez lui.*

Uitborrelen (ik borrelde uit, ben uitgeborreld), o. w. *Sortir* ou *jaillir en bouillonnant.*

Uitborreling, v. *Jaillissement; bouillonnement*, m.

Uitborstelen, b. w. *zie* Borstelen.

Uitbotsen (ik botste uit, heb uitgebotst), b. w. *Chasser; expulser.*

Uitbotten (ik bottede uit, heb uitgebot), o. w. *Bourgeonner*, *boutonner.*

Uitbotting, v. *Gemmation*, *action de bourgeonner*, f.

Uitbouwen (ik bouwde uit, heb uitgebouwd), b. w. *Étendre un bâtiment; épuiser* (*une terre*).

Uitbrabbelen (ik brabbelde uit, heb uitgebrabbeld), b. w. *Baragouiner.*

Uitbraek (-aken), v. *Évasion*, f.

Uitbraeksel, o. *Dégobillis*, m.

Uitbraken (ik braekte uit, heb uitgebraekt), b. w. *Vomir; rendre; rejeter.* Scheldwoorden —. *Vomir des injures.* Zyne gal — tegen iemand. *Décharger sa bile sur quelqu'un.*

Uitbraking, v. *Vomissement*, m.

Uitbranden (ik brandde uit, heb uitgebrand), b. w. *Brûler; purifier par le feu.* —, o. w. *Être creusé par le feu; être purifié par le feu; finir de brûler.*

Uitbranding, v. *Purification faite par le feu*, f.

Uitbreiden (ik breidde uit, heb uitgebreid), b. w. *Étendre; déployer; développer; agrandir; amplifier; paraphraser.*

Uitbreidend, b. n. *Ampliatif.*

Uitbreider (-s), m. *Amplificateur; paraphraste*, m.

Uitbreiding (-en), v. *Amplification*, *paraphrase*, f.

Uitbreken (ik brak uit, heb uitgebroken), b. w. *Oter*, *enlever* ou *arracher en cassant ou en rompant.* Iemand eenen tand —. *Arracher une dent à quelqu'un.* Eene schouw —. *Abattre une cheminée.* —, o. w. (met *zyn*). *Sortir avec force; s'échapper avec effort; s'évader; forcer sa prison.*

Uitbreking, v. *Évasion; éruption*, f.

Uitbrengen (ik bragt uit, heb uitgebragt), b. w. *Porter* ou *conduire dehors; emporter; exporter.* —, ontdekken. *Découvrir.*

Uitbroeden, b. w. *zie* Uitbroeijen.

isel, o. *zie* Uitbroeisel.
jen (ik broeide uit, heb uitgebroeid), *Couver ; faire éclore.*
sel, o. *Couvée*, f.
men (ik bromde uit, heb uitgebromd), *Publier avec emphase.*
ren (ik bulderde uit, heb uitgebulderd), *Fulminer* (t. de chim).
ring, v. *Explosion ; éruption*, f.
a (ik beet uit, heb uitgebeten), b. w. *rter* ou *arracher en mordant.*
en (ik cyferde uit, heb uitgecyferd) b. w. *iner* ou *vérifier en comptant; calculer ; er ; supputer.*
ing, v. *Calcul*, m.; *supputation*, f.
brief (-ven), m. *Cartel*, m.
n (ik daeg uit, daegde uit, heb uitge-), b. w. *Défier ; provoquer.*
r (-s), m. *Celui qui défie, qui provoque.*
ig (-en), v. *Défi*, *appel*, m.; *provoca-* f.
igsbrief (-ven), m. *Cartel*, m.
ien (ik dampte uit, ben uitgedampt), *S'évaporer ; s'exhaler ; se vaporiser.* — hebben). *Cesser de fumer.*
ing, v. *Évaporation ; exhalaison ; va-* *tion*, f.
n (ik deelde uit, heb uitgedeeld), b. w. *buer ; partager ; départir ; répartir.*
nd, b. n. *Distributif.*
r (-s), m. *Distributeur ; dispensateur ; titeur*, m.
ng (-en), v. *Distribution ; répartition*, *rtage*, m.
ter (-s), v. *Distributrice ; dispensatrice*, f.
n enz. *zie* Uitdeelen enz.
n enz. *zie* Verdelgen enz.
n enz. *zie* Uitgraven enz.
en (ik dacht uit, heb uitgedacht), b. w. *ner ; inventer.*
n (ik diende uit, heb uitgediend), b. w. ou *achever son temps* (*de service* ou *rentissage*). —, o. w. *Être usé.*
n (ik diepte uit, heb uitgediept), b. w. *ofondir.*
(ik deed uit, heb uitgedaen), b. w. *Oter.* en —. *Oter des taches.* Zyne kleederen *déshabiller.* —, uitdooven. *Éteindre.* ers —. *Éteindre la chandelle.* —, uit- ien. *Effacer*, *biffer*, *rayer.* Doet dien iit. *Rayez cet article.* Eenen boom —. *iner un arbre.* —, opbrengen. *Rap-*
.
ien, b. w. *zie* Uitdooven.
eren (het donderde uit, heeft uitgedon- onp. w. *Finir de tonner.*
n (ik doofde uit, heb uitgedoofd), b. w. *dre ; étouffer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'é-* *e.*
ng, v. *Extinction*, f.
en, b. w. *zie* Pellen.
hen, b. w. *zie* Dorschen.
n (ik doste uit, heb uitgedost), b. w. *er ; habiller ; vêtir.*
en (ik douwde uit, heb uitgedouwd), *Pousser dehors.* —, uitpersen. *Expri-* *épreindre ; pressurer.*
ster (-s), v. *Revendeuse*, *fripière*, f.
jen (ik draeide uit, heb uitgedraeid), *Faire sortir en tournant.* —, o. w. (met *Aboutir ; devenir ; tourner.* Dat zal op —. *Cela n'aboutira à rien.* Zich ergens *tirer d'affaire.*

Uitdragen (ik draeg uit, droeg uit, heb uit- gedragen), b. w. *Porter dehors.*
Uitdrager (-s), m. *Revendeur*, *fripier*, m.
Uitdragery, v. *Friperie*, f.
Uitdringen (ik drong uit, heb uitgedrongen), b. w. *Pousser dehors.*
Uitdrinken (ik dronk uit, heb uitgedronken), b. w. *Vider en buvant ; boire tout.* Een glas —. *Vider un verre.*
Uitdroogbaer, b. n. *Tarissable.*
Uitdroogen (ik droogde uit, heb uitgedroogd), b. w. *Sécher ; dessécher ; tarir.* —, o. w. (met *zyn*). *Se sécher ; tarir.*
Uitdroogend, b. n. *Dessiccatif.*
Uitdrooging (z. mv.), v. *Dessèchement ; tarisse- ment*, m.; *dessiccation*, f.
Uitdroomen (ik droomde uit, heb uitgedroomd), o. w. *Cesser de rêver.*
Uitdroppen, o. w. *zie* Uitdruipen.
Uitdruipen (ik droop uit, ben uitgedropen), o. w. *Dégoutter ; s'égoutter.*
Uitdrukkelyk, b. n. *Formel ; exprès ; précis ; explicite.* —, byw. *Formellement ; expressé- ment.*
Uitdrukken (ik drukte uit, heb uitgedrukt), b. w. *Exprimer ; épreindre ; presser.* —, uit- spreken. *Exprimer ; énoncer.* Zyne gedachten —. *Exprimer ses pensées.* Zich —. *S'expri- mer ; s'énoncer.* —, verbeelden. *Représenter ; dépeindre.*
Uitdrukking (-en), v. *Expression*, *énonciation*, f.; *mot ; terme*, m.
Uitdruksel (-s,-en), o. *Pressis*, m.
Uitdruppen, o. w. *zie* Uitdruipen.
Uitdryven (ik dreef uit, heb uitgedreven), b. w. *Chasser*, *expulser.*
Uitdryvend, b. n. *Expulsif.*
Uitdryving, v. *Expulsion*, f.
Uitduiden (ik duidde uit, heb uitgeduid), b. w. *Indiquer ; faire connaître ; expliquer ; inter- préter.*
Uitduiding, v. *Explication*, f.
Uitdunnen (ik dunde uit, heb uitgedund), b. w. *Éclaircir*, *rendre moins épais.*
Uitduren (ik duerde uit, heb uitgeduerd), o. w. *Durer jusqu'à la fin.*
Uitdyen (ik dyde uit, ben uitgedyd), o. w. *Enfler*, *s'enfler*, *se gonfler ; s'étendre.*
Uitdygen, o. w. *zie* Uitdyen.
Uitdyging, v. } *Enflure ; expansion*, f.
Uitdying, v. }
Uiteendoen (ik deed uiteen, heb uiteengedaen), b. w. *Désassembler ; démonter ; défaire.*
Uiteinde (-n), o. *Extrémité ; fin ; terminaison*, f.; *bout*, m.
Uiteischen (ik eischte uit, heb uitgeëischt), b. w. *Provoquer ; défier.*
Uiteischer (-s), m. *Provocateur*, *celui qui dé- fie*, m.
Uiteisching, v. *Défi ; appel*, m.; *provocation*, f.
Uiten (ik uitte, heb geuit), b. w. *Exprimer ; émettre ; prononcer.* Zich —. *S'exprimer ; se prononcer.*
Uiterlyk, b. n. *Extérieur ; externe ; extrinsè- que.* —, byw. *Extérieurement ; à l'extérieur.* —, ten uiterste. *Au plus tard.* Het —. *L'ex- térieur*, m.
Uiterlykheid, v. *Extériorité* (dogm.), f.
Uitermate, byw. *Outre mesure ; extrêmement.*
Uitermaten, byw. *zie* Uitermate.
Uiterste, b. n. *Le plus éloigné.* —, laetste. *Der-*

nier. — wil. *Testament*, m. —, hoogste. *Extrême.* — nood. *Extrémité*, f. Ten —. *Extrêmement ; à l'extrémité au plus tard.* Ten — genomen. *A la rigueur.* , o. *Extrémité*, f.; *extrême*, m. *fin ; agonie*, f. Op het —. *A l'extrémité au plus haut point* ou *degré.* Tot het —. *A toute outrance.* De vier —n van den mensch. *Les quatre fins de l'homme.*

Uiterwaerden, v. mv. *Alluvion*, f.

Uitëten (ik eet uit, at uit, heb uitgeëten *of* uitgegeten), b. w. *Vider en mangeant.* De schotel —. *Vider le plat.* —, uitknagen. *Creuser en mangeant ; ronger.*

Uitetsen, b. w. *zie* Etsen.

Uitfluiten (ik floot uit, heb uitgefloten), b. w. *Siffler ; huer.*

Uitgaef, v. *zie* Uitgave.

Uitgaen (ik ging uit, ben uitgegaen), o. w. *Sortir ; être exporté.* Op iets —. *Se mettre en chemin pour obtenir quelque chose.* Laten —. *Publier ; faire publier.* eindigen. *Se terminer ; finir.* —, uitdooven. *S'éteindre.* —, uitgedaen worden. *S'effacer, être effacé.* Het —. *Sortie* In het van de kerk. *A la sortie* ou *au sortir de l'église.*

Uitgaende, b. n. *Sortant ; finissant ; se terminant.* — goederen. *Marchandises qu'on exporte.* — regten. *Droits de sortie.*

Uitgalmen (ik galmde uit, heb uitgegalmd), b. w. *Faire retentir ; publier ; proclamer.* — (spraekk.). *Aspirer.*

Uitgalming, v. *Retentissement*, m. — (spraekk.). *Aspiration*, f.

Uitgang (-en), m. *Sortie ; issue ; ouverture*, f.; *passage*, m. —, uitval. *Succès ; événement*, m. —, einde. *Fin*, f. Met den — van de maend. *A la fin du mois.* — (spraekk.). *Terminaison*, f.

Uitgave (-n), v. *Dépense*, f.; *débours ; déboursé*, m. — van een boek. *Édition d'un livre.*

Uitgebannen, m. *zie* Balling. —, v. d. van uitbannen.

Uitgebeten, v. d. van uitbyten.
Uitgebleven — uitblyven.
Uitgebloed — uitbloeden.
Uitgeblonken — uitblinken.
Uitgeborsten — uitbersten.
Uitgebragt — uitbrengen.
Uitgebreid — uitbreiden. —, b. n. *Étendu ; vaste ; ample ; amplifié ; paraphrasé.*
Uitgebreidheid (z. mv.), v. *Étendue*, f.
Uitgebroken, v. d. van uitbreken.
Uitgedacht — uitdenken.
Uitgedaen — uitdoen.
Uitgedegen — uitdygen.
Uitgediend — uitdienen.
Uitgediendheid (z. mv.), v. *Vétérance*, f.
Uitgedolven, v. d. van uitdelven.
Uitgedreven — uitdryven.
Uitgedrongen — uitdringen.
Uitgedronken — uitdrinken.
Uitgedroogd — uitdroogen.
Uitgedropen — uitdruipen.
Uitgedrukt — uitdrukken.
Uitgeefster (-s), v. *Distributrice*, f.
Uitgeeselen (ik geeselde uit, heb uitgegeeseld), b. w. *Chasser d'un lieu à coups de fouet.*
Uitgefloten, v. d. van uitfluiten.
Uitgegeten — uitëten.
Uitgegleden — uitglyden.
Uitgegoten — uitgieten.
Uitgegrepen — uitgrypen.
Uitgehad, v. d. van uithebben.
Uitgeheven — uitheffen.
Uitgeholpen — uithelpen.
Uitgehongerd — uithongeren. —, b. n. *Affamé ; famélique.*
Uitgekeken, v. d. van uitkyken.
Uitgeklommen — uitklimmen.
Uitgekocht — uitkoopen.
Uitgekonnen — uitkunnen.
Uitgekozen — uitkiezen.
Uitgekregen — uitkrygen.
Uitgekreten — uitkryten.
Uitgekropen — uitkruipen.
Uitgelaten — uitlaten. —, b. n. *Extravagant ; excessif ; dissolu ; pétulant ; effréné.* — van gramschap. *Transporté de colère.* — van blydschap. *Ravi, transporté de joie.*

Uitgelatenheid, v. *Extravagance*, f. — van vreugd, van gramschap. *Transport de joie, de colère*, m.

Uitgeleefd, b. n. *Décrépit ; cassé.*

Uitgeleefdheid (z. mv.), v. *Décrépitude, caducité*, f.

Uitgeleerd, b. n. *Qui est fort instruit ; qui a achevé ses études.*

Uitgelegen, v. d. van uitliggen.

Uitgelei (z. mv.), o. *Conduite ; escorte, reconduite*, f. — doen. *Reconduire.*

Uitgeleid, v. d. van { uitleiden. / uitleggen.

Uitgeleide, o. *zie* Uitgelei

Uitgeleiden, b. w. *zie* Uitleiden.

Uitgelezen, b. n. *Excellent ; exquis choisi.* —e krygsbenden. *Troupes d'élite.* — werk. *Ouvrage excellent.*

Uitgelezenheid (z. mv.), v. *Excellence ; élite*, f.

Uitgemaekt, v. d. van uitmaken. —, b. n. *Décidé.* De zaek is nog niet —. *L'affaire n'est pas encore décidée.*

Uitgemergeld, v. d. van uitmergelen.

Uitgenomen — uitnemen. —, voorz. *Excepté, hormis, à l'exception de.*

Uitgeplozen, v. d. van uitpluizen.
Uitgeraken, o. w. *zie* Uitraken.
Uitgereden, v. d. van uitryden.
Uitgereten — uitryten.
Uitgeschenen — uitschynen.
Uitgescholden — uitschelden.
Uitgeschonken — uitschenken.
Uitgeschoten — uitschieten.
Uitgeschoven — uitschuiven.
Uitgeschreven — uitschryven.
Uitgeslagen — uitslaen.
Uitgesleten — uitslyten.
Uitgeslopen — uitsluipen.
Uitgesloten — uitsluiten. —, byw. *Exclusivement.*
Uitgesmeten, v. d. van uitsmyten.
Uitgesneden — uitsnyden.
Uitgesnoten — uitsnuiten.
Uitgesproken — uitspreken.
Uitgesprongen — uitspringen.
Uitgesproten — uitspruiten.
Uitgesten, o. w. *zie* Uitgisten.
Uitgestoken, v. d. van uitsteken.
Uitgestorven — uitsterven.
Uitgestreken — uitstryken.
Uitgestrekt, b. n. *Étendu ; vaste.*
Uitgestrektheid (z. mv.), v. *Étendue, dimension*, f.
Uitgestudeerd, b. n. *Qui a achevé ses études.*
Uitgeteerd, v. d. van uitteren.

rokken, v. d. van uittrekken.
ren (ik geef uit, gaf uit, heb uitgegeven), v. *Donner; dépenser.* Veel geld —. *Dé-ser beaucoup d'argent.* —, in het licht ge-. *Publier; mettre au jour.* Een boek —. *lier un livre.* Een raedsel —. *Proposer une ;me.* De brieven —. *Distribuer les lettres.* i ergens voor —. *Se faire passer pour; se ter.*
'er (-s), m. *Distributeur*, m. — (van een k). *Éditeur*, m.
'ing, v. *zie* Uitgave.
'loden, v. d. van uitvlieden.
'logen — uitvliegen.
'loten — uitvlieten.
'ochten — uitvechten.
'onden — uitvinden.
reest — uitzyn.
reken — uitwyken.
rezen — uitwyzen.
rogen — uitwegen.
ronnen — uitwinnen.
rorpen — uitwerpen.
rreven — uitwryven.
rrongen — uitwringen.
egen — uitzygen.
ocht — uitzoeken. —, b. n. *Choisi; iis.*
oden, v. d. van uitzieden.
ogen — uitzuigen.
onden — uitzenden.
onderd — uitzonderen. —, voorz. *cepté; hormis; à l'exception de.*
open, v. d. van uitzuipen.
wollen — uitzwellen.
wommen — uitzwemmen.
woren — uitzweren.
ten (ik goot uit, heb uitgegoten), b. w. *andre; verser; épancher; épandre.*
ting, v. *Épanchement*, m., *effusion*, f.
:, v. *zie* Uitgave.
:en (ik gistte uit, heb uitgegist), o. w. *er de fermenter.*
ısteren, o. w. *zie* Uitblinken.
ɔpen, o. w. *zie* Uitglyden.
den (ik gleed uit, ben uitgegleden), o. w. *ser; broncher en glissant.*
ding, v. *Glissade*, f.
ijen (ik gooide uit, heb uitgegooid), *r. Jeter dehors.* De glazen —. *Casser les s.*
ven (ik graef uit, groef uit, heb uitge-'en), b. w. *Vider en creusant; caver; exca-; déterrer; exhumer.*
ıving, v. *Excavation; exhumation*, f.
even (ik groefde uit, heb uitgegroefd), . *Canneler.*
eijen (ik groeide uit, ben en heb uitge-:id), o. w. *Pousser, germer, croître.*
pen (ik greep uit, heb uitgegrepen), b. w. *er dehors en prenant avec la main.*
.en (ik haek uit, haekte uit, heb uit-ıekt), b. w. *Dégrafer; détacher; décro-.*
:kelen (ik hakkelde uit, heb uitge-:eld), b. w. *Bégayer, bredouiller, bal-er.*
.ken (ik hakte uit, heb uitgehakt), b. w. *ever en hachant, en coupant; creuser; iller.*
en (ik hael uit, haelde uit, heb uitge-d), b. w. *Tirer, retirer, extraire.*

Uithaler (-s), m. *Petit instrument avec lequel on nettoie une pipe*, m. —, overvlieger. *Phénix*, m.
Uithaling, v. *Extraction*, f.
Uitham (-mmen), m. *Cap, promontoire*, m.
Uithangberd (-en), o. / Uithangbord (-en), o. } *Enseigne*, f.
Uithangen (ik hing uit, heb uitgehangen), b. w. *Suspendre* ou *attacher quelque chose en dehors.* —, o. w. *Être suspendu en dehors; être exposé à la vue.* Wat hangt er uit? *Quelle enseigne y a-t-il?*
Uitharden (ik hardde uit, heb uitgehard), b. w. *Endurer; souffrir; supporter.*
Uithebben (ik had uit, heb uitgehad), b. w. *Avoir vidé; avoir éteint; avoir fini.* —, o. w. *Perdre son crédit.*
Uitheemsch, b. n. *Étranger; exotique.*
Uitheemsche (-n), m. en v. *Étranger*, m.; *étrangère*, f.
Uitheffen (ik hief uit, heb uitgeheven), b. w. *Oter en levant* ou *en haussant; retirer; enlever.*
Uithelpen (ik holp uit, heb uitgeholpen), b. w. *Tirer de, sauver* ou *délivrer de.*
Uithoek (-en), m. *Pointe*, f.; *cap; promontoire*, m.
Uithoekje (-s), o. *Petite pointe*, f.; *petit cap* ou *promontoire*, m.
Uithoesten (ik hoestte uit, heb uitgehoest), b. w. *Rendre* ou *expectorer en toussant.*
Uitholen (ik hool uit, hoolde uit, heb uitgehoold), b. w. *Creuser; caver; miner; canneler.*
Uitholing, v. *Excavation*, f.
Uithollen (ik holde uit, heb uitgehold), o. w. *Cesser de prendre le mors aux dents.*
Uithongeraer (-s), m. *Celui qui affame.*
Uithongeren (ik hongerde uit, heb uitgehongerd), b. w. *Affamer.*
Uithongering (z. mv.), v. *Famine*, f.
Uithooren (ik hoorde uit, heb uitgehoord), b. w. *Écouter jusqu'à la fin; entendre tout;* (fig.) *tirer les vers du nez à quelqu'un.*
Uithoozen (ik hoosde uit, heb uitgehoosd), b. w. *Vider avec une écope; baqueter.*
Uithouden (ik hield uit, heb uitgehouden), b. w. *Empêcher d'entrer; retenir; arrêter.* —, bewaren. *Garder; réserver.* —, uitstaen. *Endurer; souffrir; supporter; résister.*
Uithouwelyken, b. w. *zie* Uithuwen.
Uithouwen (ik hieuw uit, heb uitgehouwen), b. w. *Enlever en coupant* ou *en taillant; tailler; sculpter.*
Uithuwelyken, b. w. *zie* Uithuwen.
Uithuwen (ik huwde uit, heb uitgehuwd), b. w. *Marier, donner en mariage.*
Uithuwing, v. *Action de marier* ou *de donner en mariage*, f.
Uiting, v. *Expression*, f.
Uitjagen (ik jaeg uit, joeg uit, heb uitgejaegd), b. w. *Chasser; mettre à la porte; expulser.*
Uitjaging, v. *Expulsion*, f.
Uitjammeren (ik jammerde uit, heb uitgejammerd), b. w. *Exprimer par des lamentations.*
Uitjouwen (ik jouwde uit, heb uitgejouwd), b. w. *Huer; siffler.*
Uitjouwing, v. *Huée*, f.
Uitkammen (ik kamde uit, heb uitgekamd), b. w. *Peigner.*
Uitkamsel, o. *Peignures*, f. pl.
Uitkappen, b. w. *zie* Uithouwen.

Uitkeeren (ik keerde uit, heb uitgekeerd), b. w. *Balayer; rendre* ou *rembourser en partie.*
Uitkeersel, o. *Balayures*, f. pl.
Uitkemmen, b. w. *zie* Uitkammen.
Uitkemsel, o. (van hair). *Peignures*, f. pl.
Uitkernen (ik kernde uit, heb uitgekernd), b. w. *Cerner* (*des noix*).
Uitkiemen, o. w. *zie* Kiemen.
Uitkiezen (ik koos uit, heb uitgekozen), b. w. *Choisir; trier.*
Uitkiezing, v. *Choix; triage*, m.
Uitkippen, b. w. *zie* Uitkiezen.
Uitklappen (ik klapte uit, heb uitgeklapt), b. w. *Dire; rapporter; divulguer.*
Uitkleeden (ik kleedde uit, heb uitgekleed), b. w. *Déshabiller;* (fig.) *dépouiller.* Zich —. *Se déshabiller.*
Uitklimmen (ik klom uit, ben uitgeklommen), o. w. *Sortir d'un endroit en montant* ou *en grimpant.*
Uitklinken (ik klonk uit, heb uitgeklonken), b. w. *Publier en sonnant.*
Uitkloppen (ik klopte uit, heb uitgeklopt), b. w. *Battre; épousseter; époudrer; élargir* ou *étendre en battant; chasser à force de coups.*
Uitknabbelen, b. w. *zie* Uitknagen.
Uitknagen (ik knaegde uit, heb uitgeknaegd), b. w. *Ronger.*
Uitkoken (ik kookte uit, heb uitgekookt), b. w. *Oter* ou *extraire par la cuisson.* —, o. w. (met zyn). *Ébouillir.*
Uitkoking (z. mv.), v. *Cuisson*, f.
Uitkomen (ik kwam uit, ben uitgekomen), o. w. *Sortir; paraître; se montrer;* (fig.) *être divulgué* ou *découvert; avoir son issue; se terminer; se réduire; être juste; être bien compté; se tirer de; germer; éclore.* Er is een boek uitgekomen. *On a publié un livre.* De rekening komt uit. *Le compte est juste.* Dat komt op een uit. *C'est la même chose.*
Uitkomst (-en), v. *Sortie; issue*, f. —, uitslag. *Résultat; dénouement; événement; succès*, m. —, redding. *Ressource*, f.; *expédient; moyen*, m.
Uitkondigen (ik kondigde uit, heb uitgekondigd), b. w. *Annoncer; publier.*
Uitkondiging, v. *Annonce; publication*, f.
Uitkonnen, o. w. *zie* Uitkunnen.
Uitkooksel, o. *Décoction*, f.
Uitkoop, m. *Rachat*, m.
Uitkoopen (ik kocht uit, heb uitgekocht), b. w. *Racheter.*
Uitkrabben (ik krabde uit, heb uitgekrabd), b. w. *Effacer, biffer, rayer.*
Uitkramen (ik kraemde uit, heb uitgekraemd), b. w. *Étaler.*
Uitkramer (-s), m. *Étalagiste, étaleur*, m.
Uitkruipen (ik kroop uit, ben uitgekropen), o. w. *Sortir en rampant, s'échapper en glissant.*
Uitkrygen (ik kreeg uit, heb uitgekregen), b. w. *Tirer dehors; faire sortir; ôter.*
Uitkryten, b. w. *zie* Uitjouwen.
Uitkunnen (ik kon (konde) uit, heb uitgekonnen), o. w. *Pouvoir sortir; venir à bout.*
Uitkyk, m. *Belvéder*, m.
Uitkyken, o. w. *zie* Uitzien.
Uitlabben (ik labde uit, heb uitgelabd), b. w. *Dire* ou *divulguer inconsidérément, débagouler.*
Uitlachen (ik lachte uit, heb uitgelachen), b. w. *Se moquer* ou *se railler de; tourner en ridicule.* —, o. w. *Cesser de rire.*

Uitlachenswaerdig, b. n. } *Bernable, qui mérite*
Uitlachensweerdig, b. n. } *d'être moqué* ou *raillé.*
Uitlacher (-s), m. *Moqueur, railleur*, m.
Uitlaching, v. *Moquerie, raillerie, dérision*, f.
Uitladen (ik laedde uit, heb uitgeladen), b. w. *Décharger.*
Uitlander (-s), m. *Étranger*, m.
Uitlandig, b. n. *Qui est hors du pays; absent.*
Uitlandigheid, v. *Absence hors du pays*, f.
Uitlandsch, b. n. *Étranger; exotique; forain.*
Uitlangen (ik langde uit, heb uitgelangd), b. w. *Donner.*
Uitlanging, v. *Action de donner*, f.
Uitlappen (ik lapte uit, heb uitgelapt), b. w. *Jeter dehors;* (fig.) *dire* ou *rapporter inconsidérément.*
Uitlaten (ik laet uit, liet uit, heb uitgelaten), b. w. *Laisser sortir; faire sortir.* —, uitleiden. *Conduire* ou *accompagner jusqu'à la porte; reconduire.* Laet mynheer uit. *Reconduisez monsieur.* Gevangenen —. *Relâcher des prisonniers.* Zyne kleederen —. *Ne pas mettre ses habits.* —, overslaen. *Omettre, passer.* Een woord —. *Passer un mot.* Zich —. *S'expliquer; dire sa pensée.* Zich — in scheldwoorden. *Se déborder en injures.*
Uitlating, v. *Omission; lacune; action de laisser sortir, de relâcher*, f.
Uitledigen, b. w. } *zie* Ledigen.
Uitleegen, b. w. }
Uitleenen (ik leende uit, heb uitgeleend), b. w. *Prêter.*
Uitleener (-s), m. *Prêteur*, m.
Uitleening, v. *Prêt*, m.
Uitleeren (ik leerde uit, heb uitgeleerd), b. w. *Apprendre d'un bout à l'autre* ou *jusqu'à la fin.*
Uitleg, m. *zie* Uitlegging.
Uitlegbaer, b. n. } *Explicable, qui peut être*
Uitleggelyk, b. n. } *expliqué.*
Uitleggen (ik legde (leide) uit, heb uitgelegd (uitgeleid), b. w. *Exposer; étaler.* —, wyder maken. *Agrandir; élargir; étendre.* —, byeenleggen. *Mettre ensemble.* — verklaren. *Expliquer; développer; interpréter; commenter.* Het evangelie —. *Expliquer l'évangile.*
Uitleggend, b. n. *Explicatif; interprétatif.*
Uitlegger (-s), m. *Interprète, commentateur*, m. —. *zie* Uitligger.
Uitlegging (-en), v. *Agrandissement; élargissement*, m. —, verklaring. *Explication; interprétation*, f.; *commentaire*, m.
Uitlegkunde (z. mv.), v. *Herméneutique*, f.
Uitlegkundig, b. n. *Exégétique, herméneutique.*
Uitlegster (-s), v. *Interprétatrice*, f.
Uitleiden (ik leidde uit, heb uitgeleid), b. w. *Mener* ou *conduire dehors.*
Uitlekken (ik lekte uit, ben uitgelekt), o. w. *Dégoutter, s'enfuir;* (fig.) *s'ébruiter.* —, b. w. *zie* Uitlikken.
Uitleppen (ik lepte uit, heb uitgelept), b. w. *Vider en buvottant.*
Uitlepperen, b. w. *zie* Uitleppen.
Uitleschbaer, b. n. } *Qui peut être éteint.*
Uitlesschelyk, b. n. }
Uitlesschen (ik leschte uit, heb uitgelescht), b. w. *Éteindre; étouffer.*
Uitlessching (z. mv.), v. *Extinction*, f.
Uitleurder (-s), m. *Revendeur*, m.
Uitleurster (-s), v. *Revendeuse*, f.
Uitleven (ik leef uit, leefde uit, heb uitgeleefd), o. w. *Vivre jusqu'à une époque déterminée; cesser de vivre.*

en (ik leverde uit, heb uitgeleverd), b.w. r, *délivrer, fournir.*
ing, v. *Action de livrer, de fournir;* *lition*, f.
(ik lees uit, las uit, heb uitgelezen), b.w. *ntièrement; parcourir (un livre etc.).* —, ken. *Choisir; trier.*
en (ik lichtte uit, heb uitgelicht), b. w. *uire* ou *accompagner en éclairant.* Eenen nden mensch —. *Assister un mourant.*
n (ik lag uit, heb uitgelegen), o. w. *étendu; s'étendre.*
r (-s), m. *Garde-côte; stationnaire*, m.; *he* (vaisseau), f.
n (ik ligtte uit, heb uitgeligt), b. w. *Enrapidement; soulever avec vitesse.*
n (ik likte uit, heb uitgelikt), b. w. *en léchant; lécher entièrement.*
len, b. w. *zie* Uitlispen.
n (ik lispte uit, heb uitgelispt), b.w. *Pror* ou *exprimer en grasseyant.*
elyk, b. n. *Attrayant.*
en (ik lokte uit, heb uitgelokt), b. w. *r; allécher; amorcer.*
ing, v. *Attrait*, m.
l (-s), o. *Attrait; charme*, m.
en (ik loodste uit, heb uitgeloodst), *Piloter; mener hors du port; mener en* (t. de mar.).
n (ik loogde uit, heb uitgeloogd), b. w. *er.*
ng, v. *Lixiviation*, f.
(-en), m. *Sortie; course*, f.
en (ik liep uit, ben uitgeloopen), o. w. *; dégoutter; s'écouler; s'enfuir; se ré*. Ten huize —. *Sortir de la maison.* De —. *Sortir du port.* —, uitbotten. *Bourer, boutonner.* — (drukkersw.). *Chasser.*
end, b. n. *Saillant.* —e hoek. *Angle sail-*
n (ik loste uit, heb uitgelost), b. w. *Déer; débarquer.*
ng, v. *Déchargement*, m.
(ik loot uit, lootte uit, heb uitgeloot), *Lotir, tirer au sort.*
g, v. *Lotissement, tirage*, m.
n (ik loof uit, loofde uit, heb uitgeloofd), *Promettre publiquement.*
ten (ik luchtte uit, heb uitgelucht), b. w. *; (fig.) dire des injures.*
n (ik luidde uit, heb uitgeluid), b. w. *ncer la fin de quelque chose au son de che; bannir* ou *exiler au son de la cloche.*
n, b. w. *zie* Uitluiden.
eren (ik magerde uit, heb uitgemagerd), *Amaigrir; exténuer.*
en (ik maek uit, maekte uit, heb uitget), b. w. *Faire; former; composer; conen.* —, byeenleggen. *Mettre ensemble.* —, nelden. *Invectiver contre quelqu'un, lui les injures; traiter.*
n (ik mael uit, maelde uit, heb uitgen), b. w. *Dessécher au moyen d'une ma à eau; mettre à sec.*
ng, v. *Dessèchement*, m.
en (ik maen uit, maende uit, heb uitged), b. w. *Sommer de payer; solliciter le ent de ce qui est dû.*
er (-s), m. *Celui qui sollicite le paiement qui lui est dû.*
ing, v. *Sommation de payer*, f.
ken (ik molk uit, heb uitgemolken), b. w. *Traire, tirer tout le lait (d'une vache etc.); (fig.) ruiner, appauvrir quelqu'un.*
Uitmergelen (ik mergelde uit, heb uitgemergeld), b. w. *Énerver; épuiser; amaigrir; effriter (une terre).*
Uitmergeling (z. mv.), v. *Énervation*, f., *épuisement; amaigrissement*, m.
Uitmergen (ik mergde uit, heb uitgemergd), b. w. *Oter la moelle de.*
Uitmeten (ik meet uit, mat uit, heb uitgemeten), b. w. *Distribuer par mesure; mesurer; vendre à la mesure* ou *en détail.*
Uitmeter (-s), m. *Mesureur*, m.
Uitmeting, v. *Mesurage*, m.; *vente en détail*, f.
Uitmoeten (ik moest uit, heb uitgemoeten), o. w. *Être obligé de sortir.*
Uitmogen (ik mag uit, mogt uit, heb uitgemogt), o. w. *Avoir la permission* ou *la liberté de sortir.*
Uitmompelen (ik mompelde uit, heb uitgemompeld), b. w. *Exprimer en grondant* ou *en murmurant.*
Uitmonsteren (ik monsterde uit, heb uitgemonsterd), b. w. *Réformer; congédier; renvoyer; rejeter; mettre à part.*
Uitmonstering, v. *Réforme*, f.
Uitmunten (ik muntte uit, heb uitgemunt), o. w. *Exceller; surpasser; l'emporter; briller.* Boven iemand —. *Surpasser quelqu'un.* In de muziek —. *Exceller dans la musique.*
Uitmuntend, b. n. *Excellent; éminent; transcendant; exquis.* —, byw. *Excellemment, éminemment.*
Uitmuntende, byw. *zie* Uitmuntend, byw.
Uitmuntendheid (z. mv.), v. *Excellence; transcendance*, f.
Uitmunting (z. mv.), v. *Excellence*, f.
Uitnemen (ik neem uit, nam uit, heb uitgenomen), b. w. *Oter* ou *tirer dehors; prendre.* —, uitmunten. *Exceller; surpasser.* —, uitzonderen. *Excepter; séparer.*
Uitnemend, b. n. *Excellent; exquis.* —, byw. *Excellemment.*
Uitnemendheid (z. mv.), v. *Excellence*, f. By —. *Par excellence.*
Uitneming, v. *Exception*, f.
Uitniezen (ik niesde uit, heb uitgeniesd), o. w. *Finir d'éternuer.*
Uitnooden (ik noodde uit, heb uitgenood), b. w. *Inviter; convier.*
Uitnoodigen, b. w. *zie* Uitnooden.
Uitnoodiger (-s), m. *Invitateur*, m.
Uitnoodiging, v. *Invitation*, f.
Uitnoodigster (-s), v. *Invitatrice*, f.
Uitnooding, v. *Invitation*, f.
Uitoefenen (ik oefende uit, heb uitgeoefend), b. w. *Exercer.*
Uitoefening, v. *Exercice*, m.
Uitpakken (ik pakte uit, heb uitgepakt), b. w. *Déballer; dépaqueter.*
Uitpakking, v. *Déballage*, m.
Uitpellen (ik pelde uit, heb uitgepeld), b. w. *Écosser.*
Uitpersen (ik perste uit, heb uitgeperst), b. w. *Exprimer, épreindre, presser; pressurer.* —, afpersen. *Extorquer; arracher.*
Uitpersing, v. *Expression*, f.; *pressurage*, m. —, afpersing. *Extorsion*, f.
Uitpikken (ik pikte uit, heb uitgepikt), b. w. *Enlever en becquetant; percer; crever.* —, uitkiezen. *Choisir; élire.*
Uitpissen (ik piste uit, heb uitgepist), b. w. *Éva-*

cuer ou *rendre par les voies urinaires; pisser; éteindre en pissant.*
Uitploegen (ik ploegde uit, heb uitgeploegd), b. w. *Ôter* ou *détruire en labourant.*
Uitplonderen, b. w. *zie* Uitplunderen.
Uitplondering, v. *zie* Uitplundering.
Uitpluisster (-s), v. *Éplucheuse*, f.
Uitpluizel, o. *Épluchures*, f. pl.
Uitpluizen (ik ploos uit, heb uitgeplozen), b. w. *Éplucher;* (fig.) *examiner avec soin.*
Uitpluizer (-s), m. *Éplucheur*, m.
Uitpluizing, v. *Épluchement;* (fig.) *examen scrupuleux*, m.
Uitplukken (ik plukte uit, heb uitgeplukt), b. w. *Arracher; éplucher.*
Uitplukking, v. *Arrachement; épluchement*, m.
Uitplunderen (ik plunderde uit, heb uitgeplunderd), b. w. *Dépouiller entièrement; piller; saccager; détrousser; dévaliser.*
Uitplundering, v. *Dépouillement complet; pillage; saccagement*, m.
Uitpompen (ik pompte uit, heb uitgepompt), b. w. *Pomper.*
Uitpomping, v. *Action de pomper, exantlation*, f.
Uitprangen, b. w. *zie* Uitpersen.
Uitpraten (ik praet uit, praette uit, heb uitgepraet), o. w. *Cesser de causer, de parler.*
Uitpuilen (ik puilde uit, heb uitgepuild), o. w. *Avancer* ou *s'étendre au dehors; sortir; s'enfler.*
Uitpuilend, b. n. *Saillant; qui est en bosse.*
Uitpuiling, v. *Enflure; tumeur; bosse*, f.
Uitputbaer, b. n. } *Épuisable; tarissable.*
Uitputtelyk, b. n. }
Uitputten (ik puttede uit, heb uitgeput), b. w. *Épuiser; tarir.*
Uitputting, v. *Épuisement*, m.
Uitrafelen (ik rafelde uit, heb uitgerafeld), b. w. *Effiler; érailler.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éffiler.*
Uitrafeling, v. *Effilure; éraillure*, f.
Uitragen (ik raeg uit, raegde uit, heb uitgeraegd), b. w. *Ôter les toiles d'araignées.*
Uitraken (ik raek uit, raekte uit, ben uitgeraekt), o. w. *Sortir; finir; se vider.*
Uitrapen (ik raep uit, raepte uit, heb uitgeraept), b. w. *Séparer en ramassant; ôter; retirer.*
Uitrazen (ik raes uit, raesde uit, heb uitgeraesd), o. w. *Cesser de tempêter, de faire du bruit.*
Uitredden (ik reddede uit, heb uitgered), b. w. *Sauver, délivrer, tirer de.*
Uitredding (z. mv.), v. *Délivrance*, f.
Uitreeden (ik reedde uit, heb uitgereed), b. w. *Équiper; armer.*
Uitreeder (-s), m. *Celui qui équipe; armateur*, m.
Uitreeding, v. *Équipement; armement*, m.
Uitregenen (het regende uit, heeft uitgeregend), onp. w. *Cesser de pleuvoir.*
Uitregten (ik regtte uit, heb uitgeregt), b. w. *Effectuer; exécuter; faire, opérer.*
Uitreiken (ik reikte uit, heb uitgereikt), b. w. *Distribuer; donner.*
Uitreikend, b. n. *Distributif.*
Uitreiker (-s), m. *Distributeur*, m.
Uitreiking, v. *Distribution*, f.
Uitreikster (-s), v. *Distributrice*, f.
Uitreis (-zen), v. *Départ de chez soi*, m.
Uitreizen (ik reisde uit, ben uitgereisd), o. w. *Partir de chez soi; se mettre en voyage.*
Uitrekbaer, b. n. *Extensible; dilatable.*
Uitrekbaerheid (z. mv.), v. *Extensibilité, dilatabilité*, f.
Uitrekenen (ik rekende uit, heb uitgerekend), b. w. *Compter, calculer, supputer.*
Uitrekening, v. *Compte, calcul*, m.; *supputation*, f.
Uitrekkelyk, b. n. *zie* Uitrekbaer.
Uitrekken (ik rekte uit, heb uitgerekt), b. w. *Étendre; allonger; prolonger.* Zich —. *S'allonger.*
Uitrekkend, b. n. —e spier. *Muscle extenseur*, m.
Uitrekking (-en), v. *Extension*, f.; *allongement prolongement*, m.
Uitrekkingskracht, v. *Dilatabilité*, f.
Uitrennen (ik rende uit, ben uitgerend), o. w. *Sortir au galop* ou *avec vitesse.*
Uitreyken enz. *zie* Uitreiken enz.
Uitrochelen (ik rochelde uit, heb uitgerocheld), b. w. *Expectorer.*
Uitroeijen (ik roeide uit, heb uitgeroeid), b. w. *Arracher; déraciner; extirper; détruire; exterminer.*
Uitroeijer (-s), m. *Destructeur; exterminateur; extirpateur*, m.
Uitroeijing, v. *Destruction; extermination; extirpation*, f.; *déracinement*, m.
Uitroep, m. *Cri; cri public*, m.; *criée; proclamation; vente publique*, f.; *encan*, m. By den — verkoopen. *Vendre à l'encan.*
Uitroepen (ik riep uit, heb uitgeroepen), b. w. *Crier; publier; proclamer.* Hy werd als koning uitgeroepen. *Il fut proclamé roi.* —, o. w. *S'écrier.* O hemel! riep hy uit. *O ciel! s'écria-t-il.*
Uitroepend, b. n. *Exclamatif.*
Uitroeper (-s), m. *Crieur*, m.
Uitroeping (-en), v. *Criée; vente publique*, f. —, afkondiging. *Publication; proclamation*, f. — (door verwondering, blydschap enz.). *Exclamation*, f.
Uitroepingsteeken (-s, -en), o. *Signe d'exclamation; point d'admiration*, m.
Uitroepster (-s), v. *Crieuse*, f.
Uitrollen (ik rolde uit, heb uitgerold), b. w. *Dérouler; rouler dehors.*
Uitronden (ik rondde uit, heb uitgerond), b. w. *Arrondir en dedans; échancrer.*
Uitronken (ik ronkte uit, heb uitgeronkt), o. w. *Cesser de ronfler.*
Uitrooken (ik rookte uit, heb uitgerookt), b. w. *Purifier par la fumée; vider une pipe en fumant; dire des injures à.*
Uitrukken (ik rukte uit, heb uitgerukt), b. w. *Arracher;* (fig.) *détruire.*
Uitrukker (-s), m. *Celui qui arrache; arracheur*, m.
Uitrukking, v. *Arrachement*, m.; *évulsion*, f.
Uitrusten (ik rustte uit, heb uitgerust), o. w. *Se reposer; se délasser.* Ik moet —. *Il faut que je me repose.* —, b. w. *Équiper.* Een schip —. *Équiper un vaisseau.*
Uitrusting, v. *Équipement*, m. —, reisgoed. *Bagage, équipage*, m. —, rust. *Repos, délassement*, m.
Uitryden (ik reed uit, ben uitgereden), o. w. *Sortir à cheval* ou *en voiture.*
Uitryfelen enz. *zie* Uitrafelen enz.
Uitryten (ik reet uit, heb uitgereten), b. w. *Arracher; tirer.*
Uitryting, v. *Arrachement*, m.
Uitschampen (ik schampte uit, ben uitgeschampt), o. w. *Glisser; manquer.*

teren, o. w. *zie* Uitschetteren.
ven (ik schaef uit, schaefde uit, heb uitaefd), b. w. *Creuser en rabotant.* —, wegen. *Oter en rabotant.*
iden (ik scheidde uit, ben uitgescheio. w. *Cesser; discontinuer; finir.* — met ven. *Cesser d'écrire.* Zonder —. *Sans re-*
lden (ik schold uit, heb uitgescholden), *Invectiver contre quelqu'un, lui dire des es.*
lding, v. *Invective*, f.
nken (ik schonk uit, heb uitgeschonkén), *Vider en versant; donner* ou *distribuer rsant.*
pen (ik scheep uit, scheepte uit, heb uiteept), b. w. *Débarquer.*
ping, v. *Débarquement*, m.
ppen (ik schepte uit, heb uitgeschept), *Vider* ou *enlever en puisant, épuiser.*
tteren (ik schetterde uit, heb uitgeschet-, o. w. *Éclater.*
ttering, v. *Éclat*, m.
uren (ik scheurde uit, heb uitgescheurd), *Déchirer, arracher.*
eten (ik schoot uit, heb uitgeschoten), *Emporter* ou *enlever en tirant.* De glazen *asser les vitres.* Een oog —. *Crever un* —, soorteren. *Trier; séparer.* —, o. w. *zyn*). *Bourgeonner, boutonner, pousser, er.* —, uitglyden. *Glisser.* —, uitsteken. *r, s'avancer en dehors.*
eting, v. *zie* Uitspruiting.
iten (ik schiftte uit, heb uitgeschift), . *Trier; séparer; mettre à part.* —, *S'effiler.*
lderen (ik schilderde uit, heb uitgeschil-, b. w. *Peindre; portraire, faire le porde.*
tteren (ik schitterde uit, heb uitgeschit-, o. w. *Briller; reluire; éclater.*
ttering (z. mv.), v. *Éclat; lustre; brilm.*
kken (ik schokte uit, heb uitgeschokt), *Jeter* ou *enlever par une secousse.*
ppen (ik schopte uit, heb uitgeschopt), *Chasser à coups de pied.*
t (-tten), o. *Rebut; fretin*, m.
abben (ik schrabde uit, heb uitgeschrabd), *Effacer, rayer, biffer, raturer.*
abbing, v. *Action d'effacer; rature; ure, radiation*, f.
absel, o. *Rature; effaçure*, f.
aepsel, o. *zie* Uitschrabsel.
apen enz. *zie* Uitschrabben enz.
eeuwen (ik schreeuwde uit, heb uitgeeuwd), b. w. *Exprimer par des cris; pror en criant.* —, o. w. *Crier à haute voix; ier; cesser de crier.*
eijen (ik schreide uit, heb uitgeschreid), *Perdre à force de pleurer.* —, o. w. *Cesser eurer.*
ift (-en), o. *Copie*, f.
yven (ik schreef uit, heb uitgeschreven), *Copier; transcrire; finir d'écrire; pu-* ou *mander par des circulaires.*
yver (-s), m. *Copiste; compilateur*, m.
yving, v. *Copie; transcription*, f. —, ndmaking. *Notification; ordonnance; cirre*, f.
idden (ik schuddede uit, heb uitged), b. w. *Vider en secouant; secouer; re-muer.* Eenen zak koorn —. *Vider un sac de blé.* (fig.). Zyne gal — tegen iemand. *Décharger sa bile sur quelqu'un.*
Uitschuijeren (ik schuijerde uit, heb uitgeschuijerd), b. w. *Brosser; vergeter.*
Uitschuimen (ik schuimde uit, heb uitgeschuimd), b. w. *Écumer, ôter l'écume.*
Uitschuiven (ik schoof uit, heb uitgeschoven), b. w. *Pousser dehors.* —, o. w. *Glisser.*
Uitschuiving, v. *Glissade*, f.
Uitschuld (-en), v. *Dette active*, f.
Uitschuren (ik schuer uit, schuerde uit, heb uitgeschuerd), b. w. *Effacer* ou *nettoyer en écurant; écurer; laver.*
Uitschynen (ik scheen uit, heb uitgeschenen), o. w. *Briller; éclater; exceller.*
Uitschynsel, o. *Lueur, splendeur*, f.; *éclat; brillant*, m.
Uitslagen (ik sla uit, sloeg uit, heb uitgeslagen), b. w. *Arracher* ou *faire sortir en frappant; ôter* ou *faire tomber en battant.* De glazen —. *Casser les vitres.* Iemand een oog —. *Crever un œil à quelqu'un.* Een kleed —. *Battre un habit.* Koper —. *Étendre du cuivre.* —, uitschudden. *Secouer.* —, zeggen. *Dire.* Slechten klap —. *Dire des sottises.* —, verkoopen. *Vendre, débiter.* —, o. w. *Se moisir, se chancir; sortir; se montrer au dehors.* Met puisten —. *Avoir des pustules.* — (van koper spr.). *Verdir.* Achter —. *Ruer, regimber.*
Uitslag, m. *Chancissure; moisissure*, f.; *moisi*, m. —, vertier. *Débit*, m. —, overwigt, ruim gewigt. *Bon poids, surplus*, m. —, uitval. *Succès; résultat*, m.; *fin; issue*, f. —, vurigheid, puist. *Échauboulure; dartre*, f.; *bouton*, m.; *éruption*, f.
Uitslapen (ik slaep uit, sliep uit, heb uitgeslapen), b. w. *Faire passer en dormant.* Den wyn —. *Cuver son vin.* —, o. w. *Coucher dehors; dormir assez; cesser de dormir.*
Uitslibberen (ik slibberde uit, heb *en* ben uitgeslibberd), o. w. *Glisser.*
Uitslooven (zich), wed. w. *zie* Afslooven (zich).
Uitslorpen (ik slorpte uit, heb uitgeslorpt), b. w. *Humer; avaler.*
Uitslurpen, b. w. *zie* Uitslorpen.
Uitsluipen (ik sloop uit, ben uitgeslopen), o. w. *Sortir en se glissant.*
Uitsluiten (ik sloot uit, heb uitgesloten), b. w. *Exclure; fermer la porte au nez de quelqu'un; forclore* (pal.).
Uitsluitend, b. n. *Exclusif.*
Uitsluiting, v. *Exclusion; forclusion* (pal.), f. Met —. *Exclusivement.*
Uitsluitsel, o. *Déclaration, décision*, f.
Uitslyten (ik sleet uit, heb uitgesleten), b. w. *Vendre en détail.* —, o. w. (met *zyn*). *S'effacer; se passer; s'user.*
Uitslyter (-s), m. *Détailleur, détaillant*, m.
Uitsmeden (ik smeed uit, smeedde uit, heb uitgesmeed), b. w. *Étendre* ou *élargir en forgeant, étirer.*
Uitsmyten (ik smeet uit, heb uitgesmeten), b. w. *Oter* ou *casser en jetant; faire sortir en jetant.*
Uitsnede, v. *zie* Uitsnyding.
Uitsneeuwen (het sneeuwde uit, heeft uitgesneeuwd), onp. w. *Cesser de neiger.*
Uitsnellen (ik snelde uit, ben uitgesneld), o. w. *Sortir à la hâte; s'empresser de sortir.*
Uitsnoeijen (ik snoeide uit, heb uitgesnoeid), b. w. *Élaguer, émonder, ébrancher, tailler.*

Uitsnoeijing, v. *Élagage*, m.

Uitsnoeisel, o. *Émondes*, f. pl.

Uitsnorken (ik snorkte uit, heb uitgesnorkt), o. w. *Finir de ronfler.*

Uitsnuiten (ik snoot uit, heb uitgesnoten), b. w. *Moucher; éteindre en mouchant.*

Uitsnutten, b. w. *zie* Uitsnuiten.

Uitsnyden (ik sneed uit, heb uitgesneden), b. w. *Ôter* ou *enlever en coupant, couper.* Iemand de tong —. *Couper la langue à quelqu'un.* — (met figuren). *Échancrer; découper; ciseler.* Papier —. *Découper du papier.* —, by de el verkoopen. *Vendre à l'aune.*

Uitsnyder (-s), m. *Découpeur*, m.

Uitsnyding (-en), v. *Coupe; taille; entaille; découpure; échancrure*, f.

Uitsnydster (-s), v. *Découpeuse*, f.

Uitspannelyk, b. n. *Dilatable.*

Uitspannen (ik spande uit, heb uitgespannen), b. w. *Dételer.* De peerden —. *Dételer les chevaux.* —, losspannen. *Débander; lâcher.* Eenen boog —. *Débander un arc.* (fig.). Den geest —. *Donner du relâche à l'esprit.* —, uitrekken. *Étendre, dilater.*

Uitspanning (-en), v. *Tension; extension*, f. —, rust, vermaek. *Relâche; repos; divertissement*, m.; *récréation*, f. —, wisselplaets. *Relais*, m.

Uitspanningskracht, v. *Dilatabilité*, f.

Uitspansel, o. *Firmament*, m.

Uitsparen (ik spaer uit, spaerde uit, heb uitgespaerd), b. w. *Épargner, économiser; ménager.*

Uitspatten (ik spattede uit, ben *en* heb uitgespat), o. w. *Jaillir, rejaillir.* —, tot overdaed komen. *Faire des excès, se débaucher.*

Uitspatting, v. *Jaillissement, rejaillissement*, m. —, overdaed. *Excès*, m., *débauche*, f.

Uitspelen (ik speel uit, speelde uit, heb uitgespeeld), b. w. *Jouer* (*une carte*). —, o. w. *Jouer, avoir la main* (*au jeu*); *cesser de jouer.*

Uitspellen (ik spelde uit, heb uitgespeld), b. w. *Épeler* (tout un livre etc.).

Uitspeuren (ik speurde uit, heb uitgespeurd), b. w. *Épier, suivre à la piste.*

Uitspitten, b. w. *zie* Uitgraven.

Uitspoelen (ik spoelde uit, heb uitgespoeld), b. w. *Rincer; laver.* — (van stroomen spr.). *Miner; creuser.* —, o. w. (met *zyn*). *Être miné* ou *creusé par l'eau.*

Uitspoelsel, o. *Rinçure, lavure*, f.

Uitsporig enz. *zie* Buitensporig enz.

Uitspouwen enz. *zie* Uitspuwen enz.

Uitspraek (-aken), v. *Prononciation; articulation; énonciation*, f.; *accent*, m. —, vonnis. *Prononcé d'un jugement; arrêt*, m.; *sentence, décision*, f.

Uitsprekelyk, b. n. *Exprimable.*

Uitspreken (ik spreek uit, sprak uit, heb uitgesproken), b. w. *Prononcer; proférer; exprimer; dire.* Een woord —. *Prononcer un mot.* Een vonnis —. *Prononcer un jugement.* Duidelyk —. *Articuler, prononcer distinctement.* —, o. w. *Finir* ou *achever de parler.* Laet my —. *Laissez-moi achever mon discours.*

Uitspreking, v. *zie* Uitspraek.

Uitspreiden (ik spreidde uit, heb uitgespreid), b. w. *Étendre; déployer; répandre.* Zyne vleugels —. *Étendre ses ailes.* Zich —. *S'étendre; se répandre.*

Uitspreiding, v. *Extension; expansion*, f.

Uitspringen (ik sprong uit, ben uitgesprongen), o. w. *Sortir en sautant; jaillir; sauter; sortir.* De venster —. *Sauter par la fenêtre.* —, uitsteken. *Saillir, s'avancer en dehors.*

Uitspringend, b. n. *Saillant.*

Uitspringing, v. *Jaillissement*, m.

Uitsprong, m. *Saillie*, f.

Uitspruiten (ik sproot uit, ben uitgesproten), o. w. *Pousser, germer, bourgeonner, boutonner.* —, ontstaen, voortkomen. *Provenir; résulter; naître de; être issu de.*

Uitspruiting, v. *Gemmation, germination, action de pousser, de germer, de bourgeonner*, f.

Uitspruitsel, o. *Jet; rejeton; germe, bourgeon; bouton*, m.

Uitspugen, b. w. *zie* Uitspuwen.

Uitspuwen (ik spuwde uit, heb uitgespuwd), b. w. *Cracher; rendre; vomir.*

Uitspuwing, v. *Crachement; vomissement*, m.

Uitspuwsel, o. *Crachat, vomissement*, m.

Uitstaen (ik stond uit, heb uitgestaen), b. w. *Souffrir; endurer, supporter, essuyer.* Dat is niet uit te staen. *Cela n'est pas supportable.* —, o. w. *Saillir, s'avancer en dehors, déborder.* — (spr. van schulden). *Avoir des dettes actives; être placé à intérêt.*

Uitstaende, b. n. — schuld. *Dette active.* Iets — hebben met iemand. *Avoir quelque chose à démêler avec quelqu'un.*

Uitstallen (ik stalde uit, heb uitgestald), b. w. *Étaler.*

Uitstalling, v. *Étalage*, m.

Uitstamelen, b. w. *zie* Uitstameren.

Uitstameren (ik stamerde uit, heb uitgestamerd), b. w. *Bégayer.*

Uitstampen (ik stampte uit, heb uitgestampt), b. w. *Faire sortir en pilant* ou *en foulant avec les pieds; chasser à coups de pied.*

Uitstap (-ppen), m. *Pas qu'on fait de côté*, m., *excursion*, f.

Uitstapje (-s), o. *Petite excursion;* (fig.) *petite digression*, f.

Uitstappen (ik stapte uit, ben uitgestapt), o. w. *Sortir; descendre; mettre pied à terre.*

Uitsteek, o. *zie* Uitstek.

Uitsteeksel (-s, -en), o. *Apophyse* (t. d'anat.), f. —. *zie* Uitstek.

Uitstek (-kken), o. *Saillie*, f; *balcon; entablement*, m. By —. *Par excellence.*

Uitsteken (ik steek uit, stak uit, heb uitgestoken), b. w. *Arracher; tirer dehors; étendre.* De oogen —. *Crever les yeux.* De tong —. *Tirer la langue.* Den arm —. *Étendre le bras.* Eene vlag —. *Arborer un pavillon.* —, o. w. *Saillir, s'avancer en dehors, déborder; prominer.* —, uitmunten. *Exceller, surpasser.*

Uitstekend, b. n. *Excellent; exquis; admirable; prominent, proéminent.* —, byw. *Excellemment.*

Uitstekende, byw. *Excellemment.*

Uitstekendheid (z. mv.), v. *Excellence*, f. By —. *Par excellence.*

Uitsteker (-s), m. *Épluchoir*, m.

Uitsteking, v. *Saillie*, f.

Uitstel, o. *Délai; sursis; retardement*, m.; *remise*, f. Zonder —. *Sans délai.*

Uitstellen (ik stelde uit, heb uitgesteld), b. w. *Différer, remettre, retarder, surseoir.* —, ten toon stellen. *Exposer.*

Uitstellend, b. n. *Dilatoire.*

Uitsteller (-s), m. *Temporiseur*, m.

ing, v. *Exposition*, f. *zie* Uitstel.
en (ik stierf uit, ben uitgestorven), o. w.
ndre par la mort; être dépeuplé.
ing, v. (van eene familie). *Extinction*
e famille), f.
., m. *Acquit* (t. de billard), m.
en (ik stiet uit, heb uitgestooten), b. w.
ser, expulser.
ing, v. *Expulsion*, f.
en (ik stortte uit, heb uitgestort), b. w.
r, répandre, épancher, épandre.
ing, v. *Effusion*, f.; *épanchement*, m.
en (ik strael uit, straelde uit, heb uit-
eld), o. w. *Rayonner; luire, briller*,
r.
ing, v. *Rayonnement; éclat*, m.; *ra-*
n, f.
baer, b. n. *Expansible, dilatable.*
.baerheid (z. mv.), v. *Expansibilité*, f.
.ken (ik strekte uit, heb uitgestrekt),
Tendre; étendre; allonger; déployer.
men —. *Étendre les bras.* —, o. w. Zich
ekken. *S'étendre.*
.king, v. *Extension*, f.
en (ik streep uit, streepte uit, heb uit-
ept), b. w. *Effacer, rayer, biffer*,
r.
ijen (ik strooide uit, heb uitgestrooid),
Répandre, semer; disperser; (fig.) *pu-*
divulguer.
ijer (-s), m. *Celui qui répand* (*un bruit*,
nouvelle).
ijing, v. *Action de répandre;* (fig.) *di-*
tion, f.
isel, o. *Faux bruit*, m.; *fausse nou-*
f.
ister (-s), v. *Celle qui répand* (*un bruit*,
nouvelle).
men enz. *zie* Uitvloeijen enz.
pen (ik stroopte uit, heb uitgestroopt),
Dépouiller, dévaliser.
ken (ik streek uit, heb uitgestreken),
Repasser; lisser. —, bedriegen. *Trom-*
duper.
er (-s), m. *Trompeur*, m.
ster (-s), v. *Trompeuse*, f.
ren (ik studeer uit, studeerde uit, heb
studeerd), b. w. *Finir d'étudier; achever*
udes.
n (ik stuer uit, stuerde uit, heb uitge-
l), b. w. *Envoyer au dehors.*
n, o. w. *zie* Uitglyden.
en, o. w. *zie* Takelen.
n (ik tapte uit, heb uitgetapt), b. w.
, *tirer.*
n, b. w. *zie* Lostornen.
n enz. *zie* Uiteischen enz.
nen (ik teekende uit, heb uitgeteekend),
Dessiner.
ning, v. *Dessin*, m.
n (ik telde uit, heb uitgeteld), b. w.
er en comptant; débourser.
(ik teer uit, teerde uit, heb uitgeteerd),
Consumer; exténuer; amaigrir; épuiser.
w. (met *zyn*). *Se consumer; maigrir; de-*
étique.
d, b. n. *Qui consume, qui épuise.* —e
. *Maladie de langueur; étisie; phthi-*
f.
g, v. *Phthisie; étisie; consomption*, f.;
me, m.
(-en), m. *Sortie*, f.; *départ*, m.

Uittornen, b. w. *zie* Lostornen.
Uittrappen (ik trapte uit, heb uitgetrapt), b. w.
Faire sortir à coups de pied; éteindre en marchant dessus.
Uittreden (ik treed uit, trad uit, heb uitgetreden), b. w. *Éteindre en marchant dessus; effacer avec les pieds.* —, o. w. (met *zyn*). *Sortir.*
Uittrekken (ik trok uit, heb uitgetrokken), b. w. *Tirer; arracher; ôter; extraire.* Den degen —. *Tirer l'épée.* Zyne kleederen —. *Oter ses habits.* —, o. w. (met *zyn*). *Sortir; se mettre en marche.*
Uittrekking, v. *Arrachement*, m.; *extraction; évulsion*, f.
Uittreksel (-s), o. *Extrait; abrégé*, m. —, afkooksel. *Décoction*, f.; *élixir*, m.
Uittrommelen (ik trommelde uit, heb uitgetrommeld), b. w. *Publier* ou *annoncer au son du tambour.*
Uittrompetten (ik trompettede uit, heb uitgetrompet), b. w. *Publier au son de la trompette.*
Uittrouwen (ik trouwde uit, heb uitgetrouwd), b. w. *Marier, établir.*
Uittuiten (ik tuitte uit, heb uitgetuit), b. w. *Publier à son de cor* ou *de cornet, corner.*
Uitvaegsel, o. *zie* Uitveegsel.
Uitvaert (-en), v. *Funérailles; obsèques*, f. pl.; *convoi*, m.
Uitvagen, b. w. *zie* Uitvegen.
Uitval (-llen), m. *Sortie*, f. Eenen — doen. *Faire une sortie.* —, uitslag. *Succès*, m.; *issue*, f.
Uitvallen (ik viel uit, ben uitgevallen), o. w. *Tomber de sa place.* Het hair valt uit. *Les cheveux tombent.* —, eenen uitval doen. *Faire une sortie.* —, eenen uitval hebben. *Avoir un bon* ou *un mauvais succès; arriver.* Kwalyk —. *Avoir un mauvais succès; échouer.* De zaek is anders uitgevallen. *L'affaire a pris une autre tournure.* —, uitschelden. *Invectiver.*
Uitvaren (ik vaer uit, voer uit, ben *en* heb uitgevaren), o. w. *Mettre à la voile; sortir d'un port; partir.* Tegen iemand —. *Invectiver contre quelqu'un.*
Uitvasten (ik vastte uit, heb uitgevast), b. w. *Faire passer en jeûnant.* —, o. w. *Cesser de jeûner.*
Uitvechten (ik vocht uit, heb uitgevochten), o. w. *Cesser de combattre* ou *de se battre.*
Uitveegsel (-s, -en), o. *Ordures; balayures*, f. pl.
Uitvegen (ik veeg uit, veegde uit, heb uitgeveegd), b. w. *Balayer.* —, uitdoen. *Effacer.*
Uitveilen (ik veilde uit, heb uitgeveild), b. w. *Mettre* ou *exposer en vente.*
Uitverhaeld, v. d. van uitverhalen.
Uitverhalen (ik verhael uit, verhaelde uit, heb uitverhaeld), b. w. *Terminer un récit.*
Uitverkiezen, b. w. *zie* Verkiezen.
Uitverkocht, v. d. van uitverkoopen.
Uitverkoopen (ik verkocht uit, heb uitverkocht), b. w. *Vendre tout; vendre en détail.*
Uitverkooper (-s), m. *Revendeur; détailleur; détaillant*, m.
Uitverkooping, v. *Action de vendre tout* ou *de vendre en détail*, f.
Uitverkoopster (-s), v. *Revendeuse*, f.
Uitverkoren, b. n. } *Élu; choisi.*
Uitverkozen, b. n. }
Uitvertellen (ik vertelde uit, heb uitverteld), b. w. *Finir de raconter.*

Uitvezelen, o. w. *zie* Vezelen.
Uitvinden (ik vond uit, heb uitgevonden), b. w. *Inventer; trouver; imaginer, découvrir.*
Uitvindend, b. n. *Inventif, imaginatif.*
Uitvinder (-s), m. *Inventeur*, m.
Uitvinding (-en), v. *Invention; découverte*, f.
Uitvindingsbrief (-ven), m. *Brevet d'invention*, m.
Uitvindsel (-s,-en), o. *Invention; découverte; fiction; fable*, f.
Uitvindster (-s), v. *Inventrice*, f.
Uitvisschen (ik vischte uit, heb uitgevischt), b. w. *Prendre tout le poisson;* (fig.) *découvrir.*
Uitvlieden (ik vlood uit, ben uitgevloden), o. w. *S'enfuir; se sauver.*
Uitvliegen (ik vloog uit, ben uitgevlogen), o. w. *S'envoler.*
Uitvlieten enz. *zie* Uitvloeijen enz.
Uitvloed, m. *Écoulement*, m.
Uitvloeijen (ik vloeide uit, ben uitgevloeid), o. w. *Sortir en coulant; découler; s'écouler.*
Uitvloeijing, v. *Écoulement*, m.; *émanation*, f.
Uitvloeisel, o. *Émanation*, f.
Uitvlugt (-en), v. *Échappatoire, défaite*, f., *prétexte*, m. —en zoeken. *Chercher des subterfuges.* —, uitkomst. *Ressource*, f. —, vermaek. *Récréation*, f., *divertissement*, m. — (regt). *Exception*, f.
Uitvlugten, o. w. *zie* Uitvlieden.
Uitvoer (z. mv.), m. *Exportation; sortie*, f.
Uitvoerbaer, b. n. *Exécutable, praticable.*
Uitvoerder (-s), m. *Exportateur*, m. —, verrigter. *Exécuteur*, m.
Uitvoeren (ik voerde uit, heb uitgevoerd), b. w. *Exporter; mener* ou *conduire dehors; sortir.* —, verrigten. *Exécuter, faire, effectuer.*
Uitvoerend, b. n. *Exécutif.* —e magt. *Pouvoir exécutif.*
Uitvoerig, b. n. *Ample; étendu; prolixe, diffus.* —, byw. *zie* Uitvoeriglyk.
Uitvoerigheid (z. mv.), v. *Étendue; prolixité; diffusion*, f.
Uitvoeriglyk, byw. *Amplement; prolixement; diffusément.*
Uitvoering, v. *Exportation; sortie*, f. —, volbrenging. *Exécution*, f.
Uitvoerlyk, b. n. *Exécutable, praticable.*
Uitvoerster (-s), v. *Exécutrice*, f.
Uitvolgend, b. n. *Résultant.*
Uitvorschen (ik vorschte uit, heb uitgevorscht), b. w. *Sonder; pénétrer; explorer; découvrir.*
Uitvorscher (-s), m. *Explorateur, espion*, m.
Uitvorsching, v. *Action de sonder, de pénétrer, de découvrir*, f.
Uitvraegster (-s), v. *Questionneuse*, f.
Uitvragen (ik vraeg uit, vroeg uit, heb uitgevraegd), b. w. *Questionner; interroger.*
Uitvrager (-s), m. *Questionneur*, m.
Uitvreten (ik vreet uit, vrat uit, heb uitgevreten), b. w. *Vider en mangeant goulument; creuser en rongeant; corroder.*
Uitvretend, b. n. *Rongeant; corrodant; corrosif.*
Uitvreting (z. mv.), v. *Corrosion; érosion*, f.
Uitvriezen (het vroor uit, heeft uitgevrozen (uitgevroren), onp. w. *Cesser de geler.*
Uitvringen, b. w. *zie* Uitwringen.
Uitvrochten, b. w. *zie* Uitwerken.
Uitvryven, b. w. *zie* Uitwryven.
Uitvylen (ik vylde uit, heb uitgevyld), b. w. *Creuser* ou *ôter en limant.*

Uitwacht (-en), v. *Garde avancée*, f.; *poste avancé*, m.
Uitwaerts, byw. *En dehors; par dehors.*
Uitwaeijen (ik waeide *of* woei uit, heb uitgewaeid), b. w. *Éteindre par l'action du vent.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éteindre par l'action du vent.* —, onp. w. (met *hebben*). *Cesser de venter.*
Uitwannen (ik wande uit, heb uitgewand), b. w. *Nettoyer en vannant.*
Uitwas (-ssen), m. *en* o. *Excroissance; surcroissance; loupe*, f.
Uitwasembaer, b. n. *Transpirable.*
Uitwasemen (ik wasemde uit, heb uitgewasemd), b. w. *Exhaler.* —, o. w. *Transpirer; s'évaporer.*
Uitwaseming (-en), v. *Exhalaison; évaporation; vapeur; transpiration*, f.
Uitwasschen (ik wiesch uit, heb uitgewasschen), b. w. *Laver.*
Uitwassching, v. *Lavage*, m.
Uitwassen (ik wies uit, ben uitgewassen), o. w. *Sortir* ou *paraître en croissant; croître; germer.* — (met *hebben*). *Cesser de croître* ou *de grandir.*
Uitwassing, v. *Germination; excroissance*, f.
Uitwateren (ik waterde uit, heb uitgewaterd), o. w. *Se décharger* (en parlant des eaux courantes).
Uitwatering, v. *Décharge*, f., *écoulement*, m.; *flottaison*, f.
Uitweeken (ik weekte uit, heb uitgeweekt), b. w. *Tremper.*
Uitweenen (ik weende uit, heb uitgeweend), o. w. *Cesser de pleurer.*
Uitweg (-en), m. *Issue; sortie;* (fig.) *échappatoire*, f., *prétexte*, m. —en zoeken. *Chercher des subterfuges.*
Uitwegen (ik weeg uit, woog uit, heb uitgewogen), b. w. *Peser; vendre au poids, en détail.*
Uitweiden (ik weidde uit, heb uitgeweid), o. w. *S'étendre sur un sujet, en parler au long; s'écarter de son sujet, faire une digression*, f.
Uitweiding (-en), v. *Digression*, f.
Uitwendig, b. n. *Extérieur; externe.* —e weerde van een muntstuk. *Valeur extrinsèque d'une monnaie.* —, o. *L'extérieur; le dehors*, m. Naer het —. *A l'extérieur.* —, byw. *zie* Uitwendiglyk.
Uitwendigheid (z. mv.), v. *Extérieur; dehors*, m.
Uitwendiglyk, byw. *Extérieurement; à l'extérieur, au dehors.*
Uitwerk (-en), o. *Effet*, m.
Uitwerken (ik werkte uit, heb uitgewerkt), b. w. *Exécuter, effectuer, faire, opérer; causer, produire.* —, o. w. *Cesser de travailler, d'opérer.*
Uitwerkend, b. n. *Efficient; efficace.* —e oorzaek. *Cause efficiente.*
Uitwerker (-s), m. *Celui qui fait* ou *exécute quelque chose; exécuteur; auteur, agent*, m.; *cause*, f.
Uitwerking, v. *Effet*, m.; *opération; action*, f.
Uitwerksel, o. *zie* Uitwerking.
Uitwerkster (-s), v. *Celle qui fait* ou *exécute quelque chose; exécutrice; cause*, f.
Uitwerpen (ik wierp uit, heb uitgeworpen), b. w. *Jeter dehors; jeter; chasser.* De duivelen —. *Chasser les démons.*
Uitwerpend, b. n. *Éjaculatoire; excrétoire.*

Uitwerping (z. mv.), v. *Action de jeter dehors; excrétion*, f.
Uitwerpsel, o. *Rebut; excrément*, m.
Uitwieden (ik wiedde uit, heb uitgewied), b. w. *Oter* ou *enlever en sarclant; arracher; sarcler.*
Uitwiedsel, o. *Sarclure*, f.
Uitwierp. *zie* Uitwerpen.
Uitwinnen (ik won uit, heb uitgewonnen), b. w. *Gagner.* Tyd —. *Gagner du temps.* — (regt). *Évincer.*
Uitwinning, v. *Éviction, expropriation, exécution*, f.
Uitwischbaer, b. n. *Effaçable, délébile.*
Uitwisschen (ik wischte uit, heb uitgewischt), b. w. *Effacer.*
Uitwissching, v. *Effaçure*, f.
Uitwisselen (ik wisselde uit, heb uitgewisseld), b. w. *Changer, échanger, troquer.*
Uitwisseling, v. *Échange, troc*, m.
Uitwoeden (ik woedde uit, heb uitgewoed), o. w. *Exhaler sa colère; cesser de s'emporter; se calmer; s'apaiser.*
Uitworp, m. *Venue* (premier coup aux quilles), f.
Uitworstelen (ik worstelde uit, ben uitgeworsteld), o. w. *Sortir en luttant.* — (met *hebben*). *Finir de lutter.*
Uitwortelen (ik wortelde uit, heb uitgeworteld), b. w. *Déraciner.*
Uitwringen (ik wrong uit, heb uitgewrongen), b. w. *Tordre, presser en tordant.*
Uitwroeten (ik wroette uit, heb uitgewroet), b. w. *Déterrer en fouillant.*
Uitwryven (ik wreef uit, heb uitgewreven), b. w. *Oter en frottant.*
Uitwykeling (-en), m. *Émigré*, m.
Uitwyken (ik week uit, ben uitgeweken), o. w. *Se retirer en dehors; faire place; reculer; quitter; émigrer.* Die muer wykt uit. *Ce mur pousse au dehors.*
Uitwyking, v. *Émigration, transmigration*, f.
Uitwyzen (ik wees uit, heb uitgewezen), b. w. *Montrer; démontrer, prouver.* —, vonnissen. *Décider; juger.* De zaek is uitgewezen. *L'affaire est décidée.*
Uitwyzing, v. *Décision*, f.
Uitzagen (ik zaeg uit, zaegde uit, heb uitgezaegd), b. w. *Creuser* ou *ôter en sciant.*
Uitzakken (ik zakte uit, ben uitgezakt), o. w. *Pousser au dehors, faire ventre* (en parlant d'un mur).
Uitzakking, v. *Ventre*, m., *saillie bombée* (*d'un mur*), f. — (heelk.). *Chute*, f.
Uitzeggen (ik zeide uit, heb uitgezeid (uitgezegd)), b. w. *Dire tout ce qu'on a à dire; prononcer; exprimer; proférer.*
Uitzeilen (ik zeilde uit, ben uitgezeild), o. w. *Mettre à la voile; sortir du port.* —, b. w. *Débouquer* (t. de mar.). Het —. *Débouquement*, m.
Uitzendeling (-en), m. *Émissaire, missionnaire*, m.
Uitzenden (ik zond uit, heb uitgezonden), b. w. *Envoyer; expédier.*
Uitzending, v. *Envoi*, m.; *expédition; mission*, f.
Uitzet (-tten), m. *Trousseau*, m.
Uitzetbaer, b. n. *Expansible, dilatable.*
Uitzetbaerheid (z. mv.), v. *Expansibilité; dilatabilité*, f.
Uitzetten (ik zettede uit, heb uitgezet), b. w. *Mettre dehors.* Iemand ten huize —. *Chasser quelqu'un de la maison.* —, ten toon stellen. *Exposer; étaler.* —, aen land zetten. *Débarquer; mettre à terre.* —, uitspannen. *Dilater.* —, eenen uitzet geven. *Donner un trousseau* (*à une fille*). Geld —. *Placer de l'argent à intérêt.* —, o. w. *Renfler; s'enfler; se dilater.*
Uitzettend, b. n. *Expansible; raréfactif.*
Uitzetting, v. *Dilatation, expansion, raréfaction*, f.
Uitzicht (-en), o. *Vue; perspective*, f.
Uitzieden (ik zood uit, heb uitgezoden), b. w. *Faire bouillir quelque chose, en extraire le suc, le jus etc.* —, o. w. *Ébouillir.*
Uitzien (ik zie uit, zag uit, heb uitgezien), o. w. *Regarder en dehors.* De venster —. *Regarder par la fenêtre.* —, zoeken. *Chercher.* Naer eenen knecht —. *Chercher un valet.* —, zich vertoonen. *Avoir bonne* ou *mauvaise mine; avoir l'air de; être dans un bon* ou *dans un mauvais état.* Hy ziet er niet wel uit. *Il n'a pas bonne mine.*
Uitziften (ik ziftte uit, heb uitgezift), b. w. *Cribler; sasser.*
Uitzifter (-s), m. *Cribleur*, m.
Uitzifting, v. *Action de cribler*, f.
Uitziftsel, o. *Criblure*, f.
Uitzingen (ik zong uit, heb uitgezongen), b. w. *Chanter tout; finir de chanter.*
Uitzinnig, b. n. *Insensé; fou; enragé; furieux; frénétique.* —, byw. *zie* Uitzinniglyk.
Uitzinnigheid, v. *Folie; fureur; frénésie; manie*, f.
Uitzinniglyk, byw. *D'une manière insensée; follement.*
Uitzoeken (ik zocht uit, heb uitgezocht), b. w. *Choisir; trier; rechercher.*
Uitzoeker (-s), m. *Trieur*, m.
Uitzoeking, v. *Choix; triage*, m.
Uitzoekster (-s), v. *Trieuse*, f.
Uitzonderen (ik zonderde uit, heb uitgezonderd), b. w. *Excepter.* Zich —. *Se singulariser.*
Uitzonderend, b. n. *Exceptionnel.*
Uitzondering (-en), v. *Exception*, f.
Uitzonderlyk, b. n. *Qu'il faut excepter.*
Uitzuigen (ik zoog uit, heb uitgezogen), b. w. *Sucer; vider* ou *ôter en suçant.*
Uitzuiger (-s), m. *Suceur*, m.
Uitzuiging, v. *Succion; exsuccion* (méd.), f.
Uitzuinigen, b. w. *zie* Bezuinigen.
Uitzuipen (ik zoop uit, heb uitgezopen), b. w. *Avaler; boire avec avidité;* (fig.) *ruiner quelqu'un.*
Uitzuiper (-s), m. *Avaleur*, m.; (fig.) *sangsue*, f.
Uitzwavelen (ik zwavelde uit, heb uitgezwaveld), b. w. *Soufrer.*
Uitzwaveling, v. *Action de soufrer*, f.
Uitzweepen (ik zweepte uit, heb uitgezweept), b. w. *Chasser à coups de fouet.*
Uitzweetbaer, b. n. *Transpirable.*
Uitzweeten (ik zweette uit, heb uitgezweet), b. w. *Évacuer* ou *faire passer par la transpiration.* —, o. w. *Transpirer; transsuder; exsuder; cesser de suer, de transpirer.*
Uitzweeting, v. *Exsudation; transsudation; transpiration*, f.
Uitzwellen (ik zwol uit, ben uitgezwollen), o. w. *Enfler; s'enfler; renfler.*
Uitzwelling, v. *Enflure*, f.
Uitzwemmen (ik zwom uit, ben uitgezwommen), o. w. *Sortir* ou *s'échapper en nageant; se sauver à la nage;* (met *hebben*) *cesser de nager.*

Uitzweren (ik zweer uit, zwoer uit, ben uitgezworen), o. w. *Sortir ou tomber par la suppuration; apostumer.*
Uitzygen (ik zeeg uit, heb uitgezegen), b. w. *Filtrer; couler.* —, o. w. (met *zyn*). *Filtrer, sortir en filtrant.* zie Uitzypen.
Uytzyn (ik was uit, ben uitgeweest), o. w. *Être dehors; être sorti; n'être point chez soi.* Op iets —. *Rechercher quelque chose.*
Uitzypelen, o. w. zie Uitzypen.
Uitzypen (ik zypte uit, ben uitgezypt), o. w. *Dégoutter; suinter, s'enfuir; s'écouler goutte à goutte.*
Ulieden, voornw. *Vous; à vous.*
Ultremaryn, o. *Outremer* (couleur), m.
*Unie, v. *Union*, f.
*Uniform, o. *Uniforme*, m.
*Uniformiteit, v. *Uniformité*, f.
*Universaliteit, v. *Universalité*, f.
*Universiteit (-en), v. *Université*, f.
Unster (-s), m. *Trébuchet* (balance), m.
Uper (-s), o. } *Chopine, demi-pinte*, f.
Uperken (-s), o. }
*Uso, o. (koopmansw.). *Usance*, f.
*Usufruct, o. *Usufruit*, m.
*Usurpatie, v. *Usurpation*, f.
Uw, uwe, voornw. *Ton, ta, tes, votre, vos.* De uwen. *Les vôtres* (*vos parents, vos amis etc.*).
Uwent (te *of* tot), byw. *Chez vous.*
Uwenthalve, byw. *Pour l'amour de vous; par égard pour vous.*
Uwentwege, byw. *De votre part.*
Uwentwille, byw. zie Uwenthalve.

V

V, v. *V*, m.
*Vacant, b. n. *Vacant.*
*Vacantie (-n), v. *Vacances*, f. pl.
*Vacantiedag (-en), m. *Jour de vacances*, m.
*Vacantietyd, m. *Temps de vacances*, m.
*Vacatie (-en), v. *Vacation*, f.
*Vaceren, o. w. *Vaquer.*
*Vacerend, b. n. *Vacant.*
Vacht (-en), v. *Peau, toison*, f.
Vachtje (-s), o. *Petite peau, petite toison*, f.
Vaddig enz. zie Vadzig enz.
Vadem (-s,-en), m. *Brasse, toise*, f. —, draed. *Fil*, m.
Vademdraed (-aden), m. *Aiguillée*, f.
Vademen (ik vademde, heb gevademd), b. w. *Mesurer à la brasse, toiser.* Eene naeld —. *Enfiler une aiguille.*
Vader (-s,-en), m. *Père*, m. — des huisgezins. *Père de famille.* —ons. *Pater*, m.
Vaderachtig, b. n. *Paternel.*
Vadergek, b. n. *Qui raffole de son père.*
Vaderhart, o. zie Vaderhert.
Vaderhert, o. *Cœur paternel*, m.
Vaderland, o. *Patrie*, f.
Vaderlander (-s), m. *Patriote*, m.
Vaderlandminnend, b. n. *Patriote; patriotique.*
Vaderlandsch, b. n. *Patriotique; qui concerne la patrie.*
Vaderlandsgezind, b. n. *Patriote; patriotique.*
Vaderlandsgezindheid, v. *Patriotisme*, m.
Vaderlandsliefde (z. mv.), v. *Amour de la patrie; patriotisme*, m.
Vaderlandsmin, v. zie Vaderlandsliefde.
Vaderlandsminnaer (-s), m. *Patriote*, m.
Vaderlandsminnares (-ssen), v. *Patriote*, f.
Vaderlandsziekte, v. *Nostalgie*, f.
Vaderlief! tusschenw. *Cher père!*
Vaderliefde (z. mv.), v. *Amour paternel ou filial*, m.
Vaderloos, b. n. *Privé de son père; sans père.*
Vaderlyk, b. n. *Paternel.* —, byw. *Paternellement.*
Vaderlykheid, v. zie Vaderschap
Vadermoord (-en), m. *en* v. *Parricide* (crime), m.
Vadermoorder (-s), m. *Parricide* (assassin), m.
Vadernaem, m. *Nom de père*, m.
Vaderschap, o. *Paternité*, f.
Vaderslag, m. } zie Vadermoord.
Vaderslagt, v. }
Vaderstad, v. *Ville natale*, f.
Vaderzyde (van), byw. *Du côté paternel.*
Vadzig, b. n. *Lent; indolent; lâche; paresseux; nonchalant.* — byw. *Lâchement.*
Vadzigheid (z. mv.), v. *Lenteur; indolence; lâcheté; paresse; nonchalance*, f.
Vaeg (z. mv.), v. *Fertilité* (*d'une terre*); (fig.) *virilité, vigueur, force*, f.
Vaegsel, o. *Balayures*, f. pl.
Vaek, m. *Sommeil*, m.; *envie de dormir*, f.
Vaek, byw. *Souvent.*
Vael, b. n. *Fauve; dont la couleur est ternie ou passée.* — peerd. *Cheval alezan.*
Vaelachtig, b. n. *Qui est un peu fauve; roussâtre.*
Vaelbruin, b. n. *Brunâtre; roussâtre.*
Vaelheid (z. mv.), v. *Couleur fauve ou roussâtre*, f.
Vaem, m. zie Vadem.
Vaen (vanen), v. *Étendard; drapeau; pavillon*, m.; *enseigne; bannière*, f.
Vaendel, o. zie Vaen.
Vaendrager (-s), m. *Enseigne; porte-drapeau, gonfalonier*, m.
Vaendragersgordel (-s), m. *Brayer*, m.
Vaendrig, m. zie Vaendrager.
Vaendrigschap, o. *Enseigne, charge de porte-drapeau*, f.
Vaenstok (-kken), m. *Trabe*, m.
Vaentje (-s), o. *Petit drapeau*, m.; *petite bannière*, f. —, weêrhaen. *Girouette*, f.
Vaer, m. zie Vader.
Vaer (z. mv.), m. *Peur; crainte*, f.; *péril, danger*, m.
Vaerbaer (-der, -st), b. n. *Navigable; favorable à la navigation.*
Vaerder (-s), m. *Navigateur; marinier*, m.
Vaerdig enz. zie Veerdig enz.
Vaergeld, o. } *Naulage*, m.
Vaerloon, m. *en* o. }
Vaers (-zen), v. *Génisse*, f. —, o. zie Vers.
Vaerschroef (-ven), v. *Vis d'écrou*, f.
Vaert (-en), v. *Canal*, m. —, zeevaert. *Navigation*, f. —, overtogt. *Passage, trajet*, m. —, loop. *Course*, f. —, loop van het water. *Le courant de l'eau.* Met ter —. *Vite, à la hâte.*
Vaertmeter (-s), m. *Sillomètre* (mar.), m.
Vaertschouw, v. *Inspection des canaux*, f.
Vaertuig (-en), o. *Bâtiment; vaisseau; navire; bateau*, m.
Vaerwater (-s, -en), o. *Eau navigable*, f. — (van een schip). *Sillage*, m., *lague*, f.
Vaerweg (-en), m. *Route*, f.
Vaerwel (z. mv.), o. *Adieu*, m. Eeuwig — zeggen. *Dire un éternel adieu.* —! *Adieu!*

zen), v. *Vase*, m. —, theeketel. *Bouil-f.*
-s), o. *Petit vase*, m.
k (-en), m. *Lavette*, f.
l, o. *Tonnage*, m.
t, o. *Merrain; douvain*, m.
s), o. *Baril; barillet*, m.
, b. n. *Qui sent le fût, le tonneau.*
er, o. *Lavure, rinçure*, f.
k, o. *Futaille; vaisselle*, f.
nd (-en), m. *Vagabond*, m.
ik vaeg, vaegde, heb gevaegd), b. w.
er; nettoyer.
r (z. mv.), o. *Purgatoire*, m.
zie Vacht.
ken), o. *Place*, f.; *espace vide*, m., *tra-nse*, f.; *compartiment*, m.; *attributions, ressort*, m. —, slach. *Genre*, m..
, b. n. *Vacant.*
ie enz. zie Vacantie enz.
, v. *Vacation*, f.
, b. n. *Privé du sommeil; sans dormir.*
heid (z. mv.), v. *Insomnie*, f.
, b. n. *Disposé à dormir; assoupi.*
heid (z. mv.), v. *Assoupissement; som-m., somnolence*, f.
b. n. zie Vakerig.
), o. *Petite place*, f.; *petit espace vide, tite case*, f.
en), m. *Chute*, f. —, ondergang. *Ruine;* f. Iemand tot den — brengen. *Causer te de quelqu'un.* —, zonde. *Chute, faute, hé*, m. De — van Adam. *La chute d'A-* —, aengenaemheid. *Grâce*, f. —, smaek. m. —, v. *Trappe, attrapoire*, f.; *trébu-piége*, m. —, muizenval. *Souricière*, f. ttenval. *Ratière*, f. — (aen het behang-n een bed). *Tour de lit, soubassement*, m.
(-ggen), v. *Pont-levis*, m.
(-en), v. *Trappe*, f. — (van eene sluis).
, *pale*, f. — (eener vestingpoort). *Herse, ine*, f.
k, m. *Faltranck* (t. de méd.), m.
. zie Vallei.
n. *Valenciennes* (ville).
n, o. *Valériane* (plante), f.
(-en), m. *Bourrelet* ou *bourlet*, m.
en, b. w. *Passer en compte.* —, doen
. *Valider; faire valoir.*
eit (z. mv.), v. *Validité*, f.
-zen), o. *Valise; malle*, f.; *porte-man-m.*
iker (-s), m. *Malletier*, m.
n), m. *Faucon*, m.
gt, v. zie Valkenjagt.
erg. *Fauquemont* (ville), m.
st, m. en o. zie Valkennest.
t (-tten), o. *Fauconneau* (pièce d'artil-m.
uis (-zen), o. *Fauconnerie*, f.
er (-s, -en), m. *Fauconnier*, m.
erstasch (-sschen), v. *Fauconnière*, f.
gt (z. mv.), v. *Fauconnerie; chasse au*, f., *vol*, m.
est (-en), m. en o. *Aire*, f., ou *nid de*, m.
, v. *Fauconnerie*, f.
-s), o. *Petit faucon*, m.
-ijen), v. *Vallée*, f.; *vallon*, m.
(ik viel, ben gevallen), o. w. *Tomber; s'abattre.* Overhoop —. *Tomber à la se.* Te voet — voor iemand. *Se jeter aux de quelqu'un.* Het water, het ty valt. *La marée descend* ou *refoule.* In slaep —. *S'endormir, s'assoupir.* Iemand in de rede —. *Interrompre quelqu'un qui parle.* Iemand om den hals —. *Embrasser quelqu'un.* In 's vyands land —. *Faire des incursions dans le pays ennemi.* Den moed laten —. *Perdre courage.* In den zin, in de gedachte —. *Se souvenir.* Iemand moeijelyk —. *Importuner quelqu'un.* —, gebeuren. *Arriver; avoir lieu.* Hoe het ook valle. *Quelle qu'en soit l'issue.* Naer het valt, zoo als het valt. *Selon les circonstances; c'est selon.* —, schynen, dunken. *Paraître; sembler.* De dag valt my niet lang. *Le jour ne me paraît pas long.* —, zyn. *Être.*

Vallend, b. n. *Tombant; qui baisse; qui diminue.* — water. *Reflux*, m. —e ziekte. *Mal caduc*, m., *épilepsie*, f.
Valletje (-s), o. *Petite chute*, f.; *petit piége*, m.
Vallicht, o. *Abat-jour*, m.
Valling, v. *Rhume, catarrhe*, m.
Valpoort (-en), v. *Trappe; herse; sarrasine*, f.
Valpoortje (-s), o. *Petite trappe; petite herse*, f.
Valsch, b. n. *Faux; altéré; trompeur; perfide.* Dat is —. *Cela est faux.* —e eed. *Parjure*, m. —, byw. *Faussement; faux; perfidement.*
Valschaerd (-s), m. *Faussaire; trompeur; perfide*, m.
Valschelyk, byw. *Faussement; faux; perfidement.*
Valscherm (-en), o. *Parachute*, m.
Valschhart enz. zie Valschhert enz.
Valschheid (-heden), v. *Fausseté; duplicité; perfidie*, f.
Valschhert, o. zie Valschaerd.
Valschhertig, b. n. *Traître; perfide; trompeur; double.*
Valschhertigheid, v. *Perfidie; duplicité*, f.
Valstrik (-kken), m. *Piége*, m.; *embûche*, f.
Valvlies, o. *Cataracte* (t. de méd.), f.
Valwind (-en), m. *Rafale*, f.; *revolin* (t. de mar.), m.
Valziekte, v. *Mal caduc*, m., *épilepsie*, f.
Van (vannen). m. *Surnom*, m.
Van, voorz. *De; par; en; dès; depuis.* — dag tot dag. *De jour en jour.* — tyd tot tyd. *De temps en temps.* — deur tot deur. *De porte en porte.* — herte. *De bon cœur.* — hier. *D'ici.* — zelfs. *De soi-même.* — daeg. *Aujourd'hui.* — avond. *Ce soir.* — de week. *Cette semaine.* — den nacht. *Cette nuit.* — achter. *Par derrière.* — boven. *Par-dessus.* — dien tyd af. *Dès-lors.* — nu af, — stonden aen. *Dès à présent.* — 's morgens af. *Dès le matin.* — ouds. *Depuis longtemps; anciennement.* — onder. *De dessous; par-dessous.* — waer. *D'où.* — te voren. *Auparavant.* — buiten leeren. *Apprendre par cœur.* — deeg. *Bien, comme il faut.* — wege. *De la part de.* — mynentwege. *De ma part.* — wegens den koning. *De par le roi.* — wegens die zaek. *Touchant cette affaire.*
Vaneengaen (ik ging vaneen, ben vaneengegaen), o. w. *Se désunir; se disjoindre.*
Vaneengesneden, v. d. van vaneensnyden.
Vaneengespleten — vaneensplyten.
Vaneenscheiden, b. w. zie Afscheiden.
Vaneenscheidend, b. n. *Dissolvant.*
Vaneenscheiding, v. *Séparation*, f.
Vaneensnyden (ik sneed vaneen, heb vaneengesneden), b. w. *Couper; découper.*
Vaneensplyten (ik spleet vaneen, heb vaneengespleten), b. w. *Fendre.* —, o. w. (met *zyn*). *Se fendre.*
Vang (-en), m. *Arrêt* (d'un moulin à vent), m. — van eenen os. *Partie charnue sous le ventre d'un bœuf.*

Vangen (ik ving, heb gevangen), b. w. *Prendre; saisir; attraper; surprendre.* Vogels —. *Prendre des oiseaux.* —, bedriegen. *Tromper; duper.* Het —. *Prise*, f.
Vangenhuis (-zen), o. *Prison*, f.
Vangenis (-ssen), v. *Prison*, f.
Vangenstok (-kken), m. *Ceps*, m. pl.
Vanger (-s), m. *Preneur*, m.
Vangertje (-s), o. *Bilboquet* (jouet), m.
Vangst (-en), v. *Prise; capture*, f.
Vangster (-s), v. *Preneuse*, f.
Vangstje (-s), o. *Petite prise* ou *capture*, f.
Var (varren), m. *Taureau*, m.
Varen (z. mv.), v. *Fougère* (plante), f.
Varen (ik vaer, voer, heb *en* ben gevaren), o. w. *Naviguer; aller par eau; voguer.* Langs de kust —. *Côtoyer, ranger la côte.* Naer Engeland —. *Aller en Angleterre.* —, afvaren. *Partir, s'éloigner en naviguant.* Iets laten —. *Laisser* ou *négliger quelque chose, y renoncer.* Ten hemel —. *Monter au ciel.* Ter helle —. *Descendre aux enfers.* —, te pas zyn. *Se porter.* Wel *of* kwalyk —. *Se porter bien* ou *mal; faire bien* ou *mal ses affaires.* Hoe vaert gy? *Comment vous portez-vous?* —, lastig vallen. *Gêner, incommoder.* —, gebeuren. *Arriver.*
Varendgezel (-llen), m. *Matelot; marin; marinier*, m.
Varendman, m. *zie* Varendgezel.
Varengras, o. } Varenkruid, o. } *Fougère* (plante), f.
Varensgezel, m. } Varensman, m. } *zie* Varendgezel.
Varenwortel, m. *Racine de fougère*, f.
Varken enz. *zie* Verken enz.
Varre, m. *zie* Var.
Vas, o. *Muscle tendineux, tirant*, m.
*Vasal (-llen), m. } *Vassael (-alen), m. } *Vassal*, m.
Vast, b. n. *Ferme; solide; fort; fixe; stable.* — land. *Terre ferme*, f., *continent*, m. —e sterren. *Étoiles fixes.* De —e lichamen. *Les corps solides.* —e goederen. *Biens immeubles.* —e slaep. *Sommeil profond.* —, zeker. *Certain.* —, byw. *Ferme; fermement; solidement; fortement.* De deur is — gesloten. *La porte est bien fermée.* — slapen. *Dormir profondément.* —, al —. *En attendant; cependant.*
Vastbinden (ik bond vast, heb vastgebonden), b. w. *Nouer, attacher* ou *lier solidement.*
Vastblyven (ik bleef vast, ben vastgebleven), o. w. *Rester joint, attaché* ou *accroché.* —, zeker blyven. *Demeurer* ou *être certain; être résolu.*
Vastboeijen (ik boeide vast, heb vastgeboeid), b. w. *Enchaîner, attacher avec des chaînes.*
Vastdag, m. *zie* Vastendag.
Vastelyk, byw. *Ferme; fermement; solidement; fortement.* —, zekerlyk. *Certainement.*
Vasten (ik vastte, heb gevast), o. w. *Jeûner.* Het —. *Jeûne*, m. —, m. *en* o. *Carême*, m.
Vastenävond, m. *Carême-prenant; carnaval; mardi gras*, m.
Vastenävondszot (-tten), m. *Carême-prenant*, m.
Vastendag (-en), m. *Jour de jeûne, jour maigre*, m.
Vastenleerreden, v. mv. *Carême* (sermon), m.
Vastenspys, v. *Aliments maigres*, m. pl.
Vastentyd, m. *Temps de jeûne*, m.
Vaster (-s), m. *Jeûneur*, m.
Vastgaen (ik ging vast, heb vastgegaen), o. w. *Faire fond sur quelque chose, y compter.* —, zeker zyn. *Être certain* ou *sûr.* Dat gaet vast. *Cela est certain.*

Vastgebleven, v. d. van vastblyven.
Vastgebonden — vastbinden.
Vastgegoten — vastgieten.
Vastgegrepen — vastgrypen.
Vastgehad — vasthebben.
Vastgeklonken — vastklinken.
Vastgelegen — vastliggen.
Vastgeregen — vastrygen.
Vastgespen (ik gespte vast, heb vastgegespt), b. w. *Boucler.*
Vastgesteld, v. d. van vaststellen.
Vastgevlochten — vastvlechten.
Vastgevroren } Vastgevrozen } — vastvriezen.
Vastgeweest — } vastwezen. } vastzyn.
Vastgezeten — vastzitten.
Vastgieten (ik goot vast, heb vastgegoten), b. w. *Attacher en fondant.*
Vastgroeijen (ik groeide vast, ben vastgegroeid), o. w. *S'attacher en croissant.*
Vastgrypen (ik greep vast, heb vastgegrepen), b. w. *Empoigner; saisir.*
Vasthaken (ik haek vast, haekte vast, heb vastgehaekt), b. w. *Accrocher; grappiner; cramponner; agrafer.*
Vasthaking, v. *Accrochement*, m.
Vasthangen (ik hing vast, heb vastgehangen), b. w. *Accrocher* ou *suspendre fortement.* —, o. w. *Être fortement accroché* ou *suspendu.*
Vasthebben (ik had vast, heb vastgehad), b. w. *Avoir saisi de manière à bien tenir;* (fig.) *avoir compris* ou *retenu quelque chose; avoir bien.*
Vasthechten (ik hechtte vast, heb vastgehecht), b. w. *Attacher fortement; fixer.*
Vastheid (z. mv.), v. *Fermeté; solidité; stabilité*, f. —, zekerheid. *Certitude; assurance; sûreté*, f.
Vasthouden (ik hield vast, heb vastgehouden), b. w. *Tenir ferme; arrêter.* Eenen dief —. *Arrêter un voleur.* Hy houdt zich vast op zyn stuk. *Il tient ferme; il tient bon.*
Vasthoudend, b. n. *Chiche, avare, tenace.*
Vasthoudendheid (z. mv.), v. *Avarice; mesquinerie*, f.
Vastigheid, v. *zie* Vastheid.
Vastketenen (ik ketende vast, heb vastgeketend), b. w. *Enchaîner; attacher* ou *fixer avec des chaînes.*
Vastklampen (ik klampte vast, heb vastgeklampt), b. w. *Accrocher; cramponner.*
Vastklemmen (ik klemde vast, heb vastgeklemd), b. w. *Pincer, serrer, presser.*
Vastkleven (ik kleef vast, kleefde vast, ben vastgekleefd), o. w. *Se coller, s'attacher fortement à.*
*Vastklinken (ik klonk vast, heb vastgeklonken), b. w. *Attacher à coups de marteau.*
Vastkloppen, b. w. *zie* Vastklinken.
Vastkluisteren (ik kluisterde vast, heb vastgekluisterd), b. w. *Enchaîner.*
Vastknoopen (ik knoopte vast, heb vastgeknoopt), b. w. *Nouer; attacher. zie* Vastknoppen.
Vastknoppen (ik knopte vast, heb vastgeknopt), b. w. *Boutonner.*
Vastkrammen (ik kramde vast, heb vastgekramd), b. w. *Cramponner.*
Vastleggen (ik leide vast, heb vastgeleid (vastgelegd), b. w. *Attacher.* — (schippersw.) *Amarrer.*

ʒen (ik lag vast, heb vastgelegen), o. w. *posé* ou *établi solidement; être attaché.* :hippersw.). *Être amarré.*
ıen (ik lymde vast, heb vastgelymd), b.w. *r.*
ken (ik maek vast, maekte vast, heb emaekt), b. w. *Lier; attacher; nouer; ır solidement, affermir.*
ıselen (ik metselde vast, heb vastgeıld), b. w. *Joindre* ou *enfermer en maant.*
ıijen (ik naeide vast, heb vastgenaeid), *Attacher en cousant; coudre fortement.*
ʒelen (ik nagelde vast, heb vastgenageld), *Attacher* ou *fixer avec des clous, clouer ıment.*
ıken (ik pakte vast, heb vastgepakt), *Empaqueter solidement.* —, vastgrypen. *oigner; saisir.*
ınen (ik pinde vast, heb vastgepind), b. w. *iller, brocher; attacher avec des broches, hevilles, enlacer.*
ıning, v. *Enlaçure* (t. de char.), f.
kken (ik plakte vast, heb vastgeplakt), *Coller.*
ıen (ik raek vast, raekte vast, ben vastıkt), o. w. *S'accrocher; être fortement ıé.* —, op het zand blyven zitten. *S'enır.*
ʒen (ik reeg vast, heb vastgeregen), . *Attacher en enfilant* ou *en laçant; aiıler.*
ıroeven (ik schroefde vast, heb vastıroefd), b. w. *Attacher avec des vis; r.*
en, b. w. *zie* Vastklinken.
pen (ik slaep vast, sliep vast, heb vastıpen), o. w. *Dormir profondément.*
eden (ik smeed vast, smeedde vast, heb ʒesmeed), b. w. *Attacher* ou *joindre en ıant.*
ılden (ik speldde vast, heb vastgespeld), *Attacher avec des épingles.*
ıten, b. w. *zie* Vastspelden.
ʃkeren, b. w. *zie* Vastnagelen.
ıen (ik sta vast, stond vast, heb vastıen), o. w. *Rester* ou *se tenir ferme.*
ındig, b. n. *Qui se tient ferme.*
ılen (ik stelde vast, heb vastgesteld), . *Donner pour certain; mettre* ou *poser en* —, besluiten. *Arrêter; résoudre; fixer; ıir; déterminer; statuer.* De dag is vastıld. *Le jour est fixé.*
ılling (-en), v. *Détermination; fixation; ıution*, f.
ımmen, b. w. *zie* Vaststellen.
ır (-s), v. *Jeûneuse*, f.
ıppen (ik stopte vast, heb vastgestopt), . *Boucher comme il faut.*
ıppen (ik trapte vast, heb vastgetrapt), . *Affermir en marchant dessus.*
ıden, b. w. *zie* Vasttrappen.
ıchten (ik vlocht vast, heb vastgevlochten), . *Attacher en tressant.*
iezen (ik vroor vast, ben vastgevroren ıgevrozen), o. w. *S'attacher en gelant; ır pris* ou *arrêté par la glace.*
ıssen, o. w. *zie* Vastgroeijen.
ırken (ik werkte vast, heb vastgewerkt), . *Attacher* ou *joindre en travaillant.*
ızen, o. w. *zie* Vastzyn.
ırding, v. *Solidification* (chim.), f.

Vastzetten (ik zettede vast, heb vastgezet), b. w. *Arrêter.* —, gevangen zetten. *Emprisonner.* —, verlegen maken. *Embarrasser.*
Vastzetting, v. *Incarcération*, f.
Vastzitten (ik zat vast, heb vastgezeten), o. w. *Être arrêté dans; être accroché à.* —, gevangen zitten. *Être en prison.* —, gestrand zyn. *Être échoué.*
Vastzyn (ik was vast, ben vastgeweest), o. w. *Être attaché à.*
Vat (-en), o. *Vaisseau; vase; tonneau; fût; baril*, m.; *tonne, futaille*, f. Een — bier. *Une tonne de bière.* Een — wyn. *Une pièce de vin.* In —en gieten. *Entonner.* Het — geeft uit dat het in heeft (spreekw.). *La caque sent toujours le hareng.* —, m. *Prise*, f. Geenen — op iemand hebben. *N'avoir pas de prise sur quelqu'un.*
Vatachtig, b. n. *Vasculaire* ou *vasculeux* (terme d'anat.).
Vatbaer (-der, -st), b. n. *Concevable; compréhensible; intelligible; susceptible* ou *capable de.*
Vatbaerheid, v. *Susceptibilité*, f.
Vatbinder (-s), m. *Tonnelier*, m.
Vatdoek (-en), m. *Lavette*, f.
Vaten (ik vaet, vaette, heb gevaet), b. w. *Entonner.*
Vaten, o. mv. *Vaisselle*, f. —, keukengoed. *Batterie de cuisine*, f. —, mv. van vat.
Vatenwaschster (-s), v. *Souillon*, f.
Vatenwasscher (-s), m. *Marmiton, souillon*, m.
Vatgeld, o. *Tonnage*, m.
Vathout, o. *Merrain; douvain*, m.
Vaticaen, o. *Vatican*, m.
Vatje, o. *zie* Vaetje.
Vatsch, b. n. *zie* Vaetsch.
Vattelyk, b. n. *zie* Vatbaer.
Vatten (ik vattede, heb gevat), b. w. *Prendre; saisir; empoigner.* Iemand by de hand —. *Prendre quelqu'un par la main.* Vuer —. *Prendre feu.* By den kop —. *Appréhender, saisir au corps.* Iemand by den neus —. *Mener quelqu'un par le nez.* —, begrypen. *Comprendre; concevoir.*
Vatting, v. *Prise*, f.
Vatvuil, b. n. *Qui sent le fût, le tonneau.*
Vatwater, o. *Lavure; rinçure*, f.
Vatwerk, o. *Futaille; vaisselle*, f.
Vatzaem, b. n. *Qui peut contenir.*
Vechtachtig, b. n. *Qui aime à se battre.*
Vechtachtigheid (z. mv.), v. *Inclination à se battre*, f.
Vechten (ik vocht, heb gevochten), o. w. *Se battre; combattre; être aux prises.* Met de vuist —. *Se battre à coups de poing.* Tot —s toe. *A couteaux tirés.*
Vechtenderhand, byw. *En combattant; les armes à la main.*
Vechter (-s), m. *Combattant; bretteur; bretailleur*, m.
Vechtery (-en), v. *Combat*, m.; *batterie*, f.
Vechthaen (-anen), m. *Coq de joûte*, m.
Vechtkunst (z mv.), v. *Escrime*, f.
Vechtmeester (-s), m. *Maître d'armes, maître d'escrime*, m.
Vechtparty, v. *zie* Vechtery.
Vechtperk, o. *Lice; arène*, f.; *champ clos*, m.
Vechtplaets (-en), v. *Champ de bataille; lieu* ou *théâtre du combat*, m.
Vechtschool (-olen), v. *Salle d'armes; école d'escrime*, f.
Vedel (-s, -en), v. *Violon*, m.; *vielle*, f.

aigrette, f.
Vederhoed (-en), m. *Chapeau surmonté d'un plumet*, m.
Vederloos, b. n. *Qui est sans plumes.*
Vedertje (-s), o. *Petite plume*, f.
Vee (z. mv.), o. *Bétail*, m.; *bestiaux; animaux*, m. pl. — (gem.). *Canaille*, *racaille*, f.
Veeärts (-en), m. *Vétérinaire*, m.
Veeärtseny, v. *Art vétérinaire*, m.
Veeärtsenyschool (-olen), v. *École vétérinaire*, f.
Veedief (-ven), m. *Voleur de bestiaux*, m.
Veedievery (-en), v. *Vol de bestiaux; abigeat*, m.
Veedryver (-s), m. *Pâtre; bouvier; vacher*, m.
Veefokker (-s), m. *Nourrisseur*, m.
Veeg, b. n. *Qui est près de mourir; moribond.* — teeken. *Marque* ou *signe d'une mort prochaine.*
Veeg (vegen), m. *Coup de balai* ou *de torchon*, m. —, sneê. *Taillade; balafre; coupure*, f. —, v. *Méchante femme*, *diablesse*, f.
Veegmes (-ssen), o. *Boutoir*, *paroir*, m.
Veegsel (-s), o. *Balayures*, f. pl.
Veegster (-s), v. *Balayeuse*, f.
Veehandel (z. mv.), m. *Commerce de bestiaux*, m.
Veehandelaer (-s), m. *Marchand de bestiaux*, m.
Veeherder (-s), m. } *Pâtre; bouvier*, m.
Veehoeder (-s), m. }
Veehoedery, v. *Garde* ou *nourriture du bétail*, f.
Veêl, v. *zie* Vedel.
Veel, vele, b. n. *en* byw. *Beaucoup; plusieurs; quantité de; nombre de; bien; considérablement.* — geld. *Beaucoup d'argent.* Vele persoonen. *Plusieurs personnes.* Te —, al te —. *Trop.* Hoe —? *Combien?* Zoo —. *Tant*, *autant.* — eer, — liever. *Plutôt.* Zoo — te meer. *D'autant plus; à plus forte raison.* Zoo — te minder. *D'autant moins.* Zoo — te beter. *Tant mieux.*
Veelal, byw. *Fort souvent; la plupart du temps.*
Veelbeduidend, b. n. *Très-signifiant.*
Veelbelovend, b. n. *Qui promet beaucoup.*
Veelbemind, b. n. *Bien-aimé.*
Veelbladig, b. n. *Polypétale; polyphylle.*
Veelbloemig, b. n. *Multiflore*, *polyanthé.*
Veeldeelig, b. n. *Qui a plusieurs parties.* —e grootheid. *Polynome*, m.
Veeldruk, m. *Polytypage*, m.

Veelnamig, b. n. *Qui a plusieurs no*
nyme.
Veelpootig, b. n. *Qui a plusieurs pie*
Veelriemig, b. n. *Multiparti.*
Veelschelpig, b. n. *Multivalve.*
Veelschryver (-s), m. *Polygraphe*, m
Veelslachtig, b. n. *Qui est de plusi*
ou *espèces.*
Veelsoortig, b. n. *Qui est de plusieur*
Veelstammig, b. n. *Multicaule.*
Veelstylig, b. n. *Polystyle* (bot.).
Veeltakkig, b. n. *Branchu*, *rameux.*
Veeltalig, b. n. *Polyglotte.*
Veelte, v. *zie* Veelheid.
Veeltyds, byw. *Souvent; fréquemment*
Veelvakkig, b. n. *Multiloculaire.*
Veelvermogend, b. n. *Qui peut beau*
puissant.
Veelverwig, b. n. *Qui est de plu*
leurs; bigarré; panaché. — word
nacher.
Veelverwigheid (z. mv.), v. *Bigarrure*,
panachure (bot.), f.
Veelvlakkig, b. n. *Qui a plusieurs fa*
Veelvliezig, b. n. *Multivalvé.*
Veelvoet (-en), m. *Polype*, m. — (pl
pode, m.; *filicule*, f.
Veelvoetig, b. n. *Qui a plusieurs pie*
Veelvormig, b. n. *Multiforme.*
Veelvoudig, b. n. *Nombreux; multipli*
abondant.
Veelvoudigheid (z. mv.), v. *Multiplicité;*
abondance, f.
Veelvoudiglyk, byw. *Abondamment.*
Veelvraet, m. *Goulu* (quadrupède), m
Veelvuldig enz. *zie* Veelvoudig enz.
Veelweter (-s), m. *Polymathe*, m.
Veelwetery (z. mv.), v. *Polymathie*, f.
Veelwoordig, b. n. *Qui abonde en pa*
beux.
Veelwyvery (z. mv.), v. *Polygamie*, f.
Veelzadig, b. n. *Polysperme* (bot.).
Veelzins, byw. *De plusieurs manières;*
d'un rapport.
Veelzydig, b. n. *Multilatère.*
Veelzyds, byw. *De différents côtés;*

aes (-azen), m. *Propriétaire d'une tourbe*, m.
eziën, v. mv. (plant). *Canneberge*, f.
oer (-en), m. *Paysan qui travaille aux tourbières*, m.
ery (-en), v. *Tourbière*, f.
raver (-s), m. *Celui qui tire la tourbe.*
rond (-en), m. *Tourbière*, f.
, b. n. *Tourbeux.*
ınd (-en), o. *Tourbière*, f.
ıan, m. *zie* Veenboer.
ıol, m. *zie* Molkrekel.
ɔn, v. *Feu de tourbe*, m.
:ht, v. *Cheptel*, m.
ıt, v. *Epizootie*, f.
veren), v. *Plume*, f. — (aen eenen pyl).
ne, f. — (van een slot, zakuerwerk enz.).
ıort, m.
veren), o. *Endroit assigné pour le passage ne rivière); passage d'eau*, m.
ım, m. *Cale d'embarquement*, f.
g, b. n. *Prêt; préparé.* — maken. *Prér.* —, spoedig. *Prompt; expéditif.* —, byw. Veerdiglyk.
gheid (z. mv.), v. *Promptitude; célérité; se*, f.
glyk, byw. *Promptement*, *vite*, *couramt.*
ı, o. w. *zie* Varen, o. w.
ıld, o. *Passage; pontonage*, m.
acht (z. mv.), v. *Élasticité*, f.
achtig, b. n. *Élastique.*
:den, mv. van veerman.
on, m. *en* o. *zie* Veergeld.
an (-lieden), m. *Batelier*, *bachoteur*, *passeur d'eau*, m.
ınt (-en), v. *Toue* (bateau), f.
o. *zie* Vers.
hip (-epen), o. *Barque*, f.; ou *bateau qui à une heure fixe*, m.; *barque d'ordonnance, toue*, f.
hipper (-s), m. *Batelier* ou *patron d'une ue d'ordonnance*, m.
huit, v. *zie* Veerschip.
l (-s), o. *Quart; quartaut; quarteron*, *rasière*, f.
ın, telw. *Quatorze.*
:nde, b. n. *Quatorzième.* Lodewyk de —. *s quatorze.* —, o. *Quatorzième*, m., *quatorzième partie*, f.
ınjarig, b. n. *De quatorze ans.*
ınmael, byw. *Quatorze fois.*
, telw. *Quarante.* Van — jaren, — jaren *Quadragénaire.* — dagen. *Quarantaine*, f.
daegsch, b. n. *De quarante jours; quadragésimal.* De —e vasten. *Le carême.*
er (-s), m. *Membre d'une compagnie de quarante personnes; homme de quarante ans; de quarante ans*, m.; *frégate de quarante canons*, f.
jarig, b. n. *De quarante ans; quadragénaire.*
mael, byw. *Quarante fois.*
ste, b. n. *Quarantième.* —, o. *Quarantième*, m., *quarantième partie*, f.
tal, o. *Quarantaine*, f., *nombre de quarante*, m.
ı (-s), o. *Petite plume*, f.; *petit ressort*, m.
ouw (-en), v. *Passeuse*, f.
f, o. *zie* Veervrouw.
., b. n. *Riche en bétail.*

Veest (-en), m. *Vesse*, f.
Veestal (-llen), m. *Étable*, f.
Veesten (ik veestte, heb geveest), o. w. *Vesser.*
Veester (-s), m. *Vesseur*, m.
Veesterfte, v. *Épizootie*, f.
Veestster (-s), v. *Vesseuse*, f.
Veete (-n), v. *Haine; inimitié*, f.
Veevoer, o. *Fourrage*, m.
Veeweider (-s), m. *Bouvier; pâtre*, m.
Veeziekte, v. *Épizootie*, f.
Vegen (ik veeg, veegde, heb geveegd), b. w. *Balayer; nettoyer; frotter; torcher.* Eene schouw —. *Ramoner une cheminée.*
Veger (-s), m. *Balayeur*, m. —, borstel. *Brosse*, *vergette*, f.
Veig, b. n. *zie* Veeg, b. n.
Veil (z. mv.), o. *Lierre*, m.
Veil, b. n. *Qui est à vendre.*
Veilbaer, b. n. *Vénal.* — ambt. *Charge vénale.*
Veilbaerheid (z. mv.), v. *Vénalité*, f.
Veilen (ik veilde, heb geveild), b. w. *Mettre* ou *exposer en vente.*
Veilhars, v. *Hédérée*, *résine de lierre*, f.
Veilig, b. n. *Sûr; où il n'y a rien à craindre.* —, byw. *Sûrement*, *en sûreté.*
Veiligen (ik veiligde, heb geveiligd), b. w. *Rendre sûr; mettre en sûreté.*
Veiligheid (z. mv.), v. *Sûreté*, f. In —. *A couvert*, *en sûreté.*
Veiliglyk, byw. *Sûrement; en sûreté.*
Veiling, v. *Vente publique*, f.
Veilkrans (-en), m. *Couronne de lierre*, f.
Veilvormig, b. n. *En forme de lierre*, *hédériforme* (anat.).
Veinster (-s), v. *Femme dissimulée; dissimulatrice*, f.
Veinzaerd, m. *zie* Veinzer.
Veinzen (ik veinsde, heb geveinsd), b. *en* o. w. *Feindre; dissimuler; faire semblant.*
Veinzer (-s), m. *Homme dissimulé; dissimulateur*, m.
Veinzery, v. } *Feinte; dissimulation*, f.; *dégui-*
Veinzing, v. } *sement*, m.
Vel (vellen), o. *Peau*, f. Het — afstroopen. *Écorcher.* In een kwaed — steken (spreekw.). *Ne pas jouir d'une bonne santé.* Hy heeft maer het — over de beenen. *Ce n'est qu'une carcasse.* Een — papier. *Une feuille de papier.* — (van honden en katten). *Robe*, f.
Velbereider (-s), m. *Peaussier*, *habilleur*, m.
Velblooten, b. w. *Peler des peaux*, *en ôter le poil.*
Velblooter (-s), m. *Peaussier*, m.
Veld (-en), o. *Champ*, m.; *campagne*, f. Vlak —. *Rase campagne.* Te — trekken. *Se mettre en campagne.*
Veldachtig, b. n. *Qui est de la campagne; campagnard.*
Veldajuin (-en), m. *Ornithogale*, m.
Veldaks (-en), v. *Hache de paysan*, f.
Veldanemoon (-onen), v. *Adonis* (fleur), m.
Veldarbeid (z. mv.), m. *Labour*, m.; *agriculture*, f.
Veldbed (-dden), o. *Lit-de-camp*, m.
Veldbewoner (-s), m. *Campagnard*, m.
Veldboon (-en), v. *Grosse fève*, f.
Veldbouw (z. mv.), m. *Agriculture*, f.
Veldbouwer (-s), m. *Agriculteur; laboureur*, m.
Veldcipres, m. *Ive* ou *ivette* (plante), f.
Velddnif (-ven), v. *Pigeon fuyard*, m.
Veldeling (-en), m. *Homme des champs*, *campagnard*, *laboureur*, m.

Veldklaver (z. mv.), v. *Pied-de-lièvre*, *trèfle-des-champs*, m.
Veldkrekel (-s), m. *en* v. *Cigale*, f.
Veldlatuw, v. *zie* Veldsalaed.
Veldleger (-s), o. *Camp*, m.; *armée en campagne*, f.
Veldlegering, v. *Campement*, m.
Veldlelie (-n), v. *Lis des champs*; *martagon*, m.
Veldlook (z. mv.), o. *Ail sauvage*, m.
*Veldmaerschalk (-en), m. *Feld-maréchal*, m.
*Veldmaerschalkschap, o. *Dignité de feld-maréchal*, f.
Veldmarsch, m. *en* v. De — slaen. *Battre aux champs*.
Veldmuis (-zen), v. *Mulot*, m.; *musaraigne*, f.
Veldmuziek (z. mv.), v. *Musique champêtre*; *musique guerrière*, f.
Veldnimf (-en), v. *Nymphe des champs*, f.
Veldontdekker (-s), m. *Éclaireur*, m.
Veldoverste, m. *Général*, m.
Veldpaep (-apen), m. } *Aumônier d'un régiment*, m.
Veldprediker (-s), m. }
Veldpyp (-en), v. *Chalumeau*, m.
Veldrat (-tten), v. *Rat des champs*, m.
Veldroos (-ozen), v. *Églantine*, f.
Veldrot, v. *zie* Veldrat.
Veldsalaed, v. *Mâche*, *doucette*, f.
Veldslag (-en), m. *Bataille*, f.
Veldslang (-en), v. *Couleuvre*, f.
Veldspaeth, o. *Feldspath*, m.
Veldstoel (-en), m. *Pliant*, m.
Veldstoeltje (-s), o. *Petit pliant*, m.
Veldstuk (-kken), o. *Couleuvrine*, *pièce de campagne*, f.
Veldteeken (-s), o. *Signal*, m.
Veldtent (-en), v. *Tente*, f., *pavillon*, m.
Veldtogt (-en), m. *Campagne*, *expédition militaire*, f.
Veldtrein (z. mv.), m. *Train d'artillerie*, m.
Veldtros (z. mv.), m. *Gros bagage* ou *train d'une armée*, m.
Veldtuig, o. *Artillerie*, f.
Veldtuigmeester (-s), m. *Général d'artillerie*, m.
Veldtuigwerker (-s), m. *Artilleur* ou *artillier*, m.
Veldvlieger, m. *zie* Velddnif

[illegible] *lelle* (pomme), f.
Venkelappelboom (-en), m. *Fenouill*
Venkelwater, o. *Fenouillette*, *eau-* *nouil*, f.
Venkelzaed, o. *Fenouil* (graine), m.
Venster (-s, -en), v. *en* o. *Fenêtre*; *cr*
Venstergat (-en), o. *Baie*, *ouverture* *embrasure*, f.
Venstergeld, o. *Impôt des fenêtres*,
Vensterluiken, o. mv. *Vantaux*, m.
Vensterraem (-amen), v. *en* o. *Ch* *nêtre*, m.; *croisée*, f.
Vensterroede (-n), v. *Verge de vitre*
Vensterruit (-en), v. *Carreau de vit*
Venstertje (-s), o. *Petite fenêtre*, f.
Vensterwerk, o. *Fenêtrage*; *vitrage*
Vent (-en), m. *Gaillard*; *drôle*, m *Lourdaud*, m. Aerdige —. *Drôle*
Ventbaer, b. n. *Vendable*.
Venten (ik ventte, heb gevent), b.
Ventjagen, o. w. *Apporter de la mar*
Ventjager (-s), m. *Chasse-marée*; *marée*, m.
Ventje (-s), o. *Petit drôle*; *bout d'ho*
Venusachtig, b. n. *Aphrodisiaque*.
Venusberg, m. *Mont de Vénus*, *pén*
Venushair, o. *Capillaire* (plante), m.
Venuskwael, v. *zie* Venusziekte.
Venusnavel, m. *zie* Navelkruid.
Venusziekte, v. *Maladie vénérienne*
*Venyn, o. *Venin*, *poison*, *virus*,
Venynig, b. n. *Venimeux*; *vénéneux* *virulent*. — dier. *Animal venimeu* *Plante vénéneuse*. —e tong. *L* *meuse*.
Venynigheid, v. *Venin*, *poison* *lence*, f.
Ver, verre, b. n. *Éloigné*; *lointa* *Loin*.
Veraccynsen, b. w. *Payer l'impôt*.
Veracht, v. d. van verachten.
Verachteloozen (ik verachteloosde, teloosd), b. w. *Négliger*.
Verachtelyk, b. n. *Méprisable*; *vi* maken *Avilir* — bw *Avec* [illegible]

(met *zyn*). *Reculer*; (fig.) *tomber en décadence.*
Verachtering, v. *Retard*, *retardement*, m. —, achterstal. *Arrérages*, m. pl. —, verval. *Décadence*, f.
Verachting, v. *Mépris*; *dédain*, m.
Verachtster (-s), v. *Femme dédaigneuse*, *qui méprise*, f.
Verachtzaem, b. n. *Méprisable.*
Veradelen, b. w. *zie* Veradellyken.
Veradellyken (ik veradellykte, heb veradellykt), b. w. *Anoblir.*
Veradellyking, v. *Anoblissement*, m.
Verademen (ik verademde, heb verademd), o. w. *Respirer*, *prendre haleine.*
Verademing, v. *Respiration*, *haleine*, f.
Veraengenamen (ik veraengenaemde, heb veraengenaemd), b. w. *Rendre agréable.*
Veraengenaming, v. *Action de rendre agréable*, f.
Veraerden (ik veraerdde, ben veraerd), o. w. *Dégénérer*; *s'abâtardir.*
Veraerding, v. *Dégénération*, f.; *abâtardissement*, m.
Veraf, byw. *Fort loin*; *à une grande distance.*
Verafgelegen, b. n. *Fort éloigné*; *lointain.*
Verafgelegenheid (z. mv.), v. *Grand éloignement*, m.; *grande distance*, f.
Veranderbaer, b. n. *Qui peut être changé*; *altérable*; *convertible*; *commuable*; *convertissable*; *diversifiable*; *transmuable*; *transmutable.*
Veranderbaerheid, v. *Transmutabilité*, f.
Veranderen (ik veranderde, heb veranderd), b. w. *Changer*; *varier*; *convertir*; *transformer*; *transmuer* (*un métal*). Van kleed —. *Changer d'habit.* —, o. w. (met *zyn*). *Changer*; *se changer*; *varier.*
Verandering (-en), v. *Changement*, m.; *variation*; *mutation*; *transmutation*; *conversion*; *révolution*; *vicissitude*, f.
Veranderlyk, b. n. *Changeant*; *variable*; *variant*; *inconstant*; *versatile.* Het lot der wapenen is —. *Les armes sont journalières.*
Veranderlykheid, v. *Changement*, m.; *inconstance*; *instabilité*; *variabilité*; *vicissitude*, f.
Verantwoord, b. n. *Dont on a rendu compte*; *qu'on a justifié.*
Verantwoordelyk, b. n. *Excusable*; *soutenable.* —, aensprakelyk. *Responsable.* —, die rekening moet doen. *Comptable.*
Verantwoordelykheid (z. mv.), v. *Responsabilité*, *comptabilité*, f.
Verantwoorden (ik verantwoordde, heb verantwoord), b. w. *Répondre* ou *rendre compte de*; *être responsable de.* Hy moet het —. *Il en est responsable.* —, verdedigen, regtveerdigen. *Défendre*; *justifier*; *excuser.*
Verantwoordend, b. n. *Apologétique.*
Verantwoorder (-s), m. *Défenseur*; *apologiste*, m. —, borg. *Répondant*, m.; *caution*, f.
Verantwoording, v. *Défense*; *justification*; *apologie*; *excuse*, f. —, borgtogt. *Caution*; *garantie*, f.
Verarbeiden (ik verarbeidde, heb verarbeid), b. w. *Mettre en œuvre*; *employer.*
Verarmen (ik verarmde, heb verarmd), b. w. *Appauvrir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'appauvrir.*
Verarming (z. mv.), v. *Appauvrissement*, m.
Verbabbelen (ik verbabbelde, heb verbabbeld), b. w. *Divulguer en babillant.*
Verbad. *zie* Verbidden.
*Verbael, b. n. *Verbal.*
Verbaelmonden (ik verbaelmondde, heb verbaelmond), b. w. *Dépenser*; *dissiper*; *gaspiller*; *manger le bien de son pupille.*
Verbaesd, b. n. *Étonné*; *troublé*; *consterné.* —, byw. *zie* Verbaesdelyk.
Verbaesdelyk, byw. *Avec étonnement*; *avec trouble.*
Verbaesdheid (z. mv.), v. *Étonnement*; *trouble*, m.; *consternation*, f.
Verbakken (ik verbakte, heb verbakken), b. w. *Employer* ou *consommer en faisant cuire.* —, herbakken. *Recuire.*
*Verbaliseren, o. w. *Verbaliser.*
Verband (-en), o. *Liaison*, f.; *engagement*; *accord*, m. Eng —. *Liaison étroite.* — (van eene wond). *Bandage*; *appareil*, m. In het — planten. *Planter en échiquier.*
Verbandbrief (-ven), m. *Obligation*, f.; *acte obligatoire*, m.
Verbanding, v. *zie* Verband.
Verbandje (-s), o. *Petite liaison*, f.; *petit bandage*, m.
Verbanneling (-en), m. *Banni*; *exilé*; *proscrit*, m.
Verbannen (ik verbande, heb verbannen), b. w. *Bannir*; *exiler*; *proscrire*; *reléguer.*
Verbanning, v. *Bannissement*; *exil*, m.; *proscription*, f. — (uit de kerk). *Excommunication*, f.
Verbasterdheid, v. *zie* Verbastering.
Verbasteren (ik verbasterde, heb verbasterd), b. w. *Abâtardir*; *corrompre*; *dénaturer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'abâtardir*; *dégénérer.*
Verbastering, v. *Abâtardissement*, m.; *dégénération*, f.
Verbazen (ik verbaes, verbaesde, heb verbaesd), b. w. *Étonner*; *troubler*; *consterner*; *déconcerter*; *surprendre.*
Verbazend, b. n. *Étonnant*; *surprenant.*
Verbazing (z. mv.), v. *Étonnement*; *trouble*, m.; *consternation*; *surprise*, f.
Verbedden (ik verbeddede, heb verbed), b. w. *Changer de lit.*
Verbedding, v. *Changement de lit*, m.
Verbeden, v. d. van verbidden.
Verbeelden (ik verbeeldde, heb verbeeld), b. w. *Représenter*; *figurer.* Zich —. *Se représenter*; *se figurer*; *s'imaginer*; *croire.*
Verbeeldend, b. n. *Symbolique.* —, vertoonend. *Figuratif*; *représentatif.* Op eene —e wyze. *Figurativement.*
Verbeelding, v. *Représentation*; *figure*, f. —, inbeelding. *Imagination*; *idée*; *image*, f.
Verbeeldingskracht, v. *Imaginative*; *imagination*, f.
Verbeeltenis, v. *zie* Verbeelding.
Verbeenen (ik verbeende, heb verbeend), b. w. *Ossifier.* —, o. w. (met *zyn*). *S'ossifier.*
Verbeest, b. n. *Abruti.*
Verbeesten (ik verbeestte, heb verbeest), b. w. *Abrutir.*
Verbeet. *zie* Verbyten.
Verbeiden (ik verbeidde, heb verbeid), b. *en* o. w. *Attendre.*
Verbeiding, v. *Attente*, f.
Verbelgen (ik verbelgde, heb verbelgd), b. w. *Offenser*, *irriter*, *courroucer.*
Verbergen (ik verborg, heb verborgen), b. w. *Cacher*; *céler*; *receler.* Zich —. *Se cacher.*
Verberger (-s), m. *Receleur*, m.

Verberging (z. mv.), v. *Recèlement*, m.
Verbergspel, o. *Cligne-musette* (jeu d'enfants), f.
Verbergster (-s), v. *Recéleuse*, f.
Verbeten, v. d. van verbyten.
Verbeteraer (-s), m. *Correcteur; réformateur*, m.
Verbeteraerster (-s), v. *Correctrice; réformatrice*, f.
Verbeteren (ik verbeterde, heb verbeterd), b. w. *Améliorer; abonnir; bonifier; corriger; réformer; amender; rectifier; réparer*. Zyn leven —. *Se corriger; s'amender; s'abonnir*. —, o. w. (met *zyn*). *S'améliorer, s'abonnir*.
Verbeterend, b. n. *Correctionnel*.
Verbeterhuis (-zen), o. *Maison de correction, de force*, f.
Verbetering (-en), v. *Amélioration; correction; réformation; réforme; réfection; réparation*, f.; *amendement*, m.; *rectification*, f. Onder —. *Sauf correction*.
Verbeteringskosten, m. mv. *Impense* (pal.), f.
Verbeterlyk, b. n. *Corrigible; amendable; réformable*.
Verbeurbaer, b. n. *Confiscable*.
Verbeurdmaking, v. } *Confiscation*, f.
Verbeurdverklaring, v. }
Verbeuren (ik verbeurde, heb verbeurd), b. w. *Encourir une amende*. —, verbeurd verklaren. *Confisquer*. —, verliezen. *Perdre*. —, opheffen. *Lever; soulever*.
Verbeuring, v. *Confiscation*, f.
Verbeurlyk, b. n. *Confiscable*.
Verbeurte, v. *Confiscation; amende*, f.
Verbeyden enz. *zie* Verbeiden enz.
Verbezigen (ik verbezigde, heb verbezigd), b. w. *Se servir de; user; consumer ou consommer; employer*.
Verbeziging (z. mv.), v. *Usage; emploi*, m.; *consommation*, f.
Verbiddelyk, b. n. *Exorable*.
Verbidden (ik verbad, heb verbeden), b. w. *Fléchir*. Zyne regters —. *Fléchir ses juges*.
Verbieden (ik verbood, heb verboden), b. w. *Défendre; prohiber; interdire*.
Verbiedend, b. n. *Prohibitif*.
Verbieding, v. *zie* Verbod.
Verbinden (ik verbond, heb verbonden), b. w. *Relier; lier autrement*. Eene wond —. *Panser une plaie, une blessure*. —, verpligten. *Obliger, assujettir, astreindre*. Hy is daer niet toe verbonden. *Il n'y est point obligé*. —, verpanden. *Engager, hypothéquer, nantir*. —, in verbond doen treden. *Liguer*. Zich —. *Se confédérer; s'obliger; s'engager*.
Verbindend, b. n. *Obligatoire*.
Verbinding (-en), v. *Liaison*, f.; *engagement*, m. — (heelk.). *Appareil; pansement*, m.
Verbindingswoord (-en), o. *Copule* (t. de log.), f.
Verbindtenis (-ssen), v. *Alliance; liaison; promesse*, f.; *engagement*, m.; *obligation*, f.
Verbitterd, b. n. *Aigri; irrité*.
Verbitterdheid, v. *zie* Verbittering.
Verbitteren (ik verbitterde, heb verbitterd), b. w. *Aigrir; irriter; exaspérer*.
Verbittering, v. *Aigreur; animosité; exaspération*, f.
Verbleef. *zie* Verblyven.
Verbleeken (ik verbleekte, ben verbleekt), o. w. *Pâlir, blêmir*.
Verbleeking (z. mv.), v. *Pâleur*, f.
Verbleven, v. d. van verblyven.
Verblikken (ik verblikte, ben verblikt), o. w. *Se ternir*. *zie* Verbleeken.

Verblind, b. n. *Aveugle; aveuglé*.
Verblinden (ik verblindde, heb verblind), b. w. *Aveugler; éblouir*. De oogen —. *Bander les yeux*.
Verblindend, b. n. *Éblouissant*.
Verblindheid (z. mv.), v. *Aveuglement; éblouissement*, m.
Verblinding, v. *Éblouissement*, m.
Verbloemd, b. n. *Figuré; métaphorique*. —, byw. *Figurément; métaphoriquement*.
Verbloemdelyk, byw. *Figurément; métaphoriquement*.
Verbloemdheid, v. *Figure; métaphore*, f.
Verbloemen (ik verbloemde, heb verbloemd), b. w. *Pallier; déguiser; colorer*.
Verbloeming, v. *Déguisement*, m.; *palliation*, f. —, verbloemde spreekwyze. *Métaphore; allégorie*, f.
Verbluffen (ik verblufte, heb verbluft), b. w. *Troubler; decourager; rendre confus*.
Verblyd, b. n. *Joyeux; bien aise*.
Verblyden (ik verblydde, heb verblyd), b. w. *Réjouir, causer de la joie, du contentement*. Zich over iets —. *Se réjouir de quelque chose*.
Verblydend, b. n. *Réjouissant; qui fait plaisir*.
Verblyding, v. *Joie, réjouissance, allégresse*, f.
Verblyen, b. w. *zie* Verblyden.
Verblyf (-ven), o. *Séjour*, m.; *demeure; résidence*, f.
Verblyfkosten, m. mv. *Frais de séjour*, m. pl.
Verblyfplaets (-en), v. *Séjour*, m.; *demeure; résidence*, f.
Verblyven (ik verbleef, heb *en* ben verbleven), o. w. *Séjourner; demeurer*.
Verblyving (z. mv.), v. *Demeure*, f.; *séjour*, m.
Verbod (z. mv.), o. *Defense; prohibition; interdiction; suspense, suspension*, f.
Verbodemen (ik verbodemde, heb verbodemd), b. w. *Renverser, transporter d'un vaisseau dans un autre*. Het —. *Renversement*, m.
Verboden, v. d. van verbieden.
Verbodsstelsel, o. *Système prohibitif*, m.
Verbogen, v. d. van verbuigen.
Verbolgen, b. n. *Irrité; courroucé*.
Verbolgenheid, v. *Courroux*, m.
Verbond (-en), o. *Alliance; confédération; ligue; coalition*, f.; *traité; pacte*, m. Een — maken *of* aengaen. *Se liguer, se confédérer*. Het oud en nieuw —. *L'ancien et le nouveau Testament*.
Verbond. *zie* Verbinden.
Verbondbreekster (-s), v. *Violatrice d'un traité*, f.
Verbondbreker (-s), m. *Violateur ou infracteur d'un traité*, m.
Verbondbreking, v. *zie* Verbondsbreuk.
Verbonden, v. d. van verbinden.
Verbondene (-n), m. *Obligé*, m.
Verbondmaker (-s), m. *Celui qui fait un traité*.
Verbondsbreuk, v. *Infraction* ou *rupture d'un traité etc.*, f.
Verbondsbrief, m. *zie* Verbondschrift.
Verbondschender, m. *zie* Verbondbreker.
Verbondschrift (-en), o. *Action d'alliance; traité écrit*, m.
Verbondskist, v. *Arche d'alliance*, f.
Verbood. *zie* Verbieden.
Verboog. *zie* Verbuigen.
Verboorden (ik verboordde, heb verboord). b. w. *Reborder*.
Verborg. *zie* Verbergen.
Verborgen, v. d. van verbergen. —, b. n. *Caché; secret; occulte; mystérieux; clandestin*. —,

—, byw. In het —. *Secrètement, en cachette; clandestinement.*
Verborgenheid, v. *Mystère; secret*, m.; *clandestinité*, f.
Verborgenlyk, byw. *Mystérieusement, clandestinement.*
Verbouwen (ik verbouwde, heb verbouwd), b. w. *Rebâtir.* —, aen het bouwen besteden. *Employer* ou *dépenser en bâtissant.*
Verbouwereren (ik verbouwereerde, heb verbouwereerd), b. w. *Troubler; déconcerter.*
Verbouwing, v. *Reconstruction*, f.
Verbrabbelen (ik verbrabbelde; heb verbrabbeld), b. w. *Brouiller, confondre.*
Verbragt, *zie* Verbrengen.
Verbrak. *zie* Verbreken.
Verbrandbaer, b. n. *Combustible.*
Verbranden (ik verbrandde, heb verbrand), b. w. *Brûler; réduire en cendres; griller; havir.* —, o. w. (met *zyn*). *Brûler; être consumé par le feu.* — (van de zon). *Se hâler au soleil.*
Verbrandensweerdig, b. n. *Brûlable.*
Verbrandheid (z. mv.), v. *Brûlure; adustion*, f. — (door de zon). *Hâle*, m.
Verbranding, v. *Brûlement*, m.; *combustion*, f.
Verbrassen (ik verbraste, heb verbrast), b. w. *Dissiper; dépenser en débauches.*
Verbreeden (ik verbreedde, heb verbreed), b. w. *Élargir.*
Verbreeding, v. *Élargissement*, m.
Verbreekbaer, b. n. *Fragile.*
Verbreekster (-s), v. *Celle qui rompt; violatrice*, f.
Verbreiden (ik verbreidde, heb verbreid), b. w. *Divulguer; publier; semer; répandre.*
Verbreider (-s), m. *Celui qui divulgue, qui publie, divulgateur*, m.
Verbreiding, v. *Divulgation; publication*, f.
Verbreidster (-s), v. *Celle qui divulgue, qui publie, divulgatrice*, f.
Verbrekelyk, b. n. *Fragile.*
Verbreken (ik verbreek, verbrak, heb verbroken), b. w. *Rompre; enfreindre; violer; transgresser.*
Verbreker (-s), m. *Celui qui rompt; violateur; infracteur; transgresseur*, m.
Verbreking (-en), v. *Rupture; infraction; violation; transgression*, f.
Verbrengen (ik verbragt, heb verbragt), b. w. *Transporter.*
Verbrenging, v. *Transport*, m.
Verbrodden (ik verbroddede, heb verbrod), b. w. *Gâter, bousiller.*
Verbrodder (-s), m. *Bousilleur*, m.
Verbrodding, v. *Bousillage*, m.
Verbrodster (-s), v. *Bousilleuse*, f.
Verbroeijen (ik verbroeide, heb verbroeid), b. w. *Gâter à force d'échauffer.* —, o. w. (met *zyn*). *Se gâter en s'échauffant.*
Verbroken, v. d. van verbreken.
Verbrood, b. n. *Impané* (théol.).
Verbrooding, v. *Impanation* (théol.), f.
Verbruijen (ik verbruide, heb verbruid), b. w. *Gâter.*
Verbruiken (ik verbruikte, heb verbruikt), b. w. *User, consommer, employer.*
Verbruiker (-s), m. *Consommateur*, m.
Verbruiking (z. mv.), v. *Consommation*, f.
Verbryzelaer (-s), m. *Celui qui brise, qui casse.*
Verbryzelaerster (-s), v. *Celle qui brise, qui casse.*
Verbryzelen (ik verbryzelde, heb verbryzeld), b. w. *Briser, rompre, casser, fracasser.*
Verbryzeling, v. *Action de briser, de rompre; comminution*, f.; *broiement*, m.; *trituration*, f.
Verbuigbaer, b. n. *Flexible; déclinable.*
Verbuigbaerheid (z. mv.), v. *Déclinabilité*, f.
Verbuigelyk, b. n. *zie* Verbuigbaer.
Verbuigen (ik verboog, heb verbogen), b. w. *Plier.* — (spraekk.). *Décliner.*
Verbum, o. (spraekk.). *Verbe*, m.
Verbysterdheid, v. *zie* Verbystering.
Verbysteren (ik verbysterde, heb verbysterd), b. w. *Troubler; déconcerter; confondre.*
Verbystering, v. *Trouble; désordre*, m.; *confusion*, f.
Verbyten (ik verbeet, heb verbeten), b. w. *Réprimer; contenir.* Zich —. *Se retenir.*
Vercierder, m. *zie* Versierder.
Vercieren enz. *zie* Versieren enz.
Verdacht. *zie* Verdenken. —, b. n. *Suspect.* — houden. *Suspecter, soupçonner.* — zyn op iets. *Penser, être préparé à quelque chose.*
Verdachtheid (z. mv.), v. *Soupçon*, m.; *suspicion* (pal.), f.
Verdachtig, b. n. *Suspect.*
Verdaen, v. d. van verdoen.
Verdagen, b. w. *zie* Verdagvaerden.
Verdagt enz. *zie* Verdacht enz.
Verdagvaerden (ik verdagvaerdde, heb verdagvaerd), b. w. *Ajourner; citer.*
Verdagvaerding, v. *Ajournement*, m.; *citation*, f.
Verdampen (ik verdampte, ben verdampt), o. w. *S'évaporer.*
Verdamping, v. *Évaporation*, f.
Verdansen (ik verdanste, heb verdanst), b. w. *Dépenser* ou *consumer à la danse.*
Verdedigbaer, b. n. *Soutenable; justifiable.*
Verdedigen (ik verdedigde, heb verdedigd), b. w. *Défendre; protéger; soutenir; justifier.* Zich —. *Se défendre; se justifier.*
Verdedigend, b. n. *Défensif; apologétique.*
Verdediger (-s), m. *Défenseur; protecteur; apologiste*, m. — (regt). *Défendeur*, m. — (van eene stelling). *Répondant*, m.
Verdediging (-en), v. *Défense; protection; apologie; justification*, f.
Verdedigingsmiddel (-en), o. *Moyen de défense*, m.
Verdedigingsrede, v. *Discours apologétique*, m.; *apologie*, f.
Verdedigschrift (-en), o. *Écrit apologétique*, m.; *apologie*, f.; *manifeste*, m.
Verdedigster (-s), v. *Celle qui défend; protectrice*, f. — (regt). *Défenderesse*, f.
Verdeed. *zie* Verdoen.
Verdeeging (z. mv.), v. *Impastation* (pharm.), f.
Verdeelbaer, b. n. *Divisible; partible; réductible.*
Verdeeld, v. d. van verdeelen. —, b. n. *Divisé; partagé.* —, oneenig. *Désuni, divisé; brouillé.*
Verdeeldheid (-heden), v. *Division; désunion; discorde, dissension, brouillerie*, f.
Verdeelen (ik verdeelde, heb verdeeld), b. w. *Diviser; partager; répartir; distribuer; démembrer; désunir.*
Verdeelend, b. n. *Distributif.*
Verdeeler (-s), m. *Répartiteur*, m.
Verdeeling (-en), v. *Division; répartition*, f.; *partage; démembrement*, m. —, oneenigheid. *Désunion; discorde*, f.

Verdeelingsteeken (-en), o. *Tiret*, m.
Verdek (-kken), o. *Tillac*, *pont* (*d'un navire*), m.
Verdekje (-s), o. *Tille*, f., *petit tillac*, m.
Verdeksbalken, m. mv. *Barots* (t. de mar.), m. pl.
Verdelgen (ik verdelgde, heb verdelgd), b. w. *Détruire*; *ruiner*; *extirper*; *exterminer*; *faire périr*.
Verdelgend, b. n. *Exterminateur*; *destructeur*.
Verdelger (-s), m. *Destructeur*, *extirpateur*, *exterminateur*, m.
Verdelging, v. *Destruction*; *extirpation*; *extermination*; *ruine*, f.
Verdelgster (-s), v. *Celle qui détruit*; *destructrice*, f.
Verdemoedigen enz. *zie* Verootmoedigen enz.
Verdenken (ik verdacht, heb verdacht), b. w. *Soupçonner*; *suspecter*.
Verdenking, v. *Soupçon*, m.; *suspicion* (pal.), f.
Verder, b. n. *Autre*; *ultérieur*; *suivant*. Het —e. *Le reste*. —, byw. *Plus loin*; *outre*; *au reste*; *de plus*; *d'ailleurs*.
Verderf (z. mv.), o. *Perte*; *ruine*; *destruction*; *perdition*; *corruption*; *damnation*, f. In zyn — loopen. *Courir à sa perte*. Het eeuwig —. *La damnation éternelle*.
Verderfelyk, b. n. *Ruineux*; *pernicieux*, *destructeur*; *destructif*. —, bederfelyk. *Corruptible*.
Verderfelykheid (z. mv.), v. *Corruptibilité*, f.
Verderfenis, v. *zie* Verdorf.
Verders, byw. *Au reste*, *de plus*.
Verderven (ik verdorf, heb verdorven), b. w. *Détruire*; *ruiner*; *dévaster*. —, bederven. *Corrompre*; *gâter*. —, o. w. (met *zyn*). *Se gâter*; *se corrompre*.
Verderver (-s), m. *Destructeur*; *corrupteur*, m.
Verderving, v. *Destruction*; *ruine*; *perte*; *corruption*, f.
*Verdestruëren, b. w. *zie* Verwoesten.
Verdicht, v. d. van verdichten. —, b. n. *Chimérique*; *fabuleux*.
Verdichten (ik verdichtte, heb verdicht), b. w. *Inventer*; *controuver*; *forger*.
Verdichting (-en), v. *Invention*; *fiction*; *fable*, f.
Verdichtsel (-s,-en), o. *Chimère*, f. *zie* Verdichting.
Verdichtselkunde (z. mv.), v. *Mythologie*, f.
Verdienen (ik verdiende, heb verdiend), b. w. *Mériter*; *gagner*. Den kost —. *Gagner sa vie*.
Verdienste (-n), v. *Mérite*, m.
Verdienstelyk, b. n. } *Méritoire*.
Verdienstig, b. n. }
Verdienstiglyk, byw. *Méritoirement*.
Verdiep, o. *Lointain*, m.
Verdiepen (ik verdiepte, heb verdiept), b. w. *Approfondir*.
Verdieping (-en), v. *Approfondissement*, m —, stagie. *Étage*, m.
Verdier, o. *Enchère*, f.
Verdierder (-s), m. *Enchérisseur*, m.
Verdieren (ik verdierde, heb verdierd), b. w. *Enchérir*; *renchérir*.
Verdikbaer, b. n. *Condensable*.
Verdikbaerheid (z. mv.), v. *Condensabilité*, f.
Verdikken (ik verdikte, heb verdikt), b. w. *Épaissir*; *rendre plus épais*; *condenser*. —, o. w. (met *zyn*). *S'épaissir*; *devenir plus épais*; *se condenser*.

Verdikking (z. mv.), v. *Épaississement*, m.; *condensation*; *concrétion*, f.
Verding (-en), o. *Accord*; *contrat*, m.; *convention*, f.
Verdingen, b. w. *zie* Bedingen.
Verdobbelen (ik verdobbelde, heb verdobbeld), b. w. *Perdre au jeu de dés*. — *zie* Verdubbelen.
Verdobbeling, v. *zie* Verdubbeling.
Verdoemd, v. d. van verdoemen. —, b. n. *Damné*; *réprouvé*; *maudit*.
Verdoemde, m. *Damné*; *réprouvé*, m.
Verdoemelyk, b. n. *Damnable*; *condamnable*. —, byw. *Damnablement*.
Verdoemen (ik verdoemde, heb verdoemd), b. w. *Damner*; *condamner*; *réprouver*.
Verdoemenis, v. *Damnation*; *condamnation*; *réprobation*, f.
Verdoeming, v. *zie* Verdoemenis.
Verdoen (ik verdeed, heb verdaen), b. w. *Défaire*, *tuer*. —, herdoen. *Refaire*. —, verteren. *Dépenser*. —, verkwisten. *Dissiper*; *prodiguer*; *gaspiller*. —, bezigen. *Employer*. Zich —. *Se défaire*, *se tuer*. —, o. *Usage*, *service*, m.
Verdoffen (ik verdofte, ben verdoft), o. w. *Devenir plus sourd* (*en parlant d'un bruit*).
Verdolen (ik verdool, verdoolde, ben verdoold), o. w. *S'égarer*; *se fourvoyer*; *se perdre*.
Verdoling, v. *Égarement*, m., *erreur*, f.
Verdompen (ik verdompte, heb verdompt), b. w. *Éteindre*; *étouffer*.
Verdonkeren (ik verdonkerde, heb verdonkerd), b. w. *Obscurcir*; *offusquer*. —, o. w. (met *zyn*). *S'obscurcir*.
Verdonkering, v. *Obscurcissement*, m.
Verdoofdheid, v. *Engourdissement*, m.
Verdoold, v. d. van verdolen. —, b. n. *Égaré*; *perdu*.
Verdooldheid (z. mv.), v. *Égarement*, m.; *erreur*, f.
Verdooren (ik verdoorde, ben verdoord), o. w. *Devenir fou*; *être fou*.
Verdooven (ik verdoofde, heb verdoofd), b. w. *Assourdir*; *offusquer*; *ternir*; *engourdir*, *stupéfier*. —, o. w. (met *zyn*). *Se ternir*.
Verdooving, v. *Ternissure*; *stupéfaction*, f., *engourdissement*, m.
Verdord, v. d. van verdorren. —, b. n. *Sec*; *aride*; *desséché*.
Verdordheid (z. mv.), v. *Sécheresse*; *aridité*, f.
Verdorf. *zie* Verderven.
Verdorren (ik verdorde, heb verdord), b. w. *Sécher*; *dessécher*. —, o. w. (met *zyn*). *Sécher*; *Se dessécher*.
Verdorring (z. mv.), v. *Dessèchement*, m.
Verdorven, v. d. van verderven. —, b. n. *Gâté*; *corrompu*; *dépravé*.
Verdorvenheid (z. mv.), v. *Corruption*; *dépravation*, f.
Verdossen (ik verdoste, heb verdost), b. w. *Parer d'un habillement neuf*.
Verdouwen (ik verdouwde, heb verdouwd), b. w. *Digérer*.
Verdouwing (z. mv.), v. *Digestion*, f.
Verdraegbaer (-der, -st), b. n. *Supportable*; *tolérable*.
Verdraegzaem, b. n. *Patient*; *endurant*; *tolérant*. —, byw. *Patiemment*; *avec tolérance*.
Verdraegzaemheid (z. mv.), v. *Patience*; *tolérance*, f.
Verdraegzaemlyk, byw. *Patiemment*; *avec tolérance*.

Verdraeid, v. d. van verdraeijen.
Verdraeijen (ik verdraeide, heb verdraeid), b. w. *Tordre; forcer;* (fig.) *détorquer; donner une fausse interprétation à.* Eenen sleutel, een slot —. *Forcer une clef, une serrure.*
Verdraeijing, v. *Fausse interprétation; distorsion,* f.
Verdrag (-en), o. *Accord; accommodement; contrat; pacte; traité,* m.; *convention; transaction; composition,* f. — maken. *Contracter; composer.* Een — aengaen met iemand. *Faire une convention avec quelqu'un.* Met —. *Par accord; de sens rassis.*
Verdragelyk, b. n. *Supportable; tolérable.* —, byw. *Tolérablement; supportablement.*
Verdragen (ik verdraeg, verdroeg, heb verdragen), b. w. *Transporter.* —, lyden. *Souffrir; supporter; endurer; tolérer; permettre.* —, uitstaen. *Essuyer.*
Verdreef. *zie* Verdryven.
Verdreveling (-en), m. *Réfugié,* m.
Verdreven, v. d. van verdryven.
Verdriet (z. mv.), o. *Ennui; déplaisir; chagrin,* m.; *peine,* f. Iemand veel — aendoen. *Causer beaucoup de chagrin à quelqu'un.*
Verdrietelyk, b. n. *zie* Verdrietig.
Verdrietelykheid (z. mv.), v. *Ennui; chagrin,* m.
Verdrieten (ik verdroot, heb verdroten), b. w. *Ennuyer.* —, o. *en* onp. w. *Ennuyer; chagriner.*
Verdrietend, b. n. *zie* Verdrietig.
Verdrietig, b. n. *Ennuyeux; ennuyant; fâcheux; chagrinant; qui est de mauvaise humeur.* — worden. *S'ennuyer.* —, byw. *Ennuyeusement.*
Verdrietiglyk, byw. *Ennuyeusement.*
Verdringen (ik verdrong, heb verdrongen), b.w. *Déplacer en poussant; presser; serrer.*
Verdrinken (ik verdronk, heb verdronken), b.w. *Noyer.* —, in drank verteren. *Dépenser à boire.* —, o. w. (met *zyn*). *Se noyer.*
Verdrinking, v. *Action de noyer, de se noyer,* f.; *noyades,* f. pl.
Verdroeg. *zie* Verdragen.
Verdrong. *zie* Verdringen.
Verdrongen, v. d. van verdringen.
Verdronken — verdrinken.
Verdroogen (ik verdroogde, heb verdroogd), b. w. *Sécher; dessécher; tarir.* —, o. w. (met *zyn*). *Sécher; se dessécher; tarir.*
Verdrooging (z. mv.), v. *Dessèchement; tarissement,* m.
Verdroot. *zie* Verdrieten.
Verdroten, v. d. van verdrieten.
Verdrukken (ik verdrukte, heb verdrukt), b. w. *Opprimer; accabler; vexer.* — (van papier spr.). *Employer* ou *consommer à l'impression.*
Verdrukkend, b. n. *Oppressif; oppresseur; accablant.*
Verdrukker (-s), m. *Oppresseur,* m.
Verdrukking (-en), v. *Oppression,* f.; *accablement,* m.
Verdrukt, v. d. van verdrukken. —, b. n. *Opprimé; accablé.*
Verdrukte (-n), m. *Opprimé,* m.
Verdruktheid, v. *zie* Verdrukking.
Verdruppelen (ik verdruppelde, ben verdruppeld), o. w. *S'écouler par gouttes.*
Verdryfster (-s), v. *Celle qui chasse.*
Verdryven (ik verdreef, heb verdreven), b. w. *Chasser; expulser; bannir; dissiper.* Den tyd —. *Passer* ou *tuer le temps.*
Verdryver (-s), m. *Celui qui chasse.*
Verdryving, v. *Expulsion,* f.
Verdubbelen (ik verdubbelde, heb verdubbeld), b. w. *Doubler; redoubler; augmenter.*
Verdubbelend, b. n. *Duplicatif, réduplicatif* (gramm.).
Verdubbeling, v. *Redoublement,* m.; *duplication* (math.); *réduplication* (gramm.), f.
Verduft, b. n. *Moisi; qui sent le relent.*
Verduidelyken (ik verduidelykte, heb verduidelykt), b. w. *Éclaircir; expliquer.*
Verduidelyking, v. *Éclaircissement,* m.; *explication,* f.
Verduisteren (ik verduisterde, heb verduisterd), b. w. *Obscurcir; offusquer; ternir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'obscurcir.*
Verduistering (-en), v. *Obscurcissement,* m.; *éclipse,* f.
Verduitschen (ik verduitschte, heb verduitscht), b. w. *Traduire en allemand* ou *en flamand.*
Verduitscher (-s), m. *Celui qui traduit en allemand* ou *en flamand.*
Verduitsching, v. *Traduction faite en allemand* ou *en flamand,* f.
Verduiveld, b. n. *Diabolique; endiablé; possédé.*
Verduldig, b. n. *Patient; endurant; indulgent.* —, byw. *Patiemment.*
Verduldigheid (z. mv.), v. *Patience; indulgence,* f.
Verduldiglyk, byw. *Patiemment.*
Verdunnen (ik verdunde, heb verdund), b. w. *Amincir; amenuiser; atténuer; raréfier; subtiliser.*
Verdunnend, b. n. *Atténuant.*
Verdunning, v. *Amincissement,* m.; *atténuation; raréfaction; subtilisation,* f.
Verduren (ik verduer, verduerde, heb verduerd), b. w. *Endurer; supporter; souffrir.* —, verslyten. *User.*
Verdutten (ik verduttede, heb verdut), b. w. *Passer (son temps) à sommeiller.* —, o. w. *Sommeiller.*
Verduwen enz. *zie* Verdouwen enz.
Verdwaesd, b. n. *Fou; sot; insensé.*
Verdwalen enz. *zie* Verdolen enz.
Verdwazen (ik verdwaes, verdwaesde, heb verdwaesd) b. w. *Rendre fou.* —, o. w. (met *zyn*). *Devenir fou.*
Verdween. *zie* Verdwynen.
Verdwelmd, b. n. *Étourdi.*
Verdwelmdheid, v. *Étourdissement,* m.
Verdwelmen (ik verdwelmde, heb verdwelmd), b. w. *Étourdir.*
Verdwelmend, b. n. *Étourdissant.*
Verdwenen, v. d. van verdwynen.
Verdwynen (ik verdween, ben verdwenen), o. w. *Disparaître; s'évanouir; passer; s'éclipser.*
Verdwyning (z. mv.), v. *Disparition,* f.
Veredelen (ik veredelde, heb veredeld), b. w. *Ennoblir; anoblir.*
Veredeling, v. *Anoblissement,* m.
Vereelten (ik vereeltte, heb vereelt), b. w. *Couvrir de callosités.* —, o. w. (met *zyn*). *Devenir calleux, durillonner.*
Vereeltheid (z. mv.), v. *Callosité,* f.; *cal; calus; durillon,* m.
Vereenen, b. w. *zie* Vereenigen.
Vereenigd, v. d. van vereenigen.
Vereenigen (ik vereenigde, heb vereenigd), b.w. *Unir; réunir; joindre; incorporer.* De vereenigde landschappen. *Les provinces unies.* —,

een verbond aengaen; trouwen. Allier; unir par mariage. —, bevredigen. Accommoder; concilier; réconcilier.

Vereenigend, b. n. Conciliateur, conciliant.

Vereeniger (-s), m. Conciliateur; réconciliateur, m.

Vereeniging, v. Union; réunion; jonction; incorporation, f. —, bevrediging. Conciliation; réconciliation, f.

Vereenigingsteeken (-en, -s), o. Trait d'union, tiret, m.

Vereenigster (-s), v. Conciliatrice; réconciliatrice, f.

Vereening, v. zie Vereeniging.

Vereenvoudigen (ik vereenvoudigde, heb vereenvoudigd), b. w. Simplifier.

Vereenvoudiging, v. Simplification, f.

Vereerder (-s), m. Celui qui honore.

Vereeren (ik vereerde, heb vereerd), b. w. Honorer. —, een geschenk doen. Faire présent.

Vereerenswaerdig, b. n.
Vereerensweerdig, b. n. } Honorable; vénérable; respectable.

Vereering, v. Vénération, f.; respect, m. —, geschenk. Don; présent; cadeau, m.

Vereerster (-s), v. Celle qui honore.

Vereeuwigen (ik vereeuwigde, heb vereeuwigd), b. w. Éterniser; immortaliser; perpétuer.

Vereffenaer (-s), m. Liquidateur, m.

Vereffenen (ik vereffende, heb vereffend), b. w. Régler; arranger; terminer; liquider; compenser. Een geschil —. Vider un différend.

Vereffening, v. Action de régler, de terminer; liquidation, f.

Vereisch (z. mv.), o. Exigence, f. Naer — van zaek. Selon l'exigence du cas.

Vereischbaer, b. n. Exigible.

Vereischen (ik vereischte, heb vereischt), b. w. Demander; exiger; requérir.

Vereisching, v. zie Vereisch.

Vereischt, v. d. van vereischen. —, b. n. Compétent; requis.

Vereischte (-n), o. Chose exigée ou requise; qualité ou condition nécessaire, f.

Verengen (ik verengde, heb verengd), b. w. Étrécir; rétrécir.

Verenging, v. Étrécissement; rétrécissement, m.

Verergerbaer, b. n. Altérable.

Verergeren (ik verergerde, heb verergerd), b. w. Empirer, détériorer, rendre pire. —, ergernis geven. Scandaliser. —, o. w. (met zyn). Empirer, devenir pire.

Verergering, v. Action d'empirer; détérioration, altération, f. —, ergernis. Scandale, m.

Verergernis, v. Scandale, m.

Veretteren (ik veretterde, ben veretterd), o. w. S'ulcérer.

Verettering, v. Ulcération; suppuration, f.

Verevenen enz. zie Vereffenen enz.

Verf (-ven), v. Couleur; teinte; teinture, f.; teint; coloris, m.

Verfberd (-en), o.
Verfbord (-en), o. } Palette (de peintre), f.

Verfdoos (-zen), v. Boîte à couleurs, f.

Verfhout, o. Bois de teinture, m.

Verfketel (-s), m. Chaudière de teinturier, f.

Verfkooper, m. zie Verfverkooper.

Verfkuip (-en), v. Cuve de teinturier, f.

Verfkwast (-en), m. Brosse de peintre ou de barbouilleur, f.

Verflauwen (ik verflauwde, ben verflauwd), o. w. Se ralentir; se relâcher; (fig.) se refroidir.

Verflauwing, v. Ralentissement, relâchement, m.

Verflegging, v. Coloris, m.; couche, f.

Verfoeijelyk, b. n. Détestable; abominable; exécrable; horrible; odieux; indigne. —, byw. Détestablement; exécrablement; indignement; odieusement.

Verfoeijelykheid, v. Abomination; horreur; énormité; atrocité, f.

Verfoeijen (ik verfoeide, heb verfoeid), b. w. Détester; exécrer; abhorrer.

Verfoeijenswaerdig, b. n.
Verfoeijensweerdig, b. n. } zie Verfoeijelyk.

Verfoeijing (z. mv.), v. Détestation; horreur; aversion, f.

Verfoeliën (ik verfoeliede, heb verfoelied), b. w. Recouvrir de mercure ou de vif-argent.

Verfoeliesel, o. Couche de mercure ou de vif-argent; tain, m.

Verfomfooijen (ik verfomfooide, heb verfomfooid), b. w. Gâter.

Verfommelen (ik verfommelde, heb verfommeld), b. w. Chiffonner; froisser.

Verfpot (-tten), m. Pot à couleurs, m.

Verfraeijen (ik verfraeide, heb verfraeid), b. w. Embellir.

Verfraeijing, v. Embellissement, m.

Verfranschen (ik verfranschte, heb verfranscht), b. w. Franciser.

Verfrisschen (ik verfrischte, heb verfrischt), b. w. Rafraîchir.

Verfrisschend, b. n. Rafraîchissant.

Verfrissching (-en), v. Rafraîchissement, m.

Verfrommelen, b. w. zie Verfommelen.

Verfster (-s), v. Teinturière, f.

Verfstof, v.
Verfstoffe, v. } Couleur, f.

Verfverandering, v. Colorisation, f.

Verfverkooper (-s), m. Marchand de couleurs, m.

Verfvryver, m. zie Verfwryver.

Verfwinkel (-s), m. Boutique où l'on vend des couleurs, f.

Verfwryver (-s), m. Broyeur, m.

Vergaderen (ik vergaderde, heb vergaderd), b. w. Assembler; rassembler; amasser. Schatten —. Amasser des trésors. —, o. w. (met zyn). S'assembler; se réunir.

Vergadering (-en), v. Amas; assemblage, m. —, byeenkomst. Assemblée, f., rassemblement, m. Oproerige —. Attroupement, m. Ongeoorloofde —. Conventicule; conciliabule, m. — (van toehoorders). Auditoire, m.

Vergaderingje (-s), o. Petite assemblée, f.

Vergaderplaets (-en), v. Lieu d'assemblée, de réunion; rendez-vous, m.

Vergaen (ik verga, verging, ben vergaen), o. w. Périr; se perdre. Onkruid vergaet niet. Mauvaise herbe croît toujours. —, afloopen. Avoir un bon ou un mauvais succès; se passer. —, vervallen. Déchoir; dépérir. Van ellende —. Périr de misère. —, overgaen. Passer; se passer; disparaître.

Vergaerder (-s), m. Celui qui assemble, qui amasse.

Vergaersel, o. Assemblage; amas, m.

Vergaf. zie Vergeven.

Vergallen (ik vergalde, heb vergald), b. w. Crever le fiel; (fig.) empoisonner; envenimer; gâter. De bot is vergald. L'affaire est gâtée.

Vergangen, b. n. Passé; écoulé. Het — jaer. L'année passée.

Vergankelyk, b. n. Périssable; fragile; passager; transitoire; corruptible.

kelykheid (z. mv.), v. *Fragilité; instabi-*
corruptibilité, f.
sen (ik vergansde, heb vergansd), b. w.
ier un régal d'entrée.
sing, v. *Régal d'entrée*, m.
en (ik vergaep, vergaepte, heb vergaept),
Zynen mond —. *Se démettre la mâchoire*
uvrant trop la bouche. Zynen tyd —.
:r son temps à bayer aux corneilles. Zich
ıs aen —. *Se laisser entraîner à; s'atta-*
trop à quelque chose.
en (ik vergaer, vergaerde heb vergaerd),
Emboîter. zie Vergaderen.
ing, v. *Emboîture*, f. zie Vergadering.
ten (ik vergastte, heb vergast), b. w.
ler traiter.
:ing, v. *Régal; repas*, m.
zie Vergeten.
fbaer, b. n. } *Pardonnable; excusable;*
flyk, b. n. } *rémissible.*
fs, te vergeefs, byw. *Vainement; en vain,*
lement.
fsch, b. n. *Vain; inutile, infructueux.*
moeite. *Peine inutile*. —en arbeid doen.
re l'eau, perdre sa peine. —e woorden.
iage, m.
iachtig, b. n. *Oublieux.*
iachtigheid (z. mv.), v. *Défaut de mé-*
e, m.
tal (-llen), m. *Personne oublieuse*, f.
tboek, m. *en* o. *Oubli*, m. In het — ge-
ı. *Tomber dans l'oubli.*
tvloed (z. mv.), m. *Léthé; fleuve d'ou-*
m.
ken (ik vergekte, heb vergekt), b. w.
're fou. —, o. w. (met *zyn*). *Devenir*

len (ik vergold, heb vergolden), b. w.
mpenser.
ler (-s), m. *Rémunérateur*, m.
ling (-en), v. *Récompense; rétribution*, f.
ιek. zie Vergelyken.
ıken, v. d. van vergelyken.
ιden, b.w. zie Geleiden.
yk (-en), o. *Accord; accommodement;*
, m.; *convention; transaction*, f.
ykelyk, b. n. *Comparable.*
yken (ik vergeleek, heb vergeleken),
Comparer; confronter; mettre en paral-
Zich by iemand —. *Se comparer à quel-*
ı. —, bevredigen. *Accommoder; récon-*
.
ykend, b. n. *Comparatif*. —erwyze. *Com-*
tivement; par comparaison.
ykenis, v. *Comparaison*, f. By —. *Par*
araison.
yking (-en), v. *Comparaison; confronta-*
, f.; *parallèle*, m. By —. *Par comparai-*
In — met *of* van. *En comparaison de*. —
een afschrift. *Collation*, f.
ıakkelyken (ik vergemakkelykte, heb ver-
ıkkelykt), b. w. *Faciliter.*
ıakkelyking, v. *Action de faciliter*, f.;
i facilite.
(ik vergde, heb gevergd), b. w. *Deman-*
exiger; requérir.
ıoegd, b. n. *Satisfait; content.*
oegdheid (z. mv.), v. *Satisfaction*, f.;
ntement, m.
ıoegen (ik vergenoegde, heb vergenoegd),
. *Satisfaire; contenter*. Zich met iets —.
ontenter ou *être satisfait de quelque chose.*
—. zie Vergenoeging.

Vergenoegend, b. n. *Satisfaisant.*
Vergenoeging, v. *Satisfaction*, f.; *contente-*
ment, m.
Vergenoegzaem, b. n. *Facile à contenter.*
Vergenoegzaemheid (z. mv.), v. *Modération;*
tempérance, f.; *contentement*, m.
Vergetelachtig, b. n. *Oublieux.*
Vergetelheid (z. mv.), v. *Oubli*, m.
Vergetelig, b. n. } *Oublieux.*
Vergetelyk, b. n. }
Vergetelykheid (z. mv.), v. *Oubli*, m.
Vergeten (ik vergeet, vergat, heb vergeten),
b. w. *Oublier*. Ik heb het —. *Je l'ai oublié*. Zich
—. *S'oublier; manquer.*
Vergetenheid (z. mv.), v. } *Oubli*, m.
Vergetenis (z. mv.), v. }
Vergeter (-s), m. *Celui qui oublie.*
Vergetig, b. n. *Oublieux.*
Vergeven (ik vergeef, vergaf, heb vergeven),
b. w. *Pardonner; faire grâce; remettre*. —,
geven. *Donner; conférer*. Een ambt —. *Disposer*
d'une charge. De kaert is —. *Les cartes sont mal*
données. —, met vergift ombrengen. *Empoi-*
sonner.
Vergever (-s), m. *Empoisonneur*, m. — (van een
geestelyk ambt). *Collateur*, m.
Vergeving, v. *Pardon*, m.; *rémission*, f. — (van
een geestelyk ambt). *Collation*, f.
Vergevorderd, b. n. *Bien avancé.*
Vergewissen (ik vergewiste, heb vergewist),
b. w. *Assurer.*
Vergezellen (ik vergezelde, heb vergezeld), b. w.
Accompagner.
Vergezelschappen, b. w. zie Vergezellen.
Vergezelschapping (z. mv.), v. *Accompagnement*,
m.; *concomitance*, f.
Vergieten (ik vergoot, heb vergoten), b. w.
Refondre. —, storten. *Répandre; verser; épan-*
cher. Bloed —. *Répandre du sang.*
Vergieting (z. mv.), v. *Refonte*, f. — van bloed.
Effusion de sang.
Vergiettest (-en), v. *Passoire*, f.
Vergif, o. zie Vergift.
Vergiffenis (-ssen), v. *Pardon*, m.; *rémission;*
absolution, f. Algemeene —. *Amnistie*, f.
Vergifmenger (-s), m. *Empoisonneur*, m.
Vergifmengster (-s), v. *Empoisonneuse*, f.
Vergift (-en), o. *Poison; venin*, m.
Vergiftafdryvend, b. n. *Alexipharmaque; ale-*
xitère.
Vergiftboom (-en), m. *Mancenillier; toxicoden-*
dron, m.
Vergiften, b. w. zie Vergiftigen.
Vergiftig, b. n. *Vénéneux; venimeux.*
Vergiftigd, v. d. van vergiftigen.
Vergiftigen (ik vergiftigde, heb vergiftigd), b. w.
Empoisonner; envenimer.
Vergiftiger (-s), m. *Empoisonneur*, m.
Vergiftiging, v. *Empoisonnement*, m.
Vergiftigster (-s), v. *Empoisonneuse*, f.
Vergiftmenger (-s), m. *Empoisonneur*, m.
Vergiftmengster (-s), v. *Empoisonneuse*, f.
Verging. zie Vergaen.
Vergissen (zich) (ik vergiste my, heb my ver-
gist), wed. w. *Se méprendre; se tromper; s'a-*
buser; se mécompter.
Vergissing (-en), v. *Méprise; erreur; bévue*,
f.; *mécompte*, m.
Verglaessel, o. *Vernissure*, f.; *émail*, m.
Verglazen (ik verglaes, verglaesde, heb verglaesd),
b. w. *Vernisser; vernir; plomber.*
Verglazer (-s), m. *Vernisseur*, m.

Verglazing, v. *Vernissure*, f.

Vergoden (ik vergood, vergoodde, heb vergood), b. w. *Déifier; apothéoser; mettre au rang des dieux.*

Vergoding, v. *Déification; apothéose*, f.

Vergoedbaer, b. n. *Restituable.*

Vergoeden (ik vergoedde, heb vergoed), b. w. *Dédommager; indemniser; réparer; compenser.* Ik zal u dat verlies —. *Je vous dédommagerai de cette perte.*

Vergoeding (-en), v. *Dédommagement*, m.; *indemnité*, f.

Vergoelyken (ik vergoelykte, heb vergoelykt), b. w. *Colorer, flatter.*

Vergold. *zie* Vergelden.

Vergolden, v. d. van vergelden.

Vergoot. *zie* Vergieten.

Vergoten, v. d. van vergieten.

Vergouden, b. w. *zie* Vergulden.

Vergramd, b. n. *Fâché; irrité; courroucé.*

Vergramdheid (z. mv.), v. *Courroux*, m., *colère*, f.

Vergrammen (ik vergramde, heb vergramd), b. w. *Fâcher; irriter, courroucer; offenser.* Zich —. *Se fâcher.*

Vergreep. *zie* Vergrypen.

Vergrepen, v. d. van vergrypen.

Vergrimmen (ik vergrimde, ben vergrimd), o. w. *Se fâcher.*

Vergroeijen (ik vergroeide, ben vergroeid), o. w. *Disparaître par la croissance.*

Vergrooten (ik vergrootte, heb vergroot), b. w. *Agrandir; étendre; élargir; augmenter; accroître*; (fig.) *exagérer; grossir; amplifier.*

Vergrootend, b. n. *Ampliatif; exagératif.*

Vergrooter (-s), m. *Exagérateur*, m.

Vergrootglas (-zen), o. *Microscope*, m.; *loupe*, f.

Vergrooting, v. *Agrandissement*, m.; *augmentation*; (fig.) *exagération*, f.

Vergroven (ik vergroof, vergroofde, heb vergroofd), b. w. *Grossir; épaissir.*

Vergruizen (ik vergruisde, heb vergruisd), b. w. *Piler; broyer, écraser; gruger; égruger; pulvériser.*

Vergruizing, v. *Action de piler, de broyer; pulvérisation*, f.

Vergryp (-en), o. *Méprise; erreur*, f.; *faux-pas*, m.

Vergrypen (ik vergreep, heb vergrepen), b. w. Zyne hand —. *Se détordre la main.* Zich —. *S'oublier; se méprendre; faire une bévue* ou *un faux-pas.*

Vergryping (-en), v. *Entorse; détorse*, f. —, misslag. *Méprise; erreur; bévue*, f.; *faux-pas*, m.

Verguizen (ik verguisde, heb verguisd), b. w. *Conspuer quelqu'un, se moquer amèrement de lui.*

Verguizing (-en), v. *Moquerie; raillerie amère*, f.

Verguld, v. d. van vergulden.

Vergulden (ik verguldde, heb verguld), b. w. *Dorer.* Een boek op sneê —. *Dorer un livre sur tranche.* Het —. *Dorure*, f.

Vergulder (-s), m. *Doreur*, m.

Verguldiug, v. *Dorure*, f.

Verguldkwast (-en), m. *Bilboquet* (*de doreur*), m.

Verguldmes (-ssen), o. *Avivoir*, m.

Verguldsel (-s), o. *Dorure*, f.

Verguldster (-s), v. *Doreuse*, f.

Vergunbaer, b. n. *Accordable.*

Vergunnen (ik vergunde, heb vergund), b. w. *Accorder; octroyer; concéder; permettre.*

Verhael (-alen), o. *Récit; narré; exposé*, m.; *narration; relation*, f. —, vergoeding. *Dédommagement; recours*, m.; *indemnité; réparation*, f.

Verhaelbaer, b. n. *Qui peut être raconté.*

Verhaeld, v. d. van verhalen.

Verhaelster (-s), v. *Celle qui raconte; conteuse*, f.

Verhaest, v. d. van verhaesten.

Verhaesten (ik verhaestte, heb verhaest), b. w. *Hâter; accélérer; presser; avancer.* Zich —. *Se hâter.*

Verhaestend, b. n. *Accélérateur, qui accélère.*

Verhaesting, v. *Accélération; précipitation; hâte*, f.

Verhaet, b. n. *Odieux.* Zich — maken. *Se rendre odieux.*

Verhagelen, o. w. *Grêler, gâter par la grêle.*

Verhagen (ik verhaeg, verhaegde, heb verhaegd), b. w. *Enclore, entourer d'une haie.*

Verhairen (ik verhairde, heb *en* ben verhaird), o. w. *Muer; changer de poil; se dépiler.* Het —. *Mue*, f.

Verhakkelen (ik verhakkelde, heb verhakkeld), b. w. *Déchirer; mettre en lambeaux.*

Verhakken (ik verhakte, heb verhakt), b. w. *Hacher.*

Verhalen (ik verhael, verhaelde, heb verhaeld), b. w. *Réciter; raconter; conter; narrer.* —, halen, herhalen. *Reprendre.* Zynen adem —. *Reprendre haleine.* Eene schade op iemand —. *Se dédommager d'une perte sur quelqu'un.*

Verhalend, b. n. *Narratif.*

Verhalenderwyze, byw. *En forme de narration.*

Verhaler (-s), m. *Celui qui raconte; relateur; conteur; narrateur*, m.

Verhaling, v. *zie* Verhael.

Verhandelaer (-s), m. *Celui qui traite, qui discute.*

Verhandelbaer, b. n. *Négociable; commerçable.*

Verhandelen (ik verhandelde, heb verhandeld), b. w. *Négocier; troquer; vendre.* —, behandelen. *Traiter; discuter.*

Verhandeling (-en), v. *Traité*, m.; *dissertation; négociation*, f.

Verhangen (ik verhing, heb verhangen), b. w. *Pendre* ou *suspendre ailleurs.* Zich —. *Se pendre.*

Verhanselen, b. w. *zie* Verhansen.

Verhansen (ik verhansde, heb verhansd), b. w. *Raccommoder; réparer.* —, verruilen. *Troquer; vendre.* —, vergansen. *Donner un régal d'entrée.*

Verharden (ik verhardde, heb verhard), b. w. *Durcir; endurcir; rendurcir*; (fig.) *rendre insensible.* —, o. w. (met *zyn*). *Durcir; se durcir*; (fig.) *s'endurcir.*

Verharding, v. *Endurcissement*, m.; *concrétion*, f.

Verheeren (ik verheerde, heb verheerd), b. w. *Subjuguer; vaincre.*

Verheergewaden (ik verheergewaedde, heb verheergewaed), b. w. *Rendre à son seigneur l'hommage de vassal tenancier.*

Verheerlyken (ik verheerlykte, heb verheerlykt), b. w. *Glorifier; exalter.*

Verheerlyking, v. *Glorification*, f.

Verheffen (ik verhief, heb verheven), b. w. *Élever; relever; exalter.* —, aenstellen. *Promouvoir.* —, o. w. *Augmenter; devenir plus fort* ou *plus violent.* Zich —. *S'élever; se relever.*

Verheffing (-en), v. *Élévation; exaltation*, f. —, aenstelling. *Promotion*, f. — der koorts. *Redoublement de la fièvre; paroxysme*, m.

leren (ik verhelderde, heb verhelderd), *Éclaircir.* —, o.w. (met *zyn*). *S'éclaircir.*
n (ik verheel, verheelde, heb verheeld), *er; céler; recéler.*
en (ik verhielp, heb verholpen), b. w. *dier à; réparer; raccommoder.*
ing, v. *Remède*, m.; *réparation*, f.
eld, b. n. *Céleste.*
elte (-n), o. *Dais; baldaquin*, m. — van ed. *Ciel d'un lit.* — van den mond. *Palais bouche.*
gen, b. w. *zie* Gehengen.
len enz. *zie* Verharden enz.
gd, b. n. *Joyeux; gai; réjoui.*
gdheid, v. *zie* Verheuging.
gen (ik verheugde, heb verheugd), b. w. *ir, égayer.* Zich over iets —. *Se réjouir elque chose.*
gend, b. n. *Réjouissant; gai.*
ging, v. *Réjouissance; joie; gaieté; allé-e*, f.
eling (-en), v. *Météore*, m.
en, v. d. van verheffen. —, b. n. *Haut;* ; (fig.) *grand; sublime; noble; relevé; cendant.* —, byw. *D'une manière noble blime.*
enheid (-heden), v. *Élévation; hauteur; grandeur; noblesse; sublimité*, f.; *su-*, m.
l (z. mv.), v. *Distance*, f.; *éloignement*, m.
. *zie* Verheffen.
p. *zie* Verhelpen.
leren (ik verhinderde, heb verhinderd), *Empêcher; entraver; arrêter.*
dering (-en), v. *Empêchement; obstacle, difficulté*, f.
g. *zie* Verhangen.
, b. n. *Échauffé.*
eid, v. *Échauffement*, m.
en (ik verhittede, heb verhit), b. w. *uffer.*
end, b. n. *Échauffant.*
ing, v. *Échauffement*, m.; *échauffai-* f.
den (ik verhoedde, heb verhoed), b. w. *écher; prévenir; détourner.* God ver-e dat... *A Dieu ne plaise que.*
ren (ik verhoerde, heb verhoerd), b. w. *nser dans les lieux de débauche.*
reren, b. w. *zie* Verhoeren.
telen (ik verhoetelde, heb verhoeteld), (fam.). *Gâter; bousiller.*
en, b. n. *Caché; célé; secret; occulte; érieux; clandestin.*
enheid, v. *Mystère; secret*, m.; *clandes-*, f.
pen, v. d. van verhelpen.
gerd, b. n. *Affamé.*
geren (ik verhongerde, heb verhongerd), *Affamer.* —, o. w. (met *zyn*). *Être affamé; r de faim.*
gen (ik verhoogde, heb verhoogd), b. w. *sser; exhausser, surhausser; élever; re-* —, hooger opbieden; duerder maken. *hérir, renchérir; surhausser.* —, o. w. *zyn*). *Enchérir; hausser de prix.*
ger (-s), m. *Enchérisseur*, m.
ging, v. *Haussement; rehaussement*, m.; *tion; augmentation*, f. — (van prys). *En-ssement*, m.; *hausse*, f.; *surhausse-*, m.
gsel, o. *Exhaussement; rehaussement*, m.

Verhooijen (ik verhooide, heb verhooid), b. w. *Retourner et étendre (comme du foin).*
Verhoor (-en), o. *Interrogatoire*, m.; *audition (de témoins)*, f.
Verhoorbankskén (-s), o. *Sellette*, f.
Verhoorder (-s), m. *Celui qui exauce; interrogateur*, m.
Verhooren (ik verhoorde, heb verhoord), b. w. *Exaucer; écouter.* —, voor het geregt ondervragen. *Interroger; questionner; entendre (des témoins).*
Verhooring, v. *Interrogatoire; exaucement*, m.
Verhooveerdigen (ik verhooveerdigde, heb verhooveerdigd), b.w. *Enorgueillir.* Zich —. *S'enorgueillir.*
Verhooveerdiging, v. *Orgueil*, m.
Verhopen (ik verhoop, verhoopte, heb verhoopt), b. w. *Espérer; attendre.*
Verhuerder (-s), m. *Loueur; propriétaire*, m. — van schepen. *Fréteur*, m.
Verhuerster (-s), v. *Loueuse; propriétaire*, f.
Verhuerwaerde, v. }
Verhuerweerde, v. } *Valeur locative*, f.
Verhuisdag (-en), m. *Jour de déménagement* ou *de délogement*, m.
Verhuistyd, m. *Temps de déménagement*, m.
Verhuizen (ik verhuisde, ben verhuisd), o. w. *Déloger; déménager; se transplanter.*
Verhuizing (-en), v. *Délogement; déménagement*, m.; *émigration, transmigration*, f.
Verhuren (ik verhuer, verhuerde, heb verhuerd), b. w. *Louer; donner à louage; affermer; fréter.* Zich —. *Se mettre en condition* ou *en service.*
Verhuring, v. *Louage*, m.; *location*, f. — (van schepen). *Fret*, m.
Verhutselen (ik verhutselde, heb verhutseld), b. w. *Remuer; déranger; déplacer.*
Verhuwelyken, b. w. *zie* Huwen.
*Verificateur (-s), m. *Vérificateur*, m.
*Verificatie, v. *Vérification*, f.
*Verificeren, b. w. *Vérifier.*
Verjaegde (-n), m. *Banni; exilé; proscrit*, m.
Verjaerbaer, b. n. *Prescriptible.*
Verjaerdag (-en), m. *Jour de naissance; anniversaire*, m.
Verjaerlyk, b. n. *Prescriptible.*
Verjagen (ik verjaeg, verjoeg (verjaegde), heb verjaegd), b. w. *Chasser; expulser; mettre en fuite.* Den vyand —. *Chasser l'ennemi.* De droefheid —. *Bannir la tristesse.* Den rook —. *Dissiper la fumée.*
Verjaging, v. *Expulsion*, f.
Verjaren (ik verjaer, verjaerde, ben verjaerd), o. w. *Voir arriver l'anniversaire de sa naissance.* Ik ben van daeg verjaerd. *C'est aujourd'hui l'anniversaire de ma naissance.* — (regt). *Se prescrire; suranner.*
Verjaring, v. *Prescription*, f. —, verjaerdag. *Jour de naissance, anniversaire*, m.
Verjoeg. *zie* Verjagen.
Verjongen (ik verjongde, heb verjongd), b. w. *Rajeunir.* —, o. w. (met *zyn*). *Rajeunir.*
Verjonging, v. *Rajeunissement*, m.
Verjonnen, b. w. *zie* Vergunnen.
Verjuis, o. *Verjus*, m.
Verjuisachtig, b. n. *Verjuté.*
Verkakelen (ik verkakelde, heb verkakeld), b. w. *Redire, divulguer, répandre.* Zynen tyd —. *Passer son temps à jaser* ou *à babiller.*
Verkalkbaer, b. n. *Calcinable; oxydable.*
Verkalkbaerheid, v. *Oxydabilité* (chim.), f.
Verkalken (ik verkalkte, heb verkalkt), b. w.

Calciner, réduire en chaux; oxyder. —, o. w. (met zyn). *Se calciner; s'oxyder.*
Verkalking (z. mv.), v. *Calcination, oxydation*, f.
Verkallen (ik verkalde, heb verkald), b. w. (fam.). *Passer (son temps) à babiller.*
Verkankeren (ik verkankerde, ben verkankerd), o. w. *Être rongé par un cancer.*
Verkeek. *zie* Verkyken.
Verkeerd, b. n. *Retourné; renversé; mis à l'envers; inverse; abusif;* (fig.) *faux; erroné; pervers; dépravé.* — gevoelen. *Opinion erronée.* —e zin. *Contre-sens*, m. —e zyde van eene stoffe. *L'envers d'une étoffe.* —, byw. *A l'envers; à rebours; à contre-sens.*
Verkeerdelyk, byw. *Abusivement; à rebours; à l'envers; à contre-sens.*
Verkeerdheid, v. *Erreur; perversité; dépravation*, f.
Verkeeren (ik verkeerde, heb verkeerd), b. w. *Changer; convertir; tourner; retourner; renverser.* —, o. w. *Hanter, fréquenter.* Daer gy mede verkeert, wordt gy mede geëerd (spreekw.). *Dis-moi qui tu hantes, et je te dirai qui tu es.*
Verkeering (-en), v. *Changement*, m.; *conversion*, f. —, omgang. *Fréquentation; conversation*, f.; *commerce*, m.
Verkeerspel (-en), o. *Reverquier* ou *revertier* (jeu), m.
Verkeken, v. d. van verkyken.
Verken (-s), o. *Cochon; pourceau; porc*, m. Wild —. *Sanglier*, m.
Verkenbaer, b. n. *Qu'on peut découvrir* ou *reconnaître.*
Verkennen (ik verkende, heb verkend), b. w. *Reconnaître, découvrir.*
Verkensborstel (-s), m. *Soie de cochon*, f.
Verkensbrood, o. *Pain de pourceau, cyclame* ou *cyclamen*, m.
Verkensdood, v. *Patte-d'oie* (plante), f.
Verkensdrek, m. *Fiente de cochon*, f.
Verkensdryfster (-s), v. *Celle qui garde les pourceaux.*
Verkensdryver (-s), m. *Porcher*, m.
Verkensgras (z. mv.), o. *Renouée, centinode, traînasse* (plante), f.
Verkenshaer, o. *zie* Verkenshair.
Verkenshair, o. *Soies de cochon*, f. pl.
Verkenshoeder (-s), m. *Porcher*, m.
Verkenskop (-ppen), m. *Tête de cochon*, f.
Verkenskost (z. mv.), m. *Engrais de cochon*, m.
Verkenskot (-tten), o. *Porcherie, étable à porcs*, f.
Verkensmarkt, v. *zie* Verkensmerkt.
Verkensmerkt (-en), v. *Marché aux cochons*, m.
Verkensmuil (-en), m. *Groin, museau de cochon*, m.
Verkensöog (-en), v. *en* o. *OEil de cochon*, m.
Verkensöor (-en), v. *en* o. *Oreille de cochon*, f.
Verkenspoot (-en), m. *Pied de cochon*, m.
Verkensreuzel (z. mv.), o. *Sain-doux*, m.
Verkensrib (-bben), v. *Côtelette de porc*, f.
Verkensschouwer (-s), m. *Languéyeur*, m.
Verkensslager (-s), m. } *Tueur*, m.
Verkensslagter (-s), m. }
Verkenssmeer, o. } *Sain-doux*, m.
Verkenssmout, o. }
Verkenssnuit (-en), m. *Groin*, m.
Verkenssteert (-en), m. *Queue de cochon*, f.
Verkensstront, m. *Fiente de cochon*, f.
Verkenstong (-en), v. *Langue de porc*, f.
Verkenstrog (-ggen), m. *Auge à cochon*, f.
Verkenstyd, m. *Porchaison*, f.
Verkensvenkel, v. *Queue de pourceau*, f.
Verkensvet (z. mv.), o. *Graisse de cochon*, f.; *sain-doux*, m.
Verkensvleesch (z. mv.), o. *Chair de porc*, f.; *du porc*, m.
Verkensworst (-en), v. *Saucisse*, f.
Verkenszwoord (-en), o. *Couenne*, f.
Verkentje (-s), o. *Petit cochon, goret*, m.
Verkerven (ik verkorf, heb verkorven), b. w. *Gâter.*
Verketteren (ik verketterde, heb verketterd), b. w. *Faire passer pour hérétique; déclarer hérétique.*
Verkeuvelen, b. w. *zie* Verkevelen.
Verkevelen (ik verkevelde, heb verkeveld), b. w. *Perdre (le temps) à causer, communiquer ou divulguer en causant.*
Verkielen (ik verkielde, heb verkield), b. w. *Mettre une autre quille (à un vaisseau).*
Verkiesbaer, b. n. *Éligible.*
Verkiesbaerheid (z. mv.), v. *Éligibilité*, f.
Verkiesdag (-en), m. *Jour d'élection*, m.
Verkieslyk, b. n. *Électif; éligible.*
Verkiezen (ik verkoos, heb verkozen), b. w. *Choisir; élire; opter.* Eenen koning —. *Élire un roi.* —, den voorkeus geven. *Préférer.* De deugd voor den rykdom —. *Préférer la vertu aux richesses.*
Verkiezer (-s), m. *Électeur*, m.
Verkiezing (-en), v. *Élection; option*, f.; *choix*, m.; *préférence*, f.
Verkildheid, v. *zie* Verkoudheid.
Verkinderen (ik verkinderde, ben verkinderd), o. w. *Retomber dans l'enfance; radoter.*
Verklaegster (-s), v. *Accusatrice*, f.
Verklaerbaer, b. n. *Explicable.*
Verklaerder (-s), m. *Interprète; commentateur; déclarateur; interprétateur*, m.
Verklaerschrift (-en), o. *Acte déclaratoire*, m.
Verklaerster, v. *Interprétatrice*, f.
Verklagen (ik verklaeg, verklaegde, heb verklaegd), b. w. *Accuser; dénoncer.*
Verklager (-s), m. *Accusateur; délateur*, m.
Verklaging, v. *Accusation; délation*, f.
Verklappen (ik verklapte, heb verklapt), b. w. *Divulguer; rapporter; découvrir; déceler.*
Verklapper (-s), m. *Rapporteur*, m.
Verklapping, v. *Rapport*, m.
Verklapster (-s), v. *Rapporteuse*, f.
Verklaren (ik verklaer, verklaerde, heb verklaerd), b. w. *Déclarer; attester; certifier.* Den oorlog —. *Déclarer la guerre.* —, uitleggen. *Expliquer; interpréter; exposer; éclaircir.* Eenen droom —. *Expliquer un songe.*
Verklarend, b. n. *Explicatif; interprétatif.*
Verklaring (-en), v. *Déclaration; certification*, f. —, uitlegging. *Explication; interprétation*, f.; *éclaircissement*, m. — (voor den regter). *Déposition*, f.
Verklaring-geefster (-s), v. *Déclarante* (terme de prat.), f.
Verklaring-gever (-s), m. *Déclarant* (terme de prat.), m.
Verkleed, v. d. van verkleeden.
Verkleeden (ik verkleedde, heb verkleed), b. w. *Changer d'habits.* —, vermommen. *Masquer; déguiser; travestir.* Zich —. *Se travestir.*
Verkleeding, v. *Changement d'habits; déguisement; travestissement*, m.
Verkleefd, b. n. *Attaché; dévoué.*
Verkleefdheid (z. mv.), v. *Attachement; dévouement*, m.

inen (ik verkleinde, heb verkleind), b. w. *etisser; rendre plus petit; diminuer; amoin-* . —, verachtelyk maken. *Avilir; dépri-* *; dépriser.*
ining, v. *Diminution*, f.; *amoindrisse-* :, m.; *réduction*, f. —, verachting. *Mé-* *; avilissement*, m.
inwoord (-en), o. *Diminutif* (terme de ım.), m.
umd, b. n. *Raide de froid*, *engourdi le froid.*
umdheid (z. mv.), v. *Engourdissement é par le froid*, m.
umen (ik verkleumde, ben verkleumd), . *Se morfondre; s'engourdir par le froid.*
uming, v. *zie* Verkleumdheid.
ıken (ik verklikte, heb verklikt), b. w. *ɔncer; déceler; découvrir; rapporter.*
ıker (-s), m. *Mouchard; rapporteur;* *'eur*, m.
ıking, v. *Dénonciation; délation*, f.; *ort; décèlement*, m.
ıster (-s), v. *Rapporteuse; délatrice*, f.
eken (ik verkloekte, heb verkloekt), b. w. *ardir; encourager.*
ıgen (ik verknaeg, verknaegde, heb ver- gd), b. w. *Ronger.* (fig.). Zich —. *Se con- r en regrets; se chagriner.*
ging, v. *Chagrin; regret*, m.
chten (ik verknechtte, heb verknecht), . *Asservir; assujettir.*
ıuzen (ik verkneusde, heb verkneusd), . *Froisser; briser.*
ezen (ik verkniesde, ben *en* heb ver- ıd), o. w. *Se consumer en regrets; se riner.*
ppen (ik verknipte, heb verknipt), b. w. *uper.*
pper (-s), m. *Découpeur*, m.
pping, v. *Découpure*, f.
pster (-s), v. *Découpeuse*, f.
cht, b. n. *Attaché; lié; uni.*
chten (ik verknochtte, heb verknocht), . *Attacher; lier; unir; joindre.*
chtheid (z. mv.), v. *Attachement; dé- nent*, m.
eijen (ik verknoeide, heb verknoeid), . *Gâter*, *massacrer.*
ht. *zie* Verkoopen.
ldrank, m. *zie* Koeldrank.
len (ik verkoelde, heb verkoeld), b. w. *aîchir*; (fig.) *refroidir; ralentir.* —, o. w. *zyn*). *Se rafraîchir*; (fig.) *se refroidir; ılentir.*
lend, b. n. *Rafraîchissant; réfrigérant.*
ling, v. *Rafraîchissement; refroidisse-* , m.; *réfrigération*, f.
lingsmiddel (-en), o. *Réfrigérant*, m.
en (ik verkook, verkookte, heb ver- t), b. w. *Consommer* ou *réduire en cui-* —, o. w. (met *zyn*). *Ébouillir*, *être con- ıé* ou *réduit en cuisant*, *se réduire.*
ing, v. *Digestion*, f.
ıen (ik verkwam, ben verkomen), o. w. *ımettre; se rétablir.*
den, b. w. *zie* Verkondigen.
digen (ik verkondigde, heb verkondigd), . *Annoncer; publier; prêcher.*
diger (-s), m. *Celui qui annonce*, *qui e.* — van Gods woord. *Prédicateur*, m.
diging (-en), v. *Publication; annonce*, van Gods woord. *Prédication*, f.

Verkondigster (-s), v. *Celle qui annonce*, *qui publie.*
Verkonding, v. *zie* Verkondiging.
Verkondschappen enz. *zie* Verwittigen enz.
Verkonkelen (ik verkonkelde, heb verkonkeld), b. w. *Gaspiller.*
Verkoop (-en), m. *Vente*, f.; *débit*, m.
Verkoopbaer, b. n. *Vendable.*
Verkoopdag (-en), m. *Jour de vente*, m.
Verkoopelyk, b. n. *Vendable.*
Verkoopen (ik verkocht, heb verkocht), b. w. *Vendre; débiter.*
Verkooper (-s), m. *Vendeur*, m.
Verkooping (-en), v. *Vente*, f.
Verkoopplaets (-en), v. *Vente*, *place où l'on vend*, f.
Verkoopster (-s), v. *Vendeuse; venderesse*, f.
Verkoopvoorwaerden, v. mv. *Conditions de vente*, f. pl.
Verkoopzael (-alen), v. *Salle de vente*, f.
Verkoos. *zie* Verkiezen.
Verkoperen (ik verkoperde, heb verkoperd), b. w. *Cuivrer; couvrir de cuivre.*
Verkoren, b. n. *Choisi; élu.*
Verkorf. *zie* Verkerven.
Verkorsten (ik verkorstte, heb verkorst), b. w. *Couvrir d'une croûte.*
Verkort, v. d. van verkorten.
Verkorten (ik verkortte, heb verkort), b. w. *Accourcir; raccourcir; abréger.* —, benadee- len. *Nuire; préjudicier; faire tort à.*
Verkortend, b. n. *Abréviatif.*
Verkorter (-s), m. *Abréviateur*, m.
Verkorting (-en), v. *Raccourcissement*, m.; *abré- viation*, f.; *abrégé*, m. —, benadeeling. *Pré- judice; tort*, m.
Verkortsel, o. *Abrégé; épitome*, m.
Verkorven, v. d. van verkerven.
Verkoud, b. n. *Enrhumé.*
Verkouden (ik verkoudde, heb verkoud), b. w. *Refroidir; enrhumer; morfondre.* —, o. w. (met *zyn*). *S'enrhumer.* —, verkoelen. *Se re- froidir; se ralentir.*
Verkoudheid, v. *Rhume*, m. — (in de spieren). *Rhumatisme*, m. — (van peerden spr.). *Mor- fondure*, f.
Verkozen, v. d. van verkiezen.
Verkrachten (ik verkrachtte, heb verkracht), b. w. *Violer.*
Verkrachter (-s), m. *Celui qui viole.*
Verkrachting, v. *Viol*, m.
Verkreeg. *zie* Verkrygen.
Verkregen, v. d. van verkrygen.
Verkreuken (ik verkreukte, heb verkreukt), b. w. *Chiffonner.*
Verkrimpen enz. *zie* Krimpen enz.
Verkroken, b. w. *zie* Verkreuken.
Verkrompen, v. d. van verkrimpen.
Verkroop. *zie* Verkruipen.
Verkropen, v. d. van verkruipen.
Verkroppen (ik verkropte, heb verkropt), b. w. *Incommoder en surchargeant l'estomac; en- gouer; accabler*; (fig.) *dévorer; digérer.* Eenen smaed —. *Dévorer* ou *digérer un affront.* Zich —. *S'engouer.*
Verkropping, v. *Engouement*, m.
Verkruijen (ik verkruide, heb verkruid), b. w. *Enlever* ou *transporter avec une brouette.*
Verkruimelen, b. w. *zie* Kruimelen.
Verkruipen (ik verkroop, ben verkropen), o. w. *Changer de place en rampant* ou *en se traînant.*
Verkrygbaer, b. n. } *Qu'on peut acquérir* ou
Verkrygelyk, b. n. } *obtenir; impétrable.*

Verkrygen (ik verkreeg, heb verkregen), b. w. *Obtenir ; acquérir ; impétrer.*
Verkrygend, b. n. *Impétrant.*
Verkryger (-s), m. *Acquéreur ; impétrant*, m.
Verkryging, v. *Obtention ; acquisition ; impétration*, f.
Verkrygster (-s), v. *Impétrante*, f.
Verkuijering (-en), v. *Promenade récréative*, f.
Verkwakkelen, b. w. *zie* Verkwisten.
Verkwanselen (ik verkwanselde, heb verkwanseld), b. w. *Gaspiller.*
Verkwikken (ik verkwikte, heb verkwikt), b. w. *Rafraîchir ; restaurer ; réconforter ; récréer ;* (fig.) *soulager.* Zich —. *Se rafraîchir.*
Verkwikkend, b. n. *Rafraîchissant.*
Verkwikking (-en), v. *Rafraîchissement ; soulagement*, m.
Verkwistelyk, byw. *Prodigalement.*
Verkwisten (ik verkwistte, heb verkwist), b. w. *Prodiguer ; dissiper ; gaspiller ; perdre.* Zyn goed —. *Dissiper son bien.* Zynen tyd —. *Perdre son temps.*
Verkwistend, b. n. *Prodigue.*
Verkwister (-s), m. *Prodigue ; dissipateur ; gaspilleur*, m.
Verkwisting, v. *Prodigalité ; dissipation ; profusion*, f.; *gaspillage*, m.
Verkwistster (-s), v. *Dissipatrice ; gaspilleuse*, f.
Verkwynen (ik verkwynde, ben verkwynd), o. w. *Languir ; dépérir ; se consumer.*
Verkwyning, v. *Langueur*, f.; *dépérissement*, m.; *consomption*, f.
Verkyken (ik verkeek, heb verkeken), b. w. *Dépenser pour voir.* Zynen tyd —. *Perdre son temps à regarder quelque chose.* De kans is verkeken (spreekw.). *On n'a pas su profiter de l'occasion.*
Verladen (ik verlaed, verlaedde, heb verladen), b. w. *Décharger d'un vaisseau etc., dans un autre ; charger autrement ; surcharger.*
Verlaet (-aten), o. *Passoire*, f. — van eenen vyver enz.). *Conduit*, m.; *écluse ; vanne*, f.; *déversoir*, m. — (van eenen regenbak). *Rigole*, f.
Verlaetbekken (-s), o. *Passoire*, f.
Verlaetbuis (-zen), v. *Tuyau d'écoulement*, m.
Verlaetgat (-en), o. *Pertuis*, m.
Verlaeuwen, o. w. *zie* Verlauwen.
Verlagen (ik verlaeg, verlaegde, heb verlaegd), b. w. *Baisser ; abaisser ;* (fig.) *humilier ; avilir.* —, o. w. (met *zyn*). *Baisser, devenir plus bas.* Zich —. *S'abaisser ; s'humilier ; s'avilir.*
Verlagend, b. n. *Avilissant.*
Verlaging, v. *Abaissement*, m.; (fig.) *humiliation*, f.; *avilissement*, m.
Verlak, o. *Vernis*, m.
Verlakken (ik verlakte, heb verlakt), b. w. *Vernir ; vernisser.*
Verlakker (-s), m. *Vernisseur*, m.
Verlaksel, o. *Vernis*, m., *vernissure*, f.
Verlakt, b. n. *Verni ; vernissé.*
Verlamd, b. n. *Perclus ; estropié ; paralytique.*
Verlamdheid (z. mv.), v. *Paralysie*, f.
Verlammen (ik verlamde, heb verlamd), b. w. *Estropier ; mutiler ; paralyser.*
Verlamming, v. *Paralysie*, f.
Verlanden (ik verlandde, ben verland), o. w. *Changer de pays, s'expatrier.* —, land worden. *Devenir terre.*
Verlang, o. *Importance*, f.
Verlangbaer, b. n. *Désirable.*
Verlangen (ik verlangde, heb verlangd), b. w. *Désirer ; souhaiter ; aspirer à.* Het —. *Désir ; souhait*, m. *zie* Verlengen.
Verlanging, v. *zie* Verlenging.
Verlangst (z. mv.), v. *Désir ; souhait*, m.
Verlappen (ik verlapte, heb verlapt), b. w. *Rapiécer ; rapiéceter ; raccommoder.*
Verlapping, v. *Rapiécetage ; raccommodage*, m.
Verlas. *zie* Verlezen.
Verlaten (ik verlaet, verliet, heb verlaten), b. w. *Quitter ; abandonner ; délaisser.* Den dienst —. *Quitter le service.* —, overgieten. *Transvaser.* —, tot zekeren prys laten. *Laisser à un certain prix.* —, ruimen. *Vider.* Zich ergens op —. *Compter ou se reposer sur quelque chose.*
Verlaten, m. *en* v. *Abandonné*, m.; *abandonnée*, f. —, b. n. *Abandonné ; délaissé.*
Verlatenheid, v. *Abandon ; abandonnement ; délaissement*, m.
Verlater (-s, -en), m. *Celui qui quitte ; qui transvase ; qui vide.*
Verlating, v. *Abandon ; abandonnement ; délaissement*, m.
Verlauwen (ik verlauwde, ben verlauwd), o. w. *Tiédir ; s'attiédir.*
Verleden, b. n. *Passé ; écoulé ; dernier.*
Verledigen (zich) (ik verledigde my, heb my verledigd), wed. w. *Se débarrasser.* —, bezig zyn. *Vaquer* ou *s'appliquer à.*
Verleegen enz. *zie* Verlagen enz.
Verleelyken (ik verleelykte, heb verleelykt), b. w. *Enlaidir, rendre laid.* —, o. w. (met *zyn*). *Enlaidir, devenir laid.*
Verleelyking (z. mv.), v. *Enlaidissement*, m.
Verleenen (ik verleende, heb verleend), b. w. *Donner ; accorder ; concéder ; octroyer ; conférer.*
Verleening, v. *Concession*, f.; *octroi*, m.
Verleeren (ik verleerde, heb verleerd), b. w. *Faire oublier.* —, afwennen. *Désaccoutumer ; déshabituer.* —, ontleeren. *Désapprendre, oublier ce qu'on avait appris.*
Verlegen, b. n. *Embarrassé ; déconcerté ; confus.* — maken. *Embarrasser ; déconcerter.* Om iets — zyn. *Manquer* ou *avoir besoin de quelque chose.* —, verduft. *Moisi ; qui sent le relent.* —, bedorven. *Gâté.*
Verlegenheid, v. *Embarras*, m.; *peine ; confusion*, f.
Verlegeren (ik verlegerde, ben verlegerd), o. w. *Décamper.*
Verleggen (ik verleide, heb verleid *of* verlegd), b. w. *Déplacer ; mettre ailleurs ; égarer.*
Verlegging, v. *Déplacement*, m.
Verleid, v. d. van verleggen *en* verleiden.
Verleidbaer, b. n. *Pervertissable.*
Verleide. *zie* Verleggen *en* Verleiden.
Verleidelyk, b. n. *zie* Verleidend.
Verleidelykheid, v. *Charme, attrait*, m.
Verleiden (ik verleidde, heb verleid), b. w. *Séduire ; suborner ; débaucher ; enjôler ; corrompre ; abuser.*
Verleidend, b. n. *Séduisant ; séducteur ; attrayant.*
Verleider (-s), m. *Séducteur ; corrupteur ; suborneur*, m.
Verleiding, v. *Séduction ; corruption*, f.; *pervertissement*, m.
Verleidster (-s), v. *Séductrice ; corruptrice*, f.
Verlekbak (-kken), m. *Dressoir ; égouttoir*, m.
Verlekken (ik verlekte, ben verlekt), o. w. *Dégoutter ; égoutter, s'égoutter.*

b. n. *Friand.*
(ik verlekkerde, heb verlekkerd),
iander. —, o. w. (met *zyn*). *S'af-*

o. *zie* Verlekbak.
n. *zie* Verlamd.
ι verlengde, heb verlengd), b. w.
rallonger. Eene tafel —. *Allonger*
—, uitrekken. *Prolonger.* —, o. w.
S'allonger.
v. *Allongement; prolongement*, m.;
ın, f.
s), o. } *Allonge*, f.
(-kken), o. }
ι verlepte, ben verlept), o. w. *Se*
létrir.
. *Fané ; flétri.*
.), o. *Empêchement; obstacle*, m.
ies. *Perte de temps*, f.
zie Verlet.
verlettede, heb verlet), b. w. *Em-*
verzuimen. *Négliger ; perdre.*
(ik verleuterde, heb verleuterd),
) *Perdre; négliger.*
n (ik verlevendigde, heb verleven-
. *Vivifier; ranimer.*
nd, b. n. *Vivifiant.*
r (-s), m. *Celui qui vivifie, qui ra-*

ng, v. *Vivification*, f.
zie Verleid enz.
verlees, verlas, heb verlezen), b. w.
nettoyer ; trier.
Épluchage; triage, m.
l. van verlichten.
k verlichtte, heb verlicht), b. w.
'lluminer. —, met kleuren afzetten.
'.
b. n. *Illuminatif.*
s), m. *Celui qui éclaire; illumina-*
ıineur, m.
(z. mv.), v. *Lumières*, f. pl.
v. *Clarté; illumination*, f. —, op-
Éclaircissement, m. —, afzetting.
·é, f.
(-s), v. *Celle qui éclaire; enlumi-*

ı. *Amoureux, épris.*
), m. *en* v. *Amoureux, amant*, m.;

, byw. *Amoureusement.*
(z. mv.), v. *Complexion amou-*

'erloopen.
w. *zie* Verliezen.
), o. *Perte ; privation*, f.; *dommage;*
.
b. n. *Perdable ; amissible.*
eid (z. mv.), v. *Amissibilité*, f.
'erlaten.
verliefde, ben verliefd), o. w. *De-*
ureux; s'amouracher.
ι verloor, heb verloren), b. w. *Per-*
orivé de. —, o. w. *Perdre.*
s). m. *Celui qui perd; perdant*, m.
r. *zie* Verlies.
ι verligtte, heb verligt), b. w. *Allé-*
arger ; soulager.
v. *Allégement ; soulagement*, m.;
f.
enz. *zie* Verluchten enz.
r.), o. *Permission*, f.; *congé*, m.

Verlofbrief (-ven), m. *Congé*, m.; *cartouche*, f.
Verlofdag (-en), m. *Jour de congé*, m.
Verlofganger (-s), m. *Semestrier*, m.
Verloftyd, m. *Temps de congé*, m.
Verlokkelyk, b. n. *Attrayant; séduisant.*
Verlokkelykheid, v. *Attrait; charme*, m.
Verlokken (ik verlokte, heb verlokt), b. w. *Attirer; allécher; charmer; séduire.*
Verlokker (-s), m. *Celui qui attire ; séducteur*, m.
Verlokking (-en), v. *Attraits; charmes; appas*, m. pl.
Verloksel (-s), o. *Attrait; appât*, m.
Verlokster (-s), v. *Celle qui attire ; séductrice*, f.
Verloochenaer (-s), m. *Renieur*, m. — van zyn geloof. *Renégat ; apostat*, m.
Verloochenares (-ssen), v. *Renieuse; renégate*, f.
Verloochenen (ik verloochende, heb verloochend), b. w. *Renier; désavouer ; renoncer.* Zyn geloof —. *Apostasier.*
Verloochening, v. *Reniement; renoncement*, m.; *abnégation*, f.
Verlood, v. d. van verlooden.
Verlooden (ik verloodde, heb verlood), b. w. *Plomber.*
Verloodsel, o. *Massicot ; vernis*, m.
Verloofde (-n), m. *en* v. *Accordé; fiancé*, m.; *Accordée ; fiancée*, f.
Verloop, o. *Suite; succession*, f.; *laps (de temps)*, m. Na — van eenigen tyd. *Après quelque temps.* — (van zaken, van nering enz.). *Décadence ; diminution*, f.
Verloopen (ik verliep, heb *en* ben verloopen), o. w. *Passer ; s'écouler ; expirer; échoir.* De tyd verloopt. *Le temps se passe.* Het gety verloopt. *La marée baisse* ou *diminue.* —, weggaen. *Déserter; quitter.* —, vervallen. *Déchoir ; dépérir; décliner.* Het is met hem —. *Il est ruiné.* —. b. w. *Perdre.* — (boekdrukkersw.). *Remanier.* Het —. *Remaniement*, m. Zich —. *S'oublier ; se perdre.* —, b. n. — krygsman. *Déserteur*, m. — monik. *Moine défroqué*, m. — advokaet. *Avocat sans cause.*
Verlooping, v. *Désertion*, f.
Verloor. *zie* Verliezen.
Verloren, b. n. *Perdu; inutile.* — schaep. *Brebis égarée.* — zoon. *Enfant prodigue.* — arbeid. *Travail inutile.* —e moeite. *Peine perdue.* — gaen. *Se perdre ; se damner.*
Verloskunde (z. mv.), v. *Art des accouchements*, m.
Verloskundig, b. n. *Versé dans l'art des accouchements ; qui concerne cet art.*
Verlossen (ik verloste, heb verlost), b. w. *Délivrer; affranchir; sauver; racheter.* Uit de gevangenis —. *Tirer de prison.* —, in het baren helpen. *Accoucher.* —, o. w. (met *zyn*). *Accoucher, enfanter.*
Verlosser (-s), m. *Libérateur; sauveur, rédempteur*, m.
Verlossing (-en), v. *Délivrance*, f.; *affranchissement*, m.; *rédemption*, f. —, bevalling. *Accouchement*, m.
Verlosster (-s), v. *Libératrice*, f.
Verlostang (-en), v. *Forceps* (chir.), m.
Verloten (ik verloot, verlootte, heb verloot), b. w. *Lotir; partager en tirant au sort; faire tirer au sort.*
Verloting (-en), v. *Lotissement*, m.
Verlotten, b. w. *zie* Verloten.
Verloven (ik verloof, verloofde, heb verloofd), b. w. *Faire vœu; vouer.* Zich —. *S'engager par promesse.*

Verloving (-en), v. *Promesse de mariage*, f.

Verluchten (ik verluchtte, heb verlucht), b. w. *Aérer, mettre ou exposer à l'air.* Zich —. *Prendre l'air.*

Verluchting, v. *Exposition à l'air*, m.

Verluiden, o. w. Zich laten —. *Donner à entendre, insinuer.*

Verluijeren (ik verluijerde, heb verluijerd), b. w. *Perdre dans la paresse* ou *dans l'oisiveté.*

Verlustigen (ik verlustigde, heb verlustigd), b. w. *Divertir; récréer; réjouir; amuser.* Zich —. *Se divertir; se récréer; se réjouir; s'amuser.*

Verlustigend, b. n. *Divertissant.*

Verlustiging (-en), v. *Divertissement*, m.; *récréation; réjouissance*, f.

Vermaegschappen (ik vermaegschapte, heb vermaegschapt), b. w. *Allier; apparenter.* Zich —. *S'allier; s'apparenter.*

Vermaegschapping, v. *Alliance; parenté*, f.

Vermaek (-aken), o. *Plaisir; divertissement*, m.; *récréation*, f. — scheppen in iets. *Prendre plaisir à quelque chose.*

Vermaekje (-s), o. *Petit plaisir, petit divertissement*, m.

Vermaen, o. *zie* Vermaning.

Vermaen, b. w. *zie* Vermanen.

Vermaenbrief (-ven), m. *Lettre d'admonition*, f. *monitoire* (*d'un prélat*), m.

Vermaender, m. *zie* Vermaner.

Vermaenster (-s), v. *Celle qui avertit, qui exhorte; admonitrice*, f.

Vermaerd, b. n. *Célèbre; fameux; illustre; renommé.* — maken. *Illustrer.*

Vermaerdheid (z. mv.), v. *Célébrité; renommée; réputation*, f.

Vermageren (ik vermagerde, heb vermagerd), b. w. *Amaigrir; décharner.* —, o. w. (met *zyn*). *Maigrir.*

Vermagering (z. mv.), v. *Amaigrissement*, m.

Vermakelyk, b. n. *Divertissant; amusant; agréable; récréatif.* —, byw. *Agréablement.*

Vermakelykheid (-heden), v. *Plaisir; agrément*, m.; *délices*, f. pl.

Vermaken (ik vermaek, vermaekte, heb vermaekt), b. w. *Refaire; réparer; raccommoder.* Eene wond —. *Panser une plaie.* — by uitersten wil. *Léguer, donner par testament.* — verlustigen. *Divertir; amuser; récréer; réjouir.* Zich —. *Se divertir; s'amuser; se récréer; se réjouir.*

Vermaking, v. (van eene wond). *Pansement; appareil*, m.; *réparation*, f. —. *zie* Vermaek.

Vermaledyden enz. *zie* Vervloeken enz.

Vermalen (ik vermael, vermaelde, heb vermaeld), b. w. *Moudre; écraser; reduire en poudre.*

Vermaling, v. *Broiement*, m., *trituration*, f.

Vermallen (ik vermalde, heb vermald), b. w. *Gaspiller; dépenser inutilement.*

Vermanen (ik vermaen, vermaende, heb vermaend), b. w. *Avertir; exhorter; admonéter.*

Vermaner (-s), m. *Celui qui avertit, qui exhorte; moniteur; admoniteur*, m.

Vermangelen (ik vermangelde, heb vermangeld), b. w. *Troquer; échanger.*

Vermangeling, v. *Troc; échange*, m.

Vermaning (-en), v. *Exhortation; admonition; remontrance*, f.; *avis; avertissement; admonété*, m. — van koorts. *Ressentiment de fièvre.*

Vermaningje (-s), o. *Petite exhortation*, f.; *petit avis*, m.

Vermannen (ik vermande, heb vermand), b. w. *Vaincre; dompter; emporter; se rendre maître.*

Vermaren (ik vermaer, vermaerde, heb vermaerd), b. w. *Illustrer.*

Vermat. *zie* Vermeten, b. w.

Vermeden, v. d. van vermyden.

Vermeed. *zie* Vermyden.

Vermeend, b. n. *Soi-disant; prétendu.*

Vermeenen (ik vermeende, heb vermeend), b. en o. w. *Penser; croire; estimer.*

Vermeerderaer (-s), m. *Augmentateur; amplificateur*, m.

Vermeerderen (ik vermeerderde, heb vermeerderd), b. w. *Augmenter; accroître; agrandir, étendre; multiplier; redoubler.* —, o. w. (met *zyn*). *S'augmenter; s'accroître; s'agrandir; s'étendre; se multiplier; redoubler.*

Vermeerderend, b. n. *Ampliatif; augmentatif.*

Vermeerdering, v. *Augmentation*, f.; *accroissement*, m.; *multiplication*, f.; *redoublement*, m.

Vermeerderster (-s), v. *Celle qui augmente, qui multiplie.*

Vermeesteren (ik vermeesterde, heb vermeesterd), b. w. *Maîtriser; subjuguer; dompter, vaincre; se rendre maître; s'emparer.* Zyne driften —. *Maîtriser ses passions.* Eene sterkte —. *Emporter un fort.*

Vermeestering, v. *Prise; conquête*, f.

Vermeinen, b. *en* o. w. *zie* Vermeenen.

Vermelden (ik vermeldde, heb vermeld), b. w. *Mentionner; faire mention de; mander.*

Vermelder (-s), m. *Celui qui fait mention de.*

Vermelding, v. *Mention*, f.

Vermemeld enz. *zie* Vermolmd enz.

Vermengd, b. n. *Mêlé; mixte.*

Vermengen (ik vermengde, heb vermengd), b. w. *Mêler; mélanger; mixtionner.*

Vermenging, v. *Mélange*, m.; *mixtion*, f.

Vermenigvuldigbaer b. n. *Multipliable.*

Vermenigvuldigen (ik vermenigvuldigde, heb vermenigvuldigd), b. w. *Multiplier; augmenter; accroître.* —, o. w. (met *zyn*). *Se multiplier; s'augmenter; s'accroître.*

Vermenigvuldiging, v. *Multiplication; augmentation*, f.

Vermetel, b. n. *Téméraire; audacieux.* —, byw. *zie* Vermetellyk.

Vermetelheid, v. *Témérité; audace*, f.

Vermetellyk, byw. *Témérairement; audacieusement.*

Vermeten, b. n. *zie* Vermetel.

Vermeten (ik vermeet, vermat, heb vermeten), b. w. *Remesurer.* Zich —. *Se tromper en mesurant; oser; tenter; entreprendre.*

Vermetenheid, v. *zie* Vermetelheid.

Vermetselen (ik vermetselde, heb vermetseld), b. w. *Employer* ou *dépenser en maçonnant.*

Vermetsen, b. w. *zie* Vermetselen.

***Vermichel**, m. *Vermicelle*, m.

Vermids, voegw. *zie* Vermits.

Vermilioen (z. mv.), o. *Vermillon; cinabre*, m.

Verminderbaer, b. n. *Réductible.*

Verminderen (ik verminderde, heb verminderd), b. w. *Diminuer; amoindrir; réduire; rabaisser.* —, o. w. (met *zyn*). *Diminuer; s'amoindrir; baisser; décroître; se réduire.* Niet —. *Se soutenir.*

Verminderend, b. n. *Atténuant.*

ring, v. *Diminution*, f.; *amoindrisse-*
léchet; déclin, m.; *réduction*, f. — der
Décroissement des jours, m. — van
n. *Affaiblissement*, m.
n (ik verminkte, heb verminkt), b. w.
ier; mutiler; tronquer.
ng, v. *Mutilation*, f.
, v. d. van verminken.
n (ik vermiste, heb vermist), b. w. *Man-*
perdre; égarer.
v. d. van vermissen.
voegw. *Puisque; parce que; vu que;*
que; comme.
eren (ik vermodderde, heb vermodderd),
tendre bourbeux; (fig.) *gâter.*
lyk, b. n. *Apparent; présumable; pré-*
; conjectural. —, byw. *Apparemment;*
uralement.
en (ik vermoedde, heb vermoed), b. w.
er; conjecturer; soupçonner. —, o.
ure, f.; *soupçon*, m.; *présomption*, f.
emand hebben. *Soupçonner quelqu'un.*
iging, v. *zie* Vermoeden, o.
l, b. n. *Fatigué; las; lassé.*
lheid (z. mv.), v. *Fatigue; lassitude*, f.
en (ik vermoeide, heb vermoeid), b. w.
er; lasser; harasser; harceler.
end, b. n. *Lassant; fatigant.*
enis, v. } *zie* Vermoeidheid.
ing, v. }
n (ik vermogt, heb vermogt), b. w.
ir; avoir la force ou *le pouvoir de faire*
e chose. Gy zult tegen hem niets —.
ne pourrez rien contre lui. —, o. w.
du pouvoir, du crédit, de l'autorité.
n (-s), o. *Pouvoir*, m.; *puissance; force;*
té, f.; *crédit*, m.; *faculté*, f. Man van
—. *Homme puissant.*
nd, b. n. *Puissant.*
ndheid, v. *Pouvoir*, m.; *puissance*, f.
d, b. n. *Vermoulu.*
en (ik vermolmde, ben vermolmd), o. w.
mouler.
ing (z. mv.), v. *Vermoulure*, f.
emd, b. n. *Vermoulu.*
emen, o. w. *zie* Vermolmen.
eming (z. mv.), v. *Vermoulure*, f.
d, b. n. *Masqué; déguisé.*
de, m. *Masque*, m.
men (ik vermomde, heb vermomd), b.w.
uer; déguiser; (fig.) *cacher.* Zich —.
squer.
ming (-en), v. *Déguisement*, m.
len (ik vermondde, heb vermond), b. w.
raconter.
der (-s). m. *Conteur, narrateur*, m.
ding, v. *Récit*, m.; *narration*, f.
rden (ik vermoordde, heb vermoord),
Massacrer; assassiner; égorger; tuer.
rder (-s), m. *Meurtrier; assassin; mas-*
sr, m.
rdery, v. } *Massacre; meurtre; assassi-*
rding, v. } *nat*, m.
sen (ik vermorste, heb vermorst), b. w.
.
wen enz. *zie* Vermurwen enz.
zeld, v. d. van vermorzelen.
zelen (ik vermorzelde, heb vermorzeld),
. *Briser, fracasser.* Vermorzeld hert.
contrit.
ten (ik vermottede, ben vermot), o. w.
mangé par les teignes.

Vermuffen (ik vermufte, ben vermuft), o. w.
Moisir; se moisir; sentir le relent.
Vermuft, b. n. *Moisi; qui sent le relent.*
Vermuftheid (z. mv.), v. *Moisissure*, f.; *relent*, m.
Vermunten (ik vermuntte, heb vermunt), b. w.
Monnayer autrement ou *de nouveau.*
Vermurwbaer, b. n. *Qui peut être amolli* ou *at-*
tendri.
Vermurwen (ik vermurwde, heb vermurwd),
b. w. *Amollir; attendrir; fléchir.* —, o. w.
(met zyn). *S'amollir; s'attendrir.*
Vermurwend, b. n. *Émollient.*
Vermurwing (z. mv.), v. *Amollissement; atten-*
drissement, m.
Vermydelyk, b. n. *Évitable.*
Vermyden (ik vermydde (vermeed), heb vermyd
(vermeden), b. w. *Éviter; fuir; esquiver.*
Vermyding, v. *Action d'éviter, de fuir*, f.
Vernachten (ik vernachtte, heb vernacht), o. w.
Passer la nuit quelque part.
Vernaderen (ik vernaderde, heb vernaderd), b.w.
Retraire (t. de prat.).
Vernadering, v. *Retrait* (t. de prat.), m.
Vernaemd, b. n. *Célèbre; fameux.*
Vernaemdheid (z. mv.), v. *Célébrité*, f.
Vernaeijen (ik vernaeide, heb vernaeid), b. w.
Employer en cousant.
Vernagelen (ik vernagelde, heb vernageld),
b. w. *Enclouer.*
Vernageling, v. *Enclouure*, f.
Vernagten, o.w. *zie* Vernachten.
Vernam. *zie* Vernemen.
Vernauwen (ik vernauwde, heb vernauwd), b. w.
Étrécir; rétrécir.
Vernauwing, v. *Étrécissement; rétrécisse-*
ment, m.
Vernederen (ik vernederde, heb vernederd),
b. w. *Humilier; abaisser.* Zich —. *S'humilier;*
s'abaisser.
Vernederend, b. n. *Humiliant.*
Vernedering (-en), v. *Humiliation*, f.; *abaisse-*
ment, m.
Verneemachtig, b. n. *Curieux.*
Verneemal, m. *en* v. *Personne curieuse*, f.
*Vernegociëren, b. w. *Négocier.*
*Vernegociëring, v. *Négociation*, f.
Vernemen (ik verneem, vernam, heb vernomen),
b. w. *Apprendre; être informé de.* Ik heb uit
uwen brief vernomen. *J'ai appris par votre*
lettre. —, ontdekken. *Découvrir, apercevoir.*
—, o. w. *S'informer; s'enquérir.* Ik heb er
naer vernomen. *Je m'en suis informé.*
Verneming, v. *Information; enquête*, f.
Vernepen, b. n. *Étroit; petit.*
Vernepenheid, v. *Petitesse*, f.
Vernestelen (ik vernestelde, heb vernesteld), b.w.
Dénicher.
Verneuteld, b. n. *Flétri; fané; ridé.* —, on-
derbleven. *Rabougri; chétif; petit.*
Vernielal, m. *zie* Vernieler.
Vernielbaer, b. n. *Qui peut être détruit* ou *ané-*
anti.
Vernielbaerheid (z. mv.), v. *Destructibilité*, f.
Vernield, v. d. van vernielen.
Vernielen (ik vernielde, heb vernield), b. w.
Détruire; anéantir; ruiner; désoler; ravager.
Vernielend, b. n. *Destructif; destructeur; rui-*
neux.
Vernieler (-s), m. *Destructeur; désolateur de-*
vastateur, m.
Vernieling, v. *Destruction, dévastation; déso-*
lation; ruine, f.; *anéantissement*, m.

Vernielster (-s), v. *Celle qui détruit; dévastatrice*, f.
Vernielzucht (z. mv.), v. *Penchant à la destruction*, m.
Vernielzuchtig, b. n. *Enclin à détruire, à ravager.*
Vernietigen (ik vernietigde, heb vernietigd), b. w. *Anéantir, détruire; annuler; canceller; abolir; supprimer.* Eene wet —. *Abolir une loi.*
Vernietigend, b. n. *Annulatif.*
Vernietiger (-s), m. *Celui qui anéantit, qui annule, qui abolit.*
Vernietiging, v. *Anéantissement*, m.; *abolition; suppression; cancellation; résiliation; résolution*, f.
Vernietigster (-s), v. *Celle qui anéantit, qui annule.*
Vernieuwen (ik vernieuwde, heb vernieuwd), b. w. *Renouveler; renouer.* Een verdrag —. *Renouveler un traité.*
Vernieuwing, v. *Renouvellement*, m.; *rénovation*, f.
Vernieuwingsbrieven, v. mv. *Lettres de surannation*, f. pl.
*Vernis, o. *Vernis*, m.
Vernisboom (-en), m. *Vernis* (arbre gommeux), m.
Vernissen (ik verniste, heb vernist), b. w. *Vernir; vernisser.* Het —. *Vernissure*, f.
Vernisser (-s), m. *Vernisseur*, m.
Vernoegd, b. n. *Content, satisfait.*
Vernoegdelyk, byw. *Avec contentement* ou *satisfaction.*
Vernoegdheid (z. mv.), v. *Contentement*, m.; *satisfaction*, f.
Vernoegen (ik vernoegde, heb vernoegd), b. w. *Contenter; satisfaire.*
Vernoeging, v. *zie* Vernoegdheid.
Vernoemen (ik vernoemde, heb vernoemd), b. w. *Donner un autre nom à; faire changer de nom à; donner à un enfant le nom de quelqu'un.*
Vernomen, v. d. van vernemen.
Vernuchteren (ik vernuchterde, ben vernuchterd), o. w. *Désenivrer; cesser d'être ivre.*
Vernuft (-en), o. *Esprit; génie*, m.; *intelligence; industrie*, f.
Vernufteloos, b. n. *Dénué d'esprit.*
Vernuftig, b. n. *Ingénieux; intelligent; spirituel; industrieux.* —, byw. *Ingénieusement.*
Vernuftigheid, v. *zie* Vernuft.
Vernuftiglyk, byw. *Ingénieusement.*
Veronachtzaem, b. n. *Négligent.*
Veronachtzaemheid, v. *Négligence*, f.
Veronachtzaemlyk, byw. *Négligemment.*
Veronachtzamen (ik veronachtzaemde, heb veronachtzaemd), b. w. *Négliger.*
Veronachtzaming, v. *Négligence*, f.
Veronderstellen enz. *zie* Vooronderstellen enz.
Veronedelen (ik veronedelde, heb veronedeld), b. w. *Priver de la noblesse; dégrader du titre de noble; déroger à la noblesse.*
Verongelukken (ik verongelukte, ben verongelukt), o. w. *Périr; faire naufrage; échouer;* (fig.) *ne pas réussir.*
Verongelukking, v. *Perte; mort*, f.; *naufrage;* (fig.) *mauvais succès*, m.
Verongelyken (ik verongelykte, heb verongelykt), b. w. *Faire tort; préjudicier; offenser.*
Verongelykend, b. n. *Offensant.*
Verongelyking (-en), v. *Tort; préjudice*, m.; *injustice; offense*, f.

Verongemakken (ik verongemakte, heb verongemakt), b. w. *Inquiéter; causer de la peine.*
Verontheiligen enz. *zie* Ontheiligen enz.
Veronthield. *zie* Veronthouden.
Veronthouden (ik veronthield, heb veronthouden), b. w. *Retenir; taire.*
Verontreinigen (ik verontreinigde, heb verontreinigd), b. w. *Souiller; salir; infecter.*
Verontreiniging, v. *Souillure*, f.
Verontrusten (ik verontrustte, heb verontrust), b. w. *Inquiéter; troubler; alarmer.* Zich —. *S'inquiéter; s'alarmer.*
Verontschuldigen (ik verontschuldigde, heb verontschuldigd), b. w. *Disculper; excuser; décharger.*
Verontschuldiger (-s), m. *Celui qui excuse.*
Verontschuldiging (-en), v. *Disculpation; excuse; décharge*, f.
Verontwaerdigen enz. *zie* Verontweerdigen enz.
Verontweerdigen (ik verontweerdigde, heb verontweerdigd), b. w. *Indigner; révolter.* —, verachten. *Mépriser; dédaigner.* Zich —. *S'indigner; dédaigner de...*
Verontweerdiging (z. mv.), v. *Mépris; dédain*, m. —, gramschap. *Indignation*, f.
Veroordeelaer (-s), m. *Celui qui condamne, qui désapprouve.*
Veroordeelen (ik veroordeelde, heb veroordeeld), b. w. *Condamner; désapprouver.*
Veroordeeling, v. *Condamnation; désapprobation*, f.
Veroorloven (ik veroorloof, veroorloofde, heb veroorloofd), b. w. *Permettre.* Zich —. *Se permettre.*
Veroorzaeckster (-s), v. *Celle qui est cause de.*
Veroorzaken (ik veroorzaeck, veroorzaeckte, heb veroorzaeckt), b. w. *Causer; occasionner; produire.*
Veroorzaker (-s), m. *Celui qui est cause de; auteur*, m.
Veroorzaking, v. *Action de causer, de produire*, f.
Verootmoedigen (ik verootmoedigde, heb verootmoedigd), b. w. *Humilier; abaisser.* Zich —. *S'humilier; s'abaisser.*
Verootmoedigend, b. n. *Humiliant.*
Verootmoediging, v. *Humiliation*, f.; *abaissement*, m.
Veropenbaren enz. *zie* Openbaren enz.
Verorberen (ik verorberde, heb verorberd), b. w. *Manger; consommer; employer.*
Verorbering, v. *Consommation*, f.; *emploi; usage*, m.
Verordenen (ik verordende, heb verordend), b. w. *Ordonner; disposer; destiner; régler; statuer.*
Verordening (-en), v. *Ordonnance; destination; disposition*, f.; *statut; réglement*, m.
Verordineren enz. *zie* Verordenen enz.
Verouden (ik veroudde, heb veroud), b. w. *Vieillir, rendre* ou *faire paraître vieux.* —, o. w. (met *zyn*). *Vieillir, devenir vieux.*
Verouderd, b. n. *Vieux; suranné; invétéré; qui est hors d'usage.*
Verouderen (ik verouderde, ben verouderd), o. w. *Vieillir; s'invétérer; tomber en désuétude.*
Veroudering, v. *Vieillissement*, m.
Veroveraer (-s), m. *Conquérant*, m.
Veroverd, b. n. *Conquis.*
Veroveren (ik veroverde, heb veroverd), b. w. *Conquérir; prendre; s'emparer de.*
Verovering, v. *Conquête; prise*, f.

n (ik verpachtte, heb verpacht), b. w.
'r, *donner à ferme; amodier; acenser.*
r (-s), m. *Celui qui afferme; bail-*
.
ng, v. *Ferme; amodiation*, f.; *accen-*
m.
ter (-s), v. *Bailleresse*, f.
ı (ik verpakte, heb verpakt), b. w.
'er.
ı (ik verpandde, heb verpand), b. w.
r, *nantir*, *hypothéquer.*
g, v. *Action d'engager, d'hypothé-*

ı (ik verpapte, heb verpapt), b. w.
utrement ou *de nouveau*, *recoller.*
g, v. *Action de recoller*, f.
(ik verpaer, verpaerde, heb verpaerd),
parier ou *accoupler autrement.*
(ik verpaste, heb verpast), b. w.
'er.
n (ik verpekelde, heb verpekeld),
ettre dans une nouvelle saumure; saler
eau.
ı (ik verpekte, heb verpekt), b. w.
de poix une seconde fois; poisser de
.
. n. *Empesté.*
en, b. w. *zie* Misdoen.
n (ik verplaetste, heb verplaetst),
éplacer; transposer; placer ailleurs;
er; transplanter. Zich —. *Se déplacer.*
ng, v. *Déplacement*, m.; *translation;*
ition, f.
, b. n. *Déplacé.*
n (ik verplakte, heb verplakt), b. w.
, *coller autrement.*
ı (ik verplantte, heb verplant), b. w.
anter, *déplanter.*
g, v. *Transplantation*, f.
ter (-s), o. *Déplantoir*, m.
(ik verpleeg, verpleegde, heb ver-
b. w. *Soigner; avoir soin de.*
(ik verpleitte, heb verpleit), b. w.
r en procès.
(ik verplettede, heb verplet), b. w.
ser, troubler. —, verpletteren. *Écraser.*
n (ik verpletterde, heb verpletterd),
raser.
ing, v. *Écrasement*, m.
, v. *Consternation*, f.; *écrasement*, m.
v. d. van verpligten. —, b. n. *Soli-*

(ik verpligtte, heb verpligt), b. w.
forcer, *astreindre.* Verpligt zyn. *De*
e obligé.
d, b. n. *Obligeant; solidaire.* —, ver-
Obligatoire.
g (-en), v. *Obligation*, f.; *engage-*
.
g (-en), v. *Lods et ventes*, m. pl.
(ik verpoosde, heb verpoosd), b. w.
relever; reposer. —, o. w. *Faire une*
reposer.
g (-en), v. *Relâche*, m.; *pause*, f. —
den). *Relais*, m.
nz. *zie* Verplanten enz.
(ik verpraet, verpraette, heb verpraet),
dre (son temps) à jaser.
n (ik verpronkte, heb verpronkt),
penser en parure.
(ik verraed, verried, heb verraden),
ahir.

Verrader (-s), m. *Traître*, m.
Verraderes (-ssen), v. } *Traîtresse*, f.
Verraderesse (-n), v. }
Verraderlyk, b. n. *Traître; perfide.* —, byw. *Traîtreusement; perfidement.*
Verradersch, b. n. *zie* Verraderlyk.
Verradery, v. *Trahison*, f.
Verraed (z. mv.), o. *Trahison*, f. Hoog —. *Haute trahison.*
Verrassen (ik verraste, heb verrast), b. w. *Surprendre.*
Verrassing, v. *Surprise*, f.
Verre, b. n. *Éloigné; lointain.* —, byw. *Loin.* Van —. *De loin.* Hoe —? *A quelle distance?* Op — na. *Il s'en faut beaucoup.* — van. *Loin de.* By zoo —. *En cas que, si.* Te — dryven. *Outrer.*
Verrees. *zie* Verryzen.
Verreet. *zie* Verryten.
Verregaend, b. n. *Outré; excessif.*
Verregezicht, o. *Perspective*, f.
Verregten, b. w. *zie* Verpleiten.
Verregtveerdigen enz. *zie* Regtveerdigen enz.
Verreizen (ik verreisde, ben verreisd), o. w. *Voyager d'un lieu à un autre.* —, b. w. (met hebben). *Dépenser en voyageant.*
Verrekenen (ik verrekende, heb verrekend), b. w. *Régler* ou *liquider un compte; porter en compte.* Zich —. *Se mécompter.*
Verrekken (ik verrekte, heb verrekt), b. w. *Déboîter, disloquer; donner une entorse.* Zich —. *Se donner une entorse.*
Verrekking, v. *Déboîtement*, m.; *dislocation; entorse*, f.
Verrekyker (-s), m. *Lunette d'approche*, f.; *télescope*, m.
Verreschryfkundig, b. n. *Télégraphique.*
Verreschryver (-s), m. *Télégraphe*, m.
Verreten, v. d. van verryten.
Verrezen, v. d. van verryzen.
Verrezichtig, b. n. *Perspectif, scénographique.*
Verrezichtiglyk, byw. *Scénographiquement.*
Verrezichtkunde, v. *Perspective*, f.
Verreziende, b. n. *Prévoyant.*
Verreziendendheid, v. *Presbytie, presbyopie*, f.
Verried. *zie* Verraden.
Verriep. *zie* Verroepen.
Verrigten (ik verrigtte, heb verrigt), b. w. *Faire; exécuter; effectuer; opérer; expédier.*
Verrigter (-s), m. *Celui qui fait, exécuteur*, m.
Verrigting (-en), v. *Exécution; opération; expédition; gestion*, f.
Verrigtster (-s), v. *Celle qui fait; exécutrice*, f.
Verrimpeld, b. n. *Ridé.*
Verrimpelen (ik verrimpelde, heb verrimpeld), b. w. *Rider.* —, o. w. (met *zyn*). *Se rider.*
Verritselen (ik verritselde, heb verritseld), o. w. *Rendre un petit bruissement* (comme les feuilles agitées par le vent). Zich —. *Se remuer.*
Verroekeloozen enz. *zie* Verwaerloozen enz.
Verroepen (ik verriep, heb verroepen), b. w. *Appeler ailleurs.*
Verroeren (ik verroerde, heb verroerd), b. w. *Remuer; mouvoir.* Zich —. *Se remuer, se mouvoir; bouger.*
Verroering, v. *Remuement; mouvement*, m.
Verroest, b. n. *Rouillé; enrouillé.*
Verroesten (ik verroestte, ben verroest), o. w. *Se rouiller, s'enrouiller.*
Verroestheid (z. mv.), v. *Rouille; rouillure*, f.
Verroesting, v. *zie* Verroestheid.
Verrollen (ik verrolde, heb verrold), b. w.

Déplacer ou *remuer en roulant.* —, o. w. (met zyn). *Se mouvoir en roulant.*

Verronken (ik verronkte, heb verronkt), b. w. *Passer (le temps) à ronfler.*

Verrot, b. n. *Pourri; corrompu; gâté.*

Verrotten (ik verottede, ben verrot), o. w. *Pourrir, se pourrir; se putréfier; se corrompre.*

Verrotting (z. mv.), v. *Pourriture; putréfaction; corruption; putridité*, f.

Verruilen (ik verruilde, heb verruild), b. w. *Troquer, changer, échanger.*

Verruiling, v. *Troc, échange*, m.

Verrukkelyk, b. n. *Ravissant; charmant; enchanteur.*

Verrukken (ik verrukte, heb verrukt), b. w. *Ravir; enchanter; charmer; transporter; enthousiasmer; enlever.*

Verrukkend, b. n. *zie* Verrukkelyk.

Verrukking (-en), v. *Ravissement; transport, enthousiasme*, m.; *extase*, f.

Verrukt, v. d. van verrukken.

Verryken (ik verrykte, heb verrykt), b. w. *Enrichir.*

Verryking (z. mv.), v. *Enrichissement*, m.

Verryten (ik verreet, heb verreten), b. w. *Déchirer; fendre.*

Verryzen (ik verrees, ben verrezen), o. w. *Se lever; s'élever; ressusciter.*

Verryzenis, v. } *Résurrection*, f.
Verryzing, v. }

Vers (-zen), o. *Vers; verset*, m. —zen maken. *Versifier, faire des vers.*

Versaegd, b. n. *Intimidé; troublé.*

Versaegdheid (z. mv.), v. *Timidité*, f.; *trouble*, m.

Versagen (ik versaeg, versaegde, ben versaegd), o. w. *Être intimidé; se troubler.*

Versch, b. n. *Frais; nouveau; récent.* —e eijeren. *OEufs frais.* —e krygsbenden. *Troupes fraîches.* —, byw. *Fraîchement; récemment; depuis peu.*

Verschaeld, b. n. *Éventé; évaporé.*

Verschaeldheid (z. mv.), v. *État d'une chose éventée, évent*, m.

Verschaffen (ik verschafte, heb verschaft), b. w. *Procurer, fournir.*

Verschaffing (z. mv.), v. *Action de procurer, de fournir*, f.

Verschalen (ik verschael, verschaelde, ben verschaeld), o. w. *S'éventer; s'évaporer.*

Verschalken (ik verschalkte, heb verschalkt), b. w. *Tromper; duper; attraper.*

Verschalking, v. *Tromperie; duperie; fourberie*, f.

Verschansen (ik verschanste, heb verschanst), b. w. *Retrancher; fortifier; barricader.*

Verschansing (-en), v. *Retranchement*, m.; *barricade*, f.

Verscharen (ik verschaer, verschaerde, heb verschaerd), b. w. *Disperser; éparpiller.* Elkander —. *Alterner.*

Verscharens, byw. *Alternativement, tour à tour.*

Verscheen. *zie* Verschynen.

Verscheiden, b. n. *Différent; divers; plusieurs.* —, byw. *zie* Verscheidenlyk.

Verscheiden (ik verscheidde, ben verscheiden), o. w. *Mourir; expirer.* Hy is —. *Il est mort.*

Verscheidenheid, v. *Variété; différence; diversité*, f.

Verscheidenlyk, byw. *Différemment; diversement.*

Verschelen, o. w. *zie* Verschillen.

Verschelyk, byw. *Fraîchement; récemment.*

Verschenen, v. d. van verschynen.

Verschenken (ik verschonk, heb verschonken), b. w. *Verser; vendre (du vin) en détail.*

Verschepen (ik verscheep, verscheepte, heb verscheept), b. w. *Transporter d'un navire dans un autre.*

Verscheping, v. *Transport d'un navire dans un autre*, m.

Verschertsen (ik verschertste, heb verschertst), b. w. *Passer* ou *perdre en plaisantant.*

Verscherven (ik verscherfde, heb verscherfd), b. w. *Empater* (t. de mar.).

Verscherving, v. *Empature* (t. de mar.), f.

Verscheurder (-s), m. *Déchireur; dévoreur*, m.

Verscheuren (ik verscheurde, heb verscheurd), b. w. *Déchirer; mettre en pièces.* —, verslinden. *Dévorer.*

Verscheurend, b. n. *Dévorant.*

Verscheuring, v. *Déchirement*, m.

Verscheyden enz. *zie* Verscheiden enz.

Verschheid (z. mv.). v. *Fraîcheur*, f.

Verschiet, o. *Quantité de choses à choisir*, f.; *choix*, m. —, verrezicht. *Lointain; éloignement*, m.; *perspective*, f.

Verschieten (ik verschoot, heb verschoten), b. w. *Consumer* ou *employer en tirant (de la poudre etc.); débourser.* Al het poeijer —. *Consumer toute la poudre.* Het koorn —. *Remuer le blé.* De kaert —. *Battre* ou *mêler les cartes.* Geld —. *Avancer* ou *prêter de l'argent.* —, o. w. (met zyn). *Pâlir de peur; s'effrayer.* —, van kleur veranderen. *Changer de couleur; déteindre* ou *se déteindre.* —, van plaets veranderen. *Changer de place.*

Verschieting, v. *Remuement; mélange*, m. — van kleur. *Changement de couleur*, m. —, schrik. *Peur; frayeur*, f.

Verschikken (ik verschikte, heb verschikt), b. w. *Arranger autrement.* —, verschuiven. *Reculer, retarder, remettre.*

Verschikking, v. *Nouvel arrangement*, m.

Verschil (-llen), o. *Différence; disparité; distinction*, f. —, oneenigheid. *Différend; débat*, m.; *dispute; querelle, contestation*, f. Een — byleggen. *Accommoder un différend.* — (in geloofszaken). *Controverse*, f.

Verschillen (ik verschilde, heb verschild), o. w. *Différer; être différent; n'être pas d'accord.*

Verschillend, b. n. *Différent.*

Verschillendheid (z. mv.), v. *Différence*, f.

Verschilletje (-s), o. *Petite différence*, f.; *petit différend*, m.

Verschillicht, o. *Parallaxe* (t. d'astr.), f.

Verschillig, b. n. *Différent.*

Verschilligheid (z. mv.), v. *Différence*, f.

Verschilpunt, o. *Point de litige*, m.

Verschimmeld, b. n. *Moisi; chanci.*

Verschimmeldheid (z. mv.), v. *Moisissure; chancissure*, f.

Verschimmelen (ik verschimmelde, ben verschimmeld), o. w. *Moisir, se moisir, se chancir.*

Verschimmeling, v. *Moisissure*, f.

Verscholen, v. d. van verschuilen. —, b. n. *Caché.*

Verschommelen (ik verschommelde, heb verschommeld), b. w. *Remuer.*

Verschommeling, v. *Remuement*, m.

Verschonk. *zie* Verschenken.

Verschoof. *zie* Verschuiven.

zie Verschuilen.
baer, b. n. *Excusable.*
blad (-en), o. *Décharge* (impr.), f.
en (ik verschoonde, heb verschoond), *xcuser; exempter; dispenser.* Zich —. *de linge.*
ing (-en), v. *Excuse; décharge*, f. —, ynwaed. *Linge blanc*, m.
lyk, b. n. *Excusable.*
zie Verschieten.
eling (-en), m. *en* v. *Personne rebutée aitée*, f.; *souffre-douleur*, m.
en (ik verschopte, heb verschopt), *pousser; rejeter; rebuter.*
(-tten), o. *Débours* ou *déboursé*, m., *mise; fourniture*, f. *zie* Geschot.
, v. d. van verschieten.
ling, m. *en* v. *zie* Verschoppeling.
n, v. d. van verschuiven.
. *zie* Verschryven.
wen (zich) (ik verschreeuwde my, heb chreeuwd), wed. w. *Se faire mal en forcer la voix.*
n, v. d. van verschryven.
baer, b. n. } *Épouvantable; terrible;*
elyk, b. n. } *horrible.* —, byw. *ntablement; terriblement; horrible-*
elykheid, v. *Horreur*, f.
ken (ik verschrikte, heb verschrikt), *pouvanter; effrayer; faire peur.* —, t zyn.). *S'épouvanter; s'effrayer; avoir*
kend, b. n. *Effrayant.*
king, v. *Épouvante; frayeur; terreur; ; effroi*, m.
, b. n. *Épouvanté; effrayé.*
heid, v. *zie* Verschrikking.
id, v. d. van verschroeijen.
ijen (ik verschroeide, heb verschroeid), *wir; hâler; brûler; griller.*
ken, b. n. *zie* Verschrikt.
peld, b. n. *Ridé.*
peldheid, v. *État de ce qui est ridé*, s, f. pl.
pelen (ik verschrompelde, ben vereld), o. w. *Se rider.*
kelen (ik verschronkelde, ben vereld), o. w. *Se recoquiller.*
en (ik verschreef, heb verschreven), *crire; écrire autrement* ou *de nouveau. Se tromper en écrivant.*
en (ik verschuddede, heb verschud), *couer* ou *remuer de nouveau.*
n (ik verschool, heb verscholen), b. w. Zich —. *Se cacher.*
ng, v. *Action de cacher, de se cacher; on* (astr.), f.
n (ik verschoof, heb verschoven), *culer; déplacer.* —, uitstellen. *Différer, retarder, surseoir.*
end, b. n. *Dilatoire.*
ing, v. *Remise*, f., *délai; sursis*, m.
igd, b. n. *Obligé; tenu; redevable.* — *voir; être redevable de.*
igen (ik verschuldigde, heb verschul- . w. *Obliger; astreindre.*
lag (-en), m. *Jour d'échéance*, m.; , f.
n (ik verscheen, ben verschenen), *raître; apparaître; se montrer; comparaître; se présenter.* Voor den regter —. *Comparaître devant le juge.* —, vervallen. *Échoir; expirer.*
Verschyner (-s), m. *Comparant*, m.
Verschyning, v. *Apparition*, f. — (voor den regter). *Comparution*, f. —, vervaltyd. *Échéance*, f.
Verschynsel (-s, -en), o. *Phénomène; météore*, m.; *apparition*, f.
Verschynster (-s), v. *Comparante*, f.
Versen, v. *Talon*, m.
Versierd, v. d. van versieren.
Versierder (-s), m. *Celui qui orne, qui embellit; décorateur, enjoliveur*, m.
Versieren (ik versierde, heb versierd), b. w. *Orner, parer, embellir, enjoliver; décorer.*
Versiering, v. } *Ornement; embellissement*, m.
Versiersel, o. }
Versierster (-s), v. *Celle qui orne, qui embellit.*
Versje (-s), o. *Petit vers; petit verset*, m.
Verslaefd, b. n. *Qui est esclave de; assujetti à.*
Verslaefdheid (z. mv.), v. *Assujettissement*, m.
Verslaen (ik versla, versloeg, heb verslagen), b. w. *Défaire; battre; mettre en déroute, tailler en pièces.* De vyanden —. *Battre les ennemis.* Den dorst —. *Étancher la soif.* —, ontstellen. *Consterner; alarmer.* —, o. w. (met zyn). *Se refroidir.* —, verschalen. *S'éventer; s'évaporer.*
Verslag (-en), o. *Rapport; récit*, m.
Verslagdoender (-s), m. *Rapporteur*, m.
Verslagdoening, v. *Rapport*, m.
Verslagen, v. d. van verslaen.
Verslagenheid (z. mv.), v. *Abattement*, m.; *consternation*, f.
Verslagenis, v. *zie* Verslagenheid.
Verslaging, v. *Défaite, déroute*, f.
Verslagschrift (-en), o. *Rapport fait par écrit*, m.
Verslampampen, b. w. *zie* Verslempen.
Verslapen (ik verslaep, versliep, heb verslapen), b. w. *Perdre* ou *passer* (*son temps*) *à dormir.* Zich —. *Dormir trop longtemps.*
Verslappen (ik verslapte, heb verslapt), b. w. *Relâcher; détendre.* —, o. w. (met zyn). *Se relâcher, se détendre.* —, minder worden. *Diminuer.*
Verslappend, b. n. *Relâchant; affaiblissant.*
Verslapping, v. *Relâchement; affaiblissement*, m.; *diminution*, f.
Verslaven (ik verslaef, verslaefde, heb verslaefd), b. w. *Assujettir, asservir.* Zich —. *S'assujettir; s'asservir.*
Verslaving (z. mv.), v. *Assujettissement; asservissement*, m.
Verslechten (ik verslechtte, heb verslecht), b. w. *Empirer, détériorer, rendre pire.* —, o. w. (met zyn). *Empirer, devenir pire.*
Verslechting, v. *Détérioration*, f.
Versleet. *zie* Verslyten.
Verslempen (ik verslempte, heb verslempt), b. w. (fam.). *Dépenser, prodiguer, gaspiller.*
Verslensbaer, b. n. *Qui peut se flétrir, se faner.*
Verslensen (ik verslenste, ben verslenst), o. w. *Se flétrir, se faner.* Doen —. *Flétrir, faner.*
Verslensing (z. mv.), v. *Flétrissure*, f.
Verslenst, b. n. *Flétri; fané.*
Versleten, v. d. van verslyten. —, b. n. *Usé.*
Versletenheid (z. mv.), v. *État d'une chose usée*, m.
Versleuren (ik versleurde, heb versleurd), b. w. *Traîner.* —, bederven. *Gâter.*
Versliep. *zie* Verslapen.

Verslikken (ik verslikte, heb verslikt), b. w. *Avaler;* (fig.) *dévorer.* —, verkroppen. *Engouer.* Zich —. *S'engouer.*
Verslimmeren (ik verslimmerde, ben verslimmerd), o. w. *Empirer, devenir pire.*
Verslimmering, v. *Détérioration*, f.
Verslinden (ik verslond, heb verslonden), b. w. *Avaler; engloutir; dévorer; absorber; consumer.*
Verslindend, b. n. *Dévorant; vorace; absorbant.* —e aerd. *Voracité*, f.
Verslinder (-s), m. *Avaleur; dévoreur*, m.
Verslindster (-s), v. *Celle qui avale, qui dévore.*
Verslingeren (ik verslingerde, heb verslingerd), b. w. *Laisser traîner.* —, o. w. (met *zyn*). *S'infatuer; s'amouracher.* Zich —. *S'empêtrer, s'embarrasser;* (fig.) *se déranger.*
Verslodderen, b. w. *zie* Verslonsen.
Versloeg. *zie* Verslaen.
Versloffen (ik verslofte, heb versloft), b. w. *Négliger.*
Versloffing (z. mv.), v. *Négligence*, f.
Verslokken, b. w. *zie* Verslikken.
Verslond. *zie* Verslinden.
Verslonden, v. d. van verslinden.
Verslonsen (ik verslonste, heb verslonst), b. w. *User malproprement; gâter par négligence.*
Verslytbaer, b. n. } *Qui peut s'user.*
Verslytelyk, b. n. }
Verslyten (ik versleet, heb versleten), b. w. *User; détériorer; consommer; passer (le temps); prendre pour.* Zyne schoenen —. *User ses souliers.* Zynen tyd —. *Passer son temps.* Waer verslyt gy my voor? *Pour qui me prenez-vous?* —, o. w. (met *zyn*). *S'user.*
Versmachten (ik versmachtte, heb versmacht), b. w. *Étouffer; suffoquer.* —, o. w. (met *zyn*). *Languir; étouffer; mourir de.*
Versmachtend, b. n. *Suffocant.*
Versmachting, v. *Suffocation; langueur*, f.
Versmadelyk, b. n. *Méprisable; avilissant; vil.* — maken. *Avilir, rendre méprisable.* —, byw. *Dédaigneusement; avec mépris; méprisablement.*
Versmaden (ik versmaed, versmaedde, heb versmaed), b. w. *Mépriser; dédaigner.*
Versmadend, b. n. *Dédaigneux; méprisant.*
Versmader (-s), m. *Celui qui méprise; contempteur; dédaigneux*, m.
Versmading, v. *zie* Versmaedheid.
Versmaed, b. n. *Méprisé, dédaigné.*
Versmaedheid (z. mv.), v. *Mépris; dédain*, m.
Versmaedster (-s), v. *Celle qui méprise, qui dédaigne; dédaigneuse*, f.
Versmaet, v. *Pied de vers*, m.
Versmallen (ik versmalde, heb versmald), b. w. *Étrécir, rétrécir.*
Versmalling, v. *Étrécissement; rétrécissement*, m.
Versmeden (ik versmeed, versmeedde, heb versmeed), b. w. *Employer* ou *consommer en forgeant.* —, hersmeden. *Reforger.*
Versmeeken (ik versmeekte, heb versmeekt), b. w. *Obtenir par des prières.*
Versmeet. *zie* Versmyten.
Versmeltbaer, b. n. *Fusible.*
Versmelten (ik versmolt, heb versmolten), b. w. *Fondre.* —, hersmelten. *Refondre.* —, o. w. (met *zyn*). *Fondre, se fondre; diminuer; dépérir.*
Versmelting, v. *Fonte; réfonte*, f.
Versmeren (ik versmeer, versmeerde, heb versmeerd), b. w. *Employer* ou *consommer en graissant.* —, op nieuw smeren. *Refrotter.* (fig.). Zyn geld —. *Dépenser son argent en faisant bonne chère.*
Versmeten, v. d. van versmyten.
Versmilten enz. *zie* Versmelten enz.
Versmolt. *zie* Versmelten.
Versmolten, v. d. van versmelten.
Versmooren (ik versmoorde, heb versmoord), b. w. *Étouffer; suffoquer.* —, o. w. (met *zyn*). *Étouffer; suffoquer.*
Versmoorend, b. n. *Suffocant.*
Versmooring, v. *Étouffement*, m.; *suffocation*, f.
Versmullen (ik versmulde, heb versmuld), b. w. *Manger, dépenser.*
Versmyten (ik versmeet, heb versmeten), b. w. *Rejeter.*
Versnapering, v. *Morceau friand*, m.; *friandises*, f. pl.
Versnaperingje (-s), o. *Petit morceau friand*, m.
Versneden, v. d. van versnyden.
Versneed. *zie* Versnyden.
Versnippelen, b. w. *zie* Versnipperen.
Versnipperen (ik versnipperde, heb versnipperd), b. w. *Couper* ou *tailler en petits morceaux; déchiqueter.*
Versnoepen (ik versnoepte, heb versnoept), b. w. *Dépenser en friandises.*
Versnooden (ik versnoodde, heb versnood), b. w. *Rendre plus méchant.* —, o. w. (met *zyn*). *Devenir plus méchant.*
Versnot, b. n. } *Enchifrené; enrhumé.*
Versnoterd, b. n. }
Versnotheid (z. mv.), v. *Enchifrènement; rhume*, m.
Versnyden (ik versneed, heb versneden), b. w. *Couper en morceaux* ou *en pièces; découper; déchiqueter; user* ou *consumer en taillant; tailler; retailler.* Eene pen —. *Tailler une plume.*
Versollen (ik versolde, heb versold), b. w. *Chiffonner.*
Verspaden (ik verspaed, verspaedde, heb verspaed), b. w. *Retarder, différer.* —, o. w. (met *zyn*). *Retarder; venir plus tard.*
Verspading, v. *Retardement*, m.
Verspannen (ik verspande, heb verspannen), b. w. *Atteler autrement.*
Versparen (ik verspaer, verspaerde, heb verspaerd), b. w. *Épargner.*
Verspelen (ik verspeel, verspeelde, heb verspeeld), b. w. *Perdre au jeu.*
Verspieden (ik verspiedde, heb verspied), b. w. *Épier; espionner.*
Verspieder (-s), m. *Espion*, m.
Verspieding, v. *Espionnage*, m.
Verspiedster (-s), v. *Espionne*, f.
Verspiedtoren (-s), m. *Beffroi*, m.; *échauguette*, f.
Verspillen (ik verspilde, heb verspild), b. w. *Gaspiller; dissiper.*
Verspiller (-s), m. *Gaspilleur; dissipateur*, m.
Verspilling, v. *Gaspillage*, m.; *dissipation*, f.
Verspinnen (ik verspon, heb versponnen), b. w. *Filer; consommer en filant.*
Verspitsen (ik verspitste, heb verspitst), b. w. *Rendre pointu.*
Versplinteren (ik versplinterde, ben versplinterd), o. w. *Éclater; se rompre par éclats.*
Verspon. *zie* Verspinnen.
Versponnen, v. d. van verspinnen.
Versprak. *zie* Versprеken.
Versprek, o. *zie* Gesprek.

v. d. van verspreiden. —, b. n. *Épars*; *; dispersé.*
n (ik verspreidde, heb verspreid), *pandre; disperser; disseminer; épar-*
ılsche tydingen —. *Répandre de faux*
ch —. *Se répandre.*
nd, b. n. *Divergent.*
r (-s), m. *Celui qui répand.*
ıg, v. *Dispersion*, f.; *éparpillement*,
:zichtk.). *Divergence*, f.
:er (-s), v. *Celle qui répand.*
ı (ik verspreek, versprak, heb ver-
, b. w. *Négocier; traiter.* —, beloven.
·e. Zich —. *Se tromper en parlant.*
n (ik versprong, ben *en* heb ver-
ı), o. w. *Sauter de sa place; changer*
en sautant. —, b. w. *Démettre* ou
· *en sautant.* Zich —. *Se faire mal en*

nde, b. n. — ader. *Veine roulante*

, v. d. van verspreken.
zie Verspringen.
:n, v. d. van verspringen.
— verstalen. —, b. n.
ig.) *endurci; insensible.* — hert. *Cœur*

:id (z. mv.), v. *Dureté; insensibi-*

k versta, verstond, heb verstaen),
ntendre; comprendre; concevoir. Hy
u niet. *Il ne vous comprend pas.* Te
ı. *Donner à entendre, insinuer.* —
ı. *Apprendre.* —, o. w. *Prétendre;*
Ergens toe —. *Consentir à quelque*
kander —. *S'entendre.* Zich ergens op
:ndre à quelque chose, y être habile.
ɛr, b. n. *Intelligible; compréhensi-*
:r. —, byw. *Intelligiblement; claire-*

ɛrheid (z. mv.), v. *Intelligibilité;*

r (-s), m. *Entendeur*, m.
ɛ, b. n. *en* byw. *zie* Verstaenbaer.
kheid, v. *zie* Verstaenbaerheid.
e Versteken.
(ik verstael, verstaelde, heb ver-
b. w. *Garnir d'acier; acérer;* (fig.)

ı (ik verstampte, heb verstampt),
·aser ou *briser en pilant* ou *en broyant.*
·en), o. *Intelligence*, f.; *intellect; en-*
t; jugement; esprit; génie, m.; *rai-*
y heeft —. *Il a de l'esprit.* —, ken-
ıaissance, f. Hy heeft er geen — van.
ı aucune connaissance; il n'y entend
gevoelen. *Avis; sentiment*, m.; *opi-*
—, verstandhouding. *Intelligence;*
ıdance; f. Heimelyk —. *Correspon-*
:rète. Gezond —. *Sens commun, bon*

ıos, b. n. *Privé d'intelligence* ou *de*
stupide. —, byw. *Stupidement.*
ıosheid (z. mv.), v. *Défaut d'intelli-*
ı.; *stupidité; bêtise*, f.
ʃk, b. n. *Raisonnable; doué de rai-*
llectuel; intellectif.
ʼkheid (z. mv.), v. *Intelligence; rai-*

is, v. *zie* Verstand.
uding, v. *Intelligence; correspon-*
f.

Verstandig, b. n. *Intelligent; judicieux; spirituel; sensé; sage; prudent.* —e man. *Homme d'esprit.* —, byw. *zie* Verstandiglyk.
Verstandigheid (z. mv.), v. *Intelligence*, f.; *esprit*, m.; *sagesse*, f.
Verstandiglyk, byw. *Avec intelligence; intelligemment; judicieusement; spirituellement; sensément; sagement.*
Verstaven (ik verstaef, verstaefde, ben verstaefd), o. w. *S'entr'ouvrir; se crevasser.*
Verste, b. n. *Le plus éloigné.*
Versteend, b. n. *Pétrifié;* (fig.) *dur; endurci; impitoyable.* — hert. *Cœur de roche.*
Versteendheid (z. mv.), v. *Endurcissement*, m.
Versteenen (ik versteende, heb versteend), b. w. *Pétrifier; lapidifier;* (fig.) *endurcir.* —, o. w. (met *zyn*). *Se pétrifier;* (fig.) *s'endurcir, se bronzer.*
Versteenend, b. n. *Lapidifique; pétrifiant.*
Versteening (-en), v. *Pétrification; lapidification*, f.
Verstek (z. mv.), o. *Privation*, f. — (regt). *Défaut*, m. By — vonnissen *of* veroordeelen. *Condamner par contumace.* — (timmermansw.). *Onglet*, m.
Verstekeling, m. *en* v. *zie* Verschoppeling.
Versteken (ik versteek, verstak, heb verstoken), b. w. *Cacher; céler; recéler.* —, berooven. *Priver; frustrer; dépouiller.* Iemand van zyn regt —. *Priver quelqu'un de son droit.* Eene speld —. *Attacher une épingle ailleurs.*
Versteking, v. *Privation*, f.
Versteld, v. d. van verstellen. —, b. n. *Étonné; surpris.* — staen. *Être étonné* ou *surpris.*
Versteldheid (z. mv.), v. *Étonnement*, m.; *surprise*, f.
Verstellen (ik verstelde, heb versteld), b. w. *Réparer; raccommoder; rapiécer; radouber.*
Versteller (-s), m. *Raccommodeur, ravaudeur*, m.
Verstelling, v. *Réparation*, f.; *raccommodage*, m.
Verstelster (-s), v. *Raccommodeuse, ravaudeuse*, f.
Verstelwerk, o. *Ouvrage raccommodé* ou *réparé, raccommodage*, m.
Verstendigen, b. w. *zie* Verwittigen.
Versterf (z. mv.), o. *Mort*, f.; *décès*, m.
Versterfbaer, b. n. *Qui peut échoir par succession.*
Versterfenis (z. mv.), v. *Dévolution d'un héritage par décès*, f.
Versterfregt, o. *Droit de succession*, m.
Versterken (ik versterkte, heb versterkt), b. w. *Fortifier; réconforter; renforcer; confirmer; corroborer; affermir, raffermir.* Eene stad —. *Fortifier une ville.* Een leger —. *Renforcer une armée.*
Versterkend, b. n. *Fortifiant; corroboratif; confortatif.*
Versterker (-s), m. *Celui qui fortifie.*
Versterking, v. *Renforcement; renfort, raffermissement*, m.; *fortification; confirmation; corroboration*, f.
Versterkingmiddel (-en), o. *Corroboratif*, m.
Versterven (ik verstierf, ben verstorven), o. w. *Échoir, arriver par succession.* —, vergaen. *Périr; mourir; s'éteindre.* —, b. w. (met *hebben*). *Mortifier.* Zich —. *Se mortifier.*
Versterving, v. *Mortification*, f. —, versterf. *Mort*, f.; *décès*, m. —, versterfenis. *Dévolution d'un héritage par décès*, f.
Verstierf. *zie* Versterven.
Verstiet. *zie* Verstooten.
Verstikken (ik verstikte, heb verstikt), b. w. *Étouffer; suffoquer.*

Verstikkend, b. n. *Suffocant.*
Verstikking, v. *Étouffement*, m.; *suffocation*, f.
Verstoken, v. d. van versteken.
Verstoken (ik verstook, verstookte, heb verstookt), b. w. *Consumer au feu ou à la distillation.*
Verstokken (ik verstokte, heb verstokt), b. w. *Endurcir.*
Verstokking, v. *Endurcissement*, m.
Verstokt, b. n. *Endurci.*
Verstoktheid, v. *Endurcissement*, m.
Verstollen enz. *zie* Stollen enz.
Verstomen (ik verstoom, verstoomde, ben verstoomd), o. w. *S'évaporer.*
Verstoming, v. *Évaporation*, f.
Verstommen (ik verstomde, heb verstomd), b. w. *Fermer la bouche à quelqu'un, le faire taire.* —, o. w. (met *zyn*). *Perdre la parole; devenir muet; rester interdit.*
Verstompelen, b. w. *zie* Verbergen.
Verstompen (ik verstompte, heb verstompt), b. w. *Émousser*; (fig.) *affaiblir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'émousser.*
Verstond. *zie* Verstaen.
Verstoof. *zie* Verstuiven.
Verstoorbaer, b. n. *Qui peut être troublé.*
Verstoorder (-s), m. *Perturbateur*, m.
Verstoordheid, v. *Colère; indignation*, f.
Verstooren (ik verstoorde, heb verstoord), b. w. *Troubler; inquiéter; alarmer.* —, vergrammen. *Fâcher; irriter.*
Verstooring, v. *Trouble*, m.; *inquiétude*, f.
Verstoorster (-s), v. *Perturbatrice*, f.
Verstooteling, m. *en* v. *zie* Verschoppeling.
Verstooten (ik verstiet, heb verstooten), b. w. *Repousser; rebuter; rejeter; chasser; réprouver.* Zyne vrouw —. *Répudier sa femme.*
Verstooting, v. *Expulsion*, f. — (van zyne vrouw). *Répudiation*, f.
Verstoppen (ik verstopte, heb verstopt), b. w. *Boucher; fermer; obstruer; opiler; constiper.* —, o. w. (met *zyn*). *Se boucher; se fermer.*
Verstoppend, b. n. *Obstruant ou obstructif; opilatif.*
Verstopping, v. *zie* Verstoptheid.
Verstopt, v. d. van verstoppen. —, b. n. *Bouché; obstrué; engorgé.* — maken. *Engorger.* — worden. *S'engorger.* — in het hoofd. *Enchifrené, qui a un rhume de cerveau.*
Verstoptheid (z. mv.), v. *Engorgement*, m. — (geneesk.). *Obstruction; opilation, constipation*, f. — (in het hoofd). *Rhume de cerveau*, m.
Verstoren enz. *zie* Verstooren enz.
Verstorven, v. d. van versterven. —, b. n. *Mort; échu par succession; mortifié; éventé.*
Verstouten (ik verstoutte, heb verstout), b. w. *Enhardir; encourager.* Zich —. *S'enhardir; oser.*
Verstoven (ik verstoof, verstoofde, ben verstoofd), o. w. *Se consumer.* —, v. d. van verstuiven.
Verstrammen (ik verstramde, heb verstramd), b. w. *Raidir; engourdir.* —, o. w. (met *zyn*). *Se raidir; s'engourdir.*
Verstramming (z. mv.), v. *Raideur*, f.; *engourdissement*, m.
Verstraten (ik verstraet, verstraette, heb verstraet), b. w. *Repaver, paver de nouveau.*
Verstreek. *zie* Verstryken.
Verstreken, v. d. van verstryken.
Verstrekken (ik verstrekte, heb *en* ben verstrekt), o. w. *Servir; tenir lieu de; tendre.* Iemand tot vader —. *Servir de père à quelqu'un.*
Verstrikken (ik verstrikte, heb verstrikt), b. w. *Prendre au piége; faire donner dans le panneau.* Zich zelven —. *S'embarrasser dans ses propres filets.*
Verstrooid, v. d. van verstrooijen. —, b. n. *Épars, éparpillé; dispersé;* (fig.) *distrait.*
Verstrooidheid (z. mv.), v. *Dispersion*, f. — van gedachten. *Distraction*, f.
Verstrooijen (ik verstrooide, heb verstrooid), b. w. *Disperser; répandre; éparpiller; disséminer.* Iemands gedachten —. *Distraire quelqu'un.*
Verstrooijing, v. *Dispersion; dissipation; distraction*, f.
Verstryken (ik verstreek, ben verstreken), o. w. *Passer; s'écouler; expirer.*
Verstuiken (ik verstuikte, heb verstuikt), b. w. *Démettre; déboîter; disloquer; fouler.*
Verstuiking, v. *Dislocation; entorse*, f.; *déboîtement*, m.
Verstuikt, v. d. van verstuiken.
Verstuiven (ik verstoof, ben verstoven), o. w. *S'envoler comme la poussière.*
Verstyfd, b. n. *Raidi; engourdi.*
Verstyfdheid (z. mv.), v. *Raideur*, f.; *engourdissement*, m.
Verstyven (ik verstyfde, heb verstyfd), b. w. *Raidir; engourdir.* —, o. w. (met *zyn*). *Se raidir; s'engourdir.*
Verstyving, v. *zie* Verstyfdheid.
Versuffen (ik versufte, ben versuft), o. w. *Radoter; rêver.*
Versuft, b. n. *Qui radote; qui rêve.*
Versuftheid (z. mv.), v. *Radoterie*, f.
Versukkelen (ik versukkelde, heb versukkeld), b. w. *Secouer; agiter, houspiller; tourmenter; maltraiter.*
Vertaelbaer, b. n. *Traduisible.*
Vertaelder, m. *zie* Vertaler.
Vertaelster (-s), v. *Celle qui traduit.*
Vertalen (ik vertael, vertaelde, heb vertaeld), b. w. *Traduire.*
Vertaler (-s), m. *Traducteur*, m.
Vertaling (-en), v. *Traduction; version*, f.
Vertalmen (ik vertalmde, heb vertalmd), b. w. *Perdre (son temps) à lambiner.*
Vertappen (ik vertapte, heb vertapt), b. w. *Tirer d'un vaisseau dans un autre; vendre à la pinte.*
Vertasten (zich) (ik vertastte my, heb my vertast), wed. w. *Se méprendre.*
Verteederen (ik verteederde, heb verteederd), b. w. *Attendrir.*
Verteerder (-s), m. *Prodigue; dissipateur*, m.
Verteerketel (-s), m. *Digesteur (vase)*, m.
Verteerloosheid, v. *Indigestion*, f.
Verteerster (-s), v. *Dissipatrice*, f.
Vertegenwoordigen (ik vertegenwoordigde, heb vertegenwoordigd), b. w. *Représenter; figurer.* Zich —. *Se représenter; se figurer.*
Vertegenwoordigend, b. n. *Représentant, représentatif.*
Vertegenwoordiger (-s), m. *Représentant*, m.
Vertegenwoordiging, v. *Représentation*, f.
Vertellen (ik vertelde, heb verteld), b. w. *Raconter; conter; narrer.* Zich —. *Se mécompter.*
Vertellend, b. n. *Narratif.*
Vertellenswaerdig, b. n. } *Digne d'être raconté.*
Vertellensweerdig, b. n. }

(-s), m. *Raconteur; conteur; narra-*
n.
g (-en), v. *Narration*, f.; *récit; conte*, m.
(-s), o. *Conte*, m.; *fable*, *historiette*, f.
r (-s), v. *Conteuse*, f.
n enz. *zie* Vertinnen enz.
(ik verteer, verteerde, heb verteerd),
Consumer, *consommer; ronger*. De roest
t het yzer. *La rouille ronge le fer*. —,
engen. *Dépenser; manger*. Zyn geld —.
er son argent. —, verdouwen. *Digérer*.
w. (met *zyn*). *Se consumer*, *se réduire*.
l, b. n. *Consumant*. — (geneesk.). *Con-*
t
;, v. *Consomption*, f. — (in de maeg).
on, f. —, onkosten. *Dépenses*, f. pl.;
m. pl.
:n, b. w. *zie* Vertienen.
:r (-s), m. *Dimeur*, m.
ng, v. *Dime*, f.
ı (ik vertiende, heb vertiend), b. w.

ig, v. *Dime*. f.
z. mv.), o. *Débit*, m.
(ik vertierde, heb vertierd), b. w. *Dé-*
vendre en détail.
g, v. *Débit*, m.
(ik vertilde, heb vertild), b. w. *Sou-*
Zich —. *Se faire mal en soulevant quel-*
ose.
:ren (ik vertimmerde, heb vertimmerd),
Rebâtir; raccommoder la charpente de;
mer ou *dépenser à bâtir*.
n (ik vertinde, heb vertind), b. w. *Éta-*

· (-s), m. *Étameur*, m.
ig, v. *Étamage*, m.
, o. *Étamure*, f.
n (ik vertobde, heb vertobd), b. w. *Gas-*

:. mv.), o. *Attente*, f.; *délai; retard*, m.
ıets (-en), v. *Station*, f.; *séjour; gîte*, m.
n (ik vertoefde, heb vertoefd), o. w. *At-*
; *tarder; s'arrêter*.
· (-s), m. *Temporiseur*, m.
ıg, v. *zie* Vertoef.
ı (ik vertolkte, heb vertolkt), b. w. *In-*
:r.
(-s), m. *Interprète*, m.
g, v. *Interprétation*, f.
(ik vertolde, heb vertold), b. w.
les douanes.
n (ik vertonde, heb vertond), b. w. *Met-*
ı tonneau dans un autre.
-en), o. *Démonstration; preuve; repré-*
ın, f.; *tableau; exposé*, m.
n (ik vertoogde, heb vertoogd), b. w.
ır; représenter; exposer.
o. *zie* Vertoog.
ag (-en), m. *Jour de représentation;*
:xposition, m.
er, m. *zie* Vertooner.
n (ik vertoonde, heb vertoond), b. w.
r; remontrer; faire voir; représenter;
·; exhiber. Een stuk —. *Représenter*
ce. Zich —. *Paraître; se montrer; se*
voir.
r (-s), m. *Celui qui montre*, *qui repré-*
ıcteur, *figurant*, m. — (regt). *Expo-*
n. — (van eenen wisselbrief). *Por-*
ı.
ıg (-en), v. *Représentation; exposi-*
tion; exhibition; remontrance, f.; *spectacle*,
m. —. verschyning. *Apparition*, f.
Vertooningje (-s), o. *Petite représentation; petite exposition*, f.
Vertoonplaets (-en), v. *Théâtre*, m.
Vertoonster (-s), v. *Celle qui montre*, *qui représente*, *actrice*, *figurante*, f. — (regt). *Exposante*, f.
Vertoornen (ik vertoornde, heb vertoornd), b. w. *Fâcher; irriter*, *offenser*, *mettre en colère*. Zich —. *Se mettre en colère*.
Vertragen (ik vertraeg, vertraegde, heb vertraegd), b. w. *Retarder*, *différer*, *ralentir*. —, o. w. *Se ralentir; se relâcher*.
Vertraging, v. *Retardement; délai*, *ralentissement*, m.
Vertrappelen, b. w. *zie* Vertrappen.
Vertrappen (ik vertrapte, heb vertrapt), b. w. *Fouler aux pieds; écraser*.
Vertreden, b. w. *zie* Vertrappen.
Vertrek (-kken), o. *Départ*, m. — (gedeelte van een huis. *Appartement*, m. —, gemak. *Latrines*, f. pl.
Vertrekje (-s), o. *Petit appartement*, *cabinet*, *réduit*, m.
Vertrekken (ik vertrok, heb vertrokken), b. w. *Tirer de sa place; retirer*. Zynen mond —. *Retirer sa bouche; faire une grimace*. — o. w. (met *zyn*). *Partir; s'en aller; se retirer*. Naer Frankryk —. *Partir pour la France*.
Vertrekking, v. (van den mond). *Grimace*, f.
Vertrekplaets (-en), v. *Lieu de départ*, m.
Vertrekscheut (-en), m. } *Coup de partance*, m.
Vertrekschoot (-oten), m. }
Vertrok. *zie* Vertrekken.
Vertrokken, v. d. van vertrekken.
Vertroostbaer, b. n. } *Consolable; consolant*.
Vertroostelyk, b. n. }
Vertroosten (ik vertroostte, heb vertroost), b. w. *Consoler*. Zich over iets —. *Se consoler de quelque chose*.
Vertroostend, b. n. *Consolant*.
Vertrooster (-s), m. *Consolateur*, m.
Vertroosteresse (-n), v. *Consolatrice*, f.
Vertroosting (-en), v. *Consolation*, f.
Vertrooster (-s), v. *Consolatrice*, f.
Vertrouwd, b. n. *Intime; affidé*. —e vriend. *Confident*, m.
Vertrouwde (-n), m. *en* v. *Confident*, m.; *confidente*, f.
Vertrouwdheid (z. mv.), v. *Confidence; intimité; familiarité*, f.
Vertrouweling (-en), m. *en* v. *Confident*, m.; *confidente*, f.
Vertrouwelyk, b. n. *Intime; affidé; confidentiel*. —, byw. *Intimement; en confidence*, *confidemment; confidentiellement*.
Vertrouwelykheid, v. *zie* Vertrouwdheid.
Vertrouwen (ik vertrouwde, heb vertrouwd), b. w. *Confier*. Hy vertrouwt my alle zyne geheimen. *Il me confie tous ses secrets*. —, o. w. *Se confier*. — op iemand. *Se confier en quelqu'un*. Zich —. *Contracter un mariage malheureux*. —, o. *Confiance*, f. Zyn — op God stellen. *Mettre sa confiance en Dieu*.
Vertrouwend, b. n. *Confiant; confidentiel*.
Vertrouwendheid, v. *zie* Vertrouwdheid.
Vertsaegd enz. *zie* Vervaerd enz.
Vertuianker (-s), o. *Ancre d'affourche*, f.
Vertuijen (ik vertuide, heb vertuid), b. w. *Affourcher* (t. de mar.).
Vertuinen (ik vertuinde, heb vertuind), b. w. *Accastiller* (t. de mar.).

Vertuining, v. *Action d'accastiller*, f.
Vertuischen (ik vertuischte, heb vertuischt), b. w. *Troquer*, *changer*, *échanger*. —, met spelen verliezen. *Perdre au jeu*.
Vertuisching, v. *Troc*, *échange*, m.
Vertuitelen, b.w. *zie* Vertuischen.
Vertwyfeld, b.n. *Désespéré*. Hy is —. *Il est au désespoir*. —, byw. *En désespéré*. — vechten. *Se battre en désespéré*.
Vertwyfeldheid, v. *Désespoir*, m.
Vertwyfelen (ik vertwyfelde, heb vertwyfeld), o. w. *Désespérer*.
Vertwyfeling, v. *Désespoir*, m.
Vervaekt, b. n. *Assoupi*.
Vervaerd, b. n. *Épouvanté*; *effrayé*; *craintif*; *peureux*. — maken. *Épouvanter*, *effrayer*, *faire peur*. — worden. *S'effrayer*.
Vervaerdheid (z. mv.), v. *Épouvante*, *frayeur*; *peur*, f.; *effroi*, m.
Vervaerdigen (ik vervaerdigde, heb vervaerdigd), b. w. *Préparer*; *apprêter*; *faire fabriquer*.
Vervaerdiger (-s), m. *Celui qui prépare*, *qui apprête*; *ouvrier*, *auteur*, *fabricateur*, m.
Vervaerdiging, v. *Préparation*, f.; *apprêt*, m.; *fabrication*, f.
Vervaerdigster (-s), v. *Celle qui prépare*, *qui apprête*; *ouvrière*, f.
Vervaerlyk, b. n. *Effroyable*; *épouvantable*; *horrible*; *terrible*; *affreux*. —, byw. *Effroyablement*; *horriblement*; *terriblement*; *affreusement*.
Vervaerlykheid, v. *Horreur*, f.
Verval (z. mv.), o. *Décadence*, *ruine*, f.; *dépérissement*; *déclin*, m. —, profyt. *Profit*, m. —, versteking. *Privation*, f.
Vervaldag (-en), m. *Jour d'échéance*, m.
Vervallen (ik verviel, ben vervallen), o. w. *Tomber en ruine*, *en décadence*; *déchoir*; *décliner*; *diminuer*; *dépérir*. — (tot eenig kwaed). *S'adonner*; *s'abandonner*. Tot dronkenschap —. *S'adonner à l'ivrognerie* —, verschynen. *Échoir*. — (schippersw.). *S'affaler*. Op eene zandplaet —. *Donner contre un banc de sable*. —, b. n. *Ruiné*; *tombé*; *déchu*. —, verschenen. *Échu*; *expiré*.
Vervallenheid, v. *zie* Verval.
Vervalschbaer, b. n. *Altérable*.
Vervalschen (ik vervalschte, heb vervalscht), b. w. *Falsifier*; *altérer*; *sophistiquer*; *corrompre*. Wyn — *Frelater du vin*.
Vervalscher (-s), m. *Falsificateur*; *sophistiqueur*; *faussaire*, m.
Vervalsching, v. *Falsification*; *altération*; *sophistication*; *corruption*, f.
Vervaltyd, m. *Temps d'échéance*, m.
Vervangen (ik verving, heb vervangen), b. w. *Relayer*; *relever*; *remplacer*; *tenir lieu de*.
Vervanger (-s), m. *Substitut*, *remplaçant*, *suppléant*, m.
Vervanging, v. *Remplacement*, m.; *subrogation*, f.
Vervangster (-s), v. *Celle qui remplace*.
Vervaren (ik vervaer, vervaerde, heb vervaerd), b. w. *Effrayer*, *épouvanter*; *faire peur*. — (ik verveer, ben vervaren), o. w. *Aller par eau d'un lieu à un autre*; *déloger*; *s'en aller*; *devenir*. Ik weet niet waer hy — is. *Je ne sais ce qu'il est devenu*.
Vervaten (ik vervaet, vervaette, heb vervaet), b. w. *Transvaser*.
Vervatten (ik vervattede, heb vervat), b. w. *Contenir*; *renfermer*; *comprendre*.
Vervattend, b. n. *Contenant*.
Verve, v. *zie* Verf.
Vervechten (ik vervocht, heb vervochten), b. w. *Perdre en se battant*.
Vervederen (ik vervederde, ben vervederd), o. w. *Muer*.
Vervedering, v. *Mue*, f.
Ververd enz. *zie* Vervaerd enz.
Verveertyd, m. *Temps de la mue*, m.
Vervelen (ik verveel, verveelde, heb verveeld), b. w. *Ennuyer*; *incommoder*; *importuner*; *fatiguer*. Zich —. *S'ennuyer*.
Vervelend, b. n. *Ennuyant*; *ennuyeux*; *fatigant*.
Verveling, v. *Ennui*, m.
Vervellen (ik vervelde, ben verveld), o. w. *Changer de peau*; *muer*. — (van menschen enz.). *Peler*, *se peler*.
Vervelling, v. *Mue*, f., *changement de peau*, m.
Verven enz. *zie* Verwen enz.
Ververen enz. *zie* Vervederen enz.
Ververschen (ik ververschte, heb ververscht), b. w. *Rafraîchir*. Zich —. *Se rafraîchir*.
Ververschend, b. n. *Réfrigérant*, *réfrigératif*.
Ververschiug (-en), v. *Rafraîchissement*, m.
Ververschplaets (-en), v. *Lieu de rafraîchissement*, m. — der rogters enz. *Buvette*, f.
Ververven, b. w. *zie* Ververwen.
Ververwen (ik ververwde, heb ververwd), b. w. *Reteindre*; *repeindre*.
Ververwing, v. *Bisage*, m.
Ververy, v. *zie* Verwery.
Verviel. *zie* Vervallen.
Verving, v. *zie* Verwing.
Verving. *zie* Vervangen.
Vervliegen (ik vervloog, ben vervlogen), o. w. *S'envoler*; (fig.) *s'enfuir*; *s'écouler*. De vogel is vervlogen. *L'oiseau s'est envolé*. —, verschalen. *S'éventer*; *s'évaporer*. —, uitwasemen. *S'exhaler*.
Vervlieging (z. mv.), v. *Évaporation*, f.
Vervlieten (ik vervloot, ben vervloten), o. w. *S'écouler*.
Vervloekelyk, b. n. *Abominable*; *détestable*; *exécrable*. —, byw. *Abominablement*; *détestablement*; *exécrablement*.
Vervloeken (ik vervloekte, heb vervloekt), b. w. *Maudire*; *détester*. —, in den ban doen. *Anathématiser*; *excommunier*.
Vervloeker (-s), m. *Celui qui maudit*, *qui anathématise*.
Vervloeking (-en), v. *Malédiction*; *imprécation*, f. —, ban. *Anathème*, m.; *excommunication*, f.
Vervloekend, b. n. *Imprécatoire*.
Vervloekt, b. n. *Maudit*; *exécrable*.
Vervloeren (ik vervloerde, heb vervloerd), b. w. *Repaver*; *replanchéier*.
Vervlocijen, o. w. *zie* Vervlieten.
Vervlogen, v. d. van vervliegen.
Vervloot. *zie* Vervlieten.
Vervloten, v. d. van vervlieten.
Vervocht. *zie* Vervechten.
Vervochten, v. d. van vervechten.
Vervoederen (ik vervoederde, heb vervoederd), b. w. *Consommer en fourrages*.
Vervoegbaer, b. n. *Qui peut être joint*. — (spraekk.). *Conjugable*.
Vervoegen (ik vervoegde, heb vervoegd), b. w. *Joindre*; *unir*. — (spraekk.). *Conjuguer*. —, o. w. *Accéder*. Zich —. *Se rendre*; *s'adresser*.

ıg, v. *Jonction; union*, f. —, toestem-
tccession, f. — (spraekk.). *Conjugai-*

ren (ik vervoeijerde, heb vervoeijerd),
'*mployer en doublure.*
z. mv.), o. *Transport*, m.
zie Vervaren.
aer, b. n. *Qui peut être transporté.*
, b. n. *Transporté.* —, gram. *Irrité*,
emporté.
ır (-s), m. *Celui qui transporte.*
ıeid, v. *Transport, emportement*, m.
ı (ik vervoerde, heb vervoerd), b. w.
›orter; *transférer; voiturer; emporter;*
er.
ıg (-en), v. *Transport*, m.; *transla-*
.
er (-s), v. *Celle qui transporte.*
(-en), o. *Suite; continuation*, f.
ı (ik vervolgde, heb vervolgd), b. w.
ivre. De vyanden —. *Poursuivre les en-*
In regten —. *Poursuivre en justice.* —,
leren. *Continuer.* Zyne reden —. *Conti-*
n discours. Een werk —. *Continuer un*
›. —, plagen. *Persécuter; tourmenter.*
ıs, byw. *Ensuite; après; puis.* —,
en. *De suite; consécutivement.* —, by
Par conséquent, conséquemment.
: (-s), m. *Persécuteur*, m. —, voort-
Continuateur, m.
ıg (-en), v. *Poursuite; persécution*, f.
ıgsgeest (z. mv.), m. *Esprit de persé-*
m.
:er (-s), v. *Persécutrice*, f.
ıcht (z. mv.), v. *Esprit de persécu-*
n.
uchtig, b. n. *Qui aime à persécuter.*
eren enz. *zie* Vervorderen enz.
ren (ik vervorderde, heb vervorderd),
lvancer; poursuivre; continuer.
ring, v. *Avancement*, m.; *continua-*
.
en (ik vervormde, heb vervormd), b. w.
former; métamorphoser.
ır (-s), m. *Celui qui transforme, qui*
›rphose.
ing, v. *Transformation; métamor-*
f.
en (ik vervouwde, heb vervouwd), b. w.
", *plier autrement* ou *de nouveau.*
zie Vervreten.
ıdbaer, b. n. *Aliénable.*
nden (ik vervreemdde, heb vervreemd),
'*liéner.*
ıding, v. *Aliénation*, f.
ı (ik vervreet, vervrat, heb vervreten),
Manger, dépenser, dissiper; ronger.
en (ik vervroos (vervroor), ben vervro-
ervroren), o. w. *Geler, se geler.*
:en enz. *zie* Verwrikken enz.
:en enz. *zie* Verwringen enz.
gen (ik vervroegde, heb vervroegd),
Anticiper; avancer; prévenir; dévancer.
ging, v. *Anticipation*, f. By —. *Par an-*
ion.
ken enz. *zie* Verheugen enz.
r. } *zie* Vervriezen.
ı. }
ın, } v. d. van vervriezen.
ın, }
, b. n. *Sale, crasseux.*
heid, v. *Saleté, crasse*, f.

Vervuilen (ik vervuilde, ben vervuild), o. w. *Être couvert de crasse.*
Vervuiling, v. *zie* Vervuildheid.
Vervuldagen, m. mv. *Jours complémentaires*, m. pl.
Vervullen (ik vervulde, heb vervuld), b. w. *Remplir; compléter; suppléer.* Iemands plaets —. *Remplacer quelqu'un.* —, volbrengen. *Accomplir.*
Vervullend, b. n. *Supplémentaire; supplétif.*
Vervuller (-s), m. *Celui qui remplit; consommateur*, m.
Vervulling (-en), v. *Remplage, remplissage; complètement*, m. —, volbrenging. *Accomplissement*, m.
Vervulster (-s), v. *Celle qui remplit, qui exécute.*
Vervuren (ik vervuer, vervuerde, ben vervuerd), o. w. *S'échauffer, se gâter.*
Verwachten (ik verwachtte, heb verwacht), b. w. *Attendre.*
Verwachting, v. *Attente*, f. Buiten —. *A l'improviste.*
Verwaend, b. n. *Arrogant; présomptueux; vain; vaniteux.* —, byw. *zie* Verwaendelyk.
Verwaendelyk, byw. *Arrogamment; présomptueusement.*
Verwaendheid, v. *Arrogance; présomption; vanité*, f.
Verwaerborgen (ik verwaerborgde, heb verwaerborgd), b. w. *Garantir; cautionner.*
Verwaerborging, v. *Garantie; caution*, f.
Verwaerdigen (ik verwaerdigde, heb verwaerdigd), b. w. *Honorer de; juger* ou *estimer digne de.* Verwaerdig my met eenig antwoord. *Honorez-moi d'une réponse.* Zich —. *Daigner.*
Verwaerloosd, b. n. *Négligé.*
Verwaerloosster (-s), v. *Celle qui néglige; femme négligente*, f.
Verwaerloozen (ik verwaerloosde, heb verwaerloosd), b. w. *Négliger.*
Verwaerloozer (-s), m. *Celui qui néglige; homme négligent*, m.
Verwaerloozing, v. *Négligence*, f.
Verwaeijen (ik verwoei (verwaeide), ben verwaeid), o. w. *Être emporté par le vent; remuer.*
Verwaggelen (ik verwaggelde, heb verwaggeld), o. w. *Chanceler.*
Verwagten enz. *zie* Verwachten enz.
Verwant, b. n. *Parent; apparenté; allié.*
Verwante (-n), m. en v. *Parent*, m.; *parente*, f.
Verwantschap, o. *Parenté; alliance*, f.
Verwantschapt, b. n. *Apparenté; allié.*
Verward, b. n. *Brouillé; embrouillé; mêlé; confus; troublé; embarrassé.* —, byw. *zie* Verwardelyk.
Verwardelyk, byw. *Confusément; pêle-mêle; en désordre.*
Verwarder, m. *zie* Verwarrer.
Verwardheid, v. *Confusion*, f.; *désordre; embrouillement; embarras*, m.
Verwaren, b. w. *zie* Bewaren.
Verwarmen (ik verwarmde, heb verwarmd), b. w. *Chauffer; échauffer; réchauffer.*
Verwarmend, b. n. *Échauffant; calorifique.*
Verwarming, v. *Échauffement*, m.; *caléfaction*, f.
Verwarren (ik verwarde, heb verward), b. w. *Brouiller; embrouiller; confondre; mêler; entortiller; embarrasser; troubler.* —, o. w. *Se brouiller; s'embrouiller; s'entortiller; s'embarrasser.*

Verwarrer (-s), m. *Brouillon*, m.
Verwarring, v. *zie* Verwardheid.
Verwasemen (ik verwasemde, ben verwasemd), o. w. *S'évaporer; s'exhaler.*
Verwasschen (ik verwiesch, heb verwasschen), b. w. *User* ou *consommer en lavant.*
Verwassen (ik verwies, ben verwassen), o. w. *Croître mal; devenir difforme en croissant.*
Verwaterd, b. n. *Gâté par l'eau; fourbu.*
Verwaterdheid (z. mv.), v. *Fourbure*, f.
Verwateren (ik verwaterde, heb verwaterd), b.w. *Gâter par l'eau; changer d'eau.*
Verwe, v. *zie* Verf.
Verwedden (ik verweddede, heb verwed), b. w. *Parier; gager.*
Verweeken (ik verweekte, heb verweekt), b. w. *Amollir trop; tremper trop; dessaler trop.*
Verweerbaer, b. n. *Défendable.*
Verweerd, v. d. van verweren. —, b. n. *Hâlé; basané.*
Verweerder (-s), m. *Défenseur*, m. — (regt). *Défendeur*, m.
Verweerderesse (-n), v. *Défenderesse*, f.
Verweerdigen, b. w. *zie* Verwaerdigen.
Verweerschrift (-en), o. *Apologie*, f.; *manifeste*, m.
Verweerster (-s), v. *Défenderesse*, f.
Verwees. *zie* Verwyzen.
Verweet. *zie* Verwyten.
Verwekken (ik verwekte, heb verwekt), b. w. *Exciter; animer; porter à; susciter.* Den dorst —. *Exciter la soif.* Tot gramschap —. *Exciter à la colère.* Van de dood —. *Ressusciter.* Kinderen —. *Engendrer* ou *procréer des enfants.* —, veroorzaken. *Causer.*
Verwekker (-s), m. *Celui qui excite, instigateur*, m.
Verwekking, v. *Excitation; suscitation; instigation*, f.
Verwekster (-s), v. *Celle qui excite; instigatrice*, f.
Verweldigen (ik verweldigde, heb verweldigd), b. w. *Prendre de force, d'assaut; forcer.*
Verweldiger (-s), m. *Celui qui prend de force.*
Verweldiging, v. *Action de prendre de force*, f.
Verwelf, o. *zie* Verwelfsel.
Verwelfsel (-s, -en), o. *Voûte*, f.
Verwelkbaer, b. n. *zie* Verslensbaer.
Verwelken enz. *zie* Verslensen enz.
Verwelkomen (ik verwelkomde, heb verwelkomd), b. w. *Complimenter quelqu'un sur son arrivée.*
Verwelkoming, v. *Bon accueil*, m.; *réception amicale*, f.
Verwelkomst, v. *zie* Verwelkoming.
Verweloos, b. n. *Déteint; décoloré.*
Verwelven (ik verwelfde, heb verwelfd), b. w. *Voûter.*
Verwen (ik verwde, heb geverwd), b. w. *Teindre; peindre; barbouiller.*
Verwennen (ik verwende, heb verwend), b. w. *Déshabituer, désaccoutumer.* Ik heb hem dat verwend. *Je l'en ai désaccoutumé.* —, kwalyk gewennen. *Faire contracter une mauvaise habitude; gâter.* —, o. w. *Perdre une habitude; un usage; tomber en désuétude.*
Verwenschen (ik verwenschte, heb verwenscht), b. w. *Maudire; détester.*
Verwenschend, b. n. *Imprécatoire.*
Verwensching (-en), v. *Malédiction; imprécation*, f.

Verwer (-s), m. *Teinturier*, m. —, kladschilder. *Barbouilleur*, m.
Verwerd. *zie* Verworden.
Verweren (ik verweer, verweerde, heb verweerd), b. w. *Défendre; protéger.* Zich —. *Se défendre.* —, lucht geven. *Aérer.* —, verzengen door de zon. *Hâler.* —, o. w. (met zyn). *Se gâter par l'air, par la température; être hâlé.*
Verwerend, b. n. *Défensif.* —er wyze. *Défensivement, sur la défensive.*
Verwerfbaer, b. n. } *Qu'on peut obtenir* ou *acquérir; impétrable.*
Verwerfelyk, b. n. }
Verwerfster (-s), v. *Impétrante*, f.
Verwering, v. *Défense*, f.
Verwerken (ik verwerkte, heb verwerkt), b. w. *Employer* ou *consommer en travaillant.* Al dat hout is verwerkt. *Tout ce bois est employé.* Zich —. *S'exténuer; se fatiguer à force de travailler.*
Verwerkt, v. d. van verwerken. —, b. n. *Ouvré.*
Verwerpeling (-en), m. *en* v. *Réprouvé*, m.; *réprouvée*, f.
Verwerpelyk, b. n. *Condamnable.* —, weigerlyk. *Récusable; rejetable.*
Verwerpen (ik verworp, heb verworpen), b. w. *Rejeter; réprouver; condamner; récuser.* Die leering is verworpen. *Cette doctrine est condamnée.*
Verwerpenswaerdig, b. n. } *Rejetable; récusable.*
Verwerpensweerdig, b. n. }
Verwerping, v. *Réprobation; damnation; condamnation; récusation*, f.; *rejet*, m.
Verwerren, b. w. *zie* Verwarren.
Verwersbrem, m. *Genestrole*, f.
Verwersgild (-en), o. *Corps*, m., ou *communauté des teinturiers*, f.
Verwershandwerk (z. mv.), o. *Métier de teinturier*, m.
Verwerskunst (z. mv.), v. *Art du teinturier*, m.
Verwerswinkel (-s), m. *Atelier*, m., ou *boutique de teinturier*, f.
Verwervelyk, b. n. *zie* Verwerfelyk.
Verwerven (ik verworf (verwierf), heb verworven), b. w. *Obtenir; acquérir; impétrer.*
Verwervend, b. n. *Impétrant.*
Verwerver (-s), m. *Acquéreur; impétrant*, m.
Verwerving, v. *Obtention, acquisition; impétration*, f.
Verwery (-en), v. *Teinturerie*, f.
Verweten, v. d. van verwyten.
Verwezen — verwyzen. —, b. n. *Condamné.* —, beteuterd. *Interdit, troublé.*
Verwezenlyken (ik verwezenlykte, heb verwezenlykt), b. w. *Réaliser.*
Verwezenlyking, v. *Réalisation*, f.
Verwgeving (z. mv.), v. *Coloris*, m.
Verwhout (z. mv.), o. *Bois de teinture*, m.
Verwierf. *zie* Verwerven.
Verwig, b. n. *Coloré; teint.*
Verwiggelen (ik verwiggelde, heb verwiggeld), b. w. *Faire chanceler; ébranler.* —, o. w. *Chanceler; s'ébranler.*
Verwiggeling, v. *Chancellement; ébranlement*, m.
Verwilderd, b. n. *Inculte; sauvage; farouche; incivil; déréglé; en désordre.*
Verwilderdheid, v. *zie* Verwildering.
Verwilderen (ik verwilderde, ben verwilderd), o. w. *Rester inculte; se dérégler.*
Verwildering, v. *État sauvage; défaut de culture; déréglement*, m.
Verwilligen (ik verwilligde, heb verwilligd), b. w. *Consentir à; accorder.* —, o. w. *Consentir.* Ik kan daer niet in —. *Je ne puis y consentir.*

ïging, v. *Consentement*, m.
baer, b. n. *zie* Verwinnelyk.
den (ik verwond, heb verwonden), b. w.
der tout à fait; redévider; dévider au-
ent.
g (z. mv.), v. *Teinture; peinture*, f.
naer (-s), m. *Vainqueur*, m.
nelyk, b. n. *Prenable*, *qui peut être*
cu.
ınen (ik verwon, heb verwonnen), b. w.
ıcre.
ning, v. *Victoire*, f.
teren (ik verwinterde, heb verwinterd),
. *Hiverner*, *passer l'hiver.*
selaer (-s), m. *Changeur*, m.
selbaer, b. n. *Qui peut être changé* ou
ngé, *échangeable.*
selen (ik verwisselde, heb verwisseld),
Changer, *échanger*, *troquer.*
seling (-en), v. *Change*, *échange*, *troc*, m.
ten (ik verwittede, heb verwit), b. w.
anchir.
tigen (ik verwittigde, heb verwittigd),
'. Informer; faire connaître; avertir;
enir. Ik zal u er van —. *Je vous en infor-*
ıi.
tiging, v. *Information*, f.; *avis*, m.
etel (-s), m. *Chaudière de teinturier*, f.
nip (-en), v. *Cuve de teinturier*, f.
wast (-en), m. *Brosse de barbouilleur*, f.
gging, v. *Coloris*, m.
:d, b. n. *Furieux.* —, byw. *Furieuse-*
!.
:delyk, byw. *Furieusement*, *avec furie.*
:dheid, v. *Fureur*; *furie*, *rage*, f.
:st, b. n. *Dévasté; ravagé; ruiné; désert.*
:sten (ik verwoestte, heb verwoest),
. Dévaster; ravager; ruiner; désoler; dé-
r.
:stend, b. n. *Destructeur; destructif; dé-*
ıteur; ruineux; éversif.
:ster (-s), m. *Destructeur; dévastateur;*
·minateur, m.
:sting (-en), v. *Dévastation; désolation;*
·uction; ruine, *éversion*, f.; *ravage*, m.
n. *zie* Verwinnen.
nd. *zie* Verwinden.
nden, v. d. van verwinden. —, m.
sé, m.
nden (ik verwondde, heb verwond), b. w.
ser.
nderaer (-s), m. *Admirateur*, m.
nderaerster (-s), v. *Admiratrice*, f.
nderd, b. n. *Étonné; surpris.* — zyn *of*
ı. *S'étonner; être surpris; admirer.*
nderen (ik verwonderde, heb verwon-
), b. w. *Étonner; surprendre; admirer.*
over iets —. *S'étonner* ou *être surpris de*
que chose.
nderend, b. n. *Admiratif.*
nderenswaerdig, b. n. } *Étonnant; sur-*
nderensweerdig, b. n. } *prenant; ad-*
ıble.
ndering, v. *Étonnement*, m.; *surprise;*
iration, f.
nderingsteeken (-s), o. *Point admira-*
m.
nderlyk, b. n. *Étonnant; surprenant;*
irable. —, byw. *Étonnamment; admira-*
ent.
nding, v. *Action de blesser; blessure*, f.
nen (ik verwoonde, heb verwoond), b. w.
enser pour le louage d'une habitation.

Verwonneling (-en), m. *Vaincu*, m.
Verwonnen, v. d. van verwinnen.
Verworden (ik verwerd, ben verworden), o. w. *Se gâter.*
Verworf. *zie* Verwerven.
Verworgen (ik verworgde, heb verworgd), b. w. *Étrangler.*
Verworging, v. *Strangulation*, f.
Verwormen (ik verwormde, ben verwormd), o. w. *Se vermouler.*
Verworming, v. *Vermoulure*, f.
Verworp. *zie* Verwerpen.
Verworpeling, m. *en* v. *zie* Verwerpeling.
Verworpen, v. d. van verwerpen. —, b. n. *Abject*, *bas; vil; méprisable; rejeté; réprouvé.*
Verworpenheid (z. mv.), v. *Abjection; bassesse*, f.; *état de réprobation*, m.
Verworteld, b. n. *Enraciné; invétéré.*
Verwortelen (ik verwortelde, ben verworteld), o. w. *S'enraciner.*
Verworven, v. d. van verwerven.
Verwrikken (ik verwrikte, heb verwrikt), b. w. *Remuer; démettre; déboîter; disloquer.* Zich —. *Se faire mal; se disloquer.*
Verwrikking, v. *Déboîtement*, m.; *dislocation*, f.
Verwringen (ik verwrong, heb verwrongen), b. w. *Se donner une entorse; tordre.* Een slot —. *Fausser une serrure.*
Verwringing, v. *Entorse*, f.
Verwrong. *zie* Verwringen.
Verwrongen, v. d. van verwringen.
Verwster (-s), v. *Teinturière*, f.
Verwulf, o. } *zie* Verwelfsel.
Verwulfsel, o. }
Verwulven, b. w. *zie* Verwelven.
Verwurgen, b. w. *zie* Verworgen.
Verwverandering, v. *Colorisation*, f.
Verwverkooper (-s), m. *Marchand de couleurs*, m.
Verwyden (ik verwydde, heb verwyd), b. w. *Élargir; étendre; dilater.* —, o. w. (met *zyn*). *S'élargir; s'étendre; se dilater.*
Verwyderen (ik verwyderde, heb verwyderd), b. w. *Éloigner*, *écarter*, *aliéner.* Zich —. *S'éloigner; s'écarter; partir.*
Verwydering, v. *Éloignement*, m.; (fig.) *désunion*, *division*, f.
Verwyding, v. *Élargissement*, m. *dilatation*, f.
Verwyfd, b. n. *Efféminé.* —, byw. *zie* Verwyfdelyk.
Verwyfdelyk, byw. *D'une manière efféminée*, *efféminément.*
Verwyfdheid (z. mv.), v. *Mollesse*, f.
Verwyl, o. *zie* Verwyling.
Verwylen (ik verwylde, heb verwyld), b. w. *Différer*, *remettre*, *retarder.* —, o. w. *Tarder; s'arrêter.*
Verwyling, v. *Délai; retard*, m.
Verwyt (-en), o. *Reproche*, m.
Verwytelyk, b. n. *Reprochable.*
Verwyten (ik verweet, heb verweten), b. w. *Reprocher.* De pot verwyt den ketel dat hy zwart is (spreekw.). *La pelle se moque du fourgon.*
Verwyting (-en), v. *Reproche*, m.
Verwyven (ik verwyfde, heb verwyfd), b. w. *Efféminer; amollir.* —, o. w. (met *zyn*). *S'efféminer; s'amollir.*
Verwyving (z. mv.), v. *Effémination*, f.; *amollissement*, m.
Verwyzen (ik verwees, heb verwezen), b. w. *Condamner.* Ter dood —. *Condamner à mort.*

Verwyzing, v. *Condamnation; sentence*, f.
Verydelen (ik verydelde, heb verydeld), b. w. *Rendre vain* ou *inutile; faire avorter* ou *échouer; déjouer; éluder; frustrer, paralyser.*
Verydelend, b. n. *Frustratoire.*
Verzacht, v. d. van verzachten.
Verzachten (ik verzachtte, heb verzacht), b. w. *Adoucir; radoucir; amollir; pallier;* (fig.) *mitiger; modérer; modifier; soulager.* Een vonnis —. *Adoucir une sentence.* —, o. w. (met *zyn*). *S'adoucir; s'amollir.*
Verzachtend, b. n. *Adoucissant; palliatif; atténuant.* Een — middel. *Un émollient; un lénitif, palliatif.*
Verzachting (-en), v. *Adoucissement; radoucissement; amollissement*, m.; *mitigation*, f.; *correctif*, m.; *modification; palliation*, f.
Verzachtmiddel (-en), o. *Correctif; palliatif*, m.
Verzadelyk, b. n. *Qui peut être rassasié.*
Verzadelykheid (z. mv.), v. *État de ce qui peut être rassasié*, m.
Verzaden (ik verzaed, verzaedde, heb verzaed), b. w. *Rassasier; saturer;* (fig.) *assouvir.*
Verzadend, b. n. *Rassasiant; nourrissant.*
Verzadigd, b. n. *Rassasié.*
Verzadigdheid (z. mv.). v. *Satiété*, f.
Verzadigen, b. w. *zie* Verzaden.
Verzadiging, v. *zie* Verzading.
Verzading (z. mv.), v. *Rassasiement*, m.; *satiété; saturation*, f.; (fig.) *assouvissement*, m.
Verzaedbaer, b. n. *zie* Verzadelyk.
Verzaedheid (z. mv.), v. *Satiété*, f.
Verzaekster (-s), v. *Celle qui renie, qui abjure, qui renonce à; renieuse, renégate*, f.
Verzaêmde, *voor* Verzamelde. *zie* Verzamelen.
Verzaên, b. w. *zie* Verzaden.
Verzag. *zie* Verzien.
Verzagten enz. *zie* Verzachten enz.
Verzaken (ik verzaek, verzaekte, heb verzaekt), b. w. *Renier; abjurer; renoncer.* Het geloof —. *Renier la foi, apostasier.* — (in het kaertspel). *Renoncer.*
Verzaker (-s), m. *Renieur; apostat, renégat*, m.
Verzaking, v. *Reniement, renoncement*, m.; *abjuration; apostasie*, f. — (in het kaertspel). *Renonce*, f.
Verzakken, o. w. *zie* Inzakken.
Verzamelaer (-s), m. *Celui qui rassemble, qui recueille; accumulateur; assembleur; compilateur*, m.
Verzamelaerster (-s), v. *Celle qui rassemble, qui recueille.*
Verzamelbaer, b. n. *Qu'on peut rassembler* ou *recueillir.*
Verzamelen (ik verzamelde, heb verzameld), b. w. *Assembler; rassembler; amasser; ramasser; recueillir; compiler.* Schatten —. *Amasser des trésors.* De stemmen —. *Recueillir les voix, les suffrages.* —, o. w. (met *zyn*). *S'assembler.* Zich —. *Se rassembler.*
Verzamelend, b. n. *Collectif.*
Verzameling (-en), v. *Amas; recueil; assemblage*, m.; *collection; compilation*, f. — van alle wetenschappen. *Encyclopédie*, f. — voor de armen. *Collecte pour les pauvres.* —, vergadering. *Assemblée*, f. — (van volk). *Concours; rassemblement*, m.
Verzamelplaets (-en), v. *Lieu de rassemblement; rendez-vous; réceptacle*, m.
Verzamen enz. *zie* Verzamelen enz.
Verzanden (ik verzandde, ben verzand), o. w. *S'assabler, se remplir de sable.*
Verzanding (z. mv.), v. *Ensablement; atterrissement*, m.
Verzat. *zie* Verzitten.
Verzeeren, b. w. *zie* Bezeeren.
Verzeeuwd, b. n. *Qui a le mal de mer; qui a envie de vomir.*
Verzeeuwdheid (z. mv.), v. *Mal de mer*, m.; *envie de vomir*, f.
Verzegelaer (-s), m. *Celui qui scelle, qui cachette; scelleur*, m.
Verzegeld, v. d. van verzegelen.
Verzegelen (ik verzegelde, heb verzegeld), b. w. *Sceller; cacheter; apposer le scellé;* (fig.) *confirmer; ratifier.* Eenen brief —. *Cacheter une lettre.* Met zyn bloed —. *Sceller de son sang.*
Verzegeling, v. *Action de sceller, de cacheter; apposition du scellé*, f.
Verzeggen (ik verzeide, heb verzeid (verzegd)), b. w. *Renoncer à.* Het spelen —. *Renoncer au jeu.* —, beloven. *Promettre; engager; donner sa parole.*
Verzeid, v. d. van verzeggen.
Verzeide. *zie* Verzeggen.
Verzeilen (ik verzeilde, ben verzeild), o. w. (schippersw.). *Dériver.* —, op eene plaet zeilen. *Échouer.* Ik weet niet waer hy verzeild is (spreekw.). *Je ne sais ce qu'il est devenu.*
Verzeiling, v. *Dérive* (t. de mar.), f.
Verzekeraer (-s), m. *Assureur*, m.
Verzekerbrief (-ven), m. *Police d'assurance*, f.
Verzekerdheid (z. mv.), v. *Assurance; certitude*, f. —, veiligheid. *Sûreté*, f. In —. *A couvert; en sûreté.* —, gerustheid. *Tranquillité*, f.
Verzekeren (ik verzekerde, heb verzekerd), b. w. *Assurer; certifier; affirmer; garantir.* Zich van iemand —. *S'assurer de quelqu'un.*
Verzekerend, b. n. *Affirmatif.*
Verzekergeld, o. *Prime d'assurance*, f.
Verzekering, v. *Assurance; certitude; assertion*, f. —, beslag. *Saisie*, f.; *arrêt*, m. Goederen in — nemen. *Saisir des marchandises.* —, aenhouding. *Arrestation*, f. Iemand in — nemen. *S'assurer de quelqu'un.*
Verzekeringsbrief (-ven), m. *Certificat*, m.
Verzekerkantoor (-oren), o. *Bureau d'assurance*, m.
Verzelfstandigen (ik verzelfstandigde, heb verzelfstandigd), b. w. *Transsubstantier.*
Verzelfstandiging (z. mv.), v. *Transsubstantiation*, f.
Verzellen (ik verzelde, heb verzeld), b. w. *Accompagner.*
Verzellend, b. n. *Qui accompagne; concomitant.*
Verzeller (-s), m. *Celui qui accompagne; accompagnateur* (mus.), m.
Verzelling, v. *Accompagnement*, m.
Verzelschappen, b. w. *zie* Verzellen.
Verzelster (-s), v. *Celle qui accompagne; accompagnatrice* (mus.), f.
Verzen, mv. van vers.
Verzenden (ik verzond, heb verzonden), b. w. *Envoyer; expédier.* —, naer andere plaetsen wyzen. *Renvoyer; reléguer.*
Verzender (-s), m. *Celui qui envoie, qui expédie; expéditeur*, m.
Verzending, v. *Envoi*, m.; *expédition*, f.; *renvoi*, m.

letter (-s), v. *Lettrine* (t. d'impr.). f.
lster (-s), v. *Celle qui envoie, qui ex-*

d, v. d. van verzengen.
ek (-kken), m. *Métromane*, m.
en (ik verzengde, heb verzengd), b. w.
r légèrement; griller; roussir; hâler.
rzengde luchtstreek. *La zone torride.*
aekster (-s), v. *Celle qui rimaille.*
aken (het), o. *Action de rimailler*, f.
aker (-s), m. *Rimailleur; rimeur*, m.
aakery, v. *Action de rimailler*, f.
z. mv.), o. *Relâche; repos; amusement;*
-temps, m.
a, v. d. van verzitten.
lyk, b. n. *Amusable.*
n (ik verzettede, heb verzet), b. w.
cer; transposer; déranger. Meubelen —.
ger des meubles. —, verbidden. *Fléchir*,
oir. Hy is niet te —. *Il est inexorable.*
erdryven. *Dissiper, chasser.* Zyne droef-
—. *Dissiper son chagrin; faire diversion*
louleur. —, verpanden. *Engager, mettre*
ge. —, ontstellen. *Troubler; surprendre;*
er. Hy staet verzet over die tyding. *Il*
rpris de cette nouvelle. —, verwedden.
r; engager. Ik wil er myn leven onder
e veux parier ma tête. —, inzetten. *En-*
r; sertir; monter; mettre en œuvre. —,
iek aendoen. *Amuser.* —, tegenstellen.
er. Zich tegen iemand *of* tegen iets —.
oser à quelqu'un ou à quelque chose.
r (-s), m. *Metteur-en-œuvre*, m.
ng, v. *Déplacement; dérangement*, m.
n woorden. *Transposition de mots; in-*
n, f. —, verpanding. *Engagement;*
m. — (van diamanten enz.). *Enchâs-*
sertissure, f.
en enz. *zie* Verzeilen enz.
ltop, m. *Fronteau de mire*, m.
en (ik verzood, ben verzoden), o. w.
illir.
(ik verzag, heb verzien), b. w. *Dépen-*
a employer à voir quelque chose. Zich
e pas bien voir; se tromper.
en (ik verzierde, heb verzierd), b. w. *In-*
; controuver; forger.
ng (-en), v. } *Fiction*, f.; *conte*, m.
el (-s), o. }
raer (-s), m. *Argenteur*, m.
rd, v. d. van verzilveren.
ren (ik verzilverde, heb verzilverd),
Argenter.
ring, v. *Argenture*, f.
en (ik verzonk, ben verzonken), o. w.
r ou aller à fond; s'enfoncer; s'abîmer;
glouti. In den modder —. *S'embourber.*
elyken (ik verzinnelykte, heb verzinne-
b. w. *Rendre sensible; représenter, fi-*

elyking, v. *Représentation, figure*, f.
en (ik verzon, heb verzonnen), b. w.
ter; trouver; imaginer; controuver;
r. Zich —. *Se méprendre; se tromper;*
viser.
er (-s), m. *Inventeur*, m.
ing, v. *Invention*, f. —, misslag. *Er-*
méprise, f.
el (-s), o. *Fiction*, f.
ter (-s), v. *Inventrice*, f.
n (ik verzat, heb verzeten), b. w. *Dé-*
r ou payer pour être assis; perdre en
restant assis. —, o. w. (met *zyn*). *S'asseoir ailleurs; changer de place.*
Verzoeht. *zie* Verzoeken.
Verzeden, v. d. van verzieden.
Verzoek (-en), o. *Demande; prière; requête; pétition; postulation, sollicitation*, f.
Verzoekbrief, m. *zie* Verzoekschrift.
Verzoeken (ik verzocht, heb verzocht), b. w. *Demander; prier; supplier; implorer; requérir; solliciter; inviter; postuler.* Ten huwelyk —. *Demander en mariage.* Ten eten —. *Inviter à dîner ou à souper.*
Verzoekend, b. n. *Postulant, requérant, suppliant.*
Verzoeker (-s), m. *Suppliant; pétitionnaire; solliciteur, postulant, requérant*, m.
Verzoeking, v. *zie* Verzoek.
Verzoekje (-s), o. *Petite demande; petite prière*, f.
Verzoekmeester (-s), m. *Maître des requêtes*, m.
Verzoekschrift (-en), o. *Requête; supplique; pétition*, f.; *placet; réquisitoire*, m.
Verzoekschriftje (-s), o. *Petite requête*, f.
Verzoekster (-s), v. *Suppliante; solliciteuse; postulante, requérante*, f.
Verzoenbaer, b. n. *Réconciliable.*
Verzoendag (-en), m. *Jour de propitiation*, m.
Verzoendeksel, o. *Propitiatoire*, m.
Verzoenen (ik verzoende, heb verzoend), b. w. *Réconcilier; expier.* Zich — met iemand. *Se réconcilier avec quelqu'un.*
Verzoenend, b. n. *Expiatoire; propitiatoire.*
Verzoener (-s), m. *Réconciliateur*, m.
Verzoening, v. *Réconciliation; expiation; propitiation*, f.
Verzoenlyk, b. n. *Réconciliable.*
Verzoenlykheid (z. mv.), v. *Réconciliation*, f.
Verzoenöffer (-s), o. } *Sacrifice propitia-*
Verzoenöfferande (-n), v. } *toire*, m.
Verzoenster (-s), v. *Réconciliatrice*, f.
Verzoeten (ik verzoette, heb verzoet), b. w. *Adoucir;* (fig.) *alléger; soulager.*
Verzoetend, b. n. *Adoucissant, dulcificatif.*
Verzoeting, v. *Adoucissement*, m.; *dulcification*, f.
Verzolen (ik verzool, verzoolde, heb verzoold), b. w. *Ressemeler; carreler.*
Verzoler (-s), m. *Celui qui ressemèle; savetier*, m.
Verzoling, v. *Action de ressemeler; carrelure*, f.
Verzon. *zie* Verzinnen.
Verzond. *zie* Verzenden.
Verzonden, v. d. van verzenden.
Verzonen (ik verzoon, verzoonde, heb verzoond), b. w. *Adopter; prendre pour fils.*
Verzoning, v. *Adoption*, f.
Verzonk. *zie* Verzinken.
Verzonken, v. d. van verzinken.
Verzonnen — verzinnen.
Verzood. *zie* Verzieden.
Verzoolster (-s), v. *Celle qui ressemèle.*
Verzoop. *zie* Verzuipen.
Verzopen, v. d. van verzuipen.
Verzorgen (ik verzorgde, heb verzorgd), b. w. *Pourvoir; munir; fournir; procurer.*
Verzorger (-s), m. *Celui qui fournit, qui procure; pourvoyeur*, m.
Verzorging (z. mv.), v. *Provision; fourniture*, f.
Verzorgster (-s), v. *Celle qui fournit, qui procure.*
Verzot, b. n. *Infatué; assoté.* Ergens op — zyn. *Être infatué de quelque chose.*
Verzotheid (z. mv.), v. *Infatuation*, f.
Verzotten (ik verzottede, heb verzot), b. w. *In-*

fatuer. —, o. w. (met *zyn*). *Raffoler*, *être infatué de.*

Verzouten (ik verzoutte, heb verzouten), b. w. *Saler trop.*

Verzuchten (ik verzuchtte, heb verzucht), o. w. *Soupirer; gémir.* Ergens naer —. *Soupirer après quelque chose.*

Verzuchting (-en), v. *Soupir; gémissement*, m.; *aspiration*, f.

Verzuerbaer, b. n. *Oxydable* (chim.).

Verzuerbaerheid, v. *Oxydabilité* (chim.), f.

Verzuim (-en), o. *Négligence; omission; perte; contumace*, f. By —. *Par négligence.* — van tyd. *Perte de temps.*

Verzuimd, v. d. van verzuimen.

Verzuimen (ik verzuimde, heb verzuimd), b. w. *Négliger; omettre; manquer.* —, verliezen. *Perdre.* Zynen tyd —. *Perdre son temps.*

Verzuimend, b. n. *Négligent.*

Verzuimenis, v. *zie* Verzuim.

Verzuimig, b. n. *Négligent.*

Verzuiming, v. *zie* Verzuim.

Verzuipen (ik verzoop, heb verzopen), b. w. *Dépenser à boire.* —, door het zuipen bederven. *Ruiner par la boisson.* —, verdrinken. *Noyer.* —, o. w. (met *zyn*). *Se noyer.*

Verzuiper (-s), m. *Ivrogne*, *buveur*, *biberon*, m.

Verzuipster (-s), v. *Ivrognesse*, *buveuse*, *biberone*, f.

Verzuren (ik verzuer, verzuerde, heb verzuerd), b. w. *Aigrir*, *rendre aigre; oxyder.* —, o. w. (met *zyn*). *Devenir aigre; s'oxyder* (chim.).

Verzuring, v. *Oxydation* (chim.), f.

Verzuym enz. *zie* Verzuim enz.

Verzwageren (ik verzwagerde, heb verzwagerd), b. w. *Apparenter* ou *allier par mariage.* Zich —. *S'allier*, *s'apparenter.*

Verzwagering, v. *Alliance par mariage*, f.

Verzwakken (ik verzwakte, heb verzwakt), b. w. *Affaiblir; débiliter; énerver*, *exténuer; atténuer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'affaiblir.*

Verzwakkend, b. n. *Affaiblissant.*

Verzwakking, v. *Affaiblissement*, m.; *débilitation*, f.

Verzwakt, v. d. van verzwakken.

Verzwaren (ik verzwaer, verzwaerde, heb verzwaerd), b. w. *Appesantir; aggraver.* —, o. w. (met *zyn*). *S'appesantir.*

Verzwarend, b. n. *Aggravant.*

Verzwaring, v. *Appesantissement*, m.

Verzweeg. *zie* Verzwygen.

Verzweeten (ik verzweette, heb verzweet), b. w. *Faire passer par la transpiration.*

Verzwegen, v. d. van verzwygen.

Verzwelgen (ik verzwolg, heb verzwolgen), b. w. *Engloutir; avaler; absorber.*

Verzweren (ik verzweer, verzwoer, heb verzworen), b. w. *Jurer; s'engager par serment; abjurer; renoncer par serment.* —, o. w. (met *zyn*). *S'ulcérer; suppurer.*

Verzwering, v. *Suppuration*, f.; *ulcère*, m.

Verzwinden (ik verzwond, ben verzwonden), o. w. *Disparaître*; (fig.) *s'évanouir.*

Verzwoer. *zie* Verzweren.

Verzwolg. *zie* Verzwelgen.

Verzwolgen, v. d. van verzwelgen.

Verzwond. *zie* Verzwinden.

Verzwonden, v. d. van verzwinden.

Verzworen — verzweren.

Verzwygen (ik verzweeg, heb verzwegen), b. w. *Taire*, *passer sous silence; supprimer; cacher.*

Verzwyging (z. mv.), v. *Silence*, m.; *réticence*, *omission*, f.

Verzwymen, o. w. *zie* Zwymen.

Vesperen, v. mv. *Vêpres*, f. pl.

Vesperenboek (-en), m. *en* o. *Vespéral*, m.

Vespers, v. mv. *Vêpres*, f. pl.

Vessemen (ik vessemde, heb gevessemd), b. w. *Enfiler* (*une aiguille*).

Vest (-en), v. *Rempart; boulevard*, m. —, *Veste*, f.

Vestael (-alen), v. *Vestale*, f.

Vestaelsch, b. n. *Qui a rapport aux Vestales.* —e maegd. *Vestale*, f.

Vesten (ik vestte, heb gevest), b. w. *Entourer de remparts; fortifier.* —, grondvesten. *Fonder; établir.*

Vestigen (ik vestigde, heb gevestigd), b. w. *Fonder; établir; affermir; fixer.* De oogen op iemand —. *Fixer ses regards sur q. q.* Zich ergens —. *S'établir quelque part.*

Vesting (-en), v. *Forteresse; place forte*, f. —, vestingwerken. *Fortifications*, f. pl.

Vestingbouw (z. mv.), m. *Fortification*, *hercotectonique*, *architecture militaire*, f.; *art de fortifier*, m.

Vestingbouwer (-s), m. *Ingénieur militaire*, *fortificateur*, m.

Vestingbouwkunde (z. mv.), v. *Art de fortifier*, m.; *hercotectonique*, *architecture militaire*, f.; *génie*, m.

Vestingbouwkundig, b. n. *Versé dans la science du génie.*

Vestingbouwkundige (-n), m. *Ingénieur militaire*, m.

Vestingje (-s), o. *Petite forteresse*, f.

Vestingwerk (-en), o. *Fortification*, f.

Vesuvius, m. *Vésuve* (volcan), m.

Vet (z. mv.), o. *Graisse*, f.; *gras*, m. —, b. n. *Gras.* — maken. *Engraisser.* — worden. *S'engraisser.*

Vetachtig, b. n. *Graisseux; grasset.*

Vetäder, v. *Veine adipeuse*, f.

Vetbreuk (-en), v. *Stéatocèle*, m.

Veter (-s, -en), m. *Lacet*, m.; *aiguillette*, f.

*Veteraen (-anen), m. *Vétéran*, m.

Veteren (ik veterde, heb geveterd), b. w. *Lacer; aiguilleter.*

Vetermaker (-s), m. *Aiguilletier*, m.

Vetertje (-s), o. *Petit lacet*, m.; *petite aiguillette*, f.

Vetgans (-zen), v. *Pingouin* ou *pinguin*, m.

Vetgezwel (-llen), o. *Stéatocèle*, *lipome*, m.

Vetheid (z. mv.), v. *Graisse*, f. —, diklyvigheid. *Corpulence*, f.

Vetleder, o. *Cuir gras*, m.

Vetmaeg, v. *Caillette* (estomac), f.

Vetnavelbreuk (-en), v. *Hernie ombilicale*, f.

Vetpot (-tten), m. *Pot à graisse*, m.

Vetrok, m. *Pannicule* (t. d'anat.), f.

Vettekous, v. *Doucette*, *mâche* (herbe), f.

Vetten (ik vettede, heb gevet), b. w. *Engraisser.* —, met vet besmeren. *Graisser.*

Vettewarier (-s, -en), m. *Charcutier*, m.

Vettewariersse (-n), v. *Charcutière*, f.

Vettewary, v. *Charcuterie; boutique de charcutier*, f.

Vettig, b. n. *Graisseux.*

Vettigheid (z. mv.). v. *Graisse*, f.

Vetverkooper (-s), m. *Graissier*, m.

Vetvlak (-kken), v. *Tache de graisse*, f.

Vetvlies, o. *zie* Vetrok.

Vetweide (-n), v. *Engrais*, *pâturage gras*, m.

len (ik vetweidde, heb gevetweid), b. w.
aisser (*des bestiaux*).
ler (-s), m. *Celui qui engraisse des bes-*
; marchand de bœufs gras, m.
lery, v. *Engrais*, m.
, o. *Acide sébacique* (chim.), m.
zout, o. *Sébate* (chim.), m.
(-s), o. *Poulain*, m. —s werpen. *Pou-*
Ezels —. *Anon*, m.
nerrie (-n), v. *Jument poulinière*, f.
z. *zie* Veil enz.
s,-en), v. *Filament; filet*, m.; *fibre*, f.
htig, b. n. *Filamenteux; fibreux; filan-*
:.
htigheid, v. } *Capillament*, m.; *capil-*
aed, m. } *lature*, f.
(ik vezelde, heb gevezeld), o. w. *S'effi-*
-, fluisteren. *Chuchoter.*
, b. n. *zie* Vezelachtig.
g (z. mv.), v. *Action de s'effiler*, f.
, o. *zie* Vezel.
rslappend, b. n. *Chalastique; relâ-*
.
rzwakking, v. *Atonie*, f.
iet, o. *Vicarial*, m.
(-ssen), m. *Vicaire*, m.
chap, o. *Vicairie*, f.; *vicariat*, m.
miraal (-s), m. *Vice-amiral*, m.
ie, v. *Victoire*, f.
wortel, m. *Faux nard* (plante), m.
Vallen.
z. *zie* Vuer enz.
lw. *Quatre*. —, v. *Quatre*, m.
nd (-en), m. *Vigile; veille d'une fête*,
nps donné au repos après avoir fait sa
, m.
d, o. *Quadrifolium* (plante), m.
derig, b. n. } *Qui a quatre feuilles; té-*
dig, b. n. } *trapétale; quadriphylle.*
emig, b. n. *Quadriflore.*
gsch, b. n. *Qui dure quatre jours.*
(-en), m. *Fête*, f.; *jour de repos*, m.
b. n. *Quatrième*. Hendrik de —. *Henri*
v. Ten —. *Quatrièmement*. —, o. *Qua-*
e, *quart*, m. —, v. *Quatrième* (t. de
f.
lig, b. n. *Quadriparti* (t. de bot.).
alf, telw. } *Trois et demi.*
alve, telw. }
daegsch, b. n. *Qui a eu lieu le quatrième*

hande, onv. b. n. } *Qui est de quatre sor-*
lei, onv. b. n. } *tes.*
rnig, b. n. *Qui a quatre épines.*
edsch, b. n. *Qui est de quatre fils.*
bel, b. n. *Quadruple.*
(ik vierde, heb gevierd), b. w. *Célébrer;*
; chômer; solenniser. Eenen feestdag —.
rer une fête. —, vreugdevuren ontste-
Faire des feux de joie. —, involgen, toe-
n. *Ménager; accorder; lâcher*. Den teu-
-. *Lâcher la bride*. De kabel —. *Filer le*
. Den schoot —. *Filer l'écoute* (t. de
).
leel (-en), o. *Quart*, m.; *quatrième par-*
; quarteron, m. Een — uers. *Un quart-*
ure. — jaers. *Quartier; trimestre*, m. —
een lood. *Drachme*, f.
deelen (ik vierendeelde, heb gevieren-
l), b. w. *Diviser* ou *partager en quatre.*
net vier peerden vaneenscheuren. *Écar-*
.

Vierhandig, b. n. *Quadrumane.*
Vierhoek (-en), m. *Carré*, *quadrangle*, m.; *fi-*
gure tétragone, f.; *quadrilatère*, m.
Vierhoekig, b. n. *Carré; quadrangulaire; qua-*
drangulé; tétragone. —, byw. *Carrément*, *en*
carré.
Vierhonderd, telw. *Quatre cents.*
Vierhoornig, b. n. *Qui a quatre cornes.*
Viering, v. *Célébration; solennité*, f.
Vierjarig, b. n. *De quatre ans; quatriennal.*
Vierkant (-en), o. *Carré; quadrat*, m., *quadra-*
ture, f.; *quadrilatère*, m. In het —. *En carré.*
—, b. n. *Carré*. —e wortel. *Racine carrée*. —
maken. *Équarrir; carrer.*
Vierkanten (ik vierkantte, heb gevierkant), b. w.
Carrer; équarrir.
Vierkantig, b. n. *Carré*. —, byw. *Carrément*, *en*
carré.
Vierkantigheid, v. *Quadrature*, f.
Vierkantmaking (z. mv.), v. *Équarrissage;*
équarrissement, m.; *quadrature*, f.
Vierkantwortel, m. *Racine carrée*, f.
Vierkruid, o. *Espèce d'ellébore*, m.
Vierledig, b. n. *Composé de quatre parties; qui a*
quatre membres.
Vierlettergrepig, b. n. *Composé de quatre syl-*
labes, *quadrisyllabe*, *tétrasyllabe.*
Vierling (-en), v. *Quatrain*, m. —, m. *Un des*
quatre enfants d'une même couche.
Viermael, byw. *Quatre fois*. — verdubbelen, —
grooter maken. *Quadrupler.*
Viermaendig, b. n. *Qui est de quatre mois.*
Vierman (-nnen), m. *Quatuorvir*, m.
Vierponder (-s), m. *Objet qui pèse quatre livres;*
boulet de quatre livres; canon du calibre de
quatre, m.
Vierpondig, b. n. *Qui est de quatre livres.*
Vierpootig, b. n. *Quadrupède.*
Vierregelig, b. n. — vers. *Quatrain*, m.
Vierschaer (-aren), v. *Tribunal*, m.; *cour de*
justice, f.
Vierschellig, b. n. *Quadrivalve* (t. de bot.).
Vierspannig, b. n. *Attelé de quatre chevaux.*
—e wagen. *Quadrige*, m.
Viersprong (-en), m. *Carrefour*, m.; *croupade*
(t. de man.), f.
Viertal, o. *Nombre de quatre*, m.
Viertallig, b. n. *Qui est de quatre; quater-*
naire.
Viertandig, b. n. *Qui a quatre dents*, *quadri-*
denté.
Viertel (-s), o. *Quartaut*, m.; *rasière*, f.
Viertyd, m. *Temps de repos*, *chômage*, m.
Viertydig, b. n. —e vasten. *Quatre-temps*, m. pl.
Viervakkig, b. n. *Qui a quatre parties* ou *qua-*
tre cases.
Viervingerig, b. n. *Qui a quatre doigts*, *tétra-*
dactyle.
Viervleugelig, b. n. *A quatre ailes*, *tétrap-*
tère.
Viervoet (-en), m. *Quadrupède; tétrapode*, m.
Viervoetig, b. n. *Quadrupède; tétrapode.*
Viervorst (-en), m. *Tétrarque*, m.
Viervorstendom, o. *Tétrarchie*, f.
Viervoud (z. mv.), o. *Quadruple*, m.
Viervoudig, b. n. *Quadruple; quaterné*. —e
grootheid. *Quadrinôme*, m. —, byw. *zie* Vier-
voudiglyk.
Viervoudiglyk, byw. *Au quadruple; quatre fois*
autant.
Vierwekig, b. n. *De quatre semaines.*
Vierwerf, byw. *Quatre fois.*

Vierzins, byw. *En quatre sens; de quatre manières.*
Vierzydig, b. n. *Quadrilatère.*
Vies, b. n. *Dégoûtant; désagréable.* — (in eten, drinken enz.). *Dégoûté; difficile; délicat.* —, wonderlyk. *Bizarre, singulier.* —, byw. *Bizarrement.*
Viesheid (z. mv.), v. (in eten en drinken). *Répugnance,* f.; *dégoût,* m. —, te groote keurigheid. *Humeur difficile; délicatesse; bizarrerie,* f.
*Vigilie, v. *Vigile,* f.
Vigonie, v. *Vigogne* (quadrupède), f.
Vigoniewol, v. *Vigogne, laine de vigogne,* f. Hoed van —. *Vigogne,* m.
Villen (ik vilde, heb gevild.), b. w. *Écorcher.*
Viller (-s), m. *Écorcheur,* m.
Villery, v. *Écorcherie; voirie,* f.
Vilmes (-ssen), o. *Couteau d'écorcheur,* m.
Vilplaets, v. *zie* Villery.
Vilt, o. *Feutre* (étoffe), m. — maken. *Feutrer.* Het — maken. *Feutrage,* m.
Vilten, onv. b. n. *Fait de feutre.*
Viltkruid (z. mv.), o. *Cuscute* (plante), f.
Viltmaker (-s), m. *Feutrier,* m.
Viltmakery, v. *Fabrique de feutre,* f.
Viltmantel (-s), m. *Gaban, manteau de feutre,* m.
Vim (vimmen), v. *Cent,* m.; *centaine,* f. By de —. *Par centaine.*
Vin (vinnen), v. *Nageoire,* f.; *aileron,* m.
Vindeling enz. *zie* Vondeling enz.
Vindelyk, b. n. *Trouvable.*
Vinden (ik vond, heb gevonden), b. w. *Trouver; rencontrer; découvrir.* Goed —. *Trouver bon.* Kwalyk —. *Trouver mauvais.* Zich laten — op eene plaets. *Se trouver* ou *se rendre dans quelque lieu.*
Vinder (-s), m. *Inventeur; auteur; celui qui trouve, qui découvre,* m.
Vinding (-en), v. *Invention; découverte,* f.
Vindingje (-s), o. *Petite invention* ou *découverte,* f.
Vindingryk, b. n. *Inventif; industrieux.*
Vindster (-s), v. *Celle qui trouve, qui découvre; inventrice,* f.
Ving. *zie* Vangen.
Vinger (-s, -en), m. *Doigt,* m. Met de —s wyzen. *Montrer aux doigts.* Door de —en zien (spr.). *User de condescendance; conniver.*
Vingergreep, v. *Pincée,* f.
Vingerhoed (-en), m. *Dé à coudre,* m.
Vingerhoedje (-s), o. *Petit dé à coudre,* m.
Vingerhoedkruid (z. mv.), o. *Digitale* (plante), f.
Vingerkappeken (-s), o. *Doigtier,* m.
Vingerlid (-eden), o. *Phalange* (t. d'anat.), f.
Vingerling (-en), m. *Doigtier,* m.
Vingerrekenkunst, v. *Dactylonomie,* f.
Vingerring (-en), m. *Anneau,* m., *bague,* f.
Vingerspel (-en), o. *Mourre* (jeu d'enfant), f.
Vingerspraek, v. *Dactylologie,* f.
Vingerspraekkundige (-n), m. *Chironomiste,* m.
Vingerspreekkunst, v. *Dactylonomie,* f.
Vingertje (-s), o. *Petit doigt,* m.
Vingertop (-en), m. *Bout du doigt,* m.
Vingervormig, b. n. en byw. *En forme de doigts.*
Vingerwichelary, v. *Dactyliomancie,* f.
Vink (-en), m. en v. *Pinson* (oiseau), m.
Vinken (ik vinkte, heb gevinkt), o. w. *Prendre des pinsons.*
Vinkenet (-tten), o. *Filet à prendre des pinsons,* m.
Vinkenjagt, v. *Pinsonnée,* f.
Vinkentyd, m. *Saison où l'on prend des pinsons,* f.
Vinkje (-s), o. *Petit pinson,* m.
Vinnig, b. n. *Violent; véhément; rude; dur; aigu; piquant; âpre; ardent.* —e koude. *Froid piquant.* Ergens — op zyn. *Désirer ardemment quelque chose.* —, byw. *zie* Vinniglyk.
Vinnigheid, v. *Violence; impétuosité; rigueur; âpreté; dureté,* f.
Vinniglyk, byw. *Violemment; rudement; vivement; ardemment.*
Vinvisch (-sschen), m. *Espèce de baleine,* f.
*Violet, b. n. *Violet.*
Violetkleurig, b. n. *Violet.*
Violetrood, o. *Zinzolin,* m.
*Violette (-n), v. *Violette,* f.
*Violier (-en), v. *Violier* (plante), m.
Violist (-en), m. *Violon, joueur de violon,* m.
Viool (violen), v. *Violon,* m. Op de — spelen. *Jouer du violon.* — (bloem). *Violette,* f.
Vioolbas, m. *Basse-de-viole,* f.
Vioolbloem (-en), v. *Violette,* f.
Vioolhars, v. *Colophane,* f.
Vioolspeelster (-s), v. *Joueuse de violon,* f.
Vioolspeler, m. *zie* Violist.
Viooltje (-s), o. *Petit violon,* m.; *petite violette,* f.
Viornen, v. *Clématite* (plante), f.
Visch (visschen), m. *Poisson,* m.
Vischachtig, b. n. *Qui sent le poisson.*
Vischaes, o. *Guildive,* f., *appât pour pêcher,* m.
Vischhangel (-s), m. *Hameçon,* m.
Vischarend (-en), m. *Orfraie,* f., *ossifrague* (oiseau de proie), m.
Vischbak (-kken), m. *Baquet pour le poisson,* m., *caquète,* f.
Vischbank (-en), v. *Table de poissonnier,* f.
Vischben (-nnen), v. *Panier à mettre du poisson,* m.
Vischbeschryving, v. *Ichtyologie,* f.
Vischbeun (-en), v. *Réservoir; banneton,* m.
Vischboot (-en), m. en v. *Barque de pêcheur,* f.
Vischdag (-en), m. *Jour de pêche; jour maigre,* m.
Vischëtend, b. n. *Ichtyophage, piscivore.*
Vischëter (-s), m. *Ichtyophage,* m.
Vischfuik (-en), v. *Nasse,* f.
Vischgeld, o. *Marcaige* (droit), m.
Vischgraet (-aten), v. *Arête de poisson,* f.
Vischhaek (-aken), m. *Hameçon,* m. Naer den — byten. *Mordre à l'hameçon.*
Vischhandel (z. mv.), m. *Commerce de poisson,* m.
Vischhoek, m. *zie* Vischhaek.
Vischhouder (-s), m. *Réservoir,* m.
Vischjager (-s), m. *Pêcheur,* m. —, ventjager. *Chasse-marée,* m.
Vischje (-s), o. *Petit poisson,* m.
Vischkaer, v. *zie* Vischbeun.
Vischkaken, v. mv. *Ouïes,* f. pl.
Vischketel (-s), m. *Poissonnière* (ustensile), f.
Vischkieuwen, v. mv. *Ouïes,* f. pl.
Vischkooper enz. *zie* Vischverkooper enz.
Vischkorf (-ven), m. *Nasse; manne à marée; cloyère,* f.
Vischkuit, v. *Frai,* m., *œufs de poisson,* m. pl.
Vischleer, v. *Ichtyologie,* f.
Vischlepel, m. *zie* Vischspaen.
Vischluis (-zen), m. *Pive,* f., *pou de poisson,* m.

n (z. mv.), v. *en* o. *Colle de poisson*, ›colle, f.
ınd (-en), v. *Manne à marée*, f.
ırkt, v. *zie* Vischmerkt.
:rkt (-en), v. *Poissonnerie*, f., *marché oissons*, m.
rn (-en), v. *Place où l'on vend le poisson os*, f.
t (-tten), o. *Filet à pêcher*, m.
ren, v. *en* o. mv. *Ouïes*, f. pl.
nder (-s), m. *Manne à marée*, f.
k, b. n. *Poissonneux.*
hob (-bben), v.
hub (-bben), v. } *Écaille de poisson*, f.
aen (-anen), m. *en* o. *Espèce de spatule servir le poisson*, f.
:ert (-en), m. *Bat*, m., *queue de poisf.*
:r (-s), v. *Pêcheuse*, f.
bbeken, o. *zie* Vischbak.
ıen (z. mv.), v. *Huile de poisson*, f.
ngst (z. mv.), v. *Pêche*, f.
rkooper (-s), m. *Poissonnier*, m.
rkoopster (-s), v. *Poissonnière*, f.
erder (-s), m. *Chasse-marée*, m.
ouw, v. *zie* Vischwyf.
ver (-s), m. *Étang; vivier*, m.
chelary, v. *Ichtyomancie*, f.
rf (-ven), o. *Poissarde; harengère*, f.
ı, b. w. *Viser.*
ı, o. *Vision*, f.
n (ik vischte, heb gevischt), b. *en* o. w. :r. Met den hengel —. *Pêcher à la ligne.* oebel water —. *Pêcher en eau trouble.* r het net — (spreekw.). *Battre l'eau.* Het *a pêche.*
r (-s), m. *Pêcheur*, m.
rskunst, v. *Halieutique*, f.
rsleven (z. mv.), o. *Vie de pêcheur*, f.
rspink (-en), v. *Pinque; barque de pé-*, f.
rsschuit (-en), v. *Barque de pêcheur*, f.
rtje (-s), o. *Petit pêcheur*, m.
ry, v. *Pêche; pêcherie*, f.
ıl (z. mv.), o. *Vitriol*, m.; *couperose*, f.
achtig, b. n. *Vitriolique.*
ölie (z. mv.). v. *Huile de vitriol*, f.
lsteen, m. *Atramentaire*, f.
zuer (z. mv.), o. *Acide vitriolique* ou *rique*, m.
n), v. *Vesce*, f.
ik vittede, heb gevit), o. w. *Critiquer; rer; chicaner; vétiller; épiloguer.*
(-s), m. *Critique; censeur; chicaneur, vér, épilogueur*, m.
(-en), v. *Critique; chicane, vétillerie*, f.
, v. *zie* Vittery.
(-en), o. *Visière; mire; pinnule*, f. —, *izir*, m. De groote —. *Le grand-vizir.*
ıchap, o. *Vizirat* ou *viziriat*, m.
, v. *Visite*, f.
yzer (-s), o. *Chat* (artill.), m.
en, b. w. *Visiter.*
zie Vlade.
-n), v. *Flan*, m.
rlagen), v. *Bourrasque; tempête*, f.; *orage*, -, regenbui. *Ondée, grosse pluie*, f. —, , gril. *Boutade*, f.; *caprice*, m. — van :id. *Accès de folie*, m. —, tusschenpoos. *valle*, m. By vlagen. *Par intervalles; à is rompus.*
(-s), o. *Petite bourrasque, petite boutade*, *tit intervalle*, m.

Vlaei, v. *zie* Vlade.
Vlaemsch, b. n. *Flamand, qui est de Flandre.* —e uitspraek. *Accent flamand.* De —e tael, het —. *Le flamand, la langue flamande.* De —e eilanden. *Les açores* (îles), f. pl. Op zyn —. *A la flamande.*
Vlaemsche (-n), v. *Flamande*, f.
Vlaenderen (landschap). *Flandre*, f.
Vlag (vlaggen), v. *Pavillon; étendard; drapeau*, m.; *bannière*, f. Eene — opzetten. *Arborer un pavillon.* De — stryken. *Baisser pavillon.* Met vlaggen versieren. *Pavoiser.*
Vlagbreedte, v. *Guindant* (t. de mar.), m.
Vlagdoek, o. *Toile à pavillons*, f.
Vlagge, v. *zie* Vlag.
Vlaggeman (-nnen, -s), m. *Coryphée*, m.
Vlagspil, v. *zie* Vlagstok.
Vlagstok (-kken), m. *Épars, bâton du pavillon* (t. de mar.), m.
Vlagvoerder (-s), m. *Vaisseau amiral*; (fig.) *coryphée*, m.
Vlak (-kken), v. *Tache*, f.
Vlak, b. n. *Plat; uni; égal; ras.* — maken. *Aplanir, rendre uni.* In het — veld. *En rase campagne.* In de vlakke zee. *En pleine mer.* —, byw. *Droit; directement; en ligne droite.* De wind is — zuid. *Le vent est droit au sud.* — voor den wind zeilen. *Avoir le vent en poupe.* — over de kerk. *Vis-à-vis de l'église.*
Vlakheid, v. *État d'une chose unie* ou *plate*, m. —, oppervlakte. *Superficie, surface*, f.
Vlakken (ik vlakte, heb gevlakt), b. w. *Tacher.* —, o. w. (met zyn). *Se tacher.*
Vlakte (-n), v. *Plaine; rase campagne*, f. —, oppervlakte. *Superficie, surface*, f. —, vallei. *Vallée*, f.
Vlaktemaet, v. *Mesure de superficie*, f.
Vlam (vlammen), v. *Flamme*, f.
Vlambaerheid, v. *Phlogistique*, m.
Vlambloem, v. *Phlox* (plante), m.
Vlaming (-en), m. *Flamand*, m.
Vlammen (ik vlamde, heb gevlamd), o. w. *Flamber, jeter de la flamme.* Ergens op —. *Désirer ardemment une chose.*
Vlammend, b. n. *Flambant; flamboyant; ardent; brûlant.*
Vlammetje (-s), o. *Petite flamme*, f.
Vlammig, b. n. *zie* Vlammend.
Vlamschilder (-s), m. *Émailleur*, m.
Vlamschilderen (ik vlamschilderde, heb gevlamschilderd), b. *en* o. w. *Émailler.*
Vlamschildering, v. *Émail*, m.; *émaillure*, f.
Vlamvattend, b. n. *Qui s'enflamme.*
Vlamverwig, b. n. *Qui est de couleur de feu.*
Vlas, o. *Lin*, m. Gehekeld —. *Filasse*, f. Wild —. *Linaire* (plante), f.
Vlasachtig, b. n. *zie* Vlassig.
Vlasakker (-s), m. *Linière*, f.
Vlasbaerd (-en), m. *Poil follet, coton*, m.
Vlasblad, o. *Feuille de lin*, f.
Vlasbloem (-en), v. *Fleur de lin*, f.
Vlasbouw (z. mv.), m *Culture du lin*, f.
Vlasbraek (-aken), v. *Broie; macque, ribe*, f.
Vlasdotter, m. *Cameline* (plante), f.
Vlasdraed, m.
Vlasgaren, o. } *Fil de lin*, m.
Vlashaer, o. *zie* Vlashair.
Vlashair, o. *Cheveux blonds*, m. pl.
Vlashamer (-s), m. *Brisoir; échanvroir*, m.
Vlashandel (z. mv.), m. *Commerce de lin*, m.
Vlashandelaer, m. *zie* Vlasverkooper.
Vlashekel (-s), m. *Séran; affinoir*, m.
Vlashekelaer (-s), m. *Filassier*, m.

Vlashekelaerster (-s), v. *Filassière*, f.
Vlaskammer (-s), m. *Peigneur*, m.
Vlaskooper enz. *zie* Vlasverkooper enz.
Vlaskop (-ppen), m. *Quenouille*, f.
Vlaskruid, o. *Linaire* (plante), f.
Vlasland, o. *Linière*, f.
Vlaslinnen, o. *Toile de lin*, f.
Vlasmarkt, v. *zie* Vlasmerkt.
Vlasmerkt (-en), v. *Marché au lin*, m.
Vlasplant, v. *Lin*, m.
Vlasreet (-eten), v. *Routoir*, *rouissoir*, m.
Vlasrok, o. *Quenouille chargée de filasse*, f.
Vlassen, onv. b. n. *Qui est de lin.*
Vlassen (ik vlaste, heb gevlast), o. w. *Devenir semblable au lin*, *à la filasse*; *cultiver* ou *travailler le lin.*
Vlassig, b. n. *Qui ressemble au lin*, *à la filasse.*
Vlasveld, o. *Linière*, f.
Vlasverkooper (-s), m. *Linier*, *marchand de lin*, *filassier*, m.
Vlasverkoopster (-s), v. *Linière*, *marchande de lin*, *filassière*, f.
Vlasvink (-en), m. *en* v. *Linotte* (oiseau), f.
Vlaswinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend du lin*, f.
Vlaszaed (z. mv.), o. *Linette*, *semence de lin*, f.
Vlecht (-en), v. *Tresse*, f.
Vlechten (ik vlocht, heb gevlochten), b. w. *Tresser*; *natter*; *entrelacer*; *tortiller*; (fig.) *entremêler.*
Vlechter (-s), m. *Celui qui tresse*, *qui entrelace*; *tresseur*, m.
Vlechting, v. *Tortillement*; *entrelacement*, m.
Vlechtje (-s), o. *Petite tresse*, f.
Vlechtkussen (-s), o. *Boisseau*, m.
Vlechtster (-s), v. *Celle qui tresse*, *qui entrelace*; *tresseuse*, f.
Vlechtwerk, o. *Ouvrage tressé*, m.
Vlederen (ik vlederde, heb gevlederd), o. w. *Voltiger*, *voleter.*
Vledermuis (-zen), v. *Chauve-souris*, f.
Vleêrmuis, v. *zie* Vledermuis.
Vleesch (z. mv.), o. *Chair*; *viande*, f. — eten. *Manger de la viande*; *faire gras.* Gezoden —. *Du bouilli.* Gebraden —. *Du rôti.* Gesprengd —. *Du salé.* Wel in het — zyn. *Avoir de l'embonpoint.*
Vleeschachtig, b. n. *Qui ressemble à la chair*; *charneux*; *carniforme.*
Vleeschbank (-en), v. *Étal de boucher*, m.
Vleeschblok (-kken), m. *en* o. *Billot de boucher*, m.
Vleeschbrandend, b. n. *Caustique*; *cautérétique.*
Vleeschbreuk (-en), v. *Sarcocèle*, m.
Vleeschdag (-en), m. *Jour gras*, m.
Vleeschdeelen, o. mv. *Parties charnues*, f. pl.; *charnure*, f.
Vleeschelyk, b. n. *Charnel*; *sensuel*; *voluptueux.* —, *b*yw. *Charnellement*; *sensuellement.*
Vleeschelykheid (z. mv.), v. *Sensualité*, f.
Vleeschen, onv. b. n. *Qui est de chair.*
Vleeschëtend, b. n. *Carnivore*; *carnassier.*
Vleeschgelei, v. *Gélatine*, f.
Vleeschgewas, o. } *Sarcome*; *polype*, m.
Vleeschgezwel, o. }
Vleeschgezwelachtig, b. n. *Sarcomateux.*
Vleeschhal (-llen), v. *Boucherie*, f.
Vleeschhechting, v. *Syssarcose*, f.
Vleeschhouwer (-s), m. *Boucher*, m.
Vleeschhouwery (-en), v. } *Boucherie*, f.
Vleeschhuis (-zen), o. }

Vleeschig, b. n. *zie* Vleezig.
Vleeschketel (-s), m. *Marmite*, f.
Vleeschkleur, v. *Couleur de chair*; *carnation*, f.
Vleeschkleurig, b. n. *Carné*, *de couleur de chair.*
Vleeschkraem (-amen), v. *en* o. *Étal*, m., *boutique de boucher*, f.
Vleeschkuip (-en), v. *Saloir*, m.
Vleeschlym (z. mv.), v. *en* o. *Sarcocolle*, f.
Vleeschmael (-alen), o. *Repas servi en viande*, m.
Vleeschmakend, b. n. *Sarcotique*, *incarnatif*, *plérotique*, *anaplérétique.*
Vleeschmaking (z. mv.), v. *Carnification*, f.
Vleeschmarkt, v. *zie* Vleeschmerkt.
Vleeschmerkt (-en), v. *Boucherie*, f.; *marché où l'on vend la viande*, m.
Vleeschnat (z. mv.), o. *Bouillon*, m.
Vleeschpastei (-ijen), v. *Pâté à la viande*, m.
Vleeschpot (-tten), m. *Marmite*, f.; *pot*, m.
Vleeschsoep, v. } *Soupe grasse*, f., *bouillon*, m.
Vleeschsop, o. }
Vleeschspys, v. *Viande*, f.
Vleeschtyd, m. *Temps où l'on mange de la viande*; *charnage*; *carnaval*, m.
Vleeschverhardend, b. n. *Qui durcit les chairs.*
Vleeschverslindend, b. n. *Carnassier*; *carnivore.*
Vleeschverterend, b. n. *zie* Vleeschbrandend.
Vleeschverwig, b. n. *Carné*, *de couleur de chair.*
Vleeschvormig, b. n. *Carniforme.*
Vleeschvretend, b. n. *Sarcophage.*
Vleeschwording, v. *Incarnation*; *carnification*, f.
Vleeschworst (-en), v. *Saucisse*; *andouille*, f.
Vleet (vleten), v. *Espèce de raie* (poisson), f.; *filet*, m.
Vleezig, b. n. *Charnu*; *charneux*; *potelé.*
Vleezigheid (z. mv.), v. *Embonpoint*, m.; *charnure*, f.
Vlegel (-s), m. *Fléau* (instrument); (fig. et fam.) *rustre*; *lourdaud*; *butor*, m.
Vlegelen (ik vlegelde, heb gevlegeld), b. w. *Battre en grange.*
Vlegelslag (-en), m. *Coup de fléau*, m.
Vlegeltje (-s), o. *Fléau*, m.
Vlegt, v. *zie* Vlecht.
Vlegten enz. *zie* Vlechten enz.
Vleijen (ik vleide, heb gevleid), b. w. *Flatter*; *cajoler*; *caresser.* Zich —. *Se flatter.*
Vleijend, b. n. *Flatteur*; *caressant.* Op eene —e wyze. *Flatteusement.*
Vleijer (-s), m. *Flatteur*; *cajoleur*; *adulateur*, m.
Vleijery (-en), v. *Flatterie*; *cajolerie*; *adulation*, f.
Vleijing, v. *zie* Vleijery.
Vleister (-s), v. *Flatteuse*; *cajoleuse*; *adulatrice*, f.
Vleitael, v. *Discours flatteur*, m.
Vlek (-kken), o. *Bourg*, m. Klein —. *Bourgade*, f. —, v. *Tache*; *souillure*, f.
Vlekbal (-llen), m. *Boule pour ôter les taches*, f.
Vlekje (-s), o. *Petit bourg*, m.; *petite tache*, f.
Vlekkeloos, b. n. *Qui n'est pas taché* ou *souillé*; *pur*; *sans tache.*
Vlekkeloosheid (z. mv.), v. *Pureté*, f.
Vlekken, b. *en* o. w. *zie* Vlakken.
Vlekkoorts, v. *Fièvre pétéchiale*, f.
Vlerk (-en), v. *Aile*, f.
Vlerkje (-s), o. *Petite aile*, f.
Vleug (-en), v. *Flamme*, f.
Vleugel (-s, -en), m. *Aile*, f. Einde der —s

n, m. De —s korten. *Rogner les ailes.*
orschvlegel, *Fléau*, m. — van eene deur
ıster. *Vantail*, m.
ın (ik vleugelde, heb gevleugeld), b. w.
tter; lier.
gebouw (-en), o. *Pavillon* (corps de bâ-
t), m.
ig, b. n. *Ailé.*
icht, v. *Cléragre*, m.; *goutte aux ailes*
), f.
oos, b. n. *Qui n'a point d'ailes; aptère.*
man, m. *Chef de file*, m.
tje (-s), o. *Petite aile*, f.; *aileron*, m.
t (-en), m. *en* v. *Flibot*, m.
(ik vlood, heb gevloden), b. w. *Fuir;*
. De zonde —. *Fuir le péché.* —, o. w.
yn). *Fuir; s'enfuir; prendre la fuite.*
en), v. *Mouche*, f. Spaensche —. *Can-*
le, f.
(ik vloog, heb *en* ben gevlogen), o. w.
. Hoog —. *Voler haut.* In de lucht —.
r en l'air par l'effet d'une explosion. In
—. *S'enflammer subitement.* Naer het
—. *Entêter.* Heen en weêr —. *Voltiger.*
l, b. n. *Volant; passager; fugitif.* —
Camp volant. —e gedachten. *Pensées*
res. —e vendels. *Enseignes déployées.*
cht. *Goutte-crampe*, f. —e, byw. *Sur-le-*
p.
ds, byw. *zie* Vliegens.
kas (-ssen), v. *Garde-manger*, m.
klap (-ppen), v. *Chasse-mouche*, m.
kleed, o. *zie* Vliegennet.
kop, m. *Tête de mouche*, f.; *myocéphale*
ur de l'œil), m.
lap, m. *zie* Vliegenklap.
leer, v. *Myiologie*, f.
net (-tten), o. *Émouchette*, f.
s, byw. *Sur-le-champ.*
vanger (-s), m. *Moucherolle*, f.; *gobe-*
hes, m. —, die vliegen vangt. *Qui prend*
mouches.
verdryver (-s), m. *Émoucheur*, m.
waeijer (-s), m. *Émouchoir*, m.
(-s), m. *Tout être qui vole; cerf-vo-*
m.
hapraei, v. *zie* Vliegenkas.
cheet, m. *Chiasse de mouches; chiûre*, f.
anger, m. *zie* Vliegenvanger.
aeijer, m. *zie* Vliegenwaeijer.
(-s), o. } *Petite mouche*, f.; *moucheron*, m.
en (-s), o. }
rk (-en), o. *Décorations de théâtre qui*
ent à vue d'œil, f. pl.
ie Vlieden.
v. *Sureau*, m. Wilde —. *Hièble*, m.
n (z. mv.), m. *Vinaigre de sureau*, m.
t (-en), m. *Écorce de sureau*, f.
ie (-ziën), v. *Baie* ou *graine de sureau*, f.
em (-en), v. *Fleur de sureau*, f.
om (-en), m. *Sureau*, m.
ıt, o. *Bois de sureau*, m.
(-en), v. *Galetas*, m.
oop, v. *Sirop de sureau*, m.
uit (-en), v. *Clifoire*, *seringue de su-*
f.
sen), o. *Toison; tunique; membrane; pel-*
; taie, f. — op het oog. *Cataracte*, f. Het
n —. *La toison d'or.*
ıtig, b. n. *zie* Vliezig.
er (-en), m. *Chevalier de la Toison d'or*, m.

Vliesje (-s), o. } *Petite pellicule; petite membrane*, f.
Vlieseken (-s), o. }
Vliesontleding, v. *Hyménotomie*, f.
Vliesridder, m. *zie* Vliesheer.
Vliet (-en), m. *en* v. *Canal; ruisseau*, m.
Vlieten (ik vloot, ben gevloten), o. w. *Couler, ruisseler.*
Vlietend, b. n. *Coulant*, *ruisselant.* — water. *Eau courante*, f.
Vlieting, v. *Coulement*, m.
Vlietje (-s), o. *Petit canal; petit ruisseau*, m.
Vlietwater, o. *Eau courante*, f.
Vliezig, b. n. *Membraneux; capsulaire.*
Vlim, v. *zie* Vin.
Vlimmen, b. w. *zie* Vlymen.
Vlimming, v. *zie* Vlyming.
Vlinder (-s), m. *Papillon*, m.
Vlissingen (stad). *Flessingue*, f.
Vlocht. *zie* Vlechten.
Vloed (-en), m. *Fleuve; courant*, m. —, wassend water. *Flux*, m. — en ebbe. *Flux et reflux*, m.; *marée*, f. —, overstrooming. *Inondation*, f.; *débordement*, m. —, bloedvloed. *Perte de sang*, *hémorrhagie*, f. — van tranen. *Torrent de larmes.*
Vloedje (-s), o. *Petit courant; petit flux*, m.
Vloeibaer, b. n. *Fluide; liquide; coulant.* — maken. *Liquéfier.* — worden. *Se liquéfier.*
Vloeibaerheid (z. mv.), v. *Fluidité*; *liquidité*, f.
Vloeibaermaking (z. mv.), v. } *Liquéfaction*, f.
Vloeibaerwording (z. mv.), v. }
Vloeijen (ik vloeide, heb *en* ben gevloeid), o. w. *Couler; découler; fluer; ruisseler.* Het papier vloeit. *Le papier boit.* Zyne verzen — niet. *Ses vers ne sont pas coulants.* Het —. *Coulement*, m.
Vloeijend, b. n. *Liquide; courant; ruisselant;* (fig.) *coulant; élégant; facile; naturel.* —e verzen. *Vers coulants.* —e, byw. *Coulamment.*
Vloeijendheid (z. mv.), v. *Élégance; douceur; harmonie*, f.
Vloeijing (z. mv.), v. *Coulement*, m.
Vloeikristallen, o. mv. *Fluors*, m. pl.
Vloeipapier, o. *Papier brouillard; papier fluant*, m.
Vloeistof, v. *Fluide*, *liquide*, m.
Vloek (-en), m. *Imprécation; malédiction*, f.; *jurement*, m.
Vloeken (ik vloekte, heb gevloekt), b. w. *Maudire.* —, o. w. *Jurer; tempêter; pester.*
Vloeker (-s), m. *Jureur*, m.
Vloekgenoot (-en), m. *Conjuré; conjurateur*, m.
Vloekgenootschap, o. *Conjuration; conspiration*, f.; *conjurés; conspirateurs*, m. pl.
Vloekgodinnen, v. mv. *Furies; Euménides*, f. pl.
Vloeking, v. *zie* Vloek.
Vloekverbond, o. *zie* Vloekverwantschap.
Vloekverwant (-en), m. *Conjuré; conspirateur*, m.
Vloekverwantschap, o. *Conjuration; conspiration*, f.
Vloekwensch (-en), m. *Imprécation; malédiction*, f.
Vloekwoord (-en), o. *Jurement*, m.; *imprécation*, f.
Vloer (-en), m. *Pavé*, *plancher*, m.
Vloerder (-s), m. *Carreleur*, m.
Vloerdweil (-en), m. *en* v. *Torchon pour nettoyer les planchers*, m.
Vloeren (ik vloerde, heb gevloerd), b. w. *Paver; carreler; planchéier.* Het —. *zie* Vloering.
Vloerhout (-en), o. *Varangue* (t. de mar.), f.

Vloering, v. *Action de paver, de carreler, de planchéier*, f.; *pavement*, m.
Vloerlegger (-s), m. *Carreleur; paveur*, m.
Vloermat (-tten), v. *Natte*, f.
Vloersteen (-en), m. *Carreau; pavé*, m.; *dalle*, f.
Vloertapyt (-en), o. *Tapis de pied*, m.
Vloeybaer enz. *zie* Vloeibaer enz.
Vloghaver (z. mv.), v. *Folle avoine*, f.
Vlok (-kken), v. *Flocon*, m.; *touffe*, f.— sneeuw. *Flocon de neige.* — hair. *Touffe de cheveux.*
Vlokachtig, b. n. *Floconneux.*
Vlokje (-s), o. *Petit flocon*, m.; *petite touffe*, f.
Vlokkig, b. n. *Floconneux.*
Vlokwol (z. mv.), v. *Bourre lanice*, f.; *grappes*; f. pl., *laine par flocons*, f.
Vlokzyde (z. mv.), v. *Bourre de soie*, *estrasse*, f., *capiton*, m.
Vlonder (-s), m. *Radeau*, *pont flottant*, m.
Vloo enz. *zie* Vlooi enz.
Vlood. *zie* Vlieden.
Vloog. *zie* Vliegen.
Vlooi (-ijen), v. *Puce*, f.
Vlooiachtig, b. n. *Rempli de puces.*
Vlooibeet (-eten), m. *Piqûre de puce*, f.
Vlooijen (ik vlooide, heb gevlooid), b. w. *Épucer*, *ôter les puces.*
Vlooikleurig, b. n. *Puce*, *couleur de puce.*
Vlooikruid (z. mv.), o. *Quinte-feuille; herbe aux puces*, f.
Vlooischeet, m. *Tache de puce*, f.
Vloot (vloten), v. *Flotte*, f. Eene — uitrusten. *Équiper une flotte.* — (visch). *Raie*, f.
Vloot. *zie* Vlieten.
Vlootje (-s), o. *Flottille*, f. —, tobbeken. *Baquet*, m.
Vlootvoogd (-en), m. *Amiral*, m.
Vlot, b. n. *Qui est à flot.* — maken. *Mettre à flot.* Weder — maken. *Déchouer.*
Vlot (-tten), o. *Radeau*, m.
Vlotbaer, b. n. *Flottable.*
Vlotbrug (-ggen), v. *Ponton*, m.
Vlotgras (z. mv.), o. *Goémon*, *varec*, *sart*, m.
Vlothout, o. *Bois flotté*, m.
Vlotje (-s), o. *Petit radeau*, m.
Vlotten (ik vlottede, heb gevlot), b. w. *Transporter en radeaux.* —, o. w. (met *zyn*). *Flotter; être à flot.*
Vlouw (-en), v. *Pantière*, f.; *filet à prendre des bécasses*, m.
Vlug, b. n. *Qui est en état de voler*, *dru.* —, snel. *Prompt; vite; rapide; léger; agile.* — zout. *Sel volatil*, m. —, schrander. *Subtil; vif.* —, byw. *Promptement*, *vite; coulamment.*
Vlug (-ggen), m. (fam.). *Vaurien*, *coquin*, *fripon*, m.
Vlugheid (z. mv.), v. *Promptitude; agilité; rapidité; légèreté*, f. — (des verstands). *Vivacité; subtilité*, f.
Vlugsken (-s), o. *Espiègle*, m.
Vlugt, v. *Vol; essor*, m.; *volée*, f. Zyne — nemen. *Prendre son vol* ou *sa volée.* Snelle —. *Vol rapide.* In de — schieten. *Tirer au vol.* —, vogelbende. *Volée*, *bande d'oiseaux*, f. — duiven, vinken. *Volée de pigeons*, *de pinsons.* —, vogelkooi. *Volière*, f. —, het vlieden. *Fuite; évasion*, f. De — nemen, zich op de — begeven. *Prendre la fuite*, *s'enfuir.* Op de — slaen *of* dryven. *Mettre en fuite.* Ter —, in de —. *A la volée.*
Vlugteling (-en), m. *en* v. *Fugitif; fuyard; réfugié*, m.; *fugitive*, f.
Vlugten (ik vlugtte, heb gevlugt), b. w. *Fuir*, *éviter.* —, o. w. (met *zyn*). *Fuir*, *s'enfuir; prendre la fuite.* Uit de stad —. *S'enfuir de la ville.*
Vlugtend, b. n. *Fugitif; fuyard.*
Vlugter (-s), m. *Fuyard; fugitif*, m.
Vlugtig, b. n. *Fugitif; errant.* — (scheik.). *Volatil.* — zout. *Sel volatil.* — maken. *Volatiliser.*
Vlugtigheid (z. mv.), v. *Volatilité*, f.
Vlugtigmaking (z. mv.), v. *Volatilisation*, f.
Vlugting (z. mv.), v. *Fuite*, f.
Vlugtplaets (-en), v. *Refuge; asile*, m.
Vlyen (ik vlyde, heb gevlyd), b. w. *Ranger*, *arranger.*
Vlym (-en), v. *Lancette*, f.
Vlymen (ik vlymde, heb gevlymd), b. w. *Inciser*, *ouvrir avec la lancette.*
Vlyming, v. *Incision*, f.
Vlymsteek (-eken), m. *Coup de lancette*, m.
Vlyt (z. mv.), v. *Diligence; assiduité*, *application; activité; ardeur*, f.; *zèle*, m.
Vlytig, b. n. *Diligent; actif; assidu; zélé.* —, byw. *zie* Vlytiglyk.
Vlytigheid, v. *zie* Vlyt.
Vlytiglyk, byw. *Diligemment; assidûment; avec zèle.*
Vocael, v. *zie* Vokael.
Vocativus, m. (spraekk.). *Vocatif*, m.
Vocht (-en), o. *Liqueur*, f.; *jus; suc*, m., *sève; humeur*, f. —, b. n. *zie* Vochtig.
Vocht. *zie* Vechten.
Vochtel (-s), m. (fam.). *Épée; rapière; flamberge*, f.
Vochtig, b. n. *Humide; mouillé; moite.* — maken. *Humecter.*
Vochtigheid (z. mv.), v. *Humidité; moiteur*, f. Er valt —. *Il tombe un peu de pluie.*
Vochtiglyk, byw. *Humidement.*
Vochmaet (-aten), v. *Mesure de liquides*, f.
Vochtmeter (-s), m. *Hygromètre*, m.
Vochtmeting, v. *Hygrométrie*, f.
Vochtweger (-s), m. *Aréomètre*, *pèse-liqueur*, m.
Vod (vodden), v. *Chiffon; lambeau; haillon*, m.; *guenille; loque*, f.
Vodde, v. *zie* Vod.
Voddeken (-s), o. *Guenillon*, m.; *loquette*, f.
Voddekooper enz. } *zie* Voddeverkooper enz.
Voddeman enz. }
Voddemarkt, v. *zie* Voddemerkt.
Voddemerkt (-en), v. *Friperie*, f.
Voddery (-en), v. *Chiffons*, m. pl.; *guenilles; bagatelles; babioles*, f. pl.
Voddetje, o. *zie* Voddeken.
Voddeverkooper (-s), m. *Chiffonnier; fripier*, m.
Voddeverkoopster (-s), v. *Chiffonnière; fripière*, f.
Voddewerk, o. *Mauvais ouvrage*, m.
Voddewyf, o. *zie* Voddeverkoopster.
Voddig, b. n. *Sale*, *malpropre.*
Voeden (ik voedde, heb gevoed), b. w. *Nourrir; alimenter; entretenir.* —, o. w. *Être nourrissant.* Zich met hersenschimmen —. *Se repaître de chimères.*
Voedend, b. n. *Nourrissant; nutritif*, *alimenteux; nourricier; substantiel.*
Voeder (-s), m. *Celui qui nourrit*, *qui entretient.* —, o. *Fourrage*, m.; *pâture; nourriture; mangeaille*, f. — halen. *Fourrager.* —, voedering. *Doublure*, f. —, lading. *Charge; voie; voiture*, f. —, groot vat. *Foudre*, m.
Voederen (ik voederde, heb gevoederd), b. w.

rir; repaître. —, voeijeren. Doubler, e une doublure.
ıaler (-s), m. Fourrageur, m.
ng, v. Action de nourrir (des bestiaux), voeijering. Doublure, f.
rat (-en), o. Foudre (tonneau), m.
; (z. mv.), v. Nutrition; nourriture, f.[1]
, o. Nourriture, f.; aliment, m.; pâ-substance, f.
r (-s), v. Nourrice, f.
raer (-s), m. Père nourricier, m.
rbezorger (-s), m. Meneur, m.
rbezorgster (-s), v. Meneuse, f.
ren (ik voedsterde, heb gevoedsterd), Nourrir; élever.
rheer (-en), m. Père nourricier, pro-r; patron, m.
rkind (-eren), o. Nourrisson, m.
rling (-en), m. Nourrisson, m.
rvader (-s), m. Père nourricier, m.
rvrouw (-en), v. Nourrice, f.
ım, b. n. Nourrissant; nutritif.
ımheid (z. mv.), v. Propriété nutritive, f.
-en), v. Joint, m.; jointure; jonction; n, f.; assemblage; renton (charp.), m. In zyn. Être en vogue ou en vigueur. In —e. De cette manière. In zulker —e. De façon. In —e dat. De manière que.
v. zie Voeg.
'k, b. n. Convenable; bienséant. —, byw. ınablement; avec bienséance.
'kheid (z. mv.), v. Convenance; bien-e; décence, f.
(ik voegde, heb gevoegd), b. w. Join-assembler. —, plaetsen. Placer, ranger. chikken. Conformer; accommoder. Zich iemands wil —. Se conformer à la vo-de quelqu'un. —, o. w. Convenir; être nable ou bienséant.
; (-en), v. Jonction; liaison, f.; arran-ıt, m. —, gewricht. Jointure, f.
c enz. zie Voegelyk enz.
ıord (-en), o. (spraekk.). Conjonction, f.
er (-s), o. Fiche (outil de maçon), f.
ım, b. n. en byw. zie Voegelyk.
ımheid, v. zie Voegelykheid.
jen), v. Lapine, f.
ın (ik voeijerde, heb gevoeijerd), b. w. ler, mettre une doublure. — met pels. rer.
ing, v. Doublure, f.; doublage (mar.), m.
ır, b. n. Palpable; tactile; sensible.
(ik voelde, heb gevoeld), b. w. Tâter; er; manier. Den pols —. Tâter le pouls. evoelen. Sentir.
(-s), m. Tâteur, tâtonneur, m.
r (-s), v. Tâteuse, tâtonneuse, f.
). zie Voeder, o.
ie Varen.
dje, v. Fourrage, m.
;eerder (-s), m. Fourrageur, m.
(-s), m. Conducteur; charretier; voi-; roulier, m.
(ik voerde, heb gevoerd), b. w. Con-; mener; porter; transporter; voiturer; ier. Ten stryd —. Mener ou conduire mbat. Koopmanschappen —. Transporter ıarchandises. Het woord —. Porter la pa-Eene rede —. Faire un discours. Het ge-—. Commander. Een schip —. Comman-un vaisseau. Oorlog —. Faire la guerre. voert hy in zyn schild? Quel est son dessein? Het —. Transport; charriage; charroi, m. —. zie Voederen.
Voerlieden, mv. van voerman.
Voerloon (z. mv.), m. en o. Port; charriage; charroi (salaire), m.
Voerman (-lieden), m. Charretier; voiturier; roulier, m.
Voertuig, o. Tout ce qui sert au transport.
Voerweg (-en), m. Le chemin des voitures, m.; grande route, f.
Voesteren enz. zie Voeden enz.
Voesterheer, m. zie Voedsterheer.
Voesterkind, o. zie Voedsterkind.
Voesterling, m. zie Voedsterling.
Voestervader, m. zie Voedstervader.
Voet (-en), m. Pied, m.; patte, f. Te —. A pied. Iemand te — vallen. Se jeter aux pieds de quelqu'un. — voor —. Pied à pied. Onder den — halen. Abattre; renverser; démolir. — by het stuk houden. Ne pas démordre. Iemand op vrye —en stellen. Mettre quelqu'un en liberté. De zaek staet op goeden —. L'affaire est en bon train. Dat staet op zyne —en. Cela est fait comme il faut. Iemand den — ligten (spreekw.). Supplanter quelqu'un. Op staenden —. Incontinent; sur-le-champ. — (van een gebouw, enz.). Soubassement, m.
Voetängel (-s), m. Chausse-trape, f.
Voetärts (-en), m. Pédicure, m.
Voetbad (-en), o. Bain de pieds; pédiluve, m.
Voetbank (-en), v. Escabeau; marche-pied, m.
Voetbankskeu (-s), o. Sellette, f.
Voetbekken (-s), o. Bassin qui sert à laver les pieds, m.
Voetboeijen, v. mv. Ceps; fers, m. pl.
Voetboog (-ogen), m. Arbalète, f.
Voetboogschutter (-s), m. Arbalétrier, m.
Voetbuiging, v. Coude-pied, m.
Voetdeksel (-s), o. Couvre-pieds, m.
Voeteerder (-s), m. Piéton; marcheur, m.
Voeteerster (-s), v. Piétonne; marcheuse, f.
Voeteloos, b. n. Qui n'a point de pieds.
Voeteneinde, o. (van het bed). Pied de lit, m.
Voetenhuid, v. Peau des pieds, f.
Voeteren (ik voeteer, voeteerde, heb en ben gevoeteerd), o. w. Aller à pied; marcher.
Voeteuvel (z. mv.), o. Podagre, goutte aux pieds, f.
Voetganger (-s), m. Piéton; marcheur, m.
Voetgangster (-s), v. Piétonne; marcheuse, f.
Voetgestel (-llen), o. (van eene tafel). Châssis, m.
Voetje (-s), o. Peton, petit pied, m.; petite patte, f. — voor —. Pied à pied; peu à peu; pas à pas.
Voetjongen (-s), m. Valet de pied; laquais, m.
Voetklauwier (-en), o. Pédale, f.
Voetknecht (-en), m. Fantassin, m. —. zie Voetjongen.
Voetkus, m. Baisement des pieds (du pape), m.
Voetlooper (-s), m. Coureur; valet de pied; laquais, m.
Voetmaet, v. Pied (mesure), m.
Voetpad (-en), o. Sentier; trottoir, m.
Voetpaên, voor Voetpaden. zie Voetpad.
Voetplant (-en), v. Plante du pied; sole, f.
Voetpunt, o. Nadir (t. d'astr.), m.
Voetschabel (-llen), v. Escabeau, m., escabelle, f.
Voetschabelletje (-s), o. Petite escabelle, f.
Voetspier (-en), v. Muscle du pied, pédieux, m.
Voetspoor (-oren), o. Trace; piste, f.; pas; vestige, m.

Voetstaens, byw. *Sur-le-champ*, *incontinent*, *aussitôt*.
Voetstal (-llen), m. *Piédestal*, m.
Voetstap (-ppen), m. *Pas; vestige*, m.; *trace*, f.; (fig.) *modèle; exemple*, m.
Voetstoots, byw. *En bloc*. —. *zie* Voetstaens.
Voetstrik (-kken), m. *Piége*, m.
Voetstuk (-kken), o. *Piédestal*, m.; *base*, f.
Voettreden, v. mv. *Contre-lames* (t. de gazier), f. pl.
Voetval (-llen), m. *Prosternement*, m.; *action de se jeter aux pieds de*, f.
Voetveeg (-egen), v. *Torchon*, m. Iemands — zyn (fig.). *Être le serviteur* ou *l'esclave de quelqu'un*.
Voetvolk (z. mv.), o. *Infanterie*, f.
Voetwarmer (-s), m. *Chauffeur* (brigand), m.
Voetwassching, v. *Lavement des pieds*, m.
Voetweg (-en), m. *Sentier; trottoir*, m.
Voetwisch, v. *zie* Voetveeg.
Voetwortelbeen, o. *Scapha* (os), m.
Voetyzer, o. *zie* Voetangel.
Voetzand (z. mv.), o. *Sable qu'on foule aux pieds*, m. In het — geraken (fig.). *Périr; se perdre*.
Voetzoeker (-s), m. *Serpenteau* (fusée), m.
Voetzool, v. *zie* Voetplant.
Voetzoolspier (-en), v. *Solaire, muscle soléaire*, m.
Vogel (-s, -en), m. *Oiseau*, m.
Vogelaer (-s, -aren), m. *Oiseleur; oiselier*, m.
Vogelbeschryver (-s), m. *Ornithologiste*, *ornithologue*, m.
Vogelbeschryving, v. *Ornithologie*, f.
Vogeldrek, m. *Émeut*, m.
Vogelen (ik vogelde, heb gevogeld), o. w. *Oiseler; prendre des oiseaux*.
Vogelgezang, o. *zie* Vogelzang.
Vogelglaesje (-s), o. *Canari* (vase), m.
Vogelgryp, m. *zie* Grypvogel.
Vogelhouder (-s), m. *Oiselier*, m.
Vogelhuis (-zen), o. *Volière; cage*, f.
Vogeljagt (z. mv.), v. *Chasse aux oiseaux; volerie*, f.
Vogelkers (-en), v. *Merise*, f.
Vogelkersenboom (-en), m. *Merisier*, m.
Vogelklauw (-en), m. *Patte d'oiseau; griffe* ou *serre d'un oiseau de proie*, f.
Vogelknip (-ppen), m. *Trébuchet*, m.
Vogelkooi (-ijen), v. } *Cage*, f.
Vogelkouw (-en), v. }
Vogelkramer (-s), m. *Cagier*, m.
Vogelkruid (z. mv.), o. *Mouron*, *anagallis* (plante), m.
Vogelkunde, v. *Ornithologie*, f.
Vogelkundige (-n), m. *Ornithologiste*, *ornithologue*, m.
Vogellym (z. mv.), v. en o. *Glu*, f.
Vogelmarkt, v. *zie* Vogelmerkt.
Vogelmelk (z. mv.), v. *Ornithogale* (plante), m.
Vogelmerkt (-en), v. *Marché aux oiseaux*, m.
Vogelnest (-en), m. en o. *Nid d'oiseau*, m.
Vogelnet (-tten), o. *Filet* ou *rets pour prendre des oiseaux*, m.
Vogelpoot (-en), m. *Patte d'oiseau*, f.
Vogelroede (-n), v. } *Perche d'oiseleur*, f.
Vogelroei (-ijen), v. }
Vogelschrik, m. *Épouvantail*, m.
Vogelslag (-en), m. *Trébuchet*, m.
Vogelstang, v. } *zie* Vogelroede.
Vogelstok, m. }
Vogelstrik (-kken), m. *Piége* ou *filet pour prendre des oiseaux*, m.

Vogelstruis, m. *zie* Struisvogel.
Vogelteer (z. mv.), o. *Glu*, f. Met — bestryken. *Gluer*, *engluer*.
Vogeltje (-s), o. *Oisillon*, *petit oiseau*, m.
Vogelvangen, o. w. *zie* Vogelen. Het —. *La chasse aux oiseaux*.
Vogelvanger (-s), m. *Oiseleur*, m.
Vogelvangst (z. mv.), v. *Oisellerie*, f.
Vogelverkooper (-s), m. *Cagier*, m.
Vogelverschrikker (-s), m. *Épouvantail*, m.
Vogelvlugt (-en), v. *Volière*, f.
Vogelvoet, m. *Ornithopode* (plante), m.
Vogelvry, b. n. *Proscrit*. Iemand — verklaren. *Proscrire quelqu'un*.
Vogelvryverklaring, v. *Proscription*, f.
Vogelwaerzegger (-s), m. } *Augure*, *aruspice*, m.
Vogelwichelaer (-s, -aren), m. }
Vogelwichelary, v. } *Augure; présage*, m., *aruspicine*, f.
Vogelwicheling, v. }
Vogelzang (-en), m. *Chant* ou *ramage des oiseaux*, *gazouillement*, m.
Vogt enz. *zie* Vocht enz.
Vois, v. (wyze van een gezang). *Air*, m.
Vokael (-alen), v. *Voyelle*, f. —, b. n. *Vocal*.
Vol, b. n. *Plein; rempli; comble*. Volle maen. *Pleine lune*. De maet is —. *La mesure est comble*. In volle zee. *En pleine mer*. Met volle zeilen. *A pleines voiles*. — maken, — doen. *Remplir*. — komen, — worden, — raken. *Se remplir*. — schenken. *Emplir* (un vase). —. *Entier; complet; total*. Volle aflaet. *Indulgence plénière*. Volle neef. *Cousin germain*. Volle nicht. *Cousine germaine*. — houden. *Tenir ferme*, *ne pas démordre*. Iemand den vollen toom geven. *Lâcher la bride à quelqu'un*. Ten volle. *Pleinement; entièrement; tout-à-fait*.
Volaerde (z. mv.), v. *Terre à foulon*, *cimolithe*, f.
Volbloedig, b. n. *Sanguin*, *pléthorique*.
Volbloedigheid (z. mv.), v. *Pléthore* (terme de méd.), f.
Volbouwen (ik volbouwde, heb volbouwd), b. w. *Bâtir entièrement; achever de bâtir; remplir de bâtiments*.
Volbragt. *zie* Volbrengen.
Volbrengen (ik volbragt, heb volbragt), b. w. *Achever; accomplir; remplir; effectuer; faire; exécuter*. Zyne pligten —. *Remplir ses devoirs*. Zyne beloften —. *Remplir ses promesses*.
Volbrenger (-s), m. *Celui qui achève*, *qui accomplit; exécuteur; consommateur*, m.
Volbrenging (z. mv.), v. *Achèvement; accomplissement*, m.; *exécution; consommation*, f.
Volbrengster (-s), v. *Celle qui achève*, *qui accomplit; exécutrice*, f.
*Volcaniek, b. n. *Volcanique*.
Voldaen, v. d. van voldoen. —, b. n. *Satisfait; content; payé*, *acquitté*.
Voldeed. *zie* Voldoen.
Volder (-s), m. *Foulon*, m.
Voldery (-en), v. *Foulerie*, f.
Voldoen (ik voldeed, heb voldaen), b. w. *Satisfaire; contenter; remplir; accomplir; exécuter*. Zyne belofte —. *Remplir sa promesse*. —. betalen. *Payer; acquitter*. —, boeten. *Expier*.
Voldoenbaer, b. n. *zie* Voldoenlyk.
Voldoend, b. n. *Satisfaisant; suffisant*. —, gedienstig. *Complaisant; obligeant; officieux*.
Voldoende, b. n. } *zie* Voldoend.
Voldoenend, b. n. }

er (-s), m. *Celui qui satisfait, qui paie.*
ing (z. mv.), v. *Satisfaction; raison*, f.;
plissement, m. —, betaling. *Paiement*,
, boeting. *Expiation*, f.
lyk, b. n. *Qui peut être satisfait, ac-ble.*
en (ik voldraeg, voldroeg, heb voldra-
b. w. *Parvenir à son terme.*
g. *zie* Voldragen.
n (ik volduer, volduerde, heb volduerd),
Endurer; supporter; souffrir.
, v. d. van voleinden.
en (ik voleindde, heb voleind), b. w.
er; terminer; finir; accomplir; con-er.
er (-s), m. *Celui qui achève; consom-r*, m.
igen, b. w. *zie* Voleinden.
iging, v. } *Achèvement; accomplissement*,
ing, v. } m.; *consommation*, f.
naer (-s,-aren), m. *Laquais*, m.
tig, b. n. *Spirituel; ingénieux; indus-.*
(ik volgde, heb *en* ben gevolgd), b. *en*
Suivre; venir après. Volg mynen raed.
z mon conseil. —, opvolgen. *Succéder*
lqu'un. Daeruit volgt dat. *De-là il s'en-ue.*
l, b. n. *Suivant; subséquent.* De —e
Le jour suivant. De —e eeuwen. *Les siè-*
uturs; la postérité.
, voorz. *Suivant; selon; d'après; con-*
ment à. — uwe bevelen. *D'après vos*
s. — myne meening. *A mon avis.*
(-s), m. *Celui qui suit.* —, aenhanger.
san; sectateur, m.
(z. mv.), v. *Action de suivre; suite*, f.
ter (-s), v. *Suivante*, f.
nmer (-s), m. *Numéro d'ordre*, m.
ks (-en), v. *Série; suite; continuation;*
ssion, f.
id, b. n. *Qui a toute sa croissance;*
m, b. n. *Docile; soumis; obéissant.*
mheid (z. mv.), v. *Docilité; soumission;*
ance, f.
k, b. n. *Qui aime à suivre, à imiter.*
lig, b. n. *Fort occupé; surchargé d'af-.*
len enz. *zie* Volherden enz.
len (ik volherdde, heb volherd), o. w.
vérer; persister; continuer.
lend, b. n. *Persévérant; constant.*
ler (-s), m. *Celui qui persévère, qui per-*
ling (z. mv.), v. *Persévérance; continua-*
constance, f.
l (z. mv.), v. *Plénitude*, f. — der ty-
Plénitude des temps. — der genade. *Plé-*
e de la grâce. —, overvloed. *Abondance*, f.
d, b. n. } *Majeur.*
g, b. n. }
-en,-eren), o. *Peuple*, m.; *nation*, f. Het
sch —. *Le peuple romain.* Een stryd-
—. *Une nation belliqueuse.* Alle de vol-
n der aerde. *Toutes les nations de la*
. —, lieden, menschen. *Monde*, m.;
tude, f.; *gens*, m. *et* f. pl. Het fraei —.
eau monde. Het gemeen —. *Le peuple*,
ens du commun. Het slecht —. *La lie du*
le, la populace.
aling, v. *zie* Volksdwaling.

Volkenregt, o. *Droit des gens*, m.
Volkje (-s), o. } *Petit peuple*, m.; *petite na-*
Volkjen (-s), o. } *tion*, f.
Volkomen, b. n. *Parfait; accompli; achevé; entier, complet.* Een — werk. *Un ouvrage parfait.* —, byw. *Parfaitement; pleinement; entièrement; totalement; tout à fait.*
Volkomenheid (-heden), v. *Perfection*, f.
Volkomenlyk, byw. *Parfaitement; pleinement; entièrement.*
Volkplanting (-en), v. *Colonie; peuplade*, f.
Volryk, b. n. *Populeux.* —e stad. *Ville populeuse.*
Volkrykheid (z. mv.), v. *Population nombreuse*, f.
Volksbegrip (-ppen), o. *Croyance* ou *opinion populaire*, f.
Volksbesluit (-en), o. *Plébiscite*, m.
Volksbestier, o. } *Démocratie*, f.; *gouvernement populaire*, m.
Volksbestiering, v. }
Volksbestuer, o. }
Volksbestuerder (-s), m. *Démocrate*, m.
Volksdwaling (-en), v. *Erreur populaire*, f.
Volksfeest (-en), v. *en* o. *Fête populaire*, f.
Volksgeest (z. mv.), m. *Esprit du peuple; esprit national*, m.
Volksgeluk (z. mv.), o. *Bonheur du peuple*, m.
Volksgerucht, o. *Bruit populaire*, m.
Volksgezind, b. n. *Populaire.*
Volksgezindheid (z. mv.), v. *Popularité*, f.
Volksgunst, v. *Faveur du peuple*, f.
Volkskeur (-en), m. *en* v. *Plébiscite*, m.
Volksleeraer (-s), m. *Celui qui instruit le peuple.*
Volksleider (-s), m. *Démagogue; meneur*, m.
Volksleiding (z. mv.), v. *Démagogie*, f.
Volkslied (-eren), o. *Chanson populaire* ou *nationale*, f.
Volksmagt (z. mv.), v. *Pouvoir*, m., ou *souveraineté du peuple*, f.
Volksmeening, v. *Opinion populaire*, f.
Volksöproer, m. } *Émeute* ou *révolte populaire*, f.
Volksöpstand, m. }
Volksparty, v. *Parti du peuple*, m.
Volksplanting, v. *zie* Volkplanting.
Volkspraetje (-s), o. *Conte populaire*, m.
Volksregering, v. *Démocratie*, f.; *gouvernement populaire*, m.
Volksregt, o. *Droit des gens*, m.
Volkssmaek, m. *Goût national*, m.
Volksstand, m. *État d'un peuple*, m.
Volksstem (z. mv.), v. *Voix du peuple*, f.
Volkstael, v. *Langue du peuple; langue nationale*, f.
Volkstiran (-nnen), m. *Tyran du peuple*, m.
Volksverdrukker (-s), m. *Oppresseur du peuple*, m.
Volksvergadering (-en), v. *Assemblée du peuple*, f.
Volksverhuizing, v. *Émigration d'un peuple*, f.
Volksverlichting, v. *Civilisation du peuple*, f.
Volksvermaek (-aken), o. *Amusement populaire*, m.
Volksvertegenwoordiger (-s), m. *Représentant du peuple*, m.
Volksvertegenwoordiging, v. *Représentation nationale*, f.
Volksvleijer (-s), m. *Celui qui flatte le peuple.*
Volksvlyt (z. mv.), v. *Industrie nationale*, f.
Volksvooroordeel (-en), o. *Préjugé populaire*, m.
Volkszamenzwering, v. *Démagogie, faction populaire*, f.
Volksziekte, v. *Épidémie*, f.
Volle, b. n. *zie* Vol.
Volledig, b. n. *Complet; adéquat.* — maken. *Compléter.*

Volledigheid (z. mv.), v. *État de ce qui est complet; complet*, m.
Volleerdheid (z. mv.), v. *Perfection*, f.
Volleeren (ik volleerde, heb volleerd), b. w. *Apprendre complètement; se perfectionner dans une science* ou *dans un art.*
Vollen (ik volde, heb gevold), b. w. *Fouler (du drap etc.).* —, vullen. *Emplir, remplir.*
Voller (-s), m. *Foulon*, m.
Vollersaerde (z. mv.), v. *Terre à foulon*, f.
Vollersmolen, m. *zie* Volmolen.
Vollery (-en), v. *Foulerie*, f.
Volling, v. (van lakens). *Foule*, f.
Vollyvig, b. n. *Replet; corpulent.*
Vollyvigheid (z. mv.), v. *Corpulence, réplétion*, f.; *embonpoint*, m.
Volmaekt, b. n. *Parfait; achevé; accompli; complet; adéquat.* — berouw. *Contrition*, f. De —e tyd. *Le parfait* (t. de gramm.). —, byw. *zie* Volmaektelyk.
Volmaektelyk, byw. *Parfaitement; entièrement; pleinement.*
Volmaektheid, v. *Perfection*, f. Tot — brengen. *Perfectionner.*
Volmagt, v. *Plein pouvoir*, m.; *procuration; autorisation; lettre de créance*, f.
Volmagtgever (-s), m. *Mandant, command*, m.
Volmagthebber (-s), m. } *Plénipotentiaire; mandataire*, m.
Volmagtigde, m. }
Volmagtigen (ik volmagtigde, heb gevolmagtigd), b. w. *Donner plein pouvoir; donner procuration; autoriser.*
Volmagtiging, v. *Commission; procuration; autorisation*, f.
Volmagtsbrief (-ven), m. *Lettre de créance*, f.
Volmaken (ik volmaek, volmaekte, heb volmaekt), b. w. *Perfectionner; achever; accomplir.*
Volmaking, v. *Perfectionnement; achèvement*, m.
Volmolen (-s), m. *Moulin à foulon*, m.
Volmolenaer (-s), m. *Foulon; foulonnier*, m.
Volmondig, b. n. *Clair; distinct.* —, byw. *Clairement; distinctement; à haute voix; ouvertement.*
Volna, byw. *zie* Byna.
Volop, byw. *En abondance; abondamment.*
Volprees. *zie* Volpryzen.
Volprezen, v. d. van volpryzen.
Volpryzen (ik volprees, heb volprezen), b. w. *Louer dignement* ou *suivant le mérite.*
Volschoon, b. n. *Très-beau.*
Volslagen, b. n. *Entier; complet; achevé; fieffé.* — kleed. *Habit complet.* — gek. *Fou fieffé.* —, byw. *Entièrement; tout à fait.*
Volstaen (ik volsta, volstond, heb volstaen), o. w. *Suffire; satisfaire.*
Volstandig, b. n. *Constant; persévérant; ferme.* — blyven. *Persévérer, persister.* —, byw. *zie* Volstandiglyk.
Volstandigheid (z. mv.), v. *Constance, persévérance; fermeté*, f.
Volstandiglyk, byw. *Constamment; persévéramment; fermement.*
Volstond. *zie* Volstaen.
Volstreken, b. n. *Comble, très-rempli.*
Volstrekt, b. n. *Absolu.* —e magt. *Pouvoir absolu* —, byw. *Absolument.*
Volstrektelyk, byw. *Absolument.*
Volstrektheid (z. mv.), v. *Qualité de ce qui est absolu*, f. — van magt. *Pouvoir absolu.*
Voltallig, b. n. *Complet.* — maken. *Compléter.* —, byw. *Complètement.*

Voltalligheid (z. m.), v. *État de ce qui est complet; complet*, m.; *intégralité*, f.
Voltalliglyk, byw. *Complètement.*
Voltalligmaking (z. mv.), v. *Complètement; complément*, m.; *intégration*, f.
Volte, v. *zie* Volheid.
Voltimmeren, b. w. *zie* Volbouwen.
Voltobbe (-n), v. *Cuve de foulon*, f.
Voltooijen enz. *zie* Voltrekken enz.
Voltrekken (ik voltrok, heb voltrokken), b. w. *Achever; finir; accomplir; consommer.*
Voltrekking (z. mv.), v. *Achèvement; accomplissement*, m.; *consommation*, f.
Voltrok. *zie* Voltrekken.
Voltrokken, v. d. van voltrekken.
Voluitgeschreven, byw. *En toutes lettres.*
Volvaerdig, b. n. *Tout prêt, tout disposé.*
Volveerdigheid, v. *Bonne volonté*, f.
Volvoeren, b. w. *zie* Volbrengen.
Volvoering, v. *zie* Volbrenging.
Volwassen, b. n. *Qui a toute sa croissance; adulte; fait.* — man. *Homme fait.*
Volwigtig, b. n. *Qui a le poids convenable; trébuchant;* (fig.) *qui est de grande importance.*
Volzin (-nnen), m. *Sens*, m.; *phrase; période*, f.
Vond (-en), m. *Trouvaille*, f. —, uitvinding. *Invention*, f.
Vond. *zie* Vinden.
Vondeling (-en), m. *Enfant trouvé*, m.
Vondelingshuis (-zen), o. *Maison des enfants trouvés*, f.
Vondje (-s), o. *Petite trouvaille; petite invention*, f.
Vonk (-en), v. *Étincelle; bluette*, f. —, tintel. *Mèche*, f.; *linge brûlé*, m.
Vonkelen (ik vonkelde, heb gevonkeld), o. w. *Jeter des étincelles; étinceler; briller.*
Vonkelnieuw, b. n. *Tout neuf.*
Vonken (ik vonkte, heb *en* ben gevonkt), o. w. *S'allumer; prendre feu.*
Vonkje, o. *zie* Vonksken.
Vonklaei (-ijen), v. *Fusil* (boîte), m.
Vonksken (-s), o. *Étincelette, bluette*, f.
Vonnis (-ssen), o. *Sentence; décision*, f.; *jugement; arrêt*, m.
Vonnissen (ik vonniste, heb gevonnist), b. w. *Juger; décider.* —, verwyzen. *Condamner.* Ter dood —. *Condamner à mort.*
Vonnissing, v. *Sentence*, f.; *arrêt; jugement*, m.
Vont (-en), v. *Fonts baptismaux*, m. pl.
Vontwater, o. *Eau baptismale*, f.
Voogd (-en), m. *Tuteur; curateur; chef; supérieur*, m. Toeziende —. *Subrogé tuteur*, m.
Voogdes (-ssen), v. } *Tutrice; curatrice; maîtresse; supérieure*, f.
Voogdesse (-n), v. }
Voogdy, v. *Tutelle, curatelle*, f.
Voogdyschap, o. *zie* Voogdy.
Voor (voren), v. *Sillon*, m. —, groef *of* sponning in hout enz. *Rainure; coulisse*, f.
Voor, voorz. *Avant; devant; pardevant; en présence de; vis-à-vis; pour; à.* — den tyd. *Avant le temps.* — de deur. *Devant la porte.* — myne oogen. *Devant mes yeux; en ma présence.* — my. *Pour moi.* — niet. *Pour rien.* —getuige nemen. *Prendre à témoin.* — dat. *Avant que; avant de.* — zoo verre. *En tant que; pourvu que.* — zoo veel als. *Pour autant que.*
Vooraen, byw. *Devant; à la tête.*
Vooraenwezend, b. n. *Préexistant.*
Vooraf, byw. *D'abord; auparavant; premièrement*

!; *préalablement.* — betalen. *Payer d'a-e.* — nemen. *Prélever.* — trekken. *Pren-le devant.*
wezend, b. n. *Préexistant.*
betaling, v. *Avance*, f., *paiement fait t le temps*, m.
bezitting, v. *Récréance* (usufruit), f.
gaende, b. n. *Précédent; préalable; pré-aire.*
gaendelyk, byw. *Préalablement; préli-irement.*
lyvig, b. n. *Mort auparavant; prédécédé.*
lyvigheid (z. mv.), v. *Prédécès*, m.
rekening, v. *Précompte*, m.
spraek, v. *Préambule*, m.
vonnis, o. *Préjugé* (t. de prat.), m.
, byw. *Surtout; principalement; avant* Eens —. *Une fois pour toutes.*
eer, voegw. *Avant que.*
m (-en), m. *Avant-bras*, m.
ond (-en), m. *Fin du jour*, f.; *commen-nt de la soirée*, m.
ien, v. In de — zyn. *Avoir de l'avance; prêt plus tôt qu'on n'avait cru.*
iet (z. mv.), v. *Avance*, f.; *préalable*, m.
— zyn. *Devancer; prévenir.* — (regt). *ision*, f. By —. *Provisionnellement, par ision.*
ink (-en), v. *Banc placé devant un autre; ier banc*, m.
rig, b. n. *Précipité; prématuré.* —, byw. oorbariglyk.
righeid (z. mv.), v. *Précipitation; préma-é*, f.
riglyk, byw. *Précipitamment; prématu-nt.*
dacht, b. n. *Prémédité; réfléchi.* Met —en . *De propos délibéré; à dessein.* —, byw. oorbedachtelyk.
dachtelyk, byw. *Avec préméditation; de os délibéré; à dessein.*
dachtheid (z. mv.), v. *Préméditation; ré-on*, f.; *propos délibéré*, m.
de (-n), v. *Intercession; sollicitation; re-e en faveur de*, f.
denken, b. w. *Préméditer.*
denking, v. *zie* Voorbedachtheid.
dieden enz. *zie* Voorbeduiden enz.
ding (-en), o. *Convention préliminaire; lition préalable*, f.
dingen, b. w. *zie* Bedingen.
duiden (ik beduidde voor *en* voorbeduidde, voorbeduid), b. w. *Présager; pronosti-.*
duidend, b. n. *Qui présage; qui pronos-.*
duider (-s), m. *Pronostiqueur*, m.
duiding (-en), v. } *Présage, pronostic*,
duidsel (-s), o. } m.
eld (-en), o. *Exemple; modèle; type; bole*, m.; *figure*, f. By —. *Par exemple.*
eeldeloos, b. n. *Qui est sans exemple.*
eeldelyk, b. n. *Exemplaire.* —, byw. *Ex-lairement.*
eekdig, b. n. *Exemplaire.*
eelding (-en), v. *Type; symbole*, m.; *fi-*, f.
eeldsel, o. *zie* Voorbeelding.
hield. *zie* Voorbehouden.
houd, o. *Réserve*, f.
houden (ik behield voor *en* voorbehield, voorbehouden), b. w. *Réserver; restrein-*

Voorbehoudens, byw. *A la réserve; à l'exception de; sauf.*
Voorbehouding, v. *Réserve; restriction; réservation*, f.
Voorbepalen (ik bepaelde voor, heb voorbepaeld), b. w. *Fixer* ou *arrêter préalablement.*
Voorbereiden (ik bereidde voor *en* voorbereidde, heb voorbereid), b. w. *Préparer; apprêter; disposer d'avance.* Zich —. *Se préparer.*
Voorbereidend, b. n. *Préparatoire.*
Voorbereiding, v. *Préparation*, f.
Voorbereidsel (-s), o. *Préparatif; apprêt*, m.
Voorberg (-en), m. *Promontoire*, m.
Voorberigt (-en), o. *Avant-propos*, m.; *préface*, f.
Voorbeschikken (ik beschikte voor *en* voorbeschikte, heb voorbeschikt), b. w. *Prédéterminer; arranger* ou *disposer d'avance; prédestiner.*
Voorbeschikkend, b. n. *Prédéterminant.*
Voorbeschikking, v. *Prédétermination; prédestination*, f.
Voorbesloten, v. d. van voorbesluiten.
Voorbesluiten (ik besloot voor, heb voorbesloten), b. w. *Conclure, arrêter* ou *déterminer d'avance.*
Voorbestaen, o. w. *Préexister.* —, o. *Préexistence*, f.
Voorbestaende, b. n. *Préexistant.*
Voorbestaenlykheid, v. *Préexistence*, f.
Voorbestemmen (ik bestemde voor, heb voorbestemd), b. w. *Prédestiner.*
Voorbestemming, v. *Prédestination*, f.
Voorbetalen (ik betael voor, betaelde voor, heb voorbetaeld), b. w. *Payer d'avance.*
Voorbeweging, v. *Prémotion* (t. de théol.), f.
Voorbezeten, v. d. van voorbezitten.
Voorbezit (z. mv.), o. *Possession anticipée; possession antérieure à; récréance*, f.
Voorbezitten (ik bezat voor, heb voorbezeten), b. w. *Posséder avant; posséder par anticipation.*
Voorbezitter (-s), m. *Celui qui possède avant.* — van een kerkelyk ambt. *Récrédentiaire*, m.
Voorbidden (ik bad voor, heb voorgebeden), b. w. *Réciter une prière à quelqu'un pour qu'il la suive.* —, o. w. *Prier* ou *intercéder pour quelqu'un.*
Voorbidder (-s), m. *Intercesseur; médiateur*, m.
Voorbidding, v. *Intercession; médiation*, f.
Voorbidster (-s), v. *Celle qui intercède; médiatrice*, f.
Voorbinden (ik bond voor, heb voorgebonden), b. w. *Attacher* ou *lier par-devant.*
Voorbode (-n), m. *Avant-coureur; précurseur;* (fig.) *présage, pronostic; pressentiment*, m.
Voorbout (-en), m. *Aile* (*d'oiseau etc.*); *épaule* (*de mouton etc.*), f.
Voorbrengen (ik bragt voor, heb voorgebragt), b. w. *Proposer; exposer; produire; avancer; alléguer.*
Voorbroek (-en), v. *Devant d'une culotte*, m.; *brayette*, f.
Voorburg (-en), m. *Boulevard; faubourg*, m. — der helle. *Limbes*, m. pl.
Voorby, voorz. *Par-delà; au-delà de.* —, byw. *Plus loin; outre; passé; bien loin.* De tyd is —. *Le temps est passé.* — gaen. *Passer; dépasser; devancer; se passer; s'écouler.* In het — gaen. *En passant.* Iets met stilzwygen — gaen. *Pas-*

ser quelque chose sous silence. — komen. *Passer devant un lieu.* — leeren. *Surpasser quelqu'un en apprenant; apprendre plus qu'un autre.* — loopen. *Passer; dépasser* ou *devancer en courant.* — reizen. *Passer en voyageant; passer outre.* — ryden. *Passer, dépasser* (*à cheval* ou *en voiture*). — varen, — zeilen. *Passer en naviguant.*
Voorbygaen enz. *zie* onder Voorby.
Voorbygaende, b. n. *Qui passe* ou *qui se passe; passager; transitoire; fugitif.*
Voorbygaender (-s), m. *Passant*, m.
Voorbygang, m. *Passage*, m.
Voorbyganger (-s), m. *Passant*, m.
Voordacht (z. mv.), v. *Préméditation*, f.; *dessein prémédité*, m. Met —. *A dessein; exprès.*
Voordachtelyk, b. n. *Prémédité.* —, byw. *Avec préméditation.*
Voordak (-en), o. *Avant-toit*, m.
Voordans (-en), m. *Première danse; entrée de ballet*, f.
Voordansen (ik danste voor, heb voorgedanst), o. w. *Commencer* ou *ouvrir la danse; mener le branle.*
Voordanser (-s), m. *Celui qui ouvre la danse, qui mène le branle.*
Voordansster (-s), v. *Celle qui ouvre la danse, qui mène le branle.*
Voordat, voegw. *Avant que.*
Voordeel (-en), o. *Avantage; profil; gain; bénéfice; fruit*, m.; *avance*, f. Ergens — uittrekken. *Tirer du profit, de l'avantage de quelque chose.* Tot zyn — doen dienen. *Se prévaloir.*
Voordeelgevend, b. n. *zie* Voordeelig.
Voordeelig, b. n. *Avantageux; utile; profitable.* —, byw. *Avantageusement; utilement.*
Voordeeliglyk, byw. *Avantageusement; utilement.*
Voordeeltje (-s), o *Petit avantage*, m.
Voorder, b. n. *en* byw. *zie* Verder.
Voorderen enz. zie Vorderen enz.
Voorders, byw. *zie* Vorders.
Voordeur (-en), v. *Porte de devant*, f.
Voordezen, byw. *Ci-devant; autrefois; anciennement; jadis.*
Voordienen (ik diende voor, heb voorgediend), b. w. *Servir* (*à table*); *présenter* (*les mets*). —, o. w. *Être occupé à servir* ou *à découper* (*à table*).
Voordiener (-s), m. *Celui qui sert à table; écuyer-tranchant*, m.
Voordiening (z. mv.), v. *Action de servir à table*, f.
Voordienster (-s), v. *Celle qui sert à table.*
Voordisschen (ik dischte voor, heb voorgedischt), b. w. *Servir, mettre les mets sur la table.*
Voordochter (-s), v. *Fille du premier lit*, f.
Voordoen (ik deed voor, heb voorgedaen), b. w. *Attacher, lier* ou *mettre devant.* Eenen schortedoek —. *Mettre un tablier.* —, vertoonen. *Présenter; exposer; faire voir; montrer; étaler.* Zich —. *Se présenter.*
Voordragen (ik draeg voor, droeg voor, heb voorgedragen), b. w. *Porter quelque chose devant quelqu'un.* —, voorstellen. *Proposer; exposer; produire.*
Voordraging, v. *zie* Voordragt.
Voordragt, v. *Proposition; exposition*, f.; *exposé*, m.
Voordrinken (ik dronk voor, heb voorgedronken), b. *en* o. w. *Boire le premier; boire avant quelqu'un.*
Voords, byw. *zie* Voorts.
Voore, v. *zie* Voor, v.
Vooreergisteren, byw. *La veille d'avant-hier, il y a trois jours.*
Vooreerst, byw. *Premièrement; d'abord.*
Vooreiland (-en), o. *Ile qui est devant une autre*, f.
Vooreinde, o. *Premier bout*, m. — van eene stoffe. *Chef*, m.
Vooren, byw. *zie* Voren, byw.
Voorgaen (ik ging voor, ben voorgegaen), b. *en* o. w. *Précéder; marcher devant; être préféré; surpasser; l'emporter.* Met goede voorbeelden —. *Donner de bons exemples.*
Voorgaende, b. n. *Précédent; antécédent; antérieur; passé.*
Voorgaendelyk, byw. *Précédemment; antérieurement.*
Voorgang, m. *Préséance; préférence*, f.; *pas*, m.
Voorganger (-s), m. *Prédecesseur; devancier;* (fig.) *guide; modèle*, m.
Voorgangster (-s), v. *Celle qui précède; devancière*, f.; (fig.) *modèle*, m.
Voorgebed (-en), o. *Prière préliminaire*, f.
Voorgebeden, v. d. van voorbidden.
Voorgebergte (-n), o. *Promontoire, cap*, m.
Voorgebonden, v. d. van voorbinden.
Voorgeborgt (-en), o. *Faubourg*, m.— der helle. *Limbes*, m. pl.
Voorgebouw (-en), o. *Avant-corps*, m.
Voorgebragt, v. d. van voorbrengen.
Voorgedaen — voordoen.
Voorgeeflyk, b. n. *Soi-disant.*
Voorgeefster (-s), v. *Celle qui affirme, qui prétend, qui prétexte.*
Voorgehad, v. d. van voorhebben.
Voorgeklommen — voorklimmen.
Voorgekocht — voorkoopen.
Voorgekregen — voorkrygen.
Voorgelegen — voorliggen.
Voorgeleid { voorleggen. / voorleiden.
Voorgelogen — voorliegen.
Voorgemeld, b. n. *Précité; susdit; mentionné ci-dessus.*
Voorgenomen, v. d. van voornemen.
Voorgereden — voorryden.
Voorgeregt (-en), o. *Entrée*, f.; *premiers mets*, m. pl.
Voorgeschoten, v. d. van voorschieten.
Voorgeschoven — voorschuiven.
Voorgeschreven — voorschryven.
Voorgeslacht (-en), o. *Génération qui nous a précédés*, f.
Voorgeslagen, v. d. van voorslaen.
Voorgesneden — voorsnyden.
Voorgespan, o. *Premier attelage*, m.
Voorgesproken, v. d. van voorspreken.
Voorgestel (-llen), o. *Avant-train*, m.; *sassoire*, f.
Voorgestoelte (-n), o. *Siége*, m., ou *place d'honneur*, f.
Voorgetrokken, v. d. van voortrekken.
Voorgevel (-s), m. *Frontispice*, m.; *façade*, f.
Voorgeven (ik geef voor, gaf voor, heb voorgegeven), b. w. *Donner d'avance* (*au jeu*). —, zeggen. *Dire; assurer; affirmer; prétendre; soutenir.* —, een voorwendsel gebruiken. *Prétexter; alléguer.* Het —. *Rapport; témoignage*, m.; *attestation; affirmation*, f. —, dekmantel. *Prétexte*, m. Onder dat —. *Sous ce prétexte.*

r (-s), m. *Celui qui affirme, qui pré-*
qui prétexte.
ng (-en), v. *Rapport; témoignage*, m.;
ion; affirmation, f. —, dekmantel.
te, m.
ogen, v. d. van voorvliegen.
›chten — voorvechten.
iel, o. } *Pressentiment*, m.
›elen, o. }
ogen, v. d. van voorwegen.
orpen — voorwerpen.
id — voorzeggen.
ten — voorzitten.
ingen — voorzingen.
vommen — voorzwemmen.
eren, byw. *Avant-hier.*
:helen (ik goochelde voor, heb voor-
held), b. w. *Jouer des gobelets devant*
'un.
ijen (ik gooide voor, heb voorgegooid),
eter devant quelqu'un; jeter le premier.
:ht (-en), v. *Avant-fossé*, m.
ad (-en), m. *Devant*, m.; *avant-scène*, f.
een landschap. *Terrasse*, f.
er (-s), m. *Gros marteau de forge-*
n.
d (-en), v. *Carpe* (t. d'anat.), m. — (in
ertspel). *Main*, f. Op — betalen. *Payer*
ce.
den, b. n. *en* byw. *Prêt; qui est à la*
; qui n'est pas éloigné; qui est sous la
qui doit arriver. — zyn. *Exister; se*
r; y avoir. De tyd is —. *Le temps ap-*
.. Er is nog koorn genoeg —. *Il y a*
assez de blé. Wat is er —? *Qu'est-ce*
it arriver?
g (-en), m. *Rideau; voile*, m.
gen (ik hing voor, heb voorgehangen),
Pendre ou *suspendre devant.* — o. w.
e ou être suspendu devant.
gsel, o. *zie* Voorhang.
ben (ik had voor, heb voorgehad), b. w.
ou *porter devant soi; avoir d'avance;*
r; projeter.
n, byw. } *Autrefois; ci-devant; ja-*
en, byw. } *dis.*
de (-n), v. *Avant-garde*, f.
den (zich), wed. w. *Se précautionner.*
ding, v. *Précaution*, f.
(-ven), o. *Avant-cour*, f.
ifd (-en), o. *Front*, m.
ifdje (-s), o. *Petit front*, m.
fdsbeen (-en), o. *Os frontal*, m.
fdsrimpelaer, m. *Corrugateur* (muscle du
, m.
den (ik hield voor, heb voorgehouden),
Tenir ou *garder devant soi; tenir devant*
'un. —, voor oogen stellen. *Représen-*
emontrer.
iding, v. *Proposition*, f.
d, v. *Prépuce* (t. d'anat.), m.
s (-zen), o. *Vestibule; avant-logis*, m.
sje (-s), o. *Petit vestibule*, m.
b. n. *zie* Vorig.
byw. *Sur le devant; à l'entrée.*
enomen, v. d. van voorinnemen. —, b.n.
cupé; prévenu.
enomenheid, v. *zie* Voorinneming.
emen (ik nam voorin, heb vooringe-
n), b. w. *Préoccuper; prévenir.*
eming, v. *Préoccupation; prévention*,
jugé, m.

Voorjaer (-aren), o. *Printemps*, m.
Voorjagen (ik jaeg voor, joeg voor, heb voor-gejaegd), b. w. *Chasser devant soi.*
Voorkamer (-s), v. *Chambre de devant; antichambre*, f.
Voorkamertje (-s), o. *Petite antichambre*, f.
Voorkasteel (-en), o. *Château d'avant* (terme de mar.), m.
Voorkennen (ik kende voor, heb voorgekend), b. w. *Savoir d'avance.*
Voorkennis, v. *Prescience; prénotion*, f.
Voorkeuken (-s), v. *Cuisine de devant*, f.
Voorkeur (z. mv.), m. *en* v. *Préférence*, f. By —. *Par préférence, préférablement.*
Voorkeus, m. *en* v. *zie* Voorkeur.
Voorkind (-eren), o. *Enfant du premier lit*, m.
Voorklimmen (ik klom voor, heb *en* ben voorgeklommen), o. w. *Monter* ou *grimper le premier.*
Voorkomen (ik kwam voor, heb *en* ben voorgekomen), b. w. *Devancer; prévenir, détourner, empêcher.* Een ongeluk —. *Prévenir un malheur.* Hy heeft het niet kunnen —. *Il n'a pu l'empêcher.* —, o. w. *Se présenter; se trouver; se rencontrer; arriver; survenir.* —, dunken. *Sembler, paraître.* —, o. *Air, extérieur*, m.; *mine*, f.
Voorkomend, b. n. *Prévenant.*
Voorkoming, v. *Prévenance*, f.
Voorkoop, m. *Monopole, accaparement*, m.
Voorkoopen (ik kocht voor, heb voorgekocht), b. w. *Accaparer; monopoler.*
Voorkooper (-s), m. *Monopoleur; accapareur*, m.
Voorkoopster (-s), v. *Accapareuse*, f.
Voorkramen (ik kraemde voor, heb voorgekraemd), b. w. *Étaler; exposer en vente.*
Voorkrygen (ik kreeg voor, heb voorgekregen), b. w. *Avoir quelque chose devant soi; recevoir d'avance.*
Voorkwartier (-en), o. *Quartier de devant*, m.
Voorlaetste, b. n. *Avant-dernier, pénultième.*
Voorlang, byw. *Depuis longtemps.*
Voorlast (-en), m. *Charge sur le devant*, f.
Voorlastig, b. n. *Chargé trop sur le devant.*
Voorleden, b. n. *Passé.* De —e week. *La semaine passée.* De — tyd, het —. *Le passé.* — tyd. *Prétérit* (t. de gramm.), m.
Voorlegaet, o. *Prélegs*, m.
Voorleggen (ik legde (leide) voor, heb voorgelegd (voorgeleid), b. w. *Mettre devant; présenter; exhiber; proposer; exposer; représenter; remontrer.*
Voorleiden (ik leidde voor, heb voorgeleid), b. w. *Conduire; guider.*
Voorlezen (ik lees voor, las voor, heb voorgelezen), b. w. *Lire en présence de quelqu'un; lire quelque chose à quelqu'un.*
Voorlezer (-s), m. *Lecteur*, m.
Voorlezing (-en), v. *Lecture faite à haute voix*, f.
Voorlichten (ik lichtte voor, heb voorgelicht), b. w. *Éclairer.*
Voorliefde (z. mv.), v. *Prédilection*, f.
Voorliegen (ik loog voor, heb voorgelogen), b. w. *Faire accroire quelque chose à quelqu'un.* —, o. w. *Dire des mensonges à quelqu'un.*
Voorliggen (ik lag voor, heb voorgelegen), o.w. *Être couché devant.*
Voorloop (z. mv.), m. *Esprit* (*de vin etc.*), m.; *mère-goutte*, f.; *surmoût*, m.
Voorloopen (ik liep voor, heb *en* ben voorgeloopen), o. w. *Courir devant; devancer; courir le premier.*
Voorlooper (-s), m. (van groote heeren). *Cou-*

reur, m. —, voorbode. *Avant-coureur; précurseur*, m. —, roffelschaef. *Riflard*, m.; *varlope*, f.
Voorloopig, b. n. *Préalable; préliminaire; provisoire.* —, byw. *Préalablement; préliminairement; provisoirement.*
Voorloopster (-s), v. *Avant-courrière*, f.
Voorlyf (-ven), o. *Devant du corps; train de devant (du cheval etc.)*, m.
Voormaels, byw. *Autrefois; ci-devant; jadis.*
Voormaend (-en), v. *Commencement du mois*, m.
Voormalig, b. n. *Précédent; antérieur.*
Voorman (-nnen), m. *Chef de file*, m.
Voormeld, b. n. *Précité; susdit.*
Voormeten (ik meet voor, mat voor, heb voorgemeten), b. w. *Mesurer en présence de quelqu'un.*
Voormiddag (-en), m. *Matin*, m.; *matinée*, f.
Voormouw (-en), v. *Manchette*, f.; *poignet*, m.
Voormuer (-uren), m. *Avant-mur*, m.
Voorn, m. *zie* Voren, m.
Voornacht (-en), m. *Entrée*, f., ou *commencement de la nuit*, m.
Voornaem (-amen), m. *Prénom*, m. — (spraekk.). *Pronom.* —, b. n. *Principal; grand; considérable; distingué.*
Voornaemste, b. n. *Principal; notable.* Het —. *Le principal.* De —en. *Les principaux, les notables.*
Voornaemwoord (-en), o. *Pronom*, m.
Voornamelyk, byw. *Principalement; surtout.*
Voornemen (-s), o. *Dessein; projet*, m.; *résolution; intention*, f. Wat is uw —? *Quel est votre dessein?* —s, van — zyn. *Se proposer, avoir dessein de...*
Voornemen (ik neem voor, nam voor, heb voorgenomen), b. w. *Se proposer; projeter; former le projet, le dessein de...*
Voornoemd, b. n. *Susdit; précité; mentionné ci-dessus.*
Voornoen, m. *zie* Voormiddag.
Vooronder (-s), o. *Coqueron* (t. de mar.), m.
Vooronderstellen (ik vooronderstelde, heb voorondersteld), b. w. *Supposer; présupposer.*
Vooronderstellend, b. n. *Hypothétique.*
Vooronderstellenderwyze, byw. *Hypothétiquement.*
Vooronderstelling (-en), v. *Supposition; présupposition*, f. By —. *Hypothétiquement.*
Voorontleder (-s), m. *Prosecteur*, m.
Vooroordeel (-en), o. *Préjugé*, m.; *prévention*, f.
Voorop, byw. *Sur le devant.*
Voororgel (-s,-en), o. *Positif* (petit orgue), m.
Voorouderen, m. mv. *zie* Voorouders.
Voorouderlyk, b. n. *Qui a rapport aux ancêtres.*
Voorouders, m. mv. *Ancêtres; aieux; devanciers; pères*, m. pl.
Vooroven (-s), m. *Porte-bouchoir*, m.
Voorover, byw. *En avant.*
Vooroverleden, v. d. van vooroverlyden.
Vooroverledene (-n), m. *Prédécédé*, m.
Vooroverleed. *zie* Vooroverlyden.
Vooroverlyden (ik vooroverleed, ben vooroverleden), o. w. *Prédécéder, mourir avant un autre.* Het —. *Prédécès*, m.
Voorpand (-en), m. *en* o. *Pan de devant (d'un habit)*, m.
Voorplaets (-en), v. *Avant-cour*, f. —, ingang. *Vestibule*, m.
Voorplaetsen (ik plaetste voor, heb voorgeplaetst), b. w. *Placer devant.*
Voorplecht (-en), v. *Gaillard* ou *château d'avant* (t. de mar.), m.
Voorplein (-en), o. *Place ou esplanade devant une maison; avant-cour*, f. — (van eene hoofdkerk). *Parvis*, m.
Voorpoort (-en), v. *Porte de devant*, f.
Voorpoot (-en), m. *Pied de devant*, m.
Voorportael (-alen), o. *Avant-portail*, m.
Voorpost (-en), m. *Avant-poste*, m.
Voorprediken (ik predikte voor, heb voorgepredikt), b. w. *Prêcher à ou devant quelqu'un; endoctriner.*
Voorpreken, b. w. *zie* Voorprediken.
Voorproef, v. *Avant-goût*, m.
Voorproefster (-s), v. *Celle qui goûte la première.*
Voorproeve, v. *zie* Voorproef.
Voorproeven (ik proefde voor, heb voorgeproefd), b. w. *Goûter avant les autres; déguster.*
Voorproever (-s), m. *Celui qui goûte le premier; dégustateur; écuyer-tranchant*, m.
Voorquartier, o. *zie* Voorkwartier.
Voorraed (z. mv.), m. *Provision*, f.; *munitions*, f. pl. — opdoen van hout. *Faire provision de bois.* Het — voorzien. *Approvisionner; avitailler.* By —. *Provisoirement; provisionnellement; préalablement.*
Voorraedbezorger (-s), m. *Approvisionneur*, m.
Voorraedhuis (-zen), o. *Magasin de vivres et de provisions*, m.
Voorraedkamer (-s), v. *Chambre aux provisions; office*, f.
Voorraedkelder (-s), m. *Cave aux provisions*, f.
Voorraedmeester (-s), m. *Munitionnaire; pourvoyeur*, m.
Voorraedschuer (-uren), v. *Magasin de provisions*, m.
Voorrang (z. mv.), m. *Préséance; préférence; prééminence*, f.; *pas*, m.
Voorrede (-n), v. *Exorde; préambule; discours préliminaire; avant-propos*, m.; *préface*, f.
Voorregt (-en), o. *Privilége*, m.; *prérogative; immunité*, f.; *avantage*, m.; *prévention*, f.
Voorrekenen (ik rekende voor, heb voorgerekend), b. w. *Compter* ou *calculer pour ou devant quelqu'un; faire son compte.*
Voorroeijer (-s), m. *Vogue-avant*, m.
Voorryden (ik reed voor, heb *en* ben voorgereden), o. w. *Aller devant* ou *précéder à cheval* ou *en voiture; monter un des premiers chevaux d'un attelage.*
Voorryder (-s), m. *Postillon*, m.
Voorschans (-en), v. *Fort avancé*, m.; *redoute; demi-lune*, f., *ravelin*, m.
Voorschieten (ik schoot voor, heb voorgeschoten), b. w. *Payer* ou *débourser pour quelqu'un.*
Voorschikken, b. w. *zie* Voorbeschikken.
Voorschikkend, b. n. *Préparatoire; qui dispose.*
Voorschip, o. *Proue*, f.
Voorschoot (-en), o. *Tablier*, m.
Voorschot (-tten), o. *Déboursé*, m.
Voorschreven, b. n. *Écrit ci-dessus; précité, susdit.*
Voorschrift (-en), o. *Exemple*, f., *modèle d'écriture*, m. —, bevel, regel. *Précepte*, m.; *règle*, f. — (van eenen geneesheer). *Ordonnance; recette*, f. —, formulier. *Formulaire*, m.; *formule*, f.
Voorschryven (ik schreef voor, heb voorgeschreven), b. w. *Prescrire; ordonner; dicter.* Iemand de wet —. *Faire la loi à quelqu'un.*
Voorschryving, v. *Ordre; précepte*, m.; *règle*, f.

—, aenbeveling. *Recommandation*, f. Brief van —. *Lettre de recommandation*, f.
Voorschryvingsbrief (-ven), m. *Lettre de recommandation*, f.
Voorschuiven (ik schoof voor, heb voorgeschoven), b. w. *Pousser devant; placer devant en poussant.*
Voorschyn, m. Te — komen. *Paraître; se montrer; se faire voir.* Te — brengen. *Faire paraître; mettre au jour; produire.*
Voorshands, byw. *Auparavant; déjà; d'abord.*
Voorslaen (ik sla voor, sloeg voor, heb voorgeslagen), b. w. *Proposer; mettre en avant.*
Voorslag (-en), m. *Proposition*, f.; *conseil; avis; avant-quart*, m.
Voorslags, byw. *zie* Voorshands.
Voorslemphout, o. *Contre-étrave* (t. de mar.), f.
Voorsmaek (z. mv.), m. *Avant-goût*, m.
Voorsnyden (ik sneed voor, heb voorgesneden), b. w. *Couper; découper; servir.*
Voorsnyder (-s), m. *Écuyer-tranchant*, m.
Voorsnydster (-s), v. *Celle qui coupe, qui découpe.*
Voorspan (-nnen), o. *Attelage*, m.
Voorspannen (ik spande voor, heb voorgespannen), b. w. *Atteler (des chevaux); mettre ou tendre devant.*
Voorspeelder, m. *zie* Voorspeler.
Voorspel (-en), o. *Prélude*, m. — (-llen). *Présage, pronostic; augure*, m.
Voorspelden (ik speldde voor, heb voorgespeld), b. w. *Attacher devant avec des épingles.*
Voorspelen (ik speel voor, speelde voor, heb voorgespeeld), b. *en* o. w. *Jouer* ou *faire de la musique en présence de quelqu'un; préluder; avoir la main (au jeu).*
Voorspeler (-s), m. *Celui qui prélude, qui a la main au jeu.*
Voorspeling, v. *Prélude*, m.
Voorspellen (ik voorspelde, heb voorspeld), b. w. *Présager; prédire; pronostiquer; augurer.*
Voorspeller (-s), m. *Pronostiqueur*, m.
Voorspelling (-en), v. *Présage; pronostic*, m.
Voorspelster (-s), v. *Celle qui présage, qui pronostique.*
Voorspoed (z. mv.), m. *Bonheur*, m.; *prospérité; félicité*, f.
Voorspoedig, b. n. *Heureux; fortuné; prospère; bon.* Eene —e reis. *Un heureux voyage.* —e wind. *Bon vent.* —, byw. *Heureusement.*
Voorspoedigheid, v. *zie* Voorspoed.
Voorspoediglyk, byw. *Heureusement, bien.*
Voorspook (-oken), o. *Spectre qui présage quelque chose; avant-coureur sinistre*, m.
Voorspraek (-aken), m. *en* v. *Intercesseur; médiateur; avocat*, m.; *avocate; médiatrice*, f. —, v. Voorbidding. *Intercession; médiation*, f. Door de — der Heiligen. *Par l'intercession des Saints.*
Voorspreekster (-s), v. *Avocate; médiatrice*, f.
Voorspreiden (ik spreidde voor, heb voorgespreid), b. w. *Étendre* ou *répandre devant.*
Voorspreken (ik spreek voor, sprak voor, heb voorgesproken), b. w. *Défendre; soutenir; excuser; justifier.* —, voor iemand bidden. *Prier* ou *intercéder pour quelqu'un.*
Voorspreker (-s), m. *Intercesseur; médiateur; avocat*, m.
Voorspreking, v. *Intercession; médiation; défense*, f.
Voorspys (-zen), v. *Entrée*, f.; *premiers mets*, m. pl.
Voorst, b. n. *zie* Voorste.
Voorstad (-eden), v. *Faubourg*, m.
Voorstaen (ik sta voor, stond voor, heb voorgestaen), b. w. *Favoriser; défendre; soutenir; protéger.* Eene kwade zaek —. *Défendre une mauvaise cause.* —, o. w. *Se tenir devant; être devant* ou *à la tête.* —, in de gedachten hebben. *Se souvenir; se rappeler.* Het staet my nog voor. *Je m'en souviens encore.* Zich laten —. *Croire; présumer; s'imaginer.* Zich veel laten —. *Prendre des tons, des airs.*
Voorstaender (-s), m. *Celui qui se tient devant* ou *à la tête.* —s. *Prostates* (t. d'anat.), m. pl.
Voorstand (z. mv.), m. *Défense; protection*, f.; *soutien; appui*, m.
Voorstander (-s), m. *Défenseur; protecteur; partisan*, m.
Voorstandster (-s), v. *Protectrice*, f.
Voorstap (-ppen), m. *Premier pas*, m.
Voorstappen (ik stapte voor, heb voorgestapt), o. w. *Précéder; marcher devant; aller le premier.*
Voorste, b. n. *Premier; qui précède; qui marche le premier.* Het —. *Le devant; la partie antérieure.*
Voorstel (-llen), o. *Proposition*, f. —, vraegstuk. *Question; thèse*, f.
Voorstelbaer, b. n. *Proposable.*
Voorstellen (ik stelde voor, heb voorgesteld), b. w. *Proposer; présenter; représenter; mettre sur le tapis.* —, hooger achten. *Préférer.* Zich —. *Se proposer; projeter; se figurer; se représenter.*
Voorsteller (-s), m. *Celui qui présente, qui propose; présentateur; exposant*, m.
Voorstelling (-en), v. *Proposition; présentation; représentation*, f. —, voorkeur. *Préférence*, f.
Voorstelster (-s), v. *Celle qui présente, qui propose; présentatrice*, f.
Voorstemmen (ik stemde voor, heb voorgestemd), o. w. *Voter avant les autres, préopiner.*
Voorstemmer (-s), m. *Préopinant*, m.
Voorsteng (-en), v. *Perroquet de misaine* (t. de mar.), m.
Voorsteven (-s), m. *Étrave, établure* (terme de mar.), f.
Voorstoot, m. *zie* Stopwas.
Voorstryden (ik streed voor, heb voorgestreden), o. w. *Combattre le premier* ou *à la tête; combattre pour; défendre.*
Voorstryder (-s), m. *Celui qui combat le premier; défenseur*, m.
Voorstuk (-kken), o. *Pièce de devant*, f.
Voort, byw. *Incontinent, sur-le-champ; tout-à-l'heure; aussitôt.* —, tusschenw. *Avancez! allons! retirez-vous!* Hy is —. *Il est parti.*
Voortaen, byw. *Désormais, dorénavant, à l'avenir.*
Voortafel (-s), v. *Entrée*, f.; *premiers mets*, m. pl.
Voortand (-en), m. *Dent de devant*, f. —en. *Dents incisives.*
Voortarbeiden (ik arbeidde voort, heb voortgearbeid), o. w. *Continuer de travailler.*
Voortbrengbaer, b. n. *Reproductible.*
Voortbrengbaerheid, v. *Reproductibilité*, f.
Voortbrengen (ik bragt voort, heb voortge-

bragt), b. w. *Produire; causer; engendrer; procréer.*
Voortbrengend, b. n. *Productif; génératif, générateur.*
Voortbrenger (-s), m. *Celui qui engendre; producteur; auteur*, m.; *cause*, f.
Voortbrenging, v. *Production*, f.
Voortbrengsel (-s, -en), o. *Production*, f.; *produit*, m.
Voortbrengster (-s), v. *Celle qui est la cause de; productrice*, f.
Voortdouwen (ik douwde voort, heb voortgedouwd), b. w. *Pousser en avant; faire avancer en poussant; continuer de pousser.*
Voortdragen (ik draeg voort, droeg voort, heb voortgedragen), b. w. *Porter en avant; porter continuellement; emporter.*
Voortdryfster (-s), v. *Celle qui chasse, qui pousse en avant, pousseuse*, f.
Voortdryven (ik dreef voort, heb voortgedreven), b. w. *Chasser devant soi; pousser en avant; faire avancer; accélérer.*
Voortdryvend, b. n. *Accélérateur; impulsif.*
Voortdryver (-s), m. *Celui qui chasse, qui pousse en avant, pousseur*, m.
Voortdryving (z. mv.), v. *Action de chasser, de pousser en avant; accélération, impulsion*, f.
Voortduren (ik duer voort, duerde voort, heb voortgeduerd), o. w. *Durer; continuer; se prolonger; se perpétuer.*
Voortdurend, b. n. *Continu.*
Voortduring (z. mv.), v. *Durée; continuation*, f.
Voortduwen, b. w. *zie* Voortdouwen.
Voorteeken (-en, -s), o. *Présage; pronostic; augure, signe; symptôme*, m.
Voortellen (ik telde voor, heb voorgeteld), b. w. *Compter en présence de quelqu'un; compter à quelqu'un.*
Voortempel (-en, -s), m. *Devant d'un temple; parvis*, m.
Voortent, v. *Devant*, m., ou *entrée d'une tente*, f.
Voortëten (ik at voort, heb voortgegeten), o. w. *Manger vite; continuer de manger.*
Voortgaen (ik ga voort, ging voort, heb *en* ben voortgegaen), o. w. *S'en aller; partir; avancer; continuer.* Het werk gaet niet voort. *L'ouvrage n'avance pas.*
Voortgaende, b. n. *Progressif.*
Voortgang (-en), m. *Avancement; progrès; succès*, m. —, vervolg. *Suite; continuation*, f.
Voortgebragt, v. d. van voortbrengen.
Voortgedreven — voortdryven.
Voortgeholpen — voorthelpen.
Voortgekomen — voortkomen.
Voortgekonnen — voortkunnen.
Voortgekropen — voortkruipen.
Voortgereden — voortryden.
Voortgeschoten — voortschieten.
Voortgeschoven — voortschuiven.
Voortgeslopen — voortsluipen.
Voortgesmeten — voortsmyten.
Voortgesprongen — voortspringen.
Voortgesproten — voortspruiten.
Voortgestoven — voortstuiven.
Voortgetrokken — voorttrekken.
Voortgeven (ik geef voort, gaf voort, heb voortgegeven), b. w. *Donner de main en main.*
Voortgevloden, v. d. van voortvlieden.
Voortgevlogen — voortvliegen.
Voortgevloten, v. d. van voortvlieten.
Voortgeworpen — voortwerpen.
Voortgezeid — voortzeggen.
Voortgezonden — voortzenden.
Voortglippen (ik glipte voort, ben voortgeglipt), o. w. *Glisser en avant; avancer en glissant.*
Voortglyden, o. w. *zie* Voortglippen.
Voorthalen (ik hael voort, haelde voort, heb voortgehaeld), b. w. *Tirer en avant; faire paraître.*
Voorthelpen (ik hielp voort, heb voortgeholpen), b. w. *Aider quelqu'un à s'échapper; aider à avancer;* (fig.) *aider; assister.*
Voorthinken (ik hinkte voort, heb *en* ben voortgehinkt), o. w. *S'en aller* ou *avancer en boitant; continuer de boiter.*
Voortitel, m. *Fausse-page*, f.
Voortjagen (ik jaeg voort, joeg voort, heb voortgejaegd), b. w. *Chasser; faire avancer.*
Voortkomen (ik kwam voort, ben voortgekomen), o. w. *Avancer.* —, uit de aerde spruiten. *Germer, pousser.* —, ontstaen. *Provenir; résulter; procéder; naître; dériver.*
Voortkomend, b. n. *Provenant; naissant.*
Voortkomst, v. *Race; source; origine; descendance*, f. — van den Heiligen Geest. *Procession du Saint-Esprit*, f.
Voortkonnen, o. w. *zie* Voortkunnen.
Voortkruijen (ik kruide voort, heb voortgekruid), b. w. *Brouetter;* (fig.) *faire obtenir des emplois par son crédit.*
Voortkruipen (ik kroop voort, ben *en* heb voortgekropen), o. w. *Avancer en rampant; se traîner; se glisser; continuer de ramper.*
Voortkunnen (ik kon (konde) voort, heb voortgekonnen), o. w. *Pouvoir avancer.*
Voortleiden (ik leidde voort, heb voortgeleid), b. w. *Emmener; continuer de mener, de conduire.*
Voortleven (ik leef voort, leefde voort, heb voortgeleefd), o. w. *Continuer de vivre.*
Voortloopen (ik liep voort, ben voortgeloopen), o. w. *S'enfuir; s'échapper en courant; courir;* (fig.) *faire des progrès; s'étendre.*
Voortmaken (ik maek voort, maekte voort, heb voortgemaekt), b. w. *Se hâter; se dépêcher; continuer.* Zich —. *S'enfuir.*
Voortogt (-en), m. *Avant garde*, f. Den — nemen. *Prendre le devant.*
Voortooneel (-en), o. *Avant-scène*, f.
Voortplanten (ik plantte voort, heb voortgeplant), b. w. *Planter; transplanter; propager; étendre; multiplier; perpétuer.* Het geloof —. *Propager la foi.*
Voortplanter (-s), m. *Celui qui plante; propagateur*, m.
Voortplanting, v. *Propagation*, f.
Voortplantster (-s), v. *Celle qui plante, qui propage.*
Voortpraten (ik praet voort, praette voort, heb voortgepraet), o. w. *Continuer de causer, de jaser.*
Voortraken (ik raek voort, raekte voort, ben voortgeraekt), o. w. *Partir; s'en aller avancer.*
Voortrap (-ppen), m. *Escalier de devant*, m.
Voortreden (ik treed voor, trad voor, ben voorgetreden), o. w. *Marcher* ou *aller devant; se présenter.*
Voortreffelyk, b. n. *Excellent; exquis; éminent*

transcendant; magnifique. —, byw. *Excellemment; éminemment; magnifiquement.*
Voortreffelykheid (z. mv.), v. *Excellence; prééminence; transcendance; magnificence*, f.
Voortreiken, b. w. *zie* Voortgeven.
Voortrein, m. *Avant-train*, m.
Voortrekken (ik trok voor, heb voorgetrokken), b. w. *Tirer par-devant*; (fig.) *préférer.* —, o. w. (met *zyn*). *Précéder; marcher devant.*
Voortrennen (ik rende voort, ben *en* heb voortgerend), o. w. *Partir au grand galop; galoper.*
Voortrollen (ik rolde voort, heb voortgerold), b. w. *Rouler; continuer de rouler.* —, o. w. (met *zyn*). *Rouler;* (met *hebben*) *continuer de rouler.*
Voortrukken, b. *en* o. w. *zie* Voorttrekken.
Voortryden (ik reed voort, ben voortgereden), o. w. *Partir* ou *avancer à cheval* ou *en voiture.*
Voorts, byw. *Au reste; en outre; de plus; d'ailleurs; ensuite.* En zoo —. *Et cætera* (*etc.*).
Voortschieten (ik schoot voort, ben voortgeschoten), o. w. *Avancer; s'avancer; croître bien.*
Voortschoppen (ik schopte voort, heb voortgeschopt), b. w. *Pousser en avant à coups de pied.*
Voortschuiven (ik schoof voort, heb voortgeschoven), b. w. *Pousser en avant; avancer.*
Voortslepen (ik sleep voort, sleepte voort, heb voortgesleept), b. w. *Entraîner; emporter en traînant; traîner.*
Voortsluipen (ik sloop voort, ben voortgeslopen); o. w. *Pénétrer; se glisser insensiblement; s'esquiver.*
Voortsmyten (ik smeet voort, heb voortgesmeten), b. w. *Jeter en avant.*
Voortsnellen, o. w. *zie* Voortylen.
Voortspoeden (ik spoedde voort, ben voortgespoed), o. w. *Se hâter.*
Voortspringen (ik sprong voort, ben *en* heb voortgesprongen), o. w. *Sauter en avant; paraître en sautant; continuer de sauter.*
Voortspruiten (ik sproot voort, ben voortgesproten), o. w. *Pousser, germer.* —, ontstaen. *Provenir; résulter; procéder; naître.*
Voortstappen (ik stapte voort, ben *en* heb voortgestapt), o. w. *S'en aller; partir; marcher vite; avancer; continuer de marcher, d'avancer.*
Voortstieren, b. w. *zie* Voortsturen.
Voortstooten (ik stiet voort, heb voortgestooten), b. w. *Pousser en avant; chasser devant soi.*
Voortstooting, v. *Action de pousser en avant; impulsion*, f.
Voortstouwen, b. w. *zie* Voortstooten.
Voortstroomen (ik stroomde voort, ben *en* heb voortgestroomd), o. w. *Couler; avancer en coulant; continuer de couler.*
Voortstuiven (ik stoof voort, ben voortgestoven), o. w. *S'envoler comme de la poussière.*
Voortsturen (ik stuer voort, stuerde voort, heb voortgestuerd), b. w. *Envoyer, expédier.*
Voortstuwen, b. w. *zie* Voortstooten.
Voorttelen (ik teel voort, teelde voort, heb voortgeteeld), b. w. *Engendrer; procréer; produire; multiplier; cultiver.*
Voorttelend, b. n. *Génératif.*
Voortteling (z. mv.), v. *Propagation; procréation; génération; production; multiplication*, f. — (der planten). *Culture*, f.
Voorttreden (ik treed voort, trad voort, ben *en* heb voortgetreden), o. w. *Avancer; marcher vite; continuer de marcher.*
Voorttrekken (ik trok voort, heb voortgetrokken), b. w. *Tirer en avant; faire avancer en tirant; traîner.* Eene schuit —. *Tirer une barque.* —, o. w. (met *zyn*). *Marcher; avancer; partir.*
Voorttrekker (-s), m. (van eene schuit). *Haleur*, m.
Voortvaren (ik vaer voort, voer voort, ben voortgevaren), o. w. *Partir par eau; s'éloigner en naviguant; avancer;* (met *hebben*) *continuer de naviguer; continuer* ou *poursuivre son chemin.* —, volherden. *Continuer.* —. *zie* Voortzeilen.
Voortvarend, b. n. *Prompt; expéditif.*
Voortvarendheid (z. mv.), v. *Promptitude; célérité; diligence*, f.
Voortvlieden, o. w. *zie* Voortvlugten.
Voortvliegen (ik vloog voort, ben voortgevlogen), o. w. *S'envoler.* De vogel is voortgevlogen. *L'oiseau s'est envolé.* —, zich verspreiden. *Se répandre.*
Voortvlieten, o. w. *zie* Voortvloeijen.
Voortvloeijen (ik vloeide voort, ben voortgevloeid), o. w. *Couler; s'écouler.*
Voortvlugten (ik vlugtte voort, ben voortgevlugt), o. w. *Fuir, s'enfuir.*
Voortvlugtig, b. n. *Fugitif.*
Voortvlugtige (-n), m. *Fugitif; contumace*, m.
Voortwaeijen (ik waeide voort, heb voortgewaeid), b. w. *Emporter au loin* (en parlant du vent). —, o. w. (met *zyn*). *Être emporté par le vent.*
Voortwandelen (ik wandelde voort, ben voortgewandeld), o. w. *Avancer* ou *s'éloigner en se promenant.*
Voortwerpen (ik wierp voort, heb voortgeworpen), b. w. *Jeter en avant; continuer de jeter.*
Voortwillen (ik wilde voort, heb voortgewild), o. w. *Vouloir avancer; vouloir partir* ou *s'éloigner.*
Voortyd, m. *Commencement de l'année;* (fig.) *printemps*, m.
Voortyds, byw. *Autrefois; jadis.*
Voortylen (ik ylde voort, ben voortgeyld), o. w *Partir* ou *s'éloigner avec précipitation.*
Voortzeggen (ik zeide voort, heb voortgezeid (voortgezegd), b.w. *Publier; divulguer; parler de.* Zegt het voort. *Qu'on se le dise.*
Voortzeilen (ik zeilde voort, heb voortgezeild), o. w. *Continuer de cingler* ou *de faire voile; voguer à pleines voiles;* (met *zyn*) *s'éloigner* ou *avancer en faisant voile.*
Voortzenden (ik zond voort, heb voortgezonden), b. w. *Envoyer; expédier; dépêcher.*
Voortzetten (ik zettede voort, heb voortgezet), b. w. *Pousser; accélérer; faire avancer; continuer; poursuivre; perpétuer.* Zyne reis —. *Continuer son voyage.*
Voortzetter (-s), m. *Celui qui fait avancer; continuateur; propagateur; promoteur*, m.
Voortzetting, v. *Avancement; progrès*, m.; *accélération; continuation; suite*, f.
Voortzweepen (ik zweepte voort, heb voortgezweept), b. w. *Chasser à coups de fouet.*
Vooruit, byw. *en* voorz. *Devant; en avant;*

sur le devant; d'avance. — betalen. *Payer d'avance.* — gaen *of* trekken. *Aller en avant, devancer, gagner* ou *prendre le devant.* — geven. *Donner d'avance;* (fig.) *avantager.* — hebben. *Avoir de l'avantage.* — gevoelen. *Pressentir.* — maken. *Préléguer.* — zien. *Prévoir.*

Vooruitgift, v. *Préciput* (t. de droit), m.

Vooruitmaking (-en), v. *Prélegs; préciput*, m.

Vooruitstaende, b. n. *Avancé.*

Vooruitsteken (ik stak vooruit, heb vooruitgestoken), b. w. *Avancer.* De borst —. *Se rengorger.* Het — van de borst. *Rengorgement*, m.

Vooruitstekend, b. n. *Qui avance.*

Vooruitstellen (ik stelde vooruit, heb vooruitgesteld), b. w. *Supposer.*

Vooruitstelling, v. *Supposition*, f.

Vooruitzicht, o. *Prévision; prévoyance; perspective*, f.

Voorvaderen, m. mv. *zie* Voorvaders.

Voorvaderlyk, b. n. *Qui a rapport aux ancêtres; qui vient des aïeux.*

Voorvaders, m. mv. *Ancêtres; aïeux; devanciers; pères*, m. pl.

Voorval (-llen), o. *Cas; événement; accident*, m.; *aventure; rencontre*, f.

Voorvallen (het viel voor, is voorgevallen), o. w. *Arriver; survenir; se passer.*

Voorvechten (ik vocht voor, heb voorgevochten), b. *en* o. w. *Combattre pour; défendre.*

Voorvechter (-s), m. *Champion; défenseur*, m. —, twistzoeker. *Bretteur, spadassin*, m.

Voorvenster (-s, -en), v. *en* o. *Fenêtre qui donne sur le devant*, f.

Voorvertrek (-kken), o. *Appartement sur le devant*, m.

Voorvinger (-s, -en), m. *Index* (doigt), m.

Voorvinkenet (-tten), o. *Aubinet* ou *saint-aubinet* (t. de mar.), m.

Voorvliegen (ik vloog voor, ben *en* heb voorgevlogen), o. w. *Voler devant; voler le premier.*

Voorvlugtig, b. n. *zie* Voortvlugtig.

Voorvoet (-en), m. *Avant-pied*, m.

Voorwacht (-en), v. *Garde avancée*, f.; *avant-poste*, m.

Voorwaer, byw. *Assurément; en vérité; certes; vraiment.*

Voorwaerde (-n), v. *Condition; clause*, f. Op *of* onder — dat. *A condition que.*

Voorwaerdelyk, b. n. *Conditionnel.* —, byw. *Conditionnellement.*

Voorwaerdig, b. n. *Conditionnel.* —, byw. *Conditionnellement.*

Voorwaerdiglyk, byw. *Conditionnellement.*

Voorwaerts, byw. *En avant.* — gaen *of* komen. *Avancer.*

Voorwaertsgaende, b. n. *Progressif.* —, byw. *Progressivement.*

Voorwal (-llen), m. *Rempart; rempart avancé; premier rempart*, m.

Voorwand (-en), m. *Mur de devant*, m.

Voorweer, v. *zie* Voorwal.

Voorwegen (ik weeg voor, woog voor, heb voorgewogen), b. w. *Peser en présence de quelqu'un.*

Voorwenden (ik wendde voor, heb voorgewend), b. w. *Prétexter; alléguer.*

Voorwending, v. *zie* Voorwendsel.

Voorwendsel (-s), o. *Prétexte*, m.; *excuse; apparence*, f.

Voorwerp (-en), o. *Objet*, m.

Voorwerpelyk, b. n. *Objectif.*

Voorwerpen (ik wierp voor, heb voorgeworpen), b. w. *Jeter devant.* —, inbrengen. *Alléguer; objecter; opposer; proposer.*

Voorwerping, v. } *Objection*, f.
Voorwerpsel, o. }

Voorwete, v. *Prescience; prénotion*, f.

Voorweten (ik voorweet, voorwist, heb voorweten), b. w. *Savoir* ou *connaître d'avance.*

Voorwetend, b. n. *Qui sait* ou *qui connaît d'avance.*

Voorwetendheid, v. } *Prescience*, f.
Voorwetenschap, v. }

Voorwezend, b. n. *Préexistant.*

Voorwezendheid, v. *Préexistence*, f.

Voorwikken (ik voorwikte, heb voorwikt), b. w. *Présager; pronostiquer; augurer; prédire.*

Voorwikker (-s), m. *Celui qui présage; pronostiqueur; augure*, m.

Voorwikking (-en), v. *Présage; pronostic*, m.; *prédiction*, f.

Voorwind, m. *Vent arrière* ou *en poupe; vent favorable*, m.

Voorwinter (-s), m. *Entrée de l'hiver; arrière-saison*, f.

Voorwist. *zie* Voorweten.

Voorwoning, v. *Avant-logis*, m.

Voorzael (-alen), v. *Salon de devant*, m.; *antisalle*, f.

Voorzaet (-aten), m. *Prédécesseur; devancier*, m.

Voorzag. *zie* Voorzien.

Voorzang (-en), m. *Chant préliminaire; prélude*, m.; *antienne*, f.

Voorzanger (-s), m. *Chantre, préchantre, précenteur*, m. — op het tooneel. *Coryphée*, m.

Voorzangerschap, o. *Office de chantre* ou *de préchantre*, m., *chantrerie*, f.

Voorzeggen (ik voorzeide, heb voorzeid *of* voorzegd), b. w. *Prédire; pronostiquer; prophétiser.* — (ik zeide voor, heb voorgezeid *of* voorgezegd). *Dire* ou *dicter à quelqu'un ce qu'il doit retenir; lui faire sa leçon d'avance; souffler quelque chose à quelqu'un.*

Voorzeggend, b. n. *Prophétique.*

Voorzegger (-s), m. *Prophète; devin*, m.

Voorzegging (-en), v. *Prédiction; prophétie*, f.

Voorzegkunde, v. *Science augurale*, f.

Voorzegster (-s), v. *Prophétesse; devineresse*, f.

Voorzeker, byw. *Assurément; certainement.*

Voorzenden (ik zond voor, heb voorgezonden), b. w. *Envoyer d'avance.*

Voorzetsel (-s, -en), o. *Préposition*, f.

Voorzettelyk, b. n. *Présentable.*

Voorzetten (ik zettede voor, heb voorgezet), b. w. *Mettre devant; présenter; offrir; servir* (*à table*). —, ten toon stellen. *Exposer; étaler.*

Voorzettend, b. n. *Prépositif* (t. de gramm.).

Voorzetter (-s), m. *Celui qui présente, qui offre.*

Voorzetting, v. *Exposition*, f.; *étalage*, m.

Voorzicht (z. mv.), o. *Prévoyance*, f.

Voorzichtig, b. n. *Prévoyant; prudent; circonspect; discret; réservé.* —, byw. *zie* Voorzichtiglyk.

Voorzichtigheid, v. *Prévoyance; prudence; circonspection; discrétion; réserve*, f. —shalve. *Par prudence.*

Voorzichtiglyk, byw. *Prudemment; discrètement; avec circonspection; avec prévoyance.*

Voorzien (ik voorzag, heb voorzien), b. w. *Prévoir; augurer.* —, bezorgen. *Pourvoir; munir;*

ıir. Wy zyn — van alles wat noodzakelyk *lous sommes pourvus de tout ce qui est saire*. Ergens in —. *Pourvoir à quelque , en avoir soin*. Ik zal er in —. *J'y pourvi ; j'en aurai soin.*
nde, b. n. } *Prévoyant.*
:nig, b. n. }
:nigheid (z. mv.), v. *Prévoyance; provi- , f.*
:ning, v. *Action de pourvoir à, de mu- f.* —. *zie* Voorzienigheid.
;t. enz *zie* Voorzicht enz.
ıgen (ik zong voor, heb voorgezongen), *Chanter en présence de quelqu'un.* —, *Entonner* (t. de mus.).
ıger (-s), m. *Chantre; préchantre*, m.
ıgersambt, o. *Bénéficiature*, f.
ster (-s), v. *Présidente*, f.
ten (ik zat voor, heb voorgezeten), o. w. *'der*. In eene vergadering —. *Présider zssemblée* ou *à une assemblée.*
ter (-s), m. *Président*, m.
terschap (z. mv.), o. *Présidence*, f.
tersstoel, m. *Siége du président; fau- , m.*
tersvrouw (-en), v. *Présidente*, f.
ting, v. *Présidence; préséance*, f.
mer (-s), m. *Entrée de l'été, fin du prin- , f.*
on (-onen), m. *Fils du premier lit*, m.
rg, v. *Précaution*, f.; *soin*, m.
emmen (ik zwom voor, heb *en* ben voor- ommen), o. w. *Nager devant.*
de, v. *Devanture*, f.
n (ik was voor, ben voorgeweest), o. w. *xister.*
b. n. *Cotonneux; cordé.*
. *zie* Verder.
baer, b. n. *Exigible.*
baerheid (z. mv.), v. *Exigibilité*, f.
en (ik vorderde, heb gevorderd), b. w. *ıcer; pousser; accélérer.* —, eischen. *De- der; exiger.* —, o. w. (met *zyn*). *Avancer; des progrès.* Het werk vordert niet. *L'ou- e n'avance pas.*
'ing (-en), v. *Avancement; progrès*, m. —, ıing. *Demande; prétention; exigence*, f.
'lyk, b. n. *Utile; profitable.*
's byw. *Au reste; de plus.*
v. *zie* Voor, v.
(-s), m. *Gardon* (poisson), m.
, byw. Te —, van te —. *Auparavant; pré- mment.* Van —. *Par-devant.*
, voorz. *zie* Voor, voorz.
ȝaen, b. *en* o. w. *zie* Voorgaen.
je (-s), o. *Petit gardon*, m.
b. n. *Précédent; antérieur, passé.* In my- —en tyd. *Dans ma jeunesse.*
-en), v. *Fourche*, f. —, tafelvork. *Four- te*, f.
ı (-s), o. *Petite fourche; petite fourchette*, f.
ok (-kken), m. *Bâton fourchu*, m.
ınd (-en), m. *Fourchon*, m.
(-en), m. *Forme; figure; façon*, f. —, vorm. *Moule*, m. In — en gieten. *Mouler, en moule.*
ıaerheid, v. *Figurabilité*, f.
ıreker, m. *Secoueur* (outil de fond.), m.
lraeijer (-s), m. *Formier*, m.
ːloos, b. n. *Qui n'a point de forme; in- se; sans forme.*

Vormen (ik vormde, heb gevormd), b. w. *Former; façonner; figurer; calibrer.* —, het vormsel geven. *Confirmer, conférer le sacrement de confirmation.*
Vormer (-s), m. *Celui qui forme, qui confirme.*
Vorming, v. *Formation; façon*, f.
Vormloos, b. n. *zie* Vormeloos.
Vormmaker (-s), m. *Formier*, m.
Vormpje (-s), o. *Petite forme*, f.; *petit moule*, m.
Vormsel, o. *Confirmation* (sacrement), f.
Vormselmutsje (-s,) o. } *Chrémeau*, m.
Vormselmutsken (-s), o. }
Vormster (-s), v. *Celle qui forme, qui façonne.*
Vormtafel (-s), v. *Table de mouleur*, f.
Vorsch (-en), m. *Grenouille*, f.
Vorschen (ik vorschte, heb gevorscht), o. w. *Rechercher; s'informer* ou *s'enquérir.*
Vorschenpoel (-en), m. *Grenouillère*, f.
Vorschje (-s), o. *Petite grenouille*, f.
Vorst (-en), m. *Prince*, m. —, v. *Comble, faîte (d'un batiment)*, m. —, het vriezen. *Gelée*, f.
Vorstelyk, b. n. *Qui est d'un prince.* —, byw. *En prince.*
Vorstendom, o. *Principauté*, f.
Vorstenhof (-ven), o. *Cour d'un prince*, f.
Vorster (-s), m. *Garde-bois; garde-forestier*, m.
Vorstin (-nnen), v. *Princesse*, f.
Vorstje (-s), o. *Principion, petit prince*, m.
Vorstpan (-nnen), v. *Faîtière, tuilée*, f., *enfaîteau*, m.
Vos (vossen), m. *Renard*, m. Looze —. *Fin renard.* —, rosachtig peerd. *Alezan*, m.
Vosachtig, b. n. *zie* Voskleurig.
Vosje (-s), o. } *Renardeau*, m.
Vosken (-s), o. }
Voskleurig, b. n. *Roux; fauve; alezan.*
Voskuil (-en), m. *Renardière*, f.
Vossenbont, o. *Fourrure de peau de renard*, f.
Vossengans (-zen), v. *Cravan* (oiseau), m.
Vossengat, o. } *zie* Voskuil.
Vossenhol, o. }
Vossenjager (-s), m. *Renardier*, m.
Vossenjagt (z. mv.), v. *Chasse au renard*, f.
Vossenjong (-en), o. *Renardeau*, m.
Vossenstaert, m. *zie* Vossensteert.
Vossensteert (-en), m. *Queue de renard*, f.
Vossenval (-llen), v. *Chausse-trape*, f.
Vossenvanger (-s), m. *Renardier*, m.
Vossenvel (-llen), o. *Peau de renard*, f.
Vossin (-nnen), v. *Renarde*, f.
Vouw (-en), v. *Pli; repli*, m. Uit de — doen. *Déplier.* Uit de — gaen. *Se déplier.* Iets in de beste — schikken. *Donner à quelque chose l'apparence la plus avantageuse.*
Vouwbaer, b. n. *Pliable, pliant.*
Vouwbeen (-en), o. *Plioir*, m.
Vouwdeur (-en), v. *Porte brisée; porte à deux battants*, f.
Vouwen (ik vouwde, heb gevouwen), b. w. *Plier; plisser.* Het —. *Pliage*, m.
Vouwer (-s), m. *Plieur*, m.
Vouwing, v. *Pliage*, m.
Vouwmes (-ssen), o. *Jambette*, f.
Vouwster (-s), v. *Plieuse*, f.
Vouwstoel (-en), m. *Pliant*, m.
Vouwtafel (-s), v. *Table pliante*, f.
Vouwtje (-s), o. *Petit pli*, m.
Vracht (-en), v. *Charge; voie*, f. Zware —. *Charge pesante.* — (van een schip). *Nolis* ou *nolissement*, m. *zie* Vrachtgeld.

Vrachtbrief (-ven), m. *Lettre de voiture*, f. — (der schippers). *Connaissement*, m.
Vrachtcedel, v. } zie Vrachtbrief.
Vrachtceel, v. }
Vrachtcontract, o. *Charte-partie*, f.
Vrachtgeld, o. *Port*, m.; *voiture*, f. — (van een schip). *Frêt; nolis, naulage*, m.
Vrachtje (-s), o. *Petite charge*, f.
Vrachtloon, m. *en* o. *zie* Vrachtgeld.
Vrachtlyst (-en), v. *Bordereau de chargement*, m.
Vrachtpeerd (-en), o. *Sommier*, m.
Vrachtryder (-s), m. *Voiturier, roulier*, m.
Vrachtschip (-epen), o. *Vaisseau de transport*, m.
Vrachtschipper (-s), m. *Batelier*, m.
Vrachtschuit (-en), v. *Barque de transport*, f.
Vrachtvry, b. n. *Franc de port.*
Vrachtwagen (-s), m. *Chariot*, m.
Vraeg (vragen), v. *Demande; question; interrogation*, f.
Vraegachtig, b. n. *Qui questionne; curieux.*
Vraegachtigheid, v. *Curiosité*, f.
Vraegal, m. *Questionneur*, m.
Vraegje (-s), o. *Petite demande* ou *question*, f.
Vraegpunt (-en), o. *Point incertain; sujet d'une question*, m.; *demande; question*, f.
Vraegster (-s), v. *Questionneuse*, f.
Vraegstuk (-kken), o. *Question, demande*, f.; *problème*, m.; *thèse*, f.
Vraegswyze, byw. *Par demande; en forme d'interrogation.*
Vraegteeken (-s,-en), o. *Point interrogatif*, m.
Vraegwoord (-en), o. *Particule interrogative*, f.
Vraek enz. *zie* Wraek enz.
Vraet (vraten), m. *Gourmand, glouton*, m.
Vraetachtig, b. n. *Gourmand, goulu.*
Vraetachtigheid, v. *Gourmandise*, f.
Vraetzucht, v. *Gourmandise*, f.
Vragen (ik vraeg, vroeg (vraegde), heb gevraegd), b. w. *Demander; requérir; interroger; questionner.* Ten huwelyk —. *Demander en mariage.* —, o. w. *Demander; s'informer* ou *s'enquérir; s'inquiéter, se soucier.* Naer iemand —. *Demander quelqu'un.* Om raed —. *Demander conseil.* Ik vraeg er niet naer. *Je ne m'en soucie pas.*
Vrager (-s), m. *Demandeur, questionneur, interrogateur*, m.
Vrak, b. n. *zie* Wrak, b. n.
Vrak, o. *zie* Wrak, o.
Vrang enz. *zie* Wrang enz.
Vrank, b. n. *Libre; franc.*
Vrankryk enz. *zie* Frankryk enz.
Vrat enz. *zie* Wrat enz.
Vrat. *zie* Vreten.
Vratig, b. n. *Gourmand, goulu.*
Vrede (z. mv.), m. *en* v. *Paix; tranquillité*, f. *repos*, m. Den — sluiten, treffen, maken. *Faire la paix.* Tot — brengen. *Pacifier.* Iemand met — laten. *Laisser quelqu'un en paix.* Iemand te — stellen. *Contenter quelqu'un.*
Vredebode (-n), m. *Messager de paix*, m.
Vredebreker (-s), m. *Violateur* ou *infracteur d'un traité de paix*, m.
Vredebreuk (-en), v. *Rupture de la paix; infraction d'un traité de paix*, f.
Vrededag (-en), m. *Jour de paix*, m.
Vredegenoot (-en), m. *Allié*, m.
Vredegeregt, o. *Justice*, f, ou *tribunal de paix*, m.
Vredehandel, m. } *Négociation de paix*, f.
Vredehandeling, v. }
Vredelievend, b. n. *Pacifique; paisible.*

Vredelievendheid (z. mv.), v. *Amour de la paix*, m.; *humeur pacifique*, f.
Vredemaker (-s), m. *Pacificateur*, m.
Vredemaking, v. *Pacification*, f.
Vredeminnend, b. n. *zie* Vredelievend.
Vredepyp (-en), v. *Calumet*, m.
Vrederegter (-s), m. *Juge de paix*, m.
Vredeschender, m. *zie* Vredebreker.
Vredestaf, m. *Caducée*, m.
Vredestichter (-s), m. *Pacificateur; médiateur*, m.
Vredeteeken (-s,-en), o. *Signe de paix*, m.
Vredetyd, m. *Temps de paix*, m.
Vredeverdrag (-en), o. *Traité de paix*, m.
Vredevlag, v. *Pavillon de paix*, m.
Vredig, b. n. *Pacifique.*
Vrediglyk, byw. *Pacifiquement.*
Vreê, m. *en* v. *zie* Vrede.
Vreed enz. *zie* Wreed enz.
Vreedzaem, b. n. *Pacifique; paisible; calme.* —, byw. *zie* Vreedzaemlyk.
Vreedzaemheid (z. mv.), v. *Amour de la paix*; m.; *humeur pacifique*, f.
Vreedzaemlyk, byw. *Pacifiquement; paisiblement.*
Vreeg (vregen), v. *Coude-pied* ou *cou-de-pied*, m.
Vreemd, b. n. *Étranger; exotique.* —e volken. *Nations étrangères.* —e gewassen. *Plantes exotiques.* —e koopman. *Marchand forain.* —, wonderlyk. *Étrange; bizarre; singulier.* Dat komt my — voor. *Cela me paraît étrange.* —, byw. *zie* Vreemdelyk.
Vreemdeling (-en), m. *en* v. *Étranger*, m.; *étrangère*, f.
Vreemdelingschap (z. mv.), v. *Pérégrinité*, f.
Vreemdelingsregt, o. *Droit d'aubaine*, m.
Vreemdelyk, byw. *Étrangement; singulièrement.*
Vreemdheid, v. *Singularité; rareté*, f.
Vreemdte, v. *zie* Vreemdheid.
Vrees (z. mv.), v. *Crainte, peur; frayeur; appréhension*, f. Iemand — aenjagen. *Faire peur à quelqu'un, l'effrayer.* Met — bevangen zyn. *Être saisi de frayeur.*
Vreesachtig, b. n. *Craintif; peureux; timide.* —, byw. *Timidement.*
Vreesachtigheid (z. mv.), v. *Peur; crainte; timidité*, f.
Vreesachtiglyk, byw. *Timidement.*
Vreesselyk, b. n. *Effroyable; horrible; terrible; affreux.* —, byw. *Effroyablement; terriblement; affreusement.*
Vreesselykheid, v. *Terreur; horreur*, f.; *effroi*, m.
Vreetmaeltyd, m. *en* v. *zie* Vretery.
Vreêvuren, o. mv. *Feu Saint-Elme, Castor et Pollux* (météore), m.
Vreeze (z. mv.), v. *Crainte; peur; frayeur*, f. Uit — dat. *De crainte que; de peur que.* Uit — van. *Crainte de; de peur de.* —. *zie* Vrees.
Vreezeloos, b. n. *Qui n'a point peur; qui est sans crainte.*
Vreezen (ik vreesde, heb gevreesd), b. w. *Craindre; redouter; appréhender.* Ik vrees God. *Je crains Dieu.* —, o. w. *Craindre; avoir peur; trembler.* Ik vrees voor u. *Je crains pour vous.*
Vrek (-kken), m. *Avare, ladre, pince-maille; fesse-mathieu*, m. —, b. n. *Avare, avaricieux, chiche; ladre.*
Vrekachtig, b. n. *Avare, ladre; sordide.*

Vrekachtigheid, v. *Avarice, ladrerie, lésine, sordidité*, f.
Vrekachtiglyk, byw. *Avarement, sordidement.*
Vreken enz. *zie* Wreken enz.
Vrekheid, v. *zie* Vrekachtigheid.
Vrekkig, b. n. *zie* Vrekachtig.
Vrekkigheid, v. *zie* Vrekachtigheid.
Vrekkiglyk, byw. *Chichement, avarement.*
Vremd enz. *zie* Vreemd enz.
Vret, o. *Loup* (ulcère), m.
Vreten (ik vreet, vrat, heb gevreten), b. *en* o. w. *Manger goulument, dévorer; avaler.*
Vretery, v. *Crevaille*, f.
Vreugd, v. *Joie; allégresse; réjouissance; aise*, f.; *plaisir*, m. — bedryven. *Témoigner de la joie, se réjouir.* Opspringen van —. *Tressaillir de joie.*
Vreugde, v. *zie* Vreugd.
Vreugdebedryf (-ven), o. *Réjouissance*, f.
Vreugdebetoon (z. mv.), o. *Démonstration de joie*, f.
Vreugdebreker (-s), m. *Trouble-fête*, m.
Vreugdedag (-en), m. *Jour de réjouissance*, m.
Vreugdefeest (-en), v. *en* o. *Réjouissances*, f. pl.
Vreugdegalm, m. *zie* Vreugdegeroep.
Vreugdegenoot (-en), m. *Compagnon de plaisirs*, m.
Vreugdegeroep (z. mv.), o. *Cris de joie* ou *d'allégresse*, m. pl.; *acclamations*, f. pl.
Vreugdegeschreeuw, o. *zie* Vreugdegeroep.
Vreugdegezang, o. *zie* Vreugdezang.
Vreugdejaer (-aren), o. *Année de joie; année heureuse*, f.
Vreugdekreet, m. *zie* Vreugdegeroep.
Vreugdelied (-eren), o. *Chanson joyeuse, hilarodie*, f.
Vreugdeloos, b. n. *Qui n'est pas joyeux* ou *gai; sans joie.*
Vreugdemael (-alen), o. *Banquet, festin joyeux*, m.
Vreugdeschoot (-oten), m. *Salve*, f.
Vreugdestoorder (-s), m. *Rabat-joie*, m.
Vreugdestooring, v. *Rabat-joie*, m.
Vreugdevuer (-uren), o. *Feu de joie*, m.
Vreugdezang (-en), m. *Chant d'allégresse*, m., *hilarodie*, f.
Vreugdig, b. n. *Joyeux, gai, jovial.*
Vrevelig, b. n. *Bizarre, fantasque, revêche.*
Vrevelmoed (z. mv.), m. *Bizarrerie*, f.
Vrevelmoedig, b. n. *zie* Vrevelig.
Vrevelmoedigheid (z. mv.), v. *Bizarrerie*, f.
Vriemelen (ik vriemelde, heb gevriemeld), o. w. *Se remuer.*
Vriend (-en), m. *Ami*, m. —, bloedverwant. *Parent*, m.
Vriendelyk, b. n. *Amical; bienveillant; affable; gracieux.* —, byw. *Amicalement; gracieusement.* Iemand — ontvangen. *Recevoir quelqu'un amicalement.*
Vriendelykheid, v. *Amitié; affabilité; bienveillance*, f.
Vriendenkring (-en), m. *Cercle d'amis*, m.
Vriendenmael (-alen), o. *Repas d'amis*, m.
Vriendhoudend, b. n. *Sociable.*
Vriendhoudendheid (z. mv.), v. *Sociabilité*, f.
Vriendin (-nnen), v. *Amie*, f.
Vriendje (-s), o. *Petit ami*, m.
Vriendloos, b. n. *Qui n'a point d'amis; sans amis.*
Vriendschap (z. mv.), v. *Amitié*, f. — bewyzen. *Témoigner de l'amitié.* —, dienst. *Service, plaisir*, m.

Vriendschappelyk, b. n. *Amical.* —, byw. *Amicalement.*
Vriendschapsband (-en), m. *Lien d'amitié*, m.
Vriendschapsblyk (-en), o. *Marque d'amitié*, f.
Vriendschapsteeken (-s), o. *Signe*, m., ou *marque d'amitié*, f.
Vries, v. *Frise* (étoffe), f.
Vries (-zen), m. *Frison*, m.
Vriesch, b. n. *Frison, qui est de la Frise.* —e vrouw. *Frisonne*, f. —e ruiter. *Cheval de Frise.* De —e tael, het —. *Le frison, la langue frisonne.*
Vriesland, o. *Frise*, f.
Vriezen (het vroos (vroor), heeft gevrozen (gevroren), onp. w. *Geler, se geler, se glacer.* Het vriest. *Il gèle.* Doen —. *Geler, glacer.*
Vrikken, b. *en* o. w. *zie* Wrikken.
Vrind enz. *zie* Vriend enz.
Vringen, b. w. *zie* Wringen.
Vrochten, o. w. *zie* Werken.
Vroed, b. n. *Sage; prudent; avisé.* — maken. *Persuader; faire accroire.*
Vroedgodin, v. *Lucine* (déesse), f.
Vroedheid (z. mv.), v. *Sagesse; prudence*, f.
Vroedig, b. n. *zie* Vroed.
Vroedigheid, v. *zie* Vroedheid.
Vroedkunde (z. mv.), v. *Art des accouchements*, m.
Vroedmeester (-s), m. *Accoucheur*, m.
Vroedmoeder, v. *zie* Vroedvrouw.
Vroedschap, v. *Conseil des principaux citoyens; corps municipal; sénat*, m.; *magistrats*, m. pl.
Vroedvrouw (-en), v. *Sage-femme*, f.
Vroeg, b. n. *Précoce; hâtif; prématuré.* —e vruchten. *Des fruits précoces.* —, byw. *Tôt; de bonne heure; hâtivement.* — of laet. *Tôt ou tard.* 'S morgens —. *De bon matin.* Te —. *Trop tôt.*
Vroeg. *zie* Vragen.
Vroegen enz. *zie* Wroegen enz.
Vroeger, comp. van vroeg. *Antérieur.* —, byw. *Plus tôt.*
Vroegryp, b. n. *Précoce, hâtif.*
Vroegrypheid (z. mv.), v. *Hâtiveté, précocité*, f.
Vroegtydig, b. n. *Précoce, hâtif.* —, byw. *zie* Vroegtydiglyk.
Vroegtydigheid (z. mv.), v. *Précocité, hâtiveté*, f.
Vroegtydiglyk, byw. *D'une manière précoce; prématurément; hâtivement; de bonne heure.*
Vroegtyds, byw. *Tôt; de bonne heure.*
Vroeten, o. w. *zie* Wroeten.
Vrogten, o. w. *zie* Werken.
Vrok, m. *zie* Wrok.
Vrokken, o. w. *zie* Wrokken.
Vrokkig, b. n. *zie* Wrokkig.
Vrolyk, b. n. *Joyeux; gai; jovial; enjoué.* — maken. *Égayer, réjouir.* — zyn. *Se réjouir, se divertir.* —, byw. *Joyeusement; gaiement.*
Vrolykheid, v. *Joie; gaieté*, f.; *enjouement; plaisir*, m.
Vromelyk, byw. *Courageusement, vaillamment*, —, deugdelyk. *Vertueusement.*
Vromigheid, v. *zie* Vroomheid.
Vrong, v. *zie* Wrong.
Vrongel, v. *zie* Wrongel.
Vroom, b. n. *Gros, gras, replet.* —, sterk. *Fort.* —, dapper. *Brave, vaillant, courageux.* —, deugdzaem. *Vertueux; intègre.*
Vroomheid (z. mv.), v. *Bravoure; vaillance*, f.; *courage*, m. —, deugd. *Vertu; probité*, f.

Vroor. } *zie* Vriezen.
Vroos. }
Vrouw (-en), v. *Femme; maîtresse; dame*, f. Onze lieve —. *Notre-Dame, la Sainte Vierge.*
Vrouwachtig, b. n. *Qui tient de la femme; féminin; adonné aux femmes.*
Vrouweborst (-en), v. *Gorge*, f.; *sein*, m.
Vrouwelyk, b. n. *Féminin.* Het — geslacht. *Le sexe, le beau sexe; le genre féminin.* —, byw. *Comme une femme.*
Vrouwelykheid (z. mv.), v. *Parties sexuelles de la femme*, f. pl.
Vrouwenäder, v. *Saphène* (veine), f.
Vrouwenaem (-amen), m. *Nom de femme*, m.
Vrouwenbeeld (-en), o. *Statue de femme*, f.
Vrouwendistel, v. *Chardon de Notre-Dame*, m.
Vrouwenhaer, o. *zie* Vrouwenhair.
Vrouwenhair (-en), o. *Cheveux*, m. pl., ou *chevelure de femme*, f. — (plant). *Capillaire*, m.
Vrouwenheersching, v. *Gynécocratie*, f.
Vrouwenjak (-kken), v. *Casaquin*, m.
Vrouwenhulsel (-s), o. } *Coiffure de femme*, f.
Vrouwenkapsel (-s, -en), o. }
Vrouwenkleed (-eren), o. *Habit de femme*, m.
Vrouwenkleêrmaker (-s), m. *Tailleur pour femmes*, f.
Vrouwenklooster (-s), o. *Couvent de femmes*, m.
Vrouwenkracht, v. *Viol*, m.
Vrouwenlist (-en), v. *Finesse ou ruse de femme*, f.
Vrouwenlust (-en), m. *Envie d'une femme enceinte*, f.
Vrouwenmuts (-en), v. *Coiffe*, f.
Vrouwennaem (-amen), m. *Nom de femme*, m.
Vrouwenonderrok (-kken), m. *Jupon; cotillon*, m.
Vrouwenopschik, m. *Ajustement de femme*, m.; *chiffons*, m. pl.
Vrouwenregering, v. *Gynécocratie*, f.
Vrouwenrok (-kken), m. *Jupe*, f.
Vrouwenrypeerd (-en), o. *Palefroi*, m.
Vrouwenschender (-s), m. *Celui qui viole une femme.*
Vrouwenschendery, v. *Viol*, m.
Vrouwenschoen (-en), m. *Soulier de femme*, m.
Vrouwensieraed, o. *Atour*, m.
Vrouwenstem (-mmen), v. *Voix de femme*, f.
Vrouwenvertrek (-kken), o. *Appartement de femme; sérail; harem; gynécée*, m.
Vrouwken (-s), o. *Femmelette*, f. — (der dieren). *Femelle*, f.
Vrouwlieden, v. mv. *Les femmes* (*en général*), f. pl.
Vrouwmensch, o. } *Femme*, f.
Vrouwspersoon, v. }
Vrouwtje (-s), o. *Petite femme; femmelette*, f.
Vrouwvolk (z. mv.), o. *Les femmes* (*en général*), f. pl.; *le sexe*, m.
Vrouwwaerster (-s), v. *Garde d'accouchée*, f.
Vrouwwaren (ik vrouwwaerde, heb gevrouwwaerd), o. w. *Garder l'accouchée.*
Vrouwziek, b. n. *Adonné aux femmes.*
Vrucht (-en), v. *Fruit*, m. Vroege —en. *Fruits précoces.* Late —en. *Fruits tardifs.* — (in de lyfmoeder). *Fœtus*, m. —, gevolg. *Suite*, f.; *effet*, m. —, voordeel. *Avantage; profit*, m.; *utilité*, f.
Vruchtafdryvend, b. n. *Abortif, qui fait avorter.*
Vruchtbaer, b. n. *Fertile, fécond.* — maken. *Fertiliser; féconder.* —, byw. *Fertilement.*
Vruchtbaerheid (z. mv.), v. *Fertilité; fécondité*, f.
Vruchtbaerlyk, byw. *Fertilement.*
Vruchtbaermakend, b. n. *Fécondant.*
Vruchtbaermaking, v. *Fécondation; fertilisation*, f.
Vruchtbeginsel (-s, -en), o. *Germe; embryon*, m. — (kruidk.). *Fructification*, f.
Vruchtbodem (-s), m. *Réceptacle* (terme de bot.), m.
Vruchtboom (-en), m. *Arbre fruitier*, m.
Vruchtcyns, m. *Champart; terrage* (féod.), m.
Vruchtcynsgenieter (-s), m. *Terrageau* ou *terrageur* (féod.), m.
Vruchtcynsheffer (-s), m. *Champarteur*, m.
Vruchtdragend, b. n. *Fruitier, fructifère, qui porte des fruits.*
Vruchteloos, b. n. *Infructueux; inutile; vain.* —ze arbeid. *Travail inutile.* —, byw. *Infructueusement; inutilement; en vain.*
Vruchteloosheid (z. mv.), v. *Inutilité*, f.
Vruchten, b. w. *zie* Vreezen.
Vruchtëtend, b. n. *Frugivore, carpophage.*
Vruchtgebruik (z. mv.), o. *Usufruit*, m.
Vruchtgebruikend, b. n. *Usufructuaire.*
Vruchtgebruiker (-s), m. *Usufruitier*, m.
Vruchtgebruikster (-s), v. *Usufruitière*, f.
Vruchtgenot, o. *Usufruit*, m.
Vruchtgodin, v. *Cérès* (déesse), f.
Vruchtkorf (-ven), m. *Cueilloir*, m.
Vruchtmaend, v. *Fructidor*, m.
Vruchtryk, b. n. *Abondant en fruits.*
Vruchttrekker (-s), m. *Usufruitier*, m.
Vruchttrekster (-s), v. *Usufruitière*, f.
Vruchtverkooper (-s), m. *Fruitier*, m.
Vruchtverkoopster (-s), v. *Fruitière*, f.
Vruchtverslindend, b. n. *Frugivore.*
Vruchtvormig, b. n. *Fructiforme.*
Vry, b. n. *Libre; franc; indépendant; exempt; quitte.* De —e kunsten. *Les arts libéraux.* —, byw. *Librement; assez; passablement.*
Vryaedje, v. *zie* Vryagie.
Vryaf, o. *Congé*, m. — geven. *Donner congé.* — hebben. *Avoir congé.*
Vryagie, v. *Amours, amourettes*, f. pl.
Vrybok, m. *Bouc émissaire*, m.
Vryborst (-en), m. *Cadet*, m.
Vryborstig enz. *zie* Vrymoedig enz.
Vrybrief (-ven), m. *Passe-port; congé; permis*, m.; *permission; lettre d'exemption* ou *de franchise*, f.
Vrybuit (z. mv.), m. *Butin, pillage*, m., *rapine*, f.
Vrybuiten (ik vrybuitte, heb gevrybuit), o. w. *Piller; butiner; picorer; marauder.*
Vrybuiter (-s), m. *Pillard; maraudeur; pirate; corsaire, flibustier*, m.
Vrybuitery, v. *Pillage; butin*, m.; *maraude*, f.
Vryburg (-en), m. *Refuge, asile*, m.
Vrydag (-en), m. *Vendredi*, m. Goede —. *Vendredi-saint.*
Vryden (ik vrydde, heb gevryd), b. w. *Libérer; exempter; rendre libre.*
Vrydenker (-s), m. *Esprit fort*, m.
Vrydenkery, v. *Libertinage* (*en matière de religion*), m.
Vrydenkster (-s), v. *Libertine*, f.
Vrydingen, b. w. *zie* Vrypleiten.
Vrydom (-mmen), m. *Liberté; exemption; immunité; franchise; juridiction d'une ville libre*, f.
Vrye, o. *Baronnie*, f.
Vryelyk, byw. *Librement; franchement.*
Vryen (ik vryde, heb gevryd), b. w. *Rechercher en mariage.* —, o. w. *Faire l'amour.* —. *zie* Vryden.

Vryer (-s), m. *Amant, galant*, m. —, jongman. *Jeune homme*, m.
Vryery (-en), v. *Amours; amourettes; galanteries*, f. pl.
Vryfdoek, m. *zie* Wryfdoek.
Vryfhouten, o. mv. *zie* Wryfhouten.
Vryflap, m. *zie* Wryflap.
Vryfsteen, m. *zie* Wryfsteen.
Vrygeboren, b. n. *Né libre; ingénu.*
Vrygeest (-en), m. *Esprit fort*, m.
Vrygeestery, v. *Libertinage (en matière de religion)*, m.
Vrygeestig, b. n. *Libertin.*
Vrygeestigheid, v. *zie* Vrygeestery.
Vrygekocht, v. d. van vrykoopen.
Vrygeleibrief (-ven), m. *Sauf-conduit; passeport*, m.
Vrygeleide (-n), o. *Sauve-garde; escorte*, f.
Vrygemaekt, b. n. *Affranchi.*
Vrygesproken, v. d. van vryspreken.
Vrygeven (ik geef vry, gaf vry, heb vrygegeven), b. w. *Relâcher.*
Vrygevochten, v. d. van vryvechten.
Vrygraefschap, o. *Franche comté*, f.
Vryhartig enz. *zie* Vryhertig enz.
Vryhaven (-s), v. *Port libre*, m.
Vryhavig enz. *zie* Leenvry enz.
Vryheer (-en), m. *Baron*, m.
Vryheerlyk, b. n. *Qui a rapport à un baron.* —, byw. *En baron.*
Vryheerlykheid, v. *Baronnie*, f.
Vryheerschap, o. *Baronnage*, m.
Vryheid (-heden), v. *Liberté; franchise; immunité*, f.; *privilége*, m.
Vryheidlievend, b. n. } *Qui aime la liberté.*
Vryheidminnend, b. n. }
Vryheidsboom (-en), m. *Arbre de la liberté*, m.
Vryheidsgeest (z. mv.), m. *Esprit de liberté*, m.
Vryheidsliefde (z. mv.), v. *Amour de la liberté*, m.
Vryhertig, b. n. *Franc; sincère.* —, byw. *Franchement; sincèrement.*
Vryhertigheid (z. mv.), v. *Franchise; sincérité*, f.
Vryhertiglyk, byw. *Franchement; sincèrement.*
Vryhouden (ik hield vry, heb vrygehouden), b. w. *Affranchir; exempter; défrayer.*
Vryhouding, v. *Action d'affranchir, d'exempter*, f. — van kosten. *Défrai*, m.
Vryhuis, o. *zie* Vryburg.
Vrykomen (ik kwam vry, ben vrygekomen), o. w. *Être relâché.*
Vrykoop, m. *zie* Vrykooping.
Vrykoopen (ik kocht vry, heb vrygekocht), b. w. *Racheter; affranchir; délivrer.* Zich —. *Se racheter, se rédimer.*
Vrykooping, v. *Rachat; affranchissement*, m.
Vrylaten (ik laet vry, liet vry, heb vrygelaten), b. w. *Relâcher; élargir; mettre en liberté; quitter* ou *tenir quitte de.*
Vrylating, v. *Élargissement*, m.
Vryleen (-en), o. *Franc-fief*, m.
Vryloopen (ik liep vry, ben vrygeloopen), o. w. *Rester libre* ou *exempt.*
Vrymaken (ik maek vry, maekte vry, heb. vrygemaekt), b. w. *Affranchir; délivrer; libérer; exempter.*
Vrymaker (-s), m. *Celui qui affranchit; libérateur; sauveur*, m.
Vrymaking, v. *Affranchissement*, m.; *délivrance*, f.
Vryman (-nnen), m. *Homme libre; affranchi*, m.
Vrymetselaer (-s, -aren), m. *Franc-maçon*, m.
Vrymetselaerschap. *zie* Vrymetselary.
Vrymetselary, v. *Franc-maçonnerie*, f.
Vrymoedig, b. n. *Franc; hardi; résolu.* —, byw. *zie* Vrymoediglyk.
Vrymoedigheid (z. mv.), v. *Franchise; hardiesse; résolution*, f.
Vrymoediglyk, byw. *Franchement; hardiment; résolument.*
Vrymondig, b. n. *Franc.*
Vryplaets (-en), v. *Lieu de sûreté; asile; refuge*, m.
Vrypleiten (ik pleitte vry, heb vrygepleit), b. w. *Affranchir* ou *délivrer quelqu'un en plaidant pour lui.*
Vrypostig, b. n. *Trop libre; hardi; effronté.* —, byw. *zie* Vrypostiglyk.
Vrypostigheid (z. mv.), v. *Hardiesse; effronterie*, f.
Vrypostiglyk, byw. *Trop librement; hardiment; effrontément.*
Vryschutter (-s), m. *Franc archer*, m.
Vryspraek, v. *zie* Vryspreking.
Vryspreekster (-s), v. *Celle qui absout.*
Vryspreken (ik spreek vry, sprak vry, heb vrygesproken), b. w. *Absoudre.*
Vrysprekend, b. n. *Absolutoire.*
Vryspreker (-s), m. *Celui qui absout.*
Vryspreking, v. *Absolution*, f.
Vrystad (-eden), v. *Ville libre*, f. —, vryplaets. *Asile; refuge*, m.
Vrystaen, o. w. *Être permis.*
Vrystellen (ik stelde vry, heb vrygesteld), b. w. *Relâcher; élargir, mettre en liberté.* —, van voogdy ontslaen. *Émanciper.*
Vrystelling, v. *Élargissement*, m., *mise en liberté*, f. —, ontslag van de voogdy. *Émancipation*, f.
Vryster (-s), v. *Amante, maîtresse*, f. —, jonge dochter. *Jeune fille*, f.
Vryuit, byw. *Franchement; sans dissimulation.*
Vryvechten (ik vocht vry, heb vrygevochten), b. w. *Affranchir* ou *rendre libre en combattant.*
Vryven enz. *zie* Wryven enz.
Vryverklaren (ik verklaerde vry, heb vryverklaerd), b. w. *Absoudre; affranchir; déclarer libre.*
Vryverklarend, b. n. *Absolutoire.*
Vryverklaring, v. *Absolution*, f.; *affranchissement*, m.
Vryvrouw (-en), v. *Baronne*, f.
Vrywaerder (-s), m. *Garant*, m.
Vrywaren (ik vrywaer, vrywaerde, heb gevrywaerd), b. w. *Garantir.*
Vrywaring, v. *Garantie*, f.
Vrywillig, b. n. *Volontaire; spontané; gratuit; arbitraire.* —e gift. *Don gratuit.* —e krygsman. *Volontaire*, m. —, byw. *zie* Vrywilliglyk.
Vrywilliger (-s), m. *Volontaire*, m. Bende —s. *Compagnie de volontaires*, f.
Vrywilligheid (z. mv.), v. *Franc arbitre*, m.; *pleine volonté; bonne volonté; spontanéité; gratuité*, f.
Vrywilliglyk, byw. *Volontairement; spontanément; librement; arbitrairement; gratuitement.*
Vuer (vuren), o. *Feu*, m. — aenleggen. *Faire du feu.* — slaen. *Battre le briquet.* — vatten. *Prendre feu.* Koud —. *Gangrène*, f. Loopend —. *Traînée (de poudre)*, f.

Vuerachtig, b. n. *Igné.*
Vueraenbiddend, b. n. *Ignicole.*
Vueraenbidder (-s), m. *Ignicole*, m.
Vueraenbidding, v. *Pyrolatrie*, f.
Vuerbaek (-aken), v. *Fanal; phare*, m.
Vuerbal (-llen), m. *Boule de feu*, f.; *cautère*, m.
Vuerbekken (-s), o. *Platine*, f.
Vuerberg (-en), m. *Volcan*, m.
Vuerbrakend, b. n. *Qui vomit du feu.* —e berg. *Volcan*, m.
Vuerbraker (-s), m. *Bouche à feu*, f.; *canon*, m.
Vuerbrakend, b. n. *Ignivome.*
Vuerdeksel (-s) o. *Couvre-fou*, m.
Vuerëtend, b. n. *Ignivore.*
Vuerëter, m. *Ignivore*, m.
Vuerflesch (-sschen), v. *Bosse* (bouteille pleine d'artifice), f.
Vuerhaek (-aken), m. *Croc à feu; attisoir*, m.
Vuerhaerd (-en), m *Foyer*, *âtre*, m.
Vuerketel, m. *zie* Vuerpot.
Vuerkei (-ijen), m. *en* v. *Pierre à fusil*, f.
Vuerknop, m. *Cautère actuel*, m.
Vuerkogel (-s), m. *Boulet rouge*, m.; *bombe*, f.
Vuerkolom (-mmen), v. *Colonne de feu*, f.; *trabe*, m.
Vuerkom (-mmen), v. *Réchaud*, m.
Vuerkrans (-en), m. *Girande*, *girandole*, f.
Vuerkruid, o. *Clématite* (plante), f.
Vuerkunst, v. *Pyronomie* f.
Vuerlans (-en), v. *Lance* (météore), f.
Vuerlanteern (-en), v. *Fanal de vaisseau*, m.
Vuermand (-en), v. *Chauffe-chemise; tambour*, m.
Vuermeter (-s), m. *Pyromètre*, m.
Vuermond (-en), m. *Bouche à feu*, f.; *canon*, m.
Vueropstoker (-s), m. *Tisonneur*, m.
Vueropstookster (-s), v. *Tisonneuse*, f.
Vueroven (-s), m. *Fournaise*, f.
Vuerpan (-nnen), v. *Bassinoire*, f.
Vuerplaet (-aten), v. *Contre-cœur* (plaque de cheminée), m
Vuerpot (-tten), m. *Pot à feu; couvet*, m.
Vuerproef, v. *Ordalie*, f.
Vuerpyl (-en), m. *Fusée; fusée volante*, f.
Vuerpyllat (-tten), v. } *Baguette de fusée*, f.
Vuerpylstok (-kken), m. }
Vuerroer (-en), o. *Fusil; mousquet*, m.; *arquebuse*, f. Met een — doodschieten. *Arquebuser.*
Vuerroerdrager (-s), m. *Fusilier; mousquetaire*, m.
Vuerroermaker (-s), m. *Armurier; arquebusier*, m.
Vuerroermakery, v. *Arquebuserie*, f.
Vuerrood, b. n. *Rouge comme le feu.*
Vuerscherm (-en), o. *Écran, garde-feu; parafeu* (t. de verrier). m.
Vuerschop (-ppen), v. *Pelle à feu*, f.
Vuerslag (-en), m. *Briquet*, m.
Vuerslang (-en), v. *Serpenteau* (fusée), m.
Vuerslot (-en), o. *Fusil*, m.
Vuerspuwend, b. n. *Ignivome.*
Vuerstael, o. *zie* Vuerslag.
Vuerstede, v. } *zie* Vuerhaerd.
Vuersteê, v. }
Vuersteen (-en), m. *Pierre à feu*, *pierre à fusil*, f.; *silex*, m.
Vuerstoffe, v. *Matière ignée*, f.
Vuerstoker (-s), m. *Boute-feu*, m.
Vuerstolp (-en), v. *Couvre-feu*, m.
Vuertang (-en), v. *Pincettes*, f. pl.; *tenaille; mordache*, f.
Vuertest (-en), v. *Terrine à feu*, f.
Vuertje (-s), o. *Petit feu*, m.
Vuertoren (-s), m. *Phare*, m.
Vuervlam, v. *Flamme*, f.
Vuerwaeijer (-s), m. *Éventoir*, m.
Vuerwagen (-s), m. *Brasier*, m.
Vuerwapen (-s, -en), o. *Arme à feu*, f.
Vuerwerk (-en), o. *Feu d'artifice*, m.; *pièce d'artifice*, f.
Vuerwerker (-s), m. *Artificier*, *pyroboliste*, m.
Vuerwerkerslepel (-s), m. *Écrémoire*, f.
Vuerwerkerspriem (-en), m. *Pique-chasse*, m.
Vuerwerkery, v. *Pyrotechnie*, f.
Vuerwerkkundig, b. n. *Pyrotechnique.*
Vuerwerkkunst, v. } *Pyrotechnie*, f.
Vuerwerkmaekkunde, v. }
Vuerwerkmaker (-s), m. *Artificier*, m.
Vuerwortel, m. *Pyrèthre* (plante), m.
Vueryzer (-s), o *Chenet*, m.
Vuidig, b. n. *zie* Vuig.
Vuig, b. n. *Chétif; vil; abject.* —, vadzig. *Paresseux; indolent.*
Vuigheid (z. mv.), v. *Abjection; bassesse*, f. —, vadzigheid. *Paresse*, *indolence*, f.
Vuik, v. *zie* Fuik.
Vuil, b. n. *Sale; malpropre; crasseux.* — ei. *OEuf couvi.* — maken. *Salir.* — worden. *Se salir.* —, onkuisch. *Sale*, *obscène.* —, byw. *Salement.*
Vuilaerd (-s), m. *Vilain*, m.
Vuilaerdig, b. n. *Méchant*, *malicieux; vilain.* —, byw. *zie* Vuilaerdiglyk.
Vuilaerdigheid (z. mv.), v. *Méchanceté; malice; vilenie*, f.
Vuilaerdiglyk, byw. *Méchamment; malicieusement; vilainement.*
Vuilbek (-kken), m. *Polisson*, m.
Vuilerik, m. (fam.). *Vilain*, m.
Vuilheid, v. *zie* Vuiligheid.
Vuiligheid, v. *Saleté; ordure; crasse; vilenie*, f. — (in de woorden enz.). *Obscénité*, f.
Vuilmakend, b. n. *Salissant.*
Vuilnis, v. *Ordures; immondices; saletés; balayures*, f. pl.
Vuilnisbak (-kken), m. *Baquet aux ordures*, m.
Vuilnishoop (-en), m. *Tas d'ordures*, m.
Vuilniskar (-rren), v. *Tombereau pour transporter les ordures*, m.
Vuilnisman (-nnen), m. *Boueur*, m.
Vuilnisplaets (-en), v. *Voirie*, f.
Vuilnisput (-tten), m. *Cloaque*, m.
Vuist (-en), v. *Poing*, m. Met —en slaen. *Se battre à coups de poing*, *boxer.* Met den degen in de —. *L'épée à la main.* In zyne — lachen. *Rire sous cape.* Voor de —. *Franchement; ouvertement; à livre ouvert.*
Vuistgevecht, o. *Pugilat*, m.
Vuistje (-s), o. *Petit poing*, m.
Vuistslag (-en), m. *Coup de poing*, m.; *gourmade*, f.
Vuistvechter (-s), m. *Boxeur*, m.
Vuistvol, v. *Poignée*, f.
Vulaerde, v. *Terre à foulon*, f.
Vuldagen, m. mv. *Jours complémentaires*, m. pl.
Vulhaer, o. *zie* Vulhair.
Vulhair, o. *Bourre*, f.
Vullen (ik vulde, heb gevuld), b. w. *Emplir; remplir; combler.* —, vollen. *Fouler* (du drap etc).
Vuller (-s), m. *Celui qui emplit*, *qui remplit.* — voller. *Foulon*, m.

:, v. *Remplissage; remplage*, m. —, volling.
:, f. —en. *Fermure* (mar.), f.
en (-s), m. *Moulin à foulon*, m.
, o. *Remplissage; remplage; bourrage*,
ourre, f.
nen, m. mv. *Blocage*, m., ou *blocaille*,
mplage de muraille, m.
v. *zie* Volheid.
rd (-en), o. *Mot explétif*, m.; *cheville*, f.
, m. *Vin de remplage*, m.
b. n. *Qui a une odeur de moisi, de relent.*
id (z. mv.), v. *Moisi; relent*, m.
, b. n. *zie* Vuns.
heid, v. *zie* Vunsheid.
(ik vuer, vuerde, heb gevuerd), o. w.
e feu, tirer.
out, o. *Pin; sapin*, m.
outen, onv. b. n. *Fait de pin, de sapin.*
, b. n. *Brûlant; ardent; enflammé; em-*
; igné; (fig.) *vif; passionné; fervent*,
nt. —e begeerte. *Désir ardent.* — gebed.
re fervente. — zyn. *Se passionner.* —,
zie Vuriglyk.
eid (z. mv.), v. *Inflammation;* (fig.) *ar-*
; ferveur; chaleur, f.; *zèle; feu*, m. —
geest. *Vivacité d'esprit*, f.
yk, byw. *En feu;* (fig.) *ardemment; pas-*
ément; avec ferveur; instamment; avec
— bidden. *Prier avec ferveur* ou *à deux*
ux.
(-en), m. *Ennemi; adversaire*, m. Ge-
en —. *Ennemi juré.*
lyk, b. n. *Ennemi; hostile.* —, byw. *En*
mi; hostilement.
elykheid (-eden), v. *Hostilité*, f.
ig, b. n. *Ennemi; malveillant.* —, byw.
Vyandiglyk.
igheid, v. *Inimitié*, f.
iglyk, byw. *En ennemi; hostilement.*
in (-nnen), v. *Ennemie*, f.
sch, b. n. *Ennemi; hostile.*
schap (-ppen), v. *Inimitié*, f.
elw. *Cinq.* Wy waren met ons —. *Nous*
cinq.
yven), v. *Cinq*, m.
id, o. *Quinte-feuille* (plante), f.
dig, b. n. *Pentaphylle, qui a cinq feuilles.*
gsch, b. n. *Qui dure cinq jours.*
, b. n. *Cinquième.* Karel de —. *Charles*
t. Ten —. *Cinquièmement.*
(-n), o. *Cinquième*, m., 5e *partie*, f. —, v.
ite (t. de jeu), f.
part, o. *Cinquième*, m., 5e *partie*, f.
hande, onv. b. n. } *Qui est de cinq sor-*
lei, onv. b. n. } *tes.*
edsch, b. n. *Qui est de cinq fils.*
bbel, b. n. *Quintuple; cinq fois autant.*
o. *Quintuple*, m.
ek (-en), m. *Pentagone*, m.
ekig, b. n. *Pentagone.*
nderd, telw. *Cinq cents.*
ofdig, b. n. *Qui a cinq têtes.*
ornig, b. n. *Qui a cinq cornes.*
ig, b. n. *Qui dure cinq ans; qui a cinq ans;*
quennal.
ut (-en), m. *Pentagone*, m.
ntig, b. n. *Pentagone.*
urig, b. n. *Qui est de cinq couleurs.*
rrelig, b. n. *Pentasperme.*
lig, b. n. *Qui a cinq membres; composé de*
parties.

Vyfmael, byw. *Cinq fois.* — zoo veel. *Quintuple; cinq fois autant.*
Vyfmaendig, b. n. *Qui dure cinq mois; qui a cinq mois.*
Vyfman (-nnen), m. *Pentarque*, m.
Vyfpondsch, b. n. *Qui est de cinq livres.*
Vyfsnarig, b. n. *A cinq cordes.*
Vyftal, o. *Nombre de cinq*, m.
Vyftalig, b. n. *Pentaglotte.*
Vyftandig, b. n. *Quinquédenté* (t. de bot.).
Vyftien, telw. *Quinze.*
Vyftiendaegsch, b. n. *Qui dure quinze jours; qui a quinze jours.*
Vyftiende, b. n. *Quinzième.* Ludovicus de —, *Louis quinze.* —, o. *Quinzième*, m., 15e *partie*, f.
Vyftienderhande, onv. b. n. } *Qui est de quinze*
Vyftienderlei, onv. b. n. } *sortes.*
Vyftienhoek (-en), m. *Quindécagone, pentadécagone*, m.
Vyftienhoekig, b. n. *Pentadécagone.*
Vyftienjarig, b. n. *Qui dure quinze ans; qui a quinze ans.*
Vyftienmael, byw. *Quinze fois.*
Vyftienmaendig, b. n. *De quinze mois.*
Vyftiental, o. *Nombre de quinze*, m.
Vyftig, telw. *Cinquante.*
Vyftiger (-s), m. *Membre d'une assemblée de cinquante personnes; quinquagénaire; vaisseau de cinquante canons*, m.
Vyftigerhande, onv. b. n. } *Qui est de cinquante*
Vyftigerlei, onv. b. n. } *sortes.*
Vyftigjarig, b. n. *Qui a cinquante ans; quinquagénaire.*
Vyftigmael, byw. *Cinquante fois.*
Vyftigste, b. n. *Cinquantième.*
Vyftigtal, o. *Cinquantaine*, f.
Vyfvingerig, b. n. *Qui a cinq doigts.*
Vyfvingerkruid, o. *Quinte-feuille* (plante), f.
Vyfvleugelig, b. n. *Pentaptère.*
Vyfvoet, m. *Étoile de mer, astérie*, f.
Vyfvoetig, b. n. *Qui a cinq pieds.* — vers. *Pentamètre*, m.
Vyfvoud, o. *Quintuple*, m.
Vyfvoudig, b. n. *Quintuple, quiné.*
Vyfwekig, b. n. *De cinq semaines.*
Vyfwerf, byw. *Cinq fois.*
Vyfzadig, b. n. *Pentasperme.*
Vyfzins, byw. *En cinq sens; de cinq manières.*
Vyfzydig, b. n. *Pentagone.*
Vyg (-en), v. *Figue*, f. —en na Paschen. *Moutarde après dîner.*
Vygappel (-en), m. *Sans-fleur, pomme-figue*, f.
Vygeblad (-en, -eren), o. *Feuille de figuier*, f.
Vygeboom (-en), m. *Figuier*, m. Wilde —. *Sycomore, caprifiguier*, m.
Vygeboomgaerd (-en), m. *Figuerie*, f.
Vygeboon, v. *Lupin* (plante), m.
Vygekorf (-ven), m. }
Vygemand (-en), v. } *Cabas*, m.
Vygemat (-tten), v. }
Vygemelk (z. mv.), v. *Lait de figue*, m.
Vygeneter, m. *Bec-figue* (oiseau), m.
Vygesnep (-ppen), v. *Bec-figue* (oiseau), m.
Vyggezwel (-llen), o. *Condylome; fic*, m.; *sycose*, f.
Vygje (-s), o. }
Vygsken (-s), o. } *Petite figue*, f.
Vyl (-en), v. *Lime*, f.
Vylen (ik vylde, heb gevyld), b. w. *Limer.* Het —. *Limure*, f.
Vyling, v. *Limure*, f.

Vylsel, o. *Limaille*, f.
Vyltje (-s), o. *Petite lime*, f.
Vys (-zen), v. *Vis*, f.; *étau*, m.
Vysboor (-oren), o. *Queue de cochon* (tarière), f.
Vysdraeijer, m. *zie* Schroefsleutel.
Vyt, v. *Panaris*, m.
Vytkruid, o. *Paronychie* (plante), f.
Vyver (-s), m. *Étang; vivier*, m.
Vyvertje (-s), o. *Petit étang; petit vivier*, m.
Vyze, v. *zie* Vys.
Vyzel (-s), m. *Mortier* (vase), m. —, v. *Vérin*, m.
Vyzelen (ik vyzelde, heb gevyzeld), b. w. *Hausser au moyen d'un vérin*; (fig.) *élever*.
Vyzeltje (-s), o. *Petit mortier; petit vérin*, m.
Vyzen, b. w. *zie* Vyzelen.

W

W, v. *W*, m.
Wacht (-en), v. *Garde*, f.; *guet*, m. — houden. *Faire la garde*. De — aflossen. *Relever la garde*. De — optrekken. *Monter la garde*. Van de — trekken. *Descendre la garde*. De — hebben. *Être de garde; faire son quart* (t. de mar.).
Wachtel (-s), m. *en* v. *Caille* (oiseau), f.
Wachtelfluit (-en), v. *Courcaillet* (appeau), m.
Wachtelkoning (-en), m. *Roi des cailles*, m.
Wachteltje (-s), o. *Cailleteau*, m.
Wachten (ik wachtte, heb gewacht), b. *en* o. w. *Attendre*. Naer iemand —. *Attendre quelqu'un*. Zich —. *Se garder; se défier*. —, o. w. *Tarder*.
Wachter (-s), m. *Garde; sentinelle*, f. —s. *Satellites* (*d'une planète*), m. pl.
Wachtgeld, o. *Pension provisoire*, f.; *traitement d'attente*, m.
Wachthond (-en), m. *Chien de garde* ou *de basse-cour, mâtin*, m.
Wachthuis (-zen), o. *Corps-de-garde*, m.
Wachthuisje (-s), o. } *Guérite*, f.
Wachthuisken (-s), o. }
Wachting (z. mv.), v. *Action d'attendre; attente*, f.
Wachtkamer (-s), v. *Chambre d'un corps-de-garde*, f.
Wachtmeester (-s), m. *Maréchal-des-logis*, m.
Wachtparade, v. *Parade*, f.
Wachtplaets (-en), v. *Lieu où l'on fait la garde* ou *le guet*, m.
Wachtschip (-epen), o. *Stationnaire*, m.
Wachtteeken (-en, -s), o. *Marron* (terme d'art mil.), m.
Wachttoren (-s), m. *Beffroi*, m.; *échauguette*, f.; *phare*, m.
Wachtwoord, o. *Mot du guet, mot d'ordre*, m.
Wadde, v. *Gué, bas-fond*, m.
Wadden, o. w. *zie* Waden.
Wade (-n), v. *Rotule du genou*, f. —. *zie* Wadde.
Waden (ik waed, waedde, heb *en* ben gewaed), o. w. *Passer à gué*. —, b. w. (met *hebben*). *Ensevelir, envelopper un corps mort dans un linceul*.
Waedbaer, b. n. *Guéable*. —are plaets. *Gué*, m.
Waefel enz. *zie* Wafel enz.
Waeg (wagen), v. *Balance*, f.; *poids public*, m. —, unster. *Peson*, m. —, hetgene men in eenen keer weegt. *Pesée*, f.
Waegachtig, b. n. *Aventureux*.
Waegbaer, b. n. *Risquable*.
Waegbalk (-en), m. *Fléau*, m., *verge de balance*, f.
Waegen enz. *zie* Wagen enz.
Waeggeld (-en), o. *Droit que l'on paie au poids public*, m.
Waeggewigt (-en), o. *Poids dont on se sert aux balances publiques*, m.
Waeghals (-zen), m. *Téméraire; étourdi; bretteur; aventurier*, m.
Waeghalzery, v. *Témérité*, f.
Waegmeester (-s), m. *Directeur du poids public*, m.
Waegmeesterschap, o. *Place de directeur du poids public*, m.
Waegregt, o. *Droit de balance*, m.
Waegschael (-alen), v. *Bassin* ou *plateau de balance*, m. In de — stellen. (fig.). *Exposer, risquer, hasarder*.
Waegspel (-en), o. *Jeu de hasard*, m.
Waegstand (z. mv.), m. *Équilibre des balances*, m.
Waegster (-s), v. *Celle qui hasarde, qui risque*.
Waegstuk (-kken), o. *Entreprise périlleuse*, f.
Waei (-ijen), v. *Jarret*, m. *zie* Wade.
Waeiachtig, b. n. *Venteux; orageux*.
Waeijen (ik waeide (woei), heb gewaeid), b. w. *Éventer, donner du vent en agitant l'air*. Zich —. *S'éventer*. —, onp. w. *Venter, faire du vent*. Het waeit sterk. *Il vente fort, il fait grand vent*.
Waeijer (-s), m. *Éventail*, m. — (om het vuer aen te blazen). *Éventoir*, m. — (boom). *Espalier*, m.
Waeijermaker (-s), m. *Éventailliste, fabricant d'éventails*, m.
Waeijertje (-s), o. *Petit éventail*, m.
Waeijerverkooper (-s), m. *Éventailler, éventailliste*, m.
Waeijing (z. mv.), v. *Action d'éventer* ou *de venter*, f.; *éventement*, m.
Waek, v. *Veille*, f.
Waeken enz. *zie* Waken enz.
Waekhond (-en), m. *Chien de garde, mâtin*, m.
Waekster (-s), v. *Garde d'un malade*, f.
Waektoren (-s), m. *Échauguette; tour*, f.; *beffroi*, m.
Waekzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Vigilant*. —, byw. *Vigilamment*.
Waekzaemheid (z. mv.), v. *Vigilance; surveillance*, f.
Wael (walen), v. *Bassin*, m.; *estacade*, f.
Wael (walen), m. *Wallon*, m. Luiker —. *Liégeois*, m.
Waelsch, b. n. *Wallon*. Het —. *Le wallon, l'idiome wallon*.
Waelschland, o. *Pays wallon*, m.
Waelwortel, m. *Grande consoude; oreille d'âne* (plante), f.
Waen (z. mv.), m. *Idée vaine*, f.; *songe*, m.; *opinion*, f. Iemand in den — brengen. *Faire croire* ou *accroire à quelqu'un*.
Waenen, o. w. *zie* Wanen.
Waengeloof, o. *Superstition*, f.
Waengeloovig, b. n. *Superstitieux*.
Waenwetenschap, v. *Pédanterie; suffisance; présomption*, f.
Waenwys, b. n. *Suffisant; pédant; présomptueux*. —ze vrouw. *Précieuse, prude*, f. —, byw. *Pédantesquement*.
Waenwysheid (z. mv.), v. *Pédanterie; suffisance; présomption*, f.
Waenwyze (-n), m. *Pédant*, m.

ı enz. *zie* Wapen enz.
waren), v. *Marchandise*, f. —, eetwaer.
de, f.; *comestibles*, m. pl.
byw. *Où? en quel endroit? en quel lieu?*
—. *D'où.* — langs? — door? *Par où?*
t? *D'où?* — op. *Sur quoi, à quoi.* — toe.
oi. — van. *Dont, de quoi; de qui.* —
. *Avec quoi, avec lequel* ou *laquelle;*

b. n. *Vrai, véritable; sûr; certain; vé-*
ue. Niet —? *N'est-ce pas? n'est-il pas*
' Wel is —. *A la vérité.* —, byw. *Vrai-*
, *en vérité.*
htelyk, byw. *Véritablement; vraiment;*
rité; certes, certainement, réellement.
hter, byw. *Après quoi* ou *qui; derrière*

htig, b. n. *Véritable, vrai, véridique;*
in, réel. —, byw. *zie* Waerachtelyk.
htigheid (z. mv.), v. *Vérité; véridicité;*
ité, f.
htiglyk, byw. *zie* Waerachtelyk.
n, byw. *A qui; à quoi; en quoi; à;*
lont; auquel; à laquelle; auxquels; aux-
s.
rg (-en), m. *Caution*, f.; *garant*, m.
rgen, o. w. *Être caution* ou *garant; ré-*
e de.
r, byw. *A quoi; dont; auquel; à la-*
; à cause de quoi; moyennant quoi.
(-en), m. *Hôte; hôtelier; aubergiste; caba-*
', m. —, manneken van de eend. *Canard*
, m. —, bedykt land. *Terre desséchée;*
environnée de digues, f.
, b. n. *Valant, qui vaut; digne; qui mé-*
— zyn. *Valoir.* Ik ben het niet —. *Je*
suis pas digne. —, lief. *Cher, chéri, aimé.*
—e vriend. *Mon cher ami.* —, dierbaer.
eux.
(z. mv.), v. *Valeur*, f.; *prix*, m. Van
De prix; valable. Van geener —. *De*
valeur. In — houden. *Faire cas de;*
er.
erbaer, b. n. *Appréciable, estimable.*
erder (-s), m. *Appréciateur, taxateur,*
ur, estimateur, m.
erlyk, b. n. *Appréciable, estimable.*
erster (-s), v. *Appréciatrice*, f.
ren (ik waerdeer, waerdeerde, heb ge-
deerd), b. w. *Apprécier, estimer, taxer,*
r, évaluer; (fig.) *estimer, faire cas de.*
rend, b. n. *Appréciatif.*
ring, v. *Appréciation, estimation, prisée,*
ation, f.
ringprys, m. *Prix de l'estimation*, m.
g, b. n. *Digne; qui mérite; qui vaut.*
iets — maken. *Se rendre digne de quelque*
, *le mériter.* —, lief. *Cher, chéri.* —,
aer. *Précieux.* —, byw. *Dignement.*
gheid (-heden), v. *Dignité*, f.; *mérite*, m.
glyk, byw. *Dignement.*
n (-nnen), v. *Hôtesse, hôtelière; cabare-*
, f.
oor, byw. *Par où; par quoi; par lequel,*
aquelle.
chap, o. *Profession d'hôtelier, de caba-*
', f.
r, v. *zie* Weerde.
yn (-en), m. *Essayeur*, m.
ı, o. w. *zie* Waren, o. w.
eest (-en), m. *Spectre, fantôme, reve-*
, m.

Waergenomen, v. d. van waernemen.
Waergezegd } — waerzeggen.
Waergezeid }
Waerheen, byw. *Où? par où? vers quel en-*
droit?
Waerheid (-heden), v. *Vérité*, f. In —, in der —.
En vérité.
Waerheidlievend, b. n. *Qui aime la vérité; vé-*
ridique.
Waerheidminnaer (-s), m. *Ami de la vérité*, m.
Waerheidsliefde, v. *Amour de la vérité*, m.;
véracité, f.
Waerin, byw. *Où; en quoi; en qui.*
Waerlangs, byw. *Par où.*
Waerlyk, byw. *En vérité; vraiment, en effet,*
assurément.
Waermaken (ik maek waer, maekte waer, heb
waergemaekt), b. w. *Vérifier, prouver, dé-*
montrer.
Waermaker (-s), m. *Vérificateur*, m.
Waermaking, v. *Vérification; preuve*, f.
Waermede, byw. *Avec quoi; de quoi; à quoi;*
dont; avec lequel; avec laquelle.
Waermerk (-en), o. *Paraphe*, m.
Waermerken, b. w. *Parapher.*
Waerna, byw. *Après quoi.*
Waerneemster (-s), v. *Observatrice*, f.
Waernemen (ik neem waer, nam waer, heb waer-
genomen), b. w. *Observer; garder; prendre*
garde à. Zyne pligt —. *S'acquitter de son*
devoir, remplir son devoir. De gelegenheid
—. *Profiter de l'occasion.* Een ambt —. *Exercer*
une charge. Zynen tyd wel —. *Employer bien*
son temps.
Waernemend, b. n. *Observateur.*
Waernemer (-s), m. *Observateur*, m. — der
sterren. *Astronome*, m.
Waerneming (-en), v. *Observation*, f. — van zyne
zaken. *Soin de ses affaires.* — van den tyd.
Emploi du temps.
Waerom, byw. *Pourquoi.* —, voegw. *C'est pour-*
quoi.
Waeronder, byw. *Parmi lesquels* ou *lesquelles.*
Waerop, byw. *A quoi; sur quoi; où.*
Waerover, byw. *Sur quoi; de quoi; dont.*
Waerschap, v. *Assurance; caution*, f.
Waerschouwen (ik waerschouwde, heb gewaer-
schouwd), b. w. *Avertir, informer, donner*
avis de; prévenir de.
Waerschouwer (-s), m. *Moniteur, avertisseur*, m.
Waerschouwing (-en), v. *Avertissement, avis*,
m.; *information*, f.
Waerschouwster (-s), v. *Celle qui avertit* ou
prévient.
Waerschuwen enz. *zie* Waerschouwen enz.
Waerschynlyk, b. n. *Vraisemblable, apparent,*
probable, spécieux. —, byw. *Vraisemblable-*
ment, apparemment, probablement, spécieuse-
ment.
Waerschynlykheid (z. mv.), v. *Vraisemblance,*
apparence, probabilité, f.
Waer 't dat, waer 't zake dat, voegw. *Si.*
Waerteeken (-s, -en), o. *Marque*, f., ou *signe*
d'assurance ou *de vérité*, m.
Waertegen, byw. *A quoi, contre quoi.*
Waertoe, byw. *A quoi, à quel usage, à quelle*
fin.
Waeruit, byw. *De quoi; d'où; dont; duquel;*
de laquelle.
Waervan, byw. *De qui; de quoi; d'où; duquel,*
de laquelle; dont.
Waervoor, byw. *Pour qui; pour quoi.*

Waerzeggen (ik zeg waer, zeide waer, heb waergezegd *of* gezeid). o. w. *Predire; dire la bonne aventure; deviner.*
Waerzegger (-s), m. *Devin, augure*, m.
Waerzeggery, v. } *Divination*, f.
Waerzegging, v. }
Waerzegster (-s), v. *Devineresse*, f.
Waerzeil (-en), o. *Voile de rechange*, f.
Waessem enz. *zie* Wasem enz.
Waeter enz. *zie* Water enz.
Wafel (-s, -en), v. *Gaufre*, f. Dunne —. *Oublie*, f.
Wafelbakker (-s), m. *Faiseur de gaufres*, m.
Wafelbakster (-s), v. *Faiseuse de gaufres*, f.
Wafelhuis (-zen), o. *Maison où l'on fait et vend des gaufres*, f.
Wafelkraem (-amen), v. *en* o. *Boutique où l'on vend des gaufres*, f.
Wafeltje (-s), o. *Petite gaufre*, f.
Wafelvormig, b. n. *Qui a la forme d'une gaufre.*
Wafelwyf, o. *zie* Wafelbakster.
Wafelyzer (-s), o. *Gaufrier*, m.
Wafelyzertje (-s), o. *Petit gaufrier*, m.
Wagen (-s), m. *Chariot; char; carrosse*, m.; *grande ourse* (constellation), f.
Wagen (ik waeg, waegde, heb gewaegd), b. w. *Hasarder, risquer, exposer au péril.* Zich —. *S'aventurer; se compromettre.* —, o. w. *Faire mention; parler* (*d'une chose*). Ik zal er von —. *J'en parlerai.*
Wagenaer (-s), m. *Charretier, voiturier, roulier*, m.
Wagenas (-ssen), v. *Essieu*, m.
Wagenburg (-en), m. *Retranchement de chariots*, m.
Wagendissel (-s), m. *Timon de chariot* ou *de voiture*, m.
Wagenhuer, v. *Charriage, charroi*, m.
Wagenhuif (-ven), v. *Banne, bâche*, f.
Wagenhuis (-zen), o. *Remise*, f.; *hangar*, m.
Wagenkleed, o. *zie* Wagenhuif.
Wagenlens (-en), v. *Esse*, f.
Wagenloon, m. *en* o. *zie* Wagenhuer.
Wagenloopen (het), o. *Course de chariots*, f.
Wagenmaken (het), o. *Charronage*, m.
Wagenmaker (-s), m. *Charron*, m.
Wagenmakersarbeid, m. } *Charronage, travail*
Wagenmakerswerk, o. } *du charron*, m.
Wagenmeester (-s), m. *Vague-mestre, commissaire des chariots*, m.
Wagenpad, o. *zie* Wagenspoor.
Wagenpeerd (-en), o. *Cheval de chariot*, m.
Wagenrad (-en, -eren, -ers), o. *Roue de chariot*, f.
Wagenrenspel (-en), o. *Course de chariots*, f.
Wagenschot (z. mv.), o. *Merrain, bois de charronage*, m.
Wagenschouw, v. *Visite* ou *inspection des chariots*, f.
Wagenschuer (-uren), v. *Hangar*, m.; *remise*, f.
Wagensmeer (z. mv.), o. *Vieux-oing; cambouis*, m.
Wagenspil, v. *zie* Wagenas.
Wagenspoor (-oren), o. *Ornière*, f.
Wagenstar, v. *Grande ourse* (constellation), f.
Wagentje (-s), o. *Petit chariot*, m.
Wagenvol, m. *Charretée*, f.
Wagenvracht, v. *Charriage; charroi*, m.
Wagenweg (-en), m. *Grand chemin*, m.
Wagenwiel (-en), o. *Roue de chariot*, f.
Wagenwyd open, byw. *Tout ouvert.*
Wagenzeel (-elen), o. *Trait*, m., *liure*, f.
Wager (-s), m. *Homme qui hasarde, qui risque*, m.

Wageren (ik wagerde, heb gewagerd), b. w. *Vaigrer* (t. de mar.).
Wageringen, v. mv. } *Vaigres* (t. de mar.),
Wagers, v. mv. } f. pl.
Wagge (-n), v. *Guêtre*, f.
Waggelbeenen (ik waggelbeende, heb gewaggelbeend), o. w. *Chanceler, vaciller, dandiner.*
Waggelen (ik waggelde, heb gewaggeld), o. w. *Chanceler, branler; vaciller; dandiner.*
Waggelend, b. n. *Chancelant, vacillant.*
Waggeling, v. *Chancellement*, m.; *oscillation*, f.
Waging, v. *Action de hasarder, de risquer*, f.
Wagt enz. *zie* Wacht enz.
Wagtel, v. *zie* Wachtel.
Wagten enz. *zie* Wachten enz.
Wak (wakken), o. *Ouverture dans la glace*, f.
Wak, b. n. *Humide, moite.*
Wake, v. *zie* Waek.
Waken (ik waek, waekte, heb gewaekt), o. w. *Veiller*; (fig.) *veiller sur, avoir soin de.*
Wakend, b. n. *Qui veille, veillant, vigilant.*
Waker (-s), m. *Garde*, m. *et* f.; *veilleur*, m.
Wakheid, v. *Humidité; moiteur*, f.
Waking (z. mv.), v. *Action de veiller, veille*, f.
Wakker, b. n. *Éveillé, qui ne dort pas.* — maken. *Éveiller; réveiller.* — zyn. *Veiller.* — worden. *S'éveiller.* —, kloek. *Vigilant; vigoureux, brave, courageux; robuste.* —, byw. *Vigilamment, diligemment.* —, dapperlyk. *Vigoureusement, fortement.* Zich — weren. *Se défendre vigoureusement.* —! tusschenw. *Courage! allons!*
Wakkeren (ik wakkerde, heb *en* ben gewakkerd), o. w. *Fraîchir, se renforcer, augmenter* (en parlant du vent); *se ranimer* (en parlant du commerce).
Wakkerheid (z. mv.), v. *Force, vigueur*, f.; *courage*, m.; *activité; vigilance*, f. — van geest. *Vivacité d'esprit.*
Wakkerlyk, byw. *zie* Wakker, byw.
Wal (wallen), m. *Rempart; boulevard*, m. —, kust. *Côte*, f.; *bord, rivage*, m. Langs den — zeilen. *Raser la côte.* Aen lager — geraken. *Tomber sous le vent*; (fig.) *avoir du malheur.*
Walachië. *Valachie* (pays), f.
Walachiër (-s), m. *Valaque*, m.
Wald, o. *Bois*, m.; *forêt*, f.
Waldensen, m. mv. *Vaudois* (peuple), m. pl.
Waldhoorn (-s), m. *Cor de chasse; cor*, m.
Waldhoornblazer (-s), m. *Celui qui sonne du cor.*
Waldieper (-s), m. *Boueur*, m.
Waldstad (-eden), v. *Ville forestière*, f.
Walen (ik wael, waelde, heb gewaeld), o. w. *S'épancher, se répandre; sourdre; varier.*
Walenland, o. *Pays wallon*, m.
Walg (z. mv.), v. *Dégoût*, m., *répugnance; aversion*, f. Eene — van iets hebben. *Être dégoûté de quelque chose.*
Walgachtig, b. n. *Dégoûtant; fade; nauséabonde.*
Walgang (-en), m. *Terre-plein*, m.; *fausse-braie* (t. de fortif.), f.
Walgelyk, b. n. *zie* Walgachtig.
Walgelykheid (z. mv.), v. *Dégoût*, m.
Walgen (ik walgde, heb gewalgd), o. w. *Avoir* ou *donner du dégoût, répugner à, faire soulever le cœur, dégoûter.*
Walgend, b. n. *Dégoûtant; fade.*

ing, v. zie Walg.
raver (-s), m. *Terrassier*, m.
ı (-nnen), v. *Wallonne*, f.
bank (-en), v. *Fouloire*, f.
elder (-s), m. *Cascane* (t. de fortif.), f.
en (ik walkte, heb gewalkt), b. w. *Fouler (un chapeau).*
er (-s), m. *Celui qui foule (un chapeau), leur*, m.
ing (z. mv.), v. *Action de fouler (un chapeau)*, f.
plaets (-en), v. *Foulerie*, f.
stok (-kken), m. *Fouloir, roulet*, m.
en (ik walde, heb gewald), o. w. *Bouillir cement.*
tje (-s), o. *Petit rempart* ou *boulevard*, m.
s (landschap). *Pays de Galles*, m., *principauté de Galles*, f.
uis (-zen), v. *Punaise*, f.
ı (-en), m. *Chaume*, m. —, damp. *Vapeur*, f.
achtig, b. n. *Vaporeux.*
en (ik walmde, heb gewalmd), o. w. *Exhaler* ou *donner des vapeurs.*
te, v. *Vapeur*, f.
oot (-oten), v *Grosse noix*, f.
otenbolster (-s), m. *Brou* m.
otenboom (-en), m. *Noyer*, m.
us (-ssen), m. *Morse; narval; cheval marin*, m.
usbeen (-en), o. *Sorte d'ivoire que fournit narval*, m.
ustand (-en), m. *Dent de morse*, f.
usvangst, v. *Pêche du morse*, f.
herm (-en), o. *Parapet*, m.
hot, o. *Blanc-de-baleine*, m.
roo, o. *Petit muguet; caille-lait*, m.
sch (-sschen), m. *Baleine*, f. Jonge —. *Baleineau*, m.
schaerdig, b. n. *Cétacé.*
schbaerden, m. mv. *Fanons*, m. pl.
schbeen, o. *Baleine*, f.
schje (-s), o. *Baleineau*, m.
schken (-s), o. *Baleineau*, m.
schrib (-bben), v. *Côte de baleine*, f.
schspek (z. mv.), o. *Lard de baleine*, m.
schtraen (z. mv.), v. *Huile de baleine*, f.
schvaerder (-s), m. *Baleinier, navire baleinier*, m.
schvanger (-s), m. *Pêcheur de baleines*, m.
schvangst (z. mv.), v. *Pêche de la baleine*, f.
schvinnen, v. mv. *Nageoires de baleine*, l., *bras*, m. pl.
(-n), v. *Valse*, f.
n, o. w. *Valser.*
(-wammen), v. *Partie du poisson depuis tête jusqu'au ventre*, f.; *fanon*, m.
as (-ssen), o. } *Pourpoint*, m.
uis (-zen), o. }
uisje (-s), o. *Petit pourpoint*, m.
uismaker (-s), m. *Colletier, pourpointier*, m.
nen (ik wamde, heb gewamd), b. w. *Éventer.*
(wannen), v. *Van*, m.
b. n. *Vide.*
edryf (-ven), o. *Délit*, m., *malversation*, f.
egrip (-ppen), o. *Idée* ou *notion fausse*, f.
eleid (z. mv.), o. *Mauvaise direction; mauvaise conduite; malversation; imprudence*, f.

Wanbetaling (-en), v. *Défaut de paiement; non-paiement*, m.
Wand (-en), m. *Mur*, m.; *muraille; paroi*, f. — (z. mv.), o, *Grosse toile*, f.; *drap*, m. —. zie Want.
Wandaed (-aden), v. *Forfait; crime*, m.
Wandbeen (-en), o. *Os pariétal*, m.
Wandael (-alen), m. *Vandale*, m.
Wandalismus. o. *Vandalisme*, m.
Wandel (z. mv.), m. *Vie; conduite; manière de vivre*, f.
Wandelaer (-s), m. *Voyageur; passant; promeneur*, m.
Wandelbaen (-anen), v. *Promenoir*, m.; *promenade*, f.
Wandelbaer, b. n. *Où l'on peut se promener; praticable.*
Wandeldreef, v. zie Wandelgang.
Wandelen (ik wandelde, heb en ben gewandeld), o. w. *Se promener, faire une promenade.* —, gaen. *Marcher, cheminer.* —, leven, verkeeren. *Se conduire vivre.*
Wandelgang (-en), m. *Allée; avenue*, f.; *promenoir*, m.
Wandeling (-en), v. *Promenade*, f. Eene — doen. *Faire une promenade.* In de —. *Ordinairement, communément.*
Wandellaen, v. zie Wandelgang.
Wandelpad (-en), o. *Sentier*, m.
Wandelplaets (-en), v. *Promenoir*, m.; *promenade*, f.
Wandelstaf (-aven), m. } *Canne*, f.; *bâton*, m.
Wandelstok (-kken), m. }
Wandelstokje (-s), o. *Badine*, f.
Wandeltyd (z. mv.), m. *Temps de la promenade*, m.
Wandelweêr (z. mv.), o. *Temps propre à la promenade*, m.
Wandelweg (-en), m. *Promenade*, f.; *promenoir*, m.
Wandkalk (z. mv.), m. *Plâtras*, m.
Wandluis (zen), v. *Punaise*, f.
Wandluiskruid (z. mv.), o. *Herbe aux punaises*, f.
Wanen (ik waen, waende, heb gewaend), o. w. *Présumer penser; croire; s'imaginer.*
Wang (-en), v. *Joue*, f. — (van eenen trap). *Échiffre*, m. — (van eenen steenweg. *Parements*, m. pl. — (van eenen mast). *Coston*, m.
Wangebruik (-en), o. *Abus, mauvais usage*, m.
Wangedrag, o. *Inconduite*, f.
Wangedrogt (-en), o. *Monstre*, m.
Wangedrogtelyk, b. n. *Monstrueux.* —, byw. *Monstrueusement.*
Wangelaet (z. mv.), o. *Mauvais visage*, m.; *mauvaise mine*, f.
Wangelatig, b. n. *Qui a mauvaise mine.*
Wangeloof (z. mv.), o. *Défiance*, f.; *manque de foi*, m.; *superstition*, f. — kettery. *Hétérodoxie*, f.
Wangeloovig, b. n. *Superstitieux; défiant, incrédule.*
Wangeloovigheid, v. zie Wangeloof.
Wangeluid (-en), o. *Dissonance*, f.; *faux accord*, m.; *cacophonie*, f.; *hiatus*, m.
Wangen (ik wangde, heb gewangd), b. w. *Jumeler, acclamper, réclamper* (t. de mar.).
Wangetje (-s), o } *Petite joue*, f.
Wangje (-s), o. }
Wangunnen (ik wangunde, heb gewangund), b. w. *Envier; porter envie à; être envieux de.*

Wangunst (z. mv.), v. *Envie; malveillance; haine*, f.
Wangunstig, b. n. *Envieux; malveillant.*
Wanhavenig, b. n. *Sale, malpropre.* —, byw. *Salement, malproprement.*
Wanhavenigheid, v. *Saleté, malpropreté*, f.
Wanhebbelyk, b. n. *Sale, malpropre.* —, byw. *Malproprement, salement.*
Wanhebbelykheid (z. mv.), v. *Saleté, malpropreté*, f.
Wanhoop (z. mv.), v. *Désespoir*, m.
Wanhopen (ik wanhoop, wanhoopte, heb gewanhoopt), o. w. *Désespérer.*
Wanhopend, b. n. } *Désespéré, désespérant.* —
Wanhopig, b. n. } worden. *Se désespérer.* — maken. *Désespérer.* —, byw. zie Wanhopiglyk.
Wanhopiglyk, byw. *Désespérément, sans espoir.*
Waning, v. *Présomption; opinion; croyance*, f.
Wankant, m. *Flache* (t. de charp.), f.
Wankantig, b. n. *Flacheux* (t. de charp.).
Wankel, b. n. *en* byw. zie Wankelbaer.
Wankelbaer (-der,-st), b. n. *Chancelant, vacillant; inconstant, changeant, variable.* —, byw. *D'une manière chancelante; inconstamment.*
Wankelbaerheid (z. mv.), v. *Instabilité; incertitude; inconstance*, f.
Wankelen (ik wankelde, heb gewankeld), o. w. *Chanceler; vaciller, branler;* (fig.) *balancer, hésiter.*
Wankelend, b. n. *Chancelant, vacillant.*
Wankeling, v. *Chancellement, branlement*, m.; *vacillation;* (fig.) *inconstance*, f.
Wankelmoedig, b. n. *Chancelant; irrésolu, indécis.* —, byw. *Irrésolument.*
Wankelmoedigheid (z. mv.), v. *Vacillation, irrésolution; inconstance*, f.
Wanken, o. w. zie Wankelen.
Wanlust (-en), m. *Désir* ou *appétit déréglé; dégoût*, m.
Wanlustig, b. n. *Qui n'a point d'appétit;* (fig.) *chagrin, triste; découragé.*
Wanlustigheid (z. mv.), v. *Manque d'appétit;* (fig.) *découragement*, m.
Wanluidend, b. n. *Dissonant.*
Wanluidendheid (z. mv.), v. *Dissonance; cacophonie*, f.
Wanneer, byw. *Quand, en quel temps.* —, voegw. *Lorsque, quand, dans le temps que.*
Wannen (ik wande, heb gewand), b. w. *Vanner.*
Wanner (-s), m. *Vanneur*, m.
Wanning (z. mv.), v. *Action de vanner*, f.
Wanorde (z. mv.), v. *Désordre, dérangement*, m.; *confusion*, f.
Wanordelyk, b. n. *Dérangé; confus.* —, byw. *Confusément.*
Wanruimte, v. *Vide*, m.
Wanschapen, b. n. *Difforme, informe; monstrueux; malfait; malbâti.* —, byw. *Monstrueusement.*
Wanschapenheid (z. mv.), v. *Difformité; monstruosité; laideur*, f.
Wanschapenlyk byw. *Monstrueusement.*
Wanschepsel (-s), o. *Monstre*, m.
Wanschik, m. zie Wanorde.
Wanschikkelyk, b. n. *Qui est en désordre; confus; embrouillé; malséant;* —, byw. *Confusément.*
Wanschikkelykheid (z. mv.), v. *Confusion*, f.; *désordre*, m.
Wanschikken, b. w. *Déranger.*
Wanschikkig, b. n. *en* byw. zie Wanschikkelyk.
Wanschikking, v. zie Wanschikkelykheid.
Wanschouwelyk, b. n. *Monstrueux; horrible.* —, byw. *Monstrueusement; horriblement.*
Wanschouwelykheid (z. mv.), v. *Monstruosité; difformité*, f.
Wansmaek, m. *Mauvais goût; dégoût*, m.
Wansmakelyk, b. n. *Qui a un mauvais goût.*
Wansmakelykheid, v. zie Wansmaek.
Wanspraek, v. zie Wantael.
Wanstal (z. mv.), m. *Difformité*, f.
Wanstallig, b. n. *en* byw. zie Wanschapen.
Wanstalligheid (-heden), v. *Difformité; monstruosité*, f.
Wanstalte, v. zie Wanstalligheid.
Wanstaltig, b. n. zie Wanschapen.
Want, voegw. *Car; comme; puisque; attendu que, vu que.*
Want (-en), v. *Mitaine*, f.
Want (z. mv.), o. *Agrès*, m. pl.; *manœuvres*, f. pl. Staend en loopend —. *Manœuvres dormantes et coulantes.*
Wantael (z. mv.), v. *Barbarisme; solécisme; baragouin*, m.
Wantalig, b. n. *Contraire aux règles d'une langue; barbare.*
Wantje (-s), o. *Petite mitaine*, f.
Wantknoop (-en), m. *Marguerite* (terme de mar.), f.
Wantroostig enz. zie Mistroostig enz.
Wantrouw (z. mv.), v. *Défiance, méfiance*, f.; *soupçon*, m.
Wantrouwen (ik wantrouwde, heb gewantrouwd), b. *en* o. w. *Se défier* ou *se méfier de; suspecter; soupçonner.* Het —. zie Wantrouw.
Wantrouwend, b. n. } *Défiant, méfiant, soup-*
Wantrouwig, b. n. } *çonneux.* —, byw. zie Wantrouwiglyk.
Wantrouwigheid (z. mv.), v. *Défiance, méfiance*, f.; *soupçon*, m.
Wantrouwiglyk, byw. *Avec défiance* ou *méfiance.*
Wanvoegelyk, b. n. *Inconvenable, inconvenant, indécent, malséant.*
Wanvoegelykheid (z. mv.), v. *Inconvenance, indécence, incongruité*, f.
Wanvrucht (-en), v. *Avorton*, m.; *môle*, f.
Wanzin, m. *Non-sens*, m.
Wanzyde, v. *Flache* (t. de charp.), f.
Wanzydig, b. n. *Flacheux* (t. de charp.).
Wapen (-s,-en), o. *Arme*, f. Stilstand van —en. *Armistice*, m., *trève*, f. — om mede te schieten. *Arme à feu.* —, wapenschild. *Armes, armoiries*, f. pl.
Wapenboek (-en), m. *en* o. *Armorial*, m.
Wapenbroeder (-s), m. *Frère* ou *compagnon d'armes*, m.
Wapenburg (-en), m. *Fort*, m. *forteresse*, f.
Wapenbyl (-en), v. *Hache d'armes*, f.
Wapendrager (-s), m. *Écuyer*, m.
Wapenen (ik wapende, heb gewapend), b. w. *Armer.* Zich —. *S'armer, prendre les armes;* (fig.) *se munir.*
Wapenhandel (z. mv.), m. *Art militaire, métier* ou *maniement des armes*, m.
Wapenheld (-en), m. *Hérault d'armes, roi d'armes*, m.
Wapenhuis (-zen), o. *Arsenal; magasin d'armes*, m.

Wapening (z. mv.), v. *Armement*, *équipement* m.
Wapenkamer (-s), v. *Arsenal*, m.
Wapenkeus, m. *en* v. *Choix des armes*, m.
Wapenkleed, o. *zie* Wapenrok.
Wapenknecht, m. *zie* Wapendrager.
Wapenkoning (-en), m. *Roi d'armes*, m.
Wapenkonst, v. *zie* Wapenkunde.
Wapenkreet (-eten), m. *Cri d'alarme*, m.; *alarme*, f.
Wapenkunde (z. mv.), v. *Science héraldique*, f.; *blason*, m.
Wapenkundig, b. n. *Armorial*, *héraldique*.
Wapenkundige (-n), m. *Armoriste*, m.
Wapenkunst, v. *zie* Wapenkunde.
Wapenloos, b. n. *Qui est sans armes*, *désarmé*.
Wapenmaker (-s), m. *Armurier*, m.
Wapenoefening, v. *Exercices militaires*, m. pl.; *évolution*, f.
Wapenplaets (-en), v. *Place d'armes*, f.
Wapenprael (z. mv.), v. *Trophée*, m.
Wapenregister, o. *zie* Wapenboek.
Wapenrek (-kken), o. *Râtelier*, m.
Wapenriem (-en), m. *Baudrier*, m.
Wapenring (-en), m. *Anneau où sont gravées les armes de quelqu'un*, m.
Wapenrok (-kken), m. *Cotte d'armes*; *brigandine*, f.
Wapenrokleen (-en), o. *Fief de haubert*, m.
Wapenrokmaker (-s), m. *Haubergenier*, m.
Wapenrusting (-en), v. *Armement*, m.; *préparatifs de guerre*, m. pl.; *armure*, f.
Wapens, o. mv. *Armoiries*, f. pl.; *blason*, m. — schilderen. *Blasonner*. — (die het lichaem bedekken). *Armure*, f.
Wapenschild (-en), m. *en* o. *Armes*, *armoiries*, f. pl.; *écusson*, m.
Wapenschildkenner (-s), m. *Armoriste*, m.
Wapenschildkunde, v. *zie* Wapenkunde.
Wapenschildkundige (-n), m. *Armoriste*, m.
Wapenschildmaker (-s), m. *Armoriste*, m.
Wapenschorsing (-en), v. *Suspension d'armes*, *trève*, f.; *armistice*, m.
Wapenschouw, v. } *Revue*; *parade*; *inspection*, f.
Wapenschouwing, v. }
Wapensmid (-eden), m. *Armurier*; *heaumier*, m.
Wapensnyder (-s), m. *Graveur d'armoiries*, m.
Wapenstand, m. *zie* Wapenschorsing.
Wapenstandaerd (-en), m. *Trophée*, m.
Wapenstilstand, m. *zie* Wapenschorsing.
Wapenstok, m. *zie* Wapenrek.
Wapenstuk (-kken), o. *Pièce de l'armure*, f.
Wapentuig (-en), o. *Armes*, f. pl.
Wapenvaen (-anen), v. *Gonfalon*, m.
Wapenveld, o. *Champ* ou *fond de l'écu* (t. de blason), m.
Wapenzuil (-en), v. *Trophée*, m.
Wapper (z. mv.), v. *Bascule*, f.
Wapperen (ik wapperde, heb gewapperd), o. w. *Pendiller*; *barbéier*; *fasier*.
Wappering, v. *Action de barbéier*, *de fasier*, f.
War (z. mv.), v. *Embrouillement*, m.; *confusion*, f. *entortillement*, m. In de — brengen. *Brouiller*; *embrouiller*; *mêler*; *confondre*.
Warande (-n), v. *Parc*, m.; *ménagerie*, f. —. (van konynen). *Garenne*, f.
Warandkamer (-s), v. *Chambre forestière*, f.
Warandmeester (-s), m. *Forestier*, m.
Wareloos, b. n. *Négligent*, *nonchalant*; *prodigue*.

Waren (ik waer, waerde, heb gewaerd), o. w. *Revenir* (*après la mort*).
Warenkorf (-ven), m. *Panier où l'on met des marchandises*, m.
Wargaren (-s), o. *Fil entortillé*, m.; (fig.) *affaire embrouillée*, f.; *brouillon*, m.
Wargeest (-en), m. *Esprit turbulent*; *brouillon*, m.
Wargeestig, b. n. *Turbulent*; *inquiet*.
Waringen, v. mv. *Serre-gouttières* (terme de mar.), f. pl.
Warkop, m. *zie* Wargeest.
Warkoppig, b. n. *zie* Wargeestig.
Warkruid (z. mv.), o. *Liseron*, m.
Warlen (ik warlde, heb gewarld), b. w. *Entortiller*. —, o. w. (met *hebben* en *zyn*). *Tournoyer*.
Warling (z. mv.), v. *Tournant*; *gouffre*, m.
Warklomp, m. *Chaos*, m.
Warlwind (-en), m. *Tourbillon*, m.
Warm, b. n. *Chaud*. Ik ben —. *J'ai chaud*. Het is — weêr. *Il fait chaud*. — maken. *Chauffer*, *échauffer*. — worden. *S'échauffer*. —, byw. *Chaudement*, *chaud*.
Warmdoeken, m. mv. *Chauffoirs*, m. pl.
Warmen (ik warmde, heb gewarmd), b. *en* o. w. *Chauffer*, *échauffer*.
Warmend, b. n. *Calorifique*.
Warmer (-s), m. *Chauffeur*, *celui qui chauffe*, m.
Warmhuis (-zen), o. *Chauffoir*, m.; *étuve*, f.
Warming (z. mv.), v. *Action de chauffer*; *caléfaction*, f.
Warmmaking, v. *zie* Warming.
Warmoes (z. mv.), o. *Herbes potagères*, f. pl.; *potage*, m., *soupe aux herbes*, f.
Warmoeshof (-ven), m. *Potager*, *jardin potager*, m.
Warmoeskruid, o. *Herbes potagères*, f. pl.
Warmoesland, o. *Champ planté de légumes*, m.
Warmoestuin (-en), m. *Potager*, *jardin potager*, m.
Warmoesverkoopster (-s), v. *Herbière*, f.
Warmoezier (-s), m. *Jardinier*; *maraîcher*, m.
Warmoeziérster (-s), v. *Jardinière*; *herbière*, f.
Warmplaets, v. *zie* Warmhuis.
Warmte (z. mv.), v. *Chaleur*, f.; *chaud*, m.
Warmtemaend, v. *Thermidor*, m.
Warmtemeter (-s), m. *Thermomètre*, *calorimètre*, *thermoscope*, m.
Warmtestoffe (z. mv.), v. *Calorique*, m.
Warrede, v. *Galimatias*, *grimoire*, m.
Warrelen, b. *en* o. w. *zie* Warlen.
Warren (ik warde, heb geward), b. w. *Brouiller*; *embrouiller*; *entortiller*; *mêler*; *confondre*. —, o. w. *Se mêler*; *s'embrouiller*; *s'entortiller*.
Warring (z. mv.), v. *Embrouillement*; *entortillement*, m.; *confusion*, f.
Wars, b. n. *Qui a de l'aversion* ou *du dégoût pour*; *qui répugne à*.
Warschouw. *Varsovie* (ville).
Warstruik (-en), m. *Arbuste*; *arbrisseau*, m.
Wartael (z. mv.), v. *Langage confus*, m.
Warziek, b. n. *Turbulent*, *brouillon*.
Warzoeker, m. *zie* Wargeest.
Warzucht (z. mv.), v. *Humeur turbulente* ou *brouillonne*, f.
Warzuchtig, b. n *zie* Warziek.
Warzyde, v. *Strasse*, f.
Was (z. mv.), m. *en* o. *Cire*, f. Met — bestryken. *Cirer*.
Was. *zie* Zyn, o. w.
Wasachtig, b. n. *Cérumineux*; *céroïde*.
Wasbleeken, b. w. *Blanchir de la cire*.

Wasbleeker (-s), m. *Blanchisseur de cire*, m.

Wasbleekery (-en), v. *Herberie, blanchisserie de cire*, f.

Wasboom (-en), m. *Cirier* (arbrisseau), m.

Wasch (-sschen), v. *Blanchissage; lavage*, m.; *lessive*, f.; *linge qu'on fait ou qu'on a fait laver*, m.

Waschbak (-kken), m. *Auge pour laver*, f.

Waschbank (-en), v. *Banc à laver*, m.; *batte*, f.

Waschbekken (-s), o. *Bassin à laver les mains*, m.

Waschdag (-en), m. *Jour où l'on fait la lessive*, m.

Waschdoek (-en), m. *Torchon*, m., *lavette*, f.

Waschhuis (-zen), o. *Blanchisserie; buanderie*, f.; *lavoir*, m.

Waschketel (-s), m. *Chaudière*, f.

Waschkeuken (-s), v. *Lieu où on lave la vaisselle*, m.

Waschkuip (-en), v. *Cuve*, f.; *cuvier; lavoir*, m.

Waschloon (z. mv.), m. *en* o. *Salaire pour le blanchissage*, m.

Waschmand (-en), v. *Panier à lessive*, m.

Waschmeester (-s), m. *Lavandier*, m.

Waschmeid, v. *zie* Waschster.

Waschplaets, v. *zie* Waschhuis.

Waschsteen (-en), m. *Évier*, m.; *pierre à laver*, f.

Waschster (-s), v. *Blanchisseuse, lavandière, buandière, laveuse*, f.

Waschtob, v. } *zie* Waschkuip.
Waschvat, o. }

Waschvrouw, v. *zie* Waschster.

Waschwater, o. *Lavure* (eau), f.

Wasdom (z. mv.), m. *Accroissement*, m.; *croissance; crue; végétation*, f.

Wasem (-s), m. *Vapeur; exhalaison*, f.

Wasembad, o. *Bain de vapeur*, m.

Wasemen, o. w. *zie* Uitwasemen.

Waseming (z. mv.), v. *Action d'exhaler*, f.

Wasempot (-tten), m. *Capsule*, f.

Wasfakkel (-s), v. *Flambeau de cire*, m.

Washandel (z. mv.), m. *Commerce de cire*, m.

Waskeers (-en), v. *Bougie*, f. — (in de kerk). *Cierge*, m.

Waskeersenmaker (-s), m. *Ciergier, cirier*, m.

Waskoek (-en), m. *Pain de cire*, m.

Waslicht (-en), o. *Bougie*, f.; *cierge*, m.

Waslichtgeld, o. *Cire*, f; *prix du luminaire*, m.

Waslichtmaker, m. *zie* Waskeersenmaker.

Waslichtverkooper (-s), m. *Ciergier*, m.

Wasmaker (-s), m. *Cirier*, m.

Wasplaester (-s), v. *Cérat; ciroène*, m.

Wasschen (ik wiesch, heb gewasschen), b. w. *Laver; blanchir; nettoyer*. Het lynwaed —. *Blanchir le linge*. Zyne handen —. *Se laver les mains*. Het —. *Lavage; blanchissage*, m. — (van eene teekening). *Lavis*, m.

Wasscher (-s), m. *Laveur; blanchisseur*, m.

Wasschersse, v. *zie* Waschster.

Wasschery (-en), v. *Blancherie, buanderie*, f.; *lavoir; lavage*, m.

Wassching, v. *Action de laver*, f.; *lavage; lavement*, m.; *lotion*, f.

Wasschyf (-ven), v. *Pain de cire*, m.

Wassen, onv. b. n. *De cire*.

Wassen (ik waste, heb gewast), b. w. *Cirer*.

Wassen (ik wies, ben gewassen), o. w. *Croître, grandir; pousser; monter*. Het water wast. *L'eau monte*.

Wassenaer, m. *Croissant*, m.

Wassend, b. n. *Croissant, qui croît*. — water. *Flux*, m.; *haute marée*, f. —e maen. *Croissant*, m.

Wassing, v. *Cirage*, m.; *action de cirer*, f. *zie* Wasdom.

Wassmeersel, o. *Cirage*, m., *cire, cirure* (composition), f.

Wasverkooper (-s), m. *Marchand de cire*, m.

Waszalf, v. *Cérat*, m.

Wat, voornw. *Quoi? quelle chose? que? ce qui, ce que; quel, quelle; quelque chose*. — voor eene vrouw is dat? *Quelle femme est-ce là?* — is er te doen? *Qu'y a-t-il à faire? de quoi s'agit-il?* — zegt gy? *Que dites-vous?* — ben ik ongelukkig! *Que je suis malheureux!* —, byw. *Un peu*. Laet hem — wachten. *Qu'il attende un peu*.

Water (-en), o. *Eau*, f. Versch —. *De l'eau fraîche*. Sterk —. *Eau forte*. Hoog —. *Haute marée*. Te — en te brood zitten. *Être condamné au pain et à l'eau*. Te — en te land. *Par mer et par terre*. —, waterzucht. *Hydropisie*, f. Het — hebben. *Être hydropique*. —, pis. *Urine*, f. Zyn — lozen. *Pisser, uriner*.

Waterachtig, b. n. *Aqueux; séreux; hydatoïde*.

Waterachtigheid (z. mv.), v. *Qualité aqueuse; humidité; sérosité*, f.

Wateräder (-en), v. *Veine d'eau*, f.

Waterafdryvend, b. n. *Hydragogue*.

Waterafleiding (-en), v. *Arrugie*, f.; *canal*, m.

Wateraftapping (z. mv.), v. *Ponction, paracentèse*, f.; *cathétérisme* (t. de chir.), m.

Wateraloës, m. *Stratiote* (plante), m.

Waterandoorn (z. mv.), m. *Marrube*, m.

Waterbad (-en), o. *Bain, bain d'eau*, m. — (schriftuerw.). *Piscine*, f.

Waterbaen (-anen), v. *Voie d'eau*, f.

Waterbaer (-aren), v. *Vague, onde*, f.

Waterbak (-kken), m. *Citerne*, f.; *réservoir*, m.; *fontaine, jatte*, f.

Waterbeek (-eken), v. *Ruisseau*, m.

Waterbeestje (-s), o. *Espèce d'escarbot ou de scarabée*, m.

Waterbekken (-s), o. *Bassin*, m.

Waterbekken, o. w. *zie* Watertanden.

Waterbel, v. *zie* Waterblaes.

Waterberg (-en), m. *Vague qui s'élève fort haut*, f.

Waterbeschryver (-s), m. *Hydrographe*, m.

Waterbeschryving, v. *Hydrographie*, f.

Waterbeweegkunde (z. mv.), v. *Hydrodynamique*, f.

Waterblad, o. *Hydrophyllum* (plante), m.

Waterblaes (-azen), v. *Bouteille, bulle*, f.; *bouillon*, m.

Waterblaesje, o. } *zie* Waterblaes.
Waterblaesken, o. }

Waterbloem (-en), v. *Fleur aquatique*, f.; *nénuphar*, m.

Waterbloemlelie, v. *Flambe*, f.; *iris*, m.

Waterbobbel, m. *zie* Waterblaes.

Waterboon (-en), v. *Colocasie* (plante), f.

Waterbord (-en), o. *Goultière; chanlatte; gatte* (t. de mar.), f.

Waterbouwkunde (z. mv.), v. *Hydraulique; architecture hydraulique*, f.

Waterbouwkundig, b. n. *Hydraulique*.

Waterbouwkundige (-n), m. *Homme versé dans l'hydraulique*, m.

Waterbreuk (-en), v. *Hydrocèle*, f.

Waterbron (-nnen), v. *Fontaine, source*, f.

Waterbry, m. *en* v. *Bouillie à l'eau*, f.

Waterbuis (-zen), v. *Conduit; tuyau*, m.

Waterdam (-mmen), m. *Batardeau*, m.
Waterdamp (-en), m. *Vapeur de l'eau*, f.
Waterdier (-en), o. *Animal aquatique*, m.
Waterdigt, b. n. *Où l'eau ne peut pénétrer; imperméable.*
Waterdraegster (-s), v. *Porteuse d'eau*, f.
Waterdrager (-s), m. *Porteur d'eau*, m.
Waterdragt, v. *Tirant* (t. de mar.), m.
Waterdrinker (-s), m. *Buveur d'eau, hydropote*, m.
Waterdrinkster (-s), v. *Buveuse d'eau, hydropote*, f.
Waterdrop (-ppen), m. *Égout*, m.
Waterdroppel (-s), m. *Goutte d'eau*, f.
Waterdrup, m. zie Waterdrop.
Waterdruppel, m. zie Waterdroppel.
Watereerenprys, m. (plant). *Véronique aquatique*, f., *bécabunga*, m.
Waterëmer (-s), m. *Seau; godet*, m.
Wateren (ik waterde, heb gewaterd), b. w. *Arroser; abreuver.* —, met water mengen. *Méler avec de l'eau.* Zynen wyn —. *Mettre de l'eau dans son vin; se modérer.* — (spr. van stoffen). *Gaufrer tabiser; moirer.* —, b. en o. w. *Pisser uriner.* Myne tanden —. *L'eau me vient à la bouche.*
Waterreppe (z. mv.), v. *Ache d'eau, berle* (plante), f.
Waterflesch (-sschen), v. *Bouteille à eau; gargoulette*, f.
Watergal (z. mv.), v. *Bile claire* ou *aqueuse*, f.
Watergang (-en), m. *Cours de l'eau*, m.; *bordée*, f.
Watergat (-en), o. *Barbacane; fondrière*, f.
Watergedierte, o. *Animaux aquatiques*, m. pl.
Watergeest, m. *Ondin*, m.; *ondine*, f.
Watergety (z. mv.), o. *Flux et reflux de la mer*, m.; *marée*, f.
Watergezwel (-llen), o. *OEdème*, m., *hydrosarque* (t. de chir.), f.
Watergezwelachtig, b. n. *OEdémateux* (méd.).
Watergieter (-s), m. *Arrosoir*, m.
Watergieting (z. mv.), v. *Arrosement*, m.
Waterglas (-zen), o. *Verre à eau*, m.
Watergod, m. *Neptune; Triton; dieu marin*, m.
Watergodin (-nnen), v. *Déesse des eaux, Naïade*, f.
Watergolf (-ven); v. *Flot*, m.; *vague, lame, houle*, f.
Watergoot (-oten), v. *Égout, conduit*, m.; *rigole; gouttière*, f.
Watergracht (-en), v. } *Fossé rempli d'eau*, m.
Watergraft (-en), v. }
Watergroef (-ven), v. *Ravin*, m.
Waterhaegdis (-ssen), v. *Lézard aquatique*, m.
Waterhalen, o. w. *Prendre de l'eau.*
Waterheer, m. zie Watergod.
Waterheld (-en), m. *Héros marin*, m.
Waterhen (-nnen), v. } *Poule d'eau, foulque*, f.
Waterhoen (-deren), o. }
Waterhond (-en), m. *Barbet, canard*, m.
Waterhondeken (-s), o. *Barbichon*, m.
Waterhoofd, o. *Hydrocéphale* (t. de méd.), f.
Waterhoos (-zen), v. *Trombe*, f., *siphon*, m.
Waterhorlogie (-n), v. *Clepsydre, horloge d'eau*, f., *hydroscope*, m.
Waterig, b. n. *Aqueux, humide.*
Waterigheid (z. mv.), v. *Qualité aqueuse; humidité*, f.
Watering (-en), v. *Canal; arrosage*, m. — (der stoffen). *Gaufrure*, f.

Waterinsekt (-en), o. *Insecte aquatique*, m.
Waterkan (-nnen), v. *Aiguière*, f. Steenen —. *Jarre*, f.
Waterkanker (z. mv.), m. *Chancre aqueux* (t. de chir.), m.
Waterkant (-en), m. *Rivage, bord; quai*, m.; *rive*, f.
Waterkastanie, v. *Macle, macre, châtaigne d'eau*, f. *écharbot* (plante), m.
Waterkeer (-en), m. } *Écluse*, f.
Waterkeering (-en), v. }
Waterkegel (-s, -en), m. *Plongeon* (artifice), m.
Waterkers (z. mv.), v. *Cresson d'eau*, m.; *cardamine*, f.
Waterkervel (z. mv.), v. *Cerfeuil aquatique*, m. Dolle —. *Ciguë aquatique*, f.
Waterketel (-s), m. *Bouilloire*, f.
Waterklaver, v. *Ményanthe; trèfle d'eau*, m.
Waterkleur, v. *Couleur d'eau*, f.
Waterkolk (-en), m. en v. *Fondrière*, f.
Waterkom (-mmen), v. *Baquet; bassin*, m.
Waterkoning, m. zie Watergod.
Waterkoud, b. n. *Froid et humide.*
Waterkrachtleer, v. *Hydrodynamique*, f.
Waterkruid, o. *Herbe aquatique*, f.
Waterkruik (-en), v. *Hydrie, cruche pour l'eau*, f.
Waterkunde (z. mv.), v. *Hydraulique; hydrologie*, f.
Waterkundig, b. n. *Hydraulique.*
Waterkundige (-n), m. *Hydrographe*, m.
Waterkuip (-en), v. *Cuve*, f.; *cuvier; baquet*, m.
Waterlaers, v. zie Waterleers.
Waterland, o. *Pays couvert d'eau; Waterland* (en Hollande), m.
Waterlander (-s), m. *Habitant du Waterland*, m. —s. (fig.). *Larmes*, f. pl., *pleurs*, m. pl.
Waterlandsch, b. n. *Qui est du Waterland.*
Waterleers (-zen), v. *Botte imperméable*, f.
Waterleeuw (-en), m. *Lion marin*, m.
Waterleiding (-en), v. *Aqueduc, conduit d'eau, canal*, m.
Waterleidingskunde (z. mv.), v. *Hydraulique*, f.
Waterleidingsregt, o. *Abénévis*, m.
Waterlelie, v. *Nénuphar blanc*, m.
Waterlint, o. *Spargane*, f., *ruban d'eau* (plante), m.
Waterlinze, v. *Lentille d'eau*, f.
Waterlippen, v. mv. *Nymphes* (t. d'anat.), f. pl.
Waterlisch, o. *Flambe*, f.; *glaïeul*, m.
Waterlood (z. mv.), o. *Plombagine*, f.
Waterloof (z. mv.), o. *Feuille d'eau*, f.
Waterlook (z. mv.), o. *Germandrée aquatique*, f., *scordium*, m.
Waterloop, m. *Cours de l'eau; canal*, m.
Waterloos, b. n. *Qui est sans eau.*
Waterloot, v. zie Waterscheut.
Waterlozen, o. w. *Uriner, pisser.*
Waterlozing (-en), v. *Action d'uriner; voie d'eau*, f.
Waterluis (-zen), v. *Pou de mer*, m.; *punaise d'eau*, f.
Waterlyst (-en), v. *Larmier, larenier, reverseau* (t. de charpentier), m.
Watermagt (z. mv.), v. *Forces maritimes*, f. pl.
Waterman, m. *Verseau* (t. d'astr.), m.
Watermanderkruid, o. zie Waterlook.
Watermeetkunde (z. mv.), v. *Hydrostatique; hydrométrie*, f.
Watermelk, v. *Petit-lait*, m.

Watermeloen (-en), m. *en* v. *Melon d'eau*, m., *pastèque; arbousse*, f.
Watermeter (-s), m. *Hydromètre*, m.
Watermolen (-s), m. *Moulin à eau; moulin qui sert à vider les lacs, les rivières etc.*, m.
Watermolenrad (-en, -eren, -ers), o. *Roue de moulin à eau*, f.
Watermug (-ggen), v. *Mouche*, f., ou *cousin d'eau*, m.
Watermuis (-zen), v. *Souris d'eau*, f.
Waternavelbreuk (-en), v. *Hydromphale, tumeur aqueuse au nombril*, f.
Waternavelkruid, o. *Écuelle d'eau, hydrocotyle*, f.
Waternimf (-en), v. *Naïade*, f.
Waternoot (-oten), v. *Châtaigne d'eau*, f., *écharbot*, m.
Waterorgel (-s, -en), o. *Orgue hydraulique*, m.
Waterpad, o. *Voie d'eau*, f. —, v. *Espèce de crapaud*, m.
Waterpaerd, o. *zie* Waterpeerd.
Waterpas, b. n. *Qui est de niveau; horizontal.* —, byw. *A fleur d'eau; horizontalement.*
Waterpas (-ssen), o. *Niveau*, m. Het het — afmeten. *Niveler.*
Waterpasmeter (-s), m. *Niveleur*, m.
Waterpasmeting, v. *Nivellement*, m.
Waterpassen, b. w. *Niveler.*
Waterpeerd (-en), o. *Hippopotame, cheval marin*, m.
Waterpeil (-en), o. *Jauge*, f.
Waterpeper (z. mv.), v. *Hydropiper, poivre d'eau, curage*, m., *persicaire*, f.
Waterpilaer, m. *zie* Waterhoos.
Waterpimpernel (z. mv.), v. *Pimprenelle des marais*, f.
Waterpissebed (-dden), v. *Aselle*, m.
Waterplaets (-en), v. *Abreuvoir*, m.; *aiguade* (t. de mar.), f.
Waterplant (-en), v. *Plante aquatique*, ou *aquatile*, f.
Waterplas (-ssen), m. *Mare, flaque*, f.
Waterpoel, m. *zie* Waterplas.
Waterpokken, v. mv. *Petite vérole volante, varicelle*, f.
Waterpomp (-en), v. *Pompe*, f.
Waterpoort (-en), v. *Porte qui donne sur l'eau*, f.
Waterpot (-tten), m. *Pot de chambre*, m.
Waterproef (-ven), v. *Épreuve par l'eau; ordalie*, f.
Waterpuist, v. *zie* Waterpokken.
Waterpunge, v. *zie* Watereppe.
Waterput (-tten), m. *Puits*, m.
Waterpyp (-en), v. *Uretère* (t. d'anat.), m.
Waterrad (-en, -eren, -ers), o. *Roue qui tourne par le moyen de l'eau* ou *qui sert à élever de l'eau*, f.
Waterradys, v. *Raifort; radis d'eau*, m.
Waterraef (-aven), v. *Corbeau de mer, cormoran*, m.
Waterranonkel (-s), m. *en* v. *Brouille blanche*, f.
Waterrat (-tten), v. *Rat d'eau*, m.
Waterroos (-ozen), v. *Nénuphar; volet* (plante), f.
Waterruit, v. (plant). *Thalictron*, m.
Waterryk, b. n. *Abondant en eau.*
Waterscheut (-en), v. *Faux-bois* (t. de jardinier), m.; *branche gourmande*, f.
Waterschip, o. *zie* Waterschuit.
Waterschorpioen (-en), m. *Scorpion aquatique*, m.
Waterschout (-en), m. *Commissaire du port, bailli maritime*, m.
Waterschouw (z. mv.), v. *Inspection des eaux*, f.
Waterschouw, b. n. *zie* Waterschuw.
Waterschouwer, m. *zie* Waterschuwer.
Waterschroef (-ven), v. *Vis d'Archimède*, f.
Waterschuit (-en), v. *Bâteau dans lequel* ou *transporte l'eau douce*, m.
Waterschuw, b. n. *Hydrophobe.*
Waterschuwer (-s), m. *Hydrophobe*, m.
Waterschuwing (z. mv.), v. *Hydrophobie; rage*, f.
Waterslak, v. *zie* Waterschroef.
Waterslang (-en), v. *Serpent aquatique*, m.; *hydre*, f.
Waterslot (-en), o. *Château d'eau*, m.
Watersluis (-zen), v. *Écluse*, f.
Watersnep (-ppen), v. *Bécassine*, f.
Watersnood (-en), m. *Danger* ou *malheur causé par l'eau*, m.
Waterspin (-nnen), v. *Araignée aquatique*, f.
Waterspoor (-oren), o. *Voie d'eau*, f.
Watersprong (-en), m. *Jet d'eau*, m.
Waterspuit (-en), v. *Seringue, pompe à incendie*, f.
Waterstad (-eden), v. *Partie d'une ville située sur l'eau*, f.
Waterstaet, m. *Waterstat*, m.; *administration des eaux, des digues etc.*, f.
Waterstaf, m. *Trident de Neptune; empire sur mer*, m.
Watersteen (-en), m. *Évier*, m.
Waterstoffe, v. *Hydrogène*, m.
Waterstoflucht, v. *Gaz hydrogène*, m.
Waterstoof, v. *Bain-marie*, m.
Waterstoom, m. *Vapeur d'eau*, f.
Waterstrael (-alen), m. *Jet d'eau*, m.
Waterstraet (-aten), v. *Ravin*, m.; *ravine*, f.
Waterstroom (-en), m. *Torrent, courant de l'eau*, m.
Waterstruik (-en), m. *Arbuste aquatique*, m.
Watertanden (ik watertandde, heb gewatertand), o. w. *Désirer ardemment.* Dat doet my —. *Cela me fait venir l'eau à la bouche.*
Watertogt, m. *Tirant*, m.
Waterton (-nnen), v. *Tonne où l'on met de l'eau*, f.
Watertor (-rren), v. *Dytique* (insecte), m.
Wateruerglas (-zen), o. } *Clepsydre, horloge*
Wateruerwerk (-en), o. } *d'eau*, f.
Waterval (-llen), m. *Cascade, chute d'eau; cataracte*, f.
Watervaren, v. *Fougère aquatique*, f.
Watervat (-en), o. *Tonne où l'on met de l'eau*, f.; *baquet à l'eau*, m.; *fontaine*, f. —en. *Vaisseaux lymphatiques* (t. d'anat.), m. pl.
Watervatbreuk (-en), v. *Hydrocirsocèle*, f.
Waterveld, o. *Surface de l'eau; la plaine liquide*, f.
Waterverf (z. mv.), v. *Couleur d'eau, détrempe, aquarelle*, f.
Waterverheveling (-en), v. *Météore*, m.
Waterverwig, b. n. *De couleur d'eau.*
Watervisch, m. *zie* Waterzooi.
Watervlakte, v. *Plaine liquide*, f.
Watervleeschbreuk (-en), v. *Sarco-hydrocèle*, f.
Watervlieg (-en), v. *Mouche aquatique*, f.
Watervlier, v. *Sureau de marais; aubier*, m.
Watervliet (-en), m. *en* v. *Eau courante*. f.; *ruisseau*, m.
Watervloed (-en), m. *Inondation*, f.; *débordement; torrent*, m. Algemeene —. *Déluge*, m.

Watervlooi (-ljen), v. *Puce d'eau*, f.
Watervogel (-s), m. *Oiseau aquatique*, m.
Watervoorspelkunde (z. mv.), v. *Hydromancie; hydroscopie*, f.
Watervrees (z. mv.), v. *Hydrophobie*, f.
Watervuerbal (-llen), m. *Feu grégeois*, m.
Waterwaeg (-agen), v. *Hydromètre; pèse-liqueur; niveau*, m.
Waterwee, o. *Mal de mer*, m.
Waterweegkunde (z. mv.), v. *Hydrostatique*, f.
Waterwel (-llen), v. *Source d'eau; fontaine*, f.
Waterwerk (-en), o. *Machine hydraulique*, f.; *jet d'eau*, m.; *eaux*, f. pl.
Waterwerkkunde, v. *Hydraulique*, f.
Waterwerkkundig, b. n. *Hydraulique*.
Waterwerktuig (-en), o. *Machine hydraulique*, f.
Waterwichelary, v. *Hydromancie*, f.
Waterwiel, o. *zie* Waterrad.
Waterwilg, m. *Osier*, m.
Waterworm (-en), m. *Ver aquatique*, m.; *naïade*, f.
Waterzoo, v. } *Poisson de rivière, qu'on mange*
Waterzooi, v. } *sans sauce*, m.
Waterzucht (z. mv.), v. *Hydropisie*, f.
Waterzuchtig, b. n. *Hydropique*.
Waterzuchtige (-n), m. *Hydropique*, m.
Waterzuiper, m. *zie* Waterdrinker.
Waterzwaluw (-en), v. *Hirondelle de mer*, f.
Waterzwyn (-en), o. *Cabiai* (animal), m.
Watte (-n), v. *Ouate*, f. Wollen —. *Bourre-lanice*, f.
Watten, onv. b. n. *Qui est d'ouate*.
Wat voor een, voornw. *Quel; quelle*.
*Waywode (-n), m. *Vayvode* (gouverneur), m.
We, voornw. *Nous*.
Web (-bben), v. *en* o. *Tissu*, m; *toile*, f.
Webbe, v. *en* o. *zie* Web.
Webscheren, o. w. *Ourdir une trame*.
Wech enz. *zie* Weg enz.
Wed (-dden), o. *Abreuvoir*, m. —, wade. *Gué*, m.
Wed, v. *zie* Wedding.
Wedde (-n), v. *Pension*, f.
Wedden (ik weddede, heb gewed), b. *en* o. w. *Parier*, *gager*.
Weddenschap, v. *zie* Wedding.
Wedder (-s), m. *Parieur*, *gageur*, m.
Wedding (-en), v. *Pari*, m., *gageure*, f.
Weder (z. mv.), o. *Temps*, m. Het is schoon —. *Il fait beau temps*. Stil —. *Temps calme*.
Weder, m. *zie* Weêr, m.
Weder, byw. *De nouveau*, *encore*, *derechef*. Doe het niet —. *Ne le faites plus*. — voor den dag komen. *Reparaître*. — aaneenlymen. *Recoller*.
Wederaengeworven, v. d. van wederaenwerven.
Wederaenhaken (ik haekte weder aen, heb wederaengehaekt), b. w. *Raccrocher*.
Wederaentrekking, v. *Réattraction*, f.
Wederaenwerven (ik wierf weder aen, heb wederaengeworven), b. w. *Rengager*.
Wederaenwerving, v. *Rengagement*, m.
Wederafbreken (ik brak weder af, heb wederafgebroken), b. w. *Redémolir*.
Wederafbrengen (ik bragt weder af, heb wederafgebragt), b. w. *Redescendre*.
Wederafgebragt, v. d. van wederafbrengen.
Wederafgebroken — wederafbreken.
Wederafgeklommen — wederafklimmen.
Wederafklimmen (ik klom weder af, ben wederafgeklommen), o. w. *Redescendre*.
Wederafkomen, o. w. *zie* Wederafklimmen.
Wederaflaten (ik liet weder af, heb wederafgelaten), b. w. *Redescendre*.
Wederafveerdigen (ik veerdigde weder af, heb wederafgeveerdigd), b. w. *Redépêcher*.
Wederafstand, m. *Rétrocession*, f.
Wederantwoord (-en), o. *Réplique; duplique*, f.
Wederantwoorden (ik antwoordde weder, heb wedergeantwoord), b. w. *Répliquer; dupliquer*.
Wederbakken (ik bakte weder, heb wedergebakken), b. w. *Recuire*.
Wederbaren (ik wederbaerde, heb wederbaerd), b. w. *Régénérer*.
Wederbaring (z. mv.), v. *Régénération*, f.
Wederbegeeren (ik begeerde weder, heb wederbegeerd), b. w. *Redemander*.
Wederbegeering (z. mv.), v. *Action de redemander*, f.
Wederbekomen (ik bekwam weder, heb wederbekomen), b. w. *Ravoir*, *recouvrer; rattraper*.
Wederbekoming, v. *Recouvrement* (*de deniers*), m.
Wederbelegging, v. *Remploi*, m.
Wederbeloonen (ik beloonde weder, heb wederbeloond), b. w. *Récompenser de nouveau*.
Wederbelooning, v. *Nouvelle récompense*, f.
Wederbeloven (ik beloofde weder, heb wederbeloofd), b. w. *Repromettre*.
Wederberaedslagen (ik beraedslaegde weder, heb wederberaedslaegd), o. w. *Redélibérer*.
Wederbeslaen (ik besloeg weder, heb wederbeslagen), b. w. *Referrer*.
Wederbetwisten (ik betwistte weder, heb wederbetwist), b. w. *Redébattre*.
Wederbevolken (ik bevolkte weder, heb wederbevolkt), b. w. *Repeupler*.
Wederbevolking (z. mv.), v. *Action de repeupler*, f.; *repeuplement*, m.
Wederbloeijen (ik bloeide weder, heb wedergebloeid), o. w. *Refleurir*.
Wederbouwen (ik bouwde weder, heb wedergebouwd), b. w. *Rebâtir*.
Wederbouwing (z. mv.), v. *Action de rebâtir*, f.; *rétablissement*, m.
Wederbrengen (ik bragt weder, heb wedergebragt), b. w. *Rapporter; reporter; ramener; reconduire*.
Wederbrenger (-s), m. *Celui qui rapporte* ou *ramène*.
Wederbrenging (z. mv.), v. *Action de rapporter* ou *de ramener*, f.
Wederbrengster (-s), v. *Celle qui rapporte* ou *ramène*.
Wederbyten (ik beet weder, heb wedergebeten), b. w. *Remordre*.
Wederdienen (ik diende weder, heb wedergediend), o. w. *Rendre un service réciproque*.
Wederdienst, m. *Service réciproque*, m.
Wederdienstneming, v. *Rengagement*, m.
Wederdood, v. *Polytric* (plante), m.
Wederdoop (z. mv.), m. *Second baptême*, m.; *rebaptisation*, f.
Wederdoopen, b. w. *Rebaptiser*.
Wederdoopen (het), o. *zie* Wederdoop.
Wederdoopers, m. mv. *Rebaptisants*, m. pl.
Wederdoopery, v. *zie* Wederdoop.
Wederdoorbladeren (ik doorbladerde weder, heb wederdoorbladerd), b. w. *Refeuilleter*.
Wederdrukken, b. w. *zie* Herdrukken.
Wedereisch, m. *Réconvention* (t. de pal.), f.

Wedereischen (ik eischte weder, heb wederge-ëischt), b. w. *Redemander; reconvenir; réclamer; revendiquer.*
Wedereischer (-s), m. *Réclamateur*, m.
Wedereisching, v. *Réclamation, revendication*, f.
Wederga, v. zie Wedergade.
Wedergade (z. mv.), v. *Pareil*, m.
Wedergadeloos, b. n. *Incomparable.* —, byw. *Sans pareil.*
Wedergaef (z. mv.), v. *Reddition; restitution*, f.
Wedergaen (ik ging weder, ben wedergegaen), o. w. *Retourner; aller de nouveau.*
Wedergalm, m. zie Weêrgalm.
Wedergave, v. zie Wedergaef.
Wedergebeten, v. d. van wederbyten.
Wedergeboorte (z. mv.), v. *Régénération; renaissance*, f.
Wedergeboren, b. n. *Régénéré.*
Wedergebragt, v. d. van wederbrengen.
Wedergekocht — wederkoopen.
Wedergekregen — wederkrygen.
Wedergelden, b. w. zie Vergelden.
Wedergescholden, v. d. van wederschelden.
Wedergesloten — wedersluiten.
Wedergeven (ik geef weder, gaf weder, heb wedergegeven), b. w. *Rendre; restituer; redonner; rembourser.*
Wedergeving (z. mv.), v. *Restitution*, f.; *remboursement*, m.
Wedergevonden, v. d. van wedervinden.
Wedergewennen (zich) (ik gewende my weder, heb my wedergewend), wed. w. *Se raccoutumer.*
Wedergezeid, v. d. van wederzeggen.
Wedergezonden — wederzenden.
Wederglans, m. zie Weêrschyn.
Wedergloed (z. mv.), m. *Feu réciproque*, m.
Wedergroet (z. mv.), m. *Salut réciproque; contre-salut* (t. de mar.), m.
Wedergroeten (ik groette weder, heb wedergegroet), b. w. *Ressaluer; rendre le salut.*
Wedergunst (-en), v. *Faveur* ou *grâce réciproque*, f.
Wederhaek, m. zie Weêrhaek.
Wederhalen (ik haelde weder, heb wedergehaeld), b. w *Aller chercher faire revenir.*
Wederhandelen (ik handelde weder, heb wedergehandeld), b. w *Remanier.*
Wederhandeling, v. *Remaniement*, m.
Wederhebben (ik had weder, heb wedergehad), b. w *Ravoir recouvrer.*
Wederhelft (-en), v. *Moitié, épouse*, f.
Wederhield zie Wederhouden
Wederhoorig, b. n. *Réciproque; mutuel.* — werkwoord. *Verbe réciproque.* —, hardnekkig. *Opiniâtre; rebelle.* De —en straffen. *Punir les rebelles.* —, byw. zie Wederhooriglyk.
Wederhoorigheid (z. mv.), v. *Réciprocité*, f. —, hardnekkigheid. *Opiniâtreté; rébellion*, f.
Wederhooriglyk, byw. *Réciproquement; mutuellement.* —, hardnekkiglyk. *Opiniâtrément.*
Wederhouden (ik wederhield, heb wederhouden), b. w. *Retenir; empêcher; arrêter; détourner.*
Wederhouding (z. mv.), v. *Retenue*, f.; *empêchement*, m.
Wederik, o. *Lysimachie, salicaire* (plante), f.
Wederinhuring, v. *Réconduction*, f.
Wederinkomen, o. w. *Rentrer.* Het —. *La rentrée.*
Wederinkoop, m. *Rachat; réméré*, m.

Wederinpakken (ik pakte weder in, heb wederingepakt), b. w. *Remballer.*
Wederinschepen (ik scheepte weder in, heb wederingescheept), b. w. *Rembarquer.* Zich —. *Se rembarquer.*
Wederinscheping, v. *Rembarquement*, m.
Wederinslaen (ik sloeg weder in, heb wederingeslagen), b. w. *Reficher.*
Wederintrekken, b. w. *Rétracter.*
Wederinwikkelen (ik wikkelde weder in, heb wederingewikkeld), b. w. *Rengager.*
Wederinwikkeling, v. *Rengagement*, m.
Wederkaetsen (ik kaetste weder, heb wedergekaetst), b. w. *Renvoyer (d'un coup de main).* —, terugstralen. *Réfléchir, réverbérer; répercuter.*
Wederkaetsend, b. n. *Anacamptique.*
Wederkaetsing, v. *Renvoi*, m. —, terugstraling. *Réverbération; réflexion, répercussion*, f.; *reflet*, m.
Wederkans, v. *Revanche*, f. Zonder — te geven. *A coupe-cu.*
Wederkant (-en), m. *Côté opposé*, m.
Wederkauwen, o. w. zie Herkauwen.
Wederkeer (z. mv.), m. *Retour*, m. Regt van —. *Droit de postliminie.*
Wederkeeren (ik keerde weder, ben wedergekeerd), o. w. *Retourner, s'en retourner; revenir.*
Wederkeerig, b. n. *Réciproque; mutuel; respectif; réfléchi.* —, byw. zie Wederkeeriglyk.
Wederkeerigheid (z. mv.), v. *Réciprocité*, f.
Wederkeeriglyk, byw. *Réciproquement; mutuellement; respectivement.*
Wederkeering (z. mv.), v. *Retour*, m.
Wederklank, m. zie Weêrklank.
Wederkomen (ik kwam weder, ben wedergekomen), o. w. *Revenir; retourner.*
Wederkomst (z. mv.), v. *Retour*, m.
Wederkoopen (ik kocht weder, heb wedergekocht), b. w. *Racheter.*
Wederkooping, v. *Rachat, réméré*, m.
Wederkrygbaer, b. n. } *Recouvrable.*
Wederkrygelyk, b. n. }
Wederkrygen (ik kreeg weder, heb wedergekregen), b. w. *Recouvrer, ravoir rattraper.*
Wederkryging (z. mv.), v. *Recouvrement*, m.
Wederlegbaer, b. n. *Qu'on peut réfuter.*
Wederleggen (ik wederleide, heb wederlegd (wederleid), b. w. *Réfuter.*
Wederlegger (-s), m. *Celui qui réfute.*
Wederlegging, v. *Réfutation*, f.
Wederlegster (-s), v. *Celle qui réfute.*
Wederleid, v. d. van wederleggen.
Wederleveren (ik leverde weder, heb wedergeleverd), b. w. *Remettre* ou *livrer de nouveau.*
Wederlevering (z. mv.), v. *Action de livrer de nouveau*, f.
Wederliefde (z. mv.), v. *Amour réciproque* ou *mutuel*, m.
Wederloon, m. en o. zie Vergelding.
Wederloonen (ik loonde weder, heb wedergeloond), b. w. *Récompenser.*
Wedermin, v. zie Wederliefde.
Wedermoeds, byw. *Malgré.*
Wedernaziening, v. *Récolement*, m.
Wedernemen (ik neem weder, nam weder, heb wedergenomen), b. w. *Reprendre.*
Wedernooden (ik noodde weder, heb wedergenood), b. w. *Inviter* ou *convier réciproquement.*
Wedernoodigen, b. w. zie Wedernooden.

Wedernooding, v. *Invitation réciproque*, f.
Wederom, byw. *De nouveau, derechef, encore une fois.*
Wederomreis, v. *Retour d'un voyage*, m.
Wederontbeten, v. d. van wederontbyten.
Wederontbyten (ik ontbeet weder, heb wederontbeten), o. w. *Redéjeûner.*
Wederontmoeten (ik ontmoette weder, heb en ben wederontmoet), o. w. *Rencontrer une seconde fois.*
Wederopbouwen (ik bouwde weder op, heb wederopgebouwd), b. w. *Rebâtir; reconstruire; réédifier.*
Wederopbouwing (z. mv.); v. *Reconstruction; réédification*, f.
Wederopenen (ik opende weder, heb wedergeopend), b. w. *Rouvrir.*
Wederopkomst, v. *Renaissance*, f.
Wederopregten (ik regtte weder op, heb wederopgeregt), b. w. *Rétablir; relever; redresser; restaurer.* Zich —. *Se redresser.*
Wederopregter (-s), m. *Celui qui rétablit; restaurateur*, m.
Wederopregting (z. mv.), v. *Rétablissement; redressement*, m.; *restauration*, f.
Wederopstanding (z. mv.), v. *Résurrection*, f.
Wederopvatten (ik vattede weder op, heb wederopgevat), b. w. *Reprendre, recommencer.*
Wederopvatting, v. *Reprise*, f.
Wederoverdragen, b. w. *Référer.*
Wederoverdragt, v. *Rétrocession*, f.
Wederoverhalen, b. w. *Cohober* (t. de chim.).
Wederoverhaling, v. *Cohobation, repasse* (terme de chim.), f.
Wederoverhooren (ik overhoorde weder, heb wederoverhoord), b. w. *Reconfronter.*
Wederoverhooring, v. *Reconfrontation*, f.
Wederoverziening, v. *Récolement*, m.
Wederparty (z. mv.), v. *Partie adverse*, f.; *adversaire; antagoniste*, m.
Wederpartyder (-s), m. *Adversaire; antagoniste*, m.
Wederpartydig, b. n. *Adverse, contraire, opposé.*
Wederregtelyk, b. n. *Injuste.* —, byw. *Injustement.*
Wederregtelykheid, v. *Injustice*, f.
Wederriep. *zie* Wederroepen.
Wederroepelyk, b. n. *Révocable.*
Wederroepelykheid, v. *Révocabilité*, f.
Wederroepen (ik wederriep, heb wederroepen), b. w. *Révoquer; rétracter.* Zyn woord —. *Se rétracter.* —, terugroepen. *Rappeler.*
Wederroepend, b. n. *Révocatoire.*
Wederroeping (z. mv.), v. *Révocation; rétractation*, f.; *rappel*, m.
Wederschelden (ik schold weder, heb wedergescholden), b. w. *Injurier mutuellement; se dire des injures mutuelles.*
Wederschyn, m. *zie* Weêrschyn.
Wederslaen (ik sloeg weder heb wedergeslagen), b. w. *Refrapper.*
Wederslechten (ik slechtte weder, heb wedergeslecht), b. w. *Redémolir.*
Wedersluiten (ik sloot weder, heb wedergesloten), b. w. *Refermer.*
Wedersmaek m. *zie* Weêrsmaek.
Wederspalt enz. *zie* Wederspannigheid enz.
Wederspanneling (-en), m. *Rebelle; mutin*, m.
Wederspannen. *zie* Tegenstreven.
Wederspannig, b. n. *Rebelle, mutin, revêche; rétif; récalcitrant; opiniâtre; désobéissant.* —, byw. *zie* Wederspanniglyk.
Wederspannigheid (z. mv.), v. *Rébellion, mutinerie; désobéissance; opiniâtreté*, f.
Wederspanniglyk, byw. *D'une manière rebelle; opiniâtrément.*
Wederspoed enz. *zie* Tegenspoed enz.
Wederspraek (z. mv.), v. *Contradiction; réplique; réfutation*, f.
Wedersprak. *zie* Wederspreken.
Wederspreekster (-s), v. *Celle qui aime à contredire.*
Wedersprekelyk, b. n. *Contestable.*
Wederspreken (ik wederspreek, wedersprak, heb wedersproken), b. w. *Contredire; répliquer à.*
Wedersprekend, b. n. *Contrariant; contradictoire.*
Wederspreker (-s), m. *Esprit de contradiction, contradicteur*, m.
Wedersprekіng (z. mv.), v. *Contradiction; réplique; opposition*, f.
Wedersproken, v. d. van wederspreken
Wederstaen (ik wederstond, heb wederstaen), b. en o. w. *Résister; s'opposer à; tenir tête à.* Den vyand —. *Résister à l'ennemi.*
Wederstaenbaer, b. n. *A quoi l'on peut résister.*
Wederstand (z. mv.), m. *Résistance, opposition*, f. — doen of bieden. *Résister, opposer de la résistance.*
Wederstandelyk, b. n. *zie* Wederstaenbaer.
Wederstander (-s), m. *Celui qui résiste; adversaire; antagoniste*, m.
Wederstond. *zie* Wederstaen.
Wederstoot, m. *zie* Wederstuit.
Wederstooten (ik stiet weder, heb wedergestooten), b. w *Repousser.*
Wederstreven (ik wederstreef, wederstreefde, heb wederstreefd), b. en o. w. *Résister* ou *s'opposer à; contre-carrer contrarier.*
Wederstrever (-s), m. *Antagoniste, adversaire*, m.
Wederstrevig, b. n. *Opposant; contraire; rebelle.*
Wederstreving (z. mv.), v. *Opposition; résistance*, f.
Wederstuit, m. *Contre-coup; rebondissement*, m.
Wedertael, v. *Réplique*, f.
Wedertoon, m. *zie* Weêrklank.
Wederty (z. mv.), o. *Retour de la marée*, m.
Wederuitdeelen (ik deelde weder uit, heb wederuitgedeeld), b. w *Redistribuer.*
Wederuitdeeling, v. *Redistribution*, f.
Wederuitspruiting, v. *Reproduction*, f.
Wederuitvoeren (ik voerde weder uit, heb wederuitgevoerd), b. w. *Réexporter.*
Wederuitvoering, v. *Réexportation*, f.
Wedervaert, v. *Retour* m
Wedervaren (het wedervoer, is wedervaren), onp. w. *Arriver.* — (ik voer weder, ben wedergevaren), o. w. *Retourner, s'en retourner.* Het —. *zie* Wedervaring.
Wedervaring, v. *Aventure; rencontre*, f.; *événement*, m.
Wedervastmaken, b. w. *Rattacher.*
Wederverbindtenis, v. *Rengagement*, m.
Wedervereenigen (ik vereenigde weder, heb wedervereenigd), b. w. *Réunir; recomposer.*
Wedervereeniging, v. *Recomposition*, f.
Wedervergelden (ik vergold weder, heb wedervergolden), b. w. *Rendre la pareille, revaloir; user de représailles; réciproquer; récompenser.*
Wedervergelding (-en), v. *Action de rendre la pareille; réciprocation*, f.; *représailles*, f. pl.
Wedervergolden, v. d. van wedervergelden.

Wederverguldeu (ik verguldde weder, heb wederverguld), b. w. *Redorer.*
Wederverhuring, v. *Relocation*, f.
Wederverklaren (ik verklaer weder, verklaerde weder, heb wederverklaerd), b. w. *Redéclarer.*
Wederverkoopen, b. w. *zie* Weêrverkoopen.
Wederverkoopen (het), o. *Revente*, f.
Wederverlevendiging, v. *Revivification*, f.
Wederverlossen (ik verloste weder, heb wederverlost), b. w. *Redélivrer.*
Wederverpachting, v. *zie* Wederverhuring.
Wederverpanden (ik verpandde weder, heb wederverpand), b. w. *Rengager.*
Wederverpanding, v. *Rengagement*, m.
Wederverpligten (ik verpligtte weder, heb wederverpligt), b. w. *Rengager.* Zich —. *Se rengager.*
Wedervinden (ik vond weder, heb wedergevonden), b. w. *Retrouver.*
Wedervoer. *zie* Wedervaren.
Wedervoortbrenging, v. *Reproduction*, f.
Wedervragen (ik vraeg weder, vroeg (vraegde) weder, heb wedergevraegd), b. w. *Redemander.*
Wederwaerdig, b. n. *Disgracieux; dédaigneux.* —, byw. *zie* Wederwaerdiglyk.
Wederwaerdigheid (-heden), v. *Disgrâce; adversité*, f.; *malheur*, m. —, verachting. *Dédain; mépris*, m.
Wederwaerdiglyk, byw. *Dédaigneusement, avec mépris; disgracieusement.*
Wederwenden (ik wendde weder, heb wedergewend), b. w. *Revirer* (t. de mar.). Het —. *Revirement*, m.
Wederwerken, o. w. *zie* Terugwerken.
Wederwerking, v. *Réaction*, f.
Wederwil (z. mv.), m. *Répugnance; aversion*, f.; *dégoût*, m. In — van. *Malgré, en dépit de.*
Wederwillig, b. n. *zie* Wederspannig *en* Rampspoedig.
Wederwinnen, b. w. *zie* Herwinnen.
Wederwoord (z. mv.), o. *Réponse; réplique*, f.
Wederwraek (z. mv.), v. *Vengeance; revanche*, f.; *représailles*, f. pl.
Wederzeggen (ik zeide weder, heb wedergezeid (wedergezegd), o. w. *Redire.* — (ik wederzeide, heb wederzeid (wederzegd). *Refuser, rejeter.* —, tegenspreken. *Contredire.*
Wederzeid, v. d. van wederzeggen.
Wederzeide. *zie* Wederzeggen.
Wederzenden (ik zond weder, heb wedergezonden), b. w. *Renvoyer.*
Wederzending, v. *Renvoi*, m.
Wederzien (ik zag weder, heb wedergezien), b. w. *Revoir.* Tot —s. *Au revoir, adieu.*
Wederzin (z. mv.), m. *Dégoût*, m.; *aversion*, f. —s. *Respectivement.*
Wederzyde (-n), v. *Côté opposé*, m. Van —, aen —. *Mutuellement; réciproquement; de part et d'autre.*
Wederzyds, byw. *Mutuellement; réciproquement, de part et d'autre.*
Wederzydsch, b. n. *Mutuel; réciproque; respectif.*
Wedloop (-en), m. *Course*, f.
Wedloopen, o. w. *Faire des courses.* Het —. *Course*, f.
Wedlooper (-s), m. *Coureur*, m.
Wedprys, m. *Prix proposé dans un pari*, m.; *gageure*, f.
Wedspel (-en), o. *Pari*, m., *gageure; course; lutte*, f.
Wedster (-s), v. *Parieuse; gageuse*, f.
Wedstryd, m. *Course; lutte*, f.
Weduw, v. *zie* Weduwe.
Weduwael (-alen), m. *Loriot* (oiseau), m.
Weduwaeltje (-s), o. *Petit loriot*, m.
Weduwe (-n), v. *Veuve*, f. — (van grooten rang). *Douairière*, f.
Weduwelyk, b. n. *De veuve.*
Weduwenaer (-s,-aren), m. *Veuf*, m.
Weduwenbeurs, v. *zie* Weduwkas.
Weduwenjaer, o. *An de viduité*, m.
Weduwgeld, o. *Fonds pour l'entretien des veuves*, m.
Weduwgift (-en), v. *Douaire*, m.
Weduwkas, v. *Caisse pour l'entretien des veuves*, f.
Weduwlyk, b. n. *De veuve.*
Weduwman, m. *zie* Weduwenaer.
Weduwschap (z. mv.), o. *Veuvage*, m.; *viduité*, f.
Weduwschat, m. *zie* Weduwgift.
Weduwstaet, m. *zie* Weduwschap.
Weduwvrouw (-en), v. *Veuve*, f.
Wee! tusschenw. *Hé! aïe! ouf! malheur!* — u! *Malheur à vous!*
Wee (weeën), o. *Douleur*, f., *mal*, m. Iemand — doen. *Faire mal à quelqu'un.* —, znw. *Malheur*, m.
Weedasch (z. mv.), v. *Védasse* (sorte de potasse), f.
Weedaschton (-nnen), v. *Tonne*, f., ou *tonneau à védasse*, m.
Weede (z. mv.), v. *Guède*, f.; *pastel* (plante), m. Met — verwen. *Guéder.*
Weedebloem (-en), v. *Fleur de guède*, f.
Weedom (z. mv.), m. *Douleur, souffrance; peine*, f.; *mal*, m.
Weefgetouw (-en), o. *Métier de tisserand*, m.
Weefkam (-mmen), m. *Lame*, f., *peigne de tisserand, ros, rot*, m.
Weefkammaker (-s), m. *Fabricant de peignes de tisserand, rotier*, m.
Weefkunst, v. *zie* Wevery.
Weefsel (-s), o. *Tissu*, m., *tissure*, f.
Weeftouw, o. *zie* Weefgetouw.
Weeg. *zie* Weg.
Weegbree (z. mv.), v. *Plantain*, m.; *chassebosse* (plante), f.
Weegbreeblad (-en, -eren), o. *Feuille de plantain*, f.
Weegbreewater (z. mv.), o. *Eau de plantain*, f.
Weegen enz. *zie* Wegen.
Weegglas (-zen), o. *Pèse-liqueur; aréomètre*, m.
Weeghaek (-aken), m. *Peson*, m.; *romaine*, f.
Weeghout, o. *zie* Weeghaek.
Weeghuis (-zen), o. *Balance*, f.; *poids public*, m.
Weegkunde (z. mv.), v. *Statique*, f.
Weegluis (-zen), v. *Punaise*, f.
Weegluisje (-s), o. *Petite punaise*, f.
Weegluiskruid (z. mv.), o. *Herbe aux punaises*, f.
Weegschael (-alen), v. *Balance*, f.; *bassin, plateau de balance*, m.
Weegschaelmaker (-s), m. *Balancier*, m.
Weegschaeltje (-s), o. *Petite balance*, f.; *petit bassin de balance*, m.
Weegsteen (-en), m. *Pierre servant de poids*, f.
Week (z. mv.), o. *Hypocondre* (t. d'anat.), m.; *mie* (*de pain*), f.

Week (weken), v. *Semaine*, f. By de —, 's — s. *Par semaine.* Goede —. *Semaine sainte.*
Week, b. n. *Mou, mol, mollet; tendre; maniable; délicat.* — maken. *Amollir, ramollir;* (fig.) *émouvoir.* — worden. *S'amollir.* Zoo — als was. *Mou comme de la cire.* — vleesch. *Chair mollasse.* —, teeder. *Faible, délicat.*
Week. zie Wyken.
Weekachtig, b. n. *Mollet, mollasse; flasque.*
Weekachtigheid (z. mv.), v. *Mollesse*, f.
Weekbak (-kken), m. *Baquet*, m., ou *auge où l'on met tremper quelque chose, trempoire*, f.
Weekbakken, b. n. *Tendre;* (fig.) *mou, mol.*
Weekbeenig, b. n. *Cartilagineux.*
Weekblad (-en), o. *Feuille*, f., ou *journal hebdomadaire*, m.
Weekbladdrukker (-s), m. *Imprimeur d'un journal hebdomadaire*, m.
Weekbladschryver (-s), m. *Rédacteur d'un journal hebdomadaire*, m.
Weekblaedje (-s), o. *Petit journal hebdomadaire*, m.
Weekeling (-en), m. *Homme mou* ou *efféminé*, m.
Weekelyk, b. n. *Délicat, faible; mollasse; flasque.* —, byw. *Délicatement; mollement.*
Weekelykheid (z. mv.), v. *Délicatesse; faiblesse; mollesse*, f.
Weekelyks. zie Wekelyks enz.
Weeken (ik weekte, heb geweekt), b. w. *Tremper; détremper.* —, o. w. *Tremper.*
Weekgeld (-en), o. *Semaine* (paye de la semaine), f.
Weekhartig enz. zie Weekhertig enz.
Weekhertig, b. n. *Tendre; sensible; mou; pusillanime.* —, byw. zie Weekhertiglyk.
Weekhertigheid (z. mv.), v. *Tendresse; sensibilité, compassion; pusillanimité; mollesse*, f.
Weekhertiglyk, byw. *Tendrement; avec sensibilité* ou *compassion; pusillanimement.*
Weekheid (z. mv.), v. *Mollesse; délicatesse; faiblesse*, f.
Weekhoevig, b. n. *Qui a les cornes* ou *les sabots tendres.*
Weekhuer, v. *Loyer qu'on paie par semaine*, m.
Weeking, v. *Délayement*, m.; *macération* (t. de chim.), f.
Weekjes, byw. *Un peu mollement.*
Weekkuip, v. zie Weekbak.
Weeklage (-n), v. *Lamentation, plainte*, f.
Weeklagen (ik weeklaeg, weeklaegde, heb geweeklaegd), o. w. *Se lamenter, se plaindre, gémir.*
Weeklaging, v. zie Weeklagt.
Weeklagt (-en), v. *Plainte, lamentation*, f.; *gémissement*, m.
Weekluis (-zen), v. *Punaise*, f.
Weekmakend, b. n. *Émollient.*
Weekmaking, v. *Action de ramollir, malaxation*, f.
Weekmarkt, v. zie Weekmerkt.
Weekmerkt (-en), v. *Marché de la semaine*, m.
Weekmoedig enz. zie Weekhertig enz.
Weekschrift, o. zie Weekblad.
Weelde (z. mv.), v. *Luxe*, m.; *volupté*, f.; *délices*, f. pl.
Weeldehof, m. *Jardin de délices*, m.
Weelderig, b. n. *Voluptueux; sensuel.* —, welig. *Qui croît bien.*
Weelderigheid, v. zie Weelde.
Weelderiglyk, byw. *Voluptueusement; sensuellement.*
Weeldig, b. n. zie Weelderig.
Weeldigheid, v. zie Weelde.
Weelig, b. n. zie Welig.
Weemoed, m. zie Weemoedigheid.
Weemoedig, b. n. *Triste, abattu, affligé; tendre; touchant; sensible.* — maken. *Apitoyer.* — worden. *S'apitoyer.* —, byw. *Tristement; tendrement.*
Weemoedigheid (z. mv.), v. *Tristesse, affliction; douleur; tendresse; sensibilité*, f.
Weemoediglyk, byw. *Tristement; tendrement.*
Weenachtig, b. n. *Pleureux.*
Weenen. *Vienne* (ville), f.
Weenen (ik weende, heb geweend), o. w. *Pleurer, verser des larmes.*
Weenend, b. n. *Pleurant.*
Weener (-s), m. *Pleureur*, m.
Weening (z. mv.), v. *Action de pleurer*, f.; *pleurs*, m. pl.; *larmes*, f. pl.
Weenster (-s), v. *Pleureuse*, f.
Weepsch, b. n. *Fade, insipide.*
Weêr (-en), m. *Mouton*, m.
Weer (z. mv.), v. *Défense; résistance*, f. Zich in de — of te — stellen. *Se mettre en état de défense, se défendre.* Vroeg in de — zyn. *Être en action de bon matin.* —, moeite. *Peine*, f.
Weêr, byw. zie Weder, byw.
Weer (-en), o. *Durillon; cal*, m.; *callosité*, f. —en krygen. *Durillonner.* — (in hout). *Nœud*, m.
Weêr, o. zie Weder, o.
Weerachtig, b. n. *Calleux.* — (spr. van hout). *Noueux.*
Weerachtigheid, v. *Callosité*, f.
Weerbaer, b. n. *Capable de se défendre* ou *de porter les armes.* Twee honderd —are mannen. *Deux cents combattants.*
Weerbarstig enz. zie Hardnekkig enz.
Weêrbloem (-en), v. *Fleur météorique*, f.
Weerd (-en), m. *Hôte; hôtelier; aubergiste; cabaretier*, m. —, manneken van de eend. *Canard mâle*, m. —, bedykt land. *Terre desséchée; terre environnée de digues*, f.
Weerd, b. n. *Valant, qui vaut; qui mérite, digne.* — zyn. *Valoir.* Ik ben het niet —. *Je n'en suis pas digne.* —, lief. *Cher, chéri, aimé.* Myn —e vriend. *Mon cher ami.* —, dierbaer. *Précieux.*
Weedam (-mmen), m. *Môle*, m.
Weerde (z. mv.), v. *Valeur*, f.; *prix*, m. Van —. *De prix; valable.* Van geener —. *De nulle valeur.* In — houden. *Faire cas de; estimer.*
Weerdeerbaer, b. n. *Appréciable; estimable.*
Weerdeerder (-s), m. *Appréciateur, taxateur, priseur, estimateur*, m.
Weerdeerlyk, b. n. *Appréciable; estimable.*
Weerdeerster (-s), v. *Appréciatrice*, f.
Weerderen (ik weerdeer, weerdeerde, heb geweerdeerd), b. w. *Apprécier, estimer, taxer, priser, évaluer;* (fig.) *estimer, faire cas de.*
Weerderend, b. n. *Appréciatif.*
Weerdering (z. mv.), v. *Appréciation, estimation, prisée, évaluation*, f.
Weerderingprys, m. *Prix de l'estimation*, m.
Weerdig, b. n. *Digne; qui mérite; qui vaut.* Zich iets — maken. *Se rendre digne de quelque chose, le mériter.* —, lief. *Cher, chéri.* —, dierbaer. *Précieux.* —, byw. *Dignement.*
Weerdigheid (-heden), v. *Dignité*, f.; *mérite*, m.
Weerdiglyk, byw. *Dignement.*

Weêrgalmkunde (z. mv.), v. Échométrie, f.
Weêrgalmmeter (-s), m. *Échomètre*, m.
Weêrgaloos, b. n. *en* byw. *zie* Weêrgadeloos.
Weêrgave, v. *Restitution ; reddition*, f.
Weêrglans, m. *zie* Weêrschyn.
Weêrglas (-zen). o. *Baromètre ; thermomètre*, m.
Weêrglazenmaker (-s), m. *Fabricant de baromètres* ou *de thermomètres*, m.
Weêrhaek (-aken), m. *Crochet*, m.; *pointe recourbée*, f. Pyl met —aken. *Flèche barbelée.*
Weêrhaekje (-s), o. *Petit crochet*, m.; *petite pointe recourbée*, f.
Weêrhaen (-anen), m. *Girouette*, f., *coq*, m.
Weêrhaentje (-s), o. *Petite girouette*, f.
Weêrhebben (ik had weêr, heb weêrgehad), b. w. *Ravoir*, *recouvrer*.
Weêrkaetsen, b. w. *zie* Wederkaetsen.
Weêrkaetsing, v. *Renvoi*, m. —, terugstraling. *Réverbération*, *réflexion*, f.
Weêrkauwen (ik weêrkauwde, heb weêrkauwd), o. w. *Remâcher ; ruminer*.
Weêrklank (-en), m. *Retentissement*, *résonnement ; écho*, m.
Weêrklankkunde, v. *zie* Weêrgalmkunde.
Weêrklankmeter, m. *zie* Weêrgalmmeter.
Weêrklinken, o. w. *zie* Weêrgalmen.
Weêrkrygen (ik kreeg weêr, heb weêrgekregen), b. w. *Ravoir*, *recouvrer*.
Weêrkunde (z. mv.), v. *Météorologie*, f.
Weêrkundig, b. n. *Météorologique*.
Weêrkundige (-n), m. *Météorologue*, m.
Weêrlicht, o. *Éclair*, m.
Weêrlichten (het weêrlichtte, heeft geweêrlicht), onp. w. *Éclairer*, *faire des éclairs*.
Weerloos, b. n. *Qui est sans armes* ou *sans défense ; désarmé ; faible*. —, byw. *Sans armes ; sans défense*.
Weerloosheid (z. mv.), v. *État de ce qui est sans défense*, m.; *faiblesse*, f.
Weêrnemen (ik neem weêr, nam weêr, heb weêrgenomen), b. w. *Reprendre*.
Weêrom, byw. *zie* Wederom.
Weêromreis, v. *Retour*, m.
Weêromstuit, m. *Contre-coup ; rebondissement*, m.
Weêromstuiten (ik stuitte weêrom, ben weêrom-

Weêrstand, m. *zie* Wederstand.
Weêrstroom, m. *Reflux*, m.
Weêrstuit, m. *zie* Weêromstuit.
Weêrstuiten, o. w. *zie* Weêromstuiten.
Weêrtogt, m. *Contre-marche*, f.
Weêrty (-en), o. *Reflux*, m.
Weêrverkoopen (ik verkocht weêr, [...] verkocht), b. w. *Revendre*, *vendr[...] veau.*
Weêrverkooping, v. *Revente*, f.
Weêrwerk, o. *Grande besogne* ou *occu[...]*
Weêrwigt, o. *zie* Tegenwigt.
Weêrwil, m. In — van. *Malgré*, *en* [...] *nonobstant*.
Weêrwolf (-ven), m. *Loup-garou*, *lycan[...]*
Weêrwolfsziekte (z. mv.), v. *Lycanthro[...]*
Weêrwoord, o. *zie* Wederwoord.
Weêrwraek, v. *zie* Wederwraek.
Weêrwys, b. n. *Qui entend la météoro[...]*
Weêrwyzer, m. *zie* Weêrglas.
Weêrzang (-en), m. *Antienne*, f.
Weêrziek, b. n. *Indisposé par le temp[...]*
Weêrzin (z. mv.), m. *Répugnance*, *an[...] tipathie*, f.; *dégoût*, m.
Weêrzydsch, b. n. *zie* Wederzydsch.
Wees (-zen), m. *en* v. *Orphelin*, m[...] *line*, f.
Wees. *zie* Wyzen, Zyn *et* Wezen.
Weesbezorger, m. *zie* Weesvader.
Weesbezorgster, v. *zie* Weesmoeder.
Weesheer (-en), m. *Curateur* ou *adm[...] des biens appartenant aux orphelin[...]*
Weeshuis (-zen), o. *Maison des orphel[...]*
Weesje (-s), o. *Petit orphelin*, m.; *pet[...] line*, f.
Weesjongen (-s), m. *Orphelin*, m.
Weeskamer (-s), v. *Chambre qui adm[...] biens des orphelins*, f.
Weeskind, o. *zie* Wees.
Weeskindje, o. *zie* Weesje.
Weeskleed (-eren), o. *Habit d'orpheli[...]*
Weesmeester, m. *zie* Weesheer.
Weesmeisje (-s), o. } *Orpheline*, f.
Weesmeisken (-s), o. }
Weesmoeder (-s), v. *Directrice* ou *a[...] trice d'une maison d'orphelins*, f.

Weetal (-llen). m. *Savantasse*, *pédant*, m.
Weeten enz. *zie* Weten enz.
Weetgierig, b. n. *Studieux*, *curieux*.
Weetgierigheid (z. mv.), v. *Amour de l'étude*, m.; *curiosité*, f.
Weetgieriglyk, byw. *Curieusement.*
Weetkring, m. *Encyclopédie*, f.
Weetlust (z. mv.), m. *Envie d'apprendre; curiosité*, f.
Weetniet (-en), m. *Ignorant*, *idiot*, *imbécille*, m.
Weeven enz. *zie* Weven enz.
Weezen enz. *zie* Wezen enz.
Weezengeld, o. *Argent des orphelins*, m., *deniers pupillaires*, m. pl.
Weezengoed, o. *Bien des orphelins*, m.
Weezenkas, v. *Caisse des orphelins*, f.
Weezenpenningen, m. mv. *Deniers pupillaires*, m. pl.
Weezenstaet, m. *Orphelinage*, *état d'orphelin*, m.
Weg, v. *zie* Wegge.
Weg (-en), m. *Chemin*, m.; *route; voie*, f.; *passage*, m. Groote —. *Grand chemin.* Gebaende —. *Chemin frayé*, *battu.* Op —, onder —. *Chemin faisant.* Eene myl —s. *Une lieue de chemin.* —, middel. *Moyen*, *expédient*, m.; *voie*, f.
Weg! tusschenw. *Loin d'ici!* Hy is —. *Il est parti.* Het is —. *C'est perdu.*
Wegbannen (ik bande weg, heb weggebannen), b. w. *Bannir*, *exiler; éloigner.*
Wegbergen (ik borg weg, heb weggeborgen), b. w. *Serrer*, *cacher.*
Wegblazen (ik blaes weg, blies weg, heb weggeblazen), b. w. *Éloigner* ou *emporter en soufflant.*
Wegblyven, o. w. *zie* Uitblyven.
Wegboegseren (ik boegseer weg, heb weggeboegseerd), b. w. *Touer*, *remorquer.*
Wegboenen (ik boende weg, heb weggeboend), b. w. *Oter en frottant;* (fig.) *chasser.*
Wegborstelen (ik borstelde weg, heb weggeborsteld), b. w. *Oter en brossant* ou *en vergetant.*
Wegbranden (ik brandde weg, heb weggebrand), b. w. *Brûler; enlever par le feu.* —, o. w. (met zyn) *Se consumer par le feu.*
Wegbreken (ik breek weg, brak weg, heb weggebroken), b. w. *Oter*, *enlever* ou *emporter en brisant; détruire; démolir.* —, o. w. (met zyn). *Se casser*, *se briser.*
Wegbrengen (ik bragt weg, heb weggebragt), b. w. *Transporter; emporter*, *emmener.*
Wegbruijen (ik bruide weg, heb weggebruid), b. w. *Jeter; rejeter.*
Wegbyten (ik beet weg, heb weggebeten), b. w. *Ronger; éloigner à coups de dents.*
Wegdistel (-s), v. *Pédane* (chardon), m.
Wegdoen (ik deed weg, heb weggedaen), b. w. *Oter*, *enlever*, *emporter; serrer; se défaire de.*
Wegdouwen, b. w. *zie* Wegduwen.
Wegdraeijen (ik draeide weg, heb weggedraeid), b. w. *Éloigner en tournant; détourner.*
Wegdragen (ik draeg weg, droeg weg, heb weggedragen, b. w. *Emporter*, *enlever; remporter.* Den prys —. *Remporter le prix.*
Wegdraging (z. mv.), v. *Action d'emporter* ou *de remporter*, f.; *transport*, m.
Wegdringen (ik drong weg, heb weggedrongen), b. w. *Éloigner en pressant; pousser.*
Wegdrinken (ik dronk weg, heb weggedronken), b. w. *Oter*, *perdre* ou *dissiper en buvant; boire entièrement.*
Wegdruipen (ik droop weg, ben weggedropen), o. w. *S'écouler*, *suinter.* — (fig.). Wegsnappen. *S'esquiver*, *s'enfuir.*
Wegdrukken (ik drukte weg, heb weggedrukt), b. w. *Éloigner en pressant; ôter en poussant.*
Wegdryven (ik dreef weg, heb weggedreven), b. w. *Chasser*, *faire sortir*, o. w. (met zyn). *Être emporté par le courant de l'eau.*
Wegduwen (ik duwde weg, heb weggeduwd), b. w. *Éloigner en poussant*, *repousser.*
Wegdweilen (ik dweilde weg, heb weggedweild), b. w. *Oter* ou *nettoyer avec un torchon.*
Wege, byw. *De la part de; à cause de; en vertu de.* Van 's konings —. *De la part du roi.* Van ambts —. *D'office.* Van regts —. *De droit.* Van mynent —. *De ma part.* Te — brengen. *Exécuter*, *effectuer.*
Wegedoorn (-en), m. *Nerprun; paliure* (arbrisseau), m.
Wegen (ik weeg, woog, heb gewogen), b. en o. w. *Peser.*
Wegens, voorz. *Au sujet de*, *à cause de*, *touchant*, *concernant*, *pour.*
Wegenschender (-s), m. *Voleur de grand chemin*, *brigand*, m.
Wegenschendery, v. *Brigandage*, m.
Weger (-s), m. *Peseur*, m.
Weggaen (ik ging weg, ben weggegaen), o. w. *S'en aller*, *se retirer*, *partir.*
*Weggalopperen (ik galoppeerde weg, ben weggegaloppeerd), o. w. *S'éloigner* ou *partir au galop.*
Weggang, m. *Départ*, m.
Wegge (-n), v. *Petit pain blanc*, m.
Weggebeten, v. d. van wegbyten.
Weggebleven — wegblyven.
Weggeborgen — wegbergen.
Weggebragt — wegbrengen.
Weggebroken — wegbreken.
Weggedaen — wegdoen.
Weggedreven — wegdryven.
Weggedrongen — wegdringen.
Weggedronken — wegdrinken.
Weggedropen — wegdruipen.
Weggegleden — wegglyden.
Weggegoten — weggieten.
Weggegrepen — weggrypen.
Weggehad — weghebben.
Weggeholpen — weghelpen.
Weggekocht — wegkoopen.
Weggekonnen — wegkunnen.
Weggekregen — wegkrygen.
Weggekropen — wegkruipen.
Weggeld, o. *Passage*, *péage*, *chaussage*, *barrage*, m.
Weggeleid, v. d. van { wegleiden. / wegleggen.
Weggenomen — wegnemen.
Weggereden — wegryden.
Weggeschonken — wegschenken.
Weggeschoren — wegscheren.
Weggeschoten — wegschieten.
Weggeschoven — wegschuiven.
Weggeschreven — wegschryven.
Weggeslagen — wegslaen.
Weggeslepen — wegslypen.
Weggesleten — wegslyten.
Weggeslopen — wegsluipen.
Weggesloten — wegsluiten.

Weggesmeten, v. d. van wegsmyten.
Weggesmolten — wegsmelten.
Weggesneden — wegsnyden.
Weggesprongen — wegspringen.
Weggestoken — wegsteken.
Weggestolen — wegstelen.
Weggestorven — wegsterven.
Weggestreken — wegstryken.
Weggetrokken — wegtrekken.
Weggeven (ik geef weg, gaf weg, heb weggegeven), b. w. *Donner, se défaire de.*
Weggevloden, v. d. van wegvlieden.
Weggevlogen — wegvliegen.
Weggevloten — wegvlieten.
Weggeweest — wegzyn.
Weggeweken — wegwyken.
Weggewezen — wegwyzen.
Weggeworpen — wegwerpen.
Weggewreven — wegwryven.
Weggezel (-llen), m. *Compagnon de voyage*, m.
Weggezonden, v. d. van wegzenden.
Weggezwommen — wegzwemmen.
Weggezworven — wegzwerven.
Weggieten (ik goot weg, heb weggegoten), b. w. *Verser; répandre; jeter.*
Wegglyden (ik gleed weg, ben weggegleden), o. w. *Glisser, s'éloigner en glissant.*
Weggoochelen (ik goochelde weg, heb weggegoocheld), b. w. *Escamoter.*
Weggooijen (ik gooide weg, heb weggegooid), b. w. *Jeter, rejeter.*
Weggras (z. mv.), o. *Renouée, centinode* (plante), f.
Weggraven (ik graef weg, groef weg, heb weggegraven), b. w. *Oter* ou *enlever en creusant.*
Weggrypen (ik greep weg, heb weggegrepen), b. w. *Emporter* ou *enlever de force.*
Weghaesten (zich) (ik haestte my weg, heb my weggehaest), wed. w. *Partir à la hâte.*
Weghakken (ik hakte weg, heb weggehakt), b. w. *Abattre à coups de hâche; couper.*
Weghalen (ik hael weg, haelde weg, heb weggehaeld), b. w. *Emporter, enlever; emmener.*
Weghebben (ik had weg, heb weggehad), b. w. *Avoir déjà reçu.*
Weghelpen (ik hielp weg, heb weggeholpen), b. w. *Aider quelqu'un à s'esquiver; chasser.*
Weghouden (ik hield weg, heb weggehouden), b. w. *Tenir caché; ôter.*
Weghouwen (ik hieuw weg, heb weggehouwen), b. w. *Couper, emporter en coupant.*
Weghuppelen (ik huppelde weg, ben weggehuppeld), o. w. *S'éloigner en sautillant.*
Wegjagen (ik jaeg weg, joeg (jaegde) weg, heb weggejaegd), b. w. *Chasser.*
Wegje (-s), o. *Petit chemin*, m.; *petite route*, f.
Wegkabbelen (ik kabbelde weg, heb weggekabbeld), b. w. *Enlever* ou *emporter en battant contre* (en parlant de l'eau).
Wegkant, m. *Côté du chemin*, m.
Wegkapen (ik kaep weg, kaepte weg, heb weggekaept), b. w. *Enlever furtivement.*
Wegkeeren (ik keerde weg, heb weggekeerd), b. w. *Détourner, escamoter.* —, vegen. *Balayer.*
Wegknagen (ik knaeg weg, knaegde weg, heb weggeknaegd), b. w. *Oter en rongeant; ronger.*
Wegknippen (ik knipte weg, heb weggeknipt), b. w. *Emporter avec les doigts.*
Wegkomen (ik kwam weg, ben weggekomen), o. w. *S'en aller; partir; s'évader, s'échapper, se sauver; réussir.*
Wegkoopen (ik kocht weg, heb weggekocht), b. w. *Acheter* ou *enlever tout.*
Wegkorting, v. *Accourcissement du chemin*, m.
Wegkrabben (ik krabde weg, heb weggekrabd), b. w. *Enlever en grattant.*
Wegkruid, o. *zie* Weggras.
Wegkruimelen (ik kruimelde weg, heb weggekruimeld), b. w. *Émier, émietter.*
Wegkruipen (ik kroop weg, ben weggekropen), o. w. *S'éloigner* ou *se cacher en rampant.*
Wegkrygen (ik kreeg weg, ben weggekregen), b. w. *Oter de sa place; faire partir.*
Wegkunnen (ik kon weg, ben weggekonnen), o. w. *Pouvoir partir.*
Wegkwynen (ik kwynde weg, ben weggekwynd), o. w. *Dépérir, périr de langueur.*
Weglaten (ik laet weg, liet weg, heb weggelaten), b. w. *Omettre; laisser; passer.*
Weglating, v. *Omission*, f.
Wegleggen (ik leide weg, heb weggeleid (weggelegd), b. w. *Mettre de côté; serrer; garder, réserver.*
Wegleiden (ik leidde weg, heb weggeleid), b. w. *Emmener.*
Weglekken (ik lekte weg, ben weggelekt), o. w. *S'écouler, s'enfuir.*
Weglokken (ik lokte weg, heb weggelokt), b. w. *Écarter, éloigner* ou *faire partir quelqu'un en l'attirant.*
Wegloopen (ik liep weg, ben weggeloopen), o. w. *S'enfuir, se sauver.* —, overloopen. *Déserter.* —, uitlekken. *S'écouler.* Het —. *Fuite; désertion*, f.
Weglooper (-s), m. *Fuyard; déserteur*, m.
Weglooping (z. mv.), v. *Fuite; désertion*, f.
Wegloopster (-s), v. *Celle qui s'enfuit.*
Wegmaeijen (ik maeide weg, heb weggemaeid), b. w. *Enlever en fauchant.*
Wegmaken (ik maek weg, maekte weg, heb weggemaekt), b. w. *Oter, enlever.* Zich —. *S'enfuir, se sauver, s'évader.*
Wegmaking, v. *Évasion*, f.
Wegmeter (-s), m. *Odomètre; compte-pas*, m.
Wegmoffelen (ik moffelde weg, heb weggemoffeld), b. w. *Escamoter; cacher.*
Wegmoffeling (z. mv.), v. *Escamotage*, m.
Wegnam. *zie* Wegnemen.
Wegnemen (ik neem weg, nam weg, heb weggenomen), b. w. *Enlever, ôter, prendre; emporter, déplacer; chasser.*
Wegneming (z. mv.), v. *Prise*, f.; *enlèvement*, m.
Wegpakken (ik pakte weg, heb weggepakt), b. w. *Emballer* ou *empaqueter.* Zich —. *S'enfuir, s'évader, décamper.*
Wegplukken (ik plukte weg, heb weggeplukt), b. w. *Cueillir.*
Wegraken (ik raek weg, raekte weg, ben weggeraekt), o. w. *Se perdre; s'égarer; disparaître.* —, ontsnappen. *S'échapper, s'évader.*
Wegreis (z. mv.), v. *Départ*, m.
Wegreizen (ik reisde weg, ben weggereisd), o. w. *Partir, se mettre en voyage.*
Wegroepen (ik riep weg, heb weggeroepen), b. w. *Appeler, faire venir en appelant.*
Wegrollen (ik rolde weg, heb weggerold), b. w. *Déplacer* ou *éloigner en roulant.*
Wegrooven (ik roofde weg, heb weggeroofd), b. w. *Voler, piller, enlever.*

Wegruimen (ik ruimde weg, heb weggeruimd), b. w. *Oter*, *débarrasser.*
Wegruiming, v. *Débarras*, m.
Wegrukken (ik rukte weg, heb weggerukt), b. w. *Arracher*, *enlever.* —, o. w. (met *zyn*). *Partir à la hâte.*
Wegrukking (z. mv.), v. *Action d'arracher*, f.; *départ*, m.
Wegryden (ik reed weg, ben weggereden), o. w. *Partir à cheval* ou *en voiture.*
Wegschaffen (ik schafte weg, heb weggeschaft), b. w. *Oter*, *enlever*, *se défaire de.*
Wegschaffing, v. — van een kind. *Suppression de part*, f.
Wegschaken (ik schaek weg, schaekte weg, heb weggeschaekt), b. w. *Ravir*, *enlever* (*une jeune fille*).
Wegschaking, v. *Rapt*, *enlèvement*, m.
Wegschaven (ik schaef weg, schaefde weg, heb weggeschaefd), b. w. *Enlever avec le rabot.*
Wegscheiding, v. *Carrefour*, m.; *bivoie*, f.
Wegschender (-s), m. *Brigand*, *voleur de grands chemins*, m.
Wegschendery, v. *Brigandage*, m.
Wegschenken (ik schonk weg, heb weggeschonken), b. w. *Donner en cadeau*, *faire présent de.*
Wegschenking, v. *Action de donner en cadeau*, f.; *présent*, m.
Wegscheppen (ik schepte weg, heb weggeschept), b. w. *Oter* ou *enlever en puisant.*
Wegscheren (ik scheer weg, schoor weg, heb weggeschoren), b. w. *Tondre*, *raser.*
Wegscheuren (ik scheurde weg, heb weggescheurd), b. w. *Emporter en déchirant.*
Wegschieten (ik schoot weg, heb weggeschoten), b. w. *Emporter* ou *renverser d'un coup de feu.* —, o. w. (met *zyn*). *S'éloigner* ou *partir à la hâte.*
Wegschikken (ik schikte weg, heb weggeschikt), b. w. *Ranger*, *arranger.*
Wegschillen (ik schilde weg, heb weggeschild), b. w. *Oter en pelant; peler.*
Wegschoppen (ik schopte weg, heb weggeschopt), b. w. *Chasser à coups de pied.*
Wegschouw, v. *Inspection des chemins*, *des routes*, f.
Wegschouwer (-s), m. *Inspecteur des chemins*, *des routes*, m.
Wegschrabben (ik schrabde weg, heb weggeschrabd), b. w. *Enlever en grattant; détruire en raclant; biffer*, *effacer*, *rayer.*
Wegschrapen (ik schraep weg, schraepte weg, heb weggeschraept), b. w. *Enlever en raclant.*
Wegschryven (ik schreef weg, heb weggeschreven), b. w. *Écrire d'une manière simple.*
Wegschuilen (ik school (schuilde) weg, heb en ben weggescholen (weggeschuild), o. w. *Se cacher.*
Wegschuimen (ik schuimde weg, heb weggeschuimd), b. w. *Oter en écumant.*
Wegschuiven (ik schoof weg, heb weggeschoven), b. w. *Éloigner en poussant.* —, o. w. (met *zyn*). *Reculer*, *faire place.*
Wegschuren (ik schuer weg, schuerde weg, heb weggeschuerd), b. w. *Faire disparaître en écurant* ou *en frottant.*
Wegslaen (ik sloeg weg, heb weggeslagen), b. w. *Chasser* ou *ôter en frappant.*
Wegslepen (ik sleep weg, sleepte weg, heb weggesleept), b. w. *Entraîner*, *emporter.*
Wegslingeren (ik slingerde weg, heb weggeslingerd), b. w. *Jeter en frondant* ou *en lançant; fronder; disperser.*
Wegsluipen (ik sloop weg, ben weggeslopen), o. w. *S'esquiver*, *s'éclipser.*
Wegsluiten (ik sloot weg, heb weggesloten), b. w. *Serrer*, *enfermer.*
Wegsluiting, v. *Action d'enfermer*, f.
Wegslypen (ik sleep weg, heb weggeslepen), b. w. *Enlever en aiguisant. zie* Wegslepen.
Wegslyten (ik sleet weg, ben weggesleten), o. w. *S'user.*
Wegsmakken (ik smakte weg, heb weggesmakt), b. w. *Jeter*, *rejeter.*
Wegsmelten (ik smolt weg, ben weggesmolten), o. w. *Se consumer par la fusion; fondre.* In tranen —. (fig.). *Fondre en larmes.*
Wegsmyten (ik smeet weg, heb weggesmeten), b. w. *Jeter*, *rejeter.*
Wegsnellen (ik snelde weg, ben weggesneld), o. w. *Partir comme un trait.*
Wegsnoeijen (ik snoeide weg, heb weggesnoeid), b. w. *Enlever en coupant; émonder*, *élaguer.*
Wegsnyden (ik sneed weg, heb weggesneden), b. w. *Couper.*
Wegspatten (ik spattede weg, ben weggespat), o. w. *Rejaillir.*
Wegspoeden, o. w. *zie* Wegsnellen.
Wegspoelen (ik spoelde weg, heb weggespoeld), b. w. *Emporter en lavant* ou *en rinçant.* —, o. w. (met *zyn*). *Être emporté* (*par l'eau*).
Wegspringen (ik sprong weg, ben weggesprongen), o. w. *S'éloigner en sautant; disparaître en sautant; s'échapper.*
Wegsteken (ik steek weg, stak weg, heb weggestoken), b. w. *Cacher.*
Wegstelen (ik steel weg, stal weg, heb weggestolen), b. w. *Voler*, *emporter*, *enlever.* Zich —. *S'esquiver*, *s'éclipser.*
Wegsterven (ik stierf weg, ben weggestorven), o. w. *Mourir*, *s'éteindre.*
Wegstieren, b. w. *zie* Wegsturen.
Wegstooten (ik stiet weg, heb weggestooten), b. w. *Repousser.*
Wegstoppen (ik stopte weg, heb weggestopt), b. w. *Cacher.*
Wegstryken (ik streek weg, heb weggestreken), b. w. *Enlever en frottant.* —, o. w. (met *zyn*). *Se sauver*, *s'échapper.*
Wegsturen (ik stuer weg, stuerde weg, heb weggestuerd), b. w. *Envoyer*, *renvoyer.*
Wegtogt, m. *Départ*, m.
Wegtooveren (ik tooverde weg, heb weggetooverd), b. w. *Faire disparaître par sortilège.*
Wegtrappen, b. w. *zie* Wegtreden.
Wegtreden (ik treed weg, trad weg, heb weggetreden), b. w. *Enfoncer avec le pied; faire disparaître en marchant dessus:*
Wegtrekken (ik trok weg, heb weggetrokken), b. w. *Tirer*, *retirer*, *ôter.* —, o. w. (met *zyn*). *Partir*, *se mettre en route.*
Wegtrekking, v. *Action d'emporter en tirant*, f.; *départ*, m.
Wegvaert, v. *Voyage*, m.
Wegvagen, b. w. *zie* Wegvegen.
Wegvallen (ik viel weg, ben weggevallen), o. w. *Tomber de la place; cesser.*
Wegvangen (ik ving weg, heb weggevangen), b. w. *Prendre.*
Wegvaren (ik vaer weg, voer weg, ben weggevaren), o. w. *Partir.*
Wegvegen (ik veeg weg, veegde weg, heb

weggeveegd), b. w. *Balayer, enlever avec le balai.*
Wegvisschen (ik vischte weg, heb weggevischt), b. w. *Pêcher*; (fig.) *enlever.*
Wegvlieden (ik vlood weg, ben weggevloden), o. w. *Fuir, s'enfuir, se sauver.*
Wegvliegen (ik vloog weg, ben weggevlogen), o. w. *S'envoler.*
Wegvlieten (ik vloot weg, ben weggevloten), o. w. *Couler, s'écouler.*
Wegvloeijen, o. w. *zie* Wegvlieten.
Wegvlugten (ik vlugtte weg, ben weggevlugt), o. w. *S'enfuir, fuir, prendre la fuite.*
Wegvoeren (ik voerde weg, heb weggevoerd), b. w. *Emporter; transporter, enlever.*
Wegvoering (z. mv.), v. *Transport; enlèvement*, m.
Wegvreten (ik vreet weg, vrat weg, heb weggevreten), b. w. *Manger, dévorer.*
Wegvylen (ik vylde weg, heb weggevyld), b. w. *Emporter avec la lime.*
Wegwaeijen (ik woei (waeide) weg, ben weggewaeid), o. w. *Être emporté par le vent.*
Wegwandelen (ik wandelde weg, ben weggewandeld), o. w. *S'éloigner en se promenant.*
Wegwentelen (ik wentelde weg, heb weggewenteld), b. w. *Oter* ou *éloigner en roulant.* —, o. w. (met *zyn*). *Rouler en bas, descendre en roulant.*
Wegwerpelyk, b. n. *Rejetable.*
Wegwerpen (ik wierp weg, heb weggeworpen), b. w. *Jeter, rejeter.*
Wegwerping (z. mv.), v. *Action de jeter* ou *de rejeter*, f.
Wegwezen, o. w. *zie* Wegzyn.
Wegwillen (ik wilde weg, heb weggewild), o. w. *Vouloir partir; se laisser déplacer.*
Wegwisschen (ik wischte weg, heb weggewischt), b. w. *Effacer.*
Wegwryven (ik wreef weg, heb weggewreven), b. w. *Oter* ou *faire passer à force de frotter.*
Wegwyken (ik week weg, ben weggeweken), o. w. *Céder, se retirer.*
Wegwyzen (ik wees weg, heb weggewezen), b. w. *Renvoyer, éconduire.*
Wegwyzer (-s), m. *Guide, conducteur*, m.; *colonne itinéraire*, f.; *gorgeret* (instrument de chir.), m.
Wegzagen (ik zaeg weg, zaegde weg, heb weggezaegd), b. w. *Scier.*
Wegzeilen (ik zeilde weg, ben weggezeild), o. w. *S'éloigner à la voile.*
Wegzenden (ik zond weg, heb weggezonden), b. w. *Envoyer, expédier, dépêcher.* —, afdanken. *Congédier, licencier, renvoyer.*
Wegzetten (ik zettede weg, heb weggezet), b. w. *Mettre de côté; serrer.*
Wegzwemmen (ik zwom weg, ben weggezwommen), o. w. *S'éloigner* ou *se sauver à la nage.*
Wegzwerven (ik zwierf weg, ben weggezworven), o. w. *S'éloigner en errant çà et là.*
Wegzweven (ik zweef weg, zweefde weg, ben weggezweefd), o. w. *S'éloigner en volant, en planant.*
Wegzyde, v. *Côté du chemin*, m.
Wegzyn (ik was weg, ben weggeweest), o. w. *Être parti; être absent.*
Wei (z. mv.), v. *Petit-lait*, m. —. *zie* Weide.
Weiachtig, b. n. *Séreux.*
Weiachtigheid (z. mv.), v. *Sérosité*, f.
Weiboter (z. mv.), v. *Beurre mêlé de petit-lait*, m.
Weide (-n), v. *Prairie*, f.; *pré; pâturage*, m.
Weidebloem (-en), v. *Fleur de pré*, f.
Weidegeld, o. *Droit de pacage*, m.
Weidegraef (-aven), m. *Juge établi sur les pâturages*, m.
Weidegras (z. mv.), o. *Herbe de pré*, f.
Weidegroen, o. *zie* Weigroen.
Weideklaver (z. mv.), v. *Trèfle de pré*, m.
Weiden (ik weidde, heb geweid), b. w. *Faire paître, mener paître.* —, o. w. *Paître, brouter, pâturer.*
Weider (-s), m. *Pâtre, pasteur, berger*, m.
Weideregt, o. *Droit de pacage; parcours*, m.
Weideregter, m. *zie* Weidegraef.
Weidery (z. mv.), v. *Engraissement (des bestiaux)*, m. —, jagt. *Chasse, vénerie*, f.
Weiding (z. mv.), v. *Action de paître* ou *de mener paître*, f.
Weidman (-lieden), m. *Chasseur*, m.
Weidmes (-ssen), o. *Couteau de chasse*, m.
Weidsch, b. n. *Pompeux, magnifique.*
Weidschheid (z. mv.), v. *Pompe, magnificence*, f.
Weifelachtig, b. n. *Incertain, irrésolu, chancelant, indécis.*
Weifelaer (-s, -aren), m. *Homme incertain ou irrésolu*, m.
Weifelen (ik weifelde, heb geweifeld), o. w. *Chanceler, être irrésolu* ou *incertain.*
Weifelend, b. n. } *zie* Weifelachtig.
Weifelig, b. n. } *zie* Weifelachtig.
Weifeling, v. *Irrésolution*, f.
Weigeld, o. *zie* Weidegeld.
Weigerachtig, b. n *Qui refuse; difficile, dédaigneux.*
Weigeraer (-s), m. *Celui qui refuse.*
Weigeren (ik weigerde, heb geweigerd), b. w. *Refuser; dénier.* —, o. w. *Manquer, rater* (en parlant d'une arme à feu).
Weigerig, b. n. *zie* Weigerachtig.
Weigering (-en), v. *Refus; déni*, m.
Weigeringsregt, o. *Droit de véto*, m.
Weigerlyk, b. n. *zie* Weigerachtig.
Weigroen (z. mv.), o. *Vert*, m., ou *verdure des prés*, f. —, b. n. *Vert d'herbe.*
Weijery, v. *zie* Weidery.
Weikaes, v. *Fromage fait de petit lait*, m.
Weiken, b. w. *zie* Weeken.
Weiland, o. *zie* Weide.
Weimaend (-en), v. *Juin, mois de juin*, m.
Weiman, m. *zie* Weidman.
Weimanstasch, v. *zie* Weitasch.
Weimes, o. *zie* Weidmes.
Weinig, b. n. en byw. *Peu, guère.* — geld. *Peu d'argent.* Een —. *Un peu, tant soit peu.*
Weinigheid, v. *zie* Weinigte.
Weinigje, o. Een —. *Un peu; très-peu.*
Weinigte (z. mv.), v. *Petit nombre*, m.; *petite quantité*, f.
Weissel, m. *Vistule* (fleuve), f.
Weissenburg, (stad). *Albe-julie*, f.
Weit (z. mv.), v. *Froment*, m.
Weitasch (-sschen), v. *Gibecière, carnassière*, f.
Weite, v. *zie* Weit.
Weitebrood, o. *Pain de froment*, m.
Weitekoek, m. *Gâteau de froment*, m.
Weitemeel (z. mv.), o. *Farine de froment*, f.
Weitkorrel (-s, -en), v. *Grain de froment*, m.
Weitestrooi (z. mv.), o. *Paille de froment*, f.
Weivat (-en), o. *Vase où l'on met le petit-lait*, m.

ks, byw. *Par semaine, chaque se-*
•
ksch, b. n. *De la semaine, hebdoma-*

ang (-en), o. *Aubade*, f.
(ik wekte, heb gewekt), b. w. *Éveiller*,
er.
(-s), m. *Celui qui éveille, réveilleur*, m.
n een uerwerk). *Réveil*, m.
k (kken), v. *Cloche pour réveiller*, f.
(-s), v. *Celle qui éveille.*
ellen), v. *Source, fontaine*, f. —, rol.
dre, rouleau, m.
yw. *Bien comme il faut.* Ik ben niet
ne me porte pas bien. Alles gaet —.
va bien. bekome het u. *Bien vous*
Zoo *of* als ik het — heb. *Si je ne me*
s. — aen! *Eh bien! çà!*
isschenw. *Eh bien! ah!* — nu! *Eh bien*

tusschenw. *Eh bien! çà! or çà! courage!*
!
beid, b. n. *Bien travaillé.*
ouwd, b. n. *Bien cultivé.*
acht, b. n. *Bien réfléchi; bien avisé.*
achtheid, v. *Mûre réflexion*, f.
onnen, b. n. *Bien commencé.*
epen, b. n. *Bien compris.*
igelyk, b. n. *Agréable.*
igelykheid, v. *Agrément*, m.
igen (z. mv.), o. *Bon plaisir; consente-*
m.; *volonté*, f.; *gré* m.
nd, b. n. *Bien connu.*
omen, o. *Bonne digestion*, f.
okt, b. n. *Bien travaillé.*
and, b. n. *Bien armé* ou *équipé.*
ind, b. n. *Bien aimé.*
uerd, b. n. *Bien entouré de murs; bien*
é.
emd, b. n. *Bien concerté.*
id, b. n. *Bien préparé.*
cht, b. n. *Bien renommé.*
raekt, b. n. *Éloquent, disert;* (fam.) *qui*
langue bien pendue.
raektheid (z. mv.), v. *Éloquence*, f.
egd, b. n. *Compétent.*
egdheid (z. mv.), v. *Compétence*, f.
ilkt, b. n. *Très-peuplé; populeux.*
iekt, b. n. *Bien gardé.*
ald, b. n. *Bien fortifié.*
erkt, b. n. *Bien travaillé.*
oond. b. n. *zie* Welbevolkt.
ild, b. n. *Qui est bon voilier.*
cht, b. n. *Tres-fréquenté* ou *visité.*
(-nnen), v. *Source d'eau*, f.
g, b. n. *Bienfaisant; charitable.* —,
zie Weldadiglyk.
gheid, v. *Bienfaisance; charité; muni-*
e, f.
glyk, byw. *Avec bienfaisance; chari-*
ent.
l (-aden), v. *Bienfait*, m., *faveur*, f.
nz. *zie* Weelde enz.
kend, b. n. *Qui pense bien; bien inten-*
, *bien pensant.*
(ik deed wel, heb welgedaen), o. w.
faire, agir bien, faire du bien; être bien-
t. Het —. *zie* Weldadigheid.
nde, b. n. *Bienfaisant, charitable,*
ant.
nder (-s), m. } *Bienfaiteur*, m.
ner (-s), m. }

Weldoenster (-s), v. *Bienfaitrice*, f.
Weldoordacht, b. n. *Bien réfléchi.*
Weldoorkneed, b. n. *Bien pétri;* (fig.) *bien travaillé.*
Weldra, byw. *Bientôt.*
Weledel, b. n. *Noble.* —e heer. *Monsieur.*
Weledelgeboren, b. n. *Très-noble.*
Weledelheid, v. *Noblesse; grandeur*, f.
Weleer, byw. *Autrefois, ci-devant, jadis.*
Weleerwaerdig enz. *zie* Weleerweerdig enz.
Weleerweerdig, b. n. *Révérend, très-révérend.*
Weleerweerdigheid (z. mv.), v. *Révérence*, f.
Welfsel (-s), o. *Voûte*, f. —, boog van eene brug. *Arche; arcade*, f.
Welgaen (het ging wel, is welgegaen), onp. w. *Aller bien; réussir.*
Welgat (-en), o. *Trou par où l'eau passe*, m.
Welgeäderd, b. n. *Bien veiné.*
Welgeäerd, b. n. *Bien formé; d'un bon naturel.*
Welgeboren, b. n. *Bien né; noble; très-noble.*
Welgeborst, b. n. *Mamelu* (pop.).
Welgebouwd, b. n. *Bien bâti* ou *construit.*
Welgedaen, v. d. van weldoen. —, b. n. *Bien fait; sain, qui a bonne mine.*
Welgegoed, b. n. *Aisé qui est à son aise.*
Welgegrond, b. n. *Bien fondé; solide.* —, byw. *Solidement.*
Welgegrondheid (z. mv.), v. *Solidité*, f.; *fondement*, m.
Welgelegen, b. n. *Bien situé, bien placé.*
Welgelegenheid (z. mv.), v. *Bonne situation, position avantageuse*, f.
Welgelukken (het), o. *Réussite*, f.; *bon succès*, m.
Welgelukkig, b. n. *Très-heureux.*
Welgelukzalig, b. n. *Bienheureux.*
Welgelykend, b. n. *Très-ressemblant.*
Welgemaekt, b. n. *Bien fait, bien formé.*
Welgemanierd enz. *zie* Wellevend enz.
Welgemeend, b. n. *Bien intentionné; sincère.*
Welgemeld, b. n. *Susdit mentionné*
Welgemoed, b. n. *Courageux, résolu; content; gai.* —, byw. *Courageusement, gaiement.*
Welgemoedheid (z. mv.), v. *Courage*, m.; *résolution*, f.; *contentement*, m.
Welgepast, b. n. *Bien appliqué; bien placé.* —, evenredig. *Symétrique.* —, byw. *Symétriquement.*
Welgeplaetst, b. n. *Bien placé.*
Welgeregeld, b. n *Bien réglé.*
Welgeschapen, b. n. *Bien formé.*
Welgeschikt, b. n. *Bien disposé.* *zie* Welgepast.
Welgespierd, b. n. *Musculeux; fort.*
Welgesproken, b. n. *Bien parlé, bien dit.*
Welgesteld, b. n. *Aisé, qui est à son aise; bien placé.*
Welgetongd, b. n. *Qui a la langue bien pendue.*
Welgetroffen, b. n. *zie* Welgelykend.
Welgevallen, o. w. *Plaire, agréer, trouver bon.* Zich iets laten —. *S'accommoder de quelque chose, en être content.* Het —. *zie* Welbehagen.
Welgevallig, b. n. *Très-agréable.*
Welgevalligheid, v. *zie* Welbehagen.
Welgevoegd, b. n. *zie* Welgepast.
Welgewapend, b. n. *Bien armé.*
Welgezeten, b. n. *Aisé, qui est à son aise.*
Welgezetenheid (z. mv.), v. *Aisance*, f.
Welgezind, b. n. *Bien intentionné; sincère.* —, blygeestig. *Gai, de bonne humeur.*

Welgezindheid, v. *Bonne intention; sincérité*, f. —, blygeestigheid. *Gaieté*, f.
Welhaest, byw. *Bientôt.*
Welhebbend, b. n. *Aisé, qui est à son aise.*
Welig, b. n. *Qui croît bien, qui vient bien.*
Weligheid, v. *Qualité de ce qui croît bien*, f.
Welk, welke, voornw. *Qui, quel; quelle; lequel, laquelle; lesquels, lesquelles.* —e vader. *Quel père.* —e moeder. *Quelle mère.* —e van die boomen. *Lequel de ces arbres.* Het boek, het — ik gevonden heb. *Le livre que j'ai trouvé.* Het — hem niet aengenaem was. *Ce qui ne lui fut pas agréable.*
Welken, o. w. *zie* Verslensen.
Welkerhande, voornw. } *Quel; quelle; quoi.*
Welkerlei, voornw. }
Welkerwyze, byw. *De quelle manière.*
Welklinkend, b. n. *en* byw. *zie* Welluidend.
Welkom, b. n. *Bienvenu.* — zyn. *Être le bienvenu.* — hier! — te huis! *Soyez le bienvenu!* Iemand — heeten *Accueillir* ou *bien recevoir quelqu'un, le complimenter sur son arrivée.*
Welkom, m. *zie* Welkomgroet.
Welkomgroet, m. *Salut de bienvenue*, m.
Welkomst (z. mv.), v. *Bienvenue*, f.; *accueil*, m.
Wellen (ik welde, heb *en* ben geweld), o. w. *Jaillir, sourdre.* —, zachtjes koken. *Bouillonner* ou *bouillir doucement.*
Wellevend, b. n. *Honnête, poli, civil, qui sait vivre.* —, byw. *Honnêtement, poliment.*
Wellevendheid (z. mv.), v. *Honnêteté, politesse, civilité, urbanité*, f., *savoir-vivre*, m.
Welligt, byw. *Peut-être.*
Welling, v. *Jaillissement; bouillonnement*, m.
Welluidend, b. n. *Harmonieux, mélodieux, sonore.* —, byw. *Harmonieusement, mélodieusement.*
Welluidendheid (z. mv.), v. *Harmonie; mélodie; euphonie*, f.
Wellust (-en), m. *en* v. *Volupté; sensualité*, f.; *délices*, f. pl.
Wellusteling (-en), m. *Voluptueux*, m.
Wellustig, b. n. *Voluptueux, sensuel.* —, byw. *Voluptueusement, sensuellement.*
Wellustigheid, v. *Volupté*, f.
Wellustiglyk, byw. *Voluptueusement, sensuellement.*
Welmeenend enz. *zie* Welgezind enz.
Welnemen, b. w. *Prendre en bonne part, trouver bon.* Het —. *Bon plaisir*, m. Onder uw —. *Sous votre bon plaisir.*
Welp (-en), o. *Lionceau; ourson; jeune chien; faon*, m.
Welpje, o. } *zie* Welp.
Welpken, o. }
Welriekend, b. n. *Odoriférant; odorant; aromatique.* —e kruiden. *Aromate*, m.
Welriekendheid (z. mv.), v. *Bonne odeur; senteur*, f.; *parfum*, m.
Welruikend enz. *zie* Welriekend enz.
Welsmakend, b. n. *Savoureux, délicat, délicieux, qui flatte le goût.*
Welspreekkonst, v. *zie* Welspreekkunst.
Welspreekkunde, v. } *Rhétorique*, f.
Welspreekkunst, v. }
Welspreken, o. *zie* Welsprekendheid.
Welsprekend, b. n. *Éloquent, disert.* —, byw. *Éloquemment, avec éloquence.*
Welsprekendheid (z. mv.), v. *Éloquence*, f. Met —. *Éloquemment.*
Welstaen (ik stond wel, heb welgestaen), o. w. *Seoir bien, être bien séant.* Dat kleed staet u niet wel. *Cet habit ne vous sied pas bien.* Het —. *La bienséance.* Om —s wil. *Par bienséance.*
Welstaende, b. n. *Bienséant, convenable, décent.*
Welstaenlyk, b. n. *zie* Welstaende.
Welstaenlykheid (z. mv.), v. *Bienséance, convenance; décence*, f.
Welstaenshalve, byw. *Par bienséance; pour la forme.*
Welstand (z. mv.), m. *Prospérité*, f.; *état prospère; bien, bien-être, bonheur*, m. —, gezondheid. *Santé*, f.
Welvaert (z. mv.), v. *Prospérité*, f.; *bon état, bonheur, bien-être; salut*, m. —, gezondheid. *Santé*, f.
Welvaren (ik vaer wel, voer wel, heb welgevaren), o. w. *Se porter bien, être en bonne santé.* Hy vaert wel. *Il se porte bien.* —, zyne zaken wel doen. *Faire bien ses affaires, prospérer.* Het —. *zie* Welvaert.
Welvarend, b. n. *Bien portant, en bonne santé.*
Welvarendheid (z. mv.), v. *Bonne santé*, f.
Welven (ik welfde, heb gewelfd), b. w. *Voûter.*
Welverbonden, b. n. *zie* Welvereenigd.
Welverdiend, b. n. *Bien mérité.*
Welvereenigd, b. n. *Bien joint, bien uni.*
Welverschanst, b. n. *Bien fortifié.*
Welversneden, b. n. *Bien taillé.*
Welverstaende, byw. *Bien entendu.*
Welversterkt, b. n. *Bien fortifié.*
Welving (z. mv.), v. *Voussure*, f.
Welvoegelyk, b. n. *Bienséant, convenable, décent.* —, byw. *Avec bienséance, décemment, convenablement.*
Welvoegelykheid (z. mv.), v. *Bienséance, décence, convenance*, f.
Welvoegen, o. w. *zie* Betamen.
Welvoegende enz. } *zie* Welvoegelyk enz.
Welvoegzaem enz. }
Welvoorzien, b. n. *Bien pourvu, bien fourni.*
Welwezen (het), o. *zie* Welzyn.
Welwillend, b. n. *De bonne volonté; bienveillant, complaisant.* —, byw. *Avec bienveillance.*
Welwillendheid (z. mv.), v. *Bonne volonté; bienveillance, complaisance*, f.
Welzand (z. mv.), o. *Sables mouvants*, m. pl., *sirtes*, f. pl.
Welzyn (z. mv.), o. *Bien-être; bonheur; bien; salut*, m.; *prospérité*, f. —, gezondheid. *Santé*, f.
Wem (wemmen), m. *Patte d'ancre*, f.
Wemelen (ik wemelde, heb gewemeld), o. w. *Fourmiller; abonder; grouiller; frétiller.*
Wemelend, b. n. *Frétillant, remuant.*
Wemeling (z. mv.), v. *Fourmillement, frétillement*, m.
Wen, voegw. *Quand, lorsque.*
Wen (wennen), v. *Loupe* (tumeur), f.
Wendeltrap, m. *zie* Wenteltrap.
Wenden (ik wendde, heb gewend), b. w. *Tourner; faire tourner, braquer. virer de bord.* Zich tot iemand —. *S'adresser à quelqu'un.* —, o. w. *Tourner.*
Wenden, m. mv. *Vendales* (peuple), m. pl.
Wending (-en), v. *Action de tourner*, f.; *revirement* (t. de mar.); *braquement; tour*, m.; (fig.) *tournure*, f.
Wendingskracht, v. *Verticité*, f.
Wenk (-en), m. *Coup d'œil, clin d'œil, signe*, m.; *œillade*, f.

Wenkbrauw (-en), v. *Sourcil*, m. De —en optrekken. *Froncer les sourcils.*
Wenkbrauwspier, v. *Corrugateur* (muscle), m.
Wenken (ik wenkte, heb gewenkt), o. w. *Faire signe de l'œil, de la tête, de la main etc.*
Wenking (z. mv.), v. *Action de faire signe de l'œil, de la tête, de la main etc.*, f.
Wenkje (-s), o. *Petit clin d'œil*, m.
Wennen (ik wende, heb gewend), b. w. *Accoutumer, habituer.* —, o. w. (met *zyn*). *S'accoutumer, s'habituer.*
Wennis, v. *zie* Gewoonte.
Wensch (-en), m. *Souhait, vœu, désir*, m. Naer —. *A souhait.*
Wenschbaer, b. n. } *Souhaitable, désirable.* —,
Wenschelyk, b. n. } byw *A souhait.*
Wenschen (ik wenschte, heb gewenscht), b. w. *Souhaiter, désirer, former des vœux.* Het ware te —. *Il serait à désirer.*
Wenschend, b. n. *Souhaitant, désirant.* —e wyze. *Optatif* (t. de gramm.), m.
Wenschenswaerdig, b. n. } *Désirable, à souhai-*
Wenschensweerdig, b. n. } *ter, souhaitable.*
Wenscher (-s), m. *Souhaiteur*, m.
Wensching, v. *zie* Wensch.
Wensel, o. } *zie* Gewoonte.
Wenst, v. }
Wentelen (ik wentelde, heb en ben gewenteld), b. en o. w. *Rouler, tourner.* Zich —. *Se rouler, se vautrer.*
Wenteling, v. *Action de rouler, de tourner*, f.; *tour*, m.
Wentelsteen (-en), m. *Rouleau de pierre*, m.
Wentelstok (-kken), m. *Noyau*, m., *vis d'escalier*, f.
Wenteltrap (-ppen), m. *Escalier à noyau* ou *à vis, escalier en caracol, en limaçon*, m.
Wenteltrapje (-s), o. *Petit escalier à noyau*, m.
Wereld (-en), v. *Monde, univers*, m. God heeft de — geschapen. *Dieu a créé le monde.* Niets ter — hebben. *N'avoir rien au monde.* De geleerde *Le monde savant.* Ter — komen. *Naître, venir au monde.*
Wereldafbeelding, v. *Cosmorama, tableau du monde*, m.
Wereldbeheerscher, m. *Souverain* ou *maître du monde*, m.
Wereldbeschouwer (-s), m. *Contemplateur du monde*, m.
Wereldbeschouwing (z. mv.), v. *Contemplation du monde*, f.
Wereldbeschryfkundig, b. n. *Cosmographique.*
Wereldbeschryver (-s), m. *Cosmographe*, m.
Wereldbeschryving (-en), v. *Cosmographie*, f.
Wereldbestierkunde, v. *Cosmologie*, f.
Wereldbestierkundig, b. n. *Cosmologique.*
Wereldbestuerkunde enz. *zie* Wereldbestierkunde enz.
Wereldbol (-llen), m. *Globe terrestre*, m.
Wereldburger (-s), m. *Cosmopolite*, m.
Werelddeel (-en), o. *Partie du monde*, f.
Wereldgebouw, o. *Univers, monde*, m.
Wereldgeschiedenis, v. *Histoire du monde*, f.
Wereldgroote (-n), m. *Puissant* ou *grand de la terre*, m.
Wereldhandel (z. mv.), m. *Commerce universel*, m.
Wereldkaert (-en), v. *Mappemonde*, f.
Wereldkennis (z. mv.), v. *Connaissance du monde; cosmographie*, f.
Wereldkloot (-en), m. *Globe terrestre*, m.; *sphère* f.
Wereldkoning, m. *zie* Wereldheerscher.
Wereldkunde, v. *zie* Wereldkennis.
Wereldkundig, b. n. *Public, notoire, manifeste.* — maken. *Divulguer.* —, van de wereldkunde. *Cosmographique.*
Wereldkundige (-n), m. *Cosmographe*. m.
Wereldleer, v. *Cosmologie, science des lois du monde physique*, f.
Wereldling (-en), m. *Mondain*, m.
Wereldlyk, b. n. *Séculier, laïque, lai; temporel.* —e regter. *Juge séculier.* — regtsgebied. *Sécularité*, f. — maken. *Séculariser.*
Wereldlykmaking, v. *Sécularisation*, f.
Wereldmeter (-s), m. *Cosmolabe* (instrument de math.), m.
Wereldminnaer, m. *zie* Wereldling.
Wereldrond (z. mv.), o. *Globe*, m.
Wereldsch, b. n. *Temporel; terrestre; mondain, du monde; profane.* —, byw. *Temporellement; mondainement.*
Wereldschgezind, b. n. *Mondain.*
Wereldschgezindheid (z. mv.), v. *Mondanité*, f.
Wereldschydelheid (z. mv.), v. *Mondanité*, f.
Wereldstad (-eden), v. *Capitale du monde; grande ville*, f.
Wereldstelsel (-s), o. *Système du monde*, m.
Wereldstreek (-eken), v. *Zone*, f.; *climat*, m.
Wereldvormingsleer, v. *Cosmogonie*, f., *système de la formation de l'univers*, m.
Wereldvreugd, v. *Les plaisirs du monde*, m. pl.
Wereldwysheid, v. *Philosophie*, f.
Wereldwyze (-n), m. *Philosophe*, m.
Wereldzee, v. *Océan*, m.
Weren (ik weer, weerde, heb geweerd), b. w. *Empêcher, arrêter; défendre.* Zich —. *Se défendre, résister; se hâter, s'empresser.*
Werf (-ven), v. *Chantier*, m. —, kaei. *Quai*, m. —, keer. *Fois*, f.
Werfgast (-en), m. *Ouvrier d'un chantier*, m.
Werfgeld, o. *Prime d'engagement*, f., *argent qui sert à lever des recrues*, m.
Werfje (-s), o. *Petit chantier; petit quai*, m.
Werflyst (-en), v. *Enrôlement* (acte), m.
Werfofficier (-s), m. *Officier de recrutement*, m.
Werfvolk (z. mv.), o. *Recrues*, f. pl. —, werfgasten. *Ouvriers d'un chantier* m. pl.
Wering, v *Défense; résistance*, f.
Werk (z. mv.), o. *Étoupe*, f.
Werk (-en), o. *Ouvrage, travail*, m. Aen het — zyn. *Être à l'ouvrage.* Ingeleid —. *Marqueterie*, f. In het — stellen *Employer; pratiquer; effectuer.* Te — gaen. *Agir, procéder.* Van iemand veel — maken. *Faire grand cas de quelqu'un.* —, daed. *Acte*, m.; *œuvre; action*, f. Goede —en doen. *Faire de bonnes œuvres.* —, schrift. *Ouvrage*, m.; *œuvres*, f. pl. De —en van Plato. *Les œuvres de Platon.* —, verzameling van printen. *Œuvre*, m. —en, vesting —en. *Fortifications*, f. pl.
Werkachtig, b. n. *Laborieux.*
Werkbaes (-azen), m. *Maître-ouvrier*, m.
Werkbank (-en), v. *Établi*, m.
Werkbeest (-en), v. en o. *Bête de somme*, f.
Werkdadig, b. n. *Actif.*
Werkdadigheid, v. *Activité*, f.
Werkdag (-en), m. *Jour ouvrable, jour ouvrier*, m.
Werkeloos, b. n. *Inactif; oisif; désoccupé; inerte; désœuvré.*
Werkeloosheid (z. mv.), v. *Inactivité; oisiveté; désoccupation; inertie*, f.; *désœuvrement*, m.
Werkelyk, b. n. *Actuel; réel; effectif.* —, byw. *Actuellement; réellement; effectivement.*

Werkelykheid (z. mv.), v. *Réalité; existence*, f.
Werkelykmaking, v. *Réalisation*, f.
Werken (ik werkte (wrocht), heb gewerkt (gewrocht), b. w. *Travailler; faire, exécuter; produire; opérer.* —, o. w. *Travailler, agir.* —, gisten. *Fermenter;* (spr. van deeg) *lever;* (spr. van hout) *travailler, se déjeter.*
Werken, onv. b. n. *Fait d'étoupe.*
Werkend, b. n. *Agissant, qui agit.* — werkwoord. *Verbe actif.* In eenen —en zin. *Activement.* —e oorzaek. *Cause efficiente.*
Werkendag, m. *zie* Werkdag.
Werker (-s), m. *Travailleur; ouvrier; artisan; auteur; agent*, m.
Werkgast (-en), m. *Ouvrier, compagnon*, m.
Werkgierig, b. n. *zie* Werkachtig.
Werkhaek (-aken), m. *Croc*, m.
Werkhuis (-zen), o. *Manufacture*, f.; *atelier; ouvroir; laboratoire*, m.; *usine; maison de force* ou *de correction*, f.
Werking (-en), v. *Opération*, f., *office*, m. —, uitwerking. *Effet*, m.
Werkingskring (-en), m. *Sphère d'activité*, f.
Werkje (-s), o. *Petit ouvrage; petit opuscule*, m.
Werkknecht (-s, -en), m. *Compagnon, ouvrier, garçon*, m.
Werkkring (-en), m. *Sphère d'activité*, f.
Werklieden, m. mv. *Ouvriers; manœuvres*, m. pl.
Werkloon, m. *en* o. *Salaire d'un ouvrier*, m.
Werkloos enz. *zie* Werkeloos enz.
Werkman (-lieden), m. *Ouvrier, manouvrier, manœuvre*, m.
Werkmeester (-s), m. *Maître-ouvrier, contre-maître; artisan*, m.
Werkmeid (-en), v. *Ouvrière*, f.
Werkmiddel (-en), o. *Moyen; expédient*, m.
Werkplaets (-en), v. *Atelier; ouvroir; laboratoire*, m.
Werksken, o. *zie* Werkje.
Werkstellig, b. n. — maken. *Exécuter, effectuer.*
Werkster (-s), v. *Ouvrière; travailleuse*, f.
Werkstuk (-kken), o. *Ouvrage*, m., *pièce; production*, f.; *problème*, m.
Werktafel (-s), v. *Écofrai* ou *écofroi, établi*, m.; *table d'artisan*, f.; *veilloir*, m.
Werktuig (-en), o. *Instrument, outil*, m.; *machine*, f. —, zintuig. *Organe*, m.
Werktuigelyk, b. n. *Mécanique; machinal; instrumental; organique.* —, byw. *Mécaniquement; machinalement.*
Werktuigkunde (z. mv.), v. *Mécanique, science des machines*, f.
Werktuigkundig, b. n. *Mécanique.* —e samenstelling. *Mécanisme*, m. —, byw. *Mécaniquement.*
Werktuigkundige (-n), m. *Mécanicien; machiniste*, m.
Werktuigkundiglyk, byw. *Mécaniquement.*
Werktuigkunst (-en), v. *Art mécanique*, m.
Werktuigmaker (-s), m. *Machiniste; mécanicien*, m.
Werktyd, m. *Temps du travail*, m.
Werkvermogen, o. *Faculté active; activité, vertu d'agir*, f.
Werkvolk, o. *zie* Werklieden.
Werkvrouw (-en), v. *Ouvrière*, f.
Werkwinkel (-s), m. *Atelier*, m.
Werkwoord (-en), o. *Verbe* (t. de gramm.), m.
Werkwyze, v. *Mode*, m., ou *manière de travailler*, f.
Werkzael, v. *Salle de travail*, f.
Werkzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Laborieux, actif, diligent.* —, byw. *zie* Werkzaemlyk.
Werkzaemheid (-heden), v. *Activité, diligence*, f.; *travail*, m.
Werkzaemlyk, byw. *Activement; diligemment, avec zèle.*
Werkzak (-kken), m. *Sac à ouvrage, ridicule*, m.
Werp, m. *zie* Worp.
Werpanker (-s), o. *Ancre de toue*, f.
Werpdraed, m. *zie* Werpte.
Werpeling (-en), m. *Petit d'un animal; petit que la mère repousse*, m.
Werpen (ik wierp, heb geworpen), b. w. *Jeter, lancer; darder.* Eene spies —. *Lancer un javelot.* Iemand in de gevangenis —. *Mettre quelqu'un en prison.* Omver —. *Renverser.* Jongen —. *Mettre bas, faire des petits.* — (in het teerlingspel). *Amener.*
Werpgaren, o. *zie* Werpte.
Werpgat (-en), o. *Mâchecoulis* ou *mâchicoulis* (t. de fortif.), m.
Werpgeweer, o. *Arme de trait*, f.
Werphaek (-aken), m. *Croc, harpon*, m.
Werping, v. *Action de jeter*, f.; *jet*, m.
Werplans, v. *zie* Werpspies.
Werplood (-en), o. *Sonde*, f.
Werpnet (-tten), o. *Épervier* (filet), m.
Werppyl (-en), m. } *Dard, trait; javelot*, m.
Werpschicht (-en), m. }
Werpschyf (-ven), v. *Disque; palet*, m.
Werpslinger (-s), m. *Fronde*, f.
Werpspeer, v. *zie* Werpspies.
Werpspel (-en), o. *Jeu de dés*, m.
Werpspies (-en), v. *Javelot; dard*, m.
Werpsteen, m. *zie* Werpschyf.
Werpte (z. mv.), v. *Chaîne* (t. de tisserand), f.
Werptol (-llen), m. } *Toupie*, f.; *sabot*, m.
Werptop (-ppen), m. }
Werte (-n), v. *Verrue*, f.
Wervel (-s, -en), m. *Tourniquet*, m.
Werveläder, v. *Artère vertébrale*, f.
Wervelbeen (-en), o. *Vertèbre*, f.
Wervelen (ik wervelde, heb gewerveld), b. w. *Fermer au tourniquet; tourner.*
Wervelwind (-en), m. *Tourbillon*, m.
Wervelziek, b. n. *Sujet à des vertiges.*
Wervelziekte (z. mv.), v. *Vertige*, m.
Werven (ik wierf, heb geworven), b. w. *Lever, faire des levées* (*des soldats*), *engager, enrôler, recruter.*
Werver (-s), m. *Recruteur; enrôleur*, m.
Werversberoep (z. mv.), o. *Racolage, métier de racoleur*, m.
Werving, v. *Enrôlement, recrutement*, m.; *levée*, f.
Werwaerts, byw. *De quel côté, vers quel endroit; où.*
Weshalve, voegw. *C'est pourquoi, pour cette raison.*
Wesp (-en), v. *Guêpe*, f. Groote —. *Frelon*, m.
Wespenei (-ijeren), o. *Œuf de guêpe*, m.
Wespenhonig (z. mv.), m. *Miel de guêpe*, m.
Wespennest (-en), m. *en* o. *Guêpier*, m.
Wespje (-s), o. *Petite guêpe*, f.
West, b. n. *Qui est à l'ouest; à l'occident.* —, byw. *A l'ouest, à l'occident.*
Westelyk, b. n. *Occidental.* —, byw. *Vers l'ouest.*
Westen, b. n. *D'ouest, qui est à l'occident.* — wind. *Vent d'ouest.* —, o. *Ouest, occident, couchant*, m.

:r. *zie* Westelyk.
:rhoek, m. *Région occidentale*, f.
:rling (-en), m. *Habitant de l'occident*, m.
:rsch, b. n. *Occidental*, *d'occident*, *d'ouest*.
volken. *Peuples occidentaux*.
:rzee, v. *Mer Atlantique*, f.
:wind (-en), m. *Vent d'occident*, m.
ael (-alen), m. *Westphalien*, m.
aelsch, b. n. *De Westphalie*, *westpha-*
.
aelsche (-n), v. *Westphalienne*, f.
alen, o. *Westphalie*, f.
aling (-en), m. *Westphalien*, m.
;ot (-tten), m. *Visigoth*, m.
ıoek, m. *Côté occidental*; *ouest*, m.
ndië, o. *Indes-Occidentales*, f. pl.
ıdisch, b. n. *Des Indes-Occidentales*.
ndischvaerder (-s), m. *Vaisseau* ou *capi-*
e qui va aux Indes-Occidentales, m.
ant, m. *zie* Westhoek.
im, v. *Horizon occidental*, m.
ust (-en), v. *Côte occidentale*, f.
oordwest, byw. *Ouest nord-ouest*.
oordwestelyk, b. n. *D'ouest-nord-ouest*.
halen enz. *zie* Westfalen enz.
aerder, m. *zie* Westindischvaerder.
riesland, o. *West-Frise* (province), f.
'aerts, byw. *Vers l'ouest* ou *l'occident*,
ouest.
yde, v. *zie* Westhoek.
uidwest, byw. *Ouest-sud-ouest*.
uidwestelyk, b. n. *D'ouest-sud-ouest*.
:ge, voegw. *zie* Weshalve.
wetten), v. *Loi*; *règle*, f.; *statut*, m. De
Gods. *La loi de Dieu*. Nood breekt —
:ekw.). *La nécessité n'a point de loi*. De
en van de —. *Les magistrats*, m. pl., *la*
nce, *la municipalité*, f.
htig, b. n. *zie* Wettig.
waerder (-s), m. *Thesmothète* (antiq.), m.
ek (-en), m. *en* o. *Code*, m. — der Tur-
Alcoran, *coran*, m. — (van eene stad *of*
). *Coutume*, f., *coutumier*, m.
eker (-s), m. *Transgresseur* ou *infracteur*
loi, *contrevenant*, m.
eking, v. } *Transgression* ou *infrac-*
euk, v. } *tion de la loi*, *contra-*
ion, f.
(ik weet, wist, heb geweten), b. *en*
. *Savoir*; *connaître*. Laten —, doen —.
savoir, *mander*. Niet —. *Ignorer*. Iets
r —. *Être mieux informé d'une chose*.
: —. *Savoir gré*. Te —. *Savoir*. Niet dat
ete. *Pas que je sache*. Het —. *Savoir*, m.,
aissance, f. Naer myn —. *Que je sache*.
ler myn —. *A mon insu*.
, byw. *Sciemment*. Myns —. *Que je*
. Willens en —. *De propos délibéré*, *à*
sin.
schap (-ppen), v. *Science*; *connaissance*,
ition, f.; *savoir*, m. De kunsten en —ppen.
arts et les sciences.
schappelyk, b. n. *Scientifique*. —, byw.
tifiquement.
swaerdig, b. n. } *Digne d'être su* ou
sweerdig, b. n. } *connu*; *curieux*.
efster (-s), v. *Législatrice*, f.
leerde (-n), m. *Légiste*, *jurisconsulte*, m.
leerdheid (z. mv.), v. *Jurisprudence*, f.
vend, b. n. *Législatif*.
ver (-s), m. *Législateur*, m.
ving (-en), v. *Législation*, f.

Wethouder (-s), m. *Magistrat*; *thesmothète* (antiq.), m.
Wethouderschap (z. mv.), o. *Magistrature*, f.
Wetpriem (-en), m. *Fusil* (acier pour aiguiser), m.
Wetsbepalingen, v. mv. *Dispositions de loi*, f. pl.
Wetschender, m. *zie* Wetbreker.
Wetschending, v. *zie* Wetbreuk.
Wetstael (-alen), o. *Fusil*, *tournefil* (acier pour aiguiser), m.
Wetsteen (-en), m. *Pierre à aiguiser*, *queue*, f., *cous*, m.
Wetstellend, b. n. *Législatif*.
Wetsteller, m. *zie* Wetgever.
Wetteloos, b. n. *Anarchique*, *anomien*. —, byw. *Sans lois*.
Wetteloosheid, v. *Anarchie*, f.
Wettelyk, b. n. *Légitime*, *légal*; *valide*. —, byw. *Légitimement*, *légalement*, *validement*.
Wettelykheid (z. mv.), v. *Légitimité*; *légalité*; *validité*, f.
Wetten (ik wettede, heb gewet), b. w. *Aiguiser*, *affiler*, *repasser*.
Wettenschryver (-s), m. *Nomographe*, m.
Wettig, b. n. *Légitime*; *légal*; *authentique*; *valide*; *compétent*. — deel. *Légitime*, f. — maken, — verklaren. *Légitimer* (*un enfant*); *légaliser* (*un acte*). —, byw. *Légitimement*; *légalement*.
Wettigen (ik wettigde, heb gewettigd), b. w. *Légitimer*; *légaliser*; *habiliter*; *authentiquer*. —, bekrachtigen. *Valider*.
Wettigheid (z. mv.), v. *Légitimité*; *légalité*; *validité*; *équité*, *justice*; *compétence*; *habileté*; *authenticité*, f.
Wettiging (z. mv.), v. *Légitimation*; *légalisation*; *validation*, f.
Wettiglyk, byw. *Légitimement*; *légalement*; *validement*; *authentiquement*; *compétemment*.
Wettigmaking, v. *zie* Wettiging.
Wetting (z. mv.), v. *Aiguisement*, m.
Wettisch, b. n. *Légal*. —, byw. *Légalement*.
Wetverbreker, m. *zie* Wetbreker.
Wevel (-s), m. *Chaîne* (t. de tisserand), f.
Wevelingen, v. mv. *Enfléchures* (mar.), f. pl.
Weven (ik weef, weefde, heb geweven), b. w. *Tisser*. Het —. *Tissage*, m.
Wever (-s), m. *Tisserand*, m.
Weversboom (-en), m. *Ensouple* ou *ensuple*, f.; *déchargeoir*, m.
Weversgetouw (-en), o. *Métier de tisserand*, m.
Weverskam (-mmen), m. *Peigne de tisserand*; *ros* ou *rot*, m.
Weverskammaker (-s), m. *Rotier*, m.
Weversklos (-ssen), m. *en* v. *Bobine*, f.; *époullin*, m.
Weversspoel (-en), v. *Navette*, f.
Weversspoelmaker (-s), m. *Navetier*, m.
Wevery (-en), v. *Tisseranderie*, f.; *métier de tisserand*, m.
Weving (z. mv.), v. *Tissage*, m.; *texture*, f.
Wey enz. *zie* Wei enz.
Wezel (-s), v. *Belette*, f.
Wezelbont, o. *Fourrure de peau de belette*, f.
Wezeltje (-s), o. *Belette*; *petite belette*, f.
Wezen (-s), o. *Être*, m.; *essence*; *existence*; *substance*, f.; *état*, m. In — zyn. *Exister*; *subsister*. Goddelyk —. *Essence divine* —, gelaet. *Air*, *visage*, m.; *mine*, f. Vriendelyk —. *Air gracieux*. —, gevoelen. *Sentiment*, m. Hy heeft er geen — van. *Il n'en est pas touché*.

Wezen (ik was, ben geweest), o. w. *Être.*
Wezenheid (z. mv.), v. *Être*, m.; *essence; individualité*, f.
Wezenkunde, v. *Ontologie*, f.
Wezenkundig, b. n. *Ontologique.*
Wezenleer, v. *Ontologie*, f.
Wezenloos, b. n. *Vain; qui n'existe pas; insensible.* —, byw. *Sans corps; sans sentiment.*
Wezenloosheid (z. mv.), v. *Non-existence*, f.; *non-être*, m.
Wezenlyk, b. n. *Essentiel, réel; vrai.* —, byw. *Essentiellement; réellement; véritablement.*
Wezenlykheid (z. mv.), v. *Essence; existence; réalité*, f.
Wezenlykmaking, v. *Réalisation*, f.
Wichelaer (-s), m. *Devin, augure*, m.
Wichelaerster (-s), v. *Devineresse*, f.
Wichelary (-en), v. *Divination*, f.
Wichelen (ik wichelde, heb gewicheld), o. w. *Deviner, augurer.*
Wichelroê, v. *zie* Wichelroede.
Wichelroede (-n), v. } *Baguette divinatoire*, f.
Wichelstokske (-s), o. }
Wicht (-en), o. *Petit enfant*, m.; *créature, personne*, f. Onnoozel —! *Innocente créature!*
Wichtje (-s), o. *Petit innocent*, m.
Wie, voornw. *Qui? quel? quelle? lequel? laquelle?* Al —, zoo —. *Quiconque.* Al — het ook zy. *Qui que ce soit.*
Wiede (z. mv.), o. *Sarclure*, f.
Wiedemaend (-en), v. *Juin, mois de juin*, m.
Wieden (ik wiedde, heb gewied), b. *en* o. w. *Sarcler.* Het —. *Action de sarcler*, f.
Wieder (-s), m. *Sarcleur*, m.
Wieding v. *Action de sarcler*, f.
Wiedmes (-ssen), o. *Sarcloir, échardonnoir*, m.
Wiedster (-s), v. *Sarcleuse*, f.
Wiedyzer (-s), o. *Sarcloir, échardonnoir*, m.
Wieg (-en), v. *Berceau*, m.; (fig.) *enfance*, f. Van de — af. *Dès le berceau.*
Wiegelen (ik wiegelde, heb gewiegeld), o. w. *Se mouvoir continuellement.*
Wiegen (ik wiegde, heb gewiegd), b. w. *Bercer.* In slaep —. *Endormir en berçant;* (fig.) *bercer quelqu'un, l'amuser par de belles paroles.* —, o. w. *Se bercer.*
Wiegje (-s), o. *Petit berceau*, m.
Wiegkind (-eren), o. *Enfant au berceau*, m.
Wiegkleed (-en), o. *Garniture de berceau*, f.
Wiegkussen (-s), o. *Coussin de berceau*, m.
Wiek (-en), v. *Aile*, f. Iemand de —en korten (fig.). *Rogner les ailes à quelqu'un.* —, lemmet. *Mèche; tente (de charpie)*, f. — (van eenen windmolen). *Volant*, m.
Wiekje (-s), o. *Petite aile; petite tente (de charpie); petite mèche*, f.
Wiel (-en), o. *Roue*, f. Eenen stok in het — steken (spreekw.). *Faire échouer une entreprise.* —, spinnewiel. *Rouet*, m. —, spoelwiel. *Dévidoir*, m.
Wielboom (-en), m. *Charme*, m.
Wielboor (-oren), v. *Amorçoir*, m.
Wieldraeijer (-s), m. *Tourneur*, m.
Wieling (-en), v. *Tournant; gouffre*, m.
Wieltje (-s), o. *Petite roue, roulette*, f.
Wielvormig, b. n. *En forme de roue; rotacé* (bot.).
Wielwerk, o. *Rouage*, m.
Wier, o. *Varech. Vairé, goémon* (herbe), m.
Wierig, b. n. *Vif, plein de feu.*
Wierook (z. mv.), m. *Encens*, m.
Wierookboom (-en), m. *Arbre qui produit l'encens*, m.
Wierookdamp, m. *Fumée d'encens*, f.
Wierookdoos (-zen), v. *Navette*, f.
Wierookdragend, b. n. *Thurifère.*
Wierookdrager (-s), m. *Thuriféraire*, m.
Wierooken (ik wierookte, heb gewierookt), b. w. *Encenser, donner de l'encens;* (fig.) *flatter.*
Wierooker (-s), m. *Thuriféraire;* (fig.) *encenseur*, m.
Wierooking (z. mv.), v. *Encensement*, m.
Wierooksboom enz. *zie* Wierookboom enz.
Wierookvat (-en), o. *Encensoir*, m.; *cassolette*, f.
Wierp. *zie* Werpen.
Wiewouwen (ik wiewouwde, heb gewiewouwd), o. w. *Se mouvoir continuellement; branler.*
Wig (wiggen), v. *Coin*, m.; *épite* (t. de mar.), f.
Wigchelaer enz. *zie* Wichelaer enz.
Wigge. v. *zie* Wig.
Wiggebeen, o. *Sphénoïde, os basilaire* ou *cunéiforme* (t. d'anat.), m.
Wiggelen, o. w. *zie* Waggelen.
Wiggetje (-s), o. *Petit coin*, m.
Wigt (-en), o. *Poids*, m.; *pesanteur*, f. —. *zie* Wicht.
Wigtig, b. n. *Pesant; de bon poids; lourd.* — (fig.). Van aengelegenheid. *Important, considérable.*
Wigtigheid (z. mv.), v. *Poids*, m. — (fig.), aengelegenheid. *Importance*, f.; *poids*, m.
Wigtigmaker (-s), m. (der munten). *Ajusteur*, m.
Wigtigmaking, v. (der munten). *Ajustage*, m.
Wigvormig, b. n. *Cunéiforme.*
Wik (wikken), v. } *Vesce*, f.; *ers*, m.
Wikke (-n), v. }
Wikkelen (ik wikkelde, heb gewikkeld), b. w. *Rouler, envelopper dans.* Zich in eene zaek — (fig.). *Se mêler* ou *s'engager dans une affaire.*
Wikken (ik wikte, heb gewikt), b. w. *Soupeser.* —, voorzeggen. *Prédire, deviner, augurer.*
Wikker enz. *zie* Wichelaer enz.
Wikking, v. *zie* Wichelary.
Wil (z. mv.), m. *Volonté*, f.; *gré; consentement, bon plaisir*, m. Naer —. *A volonté, à son gré.* Tegen — en dank. *Bon gré malgré.* Om Gods —. *Pour l'amour de Dieu.* Om best —. *Pour le mieux.* Vrye —. *Franc* ou *libre arbitre.* Om uwent —. *Pour l'amour de vous.* Naer zynen — leven. *Vivre à sa fantaisie.*
Wild, b. n. *Sauvage, farouche.* —e duif. *Ramier.* —e geit. *Chamois.* — zwyn. *Sanglier.* —e boom. *Sauvageon.* Dat kind is —. *Cet enfant est étourdi.* De —en. *Les sauvages.* In het —. *A la débandade, confusément.* In het — groeijen. *Croître naturellement* ou *sans culture.* In het — schieten. *Tirer à coups perdus.* —, byw. *Sans retenue.*
Wild (z. mv.), o. *Gibier*, m.; *venaison*, f.
Wildachtig, b. n. *Sauvagin.*
Wildbaen (-anen), v. *Varenne*, f.
Wildbaentje (-s), o. *Petite varenne*, f.
Wildbraed (z. mv.), o. *Venaison*, f.; *gibier*, m.
Wildbraedmand (-en), v. *Bourriche*, f.
Wildeling (-en), m. *Sauvageon*, m.
Wildeman (-nnen), m. *Sauvage*, m.
Wildernis (-ssen), v. *Désert*, m.

Wildheid (z. mv.), v. *État sauvage*, m.; *barbarie; férocité*, f.
Wildryk, b. n. *Giboyeux.*
Wildschut (-tten), m. } *Chasseur, tireur*, m.
Wildschutter (-s), m. }
Wildstroopen, o. w. *Braconner.*
Wildstrooper (-s), m. *Braconnier*, m.
Wildvang (-en), m. *Homme vif; étourdi, pétulant*, m. —, o. *Gibier pris à la chasse*, m.
Wildverken (-s), o. *Sanglier*, m.
Wildverksken (-s), o. *Marcassin*, m.
Wildvreemd, b. n. *Tout à fait étranger* ou *inconnu.*
Wildzang (z. mv.), m. *Ramage*, m.
Wildzwyn (-en), o. *Sanglier*, m.
Wilg (-en), m. } *Saule*, m.
Wilge (-n), m. }
Wilgen, onv. b. n. *De saule.*
Wilgenblad (-en, -eren), o. *Feuille de saule*, f.
Wilgenboom (-en), m. *Saule*, m.
Wilgenbosch (-sschen), o. *Saussaie*, f.
Wilgenhout (z. mv.), o. *Bois de saule*, m.
Wilgentak (-kken), m. *Branche de saule*, f.
Wilgje (-s), o. *Petit saule*, m.
Willekeur (z. mv.), m. en v. *Franc* ou *libre arbitre; gré*, m.; *volonté*, f. —, inrigting. *Ordonnance*, f.; *statut, réglement*, m.
Willekeurig, b. n. *Arbitraire; despotique; capricieux.* —, byw. *zie* Willekeuriglyk.
Willekeurigheid (z. mv.), v. *Arbitraire; despotisme; caprice*, m.
Willekeuriglyk, byw. *Arbitrairement; despotiquement; capricieusement.*
Willekeurlyk enz. *zie* Willekeurig enz.
Willekom, b. n. *zie* Welkom.
Willen (ik wilde (wou, woude), heb gewild), o. w. *Vouloir.* Hy wil naer de stad gaen. *Il veut aller à la ville.* Geerne —. *Aimer, souhaiter.* Liever —. *Aimer mieux, préférer.* —, b. w. *Vouloir, souhaiter.*
Willens, byw. *A dessein.* — zyn. *Vouloir.* — en wetens. *Sciemment, de propos délibéré.* Al —. *Exprès, à dessein.* — of onwillens. *Bon gré, malgré.*
Willig, b. n. *Docile, obéissant; complaisant.* —, gezocht. *Recherché, qui est d'un bon débit.* —, byw. *De bonne volonté.*
Willigen (ik willigde, heb gewilligd), o. w. *Enchérir, devenir plus cher, hausser de prix.*
Willigheid (z. mv.), v. *Bonne volonté; complaisance*, f.
Williglyk, byw. *De bonne volonté.*
Wilbeschikking, v. Uiterste of laetste —. *Disposition de dernière volonté*, f.
Wilvaerdig enz. *zie* Wilveerdig enz.
Wilveerdig, b. n. *Complaisant.* —, byw. *Complaisamment.*
Wilveerdigheid, v. *Complaisance*, f.
Wimpel, m. *zie* Wimpelvlag.
Wimpelen, b. w. *zie* Bewimpelen.
Wimpelstok (-kken), m. *Diguon* (bâton d'une banderole), m.
Wimpeltje (-s), o. *Petite flamme*, f.
Wimpelvlag (-ggen), v. *Flamme, banderole*, f.
Winbaer, b. n. *Gagnable; prenable.*
Wind (-en), m. *Vent*, m. Stormige —. *Anordie*, f. De vier hoofd —en. *Les quatre vents cardinaux.* Met alle —en waeijen (spreekw.). *Être changeant; tourner à tout vent.* Digt by den — zeilen. *Serrer le vent.* In den — slaen (fig.). *Mépriser, ne pas se soucier de.* —, scheet. *Pet*, m. —, opwerping der maeg. *Rot*, m.

Windachtig, b. n. *Venteux; orageux; flatueux.*
Windachtigheid (z. mv.), v. *Ventosité; flatuosité*, f.
Windaes, o. *zie* Windas.
Windas (-ssen), v. *Vindas*, m.
Windbal (-llen), m. *Ballon*, m.
Windbeschryving, v. *Anémographie*, f.
Windboom (-en), m. *Levier*, m.
Windbreekster (-s), v. *Hableuse*, f.
Windbreken, o. w. *Habler.*
Windbrekend, b. n. *Carminatif* (terme de méd.).
Windbreker (-s), m. *Hableur, fanfaron*, m.
Windbrekery, v. *Hablerie, fanfaronnade*, f.
Windbreuk (-en), v. *Pneumatocèle, physocèle*, f.
Windbui (-ijen), v. *Coup de vent*, m.; *bourrasque*, f.
Windbuidel, m. *zie* Windbreker.
Windbuis (-zen), v. *Porte-vent*, m.
Windbus (-ssen), v. *Fusil à vent*, m.; *canonnière* (jouet), f.
Winde, v. *Pouliot; liseron* (plante), m.
Windel (-s, -en), m. *Maillot*, m.
Windelband (-en), m. *Lange*, m.
Windelboom (-en), m. *Ensouple* ou *ensuple*, f.
Winden (ik wond, heb gewonden), b. w. *Dévider; bobiner.* —, opwinden. *Hisser, guinder.* —, zwachtelen. *Emmailloter.*
Winder (-s), m. *Dévideur*, m.
Winderig, b. n. *Venteux, orageux.* — weder. *Temps orageux.* —, dat wind verwekt in het lichaem. *Venteux, flatueux.*
Winderigheid (z. mv.), v. *Flatuosité; ventosité*, f.
Windei (-ijeren), o. *OEuf sans coque*, m.
Windgat (-en), o. *Soupirail*, m.; *ouverture dans la glace; lumière* (*d'un tuyau d'orgue*), f.
Windgeld, o. *Guindage* (salaire), m.
Windgod, m. *Éole*, m.
Windhaen (-anen), m. *Girouette*, f.; *coq*, m.
Windhaver (z. mv.), v. *Folle avoine*, f., *haveron*, m.
Windhond (-en), m. *Lévrier*, m. Wyfken van den —. *Levrette*, f. Met de —en jagen. *Levretter.*
Windhondeken (-s), o. } *Levron*, m.; *lévriche*, f.
Windhondje (-s), o. }
Windig, b. n. *zie* Windachtig.
Winding, v. *Dévidage; guindage*, m.
Windje (-s), o. *Petit vent*, m.
Windkant, m. *Côté d'où vient le vent*, m.
Windkogel (-s), m. *Éolipyle*, m.
Windkoliek (-en), o. *Colique venteuse*, f.
Windkruid, o. *Coquelourde* (plante), f.
Windmaend (-en), v. *Ventôse*, m.
Windmaker (-s), m. *Hableur, fanfaron*, m.
Windmeetkunde, v. *Anémométrie*, f.
Windmeter (-s), m. *Anémomètre*, m.
Windmolen (-s), m. *Moulin à vent*, m.
Windoven (-s), m. *Forneau à ventouse*, m.
Windpomp (-en), v. *Pompe aspirante*, f.
Windpyp (-en), v. *Tuyère*, f.; *tuyau à vent*, m.
Windradje (-s), o. *Moulinet*, m.
Windroer (-en), o. *Fusil à vent*, m.
Windroos (-ozen), v. *Rose des vents*, f.
Windscherm (-en), o. } *Paravent; abat-vent, contrevent, tue-vents, brise-vent*, m.
Windschut (-tten), o. }
Windsel (-s), o. *Bande; ligature*, f.; *bandage*, m. — (voor kleine kinderen). *Maillot*, m.
Windspil (-llen), v. *Cabestan*, m.
Windster (-s), v. *Dévideuse*, f.

Windstil, b. n. *Calme*.
Windstilte, v. *Calme*, m.; *bonace*, f.
Windstreek (-eken), v. *Aire de vent*, f.; *lit*, *rhumb de vent*, m.
Windvaen, v. *zie* Windwyzer.
Windvang, m. *zie* Windschut.
Windveder (-s, -en), v. *Plumet de pilote*, m.
Windverdryvend, b. n. *zie* Windbrekend.
Windvlaeg (-agen), v. *Coup de vent*, m.; *rafale*, f.
Windwaerts, byw. *Au vent*, *au lof*.
Windwaterbreuk (-en), v. *Hydrophysocèle*, f.
Windweger (-s), m. *Barosanème* (machine), m.
Windwyzer (-s), m. *Girouette*, f.
Windzak (-kken), m. *Cornemuse ; musette*, f.
Windzeel (-elen), o. *Corde de cabestan*, f.
Windzucht, v. *Tympanite* (maladie), f.
Windzyde, v. *zie* Windkant.
Wingewest (-en), o. *Pays conquis*, m.
Wink, m. *zie* Wenk.
Winkel (-s, -en), m. *Coin ; recoin*, m. — *Boutique*, f. — houden. *Tenir boutique*. —, werkplaets. *Atelier*, m.
Winkelboek (-en), m. *en* o. *Brouillard* (registre), m.
Winkeldeur (-en), v. *Porte de boutique*, f.
Winkeldochter (-s), v. *Fille de boutique*, f.
Winkelen (ik winkelde, heb gewinkeld), o. w. *Tenir boutique*.
Winkelgereedschap (-ppen), o. *Meubles de boutique*, m. pl.
Winkelgoederen, o. mv. *Marchandises*, f. pl.; *fonds*, m., *boutique*, f.
Winkelhaek (-aken), m. *Équerre*, f.; *quilboquet* (instrument), m.
Winkelhouder (-s), m. *Boutiquier*, *marchand tenant boutique*, *mercier*, m.
Winkelhoudster (-s), v. *Mercière*, f.
Winkelier (-s, -en), m. *Boutiquier*, *marchand tenant boutique*, *mercier*, m.
Winkeliersler (-s), v. *Celle qui tient boutique*, *mercière*, f.
Winkeljongen (-s), m. *Garçon de boutique*, *courtaud*, m.
Winkelkamer (-s), v. *Arrière-boutique*, f.
Winkelknecht, m. *zie* Winkeljongen.
Winkelladder (-s), v. *Échelle de boutique*, f.
Winkelmaet (-aten), v. *Équerre* (instrument), f.
Winkelnaed (-aden), m. *Suture lambdoïde* (terme d'anat.), f.
Winkeltand (-en), m. *Dent mâchelière*, f.
Winkeltje (-s), o. *Petit coin*, m.; *petite boutique*, f.; *petit atelier*, m.
Winkelwaer (-aren), v. *Marchandise*, f.
Winken, o. w. *zie* Wenken.
Winnen (ik won, heb gewonnen), b. w. *Gagner*. Zyn brood —. *Gagner son pain* ou *sa vie*. Den prys —. *Remporter le prix*. —, innemen. *Prendre ; vaincre*. inoogsten. *Recueillir*. —, voortbrengen. *Engendrer*, *procréer*. —, vorderen. *Profiter; avancer*. —, tot zich trekken. *Gagner ; attirer*.
Winnend, b. n. *Gagnant*, *qui gagne*.
Winner (-s), m. *Gagnant; vainqueur*, m.
Winning, v. *zie* Winst.
Winoxbergen. *Berg-saint-Vinox* (ville).
Winst (-en), v. *Gain ; profit; avantage*, m.
Winstgierig, b. n. *Avide de gain*.
Winstgierigheid (z. mv.), v. *Désir immodéré du gain*, m.
Winter (-s), m. *Hiver*, m. 'S—s. *En hiver*. — aen handen of voeten. *Engelures*, f. pl.

Winterachtig, b. n. *Hivernal*, *d'hiver*.
Winterappel (-en), m. *Pomme d'hiver*, f.
Winterarbeid, m. *Travail d'hiver ; ouvrage fait en hiver* m.
Winteravond (-en), m. *Soirée* ou *veillée d'hiver*, f.
Winterbloem (-en), v. *Fleur d'hiver*, *fleur hivernale*, f.
Winterboter, v. *Beurre d'hiver*, m.
Winterbui (-ijen), v. *Bourrasque d'hiver*, f.
Winterdag (-en), m. *Jour*, m., ou *journée d'hiver*, f.; *hiver*, m. By —, 's —s. *En hiver*.
Winteren (het winterde, heeft gewinterd), onp. w. *Faire froid*.
Winterfeesten, v. *en* o. mv. *Fêtes brumales*, f. pl.
Wintergerst, v. *Orge d'hiver*, f.
Wintergroen (z. mv.), o. *Pyrole* (plante), f.
Winterhaer, o. *zie* Winterhair.
Winterhair (z. mv.), o. *Poil d'hiver*, m.
Winterhalfjaer, o. *Semestre d'hiver*, m.
Winterhanden, v. mv. *Engelures aux mains*, f. pl.
Winterhaver, v. *Avoine d'hiver*, f.
Winterhielen, m. mv. *Engelures aux talons*, *mules*, f. pl.
Winterkers, v. *Coqueret* (plante), m.
Winterkleed (-eren), o. *Habit d'hiver*, m.
Winterkoningje (-s), o. } *Roitelet*, m.
Winterkoningsken (-s). o. }
Winterkool (-en), v. *Chou d'hiver*, m.
Winterkoorn, o. } *Blé d'hiver*, m.
Winterkoren, o. }
Winterkost, m. *Nourriture d'hiver*, f.
Winterkoude, v. *Froidure*, f.; *frimas*, m.
Winterkwartael, o. *Trimestre d'hiver*, m.
Winterkwartier (-en), o. } *Quartier d'hiver*, m.
Winterlegering (-en), v. } De —en betrekken. *Prendre les quartiers d'hiver*.
Winterlucht, v. *Air d'hiver temps froid*, m.
Wintermaend (-en), v. *Décembre*, *mois de décembre* m.
Wintermorgen (-s), m. *Matinée d'hiver*, f.
Wintermuts (-en), v. *Bonnet d'hiver*, m.
Winternacht (-en), m. *Nuit d'hiver* f.
Winterpeer (-eren), v *Poire d'hiver*, f.
Winterquartier, o. *zie* Winterkwartier
Winterreis (-zen), v. *Voyage d'hiver*, m.
Winterrogge, v. *Seigle d'hiver*, m.
Winterrok (-kken), m. *Justaucorps d'hiver*, m.; *robe d'hiver*, f.
Wintersaizoen, o. *Hiver*, m.
Wintersalade, v. } *Salade d'hiver*, f.
Wintersalaed, v. }
Wintersch, b. n. *D'hiver*, *hivernal*.
Winterslaep, m. *Engourdissement* ou *sommeil* (*de quelques animaux pendant l'hiver*), m.
Wintertarwe, v. *Froment d'hiver*, m.
Wintertyd (z. mv.), m. *Temps d'hiver*, *hiver*, m.
Wintervenster (-s), v. *en* o. *Contre-châssis*, m.
Winterverblyf (-ven), o. *Habitation*, f., ou *séjour d'hiver*, m.
Wintervergadering (-en), v. *Assemblée d'hiver*, f.
Wintervermaek (-aken), o. *Plaisir* ou *divertissement d'hiver*, m.
Wintervertrek (-kken), o. *Appartement d'hiver* m.
Wintervoeder, o. *Fourrage d'hiver*, m. — voor de schapen *Brelée* f.
Wintervoorraed m *Provision pour l'hiver*, f.
Wintervrucht (-en), v. *Fruit d'hiver*, m.
Winterweder, o. *Temps d'hiver*, m.
Winterwerk, o. *Ouvrage d'hiver*, m.

wonіng (-en), v. *Habitation d'hiver*, f.
tonnestand, m. *Solstice d'hiver*, m.
:ht (z. mv.), v. *Avidité du gain*, f.; *in-*
, m.
htig, b. n. *Apre au gain*, *intéressé*.
ippen), v. *Bascule*, f. — (straffe). *Estra-*
, f.
k (-en), m. *Brise*, *poutre en bascule*, f.
ıg (-ggen), v. *Pont-levis*, m.
g (-en), v. *Estrapade* (potence), f.
ı (ik wipte, ben gewipt), o. w. *Faire la*
:le; sauter; branler. —, b.w. (met *hebben*).
ɪpader; berner.
·tje (-s), o. *Sautereau* (pièce de clave-
m.
nk (-en), v. *Balançoire*, f.
ert enz. *zie* Wipsteert enz.
ert (-en), m. *Hochequeue*, m.; *bergeron-*
(oiseau), f.
erten (ik wipsteertte, heb gewipsteert),
Remuer continuellement la queue.
kje (-s), o. *Bâtonnet*, m.
. n. *Sûr*, *certain*. —, byw. *Sûrement*, *cer-*
ment. Wel —! *Bien sûr!*
issen), v. *Corde* (mesure de bois), f.
ıden, m. mv. *Faises* (t. de vannier), f. pl.
(wisschen), m. *en* v. *Houssine*, *baguette*,
en d'osier, m. —, slet. *Torchon*, m.; *la-*
, f.
loek (-en), m. *Torchon*, m.; *lavette*, f.
d (z. mv.), v. *Certitude*, f.
ıt, o. *Bois de corde*, m.
asje (-s), o. *Bagatelle*; *babiole*, f.
ıst enz. *zie* Wiskunde enz.
ıde (z. mv.), v. *Mathématiques*, f. pl.
ıdig, b. n. *Mathématique*, *de mathéma-*
s. —, byw. *Mathématiquement.*
ıdige (-n), m. *Mathématicien*, m.
ıst, v. *zie* Wiskunde.
ıstenaer (-s), m. *Mathématicien*, m.
ıstig, b. n. *zie* Wiskundig.
ıstiglyk, byw. *Mathématiquement.* —
'zen. *Démontrer* ou *prouver mathémati-*
ient.
en (ik wispelde, heb gewispeld), b. *en* o.w.
ner, *branler*, *hocher.*
staerten, o. w. *zie* Wispelsteerten.
steerten (ik wispelsteertte, heb gewispel-
'l), o. w. *Remuer la queue.*
turig, b. n. *Changeant*, *inconstant*, *ver-*
:, *variant*, *léger*, *volage.* —, byw. *Légè-*
nt.
.turigheid (z. mv.), v. *Inconstance*, *légè-*
, *versatilité*, f.
ıen, onv. b. n. *D'osier.*
ıen (ik wischte, heb gewischt), b. w.
:cer, *essuyer*, *torcher*, *nettoyer.*
ıer (-s), m. *Écouvillon* (t. d'artill.), m.
(-s), m. *Lettre de change*, *traite*, f. —,
:ling. *Change*, m.
aer (-s), m. *Banquier*, m. —, geldwisse-
Changeur, m.
ägent (-en), m. *Agent de change*, m.
baer, b. n. *Qui peut être changé*, *chan-*
:t; inconstant.
baerheid, v. *Inconstance*; *vicissitude*, f.
bank (-en), v. *Banque*, f.
beurt, v. *Alternation*, f.; *tour*, m.
brief (-ven), m. *Lettre de change*, *traite*, f.
en (ik wisselde, heb gewisseld), b. w.
ıger, *échanger*; *troquer*. Geld —. *Chan-*
le l'argent. Brieven — met iemand. *Être*
en correspondance avec quelqu'un. Tanden —. *Changer de dents.* Woorden —. *Se parler.* —, o. w. *Changer*, *alterner.*

Wisselgeld, o. *Argent de change*, m.
Wisselhandel (z. mv.), m. *Change*, m.
Wisselhandelaer, m. *zie* Wisselaer.
Wisselhouder, m. *zie* Wisselaer.
Wisselhoeken, m. mv. *Angles alternes*, m. pl.
Wisselhonden, m. mv. *Chiens de relais*, m. pl.
Wisselhuis (-zen), o. *Maison d'un banquier*, f.
Wisseling (-en), v. *Change*, *échange*; *troc*, m. — van peerden. *Relais de chevaux.* — van brieven. *Correspondance*, f.
Wisselkans (-en), v. *Chance*, f.
Wisselkoers, m. *Change*, *cours de change*, m.
Wisselkoets (-en), v. *Carrosse de relais*, m.
Wisselkoorts, v. *Fièvre intermittente*, f.
Wisselloop, m. *zie* Wisselkoers.
Wisselmakelaer (-s), m. *Agent de change*, m.
Wisselpeerd (-en), o. *Cheval de relais*, m.
Wisselplaets (-en), v. *Relais*, m.
Wisselprys, m. *Prix* ou *cours du change*, m.
Wisselregt, o. *Droit de change*, m.
Wisselrekening, v. *Arbitrage*, m.
Wisselvallig, b. n. *Inconstant*, *changeant*, *variable.* —, byw. *zie* Wisselvalliglyk.
Wisselvalligheid, v. *Inconstance*, *instabilité*; *vicissitude*, f.
Wisselvalliglyk, byw. *D'une manière inconstante* ou *variable.*
Wisselwagen (-s), m. *Voiture de relais*, f.
Wisselwinst, v. *Change*, *profit du banquier*, m.
Wisselyk, byw. *Assurément*, *certainement.*
Wist. *zie* Weten.
Wit, b. n. *Blanc.* Witte wyn. *Du vin blanc.* — maken. *Blanchir.* — worden. *Devenir blanc*, *blanchir.* Witte donderdag. *Jeudi saint.* — en zwart schilderen. *Grisailler.*
Wit (z. mv.), o. *Blanc*, m.; *couleur blanche*, f. — van een ei. *Blanc d'œuf.* —, doelwit. *Blanc*, *but*, m. Naer het — schieten. *Tirer au blanc* ou *au but.*
Witachtig, b. n. *Blanchâtre.*
Witbier (z. mv.), o. *Bière blanche*, f.
Witbuiksken (-s), o. *Cul-blanc* (oiseau), m.
Witgeld (z. mv.), o. *Argent blanc*, m.
Witgeplaesterd, b. n. } *Blanchi avec de la*
Witgepleisterd, b. n. } *chaux.*
Witgloeijend, b. n. *Incandescent.*
Witgoud (z. mv.), o. *Or blanc*; *platine*, m.
Withairig, b. n. *Qui a les cheveux blancs*; *qui a le poil blanc.*
Withairig, b. n. *zie* Withairig.
Witheid (z. mv.), v. *Blancheur*, f.
Without (z. mv.), o. *Bois blanc*, m.
Withouten, onv. b. n. *De bois blanc.*
Witje (-s), o. *Papillon*, m.
Witjes, byw. *Blanchement*, *proprement.*
Witkoking, v. *Blanchiment*, m.
Witkop, m. *Tête blanche*, f.
Witkwast (-en), m. *Brosse pour blanchir les murailles*, f.
Witlyvig, b. n. *Qui a le corps blanc.*
Witsel, o. *Blanc*, m.
Witsteert, m. *Cul-blanc*, *moteux* (oiseau), m.
Witte (-n), m. *en* v. *Un blanc*; *une blanche.*
Wittebrood (-en), o. *Pain blanc*, m.
Wittebroodje (-s), o. *Petit pain blanc*, m.
Wittebroodskind (-eren), o. *Enfant gâté*, m.
Wittedonderdag, m. *Jeudi saint*, m.
Witten (ik wittede, heb gewit), b. w. *Blanchir.*
Witting, m. *Merlan* (poisson), m.

Witverwig, b. n. *Blanc; blanchâtre.*
Witvisch, m. *Able*, m.; *ablette*, f. —, kleine vischkens. *Blanchaille*, f.
Witwerk (z. mv.), o. *Menuiserie de bois blanc*, f.
Witwerker (-s), m. *Layetier*, m.
Woede (z. mv.), v. *Furie, fureur; rage*, f.; *courroux, acharnement*, m.
Woeden (ik woedde, heb gewoed), o. w. *Entrer ou se mettre en fureur, être en fureur, s'emporter; exercer ses fureurs.*
Woedend, b. n. *Furieux, furibond, enragé, forcené; fougueux.* —, byw. *Furieusement.*
Woedig, b. n. en byw. zie Woedend.
Woeker (z. mv.), m. *Usure*, f. Op — leenen. *Prêter à usure.*
Woekerachtig, b. n. *Usuraire.* —, byw. *Usurairement.*
Woekeraer (-s), m. *Usurier*, m.
Woekeraerster (-s), v. *Usurière*, f.
Woekeren (ik woekerde, heb gewoekerd), b. en o. w. *Acquérir par usure; faire l'usure; prêter à usure.*
Woekergeest, m. zie Woekerzucht.
Woekergeld (z. mv.), o. *Argent usuraire*, m.
Woekerhandel (z. mv.), m. *Agiotage*, m., *juiverie*, f.
Woekering, v. zie Woekery.
Woekersch. zie Woekerachtig.
Woekerwinst, v. *Agiotage; profit usuraire*, m.
Woekery (z. mv.), v. *Usure*, f.
Woekerzucht (z. mv.), v. *Penchant pour l'usure*, m.
Woekerzuchtig, b. n. *Adonné à l'usure.*
Woelachtig, b. n. zie Woelig.
Woelen (ik woelde, heb gewoeld), b. w. *Envelopper, entortiller; fourrer, rouster.* Eenen mast —. *Fourrer un mât.* —, o. w. *Se remuer, s'agiter; frétiller; tracasser.*
Woelery, v. *Frétillement; remuement*, m.
Woelgaren, o. zie Woelsel.
Woelgeest (-en), m. *Esprit remuant* ou *turbulent; brouillon; séditieux; tracassier*, m.
Woelig, b. n. *Remuant, qui s'agite, turbulent, frétillant, bruyant.* Een — kind. *Un enfant remuant, frétillant.* Eene —e straet. *Une rue bruyante.*
Woeling, v. / Woelsel (-s), o. / Woeltouw, v. en o. } *Fourrure (d'un câble); rousture* (mar.), f.
Woelziek, b. n. *Remuant, turbulent; séditieux.*
Woelzucht (z. mv.), v. *Humeur remuante* ou *turbulente*, f.
Woensdaegsch, b. n. *Du mercredi.*
Woensdag (-en), m. *Mercredi*, m.
Woerd (-en), m. *Canard mâle*, m.
Woerhaen (-anen), m. *Faisan*, m.
Woerhaentje (-s), o. *Petit faisan*, m.
Woerhen (-nnen), v. *Poule faisane*, f.
Woest, b. n. *Sauvage, barbare, farouche.* —, onbewoond. *Désert, inhabité, inculte.*
Woestaerd, m. *Barbare*, m.
Woestaerdig, b. n. zie Woest.
Woesteling (-en), m. *Homme grossier* ou *rustique*, m.
Woesteny (-en), v. *Désert*, m.
Woestheid, v. *Humeur sauvage; férocité; barbarie*, f.
Woestyn (-en), v. *Désert*, m.
Woestynbewoner (-s), m. *Habitant d'un désert; sauvage*, m.
Wol, v. *Laine*, f. — kammen. *Carder* ou *peigner la laine.*

Wolachtig, b. n. *Laineux; cotonneux.*
Wolarbeid, m. *Lainage*, m.
Wolarbeider enz. zie Wolbereider enz.
Wolbael (-alen), v. *Balle de laine*, f.
Wolbaeltje (-s), o. *Petite balle de laine*, f.
Wolbeest (-en), v. en o. *Bête à laine*, f.
Wolbereiden, b. w. *Apprêter la laine.*
Wolbereider (-s), m. *Lainier, laineur*, m.
Wolbereiding (z. mv.) v. *Apprêt de la laine*, m.
Wolbereidster (-s), v. *Femme qui apprête la laine*, f.
Wolbloem (-en), v. *Bouillon-blanc*, m.
Wolboog (-ogen), m. *Arçon* (archet de chapelier) m.
Wolboom (-en), m. *Capoquier* (arbre), m.
Woldistel (-s), v. *Chardon à carder*, m.
Woldoorn, m. *Fromager* (arbre), m.
Woldraeijer, m. zie Wolbereider.
Woldragend, b. n. *Lanifère.*
Woldrager (-s), m. *Mouton*, m.
Wolf (-ven), m. *Loup*, m. Eten als een —. *Manger comme un loup.* — (ongedierte). *Charançon*, m.; *chenille*, f. —, dauwworm. *Herpe*, f.
Wolfachtig, b. n. *De loup.* —, byw. *En loup.*
Wolfhond (-en), m. *Chien-loup*, m.
Wolfje (-s), o. / Wolfken (-s), o. } *Louveteau*, m.
Wolfsbezie (-ziën), v. *Parisette* (plante), f.
Wolfsboon (-en), v. *Lupin* (plante), m.
Wolfsch, b. n. *De loup.*
Wolfsdoorn, m. *Lycium* (arbrisseau), m.
Wolfsdrek, m. *Repaire de loup*, m.
Wolfsgebit (-tten), o. *Dents de loup*, f. pl.
Wolfshaer, o. zie Wolfshair.
Wolfshair, o. *Poil de loup*, m.
Wolfshonger (z. mv.), m. *Malefaim; malerage; faim canine*, f.
Wolfshuid (-en), v. *Peau de loup*, f.
Wolfsklauw (-en), m. *Pied-de-loup, lycopode* (plante), m.
Wolfskop (-ppen), m. *Tête de loup*, f.
Wolfskruid, o. zie Wolfswortel.
Wolfskuil (-en), m. *Trappe* (piége), f.
Wolfsleger (-s), o. *Liteau*, m.; *déchaussures*, f. pl.
Wolfsmaend (-en), v. *Décembre, mois de décembre*, m.
Wolfsmelk (z. mv.), v. *Ésule*, f., *tithymale, euphorbe* (plante), m.
Wolfsmuil (-en), m. *Gueule de loup*, f.
Wolfsmuts (-en), v. *Bonnet de peau de loup*, m.
Wolfspels (-zen), m. *Fourrure de peau de loup*, f.
Wolfspoot (-en), m. *Pied de loup*, m.
Wolfstand (-en), m. *Dent de loup*, f.
Wolfsveest (-en), m. *Vesse-de-loup*, f.
Wolfsvel (-llen), o. *Peau de loup*, f.
Wolfswortel, m. *Aconit* (plante), m.
Wolfvanger (-s), m. *Preneur de loups*, m.
Wolfverwig, b. n. *De la couleur du poil de loup.*
Wolfyzer (-s), o. *Chausse-trape*, f.
Wolgras (z. mv.), o. *Gnaphalium* (plante), m.
Wolhandel (z. mv.), m. *Commerce de laine*, m.
Wolhandelaer (-s), m. *Marchand de laine; lainier*, m.
Wolk (-en), v. *Nue, nuée*, f.; *nuage*, m.
Wolkachtig, b. n. *Nuageux.*
Wolkaerd (-en), v. / Wolkaerde (-n), v. } *Carde*, f., *peigne*, m.
Wolkaerden, b. w. *Carder la laine.*

ıerder (-s), m. *Cardeur*, m.
ıerding, v. *Action de carder la laine*, f., ;*nage*, m.
ıerdster (-s), v. *Cardeuse*, f.
ım (-mmen), m. *Carde*, f.; *peigne*, m.
ımmen, b. w. *Peigner la laine*.
ımmer (-s), m. *Cardeur*, m.
ımming, v. *zie* Wolkaerding.
ımster (-s), v. *Cardeuse*, f.
›oog, m. *zie* Regenboog.
›reuk (-en), v. *Ondée*, *lavasse*, *catae*, f.
:nkolom, v. *Nuée en forme de colonne*, f.
:rig, b. n. } *zie* Wolkachtig.
g, b. n.
e (-s), o. *Petit nuage*, m.; *nubécule*, f.
›pper (-s), m. *Arçonneur*, m.
uid (z. mv.). o. *Bouillon-blanc*, m.
ken, o. *zie* Wolkje.
wyze, byw. *En forme de nuage*.
on (-nnen), v. *Parélie*, m.
, v. *zie* Wol.
ı, onv. b. n. *De laine*.
ıfabrikant (-en), m. *Fabricant d'étoffes de* ', m.
ıgaren, o. *Estame*, f.
ıgoed, o. *Lainage*, m.
ıwerk, o. *Lainage*, m.
ıwever (-s), m. *Drapier*, m.
, b. n. *Laineux; cotonneux; lanugineux*.
heid (z. mv.), v. *Coton*, *duvet de la vigne*, *ruits etc.*, m.
haler (-s), m. *Aplaneur*, m.
ıkken, b. w. *Éplucher la laine*.
ıkker (-s), m. *Éplucheur de laine*, m.
ıeiden, b. w. *Chiqueter*.
nnen, b. w. *Filer de la laine*.
nner (-s), m. *Fileur de laine*, m.
nnery (-en), v. *Lieu où l'on file la* , m.
nster (-s), v. *Fileuse de laine*, f.
mper (-s), m. *Pilette*, f.
ıaerd, m. *Nature*, f., ou *naturel du* , m.
jagermeester (-s), m. *Louvetier*, m.
jagt (z. mv.), v. *Chasse du loup*, f.
ıagtmeester (-s), m. *Louvetier*, m.
ıklem (-mmen), v. *Chausse-trape* (piége), f.
ınet (-tten), o. *Ret pour prendre des* , m.
prent, v. *zie* Wolvenspoor.
spoor (-oren), o. *Trace de loup*, f.
kooper (-s), m. *Marchand de laine*, m.
wen, b. w. *Teindre la laine*.
wer (-s), m. *Teinturier en laine*, m.
wery (-en), v. *Teinturerie en laine*, f.
(-nnen), v. *Louve*, f.
(-kken), v. *Flocon de laine*, m.
er (-s), m. *Tisserand en laine*, m.
(-kken), m. *Sac à laine*, m.
e Winnen.
zie Winden.
v. *zie* Wonde.
ts (-en), m. *Chirurgien*, m.
tseny, v. *Chirurgie*, f.
ıer, b. n. *Vulnérable*.
ılsem (z. mv.), m. *Baume vulnéraire*, m.
(-n), v. *Plaie; blessure*, f.
ı (ik wondde, heb gewond), b. w. *r*.
(-en), o. *Merveille*, f.; *phénomène*, *prodige*, *miracle*, m. Dat geeft my niet —. *Cela ne m'étonne pas*. — wel. *A merveille*, *à miracle*.

Wonder, b. n. } *zie* Wonderlyk.
Wonderbaer, b. n.
Wonderbaerheid, v. *zie* Wonderbaerlykheid.
Wonderbaerlyk, b. n. *Miraculeux; merveilleux; prodigieux; étonnant; admirable*. —, byw. *Miraculeusement; admirablement; prodigieusement*.
Wonderbaerlykheid, v. *Merveille*, f.
Wonderbeeld (-en). o. *Image miraculeuse*, f.
Wonderboom, m. *Ricin*, m.; *palme de Christ*, f.
Wonderdadig, b. n. *Miraculeux; prodigieux; thaumaturge*. —, byw. *Miraculeusement; prodigieusement*.
Wonderdadiglyk, byw. *Miraculeusement; prodigieusement*.
Wonderdaed (-aden), v. *Miracle; prodige*, m.; *merveille*, f.
Wonderdoend, b. n. *zie* Wonderdadig.
Wonderdoener (-s), m. *Thaumaturge*, m.
Wonderen (ik wonderde, heb gewonderd), b. w. *Admirer*. Het wondert my. *Je suis étonné*.
Wondergaef (-aven), v. *Don miraculeux*, m.
Wondergroot, b. n. *Extrêmement grand*.
Wonderheid, v. *zie* Wonderwerk.
Wonderkind (-eren), o. *Enfant prodigieux*, m.
Wonderkracht (-en), v. *Force miraculeuse*, f.
Wonderlyk, b. n. *Étonnant*, *surprenant*, *admirable; merveilleux*, *prodigieux; extraordinaire; paradoxal*. —e goedheid. *Bonté admirable*. —, vies. *Bizarre*, *capricieux*, *singulier*. —, byw. *Merveilleusement*, *prodigieusement*, *à merveille*. —, vies. *Étrangement*.
Wonderlykheid, v. *Bizarrerie; singularité*, f.
Wonderrede, v. *zie* Wonderspreuk.
Wonderregen (-s), m. *Pluie miraculeuse*, f.
Wonderschoon, b. n. *Beau à merveille*. —, byw. *A peindre*.
Wonderspreuk (-en), v. *Paradoxe*, m.
Wonderspreukig, b. n. *Paradoxal*.
Wonderstuk (-kken), o. *Production merveilleuse*, f.; *chef-d'œuvre*, m.
Wonderteeken (-en, -s), o. *Prodige*, *miracle; phénomène*, m.
Wonderwerk (-en), o. *Miracle; prodige*, m.; *merveille*, f.
Wonderwerker (-s), m. *Thaumaturge*, m.
Wonderzaem, b. n. *zie* Wonderlyk.
Wonderzinnig, b. n. *Bizarre*, *capricieux*, *étrange*, *fantasque*.
Wonderzinnigheid, v. *Bizarrerie*, *originalité*, f.; *caprice*, m.
Wondheelend, b. n. *Vulnéraire*.
Wondheeler (-s), m. *Chirurgien*, m.
Wondheeling, v. *Cure*, f.
Wondheelkunde (z. mv.), v. *Chirurgie*, f.
Wondkoorts, v. *Fièvre causée par une blessure*, f.
Wondkruid (-en), o. *Herbe* ou *plante vulnéraire*, f.
Wondkussentje (-s), o. *Compresse*, f.
Wondmiddel (-en), o. *Vulnéraire*, m.
Wondplaester (-s), v. *Appareil* (emplâtre sur une plaie), m.
Wondteeken (-en, -s), o. *Cicatrice*, f.
Wondwater (z. mv.), o. *Eau d'arquebusade*, *eau vulnéraire* f.
Wondyzer (-s), o *Sonde* (t. de chir.), f.
Wondzalf (z. mv.), v. *Onguent vulnéraire*, m.

Wonen (ik woon, woonde, heb gewoond), o. w. *Demeurer, habiter, loger; résider.*
Wonend, b. n. *zie* Woonachtig.
Woner (-s), m. *Habitant*, m.
Woning (-en), v. *Demeure, habitation*, f.; *domicile, logis*, m.; *résidence*, f.
Woon (z. mv.), v. *Demeure; résidence*, f.
Woonachtig, b. n. *Demeurant, domicilié, habitant, résidant.*
Woonbaer, b. n. *Habitable, logeable.*
Woonen enz. *zie* Wonen enz.
Woonhuis (-zen), o. *Maison*, f.; *logis, logement*, m.
Woonkamer (-s), v. *Poêle* (chambre), m.
Woonkelder (-s), m. *Cave où l'on peut demeurer*, f.
Woonplaets (-en), v. *Demeure, habitation; résidence*, f.; *domicile*, m.
Woonsdag, m. *zie* Woensdag.
Woonstede, v. *zie* Woonplaets.
Woonvertrek, o. *zie* Woonkamer.
Woord (-en), m. *Canard mâle*, m.
Woord (-en), o. *Mot; terme*, m.; *parole*, f. Geestig —. *Bon mot.* Het — voeren. *Porter la parole.* Geen — spreken. *Ne dire mot.* Zyn — breken. *Fausser sa parole.* Zyn — houden. *Tenir sa parole.* Gelykluidend —. *Homonyme*, m. Van — tot —. *Mot à mot.* Met één —. *En un mot, bref.* —, legerwoord. *Passe-parole*, m. — (in de godsgeleerdheid). *Verbe*, m.
Woordafleiding (z. mv.), v. *Dérivation, étymologie*, f.
Woordbreker (-s), m. *Homme qui fausse sa parole*, m.
Woordbuiging, v. *Déclinaison*, f.
Woordduiding, v. *Acception d'un mot*, f.
Woordelyk, b. n. *Verbal, littéral.* —, byw. *Mot à mot, littéralement; verbalement.*
Woordenboek (-en), m. *en* o. *Dictionnaire; lexique; vocabulaire*, m.
Woordenboekje (-s), o. *Petit dictionnaire* ou *vocabulaire*, m.
Woordenboekschryver (-s), m. *Lexicographe, vocabuliste*, m.
Woordenkeus, m. *en* v. *Choix des mots*, m.
Woordenlyst (-en), v. *Nomenclature*, f.; *vocabulaire*, m.
Woordenprael (z. mv.), v. *Termes pompeux*, m. pl.
Woordenraedsel (-s), o. *Charade*, f.; *logogriphe*, m.
Woordenryk, b. n. *zie* Woordryk.
Woordenschat (-tten), m. *Dictionnaire; vocabulaire*, m.
Woordenschikking, v. *zie* Woordschikking.
Woordenspel, o. } *Jeu de mots; calembourg*,
Woordenspeling, v. } m.
Woordenstryd, m. } *Dispute de mots, logoma-*
Woordentwist, m. } *chie*, f.
Woordenvitter, m. *zie* Woordenzifter.
Woordenvittery, v. *Purisme outré*, m.
Woordenwisseling, v. *Dispute, querelle, altercation*, f.
Woordenziften, o. w. *Éplucher les mots.*
Woordenzifter (-s), m. *Éplucheur de mots, puriste*, m.
Woordgronding (z. mv.), v. *Étymologie*, f.
Woordhooping, v. *Datisme*, m.
Woordje (-s), o. *Petit mot*, m.; *particule*, f.
Woordkunde, v. *Étymologie; lexicologie*, f.
Woordkundig, b. n. *Étymologique, lexicologique.*
Woordkundige (-n), m. *Étymologiste*, m.
Woordledeken (-s), o. *Particule*, f.
Woordlid (-eden), o. *Article*, m.; *syllabe*, f.
Woordomzetting, v. *Inversion*, f.
Woordontleding, v. *Étymologie*, f.
Woordryk, b. n. *Riche* ou *abondant en mots, verbeux.*
Woordrykheid, v. *Richesse* (d'une langue), f.
Woordschikking (z. mv.), v. *Construction, syntaxe*, f.
Woordsmeder (-s), m. *Néologue, néologiste*, m.
Woordsmedery (z. mv.), v. *Néologisme*, m.; *néologie*, f.
Woordspeling, v. *zie* Woordenspel.
Woorduitlating, v. *Ellipse*, f.
Woordverandering, v. *zie* Woordverwisseling.
Woordverdraeijing, v. *Hypallage*, m.
Woordverklaerder (-s), m. *Étymologiste*, m.
Woordverklaring (z. mv.), v. *Étymologie*, f.
Woordverplaetsing, v. *Transposition de mots; synchyse*, f.
Woordverwisseling, v. *Changement de mots*, m.
Woordvoeging (z. mv.), v. *Construction; syntaxe*, f.
Worden (ik wierd (werd), ben geworden), o. w. *Devenir.* Ryk —. *Devenir riche.* Meester —. *Passer maître.* Tot een spreekwoord —. *Passer en proverbe.* Wat zal uit hem —? *Que deviendra-t-il?* —, hulpw. *Être.* Bemind —. *Être aimé.* Gedaen —. *Se faire.*
Wordend, b. n. *Naissant.*
Wording (z. mv.), v. *Naissance, origine*, f.
Worg (z. mv.), m. *Esquinancie*, f.
Worgen (ik worgde, heb geworgd), b. w. *Étrangler.*
Worggezwel, o. *zie* Worg.
Worging (z. mv.), v. *Strangulation*, f.; *étranglement*, m.
Worgkoord (-en), v. *Hart; corde pour étrangler*, f.
Worgpael (-alen), m. *Poteau auquel on étrangle un criminel*, m.
Worgpeer (-eren), v. *Étranguillon* (poire), m.
Worm (-en), m. *Ver*, m. —, mot. *Teigne*, f. —, kinderschurft. *Teigne*, f. — (schurft der peerden). *Farcin*, m.
Wormachtig, b. n. *Vermiforme; véreux.*
Wormaerdig, b. n. *Vermiforme; vermiculaire.*
Wormafdryvend, b. n. *zie* Wormverdryvend.
Wormdieren, o. mv. *Mollusques*, m. pl.
Wormen (ik wormde, heb gewormd), o. w. *Se peiner, travailler beaucoup.*
Wormendrek, m. *Chiasse de ver*, f.
Wormgat (-en), o. *Trou de ver*, m.; *piqûre de ver*, f. Dat hout is vol —en. *Ce bois est tout vermoulu.*
Wormig, b. n. *Piqué* ou *percé des vers; vermoulu.*
Wormken (-s), o. *Vermisseau*, m.
Wormkoekje (-s), o. *Trochisque pour les vers*, m.
Wormkoorts (-en), v. *Fièvre causée par des vers, fièvre vermiculaire*, f.
Wormkruid, o. *Barbotine* (remède pour les vers), *tanaisie*, f.
Wormleer (z. mv.), v. *Helminthologie*, f., *traité des vers*, m.
Wormmeel (z. mv.), o. *Vermoulure*, f.
Wormmiddel (-en), o. *Vermifuge*, m.
Wormpje (-s), o. *Vermisseau*, m.
Wormpoeder (z. mv.), o. *Barbotine* (poudre pour les vers), f.
Wormscheet, m. *Chiasse de ver*, f.

›ieren, v. mv. *Muscles lombricaux*,

:eek (-eken), m. *Piqûre de vers*, *ver-*
ıre, f.
ckelig, b. n. } *Vermoulu; véreux.* —
ekig, b. n. } hout. *Bois vermoulu.*
:ekigheid (z. mv.), v. *Vermoulure*, f.
wyze, b. n. *Vermiculaire.* — beweging
ıgewanden. *Mouvement vermiculaire* ou
altique des intestins.
erdryvend, b. n. *Vermifuge*, *antiver-*
ıx.
ormig, b. n. *Vermiforme; vermiculaire;*
'ical.
ekte (z. mv.), v. *Maladie qui provient*
ers, *helminthiase*, *maladie vermineuse*, f.
weer (-eren), v. *Panaris*, m.
en), m. *Jet; coup*, m.
(-s), m. *Dé*, m.
ı, b. w. *zie* Werpen.
:weer, o. *zie* Worppiek.
ek (-en), v. *Dard; javelot*, m.
(-en), v. *Saucisse; andouille*, f.
aer (-s), m. *Lutteur*, *athlète; combat-*
m.
en (ik worstelde, heb geworsteld), o. w.
r.
end, b. n. *Athlétique.*
ing, v. *Lutte*, f.
kunst (z. mv.), v. *Athlétique; gymni-*
f.
oefeningen, v. mv. *Palestrique*, f., *exer-*
palestriques, m. pl.
perk (-en), o. } *Lice*, *arène*, *palestre*, f.
plaets (-en), v. }
spel (-en), o. } *Lutte*, f.
stryd, m. }
oorn (-en), m. } *Boudinière*, f.
oorntje (-s), o. }
ıaker (-s), m. *Boudinier*, m.
'echter (-s), m. *Boudinière*, f.
erkooper (-s), m. *Boudinier*, m.
(-en, -s), m. *Racine*, f. Gele —. *Carotte*,
›de —. *Betterave*, f. Vierkante —. *Racine*
e, f. Teerlings —. *Racine cubique*, f.
ıchtig, b. n. *En forme de racine; plein*
cines.
ıerde, v. *Motte*, f.
leel, o. *Racine* (t. de gramm.), f.
:n (ik wortelde, ben geworteld), o. w.
:ciner, *s'enraciner*, *prendre racine.*
ng (z. mv.), v. *Radication*, f.
ıgs, byw. *Radicalement*, *jusqu'à la*
e.
ılinker (-s), m. *Voyelle radicale*, f.
etter (-s), v. *Lettre radicale*, f.
oos, b. n. *Qui n'a point de racines; in-*
ıensurable, *irrationnel* (t. de math.).
ıcheut (-en), m. *Talle*, *pousse enracinée*,
rion, m.
ıpruit (-en), v. *Fibre d'une racine; as-*
, f.
ıtuk (-kken), o. *Chicot*, m.
:eeken (-en, -s), o. *Signe radical* (alg.), m.
:je (-s), o. *Petite racine*, *radicule*, f.
woord (-en), o. *Mot radical* ou *primitif*,
'acine, f.
:, hy). *Je voulais; je voudrais; il voulait;*
ıdrait. *zie* Willen.
(-en), o. *Forêt*, f.; *bois*, m.
:htig, b. n. *Couvert de bois.*
ewoner (-s), m. *Habitant des forêts*, *des*
m.

Woudbezie (-ziën), v. *Mûre sauvage*, f.
Woudbroeder (-s), m. *Anachorète*, m.
Woude. *zie* Wou.
Woudëzel (-s), m. *Ane sauvage; onagre*, m.
Woudgedrogt (-en), o. *Monstre des bois*, m.
Woudgod (-en), m. *Faune; satyre*, *sylvain*, m.
Woudgodin (-nnen), v. *Dryade*, *hamadryade*, f.
Woudheer (-en), m. *Gruyer*, m.
Woudhoen (-deren), o. *Gélinotte des bois*, f.
Woudje (-s), o. *Petite forêt*, f.; *petit bois*, m.
Woudleeuw (-en), m. *Lion des forêts*, m.
Woudmeester (-s), m. *Gruyer*, *verdier*, m.
Woudmeesterschap, o. *Gruerie*, f.
Woudnimf (-en), v. *Nymphe des bois*, *dryade*, f.
Woudregt, o. *Ségrayage* (t. de féod.), m.
Woudstad (-eden), v. *Ville forestière*, f.
Woudvenkel, v. *Méum* ou *méon* (plante), m.
Woudvogel (-en, -s), m. *Oiseau des bois*, m.
Woudwachter (-s), m. *Garde-bois*, m.
Wouw (-en), m. *Milan* (oiseau de proie), m.
Wouw (z. mv.), v. *Gaude* (plante), f.
Wouwen (ik wouwde, heb gewouwd), b. w. *Gauder.*
Wraddel (-s), m. *Fanon*, m.
Wraek (z. mv.), v. *Vengeance*, f. — nemen. *Tirer vengeance*, *se venger.*
Wraekademend, b. n. *Qui respire la vengeance.*
Wraekbaer, b. n. *Récusable.* —, berispelyk. *Blâmable.*
Wraekengel, m. *Ange exterminateur*, m.
Wraekgevoel, o. *Ressentiment*, m.
Wraekgierig, b. n. *Vindicatif.* —, byw. *Avec le désir de se venger.*
Wraekgierigheid (z. mv.), v. *Désir de se venger; esprit de vengeance*, m.; *vengeance*, f.; *ressentiment*, m.
Wraeklust, m. *zie* Wraekgierigheid.
Wraeknemend, b. n. *Vindicatif; vengeur.*
Wraekneming, v. } *Vengeance*, f.
Wraekoefening, v. }
Wraekroepend, b. n. *Criant*, *qui crie vengeance.*
Wraekuer, v. en o. *Heure de la vengeance*, f.
Wraekwensch (-en), m. *Malédiction*, *imprécation*, f.
Wraekziek, b. n. *zie* Wraekgierig.
Wraekzucht, v. *zie* Wraekgierigheid.
Wraekzuchtig, b. n. *Vindicatif.*
Wraekzwaerd, o. } *Glaive de la vengeance*, m.
Wraekzweerd, o. }
Wrak, b. n. *Qui a des défauts.*
Wrak (-kken), o. *Navire dépécé; vieux bâtiment*, m.; *débris d'un vaisseau*, m. pl., *varech*, m.; *ouverture dans la glace*, f.
Wrake, v. *zie* Wraek.
Wraken (ik wraek, wraekte, heb gewraekt), b. w. *Blâmer*, *récuser*, *rejeter.* Getuigen —. *Récuser des témoins.* —, o. w. *Varier* (terme de mar.).
Wraking (z. mv.), v. *Variation de la boussole; récusation*, f.
Wrang, b. n. *Apre*, *âcre; aigre*, *acide*, *rêche*, *vert.*
Wrange, v. (plant). *Soldanelle*, f.; *liseron*, m.
Wrangheid, v. *Apreté*, *acrimonie*, *âcreté*, *acidité; aigreur*, *crudité*, f.
Wrangkruid (z. mv.), o. *Cuscute* (plante), f.
Wrat (-tten), v. *Verrue*, f., *poireau*, *porreau*, m.
Wratachtig, b. n. *Plein* ou *couvert de verrues; mamelonné* (bot.).

Wratje (-s), o. *Petite verrue*, f.; *petit poireau; mamelon*, m.
Wrattenkruid (z. mv.), o. *Héliotrope*, m., *herbe aux verrues*, f.
Wrattig, b. n. *zie* Wratachtig.
Wraed, b. n. *Cruel*, *barbare*, *féroce*, *inhumain; impitoyable*. —, byw. *zie* Wreedelyk.
Wreedaerd (-s), m. *Barbare*, *tyran*, *homme cruel*, m.
Wreedaerdig, b. n. *Cruel*, *barbare*.
Wreedaerdigheid (z. mv.), v. *Inhumanité*, *cruauté*, f.
Wreedaerdiglyk, byw. *zie* Wreedelyk.
Wreedelyk, byw. *Cruellement*, *d'une manière barbare; inhumainement*.
Wreedheid (-heden), v. *Cruauté*, *barbarie*, *inhumanité*, f.
Wreef (wreven), v. *Tarse*, *coude-pied* ou *cou-de-pied*, m.
Wreef. *zie* Wryven.
Wreekster (-s), v. *Vengeresse*, f.
Wreken (ik wreek, wreekte, heb gewroken), b. w. *Venger*. Zich —. *Se venger*, *tirer vengeance*.
Wrekend, b. n. *Vengeur*.
Wreker (-s), m. *Vengeur*, m.
Wreking, v. *Vengeance*, f.
Wremelen (ik wremelde, heb gewremeld), o. w. *Se remuer*.
Wrevel (z. mv.), m. *Mauvais naturel*, m.; *méchanceté; malice*, f.
Wreveldaed (-aden), v. *Forfait*, *attentat*, *crime*, m.
Wrevelen (ik wrevelde, heb gewreveld), o. w. *Commettre un crime*.
Wrevelig, b. n. *Méchant*, *malicieux; téméraire*. —, koppig. *Bizarre*, *capricieux*, *revêche*. —, byw. *Méchamment*, *malicieusement; bizarrement*.
Wreveligheid (z. mv.), v. *Mauvais naturel*, m.; *méchanceté*, f. —, koppigheid. *Bizarrerie*, f.; *caprice*, m.
Wrevelmoed, m. *zie* Wreveligheid.
Wrevelmoedig, b. n. *en* byw. *zie* Wrevelig.
Wrevelmoedigheid, v. *zie* Wreveligheid.
Wriemelen, o. w. *zie* Wremelen.
Wrikken (ik wrikte, heb gewrikt), b. w. *Faire vaciller* ou *branler; avironer*. —, o. w. *Vaciller*, *branler*.
Wringen (ik wrong, heb gewrongen), b. w. *Tordre*. —, nypen. *Serrer*, *presser*, *pincer*.
Wringing, v. *Contorsion; distorsion*, f.
Wrocht. *zie* Werken.
Wrochten, o. w. *zie* Werken.
Wroegen (ik wroegde, heb gewroegd), b. w. *Accuser*, *bourreler*, *tourmenter*, *ronger*.
Wroeging (-en), v. *Remords*, m.
Wroeten (ik wroette, heb gewroet), o. w. *Fouiller dans la terre*.
Wroetplaets (-en), v. *Travail* (vén.), m.
Wrok (z. mv.), m. *Haine invétérée*, *rancune*, f.
Wrokken (ik wrokte, heb gewrokt), o. w. *Nourrir de la haine contre quelqu'un*, *lui garder rancune*.
Wrokkig, b. n. *Rancunier; vindicatif*.
Wrong (-en), v. *Rancune*, *haine invétérée*, f. — (schippersw.). *Bourrelet* ou *bourlet*, m. — (bouwk.). *Volute*, f.
Wrong. *zie* Wringen.
Wrongel, v. *Caillebotte*, *masse de lait caillé*, f.
Wrongetje (-s), o. *Petit bourrelet* ou *bourlet*, m.
Wryfbaer, b. n. *Friable*.
Wryfborstel (-s), m. *Frottoir*, m.; *brosse*, f.
Wryfdoek (-en), m. *Frottoir*, *linge pour frotter*, m.
Wryfhouten, o. mv. *Défenses*, f. pl.; *boute-hors* (t. de mar.), m.
Wryflap (-ppen), m. *Frottoir*, *guipon*, m.
Wryfsteen (-en), m. *Molette*, f.; *broyon*, m.
Wryfster (-s), v. *Frotteuse; celle qui broie*, f.
Wryten (ik wrytte, heb gewryt), o. w. *Quereller*, *disputer*.
Wryter (-s), m. *Querelleur*, m.
Wryting, v. *Querelle*, f.
Wrytster (-s), v. *Querelleuse*, f.
Wryven (ik wreef, heb gewreven), b. w. *Frotter*. Zich —. *Se frotter*. Zyne handen —. *Se frotter les mains*. Verf —. *Broyer des couleurs*. —, kneuzen. *Froisser*.
Wryver (-s), m. *Frotteur; frottoir*, m. —, die verwen wryft. *Broyeur*, m.
Wryving (-en), v. *Frottement; froissement*, m.; *friction*, f., *broiement*, m.
Wuft, b. n. *Léger*, *agile;* (fig.) *changeant*, *inconstant*, *variable*. —, byw. *Légèrement*.
Wuftelyk, byw. *Légèrement*.
Wuftheid (z. mv.), v. *Légèreté*, f.
Wui (-ijen), v. } *Retorsoir*, m.
Wuit (-en), v. }
Wuiven (ik wuifde, heb gewuifd), o. w. *Faire signe du chapeau*.
Wulp (-en), m. *Jeune étourdi*, m. — (watervogel). *Courlis*, m. —, o. *zie* Welp.
Wulpsch, b. n. *Étourdi*, *pétulant; voluptueux*, *sensuel*. —, byw. *zie* Wulpschelyk.
Wulpschelyk, byw. *Pétulamment*, *en étourdi; voluptueusement*.
Wulpschheid, v. *Volupté*, *sensualité; pétulance; étourderie*, f.
Wurg, m. *zie* Worg.
Wurgen (ik wurgde, heb gewurgd), b. w. *Étrangler*.
Wurging (z. mv.), v. *Strangulation*, f.; *étranglement*, m.
Wurgkoord (-en), v. *Corde pour étrangler*, *hart*, f.
Wurgpael (-alen), m. *Poteau auquel on étrangle un criminel*, m.
Wurm enz. *zie* Worm enz.
Wy, voornw. *Nous*. — zelven. *Nous mêmes*.
Wybisschop (-ppen), m. *Suffragant*, m.
Wybrood (z. mv.), o. *Pain bénit*, m.
Wyd, b. n. *Large*, *ample*, *spacieux*, *étendu*, *grand*, *vaste*. Wyder maken. *Élargir*. Wyder worden. *S'élargir*. —, byw. *Loin; éloigné*. — en zyd. *De tous côtés*. — en breed. *Au long et au large*.
Wydberoemd, b. n. *Célèbre*, *fameux*.
Wyden (ik wydde, heb gewyd), b. w. *Élargir; étendre*. —. *zie* Wyen.
Wyders, byw. *De plus*, *d'ailleurs*, *en outre*, *outre cela*.
Wyding, v. *zie* Wying.
Wydloopig, b. n. *Prolixe*, *long*, *ample*, *étendu*, *diffus*. —, byw. *zie* Wydloopiglyk.
Wydloopigheid (z. mv.), v. *Prolixité*, *diffusion*, *longueur*, *étendue*, f.
Wydloopiglyk, byw. *Avec prolixité*, *amplement*, *au long*, *diffusément; prolixement*.
Wydluftig enz. *zie* Wydloopig enz.
Wydte (-n), v. *Largeur*, *étendue*, *grandeur*, *ampleur*, f.
Wyduitgestrekt, b. n. *Fort étendu*, *très-vaste*.
Wydvermaerd, b. n. *Célèbre*, *fameux*.

Wydvermaerdheid, v. *Célébrité, renommée*, f.
Wyen (ik wyde, heb gewyd), b. w. *Consacrer, dédier; sacrer (un évêque, un roi); ordonner (un prêtre); bénir.*
Wyf (wyven), o. (gem.). *Femme*, f.
Wyfachtig, b. n. *Efféminé; adonné aux femmes.* —, byw. *Comme une femme.*
Wyfje (-s), o. } *Petite femme, femmelette*,
Wyfken (-s), o. } f. — (spr. van dieren). *Femelle*, f.
Wyfsch, b. n. *en* byw. *zie* Wyfachtig.
Wying (-en), v. *Consécration*, f.; *sacre (d'un roi, d'un évêque)*, m.; *ordination*, f., *ordre (d'un prêtre)*, m.; *dédicace (d'une église); bénédiction*, f.
Wyingsplegtigheid (-heden), v. *Cérémonie ou solennité d'une consécration, d'une dédicace ou d'un sacre*, f.
Wyk (-en), v. *Quartier*, m.; *section*, f. Brussel is in acht —en verdeeld. *Bruxelles est divisé en huit sections.* —, vlugt. *Fuite; évasion*, f. De — nemen. *Se sauver, prendre la fuite.* —, toevlugt. *Refuge, asile*, m.
Wyken (ik week, ben geweken), o. w. *Reculer, faire place; se retirer, s'éloigner.* —, zwichten. *Céder à.*
Wykmeester (-s), m. *Commissaire ou maître de quartier, quartinier; tribun*, m.
Wykmeesterschap, o. *Charge de quartinier, tribunat*, m.
Wykplaets (-en), v. *Refuge, asile*, m.; *retraite, gare*, f.
Wykregter (-s), m. *Juge de paix d'un quartier*, m.
Wykschans (-en), v. *Redoute, retirade*, f.
Wykstad (-eden), v. *Ville qui sert d'asile*, f.
Wykswyze, byw. *Par quartiers.*
Wykwast (-en), m. *Goupillon, aspergès, aspersoir*, m.
Wyl (-en), v. *Quelque temps, espace de temps*, m. Het is eene — geleden. *Il y a quelque temps.* By —en. *De temps en temps, quelquefois.* —, voegw. *Puisque, parce que.*
Wyle, v. *zie* Wyl.
Wylen, b. n. *Feu, défunt.* — zyn vader. *Feu son père.*
Wyltje (-s), o. *Peu de temps.*
Wyn (-en), m. *Vin*, m. Zynen — uitslapen. *Cuver son vin.* Fransche —. *Vin de France.* — oogsten. *Vendanger.*
Wynacht (-en), m. *Nuit de Noël*, f.
Wynachtig, b. n. *Vineux, qui a un goût de vin.* —, die geerne wyn drinkt. *Qui aime le vin, adonné au vin.*
Wynakker (-s), m. *Vignoble*, m.
Wynappel (-en), m. *Pomme vineuse*, f.
Wynazyn, m. *Vinaigre de vin*, m.
Wynberg (-en), m. *Vignoble*, m.; *vigne*, f.
Wynbezie (-ziën), v. *Grain de raisin*, m.
Wynblad (-en, -eren), o. *Feuille de vigne*, f.
Wynbouw, m. *Culture de la vigne*, f.
Wynbrauw, v. *zie* Wenkbrauw.
Wyndrager (-s), m. *Homme qui porte le vin, encaveur*, m.
Wyndrinker (-s), m. *Buveur*, m.
Wyndroessem (z. mv.), m. *Lie de vin*, f.
Wyndroessemasch, v. *Gravelée, cendre gravelée*, f.
Wyndruif (-ven), v. *Raisin*, m.; *grappe de raisin*, f.
Wynflesch (-sschen), v. *Bouteille à vin*, f.
Wyngaerd (-en), m. *Vigne*, f. — tegen eenen muer opgebonden. *Treille*, f. Wilde —. *Bryone, couleuvrée* (plante); *lambruche ou lambrusque* (vigne sauvage), f.
Wyngaerdband (-en), m. *Pleyon*, m.
Wyngaerdblad (-en, -eren), o. *Feuille de vigne*, f.
Wyngaerdenier (-en), m. *Vigneron*, m.
Wyngaerdknop (-ppen), m. *Bourgeon de vigne*, m.
Wyngaerdloof, o. *Pampre*, m.
Wyngaerdlyster (-s), v. *Grive des vignes*, f.
Wyngaerdmes (-ssen), o. *Serpette de vigneron*, f.
Wyngaerdplanter (-s), m. *Vigneron*, m.
Wyngaerdrank (-en), v. *Sarment; pampre*, m.
Wyngaerdrankvormig, b. n. *Pampiniforme* (t. d'anat.).
Wyngaerdscheut, m. *zie* Wyngaerdrank.
Wyngaerdsnoeijer (-s), m. *Celui qui taille la vigne.*
Wyngaerdstaek (-aken), m. *Échalas*, m.
Wyngaerdstaekmakery, v. *Paisselière*, f.
Wyngaerdstam (-mmen), m. *Cep de vigne*, m.
Wyngaerdstok (-kken), m. *Échalas*, m.
Wyngaerdworm (-en), m. *Gribouri; cryptocéphale; ver-coquin*, m.
Wyngeest (z. mv.), m. *Esprit de vin*, m.
Wyngeur (z. mv.), m. *Odeur de vin*, f.
Wyngewas, o. *Vendange*, f.
Wynglas (-azen), o. *Verre à vin*, m.
Wyngod, m. *Dieu du vin, Bacchus*, m.
Wynhandel (z. mv.), m. *Commerce de vin*, m.
Wynhandelaer (-s), m. *Marchand de vin*, m.
Wynhuis (-zen), o. *Cabaret où l'on vend du vin*, m.; *cantine*, f.
Wynjaer (-aren), o. Een goed —. *Une bonne année pour le vin.*
Wynkan (-nnen), v. *Pot à vin*, m.
Wynkelder (-s-), m. *Cave à vin*, f.
Wynkenner (-s), m. *Gourmet; œnologiste*, m.
Wynkleurig, b. n. *OEnope, couleur de vin.*
Wynkoop (-en), m. *Pot de vin*, m.
Wynkraen (-anen), v. *Robinet*, m.
Wynkrans, m. *Bouchon, rameau de verdure servant d'enseigne*, m.
Wynkruik (-en), v. *Cruche à vin*, f., *œnophore*, m.
Wynkuip (-en), v. *Cuve à vin*, f.
Wynland (-en), o. *Pays de vignobles*, m.
Wynlezen, b. w. *Vendanger.*
Wynlezer (-s), m. *Vendangeur*, m.
Wynlezing, v. *Vendange*, f.
Wynlosser (-s), m. *Déchargeur de vin*, m.
Wynmaend (-en), v. *Octobre, mois d'octobre; vendémiaire*, m.
Wynmaet (-aten), v. *Mesure pour le vin*, f.
Wynmeloen (-en), m. *en* v. *Melon vineux*, m.
Wynmeten, b. w. *Mesurer du vin.*
Wynmeter (-s), m. *OEnomètre* (instrument), m.
Wynmoer (z. mv.), v. *Lie de vin*, f.
Wynmost (z. mv.), m. *Moût*, m.
Wynöogst, m. *Vendange, vinée* f.
Wynöogsten, b. w. *Vendanger.*
Wynöogstvat (-en), o. *Vaisseau pour les vendanges, déchargeoire*, m.; *vendangeoire*, f.
Wynpacht, v. *Ferme de l'impôt sur les vins*, f.
Wynpachter (-s), m. *Fermier de l'impôt sur les vins*, m.
Wynpeilen, b. w. *Jauger du vin.* Het —. *Jauge*, f., *jaugeage, veltage*, m.
Wynpeiler (-s), m. *Jaugeur, velteur*, m.
Wynpers (-en), v. *Pressoir*, m.
Wynpersen, b. w. *Pressurer du vin.*
Wynperser (-s), m. *Pressureur*, m.

Wynpersing, v. *Pressurage*, m.
Wynplukken, b. w. *zie* Wynlezen.
Wynpokskens, o. mv. *Petite vérole volante*, f.
Wynpomp (-en), v. *Tâte-vin*, m.; *pompe à vin*, f.
Wynproever (-s), m. *Gourmet*, m. — by eenen vorst. *Échanson*, m.
Wynregt, o. *Vinage*, *droit sur le vin*, m.
Wynroemer, m. *zie* Wynromer.
Wynroeijen, b. w. *zie* Wynpeilen.
Wynroeijer, m. *zie* Wynpeiler.
Wynromer (-s), m. *Verre à vin*, m.
Wynruit, v. *Rue* (plante), f.
Wynryk, b. n. *Vineux*.
Wynsaus, v. *Sauce au vin*, f.
Wynschael (-alen), v. *Tasse* ou *coupe à vin*, m.
Wynsmaek (z. mv.), m. *Goût de vin*, m.
Wynsoep, v. *Soupe au vin*, f.
Wynsteen (z. mv.), m. *Tartre*, m. Gezuiverde —. *Crème de tartre*, f.
Wynsteenachtig, b. n. *Tartareux*.
Wynsteenroom, m. *Crème de tartre*, f.
Wynsteenwater (z. mv.), o. *Solution de crème de tartre*, f.
Wynsteenzout (z. mv.), o. *Sel de tartre*, m.
Wynsteenzuer (z. mv.), o. *Crème de tartre*, f.
Wynsteenzuerzout, o. *Tartrate*, *tartrite*, m.
Wynsteker (-s), m. *Marchand de vin*, m.
Wynstok (-kken), m. *Cep de vigne*, m., *vigne*, f.
Wynstokplanter (-s), m. *Vigneron*, m.
Wyntapper (-s), m. *Cabaretier qui vend du vin*, m.
Wyntappery (-en), v. *Cabaret*, m.
Wynteelt, v. *zie* Wynbouw.
Wynton, v. *zie* Wynvat.
Wyntrechter (-s), m. *Entonnoir pour le vin*, m.
Wyntros (-ssen), m. *Grappe de raisin*, f.
Wyntyd (z. mv.), m. *Vendange*, f., *temps de la vendange*, m.
Wynvat (-en), o. *Futaille*, f., *tonneau à vin*, m.
Wynverkooper (-s), m. } *Marchand de vin*, m.
Wynverlater (-s), m. }
Wynvlak (-kken), v. *Tache de vin*, f.
Wynzak (-kken), m. *Sac à vin*, m.
Wynzuiper (-s), m. *Buveur*, m.
Wys, v. *zie* Wyze.
Wys, b. n. *Sage*, *prudent*, *sensé*, *avisé*; *circonspect*. — worden. *Devenir sage*. Wyze koning. *Roi sage*. Iets — worden. *Apprendre* ou *découvrir quelque chose*. Iemand iets — maken. *En faire accroire à quelqu'un*, *lui en donner à garder*. —, byw. *Sagement*, *prudemment*.
Wysbegeerig, b. n. *zie* Wysgeerig.
Wysbegeerlyk, byw. *zie* Wysgeeriglyk.
Wysbegeerte (z. mv.), v. *Philosophie*, f.
Wysdom (z. mv.), m. *Sagesse*, f.
Wysgeer (-en), m. *Philosophe*, m.
Wysgeerig, b. n. *Philosophique*. —, byw. *Philosophiquement*.
Wysgeerigheid, v. *Philosophie*, f.
Wysgeeriglyk, byw. *Philosophiquement*.
Wysgeerte, v. *zie* Wysbegeerte.
Wysheid (z. mv.), v. *Sagesse*, f.
Wysheidminnaer (-s), m. *Philosophe*, m.
Wyshoofd, o. *zie* Wysneus.
Wysje (-s), o. *Petit air*, m.
Wyslinie (-n), v. *Soustylaire*, f.
Wysneus (-zen), m. *Pédant*, *suffisant*, m.; *prude*, *précieuse*, f.
Wysneuzig, b. n. *Présomptueux*, *suffisant*, *pédant*.
Wysneuzigheid (z. mv.), v. *Présomption*, *pédanterie*, *suffisance*, f.
Wyssel, m. *Vistule* (fleuve), f.
Wysselyk, byw. *Sagement*.
Wysvinger (-s), m. *Index*, m.
Wyszucht, v. *zie* Wysbegeerte.
Wyt (z. mv.), v. } *Reproche*; *blâme*, m.; *faute*;
Wyte (z. mv.), v. } *imputation*, f.
Wyten (ik weet, heb geweten), b. w. *Imputer*; *attribuer*; *reprocher*; *s'en prendre à*.
Wyting (-en), v. *Merlan* (poisson), m.
Wyveloos, b. n. *Non marié*. —, byw. *Sans femme*.
Wyvengepraet, o. } *Discours de femme*,
Wyvenpraet (z. mv.), m. } *commérage*, m., *caquets*, m. pl.
Wywater (z. mv.), o. *Eau bénite*, f.
Wywaterkwast (-en), m. *Goupillon*, *aspergès*, *aspersoir*, m.
Wywatervat (-en), o. *Bénitier*, m.
Wyze (-n), v. *Manière*, *façon*; *guise*, f. In geenerlei —. *En aucune manière*. By — van. *Par manière de*, *en forme de*. —, gewoonte. *Mode*; *coutume*, f. Naer de — des lands. *A la mode du pays*. Naer de oude —. *A la vieille mode*. — (van een liedeken). *Air*, m. — (spraekk.). *Mode*, m. De onbepaelde —. *L'infinitif*, m.
Wyze (-n), m. *Sage*, m. De —n van het Oosten. *Les mages de l'Orient*.
Wyzen (ik wees, heb gewezen), b. w. *Montrer*, *faire voir*, *indiquer*. Den weg —. *Montrer le chemin*. Een vonnis —. *Prononcer une sentence*. —, zenden. *Renvoyer*.
Wyzer (-s), m. *Celui qui montre*, *qui indique*. —, bladwyzer. *Index*, m., *table des matières*, f. —, wyzernaeld. *Aiguille de cadran* ou *de montre*, f.
Wyzernaeld (-n), v. *Aiguille de cadran*, f.
Wyzerplaet (-aten), v. *Cadran*, m.
Wyzertje (-s), o. *Petite aiguille de cadran*, f.
Wyzerwerk, o. *Cadrature*, f.
Wyzerwerkmaker (-s), m. *Cadraturier*, m.
Wyzigen (ik wyzigde, heb gewyzigd), b. w. *Diriger vers*; *faire tendre à*; *modifier*.
Wyziging (-en), v. *Direction*; *tendance*; *modification*, f.
Wyzing, v. *Action de montrer*; *indication*, f.

Y

Yacht (-en), o. *Yacht* (navire), m.
Ydel, b. n. *Vide*. —, ligtveerdig. *Vain*, *frivole*, *futile*. —e hoop. *Vain espoir*. —e roem. *Vanterie*, f. —, byw. *zie* Ydellyk.
Ydelhaver (z. mv.), v. *Brome*, m., *avoine sauvage*, f.
Ydelheid (-heden), v. *Vanité*; *frivolité*, *futilité*; *mondanité*, f.
Ydellyk, byw. *Vainement*, *en vain*; *d'une manière frivole*. — spreken. *Parler vainement*.
Yder, ygelyk. *zie* Ieder, iegelyk.
Yf (yven), m. *If* (arbre), m.
Yk, m. *Étalon* (modèle de poids et de mesures), m.
Yken (ik ykte, heb geykt), b. w. *Étalonner*. Het —, *Étalonnement*, m.

(-s), m. *Étalonneur*, m.
, v. *Étalonnement*, m.
et, v. *zie* Yk.
ester (-s), m. *Étalonneur*, m.
r (-s), o. *Fer avec lequel on étalonne*, m.
mv.), v. *Hâte*, f. In aller —. *En toute*
. In der —. *A la hâte.*
. n. *Clair*, *vide*. —e koorts. *Fièvre qui*
se le délire, f.; *délire*, m.
e (-n), m. *Exprès*, m.
orts, v. *Délire*, m.
ik ylde, heb geyld), o. w. *Se hâter*, *se*
êcher; courir vite. —, in de ylekoorts lig-
. *Extravaguer*, *délirer*.
l, v. *zie* Ylhoofdigheid.
fd (-en), o. *Étourdi*, m.; *tête légère*, f.
fdig, b. n. *Étourdi; qui est en délire.*
fdigheid, v. *Étourderie; extravagance;*
unie, f.; *délire; transport*, m.
, byw. *Promptement; vite; soudain; à*
âte.
t, o. *Exhalaison*, f.
n), m. *Espèce d'orme*, m.
mv.), o. *Glace*, f.
n (-anen), v. *Glissoire*, f.
g (-en), m. *Montagne de glace*, f. —en
ciers, m. pl.
ker (-s), m. *Brise-glace*, m.
ık, v. *Débâcle*, f.
(-mmen), m. *Amas de glaçons*, m.
g (z. mv.), m. *Débâcle*, f.
ergte, o. *Glaciers*, m. pl.
, v. *Glace* (t. de pâtissier), f.
smaker (-s), m. } *Glacier*, m.
verkooper (-s), m. }
el (-s), m. *Glaçon*, *cône de glace*, m.
ler (-s), m. *Glacière*, f.
d, b. n. *Froid comme glace*, *glaçant*,
é, *glacial*.
l, o. *Islande* (île), f.
ler (-s), m. *Islandais*, m.
lsch, b. n. *Islandais*.
lsche (-n), v. *Islandaise*, f.
n, m. *Verglas*, m.
zie Yzeren.
l (-llen), v. *Glaçon*, m.
teltje (-s), o. *Sarbotière*, f.
k, b. n. *Affreux*, *horrible*, *terrible*, *épou-*
able, *effroyable*. —, byw. *Affreusement*,
iblement.
kheid, v. *Horreur; énormité*, f.
e (-n), v. *Traîneau à glace*, m.
r (-oren), v. *Crampon à glace*, m.
l (-s), m. *Alcyon; martin pêcheur* (oi-
), m.
lsdagen, m. mv. *Jours alcyoniens* (terme
tiquité), m. pl.
(z. mv.), v. *Mer glaciale*, f.
nz. *zie* Iever enz.
m, m. *Bourru*, *grondeur*, m.
. mv.), m. *Verglas*, m.
(het yzelde, heeft geyzeld), onp. w. *Ver-*
er, *faire du verglas.*
, v. *zie* Yzel.
ik ysde, heb geysd), o. w. *Frémir*, *être*
d'effroi, *être saisi de frayeur* ou *d'hor-*
. Zy ysde van schrik. *Elle était saisie*
rreur.
. *Fer*, m. Gloeijend —. *Fer rouge*. Oud —.
aille, f. Plaet —. *Tôle*, f. — smeden.
ger; battre le fer. — (van boor enz.). *Mè-*
f.

Yzerachtig, b. n. *Ferrugineux*.
Yzeraerde, v. *Terre ferrugineuse*, f.
Yzerbeslag, o. *Ferrure*, *garniture en fer*, *armature*, f.
Yzerblad, o. *Tôle*, f.
Yzerdraed (-aden), m. *Fil de fer*, *fil d'archal*, m.
Yzeren, onv. b. n. *De fer*. — eeuw. *Siècle de fer*. — weg. *Chemin de fer*.
Yzererts (z. mv.), m. *Mine de fer*, f.
Yzergrauw, b. n. *Gris de fer*.
Yzerhard, b. n. *Dur comme du fer*. —, o. *Verveine* (plante), f.
Yzerhut (-tten), v. *Forge*, f.
Yzerkist (-en), v. *Coffre-fort*, m.
Yzerkolen, v. mv. *Houille*, f.
Yzerkraem, v. *en* o. *zie* Yzerwinkel.
Yzerkramer, (-s), m. *Ferronnier; quincaillier*, m.
Yzerkramery, v. *Ferronnerie; quincaillerie*, *taillanderie*, f.
Yzerkruid, o. *Verveine* (plante), f.
Yzermael (-alen), v. *Tache de fer*, f.
Yzermyn (-en), v. *Mine de fer*, f.
Yzerplek (-kken), v. *Tache de fer*, f.
Yzerroest (z. mv.), m. *Rouille de fer*, f., *ferrugo*, m.
Yzerschuim, o. *Laitier; mâchefer*, m.; *sorne*, f.
Yzerslag (z. mv.), m. *Batitures*, f. pl.
Yzersmedery (-en), v. *Ferronnerie*, *fabrique de gros ouvrages de fer*, f.
Yzersmeltery, v. *Fonderie de fer*, f.
Yzersmet (-tten), v. *Tache de fer*, f.
Yzersmid (-eden), m. *Forgeron; taillandier*, m.
Yzerverken (-s), o. *Hérisson; porc-épic*, m.
Yzerverkooper (-s), m. *Ferronnier*, m.
Yzerverkoopster (-s), v. *Ferronnière*, f.
Yzervylsel, o. *Limaille de fer*, f.
Yzervlek, v. *zie* Yzersmet.
Yzerwerk (-en), o. *Ferronnerie; ferrure*, f.; *ferrement*, m.; *armature*, f.
Yzerwerkverkooper (-s), m. *Ferronnier*, m.
Yzerwinkel (-s), m. *Ferronnerie*, *boutique de ferronnier*, f.
Yzerwording, v. *Ferrification*, f.
Yzig, b. n. *Couvert de glace; glaceux*.
Yzing, v. *Frayeur*, f.; *saisissement; frémissement*, m.

Z

Zabberaer (-s), m. *Celui qui bave*.
Zabberaerster (-s), v. *Celle qui bave*.
Zabberdoek (-en), m. *Bavette*, f.
Zabberen (ik zabberde, heb gezabberd), b. *en* o. w. *Baver*.
Zabbering (z. mv.), v. *Action de baver; bave*, f.
Zacht, b. n. *Doux; mou*, *mol; mollet; tendre; souple; maniable; moelleux*. — maken. *Amollir*, *attendrir*. — worden. *S'amollir*, *s'attendrir*. —, byw. *Doucement*, *avec douceur; mollement*. — spreken. *Parler bas*, *parler doucement*.
Zacht! tusschenw. *Tout doucement! chut! paix!*
Zachtaerdig, b. n. *Doux*, *bon*, *bénin*, *débonnaire; humain*, *clément*. —, byw. *Avec bonté*.
Zachtaerdigheid (z. mv.), v. *Douceur*, *bonté; clémence*, f.
Zachtaerdiglyk, byw. *Avec bonté*.
Zachtelyk, byw. *zie* Zachtjes.

Zachten, b. *en* o. w. *zie* Verzachten.
Zachtheid (z. mv.), v. *Douceur; bonté; mollesse*, f.
Zachtigheid, v. *zie* Zachtheid.
Zachtjens, byw. *zie* Zachtjes.
Zachtjes, byw. *Doucement*, *tout doucement; mollement.*
Zachtmaking, v. *Action de ramollir*, *malaxation*, f.
Zachtmoedig enz. } *zie* Zachtaerdig enz.
Zachtzinnig enz. }
Zadel (-s), m. *Selle*, f. Iemand uit den — werpen. *Désarçonner quelqu'un.* — (spr. van lastdieren). *Bât*, m.
Zadelaer (-s), m. *Sellier*, m.
Zadelboog (-ogen), m. } *Arçon*, m.
Zadelboom (-en), m. }
Zadelen (ik zadelde, heb gezadeld), b. w. *Seller;* (spr. van lastdieren) *bâter.*
Zadelhout, o. *zie* Zadelboom.
Zadelhuis (-zen), o. *Sellerie*, f.
Zadelinghennip, m. *Chanvre mâle*, m.
Zadelkamer (-s), v. *Sellerie*, f.
Zadelkleed (-en), o. *Housse*, f.
Zadelknop (-ppen), m. *Pommeau d'une selle*, m.
Zadelkussen (-s), o. *Panneau* (coussinet), m.
Zadelmaker (-s), m. *Sellier*, m.
Zadelmakery, v. *Sellerie*, f.
Zadelpaerd, o. *zie* Zadelpeerd.
Zadelpeerd (-en), o. *Cheval de selle*, m.
Zadelriem (-en), m. *Sangle de selle*, f.
Zadeltje (-s), o. *Petite selle*, f.; *petit bât*, m.
Zaed (zaden), o. *Semence; graine*, f.; *sperme, germe*, m. — nakomelingschap. *Postérité; lignée*, f.; *descendants*, m. pl.
Zaedachtig, b. n. *De semence séminal.*
Zaedader, v. *Veine*, f., *vaisseau* ou *canal spermatique*, m.
Zaedaderbreuk, v. *Spermatocèle*, f.
Zaedbak (-kken), m. *Semoir*, m.
Zaedbal (-llen), m. *Testicule*, m.
Zaedbeentje (-s), o. *Os sésamoïde*, m.
Zaedbeginsel (-s), o. *Ovule* (t. de bot.), m.
Zaedbedeksel, o. *Périsperme* (bot.), m.
Zaedbereiding, v. *Spermatose*, f.
Zaedbolster, m. *zie* Zaedhuisje.
Zaedbreuk, v. *zie* Zaedaderbreuk.
Zaedbuis (-zen), v. *Canal spermatique*, m.
Zaeddorscher (-s), m. *Batteur en grange*, m.
Zaeddragend, b. n. *Séminifère.*
Zaedëtend, b. n. *Granivore.* —e vogels. *Granivores*, m. pl.
Zaedhandel (z. mv.), m. *Grèneterie*, f.
Zaedhandelaer (-s), m. *Grènetier*, m.
Zaedhuisje (-s), o. } *Péricarpe*, m., *capsule*,
Zaedhuisken (-s), o. } *arille*, f.
Zaedhuispilaertje (-s), o. *Columelle* (t. de bot.), f. Met een —. *Columellé.*
Zaedje (-s), o. *Petite semence; petite graine*, f.
Zaedkoophandel, m. *Grèneterie*, f.
Zaedkorrel (-s, -en), v. *Graine*, f.
Zaedkraem, v. *en* o. *zie* Zaedwinkel.
Zaedkwab, v. *zie* Zaedlob.
Zaedleider, m. *Canal spermatique*, m.
Zaedlingshennip, m. *Chanvre mâle*, m.
Zaedlob (-bben), v. *Lobe*, *cotylédon* (terme de bot.), m.
Zaedloop, m. *Gonorrhée* (t. de méd.), f.
Zaedperels, v. mv. *Semence de perles*, f.
Zaedpeul (-en), v. *Gousse; capsule*, f.
Zaedschietend, b. n. —e spier, v. *Éjaculateur*, m.
Zaedschieting, v. *Éjaculation*, *émission de la semence*, f.
Zaedstof, o. *Poussière*, *poudre fécondante* ou *séminale* (t. de bot.), f.
Zaedton (-nnen), v. *Tonneau où l'on garde de la graine*, m.
Zaeduitschieting, v. *zie* Zaedschieting.
Zaedvaten, o. mv. *Vaisseaux spermatiques*, m. pl.
Zaedverkooper (-s), m. *Grènetier*, m.
Zaedverkoopster (-s), v. *Grènetière*, f.
Zaedvlies, o. *zie* Zaedhuisken.
Zaedvloed, m. } *Gonorrhée* (t. de méd.), f.
Zaedvloeijing, v. }
Zaedvormig, b. n. *Séminiforme.*
Zaedwinkel (-s), m. *Boutique de grènetier*, f.
Zaedzaeijer (-s), m. *Semeur*, m.
Zaedzak (-kken), m. *Sac au grain; semoir*, m.
Zaedzolder (-s), m. *Magasin de grains*, m.
Zaeg (zagen), v. *Scie*, f.
Zaegbek (-kken), m. *Bec-scie* (oiseau), m.
Zaegblad, o. *Feuille* ou *lame de scie*, f.
Zaegbok (-kken), m. *Tréteau de scieur*, m.
Zaegje (-s), o. *Petite scie*, f.
Zaegloon (z. mv.), m. *en* o. *Salaire pour le sciage du bois*, m.
Zaegmeel (z. mv.), o. *Sciure*, f.
Zaegmeelachtig, b. n. *Scobiforme* (bot.).
Zaegmolen (-s), m. *Moulin à scier du bois*, m.; *scierie*, f.
Zaegmolm (z. mv.), m. *Sciure*, f.
Zaegraem (-amen), v. *en* o. *Monture de scie*, f.
Zaegsel (z. mv.), o. *Sciure*, f.
Zaegsneê, v. *Trait de scie*, m.; *voie*, f.
Zaegstof (z. mv.), o. *Sciure*, f.
Zaegswyze, byw. *En forme de scie.*
Zaegtand (-en), m. *Dent de scie*, f.
Zaegvisch (-sschen), m. *Espadon*, *poisson-scie*, m., *scie*, f.
Zaegvormig, b. n. *En forme de scie; serrelé.*
Zaeibaer, b. n. *Propre à semer*, *bon à semer.*
Zaeibed (-dden), o. *Couche* (t. de jard.), f.
Zaeibloem (-en), v. *Fleur qu'on sème*, f.
Zaeiboon (-en) v. *Fève à semer*, f.
Zaeijen (ik zaeide, heb gezaeid), b. w. *Semer;* (fig.) *répandre; divulguer.* Het —. *Semailles*, f. pl.
Zaeijer (-s), m. *Semeur*, m.
Zaeifeesten, v. *en* o. mv. *Proérosies; fêtes sementines* (antiq.), f. pl.
Zaeigereedschap (-ppen), o. *Semoir*, m.
Zaeijing (z. mv.), v. *Semailles*, f. pl.; *action de semer*, f.
Zaeikoorn (z. mv.), o. *Grain pour semer*, m.
Zaeikunst, v. *Semis*, m.
Zaeiland (-en), o. *Terre propre à recevoir la semence* f.
Zaeiling (-en), m. *Plante qui se sème* ou *qui vient de graine*, f.
Zaeimaend, v. *Mois où l'on sème*, m.
Zaeipenning (-en), m. *Pièce de largesse*, f.
Zaeisel, o. *Semence*, f.; *semailles*, f. pl.
Zaeityd (z. mv.), m. *Semaille*, f.; *temps des semailles*, m.
Zaeiveld (-en), o. *Champ propre à recevoir la semence*, m.
Zaeiweder (z. mv.), o. *Temps propre aux semailles*, m.
Zaeizak (-kken), m. *Semoir* (sac), m.
Zaek (zaken), v. *Chose; affaire; cause*, f. Kwade —. *Mauvaise cause.* Geringe —. *Bagatelle*, f. Is 't zake dat. *En cas que*, *au cas que.* Ter zake van. *A cause de.*

Zaekbezorger (-s), m. *Procureur ; mandataire ; agent ; résident ; gérant ; avoué*, m.
Zaekgelastigde (-n), m. *Mandataire ; plénipotentiaire*, m.
Zaekje (-s), o. *Petite chose ; bagatelle*, f.
Zaekverslag, o. *Procès-verbal*, m.
Zaekvoerder (-s), m. *Agent, homme d'affaires*, m.
Zaekvoerderschap (z. mv.), o. *Agence*, f.
Zaekwaernemer, m. *zie* Zaekbezorger.
Zaekwaerneming, v. *Gestion*, f.
Zael (zalen), v. *Salle*, f., *salon*, m. —, m. *zie* Zadel.
Zaeltje (-s), o. *Salon*, m.; *petite salle*, f.
Zaen (z. mv.), v. *Lait caillé*, m.; *crème*, f.
Zag. *zie* Zien.
Zagemaker (-s), m. *Fabricant de scies*, m.
Zagen (ik zaeg, zaegde, heb gezaegd), b. *en* o. w. *Scier*. — (gem.). *Traîner*. Het —. *Sciage*, m.
Zager (-s), m. *Scieur*, m.
Zak (-kken), m. *Sac*, m. — (in een kleed). *Poche*, f.; *gousset*, m. In den — steken. *Mettre en poche, empocher*. — (van eene troktafel). *Blouse*, f. Den — krygen. *Recevoir son congé*.
Zakäder, v. *Veine capsulaire*, f.
Zakband (-en), m. *Cordon de sac*, m.
Zakboekje (-s), o. } *Tablettes*, f. pl.; *agenda*, m.
Zakboeksken (-s), o. }
Zakborsteltje (-s), o. *Petite brosse de poche*, f.
Zakbreuk (-en), v. *Hernie, descente*, f.
Zakdoek (-en), m. *Mouchoir de poche*, m.
Zakdrager (-s), m. *Porte-faix, crocheteur*, m.
Zakelyk, b. n. *Important, essentiel ; solide*. —, byw. *Essentiellement ; principalement*.
Zakelykheid (z. mv.), v. *L'essentiel*, m.
Zakgeld (z. mv.), o. *Argent pour les menus plaisirs*, m.
Zakgezwel (-llen), o. *Kyste*, m.; *loupe*, f.
Zakhorlogie (-n), v. *Montre*, f.
Zakhorlogiekas (-ssen), v. *Boîte de montre*, f.
Zakje (-s), o. *Petit sac, sachet*, m.; *pochette ; blouse* (t. de bill.), f.
Zakkedrager, m. *zie* Zakdrager.
Zakken (ik zakte, heb gezakt), b. w. *Ensacher ; empocher*. —, o. w. (met *zyn*). *S'affaisser ; enfoncer*. De muer is gezakt. *Le mur s'est affaissé*. —, verminderen, dalen. *Baisser, diminuer*.
Zakkendoek (z. mv.), o. *Grosse toile à faire des sacs*, f.
Zakkendrager, m. *zie* Zakdrager.
Zakker (-s), m. *Ensacheur*, m.
Zakking (z. mv.), v. *Affaissement*, m.
Zaklinnen, o. *Treillis*, m.; *grosse toile à sacs*, f.
Zakmes (-ssen), o. *Couteau de poche*, m.; *jambette*, f.
Zaknet (-tten), o. *Filet en forme de sac*, m.
Zaknetje (-s), o. *Pochette*, f., *petit filet*, m.
Zakneusdoek (-en), m. *Mouchoir de poche*, m.
Zakpistool (-olen), v. *Pistolet de poche*, m.
Zakpyp (-en), v. *Cornemuse, musette*, f.
Zakpyper (-s), m. *Joueur de cornemuse*, m.
Zaksken, o. *zie* Zakje.
Zakspiegel (-s), m. *Miroir de poche*, m.
Zakuerwerk (-en), o. *Montre*, f.
Zakviooltje (-s), o. *Poche, pochette*, f.; *violon de poche*, m.
Zakvol, m. *Sachée*, f.
Zalf (-ven), v. *Onguent*, m. Welriekende —. *Parfum*, m.
Zalfachtig, b. n. *Onctueux*.
Zalfachtigheid (z. mv.), v. *Onctuosité*, f.
Zalfärts (-en), m. *Iatralepte, qui fait des frictions*, m.
Zalfbus (-ssen), v. *Boîte à onguent*, f.; *boîtier*, m.
Zalfdoos, v. *zie* Zalfbus.
Zalfolie, v. *Huile qui sert à oindre*, f.
Zalfplaester (-s), v. *Emplâtre d'onguent*, m.
Zalfpot (-tten), m. *Pot à onguent*, m.
Zalfstok (-kken), m. *Magdaléon, rouleau d'onguent*, m.
Zalfverkooper (-s), m. *Charlatan*, m.
Zalfwinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend de l'onguent*, f.
Zalig, b. n. *Heureux, bienheureux, saint*. — worden. *Être sauvé*. — spreken. *Béatifier*. De —en. *Les bienheureux*. —, byw. *Saintement*.
Zaligen (ik zaligde, heb gezaligd), b. w. *Sauver, rendre bienheureux*.
Zaliger, b. n. *Feu*. Myne moeder —. *Feu ma mère, ma feue mère*. — gedachtenis. *D'heureuse mémoire*.
Zaliger, m. *zie* Zaligmaker.
Zaligheid, v. *Béatitude, félicité*, f.; *salut*, m.
Zaliglyk, byw. *Saintement*.
Zaligmaken, b. w. *Sauver*.
Zaligmakend, b. n. *Sanctifiant, béatifique, salutaire*.
Zaligmaker (-s), m. *Sauveur, rédempteur, libérateur*, m.
Zaligmaking (z. mv.), v. *Salut*, m.; *rédemption*, f.
Zaligspreking, v. *Béatification*, f.
Zaligster (-s), v. *Celle qui sauve ; libératrice*, f.
Zaligverklaren, b. w. *Béatifier*.
Zaligverklaring, v. *Béatification*, f.
Zalm (-en), m. *Saumon*, m.
Zalmforelle (-n), v. *Truite saumonnée*, f.
Zalmken (-s), o. *Saumonneau*, m.
Zalmkop (-ppen), m. *Hure de saumon*, f.
Zalmpje (-s), o. *Saumonneau*, m.
Zalmsteert (-en), m. *Queue de saumon*, f.
Zalmvangst (z. mv.), v. *Pêche du saumon*, f.
Zalve (-n), v. *Onguent*, m.
Zalven (ik zalfde, heb gezalfd), b. w. *Oindre ; sacrer*.
Zalving, v. *Onction*, f.; *sacre (d'un roi, d'un évêque)*, m. De laetste —. *L'extrême-onction*.
Zamelaer (-s), m. *Celui qui assemble, qui amasse*.
Zamelen (ik zamelde, heb gezameld), b. w. *Assembler, rassembler, amasser*.
Zameling, v. *Action d'assembler*, f.; *assemblage ; amas ; rassemblement*, m.
Zamelplaets (-en), v. *Rendez-vous, lieu de rassemblement ; réceptacle*, m.
Zamelwoord (-en), o. *Collectif, mot collectif*, m.
Zamelwoordelyk, byw. *Collectivement*.
Zamen enz. *zie* Samen enz.
Zand (-en), o. *Sable*, m. Fyn —. *Sablon*, m. Grof —. *Gravier*, m.
Zandachtig, b. n. *Sablonneux*.
Zandael (-alen), m. *Ammodyte*, m., *anguille de sable*, f.
Zandbad (-en), o. *Bain de sable*, m., *arénation*, f.
Zandbak (-kken), m. *Sablier ; poudrier*, m.
Zandbakje (-s), o. *Petit sablier*, m.
Zandbank (-en), v. *Banc de sable*, m.
Zandberg (-en), m. *Montagne de sable*, m.; *dune*, f.
Zandboer (-en), m. *Sablonnier*, m.
Zandbuisje (-s), o. } *Sablier ; poudrier*, m.
Zanddoosje (-s), o. }
Zandduin (-en), o. *Dune*, f.
Zandeken (-s), o. *Grain de sable*, m.

Zandkar (-rren), v. } *Tombereau*, m., ou *charrette à sable*, f.
Zandkarre (-n), v. }
Zandkist (-en), v. *Caisse au sable*, f.
Zandkoker (-s), m. *Sablier; poudrier*, m.
Zandkoorntje (-s), o. } *Grain de sable*, m.
Zandkorrel (-s), v. }
Zandkorreltje (-s), o. *Petit grain de sable*, m.
Zandkuil, m. zie Zandgroef.
Zandlooper (-s), m. *Sable, sablier*, m.; *ampoulette* (horloge), f.
Zandloopertje (-s), o. *Petit sable* ou *sablier*, m.
Zandman (-nnen), m. *Sablonnier*, m.
Zandoever (-s), m. *Grève*, f.
Zandpad (-en), o. *Sentier de sable*, m.
Zandplaet (-aten) v. *Banc de sable*, m.
Zandplaetje (-s), o. *Petit banc de sable; faraillon*, m.
Zandplant (-en), v. *Plante sabline*, f.
Zandregen, m. *Pluie de sable*, f.
Zandschuit (-en), v. *Bateau pour transporter du sable*, m.
Zandsteen (-en), m. *Grès*, m.
Zandsteentje (-s), o. *Petit grès*, m.
Zandverkooper (-s), m. *Sablonnier*, m.
Zandvormenmaker (-s), m. *Sableur*, m.
Zandvormig, b. n. *Aréniforme.*
Zandweg (-en), m. *Chemin sablonneux, chemin de sable* m.
Zandwoestyn (-en), v. *Désert de sable*, m.
Zandwolk (-en), v. *Nuage* ou *tourbillon de sable*, m.
Zandzak (-kken), m. *Sac à terre, sac à sable*, m.
Zandzakje (-s), o. *Petit sac à sable* ou *à terre*, m.
Zandzee, v. *Désert de sable*, m.
Zang (-en), m. *Chant*, m.; *chanson*, f. — (der vogelen). *Ramage*, m.
Zangberg (z. mv.), m. *Hélicon, Parnasse*, m.
Zangbodem, m. *Table* (*d'un violon etc.*), f.
Zangboek (-en), m. *en* o. *Livre de chant* ou *de chansons*, m.
Zangboekje (-s), o. *Petit livre de chant* ou *de chansons*, m.
Zanger (-s), m. *Chanteur*, m. —, koorzanger. *Chantre*, m.

Zangnoot (-oten), v. *Note de musique*
Zangschool (-olen), v. *École de chant*
Zangsleutel (-s), m. *Clef* (*de musique*)
Zangspel (-en), o. *Opéra*, m.
Zangster v. zie Zangeres.
Zangstuk (-kken), o. *Cantate; chans*
Zangtoon, m. *Ton*, m.
Zangvogel (-en, -s), m. *Oiseau chan* *en-train*, m.
Zangwyze, v. *Air; ton*, m.
Zangzoet, b. n. *Qui aime à chanter.*
Zark. zie Zerk.
Zat, b. n. *Rassasié; soûl, ivre.* Zi *Manger tout son soûl.* — maken. *enivrer, soûler.* —, byw. *Assez, en abondamment.*
Zat. zie Zitten.
Zaterdaegsch, b. n. *De samedi.*
Zaterdag, m. *Samedi*, m.
Zaterdags, byw. *Le samedi.*
Zatheid (z. mv.), v. *Satiété*, f.; *rassa* —, dronkenschap. *Ivresse; ivrogn*
Zatterik, m. (gem.). *Ivrogne, biberon*
Zaturdag enz. zie Zaterdag enz.
Zavel (z. mv.), o. *Gravier; sablon*, m
Zavelachtig, b. n. *Graveleux; sablon*
Zavelboom (-en), m. *Sabine*, f.; *s* bre), m.
Zavelgrond, m. *Terrain sablonneux* *leux*, m.
Zavelig, b. n. zie Zavelachtig.
Zavelkuil (-en), m. *Sablonnière; sabli*
Ze, voornw. *Elle, elles ils; la; les.*
Zeberdier (-en), o. *Zèbre*, m.
Zedebederf (z. mv.), o. *Corruption d* *démoralisation contagion*, f.
Zededeugden v mv *Vertus morales*,
Zededicht, o. *Poésie morale* f.
Zedekonst (z. mv.), v. } *Morale*, f.
Zedekunde (z. mv.), v. }
Zedekundig, b. n. *Moral.*
Zedekundige (-n), m. *Moraliste*, m.
Zedeleer, v. *Morale*, f.
Zedeleeraer (-s), m. *Moraliste*, m.
Zedeleering, v. *Morale; moralité*, f.

Zedepredikor (-s), m. *Moraliseur*, m.
Zederegel, m. *Morale*, f.
Zederyk, b. n. *Vertueux*.
Zedespreuk (-en), v. *Sentence, maxime de morale*, f.
Zedevoogd (-en), m. *Censeur*, m.
Zedewerk, o. *Traité de morale*, m.
Zedewet, v. *Loi morale* f.
Zedig, b. n. *Modeste modéré, posé, retenu; morigéné*. —, byw. *Modestement*.
Zedigheid (z. mv.), v. *Modestie; retenue*, f.
Zediglyk, byw. *Modestement*.
Zee (zeeën), v. *Mer*, f. De roode —. *La mer rouge*. Ruime —, volle —. *Pleine mer, haute mer*. Over — *Au-delà de la mer*.
Zeeäel (-alen), m. *Congre* (poisson), m.
Zeeägaet, m. *Aigue-marine*, f.
Zeeäjuin, m. *Squille, scille* (plante), f.
Zeeäjuinwyn, m. *Vin scillitique*, m
Zeeärend (-en), m. *Orfraie*, f., *ossifrague*, m.
Zeeärm m. *Bras de mer*, m.
Zeeätlas (-ssen), m. *Atlas marin*, m.
Zeebaek (-aken), v. *Balise*, f.
Zeebaer (-aren), v. *Vague, onde*, f.; *flot*, m.
Zeebank v zie Zandbank.
Zeebarbeel (-en), v *Surmulet* (poisson), m.
Zeebazuin (-en), v. *Trompette marine*, f.
Zeebeer (-en), m. *Ours marin*, m.
Zeebeschryver (-s), m. *Hydrographe*, m.
Zeebeschryving, v. *Hydrographie*, f.
Zeebewind (z. mv.), o. *Administration des affaires de la marine*, f.
Zeebewindhebber (-s), m. *Administrateur des affaires de la marine*, m.
Zeebies (-zen), v. *Jonc marin*, m.
Zeebloem (-en), v. *Nénuphar* (plante), m.
Zeeboek, m. *en* o. *zie* Zeeätlas.
Zeeboezem (-s), m. *Golfe*, m.; *baie, anse*, f.
Zeebogt, v. *zie* Zeeboezem.
Zeebrand (z. mv.), m. *Brisants*, m. pl.; *feu saint-Elme*, m.
Zeebrasem (-s) m. *Dorade* (poisson), f.
Zeebrief (-ven), m. *Bref*, m.; *lettres de mer*, f. pl.
Zeedienst (z. mv.), m. *Marine*, f.
Zeedier (-en), o. *Animal marin*, m.
Zeedorp (-en), o. *Village situé au bord de la mer* m.
Zeedraek (-aken), m. *Dragon marin*, m.
Zeedrift (z. mv.), v. *Épaves maritimes*, f. pl.
Zeeduivel (-s), m. *Diable de mer* (poisson), m.
Zeedyk (-en), m. *Digue qui retient la mer*, f.
Zeeëgel (-s), m. *Hérisson de mer, oursin*, m.
Zeeëngel (-s, -en), m. *Ange* (poisson), m.
Zeeëngte (-n), v. *Détroit*, m.
Zeef (-zeven), v. *Tamis, sas, crible*, m. — (z. mv.). *Sève*, f. — van den wyn. *Sève du vin*.
Zeefachtig, b. n. *Cribleux; criblé de trous*.
Zeefbeen (-en), o. *Os cribleux* ou *ethmoïde*, m.
Zeefdoek (-en), m. *Toile d'un tamis*, f. Peerdenhairen —. *Solamire*, f.
Zeefwichelary, v. *Coscinomancie, divination par le crible*, f.
Zeefwyze, byw. *En forme de tamis* ou *de crible*.
Zeeg (zegen), v. *Chevrette* (femelle du chevreuil), f.
Zeeg. *zie* Zygen.
Zeegans (-zen), v. *Pingouin* ou *pinguin*, m.
Zeegat (-en), o. *Passe, bouque, embouchure*, f.
Zeegbaer, zeegbaerheid enz. *zie* Zedig, zedigheid enz.
Zeegedierte, o. *Animaux marins*, m. pl.
Zeegedrogt (-en), o. *Monstre marin*, m.
Zeegeregt, o. *Amirauté*, f.
Zeegevaer (-aren), o. *Danger de la mer*, m.
Zeegevecht (-en), o. *Combat naval*, m., *bataille navale*, f.
Zeegewas (-ssen), o. *Plante marine*, f.; *productions de la mer*, f. pl.
Zeeghaft, b. n. *zie* Zeeghaftig.
Zeeghaftig, b. n. *Victorieux, triomphant*. —, byw. *Victorieusement*.
Zeeghaftigheid (z. mv.), v. *Victoire*, f.; *triomphe*, m.
Zeeghaftiglyk, byw. *Victorieusement*.
Zeegier (-en), m. *Vautour de mer*, m.
Zeegiften, v. mv. *Herpes marines*, f. pl.
Zeegod (-en), m. *Dieu marin; Neptune*, m.
Zeegodin (-nnen), v. *Déesse de la mer*, f.
Zeegolf (-ven), v. *Vague*, f.
Zeegras (z. mv.), o. *Goémon, varech, sart*, m.
Zeegroen, b. n. *Vert de mer*. —, o. *Céladon*, m.
Zeehaen (-anen), o. *Rouget* (poisson), m.
Zeehaes (-azen), m. *Lièvre marin*, m.
Zeehandel (z. mv.), m. *Commerce maritime*, m.
Zeehard, b. n. *Emmariné, fait aux fatigues de la mer*.
Zeehaven (-s), v. *Port de mer; havre*, m.
Zeeheester (-s), m. *Coralline*, f.
Zeeheld (-en), m. *Grand capitaine sur mer*, m.
Zeehoek (-en), m. *Pointe, langue de terre*, f., *cap* m.
Zeehond (-en), m. *Chien de mer, chien marin* m.
Zeehoofd (-en), o. *Môle*, m.
Zeehoorn (-en), m. *Conque*, f.; *cor de mer*, m.
Zeekaert (-en), v. *Carte marine* ou *hydrographique*, f.
Zeekaertenboek (-en), m. *en* o. *Routier, livre de routes*, m.
Zeekaertje (-s), o. *Petite carte marine*, f.
Zeekalf (-vers, -veren, -ven), o. *Veau marin, phoque*, m.
Zeekamp, m. *zie* Zeegevecht.
Zeekant, m. *Rivage* ou *bord de la mer*, m.
Zeekap (-ppen), v. *Cap de matelot*, f.
Zeekapitein (-en, -s), m. *Capitaine de vaisseau*, m.
Zeekasteel (-en), o. *Grand vaisseau* ou *navire*, m.
Zeeklaver (z. mv.), v. *Glaux* (plante), m.
Zeeklip (-ppen), v. *Roc; rocher; écueil*, m.
Zeekoei (-ijen), v. *Vache marine*, f.; *lamantin*, m.
Zeekompas (-ssen), o. *Boussole*, f.
Zeekoning (-en), m. *Mulet* (poisson de mer), m.
Zeekrab (-bben), v. *Crabe, cancre*, m.
Zeekreeft (-en), m. *Homard*, m.
Zeekreeftenet (-tten), o. *Langoustière*, f.
Zeekroon (-en), v. *Couronne navale*, f.
Zeekroos, o. *Sargasse* (plante), f.
Zeekryg (-en), m. *Guerre navale*, f.
Zeekrygstogt (-en), m. *Expédition maritime*, f.
Zeekust (-en), v. *Côte, marine, rye*, f.
Zeekwab (-bben), v. *Étoile de mer*, f.
Zeel (zelen), o. *Corde*, f.; *lien*, m. — draeijen. *Corder, cordager*.
Zeeland. *Zélande* (pays), f.
Zeelander (-s), m. *Zélandais*, m.
Zeelandsch, b. n. *Zélandais*.
Zeelandsche (-n), v. *Zélandaise*, f.
Zeelavendel, v. *Limoine* (plante), f.
Zeelbaen (-anen), v. *Corderie*, f.
Zeeldraeijen (het), o. *Corderie*, f.

Zeeldraeijer (-s), m. *Cordier*, m.
Zeeleeuw (-en), m. *Lion marin*, m.
Zeelicht, o. *Castor et Pollux*, m. —, zeebrand. *Feu saint-Elme* m.
Zeelieden, mv. van zeeman.
Zeelisch, o. *zie* Zeebies
Zeelt (-en), v. *Tanche* (poisson), f.
Zeeltje (-s), o. *Petite corde petite tanche*, f.
Zeelucht, v. *Air de la mer*, m.
Zeem, o. *Rayon de miel*, m. —, zeemleêr. *Chamois* (peau), m.
Zeemagt (-en), v. *Puissance maritime*, f.; *forces navales*, f. pl.; *marine*, f.
Zeeman (-lieden), m. *Marin*, *marinier*, *matelot*, m. Op zyn —s. *A la matelote*.
Zeemanschap (z. mv.), v. *Gens de mer*, *matelots*, *marins*, m. pl.; *marine*, f. —, o. *Profession de marin; connaissance de la marine; navigation*, f.
Zeemanskunst (z. mv.), v. *Art de naviguer*, m.; *navigation*, f.
Zeemanspakje (-s), o. *Pacotille*, f., *portage*, m.
Zeembereider (-s), m. *Chamoiseur; mégissier*, m.
Zeembereidery, v. *Chamoiserie; mégisserie*, f.
Zeembereiding, v. *Mégie*, f., *ramaillage*, m.
Zeemeermin (-nnen), v. *Sirène*, f.
Zeemeeuw (-en) v. *Mouette de mer*, f., *fou*, m.
Zeemeleder (z. mv.), o. } *Chamois* (peau), m.
Zeemeleêr (z. mv.), o. }
Zeemen, onv. b. n. *Fait de chamois*.
Zeemerk (-en), o. *Balise*, f.
Zeemkoophandel (z. mv.), m. *Mégisserie*, f.
Zeemleêr (z. mv.), o. *Chamois* (peau) m.
Zeemleêren, onv. b. n. *Fait de chamois*. — handschoenen. *Gants de chamois*
Zeemogendheid (-heden), v. *Puissance maritime*, f.
Zeemonster (-s), o. *Monstre marin*, m.
Zeemos (z. mv.), o. *Mousse de mer*, f.
Zeemuis (-zen), v. *Aphrodite* (insecte), f.
Zeemverkooper (-s), m. *Chamoiseur*, m.
Zeemyl (-en), v. *Lieue marine*, f.
Zeen, v. *zie* Zenuw.
Zeenaeld (-en), v. *Aiguille* (poisson), f.
Zeenat, o. *Eau de mer*, f.
Zeenetel (-s, -en), v. *Holothurion*, m., *ortie de mer*, f.
Zeenimfen, v. mv. *Néréides*, f. pl.
Zeeöever (-s), m. *Rivage*, *bord de la mer*, m.; *côte de mer*, *marine*, f.
Zeeöfficier (-en), m. *Officier de marine*, m.
Zeeöfficiersplaets (-en), v. *Place d'officier de marine*, f.
Zeeöorlog (-en), m. *Guerre navale*, f.
Zeeöverste (-n), m. *Amiral*, m.
Zeep, v. *Savon*, m. — zieden. *Faire du savon*.
Zeepächtig, b. n. *Savonneux*, *saponacé*.
Zeepaerd, o. *zie* Zeepeerd.
Zeepäerde (z. mv.), v. *Terre à foulon*, f.
Zeepaling (-en), m. *Congre*, m.
Zeepas, v. *zie* Zeebrief.
Zeepbak (-kken), m. *Bac à savon*, m.
Zeepbal (-llen), m. } *Savonnette*, f.
Zeepballetje (-s), o. }
Zeepbel (-llen), v. *Bulle de savon*, f.
Zeepboom (-en), m. *Savonnier* (arbre), m.
Zeepbrood (-en), o. *Brique de savon*, f.
Zeepbroodje (-s), o. *Gayette*, f.
Zeepdoos (-zen), v. *Boîte à savon*, f.
Zeepeerd (-en), o. *Cheval marin*, *hippocampe*, m.
Zeepen (ik zeepte, heb gezeept), b. w. *Savonner*. Het —. *Savonnage*, m.
Zeeper, m. *zie* Zeepzieder.
Zeeperig, b. n. *Savonneux*.
Zeepery (-en), v. *Savonnerie*, f.
Zeepig, b. n. *Savonneux*.
Zeeping (z. mv.), v. *Savonnage*, m.
Zeepissebed (-dden), v. *Actif*, *cloporte de mer*, m.
Zeepketel (-s), m. *Campane*, *chaudière de savonnier*, f., *gervidon*, m.
Zeepkist (-en), v. *Tierçon*, m.
Zeepkoker, m *zie* Zeepzieder.
Zeepkraem (-amen), v. en o. *Boutique où l'on vend du savon*, f.
Zeepkramer (-s), m. *Marchand de savon en détail*, m.
Zeepkruid, o. *Saponaire*, *savonnière* (plante), f.
Zeeplaets (-en), v. *Place maritime*, f.
Zeeplant (-en), v. *Plante marine* f.
Zeepnoot (-oten), v. *Fruit du savonnier*, m.
Zeepomp (-en), v. *Siphon*, m., *trombe*, f.
Zeepplanten, v. mv. *Saponacées*, f. pl.
Zeeppropje (-s) o. *Suppositoire*, m.
Zeepsop, o. *Eau de savon*, f.; *savonnage*, m.
Zeepsteen (-en), m. *Pierre savonneuse*, f.
Zeepwater, o. *Eau de savon*, f.; *savonnage*, m.
Zeepzieden, b. w. *Faire du savon*.
Zeepzieder (-s), m. *Savonnier*, *fabricant de savon*, m.
Zeepziedery (-en), v. *Savonnerie*, f.
Zeer, b. n. *Douloureux cuisant*. —e oogen hebben. *Avoir mal aux yeux*.
Zeer (z. mv.), o. *Mal*, m.; *douleur*, f. — doen. *Faire mal*.
Zeer byw. *Fort*, *très*, *beaucoup*, *extrêmement*; *bien*. — goed. *Très-bon*. — wel. *Fort bien*. Te —, al te —. *Trop*, *avec excès*. Hoe —. *Combien*. Zoo —. *Si fort*, *tant*.
Zeeraed, m. *Conseil de marine*, m.
Zeeraef (-aven) v *Cormoran* (oiseau), m.
Zeerat (-tten), v *Rat de mer raspeçon*, m.
Zeeregt (z. mv.), o. *Droit de mer; tribunal des affaires de la marine*, m.
Zeereis (-zen), v. *Voyage par mer*, m.
Zeereuk, m. *Odeur de la mer*, *marine*, f.
Zeerig, b. n. *Qui a quelque mal; triste*, *affligé*.
Zeerigheid (z. mv.), v. *Mal*, m.; *douleur*, *tristesse*, f.
Zeerob (-bben), m. *Chien de mer; phoque*, m.
Zeerok (-kken), m. *Cape de matelot*, f.
Zeeroof (z. mv.), m. *Butin fait sur mer*, m.; *prise*, *capture*, f.
Zeerooven, b. w. *Pirater*.
Zeeroover (-s), m. *Pirate*, *corsaire*, m. —s schip *Corsaire* (vaisseau), m.
Zeeroovery, v *Piraterie*, f.
Zeerots (-en), v. *Rocher en mer*, *roc*, *écueil*, m.
Zeerui (z. mv.), o. *zie* Zeegras.
Zeerund, o. *zie* Zeekoei.
Zeerups (-en), v. *Chenille de mer*, *aphrodite*, f.
Zeeschade (z. mv.), v. *Avarie*, f.
Zeeschelp (-en), v. *Coquille* ou *conque marine*, f.
Zeeschildpad (-dden), v. *Tortue de mer*, f.
Zeeschip (-epen), o. *Vaisseau*, *navire*, *bâtiment de mer*, m.
Zeeschorpioen (-en), m. *Scorpène*, f., *scorpion de mer* (poisson), m.
Zeeschuim (z. mv.), o. *Écume de mer*, f.
Zeeschuimen enz. *zie* Zeerooven enz.

Zeeslag (-en), m. *Bataille navale*, f., *combat naval*, m.
Zeeslak, v. zie Zeeslek.
Zeeslang (-en), v. *Hydre*, f.; *serpent marin*, m.
Zeeslek (-kken), v. *Limaçon de mer*, m.
Zeesmaek, m. *Marine*, f., *goût de la mer*, m.
Zeesmid, m. *Faber* (poisson), m.
Zeesnep (-ppen), v. } *Bécasse* (poisson), f.
Zeesnip (-ppen), v. }
Zeesnoek (-en), m. *Brochet de mer*, m.
Zeesoldaet (-aten), m. *Soldat de marine*, m.
Zeespin (-nnen), v. *Araignée de mer*, f.
Zeestad (-eden), v. *Ville maritime*, f.
Zeester (-rren), v. *Étoile de mer; astérie* (insecte), f.
Zeestilte, v. *Calme sur mer*, m.; *bonace*, f.
Zeestorm (-en), m. *Tempête sur mer, tourmente*, f.
Zeestrand, o. zie Zeeöever.
Zeestreek (-eken), v. *Parage*, m.
Zeestryd (-en), m. *Combat naval*, m.
Zeestuk (-kken), o. *Marine* (tableau), f.
Zeet (zeten), v. *Siége*, m.; *place où l'on s'assied*, f.
Zeetogt (-en), m. *Voyage par mer*, m.; *expédition maritime*, f.; *armement*, m.
Zeetogtje (-s), o. *Petit voyage par mer*, m.
Zeeton (-nnen), v. *Balise*, *bouée*, f.
Zeetonnetje (-s), o. *Petite balise*, f.
Zeetrompet (-tten), v. *Trompette marine*, f.
Zeetydingen, v. mv. *Nouvelles maritimes*, f. pl.
Zeeuerwerk (-en), o. *Horloge marine*, f.
Zeeuw (-en), m. *Zélandais*, m.
Zeeuwsch, b. n. *De Zélande*, *zélandais*.
Zeeuitwerpsel (-s), o. *Varech* ou *varec*, m.
Zeevaerder (-s), m. *Marin; marinier; navigateur*, m.
Zeevaert (z. mv.), v. *Navigation; marine*, f.
Zeevaertkunde (z. mv.), v. } *Art de la navigation*, m.
Zeevaertkunst (z. mv.), v. }
Zeevaertuig (-en), o. *Bâtiment de mer*, m.
Zeevaren (het), o. *Navigation*, f.
Zeevarend, b. n. *Qui va sur mer*, *qui navigue*.
Zeevenkel (z. mv.), v. *Christe-marine*, *passe-pierre*, *perce-pierre* (plante), f.
Zeever, Zeeveraer enz. zie Zever, Zeveraer enz.
Zeeverken (-s), o. *Marsouin* (poisson), m.
Zeeverwig, b. n. zie Zeegroen.
Zeevisch (-sschen), m. *Poisson de mer*, m.; *marée*, f.
Zeevischverkooper (-s), m. *Maréyeur*, m.
Zeevoet (-en), m. —en hebben. *Avoir le pied marin.*
Zeevogel (-en,-s), m. *Oiseau de mer*, *alcyon*, m.
Zeevolk (z. mv.), o. *Gens de mer; matelots; marins*, m. pl.
Zeevond, m. *Épaves*, f. pl.
Zeevoogd (-en), m. *Amiral*, m.
Zeevos (-ssen), m. *Renard marin* (poisson), m.
Zeewaerts, byw. *Vers la mer*, *du côté de la mer.*
Zeewagen, m. *Char de Neptune*, m.
Zeewater (z. mv.), o. *Eau de mer*, f.
Zeewetten, v. mv. *Us et coutumes de mer.*
Zeewezen (z. mv.), o. *Marine*, f.
Zeewier, o. zie Zeegras.
Zeewilg (-en), m. *Saule marin*, m.
Zeewind (-en), m. *Vent de mer*, m.; *brise*, f.
Zeewolf (-ven), m. *Loup marin* (poisson), m.
Zeewyf (-ven), o. *Sirène*, f.
Zeewyfje (-s), o. *Petite sirène*, f.
Zeezaek (-aken), v. *Affaire de la marine*, f.
Zeeziek, b. n. *Qui a le mal de mer.*
Zeeziekte (-n), v. *Mal de mer*, m.
Zeezog, o. *Sillage*, m.
Zeezwaluw (-en), v. *Hirondelle de mer*, *blanche*, f.
Zegachtig, b. n. *Babillard; indiscret.*
Zege, v. *Victoire*, f. De — behalen. *Remporter la victoire.*
Zegeboog (-ogen), m. *Arc de triomphe*, *arc triomphal*, m.
Zegehaftig, b. n. *Victorieux.* —, byw. *Triomphalement.*
Zegekar (-rren), v. } *Char de triomphe*, m.
Zegekoets (-en), v. }
Zegekrans (-en), m. } *Couronne triomphale*, f.
Zegekroon (-en), v. }
Zegel (-s), m. en o. *Cachet; sceau; scellé*, m. —, stempel. *Timbre*, m.
Zegelaer (-s); m. *Scelleur*, m. —, stempelaer. *Timbreur*, m.
Zegelaerde, v. *Terre sigillée*, f.
Zegelbewaerder (-s), m. *Garde-des-sceaux*, *chancelier*, m.
Zegeldrukker, m. zie Zegelaer.
Zegelen (ik zegelde, heb gezegeld), b. w. *Cacheter.* — (regt). *Sceller.* —, stempelen. *Timbrer.*
Zegelgeld, o. *Timbre* (droit), m.
Zegelied, o. zie Zegezang.
Zegeling (z. mv.), v. *Action de cacheter*, *de sceller*, f.
Zegelkamer (-s), v. *Cancel*, m.
Zegelklopper (-s), m. *Timbreur*, m.
Zegellak (z. mv.), o. *Cire d'Espagne*, *cire à cacheter*, f.
Zegellast, m. zie Zegelgeld.
Zegelmerk (-en), o. *Sceau*, m., *empreinte du sceau*, f.
Zegelpers (-en), v. *Presse à cacheter*, *à sceller*, f.
Zegelring (-en), m. *Cachet*, *cérographe*, m.
Zegelsnyder (-s), m. *Graveur de cachets*, m.
Zegelstempel, m. *Timbre*, m.
Zegelverbreker (-s), m. *Brise-scellé*, m.
Zegelwas, m. en o. zie Zegellak.
Zegen (-s), v. *Seine*, *senne*, f., *traîneau* (filet), m.
Zegen (z. mv.), m. *Bénédiction; prospérité; grâce*, f.
Zegenaer (-s), m. *Celui qui bénit*, *qui consacre.*
Zegenen (ik zegende, heb gezegend), b. w. *Bénir; dédier*, *consacrer.*
Zegening (-en), v. *Bénédiction; consécration*, f.
Zegenryk, b. n. *Riche en bénédictions; prospère*, *heureux.*
Zegenrykheid (z. mv.), v. *Bénédictions; prospérités*, f. pl.
Zegenspreking, v. *Bénédiction*, f.
Zegenwensch (-en), m. *Vœu de prospérité*, m.; *bénédiction*, f.
Zegepalm, m. *Palme*, *victoire*, f.
Zegepoort (-en), v. *Porte triomphale*, f.
Zegeprael (-alen), v. *Triomphe*, m.
Zegepraelkleed (-eren), o. *Trabée*, *robe de triomphe* (antiq.), f.
Zegepralen (ik zegeprael, zegepraelde, heb gezegepraeld), o. w. *Triompher.*
Zegepralend, b. n. *Triomphant*, *victorieux.* —, byw. *En triomphe.*
Zegepraler (-s), m. *Triomphateur*, m.
Zegepraling, v. *Triomphe*, m.
Zegeryk, b. n. *Victorieux*, *triomphant.* —, byw. *En triomphe*, *triomphalement.*

Zegeschoten, m. mv. *Salve*, f.
Zegestandaerd (-en), m. *Étendard de triomphe*, m.
Zegeteeken (-en,-s), o. *Trophée*, m.
Zegevaen, v. zie Zegestandaerd.
Zegevierder (-s), m. *Triomphateur*, m.
Zegevieren (ik zegevierde, heb gezegevierd), o. w. *Chanter triomphe; triompher.*
Zegevierend, b. n. *Triomphant.*
Zegevlag, v. *Pavillon de victoire*, m.
Zegevuer (-uren), o. *Feu de joie*, m.
Zegewagen (-s), m. *Char de triomphe*, m.
Zegezang (-en), m. *Chant de triomphe*, m.
Zeggen (ik zeide, heb gezeid (gezegd), b. w. *Dire.* Ik zeg van ja, van neen. *Je dis qu'oui, que non.* Men zegt. *On dit.* Zoo of naer men zegt. *Comme on dit, à ce qu'on dit.* Zoo ras gezegd, zoo ras gedaen. *Aussitôt dit, aussitôt fait.* Te — hebben. *Avoir du pouvoir, de l'autorité.* Dank —. *Remercier.*
Zeggen (het), o. *Dire*, m.; *paroles*, f. pl. Naer zyn —. *A ce qu'il dit.* Zyn — en tegenzeggen hebben. *Avoir son dit et son dédit.*
Zegger (-s), m. *Diseur*, m.
Zegslieden, mv. van zegsman.
Zegsman (-lieden), m. *Arbitre, auteur, celui de qui l'on tient une nouvelle*, m.
Zegster (-s), v. *Diseuse*, f.
Zegswoord (-en), o. *Expression, locution*, f.; *terme, mot*, m.; *façon de parler*, f.
Zegwyze (-n), v. *Manière de dire ou de s'exprimer; expression, locution, diction*, f.
Zei. } zie Zeggen.
Zeid. }
Zeide. }
Zeil (-en), o. *Voile*, f. Onder — gaen. *Mettre à la voile.* Met volle —en. *A pleines voiles.* Alle —en byzetten. *Forcer de voiles, faire force de voiles.* Blind —. *Civadière*, f. Dryhoekig —. *Voile latine.* Een oog in het — houden (spreekw.). *Avoir l'œil au guet.* — (van eenen windmolen). *Toile*, f.
Zeilagie, v. *Voilure*, f.
Zeilblok (-kken), m. en o. *Galoche* (terme de mar.), f.
Zeilder, m. zie Zeiler.
Zeildoek, o. *Toile à faire des voiles*, f.
Zeildoeksbreedte, v. *Ferze*, f., *lé de toile d'une voile*, m.
Zeilen (ik zeilde, heb gezeild), o. w. *Faire voile; cingler; voguer; naviguer.*
Zeiler (-s), m. *Voilier* (vaisseau), m.
Zeilgaren, o. *Fil à voile*, m.
Zeilmaker (-s), m. *Voilier, trévier*, m.
Zeilmakery (-en), v. *Voilerie; voilure*, f.
Zeilmeester (-s), m. *Trévier*, m.
Zeilree, b. n. } zie Zeilveerdig.
Zeilreede, b. n. }
Zeilschans (-en), v. *Bastingue* (t. de mar.), f.
Zeilschuit (-en), v. *Bateau à voile*, m.
Zeilsteen, m. *Aimant*, m., *calamite*, f.
Zeiltouw, v. en o. *Corde amarrée à la voile*, f. —en. *Couet* (mar.), m.
Zeilvaerdig, b. n. } *Prêt à mettre à la voile; appareillé.*
Zeilveerdig, b. n. }
Zeilwerk, o. *Voilure*, f.
Zein enz. zie Sein enz.
Zeissen (-s), v. *Faux*, f.
Zeissentje (-s), o. *Fauchet*, m., *petite faux*, f.
Zeissenvormig, b. n. *Falciforme, falqué.*
Zeker, b. n. *Certain.* —e man. *Certain homme.* — iemand. *Quelqu'un.* —, gewis. *Certain, sûr, assuré.* Het is — dat gy u bedriegt. *Il est certain que vous vous trompez.* —, byw. *Certainement, assurément, certes, vraiment.*
Zekeren (ik zekerde, heb gezekerd), b. w. *Mettre en sûreté, assurer.*
Zekerheid (z. mv.), v. *Certitude; assurance*, f. —, veiligheid. *Sûreté*, f. In — zyn. *Être en sûreté.*
Zekerheidskaertje (-s), o. *Carte de sûreté*, f.
Zekerlyk, byw. *Assurément, certainement, certes.*
Zelden, byw. *Rarement.*
Zeldzaem (-zamer, -zaemst), b. n. *Rare, singulier, étrange, bizarre.* —, byw. *Rarement; singulièrement.*
Zeldzaemheid (-heden), v. *Rareté; singularité; bizarrerie; curiosité*, f.
Zeldzaemlyk, byw. *Rarement; singulièrement.*
Zelf, zelve, zelven, b. n. *Même; le; la; les.* Ik —. *Moi-même.* Zich —. *Soi-même.* Zy zelve. *Elle-même.* Dat spreekt van —. *Cela va sans dire.* Uw vriend is aengekomen; ik heb denzelven gezien. *Votre ami est arrivé; je l'ai vu.*
Zelfbedrog (z. mv.), o. *Illusion qu'on se fait à soi-même*, f.
Zelfbehagen (z. mv.), o. *Complaisance pour soi-même*, f.
Zelfbeheersching (z. mv.), v. *Autocratie*, f.
Zelfbehoud (z. mv.), o. *Conservation de soi-même*, f.
Zelfbelang (z. mv.), o. *Intérêt personnel*, m.
Zelfbesmetting, v. } *Masturbation*, f.; *onanisme*, m.
Zelfbevlekking, v. }
Zelfbewust, b. n. *Qui se connaît soi-même.*
Zelfbewustheid, v. *Conscience ou persuasion intime*, f.
Zelfde, b. n. *Même.* De — brief. *La même lettre.* Ter —er tyd. *En même temps.*
Zelfeinde, o. } *Lisière (d'une étoffe)*, f.
Zelfend, o. }
Zelfhaet (z. mv.), m. *Haine de soi même*, f.
Zelfheerscher (-s), m. *Autocrate*, m.
Zelfheersching, v. *Autocratie*, f.
Zelfheerschster (-s), v. *Autocratrice*, f.
Zelfheid (z. mv.), v. *Existence*, f.; *être*, m.
Zelfkant (-en), m. *Lisière (d'une étoffe)*, f.
Zelfklinker (-s), m. *Voyelle*, f.
Zelfliefde (z. mv.), v. *Amour-propre; égoïsme*, m.
Zelfmoord (-en), m. en v. *Suicide* (crime), m.
Zelfmoordenaer (-s), m. } *Suicide, celui qui se tue volontairement*, m.
Zelfmoorder (-s), m. }
Zelfontwikkeling, v. *Développement de soi-même*, m.
Zelfopofferend, b. n. *Qui se sacrifie soi-même.*
Zelfopoffering, v. *Dévouement*, m.
Zelfs, byw. *Même, en personne, personnellement.*
Zelfsheerscher (-s), m. *Autocrate*, m.
Zelfsheerscheres (-ssen), v. *Autocratrice*, f.
Zelfsheersching, v. *Autocratie*, f.
Zelfsmoord enz. zie Zelfmoord enz.
Zelfstandig, b. n. *Substantif; substantiel.* —e naem. *Nom substantif.* —, byw. zie Zelfstandiglyk.
Zelfstandigheid (z. mv.), v. *Substance*, f.; *être*, m.
Zelfstandiglyk, byw. *Substantivement; substantiellement; hypostatiquement.*
Zelfstryd (z. mv.), m. *Combat intérieur*, m.
Zelfverdediging (z. mv.), v. *Défense personnelle*, f.
Zelfverheffing, v. *Présomption*, f.; *orgueil*, m.

Zelfverloochening (z. mv.), v. *Renoncement de soi*, m.; *abnégation*, f.; *dévouement*, m.
Zelfvertrouwen (z. mv.), o. *Présomption*, f.
Zelfzucht, v. *Égoïsme*, m.
Zelfzuchtige (-n), m. *Égoïste*, m.
Zelve, zelven. zie Zelf.
Zemel (-en), v. *Son*, m.
Zemelachtig, b. n. } *Plein de son; furfuracé*,
Zemelig, b. n. } *parvigineux*.
Zemelknoopen (ik zemelknoopte, heb gezemelknoopt), o. w. *Vétiller*, *pointiller*, *chicaner*.
Zemelknooper (-s), m. *Vétilleur*, *chicaneur*, m.
Zemelknoopster (-s), v. *Vétilleuse*, f.
Zemelmeel, o. *Recoupe; recoupette; bisaille*, f.
Zemelwater, o. *Eau de son*, f.
Zendbode, m. zie Gezant.
Zendbrief (-ven), m. *Épître; lettre; missive*, f.
Zendeling (-en), m. *Émissaire*, *envoyé*, m. — (by de ongeloovigen). *Missionnaire*, m.
Zendelingschap, o. *Mission*, f.
Zenden (ik zond, heb gezonden), b. w. *Envoyer*, *expédier*.
Zending, v. *Envoi*, m. —, zendelingschap. *Mission*, f.
Zeneblad (-en), o. *Feuille de séné*, f.
Zenebladenboom (-en), m. } *Séné*, m.
Zeneboom (-en), m. }
Zengen (ik zengde, heb gezengd), b. w. *Flamber*, *roussir*, *brûler*.
Zenging (z. mv.), v. *Action de flamber de roussir*, f.
Zenuw (-en), v. *Nerf*, m.
Zenuwachtig, b. n. *Nerveux*.
Zenuwbeschryving, v. *Névrographie; névrologie*, f.
Zenuwgestel, o. *Système ou genre nerveux*, m.
Zenuwgezwel (-llen), o. *Tumeur aux nerfs*, f.
Zenuwknoop (-en), m. *Loupe*, f.; *ganglion*, m.
Zenuwkoorts, v. *Fièvre nerveuse*, f.
Zenuwleer (z. mv.), v. *Névrologie*, f.
Zenuwloos, b. n. *Énervé*, *faible*, *languissant*. —, byw. *Sans nerfs; sans énergie*.
Zenuwontleding, v. *Névrotomie*, f.
Zenuwryk, b. n. *Nerveux*.
Zenuwsmert, v. *Névralgie*, f.
Zenuwtje (-s), o. *Petit nerf*, m.
Zenuwtrekking (-en), v. *Contorsion*, f.; *spasme*, m.
Zenuwverrekking (-en), v. *Extension de nerf*, f.
Zenuwversterkend, b. n. *Névritique*, *nerval*.
Zenuwziekte, v. *Maladie nerveuse; névrose*, f.
Zerk (-en), m. en v. *Tombe; pierre sépulcrale*, f.; *cercueil*, m.
Zerkje (-s), o. *Petite tombe*, f.
Zerp, b. n. *Âpre*, *acide*, *âcre*. —, byw. *Âprement*.
Zerpheid (z. mv.), v. *Âpreté*, *acidité; verdeur*, f.; *acide*, m.
Zerpzoet, b. n. *Aigre-doux*.
Zes, telw. *Six*.
Zes (zessen), v. *Six*, m.
Zesdaegsch, b. n. *De six jours*, *qui dure six jours*.
Zesdagig, b. n. zie Zesdaegsch.
Zesde, b. n. *Sixième*. Karel de —. *Charles VI*. Ten —. *Sixièmement*, *en sixième lieu*.
Zesde (-n), v. *Sixième* (t. de jeu), f. —, o. *Sixième*, m., *sixième partie*, f.
Zesderhande, onv. b. n. } *De six sortes*.
Zesderlei, onv. b. n. }
Zesd'half, b. n. *Cinq et demi*. —, m. *Escalin d'Hollande*, m.
Zesdraedsch, b. n. *De six fils*.
Zesdubbel, b. n. *Sextuple*.
Zesduizendste, b. n. *Six-millième*.
Zeshoek (-en), m. *Hexagone*, m.
Zeshoekig, b. n. *Hexagone*, *hexagonal*.
Zeshonderd, telw. *Six cents*.
Zeshonderdste, b. n. *Six-centième*.
Zeshoofdig, b. n. *Qui a six têtes*.
Zesjarig, b. n. *Qui a six ans*, *de six ans*.
Zeskant (-en), o. *Cube*, m.
Zeskant, b. n. } *Cube*, *cubique*.
Zeskantig, b. n. }
Zesmael, byw. *Six fois*.
Zesmaendig, b. n. *Qui a six mois*, *de six mois*, *semestre*.
Zesmalig, b. n. *De six fois*.
Zesponder (-s), m. *Balle de six livres; pièce de six livres de balle*, f.
Zesregelig, b. n. *Composé de six lignes*. — vers. *Sixain*, m.
Zessnarig, b. n. *À six cordes*.
Zestal (-llen), o. *Nombre de six; sixain*, m.
Zestien, telw. *Seize*.
Zestiendaegsch, b. n. *De seize jours*.
Zestiende, b. n. *Seizième*. Lodewyk de —. *Louis XVI*. —, o. *Seizième*, m., *seizième partie*, f.
Zestienderhande, onv. b. n. } *De seize sortes*.
Zestienderlei, onv. b. n. }
Zestienjarig, b. n. *Qui a seize ans*, *de seize ans*.
Zestienmael, byw. *Seize fois*.
Zestienmaendig, b. n. *Qui a seize mois*, *de seize mois*.
Zestiental (-llen), o. *Nombre de seize*, m.
Zestig, telw. *Soixante*. — maken. *Soixanter* (t. de jeu).
Zestiger (-s), m. *Nombre de 60; membre d'une société de 60 personnes; sexagénaire; vaisseau de 60 canons; vin de 1760*, m.
Zestigerhande, onv. b. n. } *De soixante sortes*.
Zestigerlei, onv. b. n. }
Zestigjarig, b. n. *Sexagénaire*, *âgé de soixante ans*.
Zestigmael, byw. *Soixante fois*.
Zestigste, b. n. *Soixantième*. —, o. *Soixantième*, m.
Zesvleugelig, b. n. *Hexaptère*.
Zesvoetig, b. n. *Qui a six pieds*, *hexamètre; hexapode*. — vers. *Hexamètre*, m.
Zesvoudig, b. n. *Sextuple*.
Zeszydig, b. n. *Cube*, *cubique*.
Zet (-tten), m. *Coup*, m. In éénen —. *D'un seul coup*, *tout d'un coup*.
Zetborden, o. mv. *Fargues* (t. de mar.), f. pl.
Zetel (-s), m. *Siége*, m.; *résidence*, f.
Zeteltje (-s), o. *Petit siége*, m.
Zetgang (-en), m. *Baloire*, f., *bardis* (mar.), m.
Zethaek (-aken), m. *Composteur* (t. d'impr.); *croc* (t. de mar.), m.
Zethamer (-s), m. *Marteau à tête carrée*, m.
Zetlyn (-en), v. *Blanc*, m., *réglette* (t. d'impr.), f.
Zetmaet, v. *Module*, *diamètre de colonne*, m.
Zetpil (-llen), v. *Suppositoire*, m.
Zetpilletje (-s), o. *Petit suppositoire*, m.
Zetplant (-en), v. *Marcotte*, f.
Zetregel (-s), m. *Maxime*, f.; *axiome*, m.
Zetten (ik zettede, heb gezet), b. w. *Mettre*, *poser*, *placer*. Voet aen land —. *Mettre pied à terre*, *débarquer*. Zynen hoed op —. *Mettre son chapeau*. In de zon —. *Exposer au soleil*. Eenen diamant —. *Monter un diamant*. Te regt —. *Ranger*, *arranger*. In verlegenheid —. *Embarrasser*. Tyd —. *Fixer un temps*. Zich —. *S'asseoir*. —, planten. *Planter*. Boomen —.

Planter des arbres. — (boekdrukkersw.). *Composer.*
Zetter (-s), m. *Compositeur*, m.
Zettershaek (-aken), m. *Composteur*, m.
Zettersspaen (-anen), m. en o. *Biseau*, m.
Zetting, v. *Action de mettre, de poser*, f. —, gezette prys. *Prix fixe*, m., *taxe*, f.
Zetyzer (-s), o. *Tourne-à-gauche*, m.
Zeug (-en), v. *Truie; laie*, f. —, pissebed. *Cloporte*, m.
Zeuge, v. zie Zeug.
Zeulen (ik zeulde, heb gezeuld), b. w. *Entrainer avec force.*
Zeuny (-en), v. *Auge à cochon*, f.
Zeur (-en), v. *Chiffon*, m., *guenille; bagatelle*, f.
Zeuren (ik zeurde, heb gezeurd), o. w. *Faire de la peine, causer du chagrin.*
Zeve, v. zie Zeef.
Zeven, telw. *Sept.* —, v. *Sept, un sept*, m.
Zevenbergen. *Transylvanie* (pays), f.
Zevenbergsch, b. n. *De Transylvanie.*
Zevenblad, o. *Tormentille* (plante), f.
Zevenboom (-en), m. *Sabine*, f.; *savinier* (arbre), m.
Zevendaegsch, b. n. } *De sept jours.*
Zevendagig, b. n. }
Zevende, b. n. *Septième.* Karel de —. *Charles sept.* Ten —. *Septièmement.* —, o. *Septième*, m.; 7e *partie*, f. —, v. (in het kaertspel). *Septième*, f.
Zevenderhande, onv. b. n. } *De sept sortes.*
Zevenderlei, onv. b. n. }
Zevendraedsch, b. n. *De sept fils.*
Zevenduizendste, b. n. *Sept-millième.*
Zevengestarnte, o. } *Ourse*, f.; *Hyades; Pléiades*
Zevengesternte, o. } (constellation), f. pl.
Zevengetyde, o. *Trèfle odoriférant*, m.
Zevenhoek (-en), m. *Heptagone*, m.
Zevenhoekig, b. n. *Heptagone, heptangulaire.*
Zevenhonderd, telw. *Sept cents.*
Zevenhonderdste, b. n. *Sept-centième.*
Zevenhoofdig, b. n. *Qui a sept têtes.* —e regering. *Heptarchie*, f.
Zevenjarig, b. n. *De sept ans; septennal.*
Zevenmael, byw. *Sept fois.*
Zevenman (-nnen), m. *Septemvir*, m.
Zevensnarig, b. n. *Qui a sept cordes.*
Zevenste, b. n. zie Zevende.
Zevenster, v. } zie Zevengestarnte.
Zevensterre, v. }
Zevental, o. *Nombre de sept*, m.
Zeventien, telw. *Dix-sept.*
Zeventiendaegsch, b. n. *De dix-sept jours.*
Zeventiende, b. n. *Dix-septième.*
Zeventienderhande, onv. b. n. } *De dix-sept sortes.*
Zeventienderlei, onv. b. n. }
Zeventienmael, byw. *Dix-sept fois.*
Zeventienmaendig, b. n. *De dix-sept mois.*
Zeventiental, o. *Nombre de dix-sept.*
Zeventig, telw. *Soixante-dix; septante.* De — Overzetters. *Les Septante.*
Zeventiger (-s), m. *Nombre de 70; membre d'une société de 70 personnes; septuagénaire; vaisseau de 70 canons; vin de 1770*, m.
Zeventigjarig, b. n. *Septuagénaire, qui a 70 ans.*
Zeventigste, b. n. *Soixante-dixième.*
Zevenvoud, o. *Septuple*, m.
Zevenvoudig, b. n. *Septuple.*
Zever (z. mv.), o. *Bave*, f.
Zeveraer (-s), m. *Celui qui bave.*
Zeveraerster (-s), v. *Celle qui bave.*
Zeverbaerd, m. zie Zeveraer.
Zeverdoek (-en), m. *Bavette*, f.
Zeveren (ik zeverde, heb gezeverd), o. w. *Baver.*
Zeverend, b. n. *Baveux.*
Zeverzaed, o. *Barbotine* (plante), f.
Zeyl enz. zie Zeil enz.
Zich, voornw. *Se, soi.* — zelf, — zelve, — zelven. *Soi-même; lui-même; elles-mêmes; eux-mêmes; elles-mêmes.* — warmen. *Se chauffer.* — kwetsen. *Se blesser.*
Zicht, o. *Vue*, f. Betaelbaer op —. *Payable à vue.*
Zichtbaer, b. n. *Visible;* (fig.) *évident.* —, byw. zie Zichtbaerlyk.
Zichtbaerheid (z. mv.), v. *Visibilité;* (fig.) *évidence*, f.
Zichtbaerlyk, byw. *Visiblement;* (fig.) *évidemment.*
Zichteinde, o. *Bout de l'horizon*, m.
Zichteinder (-s), m. *Horizon*, m.
Zichteinderlyk, b. n. *Horizontal.*
Zichtkunde (z. mv.), v. *Optique*, f.
Zichtkundig, b. n. *Optique.*
Zieden (ik zood, heb gezoden), b. w. *Faire cuire ou bouillir.* —, o. w. *Bouillir.*
Ziedend, b. n. *Bouillant, bouillonnant.*
Zieder (-s), m. *Celui qui cuit ou fait bouillir.*
Zieding (z. mv.), v. *Bouillonnement*, m.
Ziek, b. n. *Malade.* — worden. *Tomber malade.*
Ziekachtig, b. n. *Maladif, infirme, malingre, valétudinaire.*
Ziekbed, o. *Lit d'un malade*, m. Op het — liggen. *Être alité.*
Zieke (-n), m. en v. *Malade*, m. et f.
Ziekelyk, b. n. *Maladif, infirme, malingre, valétudinaire.*
Ziekelykheid (z. mv.), v. *Indisposition; infirmité*, f.
Ziekenbewaerder (-s), m. } *Infirmier, garde-malade*, m.
Ziekenbezorger (-s), m. }
Ziekendiender (-s), m. }
Ziekendienster (-s), v. *Infirmière, garde-malade*, f.
Ziekengasthuis (-zen), o. *Hôpital, hospice*, m.
Ziekenhuis (-zen), o. *Hôpital, hospice*, m.; *infirmerie*, f.
Ziekenkamer (-s), v. *Infirmerie*, f.
Ziekenstoel (-en), m. *Chaise*, f., ou *fauteuil pour un malade*, m.
Ziekentrooster (-s), m. *Consolateur des malades*, m.
Ziekte (-n), v. *Maladie*, f. Besmettelyke —. *Maladie contagieuse.* Vallende —. *Mal-caduc, haut-mal*, m., *épilepsie*, f.
Ziektekunde (z. mv.), v. *Pathologie; nosographie; nosologie*, f.
Ziektekundig, b. n. *Pathologique; nosographique; nosologique.*
Ziektekundige (-n), m. *Nosologiste*, m.
Ziekteverplaetsing, v. *Métastase, métathèse*, f.
Ziekteverwisseling, v. *Métaptose*, f.
Ziel (-en), v. *Ame; personne*, f., *individu; homme*, m. De — is onsterfelyk. *L'âme est immortelle.* Daer is geene levende —. *Il n'y a âme qui vive.* Aller —en, aller —en dag. *Le jour des âmes.*
Zielangst, m. *Trouble de l'âme*, m.
Zielbraken enz. zie Zieltogen enz.
Zieldienst, m. zie Lykdienst.
Zieleleer (z. mv.), v. *Psychologie*, f.
Zielerust (z. mv.), v. *Tranquillité de l'âme, ataraxie*, f.
Zielestryd, m. *Combat spirituel*, m.

Zielloos, b. n. *Inanimé; sans vie.*
Zielmis (-ssen), v. } *Messe de requiem*, f. Jaerlyk-
Zielmisse (-n), v. } sche —. *Obit*, m.
Zielroerend, b. n. *Touchant; pathétique.* —, byw. *D'une manière touchante; pathétiquement.*
Zielroerendheid, v. *Pathétique*, m.
Zieltogen (ik zieltoogde, heb gezieltoogd), o. w. *Agoniser*, *être à l'agonie* ou *à l'extrémité*, *se mourir.*
Zieltogend, b. n. *Agonisant*, *mourant*, *moribond.*
Zieltoging (z. mv.), v. *Agonie*, f.
Zielverheffend, b. n. *Qui élève l'âme; consolant.*
Zielverhuizing, v. *Métempsycose*, f.
Zielverkooper (-s), m. *Embaucheur*, m.
Zielzorger (-s), m. *Curé*, *pasteur*, m.
Zien (ik zag, heb gezien), b. *en* o. w. *Voir; regarder.* Laten —. *Faire voir*, *montrer.* Zie daer. *Voilà.* Zie hier. *Voici.*
Zienbaer, b. n. *zie* Zienlyk.
Zienbuis (-zen), v. *Lunette d'approche*, f., *télescope*, m.
Ziende, b. n. *Voyant.* — blind zyn. *Faire l'aveugle.*
Ziender (-s), m. *Celui qui voit; spectateur*, m. —, voorzegger. *Voyant*, *prophète*, m.
Ziener, m. *zie* Ziender.
Zienlyk, b. n. *Visible.* —, byw. *Visiblement.*
Zienlykheid (z. mv.), v. *Visibilité*, f.
Zier, v. *Ciron* (insecte), m. —, stofken. *Atome*, *grain de poussière*, m. Niet eene —. *Rien du tout.*
Zierblaertje (-s), o. *Ciron* (ampoule), m.
Ziertje, o. *zie* Zier.
Zift (-en), v. *Tamis; sas; crible; couloir*, m.
Ziftbeen (-en), o. *Os cribleux* ou *ethmoïde*, m.
Ziftdoek, m. *zie* Zeefdoek.
Ziften (ik ziftte, heb gezift), b. w. *Tamiser; sasser; cribler;* (fig.) *éplucher; regarder de près.*
Zifter (-s), m. *Tamiseur; cribleur*, m.
Ziftery, v. *Chicane; vétillerie*, f.
Zifting, v. *Cribration*, f.
Ziftmaker (-s), m. *Criblier*, m.
Ziftsel, o. *Criblure*, f.
Ziftverkooper (-s), m. *Criblier*, m.
Zigt enz. *zie* Zicht enz.
Zigtmaerkruid, o. *Alcée* (plante), f.
Zikkel, v. *zie* Sikkel.
Zikzak, m. *Zig-zag*, m. —vormig. *En zig-zag.*
Zilt, b. n. *zie* Ziltig.
Ziltheid, v. *zie* Ziltigheid.
Ziltig, b. n. *Salé; salin; nitreux.* — nat (poét.). *Larmes*, f. pl.
Ziltigheid (z. mv.), v. *Salure*, f.; *goût de sel*, m.
Zilver, o. *Argent*, m.
Zilverachtig, b. n. *Qui ressemble à de l'argent.*
Zilverader, v. *Veine d'argent*, f.
Zilverbewaerder (-s), m. *Garde-vaisselle*, *argentier*, m.
Zilverblad, o. *Feuille* ou *lame d'argent*, f.
Zilverdraed (-aden), m. *Fil d'argent; argent trait*, m.
Zilverdraedtrekker (-s), m. *Tireur d'argent*, m.
Zilveren, onv. b. n. *D'argent.*
Zilveren (ik zilverde, heb gezilverd), b. w. *Argenter.*
Zilvergeld, o. *Argent blanc*, m.; *monnaie d'argent*, f.
Zilvergoed, o. *Argenterie*, *vaisselle d'argent*, *orfèvrerie*, f.
Zilvergroef (-ven), v. *Mine d'argent*, f.
Zilverklank (-en), m. *Son argentin*, m.
Zilverkleur, v. *Couleur d'argent*, f.
Zilverkleurig, b. n. *De couleur d'argent*, *argenté; argentin.*
Zilverkruid, o. *Argentine; lunaire*, f.; *bulbonac* (plante), m.
Zilverling (-en), m. *Denier d'argent*, m.
Zilvermunt, v. *zie* Zivergeld.
Zilvermyn (-en), v. *Mine d'argent*, f.
Zilverryk, b. n. *Riche en argent.*
Zilversalpeter, o. *Nitrate d'argent*, m.
Zilverschoon, o. *Argentine* (plante), f. —, b. n. *Qui a l'éclat de l'argent.*
Zilverschuim (z. mv.), o. *Litharge*, f.
Zilverservies (-zen), o. *Service d'argent*, m.
Zilversmedery, v. *Orfèvrerie*, f.
Zilversmid (-eden), m. *Orfèvre*, m.
Zilversmidsscheer (-eren), v. *Cisoir*, m.
Zilversmidswinkel (-s), m. *Boutique d'orfèvre*, f.
Zilverstaef (-aven), v. *Lingot d'argent*, m.
Zilversteen (-en), m. *Argyrite*, f.
Zilververguld, b. n. *De vermeil.*
Zilververwig, b. n. *De couleur d'argent*, *argenté*, *argentin.*
Zilvervisch (-sschen), m. *Argentine* (poisson), f.
Zilverwerk, o. *zie* Zilvergoed.
Zilverwit, b. n. *Argentin.*
Zilverzand (z. mv.), o. *Poudre d'argent*, f.
Zin (zinnen), m. *Sens; esprit*, m.; *pensée*, f. De vyf zinnen. *Les cinq sens.* In den — komen. *Venir dans l'esprit* ou *dans la pensée.* —, genegenheid. *Envie; inclination*, f.; *goût; désir*, m. Ergens — in hebben. *Trouver quelque chose à son goût.* —, beteekenis. *Signification*, *acception*, *valeur* (*des termes*), f. —, spreekwyze. *Phrase*, f. —, wil. *Fantaisie*, f.; *gré*, m. Naer zynen — leven. *Vivre à sa fantaisie.* Van — zyn. *Avoir le dessein* ou *le projet de.*
Zinbeeldend, b. n. *Figuratif.*
Zindelyk, b. n. *Propre*, *net.* —, byw. *Proprement*, *nettement.*
Zindelykheid (z. mv.), v. *Propreté*, *netteté*, f.
Zingbaer, b. n. *Chantant*, *cantabile*, *qui se chante aisément.*
Zingen (ik zong, heb gezongen), b. *en* o. w. *Chanter; gazouiller; ramager.*
Zinger (-s), m. *Chanteur*, m.
Zingster (-s), v. *Chanteuse*, f.
Zink (z. mv.) v. *Zinc*, m.
Zinkboor (-oren), v. *Fraise*, f., *fraisoir* (foret), m.
Zinken (ik zonk, ben gezonken), o. w. *Couler* ou *aller à fond; couler bas; s'enfoncer; rasseoir*, *se rasseoir; reposer* (en parlant de liqueurs). In den modder —. *S'embourber.* Doen —. *Enfoncer; précipiter* (t. de chim.). Den moed laten —. *Perdre courage*, *se décourager.*
Zinking (-en), v. *Fluxion*, f.; *catarrhe; rhume*, *rhumatisme*, m. — (van een lyk.). *Enterrement*, m.
Zinkingachtig, b. n. *Catarrhal*, *catarrheux*, *rhumatismal.*
Zinkingkoorts, v. *Fièvre catarrhale*, f.
Zinklood, o. *Sonde*, f.
Zinkput (-tten), m. *Puisard*, m.; *souille* (mar.), f.
Zinkroer (-en), o. *Pistolet*, m.; *escopette*, f.
Zinkroerdrager (-s), m. *Scopetin*, m.
Zinksel, o. *Lie*, f.; *marc; dépôt; sédiment*, m.
Zinksteen (-en), m. *Cablière* (pierre), f. —en. *Baudes*, f. pl.; *pareaux*, m. pl.
Zinnebeeld (-en), o. *Symbole; emblème; hiéroglyphe*, m.

Zinnebeeldelyk, b. n. } *Symbolique; emblématique; hiéroglyphique.*
Zinnebeeldend, b. n. }
Zinnebeeldig, b. n. } —, byw. *Emblématiquement; hiéroglyphiquement.*
Zinneloos, b. n. *Insensé; écervelé; imbécille.* — maken. *Aliéner l'esprit.* — zyn. *Avoir l'esprit aliéné.*
Zinneloosheid (z. mv.), v. *Folie, démence, extravagance, aliénation d'esprit; imbécillité, vésanie*, f.
Zinnelooshuis (-zen), o. *Petites-maisons*, f. pl.; *hôpital des fous*, m.
Zinnelyk, b. n. *Sensuel.* — vermaek. *Plaisir sensuel*, m.; *sensualité*, f. —, grillig. *Capricieux; fantasque; difficile.* —, byw. *Sensuellement; capricieusement.*
Zinnelykheid (-heden), v. *Sensualité*, f. —, grilligheid. *Caprice*, m.; *fantaisie; humeur difficile*, f.
Zinnen, o. w. *zie* Zinspelen.
Zinryk, b. n. *Ingénieux; spirituel; significatif.* —, byw. *Ingénieusement; spirituellement.*
Zinrykheid (z. mv.), v. *Génie; esprit*, m.
Zinscheiding, v. *Ponctuation*, f.
Zinspel (-elen), o. *Allégorie; pièce allégorique*, f.
Zinspelen (ik zinspeel, zinspeelde, heb gezinspeeld), o. w. *Faire allusion à.*
Zinspeling (-en), v. *Allusion*, f.
Zinspreuk (-en), v. *Sentence; devise*, f. — (op een boek). *Épigraphe*, f.
Zinspreukig, b. n. *Sentencieux.* —, byw. *Sentencieusement.*
Zinteeken, o. *zie* Zinscheiding.
Zintuig (-en), o. *Organe*, m.
Zintwisten (ik zintwistte, heb gezintwist), o. w. *Disputer; argumenter; raisonner.*
Zintwisting, v. *Dispute; argumentation*, f.
Zinvang, m. *Catalepsie*, f.
Zitbank (-en), v. *Banc; siége*, m.
Zitbankje, o. *zie* Zitbanksken.
Zitbanksken (-s), o. *Petit banc*, m.; *bancelle*, f.; *strapontin*, m.
Zitdag (-en), m. *Jour de séance* ou *d'audience*, m. —en. *Assises*, f. pl.
Zitkussen (-s), o. *Coussin*, m.
Zitplaets (-en), v. *Place où l'on s'assied*, f.; *siége*, m.
Zitstoel (-en), m. *Chaise*, f.
Zitten (ik zat, heb *en* ben gezeten), o. w. *S'asseoir; être assis; se percher.* Aen tafel —. *Être à table.* Gaen —. *S'asseoir; prendre place.* Blyven —. *Rester assis;* (fig.) *ne point avancer; être oublié.* Laten —. *Abandonner.* Te peerd —. *Être à cheval.* —, zitting houden. *Tenir séance* ou *assemblée; s'assembler; siéger.* In den raed —. *Être membre du conseil.*
Zittend, b. n. *Qui est assis; sédentaire; séant.* Een — leven. *Une vie sédentaire.*
Zitter (-s), m. *Homme sédentaire, cul-de-plomb*, m.
Zitting (-en), v. *Séance; session*, f. — in den raed hebben. *Avoir séance au conseil.* De — eindigen. *Lever la séance.* —, zitbank. *Banc, siége*, m.
Zocht. *zie* Zoeken.
Zode (-n), v. *Gazon*, m.
Zodenrand (-en), m. *Cordon*, m., *bordure de gazon*, f.
Zodiac, m. } *Zodiaque*, m.
[illegible]k, m. }

Zoek. Te — zyn. *Être égaré; être absent.* Te — raken. *S'égarer; se perdre.* Zich te — maken. *S'absenter; disparaître.*
Zoeken (ik zocht, heb gezocht), b. w. *Chercher.* Twist —. *Chercher querelle.* —, poogen. *Tâcher, s'efforcer.*
Zoeker (-s), m. *Chercheur*, m.
Zoekster (-s), v. *Chercheuse*, f.
Zoel, b. n. *Chaud.*
Zoelheid (z. mv.), v. *Chaleur*, f.
Zoen (-en), m. *Baiser*, m. —, verzoening. *Expiation*, f.
Zoenen (ik zoende, heb gezoend), b. w. *Baiser, embrasser.*
Zoener (-s), m. *Baiseur*, m.
Zoenoffer (-s), o. *Sacrifice expiatoire*, m.; *offrande propitiatoire*, f.
Zoenofferande, v. *zie* Zoenoffer.
Zoenster (-s), v. *Baiseuse*, f.
Zoet, b. n. *Doux; suave.* —e wyn. *Vin doux.* —, aengenaem. *Agréable; aimable.* —, byw. *Doucement; agréablement.* — zingen. *Chanter agréablement.*
Zoetachtig, b. n. *Douceâtre; doucereux.*
Zoetaerdig enz. *zie* Goedaerdig enz.
Zoetekoek (-en), m. *Pain d'épices*, m.
Zoetelaer (-s, -aren), m. *Vivandier*, m.
Zoetelaerster (-s), v. *Vivandière*, f.
Zoetelen (ik zoetelde, heb gezoeteld), o. w. *Vendre des vivres dans une armée.*
Zoetelyk, byw. *Doucement; agréablement.*
Zoeten (ik zoette, heb gezoet), b. w. *Rendre doux; sucrer.*
Zoetheid (-heden), v. *Douceur; suavité*, f.
Zoethout (z. mv.), o. *Réglisse*, f. Sap van —. *Jus de réglisse.*
Zoetigheid, v. *zie* Zoetheid.
Zoetjes, byw. *Doucement.*
Zoetluidend, b. n. *Mélodieux; doux.* —, byw. *Mélodieusement.*
Zoetluidendheid (z. mv.), v. *Mélodie*, f.
Zoetmaking, v. *zie* Verzoeting.
Zoetsappig, b. n. *Dont le jus est doux;* (fig.) *fade, dégoûtant.*
Zoetsprakig, b. n. } *Qui parle avec douceur.*
Zoetsprekend, b. n. }
Zoetvloeijend, b. n. *Coulant; doux; harmonieux.*
Zoetvloeijendheid (z. mv.), v. *Douceur, harmonie*, f.
Zoetvyl (-en), v. *Lime douce; carrelette*, f.
Zoetvylen (ik zoetvylde, heb gezoetvyld), b. w. *Limer avec une lime douce.*
Zog (z. mv.), o. *Lait de femme*, m. — (dat een schip in het varen achter zich laet). *Ouaiche, sillage* (t. de mar.), m. —, v. *Truie*, f.
Zogbroeder (-s), m. *Frère de lait*, m.
Zogeling (-en), m *Nourrisson*, m.
Zogen (ik zoog, zoogde, heb gezoogd), b. w. *Allaiter.* Het —. *Allaitement*, m.
Zogstukken, o. mv. *Fourcats*, m. pl., *fourques* (t. de mar.), f. pl.
Zogzuster (-s), v. *Sœur de lait*, f.
Zok, v. *zie* Sok.
Zolder (-s), m. *Grenier*, m. —, plankenvloer. *Plancher*, m.
Zolderen (ik zolderde, heb gezolderd), b. w. *Mettre au grenier.* —, vloeren. *Planchéier.*
Zoldering (-en), v. *Étage; plafond*, m. —, plankenvloer. *Plancher*, m.
Zolderrib (-bben), v. *Lambourde*, f.
Zoldertje (-s), o. *Petit grenier; petit plancher*, m.

Zomer (-s), m. *Été*, m. Des —s, 's —s. *En été.*
Zomerachtig, b. n. *D'été.*
Zomeravond (-en), m. *Soirée d'été*, f.
Zomerbloem (-en), v. *Fleur d'été*, f.
Zomerdag (-en), m. *Jour d'été*, m. By —, 's —s. *En été.*
Zomerdraden, m. mv. *Filandres*, f. pl.
Zomeren (het zomerde, heeft gezomerd), onp. w. *Commencer à faire chaud.*
Zomergraen, o. *Les mars, menus grains*, m. pl.
Zomergerst (z. mv.), v. *Marsèche* (orge), f.
Zomerhuisje (-s), o. } **Zomerhuisken** (-s), o. } *Cabinet, pavillon*, m.
Zomerkleed (-eren, -eêren), o. *Habit d'été*, m.
Zomerlucht, v. *Air d'été*, m.
Zomermaend (-en), v. *Juin*, *mois de juin*, m.
Zomermorgen, m. *Matinée d'été*, f.
Zomernacht (-en), m. *Nuit d'été*, f.
Zomerpeer (-eren), v. *Poire d'été*, f.
Zomerregen (-s), m. *Pluie d'été*, f.
Zomerreis (-zen), v. *Voyage d'été*, m.
Zomersch, b. n. *D'été; estival* (bot.). —e dag. *Jour d'été.*
Zomersproeten, v. mv. *Lentilles, taches de rousseur*, f. pl.
Zomertyd, m. *Été, temps d'été*, m.
Zomervlekken, v. mv. *zie* Zomersproeten.
Zomervrucht (-en), v. *Fruit d'été*, m.
Zomerweder, o. } **Zomerweêr**, o. } *Temps d'été*, m.
Zomerwerk, o. *Ouvrage* ou *travail d'été*, m.
Zomerwortel, m. *Orobanche* (plante), f.
Zomerzaden, o. mv. *Menus grains*, m. pl.
Zomerzon, v. *Soleil d'été*, m.
Zomerzonnestand, m. *Solstice d'été*, m.
Zon, v. *Soleil*, m. De — gaet op. *Le soleil se lève.* De opgaende —. *Le soleil levant.*
Zonaenbiddend, b. n. *Héliognostique.*
Zonaenbidder (-s), m. *Héliognostique*, m.
Zond, v. *Le Sund* (détroit), m.
Zond. *zie* Zenden.
Zondaegsch, b. n. *De dimanche.*
Zondaer (-s, -aren), m. *Pécheur*, m.
Zondag (-en), m. *Dimanche*, m. Des —s. *Le dimanche.*
Zondagskleed (-eren, -eêren), o. *Habit de dimanche*, m.
Zondagsletter (-s), v. *Lettre dominicale*, f.
Zondagspredikatie (-n), v. *Dominicale*, f., *sermon de dimanche*, m.
Zondares (-ssen), v. *Pécheresse*, f.
Zonde (-n), v. *Péché*, m. — doen. *Pécher.* Dagelyksche —. *Péché véniel.* Doodelyke —. *Péché mortel.* Dadelyke —. *Péché actuel.* — van bedryf. *Péché de commission.* — van verzuimenis. *Péché d'omission.* Hoofd—. *Péché capital.* Erf—. *Péché originel.*
Zondeloosheid (z. mv.), v. *Impeccance* (théol.), f.
Zondenkwaed, o. *zie* Zonde.
Zonder, voorz. *Sans.* — twyfel. *Sans doute.* — gekscheren, — spotten. *Raillerie à part.* — dat. *Sans que; sinon.*
Zonderbaer enz. *zie* Zonderling enz.
Zonderling, b. n. *Particulier; singulier; extraordinaire; spécial; bizarre.*
Zonderlingheid, v. *Particularité; singularité, bizarrerie, originalité*, f.
Zondig, b. n. *Enclin au péché; qui a commis des péchés, criminel; mauvais.*
Zondigbaer, b. n. *Peccable.*
Zondigen ik zondigde, heb gezondigd), o. w. *Pécher.*

Zondoffer, o. *zie* Zoenoffer.
Zondvloed (-en), m. *Déluge*, m.
Zong. *zie* Zingen.
Zonhoed (-en), m. *Capeline*, f.
Zonk. *zie* Zinken.
Zonne, v. *zie* Zon.
Zonnebeeld (-en), o. *Parhélie* ou *parélie*, m.
Zonneblind, o. *Persienne*, f.
Zonnebloem (-en), v. *Soleil, tournesol, héliotrope* (plante), m.
Zonnecirkel, m. *zie* Zonnekring.
Zonnedak (-en), o. *Tugue*, f.; *tendelet* (terme de mar.), m.
Zonnedauw, m. *Rosée du soleil*, f., *rossolis* (plante), m.
Zonnedek, o. *zie* Zonnedak.
Zonneglas (-zen), o. *Hélioscope*, m.
Zonnehoed, m. *zie* Zonhoed.
Zonnejaer (-aren), o. *Année solaire*, f.
Zonnekeerkring (-en), m. *Tropique*, m.
Zonnekever (-s), m. *Coccinelle*, f.
Zonneklaer, b. n. *Clair comme le jour; évident.* —, byw. *Clairement; évidemment.*
Zonnekomeet (-eten), v. *Héliocomètre*, m.
Zonnekring (-en), m. *Cycle solaire*, m.
Zonnekyker (-s), m. *Hélioscope*, m.
Zonnelicht, o. *Lumière du soleil*, m.
Zonneloop (z. mv.), m. *Cours du soleil*, m.
Zonnemaend (-en), v. *Mois solaire*, m.
Zonnemeter (-s), m. *Héliomètre*, m.
Zonnenöndergang, m. *Coucher du soleil; couchant*, m.
Zonnenöpgang, m. *Lever du soleil, levant*, m.
Zonnenpeerd (-en), o. *Cheval du soleil*, m.
Zonnering (-en), m. *Anneau astronomique*, m.
Zonnescherm (-en), o. } **Zonneschutsel** (-s), o. } *Parasol*, m.
Zonneschyf (-ven), v. *Disque du soleil*, m.
Zonneschyn (z. mv.), m. *Lumière* ou *clarté du soleil*, f. In den — wandelen. *Se promener au soleil.*
Zonneschuw, b. n. *Qui fuit le soleil.*
Zonnespoor, o. *Écliptique*, f.
Zonnestand (-en), m. *Solstice*, m. Van den —. *Solsticial.*
Zonnestandig, b. n. *Solsticial.*
Zonnesteek, m. *Coup de soleil*, m.
Zonnesteen (-en), m. *Pierre de Bologne*, f., *héliotrope*, m.
Zonnenstilstand, m. *zie* Zonnestand.
Zonnestofje (-s), o. } **Zonnestofken** (-s), o. } *Atome*, m.
Zonnestrael (-alen), m. *Rayon du soleil*, m.
Zonnevlek (-kken), v. *Tache sur le soleil*, f.
Zonnewagen, m. *Char du soleil*, m.
Zonneweg, m. *Écliptique*, f.
Zonnewyzer (-s), m. *Cadran solaire*, m.
Zonnewyzerskunde, v. } **Zonnewyzerskunst**, v. } *Gnomonique*, f.
Zonseffening, v. *Métemptose, équation solaire*, f.
Zonsverduistering (-en), v. *Éclipse de soleil*, f.
Zoo, byw. *Ainsi; tellement; si; aussi; tout-à-l'heure; d'abord; tant.* De zaek is — geschied. *La chose s'est passée ainsi.* Ik ben — aengekomen. *Je ne fais que d'arriver.* — groot, — wys. *Si grand, si sage.* Hy is — geleerd als gy. *Il est aussi savant que vous.* — gezeid, — gedaen. *Aussitôt dit, aussitôt fait.* — meester — knecht. *Tel maître tel valet.* — veel. *Tant, autant.* — dikwyls. *Si souvent; autant de fois.* — even, — aenstonds. *Tout à l'heure, à l'instant.* — niet. *Sinon.*

— zeer. *Tellement, si bien.* — wel als gy. *Aussi bien que vous.* — wie. *Quiconque.* — veel te meer. *D'autant plus.* — veel te minder. *D'autant moins.* — veel te beter. *D'autant mieux.* — veel te erger. *Tant pis.* — en —. *Tellement, quellement.* — doende. *Ainsi, de cette manière.* — genaemd, — gezeid. *Prétendu, soi-disant.* —, voegw. *Comme; à ce que; si; en cas que.* — het u belieft. *S'il vous plaît.* — als. *Comme; ainsi que.* — lang als. *Tant que.* — dat. *De sorte que, de manière que.* — dra als, — haest als. *Aussitôt que; dès que.*
Zoo, v. Het water is aen de —. *L'eau bout.* Eene — visch. *Un plat de poisson.*
Zood, v. *zie* Zode.
Zood, *zie* Zieden.
Zoodanig, b. n. *Tel; pareil; semblable.* —, byw. *Tant.* — dat. *Tellement que; de sorte que.*
Zoodaniglyk, byw. *Tellement que; de manière que.*
Zoodra, byw. *Sitôt que; aussitôt que; dès que.*
Zoog. *zie* Zuigen.
Zoogbroeder (-s), m. *Frère de lait*, m.
Zoogdier (-en), o. *Mammifère*, m.
Zoogen enz. *zie* Zuigen enz.
Zoogenaemd, b. n. } *Nommé; prétendu; soi-*
Zoogenoemd, b. n. } *disant.*
Zoogkalf (-vers,-veren,-ven), o. *Veau de lait*, m.
Zoogkind (-eren), o. *Enfant à la mamelle*, m.
Zooglam (-mmen, -mmeren), o. *Agneau de lait*, m.
Zoogster (-s), v. *Nourrice*, f.
Zoogverken (-s), o. *Cochon de lait*, m.
Zoogvrouw (-en), v. *Nourrice*, f.
Zoogzuster (-s), v. *Sœur de lait*, f.
Zool (zolen), v. *Semelle*, f.
Zoolleêr (z. mv.), o. *Cuir à semelle*, m.
Zooltje (-s), o. *Petite semelle*, f.
Zoom (-en), m. *Ourlet*; (fig.) *bord*, m.
Zoomen (ik zoomde, heb gezoomd), b. w. *Ourler.*
Zoompje (-s), o. *Petit ourlet, petit bord*, m.
Zoomtouwen, v. en o. mv. *Ansettes, ralingues* (t. de mar.), f. pl.
Zoon (zonen, zoons), m. *Fils*, m. Aengenomen —. *Fils adoptif.* Oudste —. *Fils aîné.* Jongste —. *Fils cadet.* De verloren —. *L'enfant prodigue.*
Zoonschap (z. mv.), o. *Qualité de fils; filiation*, f.
Zoonsdochter (-s), v. *Petite-fille*, f.
Zoonskind (-ers,-eren), o. *Petit-fils*, m.; *petite-fille*, f.
Zoonsvrouw (-en), v. *Bru, belle-fille*, f.
Zoonszoon (-onen), m. *Petit-fils*, m.
Zoontje (-s), o. *Jeune fils*, m.
Zoop. *zie* Zuipen.
Zoopje (-s), o. *Petit coup* (trait) *de liqueur etc.*, m.
Zop, o. *zie* Sop.
Zorg (-en), v. *Soin; souci*, m.; *sollicitude*, f. — dragen voor iets. *Avoir soin d'une chose.* Zonder —. *Sans souci.*
Zorgdragend, b. n. *Soigneux.*
Zorgeloos, b. n. *Insouciant; indolent; négligent; nonchalant.* —, byw. *Nonchalamment; négligemment; sans souci.*
Zorgeloosheid (z. mv.), v. *Insouciance; nonchalance; indolence; négligence*, f.
Zorgelooslyk byw. *Nonchalamment; négligemment; sans souci.*
Zorgelyk, b. n. *Soucieux; inquiet.* —, gevaerlyk. *Dangereux.*
Zorgen (ik zorgde, heb gezorgd), o. w. *Soigner; avoir soin de; veiller à; se soucier de.* Voor iemand —. *Avoir soin de quelqu'un.*
Zorger (-s), m. *Homme soigneux*, m.
Zorgloos enz. *zie* Zorgeloos enz.
Zorglyn (-en), v. *Sauve-garde* (t. de mar.), f.
Zorgster (-s), v. *Femme soigneuse*, f.
Zorgvuldig, b. n. *Soigneux, attentif; vigilant.* —, byw. *zie* Zorgvuldiglyk.
Zorgvuldigheid (z. mv.), v. *Soin*, m.; *attention; vigilance*, f.
Zorgvuldiglyk, byw. *Soigneusement; précieusement; attentivement.*
Zorgzaed, o. *Mélique* (plante), f.
Zorgzaem enz. *zie* Zorgvuldig enz.
Zot (zotten), m. *Sot, fou*, m. Iemand voor den — houden. *Se railler ou se moquer de quelqu'un, le dauber.* — (in de kaert). *Valet*, m. —, b. n. *Sot, fou.* Zotte klap. *Sot discours.* Zotte liefde. *Fol amour.* — maken. *Assoter.* —, byw. *Sottement, follement.*
Zotheid (-heden), v. *Sottise, folie*, f.
Zothuis (-zen), o. *Petites-maisons*, f. pl.; *hôpital de fous*, m.
Zotskap (-ppen), v. *Marotte*, f.; *bonnet de fou*, m.
Zottelyk, byw. *Sottement; follement.*
Zotterny (-en), v. *Sottise, folie*, f.
Zottigheid, v. *zie* Zotheid.
Zottin (-nnen), v. *Sotte, folle*, f.
Zout, o. *Sel*, m. — maken. *Sauner.* —, b. n. *Salé.* — water. *Eau salée.* —e visch. *Poisson salé.*
Zoutachtig, b. n. *Salin; saumâtre; un peu salé; qui a un goût de sel.*
Zoutachtigheid (z. mv.), v. *Goût salin*, m.
Zoutazyn, m. *Oxalme* (méd.), m.
Zoutbak (-kken), m. *Saunière*, f.; *baquet à sel, salin, saloir*, m.
Zoutbeeld (-en), o. *Statue de sel*, f.
Zoutberg (-en), m. *Saline; mine de sel*, f.
Zoutbeschryving, v. *Halographie*, f.
Zoutbrood, o. *Salignon, pain de sel*, m.
Zoutdrager (-s), m. *Porteur de sel*, m.
Zouteloos, b. n. *Insipide, fade, sans sel.*
Zouteloosheid (z. mv.), v. *Insipidité, fadeur*, f.
Zouten (ik zoutte, heb gezouten), b. w. *Saler.*
Zouter (-s), m. *Saleur*, m.
Zoutgeld, o. *Gabelle*, f., *impôt sur le sel*, m.
Zoutgroef (-ven), v. *Saline, mine de sel*, f.
Zouthandel (z. mv.), m. *Commerce de sel; saunage*, m.
Zouthandelaer, m. *zie* Zoutverkooper.
Zoutheid (z. mv.), v. *Salure*, f.
Zouthoop (-en), m. *Salorge, amas de sel, pilot*, m.
Zouthuis (-zen), o. *Magasin à sel*, m.; *gabelle*, f.
Zoutigheid (z. mv.), v. *Salure*, f.
Zouting (z. mv.), v. *Salaison*, f., *salage*, m.
Zoutkeet (-en), v. *Saline; saunerie*, f.
Zoutketel (-s), m. *Chaudière à sel*, f.
Zoutkoker (-s), m. *Saunier*, m.
Zoutkooper, m. *zie* Zoutverkooper.
Zoutkoopmanschap, v. *Saunage*, m.
Zoutkorf (-ven), m. *Porte-sel*, m.
Zoutkorrel (-s, -en), v. *Grain de sel*, m.
Zoutkuil, m. *zie* Zoutgroef.
Zoutkuip (-en), v. *Saloir*, m.
Zoutleurder (-s), m. *Faux-saunier*, m.
Zoutleuren (het), o. *Faux-saunage*, m.
Zoutloos enz. *zie* Zouteloos enz.
Zoutmaker (-s), m. *Saunier*, m.
Zoutmakery, v. *zie* Zoutkeet.
Zoutmeter (-s), m. *Radeur, emmineur, amineur*, m.
Zoutmoeras (-ssen), o. *Marais salant*, m.

Zoutmyn (-en), v. *Saline, mine de sel*, f.
Zoutpacht, v. *Ferme du sel*, fr; *fermage de la gabelle*, m.
Zoutpachter (-s), m. *Fermier de la gabelle*, m.
Zoutpan, v. *zie* Zoutketel.
Zoutpilaer (-aren), m. *Colonne de sel*, f.
Zoutpot (-tten), m. *Pot au sel, saloir*, m.
Zoutput (-tten), m. *Puits salant*, m.
Zoutscheikunst, v. *Halotechnie, halurgie*, f.
Zoutschip (-epen), o. *Vaisseau chargé de sel*, m.
Zoutschuim, o. *Tandrole* (t. de verr.), f.
Zoutsluiker (-s), m. *Faux-saunier*, m.
Zotsluikery, v. *Faux-saunage* m.
Zoutsmaek, m. *Goût de sel*, m.
Zoutstamper (-s), m. *Briseur de sel*, m.
Zoutsteen (-en), m. *Masse* ou *pierre de sel*, f.; *ammite*, m.
Zoutsteenschuim (z. mv.), o. *Aphronitre*, m., *écume de nitre*, f.
Zoutvaetje (-s), o. *Petite salière*, f.; *petit saloir*, m.
Zoutvat (-en), o. *Salière*, f.; *saloir*, m.
Zoutverkooper (-s), m. *Saunier, marchand de sel*, m.
Zoutwachter (-s), m. *Gabeleur*, m.
Zoutwater, o. *Eau salée; muire* (terme de sal.), f.
Zoutzak (-kken), m. *Sac à sel*, m.; (fig.) *bûche, personne stupide*, f.
Zoutzakje (-s), o. *Petit sac à sel*, m.
Zoutzee, v. *Mer morte* f.
Zoutzieder (-s), m. *Saunier*, m.
Zoutziedery (-en), v. *Saunerie*, f.
Zoutzolder (-s), m. *Grenier à sel*, m.
Zoutzuer (z. mv.), o. *Chlore; acide muriatique*, m.
Zucht (-en), m. *Soupir, sanglot*, m. —en lozen of laten. *Pousser des soupirs.* —, v. *Penchant*, m. *inclination*, f.; *désir*, m. —, gezwollenheid. *Enflure* f.
Zuchten (ik zuchtte, heb gezucht), o. w. *Soupirer, pousser des soupirs; sangloter, gémir.*
Zuchtend, b. n. *Gémissant.*
Zuchter (-s), m. *Soupireur*, m.
Zuchtig, b. n. *Incommodé, indisposé, valétudinaire.*
Zuchting (-en), v. *Gémissement*, m.; *lamentation*, f.
Zuchtje (-s), o. *Petit soupir*, m.
Zuer (zuerder, zuerst), b. n. *Aigre, acide, sur, âcre, âpre.* Zure appel. *Pomme aigre.* Zure saus. *Sauce au vinaigre.* — maken. *Aigrir.* — worden. *S'aigrir.* —, spytig. *Rébarbatif, rechigné, refrogné, sévère, rude.* — gezicht. *Visage rechigné.* —, moeijelyk. *Difficile, pénible.* Zure arbeid. *Travail pénible.* —, byw. *Difficilement; avec beaucoup de peine.* — zien. *Faire la mine* ou *la moue.* Dat zal hem — opbreken (spreekw.). *Il s'en repentira; il en paiera la folle enchère.* —, o. *Acide*, m.
Zuerachtig, b. n. *Aigrelet, suret, acescent.*
Zuerachtigheid, v. *Aigreur, acescence*, f.
Zuerbeginsel, o. *Oxygène, principe acidifiant* (chim.), m.
Zuerboom (-en), m. *Épine-vinette* (arbrisseau), f.
Zuerbrekend, b. n. — geneesmiddel. *Absorbant*, m.
Zuerdeeg, m. en o. } *Levain*, m.
Zuerdeesem, m. } *Levain*, m.
Zuerdoorn, m. *zie* Zuerboom.
Zuerheid (z. mv.), v. *Aigreur, acidité*, f.
Zuerkool, v. *Choux salés*, m. pl.; *chou-croute*, f.
Zuerstof, v. } *Oxygène* (terme de chim.), m.
Zuerstoffe, v. } *Oxygène* (terme de chim.), m. Met — vermengen. *Oxygéner.*
Zuerstofgas, o. *Gaz oxygène* (chim.), m.
Zuerzoet, b. n. *Aigre-doux.*
Zuerzout, o. *Muriate*, m.
Zuid (z. mv.), o. *Sud, midi*, m.
Zuidelyk, b. n. *Méridional austral; qui est du sud* ou *au sud.* —e landschappen. *Provinces méridionales.* De wind is —. *Le vent est au sud.* —, byw. *Vers le sud* ou *le midi.*
Zuiden (z. mv.), o. *Sud midi*, m. Volken van het —. *Peuples du midi.* De wind is —. *Le vent est au sud.*
Zuider, b. n. *zie* Zuidelyk.
Zuideraspunt (z. mv.), o. *Pôle antarctique*, m.
Zuiderbreedte, v. *Latitude méridionale*, f.
Zuiderpool, v. *zie* Zuideraspunt.
Zuiderzee, v. *Zuiderzée* (golfe).
Zuidewind (-en), m. *Vent du midi* ou *du sud, autan*, m.
Zuidkust (-en), v. *Côte méridionale*, f.
Zuidlanden, o. mv. *Terres australes*, f. pl.
Zuidoost (z. mv.), o. *Sud-est*, m.
Zuidoostelyk, b. n. *Du côté du sud-est; au sud-est.*
Zuidoosten (z. mv.), o. *Sud-est*, m.
Zuidoostewind, m. *Vent du sud-est, siroc, siroco*, m.
Zuidpool (z. mv.), v. *Pôle antarctique*, m.
Zuidwaerts, byw. *Vers le sud, du côté du sud, vers le midi.*
Zuidwest (z. mv.), o. *Sud-ouest*, m.
Zuidwestelyk, b. n. *Du côté du sud-ouest; au sud-ouest.*
Zuidwesten (z. mv.), o. *Sud-ouest*, m.
Zuidwestewind, m. *Vent du sud-ouest, garbin*, m.
Zuidzee, v. *Mer pacifique, mer du sud*, f.
Zuigdier (-en), o. *Mammifère*, m.
Zuigeling (-en), m. *Nourrisson*, m.
Zuigen (ik zoog, heb gezogen), b. w. *Sucer.* —, o. w. *Téter.* Een kind te — geven. *Allaiter* ou *nourrir un enfant.* — (spr. van eene pomp). *Aspirer.* Het —. *Succion*, f.
Zuiger (-s), m. *Celui qui suce; suceur; suçoir*, m. — (van eene pomp). *Piston*, m. —, hevel. *Siphon*, m. — (ontleedk.). *Faux-germe*, m.
Zuigervisch (-sschen), m. *Rémore*, f., *sucet*, m.
Zuiging, v. *Succion*, f., *sucement*, m. — eener trekpomp. *Aspiration*, f.
Zuigkind (-ers, -eren), o. *Enfant à la mamelle; nourrisson*, m.
Zuiglam (-mmen, -mmeren), o. *Agneau de lait*, m.
Zuigmin (-nnen), v. } *Nourrice*, f.
Zuigminne (-n), v. } *Nourrice*, f.
Zuigmoeder (-s), v. } *Nourrice*, f.
Zuigpapier, o. *Papier brouillard*, m.
Zuigplant (-en), v. *Plante parasite*, f.
Zuigpomp (-en), v. *Pompe aspirante*, f.
Zuigpyp (-en), v. *Siphon*, m.
Zuigvrouw (-en), v. *Nourrice*, f.
Zuil (-en), v. *Colonne*, f.; *pilier*, m. Spitse —. *Pyramide*, f.
Zuilen (ik zuilde, heb gezuild), o. w. *Sommeiller; être assoupi.*
Zuilengang (-en), m. *Péridrome, péristyle; portique*, m.
Zuilkap (-ppen), v. *Chapiteau*, m.
Zuilooren, o. w. *zie* Zuilen.
Zuiltje (-s), o. *Petite colonne*, f.; *petit pilier*, m.

Zuilvoeten, m. mv. *Acrotères* (terme d'archit.), m.pl.
Zuilvormig, b. n. *Cylindrique.*
Zuilwerk, o. *Colonnade*, f.
Zuilwydte, v. *Entre-colonne* ou *entre-colonnement*, m.
Zuimachtig, b. n. *Négligent*, *nonchalant.*
Zuimachtigheid (z. mv.), v. *Négligence*, *nonchalance*, f.
Zuimen (ik zuimde, heb gezuimd), o. w. *Tarder.*
Zuinig, b. n. *Économe*, *ménager.*
Zuinigheid, v. *Économie; épargne*, f.
Zuiniglyk, byw. *Économiquement.*
Zuipachtig, b. n. *Adonné à la boisson.*
Zuipbroeder (-s), m. *Ivrogne*, *biberon*, m.
Zuipen (ik zoop, heb gezopen), o. w. *Ivrogner*, *pinter*, *boire avec excès; boire* (en parlant des animaux). Het —. *Ivrognerie*, f. Het — (drank). *Chaudeau; brouet*, m.
Zuiper (-s), m. *Buveur; ivrogne*, m.
Zuipery, v. *Ivrognerie*, *crapule*, f.
Zuiplied (-eren), o. *Chanson bachique*, f.
Zuipster (-s), v. *Ivrogne*, *ivrognesse*, f.
Zuivel (z. mv.), o. *Laitage*, m.
Zuiver, b. n. *Net*, *propre; correct;* (fig.) *pur; chaste.* — worden. *S'épurer.* —, byw. zie Zuiverlyk.
Zuiverdrank (-en), m. *Purgatif*, m., *purgation*, f.
Zuiveren (ik zuiverde, heb gezuiverd), b. w. *Purifier; nettoyer; purger; affiner*, *raffiner; épurer.* De grachten —. *Nettoyer les fossés.* De tael —. *Épurer la langue.* Het hert —. *Purifier le cœur.* Zich — van eene misdaed. *Se justifier d'un crime.*
Zuiverend, b. n. *Épuratif; purgatif.*
Zuiverheid (z. mv.), v. *Netteté; propreté; pureté; correction;* (fig.) *chasteté; rectitude*, f.
Zuivering, v. *Nettoiement*, m.; *purification*, f. —, loutering. *Affinage; raffinage; épurement*, m.
Zuiverlyk, byw. *Purement*, *nettement*, *proprement; correctement; ingénument.*
Zuiverplaets (-en), v. *Affinerie*, f.
Zulk, zulke, b. n. *Tel; pareil; semblable.* — een. *Un tel.* — een wyze man. *Un homme si sage.*
Zulks, byw. *Cela; cette chose-là.*
Zullen, hulpw. *Verbe auxiliaire.* (voyez la Grammaire).
Zult (z. mv.), o. *Marinade*, f.
Zulten (ik zultte, heb gezult), b. w. *Mariner.*
Zultspek (z. mv.), o. *Lard mariné*, m.
Zuren (ik zuer, zuerde, heb gezuerd), b. w. *Aigrir*, *rendre aigre.* —, o. w. (met *zyn*). *S'aigrir*, *devenir aigre.*
Zurigheid, v. zie Zuerheid.
Zuring, v. *Oseille*, f.
Zuringzout, o. *Oxalate* (chim.), m.
Zuringzuer, o. *Acide oxalique* (chim.), m.
Zurkel, v. *Oseille*, f.
Zus, byw. *Tellement*, *de telle manière*, *ainsi.* — en zoo. *Passablement.* Het is nu — dan zoo. *C'est tantôt l'un*, *tantôt l'autre.*
Zuster (-s), v. *Sœur*, f. — (gebak). *Omelette à la célestine*, f.
Zusterlyk, b. n. *De sœur; sororial* (prat.). —, byw. *En sœur.*
Zusterlyk (-en), o. *Corps mort d'une sœur*, m.
Zustermoord (-en), m. *en* v. *Sororicide* (crime), m.
Zustermoorder (-s), m. *Sororicide*, m.
Zustersdochter (-s), v. *Fille de la sœur*, *nièce*, f.
Zusterskind (-ers, -eren), o. *Neveu*, m.; *nièce*, f.
Zustersman, m. *Beau-frère*, m.
Zusterszoon (-zonen), m. *Fils de la sœur*, *neveu*, m.
Zustertje (-s), o. *Petite sœur*, f.
Zuyd enz. zie Zuid enz.
Zwabber (-s), m. *Vadrouille*, *écoupe*, f., *faubert* (t. de mar.), m. —, scheepsjongen. *Mousse*, m.
Zwabberen (ik zwabberde, heb gezwabberd), b. w. *Fauberter* (t. de mar.).
Zwaben (landschap). *Souabe*, f.
Zwachtel (-s), m. *Bande*, f., *bandage*, m. —, kinderzwachtel. *Maillot*, m.
Zwachtelen (ik zwachtelde, heb gezwachteld), b. w. *Bander.* Een kind —. *Emmailloter un enfant.*
Zwad. zie Zwade.
Zwadder (z. mv.), m. *en* o. *Écume*, f.
Zwade (-n), v. *Andain*, m.
Zwaei (-ijen), m. *Tour; virement*, m.; (fig.) *tournure*, f.
Zwaeijen (ik zwaeide, heb gezwaeid), b. w. *Tourner; virer; braquer; brandir.* (fig.). Den schepter —. *Porter le sceptre.* —, o. w. (met *zyn*). *Tourner; virer; biaiser.*
Zwaeihaek (-aken), m. *Biveau*, *buveau*, *angloir*, m.
Zwaen (zwanen), v. *Cygne*, m.
Zwaentje (-s), o. *Petit cygne*, m.
Zwaer (zwaerder, zwaerst), b. n. *Pesant*, *lourd; massif.* Zware last. *Pesant fardeau.* —, groot, moeijelyk. *Grand; pénible; difficile; rude; sévère; grave.* Zware arbeid. *Travail pénible.* Dat valt my —. *Cela m'est pénible.* —, zwanger. *Enceinte.* —, byw. *Pesamment; massivement; difficilement; dangereusement.* — gewapend. *Pesamment armé.* — gekwetst. *Dangereusement blessé.* —der maken. *Appesantir.* —der worden. *S'appesantir.*
Zwaerd (-en), o. *Couenne*, f. zie Zweerd enz.
Zwaerdachtig, b. n. *Couenneux.*
Zwaerheid (z. mv.), v. *Pesanteur*, f.; *poids*, m.; *gravité; griéveté*, f.
Zwaerhoofdig, b. n. *Pesant; rêveur.* —, bekommerd. *Inquiet*, *soucieux.*
Zwaerhoofdigheid (z. mv.), v. *Pesanteur*, f.; *malaise*, m. —, bekommerdheid. *Inquiétude*, f.; *souci*, m.
Zwaerlyk, byw. *Difficilement; avec peine.* —, strengelyk. *Sévèrement; rudement.*
Zwaerlyvig, b. n. *Corpulent*, *replet.*
Zwaerlyvigheid (z. mv.), v. *Corpulence*, *réplétion*, f.
Zwaermoedig, b. n. *Mélancolique; triste; morne.* —, byw. zie Zwaermoediglyk.
Zwaermoedigheid (z. mv.), v. *Mélancolie; tristesse*, f.
Zwaermoediglyk, byw. *Mélancoliquement; tristement.*
Zwaerte, v. *Pesanteur*, f.; *poids*, m.; *gravité*, f. —, last. *Charge*, f.
Zwaertekracht (z. mv.), v. *Gravitation; centripétence*, f.
Zwaertemeter (-s), m. *Gravimètre*, m.
Zwaertepunt, o. *Centre de gravité*, m.
Zwaerwigtig, b. n. *Pesant;* (fig.) *de grande importance.*
Zwaerwigtigheid (z. mv.), v. *Pesanteur;* (fig.) *importance*, f.
Zwager (-s), m. *Beau-frère*, m.
Zwagerin (-nnen), v. *Belle-sœur*, f.

Zwagerschap, o. *Alliance* ou *parenté par mariage*, f.
Zwagtel enz. *zie* Zwachtel enz.
Zwak, b. n. *Faible; débile; délicat.* — maken. *Affaiblir.* — worden. *S'affaiblir.* —, o. *Faible*, m. —, byw. *Faiblement.*
Zwakheid (-heden), v. *Faiblesse; débilité; délicatesse, adynamie*, f.; *faible*, m.
Zwakkelyk, byw. *Faiblement; débilement.*
Zwakken, b. *en* o. w. *zie* Verzwakken.
Zwakte, v. *zie* Zwakheid.
Zwalken (ik zwalkte, heb gezwalkt), o. w. *Lambiner.*
Zwalker (-s), m. *Lambin*, m.
Zwalkster (-s), v. *Lambine*, f.
Zwalp (-en), m. *Houle, lame*, f. —, dikke eiken plank. *Madrier*, m.
Zwalpen (ik zwalpte, heb gezwalpt), o. w. *Pousser* ou *jeter des lames, devenir houleux.*
Zwalpend, b. n. *Houleux.*
Zwaluw (-en), v. *Hirondelle*, f.
Zwaluwkruid, o. *Chélidoine* (plante), f.
Zwaluwnest (-en), m. *en* o. *Nid d'hirondelle*, m.
Zwaluwstaert, v. *zie* Zwaluwsteert.
Zwaluwsteert (-en), m. *Queue d'hirondelle*, f. — (timmermansw.). *Queue d'aronde*, f. Verborgen —. *Adent*, m.
Zwaluwwortel, m. *Asclépias*, *dompte-venin* (plante), m.
Zwam (-mmen), v. *Amadou*, m.
Zwamachtig, b. n. *Fongueux, spongieux.*
Zwamkruid, o. *Épi-d'eau* (plante), m.
Zwammaker (-s), m. *Amadoueur*, m.
Zwanedons (z. mv.), o. *Duvet de cygne*, m.
Zwanehals (-zen), m. *Cou de cygne*, m.
Zwanekop (-ppen), m. *Tête de cygne*, f.
Zwanepen (-nnen), v. *Plume du cygne*, f.
Zwanepluim, v. *zie* Zwanepen.
Zwanepoot (-en), m. *Patte de cygne*, f.
Zwaneschacht, v. } *zie* Zwanepen.
Zwaneveêr, v. }
Zwanevlerk (-en), v. }
Zwanevleugel (-s, -en), m. } *Aile de cygne*, f.
Zwanewiek (-en), v. }
Zwanezang, m. *Chant du cygne*, m.
Zwang (z. mv.), m. *Usage*, m.; *vogue; mode*, f.; *cours*, m.
Zwanger, b. n. *Enceinte.* — gaen. *Être enceinte.*
Zwangerheid (z. mv.), v. *Grossesse*, f.
Zwanken (ik zwankte, heb gezwankt), o. w. *Branler, chanceler, vaciller.* *zie* Zwenken.
Zwans (-en), v. *Queue*, f.
Zwarighedenmaker (-s), m. *Incidentaire, chicaneur*, m.
Zwarigheid (-heden), v. *Difficulté, peine*, f.; *obstacle; embarras*, m. —, gevaer. *Danger; péril*, m.
Zwarm, m. *zie* Zwerm.
Zwart, b. n. *Noir.* — maken. *Noircir; dénigrer.* — worden. *Noircir, se noircir.* Het —. *Le noir.*
Zwartachtig, b. n. *Noirâtre; brun.*
Zwarte (-n), m. *More, nègre*, m.
Zwartegal (z. mv.), v. *Atrabile, bile noire*, f.
Zwartekonst, v. *zie* Zwartekunst.
Zwartekonstenaer, m. *zie* Zwartekunstenaer.
Zwartekunst (z. mv.), v. *Nécromancie*, f.
Zwartekunstenaer (-s), m. *Nécromancien*, m.
Zwarten (ik zwartte, heb gezwart), b. w. *Noircir.*
Zwartgallig, b. n. *Atrabilaire; mélancolique.*
Zwartgalligheid (z. mv.), v. *Humeur atrabilaire; mélancolie*, f.
Zwarthairig, b. n. *Qui a les cheveux noirs; qui a le poil noir.*
Zwartharig, b. n. *zie* Zwarthairig.
Zwartheid (z. mv.), v. *Noirceur; noircissure*, f.; *noir*, m.
Zwarthoofdig, b. n. *Cavecé, qui a la tête noire.*
Zwartigheid, v. *zie* Zwartheid.
Zwartin (-nnen), v. *Négresse*, f.
Zwartje (-s), o. *Pistil* (t. de bot.), m.
Zwartmaking, v. *Dénigrement*, m.
Zwartsel (z. mv.), o. *Noir; noir de fumée*, m.
Zwartselen (ik zwartselde, heb gezwartseld), b. w. *Noircir; barbouiller de noir.*
Zwartselpot (-tten), m. *Pot au noir*, m.
Zwartverwer (-s), m. *Noircisseur, biseur*, m.
Zwavel, m. *en* v. *Soufre*, m.
Zwavelachtig, b. n. *Sulfureux.*
Zwavelaerde (z. mv.), v. *Terre sulfureuse*, f.
Zwaveldamp (-en), m. *Vapeur de soufre; exhalaison sulfureuse*, f.
Zwavelen (ik zwavelde, heb gezwaveld), b. w. *Soufrer; ensoufrer.*
Zwavelig, b. n. *Sulfureux.*
Zwavelmyn (-en), v. *Soufrière*, f.
Zwavelregen, m. *Pluie de soufre*, m.
Zwavelreuk, m. *Odeur de soufre*, f.
Zwavelstok (-kken), m. *Allumette*, f.
Zwavelstoof (-oven), v. *Soufroir*, m.
Zwavelzuer (z. mv.), o. *Acide sulfurique* ou *vitriolique, sulfate*, m.
Zweden, o. (koningryk). *Suède*, f.
Zweed (zweden), m. *Suédois*, m.
Zweedsch, b. n. *Suédois, de Suède.* De —e tael, het —. *Le suédois, la langue suédoise.*
Zweedsche (-n), v. *Suédoise*, f.
Zweeg. *zie* Zwygen.
Zweek. *zie* Zwyken.
Zweem (z. mv.), m. *Air; rapport*, m.; *ressemblance*, f.
Zweemen (ik zweemde, heb gezweemd), o. w. *Avoir l'air de; ressembler à.* Hy zweemt naer zynen vader. *Il ressemble à son père.*
Zweemend, b. n. *Approchant.*
Zweemsel, o. *zie* Zweem.
Zweep (-en), v. *Fouet*, m.
Zweepen (ik zweepte, heb gezweept), b. w. *Fouetter.*
Zweepje (-s), o. *Petit fouet*, m.
Zweepslag (-en), m. *Coup de fouet*, m.
Zweer (zweren), v. *Apostème, apostume, ulcère, abcès*, m.
Zweerd (-en), o. *Épée*, f.; *glaive*, m. Het — trekken. *Tirer l'épée.* Te vuer en te — verwoesten of verdelgen. *Mettre à feu et sang.* — (van een schip). *Semelle*, f. — (van eenen windmolen). *Aile*, f.
Zweerdbloem, v. *Flambe* (t. de bot.), f.
Zweerder (-s), m. *Jureur*, m.
Zweerdkruid, o. *Glaïeul* (plante), m.
Zweerdschermer (-s), m. } *Gladiateur*, m.
Zweerdvechter (-s), m. }
Zweerdvegen, o. w. *Fourbir.* Het —. *Fourbissure*, f.; *métier de fourbisseur*, m.
Zweerdveger (-s), m. *Fourbisseur*, m.
Zweerdvisch (-sschen), m. *Espadon, empereur*, m., *scie* (poisson), f.
Zweerdvormig, b. n. *Ensiforme, gladié.*
Zweesrik (-kken), v. *Ris-de-veau*, m.
Zweet (z. mv.), o. *Sueur*, f.

Zweetachtig, b. n. *Qui est sujet à suer.*
Zweetbad (-en), o. *Étuve*, f.; *bain chaud; bain de vapeurs*, m.
Zweetdoek (-en), m. *Suaire*, m.
Zweetdrank (-en), m. *Potion sudorifique*, f.
Zweeten (ik zweette, heb gezweet), b. *en* o. w. *Suer, transpirer.*
Zweeter (-s), m. *Celui qui sue.*
Zweeterig, b. n. *Qui sue aisément; suant.*
Zweeterigheid (z. mv.), v. *Sueur*, f.
Zweetgaetje (-s), o. *Petit pore*, m.
Zweetgat (-en), o. *Pore*, m.
Zweetig, b. n. *zie* Zweetachtig.
Zweeting, v. *Sueur*, f.
Zweetkamer, v. *zie* Zweetplaets.
Zweetkoorts, v. *Suette*, f.
Zweetmiddel (-en), o. *Sudorifique*, m.
Zweetplaets (-en), v. } *Étuve*, f.; *bain chaud*, m.
Zweetstoof (-oven), v. }
Zweetverwekkend, b. n. *Sudorifique, sudorifère, diaphorétique, diapnoïque.*
Zweetziekte, v. *Suette*, f.
Zwei (-ijen), v. *Sauterelle, fausse-équerre mobile*, f.
Zwelen (ik zweel, zweelde, heb gezweeld), b. w. *Tourner, retourner* (*le foin*).
Zwelg, m. *Coup, trait*, m., *gorgée*, f.
Zwelgen (ik zwolg, heb gezwolgen), b. w. *Avaler.* Zuipen en —. *Faire la débauche.*
Zwelger (-s), m. *Avaleur, glouton, goulu*, m.
Zwelgery, v. *Gloutonnerie, gourmandise*, f.
Zwelgster (-s), v. *Gloutonne, avaleuse*, f.
Zwelkenboom (-en), m. *Aubier* (arbre), m.
Zwellen (ik zwol, ben gezwollen), o. w. *Enfler, s'enfler, se gonfler; se dilater; grossir.* Doen —. *Enfler.*
Zwelling, v. *Enflure, tumeur, tuméfaction*, f.
Zwemkruid, o. *Épi-d'eau* (plante), m.
Zwemkunst (z. mv.), v. *Natation*, f.
Zwemmen (ik zwom, heb *en* ben gezwommen), o. w. *Nager.* Zich met — redden. *Se sauver à la nage.* Over eene rivier —. *Passer une rivière à la nage.* Het —. *La natation*, f.
Zwemmend, b. n. *Nageant.*
Zwemmer (-s), m. *Nageur*, m.
Zwemplaets (-en), v. *Nageoir*, m.
Zwemrok (-kken), m. *Scaphandre*, m.
Zwemsteen, m. *Pierre nectique*, f.
Zwemster (-s), v. *Nageuse*, f.
Zwemvoet (-en), m. *Pied palmé*, m.
Zwemvoetig, b. n. *Palmipède.*
Zwemvogel (-s, -en), m. *Oiseau nageur*, m.
Zwendelen, o. *zie* Zwindelen.
Zwengel (-s), o. *Aile* (*de moulin à vent*), f. —, haemhout. *Palonnier*, m.; *volée*, f. *zie* Zwingel.
Zwengelen, b. w. *zie* Zwingelen.
Zwenk (-en), m. *Tour*, m.; *pirouette*, f.
Zwenken (ik zwenkte, heb gezwenkt), b. w. *Tourner; faire tourner; virer.* —, o. w. (met *zyn*). *Tourner; pirouetter.*
Zweren (ik zweer, zwoer, heb gezworen), b. *en* o. w. *Jurer, affirmer* ou *confirmer par serment.* Iemands ondergang —. *Jurer la perte* ou *la ruine de quelqu'un.* Valschelyk —. *Se parjurer.* —, o. w. *Jurer; pester; tempêter.* —, tot etter worden. *Suppurer, apostumer.*
Zwerfster (-s), v. *Femme vagabonde, aventurière*, f.
Zwerk, o. *Mouvement* ou *cours de nuages*, m.
Zwerm (-en), m. *Essaim*, m.; (fig.) *multitude*, f.
Zwermen (ik zwermde, heb gezwermd), o. w. *Essaimer*; (fig.) *courir en troupe çà et là; rôder.*
Zwermer (-s), m. *Vagabond*, m. —, voetzoeker. *Fusée*, f., *serpenteau*, m.
Zwert enz. *zie* Zwart enz.
Zwerven (ik zworf, heb gezworven), o. w. *Rôder; errer çà et là; vagabonder.*
Zwerver (-s), m. *Vagabond*, m.
Zwetsen (ik zwetste, heb gezwetst), o. w. *Hâbler, faire le fanfaron.*
Zwetser (-s), m. *Hâbleur, fanfaron*, m.
Zwetsery (-en), v. *Hâblerie, fanfaronnade*, f.
Zwetsing, v. *zie* Zwetsery.
Zwetster (-s), v. *Hâbleuse*, f.
Zweven (ik zweef, zweefde, heb gezweefd), o. w. *Planer, voler, voltiger.* In de lucht —. *Planer dans l'air.* —, zich bewegen. *Se remuer, s'agiter.*
Zwezer (-s), m. } *Ris-de-veau*, m.
Zwezerik (-kken), v. }
Zwichten (ik zwichtte, heb gezwicht), o. w. *Céder à.* Voor niemand —. *Ne céder à personne.* —, b. w. *Serrer.*
Zwiep, v. *zie* Zweep.
Zwiepen, b. w. *zie* Zweepen.
Zwier, m. *Tour; air*, m.; *mode*, f.; *manières*, f. pl. — van het hof. *Air de la cour.*
Zwieren (ik zwierde, heb gezwierd), o. w. *Passer et repasser; tourner; tournoyer autour de.* — over de straet. *Courir les rues; battre le pavé.* —, waggelen. *Chanceler, branler.*
Zwierig, b. n. *Élégant; propre; galant; svelte; dégagé; aisé.* —e manieren. *Manières aisées.* —, byw. *zie* Zwieriglyk.
Zwierigheid, v. *Élégance; propreté; galanterie; grâce*, f.
Zwieriglyk, byw. *Élégamment; galamment; de bonne grâce.*
Zwik, m. *Entorse, detorse*, f. *zie* Zwiksken.
Zwikboor (-oren), v. *Perçoir, foret, gibelet*, m.; *vrille*, f.
Zwikje, o. *zie* Zwiksken.
Zwikken (ik zwikte, heb gezwikt), o. w. *Chanceler, vaciller.* —, een lid verwringen. *Se donner une entorse.* —, het zwiksken in een vat steken. *Mettre le fausset à un tonneau.*
Zwikking, v. *Vacillation*, f., *chancellement*, m. —. *zie* Zwik.
Zwiksken (-s), o. *Fausset, dusil*, m.
Zwilg, o. *Espèce de treillis* (toile gommée), m.
Zwilk, o. *zie* Zwilg.
Zwin (-nnen), o. *Crique, anse*, f.
Zwindel, m. *Vertige*, m.; (fig.) *étourderie, imprudence*, f.
Zwindelen (ik zwindelde, heb gezwindeld), o. w. *Tourner; pirouetter.*
Zwindeling, v. *Vertige*, m.
Zwingel (-s), m. *Écang; échanvroir*, m.
Zwingelaer (-s), m. *Écangueur, teilleur*, m.
Zwingelaerster (-s), v. *Teilleuse*, f.
Zwingelen (ik zwingelde, heb gezwingeld), b. w. *Écanguer, échanvrer, teiller.*
Zwingen, b. w. *zie* Zwingelen.
Zwinksel, o. *Air*, m., *ressemblance*, f.
Zwitser (-s), m. *Suisse*, m.
Zwitserland, o. *La Suisse*, f.
Zwitsersch, b. n. *Suisse, de Suisse, helvétique.*
Zwitsersche (-n), v. *Suissesse, Helvétienne*, f.
Zwoegen (ik zwoegde, heb gezwoegd), o. w. *Haleter; travailler fort; se donner bien de la peine.*
Zwoel, b. n. *Mou; chaud; étouffant.*

Zwoelheid (z. mv.), v. *Chaleur étouffante*, f.
Zwoer. *zie* Zweren.
Zwoerd (-en), o. *Couenne*, f.
Zwol. *zie* Zwellen.
Zwolg. *zie* Zwelgen.
Zwom. *zie* Zwemmen.
Zwong (-en), m. } *Essieu coudé*, m.
Zwonk (-en), m. }
Zwoord (-en), o. *Couenne*, f.
Zworf. *zie* Zwerven.
Zwygachtig, b. n. *Taciturne*, *silencieux*, *qui parle peu*.
Zwygen (ik zweeg, heb gezwegen), b. w. *Taire*, *ne pas dire*. Dat zyn zaken die gezwegen moeten worden. *Ce sont des choses qu'il faut taire*. —, o. w. *Se taire*. Zwyg. *Taisez-vous*. Doen —. *Imposer silence*, *faire taire*.
Zwygend, b. n. *Taciturne*.
Zwyger (-s), m. *Homme taciturne*, m.
Zwygster (-s), v. *Femme taciturne*, f.
Zwyken, o. w. *zie* Bezwyken.
Zwym (z. mv.), v. *Défaillance*, *pâmoison*, f., *évanouissement*, m. In — vallen. *Tomber en pâmoison* ou *en défaillance*.
Zwymel. *zie* Zwym.
Zwymelen (ik zwymelde, heb gezwymeld), o. w. *Tomber en pâmoison* ou *en défaillance*. —, slingeren als een dronken mensch. *Chanceler*; *branler*. —, suizebollen. *Avoir des vertiges*.
Zwymelend, b. n. *Vertigineux*.
Zwymeling, v. *Vertige*; *vertigo*, m. —. *zie* Zwym.
Zwymen (ik zwymde, heb gezwymd), o. w. *S'évanouir*, *tomber en pâmoison* ou *en défaillance*.
Zwyming, v. *zie* Zwym.
Zwyn (-en), o. *Cochon*, *porc*, *pourceau*, m. Wild —. *Sanglier*, m. Jong wild —. *Marcassin*, m. Wyfken van een wild —. *Laie*, f.
Zwynëgel (-s), m. *Hérisson*; *porc-épic*, m.
Zwynejagt (z. mv.), v. *Chasse au sanglier*, f.
Zwynhoeder (-s), m. *Porcher*, m.
Zwynsborstels, m. mv. } *Soies de cochon* ou
Zwynshair, o. } *de sanglier*, f. pl.
Zwynshuid (-en), v. *Peau de cochon*; *couenne*, f.
Zwynskop (-ppen), m. *Tête de porc*; *hure de sanglier*, f.
Zwynspriet (-en), m. *Épieu*, m.
Zy, voornw. *Elle*; *elles*; *ils*; *eux*. —. *zie* Zyde.
Zyachtig, b. n. *Soyeux*.
Zyaengezicht, o. *Visage de profil*, m.
Zybeuk (-en), m. (van eene kerk). *Bas côté d'une église*, m.
Zyde (-n), v. *Côté*; *flanc*, m. Aen deze —. *Deçà*, *de ce côté-ci*. Aen de andere —. *De l'autre côté*. De regte — van eene stoffe. *L'endroit d'une étoffe*. De verkeerde *L'envers le revers*. Ter —. *A côté*; *à part*; *à l'écart*. Van ter —. *De profil*, *en profil*. —, bladzyde. *Page*, f. —, aenhang. *Parti*, m. Iemands — kiezen. *Prendre le parti de quelqu'un*. — spek. *Flèche de lard* f. — (z. mv.). *Soie*, f. — reeden. *Mouliner la soie*.
Zydefabriek (-en), v. *Fabrique de soie*, *soierie*, f.
Zydekaerde (-n), v. } *Cardasse*, f.
Zydekam (-mmen), m. }
Zydekant, v. *Dentelle de soie*, f.
Zydeklos (-ssen), m. *en* v. *Bobine de soie*, f. Hoedenmakers —. *Brodoir*, m.
Zydelings, byw. *De côté*; *à côté*; *de biais*; *de travers*; *latéralement*; (fig.) *indirectement*.
Zydelingsch, b. n. *Latéral*; *collatéral*; *indirect*.
Zyden, onv. b. n. *De soie*.
Zydeplant (-en), v. *Soie d'orient* (plante), f.
Zydepyn, v. *Point de côté*, m.
Zydereeder (-s), m. *Moulinier*, m.
Zydereedery, v. *Moulinage*, m.
Zydesteek, m. *Point de côté*, m.
Zydestof, v. } *Étoffe de soie*, f.
Zydestöffe, v. }
Zydestofwerker, m. *zie* Zydewerker.
Zydestreng (-en), v. *Écheveau de soie*, m.
Zydetwynder (-s), m. *Retordeur de soie*, m.
Zydeur (-en), v. *Porte latérale*, f.
Zydewee, o. *Mal de côté*, m.
Zydewerker (-s), m. } *Ouvrier en soie*, m.
Zydewever (-s), m. }
Zydewinde (-n), v. *Guindre*, m.
Zydewinkel (-s), m. *Boutique où l'on vend de la soie*, f.
Zydeworm, m. *zie* Zyworm.
Zydgeweer (-eren), o. *Épée*, f.; *sabre*, m.
Zydje (-s), o. *Page* (*d'un livre*), f.
Zydlinie, v. *Ligne collatérale*, f.
Zydmagen, m. *en* v. mv. *Collatéraux*, m. pl.
Zydreef (-even), v. *Contre-allée*, f.
Zyfabriek (-en), v. *Soierie*, f.
Zygdoek (-en), m. *Filtre*, m.
Zygen (ik zeeg, heb gezegen), b. w. *Filtrer*; *couler*. —, o. w. (met *zyn*). *Tomber*; *tomber en défaillance*.
Zygezicht, o. *Profil*, m.
Zyging, v. *Filtration*, f.
Zygpapier, o. *Papier emporétique*; *filtre*, m.
Zygsteen (-en), m. *Pierre à filtrer*, f.
Zygvat (-en), o. *Couloire*, f.
Zyhandel (z. mv.), m. *Soierie*, f., *commerce de soie*, m.
Zyhoek (-en), m. *Angle flanquant*, m.
Zykamer (-s), v. *Chambre latérale*, f.
Zykamertje (-s), o. *Chambrette latérale*, f.
Zyken (ik zeek, heb gezeken), o. w. (fam.). *Pisser*, *uriner*.
Zyker (-s), m. (fam.), *Pisseur*, m.
Zykooper, m. *zie* Zyverkooper.
Zylaen (-anen), v. *Contre-allée*, f.
Zylings, byw. *zie* Zydelings.
Zylingsch, b. n. *zie* Zydelingsch.
Zymuer (-uren), m. *Mur latéral*, m.
Zyn (ik was, ben geweest), o. w. *Être*; *exister*; *subsister*.
Zyn, } voornw. *Son*, *sa*, *ses*. Zyn vader, *Son*
Zyne, } *père*. Zyne moeder. *Sa mère*. Zyn kind. *Son enfant*. De zyne. *Le sien*, *la sienne*. Het zyne. *Le sien*. De zynen. *Les siens*.
Zynent (te *of* tot). *Chez lui*, *chez soi*.
Zynenthalve, byw. *Pour l'amour de lui*; *par égard pour lui*.
Zynentwege, byw. *De sa part*; *en son nom*; *pour lui*.
Zypad (-en), o. *Chemin écarté* ou *de traverse*, m.
Zypaedje (-s), o. *Petit sentier écarté* ou *de traverse*, m.
Zypaerd, o. *zie* Zypeerd.
Zypeerd (-en), o. *Bricolier*, m.
Zypelen (ik zypelde, heb gezypeld), o. w. *Dégoutter*, *suinter*.
Zypen, o. w. } *zie* Zypelen.
Zyperen, o. w. }
Zypgat (-en), o. *Fistule*, f.; *fonticule*; *cautère*, m.
Zyposten, m. mv. *Lancis* (archit.), m.

EINDE.

LYST VAN EIGENNAMEN.

NAMEN VAN MANNEN.

,	*Achille.*
	Adolphe.
s,	
,	*Adrien.*
s,	
s,	*Agapit.*
,	*Albert.*
,	*Albin, Aubin.*
er,	*Alexandre.*
,	*Alexis.*
,	*Aloïse.*
us,	*Alphonse.*
s,	*Amédée.*
s,	*Amand.*
ius,	*Ambroise.*
s,	*Amédée.*
is,	*Anaclet.*
us,	*Anastase.*
,	*André.*
s,	*Anicet.*
is,	*Anselme.*
us,	*Antonin.*
s,	*Antoine.*
ris,	*Apollinaire.*
	Apollon.
is,	*Appien.*
s,	*Apulée.*
les,	*Aristote.*
s,	*Arnobe.*
	Arnaud.
s,	
	Arnoul.
ius,	
s,	*Arrien.*
ius,	*Athanase.*
nus,	*Augustin.*
is,	*Auguste.*
ellius,	*Aulu-Gelle.*
en,	*Aurelien.*
nus,	
s,	*Aurèle.*
us,	*Baudouin.*
as,	*Barnabé.*
	Barthélemi.
omeus,	
,	*Basile.*
	Bavon.
	Bède.
ctus,	*Bénoît.*
lus,	*Bernard.*
s,	*Bertin.*
	Blaise.
,	
ntura,	*Bonaventure.*
ius,	*Boniface.*
s,	
,	*Brice.*
is,	*Calixte.*
s,	*Charles.*

Casimirus,	*Casimir.*
Cassianus,	*Cassien.*
Cassiodorus,	*Cassiodore.*
Catullus,	*Catulle.*
Celsus,	*Celse.*
Cesar,	*Césaire.*
Cesarius,	
Christiaen,	*Chrétien.*
Christianus,	
Christoffel,	*Christophe.*
Christophorus,	
Chrysantus,	*Chrysante.*
Chrysogonus,	*Chrysogone.*
Chrysostomus,	*Chrysostome.*
Cicero,	*Cicéron.*
Claudianus,	*Claudien.*
Claudius,	*Claude.*
Clemens,	*Clément.*
Cletus,	*Clet.*
Commodus,	*Commode.*
Conrardus,	*Conrad.*
Constans,	*Constant.*
Constantinus,	*Constantin.*
Constantyn,	
Cornelis,	*Corneille.*
Cornelius,	
Cosmas,	*Côme.*
Crispinianus,	*Crispinien.*
Crispinus,	*Crépin.*
Cupido,	*Cupidon.*
Cyprianus,	*Cyprien.*
Cyriacus,	*Cyriaque.*
Cyrillus,	*Cyrille.*
Damasius,	*Damase.*
Damianus,	*Damien.*
Decius,	*Dèce.*
Desiderius,	*Désiré.*
Didacus,	*Didace.*
Diocletianus,	*Dioclétien.*
Diogenes,	*Diogène.*
Dionysius,	*Denis.*
Dominicus,	*Dominique.*
Domitianus,	*Domitien.*
Donatianus,	*Donatien.*
Donatus,	*Donat.*
Edmundus,	*Edmond.*
Eduardus,	*Édouard.*
Egidius,	*Égide.*
Eleutherius,	*Éleuthère.*
Elias,	*Élie.*
Eligius,	*Éloi.*
Emilius,	*Émile.*
Eneas,	*Énée.*
Engelbertus,	*Ange.*
Epiphanius,	*Épiphane.*
Erasmus,	*Érasme.*
Erastus,	*Éraste.*
Ernestus,	*Ernest.*
Ernst,	
Eucherius,	*Eucher.*
Eugenius,	*Eugène.*
Eusebius,	*Eusèbe.*

tachius,	Eustache.
stasius,	Eustase.
tropius,	Eutrope.
aristus,	Évariste.
erardus,	Éverard.
biaen, bianus,	Fabien.
bricius,	Fabrice.
austinus,	Faustin.
elicianus,	Félicien.
erdinandus,	Ferdinand.
Fiacrus,	Fiacre.
Firminus,	Firmin.
Florentinus,	Florentin.
Florentius, Floris, Florus,	Florent.
Franciscus,	François.
Fredegondus,	Frédegond.
Fredericus,	Frédéric.
Fulgentius,	Fulgence.
Galenus, Galinus,	Galien.
Gasper,	Gaspard.
Georgius,	Georges.
Gerardus,	Gérard.
Germanus,	Germain.
Gervasius,	Gervais.
Gilbertus,	Gilbert.
Gillis,	Gilles.
Godefridus,	Godefroi.
Godlief,	Théophile.
Gratianus,	Gratien.
Gregorius,	Grégoire.
Guilielmus,	Guillaume.
Gustaef, Gustavus,	Gustave.
Heliodorus,	Héliodore.
Henricus,	Henri.
Hermanus,	Herman.
Herodes,	Hérode.
Herodianus,	Hérodien.
Hesiodus,	Hésiode.
Hieronymus,	Jérôme.
Hilarius,	Hilaire.
Hildebrandus,	Hildebrand.
Hippocrates,	Hippocrate.
Homerus,	Homère.
Horatius,	Horace.
Hubertus,	Hubert.
Hugo,	Hugues.
Hyacinthus,	Hyacinthe.
Hyppolitus,	Hippolyte.
Icarius,	Icare.
Ignatius,	Ignace.
Ildefonsus,	Ildefonse.
Innocentius,	Innocent.
Irenæus,	Irénée.
Isaïas,	Isaïe.
Isidorus,	Isidore.
Ivo,	Ivon.
Jacobus,	Jacques.
Jeremias,	Jérémie.
Joannes, [illegible]hannes,	Jean.

Josef, Josephus,	Joseph.
Judocus,	Josse.
Juliaen, Julianus,	Julien.
Julius,	Jules.
Justinus,	Justin.
Justus,	Juste.
Juvenalis,	Juvénal.
Lactantius,	Lactance.
Ladislaus,	Ladislas.
Lambertus,	Lambert.
Laurens, Laurentius,	Laurent.
Lazarus,	Lazare.
Leander,	Léandre.
Leo,	Léon.
Leonardus,	Léonard.
Leopoldus,	Léopold.
Linus,	Lin.
Longinus,	Longin.
Lucanus,	Lucain.
Lucas,	Luc.
Lucianus,	Lucien.
Lucretius,	Lucrèce.
Ludovicus,	Louis.
Lupus,	Loup.
Macarius,	Macaire.
Macrinus,	Macrin.
Macrobius,	Macrobe.
Malachias,	Malachie.
Marcellianus,	Marcellien.
Marcellinus,	Marcellin.
Marcellus,	Marcel.
Marcus,	Marc.
Martialis,	Martial.
Martinus,	Martin.
Mattheus,	Mathieu.
Mauritius,	Maurice.
Maurus,	Maur.
Maxentius,	Maxence.
Maximiliaen, Maximilianus,	Maximilien.
Maximinus,	Maximin.
Medardus,	Médard.
Mercurius,	Mercure.
Michaël,	Michel.
Modestus,	Modeste.
Moyses,	Moïse.
Narcissus,	Narcisse.
Neptunus,	Neptune.
Nereus,	Nérée.
Nero,	Néron.
Nicasius,	Nicaise.
Nicodemus,	Nicodème.
Nicolaus,	Nicolas.
Norbertus,	Norbert.
Octavianus,	Octavien.
Octavius,	Octave.
Odilo,	Odilon.
Oliverius,	Olivier.
Origines,	Origène.
Otto,	Othon.
Ovidius,	Ovide.
Pamphilius,	Pamphile.
Pancratius,	Pancrace.

Pascalis, *Pascal.*
Patricius, *Patrice.*
Paulinus, *Paulin.*
Paulus, *Paul.*
Pelagius, *Pélage.*
Perseus, *Persée.*
Persius, *Perse.*
Petronius, *Pétrone.*
Petrus, *Pierre.*
Pharamundus, *Pharamond.*
Phedrus, *Phèdre.*
Philibertus, *Philibert.*
Philippus, *Philippe.*
Photinus, *Photin.*
Pius, *Pie.*
Placidus, *Placide.*
Plato, *Platon.*
Plautus, *Plaute.*
Plinius, *Pline.*
Pluto, *Pluton.*
Polycarpus, *Polycarpe.*
Polydorus, *Polydore.*
Pompeius, *Pompée.*
Procopius, *Procope.*
Propertius, *Properce.*
Protheus, *Protée.*
Prudentius, *Prudent.*

Quintilianus, *Quintilien.*
Quirinus, *Quirin.*

Raymundus, *Raymond.*
Raynaldus, *Renaud.*
Remigius, *Remi.*
Renaldus, *Renaud.*
Renatus, *René.*
Reneirus, *Regnier.*
Richardus, *Richard.*
Robertus, *Robert.*
Rochus, *Roch.*
Rodolphus, *Rodolphe.*
Rolandus, *Roland.*
Romanus, *Romain.*
Romualdus, *Romuald.*
Rufinus, *Rufin.*
Rumoldus, *Romuald.*
Rupertus, *Rupert.*

Sabinus, *Sabin.*
Sallustius, *Salluste.*
Salvianus, *Salvien.*
Saturninus, *Saturnin.*
Saturnus, *Saturne.*
Sebastiaen, Sebastianus, } *Sébastien.*
Seneca, *Sénèque.*
Servaes, Servatius, } *Servais.*
Severianus, *Sévérien.*
Severinus, *Sévérin.*
Severus, *Sévère.*
Sigebertus, Sigisbertus, } *Sigebert, Sigisbert.*
Sigismundus, *Sigismond.*
Silenus, *Silène.*
Silverius, *Silvère.*
Silvester, *Silvestre.*
Silvianus, *Sylvain.*
Sixtus, *Sixte.*
Socrates, *Socrate.*
Stanislaus, *Stanislas.*
Stephanus, *Étienne.*
Suetonius, *Suétone.*
Sulpitius, *Sulpice.*
Symphorianus, *Symphorien.*

Tacitus, *Tacite.*
Telemachus, *Télémaque.*
Telesphorus, *Télesphore.*
Terentius, *Térence.*
Thadeus, *Thadée.*
Theobaldus, *Thibaut.*
Theodorus, *Théodore.*
Theodosius, *Théodose.*
Theophilus, *Théophile.*
Tiberius, *Tibère.*
Tibullus, *Tibulle.*
Tiburcius, *Tiburce.*
Timotheus, *Timothée.*
Titus, *Tite.*
Titus-Livius, *Tite-Live.*
Tobias, *Tobie.*
Trajanus, *Trajan.*

Uldaricus, Ulricus, } *Ulric.*
Urbaen, Urbanus, } *Urbain.*

Valentinianus, *Valentinien.*
Valentinus, *Valentin.*
Valerianus, *Valérien.*
Valerius, *Valère.*
Vespasianus, *Vespasien.*
Victorianus, *Victorien.*
Victorius, *Victorin.*
Vincentius, *Vincent.*
Virgilius, *Virgile.*
Vitalis, *Vital.*
Vulcanus, *Vulcain.*

Wilhelm, Wilhelminus, Wilhelmus, } *Guillaume.*

Xaverius, *Xavier.*

Zacharias, *Zacharie.*
Zacheus, *Zachée.*
Zeno, *Zénon.*

NAMEN DER VROUWEN.

Adelaïs, *Adélaïde.*
Adriana, *Adrienne.*
Agatha, *Agathe.*
Agnes, *Agnès.*
Aldegondis, *Aldegonde.*
Alida, *Alette.*
Amelberga, *Amelbergue.*
Amelia, *Amélie.*
Anastasia, *Anastasie.*
Angelica, *Angélique.*
Anna, *Anne.*
Antonetta, Antonia, } *Antoinette.*
Apollonia, *Apollonie.*
Athanasia, *Athanasie.*
Augustina, *Augustine.*

Aurelia,	*Aurélie.*
Aurora,	*Aurore.*
Barbara,	*Barbe.*
Bellona,	*Bellone.*
Bertha,	*Berthe.*
Brigitta,	*Brigitte.*
Carolina,	*Caroline.*
Catharina,	*Catherine.*
Cælestina,	*Célestine.*
Cecilia,	*Cécile.*
Christiana,	*Chrétienne.*
Christina,	*Christine.*
Clara,	*Claire.*
Claudia, Claudina,	*Claudine.*
Clotildis,	*Clotilde.*
Coleta,	*Colette.*
Columba,	*Colombe.*
Constantia,	*Constance.*
Cornelia,	*Cornélie.*
Cunegundis,	*Cunégonde.*
Diana,	*Diane.*
Dionysia,	*Denise.*
Domitilla,	*Domitille.*
Dorothea,	*Dorothée.*
Eleonora,	*Éléonore.*
Elisabetha,	*Élisabeth.*
Emerentiana,	*Émérence.*
Engel,	*Ange.*
Eugenia,	*Eugénie.*
Eulalia,	*Eulalie.*
Euphemia,	*Euphémie.*
Euphrasia,	*Euphrasie.*
Eva,	*Ève.*
Flora,	*Flore.*
Florentia, Florentina,	*Florentine.*
Francisca,	*Françoise.*
Galathea,	*Galathée.*
Genoveva,	*Géneviève.*
Gertrudis,	*Gertrude.*
Gudula,	*Gudule.*
Guilielma,	*Guilielmine.*
Heleen, Helena,	*Hélène.*
Henrica,	*Henriette.*
Hermenegildis,	*Herménégilde.*
Hildegardis,	*Hildegarde.*
Isabella,	*Isabelle.*
Jacoba,	*Jacqueline.*
Joanna, Johanna,	*Jeanne, Jeannette.*
Josepha, Josephina,	*Joséphine.*
Josina,	*Josine.*
Julia,	*Julie.*
Juliana,	*Julienne.*
Justina,	*Justine.*
Laura,	*Laure.*
Leocadia,	*Léocadie.*
Leonarda,	*Léonarde.*
Leonora,	*Léonore.*
Lucia,	*Lucie.*
Lucretia,	*Lucrèce.*
Ludovica,	*Louise.*
Magdalena,	*Madelaine.*
Margareta,	*Marguerite.*
Maria,	*Marie.*
Martha,	*Marthe.*
Martina,	*Martine.*
Mathildis,	*Mathilde.*
Melania,	*Mélanie.*
Minerva,	*Minerve.*
Monica,	*Monique.*
Octavia,	*Octavie.*
Patricia,	*Patricie.*
Paula,	*Paule.*
Paulina,	*Pauline.*
Pelagia,	*Pélagie.*
Perpetua,	*Perpétue.*
Petronella,	*Pétronelle.*
Philippina,	*Philippine.*
Philomena,	*Philomène.*
Polixena,	*Polixène.*
Proserpina,	*Proserpine.*
Quirina,	*Quirine.*
Rebecca,	*Rebecque.*
Regina,	*Reine.*
Rosalia,	*Rosalie.*
Rosina,	*Rosine, Rose.*
Sabina,	*Sabine.*
Scholastica,	*Scholastique.*
Sophia,	*Sophie.*
Susanna,	*Susanne.*
Symphorosa,	*Symphorose.*
Thecla,	*Thècle.*
Theresia,	*Thérèse.*
Ursel, Ursula,	*Ursule.*
Valentina,	*Valentine.*
Verona, Veronica,	*Véronique.*
Victoria,	*Victoire.*
Walburgis,	*Walburge.*
Wilhelmina,	*Wilhelmine, Guilielmine.*

